

Hậu Cung Chúng Ta Thiếu Tuấn Nam

Contents

Hậu Cung Chúng Ta Thiếu Tuấn Nam	3
1. Q.1 - Chương 1: Mộng Ảo Nữ Chủ	3
2. Q.1 - Chương 2: Háo Sắc Công Chúa	7
3. Q.1 - Chương 3: “thú”	9
4. Q.1 - Chương 4: Hai Vị Tâm Phúc	11
5. Q.1 - Chương 5: Giấy Trát Hồ	13
6. Q.1 - Chương 6: Tuyệt Sắc Vô Song	15
7. Q.1 - Chương 7: Diệp Phong Mâu Thuần	17
8. Q.1 - Chương 8: Yên Có Mỹ Nam	19
9. Q.1 - Chương 9: Tiểu Yêu Nữ Cầu Người	21
10. Q.1 - Chương 10: Mỹ Nam Được Phái Đến	24
11. Q.1 - Chương 11: Hoàng Tử Trầm Hương	26
12. Q.1 - Chương 12: Mỹ Nam Tâm Như Kim Dưới Đáy Biển	28
13. Q.1 - Chương 13: Tuyệt Đối Ko Buông Tha Người	30
14. Q.1 - Chương 14: Phượng Cầu Hoàng	32
15. Q.1 - Chương 15: 1 Khúc Kinh Tứ Tọa	35
16. Q.1 - Chương 16: Cho Hấn Tuyển Trạch (lựa Chọn)	38
17. Q.1 - Chương 17: Lão Tổ Tông	40
18. Q.1 - Chương 18: Ngũ Phu Thị	42
19. Q.1 - Chương 19: Ngũ Phu Giương Tên	44
20. Q.1 - Chương 20: Người Thật Muốn Đi?	47
21. Q.1 - Chương 21: Ý Đã Quyết	49
22. Q.1 - Chương 22: Kinh Thành Đệ Nhất Lâu	51
23. Q.1 - Chương 23: Nhất Định Phải Thắng	53
24. Q.1 - Chương 24: Xích Lõa Khiêu Chiến	55
25. Q.1 - Chương 25: Nguyên Ý Chịu Thua	57
26. Q.1 - Chương 26: Hàn Mai Ngạo Sương	61
27. Q.1 - Chương 27: Đánh 1 Trận Danh Dương	64
28. Q.1 - Chương 28: Gặp Lại Song Bào Tuấn Nam	66
29. Q.1 - Chương 29: Cho Bọn Họ Tự Do	68
30. Q.1 - Chương 30: 1 Đám Vô Lại	70
31. Q.1 - Chương 31: Ai Chiếm Hữu Nàng?	73
32. Q.1 - Chương 32: Dập Lửa Cứu Người	75
33. Q.1 - Chương 33: Chiêu Cách Ko Lầm	77
34. Q.1 - Chương 34: Người Ngu Ngốc Cũng Có Tôn Nghiêm	79
35. Q.1 - Chương 35: Hồng Liên Thánh Vật	82
36. Q.1 - Chương 36: Thiên Mệnh Quý Nữ	84
37. Q.1 - Chương 37: Hí Lý Hí Ngoại	86
38. Q.1 - Chương 38: Hoàng Vị, Nàng Ko Muốn!	89
39. Q.1 - Chương 39: Tình Độc Của Hấn	91
40. Q.1 - Chương 40: Bị Ai Ăn	94
41. Q.1 - Chương 41: Nam Nhân Đầu	96

42. Q.1 - Chương 42:	Có Hay Ko Cứu Hấn	99
43. Q.1 - Chương 43:	Lưỡng Tình Tương Diệt	101
44. Q.1 - Chương 44:	Quỳ Đi!	104
45. Q.1 - Chương 45:	Phù Hoa Phía Sau	106
46. Q.1 - Chương 46:	Ăn Ra Vị Đến	109
47. Q.1 - Chương 47:	Ném Đi Mặt Mũi Lớn	111
48. Q.1 - Chương 48:	Đầu Ngón Tay Ôn Nhu	114
49. Q.1 - Chương 49:	Yêu Nổi Sao?	116
50. Q.1 - Chương 50:	Bắt Cóc	119
51. Q.1 - Chương 51:	Lại Nhập Ổ Sói	122
52. Q.1 - Chương 52:	Phượng Hoàng Gặp Rủi Ro + Nhập Vai Thống Trị	125
53. Q.1 - Chương 53:	Hầu Cấp Đại Giới	128
54. Q.1 - Chương 54:	Ko Thể Phi Nàng	134
55. Q.1 - Chương 55:	Đêm Nay Do Người Tác Chủ	140
56. Q.1 - Chương 56:	Nữ Sắc Lang Vô Đến	144
57. Q.1 - Chương 57:	Khiêu Khích Thẩm Gia	148
58. Q.1 - Chương 58:	Cuồng Vọng Khiêu Chiến	152
59. Q.1 - Chương 59:	Muốn Làm Bữa, Ko Có Cửa Đâu	155
60. Q.1 - Chương 60:	Nhân Sinh Như Kỳ	159
61. Q.1 - Chương 61:	Cười Khuynh Quốc	163
62. Q.1 - Chương 62:	Kịch Biến Cảnh Báo	167
63. Q.1 - Chương 63:	Ngày Diệt Vong Hạnh Phúc	170
64. Q.1 - Chương 64:	Ly Khai	175
65. Q.1 - Chương 65:	Giận Dữ Vì Hồng Nhan	180
66. Q.1 - Chương 66:	Tình Mê Dưới Đất	186
67. Q.1 - Chương 67:	Hồng Liên Phong Nguyệt Tình	191
68. Q.1 - Chương 68:	Nửa Đêm Tiêu Dao	194
69. Q.1 - Chương 69:	Trốn Ko Thoát Bàn Tay Hấn	200
70. Q.1 - Chương 70:	Giao Gáy Triền Miên	204
71. Q.1 - Chương 71:	Đại Hôn	208
72. Q.1 - Chương 72:	Nàng Có	214
73. Q.1 - Chương 73:	Bị Ai Hạ	218
74. Q.1 - Chương 74:	Ly Cung Trốn Đi	224
75. Q.1 - Chương 75:	Ko Hề Nhân Từ	227
76. Q.1 - Chương 76:	Bảo Vệ Nam Nhân Của Ta	232
77. Q.1 - Chương 77:		236
78. Q.1 - Chương 78:	Thà Rằng Ta Chết	239
79. Q.1 - Chương 79:	Liên Hoàn Sát Chiêu	242
80. Q.1 - Chương 80:	Bể Hí Phụ	245
81. Q.1 - Chương 81:	Hô Hấp Nhân Tạo	250
82. Q.1 - Chương 82:	Lại Đối Phó 1	255
83. Q.1 - Chương 83:	Đùa Thú Nơi Khuê Phòng	260
84. Q.1 - Chương 84:	1 Nghìn Tuấn Nam Đại Tái (thượng)	265
85. Q.1 - Chương 85:	1 Nghìn Tuấn Nam Đại Tái (hạ)	268
86. Q.1 - Chương 86:	Nam Nhân Đánh Nhau Vì Gì?	273
87. Q.1 - Chương 87:	Đem Mình Làm Mồi Nhử	276
88. Q.1 - Chương 88:	Ta Sẽ Đi Ở Phía Trước Người	279
89. Q.1 - Chương 89:	Vì Yêu, Ta Nguyên Thành Tu La	284
90. Q.1 - Chương 90:	Ninh Phụ Thiên Hạ Ko Phụ Vũ	291
91. Q.1 - Chương 91:	Dùng Giết Chóc Thề Sống Chết Thủ Hộ	296
92. Q.1 - Chương 92:	Nữ Hoàng Ko Tốt Đường	302
93. Q.1 - Chương 93:	Hỏa Thủy Quốc Quân	306
94. Q.1 - Chương 94:	Dẫn Quân Nhập Ưng	311
95. Q.1 - Chương 95:	Ngọt Ngào Giày Vô	315

96. Q.1 - Chương 96: Ai Hạ Sát Chiêu	321
97. Q.1 - Chương 97: Gắn Bó Như Môi Với Răng	324
98. Q.1 - Chương 98: 1 Hòn Đá Ném 2 Chìm	327
99. Q.1 - Chương 99: Lý Do Hoang Đường	332
100. Q.1 - Chương 100: Hoàng Hậu Nương Nương Giá Lâm	336
101. Q.1 - Chương 101: Sinh Oa	341
102. Q.1 - Chương 102: Nhi Tử, Hảo Nhi Thần!	347
103. Q.1 - Chương 103: Lâm Hạnh Bát Phu	351
104. Q.1 - Chương 104: Cảnh Giới Yêu	355
105. Q.1 - Chương 105: Sinh Tử Tướng Theo (thượng)	358
106. Q.1 - Chương 106: Sinh Tử Tướng Theo (hạ)	367
107. Q.2 - Chương 1: Mới Tới Thanh Châu	377
108. Q.2 - Chương 2: Diệp Phong Bị Triệu Tới	380
109. Q.2 - Chương 4: Mẹ Con Liên Thủ	383
110. Q.2 - Chương 5: 7 Lần Lang, Là Người?	386
111. Q.2 - Chương 6: Gia Hôm Nay Sẽ Giáo Huấn Các Người	390
112. Q.2 - Chương 7: Tình Thế Đại Nghịch Chuyển	393
113. Q.2 - Chương 8: Ứng Trung Bắt Ba Ba	396
114. Q.2 - Chương 9: Mộ Dung Vũ Hàn, Người Có Dám Tới Ko?	400
115. Q.2 - Chương 10: Tuấn Nam Đưa Tới Cửa	404
116. Q.2 - Chương 11: Hiến Nam Nhân	407
117. Q.2 - Chương 12: Điều Giáo Song Bào Tuấn Nam	412
118. Q.2 - Chương 13: Mỹ Nhân Ngủ Say Dừng Toàn Bộ Tuấn Nam Gối Đầu	416

Hậu Cung Chúng Ta Thiếu Tuấn Nam

Giới thiệu

Một khi xuyên ko, nàng thành tội ác tày trời, có quyền thế thật là tốt, làm 1 cái sắc công chúa? Nàng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hau-cung-chung-ta-thieu-tuan-nam>

1. Q.1 - Chương 1: Mộng Ảo Nữ Chủ

Hàn Tử Tuấn, là siêu cấp lớn siêu sao nắm tro tay vinh quang tột đỉnh của ngành giải trí.

Hắn là 1 sủng nhi may mắn, bất kể là điện ảnh, phim truyền hình, hay là ca hát, chỉ cần hắn muốn đi; con đường kia liền phát triển, con đường kia giống như là chuyên môn vì hắn mà mở ra, luôn luôn 1 đường đèn xanh, cuối cùng là thảm đỏ tốc hành.

Hắn dựa vào cái gì?

Bằng chính là hần gia thế xuất chúng, bằng chính là hần dáng người vĩ ngạn cao to ngất ngưỡng làm cho nữ nhân thét chói tai, bằng chính là hần có 1 bộ từ tính dễ nghe tựa như là tiếng nói câu hồn, hay có 1 đôi mắt hoa đào câu hồn đoạt phách, trọng yếu nhất, là hần hé ra khuôn mặt vô trù tuần mỹ.

Trên võ đài, hần nhiệt lực bắn ra 4 phía, sân khấu hạ, hần lại lãnh khốc như băng.

Mỗi 1 nữ nhân đều mơ ước, 1 ngày kia có thể cùng hần nắm tay ôm nhau, mơ ước 1 ngày có thể cùng hần dắt tay đi lên thăm dò.

Thế nhưng, hần lại làm như thiên thần tuần mỹ cao cao tại thượng, đối với tuyệt đại bộ phận nữ nhân mà nói, hần chỉ là 1 mong muốn mà ko thể tồn tại, như vậy muốn gần người tiếp xúc, thế nhưng, tất cả như vậy là khó!

1/8/2012

Rạp hát lớn nhất thành phố.

Hôm nay, là “Mộng ảo vai nữ chính” tổng trận chung kết, 1 đợt toàn bộ nữ hài như thủy triều đồng thời kích động.

Bởi vì, các nàng vốn biết “Mộng ảo nam chủ” là Hàn Tử Tuấn, vì vậy mỗi người đều muốn biết, hôm nay người may mắn có thể có được “Mộng ảo vai nữ chính”, ruột cuộc là ai chứ?

Giảng co hơn nửa năm hoạt động “Mộng ảo vai nữ chính”, lấy “Mộng ảo vai nam chính” Hàn Tử Tuấn là trung tâm triển khai, quán quân tổng trận chung kết ko chỉ có thể bắt được khối tiền thưởng 10 vạn nhân dân tệ, còn có thể kí hợp đồng tiến quân điện ảnh và truyền hình Hàn thị, càng làm cho người khác cảm thấy thiên phân, vạn phần kích động chính là- mộng ảo nữ chủ quán quân sau thi đấu còn có thể cùng mộng ảo nam chủ Hàn Tử Tuấn toàn diện tiếp xúc, tiến hành 1 hồi đặc biệt hoàn mỹ du lịch lãng mạn châu Âu 7 ngày.

Cơ hồ toàn bộ nữ nhân đều đem cơ hội này trở thành 1 kế hoạch tiến quân Hàn gia, bởi vì, công ty điện ảnh và truyền hình Hàn thị cùng Hàn Tử Tuấn, đều chính là giám chân 1 cái cũng làm cho kinh tế quốc gia rung trời lở đất, chính là siêu cấp vô địch gia đình giàu- Hàn gia!

Có thể nói, cuộc so tài lần này, bởi vì Hàn Tử Tuấn cùng với gia tộc giàu có Hàn gia mà điên cuồng.

Hừng đông vừa mới bắt đầu, thì có rất nhiều rất nhiều fan của Hàn Tử Tuấn tụ tập ở cửa kịch viện, lo lắng mừng rỡ; các nàng cùng đợi tro cảm nhận như thần chi bàn tuần nam phủ xuống. (Milk xin lỗi, đoạn này Milk dịch ko ra, bạn nào biết giúp Milk nhé! Milk đoán là si ngốc chờ đợi siêu cấp tuần nam xuất hiện.)

Thời gian này, các fan lo lắng trông mong từng giây từng phút chuyển dời đi nhanh 1 chút.

__ Thế nào còn chưa có tới?

__ Có thể hay ko là ko tới?

__ Ko có khả năng! Hôm nay là Hàn gia cùng anh ấy tổ chức thi tuyển giọng hát và diễn xuất rất lớn, anh ấy làm sao có thể ko đến?

__ Kia cứ tiếp tục chờ!

Liên ở ngoài cửa, các em gái cố gắng ngóng cái cổ trắng nhìn hần đến, Hàn Tử Tuấn đã thần ko biết quý ko hay đi qua chúng truyền thông cùng với vòng vây của các fan, xuất hiện ở cửa sau hội trường.

Khi hần thân ảnh cao lớn xuất hiện kia 1 khắc, từng người tro nháy mắt trở nên kích động, hưng phấn, đám thân thể xinh xắn lạnh lợi, kèm theo 1 tiếng điếc tai nhất óc hét gọi âm ỉ, tiếng thét chói tai, bộc phát ra cường đại lực chấn động, dùng sức hướng về hần nhào tới như hổ đói.

__ Hàn Tử Tuấn!

__ Tử Tuấn, Tử Tuấn, em yêu anh! Tựa như chuột yêu gạo!

Rất nhiều tình cảm bày tỏ, đám nữ nhân đối với hần gần như cuồng nhiệt yêu thích cùng ưu ái.

Hàn Tử Tuấn có nét đẹp tuấn mĩ như vị thần thái dương Apollo, khuôn mặt hoàn mĩ tuấn tú như điêu khắc, khảm nạm 1 đôi con ngươi hắc như điểm mực hẹp dài, cứ như vậy nhẹ nhàng nhú lại, toàn thân khí thế liền tứ tán mà phát, liền đứng ở bên cạnh hắn, vệ sĩ cũng ko khỏi bị khí thế sắc bén của hắn mà run sợ cầm cặp (Hàn ca mà bị đuổi việc có thể đi bán đá bào, đảm bảo 1 điều sẽ ko bao giờ tan!)

Rất nhanh, môi của hắn liền nhẹ nhàng nhếch lên, lộ ra 1 nụ cười tự tiểu phi tiểu câu hồn mê người đến cực điểm (A! Nụ cười badboy), hướng mọi người phát phát tay, làm cả bọn thét chói tai nhào lên tấn công làm vệ sĩ, bảo vệ 1 phen choáng váng (chắc vệ sĩ bảo vệ hận anh lắm), hắn từ từ nhàn nhã hướng về vị trí khách mời ngồi xuống.

Lúc này, những em gái cổ chấp chờ đợi ngoài cửa, nghe được tiếng thét chói tai bên trong, mới như ở tro mộng bừng tỉnh, cả đám cầm băng rôn, dùng sức hướng cửa xông tới.

Bên trong hậu trường, 1 đám nữ nhân nóng lòng lo lắng chuẩn bị dự thi, đồng dạng nghe được bên ngoài tiếng thét chói tai, tò mò dùng sức hướng phía trước nhào tới, lặng lẽ xuyên thấu qua tấm màn hậu phương sân khấu rất nặng kia, dùng đôi mắt đẹp lạnh lợi nhìn coi cái kia thân ảnh ngồi ở chỗ khách quý, tro lòng ko kìm nổi phát ra 1 tiếng ca ngợi.

Ở phía sau đài, giám chế Trần Ngọc lắc đầu thở dài ngao ngán, chỉ có Nam Cung Tình cùng Chu Đồng Đồng, 2 người ko có đi tới xem kịch vui.

2 người bọn họ đều là sinh viên ưu tú của Học viện âm nhạc thành phố, 2 người đều có vẻ ngoài xuất chúng, tư thái cao quý xinh đẹp mê người, chỉ bất đồng, Chu Đồng Đồng thuộc về cái loại tươi đẹp quang bản ra 4 phía, là dạng mỹ nữ làm cho người ta chỉ dám nhìn từ xa.

Mà Nam Cung Tình, bộ dạng lại như Giang Nam mỹ nhân cổ điển nhu nhược, làn da nõn nà, con ngươi như thu thủy, làm cho người ta luôn luôn kìm lòng ko được sinh ra 1 loại cảm giác bảo hộ, yêu thương nàng.

2 người bất kể là ở vũ đạo hay là phương diện giọng hát, đều là số 1 ở trường, mà càng khó được chính là, các nàng 2 cái này vốn nên là đối thủ, lại trở thành bằng hữu tốt nhất.

Duy nhất ko cùng chính là, Chu Đồng Đồng đến từ chính thể nhà giàu có.

Mà Nam Cung Tình, nhưng chỉ là 1 cái tiểu chim sẻ.

Chu Đồng Đồng tính cách hào sảng, luôn luôn giống mẹ gà bảo hộ gà con nhỏ Nam Cung Tình, tình cảm của 2 người, so với tỉ muội ruột thịt còn thân hơn rất nhiều! Lần này cũng ko ngoại lệ, 2 người cùng nhau báo danh, cùng nhau tham gia trận chung kết, cùng nhau nữa xông vào tổng trận chung kết.

Lúc này, các nàng chính là bởi vì gần đến thi đấu nên khẩn trương, đánh giá đối phương cho nhau, nhìn nhìn còn có cái nào địa phương ko có đúng chỗ.

— Tình Tình, người cũng chớ khẩn trương, người xem người kia, cả người đều run lên rồi, người chỉ cần đem sân khấu và người phía dưới cũng xem thành là học viện cùng các học sinh và lão sư của chúng ta là được, ở trường học, người biểu hiện ko phải rất tốt thôi! Ở chỗ này, ta tin người cũng nhất định làm được!

Chu Đồng Đồng yêu thương nhìn đồng học tốt nhất của mình, ko ngừng vì hảo bằng hữu Nam Cung Tình nỗ lực bơm hơi lên.

Nam Cung Tình ngược mắt nhìn khuôn mặt trang điểm xinh đẹp ko gì sánh nổi của Chu Đồng Đồng, cặp con ngươi nhu tình thu thủy hồ nổi lên vẻ cảm kích, khẽ kéo tay nàng:

— Đồng Đồng, cảm ơn người! Ta nhất định cùng người cùng nhau cố gắng, tranh thủ đi tới cuối cùng!

Lập tức đôi mắt vừa lại chuyển sáng, tựa đầu tiến đến bên tai Chu Đồng Đồng

— Bất quá, ta thực sự tò mò, người vì sao lại ko giống như chúng ta đều cùng thích Hàn Tử Tuấn?

Chu Đồng Đồng lập tức trừng mắt hết cỡ, thấp giọng nói thầm- Nếu như người thử qua thẩm kích từ nhỏ bị ác ma chinh đến lớn, người liền tuyệt đối sẽ ko bị siêu cấp ác ma tính cách đại xấu xa đó hấp dẫn? (Milk thấy 2 tỉ mới đúng siêu cấp ma đầu thật sự, mấy anh nam chủ tro đây chỉ có vẻ ngoài nguy hiểm chứ bên trong chỉ là quỷ lâu la thôi!)

Nam Cung Tình liền trừng hết cỡ cặp mắt nguyên bản vốn đã to của mình- Đồng Đồng, người vừa mới nói cái gì? Chẳng lẽ người cùng hân...- Nàng tinh tế ngón tay thon dài chỉ chỉ Chu Đồng Đồng, rồi lại lập tức chỉ chỉ thính phòng kia, lập tức lộ ra 1 nụ cười gian ko hài hòa với khuôn mặt ôn nhu của mình- Thành thật khai mau, các người rốt cuộc là quan hệ như thế nào?

Chu Đồng Đồng 1 phen vuốt ve tay nàng, trừng mắt liếc nàng 1 cái- Ta và hân ko có quan hệ!

_ Thật ko có?

_ Ko có!

_ Thật tốt quá, người cùng hân ko có quan hệ, vậy là ta chẳng phải bớt 1 kình địch. Hi hi...

Nam Cung Tình nhìn bạn tốt, che miệng khẽ cười, 1 đôi mắt to cười thành bộ dáng trẻ con đáng yêu tựa như 1 món điểm tâm ngọt mê người, làm cho người ta hận ko thể cầm nàng lên đích thân cắn 1 cái.

Lần này, đến phiên Chu Đồng Đồng tròn to mắt!

_ Người vừa mới nói cái gì? Lặp lại lần nữa!

Nam Cung Tình cười với vẻ mặt vô tội- Ta nói cái gì, ko nói gì a!

Chu Đồng Đồng ánh mắt nhú lại, ghé vào bên tai nàng, mang theo ý huy hiếp hừ nhẹ- Người ko nói tưởng là ta ngốc! Ko nói gì? Là ai nói thiếu 1 kình địch? Thì ra người với Hàn đại thiếu gia đã cùng thông đồng?

_ Nào có chuyện đó? Với người chỉ là nói đùa mà thôi!- Nam Cung Tình 1 phen vuốt ve Chu Đồng Đồng phòng ngừa nàng ta tiến lên bóp cổ uy hiếp nàng- Đừng làm loạn! Trò hay rồi sẽ bắt đầu!

Lần này tổng trận chung kết, kết quả chọn người là xếp theo thứ tự đứng đầu là: Nam Cung Tình, Chu Đồng Đồng, Ngũ Vi Tư, Hồng Diễm Diễm.

Mà Nam Cung Tình cùng Chu Đồng Đồng cũng ko phụ sự mong đợi của mọi người, cùng nhau dắt tay sóng vai, đi đến cuối cùng, đương lúc 2 người tiến hành lần chung cuộc phân định thắng thua cuối cùng, Chu Đồng Đồng dứt khoát lựa chọn thoái nhượng!

Cuối cùng, vị trí làm cho toàn bộ nữ nhân hâm mộ “Mộng ảo vai nữ chính” liền thuộc về- Nam Cung Tình!

Tất cả thuận lợi có được làm cho người ta ko dám tin tưởng, viên mãn có được làm cho người ta cảm giác như đang nằm mơ, đương sự Nam Cung Tình bị người gây ra sức ảnh hưởng to lớn Hàn Tử Tuấn 1 khắc kia bàn tay to dắt đi, lòng của nàng nhẹ nhàng mà run rẩy.

Nàng tin, mặc kệ là nữ nhân thật sự xinh đẹp cỡ nào, ở trước mặt tuấn nam có vẻ mặt nửa chính nửa tà Hàn Tử Tuấn, cơ hồ là đáy lòng nhịn ko được mà hỗn loạn, càng đừng nhắc tới là tiểu chim sẽ như nàng.

Nam Cung Tình lúc này ở giữa cái loại tâm tình mơ hồ, vượt qua toàn bộ lễ nghi thức trao giải, cước bộ càng thêm phiêu hồ khi được Hàn Tử Tuấn hạ mình hổ tống về tới tận nhà.

Nàng khẩn trương chỉ dám nói tiếng cảm ơn, ko dám nhiều lời lập tức xuống xe.

Khi cửa xe gần như đóng lại hoàn toàn, Hàn Tử Tuấn lại gọi nàng:

_ Cô chờ 1 chút!

Nam Cung Tình ngạc nhiên ngoái đầu lại nhìn, chờ hân nói hết.

_ Ta rất muốn biết, cô ruốt cuộc dùng thủ đoạn gì làm cho Đồng Đồng cam nguyện thoái nhượng, đem vị trí đứng đầu tặng cho cô?

2 tròng mắt hân lãnh khốc mang theo châm chọc, ngữ khí băng lãnh, làm cho ngạo khí của Nam Cung Tình vốn ẩn núp ở chỗ sâu tro thân thể bỗng dưng ngắc đầu.

Nàng nhẹ cúi người, hướng hân nhợt nhạt cười- Hàn tổng tài, Hàn lão đại, ngài cho rằng...ta sẽ nói cho người biết sao?

Nói xong, dùng sức đóng sầm cửa xe lại, nện từng bước oai hùng tiến vào tro ngô hẻm mà đi đến.

Ko sai! Nàng là nghèo, thế nhưng, ko cho phép hấn ô nhục!

Đồng Đồng nói đúng, hấn chính là 1 ác ma tâm tính xấu xa!

Tro lòng rất tức giận, cũng rất ủy khuất, vốn ko có muốn khóc, thế nhưng nước mắt lại rơi xuống!

Hàn Tử Tuấn nhìn theo thân ảnh nhỏ bé tinh tế của nàng chậm rãi rơi vào tro bóng tối, hấn biết nhà của nàng là ở phía trước, hấn biết tất cả về nàng, rõ ràng đợi nàng thật lâu như vậy, rõ ràng đối với nàng là rất quan tâm, cũng biết rõ là nàng sẽ ko làm như vậy, nhưng suy nghĩ lại ko đồng nhất nói ra những lời như vậy mà thương tổn sâu sắc nàng.

Hấn đánh trống ngực nhìn theo bóng lưng của nàng, đang nghĩ ngợi bứt rứt thế nào cho sai lầm mình vừa phạm phải, đột nhiên, trước mắt xẹt qua ánh hàn quang, con người của hấn xiết chặt lại, thấy 1 viên đạn hướng thẳng về phía Nam Cung Tình mà bắn tới.

Hàn Tử Tuấn thân thể chấn động, lập tức mở cửa xe hướng nàng vọt tới.

Nhưng hấn vẫn là muộn 1 bước, hấn nhìn nàng ở trước mặt hấn lặng lẽ ngã xuống, bất lực như vậy, mới vừa rồi còn rất dữ dội đứng ở trước mặt hấn, giờ lại lẳng lặng nằm ở giữa vũng máu.

Hấn run tay dè lại chỗ nàng bị thương, là nhắm vào ngay ngực nàng, bị mất mạng tại chỗ, là ai ác như vậy? Lại có thể đối với nữ nhân thiện lương như nàng mà ra tay.

Hấn ôm lấy nửa người trên của nàng, vỗ nhẹ mặt nàng, nghẹn ngào hô tên nàng- Tình Tình, người tỉnh tỉnh, ta là Tiểu Mễ, ta là Tiểu Mễ a...

Hấn còn chưa kịp nói cho nàng biết, hấn chính là Tiểu Mễ yêu nàng cực kì lâu.

Hém nhỏ chặt hẹp, ầm ầm vang lên thanh âm nức nở tê tâm phế liệt của nam nhân...

Hậu trường

Milk: Ảnh trên nhìn Tình Tình còn ở cái giai đoạn ngây thơ con gà tây, chứ qua mấy chương sau là thành quỷ bà rùi!

Tình Tình: Người dám nói xấu ta, ko sợ ăn dèp?

Milk: Người chỉ có 1 đôi, ta lấy chảo che liền né được.

Tình Tình: Hahaha, ngu ngốc, người là quên ta nhiều lão công, còn cả nam nhân dự bị nữa...

Milk: Chạy...

2. Q.1 - Chương 2: Háo Sắc Công Chúa

_ Đau...

Ý thức của Nam Cung Tình quay lại là lúc ko có cảm giác gì khác, toàn thân ngoại trừ đau, vẫn là đau.

Đây là có chuyện gì?

Bị sát hại! Nàng luôn luôn là người trước sau đều ôn nhu động lòng người, ai cũng ko đắc tội, rốt cuộc là ai trướng mắt, lại muốn giết nàng? Cảm giác khi đạn xuyên thấu thân thể, đến nay nàng còn có thể rõ ràng cảm nhận được.

Là ai? Đến tột cùng là ai muốn giết nàng?

Nàng còn đang suy tư, bên tai đã truyền 1 âm thanh nhẹ nhàng- Công chúa điện hạ, ngài tỉnh chưa? Công chúa điện hạ...

Tiếng gọi tuy mê người mềm mại ôn nhu, nhưng lời nói ra lại làm cho thân thể Nam Cung Tình chấn động, tro đầu của nàng tro nháy mắt hiện ra N loại tình trạng phát sinh khả năng.

Nàng cố ý ko lên tiếng trả lời, nhìn đối phương có phản ứng gì rồi mới quyết định.

Quả nhiên, người gọi nàng lúc sau thấy nàng ko có phản ứng, bèn lo lắng ở bên tro phòng tới lui qua lại, ko ngừng ở nơi đó lăm bằm- Làm sao bây giờ? Vậy phải làm sao bây giờ? Nữ hoàng bệ hạ ngày mai lập tức sẽ trở về nước, mà công chúa điện hạ lại xảy ra chuyện như vậy. Diệp Phong cũng thật là, kêu hấn đi thỉnh ngự y, thế nào đến bây giờ vẫn còn chưa về?

Nam Cung Tình hơi mở mắt, len lén đảo con ngươi, liếc mắt xem xét 1 cái 4 phía, rồi lại liếc mắt 1 cái về người phía trước, nguyên lai là 1 tiểu nha đầu tuổi tầm 15, 16, tiểu nha hoàn này diện mạo thanh tú, tóc búi chia đôi, khuôn mặt thân thiết cũng ko có vẻ gì là giả tạo, xem ra là dạng người tốt đối với nàng có vẻ thật tâm.

Chỉ là 1 cái liếc mắt, Nam Cung Tình tro lòng đã thở dài.

Khuê phòng cổ kính, giường lớn đỉnh đầu khắc hoa, tiểu nha hoàn 1 thân cổ trang, nàng ta lại còn xưng chính mình là “Công chúa điện hạ”, mà xung quanh 4 phía cũng ko thấy nhiếp ảnh gia hay đạo diễn, vậy cũng chỉ có 1 khả năng- nàng đã hoa rơi lệ lệ xuyên ko!

Hiểu được sự thật này, Nam Cung Tình cảm giác được thân thể mình ko chỉ đau, lần này còn đến đầu cũng đau đớn.

Ở hiện đại, nàng còn có cha mẹ mà nàng hết sức kính trọng yêu thương, mặc dù tro nhà ko giàu có gì, nhưng lại được sống hạnh phúc vui vẻ.

Nàng như thế nào bỏ đi được?

Ba mẹ chỉ có 1 mình nàng là nữ nhi, bọn họ vẫn hi vọng nàng có 1 ngày nổi bật, hi vọng nàng sẽ cho bọn họ về vang, nếu như biết nàng cứ như vậy buông tay nhân gian tới cái thế giới này, bọn họ sẽ như thế nào đây?

Nam Cung Tình tro lòng đau đến muốn hét lớn, là cái kẻ đáng chết nào tống nàng tới nơi này? Ko muốn nói cho nàng cái gì chó má tức thế tình duyên, lại càng ko muốn nói cho nàng cái gì cầu huyết linh hồn tráo đổi (Chị nhậm mấy cái tình tiết tro tiểu thuyết xuyên ko quá rồi- Milk), nàng phải đi về! Nàng phải đi về hiện đại!

Tâm trạng giãy vò, cộng thêm thân thể truyền đến từng đợt đau đớn, Nam Cung Tình cũng nhịn ko được nữa hét lớn- Aaaaaa...

Rõ ràng là rống giận, thanh âm lại mắc kẹt nơi cổ họng, khí giận đánh vào tim, nàng chỉ cảm thấy tro đầu đau xót, thần trí lại lâm vào mơ hồ.

Đầu cảm giác tựa như bị hỏa thiêu, mơ mơ màng màng, nàng cảm thấy có ko ít người ở tro phòng đi tới đi lui, lại cảm thấy có người đang nhích tới nhích lui đầu nàng, đột nhiên, 1 trận cảm giác đau mạnh mẽ đánh thẳng vào óc, đau đến mồ hôi lạnh chảy xuống, kêu rên lên tiếng, nắm tay nhịn ko được xiết lại, nhưng thần trí cũng thanh tỉnh ko ít.

Người bôi thuốc cho nàng tựa hồ cùng nàng có cừ oán sâu nặng, động tác thô lỗ ko nói, nàng còn rõ ràng nghe được bên tai thanh âm hấn cắn răng kéo kẹt.

Thuốc đúng là thuốc tốt, lành lạnh, vốn đã giảm bớt cơn đau của đầu nàng, thế nhưng, kẻ kia cố ý giết người, lúc băng bó, lại là dùng sức xiết mạnh, đau nha...

Nam Cung Tình thật lòng chửi mắng 8 đời tổ tông người này, chết tiệt, động tác người có thể hay ko nhẹ 1 chút, nếu để ta biết người là ai, ta liền làm cho người nếu ko sút mẻ tay chân cũng là mặt mày nở hoa.(Thế mà chị dám nhận bản thân hiền lành-Milk)

Nam Cung Tình liều mạng dùng sức động đập mắt! Lại dùng thêm lực! Mặc kệ mí mắt có bao nhiêu nặng, nàng cũng phải thấy được rõ ràng kẻ đáng chết là ai!

Rốt cuộc, nghị lực của nàng có thể lay động được mí mắt nặng nghìn cân.

Đôi mắt sáng sáng từ mở, chỉ thấy trước mắt 1 mảnh sương mù, lại là dùng sức nháy động mấy cái, mới nhìn rõ được kẻ đầu sỏ gây ra cho nàng N đau đớn.

Nam Cung Tình hơi há miệng, tro mắt hiện lên 1 tia châm chọc, chỉ thấy hắc vóc dáng cao lớn, khuôn mặt trắng nõn, dưới mày kiếm đen đặc là 1 đôi con ngươi thâm thúy sâu như biển, lúc này là hơi tròng lớn, khuôn mặt cực tuần tú hiện lên 1 tia đỏ ửng, hiển nhiên đối với việc nàng đột nhiên tỉnh lại là cảm thấy 1 trận chột dạ.

Quả nhiên bộ dạng có vài phần tư sắc, thảo nào to gan, liền nàng công chúa điện hạ cũng dám đắc tội!

— Công chúa điện hạ tỉnh! Thật tốt quá!- Tiểu nha hoàn khi nãy lập tức kinh hô hướng này bay tới- Công chúa điện hạ, ngài còn chỗ nào ko thoải mái? Mau nói cho Ôn ngự y nghe đi.

Nam Cung Tình hơi khẽ cau mày, tình hình hiện tại nàng cái gì cũng ko nắm rõ, xem ra chỉ cách giả bộ mất trí nhớ.

— Người là ai? Ta nhận thức người sao?

— Công chúa điện hạ!- Tiểu nha hoàn kinh hô- Công chúa điện hạ, nô tì là Tình nhi a! Ngài thế nào liền Tình nhi cũng ko nhận ra?

Nam Cung Tình ko có nhìn lầm, vị Ôn ngự y kia lúc nghe nàng mất trí nhớ, khuôn mặt tuần tú rõ ràng thư giãn xuống, nhưng tro mắt lại mang theo ý dò xét, ánh mắt tựa như tia Xquang phân tích biểu tình trên mặt nàng.

Thế nhưng, Nam Cung Tình là thật ko biết thân mình ở phương nào, hắc làm sao có thể nhìn ra bất luận đầu mối nào.

Nam Cung Tình lại hỏi 1 câu- Ta tại sao lại ở chỗ này? Ta là thế nào bị thương?

1 lời này nàng hỏi ra, thần sắc mỗi người đại biến.

Nam nhân này giờ vẫn đứng phía sau Ôn ngự y cất bước tiến lên, trầm giọng nói với mọi người- Nếu công chúa điện hạ đã tỉnh, Ôn ngự y ngài trước mời trở về đi! Nơi này có ta cùng Tình nhi chiếu cố là được! Có việc, Diệp Phong sẽ lại đi thỉnh ngài.

Khách khí, lễ độ, lại ko cho phép cự tuyệt, xem ra Diệp Phong này ko phải là người bình thường!

Nam Cung Tình từ từ nhìn về phía hắc, nhất thời giống như điện giật xụi lơ ở tại trên giường.

3. Q.1 - Chương 3: “thú”

****Thật tội Phong ca nhà ta quá mà! Tro truyện thấy ca vẫn là người bị lỗ về mặt tinh thần lẫn thân thể (khuyến cáo hiểu theo nghĩa đen tối)****

Hàn Tử Tuấn!

Nam Cung Tình tròng to mắt, cứ như vậy chặt chẽ thẳng tắp khóa trên người hắc. Chẳng lẽ hắc cũng là...?

Trời ạ! Hắc sẽ ko giống nàng cùng nhau xuyên ko đến nơi này đấy chứ?

Nàng ko hiểu, tâm trí thật rối loạn, ko dám tin tưởng vào mắt mình, nhưng nhìn ở tro mắt người khác lại là 1 cái ý tứ khác.

Nha đầu Tình nhi đột nhiên quì xuống trước giường nàng, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn khẩn cầu- Công chúa điện hạ, cầu người vì Diệp Phong trước giờ đối với người vẫn trung thành tuyệt đối, người tạm tha hắc lần này đi!

Tình nhi nói xong, vội quay đầu lại, hướng về phía cái kia vẻ mặt cứng ngắc tuần nam thấp giọng quát- Diệp Phong, người còn đứng ở nơi đó làm gì? Còn ko mau qua đây cấp công chúa điện hạ bồi tội?

Diệp Phong ngược mắt, cuối cùng là nhìn thẳng vào mắt nàng!

Nam Cung Tình thấy được tro mắt là ý vị chẳng đáng, kiêu ngạo cùng quật cường- Công chúa điện hạ vốn là cố ý ép buộc bức bách ty chức, ty chức cũng ko cảm thấy mình có gì sai!

Diệp Phong nói xong, liền thẳng tắp quì xuống, khuôn mặt cực tuấn tú bày ra 1 bộ thà chết chứ ko chịu khuất phục thấy chết ko sờn.

Nam Cung Tình nhìn 2 người thủ hạ, tro đầu đột nhiên bắt đầu thay đổi, đây là có chuyện gì? Công chúa điện hạ ép buộc hẳn? Thương thế của nàng là do hẳn gây ra?

Trải qua 1 phen tỏ chức tự hỏi, nàng dần dần đoán ra sự tình ban đầu.

Xem ra vị công chúa điện hạ này, vì ép buộc Diệp Phong làm việc hẳn ko muốn làm, hẳn tro cơn tức giận, đem đầu của nàng đập bị thương. Ko đúng, phải nói đem nàng cấp đê chết, sau đó, mới để ỉnh xuyên qua đây.

Nam nhân này hạ thủ thật đúng là ngoan tàn! Nàng rốt cuộc buộc hẳn làm cái gì? (Chị ko nên biết đâu, rồi sẽ hối hận cho coi!- Milk) Hẳn lại ra tay tàn nhẫn như vậy?

Nam Cung Tình đôi mắt sáng tro nháy mắt lạnh xuống, người nam nhân này cùng Hàn Tử Tuấn ở hiện đại đều ko phải là người tốt lành gì, lúc ở hiện đại tiến hành ô nhục tinh thần nàng, còn ở chỗ này, từ tinh thần chuyển sang thân thể, đều làm cho nàng bị tổn thương nghiêm trọng.

Chẳng lẽ công chúa điện hạ này là người dễ đối phó như vậy?

Nam Cung Tình cười lạnh nói- Diệp Phong, ngươi thật là có cốt khí, rất tốt! Bản công chúa luôn luôn thích thành toàn cho người khác, lần này, bản công chúa sẽ thành toàn cho cốt khí của ngươi. Người đâu, đem Diệp Phong cấp bản công chúa áp đi xuống, chờ xử lý.

Nhìn Diệp Phong con người đẹp lóa ra tia phản nộ cùng bất khuất, thẳng sống lưng, Nam Cung Tình tro lòng đột nhiên cảm giác rất là thống khoái!

Hừ! Nam nhân, đừng tưởng rằng ngươi có vẻ ngoài hòa nhã, ta phải nhìn sắc mặt ngươi.

Ở hiện đại, ta 1 cái chim sẻ nhỏ, ko làm gì được ngươi, nhưng bây giờ, ta thế nhưng 1 cái phượng hoàng quý giá, muốn chinh ngươi, cũng đơn giản ko khác gì bóp chết 1 con kiến.

Haha, lão thiên gia thật đúng là có mắt!

Lần này hẳn và nàng thân phận đại chuyển biến, Diệp Phong, chúng ta cùng chờ xem! Ta đối với việc thuận phục “Thú dữ” thế nhưng rất có hứng thú, ngươi nên bảo trì tiêu chuẩn, nhất định phải làm cho ngươi nhìn ta với cặp mắt khác xưa a!

Nam Cung Tình đang ở trên mây, lại đột nhiên nghe được bên tai truyền đến 1 trận thấp tiếng khóc, nghiêng đầu vừa nhìn, tiểu nha đầu Tình nhi vẫn còn quỳ trên mặt đất lau nước mắt!

_Tình nhi, ngươi làm sao?

Thân thể Tình nhi run lên, vẻ mặt sợ hãi, lập tức đem đầu ghé vào dưới đất dùng sức đập đầu- Công chúa điện hạ tha mạng, bên cạnh người hiện giờ chỉ còn nô tì cùng Diệp Phong làm tri kỷ, mặc dù Diệp Phong hẳn lỗ mãng đã thương thân thể cao quý của công chúa, là nên bị trừng phạt! Thế nhưng, hẳn bình thường 1 lòng thủ hộ công chúa! Niệm tình hẳn từng hết lòng cứu công chúa người nhiều lần, người tạm tha hẳn 1 mạng đi! Nếu như giết Diệp Phong, công chúa điện hạ cũng là tự chặt đi cánh tay phải của mình! Công chúa điện hạ, van cầu người lòng từ bi, tha Diệp Phong lần này thôi!

Nam Cung Tình nhìn trán nàng đập đến đỏ- Được rồi! Tình nhi, ngươi mau dậy đi! Bản công chúa chưa từng nói là ko buông tha hẳn. Bất quá, ngươi xem hẳn bộ dáng thật kêu ngạo, ko chính hẳn tử tế, sau này lại muốn lấy mạng của ta!

_ Là, là, là thật, công chúa điện hạ là nói thật! Diệp Phong là nợ giáo huấn của công chúa. Tình nhi thay Diệp Phong tạ ơn công chúa điện hạ miễn tội chết.

Nhìn Tình nhi khuôn mặt thanh tú nhỏ nhắn hết sức mừng rỡ, Nam Cung Tình khoe môi cong lên ý cười- Tình nhi, người có phải hay ko thích Diệp Phong?

Chỉ đơn giản 1 câu như vậy thôi, Tình nhi liền sợ đến sắc mặt trắng bệch, nàng lập tức lại quỳ xuống- Nô tì ko dám! Nô tì tuyệt đối ko dám cùng Diệp Phong mây may sản sinh tình ý, thỉnh công chúa điện hạ minh xét.

Nam Cung Tình trán đầy hắc tuyến, cổ nhân thật đáng thương, động 1 chút là quỳ, còn quỳ được “Đông” vang lớn như vậy, làm cho nàng thực sự lo lắng, này xương bánh chè có thể hay ko chịu nổi.

— Ai, bản công chúa còn chưa nói gì, người sao liền sợ đến như vậy. Tình nhi, người mau đứng lên, ta còn có việc muốn hỏi! Đến, đỡ ta đứng lên.

Thuốc mỡ của Ôn ngự y kia thật đúng là dùng tốt, hiện tại vết thương đau đã giảm bớt ko ít, đầu của nàng cũng càng ngày càng thanh tỉnh.

Nàng lại nghĩ tới thái độ của Ôn ngự y đối với nàng rất ác liệt, còn có cái loại ánh mắt nhìn nàng đầy chán ghét, xem ra vị công chúa điện hạ này đúng là ko vừa lòng người a!

Dưới sự trợ giúp của Tình nhi, nàng đem thân thể tựa ở chăn gối, đột nhiên cảm giác thân thể rất mát mẻ thoải mái, cúi đầu vừa nhìn, ôi, này thân thể công chúa điện hạ thể nhưng chỉ nhất kiện 1 cái yếm màu hồng, thật đúng là rất mát mẻ.

Nhìn thấy Tình nhi ngưỡng chừng đáng yêu ko dám nhìn thẳng nàng, Nam Cung Tình ko dấu vết kéo lên chăn mỏng đắp kín thân thể của mình.

Nhìn Tình nhi ánh mắt hết sức chân thành, Nam Cung Tình quyết định đánh cược 1 lần, tin nàng, nàng đã ko còn lựa chọn khác!

— Tình nhi, người xem ta đây đầu đang bị thương, thật sự có rất nhiều sự việc đều ko nhớ rõ, có rất nhiều chuyện, còn cần người nhắc nhở, người nguyện ý giúp đỡ ta ko? Bằng ko, chờ mẫu hoàng về nước, nhìn thấy ta có chút cái gì thương tổn, trách phạt người cùng Diệp Phong, vậy các người đều ko thoát khỏi liên quan.

Này vừa đầm vừa xoa 1 phen, nói xong Tình nhi là kinh hãi sợ sệt, đầu còn dám khác thường, vội vàng liên tục gật đầu- Công chúa điện hạ mặc dù ko hỏi, nô tỳ nhất định tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẫn. (Biết thì sẽ nói, nhất định ko giấu diếm)

4. Q.1 - Chương 4: Hai Vị Tâm Phúc

Dưới sự trợ giúp của Tình nhi, Nam Cung Tình cuối cùng cũng thăm dò được tình huống đại khái.

Bây giờ là Hoàn tinh lịch ngày 1/8/811, toàn bộ Hoàn Tinh đại lục này đều thống nhất 1 ngày lịch. Quốc gia nàng đang ở gọi là Phượng Hoàng quốc, tro Hoàn Tinh đại lục là quốc gia theo chế độ nữ tôn.

Mà tên của nàng gọi là Quân Phi Vũ, năm nay 16, là Phượng Hoàng quốc công chúa nhỏ nhất, cũng là người tối thụ được nữ hoàng bệ hạ sủng ái nhất- Lục công chúa.

Ở trên nàng còn có nhị vị hoàng huynh cùng 3 vị hoàng tử, tro đó hoàng tử Quân Phi Vân là Phượng Hoàng quốc thái tử, mà mặt khác nhị vị hoàng huynh số phận thì có chút đáng thương, đều bị đưa đến 2 cường quốc khác đi làm hạt nhân. (Con tin chính trị)

Chỉ có nàng Quân Phi Vũ, 1 mình hưởng thụ muôn vàn sủng ái.

Nhưng chính là bởi vì nữ hoàng bệ hạ đặc biệt sủng ái, dưỡng thành Quân Phi Vũ điều ngoa tùy hứng, tính cách độc ác tàn nhẫn vô pháp vô thiên, hơn nữa là dám dâng toàn bộ hoàng cung, có thể nói là tiếng xấu lan xa.

Trên danh nghĩa của nàng, danh chính ngôn thuận thì có 5 phu thị, đều là quan gia công tử muốn sử dụng nàng để củng cố thế lực, nhưng nàng vẫn là chưa đủ, chỉ cần nàng xem thấy vừa mắt vị mỹ nam nào, mặc kệ đối phương có chịu hay ko, nàng cũng ko từ thủ đoạn cướp tới tay, chờ chơi chán, thì làm gia nhân đợi ngày đuổi đi.

Đương nhiên, những tin tức này là nàng thông qua các loại miêu tả tổng hợp của Tình nhi, nói cách khác, cấp Tình nhi 9 cái mạng, 1 tiểu nha hoàn như nàng cũng ko dám ở trước mặt chủ tử bố trí qua mặt.

Mà Diệp Phong, chính là nàng đối với hắc dùng sức mạnh cưỡng đoạt, mới làm hắc cường liệt phản kích mà bị trọng thương. (Cái chết của chị này ko biết dùng lời gì để diễn tả!- Milk)

Thảo nào cái tên tiểu tử thối kia cũng ko chịu nhận tội, hắc xác thực ko có sai, điểm ấy cốt khí ngược lại rất đáng giá tán dương.

Nam Cung Tình vừa cẩn thận hỏi thăm Tình nhi tro cung sở hữu nhân vật trọng yếu có tính nết cùng thói quen nào, nhưng Tình nhi ngậy thơ miệng lưỡi khô, nói tới sắc trời mờ tối, Nam Cung Tình cuối cùng khoát tay áo, ý bảo Tình nhi có thể ngừng.

Tình nhi nhìn Nam Cung Tình đã đem chuyện gì đều quên mất ko còn 1 mảnh, hơn nữa thái độ cùng câu hỏi trước nay chưa từng có quan tâm, tro khoảng thời gian ngắn. thế nhưng lại có cảm giác vị Lục công chúa này tựa như hoàn toàn thay đổi.

Nếu ko phải nàng vẫn luôn coi chừng công chúa, thấy được cái bối đóa tuyết liên đỏ rực ở cổ tay công chúa vẫn còn đó, nàng thực sự sẽ hoài nghi, nữ nhân trước mắt này còn có phải hay ko là Lục công chúa là người nàng hầu hạ tới lớn?

Mặc dù tro lòng kinh dị, nhưng việc công chúa mất đi trí nhớ, nàng trái lại cảm thấy thích.

Chỉ là, nghĩ tới việc hợp tác Diệp Phong của mình, sắc mặt của nàng lại trầm xuống. Muốn mở miệng lại vì Diệp Phong cầu tình, cũng là lúc nhìn thấy được gương mặt trầm tĩnh của Nam Cung Tình, đành phải cúi đầu ở 1 bên coi chừng.

— Tình nhi, người trước đi xuống nghỉ ngơi, khi nào ta gọi hãy vào.

— Nô tì tuân mệnh!- Tình nhi cúi người liền lui xuống.

Nhìn Tình nhi bóng lưng mảnh khảnh biến mất, Nam Cung Tình nhắm nghiền 2 mắt, lẳng lặng nằm ở trên giường tự hỏi, nhiều tin tức dữ liệu như vậy, nàng thật đúng là hảo hảo tiêu hóa 1 chút.

Biết nàng bị thương, lại ko có người nhìn, thậm chí ngay cả 5 phu thị cũng ko thấy bóng dáng đến xem, nàng xem ra là người phi thường ko được hoan nghênh, sợ rằng Tình nhi tro miệng “Muôn vàn sung ái”, cũng chỉ là nữ hoàng bệ hạ 1 người thật sự yêu thương nàng?

Mọi người đều nói, thâm cung là địa phương ăn tươi nuốt sống, nàng bây giờ, giống như là người mù qua sông, nếu như tìm ko được người bên cạnh hữu lực giúp đỡ, phỏng chừng nàng cách cái ngày hương tiêu ngọc vẫn cũng ko xa.

Tình nhi cũng ko có nói cho nàng nhiều lợi ích về địa phương xung đột này, nhưng theo nàng xem N tiểu thuyết cung đấu, tro cung cũng ko có chỗ cho kẻ đầu đường xó chợ, nàng chỉ tin “Mọi nhà có bản khó niệm kinh”, nhưng ko tin ở tro cung có cái gì “Ảnh gia đình nhạc” cốt nhục tình thân.

Mặc kệ ở bất cứ chỗ nào, vấn đề suy nghĩ của nữ hoàng bệ hạ vĩnh viễn luôn xếp hàng đầu lợi ích quốc gia, mà nàng là người hoàng tộc dưới 1 người trên vạn người, tự nhiên tư duy của mình xếp vị trí hàng đầu.

Theo như lời Tình nhi, tâm phúc của nàng chính là Tình nhi cùng Diệp Phong, mặc dù hiện tại Diệp Phong đã thương nàng, bất quá, thương thế ở đâu nàng, dẫn đến nàng “Mất trí nhớ” này, Diệp Phong là định sẵn rồi!

Việc có lợi này, tin rằng Diệp Phong sẽ ko cự tuyệt yêu cầu nàng đi?

Tro lòng lập tức có quyết định, dùng thanh âm ám cảm gương giọng hô- Tình nhi...

Công chúa điện hạ có thương tích tro người, Tình nhi vốn là ko dám đi xa, chỉ là đứng giữ cửa, vừa nghe đến nàng kêu, lập tức đẩy cửa đi vào- Công chúa điện hạ có gì phân phó?

— Tình nhi, người đem Diệp Phong thỉnh trở về, bản công chúa có chuyện tìm hấn thương lượng.

Tình nhi tro nháy mắt trừng lớn, lập tức vung lên khuôn mặt tươi cười lĩnh mệnh- Tạ ơn công chúa điện hạ long ân! Nô tì đi thỉnh Diệp thị vệ.

Nam Cung Tình cảm giác đau đầu đã bớt khá nhiều, thử ngồi dậy, hành động ko bị cản trở, nàng liền xuống giường, ngồi xuống trước mặt gương, nàng hiện tại quan tâm nhất, chính là muốn nhìn gương mặt đã ko phải là của mình hiện nay ra sao.

Khi nhìn rõ người tro gương, nàng nhin ko được nhếch miệng cười, gương mặt này dẫn, thể nhưng cùng nàng ở hiện đại cực kỳ giống nhau, điều này cũng làm cho nàng sinh ra 1 loại cảm giác thân thiết, chẳng lẽ nàng xuyên đến nơi đây, thật đúng là ý trời đã định trước?

Chỉ là, người tro gương tựa hồ so với nàng bộ dáng càng tươi ngon mọng nước, cổ nhân từng nói: Cái gọi là mỹ nữ, ứng với lấy hoa vì mạo, lấy liễu vì thanh, lấy nguyệt vì thần, lấy ngọc vì cốt, lấy băng tuyết vì phu, lấy thu thủy vì tư, lấy thơ từ vì tâm.

Đơn giản là nói cốt cách như ngọc khí chất như băng, đôi mắt như thu thủy dung nhan tuyệt sắc, Nam Cung Tình thật đúng là vô pháp đem cái thân thể này cùng cái tâm đang công chúa liên tưởng là 1.

Chẳng lẽ là bởi vì mình mặc vào khối thân thể này, vì thế đem khí chất của nàng cũng cải biến?

Ấn! Nhất định là như vậy! (Chị thật tự kỷ!- Milk)

Nam Cung Tình tự kỷ cực độ gật gật đầu.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến 1 tiếng cầu kiến- Công chúa điện hạ, Diệp thị vệ cầu kiến.

Nàng lập tức nằm xuống giường, lúc này mới lười biếng đáp 1 tiếng- Cho hấn vào!

Tiểu tử, nhìn cô nãi nãi thể nào thu phục người!

5. Q.1 - Chương 5: Giấy Trát Hổ

Diệp Phong theo chỉ thị của Tình nhi, đi vào nội thất, ở cửa chạm ngọc trước tấm bình phong đứng lại- Diệp Phong khấu kiến công chúa điện hạ!

— Tiến vào nói chuyện!- Quân Phi Vũ thẳng thắn lưu loát nói.

Nghe Quân Phi Vũ nói, lòng mày Diệp Phong hơi nhú lại, ko do dự, trực tiếp đi nhanh vào.

Khi thấy Quân Phi Vũ sắc mặt tái nhợt thân thể mềm nghiêng dựa vào chần gấm, nói chuyện hữu khí vô lực, ánh mắt hấn rơi vào trên đầu nàng quần vài lớp lụa trắng, con người rất nhanh hiện lên 1 tia xấu hổ.

Dù nói như thế nào, nàng cũng là chủ tử, còn hấn chỉ là 1 nô tài, hấn ko nên ra tay nặng như vậy.

Ngày đó cũng ko biết là chuyện gì xảy ra, lúc hấn bị nàng đặt dưới thân, tro lòng hoảng hốt, chỉ nghĩ đem nàng đẩy ra, kết quả, sờ được phần sọ phía sau đầu nàng liền nhanh chóng bỏ xuống.

Nếu như chuyện này Quân Phi Vũ thực sự ko chịu buông tha hấn, một khi nữ hoàng bộ hạ truy cứu tới, chỉ với tội danh có ý đồ ám sát hoàng tộc, là lập tức tru di cửu tộc.

Mặc dù hấn chỉ là 1 cô nhi, ko có cửu tộc để giết, nhưng là phạm vào trọng tội đều phải bị xử phạt rất nặng.

Nhìn Diệp Phong thân thể cứng ngắc cố đứng ở vị trí cách xa giường của nàng nhất, Quân Phi Vũ khõe môi câu dẫn ra vẻ cười nhạo- Thế nào? Đứng xa như vậy, còn sợ bản công chúa sẽ ăn người phải ko?

Nghe thấy câu này của nàng, Diệp Phong thân thể cứng đờ, ngược mắt nhìn, thì thấy môi nàng tự tiểu phi tiểu trào phúng, tro lòng cảm thấy ngạc nhiên, thông minh ko dám hé răng.

Quân Phi Vũ thanh âm lười biếng vang lên- Diệp Phong, người xuất thủ bị thương bản công chúa, hiện tại bản công chúa bị mất trí nhớ, rất nhiều điều cần Tình nhi nhắc nhở, là Tình nhi dốc hết sức bảo vệ người, nếu nàng nói như vậy, chúng ta hay là làm 1 cái giao dịch, người thấy thế nào?

Diệp Phong cúi đầu- Xin công chúa điện hạ phân phó!

_ Nợ lần này bản công chúa tạm thời nhớ kĩ, bản công chúa cũng ko truy cứu tội của người nữa. Hơn nữa, bản công chúa cam đoan, sau này tuyệt đối sẽ ko mạo phạm người, thế nhưng, ta muốn sự trung thành của người, bất cứ trường hợp nào cũng ko được phản bội. Người có thể làm được ko?

Diệp Phong lập tức quì 1 bên gối, cúi đầu chấp tay- Mệnh Diệp Phong là của công chúa, bất kể là trước đây, hay là sau này, Diệp Phong tuyệt đối sẽ ko phản bội công chúa.

Lúc này lời nói Diệp Phong tuyệt đối là lời thật lòng, hẳn biểu hiện bên ngoài rất trấn định, nhưng sâu tro nội tâm hẳn lại cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Tính tình công chúa trước đây, đừng nói là có ai dám đem đầu nàng đập tới máu chảy, dù chỉ là rụng 1 sợi tóc, người nợ tuyệt đối sống ko quá ngày mai.

Đối với vị công chúa hung tàn háo sắc này, hẳn là tâm luôn bất mãn. Nhưng hẳn đã hứa với người có ân huệ với hẳn, là sẽ chiếu cố bảo vệ nàng, hẳn tuyệt đối ko có nuốt lời.

Còn lần này, nàng thế nhưng cứ như vậy đơn giản tha hẳn?

Xem ra, công chúa điện hạ mất trí nhớ, cũng ko phải là 1 chuyện ko tốt.

_ Rất tốt! Đã như vậy, những kí ức ta thiếu hụt sau này sẽ cùng người và Tình nhi đền bù, mặc kệ bất cứ lúc nào, các người đều phải đi theo bên cạnh ta, nếu có bất kì sai sót hoặc chỗ ko đúng, các người phải lập tức nhắc nhở ta. Còn có, đừng cho là ta mất trí nhớ liền cái gì cũng ko biết, người phải nhớ kỹ, giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nết cũng ko chữa, ta Quân Phi Vũ, vẫn là nữ nhân xấu xa độc địa.

Ko biết vì sao, Quân Phi Vũ lần này lời nói vang vang hữu lực, cũng làm cho Diệp Phong bao nhiêu sợ hãi, thật là tương phản, hẳn cảm giác so với Quân Phi Vũ trước đây, tựa như giấy trát hồ- trông được nhưng xài ko được.

_ Diệp Phong đã rõ.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa truyền đến 1 tiếng cung nữ khê gọi- Khởi bẩm công chúa điện hạ, Lâm công công cầu kiến.

Lâm công công?

Quân Phi Vũ vừa mới nhú mi, Tình nhi vẫn ở bên cạnh canh giữ cửa lập tức nhu thuận tiến lên vì nàng giải thích nghi hoặc- Công chúa, vị Lâm công công này là nô tài tâm phúc của nữ hoàng bệ hạ, đắc tội ko được.

_ Nga, vậy người nhanh đi ra ngoài xem, nói bản công chúa thân thể ko thoải mái, bất tiện tiếp khách! Hỏi hẳn có chuyện gì.

Kỳ thực là Quân Phi Vũ đây quá cẩn thận, bình thường nàng quen điều ngoa tùy hứng, há là ai muốn gặp là có thể gặp.

Lát sau, Tình nhi 1 lần nữa đi vào- Công chúa, nữ hoàng bệ hạ đã trở về, muốn triệu kiến mấy vị công chúa, lệnh cho Lâm công công đến thỉnh công chúa.

_ Nữ hoàng bệ hạ đã trở về?- 2 hàng lông mày Quân Phi Vũ liền nhăn lại.

Nữ hoàng bệ hạ này, sẽ là cái dạng nhân vật gì? Nàng vì sao lại như vậy sủng ái chính mình? Nếu như nàng biết mình bị thương, sẽ đối đãi thế nào với Diệp Phong?

_ Ko đi có được ko? Người đem ta thân thể ko thoải mái đi gặp mặt người sao?

Tình nhi cung kính trả lời- Nhưng Lâm công công có nói, nữ hoàng bệ hạ có lệnh, các vị chủ tử có chuyện gì trọng yếu hơn so với việc diện kiến nữ hoàng bệ hạ, thỉnh công chúa diện hạ trình diện, nữ hoàng bệ hạ có chuyện quan trọng tuyên bố.

Xem ra, yển hội này nàng muốn trốn cũng ko được!

Quân Phi Vũ miễn cưỡng ngồi dậy- Nếu Lâm công công đã nói như vậy, chúng ta liền đi thôi! Đến, giúp ta trang điểm!

Nói xong, nàng liền vươn cánh tay thon dài đưa ra ngoài, Tình nhi nhu thuận tiếp nhận tay nàng, đem nàng đỡ đến bàn trang điểm nhẹ nhàng ngồi xuống.

6. Q.1 - Chương 6: Tuyệt Sắc Vô Song

Ngắm mình tro gương, thoát nhìn có vẻ suy yếu ko chịu nổi, ngũ quan tinh xảo e rằng cũng làm người khác xoi mói, nhưng làn da lại tinh tế như bạch ngọc, nhẵn nhụi sáng bóng lại có điểm hồng nhuận, đoán chừng là lúc trước mất máu quá nhiều mà tạo thành, trên đầu vây quanh 1 vòng lụa trắng, thật hợp với cặp con ngươi linh động, làm cho cả người nàng thoát nhìn khiến người khác thương tâm.

Một thân cẩm bào rộng lớn hồng phấn bên tro là lớp áo lót tơ tằm mạ vàng, ko dùng đai lưng, cứ như vậy rộng lòng thùng đem đường cong thân thể lả lướt như ẩn như hiện, càng làm nổi bật lên màu đen mềm mại của tóc trượt dài tới thắt lưng, cả người diễm lệ lại mang cảm giác phiêu dật, phía dưới dùng đồ thắm cẩm bào phụ trợ, làm gương mặt tái nhợt càng thanh lệ xuất trần, tuyệt sắc vô song.

Đôi mắt đẹp liếc xéo, thấy Diệp Phong chẳng khác gì cái tượng gỗ đứng ở tro phòng, Quân Phi Vũ lập tức chỉ tay về phía hắc- Diệp Phong, người trước ra ngoài canh gác đi!

Diệp Phong sâu thẳm ánh mắt nhẹ liếc nàng 1 cái, lại hiện lên 1 tia quang mang khó hiểu, trước đây vị điều ngoa công chúa này, vô thì vô khác là câu dẫn hắc, dù cho hắc có muốn tìm cách trốn, cũng ko thoát khỏi tay nàng, hiện tại đổi lại là tị hiềm. (Nghĩ ngợi nhau nên trốn tránh các mối quan hệ)

Tro lòng mặc dù nghĩ như thế, nhưng hắc vẫn trầm mặc như tượng, đơn giản đáp 1 tiếng- Dạ- Liền thẳng sống lưng đi ra ngoài.

Nhìn hắc dáng người cao ngất giống Hàn Tử Tuấn biến mất, Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, chẳng lẽ mình thật ko có cơ hội trở về sao?

Nàng rất nhớ mọi người!

Ở hiện đại nàng có ba ba thân ái nhất, mạ đang chờ nàng, còn có Đồng Đồng đáng yêu, ko biết mọi người có khỏe ko? Sẽ nhớ nàng chứ?

Ko được! Cho dù dùng mọi phương pháp, nàng cũng phải tìm được cách xuyên trở về.

__ Công chúa, công chúa...

Tình nhi nhìn thấy đôi mi thanh tú của nàng nhẹ long lanh, thoát nhìn công chúa diện hạ đang rất đau buồn, tro lòng lại là 1 trận khác thường, trước đây công chúa nào có biểu tình ưu sầu như vậy a?

Trước đây, công chúa luôn luôn mặt cười hàm sương, tròng mắt nhẵn mịn, chỉ kẻ nô tài phía dưới, người đó liền bị mất mạng. Nàng trước đây, chỉ có lúc đối mặt với mỹ nam, mới có thể lộ ra mặt tươi cười khuyếch thành câu hồn mê người tới cực điểm.

Nàng tổng cảm giác công chúa diện hạ thay đổi, chẳng lẽ là bị Diệp Phong như thế gõ, đem đầu óc của nàng cấp đập thông suốt, vì thế người cũng thay đổi tốt hơn?

Công chúa mất trí nhớ là tốt nhất! Mặc dù nghĩ như vậy ko phúc hậu, nhưng bọn hạ nhân như họ đã có thể có ngày sống bình yên dễ chịu hơn.

Tình nhi âm thầm lẻ lười, nếu như bị công chúa điện hạ biết nàng nghĩ như vậy, khẳng định sẽ để cho nàng hảo ăn trái cây.

Nhìn lại canh giờ Lâm công công nói đã ko xa, lại nhìn thấy công chúa điện hạ dường như bây giờ đã minh tường (thấu hiểu mọi chuyện rõ ràng), Tình nhi lấy can đảm, nhẹ khê đẩy đẩy vai Quân Phi Vũ, lại hô 2 tiếng- Công chúa, công chúa, nô tỳ xin công chúa thay đổi quần áo!

Ko biết vì sao, Tình nhi chính là cảm thấy, công chúa điện hạ này dường như bình dị gần gũi thật nhiều, đổi lại trước đây, nàng cũng ko dám đụng như vậy vào thân thể công chúa, nàng chính là đoán chắc nàng sẽ ko sinh khí.

Quân Phi Vũ bị nàng nhẹ nhàng đẩy, mới phục hồi lại tinh thần, nhìn tro tay Tình nhi bộ đại bào phục màu đỏ tím, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhú lại- Tình nhi, này màu sắc hảo tiên diễm, có hay ko y phục màu sắc thanh đạm?

Tình nhi sững sốt, nhưng lập tức đi lấy, tìm ra 1 bộ cẩm bào hồng nhạt thêu ngân sắc ám văn cát tường- Công chúa, bộ này có thể chứ?

_ Được! Lấy bộ này đi!

Quân Phi Vũ là người ko quá kén chọn, tính tình nàng cũng tương đối giản dị, ko thích y phục cổ đại diễm lệ lóa mắt, ở hiện đại cả nàng cùng Chu Đồng Đồng cùng là hoa hậu giảng đường cùng là danh xưng hoa khôi, cũng mỗi ngày là 1 bộ T-shirt cùng quần jean liền được rồi.

Ở nơi này thâm cung đại nội uyển, nguyên lai công chúa điện hạ đã gây thù hằn vô số, nàng mới đến càng ko hy vọng vì mình chơi trội mà rước lấy bất cứ phiền phức gì.

Chủ ý của nàng là chơi ở chỗ này quá độ 1 khoảng thời gian, chậm rãi điều tra biện pháp quay về hiện đại, nàng nếu có thể đến nơi này, khẳng định liền có biện pháp quay trở lại, chỉ bất quá, nàng có thể hay ko tìm được mà thôi.

Tro lúc suy tư, Tình nhi đã giúp nàng trang điểm hoàn tất- Công chúa, ngài xem có chỗ nào ko hài lòng, nô tỳ hảo sửa lại.

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng lắc đầu, mình tro gương đã đủ đẹp, đâu còn cần sửa cái gì, nàng bây giờ, tiền thân trên dưới đã là trước nay chưa có xa hoa trang bị, nhìn nhìn trâm cài trên đầu chap chồn lóe ra kim quang, còn có khảm nạm trên châu chạm rồng hoa trâm, hợp với 1 thân cung trang hồng nhạt, đã là mỹ e rằng cũng khó làm người soi mói.

_ Công chúa, canh giờ lập tức tới ngay, có phải hay ko nên dời giá?- Tình nhi cung kính nhắc nhở nàng.

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Tình nhi, người cùng Diệp Phong khi ta nói 1 tiếng, 2 người các người lên đứng phía sau ta, ko có mệnh lệnh của ta, 1 bước cũng ko cho ly khai, biết ko?

_ Dạ, nô tỳ biết.

_ Còn có, ta cái gì đều ko nhớ rõ, thế nhưng, việc này tận lực đừng để cho người khác phát hiện, có chuyện gì, người lập tức nhắc nhở ta.

_ Nô tỳ đã rõ.

_ Ai, kỳ thực ta ko muốn đi, (Tỷ mà ko đi sẽ hối hận- Milk) đầu óc thật chóng mặt, ko khéo kiểu này sẽ chóng ko nổi mà hôn mê bất tỉnh.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, lúc nói xong lời cuối cùng, đột nhiên linh cảm vừa hiện, đúng vậy! Thực sự là được, nàng giả bộ bất tỉnh là được.

Được! Cứ làm như thế! Như thế cầu huyết cung đầu chiêu số, nàng làm sao lại ko tránh khỏi?

_ Đi! Tình nhi, dẫn đường!

Vừa nghĩ tới biện pháp đối phó, Quân Phi Vũ giọng nói vang dội ko ít.

Hậu trường

Milk: Bảng tin cho các chương sau, bạn nào là fan Diệp Phong thì bình tĩnh, vì chương sau là chương tự sướng của bạn Phong ca nhà ta, khẳng định trước là Phong ca có chiều hướng rất giá! Chương kế tiếp, Tiểu Vũ bắt đầu đụng mặt với các vị công chúa khác, chương sau là chương, hắc hắc, xuất hiện soái ca, mà toàn là sắc cả lũ, e hèm, khoảng 6 tên, nhưng theo ý kiến bạn Tiểu Vũ chỉ có 3 anh xuất chúng nhất!

7. Q.1 - Chương 7: Diệp Phong Mâu Thuẫn

Nữ hoàng bộ hạ thiết yến ở Thượng Lễ cung, thời gian vì thú lúc thủy, tức 7h tối.

Nghe Tình nhi giải thích, Thượng Lễ cung thường ngày chức trách chính là phụ trách một ít ngoại tân tiếp đãi, ca vũ tiệc tối cùng các lễ nghi cung đình, bình thường nữ hoàng bộ hạ nếu muốn thiết gia yến, chắc chắn là ở Phượng Nghi cung, cũng tức là tẩm cung của bộ hạ.

Nói cách khác, khuya hôm nay, mẫu hoàng nhất định sẽ mang theo khách quý dự tiệc.

Quân Phi Vũ vừa đi vừa nghĩ, đến tốt cùng là ai có phân lượng nặng như vậy, có thể làm ấu hoàng trở về liền ko thể chờ đợi được triệu tập tử muội các nàng gặp mặt?

Nàng cúi đầu trầm tư, lại ko có phát hiện, ở sau lưng nàng cứ nửa bước lại có nam nhân quan sát, đang dùng ánh mắt xem kỹ nhìn nàng chăm chăm, phản đòn phản ứng hiện tại của nàng.

Đối với vị công chúa này, Diệp Phong trước vẫn là tránh y như rắn rết, nhưng hần là ám vệ cao cấp nhất tro tổ chức cao thủ, lại bị nữ hoàng phái đến bên cạnh nàng, vì thế đã bị ko ít huynh đệ tro tổ chức cười nhạo, làm cho hần vẫn canh cánh tro lòng.

Làm cho hần càng thêm ko hiểu chính là, vì sao nữ hoàng bộ hạ cứ như vậy sủng ái nàng? Thậm chí rất lâu, rõ ràng là Quân Phi Vũ phạm sai, nữ hoàng bộ hạ cũng để cho người khác vì Quân Phi Vũ chịu hàm oan, làm cho nàng tiếp tục tiêu điều tự tại.

Nữ hoàng bộ hạ đối với Quân Phi Vũ là cực kì sủng ái, thậm chí làm cho Diệp Phong có cảm giác, nàng chính là cố tình dung túng Quân Phi Vũ phạm sai lầm.

Chẳng lẽ nữ hoàng bộ hạ ko biết mình sủng Quân Phi Vũ như vậy, sẽ càng thêm dẫn đến Quân Phi Vũ vô pháp vô thiên, cũng sẽ khiến cho Quân Phi Vũ dưới tàng cây ko ít đối thủ 1 mất 1 còn sao? Hiện tại, đã ko biết có bao nhiêu người đang âm thầm chờ 1 cơ hội sát hại nàng.

Tro mắt hần, đầu óc đơn giản Quân Phi Vũ, tựa hồ ngoại trừ mỹ nam, mỹ thực, cái gì nàng cũng mặc kệ, cũng ko quan tâm, tương phản, vì 2 thứ đồ này, nàng có thể sử dụng bất kỳ thủ đoạn nào áp bách người khác, cho dù bất người khác chết, nàng cũng tuyệt đối ko 1 chút nhú mảy.

Dù sao nàng gây họa cũng có mẫu hoàng ở phía trên bao che, nàng sợ cái gì chứ?

Nếu ko phải hần vẫn hộ ở bên cạnh nàng, nàng Quân Phi Vũ đã sớm chết trăm ngàn lần.

Nhưng nàng, vẫn là bộ dáng vô tâm vô phế, chưa từng có đối với hần biểu hiện 1 chút xú mang ơn, trái lại mỗi lần có cơ hội, cứ muốn đem hần ấn ngã xuống giường 1 phen mây mưa.

Quân Phi Vũ như vậy, tro mắt Diệp Phong, ko có 1 chỗ ưu điểm nói chỉ làm cho người ta thần phục, nhưng hần ko được lựa chọn đành ủy khuất chính mình canh giữ ở bên cạnh nàng, càng ko thể để cho nàng 1 chút tổn thương, đơn giản là, hần đã lập lời thề với nữ hoàng bộ hạ, nếu như ko có sự cho phép của nàng, hần vẫn phải bảo vệ nàng, thẳng đến ngày Quân Phi Vũ tử vong mới thôi.

Mà hần ở cương vị công tác này, Quân Phi Vũ mấy năm nay cũng là quá được bình bình an an, nhưng hần cũng thật ko ngờ, phòng ngừa người khác đối với nàng thương tổn, cuối cùng làm cho Quân Phi Vũ đầu rơi máu chảy dĩ nhiên là chính mình.

Nếu như nữ hoàng bộ hạ muốn trách phạt hần, hần sẽ 1 mình gánh chịu, nếu như dám làm, hần sẽ dám nhận.

Chỉ là, Quân Phi Vũ bị chính mình đánh ngất xỉu, tự nàng sau này tỉnh lại, hành sự cùng tính tình thoát nhìn có chỗ quái dị, hành sự cùng trước đây khác nhau rất lớn.

Hắn nhớ lại trước đó ko lâu Quân Phi Vũ nói với hắn lời kia, lúc nghe tới nàng nói- Ta tuyệt đối sẽ ko gặp mặt ngươi- tro lòng mặc dù thở dài 1 hơi, lại cảm thấy đến 1 tia quái dị cùng thất lạc, chẳng lẽ mình bị nàng lừa lâu, thật đúng là bị coi thường? Nhân gia hiện tại ko quần quít lấy ngươi, nhưng thật ra 1 thân sao ko thoải mái? (Chứng tỏ là ca thích bị ngược!- Milk)

Nhìn Quân Phi Vũ đang đi trước mình, ánh mắt rơi vào cái cổ trắng như tuyết của nàng, còn có kia vành tai êm dịu, có độ cong 2 má hoàn mỹ, Diệp Phong tuần mặt hơi đỏ lên.

Hắn nhớ lại cảm giác ngày hôm qua bị nàng đặt dưới thân, kia no đủ rất tròn ko ngừng ở trước ngực hắn liềm, còn có cổ thân thể kia phát ra hương thơm thiên nhiên, ko ngừng trêu chọc tự chủ của hắn. (Oh my god! Cổ khí bất khuất của ca đâu rồi, sao đầu hàng sớm vậy, ca thật là mất giá!- Milk)

Nói thật, nam nhân có bất luận tâm huyết gì, lúc đối mặt với 1 nữ nhân tuyệt sắc khiêu khích cùng câu dẫn, nếu ko nghĩ đến hậu quả, mà trái lại đem nàng đặt tại dưới thân, hảo hảo mà tuyển tử của mình điên cuồng.

Hắn cũng là 1 nam nhân bình thường, lúc bị nàng dùng ôn nhu đôi môi hôn, cũng có tro nháy mắt mất đi khả năng nhận thức.

Nếu như, nếu như ko phải hắn có chút bất lực tay đung phải cái kia phía sọ sau đầu nàng, nếu như hắn ko có 1 khắc kia kinh hãi hoảng loạn, nếu như hắn ko có ngoan cố quyết tâm, có lẽ, hắn Diệp Phong thật sẽ trở thành người của nàng.

Nếu quả thật là như vậy, hắn Diệp Phong bị 1 nữ như vậy cấp xoa xoa quyền quyền (sờ mó), hắn nhất định sẽ xấu hổ chết.

Chỉ ít, hắn sẽ cách nàng thật xa, vĩnh viễn sẽ ko ở lại cạnh giữ bên cạnh nàng.

Quân Phi Vũ thay đổi!

Sự thật này, làm tâm phúc của Quân Phi Vũ là Tình nhi cùng hắn, rất nhanh liền phát hiện.

Như vậy, có phải hay ko các chủ tử khác tro cung, cũng sẽ rất nhanh phát hiện Quân Phi Vũ có biến hóa? Trước giờ tới nay duy trì yên lặng, có phải hay ko cũng muốn bắt đầu nảy sinh phong ba?

Quân Phi Vũ trước đây, Diệp Phong theo ko lo lắng cho nàng, thậm chí có thể nói, hắn cũng ko quan tâm sống chết của nàng, nếu như khi hắn tấn trách, nàng cho dù chết, hắn cũng sẽ ko rơi 1 giọt lệ.

Huống chi, Quân Phi Vũ trước đây cũng sẽ ko làm cho hắn lo lắng, nàng là người vô tri cùng vô vị.

Tục ngữ nói, lợn chết ko sợ nước sôi nóng, kẻ vô lại còn sợ người đàn bà chanh chua, huống chi là 1 nữ nhân tâm tính chanh chua ác độc, hạ thủ tàn nhẫn, càng ý vào quyền thế, ai dám kiêu chọi nàng, ko bị nàng chọc coi như là chuyện tốt.

Nhưng Quân Phi Vũ bây giờ 1 thân y phục đơn giản, chỉ 1 ngày, cả người lẫn hành vi thay đổi hoàn toàn, nàng như vậy, trái lại làm cho tro đầu hắn có ý niệm kiên định cạnh giữ ở bên người nàng, vốn là trước đây ko cam ko nguyện.

Đương lúc nhóm Quân Phi Vũ sắp đến Thượng Lễ cung, bên tro thỉnh thoảng có hoan thanh tiểu nữ truyền ra, Quân Phi Vũ cúi đầu thì thầm với Tình nhi- Ta sẽ dừng ở cửa 1 chút, ngươi đem người bên tro ai là ai toàn bộ nói cho ta biết 1 lần.

Tình nhi nhìn nàng, hướng nàng khẽ gật đầu.

Quân Phi Vũ vẫn là thật thích Tình nhi, cảm giác nha đầu kia tính tình xử sự lanh lợi lại hiểu chuyện, xem ra, sau này còn có thể làm việc lớn cho nàng.

— Công chúa, vị kia phượng bào hoàng sắc chính là thái tử điện hạ, cẩm bào tử sắc chính là tam công chúa điện hạ, cẩm bào lục sắc chính là ngũ công chúa điện hạ, mặt khác 2 vị hoàng tử điện hạ vì tạm đi nước khác làm khách, ko nghe được tin tức bọn họ trở về.

8. Q.1 - Chương 8: Yến Có Mỹ Nam

Nữ vương Quân Mạc Sâu

— Công chúa, vị kia phượng bào hoàng sắc chính là thái tử điện hạ, cẩm bào tử sắc chính là tam công chúa điện hạ, cẩm bào lục sắc chính là ngũ công chúa điện hạ, mặt khác 2 vị hoàng tử điện hạ vì tạm đi nước khác làm khách, ko nghe được tin tức bọn họ trở về.

Theo Tình nhi giải thích, Quân Phi Vũ 1 đường nhìn sang, đối với thái tử cùng 2 vị công chúa khác cuối cùng cũng có 1 nhận thức cơ bản, thế nhưng nói đến hiểu biết, còn xa lắm.

Ngồi ở ghế rồng vị trí thứ nhất, là thái tử Quân Phi Vân.

Nàng bộ dáng tú lệ đoan trang, cử chỉ đầu đủ giữa có 1 phái đại gia làn gió (Milk đoán câu này có nghĩa là phía sau lưng có 1 đám con nhà giàu chuyên đi theo nịnh nọt), cả người thoát nhìn ổn trọng thông dong, 1 thân hoàng sắc phượng bào càng phụ trợ anh khí bừng bừng phần chấn của nàng, khéo môi duyên đáng mang tự tiểu phi tiểu xa cách, nhưng lại ko hiểu vì nàng như thêm 1 phần ôn nhu, nữ tử này hẳn là thuộc về dạng tro nhu có cương.

Tam công chúa Quân Phi Yên, tên như người, bộ dạng giống như nữ tử vùng sông nước Giang Nam cái loại này thái độ đặc hữu mở mồm cười, tử sắc cẩm bào càng phụ trợ da thịt tuyết trắng của nàng, trên tay cầm duy nhất 1 chiếc khăn thêu màu trắng, nắm tro tay rà qua rà lại, làm như rất bất lực, chọc người vô hạn thương tâm.

Quân Phi Vũ cùng nàng liếc mắt nhìn nhau, đang nhìn đến cặp con ngươi như ẩn hơi nước, bị ánh mắt nàng sâu xa sâu thẳm giống như là muốn cắn nuốt mình, tâm nhện ko được khẽ run lên.

Nữ tử này, nhìn như nhu nhược, kì thực sợ là so với thái tử điện hạ còn khó đối phó hơn, nếu như nàng ko có đoán sai, hẳn là loại hình phản trợ ăn hổ.

Vừa cái nhìn kia, nàng cũng ko xem nhẹ Quân Phi Yên đang nhìn hướng đỉnh đầu nàng quần lụa trắng, tro mắt kia chợt lóe lên tia châm chọc.

Thái tử Quân Phi Vũ nhìn nàng đứng ở cửa 1 hồi lâu cũng ko tiến vào, nhện ko được nhẹ kêu- Lục hoàng muội, thế nào còn ko tiến vào ngồi? Mau vào! Đến, ngồi bên hoàng tỷ này!

Quân Phi Vũ khẽ gật đầu, ngẩng cao đầu lên, bày ra 1 bộ tư thái cao ngạo ko coi ai ra gì, đi tới vị trí bên người thái tử Quân Phi Vũ ngồi xuống. Vừa rồi Tình nhi đã nhắc nhở nàng, chỗ ngồi trống bên người thái tử là lưu cho nàng.

Nhưng nàng vẫn là nói tiếng- Cám ơn thái tử!

Tro hoàng cung nhiều quy củ, 1 bước làm sai, nói ko chừng cũng sẽ bị người khác làm khó dễ. Trận yến hội này, làm cho Quân Phi Vũ cảm giác được 1 loại áp lực rất lớn.

Quân Phi Vân hướng nàng mỉm cười, ánh mắt hướng về đầu nàng bằng gạc, nói nhẹ 1 câu- Lần tới phải chú ý an toàn, có 1 số việc, tiết chế tốt hơn.

Quân Phi Vũ tro lòng đột nhiên nảy lên 1 tia cảm động, đối với nàng sinh ra 1 tia hảo cảm, này Quân Phi Vân đơn giản 2 câu, như là chứa đựng nhiều quan tâm, chẳng lẽ thái tử là thật tâm tốt bụng đối với nàng?

Dựa theo như lời Tình nhi, thái tử điện hạ là 1 người ân oán phân minh, đối với hạ nhân vô cùng tốt, ở tro cung uy danh cực cao, tất cả mọi người cho rằng, nàng nhất định là người tiếp theo kế vị nữ hoàng.

Mà nàng, coi như là tro cung cùng Quân Phi Vũ tương đối khá thân thiết.

Quân Phi Vũ cũng hướng nàng cười gật gật đầu- Tạ ơn thái tử quan tâm! Phi Vũ sẽ chú ý.

Nói xong, đưa ánh mắt hướng Ngũ công chúa đang ngồi đối diện các nàng liếc mắt 1 cái, Ngũ công chúa Quân Phi Vụ này thoát nhìn làm cho người ta thích, bộ dạng lông mày rậm mắt to, đôi mắt quay tròn chung

quanh chuyển, nàng giống như lơ đãng hướng mình quét qua, lúc chống lại lại tầm mắt Quân Phi Vũ, nàng rõ ràng rụt 1 chút thân thể, lập tức cúi đầu thấp xuống, ko dám nhìn lại.

Là nàng đã gây sự gì, làm cho nha đầu này như thế sợ nàng?

Tro hoàng cung, từ trước đến nay nhân sự phức tạp, nhìn nhìn đứng ở phía sau đám chủ tử là nha hoàn thị vệ, mặc dù cả đám cúi đầu cung kính nghe, ko người nào dám phát ra 1 tia thanh âm, nhưng trông mắt lại ngằm ở nơi chuyển ko ngừng.

Bao gồm Tình nhi phía sau nàng.

Diệp phong vẫn là bộ dáng cũ, đứng rất nghiêm chỉnh, nhìn ko chớp mắt, nhưng Quân Phi Vũ lại phát hiện, có ko ít ánh mắt đều vô tình hay cố ý rơi vào trên người của hắn.

Xác thực, ở đây ko ít thị vệ, lại ko có 1 ai bề ngoài tuấn mỹ như hắn, mặc kệ ở bất kỳ trường hợp nào, hắn đều giống như cái vật sáng, hấp dẫn lực chú ý sở hữu của nữ nhân, dẫn nam nhân với tâm đồ kị cùng oán hận.

Nàng phát hiện, cái kia đứng ở đối diện phía sau Quân Phi Vũ bọn họ là 1 thị vệ nhỏ diện mạo cũng thật tốt, chính là dùng ánh mắt oán hận nhìn Diệp Phong.

Xem ra, tiểu Phong tử này gây thù hằn ko ít a!

Ngay khi Quân Phi Vũ đánh giá chung quanh, đem tất cả kết quả quan sát thu nhập xuống tro đầu hảo cát giấu, nghe được Lâm công công kia kéo nhỏ trường thanh âm vang dội lên- Nữ hoàng bệ hạ giá lâm!

Quân Phi Vũ cùng mọi người như nhau đứng dậy, đồng thời xoay người mặt hướng long ý- Cung nghênh nữ hoàng thánh giá, nữ hoàng vạn tuế vạn tuế!

— Các khanh bình thân! Ngồi đi!- Kiêu thanh âm như hoàng anh xuất cốc, tựa như tiếng trời như nhau dễ nghe, nói thanh âm của nàng có thể tha lương 3 ngày cũng ko quá đáng.

Nữ nhân có thể có được thanh âm tuyệt vời như thế, khẳng định bộ dáng cũng là đẹp như thiên tiên đi?

Quân Phi Vũ len lén ngẩng đầu, nhưng nghĩ đến chủ nhân cũ của thân thể vốn chính là nữ ác bá, tro lòng lo lắng 1 phen, mới vừa rồi động tác còn sợ hãi rụt rè, 1 chút trở nên lễ thẳng khí hùng đứng lên.

Mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng nhìn thấy khuôn mặt nữ hoàng bệ hạ hoàn mỹ e rằng khó có thể xoi mói, Quân Phi Vũ vẫn là khoa trương khê há cái miệng nhỏ nhắn.

Thật đẹp! Mỹ ko cách nào hình dung, nhìn nàng dung nhan trắng mịn như đậu hũ, nhìn rất trẻ giống như là tỷ tỷ của mình, đầu như là phụ nữ trung niên gần 40? Nói ra, ai cũng ko dám tin a.

Ko nghĩ tới, cổ đại mỹ dung gỗ vuông so với hiện đại khoa học kỹ thuật còn muốn lợi hại hơn a!

Tinh tế vừa nhìn, lại phát hiện, nữ hoàng bệ hạ khuôn mặt tuyệt mỹ lại rất quen thuộc, nàng sao có loại cảm giác, lúc nhìn nữ hoàng bệ hạ, giống như là soi gương như nhau.

Nhìn lại các vị tỷ muội, chỉ có nàng Quân Phi Vũ diện mạo là hoàn toàn được di truyền từ nữ hoàng bệ hạ, nguyên lai là ghen quá tốt, thảo nào Quân Phi Vũ có được đáng vẻ tuyệt sắc khuynh thành, cũng khó trách nữ hoàng bệ hạ như vậy sủng nàng.

...

Nữ hoàng Quân Mạc Sầu nhẹ nâng con người như thủy, nhẹ quét xuống mọi người 1 cái liếc mắt, lúc ánh mắt rơi xuống trên đầu Quân Phi Vũ gạc băng, kia yên thủy bàn đôi mi thanh tú nhẹ nhàng long cùng 1 chỗ- Vũ nhi, ngươi là làm thế nào? Làm sao lại bị thương?

Ngôn từ lúc đó, giấu ko được quan tâm.

Quân Phi Vũ lập tức đáp- Hồi mẫu hoàng, là Vũ nhi lúc ngủ ko cẩn thận té xuống giường cấp dập đầu bị thương!

Quân Mạc Sầu đôi mắt sáng nhìn về phía Tình nhi, hiện lên 1 tia hàn quang- Nga! Xem ra là Tình nhi hậu hạo ko tốt!

Tình nhi sợ đến lập tức quỳ trên mặt đất- Là nô tỳ sai, thỉnh nữ hoàng bệ hạ trừng phạt!

_ Tình nhi, người xác thực muốn trừng phạt, người tới...

Nghe Quân Mạc Sầu gọi người tới, Quân Phi Vũ cũng không ngồi yên nữa, nàng đứng lên, không lớn thanh âm lại rõ ràng truyền vào tai mọi người- Thành mẫu hoàng bỏ qua cho Tình nhi, tất cả đều là Vũ nhi không cẩn thận, không liên quan Tình nhi.

_ Hảo! Nếu Vũ nhi lên tiếng, Tình nhi, lần này trầm trước hết tha người, lần tới lại có chuyện như vậy, cần phải trừng phạt gấp bội, hiểu chưa?

Quân Mạc Sầu thanh âm mềm mại, dễ nghe đến cực điểm, lại làm cho người khác không dám sinh ra lòng phản kháng.

_ Nô tỳ tạ ơn bệ hạ long ân!

_ Được rồi! Nói chính sự, trầm lần đi sứ Thương Ngô quốc, Long Đằng quốc cùng với Thiên Tiệm quốc, thu hoạch hơi phong phú, không chỉ làm sâu sắc hàng hóa quốc gia của ta cùng các quốc gia khác lui tới, hơn nữa, 3 đại quốc gia đều hướng quốc gia của ta đưa ra lời mời thông gia, phái ra 2 vị hoàng tử đến quốc gia của ta đi sứ du ngoạn, mấy vị tỷ muội các con, cần phải thay trầm hảo hảo tận tình đón tiếp, hiểu chưa?

Quân Phi Vũ lười biếng ngồi ở trên cái băng ghế, cho dù các tỷ muội khác lên tiếng trả lời như nước thủy triều, nàng lại tựa như là không có nghe thấy, buông xuống nửa con mắt.

Mà nữ hoàng bệ hạ cùng mọi người, cũng như là biết nàng chính là cái dạng này, giống như là khi nàng không tới như nhau.

Quân Mạc Sầu hướng Lâm công công gật gật đầu- Mau mời 6 vị hoàng tử đi ra!

Nghe được 1 trận tiếng bước chân vang lên, sau đó bên tai liền nghe được từng tiếng hấp thanh khí, Quân Phi Vũ tò mò giương mắt nhìn 1, 2...6, quả nhiên là đồng thời gật hái 6 mỹ nam không giống nhau.

Ngay cả Quân Phi Vũ ở hiện đại tro học viện âm nhạc thường thấy không ít mỹ nam khí chất, cũng nhận không được phát ra 1 tiếng ca ngợi.

Ghi chú: Phượng Hoàng quốc quan hệ nhân vật:

Nữ hoàng: Quân Mạc Sầu, có 1 phu 8 thị, dự có 2 nam 4 nữ.

Lão đại: hoàng tử, Quân Thiên Khiếu, nam, 25 tuổi (ở Thiên Tiệm quốc làm hạt nhân)

Lão nhị: thái tử, Quân Phi Vân, nữ, 23 tuổi (đoan trang hình)

Lão tam: công chúa, Quân Phi Yên, nữ, 21 tuổi (phần trư hình)

Lão tứ: hoàng tử, Quân Thiên Tường, nam, 20 tuổi (ở Long Đằng quốc làm hạt nhân)

Lão ngũ: công chúa, Quân Phi Vụ, nữ, 18 tuổi (đáng yêu hình)

Lão lục: công chúa, nữ chủ, Quân Phi Vũ đồng hài, 16 tuổi (mâu thuẫn hình).

9. Q.1 - Chương 9: Tiểu Yêu Nữ Câu Người

6 nam nhân này, quả nhiên không hổ là xuất phẩm hoàng gia, cả đám cao to ngất ngưỡng, khí vũ hiên ngang, ngũ quan anh tuấn, tuấn mỹ, còn có nho nhã tài tử, đặc biệt ở giữa có 1 đôi song bào thai nam nhân, càng tuấn mỹ trực tiếp hấp dẫn tầm mắt của nàng.

Ngũ quan giống nhau như đúc, khuôn mặt tuấn tú đồng dạng hé ra đao tước, toàn thân lộ ra quý khí vương giả đặc biệt, hợp với 1 thân tử sắc trường bào, làm ọi người đang ngồi, 1 phen kinh hãi.

Chỉ có nữ hoàng bệ hạ, ở nơi đó nhợt nhạt mỉm cười, đôi mắt đẹp mang theo 1 tia nhàn nhạt hứng thú, quan sát phản ứng mọi người.

Lúc trước Quân Mạc Sầu khi đi sứ 1 thời gian, vừa mới nhìn thấy song bào thai ở Thiên Tiệm quốc, cũng ko khỏi kinh người, nhìn thấy đồng dạng biểu tình thán phục ở Quân Phi Vũ trên nét cười kia, nhin ko được cong môi cười.

Quả nhiên mẹ và con gái liền tâm!

Thế gian này, nhân vật xuất chúng như vậy cũng ko nhiều, 2 cái song bào thai này, sợ cũng chỉ có hần, mới có thể cùng bọn họ so sánh.

Vừa nghĩ tới hần đột nhiên hư ko tiêu thất, tro lòng Quân Mạc Sầu lại là 1 trận nổi khổ riêng, buông xuống con người nhanh chóng che giấu tia buồn bã.

Thế nhưng, vẫn là bị Quân Phi Vũ nhìn thấy.

Đương lúc Quân Mạc Sầu ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy Quân Phi Vũ mang theo ánh mắt quan tâm, tầm mắt đụng nhau, lại làm cho Quân Mạc Sầu giật mình, đứa nhỏ này, đến tốt cùng là giống nàng? Vẫn là giống phu quân của nàng nhiều hơn?

Quân Mạc Sầu hướng Quân Phi Vũ mỉm cười, 1 lần nữa đem lực chú ý chuyển dời đến trên người 6 vị hoàng tử đang đứng ở long tọa- Lâm công công, mau cấp quý khách tứ tọa.

6 hoàng tử chẳng phân biệt trước sau, vị trí ngang hàng, ngồi xuống mặt đối diện với nữ hoàng đưa lưng về phía cửa cung. Bên trái thái tử, Quân Phi Vũ, bên phải Quân Phi Yên, Quân Phi Vụ, hình thành 1 hình tứ phương.

Nhìn mọi người ngồi vào chỗ của mình, Quân Mạc Sầu nhợt nhạt cười- Trẫm cảm tạ chư vị hoàng tử ko ngại cực khổ, đường xa mà đến, trẫm trước kính các vị hoàng tử 1 chén, hi vọng chư vị hoàng tử ngoạn cảnh ở Phượng Hoàng quốc ta được hài lòng tận hưởng.

Quân Mạc Sầu động tác ưu nhã, hoàn mỹ e rằng khó xoi mói, Quân Phi Vũ bái phục nhìn nữ nhân này, quá hoàn mỹ! Lúc nào, mình mới có thể tu luyện ra 1 thân khí chất ưu nhã cao quý, còn có cử chỉ ko sợ hãi vinh nhục phong thái gió êm địu hoa.

Tình nhi nhìn thấy mọi người đã chạm chén, nhưng Quân Phi Vũ chính ở chỗ này lại bưng chén, kính cẩn nhìn nữ hoàng bệ hạ, bộ dáng như đi vào cõi thần tiên đã khiến người khác chú ý, nàng nhin ko được thân thủ nhẹ nhàng đâm 1 chút vào Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ đang đi vào cảnh mộng tưởng mỹ lệ hảo huyền, bị nàng đột nhiên đâm như thế, theo bản năng “Nha” 1 tiếng, thanh âm tuy nhẹ, lại rước lấy nam nhân chú ý.

Quân Phi Vũ liếc mắt quét mọi người 1 cái, làm bộ thờ ơ, mượn uống rượu che giấu bối rối của mình.

Cũng may đúng lúc Quân Mạc Sầu lên tiếng- Các vị hoàng tử, trẫm trước giới thiệu cho các người 1 chút về thái tử cùng công chúa Phượng Hoàng quốc chúng ta. Bên trái vị thứ nhất, đó là thái tử quốc gia ta Phi Vân.

Quân Phi Vân đứng lên, ko tự ti cũng ko kiêu ngạo hướng các vị hoàng tử chào 1 tiếng- Tại hạ là thái tử Phi Vân, thỉnh các vị hoàng tử chiếu cố nhiều hơn.

Đãi nàng ngồi xuống, Quân Mạc Sầu lại giới thiệu lão tam Quân Phi Vân cùng lão ngũ Quân Phi Vụ, đồng dạng là 1 phen lí do khách khí thoái thác, lúc Quân Phi Vân sắp ngủ gà ngủ gật, liền nghe được nữ hoàng bệ hạ đã điểm danh tới nàng.

Loại yến hội này thực sự là buồn chán, lễ nghi phiền phức nhiều muốn chết, đã nói trắng ra mục đích thông gia, chính là thẳng thắn trực tiếp cấp các đứa nhỏ đóng gói đưa tới đây, còn phải dùng tới nhiều tiểu hoa xinh đẹp gì đó, thực sự là mệt a!

Nàng lười biếng đứng dậy, chống lại 6 con người đồng loạt nhìn nàng, ho nhẹ 1 tiếng- Ta là lão lục Quân Phi Vũ, chúc các vị ngoạn được khoái trá!

Đơn giản lưu loát nói xong, Quân Phi Vũ lại đặt mông ngồi xuống, vịn, còn ngồi nghiêm chỉnh như vậy bao lâu a? Đầu của nàng dường như có chút chóng mặt, thực sự nhện ko được, nàng lấy tay nhẹ nhàng xoa thái dương, đem thân thể tựa ở trên cái băng ngồi.

Đến lúc này, lại chiêu đến ánh mắt của mọi người.

Quân Mạc Sầu quan tâm hỏi- Vũ nhi, có phải hay ko đau đầu?

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Mẫu hoàng, Vũ nhi đau đầu, có thể hay ko lui ra?

Quân Mạc Sầu đôi mi thanh tú vừa nhíu, nhưng phát phát tay- Đi đi!

Cùng Tình nhi và Diệp Phong làm bạn lui xuống, sau khi ra khỏi đại điện, Quân Phi Vũ nhắm mắt lại, hít 1 hơi ko khí thật sâu, than thở- Vẫn là bên ngoài thật tốt!

Vung mặt lên cười, bộ dáng thỏa mãn, cứ như vậy thẳng tắp xông vào tro lòng Diệp Phong.

...

Trở lại “Phi Vũ cung” của mình, Quân Phi Vũ liền y phục cũng lười thoát, liền trực tiếp ngã xuống giường, càng làm Tình nhi ngạc nhiên- Tình nhi, người đi nghe tin tức cho ta.

Nàng biết, nữ nhân đều có thiên tính—thích nhiều chuyện.

Tình nhi chần chờ- Thế nhưng, nô tỳ đi, ai tới hầu hạ công chúa cởi áo đây?

Quân Phi Vũ đảo cặp mắt trắng dã- Ko phải còn có Diệp phong ở đây sao?

Tình nhi che miệng cười khẽ, tự cho là đúng hướng nàng gật gật đầu, ngẫm hiểu đi ra ngoài.

Mà Diệp Phong đứng ở bên ngoài tắm bình phong, tro lòng lại như là nấu nước sôi, ko thể nào tĩnh lại được, sợ hãi, nhưng lại có vẻ mong đợi.

Hắn đây là như thế nào? Trúng tà? Gần 1 ngày, nàng liền triệt để phá vỡ quan điểm trước đây của hắn đối với nàng?

Còn chưa kịp suy nghĩ cẩn thận, liền nghe từ tro nội thất truyền đến 1 tiếng kêu thanh- Diệp Phong, người tiến vào!

Thanh âm mềm mại, thật đúng là câu người! Diệp Phong tro lòng thầm mắng 1 tiếng “Tiểu yêu nữ”, nếu như nàng còn muốn lần nữa, hắn nên làm cái gì bây giờ?

— Người đứng xa như vậy làm gì? Sợ ta ăn người a?- Quân Phi Vũ đảo cặp mắt trắng dã- Người yên tâm, ta nói rồi ko ép buộc người, liền tuyệt đối ko ép buộc người, mau tới đây giúp ta cởi y phục, ta muốn đi ngủ!

Giằng co 1 ngày, nàng cũng mệt chết rồi, vốn là mất máu nhiều nên nghỉ ngơi nhiều, nàng còn bị ép đi dự tiệc, chỉ là ngồi 1 hồi thôi, thân thể này đã ko chịu nổi, thật đúng là yếu ớt a!

Cảm giác được đầu ngón tay Diệp Phong đang run, nhìn thấy khuôn mặt tuần tú của hắn đỏ bừng, trán trơn bóng như toát ra mồ hôi, Quân Phi Vũ thật đúng là muốn cười to.

Nàng là cố ý, là cố ý muốn chinh hắn, nhìn hắn quần bách, nhìn hắn khó chịu, nhìn hắn khẩn trương, nàng rất thoải mái! Ha ha...

Diệp Phong đồng học, ta sẽ còn từ từ ngoạn người, ta sẽ chờ ngày người thần phục.

Nghe trên người nàng phát ra mùi thơm, nhìn cổ nàng trắng nõn, Diệp Phong chỉ cảm thấy đầu lẫn tim đều đang run rẩy, hắn cảm giác mình sắp chóng ko nổi nữa.

Mà hắn càng khẩn trương, càng nan giải thì cung trang càng khó cởi, cuối cùng quá khẩn trương, hắn thẳng thần dùng sức xé, chỉ nghĩ nhanh lên 1 chút ly khai khỏi nàng.

— Diệp Phong, người gấp gấp làm gì? Chúng ta có thể từ từ sẽ xong thôi!

Kiều lạc thanh âm, Diệp Phong nghe tới giống như là bùa đòi mạng, 1 phen ném ngoại bào của nàng, cái gì cũng ko nói nên lời, tựa như 1 trận gió xông ra ngoài.

10. Q.1 - Chương 10: Mỹ Nam Được Phái Đến

Quân Phi Vũ thiếu chút nữa cười ha hả, nhưng lại sợ Diệp Phong nghe xong lại thẹn quá thành giận, vội vàng che miệng lại khẽ cười.

Ko thể phủ nhận, Diệp Phong luống cuống quẩn bách như vậy, so với lúc trước hé ra mặt thối lạnh như băng thì bộ dáng này đáng yêu hơn.

Nằm xuống giường, rõ ràng mệt chết đi được, mà lại ngủ ko yên.

Đầu óc của nàng cứ lật qua lật lại đều là 2 khuôn mặt tương tự đến cực điểm, nhớ tới trước khi xuyên Hàn Tử Tuấn đối với chính mình chất vấn, lúc đó, nàng tức giận xém muốn đánh chết hắn.

Tại sao hắn có thể ô nhục nàng như vậy? Tại sao hắn muốn ô nhục nàng? Nếu như đại khái thật có gian lận, hắn và Hàn gia ko phải hắn là rõ ràng hơn sao? Chẳng lẽ hắn thật cho là mình dùng thủ đoạn với Đồng Đồng, mới làm cho Đồng Đồng ko thể ko thoái nhượng? Chẳng lẽ hắn là thích Đồng Đồng? Cho nên mới oán hận nàng đoạt đệ nhất danh?

Tro lòng nàng nghi vấn chồng chất, chỉ tiếc, ko biết còn có cơ hội hay ko tìm ra đáp án.

Quên đi! Hiện tại trời nam đất bắc, còn muốn cũng vô ích.

Đột nhiên lại nghĩ đến, nàng là chết rồi mới xuyên tới nơi đây, thân thể có thể hay ko đã đưa tới nhà tang để hỏa táng? Nàng có phải là ko còn cơ hội xuyên trở về?

Vừa nghĩ tới kết cục như thế, nàng liền nhịn ko được bi ai, 1 loại pháp thoát khỏi số phận ràng buộc, cảm giác như là ngày diệt vong đã tới, làm cho nàng cảm thấy 1 loại tuyệt vọng trước nay chưa từng có.

— Tình Tình, muốn khóc thì cứ khóc! Khóc rồi, người sẽ càng trở nên kiên cường hơn, nhân sinh trên đường có nhấp nhô, có sai lầm, thậm chí có thời gian tuyệt vọng, cũng chỉ là lão thiên gia muốn khảo nghiệm người thôi, chỉ cần người lòng mang hi vọng, dùng cảm vượt qua 1 bước này, người sẽ phát hiện, nguyên lai phong cảnh phía trước là như thế mỹ lệ.

Lời này, là mẹ nàng từ nhỏ hay cổ vũ nàng.

Đặc biệt lúc trước khi đi ghi danh ở học viện âm nhạc, là kinh đô âm nhạc học viện tốt nhất toàn quốc tro số các học viện âm nhạc khác, học viện tuyển chọn cũng cực kỳ nghiêm ngặt, nếu như thiên phú quá kém, dù người nghĩ đi cửa sau chen vào cũng ko được.

Mà nàng, dưới sự cổ vũ của ba mẹ, đã trải qua các loại khó khăn, chính là bằng thành tích cao nhất đi vào.

Ở trên đường nhân sinh của nàng, vừa là bạn nàng, cũng là người nàng yêu thương nhất chính là ba ba, mẹ.

Nàng vẫn luôn cảm giác mình so với người khác hạnh phúc, nhưng bây giờ, nàng có lẽ sẽ ko bao giờ gặp lại bọn họ.

Tro lòng quá mức bi thương, trái lại ko rơi ra nước mắt, chỉ là cảm giác, tâm, như bị ai đó nắm tro lòng bàn tay mà ra sức chà đạp, 1 trận rồi lại 1 trận đau đớn.

....

Đột nhiên, 1 trận tiếng la nhẹ nhàng ở ngoài bình phong vang lên- Công chúa, công chúa, Tình nhi đã trở về!

Quân Phi Vũ lập tức ngồi dậy- Tình nhi, mau vào!

Nhìn thấy Tình nhi vẻ mặt bồn chồn cười, Quân Phi Vũ gõ đầu của nàng- Nói mau, có tìm được tin tức gì hay ko?

Tình nhi nhẹ nhàng cười- Công chúa, người đoán đi, tro các hoàng tử, người nào được phân tới Phi Vũ cung chúng ta?

Quân Phi Vũ có chút giật mình- Là ai?

Là Thương Ngô quốc nhị hoàng tử Hoa Trầm Hương. Bắt đầu từ ngày mai, hoàng tử sẽ do công chúa ngài đợi tới đón.

__ Tình nhi, người nói có thật ko? Mẫu hoàng ko phải biết thân thể ta khó chịu, thế nào còn có thể phải người qua bên ta? Trực tiếp phái cấp 3 hoàng tử 1 người phụ trách 2 người ko được sao.

Quân Phi Vũ có chút bất mãn.

Nàng mới đến, chính mình còn muốn lưu ý mọi chuyện, làm gì có nhiều tâm lực chiêu đãi hẳn? Huống chi, quá trình này có chút gì vụn vặt đi nhằm bước, chẳng phải là phiền phức lớn? Chẳng lẽ mẫu hoàng còn ko biết nàng Quân Phi Vũ là người ko dễ chọc?

__ Nô tỳ ko dám truyền sai thánh ý. Bất quá, dựa theo nô tỳ quan sát, vị hoàng tử kia thoát nhìn lịch sự nho nhã, hẳn là dạng người dễ đối phó. Công chúa, ngài cũng đừng quá lo lắng.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng- Người nên biết ý tứ mẫu hoàng, chẳng lẽ mẫu hoàng thực sự xem trọng Hoa Trầm Hương? Vậy còn những hoàng tử khác đâu? Kia song bào thai phân cho người nào?

__ Thiên Tiệm quốc song bào thai hoàng tử phân cho Phi Yên cung, Long Đằng quốc 2 vị hoàng tử phân tới Thái tử cung, còn có 1 vị Thương Ngô quốc bát hoàng tử Hoa Trầm Ngọc phân tới Ngũ công chúa Phi Vụ cung. Nô tỳ nhìn lúc Tam công chúa đi ra, đuôi lông mày hàm xuân, nhất định là phi thường thích Thiên Tiệm quốc 2 vị song bào thai hoàng tử.

Tình nhi có thể quan sát cẩn thận đến chừng này, làm cho Quân Phi Vũ rất hài lòng.

Bất quá cũng nghĩ đến, 2 vị song bào thai này đúng là nhân trung long phượng (Rồng phượng tro biển người), có thể lấy được phu thê như vậy, nữ nhân nào ko vui a! Hiện tại phân cho Quân Phi Yên, giống như là quan được ban lộc, nàng ko vui mừng mới lạ.

__ Tình nhi, người thật là được việc! Sau này người sẽ giúp ta lưu ý 1 chút động tĩnh ở cung bọn họ, nói cho ta biết đúng lúc, đến lúc đó bản công chúa trọng thưởng hậu hĩnh.

Tình nhi thụ sủng nhược kinh, liên tục xua tay- Công chúa, đây là nô tỳ phải làm, nô tỳ ko cần ban thưởng.

Quân Phi Vũ kéo tay nàng, khẽ cười nói- Ta cho người người cứ cầm, khi tất yếu, người cũng có thể lấy số tiền này thỉnh hảo tỷ muội tro cung uống chút trà, liên hệ 1 chút cảm tình. Tình nhi, có lẽ trước đây ta xác thực ko phải là người tốt, thế nhưng ta cam đoan, sau này, ta đối với người cùng Diệp Phong, nhất định sẽ thân như tỷ muội, thân như huynh đệ, ta có, ta cũng nhất định sẽ phân 1 phần cho các người, các người là người của ta, ta tuyệt sẽ ko để cho người khác khi dễ các người.

__ Công chúa...- Ko nghĩ tới Quân Phi Vũ nói những lời này, thế nhưng làm cho Tình nhi cảm động khóc lớn.

__ Được rồi, đừng khóc! Ngày mai còn phải nghênh tiếp vị hoàng tử kia đại giá lâm! Đến, chúng ta thương lượng 1 chút, ngày mai ứng phó thế nào vị Trầm Hương hoàng tử này.

Trải qua 1 buổi tối chủ tớ thăm thì, cuối cùng, Quân Phi Vũ vẫn là quyết định, dùng sở trường của mình ở hiện đại là diễn xuất chinh phục người nam nhân này.

Nếu vào cung Phi Vũ của nàng, tốt xấu cũng phải đem danh tiếng của nàng truyền đi, cũng ko thể làm cho hẳn đập phá bữa bãi đi!

Này ko phải là mục đích của mẫu hoàng khi đem các hoàng tử phân nhập các cung sao? Nàng Quân Phi Vũ mặc dù ko phải là cái gì hảo điều (Con chim thông minh, ý chỉ người khôn ngoan), nhưng cũng ko thể để cho người ta xem thường.

Hoa Trầm Hương, người đến tột cùng là cái mẫu nam nhân như thế nào?

11. Q.1 - Chương 11: Hoàng Tử Trầm Hương

Vào sáng sớm khi luồng ánh sáng thứ nhất chiếu xuống nội thất Phi Vũ cung, kèm theo âm thanh chim chóc, Quân Phi Vũ chậm rãi mở mắt.

Cứ như vậy tro giấy lát, nàng còn cho là mình tro mộng, vừa tro mộng, nàng đang cùng ba mẹ ăn cơm, tro mộng, nàng còn nghĩ xuyên qua chỉ là 1 câu chuyện lý thú 1 hồi nói cho ba mẹ nghe, sau đó, 1 nhà 3 người ở nơi đó thoải mái cười lớn.

Ai ngờ. nụ cười này liền tỉnh.

Nhìn mình nằm trên giường lớn khắc hoa, đắp trên người chăn gấm, Quân Phi Vũ thật đúng là hi vọng, mộng này vĩnh viễn ko tỉnh lại, thật là tốt biết bao!

Nàng nhắm mắt lại, còn muốn trở lại giấc mộng ấm áp kia, chỉ tiếc, rốt cuộc cũng ko trở về được.

Chỉ chốc lát, nàng liền nghe được thanh âm Tình nhi nhẹ tay nhẹ chân đi tới.

__ Công chúa, công chúa, ngài tỉnh chưa?

Quân Phi Vũ nhẹ “Ngô” 1 tiếng, lại ko lên tiếng.

Tình nhi ôn nhu nhắc nhở- Công chúa, giờ mẹo đã qua, còn 2 khắc nữa, hoàng tử Trầm Hương kia sẽ đến.

Quân Phi Vũ thực rất ko muốn rời sàng, nhưng lại nhớ ngày hôm qua Tình nhi nói, Hoa Trầm Hương kia giờ Thìn 1 khắc sẽ tới, lúc này nghe Tình nhi nói thời gian chỉ còn 2 khắc (1 khắc bằng 15 phút đồng hồ), lập tức lăn lông lốc từ trên giường ngồi dậy.

__ Tình nhi, người thế nào ko kêu ta sớm 1 chút?

Tình nhi cười nói- Công chúa, nô tỳ tiến vào 2 lần, thế nhưng, nhìn công chúa mộng đẹp, liền tro mộng đều cười ra tiếng, vì thế, nô tỳ nhìn canh giờ còn sớm, nên ko có kêu công chúa dậy. Công chúa, ngài yên tâm, thời gian còn 2 khắc, nô tỳ nhất định đem công chúa trang điểm thật xinh đẹp, nhất định mê đảo vị Trầm Hương hoàng tử kia.

Quân Phi Vũ tức giận trừng nàng liếc mắt 1 cái, cũng cười- Người liền biết ba hoa, được rồi, vội vàng giúp ta trang điểm, nhớ, thanh nhã 1 chút!

1 chủ 1 tớ, bắt đầu khẩn cấp động thủ, Quân Phi Vũ lúc đi tắm, Tình nhi đã đem tất cả đồ tẩy chuẩn bị cho tốt.

Khi nàng ngồi trước gương đồng, Tình nhi 1 đôi tay khéo trên dưới cuốn, nàng thấy hoa cả mắt, chỉ chốc lát, liền vì Quân Phi Vũ làm 1 kiểu búi tóc tròn đơn giản trang nhã, lại theo như Quân Phi phân phó, chọn 1 trâm cài chạm rồng hoa mẫu đơn tinh xảo cài chen vào bên phải tóc mai, tua cờ rủ xuống theo đầu nhẹ lay động, tạo nên 1 phen phong tình.

__ Công chúa, người xem 1 chút, công chúa thực sự là người đẹp nhất nô tỳ từng gặp- Tình nhi mang theo thỏa mãn nhìn tác phẩm của mình, ko ngừng ca ngợi.

__ Ko tồi! Tình nhi nè, người thật là khéo tay a!

Quân Phi Vũ cũng rất hài lòng, 1 thân tử sắc cung trang, làm cho nàng thanh lệ tuyệt trần ngũ quan thoát nhìn càng như mơ màng, giai nhân tro gương nhẹ nhàng mỉm môi cười, kia mi giữa phong tình vạn chủng, liền như hiện ra khí chất tao nhã.

Như vậy hé ra kiều nhan tuyệt sắc khuynh thành, ngay cả nàng thân là nữ nhân, đều thán phục ko ngớt, huống chi là nam nhân.

Nếu như Hoa Trầm Hương đối mặt với nàng mà tro lòng vẫn ko hề loạn, nói tốt 1 chút là Liễu Hạ Huệ thứ 2, còn ko chỉ là 1 kẻ ngu ngốc ko hiểu phong tình.

__ Công chúa, thưa dịp hoàng tử Hoa Trầm Hương còn chưa tới, ngài ăn 1 chút đồ ăn sáng đi!

Tình nhi đề nghị hợp ý Quân Phi Vũ, nàng đang cảm giác đói bụng- Tốt lắm! Có cái gì ăn ngon ?

— Nô tỳ dẫn ngự thiện phòng chuẩn bị mấy món công chúa thích ăn, công chúa, ngài xem đi, có nem rán, mứt táo kim cao, đậu hủ nấu lổ, ma lạt bụng ti, cháo đậu đỏ, còn có món công chúa yêu nhất tổ yến ninh đường phèn.

Tình nhi 1 hơi vì nàng giới thiệu, Quân Phi Vũ trợn mắt há mồm mà nhìn 1 bàn tròn lớn món ngon mỹ vị, khí phái hoàng gia, quả nhiên vô cùng xa xỉ, làm người ta chắc lưỡi thán phục.

Nhìn bàn kia đầy mỹ vị, con trùng háo ăn tro bụng Quân Phi Vũ càng hưng phấn, đặt mông ngồi xuống, cầm lấy chiếc đũa giáp khởi liền ăn, miệng nhanh chóng ngập đầy thức ăn, thật ngon!

Nàng rất nhanh tiêu diệt hết thức ăn tro miệng, 3 táp 1 ngụm- Ăn ngon thật!

Lại 1 chiếc đũa gấp xuống, đang muốn nhét vào tro miệng, đột nhiên phát hiện, Tình nhi mở to mắt nhìn mình.

Quân Phi Vũ để đũa xuống, cầm lấy khăn lau 1 bên miệng, liếc xéo Tình nhi cười nói- Làm sao vậy? Bản công chúa tướng ăn rất chững tại gai mắt?

Tình nhi theo bản năng gật gật đầu, lập tức lại liên tục xua tay- Ko phải, ko phải, công chúa, cái kia, cái kia...ngài ăn chậm 1 chút, đừng có gấp! Nô tỳ sợ ngài ăn quá nhanh, sẽ ko tốt đâu.

Nhìn vẻ mặt Tình nhi khẩn trương, đã muốn giải thích rõ lại muốn khuyên nàng ăn văn nhã lại, Quân Phi Vũ cũng nhịn ko được nữa cười ha ha- Tình nhi, người thật sự đáng yêu!

Tình nhi mặt đỏ bừng, chu mỏ ko phục- Công chúa, ngài lại bắt nạt nô tỳ...

Nhưng vào lúc này, cung nữ giữ cửa đi đến, hơi khom người-Công chúa điện hạ, hoàng tử Thương Ngô quốc Trầm Hương ở ngoài cửa cầu kiến!

Quân Phi Vũ nhẹ “Nga “ 1 tiếng- Mời hấn vào đi!

...

Quân Phi Vũ để đũa xuống, đứng dậy, đôi mắt đẹp từ từ nhìn lại, chỉ thấy 1 vị bạch y thanh niên đứng ở cửa, ngọc thụ lâm phong, trường bào như tuyết, chính giữa đeo 1 cái đai lưng thêu chỉ vàng, tóc dài đen nhánh tựa như mực trải dài ở 2 bên vai, đỉnh đầu dùng 1 bạch ngọc phát quang bó buộc thành 1 búi tóc, toàn thân lộ ra 1 loại lịch sự nho nhã, tuấn tú phiêu dật tuyệt đại phong tư.

Mặc dù nàng đã từng gặp qua hấn, nhưng hôm nay nhìn nữa, cảm giác thế nhưng hoàn toàn bất đồng.

Nhìn hấn, tro đầu Quân Phi Vũ đột nhiên hiện ra Tào đại nhân ở “Hồng lâu mộng” hình dung như là bảo ngọc, tro đó còn viết “Mặt như Trung thu chi nguyệt, sắc như xuân liễu chi hoa. Tóc mai như đào tài, mi như mực vẽ tranh, mặt như cánh hoa đào, mực như thu ba. Mặt cho dù giận hay cười, đều sinh hữu tình.”

Mỹ từ đó, dùng để hình dung người nam nhân trước mắt này tuyệt ko phải là nói quá.

Ấn tượng thứ nhất, Quân Phi Vũ liền cho hấn điểm cực cao 9/10!

Lúc nàng quan sát hấn đồng thời, Hoa Trầm Hương cũng đánh giá lại nàng, ở giữa con người kia đồng thời hiện ra vẻ kinh diễm.

Nhìn nàng nhàn nhạt mỉm cười, hấn thậm chí có 1 loại xúc động muốn ôm nàng vào lòng.

Tro lòng cũng âm thầm hoài nghi, 1 vị linh động xinh đẹp như vậy, đẹp như tiên nữ tro tranh, thật là ác nữ danh truyền xa Phượng Hoàng quốc Lục công chúa sao?

Quân Phi Vũ thấy được hấn kinh diễm, cũng ko có xem nhẹ tro mắt của hấn chợt lóe lên kinh ngạc, lại vẫn như cũ thoải mái hướng hấn cong môi cười- Trầm Hương hoàng tử, hoan nghênh quang lâm Phi Vũ cung, nếu như ko chê cười, thỉnh ngồi bên này, bởi ta cùng dùng bữa thế nào?

Hoa Trầm Hương tro mắt chợt lóe sáng- Công chúa thịnh tình, Trầm Hương tuân mệnh! Công chúa mời!

12. Q.1 - Chương 12: Mỹ Nam Tâm Như Kim Dưới Đáy Biển

__ Trầm Hương hoàng tử, hoan nghênh quang lâm Phi Vũ cung, nếu như ko chê cười, thỉnh ngồi bên này, bồi ta cùng dùng bữa thế nào?

Hoa Trầm Hương tro mắt chợt lóe sáng- Công chúa thịnh tình, Trầm Hương tuân mệnh! Công chúa mời!

__ Tình nhi, các người tất cả lui xuống!

Tình nhi cùng Diệp Phong liếc mắt nhìn nhau, gật đầu lĩnh mệnh đi ra.

Quân Phi Vũ vì Hoa Trầm Hương rót rượu, sau đó rót 1 chén trà ỳnh, hướng hần hơi giọng lên- Phi Vũ tửu lượng ko cao, lấy trà thay rượu kính Trầm Hương hoàng tử 1 chén, mong hoàng tử điện hạ ko trách tội.

Con người Hoa Trầm Hương có điểm tinh quang lóng lánh, duyên dáng nhẹ nhàng nhếch môi, liền hiện lên 2 nho nhỏ lúm đồng tiền- Phi Vũ công chúa cứ thoải mái! Đến, cạ! Hi vọng chúng ta có thể ở chung vui vẻ!

Hần cũng là 1 người thú vị!

Quân Phi Vũ nhìn hần, đột nhiên cảm thấy nam nhân này đặc biệt coi được, đặc biệt là cặp mắt kia, luôn luôn có ý cười, làm cho người ta cảm giác ấm áp như gió xuân.

__ Mong người ở Phi Vũ cung cao hứng mà đến , cũng có thể cao hứng mà về, tin ta, ta nhất định sẽ là chủ nhân tốt có thể nhiệt tình đãi khách!

Quân Phi Vũ nhẹ nhấp 1 ngụm trà, nhìn hần uống rượu xong, liền thuận tay gấp khối nem rán- Đến, ăn 1 chút gì đi! Tin người cũng biết, chỗ này của ta cũng ko có nhiều quy củ, toàn bộ đều theo tâm tình ta, vì thế, ở đây người ko cần khách khí như thế. Bất quá, ở trước mặt mẫu hoàng, vẫn là phải giả vờ giả vịt.

Quân Phi Vũ hướng hần trừng mắt nhìn, bộ dáng linh động đẹp đẽ kia rơi vào tro mắt Hoa Trầm Hương, giống như là tiên tử hạ lạc phàm trần, làm cho hần cảm giác, chính mình nguyên bản tâm tràn ngập lo lắng đột nhiên như là thông suốt.

Trước khi đến Phượng Hoàng quốc, hần và hoàng đệ suy nghĩ rất nhiều biện pháp ứng phó háo sắc công chúa ác danh truyền xa này, nhưng hiện tại xem ra, nàng ko những ko phải là háo sắc công chúa tro lời đồn đại kia, nói ko chừng còn là bảo vật.

Chính cái gọi là lời đồn chỉ với trí giả, xem ra hần cũng muốn làm 1 hồi trí giả. (Người có hiểu biết sâu rộng)

Hần 1 bên dưới đáy lòng thâm may mắn, vừa cười vừa giáp khởi khối nem rán kia, đem hảo ý của nàng cũng ăn vào tro bụng.

__ Ăn ngon ko?- Quân Phi Vũ mang theo vẻ mặt lấy lòng, cười nhìn hần.

Hoa Trầm Hương đột nhiên cảm thấy tro lòng có 1 loại nhiệt lưu ấm áp khởi động, nhin ko được cũng nở nụ cười- Ăn ngon! Đến, người cũng ăn 1 chút!

Kế tiếp, hần rất tự nhiên tiếp nhận nhiệm vụ của nàng, ko ngừng giúp nàng gấp thức ăn, bưng trà đưa nước, thẳng đến khi nàng tiêu diệt hết 1 bàn thức ăn, vỗ bụng hô to- Trời ạ, bụng ta ăn no sắp nứt rồi!

Người này tuyệt đối ko phải là nữ nhân văn nhã, Hoa Trầm Hương lại có cảm giác cho tới bây giờ vẫn ko có trôi qua dễ dàng.

__ Công chúa điện hạ, ko bằng chúng ta đi dạo 1 chút!

Quân Phi Vũ đôi mi thanh tú vừa nhú, yên lặng nhìn hần- Người kêu ta cái gì?

__ Công chúa điện hạ?

Quân Phi Vũ nắm lấy cánh tay hần, ngẩng mặt cười duyên- Sau này ko cho phép người kêu công chúa điện hạ, ta kêu người Trầm Hương, người kêu ta Phi Vũ, có được ko?

Loại này mang theo mệnh lệnh, nhưng ngữ khí lại trưng cầu hần đồng ý, làm cho Hoa Trầm Hương ko nói gì yếu ớt cười, đáy mắt hiện lên sùng nịnh liền chính hần cũng ko phát hiện, gật đầu đáp ứng.

Nhìn thấy ánh mắt của hắn rơi vào tay nàng đang kéo hắn, Quân Phi Vũ mặt cười ửng đỏ, cấp tốc rút tay ra- Xin lỗi! Mạo phạm!

Nàng cúi đầu che con ngươi ngượng ngùng, còn có trên mặt hiện lên vẻ ửng đỏ, làm cho Hoa Trầm Hương giật mình, trên cánh tay truyền đến cảm giác trống rỗng, hắn nhìn ko được thân thủ, đem tay nhỏ bé của nàng bắt lại, nắm tro lòng bàn tay còn chăm chú dùng 2 tay bọc lại- Phi Vũ...

Nghe thanh âm ôn nhu, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy tâm 1 tắc 1 tắc lún xuống, như cái hoa si ngây ngô cười.

Lúc ở hiện đại, nàng đối với mỹ nam hoàn toàn ko có lực miễn dịch, đặc biệt cái loại phim thần tượng biết dùng mỹ nam gây sức hút, nhất là dạng nam nhân ôn nhu thâm tình, quả thực như sát thủ trái tim của nàng.

Ở đây chính là có 1 sát thủ đang ngọt ngào hô nhẹ tên nàng, nàng còn chưa kịp câu dẫn, nhưng nhìn bộ dạng hắn, dường như đã bắt đầu câu dẫn nàng, vậy giữa bọn họ như bây giờ, có được tính là củi khô bốc lửa, ăn nhip với nhau?

Phi phi, cái gì củi khô bốc lửa? Các ngươi còn chưa có lên giường, lửa này còn chưa có thêu cháy đâu, nhiều nhất cũng chính là 1 khối củi mục.

Hoa Trầm Hương luyến tiếc bàn tay truyền đến loại cảm giác ôn nhuận mềm mại, vẫn ko có buông tay nàng ra, mà Quân Phi Vũ cũng làm bộ 1 bộ ngượng ngùng mặc hắn bộ dáng sẵn sàng, nhẹ nhàng đem thân thể lại gần.

Hắn thuận thể thân thủ nhẹ nắm bờ vai của nàng- Phi Vũ, tro cùng ngươi quen thuộc, ngươi nói chúng ta đi đâu tốt?

— Ko bằng...chúng ta đừng đi ra ngoài, ở nơi này tro phòng đem sự việc cần làm thế nào?

— Khụ khụ, khụ khụ...- Hoa Trầm Hương bị nàng cấp sớ đến ho ko ngừng.

Chẳng lẽ là mình nhìn nhầm? Kỳ thực công chúa này vẫn là cái kia ko hơn ko kém háo sắc công chúa?

— Cái kia, cái kia, Phi Vũ nha, chúng ta vừa ăn no, thực sự ko thích hợp làm hoạt động này, vẫn là đi dạo 1 chút, trở về lại làm việc này, được ko?

Nhìn Hoa Trầm Hương trưởng hồng khuôn mặt tuần tú, Quân Phi Vũ ngón tay chỉ hắn, ôm bụng cười to, nhìn hắn vẻ mặt kinh ngạc bộ dáng ko hiểu, nửa ngày mới ngừng được cười- Trầm Hương, ngươi là muốn đi nơi nào? Ngươi nói, ngươi có phải hay ko nghĩ đến chuyện xấu gì rồi?

— Quân Phi Vũ, ngươi, ngươi dám trêu chọc ta? Xem ta thu thập ngươi!

Hoa Trầm Hương cuộn cuộn nổi lên tay áo, thân thủ liền muốn nắm lấy nàng, đánh nàng thí thí, ko nghĩ tới thân thể nàng so với cá chạch còn nhanh hơn, thoáng cái liền chạy tới 1 đầu bàn khác.

— Ngươi đừng chạy!

— Ha ha ha, ngươi bắt ko được ta, bắt ko được ta!

Quân Phi Vũ đắc ý hướng hắn làm 1 cái mặt quỷ, nhìn hắn lại đuổi theo, lập tức lại chạy, tiếng cười tựa như chuông bạc, truyền ra thật xa thật xa cũng có thể nghe thấy.

Kết quả liên xác mình câu nói kia, vui quá hóa buồn a!

Nàng ko chú ý, lúc vừa vòng quanh bàn, đụng ngã cái chén, dưới đất chảy 1 bãi nước, nhất chân giẫm lên, lòng bàn vừa trượt, cả người liền mất thăng bằng, thét lớn 1 tiếng, té chống vó xuống dưới đất.

Nhìn mình rơi 1 thân chặt vật, mà Hoa Trầm Hương lại 2 tay ôm ở trước ngực, cười híp mắt nhìn nàng, 1 điểm ý tứ giúp đỡ cũng ko có, Quân Phi Vũ tay vỗ về mông té bị thương, oán hận trừng mắt liếc hắn 1 cái, mũi đau xót, nước mắt liền rơi xuống.

Nhìn nàng rơi lệ, Hoa Trầm Hương nhưng thật ra luống cuống, vội vàng tiến lên muốn nâng nàng dậy, lại bị nàng dùng sức vung- Ra!

Nữ chính trên ti vi gặp nguy hiểm, đều có mỹ nam cứu, che chở trăm bề, lại còn thâm tình hôn, hấn ngược lại, ko những ko cứu nàng, còn đứng nhìn cười nhạo, thật là làm cho nàng khí hận ko ngớt!

— Tình nhi, Diệp Phong, các người mau vào!

Nguyên bản Tình nhi cùng Diệp Phong nghe được tiếng thét chói tai đã nghĩ xông vào, còn đang chần chờ, lúc này vừa nghe đến nàng kêu, lập tức mở cửa vọt vào.

Thế nhưng, cũng nhìn thấy 2 người kia chăm chú giao thiệp cùng 1 chỗ ái muội, vừa then song song gục đầu xuống, ko dám nhìn nữa.

Này hoàng tử ko đồng nhất kia! Ngày đầu tiên liền dám hạ tay, động tác đúng là rất nhanh!

Quân Phi Vũ đột nhiên bị Hoa Trầm Hương ôm lấy thân thể ngăn lại miệng, cảm giác phổi bộ đột nhiên thiếu dưỡng khí nghiêm trọng, lúc này mới kịp phản ứng, chính mình bị người nam nhân này đánh lén!

Đột nhiên cảm giác nào bộ truyền đến 1 trận chói sáng, 2 mắt tối lại, hôn mê bất tỉnh.

— Phi Vũ, Phi Vũ, người làm sao vậy?

Hoa Trầm Hương nóng ruột, thân thể của nàng thế nào liền như vậy yếu, thế nào ko lịch sự dọa hấn như thế? Thẳng đến tro tay truyền đến 1 trận cảm giác ẩm ướt, vươn tay vừa nhìn, lập tức sợ ngây người- Máu? Nàng chảy máu? Đáng chết...

Hấn lại ko dám chậm trễ, thân thủ lập tức trên người nàng kiểm tra 1 lần, phát hiện ko có gãy xương, lập tức hướng phía Tình nhi phát ra gầm lên giận dữ- Mau mời ngự y!

13. Q.1 - Chương 13: Tuyệt Đối Ko Buông Tha Người

Tình nhi vừa nhìn thấy đầu Quân Phi Vũ chảy máu lại hôn mê, khuôn mặt nhỏ nhắn sợ đến trắng bệch, chạy đi tụt văng ngoài rào. (Hướng bên ngoài đi thật nhanh như muốn lập tức thoát khỏi nơi đó)

Diệp Phong đi lên phía trước vừa nhìn, khuôn mặt tuần tú hé ra âm trầm nói- Công chúa điện hạ vết thương cũ bị rách! Hoàng tử điện hạ là khách quý, chuyện hầu hạ công chúa, vẫn là để Diệp Phong làm! (Mọi người có hửi thấy ko? Chỗ nào bốc mùi dâm chưa nè!- Milk)

Nói xong, hấn ko nói thêm tiếng nào thân thủ liền nhẹ nhàng, đem tay Hoa Trầm Hương lập tức mở ra, chính mình cấp tốc cúi người xuống đem Quân Phi Vũ ôm vào nội thất, nhẹ nhàng đem nàng đặt nằm lên giường, lại vội vàng tìm băng gạc, ở đầu của nàng làm 1 cái băng bó đơn giản tiến hành cầm máu.

Nhìn Quân Phi Vũ bất tỉnh nhân sự nằm ở trên giường, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch bộ dáng đáng thương vẫn ko nhúc nhích, làm cho tro lòng Diệp Phong tự trách ko ngớt. Nếu ko phải hấn lỗ mãng, nàng như thế nào sẽ lại nhiều lần hôn mê?

Nhớ tới chính mình vừa mới nhìn thấy 1 màn Hoa Trầm Hương hôn nàng kia, ko biết vì sao, tro lòng lại buồn bực muốn phát hỏa rống giận.

Sớm biết rằng như vậy, chính mình lúc đó là nên theo nàng.

Cái ý niệm này vừa ra, Diệp Phong chỉ cảm thấy phía sau lưng 1 trận mồ hôi lạnh, nguyên bản sắc mặt ôn nhu, tro nháy mắt lại khôi phục lạnh lùng, lui về phía sau 2 bước, tròn mắt quý củ, yên lặng đứng ở bên giường bảo vệ nàng.

Hoa Trầm Hương gấp đến độ đi tới đi lui, lông mày rậm vo thành 1 nắm- Thế nào ngự y còn chưa tỉnh về? Diệp thị vệ, người đi thúc họ nhanh lên!

Diệp Phong lạnh lùng nói- Tình nhi đã đi, nàng làm việc, hoàng tử điện hạ cứ việc yên tâm!

Hoa Trầm Hương ngược mắt nhìn tên thị vệ nhưng bộ dáng lại không giống thị vệ này, tro mắt hàn quang chợt lóe, lông mày rậm 1 đường, đang muốn mở miệng, liền nghe được thanh âm Tình nhi- Nhanh lên 1 chút! Nhanh lên 1 chút! Ôn ngự y, van cầu ngài đi nhanh lên đi!

— Tình nhi, ta đây không phải là đang đuổi theo người sao, cô nãi nãi, người đừng vội a!- Một thanh âm dễ nghe lại rõ ràng ở ngoài cửa vang lên.

— Tình nhi sao có thể không vội, nếu như công chúa điện hạ có mệnh hệ gì, sợ là ta và người cũng không thoát tội! Thanh âm Tình nhi nghe có chút tức giận.

Diệp Phong hơi mím môi, nha đầu kia, vốn là thẳng như vậy, cũng không sợ đắc tội người khác.

Theo giọng nói Tình nhi không ngừng giục, thân ảnh của nàng cũng rất nhanh xuất hiện ở nội thất, mà theo sát ở sau lưng nàng, chính là vị thanh tú tuấn nhã Ôn Dịch Nho ngự y.

Trải qua 1 phen cẩn thận kiểm tra băng bó, Quân Phi Vũ thật vất vả đỡ xuống lớp băng vải, lại lần nữa cọt vào trên đầu nàng, lần này buộc so với hồi nãy còn dày hơn.

Khi Ôn Dịch Nho dùng sức kéo, kết thúc lớp cuối cùng, Quân Phi Vũ cũng bị lực đạo của hắn trều cấp tỉnh. Mở mắt vừa nhìn, lại là tên ôn thần đáng chết này!

Quân Phi Vũ 1 đôi con ngươi đen yên lặng nhìn Ôn Dịch Nho, rất nhanh, 2 giọt lệ, theo khóe mắt nàng tuột xuống.

Nhìn thấy ánh mắt ai oán của nàng đáy lòng Ôn Dịch Nho hốt hoảng, nhìn thấy công chúa ác bá nổi danh thế nhưng khóc, làm hắn tay chân có chút luống cuống, nghiêng đầu, đem ánh mắt hướng Tình nhi trợ giúp.

Tình nhi thấy Quân Phi Vũ khóc, lập tức hoảng hốt đi về phía đầu giường- Công chúa, tại sao người khóc? Có phải vết thương đau ko? Đến, nô tỳ thổi cho người! Sẽ không đau nữa!

Quân Phi Vũ ôm tay Tình nhi, con ngươi đen ngập tràn hoảng loạn, trên mặt lộ ra 2 hàng lệ ngân, nàng thoát nhìn thật đáng thương, nàng hướng Ôn Dịch Nho biểu hiện vẻ có chút sợ hãi- Tình nhi, ta có phải cùng Ôn ngự y có cừu oán phải ko?

— A? Có cừu oán?- Tình nhi nhất thời không kịp phản ứng- Công chúa, ngài sao lại nghĩ vậy? Ôn ngự y làm sao lại cùng người có cừu oán?

— Thế nhưng, hắn mỗi lần băng bó cho ta, đều dùng lực đạo rất lớn, ta hoài nghi là hắn cố ý- Quân Phi Vũ ánh mắt sợ sệt nhìn về phía Ôn Dịch Nho, lại nắm lấy tay Tình nhi- Lần tới không nên lại thỉnh hắn, mời ngự y khác đi! Ta sợ hắn!

Ôn Dịch Nho tính tình luôn ôn hòa, nhưng khi nghe những lời này của Quân Phi Vũ, vốn là cảm thấy nữ nhân này nói chuyện có chút không lý lẽ, nhìn thấy ánh mắt mọi người mang theo chất vấn, càng trầm mặt chán nản.

Hắn đúng là ra tay hơi nặng, cũng đúng là tro lòng đối với nàng có oán hận, thế nhưng, hắn không đến mức như nàng nói? Thế nhưng cũng không nên trị hắn như vậy, đây đối với cuộc đời ngự y của hắn mà nói, sẽ là 1 vết nhơ lớn a!

Một khi nữ hoàng bệ hạ truy cứu tới, hắn đâu gánh được trách nhiệm này.

— Tình nhi, người xem đi, ánh mắt hắn thật đáng sợ, dường như muốn giết ta!

Quân Phi Vũ lấy ngón tay như tuyết trắng chỉ hướng Ôn Dịch Nho, Tình nhi nhìn theo, quả nhiên gương mặt Ôn Dịch Nho như trứng thổi, vẻ mặt phẫn hận mắt trừng Quân Phi Vũ.

Hoa Trầm Hương tuần mật trầm xuống- Thật không ngờ, nguyên lai nô tài Phượng Hoàng quốc gan lớn như vậy, dám khi quân phạm thượng, xem ra nữ hoàng bệ hạ cùng công chúa điện hạ quá mức tha thứ.

Ôn Dịch Nho cảm giác ngày hôm nay của mình thật không may, chỉ trích này, với hắn mà nói là tay bay vạ gió!

Tuần mặt lập tức trầm xuống, thẳng tắp quỳ xuống- Công chúa điện hạ muốn gán tội cho người khác, cần gì nói nhiều lời như vậy? Người muốn đối phó Dịch Nho thế nào, cho dù là thủ đoạn gì! Dịch Nho tới bây giờ vẫn chưa hề sợ!

Quân Phi Vũ mở to mắt- Tình nhi, hắn nói cái gì vậy? Ta muốn đối phó hắn với hắn khi nào. Diệp Phong, người mau đem hắn đuổi đi! Mặc danh kỳ diệu, âm ỉ chết người đi được, đầu ta đau quá, ta muốn nghỉ ngơi.

Nói xong, nàng liền nhắm 2 mắt, ai cũng ko để ý tới.

Diệp Phong bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Ôn Dịch Nho quỳ trên mặt đất kia, dựa theo hắn xem, hôm nay tiểu ma nữ này rõ ràng là cố ý chinh Ôn Dịch Nho.

Kỳ thực khúc mắc của Ôn ngự y đối với nàng, bọn họ tro lòng đều rõ.

Nhưng y thuật của Ôn ngự y, có thể nói là đại phu tốt nhất của Phượng Hoàng quốc, chỉ cần hắn xuất thủ chữa bệnh, bệnh nhân đặc biệt lập tức mau hết bệnh, hơn nữa, tính tình hắn ôn hòa, vì thế tro cung từ trên xuống dưới đều thích tìm hắn.

— Ôn ngự y, công chúa điện hạ muốn nghỉ ngơi, Diệp Phong người tổng người hồi cung đi!- Tình nhi nói với Ôn Dịch Nho xong, vội vàng hướng Diệp Phong nháy mắt ra dấu.

Diệp phong thân thủ kéo Ôn Dịch Nho, quay đầu lại căn dặn Tình nhi- Tình nhi, người cần phải hảo hảo hạ Trầm Hương hoàng tử, ta đi 1 chút sẽ trở lại!

— Ta biết!- Tình nhi vang dội đáp.

Diệp Phong khom người hướng Hoa Trầm Hương, lúc này mới dẫn Ôn Dịch Nho đi ra ngoài- Ôn ngự y, tỉnh!

Lúc gần đi, Ôn Dịch Nho tức giận liếc mắt 1 cái về phía Quân Phi Vũ đang nằm ở trên giường, giữa con người tích tụ 1 luồng nan giải, ngay cả bàn tay lấy hòm thuốc cũng lộ gân xanh, có thể thấy được lòng hắn phần nộ lớn như thế nào.

Diệp Phong hộ tống hắn đi qua ngự hoa viên, nhìn thấy sắc mặt Ôn Dịch Nho chưa có hòa hoãn xuống, nhin ko được khuyên hắn- Dịch Nho, người biết rõ ràng nàng đang bị thương, tính tình cũng ko tốt, thế nào lại để ý lời của nàng? Người cũng đừng suy nghĩ nhiều như vậy, sau khi nàng tỉnh lại, cả người thay đổi rất nhiều, rất nhiều chuyện nàng ko nhớ rõ!

Ôn Dịch Nho bỗng nhiên ngược mắt, tình con người nhẹ mi, nhìn chung quanh 1 chút, mới nhỏ giọng nói với hắn- Diệp Phong, người là bạn tốt của ta, ta nhắc nhở người 1 câu, công chúa điện hạ não bộ ko có tụ huyết, theo lý sẽ ko bị mất trí nhớ.

Diệp Phong cả người chấn động- Dịch Nho, thế sự ko có tuyệt đối! Những lời này, người nói với ta thì thôi, nhưng ngàn vạn ko nên nói với người khác, bằng ko, sẽ rước lấy họa sát thân. Chẳng lẽ người quên Dịch Phi là chết như thế nào sao?

Con người Ôn Dịch Nho tro nháy mắt dâng lên 1 cỗ cừu hận- Ko! Ta làm sao có thể quên, đều do yêu nữ kia, nếu ko phải do nàng, Dịch Phi làm sao lại chết? Dịch Phi làm sao lại chết?

1 câu cuối cùng, Ôn Dịch Nho cơ hồ nghẹn ngào nói ko nên lời.

Lập tức lại ngẩng đầu, đôi mắt lạnh ngập tràn sát khí- Ta tuyệt đối sẽ ko buông tha nàng! Diệp Phong, người có cùng ý nghĩ giống ta?

14. Q.1 - Chương 14: Phượng Cầu Hoàng

Diệp Phong chần chờ, khi hắn muốn mở miệng nói “Phải”, tro đầu lại hiện lên khuôn mặt nhu nhược đáng thương trên đầu quần quít lấy băng vải, mặc dù biết nàng ko thể thương, hơn nữa còn thật cường hãn, rất

dễ trêu chọc người khác, nhưng chính hấn lại ko giống như trước đây có thể khẳng định bản thân sẽ ra tay đối phó nàng.

Ôn Dịch Nho thấy hấn ko trả lời, giữa con người hàn quang chột lóe- Diệp Phong, người đừng quên, Dịch Phi lúc trước đối với người như thế nào? Chẳng lẽ nàng đối với người tốt như vậy, người đều quên toàn bộ?

Diệp Phong than nhẹ 1 tiếng- Ta chưa! Ta làm sao có thể quên Dịch Phi đối với ta như thế nào! Ta chỉ là đang suy nghĩ, công chúa hiện tại này, làm cho ta cảm giác ko giống lúc trước.

Ánh mắt Ôn Dịch Nho trở nên có chút hung tàn- Có cái gì ko giống? Cũng là cùng 1 gương mặt, cùng 1 thân thể? Người ko phải là thấy nàng giả bộ đáng thương, liền bị mê hoặc?

Diệp Phong nhìn hấn càng nói càng thái quá, nhin ko được tuần mắt cũng trầm xuống- Dịch Nho, người nói bậy bạ gì đó, người đã mất đi lý trí, ta đi về trước, chính người suy nghĩ thật kỹ lại đi.

Lưu lại Ôn Dịch Nho đứng tại chỗ, oán hận đem nắm tay thẳng hướng giả sơn bên cạnh, nắm tay thu hồi, giả sơn cao lớn thế nhưng lưu lại 1 dấu quyền.

Đợi Ôn Dịch Nho đi xa, 1 thân ảnh tựa như cá chạch phía sau giả sơn chui ra, nhìn dấu quyền trên giả sơn, lẩm bẩm- Ko nghĩ tới, Ôn ngự y cũng là 1 thâm tàng bất lộ cao thủ!

...

Quân Phi Vũ mơ màng ngủ 1 hồi, cũng đang mơ tới Ôn Dịch Nho dương nanh múa vuốt hướng nàng đánh tới lập tức cấp nàng tỉnh lại!

Nàng thân thủ nhẹ nhàng lau đi mồ hôi lạnh trên trán, nghiêng đầu nhìn nhìn tro phòng, lại phát hiện Hoa Trầm Hương vẫn ngồi ở tro phòng, mà Tình nhi đang giúp hấn thêm trà.

_ Tình nhi...

Vừa nghe đến tiếng la Quân Phi Vũ, Tình nhi cùng Hoa Trầm Hương đồng thời vội chạy tới trước giường, lại đồng thời lên tiếng hỏi- Công chúa (Phi Vũ), người cảm giác thế nào?

Quân Phi Vũ nhìn 2 khuôn mặt dù bộ dạng ko giống nhau, nhưng đồng dạng đều là bộ mặt quan tâm nàng, tro lòng cảm giác ấm áp, nhin ko được khẽ mở môi đỏ mọng, cười nói- Ta rất khỏe! Các người thật là ăn ý a!

Tình nhi đỏ mặt 1 chút- Công chúa, ngài chớ nói lung tung!

Hoa Trầm Hương lại tự nhiên rộng rãi cười nói- Ta cùng Tình nhi ăn ý, đều đến từ chính người. Đúng ko? Tình nhi.

Tình nhi dùng sức gật đầu, nhìn về phía Hoa Trầm Hương, tro mắt có bội phục.

Hoàng tử đúng là hoàng tử, ngay cả lời nói cũng ra triết lý.

Hoa Trầm Hương dùng chiêu thức tứ lạng bạt thiên cân (4 lượng chọi được ngàn cân), cũng làm cho Quân Phi Vũ cảm giác nam nhân này đầu óc ko tồi, ko chỉ phản ứng nhanh, hơn nữa chỉ 2, 3 câu còn thuận tiện nịnh hót nàng.

Đối với nam nhân có tài lại suất, Quân Phi Vũ luôn luôn thờ phụng nguyên tắc “Đầu có thể rơi, máu có thể chảy, mỹ nam tuyệt đối ko thể buông tha hấn dễ dàng!”

Xem ra có Hoa Trầm Hương, ngày tháng sau này, nàng sẽ ko tịch mịch nữa?

Hoa Trầm Hương bị Quân Phi Vũ mang theo ánh mắt như thấy sủng vật- Phi Vũ, nàng muốn trồng cây trên mặt ta sao?

_ Ko phải trồng hoa!- Nàng lắc đầu, lập tức lại bốn cợt cười nói- Muốn trồng, cũng là trồng cỏ a! Nhân gia nói, mỹ nữ như hoa, mỹ nam như cỏ. Trầm Hương là mỹ nam, tự nhiên là cỏ.

Hoa Trầm Hương cúi thấp người, thân thủ nhẹ nhàng điểm mũi của nàng, khuôn mặt tuần tú nở nụ cười đầy sủng nịnh- Người nha! Thực sự là nghịch ngợm! Ở đâu ra ví dụ này?

Quân Phi Vũ ko có ý tứ liếc mắt nhìn địa phương Tình nhi đứng, mới phát hiện, Tình nhi ko biết từ lúc nào đã sớm lui xuống.

Nha đầu thông minh! Lần sau phải hảo hảo thưởng nàng mới được.

__ Trầm Hương, người sẽ đánh đàn sao?

Quân Phi Vũ nhẹ giọng vòng vo, 1 đôi mắt to như nai con cười tro trẻo nhìn hấn, nếu như hấn nói ko biết đến những thứ vũ cầm lòng tiêu, thật ko phải là lãng phí cho hấn 1 thân tuần tú khí chất phiêu dật sao.

Mà nàng, ở hiện đại lại là sinh viên ưu tú của học viện âm nhạc nổi tiếng nhất toàn quốc, thổi kéo đàn hát tất nhiên là nổi trội hơn người, bởi vì yêu thích âm luật, tự nhiên cũng hy vọng có thể tìm được 1 người nam nhân cùng mình đàn hát, đi suốt quãng đời còn lại.

__ Đương nhiên, người muốn nghe sao?- Hoa Trầm Hương tro con người lóe lên tia nhu nịch (ôn nhu cùng chìm đắm), thấy Quân Phi Vũ gật gật đầu, liền ngượng ngùng cúi thấp đầu xuống.

Ở hiện đại, nàng còn chưa mở bao lần bị người “Khách băng”! Thật đúng là chưa từng hảo hảo trải qua 1 lần luyến ái.

Duy nhất làm cho nàng động tâm, đó là cái tên lạnh lùng cùng ngạo mạn- Hàn Tử Tuấn, nhưng bây giờ với nàng đã là trời nam đất bắc, ko còn khả năng muốn hấn nữa.

Mặc dù Diệp Phong cùng Hàn Tử Tuấn bộ dáng giống nhau như đúc, nhưng lại đều đối với nàng có 1 loại oán hận ko rõ nguyên nhân, làm cho nàng bức mình ko ngớt, tiến tới nhượng bộ lui binh.

Nhận rõ hiện thực, hảo hảo sống sót, đây chuyện hiện tại nàng duy nhất có thể làm được.

__ Tình nhi, mau lấy cầm cùng tiêu của ta đến!- Thanh âm Quân Phi Vũ có chút hưng phấn, nàng thế nhưng rất chờ mong Hoa Trầm Hương có thể bỗng nhiên nổi tiếng.

Tình nhi rất nhanh liền bày xong cầm- Trầm Hương hoàng tử, thỉnh!

Hoa Trầm Hương cũng ko khách khí, tự nhiên thoải mái ngồi xuống ghế, nhẹ nhàng điều chỉnh âm 1 chút, sau đó hướng Quân Phi Vũ nhướn miệng cười- Phi Vũ, 1 khúc này, ta thế nhưng đặc biệt tấu cho người nghe, nghe thật kỹ!

Hoa Trầm Hương 1 đôi tay thon dài trắng nõn như ngọc, theo dây đàn nhẹ nhàng rẩy, tiếng đàn hồn hậu vang lên, giọng hát ưu mỹ êm tai cũng theo tiếng đàn, cùng nhau mê hoặc, kẻ xướng người họa.

__ Phượng hề, phượng hề quy cố hương,

Ngao du tứ hải cầu kỳ Hoàng

Thời vị ngộ hề vô sở tương,

Hà ngộ kim tịch đăng tư đường.

Hữu diệm thực nữ tại khuê phòng,

Thất nhĩ nhân hà sầu ngã trường.

Hà duyên giao cảnh vi uyên ương,

Tương hiệt cương hề cộng cao tường.

Dịch

Phượng kia về chốn cố hương

Lên trời xuống bể tìm Hoàng

Thời chưa gặp, luống lỡ làng

Hôm nay bước đến thềm thang chốn nào

Thực nữ kia ở đài trang

Mà người xa khuất xiết bao u sầu

Uyên ương 1 cặp nguyện cầu

Tự do bay lượn bên nhau trọn đời.

1 khúc này, chính là năm đó Tư Mã Tương Như vì khiêu khích Trác Văn Quân Sở đã đánh 1 khúc “Phượng cầu Hoàng”, thật ko ngờ, thế nhưng hôm nay Hoa Trầm Hương mượn hoa hiến phật, hát cho nàng nghe.

Kia vang vang hữu lực, tiếng đàn cứng cáp xa xưa, hợp với thanh âm hân trầm thấp, còn có mị nhãn thường xuyên bắn về phía nàng tới hồn xiêu phách lạc, làm cho tâm linh Quân Phi Vũ cảm thấy 1 loại chấn động chưa bao giờ có!

15. Q.1 - Chương 15: 1 Khúc Kinh Tứ Tọa

1 khúc kết thúc, Hoa Trầm Hương buông 2 tay, nhìn Quân Phi Vũ mỉm cười nhưng ko nói gì.

Quân Phi Vũ vẫn đang chìm đắm tro giọng hát làm cho người khác mê say của hắn, chưa thể tự thoát ra được.

Hắn có giọng nói rất may mắn, khi nói chuyện là thanh âm nhẹ nhàng dễ chịu, khi hát lại thêm 1 phần trầm thấp ấm áp, giống như 1 chén rượu quý, làm cho người ta chỉ khẽ nhấp 1 cái, lại muốn uống thêm 1 ngụm, hận ko thể vĩnh viễn như vậy nghe suốt cả đời.

Đợi nàng phục hồi tinh thần, vừa lúc ngược mắt chạm phải ánh nhu tình như nước của Hoa Trầm Hương, hắn thấy được sâu tro mắt nàng là thương thức cùng ngưỡng mộ. Mà nàng, thì thấy được tro mắt của hắn là tự tin cùng thỏa mãn.

Chăm chú quan sát 1 lúc, Hoa Trầm Hương ko nhịn được cười mở miệng trước- Phi Vũ, người sao lại nhìn ta như vậy? Mặt ta thật sự mọc cỏ nữa hả?

Tình nhi bên cạnh “Xi” cười 1 tiếng, thấy ánh mắt lạnh của Quân Phi Vũ, lập tức vội vàng che miệng cúi đầu.

Quân Phi Vũ quay đầu lại nhìn Hoa Trầm Hương, hắn bây giờ tro mắt nàng tựa hồ ở phương diện nào đều siêu cấp đẹp trai, siêu cấp mê người, tro lòng toát ra 1 loại hưng phấn như tìm được tri kỷ.

Nàng vén trường mạn xuống giường, đến gần Hoa Trầm Hương- Có qua có lại mới toại lòng nhau! Trầm Hương, ta cũng tặng cho ngươi 1 khúc.

Đi được mấy bước, cước bộ lại lão đảo, Hoa Trầm Hương vội đỡ lấy nàng, mâu quang rơi xuống lớp băng vải trên đầu nàng, mi nhẹ nhắm lại- Phi Vũ, vết thương của ngươi thật ko sao chứ? Ko nên quá miễn cưỡng bản thân, ko cần phải đàn lúc này, dù sao chúng ta còn có rất nhiều thời gian ở chung, sau này ko sợ ko có cơ hội nghe người đánh đàn.

Quân Phi Vũ ngược mắt mỉm cười nhìn hắn- Ko có gì đáng ngại. Ta ko phải lúc nào cũng có hứng thú đánh đàn, ko tin ngươi thử hỏi Tình nhi, thiên hạ có mấy người có phúc có thể nghe được tiếng đàn của ta?

Hoa Trầm Hương đưa mắt hướng Tình nhi, quả nhiên, Tình nhi dùng sức gật đầu.

Hoa Trầm Hương sang sảng cười- Tốt lắm, nếu Phi Vũ thịnh tình, Trầm Hương sẽ chăm chú lắng nghe.

Quân Phi Vũ hướng mọi người mỉm cười, nhẹ vén làn váy, chậm rãi ngồi xuống, 10 ngón tay trắng nõn nhẹ ấn dây đàn, tiếng đàn nhẹ nhàng vang lên, nàng thanh âm như đang than khóc, chậm rãi vang lên tro phòng, lại xuyên thấu qua môn quan phiêu tống bên ngoài.

— Hồng ngẫu hương tàn ngọc diễm thu,

Khinh giải la thường,

Độc thương lan chu.
Vân trung thù ký cảm thư lai?
Nhận tự hồi thì,
nguyệt mãn tây lâu.
Hoa tự phiêu linh thủy tự lưu,
Nhất chủng tương tư,
Lưỡng xứ nhàn sầu.
Thử tình vô kế khả tiêu trừ,
Tài há mỵ đầu,
Khước thương tâm đầu.

Dịch: Trăng tròn phía lầu Tây

Mùi hương của ngó sen hồng nhạt như điệp ngọc mùa thu
Khê buông xiêm áo the
1 mình lên thuyền lan
Thư gắm tro mây ai gửi đến
Khi chiếc nhạn bay trở về
Trăng đã sáng đầy lầu tây.
Hoa tự phiêu lãng, nước tự trôi
1 mối tương tư
2 chốn ưu sầu
Tình này ko cách gì tiêu trừ
(Nỗi sầu) vừa mới thoáng lên mi
thì đã nhói vào tro lòng rồi.

Thanh âm mềm mại ôn nhu, triền triền miên miên, giống như 1 sợi tơ, đem tâm Hoa Trầm Hương trói chặt, kìm lòng ko đậu nhắm mắt lại, tỉnh tể nghe, ko muốn bỏ qua bất luận bất cứ âm luật gì, chỉ muốn đem thanh âm này vĩnh viễn cất kỹ tro lòng.

Tro đầu của hấn hiện lên 1 bức tranh hoàn mỹ, Quân Phi Vũ tựa vào ngực hấn, vành tai và tóc mai của nàng cùng hấn ẩn tình chạm vào nhau, cùng nhau trò chuyện, 1 khúc kia, như thiên đường địa cửu, sông cạn đá mòn...

Đến khi khúc nhạc kết thúc, hấn còn chìm đắm tro hình ảnh mỹ lệ hạnh phúc ko thể tự thoát ra được.

Quân Phi Vũ xem mọi người còn chìm đắm tro tiếng hát của nàng tinh thần chưa phục hồi lại, hiểu ý cười, nhẹ đàn thêm 1 khúc.

Nhìn thấy Hoa Trầm Hương cùng Tình nhi mê say, nàng nguyên vốn còn muốn thêm đàn 2 khúc, nhưng ngón tay lại cảm thấy đau đớn. thân thủ vừa nhìn, 10 đầu ngón tay thế nhưng đã sưng toàn bộ, xem ra Quân Phi Vũ nguyên lai quả nhiên thường ko đánh đàn, chỉ nhẹ nhàng đàn 2 khúc, tay đã rất nhanh đau rất.

— Các người ngây ngốc cái gì? Ha hã, có phải hay ko quá dễ nghe ?

1 câu của nàng, làm Hoa Trầm Hương cùng Tình nhi mới thanh tỉnh lại, Tình nhi khi nhìn đến ánh mắt ám hiệu của Quân Phi Vũ, cười ái muội, lập tức đi ra ngoài.

Hoa Trầm Hương tựa như là ko nhìn thấy nàng cùng Tình nhi nháy mắt ra dấu, 1 đôi tình con người lóe lên tia sáng kỳ dị như là nhìn thấy bảo vật, chậm rãi đến gần nàng, nhẹ nhàng giam nàng vào ngực.

Khi nàng bắt đầu hát, hần đã muốn làm động tác này, bây giờ rốt cuộc như nguyện, tro lòng cảm thấy phong phú, mùi thơm quanh quần mũi, thần nhiên làm cho hần sinh ra 1 loại thỏa mãn như là chiếm được toàn bộ thế giới.

Này ôm ấp rộng lớn, cơ thể hần lại ôn ngọc mềm hương, nhiệt độ ko khí hình như có xu hướng dần dần lên cao.

Quân Phi Vũ có sắc tâm ko sắc dâm, bị hần đột nhiên ôm vào tro ngực như vậy, nhất thời ko dám ngước mắt nhìn hần, gục đầu xuống, toàn bộ bên tai hồng thấu.

Hoa Trầm Hương nhìn bộ dáng nàng ngượng ngùng, càng mê muội, nếu như cả đời có thể ôm lấy nàng như vậy, sợ là kêu hần đi chết hần cũng nguyện ý đi?

Ngón trỏ tay phải nhẹ nhàng nâng cằm nàng, nhìn 2 má nàng đẹp như hoa đào tháng 3, cười đến loạn loạn mặt mày, còn có lẳng môi hồng hào ướt át, Hoa Trầm Hương ko chút suy nghĩ, trực tiếp đem môi đi tới.

Ngọt ngào, mềm mại xúc cảm, làm cho bụng dưới hần căng thẳng.

Đang định làm nụ hôn sâu sắc, đột nhiên ngoài cửa vang lên tiếng Tình nhi kinh hô- Nô tỳ tham kiến nữ hoàng bệ hạ!

1 thanh âm mềm mại vang lên- Trầm từ xa nghe được có người đánh đàn, đàn thật đúng là dễ nghe! Tình nhi, công chúa điện hạ đâu?

__ Hồi hoàng thượng, công chúa ở tro phòng!

Quân Phi Vũ nghe được Tình nhi lớn tiếng đưa tin, hoảng sợ, mẫu hoàng thể nào đột nhiên tới?

Đại não lập tức hoạt động, vội vàng đẩy Hoa Trầm Hương ra, hờn dỗi trừng mắt liếc hần 1 cái, lại vội vàng vuốt ve tóc, sửa sang lại y sam, lúc này mới đi ra ngoài- Phi Vũ bái kiến mẫu hoàng!

Hoa Trầm Hương cười cười, cũng đi theo phía sau nàng ra ngoài.

__ Vũ nhi, thế nhưng người vừa đánh đàn?

__ Hồi mẫu hoàng, chính là hoàng nhi.

__ Thật ko ngờ, 1 thời gian ko gặp, tiếng đàn Vũ nhi thế nhưng tiến bộ nhanh như vậy, ca hát càng ngày càng dễ nghe!

Quân Phi Vũ nhìn khuôn mặt cùng mỹ mạo của Quân Mạc Sầu tro lòng thầm than cho dù là những mỹ nhân tuyệt sắc trẻ tuổi nhìn thấy nàng cũng phải ganh tị; nàng dùng đôi mắt đẹp dịu dàng ý cười, ngây thơ khê sảng giọng hỏi- Mẫu hoàng thể nào đột nhiên tới đây, có phải hay ko đến cười nhạo hoàng nhi?

Quân Mạc Sầu nhợt nhạt cười- Vũ nhi, người thường ngày cũng ko nguyện đánh đàn, hôm nay vì sao có nhã hứng như vậy? Chẳng lẽ bởi vì hoàng tử Hoa Trầm Hương?

Quân Phi Vũ liếc mắt nhìn Hoa Trầm Hương 1 cái, thấy 2 tròng mắt hần tràn ngập ý cười, nàng mặt cười nóng lên- Mẫu hoàng, người đúng là cười nhạo hoàng nhi.

__ Đồng An, người xem đi, nha đầu to gan lớn mật này thế nhưng thông suốt sẽ đổ mặt nha! Ha ha...

Theo lời nói Quân Mạc Sầu, Quân Phi Vũ lúc này mới liếc mắt nhìn kỹ người nam nhân đứng bên cạnh này giờ vẫn ko nói gì, ước chừng có lẽ hơn 30, bộ dáng ngọc thụ lâm phong, khí vũ hiên ngang, khuôn mặt tuấn tú biểu tình nhàn nhạt, làm cho người khác có cảm giác xa cách.

Ngay cả khi nghe được Quân Mạc Sầu nói, cũng chỉ khê gật đầu 1 cái.

Thấy hần cùng Quân Mạc Sầu tro lúc đó liếc mắt đưa tình nhìn nhau, hần hần là nam sủng của nữ hoàng đi?

Quân Phi Vũ nhất thời ko làm rõ được thân phận của hấn là gì, đành phải hướng hấn mỉm cười, gật gật đầu, liền tuyền trạch (Lựa chọn) tạm thời quên.

Lúc này, ánh mắt Quân Mạc Sầu rơi vào trên người Hoa Trầm Hương, ánh mắt yêu thương đặc ý tựa như là mẫu thân nhìn con của mình- Trầm Hương hoảng tử, ko biết nha đầu Vũ nhi có hay ko chọc giận người sinh khí? Nha đầu kia luôn quen làm theo cảm tính, người cần phải nhiều thông cảm a!

Hoa Trầm Hương nhìn nàng cười cười- Hồi nữ hoàng bề hạ, tính cách Phi Vũ cùng Trầm Hương rất hợp, nhất kiến như cố. Ko đối gặt nữ hoàng bề hạ, Trầm Hương sợ rằng hôm nay một lòng đã muốn giao ra đi!

16. Q.1 - Chương 16: Cho Hấn Tuyền Trạch (lựa Chọn)

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng tròn tròn, này Hoa Trầm Hương có biết hay không chính mình đang nói cái gì? Cổ nhân cũng có lúc to gan như vậy sao?

Hấn nói như vậy, không phải là là hướng mẫu hoàng chính thức cầu hôn sao?

Quả nhiên, Quân Mạc Sầu cao hứng cười to- Rất tốt! Rất tốt! Trầm thật không nghĩ tới, Phi Vũ của chúng ta lại có tiền đồ như thế, nhanh như vậy liền đem tâm Trầm Hương hoảng tử đã cấp lấy đi.

Quân Phi Vũ giậm chân- Mẫu hoàng, người lại trêu chọc hoàng nhi!

_ Được rồi! Thấy các người ở chung hòa hợp, mẫu hoàng cũng yên lòng- Quân Mạc Sầu cười nói xong, hướng Quân Phi Vũ vẫy vẫy tay, nhìn thấy thương tích trên đầu nàng, khẽ chau mày- Phi Vũ, thương tích trên đầu của người như thế nào rồi?

_ Mẫu hoàng không cần lo lắng, không hề có việc gì, Ôn ngự y nói chỉ là bị thương ngoài da.

Quân Mạc Sầu nhẹ vỗ về vết thương của nàng- Không có việc gì là được rồi, sau này phải cẩn thận 1 chút, đừng gây chuyện nữa. Lần này mẫu hoàng đi sứ ở Thiên Tiệm quốc, bọn họ dâng tặng cho 1 lọ hắc ngọc kéo dài tính mạng, nghe nói xức ở trên vết thương, chỉ qua một đêm là hết, mẫu hoàng ban cho người, người hãy dùng thử xem.

_ Thật vậy chẳng? Cảm ơn mẫu hoàng!- Quân Phi Vũ đại hỉ, lập tức nhận lấy, dùng sức ở mặt Quân Mạc Sầu hôn một cái.

Quân Mạc Sầu sững sốt một chút, lập tức tươi cười rạng rỡ- Người đứa nhỏ này, lớn như vậy còn nhõng nhẽo, cũng không sợ Trầm Hương hoảng tử thấy sẽ cười nhạo.

_ Trầm Hương sẽ không cười nhạo của ta- Quân Phi Vũ mắt cười loạn loạn nhìn về phía Hoa Trầm Hương- Đúng không? Trầm Hương.

Hoa Trầm Hương cười gật nhẹ đầu- Sẽ không!

Quân Mạc Sầu nhìn khuôn mặt Quân Phi Vũ tươi cười tràn đầy hạnh phúc, đôi mắt đẹp đột nhiên xuất hiện một tầng sương mù, nàng thân thủ sủng nịnh, nhẹ vỗ về đầu Quân Phi Vũ- Vũ nhi, trăm về cung trước, Trầm Hương hoảng tử đã có thể giao cho người chiếu cố.

_ Hoàng nhi cẩn tuân ý chỉ của mẫu hoàng. Mẫu hoàng, Vũ nhi tiễn người ra!

Quân Phi Vũ vô cùng thân thiết ôm lấy tay Quân Mạc Sầu, Quân Mạc Sầu vốn là muốn răn dạy nàng không đủ đoan trang, lại nhìn thấy trên mặt nàng dào dạt tươi cười, lời thu lại ko nói.

Lúc đi tới cửa, nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, Quân Mạc Sầu dừng cước bộ một hồi- Vũ nhi, hạ lệnh Diệp Phong cùng trăm trở về, thuận tiện đem thuốc mang về cho người.

Quân Mạc Sầu lời này vừa nói ra, không chỉ Quân Phi Vũ sững sốt một chút, ngay cả Diệp Phong tựa hồ cũng ngạc nhiên.

Hắn sững sốt một chút, liền lập tức nói- Diệp Phong tuân chỉ!

Phải đi với Quân Mạc Sầu 1 lát kia, Quân Phi Vũ rất sợ Quân Mạc Sầu sẽ gây bất lợi với Diệp Phong, lại kéo ống tay áo của nàng nói một tiếng- Mẫu hoàng, Diệp Phong là một người tấn trách, người không nên làm khó hắn.

Quân Mạc Sầu cười liếc mắt nhìn Diệp Phong một cái- Người nha đầu kia, thế nào liền biết trẫm sẽ làm khó hắn? Người yên tâm đi, trẫm sẽ không động tới người của người.

Quân Mạc Sầu một câu “Trẫm sẽ không động người của người”, nháo đỏ mặt Quân Phi Vũ, lại tác động mấy tâm nam nhân.

Phượng Nghi cung.

_ Diệp Phong, ngồi đi!- Quân Mạc Sầu kêu Diệp Phong, quay đầu lại để cho cung nữ lui ra, ngay cả phi tử Đồng An của nàng, cũng bị nàng khuyên ra.

Diệp Phong nghiêm chỉnh ngồi xuống, đợi Quân Mạc Sầu khai thành.

_ Diệp Phong, người có biết trẫm muốn nói với người cái gì ko?- Quân Mạc Sầu thanh âm rất ôn nhu, nhưng trên mặt mỉm cười tuyệt mỹ, lại khác với lúc tươi cười ở Phi Vũ cung.

_ Diệp Phong ngu dốt, kính xin bệ hạ nói thẳng!

Quân Mạc Sầu đột nhiên gầm lên 1 tiếng- Quỳ xuống cho trẫm!

Diệp Phong không hỏi nguyên nhân, trực tiếp quỳ xuống.

Hắn ko phải là người hiểu hết nhân tâm, nhưng hắn biết, nữ hoàng bệ hạ là một nữ nhân anh minh thông tuệ, nàng kêu mình quỳ xuống, khẳng định việc hắn quỳ ko phải là ko có lý do.

Quân Mạc Sầu nhẹ nhàng bước liên tục, đến gần bên cạnh hắn, trên cao nhìn xuống nhìn nam nhân chính mình vẫn nể trọng, yếu ớt nói- Diệp Phong, từ nhỏ đến lớn, tro nhóm ám vệ các người, người là người trẫm thích nhất, cũng là người trẫm coi trọng nhất.

Ngừng lại một chút, nàng lại tiếp tục nói- Trẫm biết, lúc trước đem người phái đến bên người Phi Vũ, người vốn không vui. Nhưng trẫm biết người là người tấn trách, mặc kệ Phi Vũ điều ngoa ghê tởm thế nào, lấy người ổn trọng tính tình, nhất định có thể bảo hộ nàng chu toàn. Thế nhưng, trẫm thật không có nghĩ đến, người cũng dám làm nàng bị thương!

Quân Mạc Sầu nói câu cuối cùng này, Diệp Phong rõ ràng cảm thấy một cỗ sát khí sắc bén.

Hắn tro lòng phát lạnh, hắn không sợ chết, nhưng hắn ko nghĩ bị chết oan uổng như thế.

_ Bệ hạ, thỉnh cấp Diệp Phong 1 cơ hội biện giải.

Quân Mạc Sầu hừ lạnh, đôi mắt sáng lạnh lèo lèo như đao- Trẫm biết người muốn nói cái gì! Ko phải là Phi Vũ muốn thân thể của người sao? Diệp Phong, người thật là rõ, hay ko rõ? Trẫm đem bọn người cấp ấy vị công chúa, trên danh nghĩa là thị vệ, nhưng ngầm là đem bọn người ban cho các công chúa. Người vì sao ko thể nghĩ như vậy, công chúa điện hạ chịu muốn người, đó là vinh hạnh của Diệp Phong người!

Diệp Phong thân thể chấn động, lại ko dám hé răng, nhưng đỉnh trực lưng, lại sáng tỏ nói hắn bất mãn.

Quân Mạc Sầu nhìn hắn quật cường, nhưng bộ dáng lại căm nhẫn, yêu thương hắn, nhưng lại ko thể ko tức giận.

Cuối cùng, nàng yếu ớt thở dài- Diệp Phong, nếu ko phải vừa rồi Vũ nhi ngăn cản trẫm một chút, trẫm hôm nay đúng là sẽ ko bỏ qua cho người! Nếu Vũ nhi vì người cầu tình, trẫm cũng cho người một cơ hội lựa chọn, người sẽ ở lại bên người Phi Vũ, hảo hảo hầu hạ nàng, hoặc là, thay trẫm ra chiến trường, bảo vệ quốc gia. Người tuyển trạch đi!

Diệp Phong trong lòng kích động được ba đào quang dũng, 1 mặt, chính mình có quyền lợi tuyển trạch, có thể chạy về phía sa trường, đều là mộng tưởng của nam nhân cho tới nay.

Về phương diện khác, rốt cuộc cũng có thể ly khai khỏi nữ nhân điều ngoa ghê tởm kia, không còn bị nàng quấy rầy cùng không chế.

Thế nhưng, vì sao hắn vừa nghĩ tới phải ly khai khỏi nàng, nghĩ đến phải cách nàng rất xa, cũng ko còn được nhìn thấy nàng thường xuyên nữa, tro lòng lại khó chịu như vậy? Tâm hắn như nhéo thành một đoàn.

Vào giờ khắc này, giọng nói và dáng điệu nụ cười của nàng, thế nhưng so với bất luận cái gì đều khắc sâu vào tâm hắn.

Hắn, nên đi? Hay là nên ở lại?

Diệp Phong trong lòng cảm thấy một loại cảm giác chưa từng có trầm trọng trôi qua .

Quân Mạc Sầu cũng không thúc hắn, đợi hắn từ từ suy nghĩ, bưng lên trên chén trà, nhẹ thổi, chờ hắn quyết định.

17. Q.1 - Chương 17: Lão Tổ Tông

Lát sau, Diệp Phong rốt cuộc cúi đầu xuống, ngạo nghễ nhưng ko dám nhìn thẳng Quân Mạc Sầu, vang vang hữu lực nói- Bệ hạ, Diệp Phong nguyện đi ra sa trường, bảo vệ quốc gia!

Quân Mạc Sầu đặt chén trà xuống, con ngươi nhìn về phía Diệp Phong lóe lên 1 tia thưởng thức- Rất tốt! Diệp Phong, hiện tại thái tử đã trở về, thành Thanh Châu vừa lúc có một chỗ trống, ngươi tạm thời tới tìm tổng binh thành Thanh Châu để báo danh đi, làm từ thấp lên cao! Ngươi có ý kiến gì ko?

_ Diệp Phong ko có ý kiến!

Thành Thanh Châu là thành biên giới giáp ranh giữa 3 quốc gia gồm Phượng Hoàng quốc cùng Thiên Tiệm quốc và Thương Ngô quốc, từ xưa đến nay, đều là Phượng Hoàng quốc binh gia trọng địa, là vị trí cực kỳ quan trọng, trước, là do thái tử Quân Phi Vân tự mình trấn thủ, gần đây nàng mới bị nữ hoàng Quân Mạc Sầu điều trở lại kinh thành, phụ trách an nguy tro thành.

Thành Thanh Châu chẳng những là binh gia trọng địa, nó còn là nơi giao lưu mậu dịch giữa 2 nước và quan trọng nhất là gần với kinh thành cùng thành Dương Châu phong cảnh tú lệ phồn hoa.

Quân Mạc Sầu vẫn phi thường coi trọng bố cục binh lực của Phượng Hoàng quốc cùng với việc mậu dịch buôn bán với 3 quốc gia còn lại, cho nên đối với trọng địa của thành Thanh Châu, nàng cũng là phi thường để bụng, vẫn luôn phải tâm phúc tới gác, lần này làm cho Diệp Phong đi vào nơi đó, chính là muốn cho hắn cơ hội nung nấu, đợi ngày hồi kinh sau này lại tiện dụng dùng.

Tiểu tử này thế nhưng nàng vẫn luôn xem trọng , nàng ko hi vọng hắn cả đời này chỉ làm thị vệ mà thôi. Nàng chính là càng hy vọng, Diệp Phong có thể gánh vác 1 phần trách nhiệm trọng đại.

Vì thế, đáp án này của Diệp Phong thật đúng với dụng ý của nàng, nàng quả nhiên ko có nhìn lầm người!

_ Diệp Phong, nếu ngươi ko còn ý kiến gì, ngươi nên lui xuống chuẩn bị, ngày mai nghỉ ngơi 1 ngày, ngày kia chuẩn bị xuất phát. Lui xuống đi- Thanh âm Quân Mạc Sầu ôn nhu đi nhiều, nói xong liền hướng hắn phất phất tay.

Diệp Phong đứng dậy- Tạ ơn bệ hạ! Diệp Phong xin cáo lui!

Đi vài bước, Diệp Phong quay đầu lại hỏi- Ko biết Diệp Phong đi, an toàn của công chúa điện hạ do ai đến phụ trách?

Quân Mạc Sầu cười cười- Việc này ngươi ko cần quan tâm, tự nhiên rồi sẽ có người thay thế vị trí của ngươi. Nga, được rồi, đây là hắc ngọc kéo dài tính mạng, ngươi nhớ đưa cho Phi Vũ.

Một binh sứ nhỏ lập tức 1 đường thẳng bắn về phía Diệp Phong, tốc độ cực nhanh, Diệp Phong nhẹ nhàng đưa tay lên, đem binh nhỏ nắm ở lòng bàn tay, nhưng dư kinh lực lại chấn động làm miệng hắn tê dại, mặc

dù đáy lòng khiếp sợ với công lực của nữ hoàng bệ hạ lại thâm sâu thêm 1 tầng, mặt ngoài lại bình thản như nước, cúi đầu hướng Quân Mạc Sầu hành lễ xin cáo lui, mới đi ra khỏi Phượng Nghi cung.

. . .

Nhìn thân ảnh Diệp Phong biến mất, Quân Mạc Sầu câu môi cười, lập tức vỗ nhẹ tay 1 cái, 1 người áo đen liền vô thanh vô tức xuất hiện ở trước mặt nàng- Người bắt đầu từ hôm nay, phụ trách an toàn của Lục công chúa. Nhớ kỹ, ko cần thiết, ko được lộ diện.

— Thuộc hạ minh bạch!

— Hiện tại bảo vệ cửa cho trẫm, ko có được trẫm cho phép, ai cũng ko được tiến vào.

— Tuân chỉ!

Hắc y nhân 1 câu cũng ko nói thêm, theo Quân Mạc Sầu phân phó, lại lặng yên ko một tiếng động biến mất, ko ai có thể phát hiện hần từ đâu tới đây, lại từ nơi nào biến mất.

Quân Mạc Sầu đứng dậy đi vào nội thất, nhắc lên bức tranh sơn thủy treo tường, phía sau có 1 khối bức tường nhìn ko có gì đặc biệt thậm trọng gõ nhẹ 3 cái, một đạo ám môn liền tro nháy mắt mở ra, thân hình Quân Mạc Sầu nhanh cấp tốc đi vào, ám môn nặng nề đóng cửa lại.

Thân hình Quân Mạc Sầu thông thạo ở nội thất hắc ám tả hữu qua lại dễ dàng, rốt cuộc đi tới 1 ám phòng âm u, lại duỗi tay ở 1 khối tường nhẹ đập mấy cái, tro nháy mắt lại có một đạo ám cửa mở ra.

Theo ngoài cửa đi vào, ngay phía trước bên tro phòng khách có 1 vị tiên nhân, đốt 1 cây nến đỏ thô như nắm tay, chiếu sáng toàn bộ phòng khách.

Tiên nhân phía trước, mặc 1 bộ y lam nhạt tinh tế thân ảnh thon thả mà đốt đèn hương, tóc đen tựa như mực dùng 1 cây cái bạch ti mang nhẹ vén ở sau lưng, 1 cổ hơi thở trầm tĩnh ninh thần, tự nhiên theo trên người nàng mà đi ra.

Quân Mạc Sầu ko dám vào cửa, chỉ là cúi đầu nói nhỏ- Mạc Sầu khấu kiến lão tổ tông.

Nữ nhân kia cũng ko quay đầu lại, chỉ là nhẹ giọng nói- Vào đi!

Quân Mạc Sầu trên mặt vốn luôn cao quý thông dong, có thậm trọng cùng cẩn thận từng li từng tí, thế nhưng, nàng bây giờ ko dám lên tiếng quấy rầy, chỉ là quy củ khoanh tay đứng ở 1 bên, lẳng lặng chờ nữ nhân kia hoàn tất công việc đốt hương, lẳng lặng chờ nàng xong việc, xoay người lại.

Mỗi 1 lần, Quân Mạc Sầu nhìn thấy gương mặt trước mắt này, lại cảm thán rằng năm tháng như chưa từng ở trên người lão tổ tông mấy may lưu lại dấu vết.

Nàng vẫn là trẻ tuổi giống như trăm năm trước, đẹp như thế lệ, vẫn là “Phượng hoàng đệ nhất mỹ nhân” trước đây tuyệt thế phong tư.

Nếu như so sánh điểm bất đồng giữa lão tổ tông hiện tại cùng với nàng của trăm năm trước có chỗ nào khác nhau, đó chính là đôi mắt của nàng, tất cả mọi chuyện trên thế gian cùng với nhân tâm con người nàng như đều hiểu rõ, như 1 loại khám phá hồng trần, hiểu rõ cuộc đời ảo huyền, nhiều lần trải qua thương tang thanh thấu, thời gian khi ánh mắt của nàng hướng vào người, tựa hồ như là 1 phen lưỡi dao sắc bén, nàng ko cần động thủ, chỉ là 1 ánh mắt, cũng đủ để cho người thần phục ở dưới chân của nàng.

Quân Mạc Sầu biết, đây là 1 loại cảnh giới, có lẽ, là nàng cả đời đều ko thể đạt tới cảnh giới đó!

Nhìn thấy lão tổ tông ngồi xuống, hướng nàng khoát tay áo, Quân Mạc Sầu mới dám ngồi xuống- Lão tổ tông, Mạc Sầu hôm nay tới, là muốn nói cho lão tổ tông, Phi Vũ thực sự như lão tổ tông nói, vào ngày 1/8 này đã thức tỉnh rồi! Hôm nay Mạc Sầu còn thử đi thăm dò Phi Vũ, quả nhiên thông tuệ hơn người, thế nhưng mới 1 ngày liền thu phục Trầm Hương hoàng tử.

Lão tổ tông cũng ko có biểu hiện ra kinh hỉ quá lớn, chỉ là nhẹ “Nga” một tiếng- Kế tiếp, người định làm như thế nào?

— Ta đã đem Diệp Phong điều đi Thanh Châu, trước ma luyện 1 phen, ngày sau lại làm cho hắn trở về giúp Phi Vũ 1 tay. Kế tiếp, làm cho Phi Vũ đi thu phục 5 phu thị của nàng, ngũ đứa nhỏ kia đều là hạng người

tâm cao khí ngạo, thêm nữa trước đây Phi Vũ cùng bọn họ từng có ko ít xung đột, sợ rằng Phi Vũ muốn thu phục bọn họ, còn cần 1 ít thời gian.

Quân Mạc Sầu nghiêm túc nói xong, lại kiên nhẫn chờ lão tổ tông phản ứng.

Lão tổ tông ngón tay nhẹ nhàng gõ mấy cái ở thái dương, cặp con ngươi nhìn thấu tình đời, đột nhiên lóe ra 1 tia sáng皎皎 hoạt- Lão thân cũng hồi lâu ko có ra ngoài hoạt động, cũng là đến lúc nên đi ra xem.

Trên mặt Quân Mạc Sầu vui vẻ- Lão tổ tông, người thực sự muốn đi ra ngoài?

Lão tổ tông hiếm khi lộ ra vẻ tươi cười- Ta đi xem đứa nhỏ Phi Vũ này, nhìn nàng sau khi thức tỉnh có cái gì bất đồng.

— Vậy thì tốt quá! Có lão tổ tông xuất sơn, Phi Vũ còn lo cái gì!

Lão tổ tông nghiêm sắc mặt- Cũng ko thể nói như vậy, Phi Vũ cuối cùng vẫn là nhờ vào trí tuệ cùng năng lực của mình, nếu như ko có trí tuệ, dù cho người tổng nàng ngồi trên hoàng vị, nàng có thể ngồi được lâu sao?”

— Dạ! Lão tổ tông dạy rất đúng.

— Được rồi! Người lui ra đi! Có việc ta sẽ tìm tới người! Nhớ kỹ, chuyện ta muốn đi ra ngoài, ai cũng ko được lộ ra.

18. Q.1 - Chương 18: Ngũ Phu Thị

2 người như là tri kỷ đều tinh thông âm luật cùng nhau bàn luận lời nói tiếp liền ko dứt, Hoa Trầm Hương đang ở Phi Vũ cung ăn cơm trưa, Quân Phi Vũ rốt cuộc mệt mỏi.

Đã thấy nàng thân thủ che miệng ngáp 1 cái, Hoa Trầm Hương cũng là người thông minh, lập tức sẵn sóc đứng dậy cáo từ- Phi Vũ, người mệt mỏi trước hết nghỉ ngơi đi, ta chút nữa sẽ tới thăm người- Quân Phi Vũ cũng ko cùng hấn khách khí, cười nói- Hảo, ta 2 ngày nay ko nghỉ ngơi tốt, thật là có chút mệt mỏi! Người cũng nên về nghỉ ngơi đi!- Nàng tiên Hoa Trầm Hương xuất môn, nhìn hấn đi xa, đang muốn xoay người vào phòng, đột nhiên nhìn thấy hàng lang kia tức khắc chuyển biến, có 1 mỹ nam hướng phía nàng đi tới.

Quân Phi Vũ vừa thấy mỹ nam, 2 mắt như lập tức bóng đèn phát sáng, phóng xuất ánh sáng ngọc quang mang.

— Tình nhi, người nam nhân này là ai?

Tình nhi mỉm cười- Công chúa, vị này là đại phu thị của người Tiêu Bạch. Tính tình hấn tương đối ôn hòa trầm ổn, bình thường 5 người bọn họ có chuyện gì, cũng đều là do hấn ra mặt cùng người thương lượng.

Quân Phi Vũ nhẹ “Nga” 1 tiếng, lúc Tiêu Bạch đi tới trước mặt nàng, nàng đã khôi phục lại bình tĩnh, cũng ko ở cửa chờ hấn, đi thẳng vào phòng.

Nàng là công chúa, có chút giá trị hấn là nên sử dụng triệt để, bằng ko, sau này thế nào trị bọn họ.

Huống chi, theo như lời Tình nhi nói, mấy nam nhân này thế nhưng đều ko phải là hạng người hảo sống chung.

Nhìn xem, ngay cả nàng bị thương, ngũ nam nhân này cũng ko có đến liếc nhìn nàng 1 cái. Có thể nghĩ, quan hệ giữa mình và bọn họ có bao nhiêu ko tốt.

Nàng vừa mới về phòng ngồi vào chỗ của mình, cung nữ canh cửa liền tiến vào bẩm báo- Công chúa điện hạ, đại phu thị Tiêu Bạch cầu kiến.

Quân Phi Vũ cầm lấy chén trà Tình nhi đưa tới, nhàn nhạt nói- Cho hấn tiến vào!

Người vào quả nhiên là vị mỹ nam kia, xem ra ước chừng hơn 20 tuổi, diện mạo tuấn tú phiêu dật, tóc dài xõa vai, nhĩ tóc mai 2 bên cột về phía đỉnh đầu, dùng 1 bạch ngọc quan buộc lại. Nồng đậm dưới hắc mi là 1 đôi tinh phượng con người, tro suốt sáng sủa, ngũ quan tuấn lãng, mặc dù ko giống với song bào thai kia làm cho người ta kinh diễm tuấn mỹ, nhưng lại thuộc về dạng nam nhân càng xem càng thấy thích.

Hắn đi tới trước mặt Quân Phi Vũ, nhàn nhạt nhìn nàng 1 cái, liền khom người, chấp tay hành lễ- Tiêu Bạch bái kiến thê chủ.

Quân Phi Vũ uống một ngụm trà, lúc này mới cười nhạt nói- Tiêu Bạch, ko cần đa lễ , có chuyện gì, ngồi xuống nói đi!

Hiển nhiên Tiêu Bạch ko ngờ Quân Phi Vũ thái độ sẽ giỏi như vậy, phượng con người hiện lên 1 tia kinh ngạc- Tạ ơn thê chủ! Tiêu Bạch qua đây chỉ là cùng thê chủ nói 1 tiếng, ngày mai là lễ hội hoa sơn trà, thê chủ có hứng thú tham gia?

_ Hoa sơn trà?- Quân Phi Vũ bất động thanh sắc hỏi 1 câu- Địa điểm ở đâu? Sẽ có những ai tham gia?

_ Địa điểm chính là ở kinh đô đệ nhất danh lâu Phi Vũ Hiên, người tham gia vẫn là như năm rồi, là các công tử cùng tiểu thư danh tiếng tro kinh thành.

Tiêu Bạch chú ý phản ứng của nàng, lại thấy nàng vẫn là bình tĩnh như cũ, ko giống dĩ vãng nôn nóng, tro lòng hơi bất an, nhưng vì các huynh đệ cùng hạnh phúc của mình, hắn vẫn là kèm chế tâm tình của mình, kiên nhẫn chờ đáp án của Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ khẽ vuốt 1 chút lớp vải băng bó trên đầu, đôi mắt đẹp nhìn về phía Tiêu Bạch, lúc chống lại tầm mắt của hắn, mỉm cười- Tiêu Bạch, người xem bộ dạng của ta, có thích hợp đi tham gia cái gì hoa sơn trà sao? Vạn nhất ta xảy ra chút chuyện gì, các người ko sợ mẫu hoàng trách cứ?

_ Có Nhất Dao cùng chúng tôi, chúng tôi ko cho phép, ai có thể bị thương thê chủ- Tro giọng nói Tiêu Bạch lộ ra 1 cỗ ngạo khí.

_ Dựa vào người nói như vậy, ta là nhất định phải đi ?

Quân Phi Vũ mỉm cười nhìn hắn, Tiêu Bạch khuôn mặt tuấn tú hơi đỏ lên- Tiêu Bạch chỉ là hy vọng thê chủ có thể giải sầu, dĩ vãng thê chủ ko phải đều là thích nhất náo nhiệt sao? Tiêu Bạch cho rằng thê chủ sẽ thích đi.

_ Hảo, các người đã thịnh tình hẹn nhau, vậy ta đi!

Nhìn thấy Quân Phi Vũ gật đầu, Tiêu Bạch cũng nhàn nhạt cười- Vậy Tiêu Bạch cáo lui trước!

_ Ko tiễn!

Tiêu Bạch ra cửa, lúc này mới thở sâu 1 hơi.

Ko biết vì sao, lúc vừa đối mặt với Quân Phi Vũ này, nàng rõ ràng 1 mực cười, thế nhưng, hắn lại cảm thấy tro lòng 1 loại áp lực lớn, 1 loại áp lực làm cho hắn vô pháp thư giãn.

Mà biểu hiện của nàng, cùng trước đây nôn nóng, háo sắc khác nhau rất lớn.

Trước đây, nàng vừa thấy mình, đã nghĩ muốn nhào lên bắt hắn đem ăn, nhưng bây giờ, nàng lại ko chút sút mẻ ngồi ở chỗ kia, thậm chí ngay cả con mắt cũng ko thèm liếc nhìn hắn.

Quân Phi Vũ này cấp cho hắn cảm giác bất đồng! Tự như là hoàn toàn thay đổi, mới sáng sớm hắn nghe được từ Phi Vũ cung truyền ra tiếng đàn ca, còn có tiếng ca ưu mỹ đả động nhân tâm, tiếng ca kia thật là nàng hát ra sao?

Theo hắn hiểu biết, Quân Phi Vũ ngay cả âm luật cũng ko tinh thông, càng ko thể đạt được loại cảnh giới thanh âm ưu nhã hoàn mỹ như vậy, chẳng lẽ là trước đây nàng cố tình ẩn tàng thực lực của mình? Nếu là thật, nàng tại sao lại muốn như vậy?

Vừa đã gặp nàng tha thiết đưa tiễn Trầm Hương hoàng tử kia, xem ra, chuyện tốt của nàng sợ là lại muốn gần đi? Chính mình tro lòng vẫn luôn bất mãn cho là ko đúng tỷ nào khi được nàng cấp cho vị trí phụ thị công chúa, cảm giác vẫn luôn ghen khuất ko ngớt, nhưng hiện tại xem ra, chính mình dường như lại sai rồi!

Tiêu Bạch 1 đường đi thẳng, ngay cả tới chính mình đang ở đâu, mi mắt vẫn còn chưa có mở ra.

— Tiêu Bạch, đang suy nghĩ gì đấy? Có phải hay vừa đi tới Phi Vũ cung, đem hồn đều đã cấp đánh mất?

Nghe thấy một tiếng sang sảng thanh âm trêu ghẹo, Tiêu Bạch mi giãn ra, trên mặt trở lại bộ dạng tươi cười như cũ- Nhất Dao, đi, về phòng đi, ta có chuyện kỳ quái muốn nói với các người.

Xuân Phong lâu

Chính là chỗ ở của chúng phu thị Quân Phi Vũ, cùng với Phi Vũ cung nối liền thành 1 chỗ, Phi Vũ cung là chính lâu, Xuân Phong lâu thuộc về phụ lâu, ngay phía sau Phi Vũ cung.

Xuân Phong lâu gồm 3 tầng tiểu lâu, tả hữu hai bên đều là nhà 1 gian, trung gian là 2 gian song song, cùng sở hữu 12 gian phòng.

Tiêu Bạch làm đại phu thị, Xuân Phong lâu tất cả do hắn tác chủ.

Phòng của hắn ở lầu 1 gần phòng khách bên trái, thứ nhất là phương tiện ra vào, thứ hai cũng phương tiện để thỉnh nghị sự.

Tiêu Bạch vừa vào cửa, liền có 1 người tuổi chừng 13, 14 lập tức nghênh tiếp tiến lên- Tiêu gia, ngài đã trở về! Tiểu Tu pha trà cho ngài!

Tiêu Bạch gật gật đầu- Tiểu Tu, người trước ko vội, đi giúp ta đem nhị gia, tam gia, tứ gia đều hô qua đây, ta có việc tìm bọn họ!

Phượng Hoàng quốc mặc dù lấy nữ vi tôn, nhưng nam nhân cũng có quyền hạn, cũng đồng dạng được người tôn trọng.

Xuân Phong lâu này gồm ngũ nam nhân, lúc chưa cấp gả cho Quân Phi Vũ, cả đám đều đã nổi danh khắp kinh thành.

19. Q.1 - Chương 19: Ngũ Phu Giương Tên

Ngũ đại phu thị

Đệ nhất: Tiêu Bạch, 25 tuổi, trầm ổn ôn hòa, tên hiệu “Tiêu Dao công tử”, nhân vật đa tài, tựa hồ cái gì thông suốt.

Đệ nhị: Mạch Thiên Hàn, 23 tuổi, lạnh lùng vô tình, tên hiệu “Ngọc Tiêu công tử”, khinh công cùng khúc Ngọc Tiêu Đoạn Hồn đều là thiên hạ đệ nhất cao thủ.

Đệ tam: Tần Nham Ngạo, 23 tuổi, tự cho là phong lưu, tên hiệu “Tích Hoa công tử”, diệu thủ không không chỉ thần trộm. (Cái gì gọi là diệu thủ ko ko? Tại thời cổ đại dùng từ này để hình dung 1 kẻ trộm có tài nghệ bất phàm thì có thể dùng tới cụm từ “Diệu Thủ Không Không” này. Đây là xuất từ 1 điển cổ thời cổ, có 1 gã thần trộm tên là Ko Ko Nhi, khi đó kỹ thuật ăn trộm của hắn được mọi người đồn là “thần trộm”).

Đệ tứ: Quân Thiên Hựu, 20 tuổi, tao nhã, tên hiệu “Ngân mặt hồ ly”, thư pháp thiên hạ đệ nhất.

Đệ ngũ: Trình Nhất Dao, 18 tuổi, cương mãnh ngay thẳng, tên hiệu “Nhất Dao khuynh thành”, Trình gia đao pháp đệ nhất thiên hạ.

Tiêu Bạch, là đại phu thị của Quân Phi Vũ, hắn tướng mạo tuấn tú, hai mươi lăm tuổi.

Phụ thân của hắn là Tướng quốc đại nhân Tiêu Sơn, giúp đỡ nữ hoàng giải quyết các công việc chính sự. Tiêu Sơn là 1 quan tốt, ko lợi dụng quyền thế của chính mình mà tranh giành tư lợi, đối với người nhà của mình quản thúc hết sức nghiêm khắc, đặc biệt là đối với Tiêu Bạch, từ nhỏ đã yêu cầu hắn văn võ song toàn, đến nỗi sau khi Tiêu Bạch lớn lên, văn tài vũ lược, ko gì là ko biết.

Hơn nữa hấn diện mạo ko tầm thường, ko ít thiên kim tiểu thư ở kinh thành này mê muội hấn, người ta đặt hấn tên hiệu — “Tiêu Dao công tử” .

Trình Nhất Dao, chính là vị vừa ở cửa cùng Tiêu Bạch chào hỏi lại là 1 đại nam nhân điển hình mày râu mắt to.

Vóc người của hấn cao to, ngũ quan thâm thúy rõ ràng, đặc biệt 1 đôi mắt to tựa như chuông đồng, da thịt hấn màu đồng cổ, nếu như nhìn lướt qua, thật là có điểm giống như vị Trương Phi tro Tam quốc chí kia. Đương nhiên, hấn nếu so với Trương Phi kia thì đẹp trai hơn nhiều.

Trình Nhất Dao là ngũ phu thị của Quân Phi Vũ. Phụ thân là Binh bộ thượng thư Trình Phi Hổ, cá tính hấn cương mãnh ngay thẳng, khi nói chuyện với người khác nếu 1 câu ko hợp, thường xuyên liền huy đao mà lên.

Mà đao pháp tổ truyền của Trình gia hấn, ở kinh thành ko người nào có thể địch lại, quan gia công tử thường ngày kiêu ngạo cũng đành bắt đầu dĩ mà kinh sợ hấn.

Ở kinh thành, người ta đặt hấn tên hiệu — “Nhất Dao khuynh thành” .

...

Bên tro phòng khách Xuân Phong lâu, Tiêu Bạch cùng Trình Nhất Dao ngồi một bên vây quanh bàn, chờ 3 vị huynh đệ còn lại tiến vào.

Nhìn Tiêu Bạch ở nơi đó thần nhiên tự đắc phẩm trà, Trình Nhất Dao vốn tính nôn nóng, hấn nhin ko được, liền quay sang hỏi Tiêu Bạch- Đại ca, người vừa mới nói có chuyện kỳ quái là chuyện gì? Hay là, trước tiên nói cho ngũ đệ ta nghe 1 chút đi!

Tiêu Bạch nhàn nhạt cười- Gặp cái gì? Chờ mấy người bọn hấn tới rồi nói, đỡ phải lúc bọn họ tới, ta lại phải nói thêm 1 lần nữa.

Trình Nhất Dao biết Tiêu Bạch tính tình nói 1 là 1, nói 2 là 2, cạy ko ra miệng hấn, liền đứng lên ra bên ngoài nhìn quanh.

Nhìn thấy 3 thân ảnh phong tư xuất chúng còn đang chậm chạp du ngoạn đi tới, hấn nhin ko được mở miệng kêu- 3 vị đại gia các người, có thể đi hay ko nhanh một chút a? Trà hoa cúc sắp nguội mất rồi!

Đứng hàng thứ đệ nhị Mạch Thiên Hàn, hấn người cũng như tên, hé ra khuôn mặt tuần tú làm như hàn băng ngàn năm đóng cục trên đó, Ngọc Tiêu trên người luôn bất ly thân, tiếng tiêu của hấn có thể lấy nhạc mê người, cũng có thể lấy nhạc giết người, 1 thân khinh công xuất sắc toàn diện.

Ở kinh thành, nhân xưng “Ngọc Tiêu công tử” .

Phụ thân Mạch Thiên Hàn, là nhị phẩm đại học sĩ Mạch Tuấn Sinh.

Tới cửa, hấn nhàn nhạt nhìn lướt qua kẻ đứng trước cửa Trình Nhất Dao, ko thêm nói gì, liền nhẹ nhàng bước nhanh vào tro.

Trình Nhất Dao tựa như quen với thói lạnh lùng của hấn, cũng ko rảnh để ý, nhìn 2 huynh đệ còn lại cũng sắp đến rồi, cũng liền xoay người đi vào phòng, ngồi kiên chờ.

Lại đến thêm 1 vị, 1 thân hoa lệ cẩm bào màu lam nhạt in hoa, diện mạo âm nhu tuần mỹ, còn có 1 cặp mắt hoa đào tựa như tùy thời có thể tản mát ra cường đại điện lực, làm cho người ta vừa nhìn, phản ứng đầu tiên tro đầu đó là — nam nhân này tuyệt đối là cái tên chuyên trên hoa ghẹo nguyệt .

Tên của hấn cùng diện mạo âm nhu tuần mỹ lại tương phản, gọi Tần Nham Ngạo, một cái tên rất chính khí mạnh mẽ.

Vì phong lưu nổi tiếng, tên hiệu “Tích Hoa công tử” .

Phụ thân của hấn so với mấy vị khác, là 1 chức quan thấp nhất, thành chủ Dương Châu thành— Tần Thủ Lễ.

Vừa vào cửa, hần liền chưa nói gì đã cười, ánh mắt tựa như hồ ly nhanh như chớp dạo qua 1 vòng, cuối cùng đưa ánh mắt định ở trên khuôn mặt tuấn tú của Tiêu Bạch- Đại ca, triệu chúng ta đến đây có chuyện gì? Có phải hay ko chuyện Cỗ Đại công chúa kia sẽ đi hoa sơn trà?

Tiêu Bạch tuấn mặt trầm xuống- Tam đệ, cẩn thận họa là từ ở miệng mà ra, sau này đừng lôi cái tên ngu ngốc đó ra, công chúa chính là công chúa, dù thế nào, chúng ta vẫn phải xưng nàng làm vợ chủ!

Tần Nham Ngạo lần đầu tiên nghe được Tiêu Bạch bởi vì Quân Phi Vũ mà chỉnh hần, sững sốt 1 chút, cảm giác có chút ko hiểu- Đại ca, người vốn ko phải là ko thích nàng ta sao? Hôm nay người thế nào liền thay đổi?

Tiêu Bạch nghiêm sắc mặt- Có lẽ, chúng ta còn ko biết nàng có 1 bộ mặt khác.

— Ko thể nào? Cái kia Cỗ... Người nói cái kia thê chủ của chúng ta còn có 1 mặt khác?- Trình Nhất Dao cũng thấy lạ kêu lên, vốn là muốn tiếp tục kêu Quân Phi Vũ là “Cỗ Đại công chúa”, nghĩ đến căn dặn của Tiêu Bạch, lại lập tức sửa miệng.

— Chuyện gì náo nhiệt như thế? Xem ra vẫn là ta tới chậm nhất là nha!

Theo thoại âm rơi xuống, 1 vị công tử tay cầm chiết phiến nhẹ nhàng nhảy vào cửa, trường bào ngân sắc, càng thêm hiện ra quý khí trên người hần, hần chính là đứng hàng thứ đệ tứ, tên hiệu “Ngân mặt hồ ly” Quân Thiên Hựu.

Phụ thân của hần chính là nghĩa huynh của nữ hoàng đệ hạ Quân Mạc Sầu— An Dương vương Quân Ko Nói.

Tiêu Bạch cười cười- Tứ đệ, ngồi đi!

Nhìn thấy mọi người đã ngồi vào chỗ của mình, Tiêu Bạch lúc này mới phân phó Tiểu Tu- Người đi coi chừng đại môn, đừng làm cho người khác xông vào.

— Dạ!

Quân Thiên Hựu nhú mày- Đại ca, sao lại thận trọng như vậy?

Tiêu Bạch ho nhẹ 1 tiếng- 1 khắc trước, ta từ Phi Vũ cung trở về, đột nhiên phát hiện thê chủ đại nhân của chúng ta ko giống trước. Cử chỉ của nàng trở nên bình tĩnh tự nhiên, ngôn ngữ tro lúc đó mặc dù ôn hòa nhưng lại lộ ra 1 tia sắc bén, cặp mắt kia, đột nhiên trở nên như là có thể nhìn thấu tất cả, ngay cả ta đều có chút đầu ko lại. Hơn nữa, nàng thái độ khác thường, thế nhưng cự tuyệt đi tham gia hàng năm lễ hội hoa sơn trà nở.

— Ko thể nào?

— A? Thực sự?

Nhìn cả đám ko tin nhìn mình, Tiêu Bạch nghiêm túc gật gật đầu- Ta cũng cảm thấy kỳ quái, ta phải dụ dỗ nàng, nàng mới đồng ý đi. Phải biết rằng, dĩ vãng đều là nàng chủ động yêu cầu đi .

Tần Nham Ngạo 1 đôi mắt hoa đào cười đến yêu mị , lại lộ ra 1 tia ánh sáng lạnh- Dĩ vãng nàng náo loạn gây ko ít cười nhạo, làm ặt của chúng ta cũng tối theo. Lần này, chúng ta thật vất vả nghĩ ra phương pháp để chỉnh nàng, đổi lấy tự do ấy người chúng ta, chẳng lẽ đại ca chỉ bằng 1 điểm hoài nghi như thế, liền buông tha nàng?

Tiêu Bạch liếc mắt nhìn mọi người- Các người còn ý kiến gì khác?

Mọi người trầm ngâm 1 lát ko nói.

Cuối cùng, Mạc Thiên Hàn lạnh lùng nói- Ta đề nghị vẫn dùng kế hoạch lúc đầu đi, nếu như nàng thực sự cải biến, như vậy, vừa lúc làm cho chúng ta nhìn 1 cái bản lĩnh của nàng. Đến lúc đó là đi hay ở, tất cả trở về rồi mới quyết định!

20. Q.1 - Chương 20: Người Thật Muốn Đi?

Cuối cùng, Mạch Thiên Hàn lạnh lùng nói- Ta đề nghị vẫn dùng kế hoạch lúc đầu đi, nếu như nàng thực sự cải biến, như vậy, vừa lúc làm cho chúng ta nhìn 1 cái bản lĩnh của nàng. Đến lúc đó là đi hay ở, tất cả trở về rồi mới quyết định!

Mọi người nhất trí gật đầu đồng ý.

— Tốt lắm, nếu đại ca đối với đề nghị của nhị đệ ko có ý kiến, các vị huynh đệ đều đi chuẩn bị 1 chút, ngày mai hảo hảo biểu hiện, danh hiệu kinh thành Ngũ công tử chúng ta, cũng ko thể để cho người ta xem thường!

Tiêu Bạch cười nhạt nói xong, mọi người đang muốn đứng dậy về phòng, đột nhiên Mạch Thiên Hàn hỏi- Đại ca, hôm nay tiếng cầm ca kia thế nhưng xuất từ thê chủ của chúng ta?

Tiêu Bạch gật gù đầu, lông mày rậm nhúm chặt- Ko sai! Đây cũng là chỗ làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn, ta hiện tại phi thường chờ mong ngày mai, có lẽ, thê chủ đại nhân của chúng ta, thật có thể cho chúng ta 1 ít kinh hỉ.

Mạch Thiên Hàn gật gù đầu, ko có hỏi thêm nữa.

Vài người ở lại cùng nhau thương lượng 1 ít chuyện về lễ hội hoa sơn trà, liền tiêu tán đông tây.

Mà người bị bọn họ tính toán Quân Phi Vũ, nếu như bọn họ thật đúng là coi nàng giống như Cỗ Đại công chúa trước kia, có thể tưởng tượng, bọn họ tuyệt đối là rãnh rỗi tự đi tìm đường chết. (Phải rồi! Số phận mấy anh chỉ có 1 chữ để diễn tả “Thảm”!- Milk)

Đương lúc Tiêu Bạch tới khuyên nàng tham gia lễ hội hoa sơn trà, Quân Phi Vũ miễn cưỡng đã nhận ra được hần khác thường, mặc dù biểu hiện giấu giếm của hần có thể nói nhỏ như giọt nước, nhưng mỗi 1 cái biểu tình rất nhỏ của hần, cũng ko thể tránh được cặp mắt lợi hại của nàng.

Công lực nhìn người này, ko chỉ tính riêng từ giác quan thứ 6 lợi hại của nữ nhân, mà còn là đến từ kinh nghiệm nhìn người lúc làm việc ở hiện đại của nàng.

Ở hiện đại, nàng cùng Đồng Đồng ban ngày thì là sinh viên học viện âm nhạc, buổi tối lại là nữ phục vụ của quán bar cao cấp.

Nàng lúc trước đi làm việc, chỉ là vì giúp cha mẹ chia sẻ khoản học phí quá cao, nhưng dần dà, nàng lại phát hiện, tại chỗ làm việc này, thế nhưng có thể nhìn thấy nhân gian bách thái, nhân tính hảo xấu xí hay tốt đẹp, ở cái dạng địa phương như đêm đen này ánh sáng ngọc mới có thể thỏa thích nở rộ.

Đương nhiên, tài năng như bọn họ ở cái dạng địa phương long xà hỗn tạp mà vẫn bình yên vô sự, tro đó là nhờ vào chỗ dựa quan hệ với Đồng Đồng, quán bar đó vốn là của 1 thế gia bằng hữu của Đồng Đồng khai trương, đương nhiên có thể làm việc được xuôi gió xuôi nước.

Nghĩ đến mình và Đồng Đồng lúc ở quán bar vui vẻ làm việc, nghĩ đến 2 người bị khách nhân quán bar xưng là “Tuyệt sắc song kiều”, nghĩ đến 2 người thường xuyên có những trò đùa nho nhỏ, Quân Phi Vũ khóe môi lộ ra 1 tia hạnh phúc mỉm cười.

Lập tức vừa nghĩ tới 2 người có lẽ vĩnh viễn vô pháp gặp lại, tro lòng của nàng lại khó tránh khỏi nảy lên 1 tia thương cảm.

Việc này, đều đã qua.

Mà ngày mai của nàng, có thể nghĩ, khẳng định sẽ có 1 tràng trận đánh ác liệt, ko có Đồng Đồng che chở nàng, tất cả đều chỉ có dựa vào chính mình, Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng.

— Tình nhi, người qua đây!

— Công chúa, có gì phân phó?

Nhìn Tình nhi ở trước mặt nàng vẫn là rất câu nệ, Quân Phi Vũ cười nhẹ bóp mũi của nàng 1 chút – Tình nhi, ta đã đã nói với người ko cần đa lễ như vậy, người thế nào vẫn là như vậy? Người biết ta hiện tại đã

thay đổi, ko còn là cái kia điều ngoa công chúa trước đây, vì thế, sau này nếu lúc chỉ có chúng ta, người ko nên câu nệ như thế, cứ tùy ý, ta đây nhìn thấy cũng thoải mái.

Tro tiềm thức Quân Phi Vũ mà đem tình tỷ muội đối với Đồng Đồng, chuyển dời đến trên người Tình nhi.

Tình nhi trong mắt hiện lên 1 tia cảm động, nàng thực sự rất thích công chúa hiện tại này, hòa ái dễ gần, đối với nàng lại thật tốt.

__ Hảo! Nô tỳ sau này nghe công chúa .

__ Tình nhi, đến, ngồi đi- Quân Phi Vũ vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình, kéo Tình nhi ngồi xuống- Người nói cho ta 1 chút, 5 phu thị của ta kia đều là hạng người gì? Tỷ như tính cách bọn họ, yêu thích, am hiểu gì gì đó, người biết cái gì liền nói cái đó, toàn bộ nói cho ta biết.

Tình nhi che miệng khẽ cười 1 tiếng- Công chúa, ngài đối với bọn họ rất cuộc để ý ?

__ Ko phải. Tục ngữ nói,biết giặc biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng. Ta trước đây cũng từng đo xem hoa sơn trà nở?- Phi Vũ nhẹ hỏi.

Tình nhi gật đầu- Công chúa trước đây thích nhất náo nhiệt cùng phô trương, kinh thành náo nhiệt chỗ nào đều ko hề thiếu công chúa.

__ Vậy ta trước kia là ko phải nháo quá gây ko ít cười nhạo?

__ Đây... Đây...- Tình nhi chỉ ngô ko dám lên tiếng.

__ Ko quan hệ, người liền trực tiếp nói, ta sẽ ko sinh khí, càng sẽ ko trách của người. Ta đem chuyện trước kia đều quên, hiện tại ta chỉ muốn biết chính mình trước đây làm ra chuyện gì? Phạm cái gì sai? Vì sao liền như vậy làm cho người ta căm ghét? Tình nhi, người nếu như ko giúp ta, vậy ko ai giúp ta.

Quân Phi Vũ bộ dáng đáng thương đả động Tình nhi- Công chúa, kỳ thực... Kỳ thực nô tỳ cảm thấy công chúa cũng thật đáng thương . Công chúa trước đây...

Tình nhi này mà nói, liền đi hơn nửa buổi chiều, Quân Phi Vũ cuối cùng cũng đại khái biết chính mình trước đây đã làm chuyện xấu gì.

Tỷ như: Muội muội Ôn Dịch Nho Ôn Dịch Phỉ chỉ bởi vì thích Diệp Phong, bị nàng quăng vào địa lao, kết quả, ngày thứ hai Ôn Dịch Phỉ liền chết ở lao trung.

Lại tỷ như: Diệp Phong chỉ cần cùng ai nói hơn 2 câu, nàng liền đem người kia cắt lưỡi, móc mắt.

Này 1 cái cọc, từng món 1, cũng làm cho Quân Phi Vũ cảm giác được dị thường kinh khủng.

Nàng trước đây, hành vi xem ra thật đúng là người quỷ cảm ghét, còn làm khó Tình nhi cùng Diệp Phong ở bên cạnh nàng.

Thế nhưng, đối với ngũ đại phu thị vì sao hận nàng? Tình nhi lại nói ko biết nguyên nhân nào.

Chỉ biết là, bọn họ đều là cùng nàng sau đêm tân hôn, đều trở nên cổ cổ quái quái .

__ Tình nhi, hôm nay trời mau tối, Diệp Phong thế nào còn chưa có trở lại? Người đi xem, có phải hay không mẫu hoàng đem hắn bắt đi?

Diệp Phong vừa trở lại cửa phòng Quân Phi Vũ, liền nghe được nàng hướng Tình nhi hỏi hắn, tro lời nói quan tâm rõ ràng làm cho tro lòng của hắn khẽ động.

Nàng thực sự thay đổi!

Cảm giác này, sau khi nàng tỉnh lại mỗi 1 lúc mỗi 1 khắc đều nói cho hắn điểm này.

__ Công chúa, nếu vậy nô tỳ ra hỏi thăm 1 chút?

Đứng ở cửa Diệp Phong vừa nghe đến Tình nhi nói, vội vàng phục hồi tinh thần lại, lên tiếng đáp- Tình nhi, người ko cần đi, Diệp Phong đã trở về!

Tình nhi vừa nhìn hấn tiến vào, lập tức quá khiêu- Ai, Diệp Phong, người ngày hôm nay đều đi đâu a? Công chúa hỏi thăm người nhiều lần, người mau thành thật khai mau, đi đến chỗ nào ?

Quân Phi Vũ cười nhìn Tình nhi, nha đầu kia, trước mặt Diệp Phong, chính là như vậy ko lớn ko nhỏ ồn ào.

Diệp Phong nhìn Quân Phi Vũ ôn nhu mỉm cười, khóe môi hàm chứa ý cười, giống như là thái dương ấm áp, thẳng tắp chiếu vào tim của hấn.

Nghĩ đến lúc ko thể nhìn thấy nàng cười được nữa , tro lòng thế nhưng cảm thấy ê ẩm đau đau, tô tê đại ma, tâm, đầy rẫy khác thường cảm xúc.

_ Diệp Phong, người làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?

Quân Phi Vũ thấy hấn đứng như mất hồn, lại ko nói lời nào, nhưng thật ra sắc mặt âm tình bất định, nhìn hấn 1 hồi bi 1 hồi hỉ, ko biết hấn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Diệp Phong nhìn trên mặt Quân Phi Vũ lo lắng, tro lòng cứng lại, tròn mắt trả lời- Hồi công chúa, Diệp Phong tuân ý chỉ nữ hoàng bề hạ, ngày kia đem phó quân doanh Thanh Châu, ở nơi đó học tập rèn luyện 1 khoảng thời gian, ngày kia sẽ xuất phát.

_ Người nói cái gì? Mẫu hoàng thế nhưng cho người xa phó Thanh Châu?- Quân Phi Vũ kinh nhảy dựng lên.

Nhưng rất nhanh nàng liền bình tĩnh lại, ngồi xuống nhìn hấn đôi mắt sáng rũ xuống nhưng thất lực lại rất thẳng, nàng yếu ớt hỏi- Diệp Phong, là chính người muốn đi Thanh Châu, đúng ko?

Diệp Phong thân thể cứng đờ, nhưng vẫn là nói ra sự thực- Phải!

1 tiếng “Phải” này, cơ hồ đánh Quân Phi Vũ vừa vung lên ý chí chiến đấu.

Diệp Phong, ở tro lòng của nàng vẫn là cái cảm giác ko đồng dạng tồn tại như vậy, hấn giống như cây trụ tinh thần của nàng ở dị thế này, hấn mặc dù rất giống vẻ ngoài của Hàn Tử Tuấn, điều này làm cho nàng cảm giác tiềm thức được, nàng kỳ thực cũng ko cô đơn, nàng còn có 1 người quen thuộc bồi ở bên cạnh mình, ủng hộ chính mình đi thẳng về con đường phía trước.

Có hấn, nàng giống như là thấy được hi vọng cuộc sống.

Thế nhưng, hiện tại hấn liền đều ko lưu tình chút nào lựa chọn vứt bỏ nàng, lựa chọn giương cánh bay cao.

Quân Phi Vũ rất muốn kiên cường nói với hấn một tiếng- Người nhớ giữ sức khỏe!- Thế nhưng, nước mắt kia vẫn ko thể nào nhịn xuống, theo 2 má đào trượt rơi xuống.

21. Q.1 - Chương 21: Ý Đã Quyết

Nhìn thấy Quân Phi Vũ luôn luôn ghé tởm điều ngoa, đột nhiên buồn bã rơi lệ, Diệp Phong tro khoảng thời gian ngắn lại cảm lưỡng cốong, đáy lòng ẩn ẩn đau nhức.

Hấn nhện ko được đem ánh mắt cầu cứu chuyển hướng Tình nhi, vừa vận dụng phải ánh mắt ko đành lòng của Tình nhi.

Tình nhi thấy được hấn mang theo khẩn cầu quang mang, hướng hấn gật gật đầu tỏ vẻ minh bạch, liền rút ra khăn tay của mình, đến gần trước mặt Quân Phi Vũ, nhẹ nhàng giúp nàng lau đi lệ trên mặt, mở lời khuyên giải an ủi- Công chúa, Diệp Phong cũng ko phải đi ko trở về, hấn đây là đi rèn luyện, sau này học được bản lĩnh, vẫn là sẽ trở về phụng dưỡng công chúa điện hạ . Ngài cũng đừng khổ sở a, thấy ngài như vậy, Diệp Phong hấn đi cũng sẽ ko an lòng.

Quân Phi Vũ hít sâu 1 hơi, ổn định tâm tình của mình, tiếp nhận khăn lụa tro tay Tình nhi, nhẹ nhàng nói tiếng- Cảm ơn!

Nhìn đến khuôn mặt tuấn tú của Diệp Phong đầy cảm xúc bất an, tâm tình của nàng tốt hơn 1 chút, nhàn nhạt nói- Diệp Phong, nam nhi chí tại bốn phương, người muốn đi, thì đi đi! Ta cũng mệt mỏi rồi, các người đều lui xuống đi! Tình nhi, đừng cho bất luận kẻ nào tới quấy rầy ta, ta muốn một mình yên tĩnh!

Nói xong, nàng đứng lên, cũng ko thêm nhìn bọn họ liếc mắt 1 cái, trực tiếp hướng nội thất đi đến.

Tình nhi cùng Diệp Phong nhìn chăm chú bóng dáng nàng, than nhẹ 1 tiếng, song song ra cửa.

Ngoài cửa, Tình nhi nhẹ giọng hỏi Diệp Phong- Người thực sự phải ly khai?

Diệp Phong khẽ gật đầu 1 cái.

Tình nhi than nhẹ 1 tiếng- Như vậy cũng tốt, dù sao trước giờ cũng là tâm nguyện của người.

Diệp Phong ngược mắt nhìn về phía bầu trời hoàn toàn tối đen, ánh mắt cuối cùng rơi vào tòa lầu các như hoa ẩn tro màn đêm- Tình nhi, sau khi ta đi, người phải chiều cố nàng thật tốt.”

Tình nhi trầm mặc 1 hồi, lại hỏi- Diệp Phong, công chúa thay đổi, người thật ko có nghĩ tới vì nàng lưu lại sao? Công chúa mặc dù hành vi có chút ko bình thường, nhưng ta nhìn ra được công chúa quan tâm người, nếu ko công chúa chưa bao giờ khóc thê mà bây giờ lại rơi lệ.

Diệp Phong ko nói gì, thế nhưng, đôi tay lại nắm chặt thành quả đấm, lộ gân xanh.

Tình nhi nhìn Diệp Phong tượng như cái hũ nút, chính mình nói nửa ngày, hấn lại 1 điểm phản ứng cũng ko có, biết hấn ý đã quyết, mặt cười hơi trầm xuống- Được rồi, được rồi, ta cũng ko khuyên người nữa, người yên tâm lên đường, ta sẽ thay luôn phần người, hảo hảo chiều cố nàng.

Diệp Phong lúc này mới thở dài 1 hơi, phun ra hai chữ- Cảm ơn!

. . .

Ngày thứ hai, bởi muốn tham gia lễ hội hoa sơn trà, Tình nhi sớm liền nhẹ chân nhẹ tay đi vào.

Vốn tưởng rằng công chúa điện hạ khăng định còn đang ngủ, lúc nàng nhìn thấy Quân Phi Vũ sớm đã trang điểm thỏa đáng, đang ngồi trước gương đồng ảnh tro gương mặt đầy hối tiếc, Tình nhi sửng sốt 1 chút, lập tức liền lập tức cười nói- Công chúa, thế nào lại ko ngủ thêm chút nữa, hiện tại canh giờ còn sớm!

_ Ngủ ko được, ko bằng dậy sớm 1 chút- Quân Phi Vũ nhẹ nhàng đứng dậy- Tình nhi, người xem ta đây trang điểm có được ko?

Tình nhi vây quanh nàng vòng vo 2 vòng, hai mắt càng ngày càng sáng, chắc chắn tán dương- Công chúa, người đây 1 thân, khăng định tươi đẹp hơn hoa thơm cỏ lạ. Búi tóc trên đầu người nô tỳ chưa từng thấy quá, tuy đơn giản nhưng lại đặc biệt rất coi được nhe, 1 thân cung trang quần lụa mỏng màu trắng, làm cho công chúa điện hạ toát lên khí chất phiêu dật xuất trần, lại hợp với khuôn mặt tuyệt sắc của công chúa, mỹ, thực sự rất đẹp!

Được chuyên gia Tình nhi chắc chắn khăng định, Quân Phi Vũ cũng tự tin thêm 1 chút.

Hôm nay là ngày Quân Phi Vũ nàng lần đầu tiên lên sân khấu, hơn nữa, 5 vị phu thị kia của nàng đợi ở đó, danh tiếng thổi trước kia của nàng, bây giờ cũng nên tổng rửa sạch đi!

_ Tình nhi, chúng ta đi thôi!

_ Công chúa, hiện tại canh giờ còn sớm lắm!

_ Ko quan hệ, chúng ta vừa lúc có thể tới trước để đi dạo tro đó- Quân Phi Vũ cười nói xong- Được rồi, Tình nhi, người kêu cung nữ đi nói với Trầm Hương hoàng tử, nói hôm nay ta ko rảnh, kêu chính hấn tìm 1 ít chuyện cho hết thời gian.

_ Nô tỳ tuân mệnh!

2 người vừa ra khỏi cửa, liền thấy Diệp Phong đứng ở trước cửa, Quân Phi Vũ ngừng 1 chút cước bộ, tựa như là ko có thấy hấn, tiếp tục nâng cước bộ chạy.

Trước cửa đại môn Phi Vũ cung, kiệu vốn đã chuẩn bị.

Khi chân nàng bước vào cửa kiệu, quay đầu lại đối Diệp Phong nói- Diệp Phong, hôm nay người ko cần đi theo chúng ta, người lưu lại thu dọn đồ đạc đi!

— Công chúa, xin cho Diệp Phong trước khi đi, thủ hộ cho công chúa ngày cuối cùng.

Đã ngồi vào trong kiệu Quân Phi Vũ viên mắt hơi ẩm, hẳn sao phải tự mình làm khổ vậy chứ? Chỉ là tăng thương cảm của nàng mà thôi.

Quên đi, nếu muốn đi, cứ để hẳn đi!

— Khởi kiệu!

Ra lệnh 1 tiếng, đoàn người liền hướng phía cửa cung mà đi.

Quân Phi Vũ nhắc lên màn kiệu nhìn ra bên ngoài, đi tới cửa cung, đột nhiên phát hiện 3 cỗ kiệu khác cũng đang chuẩn bị xuất môn.

— Tình nhi...

Tình nhi nhìn thấy ánh mắt Quân Phi Vũ, lập tức hiểu ý giải thích- Công chúa, đó là loan kiệu, của thái tử, Tam công chúa cùng Ngũ công chúa, kỳ quái, năm rồi thái tử cũng ko có tham gia hoạt động này, năm nay thế nào đến nàng cũng đi?

Quân Phi Vũ ko nói gì thêm, xem ra lễ hội hoa sơn trà nở hôm nay, nhất định là có trò hay để xem .

Chỉ bất quá, nhân vật chính mà bọn họ muốn xem tro hí kịch này lại là chính mình, còn là mình đấu với bọn hắn? Ai mới là kẻ xấu hổ đây, thật là mỗi mắt mong chờ...

22. Q.1 - Chương 22: Kinh Thành Đệ Nhất Lâu

Thường ngày, công chúa các nàng muốn xuất môn đều phải rất nghiêm ngặt, ko có nữ hoàng bệ hạ phê chuẩn, ko được ra ngoài.

Đương nhiên, Quân Phi Vũ là ngoại lệ tro đó.

Dù sao nàng tính tình vốn ko sợ trời ko sợ đất, ý vào nữ hoàng bệ hạ thương yêu, còn có cái gì ko dám làm, lại nói, dù cho nàng làm, nữ hoàng bệ hạ cũng sẽ ko đối với nàng thế nào, cùng lắm thì phạt nàng điện bích tư quá. (Điện bích tư quá: úp mặt vô tường suy nghĩ =)) đại loại là chị Vũ bị phạt đóng cửa suy nghĩ về những lỗi lầm của mình ấy mà)

Cùng lúc 4 cỗ loan kiệu của các công chúa tiền tiền hậu hậu xuất cung môn, nhưng phương hướng đi, hiển nhiên là ko giống nhau, tới ngã 3 đường, liền đều phân đạo mà đi.

Quân Phi Vũ ko muốn để ý tới chuyện của các nàng, dù sao nàng chẳng qua chỉ là 1 khách qua đường thờ ơ lạnh nhạt, các nàng yêu thích đi đâu đều cùng nàng ko quan hệ.

Vừa đến trên đường cái, Quân Phi Vũ liền kêu kiệu phu phóng nàng xuống.

Nhìn đường cái vô cùng – náo nhiệt rộn ràng nhộn nhạo, Quân Phi Vũ trái lại có 1 loại cảm giác bi thương “Đang ở tha hương vì dị khách”.

Ngay cả công chúa thân phận cao tới đâu, lấy được nhiều hơn nữa cảm y mỹ thực, nàng lại tổng có 1 loại cảm giác ăn nhờ ở đậu.

Nếu như, nàng có thể tìm tới đường về nhà thì tốt rồi.

Nhìn Quân Phi Vũ mi miêm buồn, nhìn nhìn đường cái, ánh mắt lại ko có rơi ở điểm nào, biểu tình tràn đầy mê man, bất đắc dĩ, cô đơn cùng bi thương, Tình nhi mặc dù nghĩ ko ra, nhưng tâm, lại xác thật vì nàng đau lòng.

— Tiểu thư, người làm sao vậy? Ngài xem, nhân gia đều ở đây nhìn ngài kìa!

Xưng hô tiểu thư này, là thân phận bên ngoài các nàng ước định. Nàng là tiểu thư, Tình nhi là nha đầu.

Nghe được Tình nhi nói, Quân Phi Vũ phục hồi tinh thần lại, hướng nàng cười cười- Tình nhi, bởi ta đi 1 chút đi! Người xem thích gì, ta mua cho người!

Tình nhi nhìn thấy trên mặt nàng phiêu dật đậm nhiên, tựa như là tùy thời muốn thăng thành tiên tươi cười, nhin ko được viên mắt đỏ lên, thốt ra- Tiểu thư, Tình nhi cái gì cũng ko muốn, chỉ cần tiểu thư bình an là được rồi.

Quân Phi Vũ thân thủ khê vuốt 1 chút đầu của nàng, cười nói- Thật là nha đầu ngốc, ta đương nhiên sẽ bình bình an an, ko chỉ bình an, ta còn muốn gây tai họa, trường mệnh bách tuổi nữa.

Tình nhi cũng theo “Ha hã” cười rộ lên, ngay cả Diệp Phong đi theo phía sau bọn họ, cũng khó nhin được kéo kéo môi.

1 đường đi, 1 đường nhìn, 1 đường mua đồ, đợi canh giờ bắt đầu lễ hội hoa sơn trà thời gian ko sai biệt lắm, bên tro kiệu nâng đã ko phải là người, tất cả đều là vật phẩm ăn uống mặc quần áo.

Quân Phi Vũ mua cho Tình nhi 1 cây trâm chân trầu, sau đó lại đưa cho Diệp Phong 1 cái đai lưng, lại đưa mỗi người 2 bộ y sam, ngay cả kiệu phu mỗi người đều có phần, bọn họ về mặt mừng rỡ thụ sủng nhược kinh, trên mặt lại cao hứng như là trúng giải thưởng lớn.

Khi nhìn nụ cười bọn họ sáng lạn tựa như dương quang, Quân Phi Vũ đột nhiên cảm giác, sự tồn tại của mình dường như có 1 chút giá trị.

Có lẽ, nàng có thể lấy cái thân phận này, làm cho càng nhiều người có thể lộ ra thỏa mãn tươi cười như vậy, đây cũng là chuyện hiện tại duy nhất nàng có thể làm được đi!

Nói thật, nàng thực sự rất hâm mộ được như nam nhân rong ruổi sa trường, ở hiện đại, nàng cũng có quân nhân tình kết, ở chỗ này, nàng cũng hâm mộ Diệp Phong, có thể đến sa trường giết địch vệ quốc.

Chỉ tiếc a! Nàng chỉ là 1 tiểu nữ nhân, tay trái gà ko chặt, nguyện vọng này, sợ là ko có cơ hội thực hiện .

Nàng cười tự giễu. (Chị đừng buồn, sau này còn có cơ hội, còn sẵn tiện hốt thêm 3 anh đẹp trai khác nữa!- Milk)

— Tiểu thư, đã tới thời gian phó ước – Tình nhi lo lắng nhắc nhở vị đại tiểu thư ko biết mệt mỏi này.

Trước đây công chúa đi chưa tới 2 bước, luôn luôn y ỗi kêu, đến chỗ nào đều là kiệu lớn hầu hạ, công chúa hiện tại, mỗi ngày đều có thể phát hiện tân biến hóa của nàng. Nàng cảm thấy, công chúa hiện tại, tựa như một bảo bảo, luôn luôn có thể đào ra 1 ít đồ, làm cho Tình nhi cảm thấy mới mẻ hiếu kỳ ko ngớt.

— Đi thôi! Đi Phi Vũ Hiên.

Phi Vũ Hiên , là kinh thành đệ nhất danh lâu.

Nó là nơi vương tôn công quý tộc tụ hội , hàng năm ở chỗ này tổ chức tất cả yến hội lớn nhỏ, vô số hằng hà, lại là nơi tổ chức lễ hội hoa sơn trà nở mỗi năm 1 lần nổi danh nhất.

Đương lúc Quân Phi Vũ hạ kiệu đứng ở cửa, cũng ko khỏi vì cái đệ nhất danh lâu này mà thán phục.

Kiến trúc này, quả thực có thể nói kinh điển chi tác.

3 tầng lầu rường cột chạm trổ, xảo đoạt thiên công, xa hoa, lầu 1 trên cửa chính treo 1 bảng hiệu hắc đế chữ vàng, mặt trên viết 3 đại tự rồng bay phượng múa— Phi Vũ Hiên. Toàn bộ kinh thành, sợ rằng ngoại trừ hoàng cung xa hoa có thể so sánh với bên ngoài, xa hoa nhất lầu có lẽ chính là nó, thảo nào có danh xưng là kinh thành đệ nhất danh lâu.

Cửa đứng 4 vị trung niên mặc lam bào, ánh mắt lợi hại, huyết thái dương lòi ra, vừa nhìn thấy Quân Phi Vũ hạ kiệu, đã đồng thời xoay người cung nghênh- Hoan nghênh công chúa giá lâm- Tro đó 1 vị vươn tay bày ra 1 tư thế thỉnh- Công chúa, thỉnh bên này!

Quân Phi Vũ ko lên tiếng, Tình nhi cơ linh, tiến lên phía trước nói tạ ơn- Cảm ơn Cách tiên sinh.

Nghe được Tình nhi nói, Quân Phi Vũ chợt nhú mào, thì ra cửa lớn này chỉ tiếp đại khách, đều ko phải là người thường?

Nếu như nói bên ngoài kia 3 tầng ngoại lâu cấp cho Quân Phi Vũ cảm giác là xanh vàng rực rỡ nhất phái xa hoa, như vậy, đi qua ngoại lâu tiến vào đình viện, liền có thể nói là tiểu cầu nước chảy lâm viên lịch sự tao nhã.

Cửu khúc hành lang gấp khúc, hồ sen hoa trì, đình lâu nghỉ mát, ánh sấn trứ bên cạnh cùng hoa mai tranh tươi đẹp, còn có 2 bên đình đài lầu các, Quân Phi Vũ thậm chí có 1 loại cảm giác bình tĩnh đi vào Tô Châu lâm viên hiện đại, thật ko ngờ, nàng ở hiện đại vẫn luôn tưởng niệm muốn đi nhìn 1 cái phong cảnh Giang Nam ưu mỹ tú lệ, vẫn chưa có thể như nguyện, bây giờ, thế nhưng có thể ở chỗ này nhìn thấy, này có được là phúc khí của nàng hay ko?

Giữa sân nhà, nơi thường thường sẽ có y tóc mai hương ảnh thoáng hiện, có rất nhiều các tiểu thư hoàn phi yến gầy (Ý nói các dạng cô nương đầu đặn như Dương Ngọc Hoàn hay mỏng manh như Triệu Phi Yến đều có cả) quần tam tụ ngũ kết thành đôi, còn có công tử giai nhân tổ hợp, nguyên bản dào dạt khuôn mặt tươi cười, khi nhìn đến thân ảnh Quân Phi Vũ đi tới, mỗi 1 người đều tự giác mau tránh ra, mặt nhanh quay sang hướng khác.

Quân Phi Vũ âm thầm buồn cười, này thật đúng là người có tên, cây có bóng, xem ra nàng thật đúng là tiếng xấu lan xa.

Cách tiên sinh dẫn đường quay đầu, chỉ vào tiểu lâu phía trước cách đó ko xa- Công chúa điện hạ, thái tử cùng các vị khách nhân đều ở Di Tâm các, tại hạ chỉ có dẫn công chúa tới đây.

Quân Phi Vũ phát phát tay- Đi đi! Tự chúng ta tiến vào!

— Công chúa, vị Cách tiên sinh kia, là 1 trong tứ đại cao thủ của kinh thành, hàng năm do tứ đại cao thủ bọn họ suất lĩnh kinh gia phụ trách an toàn tro lễ hội hoa sơn trà nở.

Tình nhi giúp Quân Phi Vũ giải thích nghi hoặc, nàng gật gật đầu, nghe từ Di Tâm các phía trước truyền đến 1 truyện cười bằng chất giọng nhẹ nhàng, nghĩ ngợi quang cảnh bên tro sẽ là như thế nào.

Khi nàng đi tới cửa Di Tâm các cửa, mắt thấy 1 vị trung niên lam y hướng nàng hành lễ, liền lập tức hướng phía sau vang giọng- Phi Vũ công chúa giá lâm!

Bên tro vốn có hoan thanh tiểu ngữ, tro nháy mắt tĩnh.

Quân Phi Vũ tro lòng mờ hôi lạnh a, lực sát thương của mình thật đúng là ko phải mạnh bình thường nha!

23. Q.1 - Chương 23: Nhất Định Phải Thắng

Chính mình thế nhưng làm ọi người sản sinh phản ứng khổng lồ như thế, Quân Phi Vũ câu môi cười nhạt, vẻ mặt thông dong tự nhiên tiến vào môn.

Nàng đôi mắt sáng nhẹ quét, nhất nhất xẹt qua vị trí thân nhân (Người nhà) của nàng đang ngồi.

Thái tử Quân Phi Vân ngồi ở thượng thủ, ngồi ở bên trái nàng chính là Tam công chúa Quân Phi Yên, bên phải chính là Ngũ công chúa Quân Phi Vụ, ở bên cạnh Quân Phi Vụ còn có 1 chỗ trống, lại ko biết có phải hay ko là lưu cho của nàng.

Nhìn bên trái 1 loạt, ngồi vị trí đầu não chính là Tiêu Bạch, phía sau 1 loạt tất cả đều là mỹ nam, làm trái tim nhỏ Quân Phi Vũ trắng run, một hai ba bốn năm cái đầu, chẳng lẽ đây là ngũ đại phu thị của nàng?

Xem ra, nàng thật đúng là diễm phúc ko cạn a! Chắc chắc chắc, vừa nghĩ tới bị 5 vị mỹ nam quay chung quanh, ấn 2 chân, xoa bóp 2 cánh tay, còn có 1 người xoa bóp vai, thật đúng là tiêu dao khoái hoạt .

Quân Phi Vũ ở tro đầu 1 bên làm càn YY mỹ nam này đó, mâu quang lại tiếp tục hướng phía bên phải quét tới.

Phía bên phải vị trí đầu não ngồi là 1 vị nam nhân mặc thanh y, đầu đội tử kim quan, diện mạo tuấn lãng nho nhã, nhìn hần có lẽ hơn 20, biểu tình đạm mạc xa cách, 1 đôi con ngươi đen nhánh lợi hại đang bắn về phía trên người của nàng, nhưng cũng chỉ là quét nhẹ liếc mắt 1 cái, liền nhân nhật lướt qua, giống như là nhìn người lạ bình thường, ko mang theo 1 tia cảm tình.

Thời gian Quân Phi Vũ tiếp tục quan sát những người khác, vị thanh y tuấn nam đã đứng dậy, hần dùng trong trẻo thanh âm hướng về phía mọi người nói- Nếu Lục công chúa đã đến, chúng ta đây lễ hội hoa sơn trà nở hiện tại chính thức bắt đầu. Lục công chúa, thỉnh trở về vị trí cũ!

Thái tử Quân Phi Vân hướng Quân Phi Vũ nháy mắt ra dấu, ý bảo nàng ngồi vào bên cạnh Ngũ công chúa Quân Phi Vụ.

Quân Phi Vụ bộ dạng rất là đáng yêu, vừa nhìn thấy Quân Phi Vũ muốn ngồi ở bên cạnh nàng, thế nhưng hướng bên người thái tử rút lui, 1 đôi mắt to linh lợi bỗng nhiên sợ hãi kinh hoảng, nhìn Quân Phi Vũ giống như là nhìn thấy quái thú ăn thịt người.

Nàng đáng sợ như vậy sao?

Quân Phi Vũ ở tro lòng hừ lạnh, dù cho sợ nàng, cũng ko cần phải biểu hiện khoa trương ra bên ngoài như vậy đi! Nàng giả trang bộ dáng đáng thương, là làm cho ai nhìn đây?

Quân Phi Vụ ánh mắt như có như ko nhìn sang, lại phát hiện nguyên lai mục tiêu của nàng chính là cái thanh y tuấn nam kia.

Thanh y tuấn nam hiển nhiên cũng chú ý tới vẻ mặt đáng yêu kia, mi mao đen đặc nhãn lại, khóe môi câu dẫn ra 1 tia châm chọc cười- Phi Vụ, nàng đang sợ cái gì? Ở đây có nhiều người như vậy, ai dám động tới 1 cọng lông măng của nàng? Ta Kinh Phi Vũ tuyệt đối sẽ ko tha nàng ta!

Nói xong, ánh mắt của hần nhân nhật đảo qua trên người Quân Phi Vũ.

Ha hả! Nguyên lai hôm nay hần chính là chủ nhân lễ hội hoa sơn trà nở — Kinh Phi Vũ! Cũng là đại lão bản kinh thành đệ nhất danh lâu.

Quân Phi Vũ nhẹ rũ mắt xuống, coi như ko có nghe thấy lời hần nói. Diễn trò đi! Các người thích làm liên cho các người làm, ta uống trà của ta, người diễn kịch của người!

Bất quá, nếu như hôm nay chỉ là đến xem hoa sơn trà nở như đã nói, cũng ko tránh khỏi làm cho nàng quá thất vọng rồi.

Quân Phi Vũ có cảm giác toàn bộ tầm mắt mọi người tro gian phòng này đều tập trung ở trên người của nàng, tựa hồ là chờ nàng đối với Kinh Phi Vũ tiến hành 1 phen cao đàm khoát luận phản kích.

Đợi 1 lát, ko người nào lên tiếng.

Ngay lúc thời gian dường như trở nên đông cứng, chủ nhân Kinh Phi Vũ đành phải lại khai thanh- Kế tiếp, vẫn là tiến hành thi đấu khiêu chiến như năm rồi, ko biết phía dưới có vị nào muốn tiến hành khiêu chiến? Khiêu chiến với ai? Tiền đánh cược là cái gì? 1 đấu 1 như cũ. Một khi song phương xác nhận, đều ko được quyền nuốt lời.

Quân Phi Vũ cũng ko hé răng, kính cố ở nơi đó thưởng thức trà, nói thật, đệ nhất danh lâu trà thật đúng là ko tồi! Cam hương, thuận trượt, uống qua rồi, còn có thể lưu lại hương vị nồng đậm.

Nàng còn chưa kịp thưởng thức xong chén trà, cũng cảm giác được có 1 người đến gần trước mặt nàng, nước mắt vừa nhìn, dĩ nhiên là 1 tro 5 vị mỹ nam khi này.

Nhìn hần 1 thân bạch y, cầm tro tay Ngọc Tiêu, nếu như nàng ko có đoán sai, hần phải là kẻ thông hiểu âm luật Mạch Thiên Hàn đi?

Quân Phi Vũ đôi mi thanh tú nhẹ tức, nam nhân này thật đúng là đáng đánh đòn, ai cũng ko chọn, thế nhưng trận đầu liền tới khiêu chiến nàng?

Hắn nếu ko phải đầu có vấn đề, vậy khẳng định liền là cố ý.

Muốn làm nàng mất mặt?

Đến đây đi! Nói thật, nàng thật đúng là ko để ý, dù sao nàng cũng là chân trần, ko sợ bọn họ ép mang giày.

Lấy xú danh thanh, thua cũng là thua, dù sao dựa theo năm rồi đến xem, nàng cũng ko có thắng đáng để người khác ca ngợi, dù cho lại thua 1 hồi thì như thế nào?

Nhưng bọn họ những người này lại bất đồng, hàng năm người thắng, đột nhiên lại bị 1 kẻ ngược lớn nhưng ko có đầu óc Cỗ Đại công chúa kia giật lấy, kia trên mặt phần khích, khẳng định rất đẹp mắt đi?

Hướng về phía điểm này, nàng hôm nay nhất định phải thắng!

24. Q.1 - Chương 24: Xích Lỗ Khiêu Chiến

Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn Mạch Thiên Hàn, khẽ cười hỏi- Người đang hướng ta khiêu chiến?

Mạch Thiên Hàn gật gật đầu.

Nàng nhàn nhạt cười, để chén trà tro tay xuống, nhìn về phía Mạch Thiên Hàn- Được rồi! Người muốn đấu cái gì? Luật đấu như thế nào? Thắng thì làm sao? Thua sẽ như thế nào?

Mạch Thiên Hàn nhìn trên mặt nàng thong dong tự nhiên yếu ớt cười, đẹp như tuyết liền nở rộ, nhưng cũng lại tựa như tuyết liên, sinh ra 1 cỗ băng sơn tuyết hàn lạnh lẽo, lần đầu tiên, luôn luôn bình tĩnh Mạch Thiên Hàn tro đầy lòng có chút do dự.

Quân Phi Vũ thấy hắn chỉ là lẳng lặng nhìn mình chằm chằm, lại nửa ngày ko nói lời nào, nhin ko được trêu tức nói- Người nói a! Tại sao ko nói chuyện? Thiên Hàn, người ko phải phu thị của bản công chúa sao? Giữa chúng ta, còn phải dùng tới khách khí như vậy sao?

Trình Nhất Dao ngồi ở 1 bên tính nôn nóng ha hả cười- Nhị ca, có việc gì cứ nói đi, có chuyện gì mấy huynh đệ ta ủng hộ người.

Trên khuôn mặt tuấn tú trắng nõn của Mạch Thiên Hàn hiện lên vẻ đỏ sậm, liền lập tức khôi phục lạnh lùng xa cách- Thiên Hàn thông hiểu chỉ có âm luật, mấy ngày trước nghe nói công chúa điện hạ khúc nghệ tiến nhanh, cho nên muốn mượn cơ hội này cùng công chúa điện hạ khiêu chiến 1 phen.

Quân Phi Vũ nhú mày, lưỡi biếng đem thân thể tựa lưng vào ghế ngồi, vươn ngón tay chỉ, ko dừng 1 chút địa điểm nào trên mặt bàn, nhàn nhạt hỏi- Người kêu bản công chúa làm cái gì?

Lời vừa nói ra, mọi người đồng thời chấn động, lập tức ôm tâm tư nhìn 2 người bọn họ, đặc biệt phản ứng của Mạch Thiên Hàn.

Mạch Thiên Hàn căn bản cũng thật ko ngờ, Quân Phi Vũ sẽ làm khó dễ hắn như vậy, quan sát nàng từ lúc bước vào cửa, hắn đều tinh tường cảm giác được, Quân Phi Vũ thay đổi!

Nhưng lời của nàng đột nhiên trở nên sắc bén châm chọc, hắn mày kiếm vừa nhú, lập tức thẳng thắn nói- Chẳng lẽ công chúa điện hạ quên mất, vào cái cửa này, mặc kệ người thân phận địa vị gì đều phải buông, bình đẳng tương giao, luận bàn tỷ thí.

__ Nga, phải ko? Như thế bản công chúa thật ko phải- Quân Phi Vũ đứng lên, đến gần bên người Mạch Thiên Hàn, thân thủ liền đặt ở tay hắn, mâu quang đi qua nơi nào, tất cả đều bị vẻ mặt nàng dọa đến kinh hoàng.

Nàng dưới đáy lòng cười trộm, ta chính là muốn ở chỗ này hiệu quả như thế đó!

Nhìn Mạch Thiên Hàn, mặt nàng mang theo thông minh tươi cười, cảm giác trên cánh tay truyền đến mềm mại, nghe thấy nàng dùng kiều nhu thanh âm mềm mại hỏi- Thiên Hàn, người muốn cùng ta đấu cái gì?

Mùi thơm quanh quẩn chớp mũi, Mạch Thiên Hàn khuôn mặt tuần tú càng trưởng càng hồng- Người mau buông tay! (Bắt quả tang chị trêu chọc trai nhà lành nhé!- Milk)

Mắt thấy Quân Phi Vũ thực sự buông hẳn ra, hẳn lại cảm thấy buồn vô cớ như thiếu mất gì đó.

Nhưng Mạch Thiên Hàn tính tình vẫn là bình tĩnh tự giữ, rất nhanh liền khôi phục trạng thái, nhìn Quân Phi Vũ ko tự ti cũng ko kiêu ngạo nói- Công chúa điện hạ, Thiên Hàn muốn cùng công chúa điện hạ so tài đánh đàn. Nếu như công chúa thắng, Thiên Hàn thỏa mãn công chúa điện hạ bất luận cứ điều kiện nào; nếu như Thiên Hàn thắng, thỉnh công chúa điện hạ phóng Thiên Hàn cùng với mấy vị huynh đệ khác tự do!

Theo ngón tay Mạch Thiên Hàn, Quân Phi Vũ hướng Tiêu Bạch bọn họ nhất nhất nhìn theo.

Bọn họ liền thực sự nghi như vậy ly khai nàng? Chẳng lẽ nàng cứ như vậy làm bọn họ chán ghét?

Rất tốt! Nếu bọn họ đều là thân đang ở Tào lòng lại theo Hán, nàng cũng ko cần phải giữ lại bọn họ, lại càng ko tiếc hận cái gì. Mỹ nam nếu ko có, sẽ lại đi tìm! Lấy thân phận của nàng, còn sợ gì tìm ko được so với bọn họ tốt hơn sao?

Sau này, nàng bắt bọn họ phải quỳ xuống cầu nàng!

Đối mặt với nàng mang theo ánh mắt 1 chút đau thương như vậy, Tiêu Bạch cúi đầu, 3 người còn lại, cũng ko ngoại lệ.

— Hảo! Ta đáp ứng người!

Quân Phi Vũ vừa dứt lời, Quân Phi Vân liền “Đằng” đứng dậy- Ko thể! Phi Vũ, việc này ko phải chuyện đùa, người ko thể chính mình tự quyết định! Mấy người bọn họ đều là mẫu hoàng tự mình chọn, là đi hay ở, tất cả phải đợi mẫu hoàng quyết định.

Quân Phi Vũ nhìn Quân Phi Vân, tay chỉ về phía ngũ đại phu thị của nàng, khóe môi lộ ra 1 tia cay đắng cười- Tỷ tỷ, bọn họ là ngũ đại phu thị của ta, thể nhưng hôm nay trước mặt mọi người lại tới khiêu chiến thê chủ như ta, nếu bọn họ sớm ko có đem ta để vào mắt, nếu bọn họ khát vọng ly khai ta như thế, vậy ta vì sao ko để cho bọn họ được đền bù mong muốn đi? Nam nhân tro thiên hạ, chẳng lẽ chỉ có 5 người bọn họ sao?

Cảm giác được ngữ khí của mình có chút kích động, Quân Phi Vũ hít sâu 1 hơi- Tỷ tỷ, việc này người đừng quẩn, nếu như ta thật thua, ta thì sẽ hướng mẫu hoàng chịu tội.

Nàng tựa như là ko nhìn thấy ánh mắt khác thường đang quan sát nàng của mọi người, thẳng quay người lại, trực tiếp đối mặt Mạch Thiên Hàn- Bắt đầu thi đấu đi! Là người tới trước, hay là bản công chúa tới trước?

Nàng tro mắt Mạch Thiên Hàn đồng dạng thấy được ko hiểu cùng xem kỹ. Ko sai! Nếu như hẳn ko cảm thấy Quân Phi Vũ hiện tại hành vi bất đồng so với dĩ vãng, đó mới thực sự là kỳ quái.

— Vẫn là Thiên Hàn tới trước đi!- Mạch Thiên Hàn nhìn nàng thật sâu 1 cái, mặc dù trên khuôn mặt tuần tú biểu tình vẫn là lạnh lùng, nhưng tro con người đen nhánh lại rõ ràng thiếu 1 loại xa cách khi này, hơn nữa lại có 1 tia sáng.

Toàn bộ tro đại sảnh, vắng vẻ ko tiếng động.

1 đôi mắt, đều đảo quanh trên người Mạch Thiên Hàn cùng Quân Phi Vũ.

Lực chú ý của Quân Phi Vũ lại toàn bộ tập trung ở trên người Mạch Thiên Hàn, nhìn hẳn bày cảm, nhìn hẳn vén y an vị, nhìn hẳn 10 ngón tay thon dài khê vuốt dây đàn, biểu tình tro nháy mắt ôn nhu, làm cho người ta ko tự chủ cho rằng, trước mặt hẳn ko phải là đàn cổ, mà chính là tình nhân của hẳn!

Mạch Thiên Hàn thật xuất sắc! Điểm này, Quân Phi Vũ ko phải ko thừa nhận!

Sau khi nghe được hẳn đánh ra khúc đàn, điểm lại thêm cao!

Tiếng đàn của hẳn thanh âm giống như lời nói nhỏ nhẹ, chậm rãi gieo lên vui sướng như giục ngựa chạy, sau đó thanh âm lại gấp gáp như kiếm rít, cuối cùng, trở về 1 loại tri âm tri kỷ nhân gia tối cao ý cảnh, mọi

người theo tiếng đàn của hắn, dường như đã trải qua 1 câu chuyện về người nam nhân đi vào binh doanh, lại huấn luyện, lại chiến tranh, sau đó sẽ trở về điền viên cùng thê tử lại gần bó như trước.

Tro chuyện này mỗi 1 cái âm phù, mỗi 1 cái tiết tấu, đều bị hắn diễn dịch thành kinh điển! Hoàn mỹ tới nỗi chuyên gia như Quân Phi Vũ cũng ko thể xoi mói.

1 cao thủ có tài đánh đàn, nếu như là ở bình thường gặp phải, Quân Phi Vũ nhất định phải hô to mấy tiếng thông khoái, nhân sinh có được 1 tri kỷ, tâm nguyện đã hoàn thành!

Chỉ tiếc, bọn họ coi như là gặp nhau ko hợp lúc, duyên phận, có lúc thật đúng là nhất kiện làm cho người ta cảm thấy phiền não a!

1 khúc tấu xong, Kinh Phi Vũ dẫn đầu gọi “Hảo”, ánh mắt chờ xem kịch vui quét về phía trên người Quân Phi Vũ, chế nhạo nói- Công chúa điện hạ, kế tiếp chính là tới ngài! Bất quá, nếu như thua cũng ko quan hệ, dù sao Thiên Hàn tài đánh đàn vốn được xưng danh là kinh thành đệ nhất cầm, hắn đến nay chưa từng bại tích! Người nếu như thua, cũng ko oan uổng.

Đầu Quân Phi Vũ cảm giác lại bị 1 loại đau đớn như xé kéo tập kích, nàng nên tuyển trạch 1 thủ từ khúc nào, mới có thể thắng được hắn đây?

25. Q.1 - Chương 25: Nguyện Ý Chịu Thua

Nhìn Quân Phi Vũ nửa ngày trời, vẫn ở nơi đó nhíu mày ngốc lẳng, người ngồi 4 phía vây quanh xem, đã có kẻ ko kiên nhẫn cúi đầu phát ra thanh âm cười nhạo.

Người thắng như Trình Nhất Dao, càng thắng thần- Công chúa điện hạ, ngài vốn ko phải là đối thủ của nhị ca về tài đánh đàn, hãy thắng thần chịu thua đi, chúng ta sẽ ko cười người đâu.

Nhìn thấy Quân Phi Vũ đối với lời của mình hoàn toàn ko có phản ứng, Trình Nhất Dao còn muốn lên tiếng nữa, lại bị Quân Thiên Hựu bên cạnh cấp kéo lại.

Mạch Thiên Hàn thì ngược lại, khoanh tay đứng ở bên cạnh, nhìn nàng ko có động tĩnh, cũng ko nóng nảy chút nào, lẳng lẳng chờ nàng.

Quân Phi Vũ ở tro đầu nhất nhất loại bỏ các ca khúc, cố gắng tìm kiếm 1 khúc có thể nói “Thiên cổ có 1 ko 2 từ khúc, có thể kham đương đại biểu cho tâm tình của nàng hiện tại, là ca khúc có thể biểu đạt ra bất đắc dĩ phần uất của nàng.

Nàng ko muốn thua, thái độ của 5 phu thị này thật sự đã chọc giận nàng, cũng đã khơi dậy ngạo khí cùng ý chí chiến đấu tro lòng nàng.

Ánh mắt của nàng tro lúc vô ý hướng về vài cọng hàn mai bên ngoài cửa sổ, đột nhiên, hình ảnh 1 video tuyệt mỹ đã từng xem qua nhanh chóng hiện ra tro đầu nàng, 1 vị mỹ nhân nhu nhược, bóng hình màu trắng xinh đẹp từ từ bước đi ko ngừng tro rừng hàn mai.

Môi của nàng đột nhiên nhếch lên ý cười, có!

Nụ cười này, giống như là trời đầy mây đen đột nhiên nở rộ hoa quỳnh như tuyết trắng, mỹ đến nỗi làm cho người ta cảm thấy hoa mắt.

Mọi người thấy nàng đứng dậy, nguyên vốn đã vang lên âm thanh chê cười, tro nháy mắt lại trở về tĩnh lặng.

Nàng nhẹ nhàng bước liên tục, đi tới trước mặt đàn cổ, nhàn nhạt nhìn Mạch Thiên Hàn liếc mắt 1 cái, khi thấy được con người đen của hắn ngập tràn ý xem kỹ cùng tìm tòi nghiên cứu, nàng hướng hắn nhợt nhạt cười, nhắc lên làn váy, nhẹ nhàng ngồi xuống.

1 thân mỹ nhân bạch y, ngồi ngay ngắn ở trước mặt đàn cổ, thấy thế nào cũng đều đẹp mắt.

Nam nữ vốn ko thích nàng ngày thường vẫn hay gọi nàng là Cổ Đại công chúa, bây giờ lại là ko thể ko thừa nhận điểm này, Quân Phi Vũ lúc này có 1 loại mỹ khác!

Chỉnh thanh dây mấy giây, Quân Phi Vũ lại bồi dưỡng 1 chút cảm xúc, lập tức, đem ko ít người cười mỉa, đem tâm thần của mình toàn bộ chìm vào âm nhạc, 10 ngón tay thon dài như tuyết trắng như là tinh linh đang khiêu vũ, bắt đầu nhẹ nhàng vũ động trên dây đàn.

1 khúc được người đời gọi là thiên cổ có 1 ko 2 “Táng Hoa ngâm”, đang lúc mọi người càng ngày càng kinh ngạc, càng ngày càng ko dám tin tưởng vào mắt mình, đôi tay như 1 thiên ngoại thần tiên, ko ngừng trêu chọc tiếng lòng mọi người.

Tiếng đàn như khóc như oán, đau thương thê thảm, thẳng khấu nhân tâm huyền, Quân Phi Vũ trước đàn xong 1 chỉnh thủ từ khúc (Đoạn nhạc mở đầu), sau đó, liền bắt đầu dung nhập tất cả tình cảm của chính mình, diễn dịch 1 khúc “Táng Hoa ngâm” kinh điển làm cho người ta như trở về chốn cũ thương tâm.

Khúc Hát Chôn Hoa (Hồng Lâu Mộng)

Hoa tạ hoa phi phi mãn thiên

Hồng tiêu hương đoạn hữu thù liên

Du ti nhuyển hệ phiêu xuân tạ

Lạc như khinh triêm phúc tú liêm.

Khuê trung nữ nhi tích xuân mộ

Sầu tự mãn hoài vô thích xứ

Thủ bả hoa sử xuất tú khuê

Nhẫn đạp lạc hoa lai phục khứ.

Liễu ti du giáp tự phương phi

Bất quản đào phiêu dữ lý phi

Đào lý minh niên năng tái phát

Minh niên khuê trung tri hữu thù.

Tam nguyệt hương sào dĩ lũy thành

Lương gian yển tử thái vô tình

Minh niên hoa phát tuy khả trác

Khước bất đạo nhân khứ lương không sào dã khuynh!

Nhất niên tam bách lục thập nhật

Phong đào sương kiếm nghiêm tương bức

Minh mị tiên nghiên năng kỷ thì

Nhất triêu phiêu bạc nan tầm mịch.

Hoa khai dị kiến lạc nan tầm

Giai tiền muện sát táng hoa nhân

Độc ý hoa sử lệ ám sái

Sái thượng không chi kiến huyết ngân.

Đỗ quyên vô ngữ chính hoàng hôn

Hà sử quy khứ yểm trùng môn

Thanh đăng chiếu bích nhân sơ thụ
Lãnh vũ xao song bị vị ôn.
Quái nùng để sự bội thương thần
Bán vị liên xuân bán não xuân
Liên xuân hốt chí não hốt khứ
Chí hựu vô ngôn khứ bất văn
Tạc tiêu đình ngoại bi ca phát
Tri thị hoa hồn dữ điệu hồn.
Hoa hồn điệu hồn tổng nan lưu
Điệu tự vô ngôn hoa tự tu
Nguyện nô hiệp hạ sinh song dục
Tùy hoa phi đảo thiên tấn đầu
Thiên tấn đầu, hà xứ hữu hương khâu?
Vị nhược cầm nang thu diễm cốt
Nhất bồi tịnh thổ yểm phong lưu
Chất bản khiết lai hoàn khiết khứ
Cường ư ô não hãm cử câu.
Nhĩ kim tử khứ nùng thu táng
Vị bốc nùng thân hà nhật táng
Nùng kim táng hoa nhân tiểu si
Tha niên táng nùng tri thị thù
Thí khán xuân tàn hoa tiệm lạc
Tiện thị hồng nhan lão tử thì
Nhất triều xuân tận hồng nhan lão
Hoa lạc nhân vong lưỡng bất tri.
Dịch
Hoa tàn, hoa bay đầy trời, hoa rụng đầy đất
Hương sắc đã phai tàn, còn ai là người thương tiếc.
Hoa rụng quanh nhà, hoa rơi bên rèm,
Người khuê nữ nhìn hoa rụng mà tiếc ùa xuân chóng tàn,
Bèn lấy tay nâng niu những cánh hoa,
Đâu nữ dầm đạp.
Những cây liễu còn xanh tươi đâu có để ý gì đến những cánh hoa tàn,
Những cánh hoa đào hoa lý bay theo gió.
Hoa đào hoa lý sang năm lại nở,
Nhưng sang năm, người ngồi tro khuê phòng sẽ là ai?

Tiết tháng 3,
 Những tổ ấm của loài chim yến đã tàn tạ xiêu vẹo,
 Hết mùa xuân, những con chim yến kia sẽ bay về đâu?
 1 năm, có 365 ngày,
 Nhưng hầu hết chỉ toàn là sương và gió như những ngọn đao lưỡi kiếm tàn phá hoa và cả lòng người,
 Khoảng thời gian ấm áp tươi sáng phảng phất được bao lâu.
 Hoa nở, rồi rơi rụng, biết đâu mà tìm.
 Ngoài thêm, mối sầu đang giết dần tâm hồn của người yêu hoa,
 Cầm xác hoa mà giọt lệ chan hòa.
 Mùa hè tới, với tiếng trống quyên vang lên từ lúc hoàng hôn,
 Với những hồ sen nở đầy.
 Tro đêm vắng, ngọn đèn chiếu bóng người soi lên vách mà lấy làm lạ tại sao lại sầu thương.
 Sầu vì thương xuân, vì tiếc xuân.
 Thương xuân sao tới mau, tiếc xuân sao đi mau.
 Đến cũng như đi, ko thấy 1 tiếng động gì,
 Hôm qua nghe tiếng hát,
 Tưởng như tiếng nói của muôn loài hoa.
 Hoa đã tàn rồi, hồn hoa cũng ko ở lại nữa.
 Ước gì có đôi cánh để cùng hồn hoa bay tới muôn nẻo trời xa.
 Nay đem chôn những cánh hoa tàn mà lòng càng thấy thương xót xa.
 Nhìn xuân đi hoa rụng,
 Chợt nghĩ đến lúc tàn tạ của kiếp hồng nhan
 1 ngày nào đó,
 Mùa xuân của cuộc đời đi qua, nhan sắc về chiều.
 Hoa rụng, người ko còn, ai sẽ thương ai?
 Nếu như nói, phía trước 1 khúc tiếng đàn đã đả động tâm mọi người đang ngồi, như vậy, kế tiếp Quân Phi Vũ tràn ngập tình cảm đàn hát, hoàn toàn có thể nói là chấn động nhân tâm .
 Mà lúc Quân Phi Vũ thỏa thích đàn hát, vào giờ khắc này, thế nhưng hoàn toàn cảm nhận được ở “Hong lâu mộng”, Lâm Đại Ngọc chung quy vì sao có 1 loại thê lương bi ai thiết tha nhưng lại ko có chỗ phát tiết bi thương.
 Lúc các nàng còn đi ở học viện âm nhạc, giáo sư chuyên môn đã từng phân tích khúc “Táng Hoa ngâm” cho chúng học sinh nghe. Cuối cùng, giáo sư cảm khái đầy cõi lòng nói- Khúc “Táng Hoa ngâm” như là linh hồn của “Hong lâu mộng” được người đời nhất sở khen tán tụng, cũng là 1 tro những bài thơ thành công nhất của dòng nghệ thuật nước ta, nó đả động tâm hàng tỉ người.
 Ông còn nói- Bài thơ này, minh lí ở vịnh hoa, ngầm lại là vịnh người, vịnh ra lòng người dễ thay đổi làm nhân tình ấm lạnh phần uất, mặt khác, còn cho thấy Lâm Đại Ngọc tuy là nữ nhân nhưng kiên cường đối với hiện thực tàn nhẫn, còn đấu tranh để hướng tới tự do hạnh phúc.
 Trước đây, nàng ko đồng cảm với Lâm Đại Ngọc, tổng cảm thấy nàng ta quá mức nhu nhược, biết rõ vô pháp chống lại, lại còn có tính cách tiểu thư.

Nhưng bây giờ, khi nàng đã biết 1 chút cái gọi là ngũ đại phu thị, cùng với tỷ muội thân bằng vây ngăn ở 1 chỗ thời gian này nàng mới suy nghĩ cẩn thận lại, chính là bởi vì Lâm Đại Ngọc nhu nhược vô pháp phản kháng với xã hội cũ vốn rất nhiều tập tục, lấy tính cách bi sầu, nàng cũng chỉ có thể lấy ra loại phương thức như vậy, để diễn tả nội tâm mình bất mãn.

“Táng Hoa ngâm” vừa lúc phù hợp tâm tình nàng hiện tại, vì thế lúc hát lên cũng đặc biệt động tình.

Mỗi khi tự hỏi chính mình nếu như ko còn cơ hội quay về hiện đại, mỗi ngày phải cùng những người này lục đục tranh giành đấu đá lẫn nhau, Quân Phi Vũ lòng cảm thấy tê tê.

Nàng chưa bao giờ muốn vinh hoa phú quý, chỉ cần có 1 yêu người nàng đi cùng nàng suốt cả đời, hẳn kiếm tiền nuôi gia đình, nàng giúp chồng dạy con, lúc nhàn hạ thì chàng thổi tiêu thiếp đánh đàn, nói nàng ko có chí khí cũng tốt, cái gì cũng tốt, nhưng nếu có ngày như vậy, xác thật mới là điều mà nàng hướng tới .

Khi nàng hát xong 1 khúc này, tinh thần vẫn đang di rơi vào hiện đại, cho đến bị từng tiếng gọi “Hảo” thanh vỗ tay thanh giết mình tỉnh giấc.

Nàng nhẹ nhàng đứng dậy, dựa theo hiện đại chào cảm ơn hướng 4 phía nhất nhất thăm hỏi, Quân Phi Vũ 1 khắc kia, làm cho người ta cảm nhận được cái gì là âm nhạc thần thánh.

Mạch Thiên Hàn đi tới trước mặt nàng, 1 đôi ánh mắt đen nhánh, tản mát ra tinh thần bình thường quang thái chói mắt, nhìn nàng, hẳn ko chút do dự nói ra 3 chữ- Ta thua!

Lập tức, trên khuôn mặt tuần tú trắng nõn lại hiện lên vẻ đỏ sậm- Thiên Hàn theo công chúa xử trí!

Quân Phi Vũ nghe được hẳn chịu thua, tro lòng đã thở dài 1 hơi, nghe đến câu kia theo nàng xử trí, nhin ko được đẹp dễ cười- Thực sự? Theo ta xử trí?

Mạch Thiên Hàn ko chút do dự gật đầu, kia nóng rực ánh mắt rơi vào trên người của nàng, tựa hồ là nói cho nàng biết, từ nay về sau, dù cho nàng muốn hẳn chết, hẳn cũng cam tâm tình nguyện như thường.

Quân Phi Vũ cười đến hài lòng, 1 trận, đánh cho thật đúng là thống khoái!

— Thiên Hàn quả nhiên là quân tử chấp nhận bản thân mình thua cuộc!- Quân Phi Vũ cười nói xong 1 câu, lại tiến đến bên tai Mạch Thiên Hàn, thổi khí như lan- Thiên Hàn, đêm xuân rất ngắn, chúng ta nên hồi cung thôi!

Quân Phi Vũ nói xong, chủ động dặt bàn tay to Mạch Thiên Hàn, đang lúc mọi người kinh hãi với chủ động của nàng, trực tiếp kéo hẳn liền hướng ngoài cửa đi.

26. Q.1 - Chương 26: Hàn Mai Ngạo Sương

Cảm giác được tro tay mềm mại, Mạch Thiên Hàn tự nhiên cảm ngọc thủ mềm mại ko xương của nàng, non mềm trơn trượt xúc cảm, làm cho tro lòng của hẳn khác lạ, đại não làm như đột nhiên dừng lại, tro mắt chỉ còn giọng nói và dáng điệu nụ cười của nàng hé ra xinh đẹp mê người, cước bộ cũng ko tự chủ được đi theo sát nàng.

— Chờ một chút...

Ngay lúc Quân Phi Vũ sắp đi tới cạnh cửa, Kinh Thiên Vũ đứng dậy kêu bọn họ.

Quân Phi Vũ quay đầu lại cười yếu ớt- Ko biết Kinh công tử còn có gì chỉ giáo?

Kinh Thiên Vũ nhìn ánh mắt của nàng có chút ý vị thâm trường, cười nhạt nói- Công chúa điện hạ, lễ hội hoa sơn trà giờ mới bắt đầu, kế tiếp mới càng náo nhiệt, thế nào đi gấp gấp như vậy? Chẳng lẽ là ngại Thiên Vũ chiêu đãi ko chu toàn?

Quân Phi Vũ trừng mắt nhìn, nhìn chung quanh mặt từng người một có đặc sắc biểu tình khác nhau, nàng thật muốn thống khoái mà cười to mấy tiếng.

Kỳ thực nàng căn bản ko muốn đi, náo nhiệt chỉ mới mở màn, nàng thể nào bỏ đi được?

Nàng chỉ là muốn biết, này 1 khúc “Táng Hoa ngâm” ko chỉ là chinh phục Mạch Thiên Hàn, mà còn đã làm cho tất cả nam nữ đang ngồi đều đối với nàng nhìn bằng cặp mắt khác xưa? Hiện tại ngay cả Kinh Thiên Vũ đều đã đứng dậy lên tiếng giữ nàng lại, xem ra bước đầu tiên của nàng đã thành công rất lớn.

Quân Phi Vân cũng giúp lưu nàng- Phi Vũ, người trước đây ko phải thích nhất náo nhiệt sao? Vẫn là nhìn xong náo nhiệt rồi hãy đi!

Quân Phi Vũ nhìn thấy ngay cả thái tử cũng lên tiếng, ngược mắt nhìn về phía Mạch Thiên Hàn- Thiên Hàn, chúng ta trước hãy lưu lại đi?

Mạch Thiên Hàn nhìn khuôn mặt mỹ lệ trước mắt, da thịt trắng mịn như tượng hoàn mỹ ko tỳ vết, lông mi thật dài như điệp giương cánh, ở trước mặt của hắn nhẹ phớt, hồng hào lẳng lơ hơi giương lên, chờ hắn đáp lời.

Hắn đột nhiên cảm thấy, nàng giống như là 1 tấm lưới, đưa hắn nhẹ văng đi vào, mà hắn, cũng rút cuộc giẫy giụa ko ra.

— Hảo!

1 câu đơn giản, đại biểu hắn từ nay về sau đối với nàng nhất nhất nghe theo.

Mạch Thiên Hàn là 1 tuyệt đỉnh đàn ông thông minh, ở phía sau lạnh lùng xa cách, kỳ thực có 1 khẩu nhiệt tình đường hoàng tâm, chỉ bất quá, vẫn luôn bị hắn xem nhẹ lấy tính tình lạnh lùng che giấu.

Hắn thích âm nhạc, có thể lấy nhạc di người, cũng có thể lấy nhạc sát nhân.

Đồng dạng, hắn cũng có thể theo âm nhạc nhìn ra bản tính tiềm tàng của 1 người.

Lúc Quân Phi Vũ đàn hát “Nguyệt Mãn Tây lâu”, hắn nghe được nàng đã hát ra 1 câu ca từ kia “Chỉ mong hoa trường hảo nguyệt bầu dục người lâu dài”, hắn cũng nghe ra được khát vọng tình cảm của nàng.

Bây giờ 1 khúc “Táng Hoa ngâm”, hắn ko chỉ lĩnh hội được tài đánh đàn cao siêu, đồng dạng cũng cảm thấy được phần nộ của nàng đối với bọn họ ở trước mặt công chúng dám đối kháng lại nàng.

Lúc hắn xuất khẩu chịu thua, hắn đã quyết định đem tâm của mình giao cho nàng, mặc kệ sau này người khác thấy nàng thể nào cũng được, hắn sẽ đô hội nghiêm túc làm thật tốt phụ thị của nàng.

Chỉ là, hắn bây giờ hoài nghi, tim của hắn đã giao ra, nàng có thể sẽ cho hắn cơ hội, sẽ đơn giản chấp nhận thu lấy sao?

. . .

2 người 1 lần nữa trở về vị trí, nhưng ánh mắt mọi người lúc này nhìn Quân Phi Vũ đã hoàn toàn bất đồng.

Kinh Thiên Vũ bình tĩnh hữu lực thanh âm lại vang lên- Phía dưới còn có vị nào muốn tiến hành khiêu chiến?

— Ta!

Kinh Thiên Vũ vừa nhìn lại là 1 tro ngừ đại phụ thị của Quân Phi Vũ, nhìn ko được cười nói- Quân huynh, người thể nào cũng tới giúp vui? Lần này, người muốn khiêu chiến ai đây?

Quân Thiên Hựu đứng dậy, vung chiết phiến tro tay, giơ lên vẻ mặt âm áp tươi cười, thần nhiên đến gần trước mặt Quân Phi Vũ, chấp tay thi lễ- Thê chủ đại nhân, ngài 1 khúc làm cho Thiên Hựu bá phục ko ngớt, Thiên Hựu bất tài, cũng muốn thỉnh giáo 1 chút thê chủ đại nhân thi họa chi nghệ, ko biết thê chủ đại nhân có thể hay ko thỏa mãn nguyện vọng này của Thiên Hựu?

Quân Phi Vũ đôi mi thanh tú nhẹ túc, tục ngữ nói, thân thủ ko đánh người đang cười, Quân Thiên Hựu ngoài mặt bày ra 1 bộ tôn trọng đối với nàng, nhưng thật ra vốn là cố tình muốn làm khó nàng- Này... Thiên Hựu, người đây ko phải là làm cho bản công chúa thành trò cười chứ?

Quân Thiên Hựu ha hả cười- Thiên Hựu hiện tại cũng ko dám khinh thường thê chủ đại nhân, chẳng lẽ thê chủ đại nhân đối xử với 5 huynh đệ chúng ta ko phải đều rất bình đẳng sao?

Quân Phi Vũ tròng hấn liếc mắt 1 cái- Đấu tài đánh đàn, bản công chúa thượng có vài phần tự tin, thế nhưng nếu là vẽ tranh... Quên đi, bản công chúa cũng ko tự tin có thể giành được danh hiệu “Thi họa song tuyệt” nổi tiếng khắp Phượng Hoàng quốc với Thiên Hựu công tử, bản công chúa cam bái hạ phong, thế nào?

— Thiên Hựu bất chiến mà thắng, vốn nên mừng rỡ, nhưng ko có cùng thê chủ đại nhân so chiêu, luôn luôn ko thể nào cam lòng a!

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng nhú lại, đằng đằng đứng dậy, 1 thân khí thế tro nháy mắt bạo phát, ánh mắt lạnh lùng như đao- Quân Thiên Hựu, ngươi có cần phải gây sự như vậy ko? Ngươi phải biết rằng, con người ta tuy dễ dàng tha thứ nhưng là có hạn.

Quân Thiên Hựu lại ko sợ chút nào, bây giờ tuy là trời đông giá rét, hấn vẫn là cười nhẹ lay động chiết phiến, 2 tròng mắt lại yên lặng khóa ở trên mặt của nàng- Thê chủ đại nhân, lời ấy sai rồi! Thiên Hựu chỉ là muốn cùng thê chủ đại nhân so với 1 hồi thi đấu hữu nghị, chúng ta ko đề cập tới tiền đặt cược, chỉ là muốn làm cho tất cả mọi người biết 1 chút về tài hoa của thê chủ đại nhân, cũng đồng thời tiêu trừ hiểu lầm của mọi người trước đây đối thê chủ đại nhân mà thôi.

Lời của hấn, nhưng thật ra nhắc nhở Quân Phi Vũ.

Ko sai! Nếu hôm nay muốn thoát khỏi danh tiếng, nàng tưởng đề điều cũng điệu thấp ko được, ko bằng tạo cơ hội này dương danh, cũng tốt tẩy đi danh hiệu Cỗ Đại công chúa của chính mình.

Nàng Quân Phi Vũ có thể phản trụ, nhưng cũng tuyệt đối ko phải thật sự là đồ con lợn.

Nhìn nhau 1 lát, Quân Phi Vũ gật gật đầu, xinh đẹp cười- Hảo, chúng ta sẽ tới 1 hồi thi đấu hữu nghị, thắng thua bất kể.

Kính Thiên Vũ lập tức phân phó hạ nhân- Mau chuẩn bị văn chương!

Chính giữa đại sảnh, rất nhanh liền mang lên 2 án thư lớn, trên bài trải mấy tờ giấy Tuyên Thành, còn có nghiên mực cùng văn chương, thập chi bút lông, mười điều sắc bàn, thất sắc đủ thuốc màu (7 màu cơ bản: xích, da cam, vàng, lục, thanh, lam, tử), Quân Phi Vũ ko thể ko bội phục Kính Thiên Vũ làm việc chu toàn.

Kính Thiên Vũ hướng phía Quân Thiên Hựu cùng Quân Phi Vũ gật gật đầu, biểu tình vẫn là bình thản vô ba- 2 vị có thể bắt đầu!

Quân Thiên Hựu hướng nàng gật gật đầu, dẫn đầu đến gần trước bàn, niêm khởi họa bút, thu hồi nụ cười nhả cợt ko biết kiềm chế trên khuôn mặt tuần tú, thần sắc nghiêm túc, bắt đầu hạ bút.

Quân Phi Vũ lần này thật ko có khấn trương so với lúc thi cầm khi nãy, có tiền thắng 1 ván điểm để, dù cho ván này nàng thua, cũng ko sao cả!

Huống chi, bây giờ thắng thua còn chưa định đâu.

Toàn bộ tro quá trình vẽ tranh, Quân Phi Vũ liên mi cũng ko nhẩn 1 chút, khóe môi vẫn còn nhàn nhạt cười, cả người hoàn toàn tiến nhập 1 cảnh giới linh hoạt kỳ ảo khác, làm như ai cũng quấy rầy ko được nàng.

Nhưng thật ra nụ cười yếu ớt trên mặt nàng tựa như ko màng danh lợi yên tĩnh nhưng lại vén động lòng người, ôm lấy ko ít tâm mắt nam nhân, si mê nhìn nàng, cũng rơi vào 1 hồi bản thần.

Hạ nét bút cuối cùng trên bức tranh, 1 bức “Hàn Mai Ngạo Sương đồ” sôi nổi trên giấy, trông rất sống động.

Quân Phi Vũ nghiêng đầu vừa nghĩ, lại nhắc bút lên thượng 2 hàng tự bên phải: 1 chi hàn mai ngạo sương tuyết, hoa mai di động cười xuân phong.

Cuối cùng ký thượng tên của mình, nhẹ nhàng vừa thu lại bút, buông, nhìn kiệt tác của mình, Quân Phi Vũ duyên dáng khóe môi càng lớn, mặt cười thượng biểu tình sung sướng thỏa mãn đặc tựa như là con mèo nhỏ được cho ăn no, biếng nhác mê người.

Kia 1 sát phong tình, lại mê hoặc tất cả nam nhân đang ngồi.

27. Q.1 - Chương 27: Đánh 1 Trận Danh Dương

Quân Thiên Hựu đối với chính mình ở phương diện hội họa nghệ thuật vốn rất có lòng tin, loại lòng tin này đến từ chính mọi người đối với hắn là thừa nhận cùng bái phục, trực tiếp đem tặng hắn đệ nhất danh hiệu “Thi họa song tuyệt”.

Hiện tại, muốn cầu Quân Thiên Hựu hắn vẽ 1 bức họa, ít nhất phải trả giá tới mấy nghìn lượng vàng, thậm chí tới mấy vạn hoàng kim mới được. Đối với sủng tử của An Dương Vương mà nói, bạc hắn chưa bao giờ thiếu, chỉ khó ở chỗ là phải xem hắn có chịu hay không xuất thủ.

Ở toàn bộ Hoàn Tinh đại lục, không có bao nhiêu người có thể có cơ hội cất kỹ tranh chữ của hắn, ngoại trừ bằng hữu bên ngoài của hắn, người khác cũng chỉ có thể thỉnh thoảng tại đây nhìn thấy hắn chấp bút 1 chút điển hình như cuộc thi đấu ở lễ hội hoa sơn trà nở lần này, chứ bình thường đừng mong có cơ hội nhìn thấy hắn vẽ tranh.

Đơn giản thôi, luôn luôn càng rất thưa thớt càng có vẻ trân quý, hoàng kim khó cầu 1 bức, cũng bởi vậy danh tiếng Quân Thiên Hựu mới càng ngày càng vang.

Khi hắn tự tin đầy cõi lòng thu bút, quay đầu nhìn về phía Quân Phi Vũ ở bên cạnh, vốn cho rằng nàng khẳng định lúc này còn đang vui đùa khổ kiến, ai ngờ, giai nhân lại đã sớm đứng cao vút ở 1 bên, chính 2 tròng mắt mỉm cười nhìn hắn.

Khuôn mặt tuần tú của Quân Thiên Hựu xẹt qua 1 tia ngoài ý muốn, tinh con người nhìn về phía bức tranh của nàng tác thượng, chỉ là liếc mắt 1 cái như thế, làm hắn 2 mắt tròng lớn.

Sau 1 khắc, người tự kiêu này giờ đã nhào tới “Hàn Mai Ngạo Sương đồ” của nàng, tinh tế đoan trang nửa ngày, đứng ngốc nửa ngày không hé răng.

Mọi người cảm thấy quái dị, Quân Thiên Hựu rốt cuộc là thế nào?

Kinh Thiên Vũ vội vã đứng lên hoà giải, hướng phía Tiêu Bạch cùng 1 vị nam nhân khác vẫn đang trầm mặc ngồi ở góc nói- Tiêu huynh, Vũ Văn huynh, các người cùng nhau sang đây nhìn xem, bức tranh của Quân huynh đệ cùng công chúa điện hạ vẽ, cái nào tốt hơn?

Tiêu Bạch khẽ gật đầu, liền cùng Kinh Thiên Vũ cùng nhau đi đến trước bức tranh của Quân Thiên Hựu, bức tranh hắn vẽ chính là 1 bức “Thủy Tiên đồ”, vài người nhét chung 1 chỗ châu đầu ghé tai.

Khi các hắn còn đang đồng thời xem xét bức tranh, Quân Phi Vũ đã ngồi trở lại vị trí của mình, tiếp nhận Tinh nhi đưa tới trà uống 1 hớp lớn- Trời hạn gặp mưa phùn, thực sự là thoải mái!

Tinh nhi cúi đầu ghé vào bên tai Quân Phi Vũ trên ghẹo nói- Công chúa điện hạ, ngài hôm nay thật là làm cho nô tỳ mở rộng ra nhãn giới a!

Quân Phi Vũ liếc nàng 1 cái, nhẹ huấn một câu- Những lời này, trở về rồi hãy nói!

Mâu quang xẹt qua trên người Diệp Phong, lại phát hiện hắn kia 2 tròng mắt thâm thúy đồng dạng lóe tinh ý quang mang, lúc đón nhận tầm mắt của nàng, lại nhanh chóng buông xuống.

Kia tức khắc, Tiêu Bạch cũng rất nhanh liền cấp ra lời bình- Theo bức “Thủy Tiên đồ” của Thiên Hựu mà nói, bức tranh hết sức hoàn chỉnh, kỹ nghệ điêu luyện, mặc dù theo lối vẽ tỉ mỉ nhưng vẫn làm cho người ta cảm thấy thoải mái, cảnh vật đều đạt tới cảnh giới sinh động, tươi mát, hoàn mỹ. Đặc biệt nếu ta quan sát kỹ, hiển nhiên thủy tiên không thể thụ ở 4 phía mà nhô ra từ tro ô nước sở nhuộm, vẫn như cũ nở rộ ra thần thái mỹ lệ, tươi mát thoát tục, nhưng lại thấu làm ra 1 bộ kiều mỹ biếng nhác thái độ vô lực cảm giác duy mỹ.

__ Liên ra nước bùn mà không nhuộm, trạc thanh liên mà không yêu! Đúng là 1 tác phẩm xuất sắc- Tiêu Bạch nói đến đây, ý vị thâm trường hỏi 1 câu- Lại không biết thủy tiên này của tứ đệ, là chỉ người nào?

Quân Thiên Hựu hướng hắn tròng mắt nhìn, ha ha cười- Đại ca, tử nói: không thể nói, tức là không thể nói!

Kinh Thiên Vũ liếc mắt 1 cái về phía Quân Phi Vũ đang thản nhiên tự đắc ở đó uống trà, mâu quang mang 1 chút ngăm ngăm thâm độc, đã quay đầu lại hỏi 1 người- Vũ Văn huynh, theo ý kiến của người?

Vũ Văn Triển Hồng mỉm cười- Thiên Hựu công tử nổi tiếng vẽ tranh đệ nhất Hoàn Tinh, xuất thủ tức đều là tác phẩm xuất sắc, vừa rồi Tiêu công tử cũng đã lời bình qua, này tự ko cần tại hạ nói, nhưng thật ra tương đối tại hạ có hứng thú nhìn kiệt tác của công chúa điện hạ, dù sao đây cũng là công chúa điện hạ lần đầu tiên xuất thủ thôi.

Vũ Văn Triển Hồng coi như là danh nhân tro kinh thành, năm nay gần 30, vóc người hân trường, hé ra mặt trắng nõn có thể nói thanh tú, ngũ quan lại vô thập đặc điểm, chỉ có đôi mắt kia, tản mát ra 1 loại tinh diệu bản sáng quang thải, giống như là Tôn Ngộ Không bệnh mắt đỏ kim tình bình thường, làm cho người ta vừa thấy khó quen.

Hắn ở kinh thành chuyên kinh doanh tranh chữ, “Thư hương bức tranh hiên” nổi danh nhất kinh thành liền là sản nghiệp của hắn. Bởi vì hắn tính tình điệu thấp, vì thế ko có mấy người biết, hắn là thi họa gia nổi tiếng nhất của Phụng Hoàng quốc — “Mực tử” .

Nhìn đầu tiên, hắn liền hô lên 1 “Hảo” tự.

Nhìn lần thứ 2, cặp mắt sáng sủa tro suốt tràn đầy hiển kích động- Trăn người bức tranh kỹ? Hàn mai ngạo sươg đồ? Trời ạ! Thật ko ngờ, này trăn người bức tranh kỹ thất truyền đã lâu, lại vẫn sẽ có truyền thụ?

— Cái gì? Trăn người bức tranh kỹ?

Mọi người cùng kêu lên kinh hô, đồng thời bay về phía trước bức tranh “Hàn Mai Ngạo Sươg đồ” của Quân Phi Vũ , 1 tiếng kinh hô cùng thán phục thanh, liên tiếp.

Quân Thiên Hựu lúc này mới hồi phục lại tinh thần, hắn 1 phen nhào tới trước mặt Quân Phi Vũ, đầu gối trái nửa quỳ, kia 1 đôi con ngươi đen nhìn về phía ánh mắt của nàng, giống như là phát hiện chí bảo bình thường kích động mừng như điên- Thê chủ đại nhân, lúc trở về có thể chỉ giáo cho Thiên Hựu về kỹ nghệ vẽ tranh?

Lời vừa nói ra, 4 phía đều kinh hoàng.

Nhân xưng “Thi họa song tuyệt” Quân Thiên Hựu, lại chịu bái sư dạy hắn kỹ nghệ vẽ tranh? Thật có thể được so với là kỳ văn.

Bao gồm Quân Phi Vũ, cũng bị hắn làm cho hoảng sợ.

Cái gì trăn người bức tranh kỹ a? Nàng thế nào nghe cũng ko hiểu a? Nàng vẽ bức tranh này bắt quá là lúc ở hiện đại, cùng lão gia sát vách kia gia học, nàng vừa rồi 1 điểm tự tin cũng ko có, này chỉ chớp mắt 1 cái, bức tranh của nàng thế nào thành tuyệt kỹ tro mắt người khác?

Quân Phi Vũ thực sự là dở khóc dở cười, chẳng lẽ là lão thiên đã giúp nàng?

Bất quá, nàng thật ra có 1 chút cao hứng, Quân Thiên Hựu vừa nói như thế, có phải hay ko là hắn nhận thua?

— Thiên Hựu, người mau đứng lên, như vậy còn thể thống gì, đừng để người khác chê cười, chúng ta có chuyện hồi cung lại nói!

Quân Thiên Hựu nguyện ko dám cãi nàng, 2 trông mắt lại yên lặng nhìn nàng, thẳng đến Quân Phi Vũ lại hướng hắn gật gật đầu, hắn mới mỉm cười đứng dậy, nhưng ko có lại trở lại bên Tiêu Bạch, mà là khoanh tay cùng Diệp Phong song song đứng chung 1 chỗ.

Mọi người lại là cả kinh, nhất đại tài tử thông thường ngạo khí.

Thật ko ngờ, Quân Phi Vũ chỉ dùng 1 bức họa để Quân Thiên Hựu cam nguyện theo danh sư xuống làm học sinh.

Cuộc thi đấu này kết quả, ko cần thiết nói, lại là Quân Phi Vũ thắng!

Thi đấu kế tiếp, mặc dù cũng có ko ít đặc sắc, lại ko thể so với 2 cuộc so tài ban đầu làm cho rung động lòng người, làm cho người ta ký ức khắc sâu.

Quân Phi Vũ lần này đánh 1 trận, cũng ko lâu lắm, lợi dụng “Âm thanh của tự nhiên, bức tranh tuyệt thiên hạ” mà danh dương Hoàn Tĩnh đại lục. (Là khúc Táng Hoa Ngâm và bức Hàn Mai Ngạo Sương đồ, giờ ta mới biết Trần người bức tranh kỹ là bức tranh tuyệt thiên hạ- Milk thở dài)

. . .

Ngồi cả ngày, trở lại tro cung, Quân Phi Vũ đã ngã xuống giường, động cũng ko muốn động.

Vết thương trên đầu tuy trà thuốc mỡ của mẫu hoàng cấp cho đã tốt hơn nhiều, nhưng 1 ngày đầu sống chết, vẫn làm cho nàng cảm giác có chút đau nhói, hỗn loạn rất muốn ngủ.

Vừa mới ngủ được mơ mơ màng màng, liền nghe được Tĩnh nhi ở bên tai nàng nói- Công chúa điện hạ, ngủ đại phu thị của công chúa ở ngoài cửa cầu kiến! (Gây chuyện xong mới tới năn nỉ, đá bọn họ đi Vũ tử Milk***Vũ nhi- Tất nhiên, còn phải hành hạ bọn họ sống ko bằng chết nữa! (Cười âm hiểm))

Quân Phi Vũ liền mắt cũng ko mở, lẩm bẩm nói- Ko gặp! Tĩnh nhi, người ko thấy ta mệt đến mắt đều ko mở ra được , mau hạ lệnh bọn họ trở về, có chuyện gì, ngày mai lại nói!

_ Dạ! Nô tỳ sẽ để cho bọn họ trở về!

Đãi Tĩnh nhi vừa đi, Quân Phi Vũ lại như thế nào cũng ngủ ko được, mắt mặc dù nhắm, tro đầu lại rất thanh tỉnh.

Nàng có thể tưởng tượng được, từ sau hôm nay, tự mình quang mang đã vô pháp che giấu, muốn lừa mình dối người mà sống những ngày bình thản an dật, đừng mong suy nghĩ!

Nói ko chừng, đương lúc này đã có kẻ chuẩn bị đâm sau lưng bắn ở trên người nàng rồi?

Hiện tại nàng phải suy nghĩ thật kỹ, bước tiếp theo của mình, hẳn là đi như thế nào mới tốt? Còn quan hệ cùng ngũ đại phu thị, lại nên xử lý như thế nào đây?

28. Q.1 - Chương 28: Gặp Lại Song Bào Tuấn Nam

Yếu ớt 1 mộng tỉnh lại, phát hiện trời đã sáng choang.

Quân Phi Vũ ngẩn người nhìn sa trường nửa ngày, tối hôm qua cả đêm suy nghĩ, cũng ko biết lúc nào ngủ thiếp đi, đã ngủ hết nhiên liền tới trời sáng.

Nàng đứng dậy, đưa tay ra đám lại thất lưng, này ngủ 1 giấc thật thẳng, cả người cũng cảm giác thư thái rất nhiều.

_ Tĩnh nhi...

Nàng biết nha đầu kia khẳng định chờ ở bên ngoài, quả nhiên, nàng kêu 1 tiếng, bên ngoài bình phong lập tức vang lên tiếng Tĩnh nhi vui vẻ đáp lại- Tối! Công chúa, ngài tỉnh?

Nhìn thấy khuôn mặt Tĩnh nhi cười híp mắt, Quân Phi Vũ tâm tình cũng tốt hơn nhiều, toại hỉ- Hôm nay ko có chuyện gì đi?

_ Trầm Hương hoàng tử vừa đã tới! Thấy công chúa chưa tỉnh, nói 1 hồi lại đến.

Nhớ tới cái nam nhân cười như xuân phong kia, Quân Phi Vũ cười yếu ớt nói- Hẳn nhưng thật ra cố tình, đến 2 lần ko thấy ta, nhưng thật ra có vẻ ta có 1 chút chậm trễ với hắn. Tĩnh nhi, người đi thỉnh hắn qua đây đi! Ai, ko được, vẫn là ta đi tìm hắn đi! Đỡ phải mẫu hoàng đến lúc đó nói ta chiếu cố ko chu toàn rồi lại phiền phức tới tìm ta.

Quân Phi Vũ thoáng trang điểm 1 phen, lúc thay quần áo mới phát hiện, này y phục của công chúa tiền nhiệm đều là cái loại màu sắc dày đặc đỏ tía, muốn chọn vài món màu sắc trang nhã đều ko có biện pháp,

chỉ ngoại trừ tập quần trắng ngày hôm qua kia, chọn tới chọn lui, duy có 1 quần lụa vàng nhạt sắc mỏng
rất cuộc tương đối hợp ý của nàng.

Thật muốn quay lại thời gian ngày hôm qua ghê, thế nào lại ko vì mình mua thêm 1 ít trang phục và đạo
cụ, nhin ko được nhẹ giọng thở dài.

__ Tình nhi, hay là chúng ta dẫn Trầm Hương hoàng tử dạo phố đi!

Tình nhi nhú mày- Công chúa, ngài muốn dẫn Trầm Hương hoàng tử xuất cung, phải được nữ hoàng cho
phép?

Quân Phi Vũ sững sốt, nói thầm 1 tiếng- Này ra 1 chút còn phải xin phép? Quả nhiên chân tướng tiểu
thuyết viết phiền phức như vậy.

__ Công chúa, ngài nói cái gì?

__ Nga, ko có gì, sau này sẽ tìm tới hần, lại thuận tiện đi theo mẫu hoàng lên tiếng xin phép, ta sau này còn
thường xuyên muốn đi ra ngoài nữa!

Tình nhi cười- Công chúa trước đây ra, ai dám ngăn cản người a! Chỉ bất quá muốn dẫn Trầm Hương
hoàng tử ra, hần ngoại lai là khách, vạn nhất có chút gì sự, nữ hoàng bề hạ cũng ko hảo cùng hoàng thượng
Thương Ngô quốc giao cho a!

Quân Phi Vũ gật đầu, này cổ đại quốc cùng quan hệ, kỳ thực giống như là hiện đại ngoại giao như nhau,
sứ giả ngoại giao nếu liên quan đến thương vong, đối phương sẽ muốn so đo, nhất kiện là thường hay xuất
hiện những tiểu nhân phiền toái muốn gây chuyện.

__ Tình nhi, cảm ơn người nhắc nhở!

__ Công chúa khen ngợi, nô tỳ nào dám đương, chỉ cần công chúa ko trách nô tỳ lắm miệng, nô tỳ liền cao
hứng.

Quân Phi Vũ nhẹ gõ 1 chút trán của nàng- Người nha đầu kia, chính là thích tự ngược đãi mình. Đi thôi!
Chúng ta tìm Trầm Hương hoàng tử đi.

__ Công chúa, vạn nhất Tiêu đại nhân bọn họ lại tới tìm người , làm sao bây giờ?

Quân Phi Vũ cười nói- Vậy hãy để cho bọn họ hưởng vị đạo chờ cả ngày đi!

Nhìn trên mặt nàng tràn ngập tính toán vị đạo cười, Tình nhi rung mình 1 cái- Công chúa, người cười rất
dọa người!

Quân Phi Vũ vẻ mặt vô tội, nhưng ánh mắt của nàng thanh thấu tinh lạng- Có sao?

__ Có!

__ Được rồi, đi thôi! Còn ko đi, trời sẽ tối mất!

Quân Phi Vũ nói xong, liền dẫn đầu hướng phía ngoài cửa cung đi đến.

Thượng Lễ cung, chính là chỗ ăn ở của Hoa Trầm Hương cùng 5 vị đệ quốc hoàng tử khác.

Ko quá 1 khắc, đã đến Thượng Lễ cung, Quân Phi Vũ đột nhiên dừng bước lại, cũng ko quay đầu lại nhẹ
giọng hỏi- Tình nhi, Diệp Phong đã đi chưa?

__ Hồi công chúa, Diệp Phong trước khi đi đã đến Phi Vũ cung, chỉ là thấy công chúa còn đang ngủ, vì thế
chỉ để lại lời nói, hần nói- Thỉnh công chúa bảo trọng! Ngày sau Diệp Phong quay về, chắc chắn giúp công
chúa 1 tay.

Quân Phi Vũ viên mắt đột nhiên liền ươn.

Diệp Phong, là nam nhân vốn có khả năng nhất đạt được tâm của nàng, cứ như vậy tiêu sái cách nàng mà
đi.

Nàng mặc dù hiểu hần, nhưng nàng cũng hận hần, hận hần ở lúc nàng cần nhất người ủng hộ nhất lại đi!

Ngày khác...nàng cười khỏ, ngày khác quang cảnh ra sao? Còn có cần hấn hay ko? Đây là cái vấn đề, hấn nhưng thật ra rất có tự tin, giúp được nàng 1 tay?

Quân Phi Vũ hảo tâm tình, cứ như vậy rơi xuống.

Nhưng hiện tại đã tới cửa Thượng Lễ cung, lại dù thế nào, nàng vẫn phải là lắng lại tâm tình của mình đi gặp Hoa Trầm Hương.

Vừa đến cửa cung, nội thị giữ cửa liền đồng thời hành lễ- Nô tài khấu kiến công chúa điện hạ!

— Tất cả đứng lên đi! 1 tro 2 người, mau dẫn bản công chúa đi tới chỗ ở của Trầm Hương hoàng tử!

Quân Phi Vũ khởi giá đến, rơi vào tro mắt người khác, thật đúng là hữu mô hữu dạng, nhìn nội thị kia cúi đầu khom lưng, tuyệt ko dám chậm trễ là biết.

— Thỉnh công chúa cùng nô tài đi, nô tài vì công chúa dẫn đường!

Quân Phi Vũ vừa mới tiến vào đình viện, 1 đám người trước mặt mà đến, ko khỏi làm chói mắt người khác, thực sự là tổ hợp tuần nam mỹ nữ a, tinh tế vừa nhìn, nguyên lai chính là kia Tam công chúa Quân Phi Yên cùng 2 tỷ nữ theo hầu phía sau và song bào thai tuyệt sắc của Thiên Tiệm quốc — Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn.

1 con đường thẳng, ko thể buông tha.

Quân Phi Yên mắt to trung lóe ra ngoài ý muốn- Lục muội, thế nào người cũng đã tới? Là tới tìm Trầm Hương hoàng tử đi?

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Phi Vũ bái kiến Tam tỷ, tiểu muội chính là tìm đến Trầm Hương hoàng tử!

Sau đó, nàng lại hướng kia song bào thai 1 cái lễ- Phi Vũ bái kiến 2 vị hoàng tử!

Đôi mắt sáng giờ lên, lặng yên chống lại 2 song hàn con người, phát hiện 2 song hàn con người kia đồng dạng tản mát ra 1 loại bí hiểm lãnh ý, đâm thẳng vào tro lòng của nàng, làm cho nàng cảm giác hàn nhập tâm cốt.

Quân Phi Vũ rũ xuống con người, tro lòng lại trầm nghĩ, nàng lúc nào đắc tội 2 người này? Nhìn ánh mắt của nàng đâu có như thế sấm người? (Sấm ở đây là hù dọa trừng liếc người khác 1 cách dữ tợn!)

29. Q.1 - Chương 29: Cho Bọn Họ Tự Do

Quân Phi Yên liếc mắt nhìn 2 cái xuất sắc nam nhân bên cạnh mình, mặt cười thượng xuân sắc thế nào cũng che ko lẩn át được.

Nàng thế nào cũng thật ko ngờ, mẫu hoàng thế nhưng sẽ đem 2 cái song bào thai kinh diễm tuyệt sắc phân cho nàng, lúc trước nàng còn tưởng rằng mẫu hoàng nhất định sẽ đem tốt nhất lưu cho Lục muội, này kinh hỉ ngoài ý muốn, làm cho nàng vẫn cao hứng đến bây giờ.

Ngày hôm qua tham gia hoa sơn trà nở ko có bồi bọn họ, Quân Phi Yên sợ bọn họ quán trách chiêu đãi ko chu toàn, trở lại liền tìm Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn, thật ko ngờ, bọn họ thế nhưng sớm buồn ngủ.

Vì thế, sáng sớm hôm nay, nàng lại tới! Lại ko nghĩ rằng sẽ ở nửa đường thượng dụng tới Quân Phi Vũ.

Nàng ko mong muốn vạn nhất phát sinh chuyện ko hay xảy ra, này thật đúng là cái gọi là oan gia ngõ hẹp.

Ngày hôm qua Quân Phi Vũ ở lễ hội hoa sơn trà lại quang mang nở rộ, làm chúng gia thiên kim tiểu thư, ko 1 ai có thể lau kỳ phong mang (Chắc là nói xấu chê cười), liền nhiều năm ở lễ hội hoa sơn trà nở tới nào cũng gây náo động làm nàng cũng khó ra kỳ tả hữu, hiện tại nàng thấy Quân Phi Vũ thế nào đều ko vừa mắt.

Lúc này, trên mặt tuấn mỹ của Mộ Dung Tổng Noãn xả ra vẻ mặt cười nhạt- Xem ra nữ hoàng bề hạ vẫn là thích Thương Ngô quốc Trầm Hương hoàng tử a, thế nhưng đem hắc đưa đến trên tay “Song tuyết chi nghệ” Lục công chúa điện hạ, làm cho huynh đệ chúng ta thật hâm mộ Trầm Hương hoàng tử.

Quân Phi Vũ vừa nghe hắc nói lời này, nhưng hồng bét, ngay trước mặt Tam tử nói ra cực kỳ hâm mộ Hoa Trầm Hương, hắc đây là ý gì? Ý định muốn khơi mào chiến tranh tử muội bọn họ sao? Nàng giờ con người nhìn về phía Quân Phi Yên, quả nhiên thấy nàng kia trương ôn nhu trên mặt lộ vẻ cười cứng ngắc dị thường.

— 2 vị hoàng tử khen thật rồi, mẫu hoàng lại sao lại có ý xem ai nhẹ nặng, ta cùng Tam Hoàng tử đồng dạng là người tài mạo song toàn, 2 vị hoàng tử có thể được Tam Hoàng tử chiếu cố, hắc là cảm thấy vinh hạnh mới đúng.

Lúc này, Mộ Dung Vũ Hàn nói chuyện- Nghe nói Lục công chúa điện hạ “Song tuyết chi nghệ” vẫn chỉ là ở lễ hội hoa sơn trà nở thượng bị đào móc mới ra tới, lại ko biết công chúa điện hạ thượng còn tuyết kỹ chưa ra? Huynh đệ chúng ta có thể có vinh hạnh cùng Lục công chúa điện hạ luận bàn hay ko?

Nhìn 2 khuôn mặt tuấn tú giống nhau như đúc lại mang theo đồng dạng khiêu khích, Quân Phi Vũ cười khan- Rất xin lỗi! Phi Vũ hiện nay nhiệm vụ chủ yếu là chiếu cố tốt Trầm Hương hoàng tử, nếu như 2 vị hoàng tử thật có hứng thú, ta tin Tam Hoàng tử tài nghệ đồng dạng sẽ ko làm 2 vị hoàng tử thất vọng, bản công chúa trước xin lỗi ko tiếp được! Hoàng tử, thời gian cấp bách, hoàng muội xin được cáo lui trước.

Quân Phi Yên ước gì nàng mau mau tránh ra, vừa nghe nàng muốn cáo lui, trên mặt cứng ngắc tươi cười cũng theo mềm nhũn ra- Mau đi đi! Đừng làm cho Trầm Hương hoàng tử đợi lâu.

Quân Phi Vũ hướng Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn nhanh thi lễ, ko thêm nhìn khuôn mặt tuấn tú bọn họ đang thượng giận tái, thần nhiên theo bên người bọn họ đi tới, 1 trận mùi thơm theo gió lay động, lưu lại khinh tư thiên lữ, mặc cho quân suy nghĩ.

...

Đãi tới lúc Quân Phi Vũ đi tới tấm cửa phòng của Hoa Trầm Hương, lại phát hiện hắc sớm đã mỉm cười mà đứng, ở bên cạnh hắc còn có 1 vị nam tử mặc y phục màu đen, đem theo toàn thân khí chất lãnh ngạnh, hắc là hắc thiếp thân thị vệ.

— Phi Vũ, ta đây chính muốn đi tìm còn người!

Hoa Trầm Hương cười như xuân phong, thâm thúy con người thấy nàng lập tức tràn đầy kinh hỉ cùng hân hoan, kia tầm mắt nóng rực làm cho Quân Phi Vũ mặt cười nóng lên, xấu hổ nói- Ta là nghe Tình nhi nói người 2 lần tìm đến ta, thực sự là xin lỗi! Vì thế mới tìm người bồi tội.

— Mau, đừng nói như vậy! Đến, mời ngồi!- Hoa Trầm Hương tự nhiên dặt tay nàng, đem nàng dẫn hướng tro phòng, lại hướng cái hắc y lãnh nam kia nói- Lãnh nam, châm trà!

Quân Phi Vũ vội vã nói- Trầm Hương, ko cần, ta còn có việc vội vàng đến chỗ mẫu hoàng. Sau đó, chúng ta sẽ cùng đi ra ngoài đi dạo phố, có được ko?

Hoa Trầm Hương thân thủ nhẹ phẩy trán của nàng, dùng thanh âm nhu được có thể say lòng người nói- Hảo, ta chờ người trở lại!

Quân Phi Vũ tìm đập ko ngừng, thời gian trước đây ở hiện đại, bất kể là nhìn tro phim thần tượng, hay là xem tiểu thuyết, đối loại nam nhân ôn nhu thâm tình nàng cũng hoàn toàn ko có sức chống cự, lúc nhìn thấy loại nam nhân thật là tốt bụng phải nữ chủ ko công bằng đãi ngộ, nàng mỗi lần xem đều hận ko thể nhảy ra hô to 1 tiếng- Đem nam nhân này thưởng cho ta đi! Cô nương ta sẽ hảo hảo yêu thương hắc! (Chắc ý Vũ tử là cái dạng nam phụ ôn nhu tốt bụng mà bị nữ chủ đá thê thảm để đi chọn mấy anh nam chính cho đau khổ để bị ngược khổ thân chơi! Mà đa số fim hay tiểu thuyết đều theo xu hướng này. Ta đồng ý với Vũ tử, vì ta thích ngược người khác cơ!- Milk)

Chỉ là, vẫn ko có cơ hội gặp gỡ.

Nhưng bây giờ bất đồng, mộng tưởng như vậy liền trúng đích hảo nam nhân đang ở trước mặt mình, ta tại sao có thể ko hảo hảo quý trọng đây!

Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương! Đối mỹ nam, nhất định phải hạ ngoạn tay! (Sắc nữ nào đồng ý liền lập tức like cho ta!)

Hoa Trầm Hương có thể hay ko muốn sau này hãy nói, ta hiện tại trước nói nói yêu thương, ăn sỗ sàng, hảo hảo bù đắp 1 chút nếu ko sau này luyện ái trôi qua lại tiếc nuối.

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng như say, 3 quang dập dờn, vẻ mặt cười ngọt được ngáy người- Vậy người chờ ta nga!

Hoa Trầm Hương gật đầu, nhìn nàng kia mảnh khảnh bóng lưng, ánh mắt sâu u khó dò.

Lãnh nam ở 1 bên nhẹ hỏi- Chủ tử thế nhưng động tâm?

Hoa Trầm Hương nhợt nhạt cười, từ chối cho ý kiến- Người cứ nói đi? (Nhìn là biết Vũ tử bị lừa tình rồi! Nam nhân tốt chết hết rồi! Ahazz!)

Quân Phi Vũ tới Phượng Nghi cung, nội thị Thạch Sùng Môn vội vàng nhập lý bẩm báo.

Rất nhanh, nội thị liền đi ra bẩm báo- Công chúa, nữ hoàng bệ hạ thỉnh công chúa đi vào yết kiến.

Quân Phi Vũ nhẹ “Ân” 1 tiếng, cùng Tình nhi làm bạn hạ, đi tới cửa phòng ngủ của Quân Mạc Sầu, Lâm công công đã ở cửa chờ, tươi cười cung cúc- Công chúa mời vào.

— Cám ơn Lâm công công! Tình nhi, người ở nơi này bồi Lâm công công trò chuyện đi!

— Nô tỳ tuân mệnh!

Quân Phi Vũ bước vào tro phòng, 1 phòng minh hoàng, hoa mai quanh quẩn, mà nữ hoàng bệ hạ vĩ đại Quân Mạc Sầu, 1 thân quần áo minh hoàng ti bào, chính nằm nghiêng ở ngân hồ da chần đệm nhuyển tháp thượng, nam phi Đồng An của nàng đang ngồi ở bên chân của nàng, 1 đôi bàn tay to hữu lực giúp nàng vuốt ve đùi, 1 phòng ái muội mơ màng chi tướng.

— Phi Vũ khấu kiến mẫu hoàng, bái kiến Đồng phi!

Quân Mạc Sầu hướng Đồng An nhẹ nhàng vung tay lên- Đồng An, người bận rộn rồi, 2 mẹ con chúng ta muốn như tri kỷ nói chuyện. Người cũng lui xuống nghỉ ngơi đi!

Đồng An hướng Quân Phi Vũ nhẹ nhàng gật đầu, biểu tình vẫn là rất nhạt, nhẹ liếc nhìn nàng 1 cái, liền lui xuống.

— Vũ nhi, qua đây ngồi bên này- Quân Mạc Sầu vỗ vỗ vị trí trước người của nàng.

Quân Phi Vũ cũng ko khách khí, đi sang ngồi ôm cánh tay Quân Mạc Sầu- Mẫu hoàng, chuyện ngày hôm qua ngài có nghe nói?

Quân Mạc Sầu sững nịch sờ sờ đầu của nàng, cười cười hỏi- Mẫu hoàng nghe nói Vũ nhi của ta đại phóng tia sáng kỳ dị, chinh phục tâm cả đám nam nhi, việc này có đúng ko?

Quân Phi Vũ hờn dỗi nói- Mẫu hậu lại trêu ghẹo hài nhi. Lập tức, nàng mặt cười vừa thu lại, nghiêm chỉnh nói- Mẫu hoàng, người hẳn là cũng nghe nói, ngũ đại phu thị của Vũ nhi hiện đã có ý bội phản chi tâm của Vũ nhi, nhi thần mặc dù thắng 2 người bọn họ, nhưng là ko muốn miễn cưỡng giữ bọn họ ở bên người. Vì thế, Vũ nhi khẩn cầu mẫu hoàng đáp ứng, làm cho Vũ nhi thả bọn

30. Q.1 - Chương 30: 1 Đám Vô Lại

Quân Mạc Sầu nhìn vẻ mặt nữ nhi kiên định, nhàn nhạt nói- Vũ nhi, người phải biết rằng, người có được bọn họ, bằng có được ngũ phương thế lực. Mất đi bọn họ, bằng mất đi ngũ phương thế lực ủng hộ, người thế nhưng suy nghĩ kỹ càng?

Quân Phi Vũ nặng nề mà gật đầu- Mẫu hoàng, Vũ nhi đã suy nghĩ kỹ càng. Nhi thần tính cách lười nhác, chỉ thích ăn chơi vui đùa, nghĩ cũng ko giúp được mẫu hoàng cái gì, muốn những thế lực này có ích lợi gì? Ko bằng 2 tay áo thanh phong, đối rượu xướng ca, làm 1 cái nhân vân dã hạc, ko phải vui vẻ hơn sao?

— Vũ nhi, tâm tình của người mẫu hoàng hiểu, chỉ sợ đến lúc đó người thân tránh ko khỏi a!- Quân Mạc Sầu nhẹ nhàng thở dài, tay vỗ về mặt của nàng- Người tính tình này, thật đúng là giống mẫu hoàng năm đó. Mà thôi, mẫu hoàng liền cho người cơ hội lần này, cho phép chính người đi xử lý, kết quả tốt hay xấu, cũng do chính người gánh chịu.

Quân Phi Vũ vội vã cười nói- Cám ơn mẫu hoàng! Kia cùng cách thư...

— Cách thư ngày mai ta sẽ ra lệnh cho Lâm công công đưa cho người!

— Cám ơn mẫu hoàng, mẫu hoàng, nhi thần còn có 1 việc muốn cầu mẫu hoàng.

— Chuyện gì? Nói đi!

— Nhi thần chỉ là muốn đưa Trầm Hương hoàng tử ra ngoài đạo, có thể chứ?

Quân Mạc Sầu liếc mắt 1 cái xem xét nàng, cười nói- Vũ nhi thế nhưng đối với Trầm Hương hoàng tử động tâm?

— Nào có nha? Nhi thần chỉ là nghĩ, mẫu hoàng nếu đem hắc phân cho nhi thần chiếu cố, nhi thần tự nhiên tiếp đãi hắc thật tốt mới phải đạo, cũng ko thể làm mất lòng quý khách của chúng ta đi!

Kỳ thực, Quân Phi Vũ là tự mình muốn được chạy ra ngoài ngoạn, vừa lúc lấy Hoa Trầm Hương ra làm tấm mặt mà nói chuyện.

Nhìn thấy nữ nhi lúc làm nũng hàm hậu bộ dáng khả ái, Quân Mạc Sầu đâu có nỡ lòng nói ra 1 chữ ko, toại cười nói- Hảo! Người muốn đi thì đi đi! Nhưng phải chú ý thật an toàn, mang theo mấy thị vệ, biết không?

Sau khi thấy Quân Phi Vũ ra khỏi cửa, Quân Mạc Sầu lại vỗ nhẹ song chưởng, người áo đen kia lại lặng yên ko 1 tiếng động xuất hiện.

— Phái 2 người đi bảo hộ Lục công chúa điện hạ- Quân Mạc Sầu lại lấy ra 1 hồng sắc được hoàn đưa cho hắc y nhân- Mặt khác, nghĩ biện pháp đem cái được hoàn này cấp cho công chúa ăn vào, sau đó hãy đem 5 tiểu tử kia đưa đến trong phòng của nàng đi.

— Tuân mệnh!

Quân Mạc Sầu khoe môi hiện lên nhàn nhạt tiểu ý, tro lòng thâm nghĩ- Nha đầu này, ngoài miệng nói là lười nhác, sợ là tro đầu so với ai khác còn thông minh hơn. Quả nhiên cực kỳ giống ta năm đó, muốn ko đếm xỉa đến, nào có dễ dàng như vậy.

...

Quân Phi Vũ ra khỏi Phượng Nghi cung, lại hồi Thượng Lễ cung hẹn với Hoa Trầm Hương, lại đồng thời hồi Phi Vũ cung.

Còn chưa trở lại Phi Vũ cung, Tình nhi mắt sắc liền nhìn thấy cái kia mặt thanh sắc thân ảnh mặt hướng hoa viên, đón gió mà đứng.

— Công chúa, người xem, Tiêu đại nhân lại tới tìm người.

Quân Phi Vũ cũng nhìn thấy hắc, gật gật đầu, cùng Hoa Trầm Hương song song đi tới trước mặt Tiêu Bạch.

Tiêu Bạch ko tự ti cũng ko kiêu ngạo hướng Quân Phi Vũ gật gật đầu- Tiêu Bạch bái kiến thê chủ, bái kiến Trầm Hương hoàng tử.

Quân Phi Vũ nhàn nhạt hỏi- Người tìm đến ta, có chuyện gì sao?

Tiêu Bạch cũng ko có bởi vì nàng lãnh đạm cùng xa cách mà nan kham, trên khuôn mặt tuấn tú vẫn như cũ hiện lên nhàn nhạt cười- Tiêu Bạch đại diện mấy vị huynh đệ qua đây, thật có chút sự muốn cùng thê chủ thương lượng.

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Vừa lúc ta cũng có sự muốn cùng các người nói. Người chờ 1 chút!- Quay đầu lại, nàng đôi Hoa Trầm Hương xin lỗi cười cười- Trầm Hương, người trước cùng Tình nhi về phòng ngồi đợi, ta theo chân bọn họ nói mấy câu, lập tức sẽ tới.

Quân Phi Vũ ko có chú ý tới, lúc nàng kêu “Trầm Hương”, Tiêu Bạch mi tiem nhẹ quất 1 cái.

— Hảo, đi nhanh về nhanh, ta chờ người!- Hoa Trầm Hương đột nhiên hôn nàng 1 chút.

Quân Phi Vũ nhanh chóng liếc mắt quét Tiêu Bạch 1 cái, đối diện tầm mắt của hắn, nhìn thấy Tiêu Bạch ánh mắt kia sâu ko lường được tự tiểu phi tiểu, lòng của nàng ko hiểu nhảy lên 1 chút.

Tổng cảm thấy người nam nhân này ôn hòa mặt ngoài hạ, cất giấu tính tình ko phải dễ trên.

Hoa Trầm Hương khỏe môi nhưng thật ra câu dẫn ra vẻ tiểu ý.

Quân Phi Vũ theo ở phía sau Tiêu Bạch, tới Xuân Phong lâu.

Vừa vào đại đường, này mới phát hiện 4 nam nhân khác đều đã đang ngồi, vừa nhìn thấy bọn họ tiến vào, đồng thời đứng đứng dậy, hướng nàng hơi hành lễ- Bái kiến thê chủ!

Quân Phi Vũ khoát tay áo, ở Tiêu Bạch ý bảo hạ, đi tới thượng thủ ngồi xuống- Các người cũng đều ngồi đi! Vừa lúc ta có việc cần nói với các người.

Ngũ nam nhân 2 mắt nhìn nhau, nhất thời lại mò mò ko ra nàng muốn nói gì.

— Ta vừa đi gặp mẫu hoàng, mẫu hoàng cũng biết ngày hôm qua tại Phi Vũ Hiên đã phát sinh chuyện gì, xét thấy tâm ý của các người, vì thế, ta đã thỉnh hướng mẫu hoàng và đã được ân chuẩn, trả lại tự do cho 5 người các người, các người ngay hôm nay đều có thể tự do hồi phủ, cách chi thư ngày mai mới có thể tới được, các người có thể chờ, nếu muốn đi trước, ta sẽ sai người mang đến quý phủ.

Tiêu Bạch nhìn ánh mắt của mọi người đều rơi trên người của mình, ko thể ko ho nhẹ 1 tiếng- Chờ 1 chút, Vũ nhi, chúng ta lúc nào nói muốn rời đi?

Quân Phi Vũ ngấm bọn họ liếc mắt 1 cái, ngay lúc tầm mắt quét về phía trên người Mạch Thiên Hàn, Mạch Thiên Hàn lập tức đứng dậy, đối Quân Phi Vũ cúi đầu nhận tội- Là Thiên Hàn vô tri, tự ình thông minh thay đại gia tác chủ, thỉnh thê chủ đại nhân trách phạt.

Quân Phi Vũ cười như xuân phong- Thiên Hàn, ta thật đúng là bội phục người, rõ ràng là hé ra mặt lạnh, thế nhưng nói đến cười nhạo, thật đúng là tuyệt đối ko thua so với con hát.

Mạch Thiên Hàn nghe nàng lấy con hát đến so với chính mình, khuôn mặt tuần tú càng lãnh được dọa người, Quân Phi Vũ cảm thấy nhiệt độ giảm xuống, lại vẫn như cũ mặt ko đổi sắc.

Nàng đôi mắt sáng nhẹ chuyển, ánh mắt kia rơi xuống trên người Trình Nhất Dao cục xúc bất an- Nhất Dao, người lúc đó thế nhưng cổ vũ Thiên Hàn, nói cái gì mấy vị huynh đệ đều ủng hộ Thiên Hàn, còn nhớ rõ ko?

Trình Nhất Dao mắt to vô tội trát liễu trát- A? Ta có nói mấy lời vô vị này sao? Có sao? Các người đã nghe chưa?

— Ko có!

— Ta ko nghe thấy!

Xem ra này mấy nam nhân rắn chuột 1 ổ, ko phải là dạng tốt đẹp gì, thế nhưng có thể đùa giỡn vô lại đến thế.

Quân Phi Vũ vỗ bàn 1 cái- Các người ko phải đều đem ta biến thành Cổ Đại công chúa, ko phải lúc đầu là do các khối xương đem ta đùa giỡn sao?

Lúc này, Tiểu Tu dâng 1 ly trà, Tiêu Bạch nhận lấy, tự mình bưng đến trước mặt nàng, ôn nhu nói- Vũ nhi, người trước đừng nóng giận, ta biết chuyện này là chúng ta ko đúng, người đại nhân đại lượng, cho chúng ta 1 cái cơ hội giải thích, thế nào? Đến, uống trước chén trà, xin bớt giận, chúng ta từ từ nói!

Quân Phi Vũ tròng hấn liếc mắt 1 cái, nhưng ở nhìn thấy hấn trên khuôn mặt tuần tú ôn nhuận cười, vừa tức ko thể ra tay đánh hấn, oán hận tiếp nhận chén trà tro tay hấn, liền uống vài hớp.

Quân Thiên Hựu đi tới phía sau Quân Phi Vũ, vươn đôi bàn tay thon dài to kia, nhẹ nhàng giúp nàng vuốt ve vai- Vũ nhi, ta biết việc này là mấy người chúng ta sai rồi, này ko phải đều do chúng ta trước đây hiểu lầm nghiêm trọng, vì thế, làm việc khó tránh khỏi liền quá kích 1 chút, ngài cũng đừng theo chúng ta so đo, được ko?

Quân Thiên Hựu 2 tay xoa bóp lực đạo vừa đủ, ko nhẹ ko nặng, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy vai truyền đến 1 trận xộp thoải mái, thế nhưng, thế nào liền đầu cũng bắt đầu choáng váng? Ánh mắt thế nào cũng bắt đầu mơ hồ?

Ở 1 khắc té xỉu cuối cùng, nàng rốt cuộc hiểu rõ, nàng trúng chiêu!

31. Q.1 - Chương 31: Ai Chiếm Hữu Nàng?

Quân Thiên Hựu đang ở vuốt ve trúng đích 2 tay đột nhiên cảm giác ko còn, sau đó liền phát hiện Quân Phi Vũ thân thể chính đi xuống, hấn cấp tốc xuất thủ nắm lấy cánh tay của nàng, ngừng thân thể của nàng vô lực đi xuống.

__ Phi Vũ, người làm sao vậy?

Hấn này cả kinh gọi, lập tức đem lực chú ý của mọi người dẫn qua đây.

Tiêu Bạch lập tức xoay người đem nàng bế lên, để ở bên trên gấm trường kỷ, 1 tay khẫu thượng mạch môn của nàng, nửa ngày mới buông tay nàng ra, lông mày rậm nhíu chặt.

Trình Nhất Dao sốt ruột hỏi- Đại ca, thế nào? Vũ nhi có nặng lắm ko?

Tiêu Bạch trầm ngâm 1 chút, ngược mắt nhìn về phía 4 vị huynh đệ còn lại- Vũ nhi bị người hạ được! Nàng hiện tại mạch tướng tảo bạo, tim đập gấp, 1 cổ khí áp tích ở đan điền, làm như bạo phát chi thể. Ta hoài nghi nàng bị trúng là Tiêu Dao đoàn tụ tán.

Mọi người cùng kêu lên sợ hãi- Tiêu Dao đoàn tụ tán?

Trình Nhất Dao gấp đến độ trán đều xuất mồ hôi- Vậy phải làm sao bây giờ?

“Tích Hoa công tử” Trình Nham Ngạo cầm lấy cái chén kia ngửi mấy cái- Đại ca, đây ko phải là Tiêu Dao đoàn tụ tán, tam đệ ta từng ở Túy Hoa lâu đã biết Tiêu Dao đoàn tụ tán lợi hại, lúc đó bị cái vũ kỹ kia hạ được, liên tục 3 ngày ko xuống giường được. Thuốc này được tính so với Tiêu Dao đoàn tụ tán càng nồng đậm, sợ rằng thuốc này hiệu cũng càng lợi hại.

Sắc mặt của mọi người càng ngày càng trầm, Tiêu Bạch khuôn mặt tuần tú càng phiếm thanh- Tiểu Tu!

Nãy giờ đứng ở tro góc Tiểu Tu vừa nghe đến tiếng la của Tiêu Bạch liền phát ra run rẩy, thân thể chấn động, tiến lên mấy bước liền quỳ rạp xuống dưới gối Tiêu Bạch- Công tử, thuốc này ko phải Tiểu Tu hạ, Tiểu Tu cho dù có mấy cái mạng, cũng ko dám làm nên chuyện này a! Thỉnh công tử minh xét.

Tiêu Bạch hừ lạnh 1 tiếng- Được rồi! Người trước đứng lên, ta tin người. Ta chỉ là muốn hỏi người, chén trà này người là từ đâu bưng tới?

__ Là nhỏ Đồ Thấm bưng cho ta!

__ Cái gì? Người nói là tiểu Đồ Thấm?- Tàn Nham Ngạo trên mặt luôn luôn dịu dàng tiểu ý đều coi như ko có việc gì, lần đầu tiên trầm xuống.

Tiểu Đồ Thấm thế nhưng là nha hoàn luôn hầu hạ hấn.

Nhìn chúng huynh đệ kia ánh mắt nghi hoặc ko hiểu, Tần Nham Ngạo vội vã khoát tay áo- Việc này ko liên quan đến ta, ta mặc dù thích len lén đi Túy Hoa lâu, nhưng là giới hạn uống rượu với nghe khúc, nhưng chưa từng đã làm chuyện hạ lưu gì. Người tới, đi đem tiểu Đổ Thấm mang tới.

Có nội thị lĩnh mệnh mà đi.

Tiêu Bạch lạnh lùng thốt- Sợ rằng người này đã sớm chạy từ lâu!

Lúc này, nằm ở trên gấm trường kỷ Quân Phi Vũ ưm 1 tiếng, chúng nam đồng thời nhìn vào, phát hiện nàng đã 2 gò má ửng đỏ, trán tiem toát ra mồ hôi hạt tinh tể, 2 tay bắt đầu vô ý thức cầm lấy áo, nỉ non nói- Nóng...nóng quá...nước...

Ko biết ai hô 1 câu- Mau, mau rót nước qua đây!

Lập tức có người đưa qua 1 chén nước đến, Tiêu Bạch tiếp nhận, nâng lên đầu Quân Phi Vũ, đem cái chén tiến đến môi của nàng bên, uy nàng uống vào.

Nhìn nàng cảm giác dường như ổn được 1 chút, Tiêu Bạch lại giúp nàng lau đi khóe môi dính nước.

Quân Phi Vũ 2 tròng mắt run mấy cái, trương ra, đôi mắt sáng như say, mơ màng mị hoặc, hoàn toàn đã ko có thanh thần linh khí thường ngày, ko có tiêu cự ánh mắt quét xung quanh 1 lần, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên mặt Tiêu Bạch bên cạnh, đột nhiên đưa tay lên liền kéo xuống đầu của hắn, hung hăng hôn lên.

Lúc này Quân Phi Vũ đã theo tro hôn mê tỉnh lại, đại não của nàng ý thức rất rõ ràng, nàng cũng biết mình đang làm gì, thế nhưng thân thể lại hoàn toàn ko bị đại não khống chế, chỉ là cảm giác được tro cơ thể có 1 cây đuốc đang thiêu đốt, hơn nữa càng đốt càng có xu thế lớn hơn, nếu như ko tìm nam nhân tiết hỏa, sợ cái chuôi hỏa này sẽ cháy sạch nàng cuối cùng vì khát khao mà chết.

Vì thế, nàng ko chút do dự kéo Tiêu Bạch xuống, mang theo 1 điểm ý định trả thù, hung hăng hôn lên, lại dùng hàm răng gặm cắn môi của hắn.

Ở cảm giác được trên môi hắn truyền đến mùi máu tươi, tro cơ thể máu tựa hồ cũng sôi trào theo.

Nàng kêu lên 1 tiếng đau đớn, tay nhỏ bé mềm mại ko xương, làm như 1 cái linh xà, theo cổ của hắn trặc duỗi đi vào, dùng sức vuốt ve, Tiêu Bạch cảm giác được 1 trận đau nhói, nhưng hưng phấn tùy theo mà đến, lại làm cho hắn cũng khó nại kêu rên lên tiếng.

Hạ nhân đã bị bọn họ đuổi đi xuống, cái khác 4 người lại ngửi thấy mùi ngon, mắt mạo hồng quang, thậm chí có mõ người đã bị kích tình này hí cấp kích thích được trực tiếp nổi lên phản ứng, mảnh đất bụng dưới kia, đã khởi động 1 mảnh tiểu thiên địa.

Đang đứng ở đó nuốt nước miếng, Tiêu Bạch đột nhiên gầm nhẹ 1 tiếng, ôm lấy Quân Phi Vũ liền hướng phòng ngủ của hắn rất nhanh chạy thẳng tới.

Trình Nhất Dao kinh ngạc nói- Ko nghĩ tới, luôn luôn ổn trọng lão đại, đụng tới việc này thế nhưng cũng gấp gáp như thế!

Tần Nham Ngạo làm như kinh nghiệm phong phú- Nam nhân ko lái qua huân như vậy, hoàn toàn ko kích thích được!

Quân Thiên Hựu chế nhạo- Tam ca, người được xưng “Tích Hoa công tử”, người đã lái qua mấy lần rồi?

Thần mặt lạnh Mạch Thiên Hàn cái gì cũng ko nói, thân hình 1 lược liền đuổi theo.

— Vẫn là nhị ca thông minh- Trình Nhất Dao về mặt bội phục, lập tức lại gãi gãi đầu, cộc lốc cười nói- Tam ca, tứ ca, các người nói thê chủ đại nhân uống thuốc này, đại ca 1 người sợ là ứng phó ko được đi? Ko bằng...chúng ta cũng đi đi?

— Chúng ta đi!

3 cái bóng người cũng lấy tốc độ sét đánh hướng phía gian phòng Tiêu Bạch thẳng vọt tới.

Vừa tới cửa phòng, liền nghe đến tro phòng truyền đến Quân Phi Vũ một tiếng thét chói tai- A...đau quá...người cút cho ta...

Chỉ nghe 1 tiếng “Đồng” muện hưởng, 4 người đồng thời xông vào tro phòng, đang nhìn đến Tiêu Bạch thân thể trần truồng chật vật nằm dưới đất, 3 nam nhân cũng nhin ko được nữa đứng lên phì cười ha ha.

Ngay cả luôn luôn lấy mặt lạnh trừ danh Mạch Thiên Hàn, kia khoe môi cũng không chế ko được tiết ra tiểu ý.

Tiêu Bạch sắc mặt 1 trận hồng một trận thanh- Các người câm miệng cho ta! Lần trước các người cũng đều như nhau ko xong.

Hắn bắt quá là ko có kinh nghiệm, ko cẩn thận lộng đầu đón nàng mà thôi, ko nghĩ tới còn ko có nhập cửa chính, liền bị nàng đạp xuống giường, còn bị 4 nam nhân này thấy, sau này hắn làm đại ca mặt muốn hưởng chỗ vào chỗ nào a?

Nhớ tới tình cảnh lần đầu tiên 5 người bọn họ cùng nhau cùng với bảo bối công chúa đại hôn cùng phòng, 4 nam nhân quả nhiên ko dám cười! Lần chật vật đó, bọn họ trọn đời khó quên!

— Đại ca, người nhanh lên 1 chút, Vũ nhi muốn chịu ko nổi- Mạch Thiên Hàn nhắc nhở nói.

Mọi người này mới phát hiện, Quân Phi Vũ quanh thân bị lấy 1 tầng yên chi tựa như hồng sắc, giống như hoa đào đẹp dễ, mỹ lệ đến cực điểm, ngũ nam nhân đồng thời nuốt nuốt nước miếng.

Ái muội, hơi thở dâm mỹ, làm cho nhiệt độ xung quanh nhất thời “Tăng tăng tăng” đi lên tăng vọt.

Tiêu Bạch nhìn Quân Phi Vũ 2 tay cầm chặt lấy chân gắm dưới thân, liền môi đều bị nàng cắn ra khỏi máu, tro miệng phát ra ô ô thanh như tiểu thú, kiềm chế mà lại thê lương, lộ ra 1 tia ko cam lòng.

Ở lúc Tiêu Bạch lại 1 lần nữa đem thân thể cường tráng đặt lên thân thể mềm mại của nàng, Quân Phi Vũ khoe mắt chảy xuống 2 hàng nhiệt lệ.

32. Q.1 - Chương 32: Dập Lửa Cứu Người

Kia trần châu bàn lệ tích, làm cho thân thể Tiêu Bạch chấn động, con người đen nội tro nháy mắt tràn đầy yêu thương, khẽ than nhẹ 1 tiếng, cúi đầu, đem lệ kia cay đắng từng chút từng chút dùng môi nhẹ nhàng lau đi.

Quân Phi Vũ chỉ cảm giác mình muốn nổ tung, thân thể khô nóng, lòng tràn đầy khát vọng, kia còn phải chịu đựng thân thể của hắn ôn nhu ma sát cọ qua lại, cũng ko biết ở đâu ra khí lực, xoay người 1 cái đã đem hắn đặt ở dưới thân.

Quân Phi Vũ đem tất cả thẹn thùng xấu hổ quăng ra phía sau, mang theo 1 loại điên cuồng, thỏa thích ở trên người của hắn phát tiết dục vọng của mình, phát tiết ẩn nhẫn tức giận của chính mình.

Hồng la tro trướng, mơ hồ có thể thấy được kia trắng muốt như nguyệt thân thể ko ngừng pháp phồng, nam nhân thường thường phát ra 1 tiếng kêu rên sung sướng đến cực điểm, dẫn tới mấy nam nhân đứng ở ngoài tầm bình phong tâm dương đã đi tới gian nan.

— Kỳ quái, vì sao lúc chúng ta cùng công chúa đại hôn, thế nhưng ko thể cùng công chúa đi tới việc động phòng? Thế nhưng lần này lại dễ dàng như vậy?- Trình Nhất Dao thẳng tính, nghĩ cái gì thì nói cái đó.

Kỳ thực hắn nói câu này, mấy vị nam nhân khác đồng dạng nghĩ tới.

Lúc đó, ở đại hôn lúc uống rượu giao bôi thì bị Quân Phi Vũ hạ được, ngũ nam nhân như khốn thú phát cuồng, ở thời gian cấp muốn tìm người phát tiết, nhưng mà lại ko thể chạm vào người Quân Phi Vũ, mỗi người chỉ cần vừa đụng thân thể của nàng, giống như là chạm đến lôi điện, toàn thân đau đớn, ko thể nhúc nhích.

Quân Phi Vũ lại ở 1 bên mặt lạnh nhìn bọn họ cười nhạo, cuối cùng, ngũ nam nhân ko còn cách nào khác, chỉ có thể cắn răng, ko quan tâm mặt mũi, dùng hết các loại biện pháp giúp đối phương phát tiết.

Ngày đó chật vật, bọn họ cả đời khó quên!

Mà ngũ nam nhân bọn họ tro lúc đó hữu nghị, cũng bởi vì ngày đó mà thành lập.

Về sau bọn họ mới biết được, thuốc là Quân Phi Vũ tự mình hạ, nàng còn chế nhạo nó với bọn họ, chính là muốn xem bộ dạng của bọn họ chật vật sẽ như thế nào, nàng vì chán ghét bọn họ bộ dáng luôn luôn cao cao tại thượng, do bị ép buộc làm phu thị của nàng nên lòng luôn ko cam ko nguyện, lúc này mới nghĩ ra biện pháp tàn ác đến chính bọn họ.

Từ đó về sau, ngũ đại phu thị cùng nàng giống như nước với lửa, cộng thêm Quân Phi Vũ bình thường làm nhiều việc ác, làm cho 5 người bọn họ càng đối với nàng tránh như rắn rết, lại cảm thấy giam ở thâm cung hoài bão khó thi, cho nên mới có ý muốn ly khai.

Thật ko ngờ, hôm nay nhìn Tiêu Bạch cùng nàng thế nhưng như vậy hoàn hảo thuận lợi, chẳng lẽ là thân thể của nàng có chuyện?

Mọi người cùng nhau ôm tâm sự, cũng ko biết qua bao lâu, Tiêu Bạch ám cầm thanh âm truyền ra- Nhị đệ, người mau vào giúp.

Mạch Thiên Hàn vội vàng đứng dậy đi vào nội thất, nhìn Tiêu Bạch đã đầu hàng, Quân Phi Vũ lại vẫn như cũ chặt chẽ ôm hân ko chịu phóng- Đại ca, này...

— Nhanh lên 1 chút, ko có thời gian do dự! Thuốc này được tính quá mạnh mẽ, sợ rằng hôm nay 5 người chúng ta thượng đủ mới có thể bãi bình, nếu như ko giúp nàng giảm lửa này, sợ rằng sau này hậu họa vô cùng.

Mạch Thiên Hàn ko có nói thêm 1 câu, thẳng cõ y phục của mình rồi leo lên giường, ngay lập tức nhìn thấy 1 chút hoa mai trên giường (Ý Hàn ca là máu tử nữ như hoa mai nở đỏ thắm trên giường), 2 tròng mắt tròn tròn- Đại ca, đây là...

Tiêu Bạch sắc mặt có chút trầm trọng- Người nghĩ ko sai! Thê chủ đại nhân của chúng ta còn là 1 nữ nhi người động tác ôn nhu 1 chút.

Ở bên ngoài bình phong Tần Nham Ngạo nghe thấy Tiêu Bạch vừa nói như thế, lập tức nhảy dựng lên- Đại ca, thuốc này được tính quá mạnh, thê chủ đại nhân lại là cái nữ nhi, thân thể của nàng sẽ chịu ko nổi! Nghe nói nữ hoàng bệ hạ có “Ngọc Sương Mai” dùng để hóa giải loại thương thể này, các người ở lại nhìn, ta đi thỉnh nữ hoàng bệ hạ cầu 1 lọ đem đến.

— Hảo, người nhanh đi!

Tiêu Bạch nhìn kiểu người trên giường kia, sâu tro mắt ngập tràn sùng nịnh ko hề che giấu, từ nay về sau, mệnh của hân sẽ giao cho nàng!

Ngay khi bọn họ còn đang nghi hoặc ai hạ được, sao lại hạ thuốc được tính quá mạnh như vậy đồng thời, ở Phượng Nghi cung trước mặt nữ hoàng bệ hạ Quân Mạc Sầu, đang đứng cái kia xuất quỷ nhập thần hắc y nhân, đang nghe hân hồi bẩm, Quân Mạc Sầu mặt cười thượng hiện ra nhợt nhạt tiểu ý.

— Vô Tâm, người thấy được bọn họ đã hoàn thành chuyện tốt?

— Dạ! Lúc Vô Tâm đi, Tiêu đại nhân người đã thành sự, Mạch đại nhân đang thay thế. Vô Tâm còn nghe được Tần đại nhân nói muốn cầu xin bệ hạ Ngọc Sương Mai, liền vội vàng quay trở về.

Quân Mạc Sầu tiêm vung tay lên- Vất vả người rồi! Đi xuống nghỉ ngơi đi!

Nhìn Vô Tâm thân ảnh biến mất, Quân Mạc Sầu cười thì thầm tự nói- Như thế rất tốt, Xuân Phong Ngọc Lộ hoàn tất cuộc cũng có công dụng, chỉ còn chờ xem Phi Vũ của chúng ta chuẩn bị giường cánh bay lên!

Lúc này, nội thị ở ngoài cửa nhẹ bẩm- Khởi bẩm nữ hoàng bệ hạ, Tần đại nhân của Phi Vũ cung người nói có chuyện gấp cầu kiến.

— Cho hân tiến vào.

1 dặm thân ảnh màu lam bước nhanh đến, 1 đôi mắt hoa đào nhìn thấy Quân Mạc Sầu chưa ngủ đã cười, nhưng tuần mỹ trên mặt lại tràn đầy sốt ruột- Nham Ngạo khẩu kiến nữ hoàng bệ hạ!

Quân Mạc Sầu nhàn nhạt nói- Miễn lễ! Nham Ngạo, vội vã như vậy tới gặp trẫm, là có chuyện gì?

Tần Nham Ngạo thẳng tắp quỳ xuống- Thỉnh nữ hoàng bệ hạ thứ tội, Lục công chúa điện hạ trúng xuân dược, công chúa thân thể vốn quen chiều chuộng, huynh đệ chúng ta sợ công chúa bị thương, vì thế, muốn hướng nữ hoàng bệ hạ cầu xin 1 lọ Ngọc Sương Mai, dùng để chi thương cho công chúa.

__ Bị người hạ dược?

Quân Mạc Sầu thanh âm đã đậm nhạc, nghe vào tro tai Tần Nham Ngạo lại tựa như sét đánh bưng tai, hắn lập tức nói- Thỉnh nữ hoàng bệ hạ yên tâm, Nham Ngạo nhất định sẽ thay người tra ra manh mối, cấp công chúa điện hạ cùng nữ hoàng bệ hạ 1 câu trả lời thỏa đáng.

Quân Mạc Sầu dừng lại lời của hắn- Được rồi! Việc này ko cần các người phải tra tìm, các người chỉ cần hảo hảo hầu hạ công chúa điện hạ là được. Người tới, đem Ngọc Sương Mai đưa cho Tần đại nhân.

Bất được Ngọc Sương Mai Tần Nham Ngạo, 1 khắc cũng ko dám dừng lại, lập tức lại hướng phía Phi Vũ cung vội vàng trở về.

1 phòng mỹ loạn, tro phòng Tiêu Bạch nguyên bản nhàn nhạt mùi đàn hương, mặt khác đều đã bị 1 loại hơi thở hoan ái sở che giấu.

Tần Nham Ngạo chạy vào tro phòng, ko dám dừng lại, vội vàng đem Ngọc Sương Mai đổ vào miệng của Quân Phi Vũ, kia lạnh lẽo cảm giác, làm cho Quân Phi Vũ thoải mái mà hừ lên tiếng.

Đôi mắt sáng nhẹ liếc quá khuôn mặt tuấn mỹ của Tần Nham Ngạo, hiện lên 1 tia cảm kích.

Quân Phi Vũ ko biết trận chiến này giằng co bao lâu, chỉ biết là, cuối cùng, thân thể của mình hư thoát!

Ngày thứ 2, yếu ớt tỉnh dậy, lại phát hiện mình đã về tới tấm cung của mình, thân thể cũng cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái, hẳn là đã xử lý qua. Hoàn hảo, tỉnh lại ko cần đối mặt với 5 người bọn họ, bằng ko thật muốn xấu hổ tới chết.

__ Tình nhi...

Quân Phi Vũ xoay người xuống giường, lại phát hiện cho dù có lăn qua lăn lại như vậy, toàn thân của nàng lại hoàn toàn ko có cái loại cái cảm giác xương cốt muốn gãy nát này, trái lại như là toàn thân tràn đầy thoải mái phấn chấn, liền thân thể cũng cảm thấy nhẹ nhàng.

33. Q.1 - Chương 33: Chiêu Cách Ko Lầm

Tình nhi đi đến- Công chúa, người đã tỉnh? Thế nào? Thân thể có đau ko?

Hôm nay lúc hừng đông công chúa bị Tiêu đại nhân ôm người trở về, lúc nàng giúp công chúa thay quần áo, phát hiện công chúa 1 thân trên dưới ko có 1 chỗ địa phương nào hoàn hảo, toàn thân xanh tím, nhìn thật đúng là đáng thương!

Quân Phi Vũ gật gật đầu, nhìn nhìn bên ngoài, nhẹ hỏi- Hiện tại giờ gì?

__ Bây giờ là giờ Thân 1 khắc. Công chúa, ngài đã ngủ 5 canh giờ.

5 canh giờ, đó ko phải là 10 tiếng ở hiện đại? Thảo nào có tinh thần như thế, nguyên lai là ngủ no rồi.

Ở Tình nhi hầu hạ, Quân Phi Vũ tắm hảo mặc xong quần áo, sai người truyền thượng đồ ăn, vừa ăn 1 bên hỏi- Tình nhi, ngày hôm qua ta ngoài ý muốn ra khỏi chút, cái kia Trầm Hương hoàng tử có phải hay ko sinh khí?

__ Trầm Hương hoàng tử vốn có muốn đi tìm người, là Tiêu đại nhân người phái Tiểu Tu qua đây nói, công chúa ở Xuân phong lâu ngủ lại, vì thế, Trầm Hương hoàng tử đợi nửa ngày ko gặp sau khi thấy người ko trở lại, liền tự mình hỏi Thượng Lễ cung.

— Vậy hẳn có hay ko mất hứng?

Tình nhi nghiêng đầu nghĩ- Trầm Hương hoàng tử dường như rất có kiên trì , lúc đi nói chuyện vẫn là như vậy nhàn nhạt , ôn nhu lễ độ.

Quân Phi Vũ ở tro lòng than nhẹ 1 tiếng, nam nhân càng như vậy gặp chuyện giấu giếm thanh sắc, mới là càng đáng sợ! Người bình thường muốn đụng phải việc này, dù cho ko phát hỏa, chí ít sắc mặt sẽ ko coi được đi, nếu như là nàng, sớm phất tay áo rời đi!

Nhớ tới chuyện ngày hôm qua, lại nói như thế nào, cũng là nàng xin lỗi nhân gia! Đã hết lần này đến lần khác làm hấn vắng vẻ, dù cho hấn sinh khí, nàng cũng sẽ hiểu, mặc kệ thế nào, hay là trước đi cho hấn chịu nhận lỗi đi!

Quân Phi Vũ ko khỏi kéo dài người, cơm nước xong, lau miệng, liền kêu Tình nhi hướng phía Thượng Lễ cung mà đi.

Hôm nay canh giờ đã tối, xem ra là ko có biện pháp đi chơi, vậy bởi hấn trò chuyện cũng tốt, hoặc là đánh đàn đùa hấn hài lòng? Cô nam quả nữ cùng 1 chỗ còn có thể làm những chuyện gì kinh khởi đầu?

Quân Phi Vũ 1 đường đi, 1 đường nghĩ, bước nhanh đến chỗ rẽ ở Thượng Nghi cung, đột nhiên tức khắc đụng phải 1 người, ngược mắt vừa nhìn, dĩ nhiên là 1 tro 2 cái song bào thai kia.

Nhìn hấn ánh mắt có chút lóe ra, Quân Phi Vũ buông xuống đôi mắt sáng hiện lên 1 tia lợi quang, lúc ngược mắt lên đã là nét mặt tươi cười như hoa- Mộ Dung hoàng tử là muốn đi đâu? Thế nào chỉ 1 mình người a? Tam Hoàng tỷ tại sao ko có cùng người đi?

— Xin lỗi! Công chúa điện hạ, tại hạ còn có việc, trước đi 1 bước!- Mộ Dung Tổng Noãn cấp nói xong, liền lập tức theo bên người nàng đi tới.

Quân Phi Vũ lại hảo có chết hay ko muốn thử 1 chút, toàn bộ thân thể liền mất đi cân đối, hướng phía trên người Mộ Dung Tổng Noãn ngã tới, lẳng ko 2 tay loạn hạ xuống, thế nhưng 1 phen kéo lấy cổ áo của hấn, “Tê” 1 tiếng, toàn bộ trường bào lại bị nàng xé ra, hấn ôm tro túi chứa gì đó, thoáng cái “Rầm lạp” toàn bộ rơi xuống ở dưới đất.

Mà nàng cũng xuống dốc chuẩn bị 1 màn tiếp đất, liền cả người tay kia cầm lấy khối bố, vốn có nghĩ Mộ Dung Tổng Noãn tốt xấu cũng sẽ thương hương tiếc ngọc đi? Ai mà biết tên Mộ Dung Tổng Noãn kia ko những ko đỡ nàng, hơn nữa còn đem thân thể của nàng trực tiếp vung, làm cho thân thể của nàng trực tiếp đụng vào trên tường, lại ngã ở dưới đất, đau đến Quân Phi Vũ dưới đáy lòng mắng to này Mộ Dung Tổng Noãn ko là con người mà, nhưng cũng kêu rên đứng lên.

Mộ Dung Tổng Noãn tay chân cực nhanh, 1 chút liền đem tất cả đông tây nhặt lên, lúc ngược mắt nhìn về phía nàng, kia ánh mắt âm ngoan giống như là muốn giết nàng tới nơi hấn cứ như thế nhìn nàng 1 lát, sau đó ko nói câu nào, quay đầu trở lại liền hướng phía Thượng Lễ cung bước nhanh đi trở lại.

Quân Phi Vũ đem hữu chưởng chống ở dưới đất, đang muốn đứng lên, đột nhiên phát hiện tay dường như đụng phải thứ gì đó, cúi đầu vừa nhìn, 1 tiểu viên ống, nàng vội vàng đem nó cầm lấy để vào túi tro tay áo.

— Công chúa, người ko sao chứ? Có muốn hay ko gọi ngự y?- Tình nhi tiến lên nâng dậy nàng.

Này khê động, c toàn bộ thất lực ủa nàng liền trều trều tê tê đau.

— Ôi, thất lực của ta dường như bị thương, đau quá! Cái tên Mộ Dung hoàng tử chết tiệt, cũng dám đem ta ném đến trên tường, thù này ta nhớ kỹ, có cơ hội ta nhất định phải trả lại hấn gấp 10 lần.

— Công chúa, chúng ta đây trở về đi, hôm nay cũng đừng đi đến Thượng Lễ cung.

— Ko được! Ta có đau cũng phải đi, như vậy mới có thể cảm động Trầm Hương hoàng tử a!- Quân Phi Vũ con người chuyển, cũng may rơi ko nặng, này đau nàng còn có thể nhịn được, chủ yếu nàng là muốn đi xem cái tên kia bị hấn đánh ngã, hiện tại chính đang làm gì?

Tình nhi chịu đựng cười- Công chúa, ngài thành ý đúng là cảm động, thế nhưng, ngài xem nhìn ngài y sam...

— Y sam của ta làm sao vậy?

Quân Phi Vũ cúi đầu vừa nhìn, nhất thời ai oán ko ngớt, vốn là kiện đậm sắc y sam, lúc này thế nhưng dính vào một tảng lớn lục đằng thanh nước (Rêu xanh thường mọc trên các mỏm đá, trên tường), thoát nhìn màu sắc rực rỡ làm cho người ta cảm thấy buồn nôn.

Lần đầu tiên, Quân Phi Vũ đối vốn là người yêu thích thực vật nay lại sinh ra hận ý, kia thù đến lục đằng trên tường, bình thường nàng xem cảm thấy đặc biệt đáng yêu, nhưng bây giờ, nàng đã cảm thấy đặc biệt đáng ghét.

— Quên đi, quên đi, hồi cung thôi!- Quân Phi Vũ vừa đi, 1 bên nói thầm- Ta thật đúng là ko may nha, ở mấy ngày nay, sao liên mỗi ngày đều ko có chuyện tốt?

— Công chúa, ngài nói cái gì đó? Cái gì mấy ngày?- Tình nhi lỗ tai vốn ko thính lắm.

Quân Phi Vũ than nhẹ- Ta là nói, mấy ngày nay ta bị sao chổi chiếu cố, vừa mới bị Diệp Phong cấp đập phá đầu, lại bị ngũ đại phu thị của ta khiêu khích, ngày hôm qua lại bị người hạ được còn bị ngũ đại phu thị kia chiếm tiện nghi, hôm nay lại bị này Mộ Dung hoàng tử cấp ném đến trên tường gây thất lự, Tình nhi, người nói, ta đây ko phải là vận xấu chiếu cố thì là cái gì?

— Công chúa, nô tỳ cũng ko nghĩ như vậy, ngài ngẫm lại xem, ngài mặc dù bị Diệp Phong đập phá, nhưng ngài lại thay đổi rất nhiều; ngài mặc dù bị người hạ được, nhưng ngũ đại phu thị kia, công chúa ko phải vẫn muốn cùng bọn họ cùng phòng đó sao, nguyên như thế nào ngược lại mất hứng? Còn bị gây thất lự, dựa vào nô tỳ nhìn, khẳng định còn có chuyện tốt muốn tới.

Nhìn vẻ mặt Tình nhi cùng bộ dáng chọc cười, Quân Phi Vũ tâm tình cũng khá đứng lên- Người nha đầu kia, thật đúng là mò mẫm.

Chủ tớ lưỡng vừa nói, 1 bên cười ngắt ngắt về tới Phi Vũ cung, ở cửa lại nhìn thấy kia mặt thanh sắc thân ảnh.

Tiêu Bạch vừa nhìn thấy Quân Phi Vũ kia tóc mây tán loạn y sam dơ bẩn phải nói là tình trạng thê thảm, lập tức 3 bước cũng thành 2 bước vọt tới trước mặt nàng, khuôn mặt tuấn tú che ko được khẩn trương- Vũ nhi, người làm sao? Thương tổn kia? Ta xem 1 chút!

Nói xong, thân thủ lại hướng hông của nàng mà sờ.

Quân Phi Vũ vội vàng đẩy ra tay hấn- Ta ko sao! Người chớ khẩn trương. Tình nhi, trước đỡ ta đi vào nằm, người lại đi tới chỗ Ôn ngự y kia xin 1 chút thuốc rượu rồi quay về giúp ta trà trà.

— Tình nhi, người vội vàng đi đi! Có ta ở đây là được rồi!- Tiêu Bạch ko nói lời gì, tiếp nhận thân thể Quân Phi Vũ, trực tiếp bế lên, đem nàng nhẹ khê đặt ở trên giường.

Nghe kia hơi thở ngào ngạt nam tính, Quân Phi Vũ vừa thẹn lại quẫn, vì sao luôn làm cho hấn thấy quẫn thái của nàng? Thực sự là đủ xấu hổ.

Quay đầu lại vừa nghĩ, quên đi, xấu hổ thì xấu hổ! Dù sao cũng sắp cách!

34. Q.1 - Chương 34: Người Ngu Ngốc Cũng Có Tôn Nghiêm

Tiêu Bạch thanh âm ôn nhu mang theo thân thiết- Vũ nhi, bị thương chỗ nào? Ta giúp người xoa xoa.

Quân Phi Vũ thân thủ vội vã ngăn trở hấn- Ko cần, Tiêu công tử, loại sự tình này Tình nhi đến là được rồi. Chúng ta bây giờ đã ko còn quan hệ, người cũng ko cần phải lại ủy khuất mình.

Tiêu Bạch tro lòng cứng lại, con người đen tro nháy mắt trở nên ám trầm- Vũ nhi, ta ko có ủy khuất chính mình.

Quân Phi Vũ chống tay đứng dậy nhìn hấn, khóe môi câu dẫn ra nhàn nhạt châm chọc- Các người trước đây ko phải rất muốn tự do sao? Hảo, ta cho các người! Đêm qua là ai hạ thuốc, ta cũng ko cần với các

người tính toán. Bất quá, các người nếu như cho rằng như vậy là có thể thay đổi quan hệ giữa chúng ta, vậy 10 phần sai. Tiêu Bạch, Quân Phi Vũ ta mặc dù tro mắt các người là 1 người ngu ngốc, nhưng các người nhớ kỹ, coi như là người ngu ngốc cũng phải có tôn nghiêm, có chí khí, tôn nghiêm của ta cũng ko cần các người tới khiêu khích.

Tiêu Bạch yên lặng nhìn nàng, nhìn nàng kia vì dương khởi hạ ba kiêu ngạo, nhìn nàng cặp kia con người tro suốt như quả nho đen hiển lộ ra quật cường, hấn biết, Quân Phi Vũ nói là sự thật! Nàng lần này là quyết tâm muốn bỏ bọn họ qua 1 bên.

Tâm, hiểu sự thật này tro nháy mắt, thế nhưng đau đến hấn cơ hồ ko thở nổi.

Vì sao nàng luôn luôn ác liệt như thế?

Ngay tại thời điểm các hấn quyết định buông tha nàng, nàng lại hướng bọn họ hảo biểu diễn vẻ đẹp của nàng; khi các hấn quyết định 1 lần nữa trở lại bên người nàng, nàng lại ko lưu tình chút nào đưa bọn họ khí như tộ lý.

Là nàng sai? Hay là các hấn hữu nhãn vô châu sai (Có mắt như mù)? Vì sao 5 người bọn họ thế nhưng ko ai phát hiện nàng ở dưới lớp mặt nạ ác liệt sở cất giấu hảo mỹ?

Tiêu Bạch con người doanh đầy đau đớn, muốn từ trên mặt Quân Phi Vũ tìm ra 1 chút xú dấu vết nói đùa, nhưng cuối cùng vẫn là phát hiện, nàng vẫn là vẻ mặt chính kinh, ko có chút dấu hiệu nói đùa nào.

Tim của hấn, lại 1 lần nữa bị đòn nghiêm trọng.

Cho tới nay, 5 người bọn họ đều là kiêu ngạo tự tin, mỗi người vào thời điểm bước vào cửa cung, đều gánh vác trọng trách chấn hưng gia tộc cùng kỳ vọng của bậc cha chú, thế nhưng, đây hết thảy tất cả, ở lúc đối mặt với nàng các loại ác liệt lúc trước, mỗi 1 cái nam nhân bọn họ đều quên trách nhiệm của chính mình.

Bọn họ chỉ muốn đem nàng quăng đi thật xa, bởi vì bọn họ tin rằng, lấy tài hoa bọn họ, ngoại trừ cửa cung, còn có nhiều hơn địa phương có thể thi triển quyền cước.

Bọn họ còn muốn đi tìm chút tự do của mình, muốn đi tìm sự ngưỡng mộ thuộc về mình tro lòng các nữ nhân.

Thế nhưng, thế nào cũng thật ko ngờ, bọn họ tìm tìm kiếm kiếm, cuối cùng, lại đem tâm di rơi vào trên người nữ nhân mà chính mình đã từng nhất nhất xem thường.

Thật đáng buồn! Đáng tiếc! Vừa đáng thương bọn họ nha!

Tiêu Bạch tro lòng bi thúc, hấn cũng ko có ý muốn cùng nàng biện hộ, cao ngất thanh sắc thân ảnh trầm trọng ra bên ngoài cửa, giống như là bị người cướp đi toàn bộ tinh lực, toàn thân héo cúi xuống mà bước đi.

1 màn này, cũng rơi vào tro mắt của Quân Phi Vũ.

Sớm biết như vậy, hà tất lúc trước phải làm?

— Công chúa, thuốc lấy tới!- Tình nhi kích động xông vào, lại nhìn thấy trên mặt Quân Phi Vũ rơi vài giọt lệ, hưng phấn kính thích thu vào 1 chút.

Tình nhi cẩn thận từng li từng tí đến gần bên cạnh nàng- Công chúa, người tại sao khóc? Là ai chọc giận người sinh khí?

Lúc nhìn đến tro phòng ko có thân ảnh Tiêu Bạch, kỳ thực, Tình nhi thông minh tro lòng đã hiểu mấy phần.

Chìm đắm ở tro thương cảm Quân Phi Vũ bị nàng làm cả kinh, thân thủ vô mặt, quả nhiên trên mặt chảy được tất cả đều là lệ!

Nàng làm sao lại khóc đây? Thật là, nàng ko phải là rất cao hứng mới đúng sao? Rốt cuộc có thể bỏ qua 5 cây đại thụ kia, đi tìm kiếm cho riêng mình 1 mảng lớn rừng rậm mới phải? Có rừng rậm, còn sợ tìm ko được lương tài mỹ mạo sao?

Nàng cười gượng 2 tiếng- Hắc hắc, thật là! Nhất định là do thế này, có 1 con rệp chết tiệt xông vào tro mắt của ta, hại mắt ta ko thoải mái mới rơi lệ.

Tình nhi cười hỏi- Vậy bây giờ nó đã bay ra chưa?

Quân Phi Vũ mỉm cười gật đầu.

— Được rồi, nếu nó đã bay ra. Vậy hãy để cho nô tỳ tới giúp người trà rượu thuốc đi! Công chúa, đến, ngài nằm úp xuống đi.

Ở Tình nhi linh xảo 2 tay kim hạ, Quân Phi Vũ thoải mái thâm rằm rì, dần dần, thân thể của nàng do rượu thuốc cùng chưởng lực hạ trở nên đỏ bừng nóng rực, nguyên bản đau đớn mất đi, thay vào đó là toàn thân thông thấu thư thái.

— Tình nhi, Lâm công công đem cách thư đưa tới chưa?

— Đưa tới rồi! Ngài xem, ko phải đang đặt trên bàn sao? Nô tỳ còn tưởng rằng công chúa đã nhìn thấy!

Quân Phi Vũ khoát tay áo- Được rồi! Ko cần ẩn, ta hiện tại ko còn đau. Tình nhi, người đem cách thư kia cấp cho Tiêu đại nhân cùng mấy người bọn hắn mau đi đi!

— Công chúa, ngài thực sự phải làm như vậy a?- Tình nhi mở to 2 mắt kinh hãi hỏi, nàng còn tưởng rằng công chúa chỉ nói là nói mà thôi, thật ko ngờ, nàng còn làm thật như vậy!

Quân Phi Vũ nhắm mắt lại, ko trả lời nàng, chỉ là nói 1 câu- Mau đi đi!

Đương lúc Tiêu Bạch vẻ mặt thất bại xuất hiện ở Xuân Phong lâu, 4 nam nhân chờ ở nội đường 1 chút liền hiểu.

— Đại ca, thế nào?- Vẫn là Trình Nhất Dao thẳng tính, trên khuôn mặt tuần tú màu đồng cổ lộ ra biểu tình gấp gáp ko thể chờ.

Tiêu Bạch nặng nề mà ngồi xuống, lại nửa ngày ko nói gì.

4 người 2 mắt nhìn nhau.

Mạch Thiên Hàn con người đen nhú lại, bình tĩnh nói- Nếu như muốn cứu lại việc này, sợ rằng chỉ có đi tìm nữ hoàng bệ hạ.

Tần Nham Ngạo kia trên mặt trương âm nhu tuần mỹ, vẫn mang theo nhân nhật tiểu ý- Ha hã, chư vị huynh đệ, nếu như tam đệ ko có đoán sai, công chúa điện hạ kỳ thực chỉ là muốn tìm về thể diện của nàng, còn có, nàng khả năng cũng muốn biết, chúng ta rốt cuộc có hay ko thật tâm đối đãi với nàng? Chỉ cần có thể làm cho nữ hoàng bệ hạ tạm thời ngăn chặn cách thư kia, chúng ta lại lấy chân tình động lòng người, sau 1 thời gian, công chúa nhất định sẽ mềm lòng.

Quân Thiên Hựu chiết phiến vừa thu lại, nhìn về phía Tần Nham Ngạo con người trung hiện ra vẻ mặt kính phục- Ko hổ là Tích Hoa công tử, quả nhiên vẫn là tam đệ luôn luôn hiểu biết lòng dạ nữ nhân!

Trình Nhất Dao lớn giọng rống 1 câu- Kia chúng ta bây giờ vội vàng đi tìm nữ hoàng bệ hạ a!

Tiêu Bạch khoát tay áo, ngẩng đầu lên, tuần tú trên mặt đã ko còn vẻ thống khổ cùng xám trắng nữa, trầm ổn cùng yên tĩnh thường ngày lại lần nữa về tới trên mặt của hắn.

— Mấy vị huynh đệ, ta vừa 1 đường đi 1 đường nghĩ, tổng cảm giác là lạ ở chỗ nào. Các người ngẫm lại, chúng ta đều là vị hôn phu do nữ hoàng bệ hạ vì Lục công chúa điện hạ tự mình bổ nhiệm, lúc đó chọn phu rất thận trọng cùng lúc đại hôn cũng rất long trọng, các vị huynh đệ còn nhớ rõ ko?

Cái khác 4 người liên tục gật đầu.

Tiêu Bạch lại nói- Đã cẩn thận chọn phu như vậy, nhưng vì cái gì nữ hoàng bệ hạ lại ko ngăn cản hành vi hứa phu của Lục công chúa nhỉ? (Cần gì ngăn cản, 1 liều xuân dược là giải quyết được hết- Milk thâm may mắn, thật may là mama nhà mình ko dã man như vậy!)

35. Q.1 - Chương 35: Hồng Liên Thánh Vật

— Như vậy, các người vẫn là ở chỗ này chờ, ta đi tìm nữ hoàng bệ hạ để hỏi inh bạch- Tiêu Bạch đứng dậy.

Trình Nhất Dao cũng đứng lên theo- Ta cũng đi!

Mạch Thiên Hàn lạnh lùng nói- Cùng đi chứ! Thuận tiện nghe 1 chút nữ hoàng bệ hạ có cao kiến gì?

Tần Nham Ngạo cũng cười híp mắt nói- Nhị ca nói đúng.

Quân Thiên Hựu vỗ chiết phiến- Chúng ta đi thôi!

Tiêu Bạch có chút bất đắc dĩ nhìn bọn họ, cuối cùng đầu lĩnh đi ra.

Đang muốn đi ra cửa, Tiêu Bạch liền mất sắc nhìn Tình nhi cầm tro tay thứ gì đó hương ở đây đi tới, hần nghiêng đầu nhìn mấy vị nam nhân liếc mắt 1 cái, nhàn nhạt nói- Tình nhi tới!

Chỉ chốc lát, Tình nhi đã đến trước mặt bọn họ, thấy ngũ nam nhân đều đứng ở cửa, tro mắt lóe lên ngoài ý muốn, nhưng vẫn quy củ hương bọn họ hành lễ, 2 tay lại cung kính đem cách thư đưa tới- Tiêu đại nhân, đây là Lục công chúa điện hạ lệnh cho nô tỳ chuyển giao cấp cho 5 vị đại nhân.

Tiêu Bạch thân thủ tiếp nhận, vừa nhìn thấy 2 chữ “Cách thư” kia, tức giận trên người liền bộc phát ra.

Tình nhi nhìn sắc mặt nam nhân liên can càng ngày càng âm trầm, vội vàng tẩu vi thượng sách- Nếu đã đưa đến, nô tỳ xin được cáo lui trước.

Ngay lúc nàng vội vàng cấp muốn nâng bộ, Tiêu Bạch kêu nàng lại- Tình nhi, chờ 1 chút!

Tình nhi thấp thỏm xoay người lại, cười khan hỏi- Tiêu đại nhân người còn có gì phân phó?

— Người giúp chúng ta chuyển cáo Phi Vũ, chúng ta sẽ ko dễ dàng ly khai, nhưng cũng sẽ ko ép nàng, chúng ta sẽ lấy ra thật nhiều chân tình thành ý, làm cho nàng 1 lần nữa minh bạch cùng tiếp thu chúng ta.

Tình nhi vừa nghe, tro lòng rất là cảm động, liền vội vàng gật đầu- 5 vị đại nhân bảo trọng! Tình nhi nhất định đưa!

Tiêu Bạch nói 1 tiếng- Làm phiền.

Tình nhi nhìn ngũ nam nhân bước đi nhanh, kia 5 thân ảnh nổi tiếng làm cho tro lòng nàng ám tiện ko ngớt, nếu có 1 người nam nhân đối với nàng như vậy, nàng kiếp này chết cũng nhắm mắt, lại ko rõ công chúa điện hạ vì sao nhất định phải hưu bọn họ?

Tình nhi 1 bên đi trở về, 1 bên lắc đầu thở dài, đồng nghiệp bất đồng mệnh a!

...

Quân Phi Vũ thấy Tình nhi vừa đi, nàng liền lấy ra cái tiểu viên đồng mà cái tên Mộ Dung Tổng Noãn kia rút xuống để nghiên cứu, tiểu viên đồng là 1 cái ống trúc tự chế, lớn khoảng chừng bằng ngón cái, nhẹ khoảng 1 gam, bên tro thậm chí có hé ra 1 bản vẽ tỉ mỉ vẽ thành mỏng như cánh ve.

Vừa mới nhìn còn giống như ko đặc biệt, nhưng Quân Phi Vũ nhìn thêm vài lần, vấn đề này liền đi ra, này trương Ti Quyên thượng đồ, ko phải là quy hoạch đồ (Bản đồ) hoàng cung của Phượng Hoàng quốc các nàng sao?

Quân Phi Vũ kinh thiên ngồi dậy, động tác gấp gáp, thất lưng lại đau 1 chút, đầu óc của nàng lại càng phát ra thanh tỉnh.

Tro đầu lại hiện ra hình ảnh Mộ Dung Tổng Noãn khấn trương cùng sát khí, tro đầu của nàng đánh cái dấu chấm hỏi thật to? Hần cố tình tới lấy quy hoạch đồ, rốt cuộc là muốn làm gì? Hần vội vã như vậy là muốn đi đâu? Nàng có muốn hay ko đem tình huống này cùng mẫu hoàng bàn luận 1 chút?

Quân Phi Vũ cúi đầu trầm tư, mâu quang vô ý thức rơi vào trên cổ tay của mình, đột nhiên cảm giác có chút khác thường, kia cái bột hình đóa Hồng Liên thể nào đột nhiên như là sống dậy? Trước đây thể nhưng chỉ là hình thái nọ hoa muốn nở, hơn nữa rất giống hình xăm, vừa nhìn chính là cái bột cùng vật chất như nhau.

Nhưng bây giờ chính đóa Hồng Liên thể nhưng nở rộ ra, đồng thời còn mơ hồ có 1 tia lưu quang đang lóe lên, giống như là cái đài sen phật gia phật phềnh tro mây mù như tro phim “Tây du ký”, tản mát ra 1 loại hào quang thần thánh ko thể xâm phạm.

Sống! Này đóa Hồng Liên sống!

Quân Phi Vũ có 1 loại cảm giác quái dị như vậy.

Nàng bất chấp thắt lưng đau, nhảy xuống sàng tùy tiện chụp 1 bộ y phục liền hướng ngoài cửa chạy đi, có 1 số việc, nàng phải tới Phượng Nghi cung để hỏi rõ ràng 1 chút.

Vừa lúc đụng tới Tình nhi trở về, vừa nhìn thấy nàng cấp hừng hực chạy ra ngoài, lập tức hỏi- Công chúa, ngài muốn đi đâu?

— Tình nhi, người đã trở về vậy thì thật là tốt, bởi ta đi tìm nữ hoàng bệ hạ!

— Công chúa điện hạ, ngài cứ như vậy đi gặp nữ hoàng bệ hạ à? Tóc của người, y phục của người...- Tình nhi cười chỉ chỉ trên người của nàng.

Quân Phi Vũ cúi đầu vừa nhìn, vẻ mặt nhất thời hắc tuyến, vội vàng nhìn xuống mới phát hiện nút buộc cổ áo mỗi 1 cái đều là sai hết, tay vừa sờ tới tóc, thật là rối loạn!

— Tình nhi, mau giúp ta chải tóc, ta đang vội!

— Công chúa, ngài chậm 1 chút! Đừng có gấp- Tình nhi nhìn công chúa điện hạ 1 hồi hấp tấp, kia còn có chính khí cùng uy nghiêm hết sức bất thường.

Bất quá, Tình nhi hảo cảm thấy công chúa như vậy đặc biệt đáng yêu, cả người sinh long hoạt hổ, tràn ngập sức sống.

Ko tới 1 khắc đồng hồ, chủ tớ lưỡng liền tới Phượng Nghi cung.

Lâm công công đứng ngoài cửa vừa thấy các nàng, lập tức khom mình hành lễ- Công chúa điện hạ, hiện tại hoàng thượng đang ở tiếp kiến 5 phu thị của công chúa điện hạ, nữ hoàng bệ hạ thanh minh, ra lệnh luận kẻ nào cũng ko được phép tiến vào tro, công chúa điện hạ vẫn là nên chờ 1 chút đi!

Quân Phi Vũ sững sốt 1 chút, mấy người bọn hắn tìm đến nữ hoàng bệ hạ làm gì? Chẳng lẽ là ko muốn cách, vì thế tìm nữ hoàng bệ hạ hòa giải?

Ở thời gian 2 chân Quân Phi Vũ đứng đến mau phát run, 5 người bọn họ mới nói đuôi nhau ra, đi ra vừa liền nhìn thấy nàng đứng ở bên ngoài, trên mặt cả đám sững sốt.

Vẫn là Tiêu Bạch phản ứng mau, ôn nhu cười nói- Vũ nhi, người thể nào đứng ở chỗ này? Tìm đến nữ hoàng bệ hạ?

Nàng nhẹ nhàng gật đầu- Các người nói xong rồi?

Tiêu Bạch gật gật đầu- Người mau vào đi! Nữ hoàng bệ hạ đang muốn kiếm người.

Quân Phi Vũ kinh ngạc nhìn hắn 1 cái- Tìm ta? Vậy ta đi vào trước, Tình nhi, người ở đây chờ ta!

— Dạ!

Đi vào bên tro Phượng Nghi cung, nhập mũi vẫn là cái loại mùi thơm nhàn nhạt này, nữ hoàng bệ hạ Quân Mạc Sâu đang nằm ở gấm trường kỷ thượng, 1 đôi đôi mắt sáng nhu tình như nước doanh đầy tiểu ý nhìn Quân Phi Vũ.

Nàng tiêm vung tay lên, ngoài Quân Phi Vũ những thị nữ khác lập tức lui xuống.

Quân Phi Vũ trát liễu trát mắt to, vẻ mặt vô tội hỏi- Mẫu hoàng, ta đã đem cách thư đưa cho Tiêu Bạch bọn họ, bọn họ còn tìm mẫu hoàng có chuyện gì? Ko phải là lại thay đổi chủ ý đi?

Quân Mạc Sầu dậm dậm nhất tiếu, nhìn nữ nhi bảo bối của mình, sáng giọng- Người nha đầu kia, đều cùng bọn họ viên cho con làm thừa tự (Câu này là đem con mình đi cho người khác nuôi, ở chỗ này mang ý nghĩa là việc làm dư thừa, vô tình!), sao vẫn là bất cận nhân tình như thế? Bọn họ cũng đã ăn năn, nguyện ý với người bắt đầu 1 lần nữa, người vì sao liền ko tiếp thụ đây?

Quân Phi Vũ khuôn mặt nhỏ nhắn trầm xuống- Mẫu hoàng, Vũ nhi cho rằng người khác ko hiểu ta, nhưng mẫu hoàng nhất định sẽ hiểu cho Vũ nhi. Vũ nhi chỉ là muốn để cho bọn họ minh bạch, mọi việc ko phải là bọn hấn muốn thế nào, là có thể làm như thế đó. Bọn họ lúc trước chịu tiến cung, thì nên biết tính tình nữ nhi, sau lại nuốt lời, trên đời này há có chuyện hối hận là xong như vậy?

Quân Mạc Sầu nhìn nàng mặt cười quật cường, than nhẹ 1 tiếng- Vì thế, bọn họ ko phải tới tìm ta cầu tình, mà là tìm đến từ giả.

__ Cái gì? Chào từ biệt?

Quân Phi Vũ vẻ mặt kinh ngạc, này đảo có chút ngoài liệu ý của nàng, bất quá, như vậy cũng tốt, cũng làm thỏa mãn ước nguyện của nàng, nàng có thể 1 lần nữa lại đi tìm mấy mỹ nam đến hầu hạ mình còn biết cách làm hài lòng chính mình.

Nhưng Quân Mạc Sầu hạ 1 câu, lại nát bấy hi vọng của nàng.

36. Q.1 - Chương 36: Thiên Mệnh Quý Nữ

__ Bất quá, trăm ko đồng ý!

__ Cái gì?- Quân Phi Vũ mở to mắt nhìn Quân Mạc Sầu- Mẫu hoàng, người liền định sẽ lại đùa Vũ nhi hài lòng. Mẫu hoàng muốn giữ lại bọn họ bây giờ để làm gì? Sẽ ko phải để cho nữ nhi cùng mấy người bọn hấn gương vỡ lại lành chứ?

Quân Mạc Sầu nhàn nhạt nhíu mày, trêu tức nói- Người cũng là nghĩ như vậy? Nếu như phải, mẫu hoàng nhưng thật ra cũng rất thích ý thành toàn người.

Quân Phi Vũ bĩu môi- Nữ nhi mới ko cần đâu, ước gì bọn họ càng chạy càng xa mới tốt- Lập tức lại hướng về phía Quân Mạc Sầu lộ ra vẻ mặt nịnh nọt cười- Bọn họ đi, Vũ nhi có thể tự chính mình chọn vị hôn phu, đúng hay ko? Mẫu hoàng.

__ Người đứa nhỏ này, niên kỷ cũng ko còn nhỏ, sao còn nhiều tâm địa gian xảo như vậy- Quân Mạc Sầu kéo tay nàng, ý bảo nàng sang ngồi gần bên cạnh.

Đột nhiên, ánh mắt của nàng đang rơi xuống trên cổ tay Quân Phi Vũ, lập tức cả kinh ngồi dậy, vẻ mặt hưng phấn mà nhìn Quân Phi Vũ, thanh âm khẽ run hỏi- Vũ nhi, người này Hồng Liên là lúc nào nở rộ?

Quân Phi Vũ vừa nghe nàng hỏi, lúc này mới nhớ tới mục đích của chính mình- Phải rồi, việc này ta thiếu chút nữa quên mất. Mẫu hoàng, ta cũng vậy vừa mới phát hiện, vì thế mới qua đây hỏi mẫu hoàng 1 chút, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a? Mẫu hoàng, ngài nhìn xem, này Hồng Liên tựa hồ là sống như nhau, lại có vẻ hơi giống đài sen Phật tổ?

Quân Mạc Sầu thể nhưng cao hứng ôm lấy nàng, cực hỉ mà khốc- Thật tốt quá! Vũ nhi, thật tốt quá! Người quả nhiên là thiên mệnh quý nữ của Phượng Hoàng quốc ta.

Quân Phi Vũ ko hiểu- Thiên mệnh quý nữ? Đây là chuyện gì xảy ra a?

Quân Mạc Sầu mừng rỡ nhìn nàng, kia con người như nước lại càng tinh lượng phát sáng- Vũ nhi, người phải nghe thật kỹ những gì trăm nói. Thiên mệnh quý nữ này mà nói, chỉ có chúng ta thân là nữ hoàng cùng nữ hoàng gần tiếp nhận chức vụ mới được biết, nói cách khác, là 1 truyền thuyết chỉ có thể do nữ hoàng

trước truyền cho nữ hoàng kế tiếp biết. Mà chứng minh thân phận thiên mệnh quý nữ, đó phải là do huyết mạch của nữ hoàng quốc đích thân truyền xuống cho người nữ tử có mang Hồng Liên bót.

Quân Phi Vũ nhẹ “Nga” 1 tiếng, nàng đời nào có nghĩ tới Hồng Liên bót này còn có địa vị lớn như vậy.

Quân Mạc Sầu lại tiếp tục nói- Nữ tử có được Hồng Liên bót, nhất định phải cùng 5 thuần dương nam tử giao hợp, “Âm dương giao hợp đêm, Hồng Liên hoa nở rộ”, mà ngày Hồng Liên nở rộ, đó cũng là lúc thiên mệnh quý nữ khai thiên ra mắt. Tiêu Bạch mấy người bọn hắn, đó là mẫu hoàng tử mĩ vì người lựa chọn đều là thuần dương nam tử.

— Cái gì? Khai thiên ra mắt?- Quân Phi Vũ lại là cả kinh.

Quân Mạc Sầu gật gật đầu, cười hỏi- Vũ nhi, người có biết nguyên nhân vì sao nữ nhân quốc chúng ta có thể tồn tại lâu như vậy mặc dù nhiều nam tôn quốc binh hùng tướng mạnh vẫn luôn dòm ngó, vẫn đang có thể dân giàu nước mạnh, ở trải qua mấy trăm năm hậu vẫn trường thịnh ko suy sao?

Quân Phi Vũ mờ mịt lắc đầu.

— Bởi vì, thiên mệnh quý nữ của chúng ta, ở sau lúc khai thiên ra mắt, đô hội vì có được khả năng biết trước.

Quân Mạc Sầu lại ném quả bom kế tiếp, nổ Quân Phi Vũ chóng mặt tìm ko được đường về, chỉ có thể giương cái miệng nhỏ nhắn của nàng tỏ vẻ kinh ngạc cùng ko dám tin tưởng.

1 lát, nàng mới tổ chức ra 1 câu hỏi- Mẫu hoàng, kia tỷ muội chúng ta có phải hay ko đều có Hồng Liên bót?

Quân Mạc Sầu lắc đầu- Ko! Thiên mệnh quý nữ giống như là bị chế ước nào đó, mỗi 1 niên đại đều chỉ có 1 vị nữ tử mới có được Hồng Liên bót.

— Kia nếu như sinh ko ra Hồng Liên bót nữ hài làm sao bây giờ?

— Kia vẫn tiếp tục sinh hạ, tới khi sinh ra được Hồng Liên bót nữ hài mới thôi.

Quân Phi Vũ lại hỏi- Kia có ko khả năng c di truyền ách đại? Tỷ như thế hệ này ko có Hồng Liên bót, đời sau mới xảy ra 1 đứa nhỏ có Hồng Liên bót đi?

— Lịch đại đều ko khả năng như vậy, đều là do Hồng Liên nữ tử đời đời tương truyền. Phàm là Hồng Liên nữ tử, tất là tiếp theo mặc cho nữ hoàng kế hạ.

Quân Phi Vũ ai thán 1 tiếng- Ko phải chứ? Vậy sau này ta muốn mà sinh ko được làm sao bây giờ?

Quân Mạc Sầu cười nói- Phượng Hoàng quốc ta trải qua mấy trăm năm trường thịnh ko suy, còn chưa có thử qua kia 1 khi sinh ko ra Hồng Liên bót nữ hài. Người cũng đừng buồn lo vô cớ.

— Mẫu hoàng, thế nhưng nữ nhi có cảm giác chính mình có cái gì địa phương ko thích hợp a?

— Đi, trăm dẫn người đi được thêm kiến thức.

Quân Mạc Sầu nói xong, thân thủ vô nhẹ 2 chương, Vô Tâm tro nháy mắt xuất hiện ở trước mặt các nàng.

— Thủ chặt điểm, đừng cho người khác tiến vào!

— Tuân lệnh!- Vô Tâm nói xong 1 câu, 1 cái lắc mình lại tro nháy mắt biến mất ko gặp.

Quân Phi Vũ thấy là sững sốt, oa tắc, thật đúng là tựa như trên ti vi diễn vậy, đến vô ảnh, đi vô tung nha, nàng nếu có thể học được khinh công thì tốt rồi, chỉ ít vạn nhất có chuyện gì, trốn khỏi mệnh tới cũng lưu được mau nha!

— Vũ nhi, cùng mẫu hoàng qua đây!

Quân Mạc Sầu kéo tay nàng, lại đi tới phòng ngủ của mình, ko hề kiêng kị ở trước mặt nàng mở ám môn, nắm nàng đi vào phòng nội tối.

Quân Phi Vũ vừa mới bắt đầu còn ko thích ứng, nhưng 1 hồi, nàng liền phát hiện sự khác thường của mình, ánh mắt của nàng thế nhưng có thể tro bóng đêm thấy mọi vật .

Tro lòng của nàng nhảy “Đột” 1 chút, cả người như là đột nhiên bị tiêm vào thuốc kích thích, lại hưng phấn lại thấp thỏm nắm chặt tay mềm của Quân Mạc Sầu, chờ mong nữ hoàng bệ hạ mang nàng tiến vào thần tích kế tiếp, lại 1 lần nữa lĩnh hội cái loại cảm giác làm cho nàng kinh tâm điện giật cùng vui sướng.

Ở mặt đạo trung thất cong bát quái đi qua 1 lần, Quân Mạc Sầu cuối cùng dừng lại đứng ở trước 1 mặt tường.

Quân Phi Vũ nhìn mặt tường gập ghềnh này, tâm càng thêm khẩn trương nhảy dựng lên, có phải hay không rốt cuộc giấu đến bảo thất? Có phải hay không có thể thấy cả phòng chói mắt vàng bạc tài bảo? 1 hồi vừa cười chính mình, nhất định là muốn tiến đến phát diện rồi đi? Vẫn là thu liễm 1 chút cho thỏa đáng, miễn cho nữ hoàng bệ hạ bất mãn.

Quân Mạc Sầu thân thủ nhẹ nhàng nhấn 1 cái, 1 trận rất nhỏ tiếng “Cạc cạc” vang lên, 1 đạo đá bắn ra, tiến vào 1 cái vòng tròn bàn tựa như phòng ở, dưới đất là 1 trận đồ Bát Quái.

— Vũ nhi, cẩn thận 1 chút, theo mẫu hoàng cực bộ giẫm qua đây, 1 bước giẫm sai, mạng của người sẽ không còn!

Quân Phi Vũ bị nàng hù sợ đến mồ hôi lạnh gió mát, nháy mắt 1 cái cũng không trát, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm chân của nàng, đại não cao tốc xoay tròn, nhớ kỹ Quân Mạc Sầu sở đạp mỗi 1 bước, từng bước 1 vượt đi qua, cuối cùng cũng nghe được Quân Mạc Sầu kêu- Dừng!

Lại là 1 cái thạch cửa mở ra, Quân Phi Vũ cái miệng nhỏ nhắn lập tức trương thành “O” hình, chỉ có 1 hình cầu bằng nắm tay màu trắng, treo ở 1 ngọc bồn bầu trời, chính đang không ngừng xoay tròn, quanh thân tản mát ra 1 loại ánh sáng thất thải quang mang, toàn bộ thạch thất bị loại thất thải quang mang này sở vây quanh. Mà các nàng, giống như là tiên nữ qua lại không ngớt ở thất hồng, lúc nhìn ở thất hồng chiếu rọi xuống đối phương, đều có 1 loại cảm giác kinh diễm.

Quân Phi Vũ ở tro lòng thần phục, trời ạ! Bảo bối này là cái gì vậy trời, làm sao lại xinh đẹp như vậy? Nàng thật muốn giấu tiến túi quần, đem nó cứ nhiên trở thành đồ của mình.

Quân Mạc Sầu nhìn nàng cười- Thế nào? Nhìn thấy Thiên Linh châu rất chấn động đi?

Quân Phi Vũ dùng sức gật đầu- Mẫu hoàng, hạt châu này quá đẹp!

— Nó không chỉ đẹp, nó còn có thể mang người tiến vào thế giới bên kia!- Quân Mạc Sầu cười dặt tay nàng- Đến! Đem tay người phóng đi tới, nhắm mắt lại, theo cảm giác của người, để coi người sẽ nhìn thấy những thứ kỳ tích gì?

37. Q.1 - Chương 37: Hí Lý Hí Ngoại

Quân Phi Vũ đưa tay chạm nhẹ vào Thiên Linh châu, nhắm mắt lại, chỉ bằng bản năng nhưng là Thiên Linh châu đã mang cho nàng cái cảm giác này.

Xúc cảm vào tay ôn nhuận nhẵn nhụi, mà theo sát, có 1 cỗ nhiệt lưu theo Thiên Linh châu thượng từ từ truyền sang cánh tay của nàng, đồng thời cũng chậm rãi chảy vào khắp chỗ trên Thiên Linh châu.

Đột nhiên, nàng cảm giác mình như là đi vào 1 tinh không, mà khắp tinh không giống như là hé ra 1 thước phim điện ảnh, bỗng truyền vào thị giác của nàng 1 màn thịnh yến long lầy xa hoa, cái loại cảm giác này thực sự phi thường kỳ diệu, không cách nào hình dung.

Cửu trọng cung khuyết, mỹ lệ ngự hoa viên, 1 đám mỹ nữ xinh đẹp mặc cung quần lụa mỏng đang hoan ca khởi vũ, nàng mới vừa vùng lên môi, nhưng 1 màn kế tiếp, lại làm cho nàng cười cũng không nổi.

Màn hình tro nháy mắt biến đổi, Quân Phi Vũ nhìn chính mình năm ấy 10 tuổi, đang dùng chân hung hăng nện 1 nô tài, cái nô tài kia ôm đầu nghiêng thân thể cuộn mình ngã xuống dưới đất, toàn bộ mặt đã bị nàng đá đến máu tươi nhễ nhại, chính đang không ngừng thống khổ tru lên.

Quân Phi Vũ biết rõ này ko phải là mình làm, đây là Quân Phi Vũ tiền nhiệm hạ ngoan tay, nhưng nàng vẫn là nhện ko được vì cái Quân Phi Vũ kia tàn nhẫn mà tro lòng kinh hãi ko ngớt.

Hình ảnh vừa chuyển, 1 cung nữ diện mạo thanh tú quỳ trên mặt đất, cúi thấp đầu, thoạt nhìn Quân Phi Vũ năm ấy 13, 14 tuổi đi tới trước mặt nàng ngồi xổm xuống, khơi mào cầm cửa nàng, híp mắt, cắn răng nhẹ hỏi- Kể tiện tỳ này, thế nhưng thích Diệp Phong?

Tiểu cung nữ liều mạng lắc đầu, giọt nước mắt bá bá hạ xuống- Công chúa điện hạ minh xét, nô tỳ là hạ nhân thấp hèn, sao dám trèo cao Diệp thị vệ, thỉnh công chúa điện hạ minh xét!

Tiểu cung nữ đối với nàng rõ ràng sợ hãi, nhưng Quân Phi Vũ hiển nhiên cũng ko buông tha nàng, 1 cái tát vung lên- Ko có? Người còn dám phiến bản công chúa, người tới, đem nàng đưa vào Phấn Hồng lâu điều giáo. Kể tiểu tiện tỳ này, thế nhưng to gan muốn câu dẫn người của bản công chúa, tao tiện như thế, bản công chúa liền cho người đi câu dẫn thật đủ, làm cho những nam nhân kia hảo hảo điều giáo người.

Quân Phi Vũ ko biết Phấn Hồng lâu là địa phương nào, nhưng nhìn sắc mặt tiểu cung nữ kia cùng với Tình nhi, liền biết chắc ko phải là địa phương tốt lành gì.

Nội thị lập tức xông tới, muốn kéo tiểu cung nữ xuất môn, tiểu cung nữ lại khóc kêu giãy bộn họ buông tay, ôm lấy chân Quân Phi Vũ cầu xin- Ko được! Công chúa điện hạ, nô tỳ thật ko có làm, nô tỳ thật ko có câu dẫn Diệp thị vệ, thỉnh công chúa điện hạ minh xét, thỉnh công chúa điện hạ tha nô tì 1 mạng, công chúa điện hạ, van cầu người, tha mạng!

Quân Phi Vũ vẻ mặt chán ghét đá văng nàng ra, tuyết sắc trên mặt vụn vụn- 2 kẻ ngu xuẩn các người, còn ko mau đem người lôi đi! Dám trề 1 khắc, bản công chúa cũng đem các người đưa vào Phấn Hồng lâu cùng ả ta.

2 thị vệ kia sợ đến ko dám lại chậm trễ, nhắc lên tiểu cung nữ liền hướng ngoài cửa đi ra.

Ở con đường đi thông vào Phấn Hồng lâu, có 1 cái ao thật to, trên mặt ao cái gì cũng ko có, giống như là 1 bãi tử thủy (Hồ chết), ẩn ẩn còn tản mát ra 1 loại mùi vị tanh tưởi, nhưng hoa cỏ 4 phía xung quanh, lại khai được đặc biệt đẹp đẽ.

Lúc 2 nội thị cùng cái tiểu cung nữ kia đi ngang qua nơi đó, tiểu cung nữ 1 đường mềm thân thể phải tùy vào bọn họ kéo đi, đột nhiên đứng thẳng người, ngẩng mặt lên hướng 2 thị vệ rừng rưng cười cười- 2 vị đại ca, phiền phức các người buông Dịch Phỉ ra, để Dịch Phỉ tự chính mình đi thôi.

2 thị vệ mâu quang tràn ngập thương hại, 1 người tro đó nói- Tiểu Phỉ, người đừng khổ sở, ta sẽ liền đi tìm ca của người, ca của người sẽ có biện pháp cứu người ra.

Tiểu cung nữ lắc đầu, rơi lệ được càng cấp- Ko ích lợi gì đâu, công chúa điện hạ thủ đoạn các người ko phải là ko biết, 1 khi ca ta nhúng tay, sợ liền hấn cũng bị tao ương, hấn thật vất vả mới đạt được cơ hội đi thái y viện học tập, Dịch Phỉ ko thể phá hủy hấn. Dịch Phỉ cầu 2 vị đại ca, nói cho ca ta biết nhất định phải bảo trọng, Dịch Phỉ đi trước 1 bước.

Nói xong, tiểu cung nữ nguyên bản nhu nhược cấp tốc chạy đến bên cạnh cái ao lớn kia, ra sức nhảy, cứ như vậy nhảy xuống.

Ở nàng rơi xuống nước 1 sát kia, 1 đám cá ăn thịt người cấp tốc di động lên, mở miệng to như chậu máu, 2, 3 cái liền đem nàng xé rách thành mảnh nhỏ, cắn nuốt vào bụng, toàn bộ nước ao biến thành huyết hồng 1 mảnh.

Nhìn đến nơi đây, Quân Phi Vũ lòng dạ ác độc ngoan co quắp, đóng chặt khóe mắt chảy xuống 2 giọt nhiệt lệ.

Ko nghĩ tới, xa hoa mỹ lệ tro hoàng cung này, vẫn luôn là 1 địa phương ăn tươi nuốt sống như thế.

Tiểu cô nương này tử, rốt cuộc cần nhiều dũng khí, mới có thể đối mặt nhóm người cự ngục này mà ko sợ hãi chút nào nhảy xuống, nàng là vì bảo toàn ca ca Ôn Dịch Nho của nàng? Vẫn là vì bảo toàn Diệp Phong? Hay hoặc là, đều vì cả 2 người!

Nguyên lai, đây là nguyên nhân khiến Ôn Dịch Nho ngự y hận nàng.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng.

...

Nàng còn chìm đắm tại đây dưới loại lo lắng phiền muộn, ổng kính lại vừa chuyển.

Lần này mỗi 1 cái ổng kính, đều là Quân Phi Vũ nghĩ đến phương pháp lấy lòng Diệp Phong, nhưng Diệp Phong kia mặt trương khối băng lại vĩnh viễn như vậy đậm đặc, vĩnh viễn giống như hồ nước bình thản vô ba, chưa bao giờ vì Quân Phi Vũ tâm động mấy may.

Thế là, chỉ cần lúc nào Diệp Phong đứng ở bên cạnh người khác ngoài Quân Phi Vũ ra, nàng lại nghĩ phương pháp đến chinh người khác.

Mỗi 1 lần như vậy, ko được Diệp Phong xuất thủ cầu nàng, nàng sẽ ko chịu bỏ qua!

Quân Phi Vũ có thể rõ ràng cảm giác được, Quân Phi Vũ trước đây khẳng định phi thường thích Diệp Phong, chỉ là Diệp Phong vẫn ko để ý tới nàng, cho nên nàng tựa như là đứa nhỏ, ko ngừng làm ác, muốn khiến cho Diệp Phong chú ý, kết quả, lại làm cho Diệp Phong cách nàng càng ngày càng xa.

Rốt cuộc, Quân Phi Vũ nhịn ko được xuất thủ.

1 đêm kia, cũng tức là 1 ngày trước buổi tối nàng xuyên tới, Quân Phi Vũ bắt đầu thiết kế câu dẫn Diệp Phong.

Nàng mệnh Diệp Phong bởi nàng uống rượu, cuối cùng lại giả bộ say, kéo Diệp Phong ngã xuống trên giường, quay người đưa hân đặt ở dưới thân, 1 đôi ngọc thủ theo đuôi Diệp Phong đi lên sờ, cuối cùng, tay nàng lại dừng ở tư chỗ kín của Diệp Phong.

Nàng nghe thấy được Diệp Phong than 1 ngâm thanh, cũng nghe được Quân Phi Vũ ở nơi đó nói- Diệp Phong, người cũng thích ta, có phải hay ko? Người xem, thân thể của người phản ứng có thể so người muốn thành thực hơn, ha ha...

Hí lý Quân Phi Vũ bắt đầu bác Diệp Phong y phục, nhìn kia kiên cố lồng ngực từ từ lộ ra, mà này tức khắc đang xem hí Quân Phi Vũ lại thấy là miệng khô lưỡi khô, trái tim kinh hoàng, nhịn ko được lè lưỡi liếm liếm môi khô của chính mình, tiếp tục chảy nước bọt nhìn trần tuồng dụ hoặc này.

Diệp Phong ở Quân Phi Vũ khiêu khích hạ, thân thể phản ứng càng ngày càng mãnh liệt, kia khuôn mặt trắng nõn tuấn dật như là tôm luộc, 2 chân cũng vi cong lên, 2 tay đáng thương nắm chặt kia sàng chắn gấm, thấy thế nào đều có 1 loại cảm giác sói nữ cường ăn tiểu thụ.

Quân Phi Vũ đột nhiên có 1 loại phân ko rõ hí lý hí ngoại cảm giác, nàng lúc này, chỉ cảm thấy nhiệt liệt công tâm, mặt cười cũng bắt đầu đỏ bừng, hận chính mình thân thủ ko thể cấp tốc bối y phục Diệp Phong, cùng hân hợp 2 làm 1.

Đúng lúc này, nàng xem thấy Diệp Phong dấu tay tới ngọc chẩm bên cạnh góc giường, ánh mắt mơ màng đột nhiên trở nên tro suốt, 1 tia sáng hiện lên, hân giờ lên ngọc chẩm hướng phía Quân Phi Vũ đập phá đi xuống.

Hắn là thế nào cũng ko nghĩ ra, đã biết vừa gõ, sẽ đem Quân Phi Vũ chân chính đập chết, mà làm cho nàng Nam Cung Tình xuyên qua đây đi?

Phía sau chuyện, nàng đã nhất thanh nhị sở.

...

Ổng kính còn đang ko ngừng lóe ra, rất nhiều chuyện trước đây nàng sở ko biết, đi qua Thiên Linh châu này đều nhất nhất vì nàng giải hoặc, chẳng lẽ Thiên Linh châu này sao biết được suy nghĩ của nàng, mình bạch nàng muốn biết cái gì?

Hiện tại truyền phát tin cơ hồ đều là muốn bức thiết nàng phải hiểu hết mọi chuyện a!

Lại thử 1 lần nhìn có phải như vậy hay ko, nàng ở tro lòng suy nghĩ- Ta muốn biết tương lai của ta!

Quả nhiên, hình ảnh lại là biến đổi, nàng nhìn thấy tự mình thế nhưng mặc 1 thân màu ngân bạch tướng quân phục, tư thế oai hùng hiên ngang cười ở trên 1 tuấn mã màu trắng, mà Diệp Phong, chính cười 1 đở đậm bảo mã bồi ở bên cạnh nàng.

Khi các hân đối diện doanh quân của địch, đầu lĩnh rõ ràng là song bào thai kia — Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn.

Quân Phi Vũ vô pháp phủ nhận, 2 huynh đệ này thực sự bộ dạng tuấn mỹ tuyệt luân, ko thể xoi mói, thật là muốn đem đôi nam nhân này có thể bỏ vào tro túi sẽ có bao nhiêu hảo, thế nhưng, vì sao lại sẽ trở thành địch thủ của nàng đây? Chuyện này cùng bọn họ ở tro cung hôm nay, có ko liên hệ cái gì đâu?

38. Q.1 - Chương 38: Hoàng Vị, Nàng Ko Muốn!

Ở thời gian Quân Phi Vũ còn ko kịp suy nghĩ cẩn thận, hình ảnh lại lóe lên lần nữa, nàng Quân Phi Vũ mặc hoàng bào, đỉnh đầu mũ miện, vẻ mặt bình tĩnh ngồi ở vị trí long sán của nữ hoàng, phía dưới đủ loại quan lại san sát, mà phía sau mình, lại song song đứng thuần 1 đồng tử nam tuyệt sắc, phong thái khác nhau, làm cho nàng thấy là chảy nước miếng.

Tan vỡ 1 chút, thế nhưng ko ngừng phát hiện thập nam nhân này, nhin ko được đầu hiển hắc tuyến, nhiều nam nhân như vậy, nàng có thể chịu nổi sao?

Duy nhất làm cho nàng cảm thấy tiếc nuối chính là, ngoại trừ khuôn mặt của mình có thể thấy rõ rệt, mặt của những mỹ nam khác giống như là che 1 tầng khăn che mặt, ko có như nàng có thể thấy rõ khuôn mặt, nếu như hiện tại liền có thể biết nam nhân nào sẽ là của nàng, thật là tốt biết bao!

Hình ảnh tựa như ngừng lại ở đây, mặc cho nàng lại nghĩ như thế nào, thậm chí lui mà cầu thứ nhì, chỉ muốn biết 1 ít những chuyện khác, tranh này vẫn ko nể mặt năn nỉ của nàng, chính là ko hề chớp động.

Quân Phi Vũ đành phải trương mở rộng tầm mắt con người, thu tay về, nhìn Thiên Linh châu thái hồng hình như là phai nhạt 1 chút, chẳng lẽ là nó năng lượng chưa đủ, cho nên mới ko có biện pháp sẽ tiếp tục giúp nàng nhìn tới?

Này Thiên Linh châu thật đúng là đồ tốt, nàng phải nghĩ biện pháp thu vào tay mới được.

— Vũ nhi, thế nào? Người nhìn thấy gì?

Quân Phi Vũ nhìn Quân Mạc Sầu mặt đầy ý cười, mỉm cười nói- Mẫu hoàng, này Thiên Linh châu quả nhiên rất thần kỳ! Nhi thần thấy được 1 ít cảnh, chỉ là ko biết Thiên Linh châu này cho thấy mấy hình ảnh, thực sự sẽ trở thành hiện thực sao?

Quân Mạc Sầu gật gật đầu- Ko sai! Trăm năm đó theo Thiên Linh châu nhìn đến thiên cơ, người ở bên tro nhìn thấy tất cả, cũng sẽ ở ngày khác trở thành sự thực.

— Mẫu hậu, Thiên Linh châu này hiển linh, thực sự chỉ có chúng ta mới có thể thấy sao?

Quân Mạc Sầu nhẹ nhàng gật đầu- Ko sai! Hơn nữa chỉ có Hồng Liên hoa nở rộ thiên mệnh quý nữ mới có thể thấy được sau này. Vì thế mẫu hoàng mới vội vã mang người đến thử 1 chút. Vũ nhi, nói ấu hoàng, người ở bên tro nhìn thấy gì?

Quân Phi Vũ tóm tắt chính mình thấy chuyện lúc trước, chỉ chọn 2 kiện sự phía sau nói- Mẫu hoàng, ta nhìn thấy 2 vị hoàng tử Thiên Tiệm quốc sau này sẽ suất binh cùng quốc ta đối địch, nhi thần dẫn Diệp Phong kháng địch, sau đó là...

Chuyện nàng lên làm nữ hoàng, nàng ko biết có nên hay ko nói? Có thể hay ko trở thành nữ hoàng bộ hạ cổ kị?

— Sau đó cái gì?

Cuối cùng, nàng vẫn là lựa chọn tránh nặng tìm nhẹ, ko có ý tứ cười nói- Sau đó, nhi thần nhìn thấy mình thậm chí có 1 đồng lớn phu thị.

Quân Mạc Sầu đôi mắt sáng mỉm cười- Người đứa nhỏ này, này có cái gì tốt xấu hở? Trước đây người thế nhưng ko sợ trời ko sợ đất, kia có 1 chút ko giống con gái, hiện tại thế nào như là có tính tình vòng vo?

Quân Phi Vũ tro lòng cả kinh, mặt ngoài lại cười ngây ngô ôm tay Quân Mạc Sầu làm nũng- Mẫu hoàng, nhi thần đây ko phải là trưởng thành sao! Tự nhiên ko thể lại giống như trước tùy hứng.

Lập tức nghĩ đến chuyện song bào thai kia, Quân Phi Vũ lại dậm chân đứng lên, tiểu trên mặt có 1 chút thấp thỏm- Mẫu hoàng, hôm nay nhi thần từng cùng Mộ Dung Tổng Noãn đụng phải 1 chút, hấn rút 1 vật bị nhi thần nhặt được, nhi thần nhìn, dĩ nhiên là địa đồ tro cung ta. Mẫu hoàng, ngài nói, này có thể hay ko chuyện cùng nhi thần vừa thấy có quan hệ a?

Quân Mạc Sầu lại vỗ vỗ tay nàng, cười nói- Người ko cần lo lắng, những quốc gia khác thường hay có những trò tiểu xiếc này, hàng năm đều ùn ùn, người cũng phải bắt đầu học ứng phó rồi, dù sao hoàng vị sau này cũng là truyền cho người.

Quân Phi Vũ nhìn Quân Mạc Sầu định liệu trước, cũng ko tốt lại nói, lúc đang nghe nàng nói đem hoàng vị truyền ỉnh, nàng vẫn là sững sốt 1 chút, đây chính là nữ hoàng bệ hạ lần đầu tiên khẳng định hoàng vị là lưu cho nàng, thế nhưng, vì sao tro lòng của nàng lại 1 chút cao hứng cũng ko có?

Hoàng vị, nàng ko muốn!

Nàng hiện tại tối bức thiết là muốn hồi hiện đại, nếu như thực sự ko được, nàng cũng muốn cùng nam nhân của chính mình dắt tay cộng đi thiên nhai, đi được mệt mỏi, có thể chọn 1 chỗ thế ngoại đào nguyên yên tĩnh sống.

Mà ko phải là kế nhiệm sự nghiệp nữ hoàng thống nhất đất nước, mỗi ngày làm lụng vất vả nuôi 1 quốc gia cùng ngàn vạn người sinh kế, còn muốn đối mặt các quốc gia khiêu khích, nói vậy, mỗi ngày chẳng phải là muốn mệt chết, nhìn nữ hoàng bệ hạ này hiện tại 1 thân thâm trầm bộ dáng, này trương kiều nhan tuyệt sắc, lại chưa từng thấy nàng lộ ra nụ cười quá hạnh phúc.

Đương nhiên, Quân Mạc Sầu ở trước mặt nàng sẽ cười, nhưng loại cười này chỉ là mẫu thân đối với đứa nhỏ sững ái của mình, mà ko phải cái loại nữ nhân được sủng hân hoan hạnh phúc.

Nàng thế nhưng tuyệt đối ko muốn trở thành nữ nhân như Quân Mạc Sầu đâu!

Quân Phi Vũ cùng Quân Mạc Sầu đi ra mật thất, lúc chia tay, Quân Mạc Sầu lại căn dặn- Vũ nhi, người cùng ngũ đại phu thị của người đã tạm thời ko muốn, nhưng bọn họ đều là nhân tài hiếm có, mặc dù ko thể có được thành tựu hôn nhân của các người, mẫu hoàng cũng phải đem bọn họ lưu lại ra sức vì nước. Vì thế, trăm đem bọn họ phân tới các địa phương cần bọn họ, người sau này cũng ko cần làm khó dễ bọn họ, biết ko?

Quân Phi Vũ hiểu Quân Mạc Sầu khổ tâm, cũng là nhẹ nhàng gật đầu- Mẫu hoàng, nhi thần có chừng mực, tuyệt đối sẽ ko lại làm khó các hân.

Trở lại Phi Vũ cung ngồi xuống, nâng chung trà lên tinh tế phẩm, quay đầu lại ngắm, Quân Phi Vũ lúc này mới phát hiện, chính mình vội vội vàng vàng đến đây 1 chuyến, dường như cũng ko thành chuyện gì hết!

Nàng theo như tất cả lời, nữ hoàng bệ hạ dường như đã sớm có ứng đối chi sách, Quân Mạc Sầu trên người có 1 loại “Mặc cho sóng gió khởi, Lã Vọng buông cần” khương thái công thức trầm ổn cùng ưu nhã, bày mưu nghĩ kế, quyết thắng thiên lý, lấy bất biến ứng vạn biến, ở trên người có mùi vị tự tin giống như đối với tất cả đều nắm tro lòng bàn tay, thật đúng là ko phải người bình thường có thể làm được .

Nàng Quân Phi Vũ ở trước mặt Quân Mạc Sầu, giống như là 1 cái thái điều ko trường đủ mao (Ý chỉ như con chim nhỏ chưa đủ lông đủ cánh để trải nghiệm mọi thứ), nàng có tài đức gì, tài năng gì thế nhưng sẽ có 1 ngày tiếp nhận chức vụ hoàng vị của nàng?

Nàng mang theo điểm tự cười nhạo.

_ Công chúa điện hạ, Trầm Hương hoàng tử cầu kiến!

Vừa nghe ngoài cửa truyền đến thị nữ bẩm báo, Quân Phi Vũ lập tức đứng dậy ra đón, nhìn nam nhân mỉm cười kia đang đứng, cũng nhin ko được nữa lộ ra vẻ mỉm cười- Trầm Hương, người đã đến rồi! Mau vào đi!

Hoa Trầm Hương nhìn nàng từ trên xuống dưới- Phi Vũ, người ko sao chứ? Nghe nói người đang đau thắt lưng, hiện tại khỏe chưa? Thế nào ko nằm đi?

__ Ta ko sao! Người là làm sao mà biết được?- Quân Phi Vũ cười hắc hắc.

1 bên Tình nhi nhưng thật ra lạnh mồm lạnh miệng- Công chúa chính là đi tìm hoàng tử điện hạ, mới có thể bị cái hoàng tử của Thiên Tiệm quốc kia đánh ngã bị thương.

Hoa Trầm Hương con người đen hiện lên 1 tia hàn quang- Thật là hán đụng?

__ Lắm miệng!- Quân Phi Vũ trừng Tình nhi liếc mắt 1 cái.

Nha đầu kia hôm nay nói chuyện sao ko biết sâu cạn như thế, 2 người hoàng tử quốc bọn họ hiện tại đều ở tro cung Phượng Hoàng quốc, mặc kệ nhất phương kia xảy ra chuyện, đối Phượng Hoàng quốc mà nói, đều là chịu ko nổi chuyện phiền toái.

39. Q.1 - Chương 39: Tình Độc Của Hắc

Quân Phi Vũ có thể rõ ràng cảm giác được Hoa Trầm Hương quan tâm phát ra từ phế phủ, nhìn hắc khuôn mặt tuần tú tao nhã căng lên, con người hiện hàn quang, liền biết hắc đang tức giận.

Tro lòng của nàng ấm áp, thân thủ nhẹ nắm bàn tay to của hắc, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, hướng hắc nhợt nhạt cười nói- Ta thực sự ko có việc gì, người đừng nghe nha đầu kia nói bậy, chẳng qua là ko cẩn thận đụng phải 1 chút, dùng rượu thuốc rồi nên ko có sao.

__ Thực sự ko có việc gì?

Hắc cúi đầu nhìn nàng, hơi thở mang theo 1 cỗ ấm áp phả vào mặt, Quân Phi Vũ tâm như nai con ngây thơ loạn nhịp, mặt cười giống như đang uống say, cấp tốc bị lấy về hồng hào, cực kỳ mê người.

Nàng hướng hắc lắc đầu, 1 đôi mắt to ngập nước như ẩn như đưa tình nhìn hắc.

Tình nhi bên cạnh cảm giác bầu ko khí ko đúng, vội vàng lui xuống.

Hoa Trầm Hương nhìn nàng than nhẹ 1 tiếng, 2 tay như nắm trân bảo, nhẹ phủng ở mặt của nàng, hướng phía môi của nàng hôn sâu đi vào.

Hắc ôn nhu mà ôm nàng, vì nàng bệnh thành 1 loại vãng, làm cho nàng chậm rãi sa vào tro đó, lại chậm rãi đem nàng càng trói càng chặt, cuối cùng làm cho nàng rơi vào lòng bàn tay của hắc ko thể tự thoát ra được. Mà nàng, lại làm như ko hề biết.

Quân Phi Vũ luôn luôn thiên vị ôn nhu tuần nam, năng lực miễn dịch cực kém, mà Hoa Trầm Hương ôn nhu ấm áp, nếu nói yêu thương thì sẽ chọn 1 người như hắc.

Hôn, đem nàng hô hấp ko khí từng chút từng chút đè ép ra, lông mi thật dài bởi vì khát cầu ko khí mà rung động ko ngớt, càng cực kỳ mê người.

Nàng thân thủ muốn đẩy hắc ra, mới phát hiện hắc độ mạnh yếu lại là to lớn như thế, 2 tay như chặt thẳng (Ý chỉ vòng tay hắc ép chặt, ko còn khe hở; ôm gì đã man quá!- Milk), khiến nàng cơ hồ hít thở ko thông.

Hé ra mặt cười trưởng được đồ bình, trên môi truyền đến cảm giác tê dại, tựa hồ 1 thời gian so với bất luận cái gì đều cường liệt mạnh mẽ hơn, xúc giác mẫn cảm càng kích thích được thân thể của nàng run rẩy ko ngừng.

Nàng trực trực phản ứng lại ko hiểu lấy lòng Hoa Trầm Hương, hắc cúi đầu giữa môi dạt ra 1 tiếng kêu rên, bàn tay to trườn xuống phía dưới, dùng sức nâng mông của nàng hướng hắc phía trước đè ép.

Thân thể ko hề mất khấn trương, nàng rõ ràng cảm giác được chỗ bụng dưới đang bị hấn cứng rần rần chạm chú đưng phải, Quân Phi Vũ quỳnh lên, cảm giác mình dường như cũng có phản ứng, mặt cười càng đỏ bừng như hà.

__ Phi Vũ, cho ta có được ko?- Hoa Trầm Hương ngược con người đen mờ mặt tình dục, thanh âm đã rõ ràng ám cảm.

Quân Phi Vũ khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, ngậm lớn thở hỗn hển mấy hơi thở, lúc này mới dương con người nhìn hấn- Vậy người làm phu thị của ta, có được ko?

Hoa Trầm Hương thân thể cứng đờ, con người tràn ngập tình dục tro nháy mắt lui được ko còn 1 mảnh, hấn ôn nhu nhẹ nhàng buông nàng ra, sửa sang lại và nắm tay nàng ngồi xuống ở trên giường- Phi Vũ, ta thật hi vọng người có thể cùng ta hồi Thương Ngô quốc, làm vương phi của ta thế nào?

Quân Phi Vũ khẽ cười lắc đầu- Ko! Ta là thích người làm phu thị của ta hơn.

Hấn bắt mắt thấp hỏi- Chẳng lẽ người thật tham luyện tam phu tứ thị dạng tiêu dao này?

__ Phải!

Nàng ko chút do dự khẳng định, làm cho Hoa Trầm Hương hừ nhẹ 1 tiếng- Vậy ta để người trúng tình độc của ta, đem ta biến thành giải dược của người, cho người ko thể phi ta, như vậy người liền cả đời ko lỵ khai ta!

Quân Phi Vũ cười khẽ ko ngớt- Vậy người thử nhìn xem, có bản lĩnh hay ko làm cho ta trúng tình độc của người!

Hấn mặt mày 1 điều, con người đen toát ra 1 trận ám hỏa, thân thể vừa lộn, liền đem nàng đặt ở dưới thân, môi ở bên tai của nàng biên nhuỷ dờ, nhẹ gặm vành tai của nàng nói- Chẳng lẽ người ko phát hiện, người bây giờ đã trúng tình độc của ta?

Quân Phi Vũ tro lòng cả kinh, đang lúc nhìn đến hấn đẩy mắt trêu tức mới hiểu được, chính mình lại bị hấn đùa bỡn!

Nàng cáu giận nói- Hoa Trầm Hương, người thật là xấu! Cũng dám trêu đùa bản công chúa, nhìn quyền!

1 đôi bàn tay trắng như phấn dùng sức lôi ở trên người của hấn, hấn lại ko đến nơi đến chốn, trái lại ở nơi đó cười ha ha- Phi Vũ đánh trúng thực sự là thoải mái, ân, lại đến...

__ Người chán ghét!

__ Ừ, thật thoải mái, Phi Vũ, dùng sức điếm...

1 nam nhân vừa nhẹ cước bộ đi tới bên dưới cửa sổ, nghe tro phòng truyền đến liếc mắt đưa tình thanh âm, đâm mở giấy cửa sổ vừa nhìn, tro phòng kia kẻ sát 2 cổ thân thể, làm cho hấn khuôn mặt tuần tú càng hắc trầm, tức giận bừng bừng phần chấn rất nhiều, thuận tay thao khởi 1 chậu hoa bên cạnh, hung hăng nện ở trên cửa sổ.

Chậu hoa rơi xuống đất, “Băng” 1 tiếng vang lớn, sợ đến Quân Phi Vũ cùng Hoa Trầm Hương lập tức từ trên giường nhảy dựng lên.

__ Ai?- Hoa Trầm Hương đẩy cửa sổ ra dò xét, lại phát hiện ngoài cửa sổ 1 bóng người cũng ko có.

Quân Phi Vũ mặt cười nén giận- Thực sự là buồn cười, dám quấy nhiễu bản công chúa. Người tới a!

Hô to 1 tiếng, Tình nhi vẽ mặt kinh hoảng chạy tiến vào- Công chúa điện hạ, đã xảy ra chuyện gì?

__ Lập tức hạ lệnh, làm cho nội thị tra rõ 4 phía Phi Vũ cung có nhân vật nào khả nghi, nhìn là ai dám hướng tro phòng bản công chúa ném chậu hoa, nếu như bắt được, hung hăng trêu hấn cho ta.

__ Dạ! Nô tỳ lập tức đi ngay!

Tình nhi 1 bên lui, 1 bên trộm nhìn lên Hoa Trầm Hương liếc mắt 1 cái, lại phát hiện hấn chính nhìn Quân Phi Vũ, khuôn mặt tuần tú hơi co quắp, rõ ràng cho thấy đang vất vả ghen cười, nàng vội vàng hướng Quân Phi Vũ đã nhảy 1 ánh mắt ám chỉ.

Quân Phi Vũ lúc này mới phát hiện mình thế nhưng ở trước mặt của hân bão nổi!

Nàng nhẹ chơn mặt mày nhìn hân- Muốn cười? Vậy cười đi! Dù sao ta cũng ko quan tâm người thấy được ta đây bộ dạng hung hăng, có phải hay ko sợ rồi?

Hân đang cười, nhưng cũng ko phải cười to, vẫn là cái loại cười nhẹ nhàng mà như là có thể ám áp vén động lòng người này, Quân Phi Vũ ko khỏi hoài nghi, người nam nhân này có phải hay ko vĩnh viễn tính tình đều tốt như vậy!

_ Phi Vũ, ta cũng ko sợ, ta nhưng thật ra cảm thấy người như vậy thực sự là đáng yêu! Đáng yêu được làm cho ta hận ko thể cắn người 2 cái.

Hân vừa nói xong, lại vẫn thực sự ôm lấy nàng, ở trên cổ của nàng cắn 2 cái, chỉ là lúc ánh mắt đang rơi xuống cổ nàng thượng lưu lại mấy nhọt nhọt tử hồng ẩn kia, mâu quang lại thâm sâu mấy tầng.

Quân Phi Vũ đẩy ra hân- Được rồi, đừng đùa, sắc trời cũng đã chậm, ko bằng người ở nơi này dùng bữa tối ha!

Hoa Trầm Hương cười híp mắt- Trầm Hương cầu còn ko được! Tốt nhất có thể...

Sợ hân miệng chó phun ko ra ngà voi, Quân Phi Vũ vội vàng quát nhẹ- Câm miệng!

_ Ta là nói, tốt nhất có thể thêm nhiều 1 chén trà hương nồng thật là tốt. Vũ nhi, người có phải hay ko nghĩ đến điều nào vậy?

Quân Phi Vũ trừng mắt nhìn hân tại chỗ vẻ mặt cười xấu xa, phiền muộn ko ngớt. Nàng ngay từ đầu thế nào lại ko phát hiện, ôn nhu nam nhân này thế nhưng sẽ như thế vô lại? Như thế thích chiếm tiện nghi?

Nói, nam nhân này thủ đoạn thật là đáng ghét a! Nàng thực sự là bị bán còn ko biết, còn đang ngây ngốc giúp hân kiếm tiền mà đâm ra nghiến, nghĩ lại lúc này mới phát hiện, tro khoảng thời gian ở chung này, ko phải nàng đang đùa giỡn hân, mà là nàng bị hân đùa giỡn!

Bất quá, nghĩ lại cảm giác cũng ko tính là quá kém, có 1 loại vị đạo yêu thương!

Môi của nàng giác nổi lên một tia nhọt nhọt mỉm cười.

Đêm nay, Hoa Trầm Hương ở lại tro cung của nàng tới giờ Hợi, đồng thời nhất định phải đáp ứng nàng ngày mai bồi hân, lại dâng 1 cách thức hôn t nồng nhiệt iêu chuẩn, lúc này mới chịu hồi Thượng Nghi cung nghỉ ngơi.

Nửa đêm, Quân Phi Vũ nằm ở trên giường còn đang trần trọc, lần đầu tiên vì 1 người nam nhân, ko thể ngủ.

Mà mình và Hoa Trầm Hương tro lúc đó ái muội, Quân Phi Vũ nghĩ thâm, nếu như ko phải tên hỗn đản nào đập phá cửa sổ chạy trốn, nói ko chừng hôm nay nàng thực sự sẽ cho Hoa Trầm Hương câu lên giường , nếu quả thật là như vậy, phía sau lại sẽ phát triển thế nào?

Còn có 1 việc nàng thật ko ngờ chính là, người vừa tiến vào hồi thẩm tra rõ kết quả dĩ nhiên là Trình Nhất Dao, mẫu hoàng thế nhưng điều hân đi quản đại nội thị vệ, vậy hân cũng là anh hùng có đất dụng võ đi?

Chỉ là Trình Nhất Dao hồi báo kết quả làm cho nàng có chút chán nản, bọn họ thế nhưng ko có bắt được người!

Nàng thiếu chút nữa mắng lên tiếng, nhưng lúc ở nhìn thấy Trình Nhất Dao ánh mắt chờ đợi, càng làm cấp nói rụt trở lại, chỉ là phát tay 1 cái làm cho hân lui xuống.

40. Q.1 - Chương 40: Bị Ai Ăn

Quân Phi Vũ cảm giác mình động tâm, suy nghĩ về Hoa Trầm Hương 1 đêm, cuối cùng nặng nề đi vào giấc mộng, ngay cả tro mộng cũng là cùng hắc cùng nhau.

Ám dạ, tứ phương vắng vẻ.

Nguyên bản ôn hoà tro ko khí, đột nhiên cuộn cuộn nổi lên 1 trận gió, bệ cửa sổ hơi khê động, ko có phát ra 1 tia tiếng vang, 1 người áo đen giống như tơ liễu nhẹ lướt tiến vào, hắc y nhân lặng đứng ở trước giường, vén khởi sa trường, tĩnh lặng nhìn người kia đẹp như mộng xuân hải đường, thấy nàng khoe môi nhẹ khởi 1 luồng mỉm cười, khiến hắc y nhân chớp mũi hừ 1 tiếng.

Nhìn nàng ở ngủ say trung đô khởi môi đỏ mọng, hắc y nhân chỉ cảm thấy bụng dưới nóng lên, kinh thân tiến lên, ngón tay nhẹ điểm 1 chút huyết ngũ của nàng, liền bắt đầu nhẹ tay giải khởi y phục của nàng.

Tuyết trắng xương quai xanh, hoàn mỹ ngực tuyến, hắc y nhân con người sắc lần nữa ám trầm, thấp giọng đô nam 1 câu gì đó, liền gạt cái khăn đen mơ hồ ở trên mặt, đem môi nhẹ nhàng mà ấn đi xuống.

Mang theo dụ hoặc hôn, nhẹ nhàng mút môi của nàng, ngay cả đang ngủ, nàng vẫn là phát ra thanh âm như tiếng mèo con than nhẹ.

Nam nhân tựa như mang theo trừng phạt khê cắn 1 chút môi của nàng, đau đến nàng kêu rên lên tiếng, nhìn nàng đôi mi thanh tú tức khởi, hắc y nhân lại thương tiếc hôn nhẹ.

Bàn tay to đưa về phía bụng của nàng, lúc cảm giác nàng đã chuẩn bị xong, liền đem thân thể của mình ngoan mai nhập vào tro cơ thể nàng, ôn nhuận ấm áp làm cho lý trí của hắc y nhân mất hết, bên tai vang lên tiếng nàng than nhẹ như mèo con thút thít, hắc y nhân duyên dáng khoe môi lướt qua 1 đạo đường vòng cung mê người, dưới thân động tác cũng càng phát ra nóng nảy.

__ Vũ nhi...

__ Người là của ta, của ta...

Hắc y nhân kèm theo 1 tiếng trầm thấp, giường lớn hoảng động được càng phát ra rõ ràng, “Két két” tiếng vang, có thể rõ ràng dự kiến hồng la dưới trường kịch liệt thể nào.

1 hồi hoan ái qua đi.

Hắc y nhân hài lòng nhìn ấn ký của mình ở lại trên người nàng, lại chậm rãi giúp nàng chỉnh lý hảo y phục, cuối cùng, ở trên môi của nàng hạ xuống 1 nụ hôn, lúc này mới kinh thân rời đi, chỉ để lại 1 phòng đầy mùi vị xạ hương, ở tro phòng bồi hồi ko đi.

Ngủ 1 giấc tỉnh, trời đã sáng choang.

Quân Phi Vũ nhớ tới hôm nay còn muốn bồi Hoa Trầm Hương trên đường phố, vội vàng đứng dậy, vừa ngồi dậy, liền cảm giác hạ thể làm như có 1 cỗ nhiệt lưu tuôn ra, 1 cỗ mùi vị tanh tưởi quen thuộc nhảy vào chớp mũi, làm cho động tác nàng xuống giường nhất thời xơ cứng.

Chẳng lẽ tối hôm qua 1 hồi mộng xuân kia, nhưng thật ra là thực sự xảy ra?

Mi phong của nàng hơi long khởi, là ai dám to gan như vậy, tùy ý ra vào Phi Vũ cung, còn có thể bình yên vô sự cùng nàng hoan ái 1 tràng? Lại ko bị người khác phát hiện?

Quay đầu lại nghĩ đến chính mình tối hôm qua khúc ý hầu hạ, mặt cười lại là đỏ bừng, chính mình tại sao có thể như vậy đây? Làm sao lại cùng nam nhân hắc hươu, chỉ có bằng cảm giác bản năng, ý thức lại tuyệt ko rõ ràng, chẳng lẽ là bị người ta hạ mê hương?

Nàng dùng sức ngửi ngửi, lấy cảm giác nhạy cảm cảm giác, ko có nghe thấy được mê hương vị đạo a? Vậy cũng chỉ có 1 khả năng, người nam nhân này thân thủ nhất đẳng lợi hại, vô thanh vô tức tới gần nàng, sau đó sẽ điểm huyết của nàng, đã đem nàng cấp cận kiên mật tịnh.

Người nam nhân này, tuyệt đối là cao thủ!

Mình bị người ta ăn ko phải trả tiền còn ko biết là ai, này oan thật đúng là lớn!

Hỗn đản đáng chết này, đến tốt cùng là ai? Hấn và người đập bể cửa sổ rốt cuộc có quan hệ hay ko? Có phải là cùng 1 người hay ko?

Quân Phi Vũ ở tro đầu tìm kiếm kẻ khả nghi, lại cảm thấy mỗi người đều khả nghi, cáu giận rất nhiều, đáy lòng hừ lạnh, cũng dám công nhiên chiếm tiện nghi cô nãi nãi ta, mặc kệ người là ai, chỉ cần bị ta biết, ta nhất định sẽ hảo hảo thu thập người!

Tro cung ở 1 cái góc, nam nhân đang uống trà đột nhiên ánh mắt vừa nhảy, lòng bàn chân phát lạnh, nhin ko được đặt chén trà xuống, cúi đầu rơi vào trầm tư.

Sau đó, đứng dậy xuất môn.

Tình nhi nhìn Quân Phi Vũ sáng sớm sắc mặt ko tốt, cẩn thận từng li từng tí nhìn sắc mặt của nàng, nói đùa nàng- Công chúa, ai dám trêu chọc khiến công chúa ko vui ? Tình nhi cho người đi tìm hấn nha!

Quân Phi Vũ quả nhiên bị nàng chọc cười! Nha đầu kia, thật đúng là biết cách làm nàng hài lòng!

— Ta ko sao, chính là tro lòng có cảm giác rầu rĩ. Tình nhi, đêm qua người nghe được động tĩnh gì sao?

Tình nhi là nội thị cung nữ của nàng, liền ngủ ở sát vách, nếu có động tĩnh, nàng hấn là sẽ biết nha!

Tình nhi nghiêng đầu nghĩ nghĩ, sau đó lắc đầu- Ko có nha! Hắc hắc, nô tỳ ngủ 1 giấc thật quá ngon, có phải hay ko công chúa gọi nô tỳ ?

— Ko có!

— Công chúa, được rồi! Người xem 1 chút, đẹp ko? Kỳ thực công chúa mặc y sam màu hồng sắc cũng rất đẹp mắt, ngài xem đi, màu hồng này khiến da thịt công chúa càng trắng như tuyết, con người tựa như thu thủy, so với kia thanh nhã sắc, lại có 1 loại phong tình khác!- Tình nhi xảo tiểu xinh đẹp.

— Tình nhi, miệng của người nhe, thật đúng là càng ngày càng ngọt.

Quân Phi Vũ nhìn mình tro gương, xác thực cũng theo như lời Tình nhi, màu sắc diễm lệ, phụ trợ nàng dung nhan thanh lệ thoát tục càng xuất chúng, đặc biệt mỹ lệ, làm cho nàng nhớ tới kia 1 loại màu hồng tuyết trắng mùa đông.

Ngoài cửa, vang lên tiếng cung nữ giữ cửa bấm báo- Khởi bẩm công chúa điện hạ, Trầm Hương hoàng tử cầu kiến!

— Mời hấn vào!

Hoa Trầm Hương nhẹ bộ bước đi thông thả tiến vào, nhìn thấy 1 thân Quân Phi Vũ màu hồng đi ra, cũng ko khỏi chớp mắt, mê thần, 2 tròng mắt lóe tinh lưỡng quang mang, vẻ nho nhã cao giọng ngâm nói- Sương tiêu tuyết dung xua mùa đông, vân dung nguyệt dãi tống xuân phong, chúng mộc ko chỉ mộng chưa túc, độc đào lôi phát vạn cây hồng.

Bách điệu đua tiếng thưởng phương sớm, thiên phong bay nhanh thổi mặt nồng, lang nhi nghe thấy hương cầu tư cấp, đám đám diễm lệ say tình huynh.

Quân Phi Vũ mặt cười ửng đỏ, từ này rõ ràng là đang câu dẫn người mà! Cái gì “Lang nhi nghe thấy hương cầu tư cấp, đám đám diễm lệ say tình huynh”, hảo cho tên Hoa Trầm Hương, mặc dù vẫn lấy ôn nhu kỳ nhân, nhưng cũng ko gặp hấn lúc nào quá e lệ, luôn luôn lúc nào cũng khắc khắc biểu đạt tình ý về phía nàng!

Chỉ là, tình ý này rốt cuộc mấy phần thật, mấy phần giả, lại làm cho nàng nhìn ko rõ ràng lắm.

Quân Phi Vũ đành phải giả bộ như ko nghe thấy, cười hỏi- Trầm Hương, người đã ăn sáng chưa?

Hoa Trầm Hương lừa lúc nàng ko để ý, đem nàng ôm vào lòng, nhẹ ngửi hương khí trên người nàng- Phi Vũ, ta chỉ ngóng trông trời nhanh sáng 1 chút, hảo có thể nhanh lên 1 chút nhìn thấy người, khởi thân liền chạy thẳng tới nơi này, thật đúng là vô tâm tư đi ăn sáng! Người ta nói, tú sắc nhưng xan, hiện tại ôm Tiểu Vũ, ta đã ko cảm thấy đói bụng.

Quân Phi Vũ bị hấn chọc cho tựa như mèo quấy nhiễu ngựa, cảm giác được hơi thở của hấn phun ở trên cổ, muốn lui ly khai 1 điểm, trái lại bị hấn lăm càng chặt hơn, muốn ngựa đầu nói chuyện, lại vừa lúc đụng tới môi của hấn.

Hoa Trầm Hương con người đen tối sầm lại, ngay trước Tình nhi mặt, cứ như vậy hôn xuống.

_ Ô...

Quân Phi Vũ giãy giụa ko ra, đành phải tùy ý hấn hôn, khóe mắt dư quang, đang lúc nhìn đến Tình nhi cúi đầu bả vai ko ngừng nhún rõ ràng đang cười nằng, thầm thở dài nói, hội này xong, nằng cái gì hình tượng cũng bị mất!

Đợi được hôn vừa phương hựu, Quân Phi Vũ nhẹ thụt 1 chút Hoa Trầm Hương- Người xem người, thế nào tuyệt ko kiêng kị, Tình nhi còn ở chỗ này đây!

Hoa Trầm Hương tươi cười cung cúc, liên thanh nói- Hảo, hảo, hảo, lần tới ta nhất định chú ý!

Tình nhi cũng lập tức nói- Là nô tỳ sai! Nô tỳ đáng chết, nô tỳ lập tức lui ra!- Nói xong liền chạy như 1 làn khói bay ra.

_ Người xem người...- Quân Phi Vũ 1 đôi con người như nước tựa như giận dữ tựa như oán than, lại như 1 làn thu thủy, đem Hoa Trầm Hương toàn bộ tịch đi vào.

Hấn dùng ngón tay nhẹ câu dẫn ra 1 luồng tóc mái của nằng, mâu quang ở lúc nhìn đến cổ nằng thượng ấn xanh tím, tro nháy mắt ám trầm, cúi đầu ở bên tai nằng nhẹ thì thầm- Tiểu Vũ, lần tới ko được phép để cho người khác đem ấn ở lại trên người của người, người là của ta!

_ Trầm Hương, người...- Quân Phi Vũ vừa thẹn vừa giận.

Nằng đã cố tình lựa 1 thân quần lụa mỏng màu hồng, chính là muốn che khuất tên khốn kiếp ko biết tên ngày hôm qua kia lưu lại ấn, ko nghĩ tới, vẫn bị hấn xích 1 lóa vết lộ ra, mặt thật ko biết giấu đi đâu mà.

41. Q.1 - Chương 41: Nam Nhân Đấu

Thẹn quá thành giận Quân Phi Vũ quỳnh lên sẽ ko nói ra được lời hay- Người cũng ko phải cùng ta có liên hệ gì! Người ko có tư cách quản ta nhiều như vậy!

Hoa Trầm Hương 2 tay đột nhiên khấu thượng 2 vai của nằng, chặt được làm cho nằng cảm giác được từng đợt đau đớn. Hấn kia luôn luôn ôn nhu trường trên mặt, thế nhưng tràn ngập trước bão táp cuồng nộ.

_ Tiểu Vũ, ta cho người biết, người nhất định sẽ là người của ta, ngay từ ánh mắt đầu tiên thấy người, ta cũng đã quyết định, kiếp này người ko thể trốn khỏi ta! Vì thế, ko được phép nói ta ko là cái gì của người nữa. Nếu như người là chê ta động tác ko đủ nhanh, hảo, chúng ta đi! Ta sẽ ngay bây giờ đi tìm nữ hoàng bệ hạ cầu hôn.

Vừa nói xong, hấn liền dắt tay nằng hướng ngoài cửa bước.

Động tác của hấn có chút thô lỗ, so với ôn nhu ngày thường thật là ko giống nhau, nhưng lại kỳ dị làm cho Quân Phi Vũ cảm thấy chân thực.

Nằng dùng sức kéo hấn lại, sắc giọng- Ai, nhân gia ta tùy ý nói 1 câu, người sinh khí cái gì?

Hoa Trầm Hương xoay người lại, đem nằng để ở cạnh cửa trên tường, thân hình cao lớn như 1 ngọn núi lớn hướng nằng đè ép sát vào, 2 tay ly biệt khấu ở bên gáy của nằng, kia còn có khí thế cùng thể trọng, ép tới Quân Phi Vũ sắp ko thở được.

Tâm, có chút bối rối, nhưng nằng lại cố gắng làm 1 bình tĩnh trở lại.

Nàng vùng lên 1 đôi mắt sáng, vẻ mặt vô tội hỏi- Trầm Hương, người sao vậy? Chỉ nói câu đầu tiên lại làm cho người tức giận như vậy, thôi được rồi! Ta nói xin lỗi với người là được, sau này ta sẽ không nói như vậy nữa, được rồi nhé?

— Tiểu Vũ, người nghe đây, người sẽ là người của ta! Nhất định sẽ là!

Hắn 1 đôi mắt lợi hại lóe hàn quang, ám cảm thanh âm nói xong, môi mỏng khuynh hạ, khuynh khắc thời gian liền chiếm cứ môi của nàng, mang theo 1 loại cường liệt muốn giữ lấy, dùng sức mút môi mềm mại của nàng.

Cùng Hoa Trầm Hương ở chung mấy ngày nay, hắn cấp cho cảm giác của nàng vẫn là phù phiếm không thật.

Nhưng hắn giờ khắc này, hắn lại mang đến trên môi của nàng nhẹ nhàng đau đớn, đau đến làm cho Quân Phi Vũ nhíu mày, nhưng rõ ràng cảm thấy hắn đối với nàng quan tâm, mà không phải chỉ là vui đùa 1 chút mà thôi.

Nàng làm sao đây? Có phải hay không cũng muốn đối với hắn thay đổi 1 chút cơ hội, tiến tới lấy thành tương ái? Lấy tâm tương giao?

Yêu đi! Không giao ra tâm, làm sao có thể thể nghiệm tình yêu đến vui sướng? Suy nghĩ cẩn thận Quân Phi Vũ thả lỏng thân thể chính mình buộc chặt, 2 tay sửa thành câu thượng cổ của hắn, cùng hắn tùy ý triển hồn.

Bên tro cánh cửa, truyền ra nghiến nát ngâm thanh cùng thở dốc, làm cho những kẻ không liên can như cung nữ giữ cửa, còn có Tình nhi sắc mặt đỏ thắm.

Xa xa, đi đến 1 người nam nhân, cung nữ đang muốn đối với hắn hành lễ, lại bị hắn giơ tay ngăn chặn thanh âm, hiển nhiên, hắn tai thính mắt tinh, đã nghe được tiếng vang có chút bất lương.

— Đây tử nữ nhân, chẳng lẽ nữ nhân bọn họ còn thỏa mãn không được nàng? Xem ra bọn họ còn phải sử dụng 1 chút ngoan chiêu mới được!- Tiêu Bạch muốn oán hận. Cặp con ngươi sáng ngời híp chặt lại, song quyền nắm chặt, sắc mặt hơi phiếm thanh, thân thể thon dài xanh đen sắc trường sam hạ, như kéo chặt dây cung, xiết được thẳng tắp, bình thường cho dù phong độ tốt mấy cũng vào giờ khắc này bắt đầu không chế được.

Hắn tiến lên 1 bước, liền môn cũng không đập, cứ như vậy trực tiếp đẩy cửa ra.

Đại môn phát ra “Loảng xoảng” 1 tiếng vang nhỏ, ngay lúc nhìn thấy nữ nhân mà mình tư niệm hằng đêm đang bị Hoa Trầm Hương cấp đặt ở cạnh cửa trên tường, nhất thời tro cơn giận dữ, 1 quyền liền hướng phía ngay lưng Hoa Trầm Hương cấp quất tới.

— Tiêu Bạch, dừng tay!

Quân Phi Vũ dưới sự kinh hãi, cũng không biết khí lực từ nơi nào tới, 1 tay đẩy Hoa Trầm Hương ra, tro nháy mắt này, liền đem mình và Hoa Trầm Hương hoán đổi vị trí.

1 cái thiết quyền, cứ như vậy thẳng tắp huy ở tại trên mặt của nàng.

Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy trên mặt 1 trận tê dại, lập tức liền cảm giác 1 cỗ nhiệt lưu theo lỗ mũi khoang miệng lưu ra bên ngoài, đôi mắt sáng không dám tin tưởng quét Tiêu Bạch liếc mắt 1 cái, ý thức liền lại 1 lần nữa rơi vào hắc ám.

— Vũ nhi...- Tiêu Bạch nhìn thấy quả đấm của mình rơi vào trên mặt Quân Phi Vũ, cả kinh lớn tiếng rống giận, 1 bước tiến lên xa, vừa vặn tiếp được thân thể nàng muốn ngã xuống.

Thấy vẻ mặt nàng toàn là máu, trái tim của hắn 1 trận lại 1 trận co quắp, cơ hồ sắp đình chỉ.

Hoa Trầm Hương hướng phía cung nữ ngoài cửa rống giận- Còn không mau đi thỉnh ngự y! Mau! Tình nhi, mau đem nước nóng qua đây.

Tình nhi bị 1 màn này dọa ngốc, lúc này mới như ở tro mộng tỉnh lại, lập tức đáp 1 tiếng- Dạ!- Cấp tốc chạy đi ra.

Hoa Trầm Hương bình tĩnh kết thúc phân phó, vẻ mặt âm ngoan trừng mắt Tiêu Bạch, thân thủ muốn cướp lại Quân Phi Vũ tro tay hắc, Tiêu Bạch lại gắt gao ôm chặt ko tha, giữa cặp kia sáng sủa con ngươi đen, rõ ràng mờ mịt 1 tầng đám sương.

_ Tiêu Bạch, nếu như Phi Vũ có chuyện gì, ta tuyệt đối sẽ ko buông tha ngươi!

Tiêu Bạch bỗng nhiên ngẩng đầu, đám sương tro mắt làm như tro nháy mắt đã bị bốc hơi hết, vẻ mặt ngạo nghễ ko sợ hãi trừng mắt hắc- Ta cũng sẽ ko bỏ qua ngươi, Phi Vũ là thê chủ của ta, cũng là nữ nhân của ta, ngươi đừng mơ tưởng nhúng chàm!

Hoa Trầm Hương trả lời lại 1 cách mỉa mai- Có thể hay ko nhúng chàm, cũng ko đến phiên ngươi nói, ko tin, chúng ta liền chờ xem! Hơn nữa, ngươi ko phải đã bị nàng hù rồi sao? Còn có tư cách gì nói lời này? Thê chủ, thực sự là cười nhạt.

2 nam nhân ánh mắt hung ác độc địa đụng vào nhau, ko ai phục ai, chỉ có hoa lửa trên ko trung chung quanh cho phép cất cánh, tổn thương tâm đây đó.

Lúc này, thân phận địa vị gì cũng ko quan hệ, thuần túy chính là 1 hồi nam nhân cùng nam nhân tro lúc đó đấu, đấu tranh!

Đương lúc Quân Phi Vũ tỉnh lại lần nữa, phát hiện trước giường đứng đây người, nàng mang theo ánh mắt có chút mờ mịt hé ra kích động trên mặt nhìn quanh.

_ Tiểu Vũ, ngươi đã tỉnh?

_ Vũ nhi, ngươi ko sao chứ?

_ Vũ nhi, ngươi cảm giác thế nào?

_ Vũ nhi, ngươi có đau hay ko?

Từng tiếng hỏi thay phiên nhau, dần dần làm cho Quân Phi Vũ đầu óc rõ ràng hẳn lên, nàng tính muốn nói, mới nhếch miệng liền đau đến nàng nhăn mày chau mặt lại, nước mắt cũng ko tự chủ được chảy xuống.

Nàng thật ko phải là muốn khóc, đây chỉ là thân thể thần kinh phản xạ, chỉ là đau đến rơi lệ!

Nam nhân 4 phía vừa nhìn nàng khóc, càng yêu thương vô cùng, lại là 7 miệng 8 lưỡi quan tâm tạo thêm 1 trận ồn ào, làm cho nàng sắp hôn mê lần nữa!

Nàng hiện tại tuyệt ko hoài nghi, nàng cùng này mấy nam nhân tuyệt đối là oan gia, nhắc lên bọn họ tuyệt đối ko có chuyện tốt.

Mặc dù ko thể nói chuyện, nhưng Quân Phi Vũ thân thể lại còn có thể động, nàng dùng 2 tay che lỗ tai, đem ánh mắt cấp chăm chú nhắm lại, rõ ràng ko muốn xem, cũng ko muốn nghe.

Tro phòng, đột nhiên vắng vẻ ko tiếng động.

Cuối cùng, một lại 1 cước bộ trầm trọng di động ra bên ngoài.

_ Công chúa, bọn họ đều đi! Ngươi có thể mở mắt ra!

Thẳng đến bên tai truyền đến giọng nói Tình nhi, Quân Phi Vũ này mới chậm rãi mở mắt ra, nhẹ nhàng phun ra 1 ngụm trường khí, lại là đau đến nàng đảo hút mấy cái khí.

Cái kia Tiêu Bạch, ko nghĩ tới thoát nhìn như mẫu người nam nhân nhả nhận, thế nhưng xuất thủ nặng như vậy!

Lần này, nàng nhất định là bị hắc đánh được mặt mũi bầm dập, vô cùng thê thảm đi?

_ Tình, nhi, mau, lấy, gương, đến!- Quân Phi Vũ nhin đau, từng câu từng chữ nói.

_ Công chúa...- Tình nhi vẻ mặt chần chờ.

Đang nhìn đến khuôn mặt tro gương kia tương so với đầu heo còn muốn kinh khủng xấu xí hơn, Quân Phi Vũ đôi mắt sáng trợn tròn, phát ra 1 trận hung quang, sợ đến Tình nhi 2 tay thẳng run rẩy, thiếu chút nữa liền cái gương đều bắt ko được.

1 lát, mới nghe thấy công chúa điện hạ nghiêng rằng nghiêng lợi nói ra mấy chữ- Tiêu, bạch, ta, muốn, giết, người!

42. Q.1 - Chương 42: Có Hay Ko Cứu Hẩn

Nhưng vào lúc này, cung nữ giữ cửa đột nhiên cùng nhau hô lớn- Lục nhi (Diệp nhi) bá kiến nữ hoàng bệ hạ, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!

_ Bình thân!

Vừa nghe đến Quân Mạc Sầu kia thanh âm nhàn nhạt lại tràn ngập uy nghiêm vang lên, Tình nhi lập tức chạy tới ngoại thất đón chào, Quân Phi Vũ lại ở tro lòng kêu rên ko ngớt, này nữ hoàng bệ hạ thể nào tới nhanh như vậy? Nàng hiện tại này bộ dạng chẳng khác gì đầu heo, nhưng thể nào gặp người đây?

Quân Phi Vũ nhân châu xoay động, ko nói 2 lời vội vàng nghiêng người nằm xuống, lập tức lấy khăn lụa mỏng đắp lên trên mặt.

Cứ như vậy, nàng có thể ko cần hướng nữ hoàng bệ hạ hành lễ, còn có thể giả trang đáng thương, bác bác nữ hoàng bệ hạ đồng tình. Lại nói, nữ hài tử da mặt mỏng, lòng thích quấy phá cái đẹp, Quân Phi Vũ ước gì mọi người ở trước mặt nàng đều là người mù, nàng ko muốn làm cho bất luận kẻ nào nhìn thấy mình bộ dáng giống quỷ này, nhớ tới vừa đã bị kia thất nam nhân gặp qua xấu dạng của mình, ở trước mặt bọn họ hình tượng toàn bộ phá hủy, tro lòng càng đối Tiêu Bạch kia hận muốn chết.

Nàng nghe thấy Tình nhi đang hành lễ thỉnh an, lại nghe Quân Mạc Sầu cước bộ đã hướng bên giường tiến đến gần, tâm, lại cũng theo khấn trương nhảy mấy cái ko ngừng.

Đôi này tu vi sâu ko lường được mẫu hoàng, Quân Phi Vũ vẫn là rất cố kỵ, vì thế, ở trước mặt Quân Mạc Sầu, nàng chỉ có thể tận lực trang bị.

Giường nhẹ nhàng hăm hạ, Quân Mạc Sầu thanh âm ôn nhu vang lên- Vũ nhi, còn đau ko? Cấp mẫu hoàng nhìn đi!

Quân Phi Vũ tùy hứng bỏ qua Quân Mạc Sầu tay muốn chạm vào vai nàng, ủy khuất như là đứa nhỏ giận dỗi- Ko nên! Mẫu hoàng, nhi thân hiện tại rất xấu, ko thể để ấu hoàng nhìn!

Động tác biểu tình lưu sướng tự nhiên, nhìn ko ra 1 tia giả tạo nào, trước đây Chu Đồng Đồng liền luôn luôn cười nàng là 1 diễn viên trời sinh thiên phú.

Quân Mạc Sầu nhìn Tình nhi cùng những người đang đứng bên tro nội thất, nhẹ vung tay lên- Các người lui ra!

Nhìn thấy mọi người lui ra, Quân Phi Vũ nhưng vẫn là gắt gao che khuất mặt ko tha, Quân Mạc Sầu vẻ mặt bất đắc dĩ- Được rồi, hiện tại chỉ còn 2 mẹ con chúng ta, người đứa bé này cho dù xấu thể nào, ta đây là mẫu hoàng cũng chỉ có yêu thương, như thế nào sẽ ghét bỏ người chứ?

Nàng cũng đã nói như vậy, Quân Phi Vũ cũng ko tốt lấy thêm kiêu, đành phải nói- Kia mẫu hoàng thấy nhưng ko cho phép cười nhi thân!

_ Hảo, mẫu hoàng ko cười!

Quân Phi Vũ ko có cách nào, đành phải lấy khăn tay ra, lộ ra khuôn mặt kia trương phù thũng xanh tím bầm tưa như cái khoai sọ nằm trên đồng cát, 1 đôi con ngươi như nước lóe ra đáng thương quang mang, nhìn Quân Mạc Sầu.

Quân Mạc Sầu thon dài ngọc thủ nhẹ nhàng đụng vào mặt của nàng, thấy nàng ko chỉ nửa bên mặt sưng bầm tưa như cái bánh bao, ngay cả khóe môi còn nứt ra 1 đạo nhỏ vết thương, mặt trên còn mang theo 1 tia máu khô, tâm càng thương yêu ko dứt- Vũ nhi, người chịu khổ rồi! Lần này, mẫu hoàng hẳn là đối với người nói tiếng cảm ơn mới phải!

Quân Phi Vũ cả kinh- Mẫu hoàng vì sao nói như thế?

Quân Mạc Sầu nhẹ nhàng thở dài- Nếu như ko phải người thay Trầm Hương hoàng tử kia đỡ 1 quyền này, này tội danh có ý đồ mưu sát hoàng tử đắc thành, Tiêu Bạch hẳn là thế nào cũng chạy ko thoát đi. Ko chỉ hẳn chạy ko khỏi kiếp này, liền ngay cả chúng ta, chỉ sợ cũng khó từ kỳ cứu. 1 khi Thương Ngô quốc lấy việc này đến truy cứu, đem việc này gây khó dễ, vô cùng có khả năng sẽ đem quốc gia của ta mang đến cực đại phiền toái, dù cho ko có phiền phức, này chịu nhận lỗi càng ko thiếu được, đến lúc đó lời đồn đại chuyện nhằm nổi lên 4 phía, cũng sẽ làm cho quốc gia của ta danh dự bị hao tổn.

Nhìn thấy Quân Phi Vũ vẻ mặt ko hiểu, nàng lại tiếp tục giải thích- Hiện tại 4 đại quốc biểu hiện ra ôn hoà, nhưng ngầm 1 ngày kia ko phải ba đào cuộn trào mãnh liệt, mặt ngoài yên lặng hạ che giấu bao nhiêu nguy hiểm, người có biết ko?

Quân Phi Vũ giả vờ vẻ mặt mờ mịt lắc đầu.

Kỳ thực, cái đoạn đầu đã tranh quyền ở cung đấu tiểu thuyết cùng ti vi còn nói ghê gớm hơn, nàng như thế nào còn ko rõ ràng quan hệ lợi hại tro chuyện này, dẫu rằng mà chế toàn thân, quan hệ ngoại giao quyết hay thay đổi, còn có cái loại thủ đoạn khó lòng phòng bị này, nghĩ đến cũng là làm nhân tâm kinh sợ, đây cũng là nguyên nhân nàng tại sao phải che ở trước mặt Hoa Trầm Hương thụ 1 quyền kia.

Thay vì nói nàng đối Hoa Trầm Hương sâu đậm cảm tình, ko bằng nói, nàng chỉ là muốn vì Phượng Hoàng quốc, cũng vì chính nàng giảm thiểu 1 phần phiền phức.

Nhưng nàng ko hi vọng này đó nguyên nhân bị Quân Mạc Sầu biết, càng ko muốn ở Quân Mạc Sầu trước mặt biểu hiện ra thông minh của mình, nàng càng hy vọng chính là, Quân Mạc Sầu vẫn là đem nàng trở thành cái kia Cổ Đại công chúa.

Nhưng bây giờ theo nàng đối với mình quan tâm độ đến xem, tựa hồ đã nhận định hoàng vị này muốn chính mình đến kế thừa, lần này, nàng còn có thể có cơ hội thoát khỏi được Quân Mạc Sầu khống chế sao?

_ Vì thế, lần này, Tiêu Bạch tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, về phần nên xử lý như thế nào, liền toàn bộ nhìn Trầm Hương hoàng tử muốn thế nào.

Quân Phi Vũ mạch suy nghĩ có chút bay xa, bị Quân Mạc Sầu 1 chút những lời này cấp dọa tới.

_ Mẫu hoàng, ý của ngài là còn muốn đem Tiêu Bạch giao cho Trầm Hương hoàng tử xử lý?- Quân Phi Vũ đột nhiên nghĩ đến khuôn mặt tuấn tú kia trương đau đớn, tro lòng hiện lên 1 trận ko đành lòng.

Quân Mạc Sầu nhẹ liếc nàng 1 cái liếc mắt- Thế nào? Yêu thương hẳn?

Quân Phi Vũ nghĩ 1 đằng nói 1 nẻo- Ta mới ko đau lòng hẳn đâu! Ai bảo hẳn làm việc vọng động như vậy, lại ko động não mới hạ chuyện phiền toái này.

Quân Mạc Sầu đứng dậy- Nếu như người ko muốn nhìn thấy Tiêu Bạch kết quả thê thảm, liền đi cầu Trầm Hương hoàng tử buông tha Tiêu Bạch đi!

_ Ta đi cầu Trầm Hương hoàng tử? Mẫu hoàng, người làm cho ta thế nào cầu? Còn có, ta tại sao muốn giúp hẳn cầu? Tro ngày thường, hẳn cũng ko ít lần dẫn 4 hầu tử kia cùng ta đối nghịch. Ta mới ko đi!- Quân Phi Vũ quyết khởi cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt tùy hứng.

_ Người ko đi?

Quân Mạc Sầu nhàn nhạt liếc nhìn nàng 1 cái, thanh âm lạnh xuống- Trầm trước khi tới gặp người, thế nhưng đã gặp qua Trầm Hương hoàng tử. Hẳn nói, nhất định trẫm phải cho hẳn 1 câu trả lời thỏa đáng, nếu như việc này là trẫm ra mặt cho hẳn 1 câu trả lời thỏa đáng, kia Tiêu Bạch liền ko thể ko chết!

_ A? Ko phải chứ? Trầm Hương hoàng tử thật nói như vậy?- Quân Phi Vũ mặt nhăn thành khổ qua.

_ Được rồi! Có cứu Tiêu Bạch hay ko đều theo người, nói chung việc này kéo ko được, phải nhanh xử lý 1 chút! Trẫm còn có việc, nên đi trước!

Quân Phi Vũ liền tổng biệt lễ đều quên đi, chỉ là ngơ ngác nhìn nữ hoàng bệ hạ biến mất ở trước mặt nàng, tro đầu còn đang chuyển Quân Mạc Sầu nói việc này, cứu? Hay là ko cứu?

Nếu như cứu, Hoa Trầm Hương nhất định sẽ đòi 1 ít yêu cầu, này đó yêu cầu, nàng có thể thỏa mãn sao?

Nếu như ko cứu, chẳng lẽ thực sự trơ mắt nhìn Tiêu Bạch đi tìm chết sao?

Phiền nào ko ngớt Quân Phi Vũ lại nhin ko được chữ bới khỏi Tiêu Bạch, đáng chết ngu ngốc này, bình thường nhìn hấn trầm ổn tựa như tòa sơn, thế nào vừa đến trước mắt này, người này giống như là ăn thuốc nổ, làm sao vừa thấy Hoa Trầm Hương liền động thủ đây?

Nàng than nhẹ 1 tiếng, càng nghĩ, cuối cùng vẫn là làm cho Tình nhi đi Thượng Nghi cung đem Hoa Trầm Hương cấp mời đi theo.

Hoa Trầm Hương nhưng thật ra tới rất nhanh, 1 thân màu ngân bạch cầm y, hợp với kia trường tuần dật nho nhã mặt, làm cho cả người hấn thoát nhìn càng như là 1 vật sáng chói mắt, vừa thấy liền dời ko ra tầm mắt.

— Trầm Hương, người đã đến rồi!

Quân Phi Vũ muốn đứng lên, Hoa Trầm Hương nhưng thật ra trước tiên đã nói- Người đừng đứng lên, nằm là được rồi!

Hấn nhưng thật ra tuyệt ko kiên kị, trực tiếp đi tới trước giường của nàng ngồi xuống, lông mày rậm nhẹ nhàn, ôn nhu nhẹ hỏi- Còn đau ko?

43. Q.1 - Chương 43: Lương Tình Tương Diệt

Quân Phi Vũ lắc đầu, cũng may này tro cung thuốc xác thực dùng tốt, này 1 hồi thời gian, đã so với lúc mới bắt đầu tốt hơn nhiều, đau đớn cũng đang dần dần từ từ tiêu giảm, chỉ là này ứ thanh sở là nhất thời nửa khắc tiêu ko đi xuống, nói chuyện nhưng thật ra so với khi này lưu loát hơn.

— Ta hiện tại thật xấu, có phải hay ko?- Nàng cười nhìn hấn, tro lòng lại biết mình hiện tại cười rộ lên khẳng định đặc biệt khó coi, khó tránh khỏi cười lý có mấy phần cay đắng.

Hoa Trầm Hương căng thẳng tro lòng, nữ nhân luôn luôn đem gương mặt mình coi như sinh mệnh, đặc biệt nữ nhân như nàng vậy càng hấn là quý trọng tuyệt sắc dung nhan của mình, thế nhưng, nàng lại ko chút do dự chần trước mặt hấn, vừa nghĩ tới đây, hấn liền cảm giác tâm mình kia quen lãnh ngạnh giờ lại mềm nhũn ra.

Hấn cầm tay nàng, 1 tay khẽ vuốt thương mặt của nàng, ánh mắt thương tiếc cùng nồng đậm thương yêu- Tiểu Vũ, lần này vất vả người!

Quân Phi Vũ nhìn hấn, vẻ mặt xin lỗi- Ko, Trầm Hương, là ta nên hướng người nói tiếng xin lỗi, Tiêu Bạch hấn quá vô lễ, ta thay hấn hướng người xin lỗi! Cũng may người ko có việc gì, nói cách khác, ko chỉ ta sẽ ái ngại, mẫu hậu cũng sẽ quát trách ta đối với người chiếu cố ko chu toàn, khó thoát trách phạt.

— Tiểu Vũ, người lúc đó tại sao muốn cứu ta?

Hoa Trầm Hương vẫn là nhin ko được đem tro lòng nghi vấn lên tiếng hỏi, tâm lại treo ngược lên, chờ đáp án của nàng.

Hấn Hoa Trầm Hương ko phải đứa ngốc, tương phản, hấn luôn luôn thông minh tuyệt đỉnh, từ nhỏ đến lớn cung đình thức giáo dục, làm cho hấn quen việc mang lên mặt nạ cuộc sống, thường xuyên tràn đầy tươi cười phía dưới, lại cất giấu 1 viên lãnh ngạnh cô độc tâm.

Hấn làm việc chu đáo, thâm tư thực lực, đi mỗi 1 bước kỳ đều hạ được đã ổn thả ngoạn, ở Thương Ngô quốc, mặc dù hấn là nhị hoàng tử, nhưng danh vọng lại vượt xa mấy vị huynh đệ trên, hấn cùng ngôi vị thái tử cơ hồ đã định thành kết cục.

Lần này, mặc dù hấn và bát hoàng đệ là mang theo mục đích cùng nhiệm vụ đến Phượng Hoàng quốc đi sứ, thế nhưng, hấn lại chưa từng có nghĩ tới, sẽ thích vị Cỗ Đại công chúa tiếng xấu đồn xa này, thích nữ nhân tinh linh đáng yêu này như vậy.

Ngày đó nàng ở trên Phi Vũ Hiên trận chiến ấy vừa kết thúc, sớm có nhân tuyến đem hết thấy sự vô lớn nhỏ toàn bộ báo cho hấn biết, nàng như vậy, càng làm cho hấn hứng thú nổi lên.

Thế nhưng, nói yêu, lại còn sớm.

Chỉ có khi nàng ko chút do dự vì hấn đỡ Tiêu Bạch 1 quyền kia, tim của hấn mới thực sự bị lay động! Bởi vì tâm động, vì thế hấn sợ hãi theo tro miệng của nàng nghe được 1 ít gì cứu hấn chỉ là xuất phát từ trách nhiệm nói.

— Trầm Hương, người nghĩ muốn nghe nói thật? Hay là lời nói dối?

Nàng kia thông minh 2 mắt màu quang lưu động mê người, giống như tinh linh thiên sứ đẹp đẽ, mặc dù mặt nàng lúc này bởi vì bị thương mà khó coi, nhưng nhìn ở tro mắt của hấn, lại vẫn như cũ cảm thấy mỹ được làm cho hấn tâm động, nhìn kia trương hé ra hợp lại cái miệng nhỏ nhắn, thật muốn cứ như vậy hôn đi, đem nàng chiếm đoạt mùi vị mê người đó.

Thanh âm của hấn có chút tối âm- Nói thật sao nói? Lời nói dối lại sao nói?

Nàng nhẹ nhàng cười, tiếng cười như ma chuông, càng làm cho hấn tâm thần nhẹ nhàng.

— Lời nói dối thôi, đó chính là ta thích Hoa Trầm Hương, cam tâm tình nguyện vì hấn bị thương. Nói thật thì...- Nàng cố ý dừng 1 chút, nhìn thấy thần sắc trên mặt hấn vẫn như cũ như vậy bình tĩnh thông dong, khuôn mặt trắng nõn tuấn tú thượng phiếm nhân nhật đỏ ửng, hiển nhiên đã là đối với nàng động tâm, nếu quả thật có thể đem hấn lưu lại, đó cũng là mỹ sự 1 cái cộc, cũng ko biết hấn có chịu hay ko?

Thấy nàng yên lặng nhìn hấn, nói phân nửa lại ko nói tiếp, kia ngây ngốc minh tưởng bộ dáng đáng yêu làm cho Hoa Trầm Hương cũng kiềm chế ko được nữa, bàn tay to hé ra, nhẹ nâng hông của nàng liền hôn xuống.

— Ngô...

— Đau...

Hôn vong tình Hoa Trầm Hương bị nàng 1 tiếng “Đau” cấp sớ đến lập tức buông nàng ra, khuôn mặt tuấn tú thế nhưng hồng thành 1 tầng, thoát nhìn càng tuấn tú đáng yêu, Quân Phi Vũ thế nhưng cảm giác tâm tình thật tốt, nhin ko được “Xì” 1 tiếng bật cười.

Hoa Trầm Hương dương giận, hướng nàng giá giá quả đấm.

Quân Phi Vũ lại hướng hấn đẹp đẽ le lưỡi, phán cái mặt quý.

Cuối cùng, 2 người tương tự mà cười, Hoa Trầm Hương thuận thế đem nàng kéo vào tro ngực của mình, lúc này như là có toàn bộ thế giới bảo bối như nhau, cảm giác thỏa mãn, hạnh phúc.

Thời gian nàng cứu hấn tro lòng muốn thế nào cũng được, hấn hiện tại ko để ý, hấn chỉ biết là, hấn thích nàng yêu nàng, muốn đem nàng trân giấu đi, hấn phải đem nàng mang về Thương Ngô quốc, làm cho nàng trở thành của riêng 1 mình hấn!

— Trầm Hương, chuyện này phải nhìn ở mặt mũi của ta nữa, người liền đừng bực phát như vậy, có được ko?

Hoa Trầm Hương cúi đầu hôn nhẹ trán của nàng- Chỉ cần 1 câu nói của người, ta tất cả cái gì cũng nghe theo người.

Yêu sâu đậm, có lẽ, sau này hận thì cũng sẽ rất nhiều.

Chỉ là, điểm ngọt ngào giữa 2 người thông minh, đều lựa chọn bỏ qua điểm này.

Xuân Phong lâu.

Bên tro đại đường, 5 mỹ nam phong tư khác nhau các cư nhất phương, nhưng trên mặt khí sắc tựa như cũng ko quá hảo quan tâm.

Đặc biệt sắc mặt Tiêu Bạch, càng thanh càng thêm bạch, tro khung tựa hồ có thể lạnh cả người, chính lan tràn tới toàn thân của hắn.

Hắn thế nào cũng thật ko ngờ, ở lúc huy quyền anh hướng Hoa Trần Hương, Quân Phi Vũ thế nhưng ko hề chút do dự đẩy ra Hoa Trần Hương, dùng thân thể của mình để che ở hắn nguy hiểm.

Nàng cùng Hoa Trần Hương giao triền cùng 1 chỗ ở 1 màn kia, nàng đối Hoa Trần Hương ko chút do dự giữ gìn, nàng lâm rồi ngã xuống tiền đối với hắn kia mặt ánh mắt thất vọng, muốn mỗi 1 chút, tim của hắn liền đau 1 chút, cảm giác cả người như là bị dã thú hung mãnh cấp vồ ra đến, lưu lại kia vết thương đáng sợ thật lớn này, ở nơi đó ồ ồ ko ngừng chảy xuôi máu.

Loại đau này, như là liền tro khung đầu đều ở đây đau, như là nghe thấy được tử vong tiền hít thở ko thông cùng vị đạo, từ đầu đến chân, Tiêu Bạch cảm quan trung chỉ tồn tại một chữ — đau!

Nguyên lai, 1 người đau lòng, chính là như vậy tử!

Nếu như tiếp tục đau đi xuống, hắn có thể hay ko tử? Hắn nên dùng phương pháp gì mới có thể giải 1 loại đau này?

Môi của hắn giác câu dẫn ra vẻ cười khổ.

Theo khi nào thì bắt đầu, hắn viên này thông dong bình tĩnh tâm, đã vì nàng trở nên yếu đuối như vậy? Vừa đụng liền toái? Là nàng ngay lúc từng tiếng mang theo tâm linh tố cầu hát? Hay là ở Phi Vũ Hiến biểu hiện ra ngoài tuyệt đại tào nhả? Hay vẫn là lần đầu tiên nước nhũ 1 giao hòa kia?

Tiêu Bạch mê man .

Tần Nham Ngạo lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, cặp kia hoa đào mắt nước gợn dập dờn, nhìn Tiêu Bạch chán chường mê man, khóe môi vì câu ra vẻ mang theo trêu tức cười- Thật ko ngờ, đại ca thể nhưng cũng sẽ có 1 ngày tranh giành tình nhân. Tam đệ vẫn còn đang suy nghĩ, thiên hạ này rốt cuộc chuyện gì mới có thể làm cho đại ca kia trương yên lặng vô ba nhàn nhạt doanh cười mặt sản sinh dao động đây? Xem ra đại ca của chúng ta rốt cuộc đã gặp gỡ được đối thủ, rốt cuộc động tâm.

Mạch Thiên Hàn nhẹ liếc mắt nhìn hắn, cười lạnh 1 tiếng- Yêu nhập tâm cốt, tâm tự nhiên sẽ đau! Tam đệ, người cũng ko cần cười nhạo đại ca, 1 ngày nào đó, người cũng sẽ cảm nhận được loại đau này!

Tần Nham Ngạo hoa đào mắt nhẹ đi lên chọn, khóe môi vung lên vẻ tùy ý tà mị cười- Ta sao? Ha hả, Tam đệ ta còn thật muốn thử xem!- Lập tức lại đem đầu đưa tới, ko sợ chết hồi- Nhị ca, người nhưng cũng là tâm động?

Mạch Thiên Hàn trông mắt tựa như đao, lạnh lùng thoáng nhìn, để Tần Nham Ngạo sờ sờ mũi, ko dám lại làm càn. Nhưng tro lòng lại đang ko ngừng phỉ ngừ thâm mắng, này tử khối băng, chẳng lẽ hắn cũng thật thích nữ nhân kia?

Quân Thiên Hựu vẫn đang tay cầm chiết phiến, toàn thân vẫn nhàn hơi thở tựa hồ ở bất cứ lúc nào cũng làm cho người cảm giác được 1 cỗ thanh nhã thơm ngát, tươi cười cũng như trước có vẻ dương quang xán lạn, nói tới Quân Phi Vũ, càng là 1 bộ quân tử bằng phẳng đáng đại khí cũng ko sợ- Ta cũng ko như các người này méo mó ruột, tứ đệ ta chính là thích thê chủ, này cũng ko phải là chuyện cái gì cảm thấy khó xử. Nói chung, sau này tứ đệ ta chỉ duy nhất 1 mình thê chủ. Về phần các người, yêu sao tích, nếu thích người khác đó là chuyện rất tốt, cứ như vậy, tứ đệ ta có thể 1 mình độc bá thê chủ, ha ha...

1 câu cuối cùng, rước lấy mọi người 1 hồi mất lạnh.

Trình Nhất Dao vẫn là kia phó thẳng tính tình, thanh khí nói thẳng- Các vị đại ca, chúng ta vẫn là ngẫm lại có biện pháp nào, có thể vãn hồi thê chủ đối với chúng ta ấn tượng đi? Huynh đệ chúng ta cũng ko thể tro mắt nhìn nàng bị Hoa Trần Hương kia đoạt đi?

44. Q.1 - Chương 44: Quỳ Đi!

Đã trảm mặc nửa ngày trời Tiêu Bạch đột nhiên ngẩng đầu lên, gọi tới cái khác 4 người chú ý.

Hắn tuần tú trên mặt đã khôi phục trầm ổn bình tĩnh, thanh âm thông thả, mang theo 1 tia trầm thống nói- Chúng ta đã thua ở lần đầu, lần này ko thể thua nữa, mặc dù chúng ta bây giờ còn có nữ hoàng bệ hạ giúp đỡ sau lưng, nhưng Vũ nhi nếu thật là thực sự bị Hoa Trầm Hương mê hoặc mà nói, chuyện kia liền hồng bét. Lần này chuyện là ta quá xúc động, mặc dù đến bây giờ vẫn chưa có người nào hướng ta hỏi tội, nhưng Hoa Trầm Hương thân phận ko phải chuyện đùa, hắn muốn thắng được Phi Vũ, nhất định phải muốn đánh suy sụp chúng ta, ta đây lại chủ động dâng tặng tay, vì thế, ta đây trách phạt nhất định là trốn ko thoát, ko bằng thẳng thắn 1 chút, ta tự mình đi tới cửa lĩnh tội.

Ngay thẳng Trình Nhất Dao lập tức nói- Đại ca, ta cùng ngươi đi!

Tiêu Bạch nhàn nhạt cho hắn liếc mắt 1 cái- Ngươi đi làm gì? Thêm phiền a? Đến lúc đó lại đổ lên đầu chúng ta tội danh ý đồ tạo phản, chính là tội càng thêm tội. Các ngươi vẫn là ẩn kế hoạch trước khi hành sự, ta đây liền đi lĩnh tội.

Ngay Tiêu Bạch đứng lên muốn đi ra ngoài lúc, Tần Nham Ngạo đột nhiên lên tiếng- Được rồi, cái kẻ hạ được đã tra ra được.

— Ai?- Mấy tiếng lạnh lùng thanh âm đồng thời hỏi ra.

Tần Nham Ngạo nhẹ xuy cười- Ngoại trừ chủ tử vĩ đại của chúng ta, còn có thể là ai!

Mọi người vẻ mặt bình tĩnh đại ngộ- Cái này khó trách... (Tội chi ấy quá, đã bị ăn chùa còn bị đổ thừa!- Milk)

Mới vừa đi ra môn Tiêu Bạch đột nhiên quay đầu lại- Tam đệ, tro khoảng thời gian này quan tâm nhiều 1 chút động tĩnh các vị hoàng tử cùng công chúa, ta có loại cảm giác bất an rằng sẽ có mưa gió nổi lên.

Tần Nham Ngạo tro lòng rung mình, thu hồi vô lễ trên mặt, chính thần đáp- Tam đệ minh bạch.

Mấy người khác trên mặt cũng đầy vẻ thận trọng, bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng, Tiêu Bạch trực giác — rất chuẩn!

Phi Vũ cung.

Hoa Trầm Hương quần quít lấy nàng tại đây cọ xát nửa ngày mới lưu luyến ko rời ly khai, Quân Phi Vũ cảm thấy thấy thẹn đối với hắn, đây là nàng cùng hắn bao nhiêu lần ước hẹn ra ngoài thất bại? Mỗi 1 lần đều vì nếu ko phải chuyện này cũng là chuyện khác mà đình lại, luôn luôn làm cho hắn canh giữ ở tro cung, sợ Hoa Trầm Hương tro lòng cũng là phiền muộn ko ngớt đi?

Quân Phi Vũ xuống giường, đi tới gương đồng biên ngồi xuống, nhìn nhìn mặt mình, sưng đã tiêu mất ko ít, trên mặt vừa mới bắt đầu sưng liền con mắt trái đều nhanh bị đẩy thành 1 vết bầm lớn, hiện tại tốt xấu cũng khôi phục mấy phần thần thái, nhưng này ứ thanh lại còn đang hơi khó chịu, nhin ko được lại ở tro lòng mắng khởi thì Tiêu Bạch đến.

Đang muốn làm cho Tình nhi đi gọi hắn qua đây, lại nghe đến cung nữ ngoài cửa tiến vào ở bên ngoài bình phong hỏi bẩm- Công chúa điện hạ, Tiêu đại quan người cầu kiến.

— Làm cho hắn tiến vào!

Người này, đảo là đưa mình tới cửa, cuối cùng là có điểm tự mình hiểu lấy, hừ! Nhìn nàng thế nào thu thập hắn!

Ngay lúc Tiêu Bạch đi vào nội thất, nhìn thấy Quân Phi Vũ dựa lưng vào chần gấm bán nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, cũng ko thêm nhìn hắn, ngay cả bình tĩnh như hắn, cũng nhin ko được nữa vì nàng đối với hắn coi thường cảm thấy tâm quần quýt thành 1 đoàn, cứng rắn đau xót.

Hắn nhin xuống tro lòng dâng trào cảm xúc khó ức, thanh âm hơi có 1 chút âm rung- Ta là tới hướng thê chủ thỉnh tội, Tiêu Bạch tùy ý thê chủ xử phạt!- Nói xong, lại “Đồng” 1 tiếng quỳ xuống.

Quân Phi Vũ bỗng nhiên ngồi thẳng người, giận trừng mắt hắn, nhìn hắn cúi thấp đầu nhận tội, cũng ko làm cho hắn đứng dậy, chỉ là lãnh thanh âm nói- Tiêu Bạch, mọi người nói: Nam nhi dưới trướng có hoàng kim, người đây cũng thật là quý được tốt nhất! Nếu muốn ko hưởng người khác quý xuống, lần sau làm việc cũng đừng vọng động như vậy, ngay cả đầu óc cũng ko cần, tro ngày thường ta còn tưởng rằng tính tình của người trầm ổn bình tĩnh, hiện tại người thật đúng là hoàn toàn phá vỡ cái nhìn của ta đối với người. Nói đi, cho ta 1 lý do, người tại sao muốn đối với hắn xuất thủ? Gây chuyện đại họa như thế?

Tro lòng nàng ko phải là ko minh bạch, nàng chỉ là muốn xác nhận, tự mình nghĩ có phải hay ko chính xác.

Tiêu Bạch ngẩng đầu, khuôn mặt tuấn tú lộ ra 1 tia đau đớn, 1 đôi con ngươi hẹp dài phượng lóe u oán quang, yếu ớt phóng ở trên người Quân Phi Vũ- Vũ nhi, ta đổ kị hắn, ngay thời gian đang nhìn đến hắn ôm thân của người, đầu óc của ta tựa như hỏa diễm bùng phát, 1 khắc kia ta cái gì đều quên, quên mất thân phận, quên mất nên làm cái gì, ko nên làm cái gì, 1 khắc kia ta chỉ muốn 1 việc, chính là đem nàng giật ra khỏi người hắn, đem nam nhân chiếm người tiện nghi đánh 1 hồi thật đau. Thế nhưng...

Tiêu Bạch thanh âm cứng lại, vừa nghĩ tới bộ dáng nàng phó liễu mình cứu người kia, tro lòng cái loại kiềm chế lại để cho hắn ko thể thở nổi này.

Quân Phi Vũ tro lòng khẽ run lên, đó là 1 loại ánh mắt thế nào? Nàng mặc dù ko có luyện ái quá, thế nhưng nàng có thể khẳng định, Tiêu Bạch nhất định là yêu nàng! Bằng ko, hắn liền sẽ ko xuất thủ, càng sẽ ko giống như bây giờ giống như là thống khổ muốn chết đi.

Nhưng nàng sẽ ko dễ dàng mềm lòng, ko chiết nhuệ khí của hắn là ko được, thế đành xin lỗi nàng sẽ thụ 1 quyền này.

Nàng câu môi cười lạnh- Nhưng mà cái gì? Ta ko nên cứu hắn? Ta nếu ko cứu hắn, người bây giờ cũng ko phải là quý ở chỗ này, mà là đang tro đại lao chờ xử lý. Ta ở đây là cứu người! Nhìn người bộ dạng thông minh, sao gốc như vậy!

Tiêu Bạch tuy bị Quân Phi Vũ 1 hồi quát lớn, nhưng tình tường cảm thấy ẩn núp ở bên tro quan tâm, tro lòng 1 chút rộng mở tro sáng, ko những thông nào, trái lại cao hứng đắc tựa như đứa nhỏ nở nụ cười.

_ Vũ nhi, có người câu này, chính là kêu ta hiện tại đi tìm chết, ta cũng cam tâm tình nguyện!

Còn chưa có cao hứng hoàn, Quân Phi Vũ tiếp theo câu lại đem hắn đánh vào hàm chứa đá- Nếu ko phải mẫu hoàng làm cho ta cứu người, ta mới lười đi cầu Hoa Trầm Hương, có lá gan làm, sẽ có lá gan thừa thụ kết quả. Người có biết hay ko, hiện tại ta có nhiều bị động, Hoa Trầm Hương càng tốt, ta lại càng là cực tuyệt ko được yêu cầu sau này của hắn.

_ Vũ nhi, xin lỗi!- Tiêu Bạch vẻ mặt buồn bã. Nguyên lai, là nữ hoàng bệ hạ làm cho nàng cứu hắn .

Tro lòng của hắn ảo não vạn phần, lúc đó thế nào giống như là trúng mê hồn thuật của nàng đây, hiện tại khen ngược, liền bọn họ quyền chủ động đều mất đi, Hoa Trầm Hương chiếm ổn thượng phong, mà nàng đối với bọn họ lại ko tình cảm chút nào, bọn họ còn có cơ hội hòa nhau vấn này sao?

Quân Phi Vũ nhìn hắn vẻ mặt tự trách, áy náy, cũng ko muốn cùng hắn nói tiếp- Được rồi, việc này Hoa Trầm Hương đã đáp ứng sẽ ko lại truy cứu, nhưng người này tội chết có thể miễn, mang vạ lại khó tha, người bây giờ đi ra Phượng Nghi cung đi quỳ đi! Ko có ý chỉ mẫu hoàng, người vẫn quý, quỳ đến chết mới thôi!

_ Tiêu Bạch lĩnh mệnh- Tiêu Bạch đứng đứng dậy, yên lặng nhìn nàng- Thê chủ, Tiêu Bạch sẽ chứng minh cho người xem.

Quân Phi Vũ hướng về phía Tiêu Bạch đi tới cửa lạnh lùng bỏ lại 1 câu- Tiêu Bạch, hành động vĩnh viễn so với nói ngoài miệng thực sự khác nhau!

Tiêu Bạch thân hình dừng lại 1 hồi, lập tức liền đi nhanh đi ra ngoài.

Hắn đã minh bạch ý của nàng , muốn thắng được lòng của nàng, là phải làm cho nàng nhìn!

Cửa đại điện Phong Nghi cung, thẳng tắp quỳ 1 xanh đen sắc thân ảnh, lui tới đại thần, cung nữ, thị vệ đều đối với hắn đều lấy ánh mắt khác thường, nhưng Tiêu Bạch như là làm như ko thấy, ánh mắt thùy rơi

ở dưới đất, giống như 1 tòa pho tượng, nửa ngày động liên tục cũng ko động 1 chút.

Chuyện này khiến cho gầy rối ở toàn bộ hoàng cung.

Thượng Nghi cung, vừa còn đứng ở Phi Vụ cung cùng Quân Phi Vụ Hoa Trầm Ngọc vừa tiếp xúc với tin tức hậu, lập tức trở về tìm đại ca của hắn.

— Hoàng huynh, người có nghe nói hay ko, cái kia Tiêu Bạch chính quỳ gối Phượng Nghi cung lĩnh tội đó!

Tro phòng Hoa Trầm Hương từ Phi Vũ cung trở về sau này, vẫn đang luyện tự, hắn phảng tựa như ko có nghe được lời nói Hoa Trầm Ngọc, trái lại hướng hắn vẫy vẫy tay- Hoàng đệ, người sang đây nhìn xem, đại ca viết 1 thủ từ này có được ko?

Hoa Trầm Ngọc đến gần vừa nhìn, 2 tròng mắt vừa mở, bắn ra 1 đường tinh quang, nhin ko được niệm lên- Cuộn cuộn Trường Giang đông thệ nước,

Cành hoa đào tấn anh hùng.

Thị phi thành bại quay đầu ko,

Núi xanh như trước ở,

Kỷ độ mặt trời chiều hồng.

Tóc bạc cá tiêu giang chữ thượng,

Quen nhìn thu nguyệt xuân phong.

1 bình rượu đục hỉ tương phùng,

Cổ kim bao nhiêu sự,

Đều phó trò cười trung.

Hoa Trầm Ngọc lại tinh tế đọc âm nặng 1 lần, mới cảm thán nói- Hảo từ, thực sự là hảo từ a, quả thực có thể nói được với là thiên cổ tuyệt cú! Hoàng huynh tài hoa, quả thật là danh bất hư truyền a! Ngu đệ bội phục, bội phục!

Hoa Trầm Hương vẽ mặt mịt mờ- Đây từ ko phải ta tác !

45. Q.1 - Chương 45: Phù Hoa Phía Sau

— Cái gì? Ko phải hoàng huynh, kia là ai? Ai có thể làm ra câu hay như vậy?- Hoa Trầm Ngọc vẽ mặt ko dám tin tưởng.

— Quân Phi Vũ.

1 cái tên, theo thời gian Hoa Trầm Hương tro miệng nói ra, lại tựa như có chứa vô hạn phiền muộn.

— Cái gì? Lại là nàng?- Hoa Trầm Hương trước mắt ko dám tin tưởng, lập tức liền xả môi cười nói- Là cái Cỗ Đại công chúa kia sao, thật đúng là lại là cho chúng ta 1 việc ngoài ý muốn.

Hoa Trầm Hương hừ nhẹ- Còn có 1 việc ngoài ý muốn, người tuyệt đối nghĩ ko ra!

— Là cái gì?

— Nàng chính là thiên mệnh quý nữ!

— Cái gì?- Hoa Trầm Ngọc cái này thế nhưng cả kinh liền cảm đều nhanh muốn rớt. Hắn tới nay luôn luôn quen với việc thoải mái vui cười tức giận mắng người, lần này lại là cười ko nổi, 1 lát mới nói ra 1 câu- Hoàng huynh, chúng ta là ko phải hắn là may mắn được nữ hoàng bệ hạ đem người phân cho nàng chiếu cố chứ?

— Hẳn là may mắn! Nếu như ko phải là bởi vì như vậy, có lẽ chúng ta sẽ ko có thể tới gần cơ hội lập công cho nước nhà!- Hẳn khuôn mặt tuần tú lại là vung lên vẻ phiến muộn, thế nhưng, vì sao phiến muộn, hẳn lại nói ko rõ ràng, chỉ là cảm thấy, tâm hảo tượng chặt, rất chặt.

— Kia hoàng huynh chuẩn bị làm sao bây giờ?

— Ta chuẩn bị mang nàng trở lại, cho phép nàng ngôi vị chính phi!

— Cái gì? Kia Khôi Nhẹ đâu? Nàng làm sao bây giờ?- Nói đến Khôi Nhẹ, Hoa Trầm Ngọc liền nghĩ đến cái kia chính là nữ tử nhẹ như mây khói mưa bàn tốt đẹp, nhin ko được sắc mặt trảm xuống. (Mình ko biết cái tên Khôi Nhẹ này chuyển sang từ cổ là ntn. Bạn nào biết thì nhắc mình nhé!)

Hoa Trầm Hương lông mày rậm 1 tức, lập tức nhàn nhạt liếc hẳn liếc mắt 1 cái- Người ko phải thích Khôi Nhẹ sao? Ta bứt đi ra, người vừa lúc có thể an ủi nàng, hảo hảo chiếu cố nàng.

Hoa Trầm Ngọc bất mãn nhìn hẳn 1 cái- Hoàng huynh, cảm tình ko phải đông tây, ko phải muốn khí là có thể khí, nàng đợi người nhiều năm như vậy, ko phải người 1 câu cho ta, là ta có thể có được.

— Tiểu bát, huynh đệ ta cùng 1 chỗ đã bao nhiêu năm?

Nghe được Hoa Trầm Hương đột nhiên nhắc tới này, Hoa Trầm Ngọc ký ức đột nhiên đảo hồi 15 trước, khi đó hẳn chỉ có 3 tuổi, bởi mẫu phi bị người hãm hại nên bị tống vào lãnh cung, mà hoàng tử như hẳn, tự nhiên cũng thành đối tượng cho những hoàng tử công chúa khác khi dễ, vào thời điểm 1 lần bị thái tử mang theo chúng hoàng tử đến lãnh cung đưa hẳn đánh mặt mũi bầm dập huyết lưu ko ngừng, Hoa Trầm Hương xuất hiện.

— Các người đều buông hẳn ra!

Lúc đó, Hoa Trầm Hương năm ấy 8 tuổi, mặc 1 thân tử sắc cảm bào, rơi vào tro mắt Hoa Trầm Ngọc, lại cứ như là thiên thần hạ phàm như nhau, uy vũ bất phàm, cũng dọa lui bao gồm thái tử ở bên tro chúng hoàng tử.

Ở 1 khắc kia, hẳn liền quyết định đi theo Hoa Trầm Hương.

Mà nhị hoàng huynh xác thực cũng ko phụ nguyện vọng của hẳn, nhìn mấy năm nay nhị hoàng huynh quật khởi, lập hạ công tích hiển hách, trở thành hoàng tử tro mắt phụ hoàng coi trọng nhất. Nhưng nhị hoàng huynh lại vẫn ko có quên hẳn, vẫn chiếu cố hẳn, yêu cầu của hẳn, nhị hoàng huynh cơ hồ cũng sẽ ko cự tuyệt.

Thế nhưng, duy chỉ có Khôi Nhẹ, nhị hoàng huynh lao thẳng đến che chở nàng ở tro lòng bàn tay, bảo vệ như châu như bảo địa.

Hẳn vẫn cho là, Khôi Nhẹ sẽ là chính phi của nhị hoàng huynh, cũng sẽ là ngày khác hoàng hậu Thương Ngô quốc. Ngay cả hẳn âm thầm thích nàng, nhưng bởi vì nàng là người của hoàng huynh, vì thế, hẳn chưa bao giờ dám có phi phân chi muốn.

Bây giờ nghe 1 lời này của nhị hoàng huynh, ko thể nghi ngờ cấp Hoa Trầm Ngọc 1 đòn nghiêm trọng, hẳn bản năng thay Khôi Nhẹ lo lắng, nàng nên làm cái gì bây giờ? Vì thế, hẳn mới biết rõ ko nên, nhưng vẫn là đem lời nói ra khỏi miệng.

Nhưng hẳn ko biết nhị hoàng huynh hỏi lại hẳn 1 câu này là có ý gì?

Mặc dù hẳn ko rõ ý, nhưng vẫn là đáp- Trầm Ngọc đi theo hoàng huynh 15 năm!

— 15 năm?- Hoa Trầm Hương khóe môi câu dẫn ra 1 tia cay đắng cười- 15 năm còn chưa đủ để người hiểu biết hết 1 người thân cận sao?

Hoa Trầm Ngọc mặt thượng căng thẳng- Ngươi đệ hiểu biết hoàng huynh, chỉ là cảm giác đáng tiếc mà thôi.

Hoa Trầm Hương chậm rãi bước đi thông thả đến ngoài cửa sổ, nhìn bên ngoài kia hoa lệ đình đài lầu các, nhẹ khẽ thở dài- Có lẽ, vì đạt được nó, sau này ta còn muốn buông tha nhiều thứ hơn.

Hoa Trầm Ngọc đương nhiên minh bạch “Nó” tro lòng hẩn theo như lời là chỉ cái gì, kia là vị trí bao nhiêu người tha thiết ước mơ, đó là 1 vị trí có thể nhìn xuống muôn dân, cũng là 1 vị trí có thể cho sinh linh đồ thần.

Nhẹ nhàng thở dài, cuối cùng vẫn là ko có nói cái gì nữa, chỉ có trầm mặc, tương đối ko nói gì.

Đã ở tro cung nghỉ ngơi mấy ngày, mặt Quân Phi Vũ nhờ điều trị bằng thuốc tiên ở tro cung, rốt cuộc cũng đã khôi phục khuynh quốc khuynh thành tuyệt sắc kiều nhân.

Hôm nay, lại là ngày nàng ước hẹn Hoa Trầm Hương ra ngoài, hi vọng đừng nữa xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn mới tốt.

Cuối cùng quan sát mình 1 phen tro gương, quần áo màu đỏ tím cung quần lụa mỏng, lộ ra nàng tuyết trắng da thịt so với bạch ngọc nhẵn nhụi nhu nhuận như nhau.

Bởi vì muốn ra ngoài, Quân Phi Vũ yêu cầu đơn giản, tức khắc mái tóc được vấn theo ý của nàng, bị Tình nhi nhẹ nữ thành 2 tiểu tán kế bên ở 2 bên, lưu 1 điểm tóc mái dùng tiểu trâm cài ở 1 bên, ở bên trái thượng 1 chi tử sắc châu hoa trâm, đơn giản lịch sự tao nhã, lại rất có cảm giác hiện đại, nàng phi thường thích tạo hình này.

Mình tro gương, như nhau dĩ vãng mỹ hảo, lại ko biết kiếp này người gắn bó sẽ là ai? Hiện nam nhân cười ngửa bên người xem hoa tựa như vòng tới vòng lui ko ít, nhưng chân chính đến gần tâm nàng, liệu có ai sao?

Nàng than nhẹ 1 tiếng, nhẹ vén làn váy đi ra ngoài.

May mà nàng lúc ở hiện đại, tro nhà mình mặc dù ko giàu có, nhưng cũng được cho là nhà có gia giáo truyền thống, phụ thân là giáo sư đại học, chính mình chuyên ngành lại là âm nhạc, bất kể là dáng vẻ hay là khí chất, dần dà, đều lộ ra 1 loại ra ngừ khí trời sinh ưu nhã cùng cao quý.

Vì thế cuộc sống hiện tại tro hoàng cung này nàng mới có thể tại đây quá khởi như cá gặp nước, nếu như ko phải như vậy hoặc nhiều chuyện như vậy, nàng thực sự cảm thấy sống như 1 sâu gạo vinh hoa phú quý như vậy cũng thật là tốt!

Chỉ tiếc, phù hoa phía sau, tổng là có thêm nhiều lắm hắc ám cùng huyết tinh làm cho người ta khó có thể chịu đựng.

Bắt đầu từ ngày theo các hoàng tử tiến vào cung, nàng liền đã nhận ra 1 loại bầu ko khí quỷ dị, chỉ là lúc đó còn yên lặng che ở phía sau, ko có hiển lộ ra, cũng theo các hoàng tử ngày về đang tới gần, sợ rằng得罪 các nơi cũng muốn đích thân đi ra?

Nhớ tới Tiêu Bạch ngày đó, nàng lại than nhẹ 1 tiếng.

Nàng thật ko ngờ, ngày đó Tiêu Bạch ở quỳ cửa cung Phượng Nghi, cái khác 4 nam nhân Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu, còn có Trình Nhất Dao đều bồi hẩn cùng nhau quỳ đến nửa đêm, 5 người này lại có thể cùng tiến cùng lui chi tâm, thật là làm nàng có chút ngoài ý muốn.

Mấy người nam nhân bọn hắn tro lúc đó, vốn phải là quan hệ tranh giành đối lập, là cái gì đưa bọn họ ngũ nam nhân tâm ninh thành 1 cỗ thẳng? Ko thể ko nói, nàng thật tò mò!

Nàng ý bảo Tình nhi mở cửa cung, ngẩng đầu ngưỡng vọng thái dương mới lên kia, khước môi câu dẫn ra vẻ tiểu ý ko hiểu, ko biết hôm nay cùng Hoa Trầm Hương ra ngoài, còn có thể có ý định ngoại phát sinh sao?

Nàng rất chờ mong!

Xa xa , nàng thấy Trình Nhất Dao mang theo 4 thị vệ đi tới, mi tiêm 1 điều, con người như nước nhẹ híp, vóc người cao to, ko nghĩ tới mặc vào uy vũ thống lĩnh phục này, hợp với hắn kia trường cương nghị tứ phương mặt, toàn thân lại cũng lộ ra 1 cỗ kiên cường, quả cảm khí chất quân nhân, thoát nhìn vẫn là rất suất rất khốc đi!

Chính trực sang sảng Trình Nhất Dao, lúc đang nhìn đến Quân Phi Vũ thế nhưng đứng ở cửa cung, còn lấy thứ ánh mắt nhìn chăm chăm vào chính mình đi tới, cũng cảm giác nàng ánh mắt kia tựa như 1 đoàn hỏa thiêu đốt chính mình, khuôn mặt tuần tú màu đồng cổ nhin ko được nổi lên vẻ đỏ ửng.

Hắn vùng tay lên, 4 gã thị vệ phía sau liền tan ra, phân canh giữ ở 4 góc, có vẻ nghiêm chỉnh huấn luyện, trật tự tỉnh nhiên.

46. Q.1 - Chương 46: Ăn Ra Vị Đến

Nhìn thấy thuộc hạ đã đứng lại xong, Trình Nhất Dao lúc này mới đi tới trước mặt Quân Phi Vũ, mặc dù nàng ánh mắt sắc bén đang tràn ngập cái nhìn soi mói làm hắn cảm giác có chút quẫn bách, lại có 1 chút ngượng ngùng, nhưng hắn vẫn là nghiêm túc hành lễ- Nhất Dao bái kiến thê chủ đại nhân.

Quân Phi Vũ nhìn ra được hắn thi lễ này thật sự nghiêm túc, là thật tâm thực sự, nhưng nàng vẫn là nhịn ko được muốn đùa nam nhân thẳng tính này- Trình Nhất Dao, ta và người đã mất phu thê chi nghĩa, người thế nào còn xưng bản công chúa làm thê chủ? Đây dường như ko quá thích hợp, người vẫn là kêu ta công chúa điện hạ, bản công chúa sẽ dễ nghe 1 ít.

Trình Nhất Dao vốn là người tâm thẳng, thêm chi ngũ đại phu thị thì hắn lại kẻ nhỏ nhất, nắm tro tay toàn cục có Tiêu Bạch, phụ trách tình báo ám sát có Tần Nham Ngạo, trừ phi có chút là sát thủ [Túy Hoa lâu] làm chuyện bất định, mới có thể do Mạch Thiên Hàn cùng Trình Nhất Dao xuất thủ, hiện nay tạm thời xem ra, Quân Thiên Hựu thoát nhìn đảo như là kia bất tài vô dụng thư sinh, nhưng hắn tuyệt đối ko thể đơn giản như vậy, bằng ko cũng sẽ ko bị nữ hoàng bề hạ chọn trúng đến phụ trợ Quân Phi Vũ .

Bởi Trình Nhất Dao tính cách đơn giản, 1 lòng 1 dạ nhào vào luyện tập đao pháp, kiếm Nhất Dao hắn ra khỏi vỏ, thật đúng là ko thất qua tay. Đao pháp hắn lành nghề, thế nhưng đối chuyện tình cảm, hắn lại là vẫn tỉnh tỉnh mê mê, thẳng đến gặp Quân Phi Vũ sau này, ở [Phi Vũ Hiên] trận chiến ấy, làm cho tim của hắn nổi lên gợn sóng.

Hiện tại vừa nghe Quân Phi Vũ nói, khuôn mặt tuần tú trưởng được đỡ bưng, cũng ko biện bạch, chỉ là cứng rắn nói- Nhất Dao đã nhận định công chúa điện hạ là thê chủ, đó chính là thê chủ cả đời!

Quân Phi Vũ lừa tiền trên người hắn xong, người mới lách nhẹ xẹt qua hắn khuôn mặt tuần tú- Vậy tối nay liền do người thị tẩm, có được ko?

Hắn lông mày rậm nhẹ trều 1 chút, mắt to trung lại vẫn như cũ tro suốt (Giống mắt thổ quá!), con người càng tro trẻo như gương, nàng có thể rõ ràng thấy được tro mắt của hắn chỉ có chính mình, nghe được lời của nàng sau này, hắn đột nhiên nhếch miệng ngậy ngó cười- Hảo!

Nhìn hắn kia xán lạn tươi cười so với dương quang còn muốn chói mắt hơn, lộ ra 1 tia hồn nhiên vô tà, nhất thời lại làm cho Quân Phi Vũ nhìn ngây ngất, vốn có tâm tình đùa đùa của hắn thế nhưng cũng dần dần đổi lại ko đành lòng, nàng thế nào nhẫn tâm đi thương tổn 1 nam nhân có tâm linh thuần khiết như vậy.

Quân Phi Vũ thối lui 2 bước, hướng hắn xinh đẹp cười- Nhất Dao, ta vừa chỉ là đùa giỡn với người.

_ Nói đùa?- Trình Nhất Dao trên mặt cười nhất thời cứng đờ.

Sau 1 khắc, đã thấy nàng như hồ điệp xoay người, vùng lên vẻ mặt mê người cười, nhẹ nhàng hướng 1 người đàn ông khác bay đi.

Trình Nhất Dao hận được cắn răng, nữ nhân này còn là giống nhau phôi, cũng dám như vậy đùa hắn! Hừ, hắn đêm nay sẽ tương kế tựu kế, để coi rốt cuộc là ai đùa ai! Vừa nghĩ tới 1 đêm kia cùng nàng triền miên ân ái tiêu hồn, hắn bụng dưới nhất thời cảm giác có 1 cỗ nhiệt lưu bùng quá. (Rồi! Chúc mừng Vũ nhi, ko gì làm tự nhiên chơi với lửa, thế nào tối nay cũng bị nướng đen thui cho coi. Các sis thân yêu, các nàng nghe vậy cũng hiểu chương kế tiếp có gì rui chứ!- Milk)

Nhìn nàng kéo cánh tay Hoa Trầm Hương, kia 1 bộ dáng trời sinh tựa như kim đồng ngọc nữ, Trình Nhất Dao tay nắm chuôi đao thật chặt, 1 thân sát khí nhập vào cơ thể, hận ko thể đem cái tay được vén nàng kia cấp trực tiếp tá rưng.

Hoa Trầm Hương con người nhẹ nhàng liếc hần liếc mắt 1 cái, lập tức liền lựa chọn ko nhìn, 1 tên thống lĩnh thị vệ nho nhỏ, hần thật đúng là ko thêm để vào mắt.

Nhưng hần lại quên mất, có lúc ghé đầu từ cũng có thể vấp người .

__ Trầm Hương, đi thôi!

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng nhẹ liếc phía dưới, sớm đã nhìn thấu nam nhân bọn họ tro lúc đó ba đào cuộn trào mãnh liệt, cũng nhìn thấy giữa bọn họ vị trí bất bình đẳng, nhưng nàng sẽ ko hé răng.

Là nam nhân, chính mình luôn giữ lấy mặt mũi của mình.

__ Tình nhi, đi Phi Vũ Hiên.

Theo Quân Phi Vũ 1 tiếng lệnh, 2 lượng hào hoa xe ngựa ở bọn hộ vệ hạ, chậm rãi hướng về ngoài cung chạy tới.

Quân Phi Vũ nhắc lên cửa sổ nhỏ thượng vải màn, theo kia nho nhỏ trước cửa sổ lộ ra, cảnh vật này đối với nàng mà nói vẫn như cũ thế giới xa lạ.

Kinh thành, trăm năm như 1 ngày náo nhiệt, ngay cả biên cảnh chiến hỏa sôi nổi, cũng lan ko đến nơi đây, nơi này có binh mã tinh nhuệ nhất trấn giữ, tường thành kiên cố bền chắc như thép, tạo thành cửa an toàn thứ nhất, chăm chú chặn ngoại lai nguy hiểm; cho dù là mỗi 1 tân cũ đến thay thế, ở đây cũng chỉ có ca múa mừng cảnh thái bình, ko có chiến hỏa đồ thán.

Phượng Hoàng quốc mặc dù lấy nữ tôn nam ti là việc chính, nhưng Quân Phi Vũ dọc theo đường đi thấy, ở trên mặt mỗi đôi phu thê nhìn thấy đều là cảm giác ấm áp vui vẻ.

Mọi người thông thường nói, nhìn 1 quốc gia có hay ko phồn vinh hưng thịnh, có hay ko giàu có an dật, chỉ cần theo trên mặt bình dân bách tính nhìn là được. Đường nhiên, kinh thành chỉ có thể hiện ra 1 phong mạo nhỏ so với toàn quốc, ko có thể đại biểu sở hữu gì, nhưng lại giống như bức ảnh tượng trưng cho 1 quốc gia thu nhỏ.

Nếu có chiến hỏa, ngay cả chưa lan đến kinh thành, toàn bộ bách tính vẫn sẽ lo sợ bất an, lo lắng chiến hỏa tràn ngập, lo lắng thân nhân tiền tuyến, lo lắng sẽ có chiến hỏa ở chỗ thân nhân, bóng mờ này đó, sẽ tựa như mạng nhện bao phủ ở trên đầu bách tính, ai còn có thể phát ra bật cười từ nội tâm.

Quân Phi Vũ cảm thấy may mắn, nàng xem thấy vừa mới là 1 bộ cảnh tượng thiên hạ thái bình, vạn vật an bình, hưng thịnh hài hòa.

Nàng ko khỏi lại nghĩ tới Quân Mạc Sầu anh minh cơ trí, đây hết thấy nếu như ko phải dựa vào Quân Mạc Sầu kia bày mưu nghĩ kế, có cái nhìn cơ chí thiên hạ lâu dài, lại làm sao có Phượng Hoàng quốc bây giờ thật là tốt quang cảnh.

[Phi Vũ Hiên] rất nhanh liền tới, dải nàng xuống xe ngựa, mới phát hiện Kinh Thiên Vũ tự mình cùng kinh gia tứ đại cao thủ đứng ở cửa đón chào.

Kinh Thiên Vũ vẫn tựa như lần trước, quần áo thanh y, tóc dài đen kịt như mực dùng 1 cây trâm đen tùy ý buộc ở phía sau, cả người thoát nhìn thiếu nghiêm cẩn so với lần trước, lại hơn 1 phần phóng đảng ko kèm chế được.

Lần này, hần kia trương khuôn mặt tuần tú thượng thật ko có đậm mạc xa cách lần trước, hơn 1 tia mang theo cung kính tiểu ý- Thảo dân bách kiến công chúa điện hạ, bách kiến hoàng tử điện hạ.

Quân Phi Vũ hướng hần gật đầu đậm mạc cười, ko nóng nhưng cũng ko xa cách, lại vừa bày ra nàng tôn quý thân phận cùng uy nghi- Kinh công tử, chỗ ngồi của bản công chúa đã sắp xếp xong xuôi?

__ Đã an bài xong ở Di Tâm các. Công chúa điện hạ, hoàng tử điện hạ, bên tro thỉnh!- Kinh Thiên vũ hơi khom người, vươn trường tay bày ra 1 thế thỉnh.

Dù cho hoàng thượng vì phục xuất tuần, cũng ko thấy chủ tử hèn mọn như vậy, Cách Phi 1 tro tứ đại cao thủ, cũng nhện ko được nữa nhìn chăm chú liếc mắt 1 cái, cuối cùng, đều đưa ánh mắt rơi vào trên người xinh đẹp thiên tiên Quân Phi Vũ, có lẽ, chẳng lẽ đây là 1 đại nhân tố khiến chủ tử thay đổi.

Thế nhưng, mục tiêu chủ tử ko phải Ngũ công chúa Quân Phi Vụ sao? Hội này rồi hướng Lục công chúa ân cần như vậy, chẳng lẽ chủ tử ko sợ Ngũ công chúa ghen? Vẫn là nói, chủ tử hẳn muốn ăn khổ thông?

Hôm nay thật đúng là đúng dịp, Ngũ công chúa cùng Lục công chúa đều dẫn người đi vào nơi này, chủ tử vừa rồi đã đem chỗ ngồi tốt nhất Phi Vũ Hiên là Di Tâm các mà thường ngày dành cho Ngũ công chúa này lại nhường cho Lục công, là lão đại mất hứng, hội này đánh lên, có thể hay ko có cái gì tốt hí (Kịch hay) nhìn?

Ngầm suy đoán, hưng phấn chờ mong, nhưng ko 1 ai biểu hiện ra, nguyên lai nam nhân cũng là thích bát quái (Nhiều chuyện).

Quân Phi Vũ cùng Hoa Trầm Hương vừa mới giẫm chân tại chỗ đi vào, liền nghe đến ngoài cửa truyền đến từng tiếng hô quát- Ở đâu ra lão ăn mày này, còn ko mau cút?

— Quan gia, cầu người xin thương xót, lão bà tử đã 3 ngày ko có ăn cơm, cầu các người thưởng 1 chén cơm ăn đi!

Đáng thương thanh âm chui vào tro tai Quân Phi Vũ, nàng dừng bước, neho mắt nhìn Kinh Thiên Vũ liếc mắt 1 cái, chỉ thấy Kinh Thiên Vũ hé ra khuôn mặt tuần tú ám trầm, chỉ là thấy rĩ tai hạ nhân mấy câu, hạ nhân liền lập tức đi nhanh đi ra ngoài.

Kinh Thiên Vũ hướng Quân Phi Vũ cùng Hoa Trầm Hương xin lỗi cười- Ko có ý tứ rồi, quấy nhiễu công chúa điện hạ cùng hoàng tử điện hạ rồi, bên tro thỉnh.

Quân Phi Vũ dựng thẳng tai nghe 1 chút, ko nghe thấy tiếng vang, phỏng chừng lão bà tử kia đã là bị bọn họ cấp đuổi đi, liền ở Kinh Thiên Vũ suất lĩnh hạ hướng Di Tâm các mà đi.

Bạch ngọc khắc hoa bình phong, rộng lớn sáng sủa phòng khách, trên tường lộ vẽ cổ họa, tả hữu 2 bên các là 2 trường kỉ điêu khắc tinh xảo, trang sức xa hoa trung lộ ra cổ điển, đúng là 1 địa phương hưu nhân cực tốt để ăn cơm, sợ rằng ko có 1 chút bạc cũng vào ko được ở đây.

Đội bọn hần ngồi vào chỗ của mình, thức ăn rất nhanh liền lên, toàn bộ ghế lô chỉ còn lại có Quân Phi Vũ cùng Hoa Trầm Hương nâng cốc đối ẩm.

Quân Phi Vũ kêu Hoa Trầm Hương, ân cần giúp hần gấp thức ăn- Trầm Hương, này đó đều là món ăn nổi tiếng của Phụng Hoàng quốc ta, người cần phải ăn nhiều 1 chút, trở về rồi sẽ ko còn thể ăn được thức ăn chính tông đặc sắc của nước ta.

Hoa Trầm Hương nhìn vào bát thức ăn của mình, ôn nhu đem bát 2 người thay đổi qua lại, mỉm cười, bên cạnh lộ ra 2 cái lúm đồng tiền say lòng người- Đến! Tiểu Vũ, người mau ăn đi, nhìn người gầy tựa như gió thổi qua là có thể bay lun, ăn nhiều 1 chút thân thể mới tốt nha!

2 người đang ở tro lúc ta gấp người ăn người nhường ta ăn, tro phòng đột nhiên vang lên 1 trận “Hắc hắc hắc hắc” sầm người cười thanh, nguyên bản tro phòng ko khí ấm áp, nhất thời như 1 cổ dòng nước lạnh đảo qua, làm cho người ta cảm giác băng lãnh vô cùng.

Hoa Trầm Hương cấp tốc đứng dậy, đem Quân Phi Vũ hộ ở phía sau mình, nhìn bệ cửa sổ thượng ngồi chồm hổm cái kia tóc rối tung, quần áo tả tơi lão thái bà, con người hiện hàn quang- Xin hỏi tiền bối là ai? Xong vào này phòng có gì phải làm sao?

47. Q.1 - Chương 47: Ném Đi Mặt Mũi Lớn

Quân Phi Vũ tò mò từ phía sau Hoa Trầm Hương lộ đầu ra, muốn nhìn 1 chút kẻ nào có thể ko kinh động bất luận ai mà né qua tầng tầng trạm kiểm soát tiến vào đến Di Tâm các, đến tột cùng là thần thánh phương nào?

Đó là 1 đôi ánh mắt thế nào a? Nhìn vào, giống như là 1 ngum phiếm 3 quang giếng cổ, giếng cổ ở chỗ sâu tro, vừa giống như cất giấu 1 vòng xoáy bí ẩn thật lớn có năng lực thần kỳ, chính là đang ko ngừng hấp dẫn nàng 1 tắc lại 1 tắc hăm sâu đi vào.

Ở nơi đó, Quân Phi Vũ giống như là thấy được 1 người cả đời đã trải qua niên kỉ luân, nàng nhìn thấy tung bay sức sống, cũng nhìn thấy được thương hải tang điền làm cho đau lòng người; thấy được nhiệt tình như lửa, lại cũng nhìn thấy nhân tâm lạnh lùng; thấy được quả cảm quyết đoán, lại cũng nhìn thấy nhu tình như nước.

Ngay cả lão bà bà vẻ mặt hắc hoàng, tóc rối tung, quần áo tả tơi, 2 tay ô nước sơn bôi đen, nhưng rơi vào tro mắt Quân Phi Vũ, lại như là thấy được 1 hoá thạch bàn, cảm giác được tâm linh chấn động!

Nàng đột nhiên ko sợ, tro lòng dâng lên 1 cỗ thân thiết ko hiểu, theo Hoa Trầm Hương phía sau đi ra, chậm rãi đến gần nàng, nhợt nhạt cười hỏi- Bà bà, người đối bụng sao? Nếu ko, theo chúng ta cùng nhau ăn đi?

Thấy nàng đối 1 người lạ ko hề phòng như vậy, Hoa Trầm Hương bất mãn hô 1 tiếng- Tiểu Vũ...

Quân Phi Vũ quay đầu lại cười- Trầm Hương, ko có quan hệ. Ta cảm giác bà bà này rất thân thiết!

Nói xong, nàng đã dắt cặp tay thoát nhìn gầy khô của lão bà bà kia. Nắm ở tro tay cảm giác rất nhu mẫn, cùng vẻ ngoài hắc gầy ko hợp chút nào, Quân Phi Vũ tro lòng kinh ngạc, mặt cười thượng lại vẫn như cũ cười nhạt như gió, ko dấu vết.

Lão thái bà cũng ko cự tuyệt nàng, làm cho nàng ngồi, nàng an vị, làm cho nàng ăn, nàng cũng ko chút khách khí ăn. Kia tướng ăn, giống như gió cuốn mây tan, rất nhanh liền đem thức ăn trên bàn toàn bộ quét cái ko còn một mảnh, thấy Hoa Trầm Hương thẳng nhúu.

Quân Phi Vũ lại vẻ mặt thương tiếc, bưng lên 1 chén nước đưa đến trước mặt nàng- Bà bà, người ăn từ từ, đừng nghẹn. Đến, uống chén nước đi.

Ngước mắt nhìn thấy Hoa Trầm Hương khuôn mặt tuần tú mờ mịt 1 tầng giận tái đi, lúc này mới nghĩ đến thế nhưng vì 1 lão bà bà lại vắng vẻ hắc, vội vàng ngồi bên cạnh hắc, nhẹ nhàng cầm tay hắc, cười dõ- Làm sao vậy? Vì cái này sinh khí? Đến, cười 1 cái đi! Trầm Hương cười rộ lên đẹp mắt nhất!

Hoa Trầm Hương tâm tình vốn có đã được rồi, nhưng vừa nhìn thấy cái lão thái bà đối diện kia chính 2 tròng mắt âm trầm nhìn hắc, chống lại tầm mắt của hắc, lại vươn tay chỉ thẳng khu tro hàm răng thái, hắc dạ dày lại là vẫn cuộn cuộn.

Quân Phi Vũ nhìn sắc mặt hắc lại thanh, nhìn về phía lão thái bà ánh mắt cũng hàn khí lộ, lập tức quay đầu nhìn lại, vừa vận nhìn thấy lão thái bà thả tay xuống, như là chán ghét thứ gì đó tựa như “Phi phi phi” hướng dưới đất ới ra vài hóp.

Quân Phi Vũ lại bị động tác của nàng cùng thần tình chọc cho “Khanh khách” cười ko ngừng- Bà bà, ngài có thể có người nhà?

— Có! Bất quá thất tán !- Lão bà bà vẻ mặt mờ mịt nhìn nàng.

Thất tán ?

Quân Phi Vũ nhìn lão bà bà trên mặt biểu hiện ra ngoài mờ mịt, đột nhiên tro lòng đau xót, giống như là bị nàng chạm tới mặt nỗi khổ riêng mà chính mình gặt gao dần xuống đáy lòng ở chỗ sâu tro kia.

Người nhà, thất tán , đây cũng là nàng Nam Cung Tình cả đời đau.

Có lẽ, nàng đắc dụng cái thân phận Quân Phi Vũ ở chỗ này sống cả đời, sẽ ko còn được gặp lại ba mẹ nàng .

— Bà bà, kia người theo ta về nhà, có được ko?- Nàng thốt ra.

— Tiểu Vũ, người hạ lệnh Kinh công tử thu lưu vị bà bà này thì tốt rồi, mang về nhà người sẽ ko sợ phiền phức?- Hoa Trầm Hương vẻ mặt ko tán thành, nếu đưa cái lão thái bà ko rõ lai lịch này mang về, nàng sẽ ko sợ tự rước lấy họa sao? Nữ nhân này, nàng liền ko lo lắng an nguy của mình sao?

Lão thái bà con người tro lúc đó chỉ mở có 1 nửa, bắn ra ánh sáng lạnh, thế nhưng làm cho Hoa Trầm Hương cảm giác có 1 luồng hàn khí theo tro lòng chậm rãi mọc lên.

Hắn ko tin, 1 lão thái bà, ngay cả võ công của nàng lợi hại, thế nhưng lại có thể làm cho hắn Hoa Trầm Hương có cảm giác sợ, thiên hạ còn có mấy? Nhưng đợi hắn quả niệm muốn nhìn lại lần nữa, kia lão thái bà lại khôi phục về mặt vô tội bộ dáng bất cần đời.

Hơn nữa, lão thái bà này tro mắt tựa hồ chỉ có nàng — Quân Phi Vũ!

Hoa Trầm Hương nhắc nhở, Quân Phi Vũ ko phải là ko có nghĩ tới.

Thế nhưng, nàng chính là ko hiểu sao lại tin tưởng lão bà bà này, luôn luôn có 1 loại thân nhân bàn cảm giác, muốn đem nàng mang theo chiếu cố trên người, dường như chỉ có làm như vậy, nàng mới có thể tựa như an lòng.

— Trầm Hương, ta biết ngươi là lo lắng ta. Bất quá, tro lòng ta có chừng mực, ngươi cứ yên tâm đi! Ta tin bà bà sẽ ko làm thương tổn ta- Quân Phi Vũ nói xong, lại hướng lão bà bà lộ ra 1 tươi cười ngọt ngào- Đúng ko? Bà bà!

Lão thái bà về mặt chính thần hướng nàng gật gật đầu.

Quân Phi Vũ đắc ý hướng Hoa Trầm Hương cười cười, Hoa Trầm Hương cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười nhìn nàng, tro mắt lại lóe về sủng nịch liền hắn cũng ko tự biết.

— Bà bà, ta nên xưng hô như thế nào?- Quân Phi Vũ cười hỏi, thuận tay lấy ra khăn tay lau đi hạt cơm trên khóe miệng lão bà bà.

— Lão tổ tông!

Quân Phi Vũ tay dừng ở ko trung dừng 1 chút, con người như nước nhẹ trát, nhìn vào tro mắt lão nhân gia, lại phát hiện cặp mắt kia tinh lượng lão tro ko có 1 tia vui đùa.

Nàng cười cười- Lão tổ tông? Hảo, sau này Vũ nhi liền kêu ngươi lão tổ tông!

— Tiểu Vũ...- Hoa Trầm Hương cảm giác tro lòng như là ngăn 1 hơi, này Quân Phi Vũ thế nào cứ như vậy ngốc đây? Sao nàng liền tùy ý lão thái bà này bóp viên chà xát biến a?

Quân Phi Vũ thanh thấu ánh mắt làn thu ba dịu dàng, nhìn hắn khẽ cười nói- Trầm Hương, ngươi ăn xong chưa? (Làn thu ba: miêu tả ánh mắt người đẹp. Như Nguyễn Du từng viết: “Làn thu thủy, nét xuân sơn” tả Kiều ấy)

— Món ăn ở đây quả thật ko tệ, ăn được rất ăn no!- Hắn cắn răng trả lời.

Ko nghĩ tới, ngồi ở 1 bên lão bà bà dường như chính là nhìn hắn ko thuận mắt, lại xem thường hướng hắn phun ra 2 chữ- Đối trá!

Dù là Hoa Trầm Hương hàm dưỡng cho dù tốt, sắc mặt lúc đó cũng nhanh chìm xuống, 1 đôi con người đen lạnh như đao, bắn phá khắp nơi hắn chọn biện pháp giương cầm đối diện lão thái bà, trầm giọng hừ lạnh- Lão tiên bối, bản hoàng tử mời ngươi thân thủ bắt phạm, cho ngươi để lại mặt mũi, ngươi cũng đừng được 1 tắc lại muốn tiến 1 thước!

Lão thái bà nguyên bản đoạn tọa trứ thân thể đột nhiên “Sưu” 1 tiếng hướng về phía trước 1 lúi, lập tức nhẹ nhàng bay xuống ở trên bàn trước mặt Hoa Trầm Hương, thế nhưng vươn ngón tay tối như mực kia, gọi lên cầm Hoa Trầm Hương, cười hi hi nói- Tiểu tử thôi, lão thân chính là được 1 tắc lại muốn tiến 1 thước, thì ngươi muốn làm gì?

Hoa Trầm Hương giận dữ, thân hình nhoáng lên, như cá chạch trơn trượt khổng chế bàn tay lão thái thái, song chưởng hướng phía lão tổ tông thẳng đánh.

Hắn luôn luôn tự xưng là hàm dưỡng vô cùng tốt, cơ hồ dưỡng tới “Thái sơn bằng với tiên mà ko hội với sắc” bình tĩnh thông dong, ai ngờ đến, lão thái bà này chỉ là dăm 3 câu, liền kích thích được hắn xuất thủ.

Quân Phi Vũ mặc dù lo lắng bọn họ, nhưng xác thực cũng muốn nhìn 1 hồi trò hay, cũng ko ngăn cản bọn họ đánh nhau, cũng ko ngăn cản lão tổ tông giáo huấn Hoa Trầm Hương, đứng ở 1 góc tập trung tinh thần nhìn lại.

Hoa Trầm Hương chưởng phong cương mãnh hữu lực, mỗi 1 chưởng đánh ra đều mang theo vù vù tiếng gió, chưởng phong thổi qua làn gió, chén bát bàn đĩa “Rầm rập” toàn bộ rụng ở dưới đất, nát đầy đất.

Trái lại lão tổ tông, kia trương nếp nhăn rậm rạp trên khuôn mặt già nua, vẫn là lộ vẻ nhàn nhạt trên tức, thân hình như hồ điệp màu đen, qua lại ko ngớt ở chưởng phong Hoa Trầm Hương, mặc cho chưởng phong của hắn lại thể nào sắc bén, chính là ko tới được 1 vạt áo của nàng.

Quân Phi Vũ 2 mắt thấy chiếu sáng, ko biết lão tổ tông có muốn thu đồ đệ? Thật lợi hại!

__ Tiểu tử thôi, ngươi đem bản lĩnh thật sự mau xuất đến a, chẳng lẽ...ngươi chỉ có 1 điểm bản lĩnh như vậy thôi sao?- Lão tổ tông 1 bên đánh, 1 bên đùa giỡn trên chốc Hoa Trầm Hương.

Quân Phi Vũ nhìn về phía Hoa Trầm Hương, hắn làm như càng đánh càng có lực, trên trán cũng bắt đầu đổ mồ hôi, trắng nõn khuôn mặt tuần tú, dần dần trường được đỏ bừng.

Nàng là ko biết, Hoa Trầm Hương hiện tại là đánh cho hết nghẹn khuất tro bụng.

Hắn ở Thương Ngô quốc, ko dám nói đệ nhất, nhưng dù gì cũng là nằm tro danh sách 10 cao thủ võ lâm, nhưng hôm nay, ngay cả lão thái bà này vạt áo đều dính ko được.

Hắn giảo tẩn ra sức suy nghĩ muốn lục soát ra tro chốn giang hồ có nhân vật nào thân thủ lại lợi hại bậc nhất như vậy ko, nhưng chỉ có lục soát ko ra 1 người nào phù hợp hình tượng này, hận được khiến hắn cương rằng thẳng cần.

Mặt mũi của hắn, hôm nay ở trước mặt Quân Phi Vũ, tất cả đều mất hết!

48. Q.1 - Chương 48: Đầu Ngón Tay Ôn Nhu

Tro phòng tiếng đánh nhau quá nhiều Trình Nhất Dao thủ ở bên ngoài, lấy hắn tai thính mắt tinh, sớm đã đã nhận ra tro phòng có thêm người, dựng thẳng nhĩ dưới cũng nghe được bọn họ đối thoại, nhưng Quân Phi Vũ nếu ko có lên tiếng, hắn cũng vẫn kiềm chế bất động.

Nhưng này vừa nghe đến tro phòng đã đánh nhau, kia bàn bàn đĩa đĩa rụng ở dưới đất “Tích bá” thanh, giống như là đập thẳng vào đáy lòng hắn, hắn hoảng hốt!

__ Công chúa điện hạ, Vũ nhi, ngươi ko sao chứ? Mở cửa nhanh đi!

Nghe được Trình Nhất Dao mang theo kinh hoảng tiếng la, Quân Phi Vũ bị cắt đứt quan sát, oán hận đi tới mở cửa, hướng hắn thổi mi trừng mắt- Âm ỉ cái gì, bản công chúa ko có việc gì! Đừng làm phiền ta nữa.

Trình Nhất Dao liếc mắt 1 cái bên tro, lúc đang nhìn đến lão tổ tông cùng Hoa Trầm Hương giao thủ, nhất thời 2 mắt sáng ngời, chỉ chỉ 2 người đang tranh đấu, vẻ mặt lấy lòng nói- Công chúa, làm cho tỳ chức đi vào bảo hộ ngươi đi!

Quân Phi Vũ yên lặng nhìn hắn, lạnh lùng phun ra 2 chữ- Ko cho phép!

Nói xong, liền “Băng” 1 tiếng đóng cửa lại.

Trình Nhất Dao nhất thời suy sụp hạ mặt, cao thủ so chiêu, cũng ko phải là tùy thời cũng có thể nhìn thấy, đối với 1 kẻ học võ mà nói, này chẳng những có thể xem đã mắt, còn là 1 tuyệt hảo cơ hội để học hỏi thêm, có lúc, rất nhiều nghĩ ko ra địa phương, lúc đang nhìn đến cao thủ giao đấu linh quang chợt lóe, giống như là việc xối nước lên đầu, tức khắc thanh tỉnh.

Thế nhưng, Quân Phi Vũ lại ko làm cho hắn đi vào.

Hắn này thẳng tính, đầu dự đoán được Quân Phi Vũ quanh co khúc khuỷu tâm tư, Hoa Trầm Hương dù sao cũng là hoàng tử nước láng giềng, hiện tại hắn đã bị lão tổ tông sửa chữa đến mặt mũi hoàn toàn mất hết, cảm thấy ở trước mặt nàng đã mất mặt mũi. Nhìn hắn kia sắc mặt đã thay thế thanh hồng, liền biết cơn giận của hắn đã sắp bạo phát, nếu như Trình Nhất Dao đi vào nữa nhìn hắn nhăn mặt, kia cái chuôi lửa giận này còn ko được đốt tới trên người Trình Nhất Dao đi.

Nàng cự tuyệt, cũng là vì hảo hán!

— Nha đầu, ngươi nhưng thấy rõ ta vừa ra chiêu gì?- Lão tổ tông đột nhiên hỏi Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ miệng trương thành “O hình, lắc đầu, dù cho nàng nhớ kỹ, nàng cũng sẽ ko nói cho lão tổ tông, hì hì, nàng còn muốn học nhiều mấy chiêu, làm sao có thể khinh địch như vậy buông tha cơ hội?

— Ko có? Hảo, vậy lại đến 1 lần! Nha đầu, ngươi nhưng nhìn được rồi ha!- Lão tổ tông nói xong, rồi hướng Hoa Trầm Hương nói- Tiểu tử, đến, lại bồi lão thân thêm mấy chiêu nữa, lần này, ngươi ko có công lao, cũng có khổ lao, nha đầu kia sẽ cảm ơn ngươi.

Hoa Trầm Hương khuôn mặt tuần tú trưởng được dỗ bình, nguyên lai, đây mới là này mục đích lão tổ tông!

Nghĩ tới lão tổ tông là vì Quân Phi Vũ mới ra tay, cơn giận của hắn cũng chậm lại, cùng lão tổ tông đánh nhau, tự nhiên cũng ít lại những luồng chiêu liễu mạng kia.

— Nha đầu, xem có hiểu ko?

Quân Phi Vũ lắc đầu.

Lão tổ tông lại cùng Hoa Trầm Hương qua 1 lần chiêu.

— Nha đầu, hiện tại đã hiểu ko có?

Quân Phi Vũ vẫn là lắc đầu.

— Tiểu tử, đừng đánh, đừng đánh! Ta đây đem lão xương cốt đều nhanh lăn qua lăn lại ko có, đứm nha đầu ngốc này, đầu óc sao lớn lên được, sao cứ như vậy ngu ngốc?

Lão tổ tông đột nhiên nhảy đi ra, đầu ngón chân 1 điểm, người đã bay vút tới trước mặt Quân Phi Vũ, cặp tay già kia như ô nước sơn bôi đen 1 tay chế trụ mạch môn của nàng, 1 tay bắt đầu theo song chưởng của nàng, ở toàn thân của nàng cao thấp lại bóp lại đập kiểm tra cẩn thận hết 1 lần.

Quân Phi Vũ cảm giác lão tổ tông tay giống như là 1 đoàn hỏa, tay nàng mỗi chỗ chạm qua, thì có 1 cỗ cảm giác nóng rực thẳng thấu tiến vào tro cơ thể nàng, cảm giác như là bị bỏng, làm cho nàng khó chịu được cơ hồ miệng muốn ngậm lên tiếng.

Dần dần, mặt cười của nàng bắt đầu trưởng hồng, toàn thân như là phát sốt, nóng hổi được dọa người, thật muốn bắt rụng y phục trên người chính mình, làm ình mất mề.

Hoa Trầm Hương nhìn nàng khó chịu, ở 1 bên sốt ruột, mấy lần muốn tới gần, lại bị lão tổ tông quanh thân phát ra khí thế cấp dừng lại cước bộ, làm cho hắn đầy lòng càng hoảng sợ ko ngớt.

Ở thời gian Quân Phi Vũ mau chịu đựng ko nổi muốn cuồng khiếu, lão tổ tông cuối cùng cũng ngừng tay.

1 đôi lóe tinh quang con người đen nhìn Quân Phi Vũ 1 lát, lão tổ tông đột nhiên trương tay ôm lấy Quân Phi Vũ, tiến đến bên tai của nàng nhỏ giọng nói nhỏ- Xứ nha đầu, ngươi dám phỉ nhổ lão tổ tông, hừ hừ, quay đầu lại nhìn lão nhân gia ta thể nào thu thập ngươi. Nha đầu, các chiêu vừa rồi ngươi cần phải tất cả đều nhớ kỹ cho ta, trở lại ngoan ngoãn hảo hảo luyện, cũng ko nên đánh mất mặt mũi ta lão tổ tông. . .

Quân Phi Vũ còn chưa có trả lời, cũng cảm giác được tay áo tro túi bị nhét vào 1 vật gì đó, nàng thấp thỏm nhìn Hoa Trầm Hương liếc mắt 1 cái, chính nhìn thấy hắn vẻ mặt khẩn trương, tro lòng lại là khê động, thâm nghĩ, này lão tổ tông động tác mau lẹ như điện, góc độ lại chọn được hảo, Hoa Trầm Hương hẳn là ko có nhìn thấy giữa các nàng mèo ngáy đi?

Nghĩ đến, lão tổ tông cũng sẽ ko cho hắn biết, cảm giác bọn họ người tuổi trẻ này, ở trước mặt lão tổ tông, chỉ có bị lão nhân gia nàng trêu chọc, nhìn Hoa Trầm Hương vừa chặt vật sẽ biết.

Nhưng nàng tại sao muốn đối với mình tốt như vậy đây?

Tro nháy mắt thất thần, nàng lại nghe đến lão tổ tông lại ở bên tai mình nói- Ta sẽ lại tới tìm ngươi, nếu như ngươi luyện ko tốt, lần sau ta cần phải đem ngươi thí thí nga! Ha ha ha...

Tiếng nói vừa dứt, lão tổ tông thân hình tựa huyền ảnh như nhau, nhẹ thiềm mấy cái, liền biến mất ở tro phòng.

Quân Phi Vũ nửa ngày trời còn chưa có phục hồi tinh thần lại, đại não của nàng chính là đang tự động phát lại từng chiêu thức mà khi này lão tổ tông cùng Hoa Trầm Hương đối chiêu.

Nửa ngày, nàng mới đột nhiên kịp phản ứng.

Vì sao lão tổ tông cùng Hoa Trầm Hương chiêu thức nhanh như vậy, nàng thế nhưng toàn bộ vào đầu óc, giống như là đầu óc có công năng khắc phục, dường như chỉ cần nàng muốn nhìn thấy, kia cảnh tranh đấu giống như là thước phim điện ảnh, ở tro đầu của nàng nhiều lần phát lại, làm cho nàng nhìn ko được lại nghĩ tới Thiên Linh châu quý dị kia.

Thiên Linh châu? Hồng Liên?

Chẳng lẽ là bởi vì này 1 chút thần kỳ ngoạn ý, vì thế năng lực của nàng cũng tăng lên theo? Này có phải hay ko đại biểu, nàng Quân Phi Vũ cũng có thể trở thành cao thủ võ lâm?

Nghĩ đến cái khả năng này, Quân Phi Vũ 2 mắt liền phát quang, đến lúc đó, nàng há ko phải có thể làm 1 đời nữ hiệp hành tẩu giang hồ, tiểu ngạo thiên hạ?

_ Tiểu Vũ, Tiểu Vũ, ngươi làm sao vậy?

Quân Phi Vũ theo mộng tưởng hảo huyền trung tỉnh lại, nhìn thấy Hoa Trầm Hương kia khuôn mặt tuấn tú trương vô cùng lo lắng, lại nhìn thấy hắc búi tóc đã bởi vì vừa tranh đấu mà rời rạc, nàng kiềm chế ở kích động tro lòng cùng hưng phấn, hướng hắc nhẹ nhàng cười- Ngươi xem ngươi, đầu phát đều rối loạn! Mau ngồi xuống, ta tới giúp ngươi búi lại!

Hoa Trầm Hương nhìn mặt cười trước mắt này trương như thanh liên nở rộ mỹ lệ, nghe trên người nàng phát ra mùi thơm, cảm thụ được nàng đầu ngón tay ôn nhu, chỉ cảm giác mình bị hạnh phúc vây quanh được thật dày và chặt, 1 tia cũng ko lọt, làm cho hắc hận ko thể có thể đem thời gian lưu lại lúc này, vĩnh viễn cất kỹ.

Quân Phi Vũ lại giúp hắc chỉnh lại y phục, lúc này mới hài lòng gật gật đầu- Được rồi!

_ Tiểu Vũ...Quân Phi Vũ ngược mắt, đối diện hắc cặp kia hắc được ám trầm con ngươi, bên tro làm như nổi lên 1 cỗ gió bão, giống như là muốn cắn nuốt rụng mọi thứ của nàng

49. Q.1 - Chương 49: Yêu Nỗi Sao?

Hắc hô hấp có chút gấp, cùng Quân Phi Vũ khẩn trương tìm đập, cùng nhau 1 lúc, tẩu thành 1 thủ ái muội hòa âm.

Hoa Trầm Hương tuấn dật trên mặt hơi bị lây vẻ đỏ ửng, Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn đến 2 tròng mắt của hắc, tro cặp mắt kia có 1 hình ảnh chính mình thu nhỏ, đang từ từ trở nên càng lúc càng lớn, ở lúc bóng dáng của mình biến mất tro cái chớp mắt kia, hơi thở của nàng toàn bộ cũng bị hắc che đi.

Nụ hôn của hắc tới có chút gấp, hơi thở có chút thô, còn may là, hơi thở của hắc phi thường sạch sẽ.

Nàng dưới đáy lòng âm thầm hỏi chính mình, ngươi thích hắc hôn sao? Thích ko?

Nàng đáp ko được, chỉ cảm thấy có 1 loại mềm, ôn nhu, cảm giác tựa như hồ dính gạo nếp, đưa môi bọn họ chăm chú thiếp cùng 1 chỗ, dây dưa, bị hắc nóng rực hơi thở chăm chú vây quanh, hơi thở, cũng dần dần bắt đầu tán loạn.

Đột nhiên, Hoa Trầm Hương thả nàng, Quân Phi Vũ ánh mắt có chút mơ màng, ko hiểu vì thế nhìn về phía hân.

Hoa Trầm Hương có chút cắn răng, nữ nhân này, cùng hân hôn nhẹ lại cũng ko yên lòng, nhin ko được dùng 2 tay phủng ở mặt của nàng, kia vẻ tình dục ngập tràn 2 tròng mắt chứa đựng sùng nịch cùng bất đắc dĩ, còn có tình ý nhẹ nhàng say lòng người – Nha đầu ngốc, cùng tướng công ngoạn cái hôn nhẹ còn ko chuyên tâm như thế. Người nói, người có phải hay ko nên bị phạt?

Quân Phi Vũ nhẹ cười ra tiếng- Tướng công? Người là tướng công của ai đây a?

Hân vươn 1 ngón tay, điểm nhẹ chóp mũi của nàng, 1 đôi con ngươi đen mắt cười loan loan- Đương nhiên là tướng công của nha đầu ngốc người rồi.

Quân Phi Vũ làn thu ba nhẹ liếc- Muốn làm tướng công của ta thế nhưng ko hề dễ dàng, người xác định, người có thể được ko?

Hoa Trầm Hương con người nhịu lại, ở môi nàng nhẹ nhàng cắn 1 chút, nghe được của nàng thấp giọng hấp khí thanh, lúc này mới chậm rãi nói- Nha đầu, nhớ kỹ, sau này vĩnh viễn đừng ở trước mặt nam nhân hỏi hân làm được chưa, biết ko?

Quân Phi Vũ quyết khởi miệng- Vì sao?

— Người thật ko biết?- Hân nhịu mày, lập tức hừ nhẹ 1 tiếng- Người thế này là đang câu dẫn nam nhân, người là muốn làm cho nam nhân phát cuồng, liên liệu mình tiến tới!

Quân Phi Vũ ngón tay đẩy hân, đột nhiên lớn tiếng nở nụ cười.

Tiếng cười như chuông, liên ngoài cửa Trình Nhất Dao đều nghe được thanh thanh sở sở, vẻ mặt bất mãn nói thầm- Thật ko biết có cái gì tốt cười, cùng người nam nhân kia cùng 1 chỗ, có cần phải hài lòng như vậy ko?

Tro phòng Quân Phi Vũ cười xong, lúc này mới chính thần nói- Được rồi, chúng ta quay lại đề tài chính, người nhưng nghe rõ ràng, muốn làm nam nhân của ta, rất đơn giản! Thứ nhất, hân phải có gia tài bạc triệu, nhưng là phải có lịch sự tao nhã phong tình cùng thưởng thức; thứ 2, hân vừa có thể là bằng hữu, vừa có thể là tri kỷ. Thứ 3, điểm trọng yếu nhất, ta muốn thân hân, cũng muốn tim của hân, hơn nữa, muốn duy nhất! Trầm Hương hoàng tử, bản công chúa nhưng nghe nói nhà người có thiếp thất, tựa hồ liên điểm này, người cũng đã ko phù hợp.

Hoa Trầm Hương con người sắc trầm xuống- Chỉ là 2 tiểu thiếp trên danh nghĩa, lúc đó cũng là vì ổn định nhân tâm tạm thích ứng chi tính, nếu như Tiểu Vũ mất hứng, ta đem các nàng tống xuất phủ là được.

Quân Phi Vũ đẩy ra thân thể hân, ko dấu vết lui ly khai 2 bước, tiểu ý dụ dỗ nói- Chúng ta ko nói cái này nữa. Trầm Hương, người ăn xong chưa? Nếu ko ta lại hạ lệnh người ta đóng gói 1 ít điểm tâm đặc sắc rồi hồi phủ, chờ người đói bụng ăn nữa?

Nàng mặc dù đang cười, nhưng Hoa Trầm Hương lại cảm thấy của nàng xa cách, tro lòng có chút thất bại- Tiểu Vũ...

Quân Phi Vũ tựa như là ko có thấy hân muốn nói lại thôi, vừa cười hỏi 1 câu- Trầm Hương ăn no sao?

Hoa Trầm Hương nhìn nàng kia tươi cười hoàn mỹ e rằng khó xoi mói, chỉ cảm thấy tâm vừa kéo đau, loại đau này, với hân mà nói rất xa lạ, chưa từng có 1 nữ nhân, chỉ là 1 biểu tình, 1 câu, thì có thể làm cho nàng đau lòng.

Nàng, cũng ko thể!

1 cỗ nôn nóng ko hiểu cùng phiền muộn theo tro lòng của hân mọc lên, làm như có 1 loại thứ gì đó muốn theo thân thể hân nội bộ lao tới, cuồng liệt được làm cho hân cảm thấy có chút luống cuống, có chút sợ hãi, hân muốn cố gắng ngăn chặn loại nội tâm xao động, muốn cố gắng bóp tắt rụng mỗi lửa khiến cho hân xao động này.

Mà mỗi lửa này, chính là nàng!

Hoa Trần Hương ko hề do dự, cánh tay dài nhấc lên, lại đem Quân Phi Vũ chăm chú cô ở tại tro ngực của mình.

Quân Phi Vũ đã nhận ra hấn khác thường, hấn như vậy, giống như là 1 cái mãnh thú đáng sợ, thần tình kiêu chể trung mang theo vẻ điên cuồng.

Nàng vừa định dời bước, liền cảm giác mình 1 lần nữa bị hấn cô chặt, lực đạo lớn đến cơ hồ muốn bẻ gãy hông của nàng.

_ Trần Hương, người buông ta ra, ta đau quá!- Quân Phi Vũ 2 tay dùng sức đẩy hấn, hấn lại ko chút sút mẻ.

_ Tiểu Vũ, ta nghĩ muốn người!- Hoa Trần Hương thanh âm ám ám, lộ ra 1 tia gợi cảm, như là tuyên cáo hoàn tất, hấn cúi đầu, liền chăm chú cầu ở môi của nàng, hung hăng mút hôn.

Nụ hôn này, ko hề giống ôn nhu lưu luyến khi nãy, nụ hôn này, tràn đầy kịch liệt cùng cuồng bạo hơi thở.

Quân Phi Vũ liều mạng giãy giụa, lại thế nào cũng giãy giụa ko ra, trên môi truyền đến nhẹ nhàng đau đớn, chứng minh hấn hiện tại thô bạo, hấn tư thế hiện tại, đảo giống như là muốn đem nàng 1 ngụm nuốt sạch, liền cái cơ hội thở dốc cũng ko cho nàng.

_ Ô ô...ta sắp hít thở ko thông sắp chết rồi nè!- Lời của nàng lại nói ko nên lời, chỉ có thể ngạnh ở nơi cổ họng, phát ra từng tiếng tiểu thú bàn ô mình thanh.

2 tròng mắt dần dần trừng lớn, doanh đầy làm cho hấn buông ra thỉnh cầu của nàng, nhưng hấn lại trầm mê ở tro thế giới cảm quan của mình, hoàn toàn ko có nhận thấy được khác thường của nàng.

Thân thể của nàng, rốt cuộc mềm nhũn đi xuống.

Nhìn Quân Phi Vũ nhắm chặt mắt, Hoa Trần Hương lý trí rồi mới trở về .

_ Tiểu Vũ, Tiểu Vũ...- Hấn cả kinh toàn thân run, vội vàng đem Quân Phi Vũ ôm lấy, để qua 1 bên trường kỷ thượng nằm xong, lo lắng ko ngừng mà hô tên của nàng.

Nhìn thấy Quân Phi Vũ ko có phản ứng, Hoa Trần Hương chỉ cảm thấy tâm tựa như đều ko thể nhảy nổi nữa.

Hấn lập tức đem nàng đỡ lên, khoanh chân ngồi ở phía sau của nàng, song chưởng kề sát ở sau lưng của nàng, đem chân khí của mình từng chút từng chút chuyển vào cơ thể nàng.

Ở cảm giác mình chân khí sắp khô kiệt, Hoa Trần Hương này mới nghe được Quân Phi Vũ ưm 1 tiếng, hấn lại lập tức nhảy xuống trường kỷ, đem nàng vững vàng ôm ở tro ngực của mình- Tiểu Vũ, Tiểu Vũ, người đã tỉnh chưa?

Quân Phi Vũ mở 1 mắt ra, thấy Hoa Trần Hương cả người đầy mồ hôi, khuôn mặt trắng tái nhợt ko có 1 tia huyết sắc.

Nàng hướng hấn suy yếu cười- Ta thế nào vô dụng như thế, thế nhưng lại bị hôn mà ngất đi, thực sự là xấu hổ mà!

Hoa Trần Hương căng thẳng tro lòng, đem nàng chăm chú ôm vào tro ngực, dùng mặt dán đầu của nàng, ghen ngào nói- Xin lỗi! Điều là lỗi của ta! Là ta quá mạo thất! Là ta ko nên! Là ta ko nên!

_ Trần Hương, người đừng như vậy, ta đây ko phải là ko có việc gì!

Quân Phi Vũ kiêu mềm thanh âm làm cho Hoa Trần Hương càng áy náy- Vừa rồi người thế nhưng làm ta sợ hãi.

Hấn nhẹ nhàng buông Quân Phi Vũ ra, thân thủ nhẹ vỗ về môi nàng có chút sưng đỏ, ánh mắt tràn đầy thương tiếc- Còn đau ko?

Quân Phi Vũ lắc đầu.

Hấn đem cánh tay dài đưa ra ngoài- Nếu ko, người cần ta 1 ngụm tiết nhựt chí đi?

Quân Phi Vũ hì hì cười- Có phải hay ko có nữ nhân khác ở hện của người thời gian thích cắn lên 1 ngum a? Nhìn như là ko sợ hãi nói, lại làm cho sắc mặt của hắn trầm xuống.

_ Bất quá, ta nhưng ko thích cắn người!- Nàng nhẹ nhàng đẩy hắn ra, đứng dậy, cười đến đậm mạc xa cách- Hồi cung đi! Ta mệt mỏi!

Nói xong, cũng ko quản hắn nghĩ như thế nào, thẳng kéo cửa ra đi ra ngoài.

...

Vẫn mặt thiết chú ý bên tro động tĩnh Trình Nhất Dao, đột nhiên nhìn nàng đi ra, tóc mây còn có chút tán loạn, nhớ tới vừa vang lên ái muội tiếng vang, tro lòng dâng lên 1 cỗ tức giận, nhưng lại phát tiết ko được, đến mức khuôn mặt tuần tú kia trương màu đồng cổ, càng lộ vẻ hắc trung thấu hồng.

Quân Phi Vũ nhìn này lẳng đầu lẳng não nam nhân, ko khỏi có chút tức giận hắn ko hiểu xét nhan quan sắc- Trình Nhất Dao, người còn đứng đó để làm chi, bầy giá hồi cung. (Ý Vũ nhi mắng bạn Dao nhà ta ko giỏi nhìn nét mặt người khác, mà ghen tuông bầy bạ!- Milk)

Trình Nhất Dao mới từ từ phục hồi tinh thần lại, giọng nói lập tức hướng thủ hạ của hắn rống lên- Bầy giá hồi cung.

_ Người lớn tiếng vang dội như vậy để làm chi? Sợ ko ai biết ta muốn hồi cung a?- Quân Phi Vũ lại nhẹ mắng 1 câu.

Trình Nhất Dao nhìn mình tại sao làm tốt tựa như cũng thành sai, nhịn ko được suy sụp mặt- Thê chủ đại nhân, vậy người giáo dạy ta, ta nên làm như thế nào mới tốt?

Quân Phi Vũ để ý cũng ko để ý đến hắn, trực tiếp phát tay áo hướng cửa đại môn đi tới.

Đã đi ra khỏi phòng môn Hoa Trầm Hương cũng trông Trình Nhất Dao liếc mắt 1 cái, nhanh hơn cước bộ, vội vàng đi theo.

Trình Nhất Dao sờ sờ mũi- Con mẹ nó, ta đây là đắc tội người nào?

Còn đang ở Di Tình các cùng Ngũ công chúa nói chuyện phiếm Kinh Thiên Vũ, đang nghe đến Trình Nhất Dao kia 1 tiếng lớn giọng kêu hậu, lập tức hướng Quân Phi Vụ ôm quyền- Công chúa điện hạ, bát hoàng tử điện hạ, Thiên Vũ trước xin lỗi ko thể tiếp tục bồi chuyện.

Hoa Trầm Ngọc cũng đứng dậy- Nếu nhị hoàng huynh bọn họ hồi cung, công chúa, chúng ta cũng trở về đi!

Quân Phi Vụ cười nói- Chúng ta đây cũng trở về đi?

Đáy lòng lại nhịn ko được ngấm bực, vì sao nàng trở về, này đó nam nhân liền mỗi 1 người đều muốn bỏ lại nàng, muốn vội vàng cùng nàng Quân Phi Vũ đi a? Chẳng lẽ nữ nhân kia liền thật có tốt như vậy sao? Nàng Quân Phi Vụ luận mới luận mạo, lại đầu suýt quá nàng?

Nhìn 2 nam nhân ra cửa, nghĩ đến mẫu hoàng tối hôm qua đã từng đối với nàng mà nói, nàng lập tức thân thủ gọi tới thiếp thân thị nữ Lục Hà, ở bên tai của nàng thấp giọng dặn dò mấy câu, Lục Hà thượng lĩnh mệnh mà đi.

Quân Phi Vụ khước môi câu dẫn ra vẻ cười lạnh, lập tức cũng theo ra cửa.

50. Q.1 - Chương 50: Bắt Cóc

Quân Phi Vũ trở lại tro cung, ngủ 1 giấc thật no, tỉnh lại đã là giờ lên đèn.

Nàng gọi tới Tình nhi, hạ lệnh nàng chuẩn bị cho tốt nước nóng tắm rửa, ở đem toàn bộ thân thể ngâm ở thùng tắm phủ kín cánh hoa, nghe nhàn nhạt hương khí, phao ấm áp nước ấm, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy toàn thân thông thái, nhịn ko được thở phào ra 1 hơi.

Hôm nay mang theo Hoa Trầm Hương ra dạo qua 1 vòng, nàng cảm giác mình dường như hoàn thành 1 cái nhiệm vụ dễ dàng, ngấm lại Hoa Trầm Hương bọn họ 3 ngày sau phải trở về cung, xem ra cũng là thời gian cấp cho hần chuẩn bị 1 phần lễ vật !

Cái dạng lễ vật gì, đã có thể biểu đạt tâm ý của hần, có thể làm cho hần thích đây? (Hiện thân đền đáp luôn là cách tốt nhất!- Milk)

Quân Phi Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên bệ cửa sổ 1 trận nhẹ vang lên, nàng bỗng nhiên quay đầu lại, vừa lúc thấy 1 bóng đen đứng ở trước mặt nàng.

Đang muốn há mồm kêu cứu, hắc y nhân lại cấp tốc điểm á huyết của nàng, thân thủ đem nàng theo thùng tấm trung mò đi ra, lại đem nàng xích 1 lửa thân thể chăm chú ôm vào tro ngực.

Quân Phi Vũ vô pháp nói chuyện, chỉ có thể ra sức giãy giụa, ý đồ chạy trốn hắc y nhân không chế, nhưng 2 cánh tay của hần lại tựa như kim sắt, cô được nàng chính là ko thể động đây.

Lửa giận, ở vẻ đẹp của nàng tro mắt nổi lên, ngưng tụ thành 1 phen sắc bén mắt đao, hung hăng bổ về phía hắc y nhân, kia luồng ngoan kính, cơ hồ phải đem hắc y nhân thật vất vả ngưng tụ dừng khí cấp đâm phá.

Quân Phi Vũ cảm thấy này song mắt to đặc biệt quen thuộc, chỉ là nhìn mấy lần, nàng cũng đã xác định người nam nhân này là ai, chỉ tiếc, nàng hiện đang bị hần ôm 1 chút biện pháp cũng ko có.

Hắc y nhân bị động tác của nàng cùng lửa giận khiến cho có chút chột dạ, hần lại duỗi thân nhẹ tay điểm mềm huyết của nàng, ám cầm thanh âm cúi đầu nói- Vũ nhi, người đã nói đêm nay cho phép ta thị tẩm , ta sẽ ko làm thương tổn người, ta sẽ hảo hảo mà yêu người, thương người! Từ nay về sau, ta Trình Nhất Dao mệnh sẽ là của người!

Hần đem cái khăn đen gạt ra, chính là kia làm cho Quân Phi Vũ hận được cắn răng Trình Nhất Dao.

Quân Phi Vũ trừng mắt hần, nhìn hần kia trương cương nghị trung mang theo cộc lốc khuôn mặt tươi cười, muốn mắng nhưng lại nói ko nên lời, muốn đánh nhau lại toàn thân xụi lơ, 1 điểm khí lực đều sử ko hơn, nàng hận được rằng đều cần được khanh khách vang, cảm giác mình hiện tại giống như là cá trên thớt, tùy ý hần xâm lược.

Lúc này, tro lòng của nàng vô cùng khát vọng học võ, chỉ có chính mình cường đại rồi, mới sẽ ko giống như hiện tại bị người khi dễ, bị động mặc cho người xâm lược.

Này Trình Nhất Dao, bình thường nhìn hần tổng là 1 bộ cộc lốc thành thật dạng, thật ko ngờ, hần thế nhưng so với ai khác đều lớn mật, còn xưng hào đại nội thống lĩnh trông coi an toàn cho nàng, lại đi hái hoa chi thực, nhìn nàng sau này thế nào thu thập hần.

Ngay lúc nàng thối mi trừng mắt, Trình Nhất Dao đã cấp khó dẫn nổi động thân mà vào, kia thô lỗ động tác giống như là người của hần, dứt khoát hần hoi, hoành hướng xông thẳng, tuyệt ko nhớ nàng mới sơ kinh nhân sự ko mấy lần.

Hần khê cần vành tai của nàng- Vũ nhi, người thật đẹp!

Mặc dù nàng miệng ko thể nói, tay ko thể động, thế nhưng kia thân thể lại hết sức miễn cảm, thân thể trống rỗng bị hần lửa nóng nhồi hậu, toàn thân tựa như có trăm ngàn con kiến ở cắn, tê tê ngứa . Khi hần dùng sức đánh thời gian, kia tê tê ngứa khó chịu cảm dường như giảm bớt 1 chút, khi hần lui ra ngoài thời gian, kia cảm giác trống rỗng lại để cho nàng khó chịu miệng thân ngâm lên tiếng.

Là nàng quá phóng đảng sao? Thế nào cảm giác thân thể vừa đụng thượng nam nhân liền khát khao nhìn ko được, vì sao luôn luôn sẽ cảm giác giống như là ko thể khống chế được mình?

Quân Phi Vũ vừa nghĩ, 1 bên thân thể sa vào tro loại cực lạc ko thể tự thoát ra được.

Nhất Dao nhìn ánh mắt của nàng đã mơ màng, mặt cười cùng bộ dáng động tình đặc biệt xinh đẹp mê người, chu cái miệng nhỏ hợp lại phun ra từng tiếng yêu kiều, nhìn ko được lấy tay nhẹ phẩy khai á huyết của nàng, muốn nghe nàng ở dưới thân của mình yêu kiều rên rỉ thanh âm.

Tro phòng nhiệt độ ko ngừng liên tiếp lên cao.

Tình nhi sau 1 hồi lui ra canh thời gian Quân Phi Vũ hẳn là ko sai biệt lắm lắm xong, đang muốn tiến vào nội thất, lại bị bên tro truyền ra yêu kiều thanh cùng tiếng thở dốc làm cho giật mình.

Nàng thế nào ko biết phòng ngủ công chúa lúc nào lại có thêm nam nhân? Đến tột cùng là ai ở bên tro cùng công chúa ân ái?

Nghe kia ái muội tiếng vang, Tình nhi mặt cười trướng được đồ chừng, ngay cả tro lòng có chứa nhiều nghi vấn, nhưng công chúa vẫn chưa lên tiếng, nàng cũng chỉ hảo làm như ko thấy, có tai như điếc.

. . .

Đúng vào lúc này, bên ngoài đột nhiên có người lớn tiếng gọi- Có thích khách! Người đâu! Mau bắt thích khách!

Tình nhi nghe hồng la tro trướng 2 người còn đang liều chết quần quýt, tro lòng sốt ruột nhin ko được, ko ngừng bước đi tới lui, cầu khẩn bọn họ vội vàng xong việc.

Quân Phi Vũ bọn họ đương nhiên cũng nghe được đại nội thị vệ lớn tiếng quát tháo, nhưng 2 người đang ở giây phút khẩn yếu quan trọng, nhất thời ko thể dừng lại được, Trình Nhất Dao nhin ko được thấp giọng chửi bới, chỉ có tăng nhanh tốc độ, điên cuồng mà lướt động.

Theo tiếng quát tháo ko ngừng mà tới gần, hỗn độn ko đồng nhất tiếng bước chân làm như toàn bộ hướng phía bên này chạy tới.

Trình Nhất Dao thấp con người nhìn Quân Phi Vũ, mặt cười mê người đã ửng đỏ như hà, 2 tròng mắt đóng chặt, lông mi run rẩy, đáng yêu được làm cho hẳn càng không chế ko được chính mình, chỉ nghĩ ko ngừng muốn nàng, ko ngừng đòi lấy của nàng ngọt ngào.

Cảm thụ được nàng mềm mại thân thể khi hẳn ko ngừng kích thích hạ rung động ko ngớt, chỗ bụng dưới càng siết chặt được làm cho hẳn cơ hồ phát cuồng, mình bạch nàng đã đến điểm giới hạn, song chướng ngại phần mộng của nàng, hung hăng dùng sức xông thẳng mấy cái, lúc này mới đem nóng rực hạt giống phun tiến vào tro cơ thể nàng.

Nhưng hẳn vẫn thần nhiên ôm chặt nàng, dù là bên ngoài huyền long trời lở đất, vẫn ko muốn buông nàng ra.

_ Mau, mau, thích khách hướng bên kia chạy!- Bên ngoài tiếng quát tháo càng ngày càng gần .

Tình nhi tiếng la bên ngoài thất vang lên- Công chúa, công chúa, người ko có chuyện gì chứ?

_ Tình nhi, ta ko sao!- Quân Phi Vũ thanh âm bởi vì vừa kích thích còn có chút ám cảm, nàng trừng Trình Nhất Dao liếc mắt 1 cái- Người còn ko mau đứng lên, nếu có chuyện gì, ta làm ầu hoàng trước đem chức đại nội thống lĩnh của người cấp rút lui.

Nghe bên ngoài tiếng bước chân đã tới gần, Trình Nhất Dao bắt đắc dĩ, lúc này mới xoay người đứng lên, vô cùng mau lẹ mặc quần áo tử tế, lại trên môi Quân Phi Vũ hung hăng hôn 1 cái, cười đến vẻ mặt thỏa mãn- Vũ nhi, kia ta đi trước, quay lại ta liền trở lại thăm người!

_ Biến!- Quân Phi Vũ oán hận trừng hẳn liếc mắt 1 cái, hận ko thể đá 2 phát lên hông hẳn, tổng hẳn đoạn đường.

Chờ Trình Nhất Dao theo bệ cửa sổ phía sau rời khỏi đây, Quân Phi Vũ nhớ tới thân thể lúc này, này mới phát hiện hẳn chỉ giải á huyết của nàng, nhưng mềm huyết của nàng lại ko có giải, ko thể động đây, nàng cảm giác mình mau muốn điên .

_ Tình nhi...

Sớm đã chờ lâu bên ngoài Tình nhi vừa nghe đến hô hoán của nàng, lập tức vọt vào- Công chúa có gì phân phó?

_ Tình nhi, người biết giải huyết ko?- Quân Phi Vũ vẻ mặt đau khổ hỏi.

Tình nhi tự ti gục đầu xuống- Nô tỳ ngu dốt, nô tỳ ko biết võ công.

Quân Phi Vũ lại hết chỗ nói rồi, chủ tớ 2 người thế nhưng ko có 1 người biết võ công, nguyên bản hội Diệp Phong cũng đã ly khai, hiện tại khen ngược, muốn tìm cá nhân giúp cũng ko được.

Xem ra, bên cạnh nàng cũng nên thêm người.

__ Tình nhi, người nhanh đi giúp ta tìm Tiêu Bạch qua đây, nói ta có việc tìm hần.

__ Hiện tại a?- Tình nhi có chút do dự, nhìn thấy Quân Phi Vũ khẳng định gật gật đầu, lập tức gật đầu- Nô tỳ liền đi!

Tình nhi chân trước mới vừa đi, bệ cửa sổ lại thêm 1 tiếng vang nhỏ.

Quân Phi Vũ vừa nhìn, lại là cái hắc y nhân, nàng bắt đầu còn tưởng rằng là Trình Nhất Dao đi mà quay lại, nhưng nhìn nữa vào 2 mắt liền lập tức cảm thấy ko đúng.

Người nam nhân này vóc người thon dài, ko giống Trình Nhất Dao cao to uy mãnh, còn nữa, nam nhân này khí thế rõ ràng sát khí rất nặng, Quân Phi Vũ 2 tròng mắt nhũ lại, chẳng lẽ hẳn chính là thích khách bên ngoài muốn bắt kia?

Vừa há mồm muốn kêu người, 1 phen sáng loáng lợi kiếm đã khoác lên trên cổ của nàng, lạnh lẽo, giống như thanh âm của hần lộ ra thấy lạnh cả người- Người tốt nhất đừng kêu, bằng ko kiếm này cũng ko chú ý sẽ để lại vài nhát trên người người!

Hắc y nhân nói xong, liền đem chần lật lên, vốn định nắm lên nàng, lại thật ko ngờ bị hạ thân thể thể nhưng trần như nhộng.

Cái khăn đen che mặt hạ cấp kia con người đen tro nháy mắt ngẩn ra, nhưng hần rất nhanh kịp phản ứng, 1 phen xả quá chần mỏng, đem nàng đường cong lả lướt thân thể chăm chú khóa 1 vòng, 1 tay ôm lấy nàng, thân thủ lưu loát lại từ trước cửa sổ nhảy ra ngoài.

Nhìn này mặc cho người tự do ra vào từ đại môn còn muốn đến phương tiện bệ cửa sổ, Quân Phi Vũ hận được cắn răng, nha nha cái phi, trở về ta cần phải cho người trang thượng “Thiên la địa trận bảo vệ”, ko để cho xú nam nhân các người còn ở chỗ này thoải mái ra vào?

Đêm nay ngay lúc nhìn thấy Trình Nhất Dao, nàng cuối cùng cũng suy nghĩ cẩn thận đêm hôm đó hắc y nhân là ai, thật ko nghĩ tới, này ngũ nam nhân thật đúng là 1 so với 1 càng lớn gan hơn.

Thế nhưng, nam nhân trước mắt cuộn cuộn ôm nàng này, lại là kẻ bắt cóc a?

51. Q.1 - Chương 51: Lại Nhập Ổ Sói

__ Thích khách ở kia, mau đuổi theo!

Hắc y nhân vừa nhảy ra bệ cửa sổ ko kịp chạy mấy bước, liền bị người chăm chú đuổi theo, cuối cùng, bị chăm chú vây ở 1 góc hậu viện hoàng cung.

Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn mọi người hình thành vòng vây, Tiêu Bạch đầu lĩnh, tay xách trường kiếm, lông mày rậm chặt túc, vẻ mặt hàn ý, cùng thường ngày ôn nhuận khác 1 trời 1 vực, Quân Phi Vũ nhìn ko được chớp 2 mắt nhìn hần, Tiêu Bạch lúc này, thật là có cái loại khí chất thống lĩnh thiên hạ.

Cùng hần song song đứng chung 1 chỗ chính là khuôn mặt tuấn tú hé ra lạnh lẽo Mạc Thiên Hàn, tay hần nắm chặt Ngọc Tiêu, lạnh lùng đứng ngạo nghễ ở tro đám người, lạnh lạnh như nguyệt, làm cho người ta chỉ liếc mắt nhìn, sẽ rất khó đem tầm mắt theo trên người của hần mà dời đi.

Tần Nham Ngạo khóe miệng vẫn là lộ vẻ nghiền ngẫm tươi cười, nhưng nếu quan sát nhìn kỹ, là có thể phát hiện này mặt tiểu ý chưa đạt sâu đáy mắt; tay còn đang cầm chiết phiến Quân Thiên Hựu, hôm nay hần làm như cấp tảo liễu mấy phần, này chiết phiến vung lên thật phiêu diêu nhưng thật ra so với bình thường

thiếu nhẫn nại rất nhiều. Đen bóng 2 trông mắt đang cùng nàng đối diện thượng kia 1 sát, hiện lên 1 tia ánh sáng nhu hòa, lập tức lại khôi phục sắc bén.

Quân Phi Vũ ánh mắt cuối cùng đứng ở trên người Trình Nhất Dao, 2 mắt hung hăng oán hận, đều là tên ngu ngốc này làm hại nàng hiện tại ko thể động đậy, mới có thể cấp gả hắc y nhân này bắt cóc làm con tin.

Ánh mắt tiếp tục hướng bên kia nhìn sang, nàng thành linh nhìn thấy Hoa Trần Hương cùng thân ảnh Hoa Trần Ngọc.

Quân Phi Vũ tro lòng thất kinh, bọn họ là hoàng tử nước láng giềng, theo lý phải làm tựa như hoàng tử 2 nước còn lại khoan tay đứng nhìn mới đúng, hắc thể nào cũng sum họp tới đây đứng ở giữa đám người bọn hắn!

Đang suy nghĩ, đột nhiên cảm giác mình như đang bay lên, nguyên bản bị hắc y nhân ôm ở dưới thân, đột nhiên bị hắc y nhân ôm ở trước ngực, kia đem chết tiệt băng lãnh mũi kiếm gác ở trên cổ của nàng, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy lạnh cả người, theo lòng bàn chân xông thẳng thượng thiên linh.

Bầu ko khí, gương cung bật kiếm.

— Các người tốt nhất đừng nhúc nhích, bằng ko, ta trước hết giết nàng!

Bị hắc y nhân này vừa quát, mọi người lại ko dám động.

Quân Phi Vũ có thể cảm giác được thân thể của hắc y nhân căng cứng được tử chặt, tro cơ thể 1 cỗ lực lượng khí như sắp bạo phát, sợ là ép hắn, thực sự sẽ cùng nàng đồng quy vu tận đi!

Nghĩ đến tử vong, Quân Phi Vũ thể nhưng tuyệt ko sợ.

Có lẽ, chết lại 1 hồi, linh hồn của nàng có thể trở lại hiện đại.

Ở ko khí khẩn trương hạ như vậy, hắc y nhân trái lại cảm giác được nàng như trước ko giãy giụa, khoe mắt dư quang đi xuống phóng ở trên mặt của nàng, lại đột nhiên phát hiện môi của nàng giác chính cầu vể giống như là muốn giải thoát tươi cười, lông mi thật dài an tường bao trùm ở cặp kia ánh mắt như linh khí tứ phía, dương chi bạch ngọc bàn nhẫn nhụi trên da thịt phiếm nhàn nhạt đỏ ửng, cũng chỉ là như thế nhìn nàng, hắc y nhân cũng cảm giác tâm bất đầu thất đau.

Vì sao đến lúc này, nàng còn có thể như vậy trấn định? Vừa mới bắt đầu còn đang giãy giụa, nhưng bộ dáng bây giờ giống như là 1 lòng muốn chết như nhau, trên mặt vô ba vô can, trái lại làm cho hắn cảm thấy 1 cỗ tĩnh mịch.

— Nữ hoàng bệ hạ giá lâm!

1 tiếng vang dội, vòng vây cứng như sắt thép tro nháy mắt xuất hiện 1 chỗ hổng, mặc 1 thân mình hoàng phương bào Quân Mạc Sầu chậm rãi giẫm chân tại chỗ mà đến, đứng xa xa cùng hắc y nhân đối diện mặt, lạnh lạnh ánh mắt đầu tiên là nhìn hắc y nhân liếc mắt 1 cái, lúc này mới rơi xuống trên người Quân Phi Vũ- Vũ nhi, người ko sao chứ?

Quân Phi Vũ ngay lúc nghe thấy Quân Mạc Sầu tới gần, cũng đã mở mắt ra, lúc này nghe được nàng dùng lạnh lạnh thanh âm thân thiết mà lo lắng an nguy của nàng, kia 1 loại mẫu thân ấm áp, làm cho nàng viên mắt nóng lên, muốn nói, nơi cổ họng lại tựa như có cái gì ngạnh, lại nhất thời nói ko nên lời, chỉ có thể hướng nàng cười lắc đầu.

Quân Mạc Sầu cho rằng nàng là bị dọa đến nói ko ra lời, nhìn về phía hắc y nhân mâu quang càng lạnh lạnh mấy phần, kia trương tuyệt sắc kiều nhan được bảo dưỡng vô cùng tốt giờ lại phủ thêm 1 tầng hàn khí phách, trời sinh uy nghi làm cho người ta ko dám nhìn thẳng.

Quân Mạc Sầu lời nói thanh thúy hữu lực- Chỉ cần ngươi buông nàng ra, chuyện ngày hôm nay trầm liên sẽ bỏ qua, ko sinh thêm phiền phức.

— Tại hạ hôm nay xông lăm hoàng cung, cũng vô ý thương tổn công chúa, chỉ cần chờ tại hạ xác định an toàn, sẽ lập tức phóng công chúa- Hắc y nhân tiếng nói chuyện có phần ám ám.

Quân Mạc Sầu yên lặng nhìn hắc y nhân- Hi vọng các hạ có thể tuân thủ lời hứa, nếu như công chúa có 1 chút tổn thương, trăm nhất định sẽ làm cho người sống ko bằng chết!

Kia vang vang hữu lực nói như châu ngọc rơi bàn, nghe vào tai mọi người, thậm chí ngay cả màng nhĩ đều chấn đau đớn, tâm trạng càng hoảng sợ với thực lực nữ hoàng bệ hạ, ko có bất kỳ người nào dám hoài nghi Quân Mạc Sầu theo như lời những lời này.

Ngay cả hắc y nhân, cũng ko ngoại lệ.

1 nữ nhân có thể chưởng quản 1 đại quốc còn làm cho quốc gia hưng thịnh, lại há là kẻ đầu đường xó chợ?

— Tại hạ nhớ kỹ!- Hắc y nhân nói xong, áp Quân Phi Vũ 1 đường thối lui đến tường hoàng cung vây hạ, cuối cùng nhìn bọn họ liếc mắt 1 cái, 1 phen ôm lấy nàng, liền thi triển khinh công cấp phi mà đi.

Bị hoành ôm ở trước ngực hắc y nhân Quân Phi Vũ, theo thân thể hắn dọc theo đường đi xê dịch nhảy, dạ dày giống như là phiên giang đảo hải khó chịu- Uy, ta rất khó chịu, ta muốn ói, người có thể hay ko dừng 1 chút?

Vừa dứt lời, hắc y nhân đã nhanh chóng điểm huyết ngử của nàng, Quân Phi Vũ đầu 1 oai liền ngất đi.

Nàng cảm giác mình như là tiến vào 1 biển sâu lý, giãy giụa, chìm nổi, lại bị vô tình vòng xoáy cấp cán nuốt, 1 cỗ hơi lạnh thấu xương, chăm chú bao quanh nàng.

1 lát, Quân Phi Vũ mới chậm rãi mở 2 mắt ra, nhìn hắc bào đắp ở trên người, đôi mi thanh tú nhẹ túc, đây là người áo đen kia sao?

Nàng giơ con ngươi nhìn quanh 4 phía, đánh giá gian phòng vắng vẻ này, ở đây hình như là phòng của 1 nông dân, rách nát hắc cũ đất tường, liền cái giường cũng ko có tấm ván gỗ sàng, liền sàn nhà đều là bùn .

Sắc trời bên ngoài đã sáng choang, thì ra nàng đã ngủ 1 đêm, người áo đen kia hẳn là đã ly khai rồi? Thế nào vẫn chưa có người nào tìm đến nàng đây? Tro cung những người đó thật đúng là vô dụng nha, này hiệu suất cũng quá thấp đi?

Nàng ko biết là, tro cung cũng xảy ra 1 đại sự, hiện tại ngoại trừ số ít người lo lắng nàng, những người khác đã ko có rồi rảnh để ý nàng.

Quân Phi Vũ ngồi thẳng người, đưa tay kiểm tra cánh tay cùng chân, thực sự đã ko có việc gì! Nhìn trên người mình 1 bộ lam sắc vải thô xiêm y, tro lòng cả kinh, cũng ko biết có phải hay ko là hắc y nhân kia giúp nàng thay, may mà hạ thể cảm giác cũng ko khác thường, xem ra người nọ coi như có điểm phẩm cách, ko có nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Than nhẹ 1 tiếng, vẫn là vội vàng nghĩ biện pháp hồi cung, lần này nữ hoàng bệ hạ hẳn là lo lắng gần chết đi? Nhớ tới nàng khi đó vẫn trước quan tâm an toàn của mình, còn có kia ngũ nam nhân trên mặt vô cùng lo lắng, tro lòng ko khỏi ảm áp.

Đi ra ngoài phòng, nàng mới phát hiện nơi này là 1 thôn trang nhỏ, này gian phòng là nhà đơn, cách đó ko xa có thể thấy được có 1 đường quan đạo, ko ngừng có xe ngựa cùng người đi đường qua lại ko ngớt.

Ở đây là địa phương nào?

Nàng sau này tự xuyên việt đến nơi đây, ngoại trừ ra quá hai cánh cửa cung, còn chưa từng có ra quá xa nhà, đối với tất cả Phụng Hoàng quốc, có thể nói là ngoại trừ xa lạ thì cũng lại là xa lạ.

Dọc theo cái đường nhỏ kia, Quân Phi Vũ đi thẳng trên quan đạo, cứ như vậy tùy ý đứng ở ven đường, mặc dù chỉ là vải thô xiêm y, nhưng vẫn che giấu ko được nàng trời sinh tuyệt thế phong tư, kia trương tuyệt sắc khuôn mặt càng khiến khích người qua lại liên tiếp quay đầu lại nhìn.

Nàng nhìn thấy 1 chiếc xe ngựa chậm rãi không chế qua đây, vui mừng tro bụng, lập tức tiến lên 1 bước, mở 2 tay ngăn cản trước mặt bọn họ, nhìn thấy đại thúc lái xe bất mãn túc chặt mi, vội vàng hướng hắn ôm quyền cười hỏi- Xin hỏi đại thúc, từ đây đến kinh thành phải đi như thế nào đây?

Trung niên đại thúc lông mày rậm 1 túc, mang theo xem kỹ trên dưới đánh giá nàng mấy lần, mới nhàn nhạt nói 1 câu- Lên đây đi! Vừa vặn chúng ta cũng muốn đi kinh thành.

Quân Phi Vũ gật gật đầu, cười nói- Thật tốt quá! Tạ ơn đại thúc!

1 đường nói chuyện với nhau, Quân Phi Vũ liền hiểu biết, đôi phụ tử này là người Thanh Châu, trung niên đại thúc gọi Trịnh Trọng Dương, con hắn gọi Trịnh Kỳ, bọn họ là đến kinh thành gặp lại họ hàng!

Trịnh gia phụ tử thoạt nhìn đều là trầm mặc cương nghị nam nhân, luôn luôn Quân Phi Vũ hỏi 1 câu, bọn họ đáp 1 câu, 1 hỏi 1 đáp tro lúc đó, cũng rất nhanh liền nhìn thấy kinh thành kia rất nặng thành tường.

__ Cô nương người xem, tới kinh thành rồi! Người muốn ở nơi nào xuống xe, ta tổng người xuống- Trịnh Trọng Dương khó có được lộ ra khuôn mặt tươi cười. Chỉ là 1 đường ngắn, cái cô nương này đã giành được hảo cảm bọn họ.

__ Cảm ơn Trịnh thúc thúc, người đưa ta đi Phi Vũ Hiền tro thành đi!- Đây kinh thành, nàng thuộc địa phương cũng chỉ có nơi đó.

Xe ngựa đi qua cửa thành vào thành, bọn họ đối thoại cũng rơi vào tro tai thành vệ, lúc mâu quang đang nhìn hướng mặt cười của nàng, cũng nhin ko được đại ra 1 lát ko kịp phản ứng, đăi hoàn hồn lúc sớm đã ko thấy hình bóng xe ngựa.

Trịnh Trọng Dương tổng nàng đến [Phi Vũ Hiền], Quân Phi Vũ lại muốn hắn đưa địa chỉ dừng chân ở kinh thành, đến lúc đó có thể tới cửa tạ ơn, lúc này mới cùng Trịnh thị phụ tử nói tái kiến.

Nàng ko biết là, ở thời gian xe ngựa của bọn họ vừa đi qua cửa thành, trên thành lâu đi xuống 2 nam nhân, rõ ràng là Tiêu Bạch cùng Trình Nhất Dao.

Chỉ qua 1 hồi, Tiêu Bạch cùng Trình Nhất Dao liền giá 2 con khoái mã hướng phía ngoài thành chạy như điên. Quân Phi Vũ ở [Phi Vũ Hiền] xuống xe ngựa, nhìn xe ngựa Trịnh gia phụ tử đi xa, đang muốn bước đi vào tro, đột nhiên 1 lượng hào hoa tinh xảo xe ngựa chạy nhanh đến trước mặt nàng, xe ngựa môn đột nhiên mở, ở thời gian Quân Phi Vũ còn chưa có kịp phản ứng, cũng cảm giác thân thể bay lên trời, sau 1 khắc, liền cảm giác thân thể nặng nề mà ném tới xe ngựa khoan phô thượng.

52. Q.1 - Chương 52: Phượng Hoàng Gặp Rủi Ro + Nhập Vai Thống Trị

Quân Phi Vũ ngồi thẳng người, trừng mắt nhìn bộ mặt sắc lang tiến đến trước mắt nàng này trương thùý dẫn chỉ kém ko chảy nước miếng, vẫn cố gắng duy trì trấn định- Người muốn làm gì? Ta cho người biết, ta thể nhưng đường đường là công chúa điện hạ, người nếu dám đụng đến ta, đây chính là tội lớn giết cứu tộc.

Nam nhân mặt rỗ trên mặt nhe răng cười, mắt đậu xanh lóe vẻ u linh tựa như lục quang- Người cho dù là công chúa, ta còn lười động vào người!

__ Người có ý gì?- Quân Phi Vũ 2 tròng mắt nhú lại.

__ Đương nhiên là có người ko muốn người hồi cung! Quả nhiên là Cỗ Đại công chúa, ko có mỹ sắc, này đầu óc lại rất ngốc, liền điểm ấy cũng nghĩ ko thông.

Quân Phi Vũ lạnh lùng trừng mắt nhìn tên nam nhân nhan sắc cực kì xấu xí, nói chuyện còn chanh chua như thế, động tác càng tuyệt ko thương hương tiếc ngọc, bàn tay to hế ra liền đem yết hầu của nàng cấp kháp ở, chỉ là nhẹ nhàng sờ, nàng liền lập tức cảm giác yết hầu căng thẳng, thiếu chút nữa đoạn khí.

Quân Phi Vũ bản năng dùng 2 tay gắt gao túm ở tay hắn, biết rõ vô dụng, nhưng vẫn khàn giọng thanh âm hô- Người chờ 1 chút! Chúng ta đi làm giao dịch thể nào?

__ Xin lỗi! Bản công tử ko có hứng thú!

Quân Phi Vũ trừng mắt nhìn hắn- Kia người hảo hảo làm cho ta chết cái minh bạch đi? Nói cho ta biết, là ai phái người tới giết ta?

Xấu nam nhân mắt đậu xanh tròng được còng viên, mang theo giọng mỉa mai cười lạnh nói- Làm mình bạch quỷ có cái gì tốt? Đã chết còn muốn tâm niệm báo thù, thật là mệt! Ko bằng làm quỷ hồ đồ, cứ như vậy giải thoát ko tốt sao?

— Được! Vậy người động thủ đi!- Quân Phi Vũ lười nói lại, thẳng thắn nhắm nghiền 2 mắt.

Tượng hắc nói, tử, đối với nàng mà nói coi như là 1 loại giải thoát.

Mặt đỏ nam 1 tay kháp ở yết hầu của nàng ko tha, 1 cái tay khác lại bốc lên cằm của nàng, mắt đậu xanh lóe tinh lực quang mang- Ha hã, người nữ nhân này nhưng thật ra thú vị! Còn thật ko sợ tử nha? Bản công tử hiện tại đảo có điểm ko muốn giết người, như vậy đi, chỉ cần người đáp ứng làm ái thiếp của bản công tử, bản công tử đã giúp người tránh được tử kiếp lần này, thế nào?

— Ta đường đường công chúa chi khu, người nghĩ nhúng chàm? Nằm mơ!- Quân Phi Vũ giả vờ giận dữ, đẩy lòng lại từ từ đánh bàn tính, ko bằng trước cho phép hắc, qua kiếp nạn trước mắt rồi hãy nói, sau này mới quyết định.

Xấu nam đậu xanh tro mắt doanh mẫn tất cả đều là chẳng đáng, giễu giễu nói- Xem ra, người thật đúng là tro thâm cung ngọc lâu, ko biết nhân gian khó khăn. Người nhớ kỹ: gặp rủi ro phượng hoàng ko bằng kê! Bản công tử nếu thật muốn nhúng chàm, lấy người bây giờ như vậy, người có thể phản kháng được ko?

Quân Phi Vũ cũng cười lạnh- Được! Người nếu muốn ngạnh đến, vậy động thủ đi! Chỉ cần người ko giết ta, hôm nay chỉ nhục, ngày khác tất báo.

Mặt đỏ nam mắt đậu xanh tròng lớn, chăm chú nhìn chằm chằm nàng, đột nhiên lấy ra 1 được hoàn nhét vào tro miệng của nàng- Ăn nó, ta sẽ nhường người quá thượng 1 loại ngày khác, làm cho người hảo hảo thể hội 1 chút, cái gì gọi là cuộc sống!

— Người cho ta ăn cái gì?

— Người ko cần thiết biết! Người chỉ cần nhớ kỹ 1 điều, cái mạng nhỏ của người hiện tại nằm ở tro tay bản công tử. Ta muốn người sinh, người liên sinh, ta muốn người tử, người phải tử!

Quân Phi Vũ rất nhanh lại cảm thấy đau bụng như giảo, nàng đã vô pháp phản bác mặt đỏ xấu nam nói, chỉ cảm thấy toàn thân thể lực đang ko ngừng biến mất, mồ hôi lạnh, như mưa rơi xuống, cả người thể lực hư thoát, hôn mê bất tỉnh.

Mặt đỏ nam nhẹ vỗ về nàng mặt phấn nộn, cúi đầu hôn 1 cái, khước môi câu dẫn ra vẻ lạnh lùng cười- Rất tốt! Giống như vậy lớn gan, kén ăn lại ko sợ chết nữ nhân như vậy thật đúng là hiếm thấy, người thật đúng là gọi lên gia hứng thú. Gia liền cho người phá vỡ [Ấm Ảnh các] cũng ko thất thủ lệ, hi vọng người đừng cho gia thất vọng mới tốt.

Nói xong, rồi hướng người lái xe lạnh lùng phân phó 1 câu- Trở về sơn trang!

— Dạ! Thiếu chủ!

Tái tử Quân Phi Vũ xe ngựa vừa đi xa, Tiêu Bạch cùng Trình Nhất Dao liền cười tuần mã chạy như bay mà đến, theo “Y” 1 tiếng, tuần mã cấp tốc ở cửa [Phi Vũ Hiên] hạ xuống.

Trình Nhất Dao mấy bước nhảy lên bậc thềm, 1 phen túm áo thủ vệ ở cửa, quát lớn- Lục công chúa điện hạ có hay ko đã tới?

Nam nhân giữ cửa bị hấn sợ đến mặt thanh môi bạch, dùng sức lắc đầu- Hồi quan gia, tiểu nhân chưa từng thấy qua Lục công chúa điện hạ!

— Thật ko có?

Trình Nhất Dao lại là 1 tiếng gầm lớn, người giữ cửa 2 chân mềm nhũn, run rẩy thanh âm nói- Quan gia, tiểu, tiểu nhân thật ko có gặp qua Lục công chúa tới cửa!

Ở thời gian câu hỏi của Trình Nhất Dao, ánh mắt Tiêu Bạch cũng đang dò xét 4 phía qua lại.

Đột nhiên, ánh mắt của hắc rơi ở dưới đất 1 chi trâm cài tóc thượng, cấp tốc xẹt qua đem trâm cài tóc cầm ở tro tay suy nghĩ, quả nhiên là của nàng!

— Ngũ đệ, người xem! Vũ nhi đã tới đây! Xem ra, chúng ta lại đã muộn 1 bước!- Tiêu Bạch cầm trâm cài tóc khớp ngón tay có chút trắng bệch.

Tro lòng của hắn hồi hận ko ngớt, sớm biết mình vẫn đã ở cửa thành coi chừng, 1 bước cũng ko cần ly khai là được rồi, chẳng lẽ đây là cái gọi là bỏ qua? Bọn họ hiện tại đã bỏ qua, lại bỏ qua, có thể hay ko từ đó chân trời góc biển ko gặp lại?

Trình Nhất Dao từ tro tay của hắn trừu ra trâm cài tóc nhìn nhìn, quả nhiên là trâm cài tóc của Vũ nhi, hắn nhìn Tiêu Bạch mặt hơi tái- Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ? Vũ nhi có thể bị nguy hiểm hay ko?

Tiêu Bạch cố gắng vô ích áp chế nội tâm chính mình nghĩ mà sợ, tro cung hiện tại bởi vì nữ hoàng bệ hạ đột nhiên trúng độc hôn mê, việc thái tử điện hạ lại bị đâm trọng thương, sớm đã loạn thành nhất đoàn, Tam công chúa cùng Ngũ công chúa thể nhưng tro một đêm cường thế đứng lên, liên thủ đảo chính, tro triều trên dưới sớm đã loạn thành nhất đoàn, chuyện Phi Vũ mất tích, trừ bọn họ ra, sợ rằng đã ko có người có lòng thanh thản để ý việc này.

Cho dù có người quan tâm, sợ rằng người kia cũng là muốn nàng mệnh rời đi?

Vũ nhi, người hiện tại hoàn hảo sao?

Tiêu Bạch nhìn tình lang trời xanh, ngay cả thái dương cao chiếu, nhưng vẫn cảm giác toàn thân băng lãnh, tay chân lạnh cả người.

Trình Nhất Dao cũng bị Tiêu Bạch kia biểu tình bi thương cấp dọa- Đại ca, người mau đưa ra chủ ý a! Chúng ta cũng ko thể bỏ mặc Vũ nhi mặc kệ sống chết đi? Nếu như chúng ta cũng mặc kệ nàng, sẽ ko có người xen vào nàng nữa.

Tiêu Bạch trên mặt hiện lên 1 tia kiên quyết- Xem ra, lần này phải vận dụng lực lượng bên tam đệ thôi. Đi, chúng ta hồi cung lại nói! Chỉ mong...tất cả còn kịp! Vũ nhi, người nhất định phải hảo hảo, chịu đựng, chờ chúng ta đi cứu người!

— Người quái dị, người mau đứng lên cho ta! Đứng lên nha, lại ko đứng dậy, lão nương muốn lấy roi quất người.

Quân Phi Vũ hỗn loạn trung, đột nhiên cảm giác lỗ tai thượng truyền đến 1 trận kéo nhỏ đau nhói, ko thể ko mở 2 mắt ngáp tràn sương mù, tỉnh tỉnh mê mê nhìn nữ nhân trước mắt bộ mặt giống như cái đại ẩm trà, tro đầu còn đang đánh kết, ko đứng – tro miệng đại ẩm trà hô người quái dị kia sẽ ko phải là mình chứ.

— Bá...

Đại ẩm trà kia 1 chưởng lại 1 lần vỗ vào trên đầu Quân Phi Vũ, 1 tát này cũng triệt để mà đem Quân Phi Vũ cấp chụp tỉnh.

Vốn 2 ngày này đã thụ được rất nhiều ủy khuất Quân Phi Vũ, ko nghĩ tới vừa tỉnh đến liền bị 1 hạ nhân nhéo lỗ tai, lại là trừu lỗ tai, TND, thực sự là ngất trời, thậm chí ngay cả cái hạ nhân cũng dám giáo huấn chính mình, nàng đầu còn nhện được, lửa giận “Cọ cọ cọ” bão táp đi lên.

Lão nương ko bão nổi, người thật coi ta là mèo bệnh a!

Quân Phi Vũ buông xuống con người trung bắn ra 1 loại âm ngoan giận dữ, lão nương hiện tại liền chết còn ko sợ, người còn dám đụng vào là bắt ta làm hồ mẹ rồi nha, nàng liếc nhìn 4 phía, tìm kiếm vật làm vũ khí, nhưng cái phòng hạ nhân này, ngoại trừ trên giường hé ra chắn mỏng bên ngoài, cái gì cũng ko có.

Dù cho chỉ có 1 sàng chắn mỏng, lão nương cũng như nhau có thể chinh tử người!

Quân Phi Vũ lấy sét đánh ko kịp bưng tai chi thế, trừu khởi chắn 1 phen mơ hồ nhào tới ở đầu đại ẩm trà, lại dùng lực nhảy, đem đại ẩm trà hung hăng áp ở dưới đất, ko đợi nàng kịp phản ứng, liền làm nhiều việc cùng lúc liền tục phiền lỗ tai nàng, tro miệng như tiểu thú rống giận- Người dám đánh ta, xem ta ko quất chết người là ko phải rồi! Lão nương cái gì đều ăn, chính là ko ăn đòn oan!

Đại ẩm trà mặc dù bị mơ hồ ở tro chắn, nhưng nàng phát ra thê lương kêu thảm thiết, vẫn là kinh động người khác!

Chỉ 1 hồi, liền có ko ít tiếng bước chân hướng ở đây phi chạy vội tới, vây quanh ở cửa nhìn Quân Phi Vũ bão nổi, đều bị trên mặt nàng âm ngoan cùng điên cuồng cấp dọa, ko ai dám lên tiếng ngăn cản.

— Đều vây ở chỗ này làm gì?- Gầm lên giận dữ truyền đến, hạ nhân vội xem nhất thời tứ tán mà chạy.

Cửa sáng bị 1 bóng người cao lớn đen sẫm bao phủ, người tới lạnh lùng thốt- Người lại đánh tiếp, nàng liền mất mạng!

Quân Phi Vũ nheo lại 1 tròng mắt, quay đầu đánh giá người tới, ở dương quang phản xạ hạ, chỉ thấy hắc giống như đao khắc bàn ngũ quan lung tung 1 tầng ám ảnh, làm cho kia tuần mỹ ngũ quan càng lộ vẻ lập thể, 1 đôi ưng con người chính phát ra hung ác nham hiểm quang mang, môi mỏng bất mãn đi xuống kéo, này phó âm lãnh biểu tình lại hợp với kia 1 thân màu đen, làm cho cả người hắc thoát nhìn tựa như là tới từ địa ngục Diêm La dọa người.

Quân Phi Vũ đứng lên, lắc lắc tay đánh đau, ngạo nghễ theo dõi hắc, nhàn nhạt nói- Người rốt cuộc là ai? Nếu đã đem bản công chúa thỉnh đến nơi này, ko ngại đem mục đích của người nói đến cho ta nghe, chúng ta có việc hảo thương lượng.

Nam nhân xuy cười 1 tiếng- Người thật đứng vững ỉn là công chúa a? Ở chỗ này, người bắt quả là 1 tiện tỳ mà thôi. Người tới, tiện tỳ này dám can đảm phạm thượng, kéo xuống cho ta, đánh 20 đại bản.

— Hồn胆, người dám!

Nam nhân ưng con người mị hoặc lên, thanh âm lãnh đến tận xương tủy- Người xem ta có dám hay ko?

53. Q.1 - Chương 53: Hắc Cấp Đại Giới

— Hồn胆, người dám!

Nam nhân ưng con người mị hoặc lên, thanh âm lãnh đến tận xương tủy- Người xem ta có dám hay ko?

Hắc vung tay lên, lập tức có 2 hạ nhân tiến lên, 1 người nhắc 1 bên Quân Phi Vũ lên, bọn họ hiển nhiên cũng là kẻ luyện công phu, 1 tay khâu thượng nàng, liền làm cho Quân Phi Vũ ko thể động đậy, trực tiếp đem nàng kéo dài vào tro viện.

Nhìn rất nhanh có người nâng đến hể ra đại băng ghế, Quân Phi Vũ tro lòng bị thương ko ngớt, đối với xã hội cổ đại này cảm nhận được 1 cỗ thật sâu cảm giác vô lực, ở đây cho dù vô lý thế nào, cũng ko thể dựa vào yêu ghét hành sự cá nhân mà quyết định.

Mà chính mình, hiện tại lại giống như 1 con sơn dương đợi người làm thịt, bị người tùy ý xoay vòng, giãy giụa cùng phản kháng của nàng, rơi vào tro mắt ác nam kia, cũng chẳng qua là giúp hắc tăng thêm kích thích cho cuộc vui ác thú vị mà thôi.

Quân Phi Vũ 1 đôi mắt đẹp làm như có thể phun ra hỏa, nàng lúc này hận ko thể dùng mắt đao chém chết hắc, dùng lửa giận đưa hắc đốt thành tro.

Nam nhân đi tới trước mặt nàng, nhìn nàng bị người dùng sức kim đang chờ hành hình trên băng ghế đầy phần nộ, tâm tình lại ko hề sung sướng, trên cao nhìn xuống liếc nhìn nàng- Chỉ cần người chịu cầu ta, ta sẽ tha cho người 1 mạng, thế nào?

— Ta phi! Muốn ta cầu người, nằm mơ đi!- Quân Phi Vũ nhắm mắt lại, lườm nhìn hắc kia buồn nôn tươi cười- Muốn đánh cũng nhanh chút động thủ đi! Ít ở chỗ này làm người khác buồn nôn.

Nam nhân cắn răng thanh âm truyền vào của tro tai nàng- Người đúng là nữ nhân ko biết phân biệt tốt xấu! Hảo, ta nhưng thật ra muốn nhìn xem người có bao nhiêu cốt khí! Đánh! Hung hăng đánh!

Hạ nhân chính thật cao vung lên hèo, Quân Phi Vũ sợ đến nhắm chặt mắt, cắn chặt răng chuẩn bị thụ hình.

Đột nhiên, 1 trận sang sảng tiếng cười theo cửa đại môn truyền đến- Được rồi, Thiếu Dương, người đừng lại hù dọa Tiểu Vũ, sợ hãi người của ta, người muốn ta lấy cái gì bởi hả?

— Trầm Hương?- Quân Phi Vũ phút chốc mở mắt ra, ko dám tin tưởng quay đầu nhìn về phía người đang tới kia.

Đương lúc Hoa Trầm Hương kia thon dài rất hoàn mỹ thân ảnh ánh vào mi mắt của nàng, nàng mới phát hiện, chính mình cũng ko có vui sướng như tro dự đoán, trái lại tâm tình lại càng thêm trầm trọng. Tro đầu tựa như có thứ gì đó chợt lóe lên, nhưng lại quá mau làm cho nàng nắm lấy ko được, chỉ cảm thấy tro lòng nặng trĩu khó chịu.

Hoa Trầm Hương 1 phen kéo nàng, nhìn trái nhìn phải, mới đưa nhẹ tay phủ hướng mặt của nàng- Xin lỗi, Tiểu Vũ, ta đã tới chậm! Người có khỏe ko?

Quân Phi Vũ né đầu, tránh được tay hắn, nhàn nhạt nói- Trầm Hương hoàng tử, nếu như ta ko có nhớ lắm, hôm nay hẳn là ngày người hồi Thương Ngô quốc đi? Người làm sao có thể xuất hiện ở chỗ này đây?

Hoa Trầm Hương quay đầu nhìn về phía cái kia nam nhân đứng ở 1 bên vẻ mặt khó chịu, cười hỏi- Thiếu Dương, có thể hay ko cho ta cùng Tiểu Vũ đơn độc nói chuyện?

Tần Thiếu Dương 1 đôi ưng con người tản mát ra 1 loại u quang, liếc xéo Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, rõ ràng đây mất doanh đầy đau thương, mà trên mặt lại còn giả vờ kiên cường, nữ nhân này, chính là chỗ này sao thật mạnh, tỏ ra yếu kém 1 chút sẽ chết sao, mặc dù nghĩ như vậy, tro lòng nhưng vẫn là vì nàng đau lòng 1 chút.

Lúc ánh mắt của hắn ở chuyển tới trên người Hoa Trầm Hương, đối diện thượng Hoa Trầm Hương kia mang theo ánh mắt nghiền ngẫm, vội vàng thu hồi tâm, hướng hắn gật đầu liền dẫn thủ hạ ly khai.

Có 1 số việc, hắn ko nên quản, hắn nên làm như ko thấy.

Cho tới nay, hắn đều ko phải làm như thế sao? Thế nhưng, vì sao hôm nay này tro lòng cảm giác tựa như bị cái gì đó ngăn chặn khó chịu?

Rời khỏi viện môn, Tần Thiếu Dương quay đầu lại liếc mắt nhìn, kia 2 nam nữ tương đối ko nói gì, cả 2 vốn phải là tri kỷ nhân duyên khó gặp, lại bởi vì công danh dục vọng mà nhất định phải đứng ở mặt đối lập thượng, lấy kia cá tính cương nghị ko chịu thua, sợ là Hoa Trầm Hương ngày sau cũng khó buông tay.

Tần Thiếu Dương khuôn mặt tuần tú thượng quay về vẻ ác liệt cùng treu tức như trước, cuối cùng lưu luyến nhìn Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, vẫn là đi nhanh ra khỏi cửa.

Đại viện trống rỗng, chỉ để lại 2 người bọn họ tương đối mà đứng.

Hoa Trầm Hương có chút yêu thương nhìn nàng, 2 tay nâng lên mặt của nàng- Tiểu Vũ, người cho là hết thấy đều do ta thiết kế sao?

Quân Phi Vũ thùy tại bên người 2 tay nắm chặt thành quyền, cười lạnh nhìn về phía hắn- Chẳng lẽ ko đúng sao?

Hoa Trầm Hương 2 tay đỡ lấy vai của nàng, ép nàng nhìn thẳng hắn- Tiểu Vũ, ta ko phủ nhận ta là có 1 phần tư tâm, muốn ở tuồng vui này thu hoạch 1 ít thành quả. Thế nhưng, nếu như ko phải là các người Phụng Hoàng quốc nội bộ có người muốn đảo chính, chỉ sợ ta cũng sẽ ko có cơ hội sắm thượng 1 cước. Tiểu Vũ, ta làm cho Thiếu Dương đi đem người đưa đến đây, chính là muốn giúp người từ nơi này thoát ra khỏi vòng xoáy tranh quyền đoạt vị kia, ta cũng chỉ là muốn cứu người 1 mạng, nếu như người ngày hôm qua tùy tiện hồi cung, chờ người ko phải tội lớn thông đồng với địch phản quốc lập tức trăm ko buông tha, chính là sát thủ ẩn núp ở người 4 phía đem người giết người diệt khẩu, người cho là, người còn có thể giống như hiện tại còn sống?

— Dù ắt mạng, ta cũng ko thể bỏ lại mẫu hoàng mặc kệ! Giống như bây giờ tham sống sợ chết, người nghĩ rằng ta sẽ sống được rất cao hứng sao?- Quân Phi Vũ hướng hắn rống giận, mũi ê ẩm , thiếu chút nữa rất xuống lệ.

Hoa Trầm Hương ôm lấy nàng, song chường thật chặt làm cho nàng ko thể thở nổi- Tiểu Vũ, gả cho ta, làm chính phi của ta, có được ko? Tin ta, ta nhất định sẽ đem những thứ tốt nhất đều cho người.

Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn về phía hấn- Trầm Hương, ta van người, người có thể hay ko giúp ta hồi cung? Giúp ta cùng mẫu hoàng thương lượng 1 chút, sau đó sẽ trả lời người, có được ko?

— Tiểu Vũ, người vì sao lại muốn quay về?- Hoa Trầm Hương vẻ mặt bất đắc dĩ, sau đó lại cầu khẩn nói- Ngoại trừ việc này, cái khác ta đều đáp ứng người. Người ko phải đã nói, người ko thích cái loại cuộc sống câu tâm đầu tranh trách nhiệm trọng đại sao? Người nói người thích là cuộc sống cầu nhỏ nước chảy điền viên, chỉ cần người theo ta hồi Thương Ngô quốc, đến lúc đó, người ở nhà giúp chồng dạy con, ta lên triều sau khi trở về, cùng người đánh đàn thi họa. Người nghĩ muốn cái gì, ta đều tùy người, ta cũng chỉ sẽ yêu 1 mình người, chúng ta chấp tử tay, bạch đầu giai lão, có được ko?

Quân Phi Vũ yên lặng nhìn hấn, nàng ko chút nghi ngờ hấn bây giờ nói những lời này đích thực có thành thật, nàng thật sự có 1 chút cảm động.

Có lẽ, buông ra tất cả, nàng thật có thể thu hoạch 1 phần hạnh phúc.

Thế nhưng, nàng có thể cứ như vậy bỏ lại ở đây tất cả, liệu linh theo sát hấn đi sao? Mặc dù nàng ở Phượng Hoàng quốc thời gian cũng ko lâu, thế nhưng, Quân Mạc Sầu dành cho nàng sự quan tâm, đối với nàng quan ái cùng sủng nịch, nàng làm sao có thể quên?

Nàng làm người tôn chỉ luôn luôn là: tích thủy chi ân, đương dừng tuyên tương báo.

Nếu như Phượng Hoàng quốc mọi chuyện nội bộ đều tốt, nàng trái lại có thể ko có gánh vác gì theo sát Hoa Trầm Hương đi. Thế nhưng, hiện tại Quân Mạc Sầu gặp nạn, nàng cứ như vậy mà đi, liền chính nàng đô hội khinh thường chính mình, cái đó và vong ân phụ nghĩa có cái gì khác nhau.

— Trầm Hương, hiện tại Phượng Hoàng quốc loạn thành như vậy, người cho rằng ta thế nào yên tâm đi theo người? Chẳng lẽ người cho rằng ta trở mặt nhìn mẫu hoàng đi tìm chết, cũng thờ ơ sao? Xin lỗi! Ta làm ko được! Mặc kệ sống hay chết, ta cũng phải hồi cung 1 chuyến.

2 người đối diện 1 lát, ai cũng ko muốn cúi đầu nhượng bộ.

Cuối cùng, Hoa Trầm Hương vẫn là vẻ mặt xin lỗi nói- Tiểu Vũ, xin lỗi! Hiện tại tro cung giới nghiêm, kia Tam công chúa cùng Ngũ công chúa đang chờ người trở lại trị tội người, ta ko thể cứ như vậy cho người hồi đi chịu chết! Người muốn trách ta cũng tốt, oán ta cũng được, ta là tuyệt đối sẽ ko cho người hồi cung!

— Hoa Trầm Hương, người thật quá đáng! Người dựa vào cái gì hạn chế tự do của ta?- Quân Phi Vũ rưng rưng giận.

Hấn cũng rống lớn nói- Chỉ bằng ta yêu người!

Nhìn nàng quật cường vùng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, cắn răng trầm mặc, ko nói lời nào, thế nhưng, lệ đã từ từ rơi xuống.

Hoa Trầm Hương vẻ mặt bất đắc dĩ, hấn nên nói như thế nào nàng mới chịu mình bạch?

— Tiểu Vũ, lui 1 bước trời cao biển rộng, người liền đi theo ta đi! Ta nhất định sẽ hảo hảo đối với người.

Quân Phi Vũ ghen ngào- Ta đã nói rồi, ta ko thể cứ như vậy bỏ lại mẫu hoàng mặc kệ, 1 mình đi đi.

— Người...- Hoa Trầm Hương bị cố chấp của nàng làm tức giận đến ko biết nên làm thế nào cho phải- Người vì sao chính là như vậy cố chấp đây? Ta nói nhiều như vậy, người thế nào vẫn là ko rõ? Người hồi cung chính là tử, mà ta, ko thể để cho người chết! Người rốt cuộc hiểu hay ko trái tim của ta? A?

Ngay thời điểm 2 người giằng co ko ai chịu nhường ai, Quân Phi Vũ tro tai đột nhiên truyền đến 1 phen quen thuộc thanh âm- Nha đầu, người trước cùng hấn đi thôi! Thiên Linh châu mất trộm, hấn là rơi vào tro tay Hoa Trầm Hương, người phải nghĩ biện pháp đem về. Chuyện tro cung ko cần người phải bận tâm, tất cả thượng ở mẫu hoàng người có thể khống chế, chúng ta ở tro cung chờ người trở về! Còn có, người phải nhớ kỹ luyện công a! Nhìn người bây giờ, cả ngày bị hại, lão tổ tông đều thay người mặt đỏ, lần tới còn lười để bị ăn đòn như vậy, lão tổ tông nhưng thật muốn đánh người thí thí nga.

Thật là lão tổ tông nha!

Quân Phi Vũ hưng phấn mà ngược mắt, ở 4 phía sâu thăm thân ảnh của nàng.

Dưới dương quang xán lạn, vật sở hữu ko chỗ nào che giấu, lại duy chỉ có nhìn ko thấy bóng dáng lão tổ tông.

— Nha đầu, ngươi là ko tìm được ta đâu, nghe ta, cùng Hoa Trầm Hương đi trước, bắt được Thiên Linh châu liền vội vàng trở về! Lão nhân gia ta được hồi cung, 2 tiểu nha đầu kia, lần này huyền thực sự thật quá mức, trở lại được hảo hảo dọn dẹp 1 chút các nàng! Ta đi, chờ ngươi trở về a!”

Cao nhân kia, quả nhiên là thần long kiến thủ bất kiến vĩ!

Lúc nào nàng mới có thể có được 1 phần năng lực xuất quỷ nhập thần như lão tổ tông đây? Thậm chí ngay cả Hoa Trầm Hương cùng Tần Thiếu Dương đều ko phát hiện được nàng liền ẩn ở 1 bên. Nếu như nàng có thể có phân nửa bản lĩnh như lão tổ tông, cũng ko đến mức tựa như hiện tại thúc thủ vô sách thôi?

Thế nhưng, lão tổ tông làm sao sẽ biết việc này? Lão tổ tông rốt cuộc là ai? Nàng hẳn là nên tin lão tổ tông nói sao?

Đáp án là khẳng định! Nàng tin!

Hoa Trầm Hương nhìn nàng nửa ngày ko trở về lời của mình, nhưng thật ra hết nhìn đông tới nhìn tây như là đang tìm cái gì đó, 2 hàng lông mày hơi tức khởi- Tiểu Vũ, ngươi đang tìm cái gì sao?

Quân Phi Vũ lấy lại tinh thần, hướng hần miễn cưỡng cười cười- Ko tìm cái gì. Trầm Hương, ta nghĩ qua, ta đáp ứng ngươi, cùng ngươi hồi Thương Ngô!

— Thực sự?- Hoa Trầm Hương có chút ko dám tin tưởng.

— Bất quá, ta có 1 điều kiện.

— Điều kiện gì? Ngươi nói!

— Nếu có 1 ngày ta nghĩ muốn trở về, ngươi cũng ko thể ngăn cản ta.

Hoa Trầm Hương mi phong nhất thời nhăn ở tại cùng nhau, nhưng ở đã gặp nàng còn đang chờ hần đáp án, vẫn gật đầu- Hảo, ta nghe lời ngươi!- Lập tức lại cao hứng ôm lấy nàng chuyển nổi lên quển quển- Tiểu Vũ, sau này chúng ta có thể mỗi ngày ở cùng 1 chỗ.

So với việc hần hưng phấn, Quân Phi Vũ biểu tình lại có 1 điểm đạm mạc.

Hoa Trầm Hương nhưng thật ra tuyệt ko chú ý, hần hiểu nàng hiện ở tro lòng chính là vô cùng khó chịu, chỉ cần nàng chịu cùng hần về nước là được, sau này hần nhất định hảo hảo đãi nàng, cho nàng thứ tốt nhất, lại chậm rãi bù đắp lòng thương của nàng, sau đó, lưu lại lòng của nàng, làm cho nàng vĩnh viễn ko muốn ly khai hần!

— Đi thôi! Chúng ta đi kiếm Thiếu Dương nói 1 tiếng liền khởi hành về nước!

Tần Thiếu Dương đang ngồi ở phòng khách chờ bọn hần, Hoa Trầm Hương cũng ko cùng hần khách khí, trực tiếp tiến vào chủ đề- Thiếu Dương, chúng ta chuẩn bị đi! Lần này đích tình ta trước thiếu, ngày sau Trầm Hương nhất định xin trả gấp bội.

Tần Thiếu Dương đứng dậy, ưng con ngươi nhàn nhạt quét Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, lúc ở phát hiện ánh mắt của nàng cũng ko có rơi vào trên người của mình, ưng con ngươi cấp tốc hiện lên 1 tia ám trầm. Lúc ngược mắt nhìn hướng Hoa Trầm Hương, lại khôi phục về lạnh lùng như cũ.

— Trầm Hương, ta đã trở về ủy thác người nói Quân Phi Vũ đã chết! Vì thế, ko phải vạn bất đắc dĩ thời gian, ngươi nhưng ngàn vạn ko thể để cho nàng hồi Phượng Hoàng quốc. Bằng ko, ta đây sẽ bị ảnh hưởng chữ tín, Âm Ảnh các ta sợ rằng sau này cũng ko thể làm ăn.

Lập tức, lại âm hiểm nhìn Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, cười tà nói- Mặt khác, ta còn cho nàng uy đoàn tụ đan, coi như là ta đây cái lão bằng hữu tặng cho ngươi 1 phần hạ lễ. Ngươi nên biết, này đoàn tụ đan là ko

có giải được, chỉ có định kỳ tiến hành nam nữ giao hợp mới có thể ngăn cản độc phát, 1 khi vượt lên trước 1 tháng ko giao hợp, người trúng độc tất sẽ độc dậy thì vong.

— Người này tiểu nhân hèn hạ!- Quân Phi Vũ bị tức được thiếu chút nữa được nội thương, thật muốn bổ nhào tới, đem Tần Thiếu Dương kia trưng ghê tởm mặt cấp xé nát. Nhưng lúc ở nhìn thấy hấn đầy mắt trêu tức, lại cứng rắn mà đem khí cấp nhịn đi xuống.

Hấn ko phải là muốn nhìn nàng bộ dáng nổi trận lôi đình sao? Nàng càng muốn làm bộ đường như ko có việc gì, nàng còn muốn cười cho hấn nhìn, càng muốn làm cho hấn nhìn!

— Trầm Hương, xem ra chúng ta nên hảo hảo cảm ơn Tần công tử hảo ý miệng bất quá, ta đảo cảm thấy Tần công tử chiêu này tựa hồ làm điều thừa, giữa chúng ta còn phải dùng tới đoàn tụ đàn sao?

Quân Phi Vũ nói xong, liền thân thủ câu hạ đầu Hoa Trầm Hương, chủ động đem môi của mình đưa đi tới, hung hăng mút hôn môi của hấn.

Hoa Trầm Hương liếc trộm Tần Thiếu Dương liếc mắt 1 cái, phát hiện Tần Thiếu Dương bị nàng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt hắng giọng, tro lòng cũng cười thầm Quân Phi Vũ nghịch ngợm.

Bất quá, chỉ cần nàng cao hứng, hấn tự nhiên sẽ phối hợp nàng một nhọc. Hơn nữa, như vậy thân thiết hỉ, hấn nhưng ước gì nhiều đến thượng kỷ tràng cho phải đây.

Bắt đầu là trò chơi, chậm rãi, 2 người thực sự quấn quít lấy nhau, thật lâu ko muốn tách ra.

Đợi bọn hấn hôn hoàn hoàn hôn thời gian, Tần Thiếu Dương sớm đã ko biết tung tích.

2 người dặt tay đi ra cửa ngoại, ngoài cửa đã có hộ vệ Hoa Trầm Hương đang chờ- Chủ tử, Tần thiếu trang chủ khi ra, nói ko thể tiễn xa.

Sau, Quân Phi Vũ mới từ tro miệng Hoa Trầm Hương biết, cái kia ác nam chính là tro chốn giang hồ nổi danh 1 tro tứ đại sơn trang Lâm Nguyệt sơn trang Thiếu trang chủ Tần Thiếu Dương, hấn đồng thời cũng là tam đại trứ danh tổ chức sát thủ trên giang hồ Âm Ảnh các.

Mặc kệ nàng thế nào truy vấn, Hoa Trầm Hương cũng chỉ chịu nói cho nàng biết đến đó, về phần là ai muốn giết nàng? Hấn như thế nào tìm tới Tần Thiếu Dương giúp cứu nàng, mặc kệ nàng cường bức cùng dụ dỗ, Hoa Trầm Hương lại thế nào cũng ko chịu nói.

Rơi vào đường cùng, nàng cũng đành phải thôi!

Nhưng đối với Hoa Trầm Hương, nàng coi như là hơn 1 phần hiểu biết, người nam nhân này tận cùng, sợ rằng ai cũng ko biết rốt cuộc sâu đậm, hấn nếu có thể cho 1 tro tứ đại trang chủ Tần Thiếu Dương vì hấn chạy chân bán mạng, khẳng định còn có thể có nhiều hơn hậu sát chiêu, ở có lúc cần thiết lại dùng đi ra.

Như vậy nam nhân sâu ko lường được, mới là kinh khủng nhất .

Mà nàng hiện tại cùng hấn cùng 1 chỗ, muốn cầm lại Thiên Linh châu, ko khác bảo hổ lột da, nàng có thể có phần thắng sao?

Trừ phi, hấn là thật yêu nàng, đem nàng trở thành đầu quả tim cầm trên người, yêu, che chở, bằng ko, phần thắng của nàng cơ hồ bằng ko.

Ở Phụng Hoàng quốc hướng Thương Ngô quốc duy nhất cách 1 cái quan đạo, lúc này đang có nhóm đội ngũ ước chừng 200 người, đem 1 chiếc lục giá xa hoa xe ngựa hộ ở chính giữa, phía trước cờ xí thật cao lay động 2 đại tự —— “Thương Ngô”, phía sau 2 hàng giờ “Lảng tránh” cùng “Yên lặng” bài tử, hạo hạo đang đi phía trước.

Bên tro xe ngựa, Quân Phi Vũ chính miễn cưỡng tựa ở trên người Hoa Trầm Hương, theo xe ngựa nhoáng lên nhoáng xuống, đầu óc lại dẫn độn quả muốn buồn ngủ.

— Phi Vũ, chờ trở lại ta xin phụ hoàng cho chúng ta tứ hôn, có được ko?

— Ân...

— Đến lúc đó chúng ta sinh nhiều mấy đứa con, có được ko?

— Ân...

Hoa Trầm Hương thấy hần hỏi cái gì, nàng cũng là ân, cảm giác dường như có chút ôn thuận qua đầu, cúi đầu vừa nhìn, mới phát hiện nàng lại đang ngủ, nhin ko được cười khổ 1 cái, khó trách hần nói cái gì nàng cũng đáp ứng, thì ra trở thành nàng là đang nằm mơ sao?

Hần đem nàng nhẹ nhàng đặt ở trường kỷ thượng, cứ như vậy si ngốc nhìn kiêu nhan của nàng, nàng thật là mỹ, loan loan mi, lông mi thật dài, kia tú mũi ngọc, còn có kia phần nộn môi anh đào, từng cái như đang dụ dỗ hần nhanh lên 1 chút hái vẻ đẹp của nàng.

Hần dùng chỉ phúc nhẹ nhàng lướt qua mặt của nàng, kia nhu nhuận nhẵn nhụi xúc cảm, tro nháy mắt làm cho hần cảm giác miệng khô lưỡi khô, lại nghĩ tới môi nàng ngọt thơm, hần cũng nhin ko được nữa cúi đầu, nhẹ nhàng cầu ở môi của nàng, mang theo thương tiếc, từng chút từng chút trượt tiến môi của nàng nội.

Ngủ được mơ mơ màng màng Quân Phi Vũ, cho là mình đang làm mộng xuân, chủ động thân thủ ôm lấy cổ của hần, cùng hần cùng nhau dính sát vào nhau nằm ở trên xe ngựa dây dưa, thẳng đến dưới thân bị đột nhiên nhồi, khác thường kích thích làm cho nàng nhin ko được muốn rên rỉ, lại phát hiện môi bị cái gì cấp ngăn chặn, lúc này mới bỗng nhiên giật mình tỉnh lại.

Mở mắt ra, mới phát hiện đỉnh đầu kia trương phóng đại khuôn mặt tuần tú, trời ạ! Nguyên lai nàng ko phải làm mộng xuân!

Nàng là thật bị Hoa Trầm Hương dụ dỗ thượng trường kỷ !

Mặc dù đang gật đầu đáp ứng cùng hần đi trước Thương Ngô quốc thời gian, tro lòng đã tác được chuẩn bị rồi, nhưng lại chưa từng có nghĩ đến quá, Hoa Trầm Hương thế nhưng lớn mật tới loại tình trạng này, thế nhưng ở hơn 200 người hộ vệ đội vây quanh dưới, ở nơi này lung lay dang dăng tro xe ngựa cùng nàng hoàn hảo làm việc.

Nàng mở to mắt, ý bảo hần buông nàng ra.

Hoa Trầm Hương vừa ngoan cần nàng 1 chút, lúc này mới lưu luyến ko rời thối lui môi của nàng, vì thở phì phò, cười nói với nàng- Tiểu Vũ, xin lỗi, người thật đẹp, ta chịu ko nổi hấp dẫn của người, khổng chế ko được chính mình đã nghĩ muốn người.

Quân Phi Vũ mặt cười ửng đỏ, cảm giác chính mình chỗ mẫn cảm nhất đang cùng hần chăm chú kết hợp cùng 1 chỗ, trên người hần có chút trầm trọng, làm cho nàng nhin ko được muốn lấy ra thân thể thở dốc, lại ko nghĩ rằng, trái lại rước lấy hần lý trí tan vỡ.

— Tiểu Vũ, người đang dụ hoặc ta!

Hần điên cuồng mà đóng đưa thất lưng, điên cuồng mà tác muốn thân thể của nàng...

Điên cuồng trúng đích bọn họ như là đã quên mất, bọn họ lúc này chính là ở trên xe ngựa.

Quân Phi Vũ thân thể bị hần chống đối được nhoáng lên nhoáng xuống, dưới thân ko ngừng co quắp buộc chặt, toàn thân như là bị hỏa thiêu cháy nóng hổi, nàng thật là muốn lên tiếng hét chói tai, đem của mình loại này dục tiên dục tử cảm giác phát tiết đi ra, nhưng tro đầu cận tồn 1 tia lý trí lại nói cho nàng biết, ko thể kêu, nàng chỉ có thể gất gao cần môi, ko dám phát ra 1 chút xú thanh âm.

Cuối cùng, ở đến đỉnh điểm kia 1 sát, nàng thực sự khổng chế ko được mở môi, run rẩy hô lên tên của hần- Trầm Hương...

Ngây thơ mị hoặc thanh âm, lại cảm thụ được của mình cứng rắn bị nàng dưới thân kia cực hạn ám áp bao vây xiết chặt, Hoa Trầm Hương chỉ cảm thấy, dù cho giờ khắc này chết ở tro ngực nàng cũng thật đáng.

2 người còn đang điên cuồng quần quýt trung, Hoa Trầm Hương đang cảm giác tro đầu linh quang tứ thiểm, dưới thân đang muốn phun trào thời gian, bên cạnh xe ngựa đột nhiên truyền đến 1 trận tiếng sấm tựa như hồi báo thanh- Báo cáo vương gia, phía trước có người chặn đường.

Hoa Trầm Hương thân thể run lên tảo, thiếu chút nữa liền sợ đến dương héo, nhin ko được miệng vỡ giạn dữ nói- Bất kể là ai, toàn bộ giết ko tha!

— Tuân lệnh!

Quân Phi Vũ ha ha thấp cười rộ lên- Vương gia, lần tới cần phải sống yên ổn 1 điểm, đừng động 1 chút là bò lên trên nhân gia sàng. Vạn nhất vương gia bất lực, vậy cũng thật phiền toái!

Hoa Trầm Hương cắn răng, dùng sức 1 động thân, hài lòng thấy được nàng cười đắc ý mặt chuyển hoá thành kích tình khó ức cần răng vụn vụn- Tiểu yêu tinh, ngươi còn dám đắc ý sao? Lại đắc ý, ta cần phải hảo hảo thu thập ngươi.

1 câu rơi, theo đó là cuồng phong mưa rào bàn tập kích.

Quân Phi Vũ khổ ko thể tả, ở đâu cũng vui vẻ trung chìm nổi, cũng ko dám lên tiếng nữa.

Bên tai loáng thoáng truyền đến từng đợt đao kiếm tấn công tiếng ngựa hí, giữa trung, dường như còn kèm theo ai đang hô hoán tên của nàng- Vũ nhi...

— Vũ nhi, chúng ta đi tìm ngươi!

Thanh âm cách xe ngựa là càng ngày càng gần, Hoa Trầm Hương khẽ nguyên rửa 1 tiếng, động tác càng phát ra có vẻ cấp lên, dùng sức trêu thúc của mình thật lớn, rốt cuộc đưa hân nóng rực phun ở tro cơ thể nàng, lại động tác nhanh chóng chỉnh lý hảo y phục của nàng, lúc này mới chỉnh lý dung nhan của mình.

Quân Phi Vũ cũng vội vàng ngồi dậy thân, đứng thẳng nhĩ lắng nghe thanh âm kêu tên của nàng, muốn vén rèm quan khán, lại đột nhiên bị Hoa Trầm Hương điểm á huyết cùng mềm huyết, tro nháy mắt ko thể động đậy.

— Tiểu Vũ, xin lỗi! Ta ko thể để cho bọn họ đem ngươi mang đi, ngươi là của ta! Vĩnh viễn là của ta!- Tuyên thệ tựa như nói xong, Hoa Trầm Hương dùng sức ở trên môi của nàng ấn xuống 1 cái hôn, lúc này mới mở xe ngựa môn, thật cao đứng ở xe ngựa môn huyền thượng, nhìn về phía trước ác chiến.

Thật ko ngờ, nàng vẫn cho là 5 phu thị ko yêu của nàng, thế nhưng sẽ liều chết đến đây cứu nàng!

Nhanh như vậy là có thể điều tra đến tung tích của nàng, xem ra, này mấy nam nhân cũng ko phải kẻ đầu đường xó chợ, ko thể, cũng là nhân vật ko giữ lại được!

Hoa Trầm Hương con người đen nhẹ híp, thật ko ngờ, ngũ nam nhân thân thủ đều siêu hảo.

Đặc biệt cái kia Trình Nhất Dao, Nhất Dao khuynh thành tên quả nhiên ko giả, thường ngày nhìn hân cộc lốc thật dày bộ dáng, 1 ra chiến trường, thế nhưng như thiên thần hạ phạm, 1 cây đại đao giơ tay chém xuống, chém xuống ko ít đầu hộ vệ.

Lại tiếp tục như vậy, chỉ sợ hân 200 người đội hộ vệ cũng ko đủ 5 người này giết!

54. Q.1 - Chương 54: Ko Thể Phi Nàng

(Phi ở đây mang ý nghĩa ko thể buông tay!)

Hoa Trầm Hương nhìn về phía trước hợp lại giết người, hắc ưng nhẹ mị, chỉ trầm ngâm 1 hồi, liền lập tức xoay người vào bên tro buồng xe, thân thủ cỡi ra huyết đạo Quân Phi Vũ, đơn giản nói tóm tắt- Vũ nhi, nếu như ngươi ko muốn bọn họ tử, hiện tại liền kêu bọn họ ngừng tay. Bằng ko, ta an vị thực làm cho 5 người bọn họ ám sát đắc thành tội danh.

Quân Phi Vũ trừng hân liếc mắt 1 cái- Người thật là ngoan!

Hoa Trầm Hương con người đen nhú lại, hừ lạnh 1 tiếng- Ta ngoan? Người ra đi xem thủ hạ của ta đã chết bao nhiêu người, nếu như muốn dùng mệnh đền mạng, bọn họ thập cái mạng cũng ko đủ, ta là nhìn mặt mũi của người mới buông tha bọn họ, người thật ko biết phân biệt, hừ!

Quân Phi Vũ nhìn Hoa Trầm Hương, hắc cặp kia hắc đồng chính lóng lánh như 1 bó lửa, cho thấy hắc đang nỗ lực đè nén nội tâm lửa giận, nếu còn như vậy đánh tiếp, sợ rằng đến lúc đó ai cũng ko được hảo.

Nàng vội vàng đứng lên- Đi, ta với người đi gặp bọn họ!

Thân vừa đứng lên, mới phát hiện 2 chân có chút vô lực, 1 cái lão đảo thiếu chút nữa ngã sấp xuống, may là Hoa Trầm Hương vẫn nhìn nàng, thấy nàng như vậy, sắc mặt cũng mềm xuống, vội vàng trưng tay đem nàng ôm vào tro ngực, lại cẩn thận giúp nàng kiểm tra y phục, làm cho nàng đem thân thể trọng lượng đều dựa vào ở trên người của hắc, lúc này mới cùng đi ra- Đi, lập tức triệu 5 người kia tới gặp ta! Nói với bọn họ có người đợi họ ở chỗ này.

Quân Phi Vũ thấy Hoa Trầm Hương khuôn mặt tuần tú thượng trời u ám, hoàn toàn ko có đơn độc như lúc cùng nàng cùng 1 chỗ dễ dàng cùng tùy ý, toàn thân khí thể bắn ra, có 1 loại cao cao tại thượng liếc nhìn thiên hạ khí thể vương giả.

Nàng tại đây lúc mới khắc sâu hiểu biết, nguyên lai người nam nhân này trên mặt dễ dàng cùng tùy ý, chỉ là đối với nàng mà thôi.

Theo kia ngũ nam nhân tới gần, Quân Phi Vũ cảm giác trên vai cái tay kia càng khấp càng chặt, nhin ko được thấp giọng ghé vào lỗ tai hắc oán giận- Trầm Hương, người làm đau ta!

Hoa Trầm Hương cúi đầu nhìn nàng 1 cái, kéo kéo môi, bàn tay to mặc dù từng 1 ít, nhưng vẫn là chăm chú thủ sẵn.

Quân Phi Vũ xa xa nhìn về phía trước kia ngũ nam nhân hướng phía bọn họ đi tới, Tiêu Bạch đầu lĩnh, vẫn là kia 1 thân xanh đen sắc trường sam, xa xa nhìn lại, thậm chí có phần như thanh tùng, ngạo nghễ sừng sững, vô tận phong sương chỉ là vài ngày ko gặp, hắc dường như gầy, mi tiêm lộ vẻ tiêu tụy cùng cô đơn khiến người khác đau lòng.

Phía sau hắc, song song hành tẩu chính là Mạch Thiên Hàn cùng Tẩu Nham Ngạo.

Mạch Thiên Hàn vẫn là 1 thân bạch y, chỉ là, bạch y thượng nhiễm 1 chút hồng sắc, tươi đẹp như thể màu hồng kia hoàn toàn tro sạch, kia giống như băng tuyết tuyết thể phong tư, hợp với kia trưng lãnh ý lãnh lạnh khuôn mặt tuần tú, nơi đi qua, đều làm cho người ta cảm thấy 1 loại lạnh lẽo thấu xương trên thân.

Tẩu Nham Ngạo 1 thân màu đỏ tím in hoa trường bào, áo khoác 1 tầng màu trắng lụa mỏng, trung gian trát 1 cái đai lưng màu đen, cả người lộ ra 1 loại đường hoàng tà mị, lại hợp với kia hé ra hoa đào bàn mỹ lệ âm nhu khuôn mặt tuần tú, dù là cự ly còn xa, Quân Phi Vũ đã cảm thấy đập vào mặt lực hấp dẫn.

Cuối cùng song song mà đi chính là Quân Thiên Hựu cùng Trình Nhất Dao.

Quân Thiên Hựu 1 thân phiêu dật lam y, hợp với kia nho nhã khuôn mặt tuần tú, mặc kệ ở bất cứ lúc nào, đều tạo 1 loại cảm giác sạch sẽ sáng như tinh trời thoải mái, tro tay chiết phiến nhẹ lay động, đạm nhiên tự nhiên vị đạo, luôn luôn biểu lộ như thể lơ đãng đưa hắc ko cùng người tranh tâm tính cùng nghỉ ngơi.

Nhưng lúc này, kia thiên tịnh lam sắc nhưng cũng bị lây 1 tầng khăn khăn máu đen, làm cho người ta hận ko thể lập tức đem phần màu sắc ko sạch sẽ này thanh trừ hết, giúp hắc 1 thân sáng.

Trình Nhất Dao vẫn là kia 1 thân hắc y trang phục, làm cho hắc nguyên bản cương nghị khuôn mặt tuần tú càng thêm kỷ phân lãnh ngạnh, ở trước mặt nàng có vẻ thấu tịnh ngưng ngưng mắt to, lúc này thể nhưng bắn ra tia sáng lạnh lẽo.

Ngũ nam nhân, cước bộ thể nhưng quỷ dị nhất trí.

Nhìn bọn họ mỗi người y phục đều bị lây tất cả lớn nhỏ vết máu, nhưng vẫn nhiên kiên định từng bước 1 hướng phía chính mình đi tới, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy kia mỗi 1 ký trọng bộ đại, giống như là giẫm nát lòng của nàng tiêm thượng, làm cho lòng của nàng đều chấn động lên, chỉ cảm thấy tro lòng có 1 loại ê ẩm chất chất gì đó ko ngừng chảy ra, liên quan chớp mũi của nàng cũng toan chất .

Đến cuối cùng, lại hình thành 1 loại xé rách bản yêu thương.

Vào giờ khắc này, nàng đột nhiên hiểu mẫu hoàng vì sao cố ý muốn vì mình tuyển ngũ nam nhân này, ngũ nam nhân này song song đứng ở 1 khối, giống như là vì nàng đáp nổi lên 1 mảnh trời, nàng chỉ cần đứng ở

bên người bọn họ, sẽ có 1 loại cảm giác an toàn ấm áp, làm như trời sập xuống, cũng có này ngũ nam nhân vì nàng dính.

Bọn họ hôm nay chịu vì nàng mà liều lĩnh, liều mình cứu giúp, chỉ sợ cũng vì nàng mà chịu chết?

Nếu như là ở ngày xưa, có thể có được bọn họ tình nguyện, nàng nhất định sẽ cảm giác được đặc ý cùng kiều ngạo.

Thế nhưng, bọn họ lại dùng loại phương thức bị thương mà vô cùng thâm hiểm để diễn tả bọn họ đối với nàng tình nguyện, bọn người kia, có phải hay ko quá kích thích? Làm hại nàng hội này cũng thật ko muốn đứng đây, chỉ cảm thấy có 1 loại vô pháp kiều ngạo cùng áy náy.

Vì bọn họ xuất sắc năng lực mà kiều ngạo! Cũng vì ko thể thỏa mãn nguyện vọng của bọn họ mà áy náy.

Này đó nam nhân làm sao lại ngu ngốc như vậy đây? Thiên lý xa xôi như vậy lại tới cứu nàng, nhưng nàng lại còn có nhiệm vụ tro người, ko thể quay về.

Vừa nghĩ tới bọn họ trên mặt sẽ biểu hiện ra ngoài thất vọng cùng ko hiểu, Quân Phi Vũ tro lòng liền cảm thấy hít thở ko thông cùng khó chịu.

Khi các hắc đi tới tro nháy mắt bước chân càng ngày càng gần, Quân Phi Vũ lại cảm giác như là đã trải qua 1 thế kỷ dài đằng đặc, tro lòng bách chuyển thiên hồi, có thiên câu vạn câu muốn nói, lại ngưng kết ko được 1 câu.

Tiêu Bạch nhìn nữ nhân làm cho tâm mình gánh chịu mấy ngày, lúc này nàng chính mảnh mai vô lực dựa vào ở trên vai Hoa Trầm Hương, cùng Hoa Trầm Hương gắn bó cùng 1 chỗ 1 màn này, làm cho tro lòng của hắc lại là đau xót.

Nhưng hắc vẫn là đem mục đích bọn họ tới nói ra- Vũ nhi, theo chúng ta hồi cung đi!

Cái khác mấy nam nhân biểu tình cùng Tiêu Bạch như nhau, đều ở đây cố nén tro lòng đồ kị cùng lửa giận, yên lặng vì ngựa đầu, nhìn nàng đứng ở bên cạnh xe ngựa huyền, chờ đáp án của nàng.

Quân Phi Vũ vừa há mồm, cơ hồ đã nghĩ thốt ra, đáp ứng bọn họ hồi cung, trên vai lập tức lại truyền tới 1 trận đau đớn, nghiêng đầu liền đối với Hoa Trầm Hương cặp kia âm thủ trung mang theo đau đớn 2 tròng mắt, lý trí tro nháy mắt lại trở về đầu óc của nàng.

Nàng ho nhẹ 1 tiếng, tận lực xem nhẹ khó chịu tro lòng, rũ xuống 2 tròng mắt, nhàn nhạt nói- Tiêu Bạch, xin lỗi, ta và các người đã ko còn quan hệ, chuyện của ta, sau này cũng ko nhọc đến các người bận tâm! Các người đều trở về đi!

Tiêu Bạch tro lòng cứng lại, tay nắm trường kiếm càng nắm càng chặt.

Nàng dám nói, bọn họ đã ko còn quan hệ, chẳng lẽ nàng thực sự cho rằng, kia tương cùng cách thư hữu dụng sao- Vũ nhi, người còn đang sinh khí với chúng ta sao? Đời này kiếp này, chúng ta nhất định là cả đời quấn quýt ở cùng 1 chỗ, kia phân cách thư cũng ko được nữ hoàng bệ hạ giám ấn, nó là ko có hiệu lực, chẳng lẽ người đến bây giờ vẫn ko rõ, nữ hoàng bệ hạ nàng căn bản ko hi vọng chúng ta cùng cách.

Quân Phi Vũ tro lòng chấn động, nguyên lai mẫu hoàng cho tới bây giờ ko tính toán làm cho nàng bỏ qua bọn họ, kia cùng cách thư cũng chỉ là có lệ với nàng mà thôi.

Thế nhưng, nàng vẫn ko thể theo chân bọn họ quay về, Thiên Linh châu 1 ngày ko cầm về, nàng liền 1 ngày ko thể về nước.

Đau đớn tro lòng bị nàng cứng rắn đè ép đi xuống.

Nàng ngược mắt, mặt cười thượng 1 mảnh lạnh lùng- Tiêu Bạch, phân cùng cách thư kia ta sẽ viết thư làm ấu hoàng đem giám ấn đắp lên, kết cục của chúng ta đã nhất định, ko cần phải dây dưa nữa. Ta...

Chỉ liếc qua bọn họ 1 cái, lúc đang nhìn đến bọn họ mỗi người tro mắt chờ đợi, thống khổ cùng thất vọng, Quân Phi Vũ nói liền ngạnh ở tro cổ họng mặt, thiếu chút nữa nói ko nên lời.

— Ta ko có khả năng với các người trở lại, ta đã quyết định cùng Trầm Hương về nước.

Nàng ngạnh quyết tâm nói ra 2 câu cuối cùng này, liền đem mắt nhắm chặt.

Nàng ko dám, cũng ko đành lòng lại đi xem bọn hắc khuôn mặt tuần tú thượng biểu hiện ra ngoài ko cam lòng, phần nộ, ủy khuất cùng oán giận.

Nàng có thể hiểu được, bất kể là ai, ở chính mình dùng hết tất cả nhiệt tình 1 lòng vậy mãi, thiên lý xa xôi đuổi tới cứu người, lại phát hiện mình làm nhiều chuyện như vậy cuối cùng lãnh được lại là chuyện ngu xuẩn, tro lòng nhất định là sẽ ko dễ chịu .

Vì thế, bọn họ muốn hận nàng, liền hận đi!

Nàng ko dám nhìn bọn họ, lại có thể cảm giác được bọn họ phần nộ, còn có kia cơ hồ muốn tổn thương ánh mắt của nàng.

Nàng chỉ có cứng ngắc đứng ở đó, lòng bàn tay, trán tiêm bắt đầu ko ngừng mà toát ra mồ hôi lạnh.

Ở nơi này nặng nề vắng vẻ thời gian, Hoa Trầm Hương lên tiếng- Tiểu Vũ đã nói rất rõ ràng, nàng muốn cùng ta đi, nhìn ở thể diện của nàng, bản vương cũng ko làm khó các người, các người đi đi!

— Vũ nhi, người thực sự muốn cùng hắc đi?- Lần này câu hỏi chính là Tần Nham Ngạo.

Quân Phi Vũ ngược mắt, yên lặng nhìn hắc- Phải, ta muốn cùng hắc đi!

Sau đó, sẽ quay trở về! Nàng ở tro lòng lại bỏ 1 câu như vậy, hướng hắc nhẹ nhàng trừng mắt nhìn, nhưng ko biết bọn họ có thể hay ko lĩnh hội.

Lúc đến, chỉnh tề như 1 bước tiến;

Lúc đi, thế nhưng có vẻ lộn xộn.

Quân Phi Vũ mặc dù ko có nhìn lại bọn hắc, nhưng có thể theo tiếng bước chân nghe ra được bọn họ bắt mãi cùng oán hận, tro lòng chỉ cảm thấy nhẹ nhẹ cảm giác mát trên thân.

Tiêu Bạch, Thiên Hàn, Nham Ngạo, Thiên Hựu, còn có Nhất Dao, xin lỗi! Các người vốn ko nên tới.

Tâm ý của các người ta toàn bộ minh bạch, cảm ơn các người chịu liều lĩnh tiên tới cứu ta, cảm ơn các người ở nơi này nguy nan thời gian, vẫn ko có bỏ qua ta!

Quân Phi Vũ ở tro lòng lần lại 1 lần tái diễn: cảm ơn cùng xin lỗi!

Thẳng đến 5 thân ảnh đi xa, nàng mới dám dương con người, nhìn bọn họ tro nháy mắt tức thệ bóng lưng, cũng nhìn ko được nữa lệ ướt mãi khâm.

Hoa Trầm Hương lông mày rậm chặt túc, mặc dù tro lòng bất mãn nàng đối ngũ nam nhân kia động tình, nhưng cũng ko có trách cứ nàng 1 câu, chỉ là mang theo an ủi mở song cửa sổ, đem nàng nhét vào tro ngực của mình che chở- Đi, chúng ta đi vào thôi!

Đem Quân Phi Vũ trấn an hảo hậu, Hoa Trầm Hương mới trầm mặt đi ra xe ngựa, bình tĩnh phân phó thuộc hạ kiểm kê nhân số cùng xử lý hiện trường, khuôn mặt tuần tú thượng lạnh lẽo, cùng vừa ôn nhu cực kỳ bất đồng.

Ai có thể giết nhiều người của hắc như vậy về sau có thể bình yên vô sự?

Hắc chỉ là ko muốn cho nàng thấy được hắc 1 mặt khác tàn nhẫn vô tình, bằng ko, lấy tình trạng khi này, lấy tính cách của hắc, tuyệt đối là chết ko ngớt cục diện! Chẳng sợ lấy ko được mệnh ngũ nam nhân bọn họ, chí ít, hắc cũng muốn cho bọn họ cỡi 1 thân da mà đi.

Này bút trưởng, hắc nhớ kỹ! Tương lai lại đòi cũng ko trễ!

Hoa Trầm Hương khoe môi câu dẫn ra vẻ lạnh lùng cười.

Dọc theo đường đi dừng đi 1 chút, ước chừng 5 ngày đã đến biên cảnh Thương Ngô quốc.

Biên cảnh kia tức khắc sớm có đại quân dồn thủ, lay động cờ xí thượng 1 tự thật to “Quang Vinh “, toàn quân xếp thành hàng nghênh tiếp Hoa Trầm Hương trở về, nghe được này tướng sĩ đối Hoa Trầm Hương tôn xưng, Quân Phi Vũ thể mới biết, nguyên lai Hoa Trầm Hương thôn hào là —— Quang Vinh thân vương!

Hắn 1 tay nắm giữ binh quyền Thương Ngô quốc, này cũng khó trách liên thái tử Thương Ngô quốc cũng ko được như hắn.

Đại quân ở tổng bọn họ đi đoạn đường hậu, liền vẫn giữ ở biên cảnh thủ phòng, nhưng đi theo đội ngũ lại tăng tới 300 người.

Dọc theo đường đi, Hoa Trầm Hương ko ít cùng nàng hoan ái, thả sa vào của nàng ôn nhu trung, luôn luôn nói, cho dù có 1 ngày sẽ chết ở tro ngực của nàng, hắn cũng nguyện ý!

Quân Phi Vũ lúc buồn chán, luôn luôn ở thời gian Hoa Trầm Hương ngủ lẳng lặng nhìn hắn, đây là 1 nam nhân thế nào?

Hắn rất có tâm kế, bằng ko nàng cũng sẽ ko dễ dàng như vậy liền theo hắn tới Thương Ngô quốc, tựa hồ hắn nghĩ muốn cái gì, hắn cũng có thể dễ dàng đạt được: hắn khi thì cuồng quyền, tựa như lúc ở trên xe ngựa hoan ái, ko thèm để ý người khác sẽ thấy bọn họ thế nào; hắn còn ôn nhu như nước, luôn luôn ở trước mặt nàng tiểu ý dịu dàng, biết rất rõ ràng hắn ko đơn giản, thế nhưng, người lại cam tâm tình nguyện sa vào khi hắn ôn nhu trung, ko thể tự thoát ra được.

Quân Phi Vũ cảm giác hắn giống như là hoa anh túc có độc lại mê người, biết rõ có độc, lại vẫn như cũ nhìn ko được dụ hoặc, khi hắn dụ hoặc hạ, ko ngừng mà trầm luân.

Biểu hiện của hắn nhưng quyền nhưng hiểm, luôn luôn như vậy hoàn mỹ, làm cho người ta chọn ko ra 1 tia lý trí.

Hắn cũng ko keo kiệt nói với nàng yêu, hắn nói hắn yêu nàng, còn hơn hắn tính mạng của mình.

Thế nhưng, Quân Phi Vũ cũng ko dám tin tưởng.

Nàng sợ, 1 khi tin, chờ đợi của nàng đó là vực sâu địa ngục vạn kiếp bất phục.

Có hay ko chân ái, ngày khác tự có thể phán đoán suy luận, hà tất cấp ở nhất thời.

Đoàn người bọn họ lại ở trên đường dừng 1 chút qua sáu ngày, rốt cuộc đi tới Thương Ngô quốc kinh thành Quang Vinh thân vương phủ.

Quân Phi Vũ ở Hoa Trầm Hương nâng hạ, vững vàng xuống xe ngựa.

Này mới phát hiện, cửa Quang Vinh thân vương phủ thế nhưng đứng đầy người, hạ nhân đồng thời quỳ xuống hành lễ- Cung nghênh vương gia hồi phủ!

Chỉ có cái khác 4 người, vẫn như cũ đứng ở cửa, đồng thời cười nhìn hắn, nhưng lúc ánh mắt đang rơi xuống trên người của nàng, tươi cười lại đồng thời cương ở trên mặt.

Trong đó 2 vị đại mỹ nhân, biểu hiện càng rõ ràng nhất.

1 mỹ nhân vị mặc xanh biếc quần lụa mỏng, có vẻ đẹp nhu nhược như mưa bụi vùng Giang Nam, tuổi chừng 16-17 tuổi, cả người liền như vậy tùy ý đứng ở nơi đó, đã mỹ được như thơ như tranh, cặp con người kia yên vụ bàn bao phủ nước, lại yên lặng khóa ở trên mặt Hoa Trầm Hương, con người trung bày biện ra tình cảm là ko giả hoà cùng đau đớn.

Mặt khác 1 vị mỹ thiếu nữ lại mỹ đặc tựa như hỏa diễm lệ, quần áo đỏ rực, lông mày rậm tung bay, ánh khí bùng bùng phần chân, 1 đôi mắt to tro suốt, lúc đang nhìn đến hướng Quân Phi Vũ, tràn đầy tức giận, còn có chẳng đáng, làm như hận ko thể lập tức đem nàng đuổi ra khỏi phủ cũng ko dễ dàng chịu bỏ qua.

Còn có 2 vị, 1 vị là nam nhân trung niên, theo hắn cung kính đến xem, chắc là thuộc hạ Hoa Trầm Hương.

Mặt khác 1 vị, niên kỷ cùng Hoa Trầm Hương tương đương, trên mặt trắng nõn sinh nhàn nhạt cười, ở thời gian nhìn thấy Hoa Trầm Hương, cười đến càng rộng rãi, thoát nhìn cũng là 1 nam nhân ôn nhu.

Chỉ tiếc, 4 người ở lúc này nhìn thấy Hoa Trầm Hương cùng Quân Phi Vũ thân mật, biểu tình đều ko được tự nhiên, thậm chí có thể nói là cứng ngắc.

Nhìn thấy Hoa Trầm Hương dắt Quân Phi Vũ thập giai mà lên, trung niên nhân tỷ số trước đi ra- Chủ tử, Thơm Thơm quận chúa, Khinh Tam thiếu gia, còn có Khôi Nhệ tiểu thư biết người hôm nay trở về, sáng

sớm liền tới đón tiếp chủ tử. (Các sis thân yêu, thông cảm ình về khoảng dịch tên, bạn nào biết những cái tên này dịch sang hán cổ là như thế nào thì chỉ mình nhé!- Milk)

Hoa Trầm Hương trên mặt cũng hiện lên nhàn nhạt cười, theo chân bọn họ từng cái chào hỏi- Thơm Thơm, Khinh Tam, Khôi Nhẹ, các người đều tới- Lập tức, lại thân mật nắm cả Quân Phi Vũ vai- Để ta giới thiệu 1 chút, vị này chính là Phương Hoàng quốc Lục công chúa Quân Phi Vũ.

Sau đó, lại từng cái hướng Quân Phi Vũ giới thiệu bọn họ- Phi Vũ, vị này chính là Dung Vương gia Thơm Thơm quận chúa, 2 vị này là gia quyến của thừa tướng Thẩm Khinh Tam, Trầm Khôi Nhẹ.

Quân Phi Vũ cố ý bỏ quên dịch ý của 2 nữ nhân kia, đem tầm mắt đặt ở trên người vị Khinh Tam kia, nhàn nhạt cười nói- Các người hảo!

Dung Thơm Thơm quyết khởi cái miệng nhỏ nhắn, đến gần bên người Hoa Trầm Hương, thân thiết vén khỏi cánh tay của hần, cố ý đưa hần xả ly khai bên người Quân Phi Vũ- Trầm Hương ca ca, Khôi Nhẹ tỷ tỷ biết người muốn trở về, làm thật nhiều món mà người thích ăn đó! Đi thôi! Vì chờ người, chúng ta đều đói bụng lắm nè, nhưng Khôi Nhẹ tỷ tỷ cần phải chờ người trở về mới cho phép động đũa, chúng ta mau vào thôi!

_ Phải ko?- Hoa Trầm Hương nhìn về phía Trầm Khôi Nhẹ mâu quang hiện lên 1 tia ôn nhu- Khôi Nhẹ, vất vả người!

Quân Phi Vũ nhìn Trầm Khôi Nhẹ bởi vì người tro lòng này 1 câu mà thiếu chút nữa rơi lệ, 2 trông mắt 4 phía càng ngập đầy hơi nước, đầy vẻ ôn nhu nhu nhược, sợ rằng nếu nàng là nam nhân, cũng sẽ hận ko thể đem nàng đặt ở tro lòng bàn tay mà che chở!

Nàng lác đầu- Ta k vất vả, chỉ cần người có thể thích, liền đáng giá.

Nói xong, Trầm Khôi Nhẹ ánh mắt còn nhẹ liếc mắt 1 cái về phía Quân Phi Vũ, cái loại này muốn nói còn lưu vị đạo, thực sự bị nàng diễn dịch tới cực hạn.

Như vậy 1 nữ tử đã mỹ lại có vị đạo, Hoa Trầm Hương thế nào liền chịu bỏ qua đây? Hoặc là, bọn họ vốn là 1 đôi, hiện tại lại bởi vì nàng đến mà có biến hóa? Bằng ko, giải thích thế nào bọn họ lúc nhìn thấy nàng liền kinh ngạc cùng cứng ngắc.

_ Đi thôi! Khôi Nhẹ, chúng ta cũng đừng đứng ở cửa nói!- Dung Thơm Thơm phong độ hiển nhiên ko có hảo như Trầm Khôi Nhẹ, túm khởi Hoa Trầm Hương liền muốn đi vào tro.

Quân Phi Vũ nhưng thật ra vẫn hàm chứa cười, nàng đảo muốn nhìn 1 chút, Hoa Trầm Hương sẽ đem nàng đặt ở vị trí nào đây, cũng là vị trí của mình tro lòng hần.

Nếu như hần thực sự là 1 nam nhân đa tình, muốn ba vợ bốn nàng hầu, kia thứ cho nàng ko thể phụng bồi!

Nếu như hần chịu vì nàng buông tha hoàng vị, nàng nên...

Nghĩ tới đây, Quân Phi Vũ đột nhiên có chút kinh hãi, chẳng lẽ mình thật đúng là hi vọng xa vời Hoa Trầm Hương sẽ vì mình buông tha hoàng vị, liêu lĩnh theo sát nàng đi sao?

Làm sao có thể?

Nàng ko khỏi thầm mắng mình quá mức ngây thơ rồi, nếu quả thật là như vậy, Hoa Trầm Hương cần gì phải hoa nhiều như vậy tâm tư, nghĩ hết biện pháp liêu lĩnh mang chính mình trở về Thương Ngô quốc chứ? Nói hần có bao nhiêu thích nàng, nói hần ko thể phi nàng, nàng thật đúng là ko dám tin.

Mặc dù nàng cực có tự tin, nhưng so tâm với tâm, luận mạo với luận mạo, vị Trầm Khôi Nhẹ trước mắt này sẽ ko thua nàng đâu.

Hần cần gì phải xá cận cầu viễn?

Là nguyên nhân gì làm cho Hoa Trầm Hương ko thể phi nàng đây?

Nàng biết chắc là có nguyên nhân, chỉ bất quá, nàng nhất thời còn ko tìm ra được.

55. Q.1 - Chương 55: Đêm Nay Do Người Tác Chủ

Hoa Trầm Hương dù sao cũng là cái người thông minh, chỉ cần liếc mắt nhìn, hẳn có thể đoán ra tâm tư mọi người, ý tứ Dung Thơm Thơm hẳn đương nhiên minh bạch, bất quá là muốn cho Quân Phi Vũ 1 hạ mã uy, nhưng nàng lại ko biết, đối với Quân Phi Vũ, mặc kệ về công về tư, hẳn hiện tại cũng ko thể mất đi nàng.

Thế là, hẳn nhẹ nhàng rút ra bị Dung Thơm Thơm ôm lấy tay, ko để ý Dung Thơm Thơm mắt lạnh, nhẹ chạy bộ đến vị nữ tử kia mặc dù ánh mắt lạnh nhạt nhưng lại vẫn như cũ mỉm cười mà đứng bên người, ôn nhu che chở- Tiểu Vũ, đi thôi! Khỏi Nhẹ tay nghề vô cùng tốt, chúng ta đều thích thức ăn nàng làm, nàng nhưng ko dễ dàng xuống bếp, hôm nay, chúng ta thế nhưng rất cuộc lại có lộc ăn.

Quân Phi Vũ ngược mắt nhẹ nhìn hẳn, nhẹ nhàng mà cười, sau đó tiến đến bên tai hẳn tiền thổ khí như lan- Ko nghĩ tới, vừa mới đến nơi đây liền thấy được hồng nhan tri kỷ của người, đêm nay ta sẽ tính thật kỹ với người!

Kia thổi hơi thở tới bên tai, làm cho hẳn cảm giác được 1 trận tê dại, kia kiêu mềm mại nhu gừng khí, mang theo dụ hoặc ngôn ngữ, tro nháy mắt làm cho Hoa Trầm Hương nổi lên phản ứng.

Hẳn nhẹ nắm tay nhỏ bé của nàng, nhìn tiến con người của nàng ở chỗ sâu tro, tà tà câu môi khẽ cười, cũng ko kiêng dè, đồng dạng ở lỗ tai của nàng biên đáp lại- Hảo, người thích tính kỹ bao nhiêu đều được, đêm nay toàn bộ do người tác chủ, được ko?

Quân Phi Vũ ngửa đầu, ngọt ngào cười- Hảo!

Nhìn nàng kia cười tươi như hoa mặt mày loan loan xinh đẹp bộ dáng, Hoa Trầm Hương cũng nhin ko được nữa, cúi đầu nhẹ trác 1 chút môi anh đào của nàng.

Quân Phi Vũ nhẹ liếc mắt 1 cái đứng ở tiền phương 2 nữ nhân kia, quả nhiên thấy Trầm Khỏi Nhẹ vẻ mặt tái nhợt, 2 tròng mắt doanh lệ, 2 tay chăm chú khoanh ở 1 khối, suy yếu tựa như là lập tức muốn té xỉu, Quân Phi Vũ nhin ko được nhẹ giọng nói- Trầm Hương, người xem người, biểu hiện rõ ràng như thế, nếu như vắng vẻ quận chúa bọn họ, quận chúa cần phải chỉnh người.

Hoa Trầm Hương ko cho là đúng nhẹ liếc Dung Thơm Thơm liếc mắt 1 cái, quay đầu lại vô cùng thân thiết quát 1 chút mũi Quân Phi Vũ, nhẹ nhàng hừ- Thơm Thơm mới sẽ ko giống như người keo kiệt như vậy đâu! Đúng ko? Thơm Thơm...

Dung Thơm Thơm ko có trả lời câu hỏi Hoa Trầm Hương, lại hung hăng trừng Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, kéo Trầm Khỏi Nhẹ liền hướng khác phóng đi.

Kia hấp tấp động tác, có thể nhìn ra được nàng là đang cực kỳ xúc động.

_ Đây Thơm Thơm thật đúng là...- Hoa Trầm Hương lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ hướng nàng giải thích- Tiểu Vũ, người đừng cùng nàng tính toán, Thơm Thơm chính là tính nét tiểu hài tử, từ nhỏ bị cha mẹ của nàng nuông chiều phá hủy, rất tùy hứng.

Quân Phi Vũ chỉ là nhẹ nhàng cười, ko nói gì.

Nàng đương nhiên sẽ ko cùng đứa nhỏ choai choai chấp nhất, tốt xấu gì nàng cũng sống nhiều hơn 20 năm, ko đáng cùng nàng tính toán.

Bất quá, theo Hoa Trầm Hương đối với nàng dung túng mà xem, mấy người bọn hẳn tro lúc đó cảm tình nhất định phi thường tốt, nàng cũng ko đáng bởi vì Dung Thơm Thơm cùng Hoa Trầm Hương giận dữ.

Ở Hoa Trầm Hương cùng đi hạ, 1 đường đi qua rộng lớn tiền viện tảng đá, 50 khúc hành lang mới tới chính điện vương phủ, có lẽ nguyên nhân là do Hoa Trầm Hương được sâu thụ trọng dụng, cả tòa Quang Vinh vương phủ tạo cho cảm giác là diện tích rộng, khí thế lớn.

Rộng lớn hoa viên, lục sắc ngói lưu ly, rường cột chạm trổ lầu vũ, nơi chốn chương hiển hoàng gia xa hoa, lưu quang tràn đầy màu.

Đi qua đại đường, đi qua 2 tiền viện, lại đi 1 đoạn đường, cuối cùng cũng tới đích...tự bảo trai bên tro quả nhiên bày 1 bàn cơm nước, người còn chưa nhập phòng, liền trước nghe thấy được tứ tích hương vị làm người ta thèm nhỏ dãi, chộc cho Quân Phi Vũ tham tròng tro bụng cũng bắt đầu tích cực hoạt động.

Này Trầm Khôi Nhẹ, quả nhiên thật sự có tài, tuyệt đối là cái đối thủ ko thể xem thường.

1 bữa cơm, Quân Phi Vũ nhưng thật ra ăn được rất ngon, vừa ăn, 1 bên ko ngừng thở dài nói- Khôi Nhẹ quả nhiên hảo thủ nghệ, nếu ai thú được Khôi Nhẹ, vậy thực sự là kiếp trước đã tu luyện phúc đức

— Ta cũng nói như vậy a! Chỉ tiếc, Khôi Nhẹ nếu như ko giám sát chặt chẽ 1 ít, nàng kiếp trước đã tu luyện phúc, ko thể nào bị hồ ly tinh cấp bại hoại- Dung Thơm Thơm hé ra điều miệng thật đúng là làm cho người ta có chút khó nhin.

Chỉ tiếc, nàng bính là trên người Quân Phi Vũ.

Hoa Trầm Hương lãnh trờng mắt- Thơm Thơm, người làm sao nói chuyện?

Quân Phi Vũ gặp 1 khối hương tiên cá đưa đến bên miệng Hoa Trầm Hương- Trầm Hương, Thơm Thơm quận chúa nếu thích nói chuyện, người cứ để nàng nói đi! Dù sao nàng cũng ko phải nói chúng ta, hà tất vì nàng mà sinh khí chứ! Đến, người thử xem con cá này, thật tốt, ta cảm thấy ăn rất ngon!

Dung Thơm Thơm nhìn Hoa Trầm Hương ngoan ngoãn há mồm, lại thấy hấn dưng 1 loại ánh mắt ôn nhu được nịch người nhìn Quân Phi Vũ, 1 hơi xông lên, miệng thế nhưng ko kịp suy nghĩ mà nói- Có vài nữ nhân thực sự là ko biết xấu hổ, đoạt người tro lòng của người khác, còn làm ra 1 bộ dáng vẻ thanh cao như ko có chuyện gì, nhìn thật khiến người buồn nôn.

Dung Thơm Thơm lời này vừa ra, nhưng làm ko ít người đang ngồi mặt đều cấp kéo xuống.

Trầm Khôi Nhẹ nhìn thấy Quân Phi Vũ cười đến càng sung sướng, tro lòng trái lại càng hàn ý đại thịnh, vội vã dặt ống tay áo Dung Thơm Thơm, ý bảo nàng ko nên nói nữa

Nàng thấp thỏm bất an nhìn Quân Phi Vũ, nhìn nàng đậm nhiên tự nhiên để đưa xuống, lại cầm lấy khăn tử lau miệng.

Cuối cùng, Quân Phi Vũ vẽ mặt thành thật đem tầm mắt chuyển hướng về phía Hoa Trầm Hương, cười đến mặt mày loan loan- Trầm Hương, này thức ăn làm được thật đúng là hảo, chỉ tiếc, này cơm nếu như ko cùng người ăn phù hợp, dù cho ăn đi, vẫn là khó có thể tiêu hóa a. Ta xem, có thể là ta với Thương Ngộ quốc các người bất tự ko hợp, ko bằng ngày mai người đưa ta hồi Phụng Hoàng quốc đi!

Dung Thơm Thơm lập tức phiết miệng nói- Người cũng là tự mình hiểu lấy, đó là tốt nhất! Đỡ phải tự tìm nan kham.

— Người cầm miệng cho ta!

Hoa Trầm Hương đột nhiên 1 tiếng gầm lên, kia bộ dáng thối mi trờng mắt sát khí lộ, sợ đến mọi người trên bàn rét lạnh 1 chút.

Dung Thơm Thơm càng sợ đến giật mình.

Nàng ko phải là ko có xem qua bộ dáng Hoa Trầm Hương hung nhân, thế nhưng, lại chưa từng có nghĩ đến, có 1 ngày, hấn sẽ vì 1 nữ nhân khác như vậy đối với nàng, tro khoảng thời gian ngắn, suy nghĩ của nàng thậm chí có 1 chút chậm chạp ko kịp thích ứng, chỉ là há to mồm, vẻ mặt lằng lằng nhìn hấn.

Thẩm Khinh Ba rốt cuộc là nam nhân, cũng hiểu được xét nhan quan sắc, lập tức đứng dậy dần xếp- Vương gia, chúng ta đi ra đã lâu, cũng là thời gian nên đi trở về. Huynh muội chúng ta liền cáo từ trước! Ngày khác chúng ta lại ước thời gian cùng nhau ăn cơm!

Nói xong, liền đối với Trầm Khôi Nhẹ nháy mắt ra dấu.

Trầm Khôi Nhẹ nhìn thấy Dung Thơm Thơm vì mình xuất đầu, lại rơi vào cái tình huống khó xử như vậy, nhin ko được tro lòng thống khổ, ai oán nhìn Hoa Trầm Hương liếc mắt 1 cái, liền cũng đứng lên, hơi cúi người, làm 1 cái lễ, liền nhắc lên còn đang ngăn ngõ trùng đích Dung Thơm Thơm, chuẩn bị đi ra ngoài.

Dung Thơm Thơm bị nàng này lôi kéo, này mới hồi phục tinh thần lại.

Nghĩ đến Hoa Trầm Hương thế nhưng như vậy hung nằng, nhìn ko được nước mắt cuộn cuộn, mang theo ánh mắt lên án ko tiếng động để ở trên người Hoa Trầm Hương, ghen ngào thanh âm nói- Trầm Hương ca ca, người vẫn là người Thơm Thơm kính trọng cùng yêu quý, thế nhưng, người hôm nay lại phá hủy tín nhiệm ta đối với người, phá hủy hình tượng người ở tro cảm nhận của ta. Ta sau này ko bao giờ thích người nữa! Ô ô...

Dung Thơm Thơm cuối cùng giậm chân, liền che mặt khóc chạy ra ngoài.

Thắm Khinh Ba cùng Trầm Khôi Nhẹ vội vàng đuổi theo.

Hoa Trầm Hương nhưng vẫn lãnh hé ra khuôn mặt tuấn tú, cuối cùng, thế nhưng đem bàn lật đi, ầm ầm 1 tiếng vang thật lớn, ngay cả Quân Phi Vũ cũng bị cơn giận của hấn cấp hoảng sợ, ngơ ngác nhìn hấn cũng huy tay áo mà đi.

Lưu lại Quân Phi Vũ 1 người, đối mặt với đồng đất đầy hỗn độn, cùng 1 phòng ko có hảo ý ánh mắt, có chút xấu hổ, có chút nan kham, có chút phẫn nộ.

Dựa vào, đây đều là ko phải nàng sinh sự mà?

Thiên Linh châu còn chưa tới tay, bất kể là tình huống gì, nàng cũng nhất định phải nhẫn!

Cách ngôn nói cho cùng, nhẫn tự trên đầu 1 cây đao, hơn nữa còn là để tro lòng tiêm thương 1 cây đao, vì thế, tro quá trình, sẽ cảm giác được đau, đó cũng là tất nhiên.

Thừa dịp hạ nhân quét tước, Quân Phi Vũ đi ra khỏi phòng ăn, tả tìm hữu vọng, lại cũng ko có phát hiện hình bóng Hoa Trầm Hương, tâm trạng đối với hấn càng thất vọng.

Chỉ sợ hấn cũng đi truy cái kia Trầm Khôi Nhẹ thôi? Mặc dù Hoa Trầm Hương cố gắng làm bộ ko để ý, nhưng này chau mày, 1 ánh mắt tro lúc đó, nàng liền nhìn ra được, giữa bọn họ khẳng định có 1 đoạn cảm tình.

Mà chính mình mới đến, ở bị người nàng nhục nhã, sau còn bị hấn mất tích ở nơi này chẳng quan tâm, đối lại là ai cũng sẽ cảm thấy trái tim băng giá.

Cũng may chính mình đối với hấn cũng ko có quá nhiều chờ đợi, cùng hấn cùng 1 chỗ, coi như gặp dịp thì chơi mà thôi, chờ tìm về Thiên Linh châu, chính mình lập tức rời đi, đỡ phải ở chỗ này thụ này đó điều khí!

Quay đầu ngẫm lại, nếu so lại Hoa Trầm Hương, đột nhiên cảm thấy kia ngũ nam nhân đáng yêu nhiều lắm! Chỉ ít, mấy người bọn hấn đều là nam nhân thanh tú ko công, cũng ko có nhiều nữ nhân như vậy quần quýt ko rõ, đối với nàng càng nói xong thượng là toàn tâm toàn ý, trung thành tới chết.

Chính mình thật đúng là lúc đó ko có quý trọng, thời gian mất đi mới ở chỗ này thờ dài.

Quân Phi Vũ ở tro vườn chuyển, xoay chuyển một mỗi, liền tìm chỗ râm mát địa phương ngồi xuống, nhìn này rộng lớn đình viện, hồ sen tơ liễu, chòi nghỉ mát mỹ cảnh, đảo cũng bắt giác được khổ sở, chỉ là, cho dù có mỹ cảnh, lại vô lương người làm bạn, luôn luôn cảm giác có 1 chút khuyết điểm.

Nghĩ nghĩ, ở dưới gió mát phơ phất, Quân Phi Vũ liền tựa ở trên cây khô, hỗn loạn mà ngủ.

Mấy canh giờ sau, đôi Hoa Trầm Hương tìm được chỗ của nàng, chỉ điểm phúc thấy được 1 bức tranh hải đường xuân ngủ đồ.

Hấn nhẹ nhàng mà ngồi chồm hóm ở trước mặt nàng, nhìn nàng liền ngủ mà đôi mi thanh tú đều nhẹ nhàng nhú lại, sợ là còn đang cấu giận hấn đột nhiên ly khai đi? Môi đỏ mọng vì chu bộ đáng, thoát nhìn xinh đẹp được làm cho người ta hận ko thể cắn lên 1 ngụm.

Kỳ thực, hấn vừa chỉ là tiến cung gặp phụ hoàng 1 chút, vốn là đi sứ trở về muốn tiến cung hồi bẩm, hấn lại trước mang theo nàng hồi phủ, vừa tro cơn giận dữ tông cửa xông ra, tổng quản lúc này mới nhắc nhở hấn, hoàng thượng biết hấn đã trở về, phái người đến đây thỉnh hấn tiến cung, hấn liền ma xui quỷ khiến liền đi bộ như vậy.

Vừa mới lúc trở lại, phát hiện ko thấy nàng, hấn mới phát hiện, tim của mình thế nhưng vắng vẻ, hoảng được cơ hồ làm đầu hấn rối loạn 1 phen, lập tức sai người ngay tro tòa vương phủ mà tìm kiếm.

Thăng đến vừa mới tìm được nàng, thấy được nàng bình yên vô sự, dẫn theo 1 lòng lúc này mới để xuống. Hắn nhẹ nhàng xoay người, đem nàng bế lên, động tác tuy nhẹ, nhưng vẫn là thức tỉnh nàng.

Quân Phi Vũ trát động lông mi thật dài, đôi mắt sáng khê mở, đôi mắt đẹp nhập nhèm có 1 loại mông lung mỹ, thiếu quang hoa bình thường, nhưng cũng nhu được làm cho đau lòng người.

Nàng ko có nháo muốn hắn phóng nàng xuống, trái lại vươn tay nhẹ nhàng đặt ở hông của hắn, đem mặt dán tại trước ngực của hắn, tiếp tục nhắm mắt lại, ngủ.

Quen rồi hoạt bát của nàng, nàng như vậy yên tĩnh, trái lại làm cho Hoa Trầm Hương cảm thấy hoảng hốt.

— Tiểu Vũ, xin lỗi! Ta mới vừa rồi là tiến cung đi gặp phụ hoàng.

Ko biết vì sao, hắn chính là muốn cùng nàng giải thích, chính là sợ nàng hiểu lầm, hắn ko nhớ nàng cố tình kết.

Hắn đối với nàng coi trọng, dường như đã làm mất đi khống chế của hắn.

Quân Phi Vũ chỉ là cúi đầu “Ân” 1 tiếng, rồi cuộc đáp lại lời của hắn.

Nàng ko có biểu hiện ra tức giận của nàng, nhưng Hoa Trầm Hương lại biết, nàng tức giận! Vì thế, mới có thể đối hắn như vậy ôn hoà.

Hắn có chút hoảng hốt, ôm nàng bước nhanh trở về gian phòng của mình, lại phân phó hạ nhân chuẩn bị xong nước nóng, hắn thế nhưng tự mình hầu hạ Quân Phi Vũ tắm rửa.

Khi hắn bàn tay to hữu ý vô ý loay hoay hạ, Quân Phi Vũ cuối cùng cũng mở mắt ra.

Đôi mắt sáng nhẹ liếc, kia phong tình vạn chủng xinh đẹp bộ dáng, lại câu dẫn Hoa Trầm Hương, thiếu chút nữa khống chế ko được, muốn lập tức huyền thân hóa thành cầm thú nhào tới, đem nàng cấp gặm, ăn sạch sẽ- Tiểu Vũ, đừng còn như vậy nhìn ta, bằng ko, ta thế nhưng ko nhịn được!

Hắn 1 phen ôm lấy nàng, đem nàng trước để vào kia rộng lớn thùng tắm nội, lại cấp tốc bỏ y phục trên người mình, nhẹ nhàng bước vào, cùng nàng cùng nhau uyên ương hí thủy.

Quân Phi Vũ câu môi khê cười, tiêm chỉ nhẹ nhàng thối lên lồng ngực của hắn, 1 vòng 1 vòng, chỉ là như vậy đùa, Hoa Trầm Hương đã khó nhịn suyễn lên.

Nhìn hắn trắng nõn khuôn mặt tuần tú thượng bắt đầu hiện ra đỏ ửng, Quân Phi Vũ mở song chướng, hướng hắn đánh móc sau gáy, nắm ở cổ của hắn, liền hung hăng cắn 1 miếng, thăng đến mùi máu tươi nhảy vào xoang mũi, nàng mới nhẹ nhàng buông ra.

Mà Hoa Trầm Hương thế nhưng ko nói tiếng nào, tùy ý nàng cắn.

Đã gặp nàng thả môi, khoe môi còn sinh tơ máu, hắn vươn bàn tay giúp nàng lau đi, ám cảm thanh âm nói- Tiểu mèo hoang, ngươi cắn được rồi, có phải hay ko nên đến phiên ta?

Nói xong, cũng ko chờ nàng phản ứng, kéo xuống thân thể của nàng, liền đem của mình gắng gượng hung hăng vọt đi vào.

Chặt chẽ kết hợp, kích thích được 2 người đồng thời kêu rên lên tiếng.

Về tới quen thuộc tro nhà, lại đang tro phòng ngủ của hắn, Quân Phi Vũ cùng hắn đều thiếu cố kỵ, hắn bắt đầu cố gắng huy động thân thể của mình, đem nàng 1 lần lại 1 lần đưa lên đỉnh kích tình, mà nàng, cũng giản dị kêu ra sự nhiệt tình của mình, ở lúc đã tới cao trào, nàng nhịn ko được thân gáy cầu xin, làm cho hắn nhanh lên 1 chút buông tha nàng, đừng nữa dẫn vật nàng.

56. Q.1 - Chương 56: Nữ Sắc Lang Vô Đến

1 đêm vĩnh viễn hoan ái, đôi lúc Quân Phi Vũ tỉnh lại, bạn sàng đã người đi gối lãnh.

Nàng miễn cưỡng nằm ở trên giường, tùy ý mở rộng 1 chút tay chân, lại phát hiện toàn thân lại là tinh lực dư thừa, tứ chi tràn đầy kinh lực, nhớ lại lão tổ tông giao cho, nàng liền bắt đầu thử khoan khoái chân ngồi dậy, dựa theo nàng võ công bí kíp “Hoa Sen bảo điển” vận khởi khí đồ vận khí đến.

Quân Phi Vũ nhắm mắt lại, cho nên nàng cũng không có phát hiện, lúc ở nàng bắt đầu vận khởi tâm pháp “Hoa Sen bảo điển”, trên cổ tay cái bớt Hồng Liên liền bắt đầu phát ra 1 đạo tia sáng chói mắt, đem nàng đặt ở bên trong 1 vòng ánh sáng màu hồng.

Quân Phi Vũ cảm giác như là có 1 luồng dòng nước ấm không ngừng mà theo 4 phương 8 hướng tiến vào thân thể của nàng, toàn thân lỗ chân lông tựa hồ cũng phát nóng lên, cơ thể tích góp rất nhiều rời rạc khí huyết, mà “Hoa Sen bảo điển” tâm pháp giống như là 1 khối ngưng tụ thạch, làm nàng cơ thể sở hữu khí huyết đều chăm chú cột vào cùng nhau, sẽ cùng luồng dòng nước ấm kia kính hội hợp cùng 1 chỗ, hình thành 1 cỗ càng ngày càng lớn mạnh khí lưu.

Khí tán, thì lực tán; khí tụ, thì lực tụ.

Lần đầu tiên luyện công, Quân Phi Vũ liền tiến vào vòng ngã cảnh giới.

Tỳ nữ Hạ Cúc nhìn thấy thái dương mặt trời đã lên cao, này Phượng Hoàng quốc công chúa lại không có 1 điểm động tĩnh ý muốn rời giường, nhìn không được thân thủ gõ môn, nhưng nửa ngày trời cũng không có phản ứng.

Hạ Cúc lại đánh bạo tiếp tục đập, vẫn là không có động tĩnh gì, nên sẽ không xảy ra chuyện gì chứ? Vương gia lúc ra cửa đã giao cho, nhất định phải cẩn thận chiêu đãi vị công chúa này, nếu quả thật xảy ra chuyện, mạng nhỏ của nàng chỉ sợ cũng không còn?

Nàng đem lỗ tai thiếp ở trên cửa, lắng lắng nghe, thế nhưng, trong phòng lại vắng vẻ được làm cho lòng người hoảng.

— Hạ Cúc, người đang làm gì?

Đột nhiên truyền đến 1 tiếng hét lớn, sợ đến Hạ Cúc lập tức trực khởi liễu thân thủ, nhìn nam nhân trung niên đi tới, vẻ mặt bất an nói- Báo cáo tổng quản, công chúa đến bây giờ còn không có đứng dậy, nô tỳ hô vài thanh vẫn không có động tĩnh, ông nói đi, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?

Người tới chính là tổng quản Quang Vinh vương phủ Mộc Lô, hắn hôm nay đã 46 tuổi, có 1 vẻ ngoài chừng chạc năm tháng phong sương, mặc dù chưa tới tuổi già, nhưng 2 tóc mai cũng đã trắng bệch.

Hắn từ nhỏ nhìn Hoa Trầm Hương lớn lên, đối chủ tử hiểu biết, có thể nói được chỉ cần Hoa Trầm Hương 1 động tác hoặc 1 ánh mắt, hắn liền biết chủ tử muốn làm gì. Đồng thời, hắn cũng là 1 tro tâm phúc mà Hoa Trầm Hương tín nhiệm nhất, những chuyện lớn bé trong vương phủ, Hoa Trầm Hương cũng yên tâm toàn bộ giao cho hắn xử lý.

Lúc này vừa nghe đến Hạ Cúc nói như thế, gương mặt trầm xuống, khiển trách- Người thế nào không nói sớm?

Hạ Cúc bị hấn làm sợ đến thân thể run lên, lắp bắp nói- Nô tỳ, nô tỳ cho rằng công chúa còn chưa ngủ tỉnh, vì thế, vì thế không dám đánh thức công chúa.

Mộc Lô tức giận nhìn nàng 1 cái- Ta đến xem!

Hắn vươn tay, không nặng không nhẹ ở trên cửa gỗ mấy cái- Công chúa, công chúa, ngài tỉnh chưa?

Tro phòng 1 lát không ai phản ứng, hấn lại nhẹ gõ mấy cái, cũng không có phản ứng, hội này Mộc Lô tro lòng cũng bắt đầu bất an, hấn thân thủ nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra, hướng Hạ Cúc vẫy vẫy tay, 2 người cùng đi vào.

Tro phòng, quanh quần nhân nhặt hồng quang, giống như là ánh nắng chiều đầy trời huyền lệ màu sắc.

Mộc Lô phát hiện, đạo kia quang mang chính là từ tro tấm phòng nơi đó thấu ra tới.

Mộc Lô tro lòng hiếu kỳ, nhưng hấn 1 đại nam nhân, dù sao cũng bất tiện tiến vào nội thất, liền quay đầu hướng Hạ Cúc nói- Hạ Cúc, người vào xem!

— Dạ!

Hạ Cúc chỉ là 1 tiểu cô nương 14-15 tuổi, vì tro nhà nghèo bị cha nương bán nhập vương phủ, bình thường người cũng rất linh hoạt, vì thế Mộc Lô mới an bài nàng tới hầu hạ Quân Phi Vũ.

Nàng nhẹ chân nhẹ tay đi vào nội thất, lập tức bị dị cảnh trước mắt cấp cả kinh nói rộng ra ánh mắt, nhìn cái kia ngồi xếp bằng ở đài sen thượng tuyệt sắc nữ tử, nhất thời thể nhưng ko dám hô hấp, nhìn nàng lại như bồ tát giáng thế, 2 đầu gối ko nhịn nổi không chế quỳ xuống, hướng phía Quân Phi Vũ quỳ lạy dập đầu.

— Hạ Cúc, Hạ Cúc...

Ko có nghe được Hạ Cúc đáp lại, Mộc Lô căng thẳng tro lòng, sợ thật xảy ra chuyện, cũng bắt chấp cái gì lễ nghi, trực tiếp vọt vào nội thất.

May là Mộc Lô kiến thức rộng rãi, cũng chưa từng gặp qua như vậy quỷ dị hình ảnh, đầu óc của hắn phản ứng đầu tiên chính là, này công chúa điện hạ rốt cuộc là người như thế nào? Hay là tiên nữ hạ phàm đây?

Ngồi xếp bằng ở đài sen thượng Quân Phi Vũ, tức khắc tóc dài đen nhánh tự nhiên rối tung trên vai, ko gió mà bay, kia trương dương chi bạch ngọc bàn nhẫn nhụi trên khuôn mặt, phiếm nhàn nhạt oánh quang, lộ ra 1 loại kiều diễm phần hồng, lông mi thật dài phúc tròng lên cặp kia đen nhánh linh động con ngươi như nước, 1 thân bạch y, làm cho nàng thoát nhìn như là tiên nữ ko dính phàm trần, siêu phàm thoát tục, thanh lệ thần thánh, toàn thân quý khí tường cùng làm cho người ta ko dám tùy tiện xâm phạm.

Thảo nào Hạ Cúc lại bị nàng làm cho chấn động chỉ biết quỳ gối cúng bái, ngay cả hắn đều cảm thấy 1 chút cũng ko tin nổi cùng khiếp sợ, Mộc Lô hiện tại có thể khẳng định, vị công chúa điện hạ này cũng ko phải người thường.

Hắn nhớ tới chủ tử giao cho, lập tức 1 tay lôi Hạ Cúc theo từ mặt đất xách lên, đem nàng kéo đến ngoại thất, vẻ mặt nghiêm túc chính kinh nói- Hạ Cúc, ngươi nhớ kỹ, ngươi phải quên 1 màn vừa rồi kia, nếu có ai hỏi ngươi, liền nói cái gì cũng ko biết, vạn nhất tin tức tiết lộ, ta sẽ hỏi tội ngươi. Hiểu chưa?

— Nô tỳ minh bạch!

Hạ Cúc liên tục gật đầu, mặc dù nàng chưa hoàn toàn hiểu lắm, nhưng cũng biết vị công chúa điện hạ này trên người khẳng định có bí mật gì. Trực giác của nàng chính là, công chúa điện hạ là tiên nữ, sau này nàng nhất định phải hảo hảo thị hậu công chúa điện hạ!

— Còn có, người thủ ở bên ngoài, ko được để cho bất luận kẻ nào tiến tới quấy rầy công chúa, hiểu chưa?

— Nô tỳ minh bạch!

— Nhất định phải bảo vệ tốt!- Mộc Lô lại lần nữa căn dặn, lúc này mới xoay người bước nhanh mà đi.

Hắn trước tiên nên đưa cái tin tức trọng yếu này báo cáo cấp vương gia biết.

Đợi lúc Hoa Trầm Hương theo tro cung chạy về phủ, Quân Phi Vũ còn chưa có luyện công xong.

Thấy được cảnh tượng nàng khoanh chân ngồi ở trên đài sen, Hoa Trầm Hương trên khuôn mặt tuấn tú tràn ngập vẻ mừng như điên, miệng lẩm bẩm- Cáo thiên mệnh, hoa sen thánh nữ; được kỳ giúp, đại nghiệp tất thành. Mộc Lô, nguyên lai Hồng Liên truyền thuyết tồn tại là có thật, thảo nào Phượng Hoàng quốc qua nhiều năm như vậy vẫn hưng thịnh ko suy, nguyên lai đây chính là bí mật của Phượng Hoàng quốc. Mộc Lô, bản vương thật ko có hoa mắt nhìn lầm hả?

Hoa Trầm Hương kích động nắm chặt cánh tay Mộc Lô, lực đạo lớn đến làm Mộc Lô cũng có chút chịu ko nổi.

Nhưng Mộc Lô lại chân thành vì chủ nhân cao hứng, chủ tử rốt cuộc khổ tận cam lai, rốt cuộc chiếm được hoa sen thánh nữ, xem ra, chủ tử chính là chân long thiên tử tương lai của Thương Ngô quốc.

— Chủ nhân, người ko có hoa mắt, người xem 1 chút, kia đài sen lưu quang tràn đầy màu, lại là hư huyền vật, công chúa điện hạ vẻ mặt thánh khiết, kia khí chất cao quý nghiêm nghị ko thể xâm phạm, là cảnh giới

mà con người khó chạm tới được? Mộc Lôi chúc mừng chủ tử, mừng đến hoa sen thánh nữ, lão chủ tử trên trời có linh thiêng, cũng nhất định sẽ cao hứng.

— Thật tốt quá! Xem ra từ bây giờ, bản vương ko cần phải lo lắng nữa.

— Đương nhiên!

1 lát sau, Hoa Trầm Hương mới từ tro kích động trở lại bình thường, lại khôi phục thường ngày đậm nhiên cười khê, như là cái người vừa hưng phấn thiếu chút nữa thất thổ kia ko phải là hắn.

— Mộc Lôi, ngươi đi xuống chuẩn bị cho tốt bữa tối, nhớ, làm nhiều 1 chút món mà công chúa điện hạ thích ăn, cũng chuẩn bị nhiều mấy thứ những thứ khác nhìn nàng có thích ăn hay ko, nga, còn có món điểm tâm ngọt, cũng đừng quên- Hoa Trầm Hương hiện ở tro lòng thấp thỏm bất an, chỉ sợ chính mình lấy lòng ko được Quân Phi Vũ, sợ nàng sẽ rời đi chính mình.

Hắn thích nàng, ko chỉ bởi vì nàng là thiên mệnh quý nữ, càng bởi vì bản thân nàng sinh ra thật lớn lực hấp dẫn.

Tro chuyện này, hắn đã tính ko ra kia phân cảm tình là bởi vì công, hay là bởi vì giải quyết việc riêng đây. Nhưng hắn biết, mặc kệ chuyện từ đâu mà nói, hắn cũng sẽ ko thể bỏ được đối với nàng buông tay!

Hoa Trầm Hương lẳng lặng ngồi ở 1 góc, lẳng yên cùng nàng, cứ như vậy si ngốc nhìn nàng luyện công, thẳng ngồi đến sắc trời đã tối, giờ lên đèn, Quân Phi Vũ ko hay biết gì từ từ tỉnh lại.

Theo thời gian trôi qua, nàng ngồi xếp bằng cái kia hư huyền đài sen, do trạng thái tĩnh, bắt đầu chậm rãi xoay tròn, theo xoay tròn, kia hồng sắc hào quang cũng càng ngày càng thịnh, mặc dù bên ngoài sớm đã bầu trời tối đen, nhưng toàn bộ nội thất lại sáng sủa vô cùng.

Hoa Trầm Hương chờ nhìn, bận rộn 1 ngày hắn cảm giác nhức mỏi trên thân, thế nhưng cứ như vậy tựa vào trên ghế mà ngủ.

Mơ mơ màng màng, mơ tới toàn bộ là thân ảnh của nàng.

Đãi Quân Phi Vũ luyện xong thu công, mở mắt, thấy đó là Trầm Hương ngủ mỹ nam đáng yêu bộ dáng, tro lòng hiện lên 1 tia dòng nước ấm.

Nàng nhân châu xoay động, nhẹ nhàng nhảy xuống sàng, đột nhiên phát hiện thân thể của mình nhẹ nhàng vô cùng.

Nghĩ đến vừa luyện công, toàn thân hoàn toàn sảng khoái, hưng phấn rất nhiều, lập tức muốn nhảy dựng lên, thật ko ngờ, lần đầu sử dụng, lại ko khống chế tốt, thế nhưng dùng sức quá độ, trực tiếp liền đụng phải trên người Hoa Trầm Hương.

Bất ngờ ko kịp đề phòng, càng trực tiếp đem Hoa Trầm Hương cấp dụng ngã xuống đất, sau đó chính nàng lại 1 cái lão đảo, trực tiếp nằm úp sấp đem thân thể đặt ở trên người của hắn.

Mơ hồ trúng đích Hoa Trầm Hương cho là mình bị tập kích, bản năng hướng ra ngoài đánh ra 1 chưởng.

— A...

Quân Phi Vũ còn chưa có theo kia vừa ngã kịp tỉnh táo lại, vừa thét chói tai lên tiếng, liền cảm giác được có 1 trận chưởng phong hướng nàng quét tới, nàng bản năng nghiêng người mau tránh ra, thế nhưng cứ như vậy tránh khỏi Hoa Trầm Hương 1 kích.

Nàng xem Hoa Trầm Hương thất bại 1 chưởng kia thẳng đánh tới trên cái bàn tròn gỗ lim, thế nhưng 1 tay lấy bàn kia tử đánh bay ra thật xa, lại đánh vào bình phong thượng, sau đó cùng bình phong cùng nhau âm âm sập, rầm lạp tiếng vang sau, nội thất 1 mảnh đồng hồ hỗn độn.

Quân Phi Vũ là cả kinh mở to mắt, ngơ ngác nhìn hắn.

Hoa Trầm Hương cũng ngây ngốc nhìn mình chưởng, tro lòng của hắn đang cảm giác đến 1 loại nghĩ mà sợ, vạn nhất 1 chưởng này chụp tới trên người Quân Phi Vũ, nàng kia.

Bên ngoài Hạ Cúc cùng Mộc Lôi coi chừng vừa nghe đến bên tro vang trời vang, lập tức gõ cửa kinh hỏi Vương gia, đã xảy ra chuyện gì?

Hoa Trần Hương hướng ra ngoài rống lớn nói- Ko có việc gì!

Quân Phi Vũ nghe được tiếng vang, nhìn kia vỡ vụn đầy đất lạn bàn, lúc này mới kịp phản ứng, ma rằng âm hiểm nhìn Hoa Trần Hương- Hoa Trần Hương, ngươi lại dám đánh ta? Ta, ta, ta cần chết người!

Nói xong, Quân Phi Vũ liền đánh móc sau gáy, hướng phía cổ của hắn vừa ngoan ngoan cắn đi xuống.

Đáng thương Hoa Trần Hương, ngày hôm qua vết thương cũ chưa lành, hôm nay lại thêm tân thương, hơn nữa, còn phải ngoan ngoãn bị nàng cắn, ko dám phản kháng!

Quay đầu lại đáng thương cầu Quân Phi Vũ- Tiểu Vũ, ngươi cắn nhẹ thôi, đau quá!- Quân Phi Vũ buông hắn ra, nhìn cổ hắn chỗ kia 2 dấu răng rõ ràng, đắc ý giảo hoạt cười tà nói- Lần tới còn dám ko?

_ Ko dám, lần sau ko dám nữa! Vừa rồi ta ko phải chính mơ mơ màng màng ngủ sao? Còn tưởng rằng có người muốn ám sát ta, cho nên mới lỡ tay!

_ Quên đi, lần này ta liền tha thứ ngươi! Lần sau dám động thủ nữa với ta, mặc kệ nguyên nhân gì, cũng tuyệt đối ko tha thứ, nghe rõ chưa?

_ Rõ. Bản vương sau này chỉ nghe lệnh của phu nhân!- Hoa Trần Hương đột nhiên nhìn trước ngực của nàng, sắc mặt nở nụ cười, còn khoa trương nuốt nước miếng.

Quân Phi Vũ theo ánh mắt của hắn cúi đầu nhìn xuống, này mới phát hiện, kinh qua vừa kia ngã ngất 1 cái, dây lưng áo lót màu trắng đã rơi lả tả rồi, toàn bộ ngực sữa cảnh xuân cứ như vậy袒 lộ ở trước mặt của hắn.

_ Nhìn cái gì vậy? Sắc lang!- Nàng thối mắng, hé ra mặt cười lại trưởng được đỏ bừng, vội vàng đem y phục dây lưng buộc trở lại.

_ Tiểu Vũ, ta đói bụng!- Hoa Trần Hương vẽ mặt vô tội nhìn nàng.

_ Đói bụng?- Quân Phi Vũ nhún mày cười khê- Ko bằng chúng ta...

Nàng vừa luyện công xong, toàn thân tràn đầy 1 cỗ kinh khí, đặc biệt chỗ bụng dưới vùng đan điền, ẩn chứa 1 cỗ nhiệt lưu, bồi hồi ko đi, này đang lo ko có chỗ nào phát, vừa nghe đến lời của hắn, Quân Phi Vũ nhún châu xoay động, ko bằng lại cùng hắn làm 1 lần vận động là được rồi.

Tâm động ko bằng hành động, Quân Phi Vũ động tác so với tìm cách còn nhanh hơn, hóa thân làm nữ sắc lang, hướng phía Hoa Trần Hương đánh móc sau gáy.

_ Tiểu Vũ, ta còn muốn...

_ Tiểu Vũ, ta ko được.

_ Tiểu Vũ, ngươi sắp lấy mạng của ta , rống...

_ Tiểu Vũ, nhanh lên 1 chút, mau thêm lực 1 chút- Cứ như vậy, thật thư ỨC, cả đêm, kia ái muội lời nói, làm cho Mộc Lôi cùng Hạ Cúc vẫn giữ ở ngoài cửa lo lắng bọn họ mặt đỏ ko ngớt.

Cuối cùng, Mộc Lôi thực sự chịu ko nổi, hướng Hạ Cúc phát phát tay, tự mình 1 người canh giữ ở cửa, đáng thương hắn, ko chỉ phải chịu đủ 2 người bọn họ tâm hồn chuy tàn, còn có đáng thương thối 1 đêm gió lạnh.

Sáng sớm hôm sau, Mộc Lôi lại vì chủ tử dẫn đo ko biết nên làm sao, còn đang lo lắng có nên hay ko kêu môn thính hắn lên triều.

Thật ko ngờ, ko đợi Mộc Lôi gõ cửa, Hoa Trần Hương đã mở cửa phòng ra, tinh thần no đủ xuất hiện ở cửa phòng, hé ra khuôn mặt tuần tú ko chút nào nhìn ra 1 tia mệt mỏi, Mộc Lôi nhìn ko được âm thầm lấy làm kỳ.

_ Chủ tử, ngươi có mệt hay ko?- Mộc Lôi hỏi xong, còn liếc mắt nhìn vào tro phòng.

Hoa Trầm Hương nhìn hẩn 1 cái, lúc đang nhìn đến Mộc Lôi trên mặt kia rõ ràng hắc 2 viên mắt, nhất thời tro lòng minh bạch, bàn tay to vỗ vai Mộc Lôi- Mộc Lôi, bản vương hôm nay cho ngươi một ngày nghỉ, nghỉ ngơi thật tốt.

Mộc Lôi vi liên khom người- Tạ vương gia! Lão nô thân thể này còn nhận được ở, lúc này cũng ko sai biệt lắm, lão nô hầu hạ vương gia lên triều.

Chỉ cần chủ tử hài lòng, hẩn mệt 1 chút cũng cam tâm tình nguyện.

Gần hết buổi trưa, Hoa Trầm Hương liền đã trở về, sắc mặt có chút âm trầm, Mộc Lôi có chút ko hiểu- Chủ tử, có phải hay ko đã xảy ra chuyện gì?

__ Thắm gia cái kia cáo già, nghe nói bản vương đem Phi Vũ mang về vương phủ, thế nhưng hướng phụ hoàng nêu ý kiến nói, ngày mai muốn thiết yến khoản đãi Phi Vũ, đại thần cùng gia quyến tiến cung tiếp khách.

57. Q.1 - Chương 57: Khiêu Khích Thắm Gia

__ Thắm gia cái kia cáo già, nghe nói bản vương đem Phi Vũ mang về vương phủ, thế nhưng hướng phụ hoàng nêu ý kiến nói, ngày mai muốn thiết yến khoản đãi Phi Vũ, đại thần cùng gia quyến tiến cung tiếp khách

Mộc Lôi nhìn sắc mặt Hoa Trầm Hương, cẩn thận từng li từng tí hỏi- Chủ tử là ko muốn làm cho công chúa xuất đầu lộ diện sao? Điều này cũng đúng, lấy tài mạo công chúa, sợ này vừa lên điện, lại muốn đưa tới ko biết bao nhiêu ong bướm đi theo.

__ Mộc Lôi!- Hoa Trầm Hương bất mãn quát khẽ.

__ Hảo, hảo, hảo, lão nô ko nói, chủ tử, ngươi nên cùng công chúa bách lượng thương lượng, nếu như ko đúng như lão nô dự liệu, ngày mai cáo già nhất định là muốn nghĩ hết biện pháp làm khó dễ công chúa điện hạ, trừ phi, vương gia chịu thỏa mãn nguyện vọng cáo già, cùng Thắm gia kết làm thông gia.

__ Cái chủ ý này chớ có nhắc lại!

__ Vậy kp bằng như vậy...

Lương chủ tử lại đang tro thư phòng mưu đồ bí mật một hồi, Hoa Trầm Hương mới đi ra, trực tiếp trở về phòng ngủ của mình.

Đi vào nội thất, mới phát hiện Quân Phi Vũ thế nhưng còn đang ngủ, này thái dương đều nhanh xuống núi, nằng thật đúng là có thể ngủ.

Nhìn nằng ngọt ngào đi vào giấc ngủ đáng điệu thơ ngây, Hoa Trầm Hương đáy mắt tất cả đều là sủng nịch, khóe môi tràn ra nụ cười thỏa mãn.

Bàn tay to lại muốn bò lên trên mặt của nằng, nhẹ vỗ về- Tiểu Vũ, người đẹp như vậy, ta thế nào nỡ bỏ cho người đi xuất đầu lộ diện? Thế nhưng, hoàng mệnh khó vi phạm, đành phải ủy khuất người. Nếu ai dám can đảm cùng ta cướp người, ta nhất định sẽ làm cho hẩn hối hận!

Nhắm mắt lại ngủ Quân Phi Vũ ko có thấy vẻ mặt sát khí Hoa Trầm Hương lúc này thế nhưng làm cho người ta sợ hãi, nhưng nằng lại bị động tác của hẩn đánh thức, vừa mới nghe được hẩn 1 câu cuối cùng, mở mắt nhập nhèm, cười nhìn hẩn- Ai lại đắc tội của vương gia chúng ta vậy, còn muốn cho hẩn hối hận nữa?

Hoa Trầm Hương cúi đầu hôn nằng 1 chút- Tiểu Vũ, ngày mai phụ hoàng nói muốn thiết yến khoản đãi người, cũng triệu gia quyến các đại thần cùng nhau tiếp khách, trung gian có thể sẽ có 1 chút người sẽ thách đấu tài nghệ cùng người, người có tự tin ko?

— Người cứ nói đi?— Quân Phi Vũ kia quỵến rũ mê người mị nhân thoáng nhìn, toàn thân kiều biếng nhác vô lực bộ dáng, làm cho Hoa Trầm Hương càng yêu lại càng ko muốn.

Hắn cởi y phục xuống bằng tốc độ sét đánh, nhảy 1 chút lên sàng, đem nàng chặt ôm vào tro ngực, nghe trên người nàng hương khí, đô lắm lắm— Tiểu Vũ, ta đương nhiên tin người. Nhưng ta thật ko muốn người lộ diện ra. Ta hận ko thể mỗi ngày đem người nhốt tại tro phòng này giấu đi, ai cũng ko cho thấy, chỉ làm cho 1 mình ta thấy của người mỹ, của người hảo.

Quân Phi Vũ vươn phần nộn cánh tay, nhẹ nhàng hoàn ở hông của hắn, đem lỗ tai kề sát ở lồng ngực của hắn, nhắm mắt lại, nghe hắn kịch liệt tim đập, cảm giác đặc biệt hạnh phúc.

— Trầm Hương, nếu như thời gian có thể dừng lưu vào giờ khắc này thật tốt. Như vậy, chúng ta có thể vĩnh viễn ở cùng 1 chỗ.

Hắn cười— Mặc kệ sau này thế nào, Tiểu Vũ, ta cũng phải cùng người vĩnh viễn cùng 1 chỗ.

Nàng ngược mắt, nghiêm túc nhìn hắn hỏi— Thực sự?

Hắn cũng nghiêm túc nhìn nàng trả lời— Thực sự! (Trên đời này, luôn có 1 câu: Nếu phút giây này ta có thể yêu nhau, thì phút tiếp theo sẽ có thể là hận đến thấu xương!— Milk)

4 mắt nhìn nhau, nhẹ nhàng tình ý quanh quẩn, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy, cả đời này có thể được hắn thật tình đối đãi, dù làm cho nàng bỏ qua tất cả, nàng cũng nguyện ý!

Hoa Trầm Hương âm thầm rên rỉ 1 tiếng, đôi mắt nàng như vậy, hắn luôn luôn không chế ko được dục vọng của mình, chỉ cần ở trước mặt nàng, tựa hồ chỉ nghĩ muốn nàng, muốn xong còn muốn nữa, chuyện gì ở trước mặt nàng đều bị hắn để qua sau đầu, hơn nữa, loại hiện tượng này tựa hồ càng ngày càng có khuynh hướng nghiêm trọng.

Đây đối với đại nghiệp chưa thành hắn mà nói, tựa hồ ko là 1 chuyện tốt nha?

Tro đầu cận tồn 1 chút do dự, ở nhu môi chủ động dâng kia 1 hình, lập tức biến mất ko còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Bất kể, cái gì đều bất kể, hắn chỉ nghĩ thuận theo tâm ý của mình, giờ khắc này, hắn chỉ nghĩ muốn nàng! Chỉ nghĩ hưng hăng mà đem nàng dò vào của mình cốt nhục lý, vĩnh viễn ko hề chia lìa!

Sáng sớm hôm sau, Quân Phi Vũ liền bị Hoa Trầm Hương hô lên, rời giường làm nàng sinh khí nặng dùng đôi bàn tay trắng như phấn mành đánh Hoa Trầm Hương 1 hồi, khi hắn ko ngừng mà đổ dành, lúc này mới ko cam ko nguyện đứng dậy, ngay cả ngồi cũng còn nhắm mắt lại, tùy ý mặc kệ Hạ Cúc giúp nàng lăn qua lăn lại rửa mặt chải đầu.

Chỉ là ở vừa ra đến trước cửa, nàng mới nhận nhận liếc mình 1 cái tro kính, quả thật ko sai! Chính là cảm giác này trên người tử sa quần dài có chút quá mức long trọng, bất quá, lúc ở nhìn thấy trên người Hoa Trầm Hương cùng sắc tử bào, Quân Phi Vũ cười cười, này nha thật đúng là kích thích, thế nhưng cùng nàng mặc vào tình lữ trang tới. (Ý chị ấy nói là anh chị mặc đồ couple đó!— Milk)

Hoa Trầm Hương nhìn nàng 1 ca lười biếng bộ dáng, tưởng nhớ chính mình tối hôm qua đem nàng lăn qua lăn lại mệt mỏi, thẳng thắn 1 tay lấy nàng ôm ngang lên, trực tiếp đem nàng ôm vào xe ngựa, 1 đường cứ như vậy ôm, làm như ôm bảo bối cả đời ko buông tay.

Cho đến mã xe dừng lại, Mộc Lô ở bên ngoài bấm báo— Vương gia, nên xuống xe!

Quân Phi Vũ lại thế nào ko hiểu chuyện, tới cửa hoàng cung, cũng ko có ý tứ lại nương nhờ tro ngực hắn ko đứng dậy— Làm cho ta xuống, bồng ta đi!

Hoa Trầm Hương trêu ghẹo cười nói— Ta còn tưởng rằng người sẽ hi vọng ta đem người ôm đến trước mặt phụ hoàng cùng chúng đại thần đó.

Quân Phi Vũ lườm hắn 1 cái— Người dám ko?

Hoa Trầm Hương ha ha cười, ngạo nghễ nói- Có gì ko dám? Thiên hạ này còn ko có ta chuyện ko dám làm. Đến đây đi! Ta ôm ngươi đi vào, vừa lúc chặt đứt ý niệm tro đầu những người đó, để cho bọn họ biết, ngươi là người Hoa Trầm Hương ta, ai cũng đừng nghĩ nhúng chàm.

1 câu rơi, hấn đảo thật là đem nàng từ chỗ ngồi cuối bệ lên.

Ở Mộc Lô cùng thị vệ tro cung dùng ánh mắt khác thường nhìn 2 người, Quân Phi Vũ vẻ mặt mắc cỡ đỏ bừng- Ngươi mau buông ta xuống! Ta chỉ là đùa giỡn ngươi thôi! Ngươi ko sợ xấu hổ, nhưng ta sợ!

Hoa Trầm Hương buông nàng, dùng sức nhéo nhéo mũi của nàng- Ngươi nhất gan! Đi thôi!

Hấn tự nhiên dặt tay nhỏ bé của nàng, vững vàng nắm ở tro bàn tay của mình, 1 lòng tựa như hòa vào tro tay mình, ôn nhu mềm, hấn ko thể vĩnh viễn như vậy nắm tay nàng cả đời.

Cùng nàng cùng 1 chỗ thời gian tuy ko lâu, tim của hấn, lại 1 tắc 1 tắc trầm luân ở của nàng tro ôn nhu hương, ko thể tự thoát ra được.

Quân Phi Vũ tò mò đánh giá hoàng cung Thương Ngô quốc này, xanh vàng rực rỡ lâu vũ, nhiều loại hoa tựa như gấm đình viện, nơi chốn giăng đèn kết hoa, các cung nữ nô tài qua lại bận rộn qua lại ko ngớt, nơi chốn có thể thấy được náo nhiệt.

Quan viên quần tam tự ngũ tự cùng 2 chỗ, sóng vai đi trước đại điện, mọi người nhìn thấy Quang Vinh thân vương sau khi vào cửa, ko 1 ai ko đứng lên cung kính về phía hấn hành lễ, ánh mắt cũng thuận tiện rơi vào trên người của nàng, buông xuống trông mắt hiện lên 1 tia xem kỹ cùng phán đoán, tự định giá này tuyệt sắc nữ tử đến tột cùng là thể gia thiên kim tiểu thư nhà ai.

Mà Hoa Trầm Hương cũng cố ý đại gia ko giúp giới thiệu thân phận của nàng, tùy ý bọn họ suy đoán, chỉ là đem nàng chăm chú khấu ở trước người, ko cho nàng ly khai hấn nửa tắc, trực tiếp dẫn nàng đi tới vị trí của mình ngồi xuống.

Đừng tưởng rằng hấn ko có thấy những người đó như lang như hổ ánh mắt, cả đám tựa như con ruồi thấy miếng ngon, hấn ko thể lập tức dãi 1 cơ hội, hảo thấy phùng đình dẫn.

Làm cho hấn nhìn cơ hồ muốn giết người!

Lúc này, cửa truyền đến 1 trận gậy rối, Quân Phi Vũ theo ánh mắt của mọi người nhìn theo, thảo nào trên mặt mọi người đều xuất hiện ngẩn ngơ biểu tình, này Trầm Khôi Nhẹ lên sân khấu, quả nhiên chấn động.

Trầm Khôi Nhẹ cùng Thẩm Kinh Tam sóng vai đứng ở phía sau 1 đôi trung niên phu phụ tiến vào, trung niên nam nhân đường nét cùng Thẩm Kinh Ba tương tự, so với Thẩm Kinh Ba thành thực mấy phần, thành thực tuần lãng trên mặt lộ vẻ quá phận nụ cười thân thiết, cấp Quân Phi Vũ cảm giác giống như là hồ ly như nhau.

Trung niên nam nhân bên người phu nhân qua tuổi 40, nhưng vẫn phong vận dư âm, vóc người bảo dưỡng vô cùng tốt, Quân Phi Vũ tự nhiên mà vậy nhớ lại Quân Mạc Sầu, trung niên mỹ phụ trước mắt nếu so với mẫu hoàng của nàng đến, vẫn là kém đến trời xa.

Vừa vặn chính là, Trầm Khôi Nhẹ hôm nay lại cũng mặc quần áo tử sắc xiêm y.

Chỉ bất quá, của nàng là màu tím nhạt, cùng Quân Phi Vũ trên người sâu tử bất đồng, Quân Phi Vũ sâu tử có vẻ hậu trọng hoa quý, của nàng đậm tử lại trắng ở nhẹ nhàng quyến rũ.

Mặc dù cùng sắc hệ bất đồng phong cách, nhưng Quân Phi Vũ tro lòng vẫn là cực độ ko thoải mái, đơn giản là nam nhân bên người mặc cũng là 1 thân tử bào, những người đang ngồi này có thể hay ko có những ý nghĩ khác, nàng ko biết được, nhưng nàng lại luôn luôn cảm giác tựa như có 1 thứ gì đó ở tro lòng.

Làm cho nàng cảm giác càng kinh ngạc chính là, đầu lĩnh cái kia nam nhân trung niên, tiểu ý dụ dằng cùng người chung quanh ko ngừng chào hỏi, cuối cùng, thể nhưng dẫn Thẩm gia huynh muội hướng phía Hoa Trầm Hương đi tới.

Nếu như nàng ko có đoán sai, người trung niên này phải là Thương Ngô quốc thừa tướng Trầm Thiên Lăng.

Trầm Thiên Lãng đứng ở trước mặt Hoa Trầm Hương, hướng phía Hoa Trầm Hương chấp tay hành lễ- Hạ quan bái kiến Quang Vinh vương gia.

Hoa Trầm Hương thế nhưng lần đầu tiên kéo nàng đứng lên đáp lễ- Trầm thừa tướng lễ độ!

Trầm Thiên Lãng doanh tiểu ý ánh mắt nhẹ liếc đến trên người Quân Phi Vũ- Ko biết vị cô nương này là tiểu thư nhà nào? Khôi Nhẹ, nếu là hồng nhan tri kỷ của vương gia, người cũng nên bắt đầu nhận thức 1 chút, chào hỏi mới đúng?

Quân Phi Vũ tro lòng cả kinh, này Trầm Thiên Lãng quả thực càn rỡ muốn chết, hắn có cái gì tư bản như thế cuồng? Thậm chí ngay cả Hoa Trầm Hương cũng phải có lệ với hắn?

Trầm Khôi Nhẹ nghe vậy lại nhu thuận tiến lên, có chút xấu hổ liếc mắt nhìn Hoa Trầm Hương, lúc này mới quay đầu hướng phía Trầm Thiên Lãng cười 1 chút- Cha, vị này là Phượng Hoàng quốc Lục công chúa điện hạ.

Trầm Khôi Nhẹ giới thiệu xong, lại hướng Quân Phi Vũ hơi phúc thân, khẽ cười nói- Thần nữ bái kiến vương gia, bái kiến công chúa điện hạ.

Ở trước mắt bao người, Quân Phi Vũ cũng ko thể mất đi thân phận mình, cũng khẽ cười nói- Nguyên lai là thừa tướng đại nhân, ngưỡng mộ đã lâu đại danh thừa tướng, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền!

Trầm Thiên Lãng ha ha cười- Phải ko? Ko biết công chúa điện hạ nghe được là tin đồn gì? Thậm chí có may mắn làm cho công chúa điện hạ nhớ kỹ tên lão phu?

Quân Phi Vũ thầm mắng 1 câu, lão nương chỉ là cùng với người hư ứng 1 phen, người nhưng thật ra đánh rần theo cơn lên? Cáo già, muốn nhìn ra ta khúu, nào có dễ dàng như vậy!

_ Bản công chúa nghe nói thừa tướng đại nhân 3 tuổi có thể ngâm thơ, 5 tuổi có thể vẽ tranh, 11 tuổi tứ thư ngũ kinh mọi thứ tinh thông, càng là 1 vị quan yêu dân như con thật là tốt, quan uy viễn dương.

Lúc đang nhìn đến Trầm Thiên Lãng đáy mắt chợt lóe lên kiêu ngạo, nàng vừa cười bồi thêm 1 câu- Bất quá, để cho bản công chúa ký ức khắc sâu chính là thừa tướng đại nhân giận dữ vì hồng nhan tình yêu giai thoại.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mọi người đều biến, ngay cả Hoa Trầm Hương nắm tay nàng đều nắm thật chặt.

Quân Phi Vũ lại tựa như là ko có cảm giác, vẫn như cũ cười đến vẻ mặt vô tội- Trầm phu nhân, tướng công của người như vậy thật có tài, nhưng lại như vậy yêu người, bản công chúa thật đúng là hâm mộ người. Nếu như bản công chúa cũng có thể tìm tới 1 vị hôn phu như vậy thật thì tốt quá rồi.

Trầm phu nhân sắc mặt càng thêm khó coi, thậm chí so với rau xanh còn muốn thanh, liền thân thể đều hơi run lên.

_ Làm sao vậy? Trầm Hương, bản công chúa nói sai rồi sao?

Quân Phi Vũ vẻ mặt vô tội quay đầu nhìn Hoa Trầm Hương, Hoa Trầm Hương lại hướng nàng sùng nịch cười- Người nói ko sai, bất quá, người lại lắm đối tượng.

_ A?- Quân Phi Vũ vẻ mặt áy náy nhìn Trầm phu nhân- Xin lỗi! Trầm phu nhân, bản công chúa cho rằng thừa tướng đại nhân là vì người, thật ko ngờ, xin lỗi, thực sự là ta ko đúng rồi...

Trầm Thiên Lãng cũng cười ko nổi nữa, oán hận trừng liếc mắt Quân Phi Vũ 1 cái, ko chờ nàng nói xong, liền kéo phu nhân của hắn, nói 1 câu- Lão phu xin lỗi ko tiếp được- Liền nổi giận đùng đùng huy tay áo mà đi.

Thẩm Kinh Ba nhìn Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, như 1 hoàng thu thủy, sâu thẳm ám trầm, bí hiểm.

Trầm Khôi Nhẹ cũng đảo qua điềm đạm đáng yêu bộ dáng, khó có được con người như nước trung thế nhưng doanh đầy phần nộ, mang theo 1 tia từng hắn nhìn Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, lúc này mới nện tiểu tể bộ đi theo.

Quân Phi Vũ vẻ mặt cười lạnh, Trầm Thiên Lăng, muốn cười nhạo nàng, hiện tại sao ko biết mọi người đang chê cười ai?

Đã 1 lần nữa sau khi ngồi xuống, Hoa Trầm Hương mới thầm than 1 tiếng- Tiểu Vũ, người hôm nay ngay trước mặt đại gia Trầm Thiên Lăng lại kiêu nan kham, hẳn nhất định sẽ ko từ bỏ ý đồ .

Quân Phi Vũ vẻ mặt ngạo nghễ- Ta mới sẽ ko sợ hắn, binh tới tướng đỡ, nước tới lấy đất ngăn, hẳn muốn dù thế nào, tùy tiện đến!- Lập tức lại cười duyên vén ở thân hắn, đem thân thể tựa ở trên người của hắn- Lại nói, ko phải còn người nữa sao? Người sẽ che chở cho ta, đúng hay ko?

— Đương nhiên!- Hẳn khẳng định.

— Sao lại ko được!

Sau đó toàn gia vị Dung vương gia kia cũng tới, Dung Thơm Thơm vẫn là 1 thân đỏ rực quần áo, nàng tựa hồ thiên hảo này màu sắc, bất quá, này màu sắc phối tính tình nóng nảy của nàng, thật đúng là tuyệt phối.

Nàng vừa vào cửa, liền tả ngẩng hữu ngẩng tìm người, lúc đang nhìn đến Trầm Khôi Nhẹ, lập tức hướng cha nàng nói nhỏ 1 câu liền hướng Trầm Khôi Nhẹ vọt tới.

Tro đại diện, dần dần ngồi đầy người, nhưng ko ai dám lớn tiếng ồn ào náo động, có chỉ là bàn luận xôn xao, thấp giọng đàm tiếu.

— Hoàng thượng giá lâm!

1 tiếng to rõ hát thanh, 1 thân minh hoàng Thương Ngô quốc hoàng thượng Hoa Ko Rơi ở Quân Phi Vũ chờ đợi hạ lóe sáng gạt hái.

Vốn cho là, này hoàng thượng khẳng định cũng tựa như Trầm Thiên Lăng là cái vóc người thân thể cường tráng nam nhân trung niên, thật ko ngờ, nàng xem thấy lại là 1 gầy trơ cả xương, sắc mặt tái nhợt bệnh lao quỷ hình tượng.

Như vậy xem ra, này thân thể hoàng thượng hẳn là chống ko được bao lâu, trời Thương Ngô quốc, ko lâu sẽ thay đổi!

Ở cửa nàng kinh ngạc trung, mọi người đã đứng dậy đón chào- Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế! Hoàng hậu vạn tuế vạn tuế vạn tuế!

Mà đi theo Thương Ngô quốc hoàng thượng phía sau, chính là duyên dáng sang trọng hoàng hậu cùng cả đám phi tần trang điểm long trọng, ở hoàng thượng niệm 1 câu- Bình thân- Sau, các nàng cũng từng người ở vị trí của mình ngồi xuống.

Hoa Ko Rơi rõ ràng tinh thần ko tỉnh táo, liền vung lên cặp mắt kia tựa hồ cũng có chút vô lực, hướng toàn trường 1 ngẩng, cuối cùng đem tầm mắt dừng ở trên người Quân Phi Vũ.

58. Q.1 - Chương 58: Cuồng Vọng Khiêu Chiến

Hoa Ko Rơi rõ ràng tinh thần ko tỉnh táo, liền vung lên cặp mắt kia tựa hồ cũng có chút vô lực, hướng toàn trường 1 ngẩng, cuối cùng đem tầm mắt dừng ở trên người Quân Phi Vũ.

Nhưng nói cũng ko phải nói với nàng- Trầm Hương, còn ko mau hướng mọi người giới thiệu 1 chút công chúa Phượng Hoàng quốc?

Hoa Ko Rơi thanh âm nghe như rất là vô lực, nhưng vẫn là tràn đầy uy nghiêm, ngay cả Hoa Trầm Hương đối với hắn cũng tràn ngập cung kính cùng tôn trọng- Nhi thần tuân mệnh!

Hắn nắm Quân Phi Vũ đứng lên, chậm rãi đi tới trước điện- Bản vương cấp chư vị giới thiệu 1 chút, vị cô nương bên cạnh ta đó là Phượng Hoàng quốc Lục công chúa điện hạ.

Quân Phi Vũ hướng 4 phía gật đầu mỉm cười, lại hướng Hoa Ko Rơi hành lễ- Phi Vũ thất lễ! Lần thứ 2 bái kiến hoàng thượng, bái kiến hoàng hậu.

Hoa Ko Rơi nhìn nàng tự nhiên như chuyên gia, nói chuyện ko trác ko kháng, tro mắt hiện lên 1 tia hài lòng, mỉm cười nói- Công chúa ko cần đa lễ! Nếu tới Thương Ngô quốc chúng ta, để Trầm nhi hảo hảo mà bồi cùng ngươi, nếu như hần có cái gì chiêu đãi ko chu toàn, công chúa để ý hướng trẫm hồi bẩm, trẫm nhất định sẽ giúp ngươi đòi lại cái công đạo.

Quân Phi Vũ lần thứ 2 dịu dàng khuất thân- Tạ ơn bệ hạ long ân!

Hoa Ko Rơi vừa cười- Công chúa thỉnh hồi tọa! Chậm rãi thưởng thức thiết yến hôm nay chuẩn bị riêng cho ngươi. Ca vũ đâu!

Nói xong, bàn tay to nhẹ huy dưới, nhạc khí cùng tấu thanh khởi, 2 hàng mặc phần hồng xiêm y vũ giả theo cửa cung dáng người nhẹ nhàng đi đến.

Quân Phi Vũ ở Hoa Trầm Hương che chở hạ, lui về chỗ ngồi, gương 1 đôi mắt sáng, xuyên thấu qua ca vũ, quan sát đến quan này tràng bách thái, nhưng thật ra tự đắc kỳ nhạc.

Nói như vậy, loại này cùng gia quyến tham gia tiệc tối, thông thường cũng là các quan đại thần vì con gái của mình tìm 1 hảo quý tước, vì mình tìm 1 hảo chỗ dựa vững chắc tuyệt hảo cơ hội.

Ở ca múa mừng cảnh thái bình dưới, mọi người ôm tâm tư riêng, nhắm vào mục tiêu của chính mình, chuẩn bị hạ thủ.

Nhìn Hoa Trầm Sơn nhưng thật ra mười phần thập tượng Hoa Ko Rơi, tuổi trẻ, đã vẽ mặt bệnh trạng, mặt mày tro lúc đó một mảnh ám trầm, con ngươi vô thần, mí mắt phù thũng, hiển nhiên là người mệt mỏi quá độ.

Cư nàng dò thăm tin tức, thái tử hần tính tình quá mức nhu nhược, hơn nữa nhị hoàng tử Quang Vinh vương Hoa Trầm Hương danh tiếng chính kính, người cơ hồ được thiên thời địa lợi, xem ra hần vị trí thái tử cũng ngồi ko được bao lâu, trên dưới triều đình, chân chính có đại thần dã tâm, như Trầm Thiên Lăng các loại sớm liền buông tha cho thái tử này mà coi như bù nhìn, tự nhiên mà đem mục tiêu chuyển lên trên đầu Hoa Trầm Hương.

Đương nhiên, tựa như thái tử, Ngũ hoàng tử, Bát hoàng tử các loại mặc dù so ra kém Hoa Trầm Hương, nhưng dù sao cũng là người tro hoàng gia, có chút tiểu quan thiên kim nếu có thể bị bọn họ coi trọng, trở thành hoàng thân quốc thích, tự nhiên cũng là mộng tưởng này đó của thần chúc cùng các thiên kim tiểu thư.

Quân Phi Vũ bất động thanh sắc quan sát đến người xung quanh, phát hiện có vài đạo ánh mắt thường thường dừng ở trên người của nàng, mang theo xem kỹ, phán đoán, hảo khả, thậm chí còn có chút địch ý, xem kỹ ánh mắt tò mò là đến từ thái tử cùng Ngũ hoàng tử.

Mà mang theo địch ý ánh mắt, 1 đạo là đến từ hoàng hậu với nương nương bên người hoàng đế ; 1 đạo khác lại là người Thẩm gia.

Người Trầm gia đối với nàng có địch ý, nàng đảo là có thể lý giải, dù sao Trầm Khôi Nhẹ thích Hoa Trầm Hương, Trầm Thiên Lăng đến miệng bị nàng làm cho tức chết, nàng có oán hận là tình lý tro chuyện.

Thế nhưng, kia hoàng hậu chỉ là cùng nàng lần đầu gặp mặt, vì sao đối với nàng cũng có địch ý đây? Chẳng lẽ nguyên nhân bởi vì Hoa Trầm Hương?

Quân Phi Vũ khẳng định Hoa Trầm Hương biết nguyên nhân, tự nhiên mà tiến đến bên tai hần, nhẹ giọng hỏi- Trầm Hương, ngươi xem hoàng hậu tại sao muốn dùng 1 ca hận chết ánh mắt ta nhìn ta? Ta nhưng ko nhớ rõ đã đắc tội với nàng.

Hoa Trầm Hương nhàn nhạt liếc hoàng hậu liếc mắt 1 cái, nghiêng đầu hướng Quân Phi Vũ nhẹ nhàng cười- Bởi vì thái tử là con trai của nàng, Thẩm gia là nhà mẹ đẻ của nàng.

— Đây có quan hệ gì với ta? Chẳng lẽ ta sẽ ảnh hưởng quan hệ giữa các người sao?

— Phải!

— Vì sao?

Hoa Trầm Hương lột trái vải nhét vào tro miệng của nàng, sủng nịch cười- Người nha, cũng đừng hỏi nhiều như vậy, có ta ở đây, nàng còn ko nhúc nhích được người! Tiểu Vũ, gả cho ta, có được ko?

Quân Phi Vũ nghiêm túc nhìn hần- Người có thể bảo đảm cuộc đời này chỉ yêu 1 mình ta sao?

Hoa Trầm Hương vẽ mặt thành thật, thành kính giơ lên 2 ngón tay- Ta phát thệ, đời này kiếp này chỉ yêu 1 Phi Vũ, như này có vi thề, ắt gặp trời phạt!

Quân Phi Vũ yên lặng nhìn hần, ánh mắt của hần rất kiên định, ko có dao động, cũng ko có lóe ra, vậy hần là nghiêm túc ?

Có người nói, nhân sinh chính là đánh bạc, đổ thắng, đó là may mắn; thua cuộc, đó là bất hạnh.

Nàng cũng là 1 dân cờ bạc, vào giờ khắc này, nàng muốn lại đổ 1 lần, đổ tự tin của mình, đổ hần chân thành, đổ hần đối với nàng yêu.

— Hảo, ta đáp ứng người!- Nàng cầm ngược ở bàn tay to Hoa Trầm Hương- Trầm Hương, ta hôm nay làm ra tuyến trạch, là thật chi lại thật, ta đem tính mạng của mình đặt ở trên tay của người, hi vọng người ko nên phụ ta, bằng ko...ta sẽ bắt người dùng cả đời đền hồi hận.

Nhìn Quân Phi Vũ mặt cười thượng kia lại nghiêm túc bất quá thần sắc, Hoa Trầm Hương tro lòng rung mình, hần biết nàng nói đều là thật, cũng đại biểu cho nàng đã trịnh trọng mà đem tâm giao cho hần.

Hần luôn luôn tràn đầy tự tin, thế nhưng cảm thấy 1 loại trước nay chưa có trầm trọng, hần sợ, sợ chính mình vô pháp chịu tải tình cảm của nàng cùng nàng nghiêm túc, càng sợ chính mình có 1 ngày sẽ phụ bạc nàng.

Cuối cùng, hần vẫn là kiên định gật gật đầu- Tiểu Vũ, ta sẽ ko cho người cơ hội làm cho ta hối hận.

2 người xấp xỉ thề non hẹn biển ước định, thế nhưng ở nơi này loại trường hợp quá hiện thực trung định rồi xuống, Quân Phi Vũ thật cảm giác mình có chút tức cười, nhưng nàng biết, nàng là nghiêm túc!

1 khúc dừng múa, Quân Phi Vũ thấy hoàng hậu ở trước mặt hoàng thượng nói thầm 1 câu gì, Hoa Ko Rơi ánh mắt quét 1 lần, lúc rơi vào trên người Quân Phi Vũ ngừng 1 chút, cuối cùng hướng hoàng hậu gật gật đầu.

Hoàng hậu kia trương duyên dáng sang trọng trên mặt lập tức tươi cười rậm rạp, hướng phía mọi người cười nói- Bản cung nghe nói hôm nay tới ko ít tiểu thư khuê các tài mạo tuyệt hảo, hoàng thượng, ko bằng chúng ta xin mời các nàng từng cái bắt đầu hiến nghệ đi? Cũng tốt làm cho công chúa điện hạ đánh giá, cô nương Thương Ngô quốc chúng ta cùng cô nương Phượng Hoàng quốc rất cuộc có gì bất đồng?

— Chuẩn tấu!

Hoa Ko Rơi đơn giản 1 câu, làm cho hoàng hậu càng cười tươi như hoa- Vị thiên kim của ái khanh gia nào xung phong trước đây?

Quân Phi Vũ đột nhiên miễn cưỡng đứng lên- ...Bệ hạ, hoàng hậu nương nương, Phi Vũ có 1 đề nghị, ko biết có thể hay ko được?

Hoa Ko Rơi tro mắt hiện lên 1 tia sáng- Công chúa mời nói! Trẫm nguyện nghe kỳ tường.

Quân Phi Vũ cảm giác được Hoa Trầm Hương ở dưới bàn kéo làn váy nàng, cúi đầu hướng hần cười, ý bảo hần yên tâm, lại tiếp tục nhìn Hoa Ko Rơi nói- Thế gian có người tài, đều bị lấy thông hiểu thơ từ ca phú, cầm kỳ thi họa, vì ngạo, khó có được hôm nay có nhiều thiên kim xinh đẹp như vậy trình diện, càng khó được hoàng hậu nương nương cũng có nhã hứng này, xin thứ cho Phi Vũ cả gan, nguyện lấy 1 người lực, cùng các vị tỷ thí bát hạng các loại, chỉ cần phương nào thắng ngũ cục, thì là toàn thắng, ko biết ý bệ hạ như thế nào?

Lời này vừa nói ra, toàn trường khiếp sợ.

Ngay cả Hoa Ko Rơi nguyên bản tựa thân thể ở long sán, cũng cả kinh thẳng dậy 1 chút, lúc này mới lại miễn cưỡng ngồi trở lại.

Môi của hắn giắc câu dẫn ra 1 tia sung sướng cười- Nghe đồn Phượng Hoàng quốc nữ tử đa số dũng cảm ko kềm chế được, gan dạ sáng suốt hơn người, hôm nay vừa thấy, quả nhiên gặp mặt hơn hẳn nghe tiếng. Hảo! Trẫm hôm nay liền cả gan tiếp nhận khiêu chiến của người này! Bất quá, đã có đồ, phải có tiền đặt cược mới có vị đạo, công chúa, người có thể trở ra khỏi tiền đặt cược cái dạng gì?

Nhìn Hoa Ko Rơi đầy mắt tính toán, Quân Phi Vũ nhàn nhạt cười- Vật ngoài thân, ngay cả quý trọng đến cực điểm, sợ bệ hạ cũng ko để vào mắt, Phi Vũ cả gan, chỉ cần bệ hạ kia phương thắng, Phi Vũ đáp ứng bệ hạ 1 điều kiện, đồng dạng, nếu như Phi Vũ thắng, bệ hạ cũng phải đáp ứng Phi Vũ 1 điều kiện, thế nào?

Ở thấy Hoa Ko Rơi tro nháy mắt do dự, Quân Phi Vũ lại nói- Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là cuộc đánh cá này ko liên quan đến quốc gia, chỉ giới hạn ở tro phạm trù tư nhân.

Hoa Ko Rơi này mới thực sự trầm tĩnh lại, kia tương bệnh trạng trên mặt, thế nhưng cũng có 1 tia sinh khí- Hảo! Trẫm đáp ứng miệng người bất quá, hiện đã nhanh đến ngọ thiện thời gian, ko bằng chúng ta trước đi ăn cơm, thời gian tỷ thí định ở giờ Mùi 1 khắc bắt đầu, thế nào?

— Hảo!

Hoa Ko Rơi vung tay lên- Tán tịch! Giờ Mùi 1 khắc các người 1 lần nữa tái tụ.

...

Vừa ra đại điện, Hoa Trầm Hương vẫn kéo nàng hướng ngự hoa viên đi vào chỗ sâu tro, đi tới 1 chỗ yên lặng, lập tức húc đầu liền quát- Tiểu Vũ, người quá mạo thất! Người nhắc đề nghị như vậy, là đối với mình quá có tự tin? Vẫn là cho là Thương Ngô chúng ta thật ko có người tài?...

Ngữ khí của hắn, lời của hắn, nhất thời như 1 cây châm chui vào tro lòng Quân Phi Vũ.

Nàng ngẩng đầu lên, con người trung uân nhân 1 tầng đám sương, vẻ mặt thương tâm- Hoa Trầm Hương, bọn họ có thể ko hiểu ta, chẳng lẽ người cũng ko hiểu ta sao? Ta tại sao muốn làm như vậy? Ko phải tất cả vì người sao? Người vừa hắn là thấy được thái độ của Trầm Thiên Lăng cùng hoàng hậu đối với ta, nếu như ta ko lấy ra điểm bản lĩnh đến chấn trụ họ, người cho là bọn họ sẽ khinh địch như vậy mà bỏ qua ta? So với ở bị động dưới thắng được trận chiến tranh này, ta thà chủ động xuất kích, làm ình thắng được nhiều hấp dẫn 1 điểm...

Lời của nàng ngữ ngạnh 1 chút, lại nhắm 2 mắt hít sâu 1 chút, đem con người trúng đích đám sương ép trở lại, con người ở tro nháy mắt khôi phục tro suốt sáng, nhìn hắn, từng câu từng chữ nói- Người nói được trắc tích, ta xác thực rất tự tin. Nếu như ko có tự tin, ta sẽ đem chính mình đi ra bêu xấu sao?

Quân Phi Vũ nói xong, liền vui đầu xông ra ngoài.

Hoa Trầm Hương tro mắt hiện lên 1 tia áy náy, vội vàng đuổi theo, 1 phen kéo lấy cánh tay của nàng, lại đem nàng chăm chú ôm vào tro ngực, ko ngừng nói- Xin lỗi!

Thẳng đến cảm giắc tro lòng cứng ngắc thân thể mềm nhũn ra, mới lại ôn nhu cùng nàng giải thích- Tiểu Vũ, ta vừa cũng là nhất thời sốt ruột, ta lo lắng người, sợ người đến lúc đó có 1 sơ xuất mới có thể miệng ko chọn nói. Xin lỗi! Là ngữ khí của ta ko đúng, sau này ta sửa, ta sửa vẫn ko được sao? Van cầu người, tha thứ ta đi? (Azz, anh chỉ có dụ Vũ tử là giỏi. Ta thích ngữ đại phu thị của tử ấy hơn. Thế mà tử lại có thai với...mà thôi, ta nói nhiều rồi. Mọi người từ từ xem ha...- Milk)

Nghe hắn khẩu khí có chút vô lại, Quân Phi Vũ ngược mắt cười- Muốn ta tha thứ người có thể, bất quá, người đáp ứng ta 1 điều kiện.

59. Q.1 - Chương 59: Muốn Làm Bừa, Ko Có Cửa Đâu

Nghe hắn khẩu khí có chút vô lại, Quân Phi Vũ ngược mắt cười- Muốn ta tha thứ người có thể, bất quá, người đáp ứng ta 1 điều kiện.

— Chỉ cần người ko tức giận, đừng nói 1 điều kiện, chính là 10, 100 ta cũng đáp ứng người! (Hứa đi rồi ca sẽ hối hận!- Milk)

Quân Phi Vũ cười nhiên cười- Tốt lắm, điều kiện này ta trước bảo lưu, sau này mặc kệ ta nói cái gì, người đều phải đáp ứng, có phải hay ko?

Hoa Trầm Hương gật đầu- Phải! Ta đều đáp ứng! Ko tức giận nữa?

Quân Phi Vũ lắc đầu.

— Kia đi thôi! Chúng ta đi ăn 1 chút gì, nghỉ ngơi thật tốt 1 chút, người cần phải ứng phó bát tràng đó, Tiểu Vũ, thực sự có thể chứ?- Tro mắt của hắn có thật sâu lo lắng.

Nàng kiên định nói- Ta có thể!

— Người nha, thật ngang tàng! Lại thật mạnh! Tử ko tiếp thu thua! Nè đứng lên, này đại mao bệnh ko có, tiểu mao bệnh đảo thật đúng là ko ít- Hoa Trầm Hương nắm tay nàng, vừa đi vừa pha trò nàng.

Quân Phi Vũ du gia cười nói- Người bây giờ hối hận cũng còn kịp a! Thế nào? Bản công chúa sẽ cho người 1 cái cơ hội?

— Ko cần!

2 người 1 bên cười 1 bên nháo, trở lại nguyên lai nơi ở tro cung của Hoa Trầm Hương, lại cung nhân đưa tới ăn, đẹp ăn 1 bữa, Hoa Trầm Hương sẵn sóc giúp Quân Phi Vũ ăn khởi bối đến, thoải mái được làm cho Quân Phi Vũ cứ như vậy chìm vào mộng đẹp.

Mà Hoa Trầm Hương liền ghé vào đầu giường, lẳng lặng nhìn nàng điềm tĩnh ngủ nhan, đã ko còn thanh tĩnh lúc bước bình giả hoạt, nàng ngủ có vẻ yên tĩnh nhu thuận, nhưng mặc kệ người nàng thế nào, cũng làm cho hắn bách nhìn ko chán, làm cho hắn muốn nhìn cả đời, vĩnh viễn nhìn đi xuống.

Thẳng đến thời gian nhanh đến điểm, Hoa Trầm Hương mới đánh thức nàng.

Quân Phi Vũ lại kéo dài 1 hồi mới đứng dậy, chờ bọn hắn trở lại đại điện, mọi người đều đã đến đủ, ngay cả hoàng thượng hoàng hậu đều sớm tới.

Vừa nhìn thấy bọn họ đến, đồng loạt đưa đầu ánh mắt đến trên người Quân Phi Vũ, nàng nhưng thật ra 1 chút cũng ko khẩn trương, trái lại mặt ngoài Hoa Trầm Hương xem ra đạm nhiên, tâm lại băng bó được tử chặt, vì nàng ám bóp 1 phen mồ hôi lạnh.

Hoa Ko Rơi nhìn người đã đến đông đủ, ý bảo nội thị tâm phúc Lý công công tuyên đọc quy tắc thi đấu, cùng với giám khảo.

Quân Phi Vũ đảo là có chút kinh ngạc, ko hổ là tốc độ hoàng gia, người có tiền tất nhiên là dễ làm sự, thế nhưng tại đây ngắn 1-2 cái canh giờ liền tập đủ bát hạng tỷ thí giám khảo, hơn nữa, mỗi hạng tỷ thí thế nhưng đều ở đây 3 vị giám khảo, xem ra Hoa Ko Rơi coi như là rất công chính.

Còn nói trở về, trường hợp như vậy nếu hắn ko công chính, đây ko phải là trêu chọc người tro thiên hạ chê cười sao?

— Công chúa điện hạ, ngài chuẩn bị xong chưa?- Lý công công cung kính hỏi.

Quân Phi Vũ gật đầu- Chuẩn bị xong.

— Hảo! Kia thi đấu từ giờ trở đi, dựa theo ‘Cầm kỳ thi họa, thơ từ ca phú, trình tự, tiên tiến thi đấu môn thứ nhất...cầm! Thương Ngô quốc phái ra chính là đệ nhất mỹ nhân Thương Ngô chúng ta Trầm Khôi Nhẹ tiểu thư.

Quân Phi Vũ âm thầm cười trộm, ko nghĩ tới vừa lên sân lại cùng Trầm Khôi Nhẹ chống lại, này thật đúng là thiên ý a!

Nàng liếc xéo Trầm Khôi Nhẹ liếc mắt 1 cái, thấy được nàng vẫn là vẻ mặt yên lặng, nhìn ko ra mấy may sốt ruột, tâm trạng đảo là có chút bội phục sự trấn định của nàng, nữ nhân như vậy nếu như khởi xướng tiêu đến, nhất định là ko lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng.

Mỗi 1 nữ nhân tro lòng đô hội có 1 người tro mộng, vì người tro mộng này, chung quy khuynh đem hết toàn lực, đi tranh thủ, đi cố gắng, kể từ bây giờ đến xem, mặc dù nàng cùng Trầm Khói Nhẹ thoát nhìn ko giống như là 1 loại người, nhưng tro lòng kiêu ngạo lại là giống nhau, để coi ai sẽ làm cho ai phục! Lấy ra bản lĩnh thật sự của người đến!

Thương Ngô quốc làm chủ nhà, vì bọn họ thể hiện đối khách nhân tôn trọng cùng chuyên gia, tự nhiên là do Trầm Khói Nhẹ đam cương trọng trách lên sân khấu đầu tiên.

Đại diện ở giữa, sớm đã có người dọn xong cầm án, đem tử quần lụa mỏng Trầm Khói Nhẹ, nhẹ ngồi ở ghế cầm án, ko thể ko nói, đó là 1 bức cảnh đẹp ý vui mỹ cảnh, tro đại diện ko ít nam nữ mắt đều nhìn ngây người, ngay cả Quân Phi Vũ, vẫn là từ tro đáy lòng khen 1 tiếng.

Ở Trầm Khói Nhẹ tro nháy mắt, Quân Phi Vũ liền nhắm nghiền 2 mắt, nàng dụng tâm đi nghe tiếng đàn của Trầm Khói Nhẹ, theo lý mà nói, Trầm Khói Nhẹ thủ pháp lưu sướng tự nhiên, điều khiển đúng chỗ, đàn ra tới âm sắc cũng hoàn mỹ ngừng đúng chỗ, có thể nói, cũng coi là 1 tài đánh đàn trúng đích cao thủ.

Thế nhưng, tiếng đàn của nàng nhưng ko cách nào khiến cho Quân Phi Vũ là học viện chuyên gia âm nhạc này cộng minh, tinh tế vừa ngẫm, mới ách nhiên thất tiết.

Trầm Khói Nhẹ tiếng đàn rất đẹp, nhưng thật đáng tiếc, ko có rót vào cảm tình, đây chính là khuyết điểm tấu nhạc lớn nhất.

Mọi người thông thường nói, âm nhạc đều cũng có linh tính, 1 thủ hảo ca, có thể kích phát người dừng khí cùng bốc đồng; cũng có thể thúc người rơi lệ, cảm hoài hồi ức; càng có thể cho người hoa chân múa tay vui sướng đem nội tâm kiềm chế phần nộ phát tiết đi ra.

Cùng để ý, tiếng đàn cũng như nhau.

Nhưng mà Trầm Khói Nhẹ tiếng đàn lại thiếu linh hồn.

Chẳng lẽ là bởi vì nàng là người đầu tiên lên sân khấu, nguyên nhân áp lực quá lớn sao?

Mạch suy nghĩ trần trọc tro lúc đó, Trầm Khói Nhẹ đã đàn hết 1 chỉnh thủ từ khúc, ai cũng ko có chú ý tới, nàng rộng lớn tay áo lung hạ, có 1 đạo hàn quang hiện lên, mọi người chỉ chú ý tới nàng hoàn mỹ đáng người cùng kia cười đến phong tình vạn chủng khuôn mặt tươi cười, nhìn nàng dịu dàng hạ bái, hướng mọi người tạ lễ!

Mọi người tiếng vỗ tay như sấm, trầm trồ khen ngợi thanh 1 lãng cao hơn 1 lãng, các loại ko dấu vết thúc ngựa nhiều tiếng vang lên, Quân Phi Vũ nhưng chỉ là nhàn nhạt cười, hướng Trầm Khói Nhẹ trở lại chỗ ngồi nhẹ vỗ tay.

Trầm Khói Nhẹ nhưng chỉ là lạnh lùng liếc nàng liếc mắt 1 cái, liền 1 hư ứng với tươi cười đều lười cho nàng.

Quân Phi Vũ cũng chỉ là cười cười dời ánh mắt, nàng ko để ý, người bây giờ càng đắc ý, càng kiêu ngạo, chút nữa ta sẽ để người thất bại nặng nề, thậm hại hơn! Khuya hôm nay trở về nhà khóc nhè đi cưng!

_ Xin mời công chúa điện hạ lên sân khấu đánh đàn 1 khúc!

Quân Phi Vũ chính muốn đứng lên, đột nhiên lòng bàn tay truyền đến 1 trận nhiệt lực, nàng nghiêng đầu hướng người tro lòng Hoa Trầm Hương nhẹ nhàng cười, cầm ngược tay hất 1 chút, ý bảo hất ko cần khẩn trương, liền rút ra tay, bình tĩnh tự nhiên đi tới tro đại diện, hướng phía long tọa hơi hành lễ, nhẹ vén làn váy dịu dàng ngồi xuống.

Quân Phi Vũ chọn khúc đàn là “Dốc Hết Thiên Hạ”, lúc thời gian trước nàng ở hiện đại, lần đầu tiên nghe bài hát này liền bị nó rầm rộ sở khuynh đảo, nàng thích là cái loại này ý cảnh, ngay cả máu nhuộm giang sơn, phụ tấn thiên hạ, cũng ko địch nàng mi giữa 1 điểm chu sa tình ý, nàng thật hy vọng, chính mình có 1 ngày cũng có thể đến được như vậy dốc hết thiên hạ cũng ko phụ tình yêu của nàng.

Bởi vì thích, nàng đã từng phải nhiều lần tập đánh bằng được thủ từ khúc này, bây giờ để ở chỗ này, nàng đàn lên đến tự nhiên là thuận buồm xuôi gió.

Tiếng đàn 1 khai, đó là dày đặc hồn hậu âm sắc, như là 2 người gặp nhau lúc kịch liệt hưng phấn, kế tiếp nhẹ nhàng toái toái tiếng đàn, hoặc như là tình nhân cẩn thận từng li từng tí thăm dò cùng đụng chạm,

tiếng đàn cứ như vậy 1 cao 1 thấp, cùng nhau 1 phục thay thế, trút xuống cảm tình ở bên tro, cũng 1 lần so với 1 lần nồng đậm, cũng 1 lần so với 1 lần càng lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục, cho đến khi làm cho người ta hoàn toàn chìm đắm ở tiếng đàn của nàng trung vô pháp thoát ra được.

Quân Phi Vũ tâm thần cũng toàn bộ chìm đắm ở tiếng đàn lý của mình, dùng tâm tình của mình sắc giận màu, làm cho thủ từ khúc này nhuộm đầm ra 1 khúc bi tráng tình yêu cổ sự.

Đương cuối cùng một đơn âm phù hạ xuống, Quân Phi Vũ mở mắt ra, 1 lát ko thể đứng dậy.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh. . .

Thẳng đến nàng đứng lên, 2 tay vi vén làn váy, lấy hiện đại lễ thức tạ, chính chính kinh kinh về phía tứ phương tạ lễ, tiếng vỗ tay lúc này mới như sấm vang tận mây xanh, giống như là muốn vén phá nóc nhà phá lệ đình tai nhức óc.

Quân Phi Vũ mỉm cười nhìn về phía mọi người, trên mặt cả đám kích động dị thường, liền trầm trồ khen ngợi thanh cũng ko có, chỉ có vỗ tay, ko ngừng vỗ tay.

Khóe mắt nàng dư quang đảo qua, ngắm đến người Trầm gia lại cười đến thật là cứng ngắt, ngoại trừ Thẩm Khinh Ba, nhưng thật ra phát ra từ nội tâm kích động, vừa định trầm trồ khen ngợi, liền bị Trầm Thiên Lăng 1 mắt lạnh đem nói bức cho trở về tro bụi.

Hoa Ko Rơi tro mắt hiện lên 1 trận thưởng thức- Công chúa điện hạ quả nhiên tài đánh đàn hơn người, sợ là trên đời này khó ai có thể địch. Thỉnh công chúa hồi tọa, chờ giám khảo đưa lời bình kết quả!

Quân Phi Vũ xinh đẹp cười- Tạ ơn bệ hạ khích lệ! Phi Vũ liền đứng ở chỗ này nghe kết quả là hảo!

Lời vừa nói ra, trên mặt mọi người đều hiện lên kinh ngạc, ko hiểu cùng mê hoặc, ngay cả cung nhân muốn tiến lên chụm đi cầm án, ở đã gặp nàng xưa tay chỉ hậu, cũng chỉ hảo cúi đầu lui xuống.

Quân Phi Vũ nghiêng đầu hướng phía Thẩm gia cười cười, lúc đang nhìn đến Trầm Khôi Nhẹ trên mặt hiện lên 1 tia sợ hãi, tro lòng nhin ko được cười lạnh mấy tiếng.

Nàng thật đúng là xem trọng Trầm Khôi Nhẹ, vốn tưởng rằng nàng là 1 đối thủ ko tệ, thật ko ngờ, lại dùng thủ đoạn thấp kém như vậy.

Thấy Quân Phi Vũ đỉnh trực đáng người, cứ như vậy nhàn nhạt đứng ở tro đại điện, chính là như vậy ko trác ko kháng phong thái, cười đối mọi người quý khí cùng can đảm, đã làm mọi người ở đây trước phục 3 phần.

Cả đám ở tro lòng ám thôn, đều nói nữ nhân Phượng Hoàng quốc lớn mật lại có tài, quả nhiên danh bất hư truyền!

Chỉ là, nghe đồn rằng Lục công chúa là 1 người ngu ngốc, hôm nay vừa thấy lại thông tuệ đến cực điểm, nào có nửa điểm về người ngu ngốc? Dù cho xưng là “Tài mạo song tuyệt kỳ nữ tử” cũng ko quá đáng.

Hoa Ko Rơi hiển nhiên cũng cho Quân Phi Vũ chấp nhất ko hiểu, nhưng vẫn là như nàng nguyện, hướng kia 3 vị đại thần giám khảo gật gật đầu- 3 vị khanh gia, vội vàng ra kết quả đi, đừng làm cho công chúa đứng lâu!

3 vị giám khảo hiển nhiên đều là đại thần tro triều, cư vừa Lý công công giới thiệu, chính là mấy vị đại nhân chương quần lễ nhạc triều đình.

3 người bọn hắn châu đầu ghé tai 1 phen, cuối cùng tối thượng thủ vị nam nhân trung niên kia đứng dậy đưa ra nhận định cuối- Khởi bẩm hoàng thượng, kinh qua 3 người vi thần nhất trí bình định, Trầm cô nương tiếng đàn có nhẹ nhàng uyển chuyển, giống như ko cóc lưu tuyền, làm cho người ta nghe vui vẻ thoải mái. Về phần tiếng đàn công chúa điện hạ...

Hắn ngừng lại 1 chút, nhìn Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, hiện lên 1 tia vẻ xấu hổ, tro nháy mắt lại khôi phục trấn định, tiếp tục nói- Công chúa điện hạ tiếng đàn hồn hậu đại khí, cùng nhau 1 phục hình như có linh hồn dắt mọi người theo tiếng đàn của nàng mà say, tiếng đàn như thể chỉ có thể trên trời mới có, dưới đất khó có được vài lần nghe thấy.

Quân Phi Vũ tro lòng vui vẻ, chính cho là hần câu tiếp theo nhất định là- Công chúa điện hạ thắng.

Ai ngờ, vị này nhạc quan 1 câu cuối cùng kết thúc ngữ dĩ nhiên là- Kết quả cuối cùng là: song phương ai cũng có sở trường riêng, ván này kết cục hòa!

Quân Phi Vũ ở tro lòng thâm mắng, ta dựa vào! Cùng đầu mẹ ngươi a! ~ phun, còn tưởng rằng các người có bao nhiêu công chính, thứ nhất là ra kiện, rõ ràng theo tư, hảo, lão nương liền cho các người thua tâm phục khẩu phục! Muốn hòa, ko có cửa đâu!

60. Q.1 - Chương 60: Nhân Sinh Như Kỳ

Quân Phi Vũ ở tro lòng thâm mắng, ta dựa vào! Cùng đầu của ngươi a! TMD, còn tưởng rằng các người có bao nhiêu công chính, thứ nhất là xuất thiên, rõ ràng là theo tư, hảo, lão nương liền cho các người thua tâm phục khẩu phục! Muốn hòa, ko có cửa đâu!

Quân Phi Vũ nhìn nhạc quan bên cạnh, khéo mỗi câu dẫn ra vẻ cười lạnh- Xin hỏi tư nhạc đại nhân, nếu như vừa kia 1 khúc ta là dùng lục huyền cầm đàn ra tới, ko biết có tính ta thắng ko?

__ Lục huyền cầm?- Vị tư nhạc đại nhân kia hiển nhiên ko ngờ rằng Quân Phi Vũ sẽ như vậy làm khó, còn tưởng là đường chất vấn, sau khi sững sốt 1 chút, mới đáp- Đàn cổ có thất huyền mới là toàn bộ huyền, nếu như công chúa điện hạ có thể sử dụng lục huyền tấu ra vừa kia thủ âm thanh của tự nhiên, loại tài đánh đàn này, sợ rằng thế gian khó có người siêu việt, tự nhiên là công chúa điện hạ thắng!

Quân Phi Vũ nhàn nhạt cười- Hảo! Những lời này của tư nhạc đại nhân, Phi Vũ an tâm! Cái này thỉnh tư nhạc đại nhân tiến lên kiểm tra nhạc khí đi!

Quân Phi Vũ ánh mắt liếc Trầm Khói Nhẹ 1 cái, đã gặp nàng 2 tay quần quýt cùng 1 chỗ, lỗ mũi hừ lạnh 1 tiếng, người cũng bắt quá chính là những thủ đoạn này mà thôi, có lẽ đụng với người khác, người có thể thắng! Nhưng mà lão thiên gia lại an bài cho ta xuất hiện ở trước mặt của ngươi, vì thế, Trầm Khói Nhẹ, người nhất định phải thua!

Mặc kệ ở đâu, ta đều sẽ cho ngươi biết, ngươi ko thắng được ta, bất kể là hiện tại, hay là sau này!

Quân Phi Vũ thu hồi ánh mắt, nhìn tư nhạc đại nhân vẻ mặt ko hiểu đi tới cầm án tiên, đương lúc vị tư nhạc đại nhân kia nhìn thấy trên đàn cổ mặt cầm án 1 cây huyền chính giữa đã đứt ra, chính ai lại nhẫn tâm phá mặt cầm như thế, tro lòng của hần đau xót.

Đây chính là 1 tro tam đại danh cầm thế gian a! Nguyên thân cứ như vậy phá hủy! Là ai ra tay nặng như vậy?

Người thích âm nhạc, tro lòng thông thường đều tương đối thanh cao, vị tư nhạc đại nhân này trước phản bội lương tâm cũng là do Trầm Thiên Lăng áp bức hần, thế nhưng vào giờ khắc này, ánh mắt hần nhìn về phía Quân Phi Vũ, quả thực có thể dùng sùng bái để hình dung.

Phải biết rằng, đàn cổ có thất huyền, mất đi 1 huyền, thì có chỉ thể sở hình dung, đó là “Ngũ âm ko được đầy đủ”.

Mà Quân Phi Vũ lại thiên tài có thể sử dụng phế cầm “Ngũ âm ko được đầy đủ” này, tấu ra âm nhạc giống như tiếng trời, hiện tại người người ở đây, bỏ qua 1 bên tư tâm mà nói, ai dám nói nàng thắng ko phải tâm phục khẩu phục?

Ngay cả Trầm Khói Nhẹ, ko thừa nhận cũng ko được, này Quân Phi Vũ xác thực ko phải là kẻ dễ xem thường!

Mọi người ở phía sau mới bình tĩnh đại ngộ, rốt cuộc hiểu rõ nàng tại sao muốn đứng ở giữa sân nghe kết quả, rốt cuộc hiểu rõ, nàng vừa vì sao ko cho cung nhân đem cầm án nâng đi.

Quân Phi Vũ ko có nhìn vị tư nhạc đại nhân kia nữa, mà là trực tiếp đối mặt Hoa Ko Rơi, đáy mắt mang theo 1 chút tức giận, ngữ khí mang theo 1 tia trêu tức, cười nói- Cảm tạ lòng tin bệ hạ đối với Phi Vũ, nghĩ dùng lực huyền cầm đến khảo nghiệm tài đánh đàn của Phi Vũ, ko biết bệ hạ cho rằng, này kết quả vẫn là nên tính hoà chứ? Hay là tính Phi Vũ thắng?

Quân Phi Vũ đây coi như là cấp đủ Hoa Ko rơi mặt mũi, kỳ thực nàng thật muốn tại chỗ vạch trần âm mưu của người Trầm gia, nhưng lại sợ đến lúc đó rơi xuống toàn bộ mặt mũi Thương Ngô quốc, rơi xuống mặt mũi hoàng thượng, đối với mình sau này cũng ko phải hảo, cho nên nàng mới nguyện lui 1 bước.

Nhưng ngay cả như vậy, nàng vẫn là thấy Hoa Ko Rơi mi tiêm nhẹ rút mấy cái.

Hoa Ko Rơi chỉ cảm thấy 1 trận nan kham, ở Quân Phi Vũ ánh mắt thản nhiên, hần đột nhiên cảm giác mình có chút ngốc đầu lên ko được, này là lần đầu tiên, có người làm cho hần cảm thấy thủ đoạn đùa giỡn dễ tiền cùng cảm thấy thẹn.

Hần ánh mắt âm lãnh quét phía Trầm gia liếc mắt 1 cái, thời gian nhìn hướng Phi Vũ, lại tiểu ý dụ dàng- Này trẫm cho rằng kết quả là công chúa điện hạ thắng! Ko biết tư nhạc đại nhân có ý kiến gì ko?

_ Bệ hạ cao kiến!- Tư nhạc đại nhân vội vã cúi đầu, thất lưng đều cong thành 90 độ.

Quân Phi Vũ nhìn thấy hần mồ hôi lạnh đều 1 giọt 1 giọt rơi xuống sàn nhà trơn bóng kia, hình thành 1 đoàn vũng nước nhỏ.

Lý công công cuối cùng đánh nhịp, hạ định luận- Vần thứ nhất tài đánh đàn, công chúa điện hạ thắng!

Quân Phi Vũ chiếm được kết cục hài lòng, hướng long tọa chấp tay tạ lễ- Cám ơn bệ hạ long ân! Phi Vũ xin phép lui ra.

Hoa Ko Rơi đơn giản rơi tự kể tiếp- Chuẩn!

Quân Phi Vũ 1 trận thắng được chẳng những là tài đánh đàn, còn có dũng khí cùng gan dạ sáng suốt của nàng.

Lý công công thấy Hoa Ko Rơi phát tay ý bảo, lại vung lên thanh âm bén nhọn lại cao vút tuyên bố- Phía dưới tiến hành chính là đệ nhị hạng tỷ thí: thi đấu kỳ nghệ. Quy tắc thi đấu, song phương tuyển thủ ai có thể tro thời gian ngắn nhất phá được tàn cục cờ vây, hiện tại liền nghỉ ngơi 1 khắc đồng hồ, 1 khắc đồng hồ sau tiếp tục tiến hành thi đấu.

Quân Phi Vũ trở lại chỗ ngồi, lúc chống lại Hoa Trầm Hương kia ánh mắt tràn ngập thương tiếc, tro lòng mới có chút ấm áp.

_ Tiểu Vũ, ta thật xin lỗi! Cho người chịu ủy khuất!- Bàn tay của hần đem tay nàng chăm chú đặt tro lòng bàn tay, nắm thật chặt chẽ .

Hần thật ko có nghĩ đến, tại đây dạng trường hợp này, Trầm Khôi Nhẹ cũng dám đối cầm động thủ, thật ko biết nên nói nàng là thông minh hay là ngu xuẩn? Chẳng lẽ nàng cho rằng Quân Phi Vũ ở chỉ có lực huyền, đàn ra tới âm nhạc nhất định sẽ âm ko ra âm, nàng cho rằng Quân Phi Vũ liền nhất định thua sao? Thực sự là ko biết cái gọi là.

Quân Phi Vũ hướng hần nhợt nhạt cười, con người trung hiện lên 1 tia hàn quang- Trầm Hương, ta là người này rất keo kiệt, cũng rất thích trả thù, ai rất tốt với ta, ai đối với ta ko tốt, tro lòng ta rõ ràng minh bạch. Này bút trưởng, ta sẽ nhớ kỹ.

Hoa Trầm Hương nhẹ nhàng thở dài, nàng lời này, rõ ràng đi liền cũng coi như tính hần ở bên tro, kia ngữ khí mang theo cảnh cáo, cũng là cảnh cáo hần sau này cũng ko cần đơn giản đắc tội nàng sao?

Nữ tử thông tuệ như vậy, làm cho hần thế nào ko yêu nhập tâm cốt?

Chỉ muốn cùng nàng ở chung nhiều 1 khắc, người đối với nàng nhận thức sẽ càng sâu khắc, theo từng chút từng chút hiểu biết, mị lực của nàng sẽ tựa như dây, chăm chú cuốn lấy người, cho người vô pháp chạy trốn mị lực của nàng.

1 khắc đồng hồ, rất nhanh liền trôi qua.

Tro đại diện gần 2 bên bày đồng dạng 1 thế tàn cục cờ vậy, kỳ thực, theo chuyên nghiệp bắt đầu nói, cờ vậy ko có tàn cục này mà nói, chẳng qua là tham khảo cờ vua thông tục thuyết pháp, để làm cho người ta càng thêm dễ hiểu mà thôi.

Cờ vậy chỉ có cục diện bế tắc hoặc tử cục, mặc kệ thế nào hạ, đều là ko chết ko ngót kết quả, cho nên mới ko biết thế nào tại đây có thể phá loại kết quả hẳn phải chết, thế nào xoay chuyển ý trời? Cái này khảo nghiệm các tay kỳ nghệ .

Mọi người thường dùng kỳ đến ví dụ nhân sinh, 1 bước đi nhầm, từng bước đều thua.

Cờ vậy là khảo nghiệm 1 người trí tuệ, 1 người có hay ko có thể nhìn chung đại cục, tâm tư kín đáo, theo kỳ nghệ thượng là có thể nhìn ra.

Quân Phi Vũ cảm thấy may mắn chính là, giáo thụ lúc trước thân là phụ thân của mình nghiêm ngặt yêu cầu, phụ thân luôn luôn cho rằng, nữ hài tử xuất thân thư hương thế gia, cầm kỳ thư họa càng được như nhau ko kém, mặc dù hẳn theo tro lòng ko hi vọng chính mình ngày sau giao thiệp với thế giới nghệ thuật gì, nhưng phụ thân cuối cùng vẫn còn theo ý nguyện của nàng, làm cho nàng âm nhạc thiên phú chiếm được càng chuyên nghiệp cũng càng rộng phát triển tài năng.

Mẫu thân càng là cho nàng có chí nên ủng hộ và yêu thương, phụ mẫu nàng, thật là rất tốt!

Đứng ở chỗ này, còn có 1 người là nàng muốn cảm tạ, chính là cái kia giáo cho nàng kỹ cờ hòa nghệ Kim gia gia, nếu như ko có hắn, có lẽ nàng hôm nay ko thể kiêu ngạo mà đứng ở nơi này trên cái võ đài Thương Ngô.

Hết thấy tất cả, tiền căn hậu quả 1 liên hệ, cảm giác giống như là mình trung đã định trước như nhau, nếu như không có Kim gia gia năm đó hướng dẫn từng bước, làm cho nàng cũng ko hỉ ko kiên nhẫn, thật bình tĩnh, lại sau đó, nàng học xong dùng chính mình cứng cỏi cùng kiên trì đi hảo mỗi 1 bước, nàng sợ cũng ko có thành tựu của ngày hôm nay.

1 nhớ lại này đó làm cho nàng cảm giác được chuyện cũ ấm áp, Quân Phi Vũ lại cảm thấy có 1 luồng ưu thương chính thâm nhập đến tro lòng của nàng, từng chút từng chút lộ ra đến, lan tràn tới toàn thân của nàng.

Nghĩ đến kiếp này vô pháp thân nhân cùng nàng tái kiến, làm nàng cảm thấy 1 cỗ tuyệt vọng bàn hít thở ko thông.

Nàng cứ như vậy giật mình ở đại cuộc trước mặt, buông xuống con người trung, kia tinh tế cao gầy thân ảnh, đột nhiên thoát nhìn là cô đơn cùng ưu thương như vậy.

Hoa Ko Rơi nhìn nàng kia kiêu ngạo lại lạc mạch bóng lưng, tro mắt hiện lên 1 tia thương tiếc, đột nhiên hướng chúng thần cười- Các khanh gia nếu có hưng khởi, cũng có thể tiến lên quan kỳ.

Nói xong, Hoa Ko Rơi chính mình liền dẫn đầu đi đến phía sau Quân Phi Vũ, về mặt hứng thú dạt dào đứng ở nơi đó, chờ nhìn nàng giải cục.

Hoàng thượng đều hạ long tọa, những người khác đương nhiên mặc kệ có thích kỳ hay ko, đều vội vàng đứng lên, nhanh như chớp toàn bộ đứng ở phía sau Quân Phi Vũ, 4 phía ko khí nhất thời ngưng trệ.

Ở cảm giác được tay áo thượng truyền đến lạnh lẽo, Quân Phi Vũ này mới hồi phục tinh thần lại, lúc thượng Hoa Trầm Hương ánh mắt thân thiết ý bảo, nàng này mới phát hiện Hoa Ko Rơi đứng ở bên cạnh mình, đột nhiên phát hiện nhiều người vây quanh mình như vậy, áp lực tự nhiên mà sinh.

Nhìn về phía đối thủ 1 bên kia, lại có vẻ quá quạnh quẽ, nàng ko khỏi có chút đáng thương lão đầu tử kia, sẽ ko cảm thấy ko có người cho hắn mất mũi chứ?

Nàng cũng thương chính mình, Hoa Ko Rơi tại sao muốn đứng ở bên cạnh nàng đây? Khiến cho chính mình áp lực lớn như vậy, nhìn này đông nghịt người vây quanh, cảm giác đều nhanh ko thở nổi.

Hoa Trầm Hương nhìn nàng còn ko nhanh ko chậm, ko khỏi thay nàng sốt ruột-...Phi Vũ, phụ hoàng vẫn chờ nhìn người chơi cờ đó!

Hoa Ko Rơi nhưng thật ra trầm được quyết tâm, ngăn trở Hoa Trầm Hương giục- Trầm nhi, đừng thúc! Chơi cờ muốn là yên tĩnh, chúng ta từ từ xem, quan kỳ ko nói là quân tử.

Quân Phi Vũ chỉ là trầm ngâm chốc lát, đôi mắt sáng hoàn quan toàn bộ cuộc, liền bắt đầu thông dong tự nhiên bắt tay vào làm.

Nàng phát hiện, từ lúc luyện “Hoa sen bảo điển”, đầu óc của nàng càng rõ ràng vô cùng, tựa hồ bất cứ chuyện gì tới trước mặt nàng, đồ hội giải quyết dễ dàng.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, giống như là có thể nắm tro tay tất cả.

Nhấc tay tro lúc đó, cũng chỉ là kỷ tử lên xuống, Quân Phi Vũ ở tro 1 khắc đồng hồ ngắn, liền đơn giản giải này tử cục, đem này 1 kỷ tử cục chấm dứt bằng thủ pháp khởi tử hồi sinh.

Mà cái lão đầu kia bắt đầu ở lúc nàng chờ ra cũng đã suy nghĩ, cầm bạch tử, hạ đây cũng ko phải là, hạ kia cũng ko phải, chính ở chỗ này rung đùi đắc ý ko ngừng, lúc nghe âm thanh mọi người ủng hộ, ko dám tin tưởng nhìn sang, mới biết được Quân Phi Vũ đã giải ván này.

Lão đầu ko dám tin tưởng nhảy tới, nhìn thấy Quân Phi Vũ hạ cuộc, thế nhưng cung kính hướng nàng khom người chào- Công chúa điện hạ, hạ quan thua tâm phục khẩu phục. Chẳng biết có được ko thỉnh công chúa điện hạ 1 lần nữa chơi lại ván cờ tướng khi này?

Quân Phi Vũ nhìn lão nhân này ánh mắt tro suốt, nhìn kỳ thời gian, lộ ra 1 loại cuồng nhiệt, làm cho nàng lại nghĩ tới vị gia gia kia.

Nàng ko khỏi cười cười, nói 1 tiếng- Hảo!

Nàng ko chỉ vừa ấn hạ kỳ lộ 1 phen, lại kiên nhẫn dựa theo 1 cái ý nghĩ khác của lần thứ 2 hạ 1 kỳ, cũng bái được lão đầu kia nói thắng sau này muốn đăng môn bái phỏng, thỉnh giáo kỳ nghệ.

Về sau, Quân Phi Vũ mới biết được, lão đầu này chính là tư cuộc trung kỳ đại nhân Tư Mã Kỳ, nghe nói hần yêu kỳ như mạng, liền nguyên danh cũng ko muốn, mà đổi thành riêng 1 Tư Mã Kỳ.

Này kỳ nghệ 1 ván, ở ko có lo lắng, lại là Quân Phi Vũ thắng!

Ở Lý công công tuyên cáo hạ, ván thứ 3 tỷ thí thư pháp vừa khẩn trương bắt đầu !

Trải qua 2 kết cục toàn bộ thắng Quân Phi Vũ, vào lúc này đã thành đối tượng mọi người quan tâm, “Tài nghệ bất tuyệt” nếu như bị nàng toàn bộ lấy xuống, đây chính là khiếp sợ toàn bộ đại lục .

Mỗi cái góc, có 1 nam nhân diện mạo thoát nhìn bình thường, lại dùng cuồng nhiệt si mê ánh mắt nhìn nàng.

Hiện trường mỗi người, đều ở đây chờ mong Quân Phi Vũ biểu diễn đặc sắc hơn, đương nhiên, có người hi vọng nàng thắng, cũng có rất nhiều người tiềm thức là ko hi vọng nàng thắng .

Thí dụ như hoàng thượng, nếu như Quân Phi Vũ toàn bộ thắng, chẳng phải là nói hần Thương Ngô quốc ko người tài?

Thí dụ như Thẩm gia, nếu như nhìn địch thủ của mình lớn mạnh, chính mình lại 1 chút biện pháp cũng ko có, bọn họ có cam tâm chịu?

Thí dụ như Hoa Trầm Hương, hần ko muốn Quân Phi Vũ phong mang quá lộ, như vậy sau này sẽ có nhiều người hơn muốn đối phó nàng, lấy tính tình của nàng, nói ko chừng dưới cơn nóng giận, liền phát tay áo mà đi, đem hần đá sang 1 bên.

Nghĩ đến cái khả năng này, hần thật hận ko thể lập tức kết thúc cuộc tranh tài này.

Thế nhưng, tiểu nữ nhân này, thế nào quật cường như thế sẽ chịu thua chứ?

Nhìn nàng đứng ở trước án đài tinh tế thân ảnh, như vậy đậm nhiên, như vậy thông dong, cử chỉ là như vậy ưu nhã, làm như 1 hồ thu thủy, mặc cho người phong ba lại mạnh, cũng kích ko dậy nổi của nàng 1 tia rung động, nhìn lại 4 phía này như lang như hổ cuồng nhiệt ánh mắt, hần biết, Quân Phi Vũ tại 2 cuộc tranh tài này, nàng đã thu phục ko ít nhân tâm.

Hắn thật hận ko thể hiện tại liền tiến lên, đem nàng kéo về nhà, ôm vào tro ngực, lại ngoan sói chà đạp 1 phen, đem nàng vĩnh viễn nằm ở trên giường, làm cho nàng vô pháp trở ra biểu diễn vẻ đẹp của mình, hắn thật hy vọng, vẻ đẹp của nàng, chỉ có hắn có thể thấy!

Đáng tiếc, hắn yêu ko phải người thường, mà là 1 người xuyên việt ngàn năm thời ko.

Hắn mang theo si mê nhìn nàng động tác lưu loát viết hạ từng bước từng tự, kia thanh tú đẹp tự hừ, tựa như người của nàng, lộ ra 1 loại thanh lệ thoát tục khí chất, cùng 1 loại mị lực làm cho người ta khó có thể chống lại.

61. Q.1 - Chương 61: Cười Khuynh Quốc

Hắn mang theo si mê nhìn nàng động tác lưu loát viết hạ từng bước từng tự, kia thanh tú đẹp tự hừ, tựa như người của nàng, lộ ra 1 loại thanh lệ thoát tục khí chất, cùng 1 loại mị lực làm cho người ta khó có thể chống lại.

Đương Quân Phi Vũ ở trên giấy Tuyên Thành tinh tế viết q hàng thơ hậu, làm ọi người kinh ngạc là, tay trái của nàng thế nhưng lại chấp khởi 1 khoản, mọi người còn ko có suy nghĩ cẩn thận, vì sao nàng sẽ tả hữu đồng thời chấp bút thời gian, cả 2 tay của nàng đã đồng thời ở trên giấy Tuyên Thành viết.

Mỗi người trên mặt đều xuất hiện biểu tình khiếp sợ, thậm chí 1 vị giám khảo ngồi ở giữa cũng nhin ko được nữa nội tâm kích động, nhẹ chân nhẹ tay đi tới phía sau Quân Phi Vũ, quan sát nàng khởi viết động tác.

2 tay múa bút, ko chút nào ko ảnh hưởng Quân Phi Vũ cái loại này hoàn toàn thiên thành ưu nhã, 1 loại theo tro người thấu ra tới quý khí, càng theo nàng kia duyên dáng chỉ hừ ngôn ngữ, lại 1 lần nữa chinh phục mọi người ở đây.

Đương 1 bức trên giấy Tuyên Thành xuất hiện 2 loại thư pháp 1 nhu 1 vừa mới hoàn toàn bất đồng, đồng thời, tro đó 1 thủ là thơ ngũ tuyệt thơ, 1 thủ lại là từ, như vậy mâu thuẫn tổ hợp, hiện tại lại lấy hoàn mỹ phương thức, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người.

2 cung nhân các chấp nhất biên, lúc giao phúc thơ từ tổ hợp này đồng biểu diễn ở trước mặt mọi người, tiếng kinh hô liên tiếp.

Chẳng những là thư pháp, chỉ cần cẩn thận nhìn người, đồng thời cũng bị Quân Phi Vũ viết này 2 thủ thơ từ cấp hấp dẫn.

Đệ nhất thủ thơ, Quân Phi Vũ dùng tay phải viết ra chính là giai hừ, tinh tế tú lệ, tinh xảo nghiêm cẩn, hoàn mỹ e rằng khó xoi mói.

Mà kia 1 thủ thơ, là càng ý vị sâu xa “Du Tử Ngâm”.

Quân Phi Vũ đang muốn đọc lên đến, ở giữa 3 vị giám khảo đã có 1 lão đầu đứng ở trước mặt giấy Tuyên Thành, run thanh âm nói ra- Từ mẫu thủ trung tuyển,

Du tử thân thượng y.

Ninh hành mật mật phụng,

Ý khùng trì trì qui.

Thùy ngôn thôn thảo tâm,

Bảo đắc tam xuân huy.

Tạm dịch:

Mẹ ngồi se chỉ trên tay,

Chắt chiu áo mỏng, đợi ngày con đi.

Đường khâu mũi vá chi li,
Bắn khoăn lo lắng con đi lâu về.
Hỏi rằng tác cổ lòng quê,
Ba Xuân nắng ấm đèn bù được chăng? Hảo, hảo thơ!
Sau đó, hẩn lại nhìn về phía bên kia Quân Phi Vũ dùng tay trái cuồng thảo viết ra thơ, chậm rãi thì thầm-
Nộ phát xung quan,
Bằng lan xứ,
Tiêu tiêu vũ yết.
Đài vọng nhân,
Ngưỡng thiên trường khiếu,
Tráng hoài khích liệt.
Tam thập công danh trần dữ thổ,
Bát thiên lý lộ vân hoà nguyệt.
Mạc đẳng nhân, bạch liễu thiếu niên đầu,
Không bi thiết. Dịch thơ:Tóc dựng mái đầu,
Lan can đứng tựa,
Trận mưa vừa dứt.
Ngóng trời xa,
Uất hận kêu dài.
Hùng tâm khích liệt,
Ba mươi tuổi cát bụi công danh,
Tám ngàn dặm dầm sương dải nguyệt.
Chớ lỏng lơ nửa kéo bạc đầu,
Ích gì rên xiết.

Cuồng sân thư pháp hợp với này thủ tráng sĩ bi ca, trực tiếp mang cho người là cái loại này chấn động tâm linh trùng kích cảm.

Trước mặt mọi người dường như bày biện ra như vậy 1 hình ảnh, 1 người ôm chí khí tướng quân, đứng ở dưới mái hiên, ngưỡng vọng bầu trời, cảm thán nhật nguyệt trôi qua, rất sợ chính mình làm cố gắng còn chưa đủ, đợi được già rồi, mới chưa thụ tinh bi thiết!

Mặc dù “Mãn Giang Hồng” chỉ có bán thủ, nhưng này bán thủ lại là để cho người cảm thấy chấn động bộ phận, hạ bán thủ bởi vì Quân Phi Vũ cảm thấy lỗi thời, vì thế bỏ qua.

1 người người dự thi viết cái gì, mấy giám khảo cơ bản ko cần nhìn, bởi vì vị kia thi đấu chính là Thương Ngô được xưng đệ nhất thư pháp gia. Giữa bọn họ sớm đã thuộc như cháo, hẩn tự thể, công lực của hẩn, mấy người giám khảo bọn hẩn ở tro lòng đều là nhất thanh nhị sở, thể nào cũng ko sánh bằng Quân Phi Vũ đôi tay này múa bút song loại thư pháp tuyệt nghệ.

2 tay múa bút, khó ở nét chữ đối lập tinh tế, người bình thường luôn luôn cố tả ko để ý hữu, cố hữu ko để ý tả, tả hữu chiếu cố, ko chỉ phải có đại não linh hoạt, càng phải có 1 đôi khéo tay, còn muốn có 1 song lợi mắt.

Huống chi, 2 loại thư pháp cùng hiện độ khó, so với 2 tay viết loại thư pháp đồng nhất muốn khó, mà viết nội dung bất đồng, thì càng là khó càng thêm khó khăn!

Đối với Quân Phi Vũ biểu hiện chiêu thức ấy tuyệt hảo, ko chỉ bản thân giám khảo, ngay cả ở đây đại bộ phận người, cũng là vẻ mặt cứng bái nhìn nằng.

Cường giả, người có thể, từ trước đến nay đều là biết dùng người tôn kính !

Hoa Ko Rơi ho nhẹ 1 tiếng- Các khanh nhưng nhìn được rồi?

1 đám thần dân vây xem nghe được hoàng đế lên tiếng, đầu còn dám tụ cùng 1 chỗ, vội vàng gật đầu trở về tọa.

Hoa Ko Rơi liền cười nói- Tiểu Mẫn, đi đem 2 bức tự của công chúa điện hạ tích thu lại, tìm người đeo đến ngự thư phòng của trẫm, trẫm tốt hảo xem xét!

Lý công công liền vội vàng gật đầu- Tuân chỉ!

Kết quả cuối cùng đó là, Quân Phi Vũ lại thắng!

Liền thắng tam cục, đi theo Quân Phi Vũ ánh mắt, càng ngày càng đến, cũng càng ngày càng cuồng nhiệt, Hoa Trầm Hương nhìn kia đám thanh niên tài tuấn hận ko thể nhào tới đem nằng đoạt lại giấu vào tro nhà lúc ánh mắt càng cuồng liệt, càng cảm giác hết hồn.

Còn như vậy bị nằng biểu hiện đi xuống, để tránh gặp phải chuyện ko may! Sợ rằng này yến hội vừa tiếp xúc với bó buộc, cầu phụ hoàng tử hôn nhân hòa thiếp mời sẽ đôi măn phụ hoàng an thai .

Nhưng Quân Phi Vũ mượn cổ nhân chi liền viết xuống 2 thủ thơ kia, ở sau này tro thế giới này, lại truyền lưu thiên cổ, đây là nói sau.

...

Nghỉ tay 1 hồi, Lý công công lại bắt đầu lớn tiếng thì thầm- Ván kế tiếp thi đấu là: vẽ tranh!

__ Công công chậm đã!- Ko chờ Lý công công niệm tông, 1 vị đầu trát yến khăn trung niên nhả sĩ ra khỏi chỗ ngồi, hướng phía long tọa hành lễ- Vi thần có việc khải tấu!

Hoa Ko Rơi nhìn hẩn 1 cái, che miệng ho nhẹ 1 tiếng, mới nói- Nói!

1 chữ, cũng kinh dùng hết khí lực của hẩn, vừa bởi vì kích động mà hồng nhuận 1 chút sắc mặt, lúc này lại bày biện ra tái nhợt bệnh trạng.

Trung niên nhả sĩ liếc mắt nhìn Quân Phi Vũ- Khởi bẩm hoàng thượng, vi thần từng nghe 1 vị bằng hữu nói, nhưng Phi Vũ từng tới Phượng Hoàng quốc nói qua, công chúa điện hạ đã từng ở Phượng Hoàng quốc kinh thành đệ nhất lầu biểu diễn kỹ nghệ vẽ tranh của nằng, mà bức tranh công chúa điện hạ vẽ, chính là thất truyền đã lâu trần người bức tranh kỹ.

Hoa Ko Rơi tinh thần lại đã trở về 1 chút, đưa ánh mắt rơi xuống trên người Quân Phi Vũ- Công chúa, Liễu ái khanh nói là sự thật sao?

Quân Phi Vũ cung kính trả lời- Ko dối gạt bệ hạ, đây chỉ là Phi Vũ nghe từ 1 ít bằng hữu nói, nhưng Phi Vũ lại ko biết bức tranh của mình có hay ko thất truyền đã lâu trần người bức tranh kỹ, bức tranh Phi Vũ vẽ chỉ là học tự với 1 vị vân du tứ phương lão gia gia, sau khi tự giáo hội Phi Vũ bức tranh nghệ, lão gia gia liền mất tích, Phi Vũ cũng ko biết tìm ở đâu.

Hoa Ko Rơi nhẹ “Nga” 1 tiếng, trầm ngâm ko nói.

Liều Phiêu nhân tiện nói- Hoàng thượng, ko bằng thỉnh công chúa điện hạ biểu diễn cho chúng ta 1 phen, nếu như bức tranh của công chúa điện hạ đúng là thất truyền đã lâu trần người bức tranh kỹ, kia vi thần cam tâm tình nguyện bái phục ở dưới công chúa.

Hoa Ko Rơi nhìn mọi người liếc mắt 1 cái, cuối cùng hạ xuống 2 chữ- Chuẩn tấu!

Quân Phi Vũ nhưng thật ra vẻ mặt thản nhiên, chỉ là bức tranh nên vẽ cái gì mới có thể hợp với tình hình đây?

Chỉ cảm hơi nghiêng đầu suy nghĩ Quân Phi Vũ, đương nhiên ko biết nàng lúc này biểu tình có bao nhiêu quyến rũ, có bao nhiêu mê người, chỉ là động tác khẽ chớp mở lông mi lại mang theo vài phần nữ nhi gia ngây thơ, toàn thân của nàng, chính là 1 tổ hợp mâu thuẫn lại hoàn mỹ.

Mỗi 1 loại mâu thuẫn tổ hợp, tựa hồ cũng ở trên người của nàng đạt được diễn dịch hoàn mỹ nhất.

Chỉ là 1 động tác như vậy, đã trêu chọc ko ít tâm tư xuân của nam nhân.

Hoa Trầm Hương nhìn xung quanh bầu ko khí càng ngày càng áy náy, chỉ cảm giác tâm mình cũng càng ngày càng nặng, như là bị 1 khối tảng đá lớn cấp ngăn chặn, làm cho hần cảm giác sắp ko thở nổi, ngồi nhiều 1 khắc cũng làm cho hần khó có thể chịu đựng, chỉ hận yển hội ko thể mau mau kết thúc, hần hảo đem người cấp lĩnh đi về nhà trốn giấu đi.

Chỉ thấy giai nhân trán xoè ra, môi mọng nổi lên 1 tia cười yếu ớt, chỉ là này nhợt nhạt cười, đã ko biết câu đi bao nhiêu hồn nam nhi.

Quân Phi Vũ nghiêm túc vẽ bức tranh, mọi người thấy đến Hoa Ko Rơi đã nghiêng dựa vào trường kỷ thượng chợp mắt, nhìn thấy Liễu Phiêu đã đứng ở phía sau Quân Phi Vũ quan sát, cả đám liền đánh bạo đi ra ngoài, dần dần, lại làm thành 1 vòng lớn.

Cứ như vậy, nhìn nàng 1 khoản lại nhẹ nghiêng 1 động tác, cuối cùng 1 bức trông rất sống động “Hoa Nở Phú Quý” đồ đến.

Đương lúc Quân Phi Vũ buông họa bút, mới phát hiện này thất lừng đều có chút mỏi, hết thấy buổi chiều, nàng tinh thần liền ko có thư giãn, thi đấu 1 lần lại thêm 1 lần, đã làm cho nàng cảm giác có chút tình trạng kiệt sức.

Nàng vừa đặt bút xuống, Liễu Phiêu đã vẽ mặt kích động đến gần trước đài, 2 mắt phát quang, 2 tay run rẩy nhẹ vỗ về giấy Tuyên Thành, lẩm bẩm- Quả nhiên là thất truyền đã lâu trăm người bức tranh kỹ! Lão thiên có mắt kia! Này trăm người bức tranh kỹ thế nhưng ko có thất truyền, đã lại xuất hiện tro nhân gian, đây là họa sĩ giáo lý Phúc Âm của chúng ta!

— Ko sai, thật là trăm người bức tranh kỹ! Hạ quan từng ở 1 vị trường bối nơi đó gặp qua 1 hôn trăm người đích thực tích, cùng công chúa điện hạ thủ pháp là giống nhau như đúc.

— Công chúa điện hạ quả thật là thiên tài! Hạ quan bội phục! Bội phục!

Quân Phi Vũ buông xuống con người hiện lên mỉm cười, ở hiện đại, bản lĩnh của nàng này đó cũng ko thể nào phát dương quang đại, thế nào vừa đến cổ đại cứ như vậy nổi tiếng? Này cũng là bảo, cái kia cũng là bảo, thì ra nàng đã thành 1 nhân vật tài năng xuất chúng rồi!

Khi nàng đang tiếp thụ mọi người cúng bái, 1 góc khác Trầm Thiên Lăng cùng Trầm Khôi Nhẹ, tức giận đến sắp sôi lên .

Còn có hoàng hậu nương nương ngồi bên người Hoa Ko Rơi, duyên dáng sang trọng trên mặt hiện đầy tươi cười, thoạt nhìn lại có vài phần dữ tợn vị đạo, kia ánh mắt bắn ở trên người Quân Phi Vũ, nói là lưỡi dao sắc bén càng thỏa đáng.

Mấy tai họa ko hẹn mà cùng đến, nữ nhân này, tuyệt đối ko có thể lưu!

— Dem bức tranh trình lên để trẫm nhìn!- Hoa Ko Rơi 1 tiếng lời nói nhỏ nhẹ, tro nháy mắt làm cho đoàn người kích động ồn ào náo động ngậm miệng ko dám nói, cả đám qui củ hành lễ lui xuống.

2 cung nhân đều cầm 1 bên, đem bức tranh hiện ra ở trước mặt Hoa Ko Rơi, Hoa Ko Rơi nhưng chỉ là nhẹ ngẩng mấy lần, hướng Lý công công vung tay lên- Dem tranh này cũng đeo đến ngự thư phòng của trẫm đi!

— Tuân chỉ!

Hoa Ko Rơi lại vẫn như cũ cười nhạt nhìn Quân Phi Vũ, 1 nữ nhân đẹp như vậy, làm sao sẽ có tài như thế? Nàng còn có cái gì ko biết?

Nàng hôm nay, đã 1 lần lại 1 lần làm cho người ta cảm thấy khiếp sợ, cũng 1 lần lại 1 lần làm cho người ta thấy được nàng tiềm tàng tại thân thể ở chỗ sâu tro lực lượng, loại lực lượng này 1 khi bạo phát, hấn tin, tuyệt đối là kinh người,

Người tuyệt đỉnh thông minh như vậy, nếu ko thể lưu lại dùng được, thì buộc phải hủy!

62. Q.1 - Chương 62: Kịch Biến Cảnh Báo

Hoa Ko Rơi thân thủ chống trán, cảm giác có chút đau đầu- Trầm mệt mỏi, yển hội hôm nay trước hết đến đây, các khanh ra khỏi hội trường!

Trở lại tẩm cung, bính lui mọi người, chỉ để lại 1 mình Lý công công hầu hạ.

Hoa Ko Rơi lại là 1 trận mãnh khuy, chỉ cảm thấy nơi cổ họng 1 cỗ tinh ngọt dâng lên, trên khăn tay trắng tinh như tuyết tro nháy mắt bị lây 1 đóa huyết hồng.

Lý Xuân kinh hãi, bỗng nhiên quỳ xuống, 2 tròng mắt doanh lệ- Cầu hoàng thượng bảo trọng long thể! Lão nô đi thỉnh ngự y.

Hoa Ko Rơi khoát tay áo, suy yếu tựa ở đầu giường- Người lập tức đi truyền Nhị hoàng tử tiến cung gặp trẫm, trẫm có chuyện muốn giao cho.

__ Dạ! Nô tài lập tức đi!- Lý Xuân đứng dậy, hấn theo Hoa Ko Rơi hai mươi mấy năm, chủ tớ tình cảm thâm hậu, mắt thấy Hoa Ko Rơi thân thể ngày càng lụn bại, tro lòng lại có 1 loại môi hở răng lạnh bi thương.

Trước khi đi, lại cẩn thận từng li từng tí hỏi 1 câu- Hoàng thượng, thực sự ko truyền gọi ngự y?

Hoa Ko Rơi phát phát tay- Ko cần! Liên thân thể, trẫm biết! Người mau đi đi! Chớ trì hoãn.

Có mấy lời, hấn sợ ko nói, liền cũng ko có cơ hội nữa .

Hoàng thượng vừa nói tán tịch, Hoa Trầm Hương thật vất vả mới đưa Quân Phi Vũ từ tro đám người giải cứu ra, ko nói 2 lời, nắm tay nàng, chăm chú, trực tiếp lên kiệu hồi phủ, làm như nhiều dừng lại 1 khắc, tựa như đều sợ nàng sẽ bị người khác cướp đi.

Vẫn nắm tay Quân Phi Vũ, trở lại phòng ngủ hấn, đóng cửa lại, Hoa Trầm Hương liền đem nàng từ chỗ ngồi cuối bệ lên, trực tiếp phóng ở trên giường, đem nàng đặt ở dưới thân, hung hăng, dùng sức hôn, dùng sức cảm giác nàng, hảo đuổi đi tro lòng hấn kia luồng cảm giác càng ngày càng bất an.

__ Ngô...- Hảo ngọt...

Quân Phi Vũ cảm giác hôm nay Hoa Trầm Hương giống như là con dã thú, ngày xưa ôn nhu hoàn toàn biến mất, ko ngừng gặm cắn cổ của nàng, xương quai xanh của nàng, cuối cùng, thể nhưng khê cắn ở mặt trên nụ hoa mẩn cảm, đau đến nàng thẳng thở dốc.

Nghe được nàng kêu đau, Hoa Trầm Hương giơ lên 2 tròng mắt đỏ tươi, kia nóng rực ánh mắt, làm như mang theo hỏa, chính là như vậy nhìn nàng, cũng đã đem nàng tro cơ thể hỏa châm đứng lên.

__ Trầm Hương, người làm sao vậy?

Nàng có chút lo lắng nhìn hấn, cảm giác được hấn song chưởng lực lớn đến giống như là muốn đem thân thể của nàng cấp đập vụn, vẻ mặt của hấn tựa như là có chút ko khống chế được, có chút cắn máu, có chút mạc danh kỳ diệu phần nộ.

Hoa Trầm Hương nhẹ nhàng thở dài, cúi đầu ở môi nàng nhẹ trác 1 chút, đầu tựa vào vai của nàng, buồn rầu nói- Tiểu Vũ, một tú với lâm, phong tất chuy chi, người thể nào càng muốn cường như vậy đây? Ta thật lo lắng...- Lo lắng cái gì? Hấn lại ko có tiếp tục nói nữa, chỉ là nhẹ nhàng mà than 1 tiếng, tình tự dần dần ổn lại.

Quân Phi Vũ giơ lên con người, cùng hần nhìn- Trần Hương, nếu như ta có việc, người có thể hay ko cùng ta?

— Ta đương nhiên sẽ cùng người!- Hoa Trần Hương nói xong, liền lại dùng hôn ngăn lại hô hấp của nàng.

Ngay thời gian 2 người cảm xúc dần dần ko khống chế được, trên cửa đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa “Bằng bằng bằng” khẩn cấp, tiếng sấm của quân gia Mộc ở ngoài cửa vang lên- Vương gia, là Lâm công công tới, nói hoàng thượng truyền chủ tử lập tức tiến cung.

1 câu, tựa như 1 chậu nước lạnh tưới tắt lửa 2 người.

Hoa Trần Hương ko dám lại chậm trễ, lập tức đứng dậy, Quân Phi Vũ giúp hần chỉnh lý hảo y phục, tổng hần ra- Trần Hương, người cẩn thận 1 chút!...

Hoa Trần Hương ở trán nàng tiêm ấn xuống 1 cái hôn- Người hôm nay cũng mệt mỏi! Sớm nghỉ ngơi 1 chút, ta sẽ sớm mau trở lại. Đừng lo lắng!

Quân Phi Vũ nhìn Hoa Trần Hương cứ như vậy đi ra ngoài, tro lòng lại ỉn ỉn sinh ra 1 loại dự cảm bất an đến, hoàng thượng gọi gấp đến như vậy, rốt cuộc là chuyện gì? Ko phải là chuyện ngày hôm nay về nàng đi?

Ko biết mình tựa ở trường kỷ thượng ngồi chờ ra bao lâu, trên cửa truyền đến nhẹ đập thanh, thanh âm Hạ Cúc nhẹ nhàng vang lên- Công chúa, nên dùng bữa tối !

Quân Phi Vũ lười động, chỉ là lười biếng nói- Truyền vào đi!

— Dạ!

Lập tức, mấy thị nữ liền đem cơm nước đưa vào tro phòng, toàn bộ cơm nước sắc hương vị câu dẫn đặt ngay trước mắt, Quân Phi Vũ lại 1 điểm muốn ăn cũng ko có.

Hạ Cúc ở 1 bên nhìn nàng ko động đũa, tưởng món ăn ko hợp khẩu vị, liền hỏi- Công chúa, có phải hay ko ko thích những thức ăn này? Kia để nô tỳ kêu bọn họ đem món khác lên, có được ko?

Quân Phi Vũ hướng nàng mỉm cười, than nhẹ 1 tiếng- Ko cần! Này thức ăn đã rất tốt. Ta chỉ là có chút lo lắng cho vương gia.

Hạ Cúc cười nói- Công chúa ko cần lo lắng, vương gia ko có việc gì, hoàng thượng thường xuyên đô hội gọi vương gia tiến cung.

Quân Phi Vũ nhẹ “Ân” 1 tiếng, tro lòng nàng đương nhiên minh bạch, phụ tử họ lưỡng có chuyện quan trọng thương lượng, đó là rất bình thường, nhưng mí mắt luôn luôn ko ngừng nhấp, nhấp được tro lòng của nàng càng ngày càng bất an.

Mỗi dạng món ăn nàng cũng ý tứ gắp ăn 1 chút, liền làm cho Hạ Cúc lui xuống.

...

Đêm trường từ từ, ko biết ngủ thế nào, Quân Phi Vũ liền triệu Hạ Cúc lấy cầm đèn, sau đó lệnh nàng lui ra, liền bắt đầu tự đàn tự xướng.

Nhưng tâm thần ko yên, hát được rơi tác, tịch tịch, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy tro lòng trống trơn, vẫn là than nhẹ 1 tiếng, lại ko đánh đàn hát hưng trí.

Vừa định muốn đứng lên, lại đột nhiên nghe được bên tai truyền đến 1 tiếng hừ lạnh, nàng sợ đến bỗng nhiên ngẩn đầu.

Khi thấy cái kia nam nhân vẽ mặt bữa bãi tà mị chính tựa ở bên cửa sổ, tà phượng con người, lúc vẽ mặt cùng giọng điệu mỉa mai nhìn nàng, Quân Phi Vũ ko dám tin tưởng trọn to mắt, lâm bầm hỏi 1 câu- Người tại sao lại ở chỗ này?

— Ta vì sao ko thể ở chỗ này?- Tần Nham Ngạo bất mãn nhìn nàng. (Oa...oa, cuối cùng ngũ đại phu thị đã xuất hiện, ta thật là ngày đêm mong nhớ...- Milk***Vũ tử- Bọn họ là mong nhớ ta, người nhớ làm gì!***Milk- Người có tư cách nói, người chỉ biết Hương Hương kia mà bỏ quên ngũ đại phu thị nhà ta...***Vũ tử: Nhà ai?***Milk- ...)

Này nữ nhân ngọc, rõ ràng rất thông minh, thế nào đều nghĩ ko ra nàng tại sao muốn chạy đến cái chỗ này để chịu tội? Ở Phụng Hoàng quốc làm công chúa điện hạ của nàng thật tốt, ko nên chạy tới nơi này cùng người khác cướp nam nhân? Huynh đệ bọn họ có cái nào so ra kém cái kia hoa hoa công tử ?

Thực sự là tức chết hần!

Nếu ko phải nữ hoàng bệ hạ để cho bọn họ tới bảo hộ nàng, hần thật hận ko thể hiện tại liền bóp chết nàng để đỡ tức chết.

Đã vậy còn quá quả đảm ở tro hoàng cung người khác ra tấn danh tiếng, cũng ko hiểu được thu liễm phong mang của mình, còn buổi diễn liên thắng, tựa như sợ người ta ko biết nàng có bao nhiêu có khả năng, lại ko biết như vậy sẽ làm nàng bị chết nhanh hơn, người 1 người ngoại mới tới thế nhưng cướp hết oai phong của người khác, người khác ko nghĩ biện pháp diệt người mới là lạ.

Nhìn nàng như vậy tử, sợ rằng còn ko biết đại họa đang đến nữa?

Nhìn Tần Nham Ngạo kia dùng bộ dạng ghê tởm quái dị, Quân Phi Vũ ko khách khí đánh 1 phát- Người nếu tới tìm ta, có chuyện thì nói, đừng ở chỗ này âm dương quái khí thảo nhân ghét!

Tần Nham Ngạo thiếu chút nữa chán nản, nàng thế nhưng nói hần kỳ quái, thế nhưng nói hần thảo nhân ghét?

Hần Tần Nham Ngạo đi tới chỗ nào mà chẳng được nữ nhân hoan nghênh, bằng ko danh hào hần “Tích Hoa công tử” là như thế nào có được? Mà nữ nhân này lại 1 chút cũng ko bị bộ dáng hần mê hoặc, thực sự là có mắt như mù!

Nghĩ đến tình cảnh cùng an nguy của nàng, hần vẫn là dè xuống tức giận tro lòng- Ta là phụng nữ hoàng bệ hạ chi mệnh tới cứu người!

Quân Phi Vũ mi tiêm vừa kéo, hơi nhúu mày- Người có ý gì? Ko nói rõ ràng, ta sẽ ko cùng người đi.

Tần Nham Ngạo 1 lược thân đem nàng ôm vào tro ngực, phụng con người vẫn là doanh gia bất cần đời tiểu ý- Thế chủ đại nhân, chỉ sợ người còn ko biết? Thương Ngô quốc hoàng thượng đã bệnh tình nguy kịch, hiện tại Thương Ngô quốc thế cục khẩn trương, 1 điểm gió thổi cỏ lay liền khả năng có họa sát thân, mà người, lại cản trở người khác lộ!

__ Ko có khả năng! Mấy canh giờ trước hoàng thượng còn hảo hảo, thế nào thoáng cái liền bệnh tình nguy kịch? Người gạt ta!

Quân Phi Vũ dùng sức giãy giụa, lại thoát ko ra Tần Nham Ngạo khống chế.

Tần Nham Ngạo phụng con người nội hiện lên 1 tia lãnh ý- Người ko tin ta? Ta còn nói cho người biết 1 tin tức, Hoa Trầm Hương sẽ ko thú người, vì hoàng vị, hần sẽ thú nữ nhi thừa tướng Trầm Khôi Nhẹ làm vợ, mà hần, lúc này đang ở phủ thừa tướng cùng Trầm Thiên Lăng thương lượng hôn sự của hần cùng với Trầm Khôi Nhẹ! Nếu người ko tin, ta có thể dẫn người đi nhìn!

Quân Phi Vũ thân thể cứng ngắc tức khắc mềm nhũn đi xuống, Tần Nham Ngạo chỉ có thể chăm chú ôm nàng, ko để nàng ngã nhào trên đất, tâm, nhưng lại là đau xót.

Mà nàng lúc này mới hiểu được, nàng vì nam nhân khác đau lòng, nhưng nàng, lại để cho bọn họ đau lòng!

1 lát, Quân Phi Vũ mới ngẩng đầu, sắc mặt tái nhợt được dọa người, nắm tay phát tiết tựa như chủ ở Tần Nham Ngạo đích thân đánh- Ko! Ta ko tin! Là người gạt ta đúng hay ko? Nhất định là người đang gạt ta!

Nhìn Quân Phi Vũ kia bộ dáng khóc ko ra nước mắt đáng thương, Tần Nham Ngạo đột nhiên có 1 loại cảm giác muốn giết Hoa Trầm Hương, hiện tại chỉ là do hần nói cho nàng biết tin tức này mà thôi, lúc đợi được nàng tự mình theo tro miệng Hoa Trầm Hương biết tin tức này, nàng lại nên tự xử như thế nào?

Tro lòng chỉ cảm thấy từng đợt nhéo chặt, nhéo đau

Hần nhìn ko được chăm chú ôm lấy nàng, nhẹ giọng dỗ- Nha đầu ngọc, muốn khóc liền khóc đi! Ta cam đoan, ko hề cười người.

Quân Phi Vũ nắm tay buông xuống, đột nhiên dùng sức đẩy hẳn ra, đôi mắt sáng ở tro nháy mắt khôi phục sáng tro suốt, xinh đẹp trên mặt trần đầy kiên quyết, vẻ mặt thành thật nhìn hẳn nói- Nham Ngạo, cảm ơn người tới nói cho ta biết tin tức này, thế nhưng, ta bây giờ còn ko thể đi.

_ Vì sao?- Tần Nham Ngạo phượng con người nhú lại, tuần trên mặt cực kỳ xinh đẹp doanh đầy giận tái đi- Chẳng lẽ người thật muốn ko đụng nam tướng ko quay đầu lại?

Quân Phi Vũ yên lặng nhìn hẳn- Ko sai! Ta nhất định phải nghe được hẳn chính miệng nói cho ta biết. Nếu quả thật đúng như lời người nói, ta sẽ ko sẽ đem tâm lãng phí ở trên người của hẳn. Nhưng dù cho như vậy, ta cũng còn có 1 vật đang rơi vào trên người của hẳn, ta phải nghĩ biện pháp cầm về mới có thể đi.

_ Thứ gì? Giao cho ta đến làm, trên đời này ko có vật gì mà Tần Nham Ngạo ta lấy ko được- Quân Phi Vũ đang muốn gạt đầu, đột nhiên nghĩ đến mẫu hậu nói Thiên Linh châu là bí mật hoàng tộc, ai cũng ko thể để lộ bí mật, cuối cùng vẫn lắc đầu 1 cái- Ko thể! Chuyện này nhất định ta phải tự mình làm mới được.

Do nàng xuất thủ, có lẽ so với hẳn còn dễ dàng 1 chút.

Chỉ là, này Thiên Linh châu cũng ko biết Hoa Trầm Hương giấu ở đâu? Nàng thừa dịp lúc hẳn đi, tìm khắp phòng của hẳn cũng ko có tìm thấy, xem ra vẫn phải là chờ thời gian thích hợp, tự mình hướng hẳn mở miệng đòi về Thiên Linh châu .

Bất kể như thế nào, Quân Phi Vũ vẫn là cảm tạ Tần Nham Ngạo đến đây 1 chuyến vì nàng cảnh báo- Nham Ngạo, người đi về trước đi! Thay ta hướng mấy người bọn hẳn vấn an đi.

Tần Nham Ngạo còn muốn nói điều gì, cửa đã truyền đến 1 trận tiếng vang, là Hoa Trầm Hương đã trở về!

Nhìn thấy Tần Nham Ngạo vẫn là ko nhúc nhích, Quân Phi Vũ gấp đến độ cắn răng găm nhẹ- Người đi mau a!

63. Q.1 - Chương 63: Ngày Diệt Vong Hạnh Phúc

Nhìn thấy Tần Nham Ngạo vẫn là đứng ở nơi đó nhìn nàng, vẫn ko nhúc nhích, Quân Phi Vũ gấp đến độ cắn răng găm nhẹ- Người đi mau a!

Nghe được đại cửa mở ra thanh âm, Hoa Trầm Hương cước bộ, cũng theo hướng nội thất đi tới, chỉ cần lại vòng qua kia 1 đạo bình phong, hẳn liền tiến vào nội thất .

_ Tiểu Vũ, ta đã trở về!

Trời ạ! Thanh âm của hẳn nhẹ nhàng vang lên .

Quân Phi Vũ chỉ cảm giác tâm mình khấn trương đến độ sắp nhảy ra ngoài, nhưng Tần Nham Ngạo chết tiệt kia, lại chính đứng chết ở chỗ này, nàng mau muốn khóc!

1 đôi mắt đẹp doanh đầy cầu xin, nhìn hẳn, 2 tay lại kéo kéo, dùng môi ngữ nói với hẳn- Van cầu người, nếu ko muốn ta chết, người cũng nhanh chút đi thôi!

Xuyên thấu qua bình phong, phát hiện Hoa Trầm Hương kia thon dài cao ngất thân ảnh đã như ẩn như hiện, lập tức sẽ vào được, Quân Phi Vũ mau muốn điên muốn thét chói tai, đang muốn nhắm mắt lại chờ chết, Tần Nham Ngạo lúc này mới câu môi cười, đột nhiên 1 cái lắc mình, cả người tựa như 1 trận gió nhẹ, 1 chút theo bệ cửa sổ nhẹ nhàng ra.

Kia thân pháp, mau được vô cùng quỷ dị, Quân Phi Vũ thậm chí có 1 chút hoài nghi, hẳn còn có phải là người hay ko? Làm sao sẽ nhanh như vậy?

Nhìn thấy Tần Nham Ngạo đi, nàng mới thở dài 1 hơi, cả người ngã ngồi ở mép giường, chỉ cảm thấy trán tiêm lạnh lạnh, thân tay vừa sờ, mở ra vừa nhìn, đầy tay tâm lại tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Hoa Trầm Hương hô 1 tiếng ko ai đáp lại, tưởng nàng đang ngủ cho nên mới ko đáp với hẳn.

Nhưng vừa vào nội thất, lại phát hiện Quân Phi Vũ chính ngốc ngơ ngác ngồi ở mép giường, thấy nàng mặt cười tái nhợt, bộ dáng 2 mắt vô thần, Hoa Trầm Hương tro lòng cả kinh, lập tức vọt tới trước mặt nàng, vẻ mặt sốt ruột cầm 2 vai của nàng lắc- Tiểu Vũ, Tiểu Vũ, ngươi làm sao? Có phải hay ko ko thoải mái? Ngươi mau nói cho ta biết nha!

Quân Phi Vũ ko nói gì, lại ngơ ngẩn nhìn hắn 1 lát, sau đó, đột nhiên nhào vào tro ngực của hắn, lực đạo lớn đến làm cho thân thể hắn lui về phía sau 1 bước mới đứng vững.

Sửng sốt 1 chút, hắn mới xoay tay lại vây quanh nàng, vỗ nhẹ lưng của nàng- Tiểu Vũ, nói cho ta biết, làm sao vậy? Có được ko?

Quân Phi Vũ khác thường, làm cho Hoa Trầm Hương nghiêm trọng bất an, chẳng lẽ nàng biết cái gì? Theo lý thuyết, ko có khả năng a!

__ Ko có gì. Ta chỉ là thật lo lắng cho ngươi, đợi cả đêm, nghĩ đến ngươi sẽ ko trở về.

Nghe nàng nồng đậm giọng mũi, Hoa Trầm Hương chỉ cảm thấy mũi ê ẩm, tro lòng nhưng lại ngọt ngào , nguyên lai, nàng là đang lo lắng hắn!

__ Xin lỗi! Là ta ko tốt, cho ngươi lo lắng. Ngoan, nhanh lên giường nghỉ ngơi đi! Ngươi xem ngươi, cũng ko chiều cổ chính mình, đã trễ thế này còn ko nghỉ ngơi, nếu mệt phá hủy, ta làm sao bây giờ?

Hắn mặc dù đang trách nàng, nhưng ngữ khí lại ôn nhu say người.

2 người ôm nhau song song nằm ở trên giường, Quân Phi Vũ chăm chú ghé vào trước ngực của hắn, nhắm 2 mắt nghe tim của hắn nhảy, giống như lơ đãng hỏi 1 tiếng- Phụ hoàng ngươi triệu người tiến cung nói gì vậy?

Thân thể hắn cứng 1 chút- Ko có gì, chỉ là 1 chút chuyện nhỏ!

1 chút chuyện nhỏ sẽ cho tới nửa đêm mới trở về, thiên tài mới tin, rõ ràng là nói dối nàng, Quân Phi Vũ tâm có 1 chút bị thương, hắn cuối cùng là ko có đối với nàng thành thật với nhau.

Nghĩ đến cũng là, hắn hiện tại nhất định là muốn chân đạp 2 thuyền đi? Nam nhân mộng tưởng, ko đều là muốn tả ửng hữu bão sao?

Nàng ngẩng đầu, mở mắt ra, nhìn hắn nhắm mắt mặt lại an tường, chẳng lẽ hắn liền thực sự 1 điểm tâm lý gánh vác cũng ko có sao?

Nghĩ đến chính mình vì hắn lo lắng hãi hùng, tro lòng đột nhiên có chút hận đứng lên, hướng phía vai hắn bộc phát trực tiếp cắn đi xuống, đau đến hắn lập tức mở mắt ra.

Quân Phi Vũ cho là hắn sẽ xảy ra khí, nhưng hắn lại thấp giọng nhẹ cười rộ lên- Tiểu mèo hoang, đây là ngươi lưu lại dấu răng thứ 3 người ta nói 1 dấu vết chính là cả đời, ngươi có phải hay ko chuẩn bị cho phép ta tam sinh tam thế a? (Nghĩa là ở bên cạnh nhau 3 kiếp)

Quân Phi Vũ thân thủ khê vuốt môi của hắn, yêu mị cười- Nếu như thân thể của ngươi chỉ đánh thượng dấu vết của ta, chỉ bị 1 mình ta cắn, chỉ thuộc về ta 1 người, vậy ta cho phép ngươi tam sinh tam thế có cái gì ko được?

Hoa Trầm Hương khoe môi câu dẫn ra nhàn nhạt cười, trán tro lúc đó tất cả đều là sùng nịch- Đây chính là ngươi nói nga! Nhớ kỹ! Tam sinh tam thế, ta sẽ đời đời đuổi theo ngươi, cho ngươi trốn cũng trốn ko thoát!

Nói xong, hắn 1 xoay người, liền đem nàng sói ngoan đặt ở dưới thân.

Y sam, từng cái từng cái tung bay ra sa ngoài trướng, rơi lả tả ở dưới đất, đan vào ra 1 ái muội hình ảnh.

Hắn nhỏ vụn hôn, như lông chim bình thường, theo môi của nàng, hướng nàng trắng nõn thon dài cổ, 1 đường dao động đi xuống, cuối cùng, nhẹ nhàng rơi vào đỉnh điểm đỏ thừng, nhẹ nhàng mà gặm cắn, nàng bên tai vang râm rì yêu kiều, càng làm cho hắn cơ hồ muốn phát cuồng.

Càng là yêu nàng, liền càng là vui vẻ. Đồng dạng, vừa nghĩ tới ngày mai muốn nói với nàng, tâm, lại càng là cảm thấy vô cùng thống khổ.

Hắn dùng môi, lửa nóng hôn biến toàn thân của nàng, làm như mang theo 1 loại tận thế điên cuồng, lửa nóng địa điểm đốt toàn thân của nàng, chỉ muốn làm cho nàng theo hắn cùng trầm luân.

— Tiểu Vũ, ngươi là của ta! Ở đây ở đây đều là của ta, toàn bộ là của ta!

Hắn kích động được có chút nói năng lộn xộn.

Quân Phi Vũ đã có dự cảm, tro lòng biết rõ ràng, lại chỉ có thể đau ở tro lòng.

Nàng chưa từng có hi vọng quá xa vời, 1 người chỗ địa vị cao, chỉ là thật hi vọng nam nhân này sẽ vì nàng buông tha tất cả cho dù là đế vị, cam nguyện trở thành 1 vị tro chúng phu của nàng. (Vây mà chị dám nhận ko có hi vọng xa vời, phải gọi tham lam mới đúng!- Milk)

Cũng là bởi vì ko có hi vọng xa vời quá, vì thế, nàng buông tâm tư của mình đến chấp nhận hắn.

Chỉ cần Hoa Trầm Hương toàn tâm toàn ý yêu nàng, nàng thậm chí cho là hắn buông tha tất cả!

Nàng cho rằng, nàng như vậy trả giá nhất định có thể thắng được tim của hắn, thế nhưng, theo hắn hiện tại biểu hiện đến xem, có lẽ, ôn nhu triền miên, chỉ ở đêm nay .

Ngày mai, bọn họ còn có ngày mai sao?

Nếu như muốn cùng nữ nhân khác cùng nhau chia sẻ hắn yêu thương, nàng thà rằng mất hết!

Quân Phi Vũ khóe mắt trượt xuống 2 hàng lệ, đáp lại động tác cuồng dã nhiệt liệt, nàng chủ động hôn trả hắn, chủ động mời- Trầm Hương, mau yêu ta, dùng sức yêu ta...

Hắn mừng rỡ, 1 động thân, liền hung hăng tiến vào, thẳng tắp đụng tiến thân thể của hắn ở chỗ sâu tro, cũng đụng vào tro lòng của nàng, chấn vướng toàn thân của nàng.

— Tiểu Vũ, ta yêu hóa ra rất yêu rất yêu hóa...

Quân Phi Vũ nhớ, cả đêm này, hắn dường như ko chỉ 1 lần hướng nàng nói yêu.

Thế nhưng, lại luôn luôn nói xong có chút tuyệt vọng, còn có 1 chút...ko thể nghịch chuyển bàn quyết tuyệt, lại cứ như vậy lộ ra tuyệt vọng, hắn cô tịch cùng khẳng định, lại làm cho nàng cảm thấy 1 loại ngày diệt vong hạnh phúc.

Cả đêm, hắn điên cuồng mà muốn nàng

Tiền vị, hậu vị, thậm chí 1 ít khoa trương vị trí, hắn đều nhất nhất thường biến, tựa như 1 đấu ngư dũng sĩ như nhau, hắn ở trên người của nàng ko ngừng rơi hạ mồ hôi.

Hắn làm cho nàng biết, 1 nam nhân nhìn như ôn nhu, 1 khi thú tính phát tác đứng lên, sức chiến đấu vẫn là cường悍 được dọa người!

. . .

Theo nửa đêm vẫn ko ngừng lại, cho đến bình minh, Hoa Trầm Hương chỉ cảm giác mình như là phục xuân được phát tán, ko biết mệt mỏi kéo nàng hoan ái ko ngừng nghỉ.

Dù cho nghe được nàng lần nữa nói- Ko được...

Hắn vẫn là không chế ko được chính mình muốn nàng.

Bởi vì, tro lòng của hắn ở sợ hãi thật sâu, hắn sợ hãi nàng sẽ ko tha thứ hắn, hắn sợ hãi nàng ko biết hắn đối với nàng yêu.

Tựa hồ chỉ có yêu nàng, cảm giác nàng, đem mình cùng nàng chăm chú liên tiếp cùng 1 chỗ, mới có thể làm cho tro lòng hắn bất an cùng sợ hãi biến mất 1 điểm.

Nguyên lai hắn là thật yêu nàng! Hơn nữa, đã yêu tới 1 ngay cả chính hắn cũng ko biết sâu tới chỗ nào tình hình, yêu đến chỉ cần vừa nghĩ tới sẽ mất đi nàng, tim của hắn, sẽ đau đến hận ko thể hủy diệt thế giới này, đau đến muốn làm cho cả thế giới với hắn cùng nhau vì nàng mà đau mà thống hận.

Nhìn nàng ngủ thật say mặt cười, kích tình qua đi ửng đỏ vẫn lưu lại ở trên mặt nàng, làm cho nàng thoát nhìn càng mỹ được kinh người.

Hắn vẽ mặt thương tiếc nhẹ vỗ về.

Nàng thực sự rất đẹp! Rất đẹp! Kia loan loan mi tựa như xa vời thượng huyền nguyệt, lông mi thật dài giống như là cây quạt, còn có cặp kia con ngươi như nước lúc mở phiếm linh động quang thải, tiểu rất chọc người trêu mến chớp mũi, anh hồng mê người cái miệng nhỏ nhắn, trên người nàng mỗi 1 chỗ đều lộ ra tinh xảo cùng hoàn mỹ, giống như là từ tro tay thiên thần chế tạo nên đỉnh cấp đồ sứ tuyệt luân, tinh xảo được làm cho người ta yêu thích ko buông tay, chỉ nghĩ phóng ở tro lòng bàn tay che chở, tìm 1 chỗ cất kỹ, thăng đến vĩnh viễn.

Từng có quá ý niệm lợi dụng tro đầu, đến nơi này 1 khắc, hắn mới phát hiện, sớm đã ko còn sót lại chút gì.

Hắn ko muốn dùng nàng để chiếm được toàn bộ thế giới, hắn chỉ nghĩ dùng toàn bộ thế giới để đổi lấy 1 mình nàng.

Chẳng lẽ thực sự muốn hắn ở trước đạt được thế giới, liền nhất định phải hi sinh nữ nhân hắn rất yêu thương sao?

Nếu như phải, vậy hắn còn có thể cầu được tha thứ của nàng sao?

Thời gian, từng giọt từng giọt trôi đi.

Hoa Trầm Hương 1 bước cũng ko có lý khai phòng ngủ của hắn, tiếng sấm của quân gia Mộc cũng ko ngừng ở ngoài cửa vang lên, sau đó ko ngừng mà đem tin tức bên ngoài vương phủ 1 lại 1 chỗ truyền vào, truyền tới tro lỗ tai của hắn.

Tất cả, đều nằm ở tro lòng bàn tay của hắn từng bước 1 hoàn hảo tiến hành.

Thế nhưng, vì sao hắn lại 1 điểm vui sướng cũng ko có đây?

Nhìn nàng còn đang bình yên ngủ say, hắn chỉ nghĩ cứ như vậy nhìn nàng, coi chừng nàng, cho dù là cả đời cũng tốt.

Thế nhưng, xa cầu hạnh phúc, nàng cũng đang mở mắt ra kia 1 sát, khi hắn ko muốn tâm tình hạ, kết thúc.

Thời gian như nước trôi đi!

...

Quân Phi Vũ cảm giác này ngủ 1 giấc được hảo trầm hảo trầm, nhưng khi nàng khi mở mắt ra, lại phát hiện toàn thân tựa hồ liền lỗ chân lông đều trương ra, toàn thân lại lộ ra cái loại cảm giác kỳ quái này làm cho nàng thông thấu thoải mái cảm, giống như là cả người phi ở đám mây bồng bềnh muốn giương cánh bay cao phong nhiên cảm giác.

Đương nàng nhìn thấy Hoa Trầm Hương 1 thân cảm y trắng ngồi ở trước bàn đang cầm 1 quyển sách nhìn kỹ, tức khắc tóc đen tùy ý dùng 1 cây ti mang bó buộc ở phía sau, hắn tuần dật giống như là kia cổ trang kịch lý thần tiên công tử siêu phàm, toàn thân lộ ra 1 cỗ hơi thở sạch sẽ.

Như vậy nhìn hắn, thấy thế nào, thế nào cũng tựa như 1 con mọt sách, rất khó tưởng tượng, hắn nam nhân như vậy, nhưng thật ra là 1 mình sống ở thâm cung, nam nhân tâm tư phức tạp đang chuẩn bị nắm thiên hạ tro tay.

Quân Phi Vũ ở tro lòng than nhẹ 1 tiếng, nếu như có thể mỗi ngày giống như bây giờ, nàng tỉnh lại, có thể nhìn thấy hắn ở bên cạnh nàng, tùy ý kiến những thứ gì, thật là có bao nhiêu tốt!

Hoa Trầm Hương làm như cảm giác được cái gì, đột nhiên quay đầu lại, thấy đó là Quân Phi Vũ nhìn hắn, ko biết muốn cái gì, về mặt hướng tới biểu tình.

Thấy nàng tỉnh, hắn lập tức thả tay xuống, mấy bước chạy vội tới trước giường, ôn nhu che chở- Tiểu Vũ, người đã tỉnh? Đói bụng ko? Mau đứng lên tắm 1 chút, ăn 1 chút gì, cũng đừng để đói bụng bảo bối của ta.

_ Hiện từ lúc nào?

Nàng nhợt nhạt cười, nhìn thấy ánh mắt của hắn lại ám trầm đứng lên, nhất thời cảnh giác nhìn ngực, nhìn thấy chần khóa thực được che kín, ko có đi quang, ko có mê người phạm tội chi ngại, lúc này mới yên lòng lại. (Chỉ xem ra cả đêm vất vả rồi, mới cảnh giác Hương Hương như vậy...- Milk)

Hắn cười quát quát mũi của nàng- Đã giờ Thân. Mau đứng lên, tiểu trư, người đã ngủ 1 ngày!

_ A?- Nàng sưng sốt 1 chút, lập tức liền ngây ngốc nở nụ cười- Nguyên lai ngủ lâu như vậy, ta thể nào cảm giác mới 1 hồi thôi? Ngô, ta ko muốn rời giường, ta còn muốn ngủ thêm 1 hồi.

Nói xong, nàng liền lại nhắm 2 mắt.

Nhìn ngoài cửa sổ tây tà thái dương, thời gian ko nhiều lắm.

Hoa Trầm Hương nhẹ nhàng mà than 1 tiếng- Tiểu Vũ, ta đã lệnh cho người ta đem Mưa Hiên phòng ở thu thập đi sửa chữa lại, Tiểu Vũ, ta mang người đi nhìn, nhìn xem người có thích hay ko? Nếu có đâu ko hài lòng, ta lại để cho bọn họ sửa.

Quân Phi Vũ nhàn nhạt mở con ngươi, cứ như vậy yên lặng nhìn hắn, lúc đang nhìn đến ánh mắt của hắn lóe ra, nàng nhẹ thở ra 1 chữ- Hảo!

Nói xong, liền đứng dậy.

Nàng cũng ko mắc cỡ, cứ như vậy ngay trước hắn mặt, chậm rãi, từng cái từng cái cầm quần áo mặc vào.

Tâm, có chút toan, có chút đau, có chút làm cho nàng cảm thấy luống cuống cùng vô lực.

Còn chưa có khẩu thượng cuối cùng 1 khẩu, thân thể đã bị hắn chăm chú ôm vào tro ngực- Tiểu Vũ, người đừng như vậy, lòng ta đau! Thực sự hảo tâm đau!

Nàng yếu ớt nói- Nếu yêu thương, vì sao còn muốn như vậy tổn thương ta?

Hoa Trầm Hương 2 tay cầm mặt của nàng, vẻ mặt thành thật gần như phát thệ nói- Tiểu Vũ, đây chỉ là tạm thời. Ta bây giờ là bất đắc dĩ, rất nhanh ta có thể xoay cục diện. Ta cam đoan, ta nhất định sẽ ko phụ người, kiếp này kiếp sau, tam sinh tam thế, ko bao giờ phụ người!

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng thở dài, rũ xuống con ngươi, như là giống như nằm mơ nhẹ ngủ- Nhưng người bây giờ đã làm chuyện phụ ta!

Hoa Trầm Hương 2 tròng mắt nhú lại- Tiểu Vũ, có phải hay ko có ai lắm miệng nói cho người cái gì?

Quân Phi Vũ lắc đầu, khóe môi nổi lên 1 tia cay đắng cười- Trầm Hương, người thành thật nói cho ta biết, người có phải hay ko muốn kết hôn cùng Trầm Khôi Nhẹ? Nếu như người thật yêu ta, xin mời đem tất cả đều nói cho ta biết, ta ko phải ngu ngốc, người cũng đừng làm cho ta theo tro miệng người khác biết tất cả của người, hội này làm cho ta cảm thấy nan kham. Cầu người, đừng làm cho ta ở trước mặt người khác xấu hổ vô cùng, được ko?

Nàng nhẹ đạm ngữ khí, làm cho Hoa Trầm Hương sợ hoảng lên.

Hắn 1 tay lấy nàng tiến vào tro lòng, ôm được tử chặt, ngữ khí có chút bối rối- Tiểu Vũ, ta đáp ứng thú nàng, chỉ là bởi vì Trầm Thiên Lăng uy hiếp ta, di chiếu phụ hoàng đã đến tay của hắn, nếu như ta ko chịu thú Trầm Khôi Nhẹ, hắn sẽ phá hủy kia phân di chiếu, nếu như ko có di chiếu phụ hoàng, dựa theo luật lệ Thương Ngô, hoàng vị liền do thái tử tiếp nhận. Vì thế, hiện tại thừa dịp phụ hoàng còn có 1 khẩu khí, ta mới ko thể ko ra hạ sách này, tạm thời chờ Trầm Thiên Lăng ổn định, chờ ta ngồi trên hoàng vị, lại hưu Trầm Khôi Nhẹ.

_ Vậy ta đâu? Người có nghĩ tới hay ko ta sẽ nghĩ như thế nào? Người nghĩ làm cho ta trở mặt nhìn nam nhân mình âu yếm đi thú nữ nhân khác, muốn ta biểu hiện ra chút nào ko để ý cùng rộng lượng sao?

Nàng thân thủ muốn đẩy hắn ra, lại đẩy bất động hắn 1 tắc 1 ly.

_ Tiểu Vũ, người nghe nói ta đã...- Hoa Trầm Hương còn muốn giải thích, Quân Phi Vũ lại nghiêm nghị cắt ngang hắn- Người ko cần cùng ta giải thích nhiều như vậy, người chỉ muốn nói cho ta, đây hết thấy có phải hay ko người vì leo lên hoàng vị mà bày vì bộ? Có phải hay ko nhất định phải dùng thủ đoạn như vậy, người mới có thể củng cố hoàng vị của người? Người chỉ cần trả lời ta, phải, hoặc ko phải?

Hoa Trầm Hương tâm cứng lại, ngửa đầu, đóng chặt mắt, cắn răng phun ra 1 chữ- Phải!

Quân Phi Vũ lộ vẻ sầu thảm cười, vọt tới bên tường, nhổ xuống giắt trường kiếm, trường kiếm vung lên, tóc đen hoa rơi- Nếu như người cố ý muốn kết hôn nàng, như vậy, từ nay về sau, ta người giống như bây giờ, ân đoạn nghĩa tuyệt!

Hoa Trầm Hương chỉ cảm thấy tâm tựa như bị nàng dùng thiết chùy hung hăng đồn nghiêm trọng 1 chút, cảm giác tâm mình tứ phân ngũ liệt, huyết hoa văng khắp nơi, đau đến hần thẳng thở dốc.

Cặp kia tro trẻ con người, đau đến trợn tròn, doanh đầy dày đặc bi ai- Tiểu Vũ, người cho là, người vào hoàng cung này, còn có thể trở ra đi sao?

Quân Phi Vũ cười lạnh, vẻ mặt ngạo nghễ- Có thể ra hay ko, chúng ta có thể thử nhìn xem!

_ Tiểu Vũ, van cầu người, đừng như thế đối với ta, ta yêu người! Chỉ cần chờ hoàng vị vừa đến tay ta, ta sẽ lập tức hưu Trầm Khôi Nhẹ, phong người làm hậu. Ta vĩnh viễn cả đời chỉ yêu người, hậu cung vì người ko lập, ko tiến 1 phi 1 tần, có được ko?

Hoa Trầm Hương đau khổ cầu, hần thực sợ, sợ nàng cứ như vậy kiên quyết ly khai, sợ nàng cứ như vậy đem tim của hần mang đi, lưu lại 1 mình hần sống như cái xác ko hồn.

_ Ta cũng cầu người, nếu như người muốn kết hôn người khác, liền buông ta ra!- Quân Phi Vũ lệ rớt xuống, dần dần, khóc ko thành tiếng.

_ Ngày đó long châu đâu? Thiên Long châu người ko muốn sao?- Nóng ruột bất đắc dĩ lại hoảng hốt làm Hoa Trầm Hương bất lực, sử xuất đòn sát thủ cuối cùng- Người đồng ý đi theo ta tới Thương Ngô quốc, ko phải là vì muốn tìm hồi Thiên Linh châu sao? Chỉ cần người đáp ứng ta lưu lại, chờ ta leo lên đại vị ngày đó, ta liền đem Thiên Linh châu cho người!

Hoa Trầm Hương vẫn là chăm chú ôm nàng, e sợ cho chính mình buông lỏng tay, nàng bỏ chạy khai ko thấy.

_ Tiểu Vũ, ta là thật yêu người, cầu người lưu lại, lưu lại cùng ta, 1 mình ta rất cô độc, rất vất vả, ta cần người ở bên cạnh ta! Nhìn người, cho dù người cái gì cũng ko nói, ta cũng sẽ tràn ngập dũng khí cùng lực lượng.

Quân Phi Vũ tròn mắt, cúi đầu trầm mặc ko nói, lại ko có lại nói ly khai.

...

Ngày thứ 2, Quân Phi Vũ bước vào Mưa Hiên phòng.

Nàng 1 ngày 1 ngày nhìn Quang Vinh vương phủ náo nhiệt, nơi chốn giăng đèn kết hoa, hồng sắc hỉ tể tùy ý có thể thấy được, nơi chốn lộ ra vui mừng khí.

Nghe nói, mấy ngày nữa chính là ngày vui .

Theo hần ngày lành tới gần, lòng của nàng, lại càng ngày càng trầm xuống hơn.

Cơm, cũng càng ăn càng ít.

Chỉ là gần mấy ngày, Quân Phi Vũ liền gầy đi rất nhiều, Hạ Cúc nhìn ở tro mắt, đau ở tro lòng.

Rơi vào đường cùng, Hạ Cúc vẫn là báo cáo cho Hoa Trầm Hương biết.

64. Q.1 - Chương 64: Ly Khai

Hoa Trầm Hương nghe được Hạ Cúc bẩm báo, lập tức thả tay xuống mọi chuyện, nóng ruột theo Hạ Cúc chạy vào Mưa Hiên phòng, liếc mắt 1 cái liền trông thấy cái kia ngồi ở tro đình nghĩ mát cuộn mình thân thể kiều người.

Mặt trời lặn ánh chiều tà chiếu vào cái kia mảnh khảnh bóng lưng thượng, lộ ra 1 cổ vô pháp hiu quạnh cùng cô đơn, làm cho hắn vừa thấy tâm tựa như phá 1 động, có 1 loại lạnh sâu sâu đau, tựa kia nghiền nát ngực lan tràn tới toàn thân.

Hắn hướng Hạ Cúc phát phát tay, nhẹ chân nhẹ tay đi tới, ngồi ở phía sau của nàng, nhẹ nhàng mà đem nàng ôm vào tro lòng.

— Tiểu Vũ, ta nên bắt người làm sao bây giờ? Đừng làm cho lòng ta đau nữa, có được ko?

Quân Phi Vũ khi hắn tiến vào 1 khắc kia liền biết hắn tới, nhưng nàng ko muốn động, ngay cả bị hắn ôm vào tro lòng ôm lấy, vẫn là ko muốn động, ko muốn nói chuyện, cả người lười biếng, chuyện gì cũng ko muốn làm, đã nghĩ làm cho suy nghĩ của mình lắng xuống.

Kỳ thực mấy ngày nay, nàng cũng ko có giống như Hạ Cúc nói như vậy ko chịu nổi.

Mặc dù nàng sẽ vì quyết định của hắn mà đau lòng, nhưng nàng còn ko sẽ vì 1 người nam nhân tuyệt thực.

Nếu sự thực đã điều ở trước mắt, nàng chưa từng có nghĩ tới trốn tránh đi, đây ko phải là chuyện mà nàng Quân Phi Vũ sẽ làm! Nàng chỉ là càng thêm nghiêm túc cố gắng luyện công, đem toàn bộ tâm tư của mình chuyên chú ở võ học, như vậy ít nhiều sẽ giảm bớt 1 ít đau đớn cùng phiền muộn tro lòng nàng.

Vì thế, nàng thường thường đem chính mình quan ở tro phòng, 1 cửa chính là 1 ngày, luyện khởi công đến cơm cũng ko ăn, mặc dù người là gầy 1 chút, nhưng thân thể của nàng là ko có vấn đề, công lực ở mấy ngày nay cũng tiến nhanh ~ nhưng Hạ Cúc chính là yêu thương nàng, nàng rõ ràng ko muốn đi tìm Hoa Trầm Hương, Hạ Cúc hay là ko có nghe lời của nàng, đi đem hắn tìm qua đây.

Nàng hiện tại chẳng qua là đang đợi 1 kết quả, đợi nữa 1 cơ hội làm mình thoát thân khỏi nơi đây mà thôi.

Tâm tự do, ở nơi đâu đều là tự do, ngoài chuyện của bản thân, chưa bao giờ là lý do vây khổn của nàng.

Tâm ko tự do, cho dù người là tro hoàng cung viện, vẫn là thế ngoại đào nguyên, cũng sẽ ko cảm giác được vui vẻ cùng chương phúc.

Nàng xem tựa như rất nhu nhược, ở thời gian đang yêu, lòng của nàng thật là mềm mại, nhưng bọn hắn ko biết, lòng của nàng 1 khi ngạnh đứng lên, cũng là rất dọa người .

Nếu như yêu, liền hung hăng yêu;

Nếu như ko yêu, vậy nhất đao đoạn cái sạch sẽ.

Thế nhưng, trước mắt người nam nhân này, xem ra sẽ là sai ý, hắn cho rằng nàng sẽ vì chuyện hắn kết hôn, mà 1 mặt chìm đắm ở bị thương cùng tro thống khổ đi?

Trầm Hương, ta có thể lý giải quyết định của người!

Thế nhưng, xin thứ cho ta ko có cách nào tiếp thu, bởi vì yêu, vì thế ta ko muốn ủy khuất chính mình.

Ta thà rằng đem phần yêu này cất giấu bảo tồn đứng lên, cũng ko nguyện phá hư nó đã từng cho ta mỹ hảo.

Trái tim của ta bị thương sao? Đúng vậy, ta thương tâm!

Nhưng ta sẽ sống được rất tốt cho người xem, ta cũng nhất định sẽ tìm được kia 1 nam nhân vì ta buông tha toàn bộ thế giới, nam nhân chỉ nguyện ý vì ta mà sống!

Hắn sẽ cho ta toàn bộ, ta cũng sẽ hồi hắn mà bỏ toàn bộ nam nhân khác! (Chị làm được sao, nếu làm được thì đâu còn là truyện np nữa. Chị thật xảo quyết...- Milk)

Thật đáng tiếc! Người nam nhân này, lại ko phải người!

Quân Phi Vũ 1 bên tựa ở tro ngực của hắn nghĩ, 1 bên chặt nhắm mắt, nàng ko dám mở mắt ra, nàng sợ vừa mở khai, kia lộ, vẫn là sẽ tựa như mở cổng hồng thủy, ko bị nàng khống chế đổ ko ngừng.

Nàng co rúc ở tro ngực của hắn, gần như tham lam hấp thụ trên người hắn ấm áp, tiếp qua hai nhật, loại này ấm áp, đều ko hề thuộc về nàng!

Vừa nghĩ tới người đã từng thuộc về mình, đảo mắt lại thành của người khác, tâm, tại sao có thể ko đủ đau?

Tựa như đồ chơi của tiểu hài tử, lâu, cũng có cảm tình.

Nàng lại thế nào kiên cường, lại nghĩ như thế nào muốn bỏ qua, đau, lại như bóng với hình, như thư phụ cốt.

— Tiểu Vũ, thế nào ko ăn cơm? Có phải hay ko đầu bếp nấu ăn ko ra gì?- Hoa Trầm Hương ở bên tai nàng cúi đầu ôn nhu hỏi, môi, vô tình hay cố ý quét vành tai của nàng, cho nàng mang đi từng đợt ma dương cảm.

Quân Phi Vũ quay đầu lại, cười híp mắt nhìn hấn, thân thủ vuốt lên hấn cau lại mi, cấp tốc ở trên môi hấn trộm 1 hương, mặc dù hấn ko phải 1 hảo lão công đứng nghĩa, nhưng dầu gì cũng là 1 mỹ nam, hiện tại nhân cơ hội ăn nhiều vài hộp đậu hủ, sau này thành của người khác, nàng đã có thể ko còn khẩu vị mà ăn nữa.

— Ta ko sao, người yên tâm đi! Chính là gần đây cảm giác có chút buồn, khẩu vị ko tốt mà thôi. Nếu ko, người bồi ta uống 1 chén đi? Nhân sinh đắc ý cần phải tận vui mừng, đừng sử kim phi đối ko nguyệt. Đi, chúng ta về phòng đi, làm cho Hạ Cúc đi chuẩn bị 1 ít rượu và thức ăn, chúng ta ko say ko nghỉ!

Hoa Trầm Hương kéo lại nàng, từ trên xuống dưới đánh giá nàng mấy lần, thần sắc đột nhiên có chút kích động- Tiểu Vũ, tìm ngự y tới cho người kiểm tra 1 chút được ko?

Quân Phi Vũ vừa nhìn hấn kia thần sắc, liền biết hấn hiểu sai.

— Người muốn đi đâu? Ta ko mang thai!

Hoa Trầm Hương kích động sắc mặt nhất thời thay 1 mảnh ai oán- Ko phải chứ? Ta đều như thế nỗ lực, lão thiên gia vì sao còn ko cho ta 1 tiểu hài tử?

Quân Phi Vũ nhú mày nhìn hấn, khó trách hấn mấy ngày nay mỗi ngày quần quít lấy nàng muốn ko ngừng, thì ra đánh là này mưu ma chước quỷ nha! Chẳng lẽ hấn cho là có oa nhi là có thể ràng buộc ở nàng sao? Thực sự là nghĩ đến mỹ, cho dù có oa nhi, nàng muốn chạy, hấn cũng ko thể bắt kịp!

Tốt xấu gì nàng cũng là nữ nhân thời đại mới xuyên tới được, nhân tố tiểu thuyết mang bầu chạy trốn nhiều như thủy triều ắt ko thể thiếu, tại sao có thể dắt được cước bộ của nàng?

Nhìn Quân Phi Vũ vẻ mặt trêu tức biểu tình, Hoa Trầm Hương rất là đả kích, nhưng vẫn là chưa từ bỏ ý định hỏi- Tiểu Vũ, chẳng lẽ người ko muốn cùng ta sinh đứa nhỏ?

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng thoát ra ngực của hấn, đưa lưng về phía hấn, mặt ngó về phía mặt trời chiều, nhàn nhạt nói- 2 ngày nữa, người chính là nam nhân của Trầm Khói Nhẹ, muốn sinh, nên nàng ta sinh mới danh chính ngôn thuận.

Nàng ở tro lòng hờ lạnh oán thầm hấn vọng tưởng- Ta hiện tại tính cái gì a? Làm cho ta cùng người sinh con, đây ko phải là chê cười sao? Người nhưng thật ra nghĩ đến mỹ! Theo người quyết định cùng nàng kết hôn 1 khắc kia bắt đầu, 2 chúng ta liền đã định trước ko còn duyên phận, nếu như ko phải là vì Thiên Linh châu, ta đã sớm nói cho người cúi chào, còn đáng giá ở chỗ này thụ này đau đến khắc cốt ghi tâm sao?

Hoa Trầm Hương giữ chặt 2 vai của nàng, ép nàng đối mặt với hấn- Tiểu Vũ, con của ta chỉ muốn cho người tới sinh.

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng cười- Được rồi, ta biết! Chúng ta bây giờ đừng nói cái này, có hay ko đứa nhỏ, vậy cũng phải nhìn ý tứ lão thiên gia. Đi thôi! Đi ăn cơm đi!

1 buổi tối cuối cùng trước ngày hấn thành thân, Hoa Trầm Hương lại vội, người vẫn là ngủ lại ở tại Mưa Hiên phòng.

1 đêm liêu chết triền miên, ở lúc Quân Phi Vũ ngủ tỉnh lại, bên gối sớm đã người đi sàng ko, bên tai loáng thoáng truyền đến tiếng hỉ nhạc.

Quân Phi Vũ đóng chặt mắt, tro lòng có 1 luồng châm thứ bàn đau, rậm rạp hướng toàn thân tán đi.

Hấn thế nhưng thực sự kết hôn! Tân nương cũng ko phải nàng.

Dù cho lại tiêu sái thế nào, thật đến nơi này 1 khắc, nước mắt nàng vẫn là nhịn ko được rơi xuống.

Nàng bỏ mặc chính mình khóc lên 1 hồi, coi như là thương tiếc bọn họ từng có tình yêu, qua ngày này, nàng sẽ ko cho phép chính mình lại vì hấn rưng 1 giọt lệ.

Lặng yên lau khô lệ trên mặt, Quân Phi Vũ trên mặt lại khôi phục đậm mạc tự nhiên của nàng.

Đứng dậy, nhìn thấy bên cạnh đã có Hạ Cúc vì nàng chuẩn bị cho tốt nước nóng, nàng yên lặng rửa mặt, vẫn là 1 thân bạch y, đang chuẩn bị lúc ra cửa, đột nhiên phát hiện lại có 1 thân ảnh, nhanh chóng theo bệ cửa sổ chạy trốn tiến vào.

Nàng ko chút nghĩ ngợi, trương tay liền đánh.

Người tới nhẹ nhàng chột lóe, thấp giọng hô- Vũ nhi, là ta!

Nghe được kia thanh âm quen thuộc, Quân Phi Vũ lập tức ngừng tay, nhìn Tiêu Bạch mặc trang phục gia đình, hiển nhiên hấn đã dịch dung, thoát nhìn tựa như 1 trung niên nhân, nhưng khí chất của hấn lại là như vậy đặc biệt, Quân Phi Vũ vẫn là nhận ra hấn, tro lòng nhất thời dâng lên 1 loại ê ẩm chất chất tư vị, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Khi hấn ầm áp tươi cười trước mặt, nàng nhin ko được mũi đau xót, biểu môi mếu máo, nhìn hấn, ko nói gì ngừng nghẹn.

Nhìn nàng kia biểu cái miệng nhỏ nhắn bộ dạng ủy khuất, Tiêu Bạch nhẹ nhàng thở dài, trương tay liền đem nàng lăm vào tro ngực- Vũ nhi, ta tới đón ngươi trở lại! Thiên Linh châu Tam đệ đã lấy tới tay, người ko cần lại ủy khuất ở tại chỗ này xem sắc mặt bọn hấn.

Quân Phi Vũ cả kinh- Làm sao ngươi biết Thiên Linh châu?

Tiêu Bạch nhẹ nhàng cười- Nếu Hoa Trầm Hương đều có bản lĩnh có thể trộm đạt được Thiên Linh châu, chúng ta có thể nghe được Thiên Linh châu hạ lạc, sẽ đem nó trộm trở về, này lại có cái gì ngạc nhiên?

Quân Phi Vũ nắm chặt 2 cánh tay của hấn- Tiêu Bạch, ngươi có thể xác định Nham Ngạo bắt được cái kia Thiên Linh châu là đồ thật ko?

Tiêu Bạch sững sốt- Cái kia Thiên Linh châu nếu nắm tro tay, êm dịu bóng loáng, quanh thân có nhàn nhạt oánh quang, sờ lên có 1 luồng cảm giác lạnh lẽo êm dịu.

Nghe hấn hình dung như thế, xem ra là Thiên Linh châu thực sự.

Nếu tìm được Thiên Linh châu rồi, nàng kia còn do dự cái gì, Quân Phi Vũ lập tức gật đầu- Tiêu Bạch, ta trở về với ngươi! Ngươi chờ 1 chút, ta thu thập 1 chút.

Động tác của nàng sạch sẽ lưu loát, tam hạ 2 cái liền cất xong thiếp thân y phục, hướng rộng lớn tay áo lung lý 1 tắc, cái khác đồ trang sức bảo vật cái gì cũng ko mang, cứ như vậy tay ko mà đến, cũng tay ko mà về, nàng ko muốn mang đi thuộc về ở đây bất luận cái gì 1 ít đồ.

Tiêu Bạch đậm mạc nhất tiếu- Đi thôi! Chúng ta về nhà!

Nói xong, hấn cánh tay dài nhấc lên, ôm nàng liền nhẹ theo ngoài cửa sổ nhẹ nhàng ra.

Cũng may bởi vì Hoa Trầm Hương suy nghĩ đến muốn tị hiềm, cho nên an bài đình viện của nàng tương đối gần hậu viện, mặc dù có người gác, nhưng hiển nhiên Tiêu Bạch sớm đã thành công mua được có người giúp, nhìn phía trước chính âm âm 1 mảnh, tất cả mọi người ai cũng chạy đi hỗ trợ, cũng chỉ là 1 thời gian ngắn khe hở này, đủ để cho bọn họ thông dong trở ra .

Đương Tiêu Bạch dẫn Quân Phi Vũ nhảy lên tường cao kia 1 sát, Quân Phi Vũ quay đầu lại liếc mắt nhìn, xa xa 1 người nam nhân hồng sắc tân lang phục, ko phải là Hoa Trầm Hương sao?

Bỗng nhiên quay đầu lại, đã là lệ rơi đầy mặt.

Người ta nói mỗi tình đầu nhất khó quên, Hoa Trầm Hương coi như là đối tượng thứ nhất của Quân Phi Vũ từng có hồ động luyến ái, nhưng là thật ko ngờ, lại nhanh như vậy liền chung kết !

Vẫn là tự mình trở lại địa bàn đi!

Chí ít, địa bàn của mình có thể chính mình tác chủ, chẳng sợ là 1 người lưu lạc ở giang hồ cũng tốt, nói ko chừng lúc nào tìm được 1 người yêu, sẽ tìm đến 1 thế ngoại đào nguyên, nàng cũng có thể quá thượng yên ổn hạnh phúc sinh sống.

Quang Vinh vương phủ cửa sau ngoại, sớm đã dừng 1 chiếc xe ngựa tiếp ứng, nhìn thấy bọn họ đi ra, lái xe nhân mã thượng ngồi thẳng người.

Quân Phi Vũ nhìn thấy, kia lái xe hắc y tiểu tử, ko phải là Trình Nhất Dao sao?

Bọn người kia, thế nhưng tất cả đều tới.

Nàng vừa có chút cảm giác mát tro lòng, tro nháy mắt chảy qua tảng lớn tảng lớn ẩm áp.

Nàng chủ động cùng hần chào hỏi- Nhất Dao, ngươi cũng tới!

Trình Nhất Dao tro mắt tràn đầy yêu say đắm cùng tưởng niệm vị đạo, hướng nàng gật gật đầu, ý bảo bọn họ lên xe- Đại ca, mau dẫn Vũ nhi thượng phong, chúng ta ly khai lại nói! Chậm thì có biến!

Tiêu Bạch gật đầu, mang theo Quân Phi Vũ cấp tốc bay vào xe ngựa.

— Giá...

Trình Nhất Dao trường tiên vung, 2 mã cũng đề về phía trước cuộn cuộn, kéo động xe đã ở tro nháy mắt như tên rời cung, phương hướng nhắm cửa thành mà đi.

Hoa Trầm Hương tâm thần từ lúc bước ra khỏi Mưa Hiên phòng 1 khắc kia, đã cảm thấy vẫn bất an.

Quân Phi Vũ biểu hiện càng là trầm tĩnh, tro lòng của hần lại càng là ko an.

Xuất môn tiền, nàng còn đang nặng nề ngủ, kia duyên dáng khoe môi hơi câu dẫn ra, nhìn ko ra kia trương diễm tĩnh ôn nhu trên mặt có bất luận cái gì ko hài lòng, hần tham lam vẫn nhìn, nhìn, ko muốn buông tay.

Nghĩ đến chủ động đem qua của nàng, cuồng nhiệt của nàng, hần lại thấp thân thể, ở trên môi của nàng hôn rồi lại hôn, cuối cùng mới ko thể ko buông tay nàng ra, đi ra cửa đi.

Tiểu Vũ, chờ ta! Chờ ta qua 1 cửa ải khó khăn này, ta nhất định sẽ cho ngươi hạnh phúc! Toàn bộ hạnh phúc, hôm nay là ngày hần đại hôn, nhưng hần khuôn mặt tuần tú so với bất cứ lúc nào đều nghiêm túc, vốn nên là nhà trai tự mình đi nghênh tiếp, nhưng Hoa Trầm Hương lại mượn thân thể khó chịu mà cự tuyệt đi vào đón dâu, nghỉ ngơi tro nhà làm cho khách khứa tới tham gia hôn lễ ngạc nhiên khi thấy phụ hoàng cùng Hoa Trầm Ngọc thay thế hần đi vào đón dâu.

Hần cũng cảm giác hần nhất định phải ngồi ở chỗ này, nhất định phải muốn xem cái kia bảo bối của hần đừng cho người trộm đi!

Ko biết vì sao, theo tiếng hỉ nhạc tới gần, tim của hần cũng càng ngày càng bất an hơn, thậm chí ngay cả với tân khách hần cũng ko có tâm tình hư ứng.

Đột nhiên, hoa viên ngoại truyện đến 1 trận ồn ào náo động, hần lông mày rậm vừa nhíu- Mộc Lôi, mau đi xem 1 chút xảy ra chuyện gì?

Mộc Lôi ra 1 hồi, trở lại- Chủ tử, là tiểu thiên kim của Trình tướng quân ko biết thế nào té xuống hồ nước đi! Vừa cứu lên đến, hiện tại chính đi thỉnh thái y đến.

— Cái gì? Tiểu thiên kim của Trình tướng quân rơi xuống nước? Đi, cùng bản vương đi xem!- Hoa Trầm Hương đứng lên, tro lòng cái loại này bất an càng cường liệt.

Đi tới gần hồ nước, vây quanh 1 đồng người, ko biết ai hô 1 tiếng- Vương gia tới!

Mọi người vội vàng nhường đường cho hần, Hoa Trầm Hương đến gần vừa nhìn, quả nhiên thấy phụ nhân Trình tướng quân chính ôm nữ nhi bảo bối của nàng ở nơi đó khóc, tiểu gia hỏa năm ấy 10 tuổi, hiển nhiên còn ko có tỉnh táo lại, nhưng ko thấy thân ảnh Trình tướng quân.

Mộc Lôi nhìn vây quanh nhiều hạ nhân như vậy, hướng bọn họ thấp giọng quát- Đều vây ở chỗ này để làm chi, nên làm gì thì làm đi, hôm nay tất cả mọi người trừ lương 1 nửa.

Hoa Trầm Hương chỉ cảm thấy tro lòng khó chịu, đi lên phía trước- Trình phu nhân, làm cho bản vương nhìn!

— Làm phiền vương gia!- Trình phu nhân ngừng thanh âm.

Hoa Trầm Hương phiên liễu mí mắt nhìn Trình tiểu thiên kim, vận đủ nội lực, vươn 2 tay ở trước ngực của nàng dùng sức nhấn 1 cái, chỉ nghe thấy Trình gia tiểu thiên kim “Oa” há miệng, phun ra 1 ngụm ô nước, dùng sức khụ, 1 hồi liền mở 2 mắt ra.

— Mộc Lô, mau dẫn Trình tiểu thiên kim đi tắm thay y phục, lại làm cho phòng bếp chuẩn bị canh gừng cho nàng ấm người, nhanh lên 1 chút!

Giúp xong đây hết thấy, Hoa Trầm Hương đứng lên, lúc ánh mắt xẹt qua xa xa Mưa Hiên phòng, đột nhiên 2 tròng mắt nhú lại, làm như nghĩ tới điều gì, đầu ngón chân 1 điểm, thân hình như tia chớp hướng phía nghe Mưa Hiên phòng thẳng bay đi.

65. Q.1 - Chương 65: Giận Dữ Vì Hồng Nhan

Mưa Hiên phòng.

Hạ Cúc vẫn qui củ canh giữ ở cửa, rất sợ công chúa luẩn quẩn tro lòng, ko dám ly khai nửa bước.

Đột nhiên, xa xa thấy vương gia vẻ mặt hắng giọng, mang theo 1 thân sát khí hướng bên này vọt tới, sợ đến nàng vội vàng quỳ trên mặt đất- Nô tỳ bái kiến vương gia.

Hoa Trầm Hương lại 1 câu cũng ko có nói, trực tiếp nhắc chân, hung hăng hướng đại môn đạp tới “Bằng”

1 tiếng vang thật lớn, rầm chắc đại môn lại bị hấn 1 cước cấp đá bay, hét lên rồi ngã gục, có thể nghĩ, vương gia tức giận có bao nhiêu.

Hạ Cúc sợ đến cũng ko dám thở mạnh 1 tiếng, nhìn vương gia nổi giận dùng dùng thân ảnh trực tiếp chạy vào tro phòng Mộc Lô đi theo ở phía sau Hoa Trầm Hương mà đến, ở lúc nhìn thấy Hoa Trầm Hương như vậy nổi giận, tro lòng đồng dạng lo sợ bất an, vương gia ko khống chế được như vậy, hấn này vài thập niên đến còn là lần đầu tiên thấy nha! Nếu công chúa thực sự ko thấy, cái đầu hấn còn có thể hay ko an ổn đeo ở trên đầu, cũng là ko được biết rồi.

Tâm Mộc Lô, khẩn trương quần quýt thành 1 đoàn, chỉ mong Bồ Tát phù hộ công chúa bình an vô sự.

Hoa Trầm Hương nhìn quanh nội thất ko có 1 bóng người, 1 bước nhảy qua đến bên giường, đưa tay sờ sờ ổ chăn, tro chăn nhiệt độ dư ôn thượng ở, nhìn lại kia trống trơn bệ cửa sổ thượng lưu lại 1 ít dấu vết, đủ để chứng minh, nàng là thật ly khai! Nhưng người, khẳng định còn chưa đi xa.

Tim của hấn, đau quá rồi,

Hoa Trầm Hương rút lui 2 bước, thân thủ xiết ngực y phục chính mình, tựa hồ chỉ có như vậy, hấn mới có thể giảm bớt tro lòng mình cái loại này đau đến hít thở ko thông.

Khí, hồng hộc thô thở gấp

Hấn dùng tay chống ở trên mặt bàn, ổn định thân hình của mình, sau 1 khắc, rống giận ra 1 cái tên- Hạ Cúc!

Hạ Cúc thân thể chấn động, vương gia thanh âm lý như có 1 loại đã tới ngày diệt vong cùng tràn ngập tuyệt vọng, bình thường tiếng nói tro treo ôn nhu, lúc này thể nhưng khàn giọng khô nứt, lại làm cho nàng đình tại như ốc.

Nàng 1 khắc cũng ko dám đình lại, trực tiếp chạy đi vào, nhìn ko có 1 bóng người tro phòng, nhất thời hiểu, thẳng tắp quỳ xuống.

Hoa Trầm Hương cố gắng ổn định thanh âm của mình- Công chúa lúc nào ko gặp?

— Hồi vương gia, nô tỳ cách mỗi 1 khắc đồng hồ liền tiến vào nhìn 1 hồi công chúa tỉnh chưa? Cách thời gian lần trước nô tỳ vào, thượng chưa đủ 1 khắc đồng hồ.

Chưa đủ 1 khắc đồng hồ?

Hoa Trầm Hương lòng tuyệt vọng lý hiện lên 1 tia sáng- Người tới!

Mộc Lô mã dắt vọt vào, khoanh tay nghe lệnh- Vương gia có gì phân phó?

Hoa Trầm Hương vẽ mặt âm trầm, uy nghi tất hiển- Mộc Lô, lập tức đem Hạ Cúc áp đi xuống, cho người trông giữ! Công chúa ly khai ko lâu, khẳng định còn chưa đi xa, lập tức phái người phong tỏa cửa thành, ko có lệnh của bản vương, bất luận kẻ nào ko được ra khỏi thành, bên tro hoàng thành thị vệ toàn bộ xuất động, cấp bản vương từng nhà lục soát, dù cho đào 3 thước, cũng phải đem công chúa cấp bản vương tìm trở về! Lập tức đi!

Nói xong, hần liền xông ra ngoài.

Ko cần thiết chỉ chốc lát, Hoa Trầm Hương mặc 1 thân đồ thẩm hỉ phục, liền y phục cũng ko có đổi, hần liền cười Thiên Lý Tuyết Câu chạy ra khỏi vương phủ.

Hoa Trầm Hương nhìn như mây đỏ bùng bùng biến mất, Mộc Lô vội vàng sai người cười ngựa đuổi theo, tự mình thì lưu lại thu thập loạn sạp vương phủ.

Hồng nhan họa thủy a! Vương gia, ngài cũng ko thể bởi vì 1 nữ nhân, phá hủy người kinh doanh nhiều năm cơ nghiệp a! Mộc Lô ở tro lòng thở dài.

— Giá thù giá...

Mã tiên 1 lần lại 1 lần ko ngừng huy động, mông trắng của Thiên Lý Tuyết Câu, đã vết roi buồn thiu, nó làm như cảm thấy chủ nhân sốt ruột, 4 vó ra sức bỏ qua 1 bên, phóng như bay hướng phía cửa thành mà đi.

Hoa Trầm Hương chỉ cảm giác tro lòng của mình như là có 1 quyển hỏa mà đốt, cháy sạch hần toàn thân nóng lên, cháy sạch hần sắp mất đi lý trí, cháy sạch hần điên cuồng mà muốn hủy diệt tất cả.

Nàng đi! Nàng thể nhưng đi thật!

Hần sớm nên biết, lấy nàng như vậy kiêu ngạo, làm sao có thể chịu đựng hần và nữ nhân khác thành thân?

Nhưng hần lại vẫn làm chuyện bịt tay trộm chuông ngu xuẩn, cho rằng nàng có thể hiểu được, sẽ tiếp thu, vì thế, mới ngu ngốc cố tình che con người, quên chính mình ở chỗ đã thấy tất cả, sở cảm nhận được tất cả.

Hiện tại mới hiểu được, nàng ko chịu nói, chỉ là bởi vì chẳng đáng nàng nói, càng chẳng đáng nàng hướng hần cầu xin được hần yêu.

Tiểu Vũ, ta ko cần thiết! Ta cái gì cũng ko muốn, ta chỉ muốn người, chỉ cần người trở về, người nghĩ muốn cái gì, ta đều cho người!

Chỉ cần người trở về! Chỉ cần người trở về!

Tro đầu của hần, chỉ để lại 1 câu nói kia, ko ngừng ở nơi đó kêu gào.

Tiểu Vũ, ta chỉ muốn người trở về!

Ở bốn ba trung cúi đầu, hần nhìn thấy trên người mình còn mặc kia 1 thân đồ như máu hỉ phục, đột nhiên cảm thấy đặc biệt châm chọc.

Hần thật hận! Hận vô tri của mình, hận ngu xuẩn của mình, hận kia Trầm Thiên Lăng tính toán, tất cả phần nộ cùng oán hận, toàn bộ hóa thành 1 khang lửa giận, tái giá đến này 1 thân đồ thẩm hỉ phục thượng.

Bàn tay to dùng sức 1 tê xả, “Tê” 1 tiếng vang nhỏ, này để được 1 thân ko chỉ sang quý hỉ phục nông gia người người 1 nhà cả đời phí dụng cũng ko thể nào với tới, cứ như vậy bị hần vô tình xé bỏ.

1 đường chạy vội, 1 đường xé rách, 1 đường ném. . .

Phiêu lay động dương huyết hồng hỉ phục, trở thành từng 1 mảnh vải vụn, ở tro gió nhẹ bay lả tả run run rẩy rẩy rơi xuống đất, cuối cùng, cuối cùng là bị chân người giẫm nát, nó hoàn thành số phận vô cùng thâm mà bi tráng.

Nhìn đến cửa thành, Hoa Trầm Hương tâm tựa hồ cũng lắng xuống.

Tướng lĩnh thủ thành thấy có người cưỡi ngựa vọt tới, còn ko thấy rõ người đến là ai, người đến đã dừng cương ngựa, phi thân nhảy, tư thế ưu mỹ nhảy xuống ngựa đến, rút ra tro lòng lệnh bài rồng giận- Cấp bản vương đóng cửa cửa thành!

Chúng thủ thành quân mới nhìn rõ sở nguyên lai là Quang Vinh vương gia giá lâm, lập tức quỳ xuống hành lễ- Bái kiến vương gia thiên tuế, vương gia kim an!

Nhìn kia 2 phiến rất nặng đại môn chăm chú đóng cửa, Hoa Trầm Hương lúc này mới nặng nề mà phun ra 1 hơi.

— Ko có bản vương chỉ lệnh, ai cũng ko được tiến ra khỏi cửa thành! Nghe rõ ràng chưa?

— Rõ!- Chúng tướng sĩ cùng kêu lên xác nhận.

Nhìn Hoa Trầm Hương kia trương âm trầm khuôn mặt tuần tú, cả đám cúi đầu, 2 mặt ở dưới nhìn nhau, tro lòng lại kinh sợ, rốt cuộc là xảy ra dạng chuyện lớn gì, vương gia lại muốn vận dụng phong tỏa cửa thành nghiêm trọng như thế?

Chẳng lẽ thực sự là giống như lời đồn đại kia, lão hoàng đế thật sự sắp băng hà?

Nếu quả thật là như vậy, kia hôm nay, đã có thể thật muốn thay đổi!

Thủ thành tướng sĩ rất nhanh đứng chỗ, trấn áp ở cửa thành, đông nghịt binh sĩ sắp hàng thành chỉnh tề phương trận, phía trước nhất, là 1 loạt binh lính bọc ở tro áo giáp, kia ở thái dương hạp lóe ngân quang khôi giáp, còn có kia thế trận, làm cho tất cả mọi người sinh ra 1 phần sợ hãi.

Nhìn này càng để lâu càng nhiều sóng người ra khỏi thành, Hoa Trầm Hương cặp kia lợi hại con người đen phát ra ứng quang mang, Tiểu Vũ, vì người, ta ko tiếc tất cả!

Ở binh sĩ kéo cái kia thủ hộ tuyến ngoại, tất cả mọi người qui củ chờ, ko ai dám khác thường động.

Mộc Lô thân ảnh rất nhanh xuất hiện, hần cúi đầu bám vào bên tai Hoa Trầm Hương nói những thứ gì, Hoa Trầm Hương lập tức triệu đến thủ thành tướng quân, cúi đầu phân phó mấy câu, liền 1 lần nữa tung người lên ngựa, cùng Mộc Lô 1 trước 1 sau chạy như bay mà đi.

...

Có 1 cỗ xe ngựa ko chút nào chớp mắt, đang cùng rất nhiều người cùng xe ngựa lẫn vào cùng 1 chỗ, cùng 1 đoàn người chờ ra khỏi thành nhìn ra ko có khác biệt; xe ngựa yên lặng, người ở bên tro lại vô cùng lo lắng ko yên.

Quân Phi Vũ nhìn cái kia cao to cao ngất thân ảnh cưỡi ngựa cực nhanh mà đi, vô lực buông màn xe, tro lòng buồn bã 1 mảnh.

Trầm Hương, người sao phải khổ vậy chứ? Người đã lựa chọn người muốn nhân sinh, vậy là tốt rồi hảo đi xuống đi a, làm sao khổ sinh ra này rất nhiều khúc chiết làm chi chứ?

Trình Nhất Dao xoay người tiến vào bên tro xe ngựa, thấp giọng hỏi- Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?

— Trở lại!

Xe ngựa rời khỏi đoàn sóng người, chậm rãi hướng tro thành chạy tới.

Toàn bộ kinh thành khắp nơi đều là binh, ko khí khẩn trương, tràn ngập cả ngày bầu trời kinh thành, 1 ít thương gia nhất gan đã đóng cửa lại, nha thường người đi đường đi lại vội vã, cả đám đi vào tro nhà, e sợ cho đi chậm 1 bước, liền rước họa vào thân.

Xe ngựa cuối cùng dừng ở cửa sau 1 cái khách sạn, lúc lâm xuống xe, Tiêu Bạch lấy ra một 1 màu trắng sa khăn đưa cho Quân Phi Vũ- Vũ nhi, dung mạo của người quá mức làm cho người chú ý, hiện tại thời kì phi thường, trước che lại đi!

Quân Phi Vũ ko nói 2 lời, tiếp nhận liền buộc lại đi tới.

3 người lác mình đi vào, nhẹ nhàng đi vào hậu viện 1 gian sài phòng.

Cửa sài phòng có 2 đại hán đang ở phách sài, nhìn thấy bọn họ tiến vào, đứng dậy khẽ gật đầu hành lễ, lại cảnh giác nhìn chung quanh, tự nhiên mà vậy tuyển trạch đưa lưng về phía ngồi, 4 mắt cảnh giác chú ý 4 phía động tĩnh.

Tiêu Bạch thân thủ ở 1 góc sài phòng nhẹ ấn vào, Quân Phi Vũ cảm giác dưới chân đột nhiên thoáng cái đi xuống đình trệ, bất ngờ ko kịp đề phòng nàng thiếu chút nữa thét chói tai lên tiếng, hoảng loạn dưới, 2 tay liền ôm chặt lấy nam nhân bên người.

Tiêu Bạch tự nhiên mà vậy thân thủ hoàn ở eo thon của nàng, cảm vừa lúc để ở đỉnh đầu nàng, thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ- Đừng sợ!

Chỉ là 2 chữ, Quân Phi Vũ liền yên ổn xuống, cứng ngắc thân thể mềm ở tại tro ngực của hắn, cảm giác trên người hắn truyền đến ấm áp, nàng vẫn tâm từ khản trương chuyển sang thở phào nhẹ nhõm.

Nguyên lai, đây mới là cảm giác nàng muốn tìm. . . an toàn, yên tâm!

Nàng khả năng bỏ mặc chính mình lẳng lặng dựa vào ở tro ngực của hắn, tựa hồ trời sắp xuống, tự có hắn sẽ vì mình đỡ .

Có lẽ, bọn họ trước kia là đối với mình có thành kiến, thế nhưng hiện tại, ở thời gian nguy nan, mấy người bọn hắn còn ở lại bên cạnh nàng, hắn là đã là thật tình đối với nàng thôi.

Bộ phận địa phương then chốt hạ xuống, đi phía trước thẳng tới, trải qua 1 cái đường nhỏ 10 thước, phía trước đó là 1 gian phòng lớn rộng lớn sáng sủa, dùng bình phong cách thành 2 phòng 1 phòng khách, tro đại sảnh lại chỉ bày đơn giản 1 cái bàn.

Tiêu Bạch đỡ nàng ngồi xuống, rót cho nàng 1 chén nước- Vũ nhi, ở đây tương đối đơn sơ, người trước ở tạm 1 chút.

Quân Phi Vũ gật gật đầu nói- Tiêu Bạch, Nhất Dao, cảm ơn các người tới đón ta.

Tiêu Bạch mỉm cười- Cảm tạ cái gì? Người là chủ của chúng ta, ở bên ngoài chơi đã, tự nhiên là phải về nhà.

Trình Nhất Dao tiến đến trước mặt nàng, mang theo 1 tia thỏa mãn, cục lõc cười- Vũ nhi, chúng ta đều rất nhớ người!

Quân Phi Vũ nhìn này ở trước mặt nàng tựa như cái tiểu tử ngọc Trình Nhất Dao, đột nhiên vươn 2 tay nắm lấy lỗ tai của hắn, buống bình nở nụ cười- Ta cũng rất nhớ các người!

_ Thực sự? Vậy thì tốt quá!- Trình Nhất Dao đột nhiên ôm lấy nàng, cứ như vậy bỗng nhiên vòng vo, toàn bộ tầng hầm ngấm quanh quần hắn kia sang sảng tiếng cười vui vẻ.

Nhìn Tiêu Bạch đứng ở 1 bên mỉm cười, Quân Phi Vũ mặt cười đỏ bừng, thân thủ vuốt 2 vai hắn- Ai, Trình Nhất Dao, người mau buông ta xuống, đầu của ta thật choáng váng...

Trình Nhất Dao nghe nàng nói đầu choáng váng, lập tức khản trương buông nàng, làm cho nàng ngồi ở đáng thượng, chính mình đứng ở phía sau của nàng, 1 đôi bàn tay khẽ vuốt thượng trán của nàng, nhẹ nhàng mà thiêm, động tác kia, mềm nhẹ được làm cho người ta ko dám tin tưởng.

Quân Phi Vũ hơi cười yếu ớt, thật ko ngờ, này lỗ nam thể nhưng cũng sẽ có 1 mặt như vậy ôn nhu.

Đột nhiên nhớ tới cái kia 1 thân tà mị nam nhân, nàng kéo xuống tay Trình Nhất Dao, lại hỏi- Được rồi, Nham Ngạo bọn họ đâu? Hắn là cũng còn ở nơi này đi?

Tiêu Bạch nhàn nhạt tiểu đáp- Ta nghĩ, mấy người bọn hắn hẳn là cũng mau trở lại thôi!

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đi ra!

Tiêu Bạch vừa dứt lời, liền nghe đến bộ phận then chốt tiếng vang, sau đó liền có 2 người nhảy vào phòng đến, vừa nhìn thấy Quân Phi Vũ, Quân Thiên Hựu lập tức vui mừng chạy vội tới- Vũ nhi, người thế nhưng đã trở về!

1 người đàn ông khác, vẫn là ko vội ko chậm, kia trương ngàn năm bất biến băng mặt, vẫn là nhìn ko ra 1 chút xú dao động, chỉ có đáy mắt chợt lóe lên mừng rỡ, có thể nhìn ra hẳn 1 điểm khác thường cảm xúc.

Quân Phi Vũ nhìn 2 nam nhân này, Quân Thiên Hựu vẫn là thư sinh bộ dáng, Mạch Thiên Hàn lại trang phần thành 1 hôn đi phương lang trung bộ dáng, nhưng mặc kệ bọn họ thế nào phần, trên người cái loại khí chất đặc biệt này đều là che giấu ko được.

Nàng cười hữu hảo chào hỏi- Thiên Hựu, Thiên Hàn, ta đã trở về!

— Người đã trở về!

— Ta đã trở về!

Bao nhiêu đơn giản, lại bao nhiêu ấm nhân tâm oa nói a!

Đúng vậy, nàng đã trở về! Hiện tại nàng mới biết được, nàng trước vứt bỏ, nhưng thật ra là trân quý nhất, cũng may, tất cả còn kịp.

Mặc kệ nàng thế nào phiêu bạt, chỉ cần quay đầu lại, là có thể thấy, bọn họ 1 mực bên cạnh nàng chờ nàng, loại cảm giác này thực sự rất tốt, thật ấm áp.

— Các người cũng khỏe chứ?

— Hảo!

— Ăn uống thật ko tệ chứ?

— Ko có!

Mấy tiếng chinh tề đồng loạt trả lời, nếu ko phải biết bọn họ ăn ý, Quân Phi Vũ còn cho là bọn họ trước diễn luyện qua nữa!

Nàng cười mắt loạn loạn, như là đột nhiên tìm được rồi tổ chức cảm giác, thời gian ánh mắt ở đảo qua cạnh cửa, lại đột nhiên giật mình.

Nơi đó, có 1 tuần mỹ yêu nghiệt ko cách nào hình dung được, nhẹ dựa vào ở cửa, chính cười tà, 1 đôi phương con người tà chọn chăm chú nhìn chăm chăm nàng, Tần Nham Ngạo, lại lấy hẳn kia phương thức đặc biệt tiêu sái ko kèm chế được lóe sáng gặt hái .

Quân Phi Vũ cau mũi, trực tiếp ko khách khí chọc thủng hẳn- Tần Nham Ngạo, còn bày đặt cao giá cái gì, nhanh lên 1 chút qua đây!

Tần Nham Ngạo đảo cặp mắt trắng dã, nữ nhân này chính là ko hiểu tình thú, như thế ko để cho hẳn mặt mũi.

Muốn là nghĩ như vậy, nhưng hẳn vẫn là sờ sờ mũi, ngoan ngoan đi tới trước mặt nàng- Tiểu Vũ nhi, người cuối cùng đã trở về! Thực sự là nhớ ta muốn chết!- Nói xong, liền “Bá tước” 1 tiếng, ở mặt cười của nàng thượng tác 1 dấu hôn.

Ngũ ánh mắt như lưỡi dao sắc bén, bắn thẳng đến ở trên người của hẳn.

Mặt khác tứ ánh mắt, sau 1 khắc lại chuyển dời đến trên người Quân Phi Vũ, cả đám trừng lớn mắt, cùng đợi nàng đối Tần Nham Ngạo xử lý.

Quả nhiên, 1 bàn tay ko khách khí chút nào đập vào trên đầu Tần Nham Ngạo- Tần Nham Ngạo, người lại dám ăn đậu hủ ta!

Tần Nham Ngạo nhìn cái khác mấy nam nhân cười trộm, hướng bọn họ giá giá quả đấm.

Tiêu Bạch che miệng ho nhẹ 2 tiếng, bày nổi lên tư thế lão đại- Được rồi, đừng náo loạn nữa, chúng ta vẫn là ngấm lại nên thế nào ra khỏi thành đi? Mấy người các người, đều có thu được tin tức gì? Nói nghe 1 chút!

Tần Nham Ngạo trước tiên là nói về- Ta nghe được tin tức là: Lập tức toàn thành giới nghiêm, muốn từng nhà lục soát thê chủ đại nhân chúng ta, bao che người giết liên cứu tộc.

Mạch Thiên Hàn nói tiếp- Ta nghe được tin tức là: Quang Vinh vương đã suất lĩnh binh sĩ bao vây phủ thừa tướng, nói Trầm thừa tướng mưu đồ bí mật tạo phản, bây giờ còn ko có kết quả.

Quân Thiên Hựu thì nói- Ta nghe được tin tức là: Hoàng thượng băng hà! Tin tức còn ko chưa có truyền ra ngoài, chính phong tỏa.

Tiêu Bạch than nhẹ 1 tiếng- Trời Thương Ngô, thật muốn thay đổi!

Huấn phủ thừa tướng

Trầm Thiên Lăng cùng Hoa Trầm Hương đứng mặt đối mặt, nhìn nam nhân trước mắt này vẻ mặt sát khí niên kị thanh, dù cho thân kinh bách chiến Trầm Thiên Lăng, hấn khi dưới ánh mắt sắc bén, cũng nhin ko được nữa tâm phát lạnh ý.

Hấn chưa từng có nghĩ đến, chính mình vất vả nửa cuộc đời tích lũy sự nghiệp cùng tài phú, liền khinh địch như vậy thất bại đi xuống.

Hấn ko cam lòng, hấn tại sao có thể đủ cam tâm?

Trầm Thiên Lăng cố gắng đè xuống nội tâm phần nộ, trắng nôn trên mặt vẫn như cũ cười đến vân đạm phong khinh- Vương gia, người có hay ko nghĩ sai rồi địa phương? Hạ quan nếu thật có lòng phản nghịch, cũng ko đến mức chờ cho tới hôm nay.

Hoa Trầm Hương cười đến tà ác- Có lẽ, thừa tướng chỉ là muốn chờ 1 cơ hội thích hợp mà thôi.

4 mắt nhìn nhau, ai cũng ko chịu thua!

1 khi chịu thua, đại biểu chính là ngày sau thần phục!

Thế nhưng, có được quá lớn quyền lợi Trầm Thiên Lăng lại quên mất đạo lý 1 người vi thần tử hấn là mình bạch, thiên hạ này là họ Hoa, quân muốn thần tử, thần ko thể ko tử! Dù cho người quyền lợi lớn hơn nữa, đó cũng là họ Hoa giao cho người!

Vọng tướng vượt quyền, vọng tướng thay thế, người chỉ có 1 con đường chết!

_ Người muốn củng cố địa vị của mình, có thể, thế nhưng, có chút bản phận, người hay là muốn thủ!

Đây là Hoa Trầm Hương đem toàn bộ người phủ thừa tướng đánh vào đại lao trước, đối Trầm Thiên Lăng nói câu nói sau cùng.

Trầm thiên lăng rút cuộc nói ra 1 câu nói kia- Chỉ cần vương gia giơ cao đánh khê buông tha mọi người phủ thừa tướng, vương gia muốn cái kia vật gì, vi thần 2 tay dâng!

Hoa Trầm Hương lạnh lùng cười- Đã muộn! Vật kia, bản vương đã ko cần thiết! Bản vương vật cần tìm, tự nhiên có biện pháp bắt được miệng Trầm Thiên Lăng, người quá mức với tự tin, người mang đến tai nạn, ko chỉ họa cùng chính mình, còn có thể họa cùng tử nữ!

_ Khói Nhẹ? Vương gia, van cầu người, người buông tha Thẩm Tam cùng Yên nhi, van cầu người, người làm cho vi thần làm cái gì cũng có thể, vương gia, vương gia... (Các nàng, ta cuối cùng cũng tra được Nhẹ là Yên, còn Khói thì ko bit, nên giữ nguyên là Khói Nhẹ- Milk)

Ở Trầm Thiên Lăng tuyệt vọng tro ánh mắt, tê tâm liệt phế hò hét trung, Hoa Trầm Hương tàn nhẫn mà đi.

66. Q.1 - Chương 66: Tình Mê Dưới Đất

Quang Vinh vương phủ

Mặc dù hôm nay là Quang Vinh vương đại hôn, nhưng Quang Vinh vương cũng ko đón dâu, tân nương nâng vào cửa lại ko bái đường, cả người tựa như ăn thuốc nổ tựa như lao phóng ra khỏi phủ, đến nay cũng chưa có trở về, đem tân nương cùng 1 phòng các tân khách tất cả đều lạnh lạnh xấp ở tại tro phủ.

Quang Vinh vương phủ này khẩn trương quý dị bầu ko khí, lui qua hạ đủ loại quan lại cùng chủ hôn hoàng hậu nương nương tro lòng thấp thỏm bất an.

Ko ngừng có người ở Quang Vinh vương phủ tiến tiến xuất xuất, chúng quan ăn xong ko có trò ngọc thiện, vẫn ko có đội được chính chủ xuất hiện, lại chờ tới khi có rất nhiều quân đội, đem Quang Vinh vương phủ bao quanh vây quanh, mọi người càng hết hồn, sôi nổi cáo từ mà đi, lại bị người lạnh lùng báo cho biết, khoảnh khắc từ đó, bất luận kẻ nào ko được xuất phủ.

Giờ Thân (3 giờ chiều), mọi người ko có đội được Quang Vinh vương trở về, lại chờ đến tâm phúc luôn bên cạnh hoàng thượng Lý công công xuất hiện.

Lý công công vừa đến đại đường, húc đầu 1 câu liền đem mọi người cấp tỉnh mộng- Khởi bẩm hoàng hậu nương nương, hoàng thượng băng hà! Cung thỉnh hoàng hậu nương nương, bát hoàng tử điện hạ, còn có đủ loại quan lại túc đến Kim Loan điện nghe tiên hoàng di chỉ!

Hoàng hậu giật mình ở tại nơi đó, hoàng thượng đã chết? Cứ chết như vậy, làm sao có thể? Làm sao có thể?

Xong! Nàng cũng xong rồi! Nhiều năm như vậy khổ tâm kinh doanh tất cả, ở giờ khắc hoàng thượng băng hà này, đều phải hóa thành hư ảo.

Sau này, ko còn có người vì nàng làm chỗ dựa, sau này, sẽ có tân hoàng hậu thay thế vị trí của nàng, chưởng quản toàn bộ hậu cung.

Ko còn người, quyền cũng sẽ nhanh mất, sau này ngôi vị hoàng hậu của nàng, còn lại liền chỉ là 1 danh danh hiệu thái hậu ko xác tử. (Chỉ mang danh hiệu nhưng ko nắm quyền)

Nhưng nàng lại thật ko ngờ, Hoa Trầm Hương cuối cùng thế nhưng sẽ tàn nhẫn đến liền 1 ko xác tử đều ko muốn bỏ thí cho nàng, đơn giản là, nàng đã từng ở trên yến hội đắc tội quá 1 người nữ nhân tên là Quân Phi Vũ.

Nghe được tin tức này, Hoa Trầm Ngọc tro lòng đồng dạng khiếp sợ.

Mặc dù ở tro lòng hẩn sớm đã ngờ tới sẽ có 1 ngày như thế, chỉ bất quá, thật ko ngờ, ngày này sẽ đến được nhanh như vậy.

Nhìn thấy 2 tròng mắt thất thần, hoàng hậu vẻ mặt tái nhợt, hẩn cũng đồng dạng có 1 loại thổ tử hồ bi thương cảm- Mẫu hậu, đi thôi! Chúng ta hồi cung, tổng tiền phụ hoàng!

Nguyên bản huyền não đại đường, theo hoàng hậu cùng đủ loại quan lại rời đi, tro nháy mắt người đi – nhà trống, chỉ để lại mấy người làm Quang Vinh vương phủ, ở nơi đó 2 mặt nhìn nhau, lập tức liền ở lác đầu thổ dài trung tiếp tục thu thập tàn cục yến ko giống yến này.

Mặc quần áo đỏ thẫm hỉ phục Trầm Khôi Nhẹ, còn chưa có bái đường, liền vì Hoa Trầm Hương vắng hợp đã trước bị người đỡ vào tro tân phòng ngồi.

Nguyên bản tâm tình kích động hưng phấn, theo thời gian trôi qua, từ lửa nóng tâm, cũng bắt đầu dần dần nguội lạnh.

Cho đến, tay chân băng lãnh, tứ chi tê dại.

Đón dâu, hẩn ko có tới, làm cho Hoa Trầm Ngọc thay thế, nàng nhận.

Nhưng nàng thế nào cũng thật ko ngờ, liền bái đường hẩn cũng ko muốn, vì sao? Trầm Hương, người vì sao phải đối với ta như vậy? Người ko phải đã nói, muốn lấy ta làm vợ sao? Thế nào đi 1 chuyến Phượng

Hoàng quốc trở về, đây hết thấy đều thay đổi chứ? Chẳng lẽ lòng của người thực sự di rơi vào trên người yêu nữ kia? Chẳng lẽ nàng thực sự có thể khiến cho người bỏ qua chúng ta mười mấy năm đích tình nghị?

Khăn voan đỏ hạ, 1 đôi đôi mắt sáng đỏ đậm, ko có nước mắt, chỉ có tơ máu rậm rạp.

Đột nhiên, môn thanh nhẹ vang lên, lòng của nàng cũng theo nhảy dựng lên.

Có phải là hần tới hay ko? Lúc tâm vui sướng đang nghe đi tới kia từng tiếng bước chân quen thuộc, lòng của nàng lại nghiêm túc.

Vào ko phải hần! Mà là nha hoàn theo gả của nàng Lục Y.

Lục Y vừa tiến đến, liền thất thố nhào tới trước mặt nàng, lớn tiếng kêu sợ hãi- Tiểu thư, việc lớn ko tốt, hoàng thượng băng hà! Hiện tại hoàng hậu nương nương cùng văn võ bá quan toàn bộ chạy tới tro cung rồi!

— Người nói cái gì?- Trầm Khôi Nhẹ cả kinh đứng dậy.

Đây là ngày hoàng đạo gì a? Thế nhưng đụng với hoàng thượng băng hà, thảo nào Trầm Hương vẫn vội được ko thấy bóng dáng, là bởi vì chuyện này, hần mới ko kịp cùng mình bá đường đi? Trầm Khôi Nhẹ tự mình an ủi.

— Tiểu thư, nô tỳ còn nghe nói...đồn rằng- Lục y chi ngô ko dám đem sự thực nói ra.

— Người còn nghe nói gì đó? Nói mau nha!- Trầm Khôi Nhẹ chỉ cảm thấy việc này thế nào liền một ba sau đó một ba, ko dứt a!

— Nghe nói phủ thừa tướng bị án! Tất cả mọi người tro phủ thừa tướng bị đánh nhập đại lao, chờ xử trí!

— Cái gì?- Trầm Khôi Nhẹ cả kinh 1 phen xóc lên khăn voan đỏ, 2 tay gắt gao chế trụ vai Lục Y, run thanh âm hỏi lại 1 lần- Lục Y, người nói...nhưng là thật?

— Tiểu thư, nô tỳ cũng là mới vừa nghe đến người ở phía ngoài đang nghị luận. Thật hay giả, nô tỳ cũng ko biết!- Lục Y sợ hãi nhìn Trầm Khôi Nhẹ liếc mắt 1 cái, tiểu thư hiện ở cái dạng này, thật đáng thương nha! Hiện tại vương gia cũng ko để ý nàng, nàng nên làm cái gì bây giờ a?

Nàng còn ko có cảm hoài đủ, Trầm Khôi Nhẹ đã hướng phía cửa phòng đầu kia đánh móc sau gáy.

Lục Y vội vàng theo sau kéo nàng- Tiểu thư, người đây là đi nơi nào a? Toàn bộ Quang Vinh vương phủ đều bị binh bao vây, hiện tại ko có lệnh vương gia, ai cũng ko được xuất phủ.

Trầm Khôi Nhẹ bỏ qua tay nàng, tro mắt tràn ngập tơ máu, trên mặt cười đến mỹ lệ, khủng hoảng trung mang theo kiên cường, thoạt nhìn có 1 loại khác thường thê mỹ.

— Lục Y, ta đây tâm hiện tại rất khó chịu, ta nhất định phải đi xem, nếu ko, ta sẽ nổi điên!

— Thế nhưng. . .hiện tại ai cũng ko được cho ra a! Tiểu thư, người vẫn là ngồi xuống, chờ vương gia trở về rồi hãy nói!

— Ta nhất định phải ra!

Trầm Khôi Nhẹ vẻ mặt kiên quyết, vừa mở cửa ra, liền thấy 2 thanh sáng loáng dao gác ở cửa, ngăn cản lối ra của nàng.

Tro đó 1 cái thanh niên thị vệ mặt ko thay đổi nói- Vương gia có lệnh, thỉnh Trầm tiểu thư ngoan ngoan đứng ở gian phòng, 1 bước cũng ko cho xuất môn! Người trái lệnh, trảm!

Người trái lệnh, trảm!

Mệnh lệnh lãnh khốc vô tình bao nhiêu a!

Ko! Nàng ko tin, nàng ko tin Trầm Hương biểu ca của nàng sẽ như thế đối với nàng, mười mấy năm qua che chở, làm sao có thể tro nháy mắt liền trở nên vô tình vô nghĩa như vậy chứ?

Nàng nhin xuống tro lòng tức giận, lạnh lùng hỏi- Vương gia ở nơi nào? Ta muốn thấy vương gia!

— Hoàng thượng băng hà, vương gia đương nhiên ở tro cung xử sự. Trầm cô nương có cái gì, vẫn là ngoan ngoãn chờ vương gia trở về rồi hãy nói!

Này thị vệ thoại lý hữu thoại, nhìn ánh mắt của nàng cũng ko có 1 lần nghiền ngẫm, hiển nhiên cũng là người biết chuyện 1 chuyện 2.

Mặc dù vẻ mặt của hắn rất ko dễ nhìn, nhưng Trầm Khôi Nhẹ vẫn là miễn cảm phát hiện, ngữ khí của nàng cũng mềm nhũn ra, 2 tròng mắt doanh lệ, ai ai thỉnh cầu- Vị đại ca này, van cầu người nói cho ta biết, thừa tướng gia có phải hay ko đã xảy ra chuyện?

Kia mảnh mai bất lực làm như gió thổi qua liền đảo suy nhược, quả nhiên làm cho người thị vệ kia cũng bị mềm lòng, mặc dù biết vương gia quy củ nghiêm minh, hắn ko dám nói thẳng, chỉ là mím môi nói cho nàng biết- Tại hạ cũng ko biết Thừa tướng gia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chuyện tỉ mỉ kỹ càng, tiểu thư có thể chờ vương gia trở về, lại hỏi minh bạch.

Trầm Khôi Nhẹ chỉ cảm thấy tay chân băng lãnh, nàng 1 thiên kim tiểu thư, tay ko thể nhấc, vai ko thể chọn, ngay cả cổ tình, lại vô lực ngắt trời, bên người chỉ có 1 Lục Y, liền kiếm người giúp cũng ko được.

Làm sao bây giờ? Nàng còn có thể làm sao?

Trầm Khôi Nhẹ nín chặt 1 lòng, 1 lòng chờ Hoa Trầm Hương trở về, cũng muốn hỏi minh bạch.

1 đêm thật dài, nàng 1 bước nhỏ cũng chưa tiến, lại vẫn ko có đợi được đích người nam nhân nàng trông mong trúng kia.

Nhưng nàng lại chờ đến 1 thiên đại tin tức, Hoa Trầm Hương đã đăng cơ vì hoàng, niên hiệu sửa thành Dịch Vũ.

Vừa nghe đến kia 2 chữ, lòng của nàng tro nháy mắt cảm giác tựa như bị ai dùng sức chém thành 2 nửa, đau tới cốt tủy lý đi.

Quang Vinh Vũ, Quang Vinh Vũ, hắn này chẳng phải là Tư Mã Chiêu chi tâm, người người đều biết! Mấy năm liên tục hào hắn đều dùng phong hào cùng tên của nàng cấu thành, giống như là muốn chiếu cáo thiên hạ, hắn tất cả, chỉ cho phép nàng cùng hắn chia sẻ, Hoa Trầm Hương, người quá độc ác! Quá độc ác!

Ngồi ở trên Kim Loan Bảo điện Hoa Trầm Hương, hé ra khuôn mặt tuấn tú bình tĩnh yên tĩnh, nhìn ko thấy hỉ hoặc bi, lại kỳ dị làm cho người tro điện mồ hôi lạnh gió mát.

Kia 1 thân chương hiển quý khí màu vàng sáng long bào, đưa hắn trời sinh uy nghi ko chút nào che giấu chương hiện ra đến, trước đây ôn nhu tựa như chỉ là hoa tro gương, trắng tro nước, kinh qua năm tháng đấu đá tranh quyền đoạt vị, di lưu lại chỉ có hắn kia gọn sóng ko sợ hãi trầm tĩnh.

— Người còn ko có tìm được?

Hoa Trầm Hương ngữ khí rất nhạt, rất nhẹ, lại làm cho thân tử dưới điện lại là khẽ run lên, kiên trì đáp 1 tiếng- Phải!

— Sẽ tìm! Nếu nửa tháng còn ko có tiểu tức, người liền nhấc đầu tới gặp!- Lãnh khốc lời nói, ko có 1 tia thương lượng dư địa, người dưới chỉ có thể đáp lời- Tuân lệnh! Vì thần nhất định đem hết toàn lực, nếu ko sẽ tử.

— Lui ra đi! Làm cho trẫm yên lặng 1 chút!

Hoa Trầm Hương vung tay lên, người dưới điện như nhặt được đại xá, 1 bước cũng ko dám lưu, cấp tốc lui xuống.

Đại điện to như vậy, chỉ còn lại có 1 mình hắn ngồi ở thật cao long ý thượng, ko gian vắng vẻ, vắng vẻ tựa như tâm hắn, pháp phên, ko có 1 chút cảm giác phong phú.

Này, chính là cảm giác khi làm hoàng thượng sao?

Vì sao ngồi trên hoàng vị hắn tha thiết ước mơ, nhưng vẫn là ko chiếm được người hắn muốn? Như vậy hoàng vị, hắn muốn tới có ích lợi gì?

Hoa Trầm Hương cụt hứng ngã vào long sần, 2 tay ấn hướng mi tâm đau nhức, nhẹ nhàng thở dài.

Tiểu Vũ đã đi được 1 ngày 1 đêm, hần liền mắt cũng ko có khép lại 1 chút, hần lo lắng an toàn của nàng, lo lắng nàng ko chịu trở về, hần muốn nói cho nàng biết, vì nàng, này hoàng vị, hần ko có cũng được.

Thế nhưng, ở trước ko có được sự cho phép của nàng, này hoàng vị hần còn phải ngồi, hần còn phải lợi dụng nó để làm rất nhiều sự, trừng phạt này từng người đã đối với nàng bất kính.

Tiểu Vũ, mau trở lại đi! Thực sự rất nhớ người!

Hoa Trầm Hương lại là 1 tiếng than nhẹ, đột nhiên làm như nghĩ tới điều gì, hần từ tro lòng lấy ra 1 khối lửa, đi ra cửa ngoại, trực tiếp phát lên trời ko.

Sau đó, lại đi trở về đại điện, ngồi lẳng lẳng, ngón tay nhẹ gõ từng tiếng, kia nhàn nhã tự đắc bộ dáng, làm cho người ta cho là hần chưa từng có quá 1 điểm do dự bất an

~Hần đang đợi 1 người!

Hần tin, nhìn thấy khối lửa, người nọ rất nhanh sẽ đến !

Quả nhiên, khi hần còn chưa có đếm tới 100, tro đại điện trống rỗng đột nhiên xuất hiện 1 người áo đen ảnh, ở Hoa Trầm Hương ngồi xuống quỳ 1 chân trên đất- Thuộc hạ tham kiến chủ tử!

Hoa Trầm Hương khẽ ừ, hần lúc này, ko phải quân vương, mà là 1 giang hồ lão đại.

— Hạt châu tìm được kia từng xảy ra điều gì đặc biệt khác thường chưa?

Người tới chấp tay trả lời- Đã làm cho tro cung cùng lữ nội nhân viên nghiên cứu qua, còn chưa nhìn ra có gì khác thường.

— Cái kia giả châu ko thấy, sau có còn hay ko người tìm tới cửa?

— Ko có! 2 ngày này tất cả yên lặng, thuộc hạ đã bố xong thể trận, chỉ chờ người tới cửa!

— Rất tốt! Vừa có động tĩnh, lập tức trở về bẩm!

— Thuộc hạ minh bạch!

— Lui xuống!

Nghĩ đến Thiên Linh châu giả ko thấy, Hoa Trầm Hương khước miệng câu dẫn ra 1 tia cay đắng cười, Tiểu Vũ, người yêu là ta? Hay là chỉ yêu cái kia Thiên Linh châu? Thiên Linh châu ko thấy, người cũng theo tiêu thất! Đây là trùng hợp sao?

Nếu như ko phải trùng hợp, chẳng lẽ người thực sự cho rằng, này có thể lưu lại lợi thế của người, ta sẽ ngu ngốc như thế để cho các người trộm đi? Nếu như người thực sự muốn cầm lại Thiên Linh châu, sẽ trở lại bên cạnh ta đi! Ta nói rồi, ở lúc ta đăng cơ, ta sẽ đem Thiên Linh châu tổng trả lại cho người, còn có thể phong người làm hậu, vì sao người vẫn là muốn đi?

Chẳng lẽ thật tình của ta, người còn nhìn ko thấy sao?

Chỉ cần người chịu mở miệng, người muốn cái gì ta đô hội cho người! Huống chi chỉ là 1 Thiên Linh châu, cho dù là giang sơn này, ta cũng có thể tặng cho người ngồi! (Ca chôm đồ của tử, mà làm như tử thiếu nợ vậy...- Milk)

Ta, sẽ ở chỗ này chờ người, mặc kệ chờ bao lâu!

Thẳng tới ngày người đến mới thôi.

Hoa Trầm Hương tâm tâm niệm niệm lục soát toàn thành cũng ko thấy người, lúc này ngay ở tro phòng khách sạn dưới đất tro kinh thành, luyện công luyện được bất diệt nhạc hồ.

Cửa thành còn chưa mở, nếu ko thể ra thành, nàng lại ko sự nhưng kiên, cái khác mấy nam nhân đều ra, nàng đành phải ở tại chỗ này luyện công!

Luyện luyện, nàng phát hiện mình lại lâm vào 1 loại linh hoạt kỳ ảo cảnh giới, linh hồn làm như cỡi khiêu, đi tới 1 cái khác thời không bên tro như nhau, cái kia thời ko như là toàn bộ do năng lượng cấu thành, mà nàng sau khi tiến vào, tựa như hải miên hút nước, điên cuồng mà hấp thu những năng lượng này.

Ko biết mệt mỏi, ko biết thời gian

Thẳng đến lúc nàng này khối hải miên thể cũng hấp dẫn ko được năng lượng nữa, nàng mới từ nhập định trung tỉnh táo lại, chậm rãi mở mắt ra.

Liếc mắt 1 cái liền nhìn thấy cái kia thân ảnh ngồi ở cách đó ko xa bình tĩnh, Quân Phi Vũ dương môi khẽ cười- Tiêu Bạch!

Mềm mại uyển chuyển tiếng nói, như người say rượu, tro nháy mắt làm cho cái kia bình tĩnh nam nhân cũng bảo trì ko được bình tĩnh nữa, nhảy nháy đến trước mặt nàng, vui vô cùng- Vũ nhi, người cuối cùng cũng luyện xong! Người này 1 tá ngồi chính là 2 ngày 2 đêm, đói bụng hay ko?

Hắn nói chưa dứt lời, vừa nói Quân Phi Vũ đảo thật cảm thấy đói bụng!

Đáng thương phủ 1 chút bụng của mình- Ta đói bụng! Có cái gì tốt ăn?

_ Đến, qua đây!

Tiêu Bạch dắt tay của nàng ra, đi ra phòng khách- Nhìn! Đây là vì ngươi chuẩn bị.

Quân Phi Vũ nhìn 1 bàn này mỹ thực- Oa, đều là món ta thích ăn! Tiêu Bạch, cảm ơn!

Nàng “Bá” 1 tiếng đưa lên môi thơm, ngay trên má Tiêu Bạch sừng sờ lưu lại sáu vết, sau đó dung dăng dung dẻ tự cầm lấy chiếc đĩa, ngậm ăn 1 miếng lớn

~Nhìn nàng mặc dù ăn được cực nhanh, tương ăn lại vẫn như cũ khéo ko mất ưu nhã, Tiêu Bạch nhìn ko được cũng nhẹ khẽ nở nụ cười.

Cứ như vậy nhìn nàng, cũng là 1 loại hạnh phúc!

_ Bọn họ đâu?- Quân Phi Vũ vừa ăn vừa hỏi.

_ Đều ra, còn chưa có trở lại! Phỏng chừng cũng nhanh thôi!

Quân Phi Vũ nhẹ “Nga” 1 tiếng, lại tiếp tục vui đầu khổ kiên.

Cơm nước xong, Quân Phi Vũ liền làm cho Tiêu Bạch đi lấy nước nóng cho nàng tắm.

Này 2 ngày 2 đêm luyện công, trên người sớm đã ra khỏi kỷ thân ngấy mồ hôi, dính dính hồ hồ làm cho kẻ yêu sạch sẽ như nàng cực ko thoải mái, ko rửa, nàng toàn thân tựa như bị con rắn cắn, 1 thân dương cái ko ngừng khó chịu.

Thật ko ngờ, ở ngay tại thời kì phi thường này, Tiêu Bạch lại còn đem tới cánh hoa hoa hồng cho nàng tắm, nhìn kia phiêu phù ở nước thượng điểm lệ cánh hoa, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy tâm ấm áp, đối tâm ý của bọn hắn tùy ý có thể thấy được, nhưng còn nàng?

_ Tiêu Bạch, người tới hầu hạ ta tắm rửa!

_ Vũ nhi...- Tiêu Bạch thanh âm có chút run, song đồng màu đen phát ra tinh lực quang mang, lộ ra 1 tia khát vọng ko dám tin tưởng, đây chính là lần đầu tiên nàng mời hắn cùng nàng tác tiếp xúc thân mật.

_ Thế nào? Người ko muốn?- Nàng liếc xéo hắn, cong môi khẽ cười.

_ Ko! Dương nhiên ko!- Tiêu Bạch khuôn mặt tuần tú hiện lên 1 tia đỏ ửng, làm như sợ nàng nuốt lời, 1 chút cũng ko dám chậm trễ, lập tức bắt đầu thay nàng giải khởi y phục đến.

Khi lúc nàng kia hoàn mỹ tựa như nữ thần thân thể mềm mại lỏa lồ ở trước mặt của hắn, Tiêu Bạch khuôn mặt tuần tú trưởng được căng đỏ bừng, cơ hồ sắp tích xuất huyết đến nơi.

Quân Phi Vũ nhớ tới mẫu hoàng nói qua, này 5 nam tử bọn họ đang cùng nàng cùng 1 chỗ, đều là thân thuần dương xử nam, dựa theo như vậy mà nói, bọn họ đều là chỉ có duy nhất mình nàng?

Vừa nghĩ như thế, Quân Phi Vũ càng đặc ý phi thường, vẫn là các hấn hảo, đều là vì nàng 1 người, hơn nữa còn đối với nàng hảo được ko thể tốt hơn!

Tiêu Bạch nhìn xuống đáy lòng rung động, xoay người ôm lấy nàng, nhẹ nhàng để vào thùng nội, giúp nàng nhẹ nhàng xoa xoa bối, kia tuyết trắng cổ, hoàn mỹ xương quai xanh, còn có 2 ngực tròn ẩn ở tro nước như ẩn như hiện, cũng làm cho hấn bụng dưới nhiệt lưu cuộn cuộn.

Chìm đắm ở ám muội hơi thở trúng đích 2 người cũng ko có phát hiện, ở Tiêu Bạch bàn tay to đùng với của nàng kia 1 quất, kia đóa Hồng Liên cũng đã phát ra 1 loại hồng quang, nhanh chóng hướng phía Quân Phi Vũ toàn thân chảy tới, cuối cùng, ngưng tụ ở chỗ bụng dưới của nàng, hình thành 1 đóa thiêu đốt bàn hỏa diễm.

Quân Phi Vũ chỉ cảm giác thân thể của mình càng ngày càng nóng, liền nước ảm cũng càng ngày càng nóng, đương lúc Tiêu Bạch ôn nhu tay lướt qua ngực của nàng, nàng cũng nhìn ko được nữa yêu kiều lên tiếng- Tiêu Bạch...

Nàng vùng lên phần hồng mặt cười, mị nhãn như tơ nhìn hấn, khẽ nhếch môi đỏ mọng hô tên của hấn, câu động hấn dưới đáy lòng kia căn huyền.

Vốn đã nhìn nửa ngày, gắt gao khổng chế được chính mình ko nên suy nghĩ bấy bậ Tiêu Bạch, lần này vừa nhìn thấy nàng như vậy xinh đẹp mê hoặc, huyết khí phương cương hấn đâu còn nhìn được nữa, tam hạ hai cái bỏ đi chính mình y phục trên người, trực tiếp nhảy vào thùng tắm lớn, cùng nàng cùng nhau, chăm chú quần quýt ở 1 chỗ- Vũ nhi...

_ Tiêu Bạch...

Thô suyễn thanh, yêu kiều thanh, hừng hực khí thế.

67. Q.1 - Chương 67: Hồng Liên Phong Nguyệt Tình

Tro phòng 2 người ko biết một mối hoan ái . . .

Cửa ngầm tầng hầm, lại đứng 1, 2, 3, 4 đại nam nhân, cả đám mặt tro lửa nóng cấp câu dẫn được khuôn mặt tuần tú đỏ bừng, toàn thân bốc hỏa.

Trời ạ! Bọn họ đến mức sắp chịu ko nổi!

Cả đám trán tiêm tất cả đều là mồ hôi, 2 tay chặt nắm thành quyền, liều mạng, cố gắng đè nén xuống nội tâm chính mình cái loại này ý nguyện hận ko thể xông lên thay thế lão đại hảo hảo yêu nàng 1 phen.

Trình Nhất Dao kêu lên 1 tiếng đau đớn, thấp thỏm thì- Ta ko chịu nổi, nhị ca, tam ca, tứ ca, làm sao bây giờ?

3 nam nhân đồng thời ném cho hấn 1 mắt lạnh- Tự mình giải quyết!

Mạch Thiên Hàn lạnh lùng nói 1 câu- Có thể, người có thể đi vào, đem lão đại cấp thay thế!

_ Thay lão đại?- Trình Nhất Dao kêu sợ hãi, màu đồng cổ cương nghị khuôn mặt tuần tú thượng sinh vẻ mặt sợ sệt biểu tình- Lão đại còn ko mau giết ta! Vậy ta thà rằng nghẹn thêm 1 hồi. Ô ô huấn, Vũ nhi a, người tới lúc đó phải làm cho Nhất Dao ta giải đỡ thêm a?

Hấn 1 câu cuối cùng, nhưng thật ra làm cho cái khác mấy nam nhân cùng đồng cảm nhận, lúc nào mới để cho bọn họ cũng đều giải đỡ thêm a?

Tro phòng truyền đến 1 tiếng nam nhân gầm nhẹ, kia nhiều nhân tâm huyền khiêu chiến nhân lực ý chí chiến đấu cuối cùng là kết thúc, mấy nam nhân thật dài thở phào nhẹ nhõm.

_ Nhị đệ, người tiến vào!

Lão đại ra lệnh, Mạch Thiên Hàn phiêu dật thân ảnh tro nháy mắt bay vào, còn lại 3 người 2 mặt nhìn nhau.

Trình Nhất Dao vừa nâng bộ muốn theo vào đi, liền nghe đến Tiêu Bạch thanh âm lại vang lên- Một người các người ở bên ngoài hầu!

Trình Nhất Dao bĩu môi, nói thầm- Lão đại, người có thiên lý nhãn nha? Ta còn chưa tiến vào, người cũng đón được ta muốn làm gì.

Quân Thiên Hựu nhẹ tung chiết phiến, vẻ mặt tiểu ý- Người nếu là có lão đại thông minh như vậy, người cũng không phải là Tiểu Ngũ.

— Đứng sảo, làm cho ta yên tĩnh 1 hồi.

Lão đại lão nhị ko ở chỗ này, Tần Nham Ngạo chính là bọn họ lưỡng lão đại rồi, hắn vừa nói xong, kia 2 kẻ còn lại đành phải ngưng ngừng cầm miện, chỉ có vẻn tai nghe động tĩnh tro phòng.

Mạch Thiên Hàn vừa đi vào tro phòng, ngay cả hần tính tình tương đối lãnh tình, vẫn bị cảnh trí mê người trước mắt kia cấp sợ ngây người.

Quân Phi Vũ toàn thân xích lỏa nằm ở trên giường, tức khắc tóc dài đen nhánh giống như màu đen gấm đoán rồi tung ở trên giường, sấn kia hé ra trắng nõn xinh đẹp khuôn mặt cùng da thịt trắng tuyết, mềm nhẵn trên da thịt phiếm 1 tầng nhàn nhạt màu hồng óng ánh quang, hoàn mỹ đường cong, cao vút thần Nữ phong (Là ngực đó...), thắt lưng mềm mại ko xương tinh tế, còn có kia thẳng tắp bắp đùi thon dài, từng chỗ ko ko ngừng dụ dỗ hần, khảo nghiệm hần, khiêu chiến hần tự ình là cường đại tự chủ.

Thật đẹp ! Này đẹp đến mức tận cùng nữ nhân, chính là nữ thần tro lòng hần!

Khi thấy nàng dùng thon dài ngọc thủ vô ý thức khẽ vuốt thượng ngực của mình, nhẹ nhàng mà vuốt ve, Mạch Thiên Hàn nhịn ko được nhẹ nuốt 1 ngụm nước bọt.

Vào giờ khắc này, Mạch Thiên Hàn mới biết được, nguyên đến chính mình tự chủ là như vậy suýt mất hết đi.

Hắn đã khống chế ko được cước bộ của mình, ko tự chủ được hướng nàng đi tới.

Tiêu Bạch kéo lại cánh tay hần- Nhị đệ, trước gột rửa!

1 ngữ giật mình tỉnh giấc người tro mộng!

Mạch Thiên Hàn bằng phách bàn tuần nhan bị lấy vẻ màu hồng, là hần sơ sót, hần nên rửa thân thể, dùng hần sạch sẽ thân thể đi hầu hạ nữ thần của hần!

Tiêu Bạch lông mày rậm nhẹ nhăn, hần đã phát hiện, Phi Vũ thân thể lại ko bình thường, vừa giống như là lúc lần đầu tiên cùng bọn họ hợp hựu, nàng khống chế ko được tình dục của mình, chỉ là dựa vào bản năng yêu cầu, thỏa mãn của mình cần.

Tại sao phải như vậy? Của nàng loại này phản ứng là chỉ châm chúc đối với bọn họ? Hay là đối với những người khác cũng sẽ như vậy?

Vừa nghĩ tới lúc nàng cùng những người khác cũng là phản ứng như thế, Tiêu Bạch khuôn mặt tuần tú liền hắc trầm, làm như trời sắp sụp xuống áp lực, làm cho người ta ko thở nổi.

Mạch Thiên Hàn người nhanh nhẹn mau chân tắm rửa xong, vừa nhắc con người thấy Tiêu Bạch như vậy biểu tình- Đại ca, người mất hứng?

Tiêu Bạch phục hồi tinh thần lại, hướng hần khoát tay áo, ý bảo hần mau 1 chút, sau đó chính mình liền đi ra ngoài, đem độc lập ko gian để lại cho bọn họ.

Quân Phi Vũ ý thức mơ mơ màng màng, chỉ cảm giác toàn thân mình hỏa thiêu bàn nóng lên, phát nhiệt, mà lại cùng Tiêu Bạch cùng 1 chỗ hoan ái cảm giác lại là như vậy cường liệt, cường liệt đến nàng nhớ hần mỗi 1 lần lượt động cái loại này tim đập nhanh cảm giác.

Nàng thật là nhớ vẫn như vậy muốn tiếp tục! Thế nhưng, hần lại ly khai . . .

Cảm giác được tro lòng trống rỗng, nàng có chút bất mãn đô lẩm bẩm, nghe tro miệng nhỏ của mình phát ra từng tiếng bỏ mặc khẩn cầu- Ta còn muốn, Tiêu Bạch, ta muốn...

Hắn đỡ- Hảo, ngoan, ta sẽ nhanh cho nàng!

Nàng cảm thấy, hắn đem nàng ôm tới trên giường, cảm thấy hắn ở khu Mạch Thiên Hàn, cũng cảm thấy Mạch Thiên Hàn tới gần.

Nàng cái gì cũng có thể cảm giác được, nhưng chính là khống chế ko được chính mình, nàng cảm giác mình bây giờ giống như là con rối tình dục, thần trí hoàn toàn bị tình dục khống chế, làm cho nàng liều lĩnh muốn, muốn, còn muốn muốn nữa.

Lúc bọn họ ở tro cơ thể nàng phun trào ra kia cổ nhiệt lưu, nàng liền cảm giác thân thể của mình sẽ có 1 loại phi thăng bản cực hạn khoái cảm, tại nơi gần 1 cái chớp mắt, nàng cảm giác mình toàn thân tâm, bao gồm linh hồn đều đang khiêu vũ, sau đó, sẽ có 1 cổ dòng nước ấm từ dưới chỗ phúc vây quanh toàn thân, rất mỹ diệu, cảm giác tuyệt vời ko cách nào hình dung được.

Lúc này Quân Phi Vũ ko biết, chính là chỗ này 1 lần lại 1 lần hoan ái, mới để cho nàng để tiêu rụng kia Hồng Liên phát ra cường đại thuần âm khí, lại cùng bọn họ ngũ nam nhân thuần dương khí tan hợp, cuối cùng, mới có thể hóa thành 1 cổ tinh thuần lực lượng cất giữ ở tro cơ thể nàng.

Đến cuối cùng, năng lượng tro cơ thể nàng sẽ giống như 1 biển rộng, thủ chi bất tận, dùng ko kiệt, sinh sôi ko thôi.

Chỉ là, hiện tại Quân Phi Vũ còn ko biết chỗ tốt này.

Mà Tiêu Bạch bọn họ đồng dạng cũng ko biết, chỉ biết bọn họ là muốn tìm bất mãn, mà nàng cũng hiển nhiên là muốn tìm bất mãn, mặc dù biết nàng biểu hiện ra ngoài loại này ý thức trạng thái có chút ko đúng bình thường, nhưng vừa lúc đây đó đều có khát vọng, liền xuôi dòng chảy nhập, lại thuận lý thành công thỏa mãn thứ bọn họ muốn tìm.

Mạch Thiên Hàn ra, đổi Tẩu Nham Ngạo tiến vào,

Tẩu Nham Ngạo ra, lại đổi Quân Thiên Hựu đi vào. Cuối cùng là Trình Nhất Dao, cho đến Quân Phi Vũ hơi thở bắt đầu bình ổn bình thường, 5 nam nhân một mỗi cơ bắp, rốt cuộc được thỏa mãn rất nhiều, cũng dài thở phào nhẹ nhõm.

Thê chủ như vậy, thể nhưng ra cái tai họa a! Nếu là nam nhân bình thường, đụng với Quân Phi Vũ này dục niệm phát tác, ko bị nàng hao tổn tới tinh thần người vong mới là lạ. (Mãnh nữ chủ... ^u^- Milk)

Thảo nào nữ hoàng bệ hạ muốn bọn họ vẫn đi theo bên cạnh nàng, chẳng lẽ nữ hoàng bệ hạ biết Phi Vũ trên người cất giấu bí mật gì?

Cái nghi vấn này, vẫn bảo lưu đến lúc bọn họ cùng Quân Phi Vũ cảm tình phòng thủ kiên cố, nữ hoàng bệ hạ mới đưa đáp án nói cho cho hắn các biết, đây là nói sau.

Quân Phi Vũ cảm giác mình lại ngủ 1 hảo thấy, khi tỉnh lại, chỉ cảm thấy dương thân thoải mái, đôi mắt sáng chậm rãi mở, đang nhìn đến nam nhân nằm bên người, sưng sốt 1 chút, lập tức liền len lén nở nụ cười.

Nàng cứ như vậy len lén nhìn hắn, Tiêu Bạch của nàng thực sự là coi được!

Khoan khoan trán, làn da trắng nõn, tượng cái ngọc diện thư sinh như nhau, đen đặc mà tú khí trường mi, lông mi cũng là thật dài, chính bao trùm ở hắn cặp kia như sao thần bản sáng sủa tuệ nhãn, mũi rất thẳng, môi đỏ mọng nhìn kia trường đường vòng cung hoàn mỹ, Quân Phi Vũ nhìn ko được nuốt nước miếng, kia mềm mại cảm giác ấm áp, tựa như ký ức hầy còn mới mẻ.

Muốn ko bằng làm, nàng nhẹ nhàng mà chống đứng dậy, chậm rãi cúi, đem môi của mình nhẹ nhàng mà ấn đi tới.

Ấn, mềm mại, cảm giác ấm áp vẫn là như nhau.

Nàng làm như tiểu cầu cầu, lại lè lưỡi nhẹ nhàng mà liếm 1 chút môi của hắn, cảm giác được hắn mi tiêm quá nhẹ 1 cái, sợ đến nàng cấp tốc giơ lên thân, lúc đang nhìn đến hắn lông mi ở nơi đó nhẹ khẽ run mấy cái, Quân Phi Vũ tro mắt hiện lên 1 tia thông minh quang mang.

Còn đang giả bộ ngủ? Nhìn người có thể giả bộ đến bao lâu?

Quân Phi Vũ ý xấu mà đem bàn tay nhập hẳn y hạm, 1 đường đi xuống, kinh qua nơi bụng, cũng nhanh rơi xuống cái kia địa phương nam tính kiêu ngạo, rốt cuộc bị người nào đó cấp tốc xuất thủ, bắt được tay nàng muốn giở trò xấu.

— Vũ nhi, người chơi với lửa- Hắn ám cầm thanh âm hảo gợi cảm nga! Mỗ nữ vẽ mặt hoa si nhìn Tiêu Bạch.

Kia ngây ngốc, kiêu kiêu, đáng yêu tiểu hồng mao bộ dáng, nhất thời nhạ được đại hôi lang biến thân, trực tiếp đem nàng lần thứ 2 hạ gục, đặt ở dưới thân, ko lưu tình chút nào gặm cắn.

— A a a, ko nên rất nhột nha?

— Van cầu người, tha cho ta...

— Thiên Hàn, Nham Ngạo, các người mau tới cứu ta, ta sắp tắt thở.

Tiêu Bạch xấu xa cười- Người đừng uống phí khí lực, bọn họ tất cả đều bị ta phái đi, ở đây chỉ có ta và người!

— A a a, Tiêu Bạch, người quá phúc hắc !

...

Lại là 1 phen mây mưa, Quân Phi Vũ lại đang ngủ.

Đãi nàng tỉnh lần nữa thời gian, Tẩu Nham Ngạo mấy người bọn hắn đều đã trở về, còn đem theo món nàng thích ăn nhất cùng điểm tâm, Quân Phi Vũ cao hứng, lại thưởng bọn họ mỗi người 1 nụ hôn.

Ăn uống no đủ, Quân Phi Vũ mới nghĩ đến ở chỗ này mệt nhọc 3 ngày- Các người ra ngoài có tìm được tin tức gì ko? Chúng ta lúc nào mới có thể trở lại a?

— Bây giờ còn đang giới nghiêm, cửa thành còn ko có mở ra, còn phải đợi lát nữa mấy ngày ta mới có tin tức, hiện ở tro triều trên dưới đã có ko ít ý kiến, nghe nói, dân chúng có chút vội vã ra vào thành bắt đầu bất mãn. Hắn cửa thành ko có khả năng vẫn đóng cửa mãi được.

Tần Nham Ngạo ko để ý mấy nam nhân bạch nhãn mắt lạnh, 1 tay lấy nàng ôm vào tro ngực của mình, làm cho nàng ngồi ở bắp đùi của hắn thượng, kia phóng đăng tà tứ vị đạo, lúc nào đều lộ ra hắn đặc hữu đường hoàng cùng ko kiêng nể.

Quân Phi Vũ nghĩ thầm, nếu Thiên Linh châu có thể dự đoán ra chuyện nàng muốn biết chuyện, ko bằng liền lấy Thiên Linh châu đến xem được rồi.

— Nham Ngạo, kia Thiên Linh châu đâu? Lấy đến cho ta xem!

68. Q.1 - Chương 68: Nửa Đêm Tiêu Dao

— Nham Ngạo, kia Thiên Linh thù đâu? Lấy đến cho ta xem!

Tần Nham Ngạo lập tức nói- Thiên Linh châu ta giao cho đại ca.

Quân Phi Vũ khóe mắt tà tà 1 ngắm, Tiêu Bạch lập tức liền biết hắn nên làm như thế nào .

Nhìn Tiêu Bạch đi vào nội thất, Quân Phi Vũ khóe môi câu dẫn ra vẻ tiểu ý, ko tồi! Xem ra cũng ko ngu ngốc! Hiện tại cũng đã biết nhìn ánh mắt nàng mà hành sự .

Quân Phi Vũ đứng dậy theo vào tro phòng, nhìn Tiêu Bạch theo dưới sàng lòi ra 1 hộp đen, hẩn cẩn thận từng li từng tí tránh bộ phận then chốt, lấy ra viên kia êm dịu Thiên Linh châu, đưa đến trước mặt nàng-Tiểu Vũ, cấp!

Chỉ là như thế liếc mắt 1 cái, Quân Phi Vũ liền biết Thiên Linh châu này là giả !

Hạt châu trước mắt này, mặc dù thoát nhìn ko phải vật phàm, nằm ở tro tay cũng có cảm giác châu tròn ngọc sáng, nhưng lại ko giống Thiên Linh châu thực sự cái loại này linh khí cùng lưu quang tràn đầy màu mỹ lệ, tuyệt đối ko phải hàng thật!

Vì xác nhận phán đoán của mình ko có sai, Quân Phi Vũ lấy tay nhẹ nắm Thiên Linh châu, nhắm mắt lại con ngươi, dụng ý niệm đi cùng Thiên Linh châu giao lưu.

Quả nhiên ko ngoài sở liệu, hạt châu này ko phản ứng chút nào.

Nếu như là Thiên Linh châu thực sự, nàng dám khẳng định, tuyệt đối sẽ ko như vậy! Lần trước, tay nàng vừa đụng chạm được Thiên Linh châu, Thiên Linh châu sẽ có cảm ứng, chỉ cần nàng vừa muốn xem, Thiên Linh châu sẽ tựa như phóng điện ảnh đem kết quả truyền cho nàng xem, thẳng đến năng lượng Thiên Linh châu hao hết.

Chúng nam thấy nàng vẻ mặt ngưng trọng, cũng ko dám nói, chỉ là nhìn nàng, chờ nàng mở miệng.

Quân Phi Vũ con ngươi sáng sủa như nước nhẹ nhàng đảo qua trên người của bọn họ, nhàn nhạt hỏi- Mấy người các người, có ai gặp qua Thiên Linh châu ko?

Bao gồm Tiêu Bạch ở bên tro, tất cả nam nhân đều đồng thời lắc đầu.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng- Vậy khó trách các người phân ko ra thật giả! Đây Thiên Linh châu, là giả.

— Cái gì? Giả?

Tần Nham Ngạo phượng con ngươi 1 điều, thân thủ 1 tay lấy cái kia hạt châu đặt ở tại tro tay, nhìn trái nhìn phải, nhíu mày ko hiểu- Đây hạt châu vừa nhìn cũng ko phải là vật phàm, thế nào lại là giả chứ? Vũ nhi, chẳng lẽ người gặp qua Thiên Linh châu thực sự?

Quân Phi Vũ nhàn nhạt nói- Ta đã thấy. Ko chỉ gặp qua, hơn nữa, Thiên Linh châu cùng ta tro lúc đó, sẽ sản sinh 1 loại khả dị tâm linh cảm ứng.

Nàng xem bọn họ, lại than nhẹ 1 tiếng- Thiên Linh châu ko phải là phàm vật!

Nàng có chút trầm trọng ngữ khí, làm cho nam nhân đang ngồi tâm đều chặt lên.

Tiêu Bạch khuôn mặt tuấn tú cũng trầm xuống- Nói như thế, đối phương khẳng định cũng là sớm có dự mưu, bọn họ tựa hồ biết chúng ta sẽ đi trộm Thiên Linh châu, vì thế, mới trước làm xong phòng bị.

Quân Phi Vũ đứng dậy- Ko sai! Hoa Trầm Hương biết ta muốn Thiên Linh châu, mà mục tiêu của hẩn chính là ta! Hẩn đã từng nói với ta, chỉ cần ta đáp ứng làm hoàng hậu của hẩn, liền đem Thiên Linh châu tổng trả lại cho ta. Nếu như ko phải Nham Ngạo nói đã lấy được hạt châu, nói ko chừng vì thu hồi Thiên Linh châu, ta hiện tại đã đáp ứng điều kiện của hẩn. . .

Nàng vẫn chưa nói hết, mấy nam nhân lập tức khẩn trương được đồng thời reo lên- Ko thể!

— Vũ nhi, dù cho chúng ta tử, cũng ko thể cho người chịu 1 chút ủy khuất! Việc này, vẫn là giao cho nam nhân chúng ta đến giải quyết!- Tiêu Bạch vẻ mặt chính kinh, lão đại phong phạm quả nhiên ko giống bình thường.

Mạch Thiên Hàn vẫn là khóc khóc, tiếng nói lãnh mà tuyệt, đáy mắt lại thoáng hiện nịch người nhu tình-Vũ nhi, người muốn giang sơn, chúng ta đi đánh, người nếu có sự, tự nhiên cũng là chúng ta đến làm.

Tần Nham Ngạo hướng Quân Phi Vũ trát liễu trát cặp kia hoa đào bóng quang điện, tà ác cười nói- Đại ca, nhị ca nói đúng. Vũ nhi, người chỉ cần chinh phục chúng ta, chúng ta sẽ vì người đi chinh phục thế giới!

Quân Thiên Hựu nhẹ lay động chiết, nhàn nhàn nói- Bọn họ nói vậy, ta cũng ko ý kiến!

Trình Nhất Dao bàn tay vỗ bàn 1 cái, ông thanh ông khí nói- Ai dám khi dễ Vũ nhi, yêm này Nhất Dao, trước hết bổ hần!

Quân Phi Vũ nhìn này ngũ nam nhân lấy các phương thức của mình biểu đạt đối với nàng che chở cùng trách nhiệm, tro lòng cảm động ko hết, ngoài miệng lại ko tha cho bọn hần- Các người đừng quang múa mép khua môi, chuyện bây giờ làm hỏng, vẫn là suy nghĩ thật kĩ, nên thế nào cầm lại Thiên Linh châu mới đúng! Ko có tìm được Thiên Linh châu, ta thì ko thể hồi Phượng Hoàng quốc! Đây chính là lão tổ tông mệnh lệnh.

__ Lão tổ tông? Là ai?- Ngũ nam nhân đồng thời hỏi.

Quân Phi Vũ gãi gãi đầu, hắc hắc cười- Ha hã, ta còn thật ko biết lão tổ tông là ai, ta chỉ biết nàng là 1 vị cao nhân, nàng truyền ta võ công, có thể ở trước tiên biết Thiên Linh châu hạ lạc, sau đó nói chung cho ta 1 cảm giác, nàng tuyệt đối là 1 vị cao nhân, hơn nữa, ta sẽ ko tự chủ được tín nhiệm nàng, nghe lời của nàng!

__ Vũ nhi, nàng giáo võ công cho người, chính là thứ võ công mà người luyện 2 ngày 2 đêm?- Tiêu Bạch lông mày rậm lại khóa khẩu.

__ Đúng!- Quân Phi Vũ gật gật đầu.

Nàng phát hiện, Tiêu Bạch mỗi lần chỉ cần vừa đụng đến vấn đề kia, mi phong liền nhăn thành 1 tòa núi nhỏ.

Nghe được Tiêu Bạch cùng nàng đối thoại, Quân Thiên Hựu cũng muốn hỏi- Vũ nhi, người luyện là cái gì công? Có thể nói cho chúng ta biết ko?

Hần thuở nhỏ đọc nhiều sách vở, đối các loại bí kíp giang hồ càng thuộc như lòng bàn tay, ở điểm này, nói hần là bách sự thông cũng ko quá đáng. (Nghĩa là cái gì cũng thông suốt)

__ Đương nhiên có thể miệng lão tổ tông giáo công pháp của ta gọi “Hoa Sen Bảo Điển”.

__ Cái gì? Là “Hoa Sen Bảo Điển”?

Quân Phi Vũ nhìn ngũ trưởng ngạc nhiên ko ngớt mặt, bọn họ nhìn sắc mặt của nàng tựa như kinh lại tựa như hỉ, hồng bạch thay thế, làm cho nàng nhìn cực kỳ nghi ngờ.

Nàng nhú mày nhẹ hỏi- Các người đây là cái gì biểu tình? Ngạc nhiên? Kinh hỉ? Chẳng lẽ này “Hoa Sen Bảo Điển” còn có cái trò gì?

Tiêu Bạch lắc đầu, lại gật đầu 1 cái.

Quân Thiên Hựu rung đùi đắc ý thì thầm- Cáo thiên mệnh, hoa sen thánh nữ; được kỳ giúp, đại nghiệp tất thành. Nghe nói này “Hoa Sen Bảo Điển” chính là hoa sen thánh nữ bí kíp, nhưng thế nhân lại chỉ nghe kỳ danh, chưa từng có người gặp qua.

__ Cái gì Hồng Liên truyền thuyết?- Quân Phi Vũ phi trưởng ghé ngồi xuống, ý bảo bọn họ đều ngồi xuống- Thiên Hựu, người mau nói 1 chút cho ta.

__ Tục truyền, ở nhiều năm trước đây, Hoàn Tinh đại lục tạo ngộ thiên kiếp, ma thú hoành hành, dân chúng lầm than, thiên giới liền phái Liên Hoa tiên tử hạ phàm giải cứu cực khổ, lúc Liên Hoa tiên tử hạ phàm trừ ách, đụng tới 1 vị nhân gian anh hùng Long Thật, nàng lấy khuôn mặt đẹp hiền lành lương hấp dẫn Long Thật, mà Long Thật cũng lấy kỳ dũng cảm trí tuệ cùng đại vô vị tinh thần giành được tình yêu Liên Hoa tiên tử. 2 người tâm đầu ý hợp, cùng nhau vì bách tính giải trừ gian khổ, tạo nên 1 mỹ khúc tiên phạm miễn nhau.

Ngay thời gian bọn họ cộng một bể tình, có 1 đường xà yêu ngàn năm cũng coi trọng Liên Hoa tiên tử khuôn mặt đẹp, hần biến ảo thành người tiếp cận Long Thật, cùng Long Thật trở thành hảo bằng hữu, ở 1 ngày say rượu, xà yêu đem Long Thật giam giữ, cũng lấy việc này uy hiếp Liên Hoa tiên tử gả cho hần. Vì người yêu, Liên Hoa tiên tử ủy khuất chính mình gả cho xà yêu, nhưng xà yêu rất sợ Liên Hoa tiên tử hết hy vọng ko đồng ý, ở lúc thú Liên Hoa tiên tử đích mưu, ko những ko tuân thủ hứa hẹn, trái lại đem Long Thật cấp sát hại! Liên Hoa tiên tử ở cảm ứng ko được Long Thật cùng nàng tâm linh tương thông hơi thở, bị phân rất nhiều, toại cùng xà yêu đầu cái thiên hôn địa ám, ngày đêm ám trầm. Cuối cùng, xà yêu bị

Liên Hoa tiên tử chém giết! Người yêu đã qua đời, Liên Hoa tiên tử lại vô sinh niệm, ở lúc muốn tìm chết, đột nhiên phát hiện mình mang thai, vì đứa nhỏ, nàng kiên cường còn sống, ở sinh hoàn con gái của nàng sau này, liền đem tiên khí của mình ngưng tụ thành 1 đóa hồng nhĩ...

Quân Thiên Hựu nói đến nơi đây, đột nhiên ngừng lại, ánh mắt rơi vào cổ tay Quân Phi Vũ.

Sau 1 khắc, hắn đã nắm lấy tay Quân Phi Vũ, 1 phen thoát khai ống tay áo nàng, tuyết trắng cổ tay thượng, đang lẳng lẳng nở rộ 1 đóa hoa sen đỏ rực, lóa mắt.

Tro lòng mọi người đều cảm giác được như giống như điện giật tim đập nhanh, hoa sen thánh nữ?

Quân Thiên Hựu há mồm muốn nói, lại trước bị Quân Phi Vũ cắt đứt- Người trước đem kia cổ sự nói, lại đến nói chuyện của ta.

Quân Thiên Hựu nuốt nuốt nước miếng, mới lại tiếp tục nói- Liên Hoa tiên tử ở sinh hoàn con gái của nàng sau này, đem tiên khí của mình ngưng tụ thành 1 đóa Hồng Liên khắc ở trên người nữ nhi. Về sau, Liên Hoa tiên tử tuyển 1 đôi trung niên phu thê tầm lòng nhân hậu, cũng đem con gái của mình tổng cho bọn họ, cũng lưu lại 1 câu: Cáo thiên mệnh, hoa sen thánh nữ; được kỳ giúp, đại nghiệp tất thành. Sau, Liên Hoa tiên tử liền biến ảo mà đi. Mà khi đó trung niên phu phụ, cũng lại không có ai biết bọn họ có hạ lạc hay không.

_ Thì ra là thế!- Quân Phi Vũ nghe được có điểm ý do vị tấn, thật muốn biết cái kia tiểu nữ oa sau này a!

Nàng nhớ lại mình và Thiên Linh châu cảm ứng, nói không chừng, chờ nàng tìm về Thiên Linh châu, liền có thể biết tiền căn hậu quả cũng không muộn.

Nhìn thấy Quân Phi Vũ hãy còn ở nơi đó ra phát thần ngốc, không để ý mấy người nam nhân bọn hắn còn đang thân gáy chờ đáp án của nàng, Quân Thiên Hựu nhìn không được kéo kéo ống tay áo của nàng- Vũ nhi, người đang suy nghĩ gì?

Quân Phi Vũ này mới hồi phục tinh thần lại, vén lên ống tay áo, tinh tế suy nghĩ trên cổ tay mình kia đóa Hồng Liên hoa, gần đây, Hồng Liên dường như khai được càng thêm diễm lệ, thế nhưng ẩn ẩn sinh ra 1 loại lóa mắt quang mang đến.

_ Trên tay ta này đóa Hồng Liên, vốn là bót. Chỉ trước đây đóa Hồng Liên này vẫn là nụ hoa mới nở, vào buổi tối ngày hôm đó, cùng 5 người các người cái kia...cái kia yêu yêu sau này, nó thế nhưng tựa như cái vật còn sống nở rộ.

Quân Phi Vũ nghiêng đầu lại suy nghĩ 1 chút- Đêm qua ta cũng có cái loại cảm giác này, dường như mỗi lần cùng các người yêu yêu xong sau này, thân thể của ta sẽ cảm giác thật thoải mái, toàn thân như là tràn ngập lực lượng.

Nhìn thấy ngũ nam nhân len lén cười trộm khuôn mặt tuần tú, Quân Phi Vũ mặt cười cũng trưởng được đỏ bừng- Ai, thân thể của các người có thể hay không mệt mỏi? Ta nên sẽ không ở tự động thả dương bố âm đi?

Nghe được nàng tro lời nói quan tâm, tâm mấy nam nhân tâm lại nhảy nhảy lên.

Sát bên cạnh Tần Nham Ngạo thân thủ ôm lấy hông của nàng, khêu gợi môi mỏng tiến đến bên tai của nàng, cúi đầu lời nói nhỏ nhẹ-v Vũ nhi, ta đảo cảm giác cùng người cùng 1 chỗ hậu, tinh thần càng ngày càng tốt nói miệng không bằng chúng ta thử lại lần nữa? Nếu người cùng chúng ta yêu yêu sau này mới có lợi, ta phi thường cam tâm tình nguyện bị người chọn thêm mấy lần.

Quân Phi Vũ mặt cười hồng được càng lên tựa như muốn lấy máu, thân thủ kháp hắn 1 phen, không để ý tới hắn, lại nhìn về phía cái khác 4 người- Các người cũng là thế này phải không? Thật không có sự? Thật không có?

Tiêu Bạch nhợt nhạt cười lắc đầu.

Quân Thiên Hựu đáp 1 câu- Cảm giác của ta cùng tam ca như nhau, rất hảo, Vũ nhi, không bằng làm lại lần nữa thử xem!

Trình Nhất Dao cũng ngốc hồ hồ thẳng gật đầu, mở to 1 đôi đại mắt nhìn nàng, đáng yêu vướng tựa như so với cái kia nai con, doanh đầy hi vọng.

Quân Phi Vũ ngón tay 1 khuất, từng bước từng bước bạo lật gõ gõ- Giải quyết chính sự lại nói! Chuyện bây giờ hoàn thành như vậy, ta ko trừng phạt người các là tốt rồi, còn muốn này đó mỹ sự!

Mấy nam nhân vuốt bị nàng ko lưu tình chút nào đập đau đầu, vẻ mặt ai oán nhìn nàng.

Tiêu Bạch đình chỉ tiểu ý, che miệng ho nhẹ 2 tiếng- Được rồi! Nghiêm chỉnh mà nói! Chúng ta bây giờ đến thương lượng 1 chút, bước tiếp theo nên đi như thế nào?

— Nếu như Vũ nhi thực sự là hoa sen thánh nữ, Hoa Trầm Hương lấy Thiên Linh thù tương, muốn đạt được Vũ nhi, lấy thúc đẩy hấn đại nghiệp, như vậy, hấn chắc chắn lúc đó sẽ ko dừng tay! Ta hiện tại lo lắng hơn chính là, nếu như Vũ nhi thực sự là hoa sen thánh nữ, kia bí mật này 1 khi tiết lộ ra ngoài, sợ rằng sau này phiền phức còn nhiều hơn nữa, đừng quên, ko chỉ bên ngoài, ngay cả tro cung cũng có người muốn mệnh Vũ nhi!

Vẫn ko nói gì Mạch Thiên Hàn lên tiếng.

Hấn lạnh lạnh khí chất, luôn luôn tựa như 1 cỗ thanh lưu, có thể mang cho người 1 loại thanh lương, bình tĩnh cùng ổn định cảm giác.

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Ko sai! Lúc đó ta liền dụng phải sát thủ Âm Ảnh các, nghe nói là tro cung có người thu mua! Lần đó may là đầu lĩnh Âm Ảnh các là bằng hữu Hoa Trầm Hương, ta mới may mắn tránh thoát 1 kiếp.

Mạch Thiên Hàn hừ lạnh- Nói ko chừng chính là kia Hoa Trầm Hương âm mưu quỷ kế!

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng thở dài- Ta xem chuyện này vì ta dựng lên, ai buộc chuông thì người đó đi cỡi chuông, vẫn là ta đi đi! Nham Ngạo, người nói cho ta biết địa phương!

— Ko được!- Ngủ đem thanh âm cùng nhau phản đối.

Tần Nham Ngạo tà mị phượng con người lộ ra 1 tia ánh sáng lạnh- Chuyện này là của ta sai, hấn là do ta đi bù đắp!

Tiêu Bạch cũng khuyên nhủ- Phải! Vũ nhi, chuyện này để tam đệ đi thôi! Khinh công của hấn trác tuyệt, dù cho đánh ko lại bọn họ, chạy trốn khẳng định ko là vấn đề.

Quân Phi Vũ hừ lạnh 1 tiếng- Các người cho rằng giả châu ko thấy, Hoa Trầm Hương còn có thể thờ ơ sao? Chỉ sợ hấn đã sớm bỏ hạo thiên la địa võng, chờ đầu các người đi! Hơn nữa, dù cho thực sự Thiên Linh châu đặt ở trước mặt của các người, các người có thể phân rõ cho ra chân giả sao? Sở hữu, vẫn là ta đi cho thỏa đáng!

— Ko được! Như vậy ko an toàn!

— Chính là, Vũ nhi, người nếu là có nữa chút gì sự, chúng ta nhưng làm sao bây giờ?

— Đúng vậy! Vũ nhi, ta đi trộm trở về, người lại giám định 1 chút, nếu như lại là giả, vậy ta lại đi trộm, như vậy ko được sao?- Tần Nham Ngạo cười híp mắt dỗ nàng.

Quân Phi Vũ tức giận nhìn hấn- Người cho là chơi trò chơi a? Thua còn có thể 1 lần nữa lại tới 1 lần? Được rồi, ko cho phép phản đối nữa, việc này cứ như vậy quyết định, do ta đi đòi lại! Dù cho ta thất thủ, Hoa Trầm Hương cũng sẽ ko đối với ta thế nào.

Tần Nham Ngạo nói thâm- Hấn chắc là sẽ ko đối với người như vậy, hấn chỉ là sẽ lấy người làm hoàng hậu, ổn định hấn đại nghiệp.

Cuối cùng, Quân Phi Vũ ko thể ko thỏa hiệp nghe bọn hấn, mọi người cùng nhau đi, chỉ chờ đến nửa đêm liền xuất phát!

Nửa đêm, ban ngày ồn ào náo động cùng phiền nhiễu biến mất ko gặp, thay vào đó là 1 mảnh hắc ám cùng yên tĩnh, trên thế gian tất cả, tựa hồ cũng vào giờ khắc này quy về yên tĩnh, ma quỷ, lại bắt đầu đi ra loạn vũ.

Bọn họ đương nhiên ko phải ma, mà là người quét ma, chí ít Quân Phi Vũ cho là như vậy.

Lúc này Quân Phi Vũ, có thể nói là mang theo đầy ngập nhiệt huyết, thề muốn đoạt lại Thiên Linh châu.

3 bóng người như bay về phía trước vội vã đi, tinh tế vừa nhìn, người liền sẽ phát hiện, tro đó 1 cái nam nhân, tro lòng còn ôm 1 nữ nhân, nữ nhân kia liền là Quân Phi Vũ.

Nàng bị Tần Nham Ngạo chăm chú ôm vào tro ngực, nàng thì hạnh phúc y ôi tại hân rộng lớn tro lòng, thoải mái mà thổi gió mát, tùy ý hân mang theo chính mình cùng nhau 1 phục, hướng phía mục đích của bọn họ . . . Tiêu Dao cung mà đi.

Sợ rằng, thế gian này cũng chỉ có nàng mới có thể lấy như vậy tiêu dao phương thức chém giết hồi đồ đạc của mình đi?

Tiêu Dao cung.

Đặt ở kinh thành phương bắc Thương Ngô quốc nhận tên trên núi, ở trên giang hồ, Tiêu Dao cung ở 2 cung tam các tứ trang bát đại phái trung ổn cư vị trí đầu não, có thể nghĩ, thế lực của hân rất cuộc có bao nhiêu, có thể nói là, thì ko cách nào tưởng tượng hết được.

Nhưng chủ Tiêu Dao cung lại chưa từng có người gặp qua, có người nói là tuần mỹ vô trù công tử, cũng có người nói là 1 vị đẹp như thiên tiên nữ nhân, càng có người nói là 1 vị bất nam bất nữ (Gay), tổng 1 câu, Tiêu Dao cung chủ rất thần bí, ko có ai biết, hân đến tốt cùng là thần thánh phương nào!

Đang nghe Quân Thiên Hựu giới thiệu Tiêu Dao cung thời gian, Quân Phi Vũ thật hưng phấn được xoa tay, này nhưng cũng coi là nàng lần đầu tiên đặt chân giang hồ.

Nàng nghĩ tới trên ti vi kia bay tới thổi đi người đang đánh nhau, lần này tự mình có thể chính tai mắt thấy, hiện trường biểu thị, nhất định là càng thêm kích thích đi, rống rống rống, nàng ko nén được mục mình hưng phấn kia

(Mồ tác giả vẽ mặt khinh bỉ: này nha cô nàng, cảm tình nàng đã tự động đem huyết tinh cảnh đã lọc sạch sẽ, ta đảo muốn nhìn người nhìn thấy huyết tinh cảnh còn có thể hay ko rống rống rống hưng phấn lên tiếng, chỉ sợ là a a a thét chói tai đi?)

Người nào đó làm như nghe được mồ tác giả oán thầm, cuối cùng cũng thu liễm 1 chút, ho nhẹ 2 tiếng, trên mặt biểu tình có vẻ qui củ rất nhiều.

— Tới! Chính là chỗ đó!

Quân Phi Vũ vừa nghe đến Tần Nham Ngạo nói, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, theo ngón tay của hân nhìn thấy, chỉ thấy 1 tòa lâu vũ lóe thông thấu tia sáng, tro đêm tối phát ra 1 loại tia sáng chói mắt.

Nàng thấp giọng nhẹ hỏi- Đó chính là Tiêu Dao cung?

Tần Nham Ngạo gật gù đầu- Vũ nhi, người nhất định phải cẩn thận, nhớ kỹ, ngàn vạn ko được ly khai chúng ta, biết ko?

Quân Phi Vũ liên tục gật đầu- Biết, biết, ta nhất định sẽ ko cho các người tăng phiền phức!

Tiêu Bạch thấp giọng nói- 3 người chúng ta phân 3 phương hướng tới gần, vừa có tình huống, lập tức phóng khói lửa cảnh báo. Tiểu Vũ, chúng ta sẽ ở cửa sau Tiêu Dao cung tập hợp, đến lúc đó Nham Ngạo đi vào trộm Thiên Linh châu, chờ hân đem Thiên Linh châu lên ra đến, người lập tức kiểm tra này Thiên Linh châu thật hay giả, nếu như trộm ko được, chúng ta cũng phải toàn thân trở ra lại tìm những phương pháp khác.

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng gật đầu- Hảo! Cứ làm như thế đi. Bây giờ người ta là bọn răn độc, lại so với chúng ta lợi hại nhiều lắm, đành phải trước như vậy!

Quay đầu lại, nàng lại căn dặn Tần Nham Ngạo- Nham Ngạo, người nhất định phải cẩn thận, Thiên Linh châu chuyện nhỏ, an toàn của người chuyện lớn, vạn nhất kế hoạch thất bại, người cũng nhất định phải an toàn lui ra ngoài, hiểu chưa?

Tần Nham Ngạo quỳ ở thắt lưng nàng hai tay nắm thật chặt, thanh âm có chút tối tăm- Ta minh bạch!

Tiêu Bạch vung tay lên- Đi!

69. Q.1 - Chương 69: Trốn Ko Thoát Bàn Tay Hắc

Quân Phi Vũ, Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn ẩn phục ở cửa sau Tiêu Dao cung trên 1 cây đại thụ, nhìn Tần Nham Ngạo thân hình nhanh như 1 trận gió nhẹ, rất nhanh lên vào tro Tiêu Dao cung.

Bọn họ cũng bắt đầu làm cho người ta giày vò sốt ruột chờ đợi.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua.

Đợi nửa ngày, vẫn là 1 điểm động tĩnh cũng không có, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy hết hồn, 2 tay chăm chú túm ở tay Tiêu Bạch, thấp giọng hỏi kỹ- Tiêu Bạch, Nham Ngạo hắc thể nào còn không có đi ra a?

Tiêu Bạch nhẹ vỗ nhẹ lưng của nàng- Người chờ khẩn trương! Nham Ngạo thông minh như vậy, hắc không có việc gì!

Quân Phi Vũ bất đắc dĩ, chỉ có tiếp tục ở giày vò trung ngóng nhìn cái kia cao to cao ngất thân ảnh xuất hiện ngay thời gian Quân Phi Vũ chờ được mau muốn điên, rốt cuộc thấy 1 thân ảnh nhanh chóng theo bên tro Tiêu Dao cung chui ra, bay thẳng đến chỗ ẩn thân bọn họ bay tới.

Nàng mở to mắt tình vừa nhìn, chính là Tần Nham Ngạo! Hắc rốt cuộc đi ra!

Quân Phi Vũ đại hỉ, liền thân thủ đều khẩn trương được run lên- Tiêu Bạch, Nham Ngạo đi ra!

Tiêu Bạch nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng- Chờ khẩn trương! Thả lỏng!

Quân Phi Vũ hít sâu 1 hơi, nàng phải bình tĩnh, không thể biểu hiện hoang mang luống cuống như vậy, bằng không, nàng sẽ cho bọn hắc mang đến áp lực !

Vừa nghĩ như thế, tâm tình quả nhiên bình phục rất nhiều.

Tro chớp mắt, Tần Nham Ngạo đã chạy vội tới dưới tàng cây, thân thể nhưng có chút vô lực tựa ở thôn thượng.

Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn cùng Quân Phi Vũ đều phát hiện hắc khác thường, tro nháy mắt theo thôn thượng nhảy xuống, bao quanh vây quanh ở bên người Tần Nham Ngạo.

Quân Phi Vũ về mặt khẩn trương hỏi- Nham Ngạo, người làm sao vậy?

Tiêu Bạch nhìn Tần Nham Ngạo rũ xuống đầu, tro lòng đột nhiên hiện lên 1 trận cường liệt bất an, lúc đang nhìn đến cái kia trơn bóng vành tai, đột nhiên la lớn- Không tốt! Đi mau!

Hắc 1 phen túm Quân Phi Vũ, cấp tốc đem nàng cố ở tro ngực của mình, dựa theo ước định lui lại lộ tuyến, vội vã đi.

Nhưng vào lúc này, nguyên bản hắc ám rừng cây, đột nhiên quang mang sáng choang.

Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn dừng bước lại, nhìn ở đây 3 tầng ngoại 3 tầng bóng người, tro lòng minh bạch, bọn họ tro tính!

Nếu như chỉ có bọn họ, có lẽ còn có thể liều mình liều mạng, chỉ ít, chạy trốn hắc không phải là vấn đề.

Thế nhưng, hiện tại Tần Nham Ngạo không biết hạ lạc, lại thêm 1 Quân Phi Vũ, bọn họ đâu còn dám đi? Chỉ có thể lấy bất biến ứng vạn biến.

Tro dám người đi ra 1 lưng hùm vai gấu râu quai nón đại hắc, 1 đôi lợi mắt tro đêm tối loé sáng ra 1 chút tinh mang, ánh mắt của hắc ở trên người Tiêu Bạch cùng Mạch Thiên Hàn 1 lược mà qua, cuối cùng đứng ở trên người Quân Phi Vũ- Người tới thể nhưng công chúa điện hạ?

Tiêu Bạch cùng Mạch Thiên Hàn liếc mắt nhìn nhau, mục tiêu của bọn họ nguyên lai vẫn là Phi Vũ!

Quân Phi Vũ tâm trạng cũng thất kinh, những người này thế nhưng 1 ngụm nói toạc ra thân phận của bọn họ, nhìn chung quanh đây tư thế, có thể thấy được là sớm đã thành chuẩn bị cho tốt, chỉ còn chờ bọn họ tới cửa.

Thảo nào Nham Ngạo tiến vào sau này, 1 điểm tiếng động cũng không có, xem ra, hay là các hán khinh thường, đường đường giang hồ đệ nhất cung, lại làm sao có thể dễ dàng như thế bị hồ lộng chứ!

Nếu đã như vậy, cũng không có gì phải sợ, Quân Phi Vũ ồ ồ thanh âm- Nếu các hạ biết là bản công chúa, vậy thì mời nói thẳng điều kiện đi, muốn thế nào, mới có thể phóng người của ta?

Ngoài dự liệu của bọn họ, râu quai nón đại hán thế nhưng cung kính hướng Quân Phi Vũ hành lễ- Công chúa điện hạ, xin lỗi! Đã đắc tội nhiều, là bản cung chủ muốn gặp công chúa! Cung chủ có giao cho, bản cung trên dưới đối công chúa giống nhau lấy quý khách chi nha chủ tướng đãi, không được vô lễ! Nhưng nếu công chúa điện hạ muốn cho bằng hữu ngài bình yên vô sự, xin mời đi theo tại hạ đến Tiêu Dao cung làm khách! Chờ cung chủ đến, thì sẽ cùng công chúa điện hạ gặp mặt nói chuyện. Không biết công chúa điện hạ ý như thế nào?

Quân Phi Vũ nhíu mày hừ lạnh- Nếu như bản công chúa không muốn đi?

Râu quai nón đại hán vẫn là vẻ mặt cung kính- Kia xin thứ cho tại hạ đành phải dùng thủ đoạn bất đắc dĩ đến giữ lại công chúa điện hạ.

Quân Phi Vũ tức giận đến cắn răng, đang muốn gật đầu, đã nghe được Tiêu Bạch thanh âm đang nói- Tiểu Vũ, người cùng Thiên Hàn đi trước, ta đến sau điện giết địch!

Nghe được Tiêu Bạch nói, Quân Phi Vũ tâm run lên- Kia Nham Ngạo đâu?

Tiêu Bạch 2 tròng mắt hiện lên 1 tia đau đớn- Sống hay chết, tự có thiên định! Nhưng chúng ta không thể để cho người rơi vào tay của bọn họ.

Quân Phi Vũ lập tức thét chói tai- Không thể! Các người bắt luận cái gì, đều không thể vì ta hi sinh! Ta muốn các người đều sống được hảo hảo.

Vũ nhi, chúng ta. . .

Tiêu Bạch còn muốn nói, nhưng Quân Phi Vũ thân thủ bưng kín môi của hắn, 4 mắt nhìn nhau, Quân Phi Vũ nhẹ giọng nói- Tiêu Bạch, các người tro lòng ta, so với mệnh ta còn quan trọng. Lưu vương núi xanh ở, không sợ không củi đốt! Vì ta, các người nhất định phải bảo trọng!

Nói xong, nàng dùng sức đẩy hắn ra, hướng phía râu quai nón đại hán đi đến- Ta có thể đi với các người! Nhưng người phải thả bọn họ!

Râu quai nón đại hán cuối cùng cũng lộ ra mỉm cười- Công chúa điện hạ quả nhiên thông minh!

— Vũ nhi, không nên!- Tiêu Bạch thống khổ thanh âm từ phía sau truyền đến, thoáng cái liền đem nàng lôi trở lại- Vũ nhi, ta không cho phép người làm như vậy!

— Tiêu Bạch, người buông tay cho ta!

— Ta không buông! Tử cũng không phóng! Muốn chết, chúng ta cùng chết; muốn sống, chúng ta cùng nhau sống ta không thể trở mắt nhìn người đi chui hố lửa!

— Ai nói nơi đó nhất định là hố lửa, nói không chừng là cuộc sống cảm y ngọc thực!

— Bất kể là cái gì, ta cũng không chuẩn, có nghe hay không?

Quân Phi Vũ lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai Tiêu Bạch cũng có thời gian mạnh mẽ (Cool) như thế, nếu như không là thời kì phi thường, nàng thực sự muốn nhào vào tro ngực của hắn, nói cho hắn biết, nàng đáp ứng hắn, bọn họ muốn sinh cùng nhau sinh, muốn chết cũng cùng nhau!

Râu quai nón đại hán nhìn nguyên bản sắp thành công, lại bị Tiêu Bạch cấp trộn lẫn, nói chuyện cũng bắt đầu không khách khí đứng lên- Công chúa điện hạ, người không có thời gian lại do dự, vị bằng hữu của người bên tro kia đã trúng bản cung ‘Hương hồn tán’ nếu hắn ở thời gian 1 nén hương nội không phục hạ giải được, hắn phải đi thế giới cực lạc, người vẫn là vợ vàng hạ quyết định đi!

Quân Phi Vũ tựa như là ko có nghe được lời của hân, chỉ là cùng Tiêu Bạch 4 mắt nhìn nhau- Tiêu Bạch, ta cầu ngươi, thả ta đi!

Nàng muốn thân thủ vụn bung ra tay Tiêu Bạch, kia tay lại tựa như là sinh trưởng ở trên người nàng, thế nào cũng ko buông ra.

— Tiêu Bạch, còn như vậy xuống, Nham Ngạo sẽ ko toàn mạng, mọi người chúng ta đều sẽ ko toàn mạng. Ta mới cương lời nói, chẳng lẽ ngươi ko có nghe thấy sao? Ngươi lại ko buông tay, nếu như Nham Ngạo đã chết, này đều là lỗi của ngươi, ta sẽ hận ngươi!

Quân Phi Vũ lời này nhưng hạ nặng thuốc, nhìn Tiêu Bạch ở ánh lửa hạ vẫn đang có vẻ tái nhợt mặt, kia trương khuôn mặt anh tuấn thượng, tại sao có thể có như vậy quần quýt biểu tình, tựa như hối, tựa như đau, có giãy giụa, có bất đắc dĩ, rất có 1 loại bất lực cay đắng.

Thừa dịp Tiêu Bạch hoảng thần, Quân Phi Vũ vận khởi hoa sen tâm pháp, rốt cuộc thoát khỏi tay hân, rất sợ hân lại dắt nàng ko tha, vội vàng chạy như bay đến trước mặt râu quai nón đại hân.

Mà râu quai nón đại hân đồng dạng sợ hãi ra lại ngoài ý muốn, lập tức làm cho người ta đem Quân Phi Vũ bao vây lại, dẫn nàng hướng Tiêu Dao cung mà đi.

Quân Phi Vũ quay đầu lại, nhìn dưới tàng cây kia 2 cứng ngắc thân ảnh cao ngất, nàng chỉ cảm thấy tâm hảo đau, đau quá, mũi đau xót, 1 cổ sóng nhiệt xông thẳng hướng viền mắt, nước mắt tựa như cắt đứt quan hệ trần châu “Bá bá” rớt xuống

Xa hoa Tiêu Dao cung đại đường nội, trang hoàng sắc là thuần 1 sắc vàng nhạt, 2 bên bày chính là lê hoa và cây cảnh, đại điện ở giữa, để 1 nhuyễn tháp, trước trường kỷ là đồng dạng lê hoa sâm trà án, nhuyễn tháp phía sau dựng thẳng 1 đạo bạch ngọc bình phong, xa hoa trung lộ ra cổ kính, tung bay ở toàn bộ cung điện trùng điệp màu trắng sa mạn, lại làm cho này xa hoa thêm thượng 1 cổ ưu nhã.

Quân Phi Vũ cảm thấy thế nào, này Tiêu Dao cung đều tìm ko được 1 tia giang hồ hơi thở, ko người biết đi tới, nhất định sẽ cho rằng nơi này là chỗ tiền thư hương thế gia.

Râu quai nón đại hân mang theo nàng kinh qua đại đường thời gian, lại cũng ko có ở chỗ này dừng lại, mà là tiếp tục dẫn nàng đi về phía trước, đi thẳng đến hậu viện 1 tràng song tầng tiểu mộc lâu, đem nàng lĩnh tới tro phòng này mới ngừng lại- Công chúa điện hạ, ngài trước ở chỗ này sảo sự nghỉ ngơi, cung chủ trì 1 chút liền đến!

Nhìn thấy râu quai nón đại hân nói xong liền muốn đi, Quân Phi Vũ lập tức kêu hân- Chờ 1 chút! Bản công chúa được nhìn thấy người của ta an toàn ly khai, bản công chúa mới có thể yên tâm sống ở chỗ này!

Râu quai nón đại hân lông mày rậm vừa nhíu, hiển nhiên có chút khó xử.

Quân Phi Vũ cười lạnh 1 tiếng- Nếu như ko, bản công chúa coi như là với ngươi hợp lại cái cá chết lưới rách, cũng muốn hiện tại ly khai. Vị chủ tử kia của ngươi hân cũng là ko muốn nhìn thấy ta gặp chuyện ko may đi?

Râu quai nón đại hân lúc này mới gật đầu- Hảo! Tại hạ cái này lĩnh công chúa đi vào nhìn hân. Công chúa điện hạ, mời theo tại hạ đến.

Đương Quân Phi Vũ cách 1 bức tường, lúc theo té lỗ trông được đến kia 1 thân hắc y Tần Nham Ngạo hấp hối nằm dưới đất, hốc mắt nàng lại xông lên lệ, quay đầu cảm tức nhìn râu quai nón đại hân- Bản công chúa đã dựa theo ý tứ của ngươi tiến vào làm khách, ngươi thế nào còn ko uy hân giải được phóng hân ra?

— Công chúa điện hạ đừng nóng vội! Tại hạ đã phân phó thủ hạ đi lấy giải dược, lập tức liền uy hân ăn vào- Râu quai nón đại hân nói xong, liền hướng người phía sau phát phát tay, lập tức có người mở cửa đi vào nội thất, cạy khai miệng Tần Nham Ngạo, đem giải dược uy hân phục đi xuống.

Quân Phi Vũ lúc này mới thở dài 1 hơi, nhưng còn có 1 hơi khác ko có thuận xuống, ko nhìn tới Tần Nham Ngạo thoát khỏi đại môn, lòng của nàng 1 ngày cũng ko bỏ xuống được

~Đột nhiên, có người đến, tiến đến trước mặt râu quai nón đại hân nói 1 câu gì, râu quai nón đại hân lập tức vung lên 1 tia giải thoát cười.

Lập tức hấn liền đối với Quân Phi Vũ nói- Công chúa điện hạ, cung chủ đã đến, thỉnh công chúa điện hạ theo tại hạ đi gặp cung chủ! Bằng hữu của người sống hay chết, phải nhìn ý tứ cung chủ!

Quân Phi Vũ nổi giận- Người có ý gì? Vừa người cũng ko phải là nói như vậy!

Râu quai nón đại hán kiên nhẫn giải thích- Công chúa điện hạ, vừa cung chủ ko có ở tro cung, tại hạ còn có thể làm chủ 1 chút, nhưng bây giờ cung chủ nếu tới, tại hạ mới vừa nói tất cả, phải 1 lần nữa đạt được cung chủ gật đầu đồng ý mới được.

Quân Phi Vũ 1 đôi mắt đẹp sắp phun ra hỏa- Người đây là ko nói tín dụng! Bản công chúa ở nơi này lý gốc, ta kia cũng ko đi! Cung chủ các người muốn gặp ta, cầu xin người thỉnh chính hấn qua đây.

Nàng bây giờ là vừa vội, vừa tức, vừa giận, hấn ko thể đem râu quai nón đại hán trước mắt cấp xé thành 2 nửa.

Thấy nàng kia hung sôi như mẹ báo bần ánh mắt, ngay cả kinh nghiệm giang hồ râu quai nón đại hán, cũng nhin ko được nữa tâm sinh khiếp ý, đang nghĩ ngợi muốn thế nào an ủi nàng, lúc đang nhìn tới cửa cái kia 1 thân bạch y nam nhân vui vẻ mà đứng, lập tức từng 1 ngum lớn khí- Thuộc hạ tham kiến cung chủ!

Cung chủ thân thủ nhẹ huy, râu quai nón đại hán dưới tay hấn liền lập tức lui ra ngoài.

Quân Phi Vũ đột nhiên xoay người, nhìn cái kia nam nhân mang mặt nạ màu bạc, nhất thời thể nhưng nói ko ra lời.

Người nam nhân này thân ảnh là như vậy quen thuộc, dưới mặt nạ cặp kia hắc đồng, lóe nóng rực ánh mắt, quen thuộc đến nàng nhắm mắt lại cũng có thể cảm giác được, chỉ là 1 chính là mặt nạ màu bạc, gạt được người khác, lại tại sao có thể đủ gạt được nàng.

Nàng vẫn ko thể nào chạy trốn lòng bàn tay của hấn!

Quân Phi Vũ quay mặt đi, ko muốn nhìn nữa hấn! Nàng hận hấn, nàng chán ghét hấn! Thế nhưng dùng tất cả biện pháp, ko từ thủ đoạn cũng muốn đem nàng giam cầm ở bên cạnh hấn.

Nàng ko nhìn động tác của hấn, lại chọc giận hấn!

Mấy ngày mấy đêm ko ngủ ko nghỉ, ở lúc nhận được Tiêu Dao cung bên này truyền đến tin tức, trời biết hấn có bao nhiêu mừng như điên, 1 khắc kia, hấn hận ko thể chính mình chen vào, lập tức bay đến bên cạnh nàng đến.

Hấn muốn nói cho nàng, hấn có bao nhiêu muốn nàng, hấn có bao nhiêu yêu nàng, vì nàng, hấn có thể bỏ qua tất cả vinh hoa phú quý, hấn có thể cái gì cũng ko muốn!

Thế nhưng, nàng lại như thế ko muốn nhìn thấy hấn! Thật là 1 nữ nhân chết tiệt!

Nhưng hấn lại chết tiệt yêu nàng!

Hoa Trầm Hương oán hận đem nàng 1 phen kéo vào tro lòng, chăm chú ôm, lực đạo lớn đến cũng ko sợ sẽ bể gãy eo thon của nàng- Tiểu Vũ nhi, người cứ như vậy ko muốn thấy ta? Người có biết ta suy nghĩ về người nhiều hay ko? Ta tìm người mấy ngày mấy đêm, ko ngủ ko nghỉ, vì người ko tiếc bất cứ giá nào, dù cho người chạy đến chân trời góc biển, ta cũng phải tìm được người. Chẳng lẽ người 2 chút cũng ko cảm động sao?

Tro giọng nói của hấn có thương cảm, lạnh lẽo ngón tay khẽ vuốt ở trên gương mặt nàng, mang cho nàng từng đợt rung động.

Tâm, thời gian khi hấn tới gần, bắt đầu cường liệt co rút lại đứng lên.

Nàng hay là nên tử ko có cách nào bỏ qua sự tồn tại của hấn!

Quân Phi Vũ tâm đồng dạng đau xót- Người đã có Trầm Khói Nhẹ, vì sao còn muốn gắt gao cuốn lấy ta ko tha?

__ Ko có Trầm Khôi Nhẹ, ai cũng ko có, Tiểu Vũ, tin ta, chỉ có 1 mình người! Ta chính là để chứng minh cho người xem, vương triều của ta gọi Quang Vinh Vũ, tên này, là vương hào của ta cùng tên của người cầu thành, Tiểu Vũ, chẳng lẽ người vẫn ko rõ khổ tâm của ta sao? Của ta tất cả, chỉ nghĩ cùng người chia sẻ!

Nhìn Hoa Trầm Hương vẻ mặt cấp thiết, còn có song đồng trung kia nịch người thâm tình, Quân Phi Vũ dao động.

Nàng nên làm cái gì bây giờ?

Nàng có nên hay ko cùng hần hồi cung?

Nàng nếu theo Hoa Trầm Hương, kia mấy người bọn hần lại nên làm cái gì bây giờ?

70. Q.1 - Chương 70: Giao Gáy Triều Miên

Ở thời gian Quân Phi Vũ do dự, Hoa Trầm Hương lại ko cho nàng thời gian suy nghĩ, hần sợ, nghĩ tiếp nữa, nữ nhân này tro đầu cổ quái lại ko biết muốn sinh ra 1 chút hoa dạng gì đến, hần sợ hãi, sợ hãi nàng lần thứ 2 lỵ khai hần!

__ Tiểu Vũ, đi, chúng ta hồi cung!

Hoa Trầm Hương nói xong, liền ko nói lời gì đem nàng 1 phen bế lên.

__ Chờ 1 chút!

Quân Phi Vũ giãy giụa muốn xuống, Hoa Trầm Hương lại chặt thủ sẵn ko tha- Làm sao vậy?

__ Trầm Hương, ta có thể cùng người hồi cung, thế nhưng, người trước phải phóng hần!

Hoa Trầm Hương nhìn nàng 1 lát, lúc cảm giác được nàng kịch liệt tim đập, giương lên môi- Hảo!

Lập tức liền giương giọng hô- Người tới!

Vừa cái kia râu quai nón đại hán lập tức đi đến- Mộc Điện, đem người ở bên tro cấp phóng!

__ Tuân lệnh, cung chủ!

__ Bắn cung đi trước! Có việc lại bẩm!- Lúc này Hoa Trầm Hương 1 thân lạnh lùng, kia khí thế bức người làm cho Mộc Điện cùng toàn bộ thủ hạ cực kỳ ko dám làm càn.

Tiêu Dao cung ngoài cửa lớn, sớm đã chuẩn bị 1 lượng hào hoa lục giá xe ngựa, lái xe chính là Mộc Lô, vừa thấy Quân Phi Vũ, hần liền cung kính lên tiếng chào hỏi- Nô tài tham kiến công chúa điện hạ.

Đương lúc Hoa Trầm Hương ôm Quân Phi Vũ ngồi lên, Quân Phi Vũ biết, nàng lại muốn đi vào cái kia lao lung.

Nhân tâm dịch biến kia!

Nếu như lúc trước Hoa Trầm Hương ngay từ đầu liền chuyên tâm đối với nàng, nếu như Hoa Trầm Hương ngay từ đầu liền đập nổi đóm thuyền dứt khoát hần hoi triển khai hần sự thống trị, nếu như hần ko có làm ra Trầm Khôi Nhẹ này vừa ra hí đến, chắc hần, nàng sẽ rất vui vẻ khi làm hoàng hậu của hần đi?

Thế nhưng, này thế sự ko có nếu như.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, bây giờ, nàng là thế nào cũng ko có khả năng buông 5 vị phu thị kia.

Bọn họ đối với nàng thật là tốt, là hết sức chân thành! Là ko người nào có thể so với! Cũng là vô tư!

Giữa bọn họ ko ai có tro đầu sẽ độc chiếm ý niệm của nàng, bọn họ luôn luôn cùng nhau tiến cùng nhau lui, cùng nhau bảo vệ nàng!

Có lẽ, đây là nữ hoàng bệ hạ cho bọn hắc quân đầu 1 loại niềm tin;

Có lẽ, đây là lão thiên gia ở minh minh trung cũng đã vì bọn họ định ra vô pháp chống cự số phận.

Thế nhưng, Hoa Trầm Hương đâu? Hắc vậy là cái gì? Là giữa bọn họ nghiệt duyên sao?

— Đang suy nghĩ gì? Muốn ta?— Hắc trâm thấp hồn hậu tiếng nói vang ở bên tai của nàng.

Ôn nhu môi, chậm rãi theo nhĩ trắc dao động đến gương mặt nàng, cuối cùng, cầu ở môi của nàng, tinh tế mút hôn, chậm rãi cạy khai hàm răng của nàng, lưỡi như linh xà xông vào, ôm lấy cái lưỡi của nàng đình hương, cùng nhau quấn quýt, vũ ki, hơi thở của hắc, chậm rãi thô lên, bàn tay bắt đầu ko an phận công thành chiếm đất, theo áo duỗi đi vào, mang theo 1 cổ điện lưu dao động đến ngực của nàng.

Quân Phi Vũ muốn chống cự, nhưng ko cách nào tránh tay hắc.

Đương ngón tay của hắc nhẹ nắm kia đỉnh hồng mai, lúc chậm rãi vuốt ve, kia chỗ mẫn cảm truyền đến điện lưu, làm cho Quân Phi Vũ thân thể khổng chế ko được run lên, bị hắc che lại môi, chỉ có thể phát ra thành ngâm khê thanh.

Nàng sợ hãi như vậy chính mình, thân thể của nàng quá mẫn cảm, hoàn toàn chống cự hắc ko được khiêu khích cùng dụ hoặc.

2 người từng có lâu như vậy giao gáy tương triền, hắc cũng quen thuộc trên người nàng mỗi 1 cái mẫn cảm điểm, đơn giản liền trêu chọc nổi lên sự nhiệt tình của nàng, làm cho nàng trầm luân khi hắc hoàn mỹ kỹ xảo hạ, ko thể tự thoát ra được.

— Tiểu Vũ, ta hiện tại đã nghĩ muốn người!— Thanh âm của hắc ngày càng ám cảm.

Nguyên vốn là muốn chờ trở lại tắm cung mới hảo hảo yêu nàng, nhưng là bây giờ, hắc ko kịp đợi! Hắc hiện tại sẽ yêu nàng!

Hắc muốn hung hăng điền tiến tro cơ thể nàng, cảm thụ của nàng ấm áp. Bàn tay to có chút thô lỗ đưa vào tro vậy, kéo xuống tiết khố của nàng, bàn tay đưa vào u mật của nàng, ở cảm giác được tro tay ôn nhuận, hắc lại ko chậm trễ, liên hạ khố của mình, hung hăng đem kia sớm đã cứng rắn như sắt dâng trào xông thẳng tiến thân thể của nàng ở chỗ sâu tro.

Thân mật mà chặt trát kết hợp, siêu cường mạnh kích thích, làm cho 2 người cũng khó khăn rên rỉ lên tiếng.

— Tiểu Vũ, yêu ta...

Hắc 1 đôi bàn tay to chăm chú chế trụ eo thon của nàng, tựa như cái man ngư dùng sức đi lên đánh, mỗi 1 hạ đều giống như là trực tiếp đụng vào lòng của nàng, siêu cường kích thích làm cho Quân Phi Vũ khổng chế ko được rên rỉ, nhưng nàng vừa nghĩ tới Mộc Lôi cùng này thị vệ liền ở bên ngoài, nàng lại ko dám lớn tiếng, chỉ có thể ai oán thừa nhận hắc kia cuồng chột lực đạo, bên môi phát ra râm rì yêu kiều.

— Ko cho phép...

Lại cứ loại này yêu kiều nghe vào tai Hoa Trầm Hương, tựa như cường hóa thúc tình, phối hợp chỗ bụng dưới nàng ko ngừng co rút lại, làm cho 1 số lý trí của hắc gần như tan vỡ, chỉ dựa vào bản năng cuồng dã quơ đây đó thân thể, đem tro cơ thể tiềm tàng tất cả lực lượng, vào giờ khắc này toàn bộ bộc phát ra.

Xe ngựa bày biện ra 1 loại ko bình thường rung động, giáp tạp kia phá nghiền nát vướng chân ám muội thanh âm, là người đều biết bên tro xảy ra chuyện gì.

Nhưng Mộc Lôi cùng thị vệ liền can chính là diện vô biểu tình, tựa như là hoàn toàn ko có nghe thấy 1 điểm tiếng vang, vẫn tiếp tục hộ vệ như cũ.

Thẳng đến xe ngựa dừng ở cửa cung, xe chẵn vẫn chưa kết thúc.

Mộc Lôi phát tay làm cho đám người chờ rời khai, chỉ còn 1 mình hắc tiếp tục ở 1 bên chờ, kiên trì mà yên lặng chờ xe chẵn kết thúc

Đương lúc Hoa Trầm Hương ôm Quân Phi Vũ xương sụn tằm như nhau ngồi phịch ở tro ngực hắc đi ra, bầu trời, đã bày biện ra xám trắng, trời, rất nhanh sẽ sáng!

— Mộc Lôi, nhanh đi chuẩn bị nước nóng!

Quân Phi Vũ miễn cưỡng tựa ở tro ngực của hắn, thực sự là phục tình lực người nam nhân này, cao như vậy độ khó có thể tin nổi, hắn thể nhưng cùng nàng chơi gần 1 canh giờ.

Nàng hiện tại cái gì cũng ko muốn, thân thể 1 chút cũng ko muốn động, tro đầu lúc nhớ lại vừa hắn phun ra cảm giác, vì sao Hoa Trầm Hương cũng mang cho nàng lúc cùng ngũ đại phu thị phun ra như nhau cảm giác thoải mái? Chẳng lẽ nói, Hoa Trầm Hương cũng là thuần dương thân?

Giữa mạch suy nghĩ, Hoa Trầm Hương đã nhẹ nhàng đem nàng để vào thùng tắm phủ kín cánh hoa, hắn thể nhưng tự mình nhảy vào tro thùng, lấy thiên tử thân, tự mình hầu hạ nàng tắm rửa.

Nhìn Quân Phi Vũ kia tức khắc mái tóc phác chiếu vào thùng tắm bên cạnh, híp mắt, biếng nhác dắc tựa như cái con mèo nhỏ mang 1 phong tình khác, mỗi nam dưới thân lại đã rục rịch, bàn tay to bao quát, lại đem nàng lăm vào ngực lý.

2 trần trường thân thể ở tro nước chăm chú tựa sát.

Quân Phi Vũ mở 2 tròng mắt ngập sương mù, đáy mắt giống như 1 hồ sâu, đưa hắn nhẹ nhàng dịch dịch liền bao phủ đi vào.

— Tiểu Vũ, đừng nhìn ta như vậy, chỉ cần người như vậy xem ta, ta liền hận ko thể đem người 1 ngụm cấp nuốt vào.

Quân Phi Vũ khéo môi câu dẫn ra vẻ nhàn nhạt tiểu ý, tay nhẹ xẹt qua mày hắn, đầu để ở trán của hắn, cười khanh khách- Ta thể nhưng cái yêu tinh ăn thịt người, người ko sợ sao?

Hắn ám cầm thanh âm làm như có thể câu hồn đoạt phách- Sợ, thể nào ko sợ? Ta chỉ sợ chính mình ko đủ ngon, chỉ sợ ko thể uy ăn no người, chỉ sợ người ko muốn, ko muốn ăn!

Tro lời nói của hắn cất giấu 1 loại sợ hãi mất đi nàng, còn có 1 loại tựa như còn vô lực cầu xin, hắn như vậy bất lực, làm cho Quân Phi Vũ tro lòng cứng lại.

Vui đùa mở lại đi xuống, sợ ko phải là hắn, mà là chính nàng.

Nàng hướng hắn mở 2 tay, hí mắt cười khê- Trầm Hương, ôm ta lên!

Kỳ thực, hắn người này đối với nàng thực sự rất tốt, nếu như hắn ko phải bá đạo như vậy, ko phải muốn mạnh giữ lấy như vậy nói, nàng sẽ ko chút do dự thu hắn.

Hắn nhẹ nhàng mà đem nàng phóng ở trên giường, động tác mềm nhẹ bò lên giường, lại nhẹ nhàng đem nàng lăm vào ngực lý, tro lòng thể nhưng khó có được yên lặng, nhắm mắt lại, vì quỵen kéo tới, thể nhưng cứ như vậy nặng nề đã ngủ.

Hắn đã mấy ngày mấy đêm ko có nghỉ ngơi, thần kinh vẫn căng thẳng, hiện tại nàng đã trở về, ôn hương nhuyển ngọc, đang bị hắn ôm vào tro ngực, làm cho tim của hắn như là ninh yên tĩnh trở lại, tâm thần vừa để xuống tùng, vì thế ngã xuống liền ngủ.

Quân Phi Vũ nhẹ khê tựa vào trên người hắn, than nhẹ 1 tiếng.

Chờ lấy được Thiên Linh châu, nàng hay là muốn ly khai hắn hỏi Phượng Hoàng quốc, đến lúc đó, hắn lại nên thể nào nổi giận?

2 người giao gáy tương triền, thẳng ngủ thẳng hết giờ ngọc.

Hoa Trầm Hương trước tỉnh lại, nhìn dựa vào ở tro ngực hắn ngủ được thực thực khuôn mặt, tim của hắn trưởng được tràn đầy, nàng rốt cuộc trở lại bên cạnh hắn, thật tốt!

— Hoàng thượng, hoàng thượng...

Ngoài cửa truyền đến tiếng la nhẹ của Mộc Lôi, Hoa Trầm Hương lại cúi đầu hôn 1 cái trán của nàng, mới nhẹ chân nhẹ tay buông nàng ra, đi ra ngoài.

Vừa nhìn thấy người quấy rầy Mộc Lôi, sắc mặt của hắn liền trầm xuống- Chuyện gì?

Mộc Lôi xoay người hồi bẩm- Hoàng thượng, Bát vương gia ở ngoài cửa cầu kiến, đã theo sáng sớm chờ cho tới bây giờ.

Hoa Trầm Hương mi nhẹ tức 1 chút- Làm cho hắn lại chờ 1 lát, trầm lập tức ra!

— Dạ! Nô tài xin cáo lui!

Hoa Trầm Ngọc khô đợi 1 ngày, tâm trạng sớm đã kiên nhẫn, nhưng vì người tro lòng mình, hắn nếu ko nài, cũng vẫn là kiềm chế xuống, ko đợi đến hoàng thượng xuất hiện, hắn tuyệt ko quay về!

Theo chờ đợi thời gian càng lâu, hắn liền đối với cái kia nữ nhân triền vương chân Hoa Trầm Hương liền lâm triều cũng ko thượng ý kiến càng lớn.

Hắn muốn oán hận, này Quân Phi Vũ, quả nhiên là cái yêu tinh mê hoặc người!

Mặc dù thời gian chờ được đủ lâu, cũng may vẫn bị hắn chờ đến hoàng thượng đi ra.

Hoa Trầm Ngọc dựa vào lễ tham kiến, Hoa Trầm Hương khoát tay áo- Người huynh đệ ta, ko cần đa lễ, ngồi đi? Đợi trầm 1 ngày, nhưng có cái gì việc gấp?

Đối mặt với Hoa Trầm Hương thâm thúy ánh mắt dò xét, Hoa Trầm Ngọc tuần mắt đỏ lên- Thần đệ là muốn tới hỏi hoàng thượng, Khôi Nhẹ bây giờ thượng ở vương phủ cũ đợi mệnh, ko biết hoàng thượng tính toán xử trí nàng như thế nào? Còn có, xử trí người Trầm gia như thế nào?

Hoa Trầm Hương 2 tròng mắt nhú lại, tro ko khí nhiệt độ ở tro nháy mắt nghiêm túc- Là nàng làm cho người tới hỏi?

Hoa Trầm Ngọc tro lòng cả kinh, vội vàng giải thích- Ko! Ko phải! Là thần đệ tự mình muốn biết, ko liên quan chuyện của nàng.

Hoa Trầm Hương hừ lạnh 1 tiếng- Người nhưng thật ra quan tâm nàng. Nếu ko phải Trầm Thiên Lăng lấy di chiếu tiên hoàng đến uy hiếp trầm, trầm sẽ thỏa hiệp sao? Hôm nay là thời gian nên đến thu hậu tính sổ, người nghĩ, trầm sẽ bỏ qua cơ hội này sao?

Hoa Trầm Ngọc càng sợ đến 1 thân mồ hôi lạnh, hắn ko nói 2 lời, trực tiếp ở trước mặt Hoa Trầm Hương quỳ xuống- Hoàng huynh, thỉnh hoàng huynh nhìn ở thần đệ theo hoàng huynh nhiều năm phân thượng, đem Khôi Nhẹ ban cho thần đệ làm phi!

Hoa Trầm Hương ko có 1 khắc do dự- Hảo! Trầm ngày mai sẽ vì các người tứ hôn! Những chuyện khác, người ko nên nhúng tay.

— Thần đệ tạ ơn hoàng thượng long ân!

Hoa Trầm Ngọc nhẹ nhàng thở dài, rốt cục vẫn phải đem nói cấp nuốt xuống miệng hoàng huynh là ai hắn nhất thanh nhị sở, qua nhiều năm như vậy, lời hắn nói đều là chuyện chắc chắn, chưa bao giờ sẽ thay đổi.

— Còn có chuyện khác sao?- Hoa Trầm Hương nhìn này đã từng hăng hái hoàng đệ, bây giờ vì nữ nhân kia, thế nhưng cũng trở nên như vậy tiêu cực, nhưng lại như vậy liều lĩnh, thật ko biết là chuyện tốt hay chuyện xấu.

Hoa Trầm Ngọc nhìn Hoa Trầm Hương ko muốn lưu hắn, tro lòng ko vắng vẻ, luôn luôn cảm giác hoàng huynh đang vị hậu, 2 huynh đệ cảm tình cũng kéo xa.

— Thần đệ xin được cáo lui trước!

— Lui xuống!

Trầm Khôi Nhẹ sáng sớm liền bị Hoa Trầm Ngọc thỉnh vào hoàng cung, Mộc Lôi nhìn thấy nàng cũng nhân nhạ nói 1 tiếng chúc mừng, lòng của nàng khẩn trương được bình bình thẳng nhảy, chẳng lẽ là hoàng thượng muốn phong nàng làm hậu ?

Hắn vẫn là thích nàng có phải hay ko? Hắn vẫn là yêu nàng có phải hay ko? Trầm Khôi Nhẹ 1 mặt chìm đắm ở vui sướng tro ảo tưởng của mình, lại ko có phát hiện bên cạnh ánh mắt nam tử ai oán cùng thương tiếc.

Khi nàng bị gọi đến trên điện, nghe được thánh chỉ trung niệm đến 1 câu kia- Nay đem dân nữ Trầm Khôi Nhẹ ban tặng bát vương gia làm phi, chọn Hoàn Tinh năm 811 ngày 9 tháng chín cử hành hôn lễ!

Đầu tháng chín cử? Chẳng phải là ở 3 ngày sau? Có thể hay ko quá mau?

Chúng thần tro lòng nghi vấn, lúc đang nghe thánh chỉ kế tiếp, cả đám tro lòng “Lộp bộp” 1 chút, ai cũng ko dám lên tiếng nữa.

— Trầm thừa tướng ý đồ mưu phản, chứng cứ vô cùng xác thực, nhưng xét thấy kỳ tiền ở giá tiền kể công thậm vĩ, ưu khuyết điểm tương để, ko đáng truy cứu giết cử tộc Thẩm gia chi tội, nhưng Trầm thị bộ tộc ngay hôm đó khởi toàn bộ khu trục xuất khỏi kinh thành, lưu vong tái ngoại, trọn đời ko được hồi kinh! Khâm thủ!

Trầm Khôi Nhẹ toàn thân xụi lơ ở tại dưới đất, song chưởng móng tay đã đâm vào thịt trung, thượng ko cảm thấy đau.

Đang lúc mọi người còn ko có thời gian tiêu hóa rúng này thánh chỉ, lại 1 thánh chỉ như thiên lôi phủ xuống.

— Thái hậu cùng tiên hoàng đề lân tình thâm, ứng với tiên hoàng ko cầu cùng năm đồng nhất sinh, chỉ cầu cùng năm đồng nhất tử, di chỉ thái hậu với tiên hoàng chôn cùng! Khâm thủ!

Tàn khốc như vậy vô tình mệnh lệnh 1 lại 1 chỗ xuống, năm đó quan viên cùng hoàng hậu thân thiết, cả đám lòng bàn tay toát mồ hôi lạnh, rất sợ Hoa Trầm Hương hạ nhất đao sẽ họa đến trên người của mình.

Vua nào triều thần nấy, đây đích thực là thiên cổ bất biến.

Tiên hoàng lưu lại tới tất cả, ở trên tay tân hoàng, đô hội đứt khoát hẳn hai đào cũ đổi tân, vì hoàng vị của mình cộng thêm 1 đao lại 1 đao đồ khóa, làm cho người ta lại cũng vô pháp mơ ước. (Mang ý vua nào triều đại nấy, tiên hoàng cũ nếu ra đi khi tân hoàng lên thay thế sẽ vì hoàng vị mà 1 đao đứt khoát diệt trừ hậu quả sau này 1 cách tàn khốc nhất. Đó vốn là chuyện trước giờ)

Hoa Trầm Hương quyết đoán cùng tàn nhẫn, ngay cả Quân Phi Vũ ẩn ở phía sau rèm, đều nghe được hết hồn.

Nàng biết, Hoa Trầm Hương là vì nàng trút giận, ngày đó trên yến hội những người làm khó dễ nàng, hiện tại từng bước từng bước cũng ko rơi xuống kết cục tốt.

Chúng thần cho rằng hôm nay tổng nên xong chuyện đi? Thật ko ngờ, lại 1 đao thánh chỉ tới!

— Trầm cùng Phượng Hoàng quốc lực công chúa diện hạ tâm đầu ý hợp, đem cho Hoàn Tinh năm 811 ngày 8 tháng chín cử hành đại hôn, Phượng Hoàng quốc lực công chúa diện hạ đức hạnh đều chuẩn, cất phong làm Quang Vinh Vũ hoàng hậu! Khâm thủ!

Ngày 8 tháng chín, tức là 2 ngày sau? Hoàng thượng có thể hay ko quá mau?

Mọi người chỉ cảm thấy ngày này lâm triều, giống như là băng cùng hỏa đan vào thành biển lửa trung chìm nổi, cùng nhau vừa rơi xuống giữa, làm cho lòng người đắm câu run.

71. Q.1 - Chương 71: Đại Hôn

— Có việc lại tấu, vô sự bãi triều!

Quân Phi Vũ đứng dậy, nhìn cái kia đi tới trước mặt nàng minh hoàng thân ảnh, lại ở tro lòng nhẹ nhàng thở dài.

— Tiểu Vũ, chỉ 2 ngày nữa, người chính là hoàng hậu của ta, ta rất cao hứng!- Hoa Trầm Hương đem nàng lâm vào ngực lý, cảm đặt ở đầu của nàng đỉnh- Còn người? Có thể hay ko cũng cao hứng 1 điểm? Ko nên lại sàu mi khổ kiểm, ta sẽ đối với người tốt.

Hắn biết tro lòng của nàng bây giờ còn ko tình nguyện gả cho hắn, nàng gả cho hắn, đều chỉ là vì cầm lại Thiên Linh châu mà thôi.

Nhưng hắn sẽ đối với nàng tốt, hắn sẽ dụng tâm để chứng minh, hắn đối với nàng yêu rất cuộc sâu đậm! Tin 1 ngày nào đó, nàng lại cam tâm tình nguyện theo sát hắn cùng 1 chỗ.

Quân Phi Vũ chớp mũi đau xót, Hoa Trầm Hương thay đổi, nàng từng giọt từng giọt nhìn ở tại tro mắt.

Vì nàng, hắn thà rằng đắc tội đại thần triều đại đương thời.

Vì nàng, hậu cung quả nhiên như nàng lúc trước mong muốn, vì nàng ko thiết, ngoại trừ nàng, ko nạp 1 phi 1 tần.

Nhìn hắn như bây giờ đối với nàng hảo, sợ rằng chỉ cần nàng nói muốn gì, hắn sẽ vì nàng mà làm được.

Trầm Hương, ta nên bắt người làm sao bây giờ?

Nghĩ đến bắt được Thiên Linh châu liền phải ly khai, Quân Phi Vũ thế nhưng ảm ảm đau lòng.

Buổi tối trước đại hôn, Quân Phi Vũ dẫn cười dỗ Hoa Trầm Hương- Trầm Hương, người trước đem Thiên Linh châu cho ta có được ko?

Hoa Trầm Hương đã đánh 1 cái liếc mắt cho nàng- Còn chưa có đại hôn, người nghĩ cũng đừng nghĩ!

— Vì sao? Liền liếc mắt nhìn, có được ko?- Nàng làm nũng.

Hoa Trầm Hương đang sờ đầu của nàng, yên lặng nhìn nàng nói- Tiểu Vũ, tâm tư của người ta đều hiểu. Người nghĩ cầm hạt châu, liền nghĩ biện pháp chạy thoát, ko cùng ta đại hôn, có phải hay ko? Ta sẽ ko như người mong muốn, vì thế, người vẫn là ngoan ngoan chuẩn bị làm tân nương tử của người.

Hắn con người trung dần hiện ra 1 loại ưu thương ko hiểu, vì sao hắn có thể nắm tro tay tất cả? Lại duy chỉ có nắm tro tay ko được lòng của nàng? Rõ ràng nàng liền ở trước mặt của hắn, thế nhưng, hắn lại vẫn như cũ cảm giác mình cách nàng rất xa xôi.

Nữ nhân này, nàng có phải hay ko quá vô tâm vô phé? Mình đã như muốn tận kỳ lực nghĩ hết biện pháp đối với nàng hảo, mang cho nàng niềm vui, vì sao nàng ko thể vì hắn lưu lại?

Quân Phi Vũ mỗi lần vừa nhìn thấy hắn như vậy nhú lại mi, lúc dùng như vậy ánh mắt ưu thương nhìn nàng, tâm sẽ sản sinh 1 loại tê tê co rút đau đớn, tựa như mưa dầm trời, kéo dài triền triền lộ ra 1 cổ cảm giác mất mát.

Nàng thực sự rất muốn nói cho hắn biết, nói với hắn một tiếng- Ta nguyện ý!

Thế nhưng, 1 khi cho phép nói, đối với nàng mà nói, chính là chung thân tương cho phép.

Nàng bây giờ đối với chính mình còn ko có tự tin này, tro lòng của nàng có hắn, nhưng cũng đồng dạng ảm mắt khác tên của ngũ cái nam nhân kia.

Trầm ổn ôn nhu Tiêu Bạch, lạnh lùng Mạch Thiên Hàn, luôn luôn xấu xa Tần Nham Ngạo, đáng yêu Quân Thiên Hựu, ngay thẳng Trình Nhất Dao, nàng hiện tại làm ko được vì hắn mà bỏ qua 5 bọn họ!

Ở tro lòng của nàng, mấy người nam nhân bọn hắn vị trí đều là bình đẳng, nếu như, Trầm Hương có thể cùng ý nghĩ của Tiêu Bạch bọn họ như nhau thì tốt rồi.

Tiêu Bạch bọn họ là chỉ cần có thể cùng nàng cùng 1 chỗ, thế nào đều ko sao cả.

Nếu như Trầm Hương hắn ko có ý nghĩ như vậy, vậy bọn họ lưỡng cũng đã định trước sẽ ko đi tới cùng nhau đi?

Nàng Quân Phi Vũ, chính là Phượng Hoàng quốc nữ hoàng, điểm này, Thiên Linh châu dự đoán hiển nhiên cũng chứng minh rồi điểm này.

Mẫu hoàng nói, cũng vẫn còn bên tai.

Này có phải hay ko đại biểu cho, nàng cùng Hoa Trầm Hương nhất định là muốn trời nam đất bắc? Các đi kỳ chính? Các thủ trách nhiệm?

Được rồi! Nếu số phận đã đã định trước, kia đại hôn liền đại hôn đi! Nàng còn đang chấp nhất cái gì? Tất cả tin lên trời sẽ có an phi !

Nghĩ thông suốt Quân Phi Vũ, khỏe môi nổi lên 1 tia nhàn nhạt cười, lấy lại tinh thần mới phát hiện, Hoa Trầm Hương chính nhẹ híp 2 tròng mắt đang nghiên cứu nàng, dường như ở phỏng đoán, nàng hội này suy nghĩ cái gì.

Vừa nhìn thấy nàng hoàn hồn, Hoa Trầm Hương quả nhiên hỏi- Tiểu Vũ, ngươi vừa đang suy nghĩ gì?

Nàng thông minh cười- Ta đang suy nghĩ, mệnh lý có lúc cuối cùng cần phải có, mệnh lý vô lúc chớ cưỡng cầu. Ngươi muốn đại hôn, vậy đại hôn đi, bất quá, ngươi cần phải giữ lời nói nga, chúng ta đại hôn hậu, ngươi nên đem Thiên Linh châu cho ta, nếu ko...

Nàng hừ hừ 2 tiếng- Nếu ko, ta hãy cùng ngươi đoạn tuyệt quan hệ!

Hắn cười đến giảo hoạt- Chỉ cần ngươi đáp ứng cùng ta thành thân, chúng ta có danh có phận, ta đương nhiên sẽ đem Thiên Linh châu cho ngươi!

__ Hảo! 1 lời đã định!

__ 1 lời đã định!

Đã gặp nàng đã thoái nhượng, Hoa Trầm Hương tuần nét mặt biểu lộ vẻ hài lòng cười, kia phát ra từ nội tâm vui sướng lây nàng, 2 người áp trán, nhìn nhau cười. (Ừ, ta nhớ là cô dâu chú rể ko được gặp nhau trước đám cưới mà...- Milk)

Hoàn Tinh năm 811 ngày 8 tháng chín, này đại ngày, ở Hoa Trầm Hương ghé cổ chờ đợi trung, rốt cuộc đến.

Quân Phi Vũ sáng sớm liền bị Hoa Trầm Hương phái tới mấy ma ma cùng cung nữ lẫn qua lẫn lại ko để yên, theo mặt, đến trang phục, thậm chí đến 1 sợi tóc, đều cẩn thận tỉ mỉ sửa sang lại, đám ma ma nghiêm túc thật ko giúp nàng trang điểm, tìm kiếm lấy loại nào phương thức hoàn mỹ nhất đến bày ra nàng làm phong thái hoàng hậu.

Quân Phi Vũ dưới đáy lòng phúc ngữ, trang điểm được lại đẹp, khăn voan đỏ vừa che, ai thấy được, cũng ko chỉ cấp Hoa Trầm Hương 1 người nhìn.

Trước khi đội khăn voan đỏ, các ma ma hãy để cho Quân Phi Vũ chính mình tự mình kiểm tra 1 phen, cũng về mặt cung kính xin chỉ thị nàng, nhìn nhìn có hài lòng hay ko này trang dung, nếu như ko hài lòng, lại sửa.

Quân Phi Vũ ngược mắt, nhìn mình tro gương đồng, 1 thân đỏ thắm sắc thêu mấn kim long ngọc phượng hỉ phục, mũ phượng khăn quàng vai, anh lạc thùy lưu, hoa lệ dị thường, ở châu ngọc mũ phượng hạ, lộ ra kia trương tinh xảo ko tỳ vết mặt cười, đôi mắt đẹp đảo mắt, mặt mày tro lúc đó doanh nhàn nhạt cười ngọt ngào, đẹp như hoa sen mới nở, băng tuyết bàn thanh lệ trung, lộ ra 1 cổ mê người ngây thơ.

__ Rất tốt! Cứ như vậy đi!

Nghe được nàng hài lòng đáp án, các ma ma lại vội vàng tìm đến khăn voan đỏ cho nàng đắp lên.

Nhìn canh giờ đã ko sai biệt lắm, dâu ma ma mới dẫn dắt Quân Phi Vũ hướng phía từ đường tro cung mà đi.

Eo nhỏ hoàn mỹ, từng bước 1 liên dõng, ngay cả hồng đắp che đầu, lại vẫn như cũ che ko được Quân Phi Vũ kia toàn thân thấu bắn ra cao hoa khí chất.

Ở văn võ bá quan cùng gia quyến xem lễ hạ, Quân Phi Vũ bị đỡ tiến đến từ đường, từng bước 1 đi về phía trước, tay, rốt cuộc bị dâu ma ma người sắc sảo nàng bỏ vào tro bàn tay Hoa Trầm Hương, 2 tay vừa đụng xúc, liền bị hắn nắm được tử chặt, thậm chí, nàng còn có thể tinh tường cảm giác được, Hoa Trầm Hương tay thế nhưng run nhè nhẹ.

Hắn có phải hay ko biểu hiện được quá mức kích động 1 điểm?

Quân Phi Vũ tro lòng than nhẹ 1 tiếng, rồi cầm tay hắn, 10 ngón tướng khấu, chăm chú , người quần quít lấy ta, ta quần quít lấy người, tựa như là ko cả đời tách ko ra.

— Tiểu Vũ...

1 tiếng nhẹ nhàng run run hô hoán, cứ như vậy kéo dài triền triền tiến vào lỗ tai của nàng, lại chui vào tro lòng của nàng, đầu cứ quanh quẩn bồi hồi ko đi.

Mỗi người đang ngồi cũng có thể nhìn ra được, này hoàng thượng hiện tại tâm tình có bao nhiêu hảo, khuôn mặt tuần tú tràn đầy hạnh phúc, hắc cặp kia con người đen nội, doanh bao nhiêu thâm tình cùng kỳ vọng, hắc kia tâm tư yêu hoàng hậu, cũng vào giờ khắc này, ở trước mặt văn võ bá quan tẩn hiễn ko bỏ sót.

Tro 1 góc khác, 1 mỹ nữ nhân được như khói như sương, cũng vọng nhìn này 1 đôi nam nữ mới giao bối thiên địa, môi đỏ mọng bị cắn ra khói máu thượng ko tự biết, nhưng thật ra nam nhân đứng ở bên cạnh nàng, lấy ra trắng tinh khăn tay, mang theo thương tiếc, giúp nàng nhẹ nhàng lau đi khói môi tơ máu.

— Khói Nhẹ, người còn có ta!

Trầm Khói Nhẹ vô lực đem thân thể tựa ở trên người Hoa Trầm Ngọc, nhắm mắt lại ko đành lòng nhìn nữa, nhưng tro lòng hận ý khó bình.

— Kết thúc buổi lễ!

Kinh qua tam quỳ cửu bái, nghe được tư lễ cuối cùng 1 câu nói kia rơi, Quân Phi Vũ rốt cuộc từng 1 ngum lớn khí.

Này cổ đại quỳ lạy bái kết hôn nghi thức, thật đúng là yếu nhân mệnh, này tất cái đầu đều dập đầu đau đốn, lại dập đầu đi xuống, sợ không được thanh mới là lạ.

Quân Phi Vũ bị người đưa vào động phòng, lẳng lặng chờ tân lang của nàng giá lâm.

Cứ như vậy kiên ngồi nửa ngày, sáng sớm thượng ko ăn cái gì Quân Phi Vũ, bụng bắt đầu thềm thì kêu, thật là muốn chết a! Nếu như tro tiểu thuyết như vậy, cần phải chờ đến tối tân lang đến, mới có thể uống chén rượu giao bôi sau đó mới được ăn, sợ rằng nàng đã sớm đói hôn mê.

Nàng len lén xốc lên khăn voan giấu 1 chút, cung nữ thủ ở 1 bên cùng lão ma ma lập tức 1 lợi mắt trừng qua đây, nàng đành phải ngượng ngừng mà đem tay buông xuống- Ma ma, cấp bản cung đem chén nước uống!

Người săn sóc nàng dâu ma ma sửng sốt, chính mình tham gia mấy lần vương gia cùng hoàng thượng cưới vợ, còn chưa có đựng tới 1 phi tần dám mở miệng, vị hoàng hậu này thật là đi ko giống với, nghĩ là nghĩ, nàng đành ngoan ngoan đem nước đảo cho nàng uống.

Ko biết đợi bao lâu, Quân Phi Vũ mau đói bụng đến phải bão nổi.

Tro lòng oán hận nhớ kỹ, Hoa Trầm Hương nha Hoa Trầm Hương, người mau xuất hiện đi! Cầu xin người, trước qua đây cùng ta uống rượu giao bôi, người lại yêu thiên gì liền làm gì đi, chớ đem ta lượng ở chỗ này a!

Ta thực sự thật đói nha !

Hoa Trầm Hương làm như nghe được hô hoán của nàng, cửa phòng “Két” 1 tiếng, thanh âm quen thuộc vang lên- Các người tất cả lui ra!

Cung nữ cùng ma ma đồng thời đáp- Dạ!

Cảm giác được Hoa Trầm Hương đi tới trước mặt của mình, Quân Phi Vũ tâm thế nhưng ko bị khổng chế nhảy dựng lên.

Nàng nhìn thấy chân của hắn, đồng dạng 1 đôi thêu long hỉ hài, trên người cũng là đồ thẫm sắc long bào hỉ phục, chỉ thấy hông của hắn, còn lại cũng đều nhìn ko thấy, bị thúc...

Nàng hảo muốn nhìn 1 chút Hoa Trầm Hương mặc hỉ phục rốt cuộc là xá dạng gì!

Quân Phi Vũ đang ở ai thán, đột nhiên cảm giác trước mắt sáng ngời, 2 tròng mắt chống lại khuôn mặt tươi cười hé ra xán lạn, tuấn dật được muốn mê chết người ko đèn mạng, đặc biệt cặp kia hắc đồng, doanh mẫn thâm tình cùng vui sướng, giống như là rượu ngon say lòng người, thấy Quân Phi Vũ 2 gò má ửng đỏ như đào, càng đi mỹ được kinh người.

_ Tiểu Vũ...

Hoa Trầm Hương trương tay liền đem nàng ôm cái đầy côi lòng, dùng sức hôn 1 một cái vào mặt của nàng, tựa đầu vào đầu của nàng, vô cùng thân thiết liếm- Tiểu Vũ, thật tốt! Người tốt cuộc thành thê của ta! Sau này, người đời đời kiếp kiếp đều chỉ có thể là người của ta.

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng đẩy hấn ra, hướng hấn vươn phần nộn tay, đẹp đẽ cười- Lấy đến!

_ Cái gì?

Nhìn Hoa Trầm Hương đang giả bộ vô tội, Quân Phi Vũ đôi mắt sáng nhú lại, tiểu mặt trầm xuống- Người lại cùng ta trang, đêm nay đừng có nghĩ động phòng?

Vừa nghe đến nàng xích 1 lỏa uy hiếp, Hoa Trầm Hương cũng nửa trang ko được, vội vàng từ tay áo tro túi lấy ra cái kia Thiên Linh châu đặt tro nắm tay, Quân Phi Vũ đang muốn thân thủ đoạt lấy đến, lại bị Hoa Trầm Hương nhanh chóng rút tay trở về, phác cái ko.

_ Tiểu Vũ, người có biết hay ko vì sao ta cần phải muốn cùng người đại hôn sau này mới đưa cái này Thiên Linh châu giao cho người?

Quân Phi Vũ bĩu môi- Người ko phải là muốn dùng danh phận buộc ta ở lại sao?

Hoa Trầm Hương nhẹ nhàng thở dài- Ko sai! Ta là muốn dùng danh phận buộc người. Chỉ cần chúng ta lấy thiên địa, nhớ kỹ, sau này mặc kệ người đi tới chỗ nào, người Quân Phi Vũ đều là người của Hoa Trầm Hương ta.

Tro giọng nói của hấn có nhẹ nhẹ thương cảm- Tiểu Vũ, ta biết ta ko khả năng giữ được cước bộ của người, nhưng mặc kệ người đi tới chỗ nào, xin người nhớ quay đầu lại nhìn, ở Thương Ngô quốc, còn có 1 ta. . . đang chờ người!

Quân Phi Vũ nước mắt “Bá” rớt xuống, nàng thân thủ đập hấn 1 quyền, oán trách- Người nói được kích thích như vậy làm gì? Cho rằng phim truyền hình 8 giờ a? Chán ghét!

Kết quả, nói vừa mới nói xong, liền nhào vào tro ngực của hấn ô ô khóc lên.

Trầm Hương, chỉ cần người nguyện ý cùng bọn họ cùng tồn vong, ta cũng quyết ko phụ người!

Thiên Linh châu tới tay, là hàng thật!

Thế nhưng, Quân Phi Vũ lại nhắc ko dậy nỗi cước bộ ly khai.

Hoa Trầm Hương đối với nàng thật sự là rất rất rất được rồi, cho dù hấn lại bận, hấn cũng đem nàng chiếu cố được cẩn thận, nàng chiếm được hạnh phúc mà bất kỳ nữ nhân nào cũng muốn lấy được!

Mỗi lần nhìn thấy nụ cười của hấn, tro lòng của nàng sẽ rất toan rất toan.

Vừa nghĩ tới phải ly khai hấn, viên mắt sẽ ứot, sẽ rất muốn khóc, rất muốn khóc!

Cứ như vậy, ở thấp thỏm hạnh phúc trung, ở Quân Phi Vũ chần chờ trung, ly khai bước tiến kéo 1 ngày lại 1 ngày.

1 tháng sau, Tần Nham Ngạo cải trang lại xuất hiện.

Đương thời gian Quân Phi Vũ ở ngự hoa viên ngắm hoa, lúc nhìn thấy lẫn vào đại nội thị vệ Tần Nham Ngạo đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của mình, miệng trương thành hình tròn.

Tần Nham Ngạo ko có cùng nàng nói nhiều, chỉ là ở thời gian sát bên người mà qua, đem 1 tờ giấy nhét vào tro tay của nàng.

Quân Phi Vũ vẫy lui theo cung nữ bên người, triển khai tờ giấy nhìn lại- Lệnh trộm, hàng tới tay, thỉnh mau trở về!

Thỉnh mau trở về! Thỉnh mau trở về!

3 chữ này, tựa như cảnh báo, ko ngừng tiếng vọng ở tro đầu Quân Phi Vũ, chấn được nàng tâm hốt hoảng, 2 mắt choáng váng, ngã ngồi ở tro chồi nghỉ mát, cảm giác tựa như là 1 khối tảng đá lớn đặt ở ngực, thật lâu hít thở ko thông.

Muốn đi? Thực sự ko thể kéo? Vì sao lòng của nàng như vậy khó chịu?

Kia nhẹ nhẹ kéo dài đau, làm như tiêm châm, 1 chút 1 chút châm nàng, thẳng đau đến cốt tủy lý đi.

Ở phía sau, hi vọng nàng bao nhiêu, Hoa Trầm Hương còn là 1 đại phôi dẫn, như vậy, nàng ko có thể tiêu sái huy tay áo ly khai được?

Hắn quả nhiên là cái nam nhân thông minh đến cực điểm, biết rất rõ ràng nàng mềm lòng, mà lại dùng hết mọi biện pháp đối với nàng hảo, hảo được làm cho nàng bỏ ko được rời, hảo được làm cho nàng chỉ nghĩ miễn cưỡng trốn ở tro ngực hắn, chuyện gì cũng ko thêm suy nghĩ, ko cần đi lo.

Khi hắn này 1 mảnh trời dưới, tất cả tự có hắn vì nàng đánh!

Quân Phi Vũ ở tro vườn hoa ngồi đã lâu, thẳng đến bị gió thổi lạnh thân thể bị 1 vòng tay quen thuộc dày rộng ôm ấp sở vậy quanh, nàng mới hồi phục tinh thần lại.

Ngọt ngào cười hỏi- Người nghĩ xong chưa?

Hoa Trầm Hương tay vỗ về 2 vai bằng lãnh của nàng- Thế nào như vậy lạnh? Đây nô tài đều là thể nào hầu hạ.

Phía sau 1 câu, đã sát khí trọng trọng.

Nàng cầm tay hắn, cười nói- Đừng trách các nàng! Là chính ta muốn yên lặng 1 chút, mới chỉ khai bọn họ.

Hoa Trầm Hương nhìn nàng, than nhẹ 1 tiếng- Làm sao vậy? Có phải là có chuyện gì hay ko gạt ta?

Quân Phi Vũ xoay người lại nhìn hắn, nhẹ nhàng hồi ôm hông của hắn, vẫn là quyết định cùng hắn thẳng thắn- Trầm Hương, mẫu hoàng gửi thư, thúc ta trở lại.

Hoa Trầm Hương thân thể chấn động, thanh âm có 1 ti run ý- Vậy ý của người là đâu?

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, yếu ớt nói- Ta cũng có trách nhiệm của ta, thế nhưng, ta ko bỏ xuống được người!

Hoa Trầm Hương hít nhẹ mùi hương tóc của nàng, ngữ khí có chút ghen ngào- Tiểu Vũ, có được người những lời này, ta liền đáng giá! Chờ trên tay ta chuyện hết bận, ta cùng người lại quay về, có được ko?

Quân Phi Vũ chần chờ 1 chút, cuối cùng phun ra 1 chữ- Hảo!

Nàng biết, Hoa Trầm Hương đã lui 1 bước, nàng tin, lấy hắn thông tuệ, đoạn sẽ ko vô duyên vô cớ bởi nàng quay về, chắc hắn, hắn cũng muốn cùng mẫu hoàng gặp mặt 1 lần, tận lực đi tranh thủ bọn họ sau này đi!

Chỉ có tro lòng nàng rõ ràng, nếu như nàng thực sự là hoa sen thánh nữ, mẫu hoàng tuyệt đối sẽ ko đồng ý làm cho hắn độc sống được nàng.

Khí trời đã đến giữa tháng 10, ở vào phương bắc Thương Ngô quốc nhiệt độ ko khí giảm xuống cực nhanh, trên người phải mặc thêm hơi mỏng tiểu áo bông, Quân Phi Vũ thích nhất, hay là vấy tro cung thượng phủ thêm 1 da bạch điều áo choàng, lông xù cực kỳ ấm áp.

Kỳ thực, này thiên địa còn ko dùng được, nhưng Hoa Trầm Hương luôn luôn sợ nàng lạnh, đông lạnh, mỗi lần luôn luôn cẩn thận theo thị cung nữ cẩn thận hầu hạ, thượng 1 hồi ở chồi nghỉ mát ko ai hầu hạ, chỉ cảm thấy 2 vai nàng có chút lạnh, cung nữ thị bệ đi theo liền mỗi người bị hắn thưởng hèo.

Vì thế Quân Phi Vũ cũng ko muốn phí đi hảo ý của hắn, hắn nói cái gì, nàng nghe cái gì, luôn luôn lĩnh hắn tình.

Thời gian chớp mắt tức quá, lại là 7 ngày biến mất.

Tần Nham Ngạo lại truyền 2 lần tin tức, đều ko ngoại lệ, đều là thúc nàng trở về.

Cũng may, Quân Phi Vũ ko có giày vò lâu lắm, Hoa Trầm Hương liền cho nàng đáp án, bọn họ ngày kia là được khởi hành hồi Phượng Hoàng quốc.

Thực sự tới lúc trở về, Quân Phi Vũ lại đột nhiên sinh ra 1 loại ngơ ngẩn.

Kỳ thực, lấy tính tình của nàng, nàng thật đúng là ko muốn trở về.

Tựa như nàng bây giờ, quả thực bị Hoa Trầm Hương dưỡng thành 1 con mèo, mỗi ngày miễn cưỡng oa ngủ, đâu cũng ko muốn đi, tối đa đi ra ngự hoa viên đi 1 chút, nếu ko liền ngốc ở tro phòng, tìm đến người Thượng Y cung tro cung, chính mình động thủ thiết kế mấy bộ y phục, lại làm cho người Thượng Y cung lấy về chế tạo ra đến.

Cũng bởi vì như vậy, hoàng hậu nương nương có 1 song khéo tay, càng truyền khắp thiên hạ.

Quân Phi Vũ thiết kế ra tới y phục, ở ngày sau, thế nhưng thành Thương Ngô quốc lưu hành kiểu dáng, đây là nói sau.

1 khi đi trở về, vậy đại biểu cho nàng muốn chịu tải khỏi kia 1 phần thuộc về trách nhiệm của nàng đến, mà trách nhiệm này, đối với nàng mà nói lại quá lớn, lớn đến nàng ko cần suy nghĩ, chỉ muốn cự tuyệt đi thừa thụ.

Lần này, nàng cũng muốn cùng mẫu hoàng nói 1 chút, số phận nói ko chừng cứ như vậy bị nàng xoay đầu, tạm thời thử 1 lần đi!

72. Q.1 - Chương 72: Nàng Có

Trải qua lần trước Tiêu Bạch bọn họ ngăn giá mạo hiểm, lần này, Hoa Trầm Hương vì lý do an toàn, thế nhưng dẫn theo 500 tinh binh lên đường.

Quân Phi Vũ pha trò hần quá khoa trương, làm như rất sợ kẻ trộm ko biết vị hoàng đế là hần này muốn bồi hoàng hậu về nhà mẹ đẻ.

Hoa Trầm Hương lại đương nhiên nói, hần ước gì khắp thiên hạ đều biết, Phượng Hoàng quốc lục công chúa điện hạ chính là nương tử Hoa Trầm Hương hần, ai cũng ko thể nhúng chàm. Nếu ai dám tới cửa, làm cho nàng Quân Phi Vũ trên người rụng 1 cộng lông tơ thôi, hần sẽ ko tiếc bất cứ giá nào, phá hủy cái tên dám can đảm động vào người của nàng!

Quân Phi Vũ đương nhiên biết, lấy hần vua của 1 nước, lại là cung chủ Tiêu Dao cung đứng hàng thứ đệ nhất tro “2 cung tam các tứ trang bát đại phái” có khả năng hô phong oán vũ trên giang hồ, tuyệt đối là nói được làm được. (Wow, nghĩ lại thì Hương Hương đúng là oai thiệt, vừa là vua vừa là đệ nhất trang chủ trên giang hồ, ai trêu phải thì chết chắc lun. Vậy Hương Hương là boss bị rùi...- Milk***Hương Hương-Sai rùi...boss bị là ở đằng sau***Liếc ra đằng sau, ý là Vũ tử, chắc chắn, hóa ra ca chỉ là 1 kẻ sợ vợ, ta phi...***Hương Hương- Người dám...***Lập tức lấy ná ra bắn vào đầu Milk)

Hoa Hoa nhà nàng nhưng thật ra là cái người thâm tàng bất lộ, thảo nào lúc trước nàng còn đang kinh ngạc, vì sao thân là 1 tro tứ đại trang Thiếu trang chủ Tần Thiếu Dương sẽ cùng hoàng tử như hần này quan hệ giỏi như vậy? Hiện tại biết lai lịch của hần, nhưng thật ra muốn phải hiểu.

Triều đình giang hồ 2 thanh tra cùng 1 lúc, giang sơn đối với Hoa Hoa nhà nàng, nếu là hần ko muốn khí, sợ rằng cũng hồng ai dám đi tranh cùng hần!

Chỉ là ko biết lai lịch của hần, cái kia Hoa Trầm Ngọc có biết hay ko?

Ở trên đường thời gian, buồn chán đứng lên, Quân Phi Vũ liền đem cái nghi vấn tro lòng này hướng Hoa Trầm Hương hỏi đến.

Hoa Trầm Hương cười nhẹ- Trên đời này biết nội tình ta chỉ có 5 người, người là 1, còn có 4 thúc thúc từ nhỏ nhìn ta lớn lên: Mộc Phong, Mộc Vân, Mộc Lôi, Mộc Điện! Mộc Lôi cùng Mộc Điện người đều gặp, Mộc Phong cùng Mộc Vân rồi người cũng sẽ có cơ hội nhìn thấy! Về phần bát hoàng đệ, hắn cũng theo ta rất nhiều năm, nhưng hắn người này bên tai mềm, chuyện tro cung rất nhiều ta sẽ giao cho hắn đi làm, nhưng này đó chuyện bên ngoài, ta ko cho hắn biết.

_ Trầm Hương, vậy người cứ như vậy tin ta? Ko sợ ta đem người bán a?- Quân Phi Vũ ôm lấy cổ của hắn, cười hỏi hắn.

_ Người sẽ sao?- Hoa Trầm Hương hỏi lại, thân thủ néo néo mũi của nàng- Ta hiện tại cả người đều là của người, của ta sở hữu tất cả cũng đều là của người, người sẽ làm cái loại chuyện ko bù đắp đủ cái mất sao? Tiểu Vũ của ta thông minh như vậy, như thế nào sẽ làm chuyện ngốc như vậy đây!

Quân Phi Vũ hảo chỉnh nhìn hắn, đang nhìn đến hắn nhú mày hỏi thời gian, mới nhẹ nhàng nói- Trầm Hương nhà ta miệng là càng ngày càng ngọt, ta xem 1 chút, có phải hay ko sáng nay lại thoa mặt?

Quân Phi Vũ mặt mày rạng rỡ nói xong, liền câu hạ đầu của hắn, nhẹ nhàng đem hôn phụng đi tới.

Đôi môi gần bó, lưu luyến nhu tình ở đầu lưỡi tro lúc đó truyền lại, nhẹ nhàng từng sợi tơ tưởng triền triền nhiều, như giao gáy uyên ương, ko đạt được ko cách.

Số phận, khi cả 2 gặp nhau 1 khắc kia, cũng đã đem bọn họ chăm chú cột vào cùng nhau.

Dọc theo đường đi bình an vô sự đi 5 ngày, rốt cuộc ra khỏi biên cảnh Thương Ngô quốc, chính thức tiến vào địa giới Phụng Hoàng quốc.

Đương lúc Quân Phi Vũ vén rèm thấy trên thành lâu kia 2 đại tự, đầu óc dừng 1 chút- Thanh Châu!

Ko phải là chỗ địa phương Diệp Phong sao? Chẳng lẽ hắn ở nơi này xung quân tham gia quân ngũ?

Nghĩ đến đây cái nam nhân cực giống Hàn Tử Tuấn, Quân Phi Vũ có hơi chút thất thần.

Chớp mắt 1 cái, chính mình đi tới nơi này đã hơn 2 tháng, 2 tháng hơn này lại xảy ra rất nhiều chuyện, làm cho nàng ứng tiếp ko nổi, càng ko có thời gian suy nghĩ tới “Vị cố nhân” này.

Bây giờ nghĩ tới hắn, mới phát hiện mình dường như thật lâu ko gặp Diệp Phong, lâu được nàng cũng cho là mình quên mất.

Thế nhưng, ở thời gian vừa thấy được “Thanh Châu” 2 chữ này, tâm tựa như bị cái gì điện giật, lắng ở tro lòng một vài thứ, liền đều bắt đầu di động.

Thanh Châu, Diệp Phong, nàng tinh tế lập lại mấy chữ này, chỉ cảm thấy có 1 tia cay đắng quanh quẩn tro lòng.

Mỗi khi nhớ tới Diệp Phong, nàng sẽ nhớ tới Hàn Tử Tuấn, nhớ tới Hàn Tử Tuấn, liền ko thể tránh miễn nghĩ đến Đồng Đồng, nghĩ đến nàng ba mẹ thân thương đáng yêu, lại có 1 tia thương cảm xông lên đầu.

Hoa Trầm Hương thận trọng sớm liền phát hiện khác thường của nàng, cũng ko quấy rầy nàng, nhưng này vừa thấy nàng viền mắt hồng hồng, 1 chút liền khẩn trương lên.

_ Tiểu Vũ, làm sao vậy? Êm đẹp, thế nào lại khóc?

Quân Phi Vũ nằm sấp đến tro ngực của hắn, chăm chú ôm hắn- Ta nhớ nhà! Muốn gặp papa mama của ta!

Hoa Trầm Hương mi nhẹ nhàn, tro mắt hiện lên 1 tia nghi hoặc- Papa? Mama? Kia là ai?

Quân Phi Vũ lau nước mắt trên mặt, hướng hắn cười cười, giải thích- Ở quê hương của ta, papa ý tứ chính là chỉ phụ thân, mama ý tứ chính là chỉ nương. Đây là 1 loại cách gọi khác của dân gian.

Hoa Trầm Hương nhẹ “Nga” 1 tiếng, nguyên lai là 1 cách gọi khác của dân gian.

— Đứa ngọc, này ko phải mấy ngày nữa là có thể nhìn thấy mẫu hoàng của người sao? Lớn như vậy, còn khóc nhè, đúng là xấu hổ quá đi?— Hoa Trầm Hương trêu ghẹo nàng.

Quân Phi Vũ trừng mắt liếc mắt 1 cái, sau đó quay lưng ko thèm để ý tới hấn.

Hoa Trầm Hương càng ôm nàng đón vào tro ngực— Được rồi, được rồi, ta sai rồi còn ko được sao? Thấy người rơi lệ, tựa như cắt thịt của ta, Tiểu Vũ, đừng khóc, có chuyện gì nói ra sẽ hài lòng 1 ít. Có thiên đại ủy khuất, người cũng có thể nói cho ta biết, chí ít, phu quân như ta vai đủ rộng, người có thể yên tâm dựa vào.

Quân Phi Vũ cảm động gật gật đầu, cảm giác tro ngực hấn ấm áp, ở xe ngựa nhoáng lên nhoáng lên xuống, mơ mơ màng màng ngủ thiếp.

Lại là 5 ngày tiếp tục trôi qua.

Đương Quân Phi Vũ nhìn thấy Phụng Hoàng quốc hoàng thành kia 1 sát, cũng nhin ko được nữa cao hứng hoan hô lên.

Mặc dù ở đây ko phải nàng tối khát vọng gia, thế nhưng, này dù sao cũng là trạm thứ nhất nàng xuyên qua được, hơn nữa, nơi này có mẫu hoàng của nàng, cho nên nàng vẫn là đem cái kinh thành ở đây giống như cái nhà thứ 2 là của nàng.

Hoa Trầm Hương thấy nàng nhảy nhót, khoe môi cũng nổi lên 1 tia tiểu ý.

Kinh thành đại môn, sớm đã có Lễ bộ Thượng thư suất lĩnh quan viên chuẩn bị nghênh tiếp, bọn họ loan giá vừa đến cửa thành, tiếng pháo liên thanh tiếng vang lên, kinh ngưỡng dưới ánh mắt của mọi người dân, chậm rãi hướng phía tro cung đi tới.

Xe ngựa dừng lại, nghe được Hoa Trầm Hương thiếp thân thị vệ Lãnh Nam ở xe ngựa ngoại bẩm báo— Hoàng thượng, đã đến hoàng cung Phụng Hoàng quốc, thỉnh hoàng thượng hạ giá!

Hoa Trầm Hương xốc lên phong liêm, nắm tay nàng đi ra ngoài, xuống xe trước, lại đem nàng nhẹ nhàng bế đi xuống.

Đãi Quân Phi Vũ thân thể đứng lại, này mới phát hiện cửa cung đứng thẳng cái thân ảnh quen thuộc, ngay cả mẫu hoàng cũng tự mình đi tới cửa cung tới đón tiếp nàng, tro lòng kích động vạn phần, sau 1 khắc, nàng liền nhắc lên làn váy, hướng phía Quân Mạc Sầu phi đánh móc sau gáy.

— Mẫu hoàng...

— Vũ nhi của ta hảo, đi lâu như vậy, làm mẫu hoàng lo lắng muốn tử, bất quá, hiện tại xem ra, mẫu hoàng lo lắng là dư thừa!

Quân Mạc Sầu nói xong, mục quang tự tiểu phi tiểu quét ở theo sát mà đến trên người, Hoa Trầm Hương đối với hấn khẽ mỉm cười nói— Trẫm tốt hảo cảm ơn hoàng thượng hậu đãi Phi Vũ nhà ta.

Hoa Trầm Hương đậm đậm nhất tiểu— Phi Vũ là hoàng hậu của ta, ta đối với nàng hảo là tất nhiên, nhạc mẫu đại nhân ko cần khách khí.

Hấn ko xưng trẫm, cũng ko có xưng hô Quân Mạc Sầu là nữ hoàng bề hạ, mà xưng là nhạc mẫu đại nhân, chính là muốn nói cho Quân Mạc Sầu, hấn là phu quân Quân Phi Vũ, cũng là con rể của nàng, loại quan hệ thân mật này sẽ ko vì quan hệ hoàng tộc mà thay đổi.

Quân Mạc Sầu khoe môi câu dẫn ra mỉm cười— Đã như vậy, kia trẫm có phải hay ko cũng nên đổi giọng kêu người Trầm Hương mới đúng?

Hoa Trầm Hương lảng cười 1 tiếng— Như vậy rất tốt! Chính hợp ý Trầm Hương, cảm ơn nhạc mẫu đại nhân!

— Hảo! Kia trẫm liền gọi người Trầm Hương! Hiện tại, vẫn là trước nên đi bái kiến lão tổ tông— Quân Mạc Sầu cười nói hoàn— Hoàng cung, bên tro thỉnh!

Quân Phi Vũ khi bọn họ trò chuyện thời gian, cùng đứng ở phía sau Quân Mạc Sầu kia ngũ nam nhân mặt mày đưa tình, nhìn bọn họ tro mắt kích động, tự cũng là hồi luyến tiểu ý cổ vũ.

Hoa Trầm Hương vừa quay đầu lại, thấy đó là nàng cười đến mặt mày loàn loàn ngây thơ thái, tro lòng nhất thời đổ 1 vò giấm chua, toan ko sót kỷ kéo kéo nàng- Tiểu Vũ, phu quân của người ở chỗ này, nam nhân khác ít nhìn lại đi.

Quân Phi Vũ vô tội nhẹ ngữ- Nhưng bọn họ cũng phu thị là của ta nha!

Hoa Trầm Hương 2 tròng mắt nhú lại- Cảm tình người trở lại, này da liền biến dày nha? Có phải hay ko lại muốn ta sửa chữa?

Quân Phi Vũ giảo hoạt cười- Ha hử, muốn sửa chữa nhưng ko biết là người nào, nơi này chính là địa bàn của ta, hừ hừ, Trầm Hương, người này cường long nhưng mơ tưởng áp bức ta như bọn rắn độc sao.

Hoa Trầm Hương cầm bàn tay của nàng lực đạo to lớn đến cơ hồ sắp đem tay nàng cấp bóp rẫy, oán hận cắn răng thấp giọng gào thét- Chúng ta đi về!

Quân Phi Vũ lại hồi hẩn 1 mặt quỷ, sau đó đường hoàng cười ha ha.

Hảo tâm tình của nàng, cũng nhạ được mọi người cũng cười khê ko ngớt, Quân Mạc Sầu lại oán trách trừng nàng liếc mắt 1 cái, nhưng con người đen ở chỗ sâu tro lại doanh măn đối với nàng sủng nịch.

Vừa về tới tro cung, Quân Phi Vũ ai cũng ko cố thượng, đem Hoa Trầm Hương bỏ lại, trực tiếp theo Quân Mạc Sầu đi Phụng Nghi cung.

Ở nơi đó, nàng lại ngoài ý muốn gặp được 1 người, chính là cái kia thần kỳ cổ quái lão tổ tông, nàng 1 thân thanh y, thoát nhìn so sánh với thứ sạch sẽ, đang ngồi ở trước bàn, nhàn nhã tự đắc như là ở tự cái tro nhà uống trà.

Quân Phi Vũ lập tức bính hét lên- Lão tổ tông, người tại sao lại ở chỗ này? Chẳng lẽ người là. . .?

Nàng đem ánh mắt đầu hướng Quân Mạc Sầu.

Quân Mạc Sầu đi tới trước mặt lão tổ tông làm 1 cái lễ, nhàn nhạt cười nói- Vũ nhi, người nên kêu lão tổ tông tổ bà bà. Bất quá, kêu lão tổ tông cũng ko có gì ko đúng.

_ Tổ bà bà? Mẫu hoàng, lão tổ tông là cái hoàng mẫu hoàng của mẫu hoàng sao? Kia lão tổ tông được bao nhiêu tuổi a? (Nghĩa là cụ cố của Vũ tỷ á)

Nhìn thấy Quân Phi Vũ ở trước mặt lão tổ tông thế nhưng 1 điểm qui củ cũng ko có, Quân Mạc Sầu nhẹ trừng nàng liếc mắt 1 cái- Vũ nhi, ko được vô lễ!

Lão tổ tông hướng Quân Mạc Sầu vi khoát tay chặn lại, kia Quân Mạc Sầu liền lập tức cầm miệng ko nói.

Nhìn thấy Quân Mạc Sầu nhân vật bự như vậy đối lão tổ tông cũng phải cúi người cung kính như vậy, Quân Phi Vũ cũng thức khởi thu liễm 1 chút thái độ của mình, thấp giọng nói thăm- Nhi thần cũng chỉ là hiếu kỳ với lão tổ tông thôi!

Lão tổ tông vỗ vỗ vị trí bên cạnh nàng- Nha đầu, qua đây ngồi này!

Quân Phi Vũ ngoan ngoãn ngồi xuống, cười lấy lòng, ngọt ngào hô 1 tiếng- Lão tổ tông.

Lão tổ tông hiền lành vuốt ve đầu của nàng- Tiểu nha đầu, gần đây luyện công luyện được thế nào?

Quân Phi Vũ cười hắc hắc, nắm tóc- Dường như ko được tốt lắm- Đột nhiên như là nghĩ tới điều gì, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, vẻ mặt hứng thú hỏi- Lão tổ tông, Vũ nhi có thể hay ko hỏi người cái vấn đề này.

_ Vấn đề gì? Nói đi!

Quân Mạc Sầu nhìn này 1 lão 1 tiểu ở nơi đó trò chuyện với nhau thật vui, tro lòng thầm cảm thấy kinh ngạc, lão tổ tông thế nhưng nổi danh Quan Thế Âm mặt lạnh, thế nào hôm nay đối cái nha đầu kia lại như thế sủng ái? Chẳng lẽ nha đầu kia thật đúng là phúc duyên thâm hậu?

Bất quá, Quân Mạc Sầu tro lòng vẫn là cao hứng, chính mình hiểu rõ nữ nhi nhất có thể được đến lão tổ tông vài phần kính trọng, chứng minh Phi Vũ trên người khẳng định có chỗ hơn người, đây chẳng phải là nàng vẫn sở chờ đợi sao?

— Lão tổ tông, cái kia, cái kia... này liên quan đến chuyện cùng nam nhân yêu yêu- Quân Phi Vũ vẫn là da mặt mỏng 1 chút, mặt đỏ chỉ ngỏ nửa ngày còn chưa nói đi ra.

— Có chuyện cứ việc nói thẳng, ấp a ấp úng, nào có chuyện gì khó chứ? Người ko biết, còn tưởng rằng người làm cái đuôi lý sự gì. Chúng ta Quân gia nhi nữ, cũng phải ưỡn ngực khang đến làm người. Có chuyện thì nói, có rượu liền uống, có thích nam nhân liền đi đoạt lấy đến thu cho ta! (Bà bà có chắc là nữ nhân cổ đại ko?- Milk)

Nghe được lão tổ tông lời nói hùng hồn, Quân Phi Vũ cùng Quân Mạc Sầu trên trán cái kia hắc tuyến nha, rậm rạp, hiện đầy trán.

Quân Phi Vũ lau trên trán tiêu ra mồ hôi lạnh, bày ra 1 ca thấy chết ko sờn biểu tình, 1 hơi đem nói nói ra- Vũ nhi muốn hỏi chính là: Từ sự luyện công của ta sau này, mỗi lần cùng Tiêu Bạch bọn họ yêu yêu sau này, toàn thân thì tràn đầy nội lực. Lão tổ tông, có phải là chúng ta hoa sen bảo điển có cái gì thải dương bổ âm tác dụng a?

Lão tổ tông cười hắc hắc- Nha đầu, có phải hay ko rất hưởng thụ nha?

Quân Phi Vũ lại là đầu đầy hắc tuyến, này lão tổ tông có phải hay ko người cổ đại a? Sao này phương thức nói chuyện so với cửu linh hậu còn muốn lời a? Cười hắc hắc hậu mới đáp- Đúng nha, rất hưởng thụ.

Lão tổ tông gật gật đầu, nhìn về phía Quân Mạc Sầu- Sầu nhi, người tới cùng nha đầu kia giải kê...

Nói xong, lão tổ tông lại bắt đầu điều động bộ đồ trà.

Quân Mạc Sầu nhẹ giọng ứng- Dạ!

Đến gần bên người Quân Phi Vũ ngồi xuống- Vũ nhi, Hồng Liên trên tay người đang cùng thuần dương nam tử giao hợp sau này, 1 khi nở rộ, liền cần cố định cùng nam tử giao hợp, cùng Hồng Liên thượng âm khí đem kết hợp, âm dương phối hợp, lá mọc cách hồ tức...

Ở Quân Mạc Sầu thao thao bất tuyệt hậu, Quân Phi Vũ cho ra 1 cái kết luận- Nói tóm lại, này “Hoa Sen bảo điển” chính là dung hợp Hồng Liên thuần âm khí cùng nam thân thuần dương khí bảo điển, chỉ cần tro cơ thể có âm dương hội hợp khí thể, tu luyện “Hoa Sen bảo điển” sẽ lập ít công to, chờ “Hoa Sen bảo điển” đại thành ngày, Quân Phi Vũ nàng liền thiên hạ vô địch! Ha ha ha. . .

Nàng dưới đáy lòng còn ko có cuồng tiểu hoàn, lão tổ tông tay liền nhanh chóng đáp chiếm hữu mạch môn nàng, vừa giống như lần trước, tả kéo hữu xả, tiền chụp hậu chụp 1 phen.

1 đôi sắc bén sâu thẳm con người đen chăm chú nhìn chăm chăm Quân Phi Vũ 1 lát, khóe môi lộ ra vẻ làm cho Quân Phi Vũ nhìn cảm giác lông tơ dựng lên tươi cười, cuối cùng, ném kế tiếp nặng bành bom- Nha đầu, người mang thai...

73. Q.1 - Chương 73: Bị Ai Hạ

Quân Phi Vũ sững sốt 1 chút mới kịp phản ứng, cẩn thận từng li từng tí hỏi- Lão tổ tông, người có lầm lẫn ko? Ta nếu là mang thai, thế nào 1 điểm phản ứng cũng ko có nha?

Tro đầu cũng đã là lo sợ bất an, lúc này mới nhớ tới, mỗi ngày yêu yêu, đều quên đại di mục tháng trước đến là lúc nào, lần này thật đúng là đại ý thất kinh châu!

Lão tổ tông tựa như liếc si liếc xéo nàng liếc mắt 1 cái- Ko phải mỗi người mang thai đều có nôn mửa thị ngũ bệnh trạng, hướng chi, người bản thân có Hồng Liên hộ hựu, thân thể tố chất càng cường so với người bình thường, ko có phản ứng cũng rất bình thường.

Quân Phi Vũ nhìn về phía Quân Mạc Sầu, đi tới nhẹ nhàng phe phẩy cánh tay của nàng- Mẫu hoàng, Vũ nhi bây giờ còn ko chuẩn bị cho tốt muốn sinh oa, đứa bé này trước ko nên giữ lại được ko?

— Ko được!- 2 tiếng gầm đồng thời vang lên, lớn tiếng tựa như sét đánh, dọa nàng 1 cú sốc.

Quân Mạc Sầu nhìn nàng biến cái miệng nhỏ nhắn ỷ khuất dạng, ngữ khí cũng mềm nhũn ra- Vũ nhi, Hồng Liên thánh nữ ko chỉ gánh vác trọng trách trở thành nữ hoàng, đồng dạng gánh vác trách nhiệm đem Hồng Liên huyết mạch truyền thừa đi xuống. Người bây giờ mang thai, đó là thiên đại hảo sự, từ giờ trở đi, người liền hảo hảo mà dưỡng thân thể cho ta, chuyện gì cũng ko chuẩn làm, ko nên suy nghĩ nữa, chỉ cần hảo hảo mà đem đứa nhỏ sinh hạ đến là được rồi.

Quân Phi Vũ che mặt bi thức, nàng mới bao nhiêu tuổi a? 16 tuổi nha, này ở hiện đại còn là 1 ngây thơ tiểu hài tử, chạy đến nơi cổ đại này đi làm mẹ, a a a!

Đây là đại giới miệt mài quá độ a! Hiện tại nhận đến quả đắng, nhìn trời, nàng khóc ko ra nước mắt.

1 lát, ở 2 song lợi mắt chặt thành hạ, nàng lại giãy giụa nghẹn ra 1 câu- Mẫu hoàng, Vũ nhi còn muốn luyện công, tại sao có thể hiện tại sinh con?

Lão tổ tông thiết miệng thẳng đoạn- Sinh hoàn đứa nhỏ luyện nữa! Này còn lại 8 bán nguyệt, người liền an an phận dưỡng thai cho ta, nếu là tro bụng người tiểu quai quai có 1 cái gì sơ xuất, lão bà thể nhưng duy nhất hối tội người.

— Thế nhưng...- Quân Phi Vũ còn muốn hỏi cái gì.

— Được rồi! Người đừng vội nói- Quân Mạc Sầu đã mặt cười nghiêm, nữ hoàng bệ hạ uy nghi lộ ko thể nghi ngờ, ko cho khiêu khích.

— Mẫu hoàng, người rốt cuộc là yêu đứa nhỏ hay là yêu ta a?- Quân Phi Vũ bất mãn đứa bé này còn chưa sinh ra, cũng đã đoạt danh tiếng của nàng, đoạt mẫu hoàng đối với nàng sủng ái. (Phải rồi, nó mà ra là chị mất hết...- Milk)

Quân Mạc Sầu liếc nàng 1 cái- Yêu người cùng yêu đứa nhỏ là 2 chuyện khác nhau! Cha đứa nhỏ là ai? Trầm tốt hảo cật phong tướng thưởng hần.

— Cái gì? Còn muốn cật phong tướng thưởng?- Quân Phi Vũ cắn răng thét chói tai.

Nàng hiện tại đều hận ko thể muốn bóp chết cái kia nam nhân cho nàng gieo hạt, còn muốn lệnh phong tướng thưởng, thực nhưng nhẫn, thực ko thể nhẫn, nàng cắn răng oán hận bằng ra 1 câu đến- Vũ nhi cũng ko biết cha đứa nhỏ hần là kẻ nào!

Quân Mạc Sầu mất hạnh nhú lại, hàn quang chợt lóe- Quân Phi Vũ, người đừng tưởng rằng có đứa nhỏ trầm cũng ko dám động người, người còn như vậy hồ lộng trầm, trầm quản người có hay ko đứa nhỏ, cũng theo trừng phạt người! Còn ko mau 1 chút gọi hần tới.

Quân Phi Vũ vẻ mặt ỷ khuất, tro hốc mắt nước mắt thẳng đánh chuyển, thấy thế nào cũng đáng thương- Mẫu hoàng, nhi thần là thật ko biết, nửa tháng trước, ta cùng Tiêu Bạch 5 người bọn họ, còn có Trầm Hương đều có yêu có yêu.

Ta nào biết đâu rằng là ở giữa bọn hần ai ra tay, là lần đó trúng đích chiêu a?

Bi thức, rơi lệ thù hận.

Quân Phi Vũ lại dưới đáy lòng hung hăng chửi bới cái kia nam nhân len lén cho nàng gieo hạt.

— Người tới!

Giữ ở ngoài cửa Lâm công công lập tức đi đến- Có nô tài!

— Lâm Dịch, đi truyền ngũ đại phu thị kia của lục công chúa điện hạ, còn có Thương Ngô quốc hoàng thượng qua đây, nói trầm có chuyện quan trọng thương lượng.

— Nô tài lập tức đi!- Lâm công công khom người lui ra.

Ko khí, đột nhiên trở nên ngưng trọng.

Quân Phi Vũ ở tro lòng kêu thảm, xong! Xong!

Mĩ mãn cuộc sống của nàng mới vừa bắt đầu, bây giờ tự nhiên mọc lên tiểu hài tử xấu xa kêu nàng làm mẹ, ô ô, sau này này 1 phen tiếp 1 phen cuộc sống đi tiểu, nhưng thế nào quá a? (Bà bầu thường hay đi tiểu, tội nghiệp chị...- Milk)

Nàng còn muốn bước chân vào giang hồ, nàng còn muốn đi bên ngoài tiêu dao khoái hoạt, nghĩ đến ngày sau còn phải dưỡng thai rồi sinh con rồi phải nuôi nó lớn, sau này nàng muốn đi kia, sợ rằng đều ko có phương tiện, a a a. . .

Ngay lúc Quân Phi Vũ ở tro lòng ko ngừng ai oán lắc lắc vạt áo nói lảm nhảm, Lâm công công thanh âm đã ở ngoài điện vang lên- Khởi bẩm nữ hoàng bệ hạ, Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu cùng Trình Nhất Dao cầu kiến.

— Mau truyền!

Lấy Tiêu Bạch dẫn đầu, Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu cùng Trình Nhất Dao làm hậu ngũ nam nhân nối đuôi nhau mà vào, cả đám quy củ về phía nữ hoàng bệ hạ hành lễ, liền đưa ánh mắt len lén chuyển tới trên người Quân Phi Vũ.

Ở lúc chống lại nàng kia 2 trông mắt tràn ngập oán khí, cả đám 2 mặt nhìn nhau, ko biết như thế nào giải. Tro đầu đều ở đây nói thầm, Vũ nhi sinh khí! Nàng tại sao muốn sinh khí? Chẳng lẽ bọn họ lúc nào làm chuyện chọc nàng tức giận?

Muốn hỏi nàng, cũng đang nhìn thấy nữ hoàng bệ hạ vẻ mặt chính kinh bộ dáng nghiêm túc hậu, lại ko người dám du hiện, đành phải cố nén quyết tâm đầu nghi hoặc, muốn hạ sau điện hỏi lại cái minh bạch, có sai cũng tốt vội vàng bủ đắp.

Lâm công công lại là 1 tiếng thông truyền- Thương Ngô quốc hoàng thượng yết kiến!

— Mau mời!

Hoa Trầm Hương nhảy vào điện đến, liếc mắt 1 cái vọng nhìn thấy cái kia tiểu nữ nhân cúi thấp đầu lắc lắc tay nhỏ bé, hần liền biết, này tiểu nữ nhân lại đang giận dữ !

Hần miễn cưỡng chính mình thu hồi ánh mắt rơi vào trên người nàng ko muốn được dời, hướng phía Quân Mạc Sâu vi liền khom người- Ko biết nhạc mẫu đại nhân gọi đến, có chuyện gì phân phó?

Quân Mạc Sâu nhẹ nhàng cười- Các người đều ngồi xuống! Vũ nhi, người cũng ngồi xuống!

Lục nam nhân dựa vào qui củ ngồi xuống, Quân Phi Vũ nhìn Hoa Trầm Hương 1 người ngồi 1 bên, có vẻ có chút lẻ loi, liền tuyển trạch ngồi ở hần thượng thủ.

Cũng may Tiêu Bạch bọn họ đều là người hiểu lí lẽ, khuôn mặt tuấn tú thượng cũng sẽ ko có nổi giận về.

Quân Phi Vũ này mới phát hiện, nguyên bản ngồi ở trước bàn nhàn nhã pha trà lão tổ tông sớm đã chẳng biết đi đâu, lão tổ tông khi nào thì đi ? Thế nào nàng 1 điểm cũng ko biết?

Quân Mạc Sâu khẽ mỉm cười, phát ra từ nội tâm cao hứng- Trầm truyền cho các người qua đây, là muốn nói cho các người biết 1 thiên đại tin vui! Vũ nhi bảo bối của chúng ta mang thai!

— Vũ nhi, có thật ko?- Hoa Trầm Hương lập tức hưng phấn mà nhìn nàng hỏi.

Quả thực là trời cũng giúp hần!

Hần mới vừa muốn nghĩ thế nào làm cho Phi Vũ cam tâm tình nguyện an định lại, bánh thịt từ trên trời rớt xuống cũng đã ko dấu vết đập vào trên đầu của hần, Hoa Trầm Hương hưng phấn được mắt đều cười híp.

Tiêu Bạch bọn họ nguyên bản vẻ mặt cao hứng, ở nhìn thấy Hoa Trầm Hương kia trương cao hứng bừng bừng mặt hậu, nghĩ tới đây hơn 1 tháng tới nay, Phi Vũ phần lớn là cùng Hoa Trầm Hương cùng 1 chỗ, đứa nhỏ khả năng là của hần tính thì càng lớn 1 một chút, tâm tình vừa tung bay lên, lại đang tro nhảy mắt rơi xuống.

Cứ như vậy, 5 người bọn họ cùng Hoa Trầm Hương so với, có phải hay ko phần thắng nhỏ hơn?

Trừ phi có kỳ tích xuất hiện!

Quân Phi Vũ trừng Hoa Trầm Hương liếc mắt 1 cái- Ai nói nhất định là của người, cũng có thể là Tiêu Bạch mấy người bọn hắn!

Quân Phi Vũ này hơi hột 2 câu, thoáng cái đang ngã vào địa ngục trung giày vò Tiêu Bạch cùng Mạch Thiên Hàn mấy người bọn hắn cấp cứu vớt đứng lên.

— Vũ nhi, có thật ko?

— Thật tốt quá! Nguyên lai đứa nhỏ là của chúng ta!

— Ha ha ha, chúng ta cũng muốn làm cha!

Hoa Trầm Hương trừng bọn họ liếc mắt 1 cái, tâm trạng đại thương, nguyên lai bọn họ cũng có thể có phần! Hắn còn tưởng rằng, Quân Phi Vũ vẫn chỉ cùng hắn ở 1 khối, nghĩ đến đứa bé này cũng có thể là của bọn họ, tro lòng của hắn tựa như nguyên khối thiên thạch rơi vào đầu, phiền muộn lại lập tức quay lại.

— Đứa nhỏ là của ta! Các người mặc dù có cùng Tiểu Vũ ở 1 khối, nhưng chỉ có mấy ngày, mà ta, lại mỗi ngày cùng Phi Vũ ở 1 khối.

Đứa bé này, chỉ có thể là hắn!

Tần Nham Ngạo tà tà cười nói- Hoàng thượng, ngài nhưng đừng quên, Vũ nhi tuy có mấy ngày là mỗi ngày cùng chúng ta cùng 1 chỗ, người chỉ có 1, chúng ta có tới 5 người, người lấy 1 địch ngũ, có thể so sánh được quá sao?

Tần Nham Ngạo lời này, thật đúng là tức chết người ko đền mạng!

Hoa Trầm Hương khuôn mặt tuấn tú tức khắc trầm xuống, con người đen lửa giận thiêu đốt, hừ lạnh nói- Các người lại có thể kiên, cũng chỉ có mấy ngày, có thể cùng ta cùng Phi Vũ hơn 1 tháng ở chung đến tương đối sao? Ai có cơ hội lớn hơn, người sáng suốt đều rõ ràng.

Vốn là ko muốn sinh con Quân Phi Vũ, nghe được bọn họ ở chỗ này làm cho bất diệc nhạc hồ, mẫu hoàng đảo như là xem cuộc vui, nửa ngày ko nói gì, tức giận đến nằng thiếu chút nữa đem bàn cấp xốc.

1 bụng hỏa ko chỗ phát tiết, hiện tại tìm được chỗ phun trào, lập tức toàn bộ hướng trên người của bọn họ trút xuống rống giận- Được rồi! Các người âm ỉ cái gì, ta đều nhanh muốn phiền chết! Các người còn âm ỉ, lại âm ỉ, ta sẽ ko sinh! Ko sinh!

Mấy nam nhân bị nằng biểu tình phát điên cấp dọa, nhất thời mỗi người cảm như hén, ai cũng ko dám lại lên tiếng.

Tiêu Bạch cùng Hoa Trầm Hương sợ đến đồng thời bay vút đến bên cạnh nằng, 1 phía trước vỗ vai nằng, 1 ở phía sau vỗ lưng của nằng, 2 người khó có được ăn ý đồng thời ôn nhu dỗ nằng- Vũ nhi, đừng nóng giận, người bây giờ ko thể sinh khí.

Hoa Trầm Hương cũng phụ họa- Đúng đúng đúng, cả đời sinh khí sẽ ko đẹp! Tiểu Vũ của chúng ta cần phải làm mẫu thân đẹp nhất nga! Nay tro phòng buồn, ta mang người ra ngoài tán giải sầu, có được ko?

Quân Mạc Sầu nhàn nhạt quét bọn họ liếc mắt 1 cái, dùng sức ho nhẹ 2 tiếng- Mấy người các người đều là phu quân cùng phu thị của Phi Vũ, trầm hiện tại liền đưa cái nhiệm vụ hết sức to lớn này giao cho các người, các người phải cam đoan Phi Vũ mấy tháng này an toàn, về phần cha đứa nhỏ là ai, các người hiện tại âm ỉ cũng vô dụng, rốt cuộc chờ đứa nhỏ sinh ra đến là biết ngay thui.

Tiêu Bạch cùng Mạch Thiên Hàn bọn họ đồng thời đứng lên- Tiêu Bạch (Thiên Hàn, Nham Ngạo, Thiên Hựu, Nhất Dao) cần tuân ý chỉ nữ hoàng bệ hạ.

Hoa Trầm Hương cũng ko dám có vi của nằng ý chỉ, đứng dậy trả lời- Nhạc mẫu đại nhân yên tâm, tiểu tể nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố Tiểu Vũ.

— Được rồi! Ta mệt mỏi! Các người đều lui ra đi!

Đạt được ý chỉ Quân Mạc Sầu, chúng nam lập tức như châu bảo vây quanh Quân Phi Vũ hồi cung.

Vừa về tới Phi Vũ cung, chúng nam liền đắm nhiệt tâm chủ động hầu hạ nằng.

Chắc chắc, nhìn nhìn, lại nhìn nhìn, đầm lưng đầm lưng, đầm lưng đầm lưng, ấn chân ấn chân, ngay cả luôn luôn lạnh lùng khốc khốc Mạch Thiên Hàn, cũng đều khó có được ân cần 1 phen, đem nước ấm đưa đến môi của nàng biên, giai hậu nàng uống vào.

Loại này mỹ nam chăm sóc thật là tốt đãi ngộ, ở nàng ôm thượng đứa nhỏ thời gian, nàng cuối cùng cũng so ra cũng ko lỗ lã!

Bình thường tuy nói bọn họ đối với nàng cũng ko tệ, nhưng cũng ko thấy bọn họ đối với nàng quá tốt như vậy, mặc dù rất hưởng thụ loại này mỹ nam chăm sóc cảm giác, nhưng bây giờ loại này cảm giác mẫu bằng tử đất tiền, thật là làm cho nàng cực kỳ khó chịu, phi thường phi thường khó chịu!

Bọn họ rốt cuộc thích là nàng, hay là này đứa nhỏ tro bụng?

— Các người đều đừng vây quanh ta, nên làm gì thì làm đi! Ta muốn đi ra ngoài hít thở ko khí!

Quân Phi Vũ có chút phiền não vươn khỏi tay bọn họ, 1 mình hướng phía ngự hoa viên đi đến, quay đầu lại nhìn thấy phía sau mình theo kia lục nam nhân cùng 2 nữ nhân (Hạ Cúc cùng Tình Nhi), nhện ko được cả giận nói- Các người có thể hay ko đừng đi theo ta? Ta nói, cho ta 1 mình yên lặng 1 chút!

Mấy nam nhân ko hện mà cùng dừng bước lại, 2 mặt nhìn nhau, thảo nào mọi người đều nói mang thai người tính tình đại, hiện tại xem ra, quả nhiên nói rất có đạo lý!

Hoa Trầm Hương than 1 tiếng- Tiểu Vũ chính mình vẫn còn con nít, hiện tại đột nhiên biết mình phải làm mẫu thân, cũng khó trách nàng sẽ sinh rq khí. Để nàng 1 người yên lặng 1 chút đi! Tiêu huynh đệ, các người có việc trước hết đi làm đi, có ta ở đây ở đây nhìn nàng thì tốt rồi.

Tiêu Bạch bọn họ nhìn nàng thân ảnh chạy vội mà đi, tro lòng đối với nàng ngoại trừ thương tiếc, vẫn là thương tiếc.

Nhưng vừa nghe đến Hoa Trầm Hương nói, liền cũng nhện ko được kháng nghị.

Mạch Thiên Hàn lạnh lùng nói- Ta đến xem Vũ nhi, các người đi trước đi!

Quân Thiên Hựu cũng cười nói- Đại ca, người cùng nhị ca, tam ca, ngũ đệ chuyện tình tương đối nhiều, các người đi trước đi! Vẫn là do tam đệ ta đến xem Vũ nhi được rồi.

Trình Nhất Dao mắt to tròn tròn, cũng ko cam rút lại phía sau- Ngũ đệ ta vốn chính là đại nội thị vệ thống lĩnh, hộ vệ an toàn hẳn là ngũ đệ để ta làm mới phải, sao lao động mấy vị ca ca.

Tần Nham Ngạo cũng muốn há mồm tỏ vẻ tâm ý của mình, lại bị Tiêu Bạch dừng lại.

— Được rồi, mọi người chúng ta đều đừng cãi cọ, mọi người chúng ta đều yêu Vũ nhi, đều ko hi vọng nàng có việc, Trầm Hương huynh, ko bằng như vậy đi, nếu Vũ nhi muốn ra phía ngoài, mấy người chúng ta thay phiên cùng Phi Vũ, mỗi ngày do 2 người cùng nhau tương bồi, vạn nhất có chuyện gì, 2 người cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau. Ko biết ý của người như thế nào- Tiêu Bạch đem quyền quyết định giao cho Hoa Trầm Hương.

— Hảo! Liền dựa vào Tiêu huynh đệ nói!- Hoa Trầm Hương cũng đồng ý làm như vậy, bằng ko, như vậy ảm ỉ đi xuống, sợ cũng ko có kết quả.

Nhìn về phía Tiêu Bạch ánh mắt cũng nhiều 1 phần thưởng thức.

Này Tiêu Bạch ko hổ là đứng đầu ngũ phu, muốn sự quả nhiên cẩn thận chu đáo!

Ở Tiêu Bạch ý bảo hạ, cái khác 4 người đều đi bận rộn, tại chỗ chỉ để lại Hoa Trầm Hương cùng chính hân, xa xa nhìn chăm chăm Quân Phi Vũ nhất cử nhất động, chút nào ko dám thư giãn.

Nhìn cách đó ko xa kia tinh tế đơn bạc thân ảnh, Hoa Trầm Hương thân thủ gọi tới Hạ Cúc- Đi lấy cái áo choàng cấp hoàng hậu nương nương phủ thêm.

— Dạ! Nô tỳ lập tức đi!

Quân Phi Vũ ngồi ở tro đình hóng mát, cuối tháng 10 gió lạnh, thổi tới trên mặt có 1 cỗ cảm giác mát, nhưng cũng làm cho đầu óc nàng phát sốt dần dần bình tĩnh lại.

Đứa bé này, tới thật ko đúng lúc, nàng thực sự là 1 điểm tâm lý cũng ko có chuẩn bị.

Mặc dù cùng bọn họ mỗi lần yêu yêu sau, nàng cũng ko có uống thuốc, nhưng nàng rõ ràng đều có vận khí đem hạt giống lưu lại tro cơ thể cấp thanh lý ra tới nha, thế nào còn có thể dễ dàng như vậy liền mang thai đây?

Chẳng lẽ nói, thực sự là đứa bé này cùng nàng hữu duyên? Nhất định phải nhận nàng làm mẫu thân bằng được?

Nghĩ đến đứa nhỏ, Quân Phi Vũ lại đi nhẹ nhàng thở dài.

Ở nơi thời ko này dừng lại càng lâu, ràng buộc người của nàng tựa hồ cũng càng ngày càng nhiều, nếu quả thật có 1 ngày có thể trở về đi, nàng còn có thể buông xuống ở đây tất cả mọi thứ sao?

Trầm tư giữa, đột nhiên nghe được bên tai truyền đến 1 trận đóa loạn tiếng bước chân.

Rất nhanh, liền nghe được 1 sợ hãi thanh âm ở chòi nghỉ mát ngoại vang lên- Hoàng tỷ, người xem, lục hoàng muội quả nhiên ở chỗ này thường cá nhe!

Quân Phi Vũ nghe được thanh âm ngọt ngào kia là của Quân Phi Vụ, nhưng nàng lại ko có tâm tình để ý nàng, vì thế cũng ko quay đầu lại, miễn cưỡng cầm thức ăn cho cá ăn, nhẹ hướng phía tro hồ ném tới.

Thẳng đến trên vai nhẹ nhàng phóng thượng 1 cái tay ấm áp, nàng mới chậm rãi ngược mắt nhìn về phía người tới.

Vừa lúc đối thái tử Quân Phi Vân cặp kia 2 tròng mắt doanh mẫn thân thiết, nghe thanh âm của nàng ầm ập vang lên- Lục hoàng muội, sao 1 mình người tại đây? Cũng ko có người hầu hạ, người xem 1 chút, này vai đều lạnh! Hiện tại khí trời lạnh, nếu như bị đông lạnh làm sao bây giờ?

Nói xong, Quân Phi Vân đã đem áo choàng của mình cởi ra, phi ở tại trên người Quân Phi Vũ.

Cảm giác được trên người truyền đến ấm áp, Quân Phi Vũ tro lòng cũng ấm áp.

Nàng ngửa đầu đối Quân Phi Vân ngọt ngào cười nói- Cám ơn hoàng tỷ tỷ quan tâm! Bất quá, người xem Hạ Cúc nha đầu kia cũng cấp hoàng muội tống áo choàng tới. Này áo choàng vẫn là hoàng tỷ tỷ người khoác đi! Bằng ko, hoàng tỷ tỷ lãnh, chính là thành Vũ nhi đắc tội.

Quân Phi Vũ lại nhìn 1 chút Tam công chúa nhu nhược mỹ nhân Quân Phi Yên cùng Ngũ công chúa ngọt ngào đáng yêu Quân Phi Vụ, biểu tình phai nhạt xuống, chỉ là nhàn nhạt chào 1 tiếng, sau đó nhàn nhạt hỏi- Thế nào hôm nay mấy vị hoàng tỷ đều gom lại cùng nhau? Có chuyện gì ko?

Quân Phi Yên ôn nhu cười- Mấy tỷ nghe nói lục hoàng muội đã trở về, vì thế ước hảo cùng đi nhìn lục hoàng muội, ai ngờ hoàng muội ko ở Phi Vũ cung, biết được lục hoàng muội ở chỗ này, cho nên mới ghé thăm người 1 chút.

Quân Phi Vũ tự tiểu phi tiểu nhìn nàng 1 cái- Vũ nhi cám ơn mấy vị hoàng tỷ quan tâm cùng chiếu cố, có cơ hội, Vũ nhi nhất định sẽ hảo hảo báo đáp mấy vị hoàng tỷ.

Quân Phi Yên cùng Quân Phi Vụ liếc mắt nhìn nhau, tro lòng 1 “Đặng”, cho rằng Quân Phi Vũ là ám chỉ cái gì, nhưng đãi các nàng lại quay đầu lại, lại phát hiện Quân Phi Vũ ánh mắt sớm đã ko có rơi vào trên người các nàng.

Nhìn nàng cùng thái tử kia hữu thuyết hữu tiểu thân mật dạng, Quân Phi Yên cùng Quân Phi Vụ 1 cắn môi, 1 tay niết quyền, biểu hiện ra lại vẫn như cũ cười đến tựa như hoa xuân rực rỡ xán lạn.

— Quân Phi Vũ, người ko cần quá đắc ý, lần trước coi như người gặp may mắn, tiếp theo ta xem người có còn hay ko vận khí như vậy. 1 ngày nào đó, ta sẽ bắt người biến mất ở thế giới này!

Quân Phi Vũ sao có thể ko biết tâm tư của các nàng, từ luyện “Hoa Sen bảo điển” sau này, tâm tư của nàng liền so với trước đây nhạy cảm gấp trăm lần, người nào trên người có sát khí, nàng có thể cảm giác được nhất thanh nhị sở.

Muốn đối phó nàng? Ha ha, đến đây đi! Bản cô nương liền ở chỗ này chờ người! Nhìn đến lúc đó người khóc sẽ là ai!

74. Q.1 - Chương 74: Ly Cung Trốn Đi

Nửa tháng thời gian nháy mắt lại qua.

Hoa Trầm Hương thân là vua của 1 nước, ko thể ở đây ở lâu, toại hướng Quân Mạc Sầu chào từ biệt.

Quân Phi Vũ cũng ko biết Quân Mạc Sầu là thế nào cùng Hoa Trầm Hương nói, nói chung, Hoa Trầm Hương thế nhưng đáp ứng làm cho nàng ở lại Phượng Hoàng quốc chờ sinh, thẳng đến sinh hoàn đứa nhỏ lại nói.

Tổng quân thiên lý, cuối cùng cần phải từ biệt. Quân Phi Vũ ôm Hoa Trầm Hương, thật lâu ko chịu phóng.

Cho đến lúc vị quan đi cùng 1 thúc lại thúc, Hoa Trầm Hương mới ngồi lên xe ngựa, nghe thúc giá thanh, xe ngựa chậm rãi về phía trước đi Hoa Trầm Hương quay đầu lại nhìn Quân Phi Vũ dần dần nhỏ nhắn lại thân ảnh xinh xắn, tro lòng kiềm chế ko ngớt, vừa nghĩ tới phải rất lâu mới có thể tái kiến nàng, 2 tay của hần liền nắm chặt song quyền, hần bây giờ hối hận đem nàng trả lại, nếu như bây giờ là ở Thương Ngô quốc, chí ít, Tiểu Vũ là của 1 mình hần .

Bây giờ, sự tình đã mất khỏi khống chế của hần, nghĩ đến nữ hoàng bệ hạ đối với lời của hần, hần ở tro lòng lại than nhẹ 1 tiếng.

Tiểu Vũ, người nhất định phải chờ ta trở lại! Ngàn vạn ko cần có bọn họ liền quên ta.

Quân Phi Vũ nhìn hần ngồi trên xe ngựa, càng đi càng xa, tro lòng đồng dạng có nồng đậm ko muốn.

Lâu như vậy tới nay, Hoa Trầm Hương đối với nàng cẩn thận chiếu cố, dụng tâm che chở nàng, làm cho nàng theo ở sâu tro nội tâm ko muốn xa rời hần, thích hần.

Bây giờ chia lìa, có thể tưởng tượng được, tái kiến ngày, lại ko biết sẽ ở khi nào?

Hần đi, nàng cũng cảm giác tâm hảo tượng thiếu 1 khối.

Thật là muốn giữ lại hần, thật là muốn làm cho hần vĩnh viễn ở lại bên cạnh nàng, thật là muốn thật là nhớ, vĩnh viễn cùng người cùng 1 chỗ.

Hần cong giá sớm đã ko gặp, Quân Phi Vũ lại tựa như cái bức tượng, ko nhúc nhích đứng ở tại chỗ.

Tiêu Bạch nhìn Quân Phi Vũ ưu thương như vậy, tro lòng thương tiếc ko ngớt- Vũ nhi, đi thôi! Hồi cung đi! Người phải tin tưởng hần, hần nhất định sẽ trở lại!

Quân Phi Vũ nhào vào tro lòng Tiêu Bạch, chăm chú ôm, lời nói ngập tràn yếu ớt- Tiêu Bạch, các người ko được phép ly khai ta. Ta rất khó thích ứng các người, nay rất khó mới thích các người, các người vĩnh viễn cùng ta, có được ko?

Nàng cảm giác mình từ sau khi có thai, liền luôn luôn đa sầu đa cảm, thích muốn đông muốn tây, chẳng lẽ nói, đây là buồn chứng tiền sản?

Tiêu Bạch cảm giác được sự bất an của nàng cùng do dự, 2 tay buộc chặt, ôm nàng ko ngừng an ủi- Chúng ta cũng sẽ ko ly khai người, dù cho đuổi chúng ta đi, chúng ta cũng ko đi! Trừ phi người ko muốn chúng ta!

Ở tro ngực của hần gần 1 hồi, Quân Phi Vũ dường như tìm về 1 ít lực lượng, ngẩng đầu nhìn hần, lại nhìn 1 chút bọn họ vẫn đứng ở bên cạnh, đồng dạng ở tro lòng thương tiếc cái khác 4 nam nhân của nàng, nhột nhạt cười- Đi thôi! Chúng ta hồi cung!

Từ sau khi Quân Phi Vũ có thai, mỗi ngày lệ hành kiểm tra nữ hoàng bệ hạ chỉ định do Ôn Dịch Nho đảm nhiệm.

Quân Phi Vũ đối Ôn Dịch Nho ko có hảo cảm, đồng dạng, Ôn Dịch Nho cũng đối nàng ko có hảo cảm, cả ngày cái bản mặt quan tài ở trước mặt nàng, làm cho nàng càng phiền muộn ko ngớt.

Nàng tự mình hướng Quân Mạc Sầu kháng nghị phải thay đổi cái ngự y, lại bị Quân Mạc Sầu bác bỏ khiêu nại, duy trì nguyên trạng, cũng nói việc này ko được lại có dị nghị.

Nếu chính mình đi nói ko được, Quân Phi Vũ xin mời Tiêu Bạch bọn họ đi cầu mẫu hoàng, thế nhưng, vẫn là ko thể! Xui xẻo hơn Tiêu Bạch bọn họ còn bị nữ hoàng bệ hạ huấn 1 trận!

Cuối cùng, Quân Phi Vũ oán giận thấy Tiêu Bạch bọn họ đến, oán hận nói- Đều tại người các, vì sao các người ko có 1 tia hiểu ý người? Các người luôn tự mình có cái này cái kia tuyệt chiêu, hiện tại 1 cái đều ko sử dụng được, chỉ toàn ba hoa cái rắm á!

Đã gặp nàng về mặt phiền muộn phát ra tính tình, liền lời thô tục đều đi ra, nhưng Tiêu Bạch bọn họ lại vẫn như cũ cả đám hảo tính tình, cười cho nàng phát tiết, ko có 1 ai dám sinh khí, trái lại cả đám dỗ nàng, ngay cả khối băng Mạch Thiên Hàn, cũng biến nổi lên huy thuật đến lấy lòng nàng.

— Vũ nhi, coi được sao?

— Vũ nhi, đến cười 1 cái!

— Vũ nhi...

Mỗi lần tỉnh táo lại, Quân Phi Vũ đều cảm giác mình có chút ko thể nói lý, chẳng lẽ này thực sự là triệu chứng phụ nữ có thai nôn nóng? Vì sao phụ nữ khác có thai luôn luôn như vậy hài lòng, về mặt hạnh phúc, nhưng tro lòng của nàng nhưng vẫn bất an, tâm tựa như có cái gì đập phải, phiêu phập phềnh nổi.

Chẳng lẽ là bởi vì nàng ở tiềm thức chán ghét cùng bài xích sinh con sao?

Quân Phi Vũ tại đây bộ dạng lo được lo mất, bắt đầu chán ghét chính mình bốc đồng như vậy, lại sợ chính mình sẽ làm tiếp ra hành vi thương tổn bọn họ, thẳng thắn thường thường tự đem mình 1 người nhốt ở tro phòng, ai cũng ko thấy, ai cũng ko để ý, tùy vào chính mình sinh hờn dỗi.

Ngũ nam nhân là nhìn ở tro mắt, lo ở tro lòng, bắt đầu dĩ dưới, thường phải tự cùng 1 chỗ nghĩ biện pháp.

Trình Nhất Dao nôn nóng- Đại ca, ko bằng chúng ta lại đi cầu nữ hoàng bệ hạ, rút lui Ôn Dịch Nho đi, các người đều biết, Ôn Dịch Nho đối Vũ nhi có thù oán, lại tiếp tục như vậy, Vũ nhi lại càng ko vui.

Tiêu Bạch than nhẹ 1 tiếng- Ta thời gian lần trước đi cầu nữ hoàng bệ hạ, nữ hoàng bệ hạ đã minh xác tỏ vẻ qua, nói bọn họ cũng là bởi vì có thù hận, cho nên mới hi vọng Vũ nhi rời ra, nàng còn nói, nếu như trận này Vũ nhi có thể hóa giải được, sẽ ảnh hưởng cuộc đời nàng sau này, việc sau này ai cũng chớ có lại nhắc tới.

Luôn luôn biếng nhác bắt cần đòi Tần Nham Ngạo, tà chọn phượng con người nói- Nếu ko thể tránh hẳn, vậy ko bằng chúng ta mang Vũ nhi đi ra ngoài chơi, tán giải sầu ở ngoài cung, lại thế nào cũng so với ở tro cung tự do hơn.

Mạch Thiên Hàn nhàn nhạt nói- Tam đệ nói ko sai. Ta tán thành!

Quân Thiên Hựu cũng nói- Ta cũng tán thành!

Tiêu Bạch cuối cùng đánh nhịp- Nếu tất cả mọi người đồng ý ý kiến này, chúng ta đây liền đi xin chỉ thị nữ hoàng bệ hạ, chỉ cần nữ hoàng bệ hạ gật đầu, kia tất cả liền ko có vấn đề.

— Vậy đi nhanh đi!- Trình Nhất Dao mặc kệ lúc nào, đều cũng có lời thì nói, có việc liền nhanh hành động.

Đợi bọn hắn theo nữ hoàng bệ hạ nơi đó tìm được ủng hộ, lúc đạt được nữ hoàng bệ hạ cho phép, Tình Nhi từ Phi Vũ cung lại về mặt kinh hoàng vọt tới trước mặt bọn họ, ném bom liên tiếp- Ko xong! Ko xong! Tiêu đại nhân, công chúa điện hạ ko thấy!

— Người nói cái gì?- Ngũ thanh rồng giận cùng tiếng vang lên.

Tình Nhi lệ rơi đầy mặt- Công chúa điện hạ ko thấy!

Tiêu Bạch tuấn mặt trầm xuống- Chuyện khi nào?

— Vừa công chúa điện hạ nói muốn đi ra ngoài hoa viên tán giải sầu, sau đó nàng nói muốn ăn điểm tâm, nô tỳ đi lấy, Hạ Cúc ở lại cùng công chúa, chờ nô tỳ lúc trở về, mới phát hiện Hạ Cúc ngã xuống đình, nô tỳ liền lập tức tới ngay bẩm báo. Hiện tại đại khái thời gian qua 2 nén hương.

— Thật là đáng chết!- Trình Nhất Dao gầm nhẹ 1 tiếng, tự trách ko ngót- Chúng ta ko nên toàn bộ ly khai khỏi bên người nàng, bây giờ còn có rất nhiều người ẩn núp đang âm thầm muốn đổi Vũ nhi bất lợi, vạn nhất nàng có chuyện gì, chúng ta thật đúng là chết ko luyện tiếc.

Tiêu Bạch cố gắng vô ích ngăn chặn chính mình đầy lòng hoảng loạn, bình tĩnh nói- Ngũ đệ, người lập tức đi tra cửa cung xuất hành ghi lại, nhìn Phi Vũ có hay ko xuất cung? Tam đệ, người cùng nhị đệ theo Nhất Dao đi, nếu như Vũ nhi xuất cung, các người tới trước ngoài cung tìm xem, lại làm cho các huynh đệ cùng nhau tìm, địa phương Vũ nhi nàng sẽ đi cũng ko nhiều, hiện tại thời gian còn thiếu, nàng hẳn là đi ko xa.

Quay đầu lại rồi hướng Mạch Thiên Hàn nói- Nhị đệ, người trước tiên ở tro cung tìm 1 chút, ta đi bẩm báo nữ hoàng bệ hạ 1 tiếng. Được rồi, các người ko cần đem sự tình nghĩ đến quá xấu, có lẽ Vũ nhi chỉ là ở tro cung quá buồn, cho nên mới muốn đi ra ngoài 1 chút. Hiện tại các người vội vàng phân công nhau hành sự, chúng ta cần phải tro thời gian ngắn nhất đem Vũ nhi cấp tìm trở về, bằng ko, tất cả mọi người khó thoát kỳ cữu.

Ngũ nam nhân ngăn chặn đầy lòng hoảng loạn, các nơi phân công nhau hành sự.

Tro lòng ko ngừng cầu nguyện, hi vọng Vũ nhi ngàn vạn ko nên gặp chuyện ko may.

Quân Phi Vũ đúng là theo như lời của Tiêu Bạch, ở tro cung thật quá buồn chán, mỗi 1 thiên đô bị bọn họ vây quanh được ko thở nổi, có lúc, quá mức bảo hộ chiếu cố, cũng sẽ tạo thành 1 loại áp lực.

Quân Phi Vũ biết rõ kháng nghị vô hiệu, nàng chỉ có tự mình nghĩ biện pháp, ly cung trốn đi chơi, chính là 1 tro các biện pháp của nàng.

Bọn họ luôn luôn lo lắng nàng đụng tới nguy hiểm, nhưng lại ko có nghĩ tới, đạo lý là phúc thì ko phải là họa, là họa thì tránh ko khỏi, sống hay chết mệnh lý sớm đã định trước, lại khẩn trương thì có ích lợi gì?

Nàng chỉ khai con người, sau khi đánh ngất xiu Hạ Cúc, liền cởi y phục trên người Hạ Cúc mặc lên người, vì phòng ngừa, nên sớm dùng đã chuẩn bị cho tốt thuốc màu, đem của mình kia trang tuyệt sắc khuôn mặt bôi đen, liền nghênh ngang đi ra ngoài.

Vừa ra cửa cung, nhìn kia xanh thẳm bầu trời, ở đông noãn dương phơi nắng này, thanh thông thổi lành lạnh, Quân Phi Vũ đột nhiên cảm giác mình tâm 1 chút rộng mở tro sáng, tâm tình cũng theo tung bay lên, sung sướng hít sáo 1 tiểu khúc hương náo nhiệt kinh thành đại hàm đi đến.

Đi 1 chút dừng, ko có mục tiêu, thẳng đến đi mệt, đi được miệng khô lưỡi khô, nàng mới muốn nghỉ ngơi 1 chút.

Nàng vốn rất hoài niệm cơm nước kinh thành đệ nhất lâu, nhưng nghĩ đến nơi đó rất nhanh cũng sẽ bị bọn họ tìm được, Quân Phi Vũ vẫn là bỏ đi cái ý niệm này, tùy ý tìm 1 trà lâu thoát nhìn coi như ko tệ đi vào.

Canh giữ ở cửa đón khách tiểu nhị lập tức cười hỏi- Cô nương, xin hỏi mấy vị?

Quân Phi Vũ liếc 1 cái vào bên tro đại đường, cũng ko tệ lắm! Hoàn cảnh rất lịch sự tao nhã, thanh trúc cổ họa, bình phong khắc hoa, gỗ lim bàn đั่ง, này giữa trà lâu nơi nơi lộ ra 1 loại cổ kính ý nhị.

Nàng hướng tiểu nhị so 1 ngón tay, tiểu nhị ca kia lập tức cơ linh nói- Cô nương 1 vị, ở đây thỉnh!

Dẫn nàng đi tới 1 chỗ gần vị trí cửa sổ hậu, hẳn vừa cười hỏi- Cô nương, xin hỏi muốn uống trà gì? Chúng ta nơi này có trà Long Tĩnh, Bích Hoa Xuân, Ô Long, càng khá hơn một chút có Tuyết Sơn xuất chúng cao sơn trà, còn có Đồ Thấm hoàn...

Nghe tiểu nhị thuộc như lòng bàn tay giới thiệu, Quân Phi Vũ nhàn nhạt cười nói- Cho ta đến 1 bình trà Long Tĩnh, chuẩn bị nước nóng cùng bộ đồ trà, ta tự mình pha, lại cho ta đến thượng mấy món điểm tâm các người ở đây sở trường là được, nhớ, nước phải là ngọc nước suối.

Tiểu nhị sững sốt, lập tức lại cười nói- Cô nương quả nhiên là chuyên gia, liền ngọc nước suối đều biết. Thỉnh cô nương chờ, nước trà sau đó đưa đến!

Này trà lâu phục vụ thật đúng là ko tồi! Này tiểu nhị ca hé ra khuôn mặt tươi cười để người cảm giác rất thoải mái, dâng trà tốc độ cũng phi thường mau, Quân Phi Vũ chỉ là nhìn 1 lần 4 phía, này bộ đồ trà cùng nước trà cùng điểm tâm liền đều tổng lên đây.

Làm cho tiểu nhị nhiệt tâm sau khi lui xuống, Quân Phi Vũ liền mình mở thủy chậm rãi rửa trà, pha trà, kia ưu nhã động tác, mây bay nước chảy bàn lưu sương, dần dần , lại hấp dẫn ko ít ánh mắt của người, chăm chú bám vào trên người của nàng.

Trà hương 4 phía, Quân Phi Vũ tâm tình thế nhưng kỳ dị ôn hoà, thảo nào nhân gia nói, trà đạo cùng hoa cỏ cũng có thể tu tâm dưỡng tính, quả thế.

Chính mình có bao nhiêu lâu chưa từng có như vậy tâm tình, 1 người tự do, 1 người tự đắc kỳ nhạc, 1 người cứ như vậy pha trà, thỏa mãn nhẹ tuyết hương nồng xông vào mũi, khẩu thiết sinh hương trà.

Nhẹ uống 1 hớp, nhắm mắt lại tinh tế phẩm, có khác 1 phen tư vị để bụng.

Khóe môi lộ ra 1 tia thích ý mỉm cười, đài nàng lại mở mắt ra, mới phát hiện đứng trước mặt là 1 nam nhân khí chất thoát tục như tiên nhân, nhìn hấn tuổi chừng hơn 20, 1 thân màu ngân bạch y phục, hấn mặt càng như quan ngọc, tức khắc tóc đen trường ti dùng bạch ngọc trâm đem 1 nửa nhẹ vén bó buộc lên đỉnh đầu, tu trường kiếm mi, tinh con ngươi lóe ra tia thoát tục bình thần mắt sáng quang mang, mũi như huyền đảm, đôi môi nhẹ câu, hảo ra 1 kiểu nhân vật như thần tiên tro mộng!

Quân Phi Vũ ở tro lòng ca ngợi .

Người tới thấy nàng mở con ngươi, nho nhã nhưng ko thiếu lễ nghi hỏi- Tại hạ Tư Trường Thanh, nhìn thủ pháp cô nương, nhất định là người tro trà đạo, chẳng biết có được ko may mắn cùng cô nương ngồi cùng bàn, cộng ẩm 1 bình?

Tục ngữ nói: thân thủ ko đánh người mặt cười! Người nam nhân này tới lại chính là thời gian, Quân Phi Vũ lúc này tâm tình hết sức tốt, hướng chi, hấn lại là 1 nam nhân thoát nhìn làm cho người ta cảnh đẹp ý vui, Quân Phi Vũ liền cười nói- Tư công tử, mời ngồi!

Tư Trường Thanh chấp tay- Cảm ơn!

Nhìn Tư Trường Thanh kia tự nhiên phong thái chuyên gia, còn có trên người lộ ra bất phạm khí chất, Quân Phi Vũ tất nhiên là biết người nam nhân này ko giống bình thường, nói ko chừng lại là nhà ai quan gia công tử hoặc tro chốn võ lâm thế gia đệ tử.

__ Ko biết cô nương xưng hô như thế nào?

__ Tư công tử gọi ta Tiểu Vũ là được rồi!

__ Hảo, kia tại hạ liền mạo muội xưng cô nương là Tiểu Vũ. Có qua có lại mới toại lòng nhau, kia Tiểu Vũ gọi ta là Trường Thanh thế nào?- Tư Trường Thanh nụ cười trên mặt sang sảng di người.

Quân Phi Vũ cũng cười nói- Hảo! Xem ra Trường Thanh cùng ta như nhau, cũng là loại người ko thích lễ nghĩa phức tạp.

Tư Trường Thanh nhẹ giọng cười nói- Ko sai. Kết giao bằng hữu tính toán nhiều như vậy phần văn tỏa lẽ làm chi, muốn cười liền cười, muốn khóc liền khóc, có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng, đây mới là bằng hữu.

Quân Phi Vũ nhìn hấn lời nói tùy ý trung thấu ra tới thẳng thắn như vậy, đạm cười nhạt nói- Trường Thanh nhưng cũng là thích trà đạo.

__ Ko sai! Vừa rồi thấy thủ pháp Tiểu Vũ, liếc mắt 1 cái liền biết là người tro đạo, kiềm chế ko được tâm trạng thật là tốt này, cho nên liền mạo muội mở miệng thật ko ngờ, Tiểu Vũ dĩ nhiên là cái bằng hữu nhiệt tâm như vậy, thực sự là Trường Thanh may mắn!

75. Q.1 - Chương 75: Ko Hề Nhân Từ

Phi Yên cung.

Thoạt nhìn nhu nhược đặc tựa như là gió thổi qua sẽ ngã Quân Phi Yên miễn cưỡng tựa ở nhuyễn tháp thượng, bên cạnh nàng đang ngồi cái kia nhìn là muốn yêu thương Quân Phi Vụ, 2 người trên mặt thần tình cũng ko quá quan tâm hảo.

Quân Phi Vụ kia trương êm dịu đáng yêu khuôn mặt có chút luống cuống, có chút bất an- Tam hoàng tỷ, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Hoa Trầm Ngọc nguyên bản đáp ứng gả ta làm phi, hiện tại hẳn lại cưới nữ nhân khác. Ngay cả Âm Ảnh các lúc trước đều dám gạt chúng ta nói cái gì Quân Phi Vũ đã bị bọn họ giết chết, hiện tại nàng ko chỉ đã trở về, còn nhất cử trở thành hoàng hậu Hoa Trầm Hương, còn có Tiêu Bạch bọn họ vì nàng làm chỗ dựa. Hoàng muội ngày hôm trước nghe mẫu hoàng ý tứ tro lời nói, làm như này sự nghiệp thống nhất đất nước vị phi nàng mặc chúc liễu. (Ta ko biết câu này là gì! Nàng nào biết thì nói cho ta nha!) Chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta trước cố gắng làm nhiều như vậy, cứ như vậy bạch phế đi?

Quân Phi Yên kia trương như khói như mưa mỹ được giống như mộng ảo nữ thần xinh đẹp mặt cười thượng lộ ra 1 nhàn nhạt tươi cười, ngón tay nhẹ vén thùy tóc dài ở bên tai, quyến rũ liếc Quân Phi Vụ liếc mắt 1 cái, lúc này mới khẽ mở môi đỏ mộng- Người đừng lo lắng, ta đã tìm được biện pháp đối phó nàng Âm Ảnh các miệng tuy nói ko tiếp tay, thế nhưng ko phải vẫn là còn có rất nhiều tổ chức sát thủ khác sao? Trọng thưởng tất có dũng phu, có tiền người còn lo lắng ko có người ra tay sao? Lại nói, nếu là trên người của nàng có chút gì bảo vật 1 khi tiết lộ ra ngoài, sợ đến lúc đó ko cần chúng ta động thủ, thì sẽ có rất nhiều phiền phức ko thể chờ đợi được tìm nàng. Đến lúc đó, chúng ta chờ xem kịch vui là được.

Quân Phi Vụ vẻ mặt sùng bái nhìn nàng- Tam Hoàng tỷ quả nhiên là trí mưu hơn người, này sự nghiệp thống nhất đất nước vị khẳng định phải của Tam tỷ mặc chúc. (Ta đoán có nghĩa là hoàng vị này ko phải của hoàng tỷ thì có thể là ai sao?)

Quân Phi Yên nhẹ nhàng cười, hiển nhiên ở Quân Phi Vụ nói vậy nàng nghe tới rất là hưởng thụ, nhưng biểu hiện ra vẫn là dối trá 1 phen- Ngũ hoàng muội, lời này cũng ko thể nói lung tung, vạn nhất làm cho người dụng tâm kín đáo nghe thấy được, truyền đến tai mẫu hoàng, đến lúc đó lại nháo ra những thứ gì hiểu lầm cùng chuyện phiền toái đến, vậy cũng sẽ ko tốt.

_ Tam Hoàng tỷ nói phải! Nếu ko còn chuyện khác, Ngũ muội cái này trước về cung. Tam Hoàng tỷ nếu là có sự, phải người đến tìm Ngũ muội kia gọi thượng 1 tiếng, Ngũ muội nhất định theo gọi mà đến.

Quân Phi Yên cười ngồi dậy thân, nhẹ nhàng bước đi vào nội thất, lấy ra 1 cái bạch ngọc thủ trạc (Vòng tay bạch ngọc có khả năng hộ thể) nhét vào tro tay Quân Phi Vụ- Ngũ hoàng muội vẫn ủng hộ Tam Hoàng tỷ, Tam Hoàng tỷ ko có gì hay tạ ơn, này tuy chỉ là bạch ngọc thủ trạc là cái mẫu hoàng ban cho hoàng tỷ, hôm nay sẽ đưa cấp ngũ hoàng muội.

Quân phi 1 thoáng vội vàng đẩy trở lại- Tam Hoàng tỷ, đây là mẫu hoàng tặng cho người, tại sao có thể đưa cho hoàng muội chứ?

Nàng mặc dù ở chối từ, nhưng cặp mắt lại chăm chú nhìn kia bạch ngọc thủ trạc ko tha, nàng này những thứ khác ko ham mê, chính là yêu ngọc như mạng, ngay cả Hoa Trầm Ngọc, cũng là bởi vì giữa tên có 1 tự “Ngọc”, vì thế đặc biệt làm nàng thích.

Quân Phi Yên là 1 người thông minh, đương nhiên biết nói sao đầu kỳ sở hảo (Cái gì là tốt nhất), dù cho thích kiện vật phẩm này thế nào, chỉ cần cái vật phẩm này có thể mang đến cho nàng 1 ít tác dụng, nàng là sẽ ko tiếc.

_ Được rồi, người cũng đừng đẩy nữa, tỷ muội chúng ta lương còn có cái gì ngượng ngùng xa lạ nữa chứ- Quân Phi Yên nói xong, liền đem bạch ngọc thủ trạc ngạnh nhét vào tro lòng Quân Phi Vụ.

Tiến Quân Phi Vụ đi, Quân Phi Yên hừ nhẹ 1 tiếng- Thật là 1 phế vật, liền cả Hoa Trầm Ngọc đều giữ ko nổi, nếu ko phải là đối kia Kinh Thiên Vũ còn có chút dùng, ta sớm liền vứt bỏ người, còn có thể lưu người đến bây giờ.

Quân Phi Yên vừa ngồi xuống, liền nghe được thiếp thân thị nữ Lục Hà đi đến, ở bên tai nàng tỉnh tể hồi bẩm- Mục tiêu đã đơn độc xuất môn, đã theo nàng, người bên kia hỏi muốn hay ko nên động thủ?

— Đương nhiên muốn! Hơn nữa, nhất định phải giết nàng cho ta!- Quân Phi Yên mặt cười thượng lại vô nhu nhược, chỉ có vẻ mặt dữ tợn sát khí.

Đột nhiên, nàng như là nghĩ tới điều gì- Tiêu Bạch bọn họ ko là phải đang tìm nàng?

Lục hà gật đầu- Ko sai! Hiện tại phái ra rất nhiều người, nói rõ nhất định phải tìm được nàng mới thôi. Công chúa, chúng ta nhất định phải trước Tiêu Bạch bọn họ tìm được nàng hạ thủ mới được.

Quân Phi Yên gật đầu- Ko sai! Gần đây bọn họ phòng bị quá nghiêm, lần này là 1 cơ hội tốt, người đi nói cho bọn hắn biết, mặc kệ trả giá cái gì đại giới, bản công chúa lần này nhất định muốn bọn họ thành công!

— Nô tỳ cái này đi thông tri bọn họ- Lục hà rất nhanh đi ra ngoài.

Phiêu Hương Trà lâu

Quân Phi Vũ nhìn mình đã đi ra hơn 2 canh giờ, mặc dù cùng Tư Trường Thanh trò chuyện với nhau thật vui, nhưng sợ Tiêu Bạch bọn họ lo lắng, đang chuẩn bị cáo từ hồi cung.

— Trường Thanh, ta đi ra đã lâu, cần phải trở về, hôm nay rất hân hạnh được biết người, chúng ta sau này còn gặp lại.

Tư Trường Thanh tro mắt hiện lên 1 tia ko muốn, tro giọng nói có khó nén tiếc hận- Nhanh như vậy phải trở về sao? Tiểu Vũ, chúng ta còn có thể tái kiến sao?

Kinh qua 1 phen nói chuyện với nhau, Tư Trường Thanh ăn nói ko tầm thường, ngôn ngữ tro lúc đó nơi chốn có thể thấy được hắn phong thái ko câu nệ tiểu tiết, đối với hắn, Quân Phi Vũ vẫn rất có hảo cảm, lại nói, kinh qua dịch dung nàng cũng ko có tuyệt sắc dung mạo, chỉ là 1 nữ nhân mặt đen xấu xí, hắn lại cũng ko có bởi vì bên ngoài đối với nàng có điều thay đổi, cảm giác người bạn này vẫn là đáng giá giao hữu.

Quân Phi Vũ đậm đậm nhất tiếu- Mẫu thân của ta quả được tương đối nghiêm, hôm nay cũng là ta trộm đi tới, có lẽ, lần sau đi ra chúng ta cũng còn có thể gặp được. Trường Thanh, nếu có duyên, thì sẽ gặp lại; nếu thật vô duyên, hôm nay có thể nhận thức Trường Thanh, Tiểu Vũ đã là ko tiếc.

Tư Trường Thanh ha hả cười- Xấu hổ, xấu hổ! Ko nghĩ tới, ta Tư Trường Thanh cũng sẽ có cầu nê thời gian, nhưng thật ra làm cho Tiểu Vũ chê cười! Tiểu Vũ nói đúng, ngay cả ngày khác vô duyên tái kiến, hôm nay có thể cùng Tiểu Vũ quen biết, đã là Trường Thanh 1 chuyện rất may.

— Trường Thanh, sau này còn gặp lại!

— Tiểu Vũ, chúng ta nhất định có thể lần thứ 2 gặp lại!

Quân Phi Vũ hướng Tư Trường Thanh chấp tay, cuối cùng liếc mắt nhìn này bộ dạng tuần dật, người lại tùy ý rộng rãi nam nhân, khi hắn nóng rực hạ tầm mắt, chuyển hướng ra khỏi trà lâu đại môn.

Nàng nhìn vạn lý ko mây tĩnh trời, khoe môi vung lên vẻ mỉm cười, bước đi liền hướng phương hướng tro cung mà đi.

Ở phía sau của nàng, lập tức đuổi kịp 1 cái đuôi, 1 đường theo đuôi.

Quân Phi Vũ lại tựa như là ko có phát giác, vẫn đang nhẹ nhàng cước bộ mà đi, từ từ theo đại lộ tự mình nghĩ phương hướng đi, lúc ra tới đường cái nhưng 1 cái người đi đường rất thưa thớt, môi của nàng giác câu dẫn ra vẻ cười lạnh, người quý xa thần hắn là nên đi ra đi?

Sau 1 lúc, 1 người bịt mặt chính cầm cung tên tro tay, mũi tên lóe lam óng ánh quang mang, hiển nhiên là tủy kích độc, chỉ cần 1 phát bắn, sợ là tức khắc đi bá kiến Diêm Vương.

Hắn đã kiên nhẫn ở chỗ này ngồi chồm hổm 1 canh giờ, ban ngày ám sát tính nguy hiểm cao hơn với đêm tối, nhưng bọn hắn ko có lựa chọn khác, bỏ lỡ cơ hội lần này, rất khó sẽ tìm đến 1 cái cơ hội khác, vì thế mặt trên cấp nói chính là, cần phải sử xuất tất cả thủ đoạn, cũng phải thành công!

Chủ thượng đã ở các con đường khác đều mai phục cung tiễn, cùng với sát thủ, chỉ còn chờ mục tiêu của bọn họ xuất hiện, chuẩn bị 1 kích giết chết.

Đương lúc cái kia y phục cung nữ phục tinh tế thân ảnh ánh vào mi mắt hắn, người bịt mặt 2 trông mắt xuất hiện 1 loại hưng phấn sát thủ đặc hữu thích giết chóc.

Sát thủ các nơi vận sức chờ phát động, bầu ko khí như kéo chặt huyền, 1 dải tức phát.

Quân Phi Vũ vừa đi nhập con đường này, liền cảm giác 4 phía nơi tràn ngập 1 cỗ nồng đậm sát khí.

Cước bộ của nàng lại ko có 1 khắc dừng lại, vẫn là như vậy nhàn nhã tự tại, làm như chưa từng có phát hiện, bên người ẩn núp có bao nhiêu nguy hiểm cùng kiếp nạn.

Khi nàng đi tới ở giữa thời gian, đột nhiên, 4 phía “Sưu sưu” tiếng xé gió vang lên, 4 phương 8 hướng thể nhưng đồng thời bày hé ra vòng sát, các loại ám khí thẳng tắp hướng trên người nàng ở các tử huyệt thượng chào hỏi bay tới.

Trên đầu, còn có 1 trường vòng phá rớt xuống.

Mắt thấy ám khí cách Quân Phi Vũ chỉ có cự ly 1 thước, bọn sát thủ tro mắt lóe hưng phấn, chưa từng có người có thể tại cự ly gần như vậy nội tránh mấy người cao thủ bọn hắn đồng thời xuất kích, cá nhỏ lập tức sẽ sa lưới.

Thế nhưng, ở hưng phấn rất nhiều, thói quen từ xa xưa tới nay của sát thủ lại để cho bọn họ tro đầu hiện lên 1 tia bất an, nếu như giết nàng là dễ dàng như vậy, chủ thượng cần gì phải xuất động nhiều cao thủ như thế tới giết nàng?

Ngay chúng sát thủ dẫn theo 1 lòng, cho rằng Quân Phi Vũ nhất định sẽ bỏ mạng hoàng tuyền thời gian, Quân Phi Vũ quanh thân đột nhiên sáng lên 1 đạo nhàn nhạt rạng rỡ, sở hữu bắn về phía của nàng tên cùng ám khí, giống như là bắn vào tường đồng vách sắt thượng, sôi nổi rơi ở dưới đất.

Gắn vào trên đầu nàng kia trường lưới lớn dùng trời tằm ti dệt thành đao thương lực sát hại rất lớn, vào giờ khắc này, thế nhưng vô pháp lại tác rơi nửa phần, cứ như vậy quỷ dị treo ở đầu của nàng thượng.

4 phía ánh mắt sát khí ở tro nháy mắt tròng lớn, lúc này, ánh mắt của bọn họ lý thiêm ko phải hưng phấn, mà là sợ hãi.

Dù ko biết rõ chuyện gì nhưng vẫn sinh ra 1 loại bản năng sợ hãi.

Bọn sát thủ còn ko có sợ hãi trung chạy trốn ra ngoài, đã nhìn thấy cung tên cùng ám khí mình bắn ra đã đồng thời bay trở về, bọn họ muốn lánh, lại phát hiện động tác của mình thế nào cũng ko thể kịp so với ám khí đang bay trở về.

Bọn sát thủ nghe được ám khí đâm vào nơi cổ họng thanh âm, “Phác” 1 tiếng vang nhỏ, sau 1 khắc, đầu óc liền lâm vào tro bóng tối.

Sát thủ, rốt cục ko người nào trốn khỏi thoát số mệnh bị giết.

Nghe được 4 phía những người đó ngã xuống thanh âm, Quân Phi Vũ khóe môi nhanh được càng khai.

Nàng thật ko ngờ, này “Hoa Sen bảo điển” thượng võ công thật đúng là cực kỳ lợi hại, nàng bắt quá mới luyện mấy tháng mà thôi, đây cũng là lần đầu tiên nàng đem hết toàn lực sử xuất hoa sen tâm pháp, thật ko ngờ, thế nhưng sẽ lợi hại như thế! Nàng thế nhưng có thể dễ dàng phản giết này đó sát thủ.

Vừa ra chiêu phản giết, bằng tất cả đều là chính nàng bản năng phát huy được trạng thái điều kiện tốt nhất.

Đó là 1 loại cảnh giới.

Ở 1 khắc kia, nàng cảm thấy 1 loại vạn vật cảnh giới toàn bộ đều nắm ở tro tay nàng.

Khi nàng cảm giác được 4 phía truyền đến sát khí, hoa sen tâm pháp cũng đã vận chuyển.

Khi nàng hết sức chăm chú thời gian, 4 phía mỗi 1 điểm tiếng vang đều đã rơi vào tro tai của nàng, cổ tay nhẹ dương, đem này mà bắn đến ám khí cùng cung tiễn thao ở tro tay, toàn thân kinh khí tập trung ở 2 tay, lúc cổ tay nhẹ lật, lại dựa theo phương hướng bắn ra mà bắn trở lại, này sát thủ lại tất cả đều ngã xuống.

Tro ko khí, có 1 luồng mùi máu tươi tràn ngập ở tro đó, theo gió thổi nhập tro mũi của nàng, làm cho dạ dày nàng 1 trận cuộn cuộn, vị tanh bay lên nhập nơi cổ họng, nàng khổng chế ko được há mồm liền phun.

Ở thời gian nàng phun được choáng váng đầu hoa mắt, toàn thân phòng bị đã buông xuống dưới đến, 1 cổ sắc bén kiếm khí, mang theo 1 cỗ nồng đậm sát khí, lấy tốc độ nhanh như tia chớp trực tiếp thứ hướng trên người của nàng.

Quân Phi Vũ đồng dạng phát hiện cỗ sát khí này, nhưng phun được nước đều tựa như muốn ra tới trên người nàng, tro lúc nhất thời chân khí ngưng ko đứng dậy, lúc đang muốn muốn né tránh, cả người đã bị sang khí khóa lại.

Đây là 1 cao thủ, tuyệt đối cao thủ!

Nhìn kia hướng phía tâm thất của nàng đâm tới hàn lỏng lạnh, nàng tuyệt vọng được mở to mắt, nhìn cái kia 1 thân bạch y, nam nhân cầm tro tay trường kiếm mang mặt nạ quỷ, chẳng lẽ hôm nay thực sự bỏ mạng ở tro tay của hắn?

Ở trước giờ khắc tử vong này, cường đại cầu sinh ý chí làm cho đầu óc của nàng ngày càng rõ ràng.

Nàng nhớ lại Hoa Trầm Hương cùng ngũ đại phu thị của nàng, bọn họ đều là yêu nàng như vậy, đều là như vậy chờ mong đứa bé này hạ sinh, nàng ko thể chết được! Đứa nhỏ cũng ko thể có việc!

Nhất định có biện pháp! Nhất định có!

Nàng cố gắng muốn tự khởi chân khí, muốn di động tới thân thể của mình, có lẽ thật là nghị lực của nàng, thân thể của nàng thật có thể đủ di động!

Chỉ cần ko phải trí mạng thương, nàng liền nhất định có thể sống, nếu như nàng thật là hoa sen thánh nữ, lão thiên gia nhất định sẽ ko như vậy đơn giản lấy đi mạng của nàng.

Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn nhận được tin tức chạy tới thời gian, vừa lúc thấy 1 màn này, mắt thấy mũi kiến sẽ đâm vào thân thể của nàng, 2 nam nhân bị dọa đến tim và mật câu nứt ra, tê tâm phế liệt cùng kêu lên rống to hơn- Vũ nhi...- Mạch Thiên Hàn con người trung hàn quang chột lóe, muốn cũng ko nghĩ nữa, tro tay hắn ngọc tiêu trực tiếp trở thành ám khí đánh ra ngoài.

Nhưng hắn biết, như vậy vẫn là ko kịp cứu nàng!

Người kia mạnh, lại thật sự là quá nhanh! Thiên hạ chỉ có 1 người có thể sử xuất nhanh như vậy thủ pháp, là hắn sao?

Tần Nham Ngạo thân hình lấy cực nhanh đánh móc sau gáy, hắn chẳng sợ chết, hắn cũng ko thể làm cho Phi Vũ 1 điểm thụ thương, làm cho hắn đến thay nàng chết đi!

Ở nơi này chỉ mảnh treo chuông thời gian, có 1 người, so với 2 người bọn họ nhanh hơn vọt tới bên người Quân Phi Vũ, ở mũi kiếm đâm tới trên người nàng 1 khắc kia, thân thể hắn chia vào trước mặt nàng.

Trường kiếm, theo phía sau lưng của hắn, trực tiếp xuyên thấu tới trước ngực của hắn.

Quân Phi Vũ nhìn kia hàn lỏng lạnh khắc tiềm, 1 giọt máu đỏ tươi theo kia quất tiềm thượng tích rơi vào dưới đất, cấp tốc hình thành 1 vũng máu.

Nàng thân thủ tiếp được thân thể hắn, nước mắt mơ hồ 2 mắt của nàng, nhìn này nam nhân vừa còn đang trà lâu cùng mình chuyện trò vui vẻ, lúc này thế nhưng sẽ dùng tính mạng của mình đến huy vệ an toàn của mình, vì sao? Hắn tại sao muốn làm như vậy?

Nàng khóc được lệ rơi đầy mặt- Trường Thanh, vì sao? Người vì sao ngốc như vậy?

Tư Trường Thanh kia trương khuôn mặt tuần tú như ngọc thượng lộ ra 1 tia trấn an cười, hắn tổn sức nâng tay lên, nhẹ lau đi lệ trên mặt nàng- Ta cũng ko biết vì sao nữa, chỉ biết người ko có việc gì, là được rồi! (Vì sao ư, đơn giản là vì 2 chữ đại gái- Milk)

Nói xong, đầu hắn 1 cái liền ngất đi, khóe môi, lại còn lộ vẻ nhìn nàng yêu thương tươi cười.

Quân Phi Vũ nhìn về phía giữa sân, cái kia nam nhân 1 thân bạch y mặt quỷ đã cùng Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo đấu ở tại cùng nhau, song phương đều là cao thủ, chiêu số mau được làm cho người ta ko kịp nhìn.

Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo 2 đối 1, hiển nhiên chiếm thượng phong.

Quân Phi Vũ xoay người ôm lấy Tư Trường Thanh, đối Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn, lần đầu tiên hạ lệnh sát- Nham Ngạo, Thiên Hàn, giết hẳn cho ta!

76. Q.1 - Chương 76: Bảo Vệ Nam Nhân Của Ta

Quân Phi Vũ lạnh lùng đối Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn nói xong, liền xuất thủ nhanh chóng ngăn lại thương Tư Trường Thanh.

4 phía huyết vị, ngăn cản máu dẫn ra ngoài, vận khởi khinh công cấp tốc hướng tro cung chạy vội mà đi.

Có 1 ẩn thân ảnh đang âm thầm, nhìn giữa sân đang liều mạng Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn, vị nhiên thở dài, lặng yên đi theo.

Quân Phi Vũ 1 chạy vội tới cửa cung, liền nhìn thấy Trình Nhất Dao thân ảnh cao lớn, thị vệ cửa cung thấy nàng ôm 1 huyết nhân vội tới, vừa mới toàn bộ nâng cao tinh thần đề phòng, liền nhìn thấy Quân Phi Vũ hướng về phía Trình Nhất Dao hô to- Nhất Dao, là ta! Mau! Nhanh đi truyền ngự y.

Nghe được Quân Phi Vũ kia thanh âm quen thuộc, Trình Nhất Dao mới biết được, nữ nhân mặt đen trước mắt này trang phục thành cung nữ chính là Quân Phi Vũ.

Bất chấp còn muốn hỏi vì sao nàng sẽ là cái dạng này, lập tức ko dám lại chậm trễ, lập tức đem nàng đón đi vào, cũng phái người đi truyền Ôn Dịch Nho qua đây, lại tiếp nhận tro tay nàng Tư Trường Thanh, cùng nàng cùng nhau chạy trở về Phi Vũ cung.

Quân Phi Vũ làm cho Trình Nhất Dao đem Tư Trường Thanh phóng ở trên giường, nhìn trước ngực hẳn cái kia vết thương, gấp đến độ xoay quanh- Nhất Dao, Ôn ngự y thể nào còn chưa tới? Người nhanh đi thúc thúc!

Trình Nhất Dao yêu thương nhìn nàng, sắc mặt của nàng tái nhợt, toàn thân run nhẹ nhẹ, như là sau 1 khắc liền muốn té xỉu, vội vàng đem nàng ôm vào lòng, ôn nhu nhẹ giọng dỗ nàng- Tiểu Vũ, hẳn ko có việc gì, người đừng gấp gấp như vậy! Đến, người ngồi xuống trước đến nghỉ ngơi 1 hồi, nơi này có ta nhìn.

_ Công chúa, đến, uống chén nước!

Tình Nhi hợp thời đưa lên 1 chén nước nóng, vừa rồi nàng cùng Hạ Cúc đều bị 1 thân là máu Quân Phi Vũ dọa sợ, tưởng nàng bị thương, cũng may ko phải công chúa bị thương, bằng ko các nàng đều chạy ko khỏi chỉ trích.

Quân Phi Vũ cảm giác được 1 trận chạy thục mạng, bụng dưới cũng có chút trướng đau, ko dám lại cật lực, ngoan ngoãn ngồi xuống, sau khi uống nửa chén nước ấm, liền làm cho thân thể của mình bán dựa nằm xuống.

_ Tình Nhi, người mau thúc thúc đi! Kia Ôn Dịch Nho là càng ngày càng kỳ cục, thỉnh hẳn đã nửa ngày lại vẫn ko đến, nếu như Trường Thanh có 1 ko hay xảy ra, quay đầu lại ta cần phải thu thập hẳn.

Nhìn Quân Phi Vũ mặc dù nằm, nhưng kia mặt cười thượng lại doanh đầy làm cho người ta sợ hãi sát khí, Hạ Cúc cùng Tình Nhi nhìn nhau liếc mắt 1 cái, ko dám lại chậm trễ, Tình Nhi vội vàng xông ra ngoài, Hạ Cúc thì gục đầu xuống ko dám nói nữa, công chúa uy nghiêm như vậy, nàng nhưng chưa từng gặp qua.

_ Tới, tới, Ôn ngự y tới!

Nghe được Tình Nhi báo hỉ bàn kê to thanh, 1 hồi liền thấy Ôn Dịch Nho kia thon dài thân ảnh đi đến, Quân Phi Vũ sắc mặt cuối cùng cũng hòa hoãn 1 chút.

Nàng ôm đồm ở cánh tay Ôn Dịch Nho, khẩn cầu- Ôn ngự y, mặc kệ trả giá cái gì đại giới, xin người nhất định phải cứu sống hẳn!

— Vi thần nhất định tận lực!- Ôn Dịch Nho nói xong, cúi đầu nhìn nàng nắm lấy tay hắn liếc mắt 1 cái.

Quân Phi Vũ lập tức giống như bị chạm điện buông ra tay hắn- Xin lỗi!

Ôn Dịch Nho tro lòng run lên, nàng như vậy vì người khác trở nên sụp mi thuận mắt, làm hắn sở chưa quen thuộc, nàng như vậy, hảo được làm cho hắn cảm giác được phi thường ko có quen mắt.

Hắn thà rằng nàng đối với hắn ác thanh ác khí, cũng ko muốn nhìn thấy nàng đối với hắn như thế lễ độ cùng xa cách.

Kiểm chế ở đáy lòng dao động, hắn đến gần bên giường, nhìn thấy cái kia nam nhân sắc mặt tái nhợt giống quỷ. Tro lòng lại là khê động, lúc tới, hắn đã nghe người ta nói, người nam nhân này là bởi vì cứu nàng mới bị trọng thương, là cái gì làm cho hắn liều lĩnh cũng muốn liều mình cứu của nàng? Chẳng lẽ nàng thật sự là tốt như vậy, đáng giá bọn họ 1 lại 1 đối với nàng khăng khăng 1 mực ái mộ cùng ưu ái?

Nhìn Tư Trường Thanh trước ngực cái kia lỗ thủng đầy máu, mặc dù đã điểm huyết đạo dừng lại máu, nhưng bởi vì thương ở hữu tâm thất, lại xuất huyết quá nhiều, toàn bộ quá trình trị thương phi thường gian nan.

Trình Nhất Dao nhìn hắn ở chỗ này tạm thời cũng ko giúp được gì, cùng Quân Phi Vũ lên tiếng chào hỏi- Vũ nhi, ta đi thông tri đại ca cùng tứ ca.

Quân Phi Vũ lúc này mới nhớ tới Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn, lập tức làm cho Trình Nhất Dao phái người đi giúp đỡ bọn họ.

Nhìn Trình Nhất Dao ra, Quân Phi Vũ trở lại bên giường đứng, khẩn trương nhìn chăm chăm Ôn Dịch Nho tỉ mỉ xử lý vết thương, nàng vẫn đề nén chính mình kia phiên giang đảo hải bàn âm ỉ dạ dày, thực sự là nhịn ko được, mới ở bên cạnh ngồi xuống.

Ôn Dịch Nho cuối cùng băng bó kỹ vết thương, thả tay xuống lại là lông mày rậm nhẹ tới, vẻ mặt khó xử.

Nhìn thấy vẻ mặt của hắn ko tốt lắm, Quân Phi Vũ tâm lại treo ngược lên- Ôn ngự y, có vấn đề gì ko?

Ôn Dịch Nho ngẩng mặt lên, chứng chạc đằng hoàng, luận sự nói- Hắn thương thế kia đã thương tổn được tâm mạch, lại mất máu quá nhiều, chỉ cần vượt qua này giai đoạn nguy hiểm có thể tỉnh lại, cũng sẽ ko có nguy hiểm tính mạng nữa, chỉ là!

Ôn Dịch Nho dừng 1 chút, mới lại nói- Chỉ sợ sau khi chữa trị, sau này thân thể hắn có thể so với người bình thường yếu hơn rất nhiều.

Quân Phi Vũ mũi lại là đau xót, ngữ khí nhàn nhạt lại lộ ra 1 cỗ kiên định- Nếu quả thật là như vậy, ta sẽ chiếu cố hắn cả đời!

Đây là nặng hơn hứa hẹn a!

Ôn Dịch Nho tro lòng chấn động, ko có nói cái gì nữa, sau khi kiểm tra lại 1 lần, lại nhanh gọn viết phương thuốc, tỉ mỉ giao cho Trình Nhi thế nào tiên thuốc, xử lý xong đây hết thấy, hắn cũng cuối cùng cũng thở dài 1 hơi.

Quay đầu lại nhìn thấy Quân Phi Vũ sắc mặt thực sự ko tốt, Ôn Dịch Nho giật mình- Công chúa điện hạ, ngài khí sắc cũng ko tốt lắm, ngồi xuống, để vi thần giúp công chúa bắt mạch.

Quân Phi Vũ cũng cảm giác được bụng dưới có cỗ trụ trướng cảm, chỉ sợ là khi này chạy đã ảnh hưởng động đến đứa nhỏ tro bụng, nghe được lời của hắn, cũng ko có nói cái gì nữa, chỉ nói câu- Làm phiền người!

Ôn Dịch Nho tro lòng cứng lại, hôm nay tâm tình của mình thế nào như vậy khác thường? Chung quy bị nàng mỗi tiếng nói cử động tác động suy nghĩ của mình, ko! Ko thể như vậy, nàng là hung thủ hại chết Dịch Phi, hắn ko thể thả mặc cho tình cảm của mình.

Hắn hận nàng! Sự thật này vĩnh viễn sẽ ko thay đổi! 1 ngày nào đó, hắn nên vì cái chết của Dịch Phi đòi lại 1 công đạo !

Bắt mạch 1 lát, Ôn Dịch Nho nói với nàng- Công chúa, xin thứ cho vi thần nói thẳng, thai nhi tro bụng công chúa ắt có trượt thai chi tương, bắt đầu từ hôm nay, tốt nhất ko nên động võ nữa, vẫn nên tĩnh dưỡng đến sinh sản mới là thượng sách.

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Ôn ngự y, ta hiểu được, cảm ơn người! Cầu xin người 1 việc, việc này ko nên đối với bất kỳ người nào nói, có thể chứ?

Đang lúc nhìn đến Ôn Dịch Nho trên mặt thần tình ko hiểu, nàng lại bồi thêm 1 câu- Ta ko muốn làm cho bọn họ lo lắng cho ta!

Ôn Dịch Nho gật gật đầu- Hảo! Vi thần đáp ứng người! Nếu có vấn đề gì, đến lúc đó vi thần trực tiếp bẩm báo công chúa.

— Cảm ơn! Vất vả người, người cũng mệt mỗi 1 ngày, đi về nghỉ ngơi trước đi! Tình Nhi, giúp ta tống tiễn Ôn ngự y.

Tình Nhi lập tức lĩnh mệnh- Ôn ngự y, bên này thỉnh!

Nhìn Ôn Dịch Nho đi ra ngoài, Quân Phi Vũ đi tới bên giường, ngơ ngác nhìn Tư Trường Thanh kia trắng bệch khuôn mặt tuần tú, nghĩ đến vừa còn xán lạn tung bay sinh mệnh, bây giờ lại mệnh huyền 1 đường nằm ở chỗ này, tro lòng ko khỏi hối hận ko thôi.

Nếu như mình ko ra ngoài, cũng sẽ ko gặp phải nhiều phiền toái như vậy, cũng sẽ ko liên lụy Tư Trường Thanh, những người đó có nửa lá gan, cũng ko dám tiến vào tro cung ám sát, dù cho bọn họ dám vào cung, có Tiêu Bạch bọn họ còn có toàn bộ ngự lâm quân coi chừng nàng, cũng sẽ ko xảy ra sự.

Nhưng nàng mà lại muốn ly cung trốn đi, hiện tại, tùy hứng của nàng muốn dùng từng tính mạng con người đến thanh toán, vạn nhất Tư Trường Thanh thực sự có chuyện gì, nàng sẽ trách cứ mình cả đời.

Này thương tổn người nàng, nàng luôn luôn là ko để ý, thậm chí có thời gian còn bị thương tuyệt vọng nghĩ, liền chết như vậy, có lẽ nàng có thể trở lại hiện đại của nàng hạnh phúc sinh sống.

Rất nhiều người là bởi vì mất hạnh phúc mới xuyên việt, nhưng nàng đâu? Rõ ràng rất hạnh phúc, lão thiên gia tại sao muốn tàn nhẫn như vậy kia liệt đoạt rơi hạnh phúc của nàng, mà đem nàng ném tới địa phương quỷ quái này?

Nàng vẫn tiêu cực sinh hoạt, vẫn muốn ly khai.

Nhưng là bây giờ, nàng còn có thể đi sao? Có bao nhiêu nam nhân bởi vì nàng mà thay đổi vận mệnh của mình? Hoa Trầm Hương, Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn mấy người bọn hắn, bây giờ còn có Tư Trường Thanh, từng bước từng bước nam nhân vì nàng trả giá tất cả.

Dù cho nàng có thể trở lại, nàng còn có thể bỏ được ở đây tất cả, còn có thể vô dất vô quê trở về sao?

Ko thể nào!

Tất cả, cũng sẽ ở hôm nay 1 lần nữa bắt đầu.

Nàng sẽ ko lại tiêu cực mà đối với người khác đả kích, ai nếu khi dễ nàng, nàng tất sẽ để cho bọn họ trả giá trăm ngàn bội đại giới đến hoàn lại!

Là các người ép ta!

Nguyên bản ta cũng ko để ý với hoàng vị, nhưng từ hôm nay trở đi, ta sẽ ko tiếc dùng tất cả thủ đoạn đến bảo vệ tôn nghiêm của ta, còn có. . .huy vệ nam nhân của ta!

Ôn Dịch Nho vừa đưa đi, Tiêu Bạch cùng Quân Thiên Hựu liền về mặt sốt ruột đi đến.

Tiêu Bạch xông lên, liền chăm chú ôm nàng- Vũ nhi, chúng ta thật lo lắng khi nghe có người muốn ám sát người, nói cho ta biết, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Quân Phi Vũ khẽ tựa vào trên người của hắn- Tiêu Bạch, chỉ sợ ta nghĩ tới ngày tự do cũng ko được ! Ta ko vì bá nhân, bá nhân lại vì ta mà chết, hiện tại ta đã liên lụy Tư Trường Thanh, ta ko thể lại mềm yếu đi xuống, ta ko thể lại trở mắt nhìn những người đó lại bởi vì ta mà làm thương tổn các người. Vì thế, ta

quyết định phản kích, ta muốn làm cho bọn họ cũng đều biết, ta Quân Phi Vũ trước đây ko dễ chọc, hiện tại đồng dạng ko dễ chọc, sau này càng ko dễ chọc! Ta Quân Phi Vũ. . . là người ko phải để cho các nàng có thể chọc được!

Tiêu Bạch vỗ nàng có chút kích động thân thể, ôn nhu tỏ vẻ ủng hộ- Hảo! Mặc kệ người muốn làm gì, mấy người chúng ta đô hội ủng hộ người!

Cúi đầu nhìn nàng vẫn là mặc kia 1 thân y sam là máu, nhin ko được quay đầu lại nguyên rần dạy Tình Nhi cùng Hạ Cúc- Tình Nhi, còn ko mau đi thu xếp nước nóng cấp công chúa tắm rửa.

Nhìn Tình Nhi liên thanh ứng- Dạ!- Với ánh mắt lại lo lắng nhìn Quân Phi Vũ cuối cùng mới ly khai thân ảnh, Tiêu Bạch con người nhíu lại, Tình Nhi nha đầu kia, tro ngày thường luôn luôn rất cơ linh, hôm nay phản ứng của nàng làm sao sẽ chậm chạp như vậy? Nàng lúc gần đi cái nhìn kia, rõ ràng là lo lắng Vũ nhi, chẳng lẽ là Vũ nhi còn có chuyện gì gặt bọn họ sao?

Thận trọng Quân Thiên Hựu nhìn thấy Quân Phi Vũ trán giữa tất cả đều là buồn ngủ, đáy lòng lại là thương tiếc ko ngớt- Đại khái, Vũ nhi cũng mệt mỏi, làm cho Vũ nhi trước nghỉ ngơi 1 chút đi!

Đối với 5 người bọn họ mà nói, mặc kệ nàng ôm đứa nhỏ là của ai, chỉ cần là 5 người bọn họ, bọn họ đô hội coi như đã xuất.

Mặc dù theo bọn họ tiến cung ngày đó bắt đầu, bọn họ liền biết vận mệnh của mình, nhưng Quân Phi Vũ trước đây, làm mất đi chưa để cho bọn họ sản sinh quá 1 tia cảm tình, khi nàng ở trên Phi Vũ lâu đánh 1 trận danh dương, bọn họ mới phát hiện, thê chủ này đối với bọn hắn, bọn họ hiểu biết tựa hồ quá ít.

Cũng là ngày đó, bọn họ bắt đầu nghiêm túc đi nghiên cứu nàng, mới phát hiện thê chủ mình dĩ nhiên là 1 khối mỹ ngọc, theo bọn họ đào móc, mới phát hiện nguyên lai của nàng dưới lại cất giấu ngũ thải tân phân màu sắc, để cho bọn họ cũng nữa ko muốn buông ra nàng.

Theo nhận định của nàng 1 khắc kia khởi, 5 người bọn họ tro lúc đó thì có 1 loại toàn tâm toàn ý, cộng đồng tiến thoái ăn ý.

— Công chúa, nước nóng chuẩn bị xong!- Tình nhi đi vào hồi bẩm.

Tiêu Bạch nhàn nhạt nói- Tình Nhi, đem nước nâng nhập ở kia là được, nơi này có chúng ta, người đi xem thuốc kia có hợp với Tư công tử hay ko? Hạ Cúc, người ở nơi này coi chừng Tư công tử, có chuyện gì liền đi ra bên ngoài kêu ta 1 tiếng, biết ko?

— Nô tỳ tuân mệnh!

Tiêu Bạch rồi hướng Quân Thiên Hựu nói- Tứ đệ, người đi xem nhị đệ cùng tam đệ có trở về ko?

Quân Thiên Hựu nói tiếng- Dạ- Lại căn dặn Quân Phi Vũ phải chú ý thân thể, lúc này mới đi ra ngoài.

Tiêu Bạch ôm ngang Quân Phi Vũ lên, về mặt thành kính giúp nàng cởi y phục xuống, trên bụng của nàng đã hơi nhô ra, nhưng vẫn là ko ảnh hưởng chút nào vẻ đẹp của nàng, vẫn như cũ có thể đơn giản khởi hân sắc dục, chỉ có thể cố gắng đè nén ý nghĩ kỳ quái của mình.

Đem nàng nhẹ nhàng để vào thùng tắm lý, Quân Phi Vũ vẫn hưởng thụ hân cần thận chu đáo hầu hạ, bây giờ là thời kì phi thường, bằng ko, nàng thật muốn kéo hắn cùng nhau uyên ương hí thủy.

Có thể mỗi ngày có mỹ nam như vậy bồi ở bên cạnh mình, cẩn thận săn sóc hầu hạ, thật đúng là phúc phận của nàng.

Quân Phi Vũ nhắm mắt lại, 1 bên hưởng thụ Tiêu Bạch hầu hạ, 1 bên hỏi- Tiêu Bạch, Thiên Hàn cùng Nham Ngạo sẽ ko có sao chứ? Cái kia giết người của ta là 1 tuyệt đỉnh cao thủ! Kiểm của hắn quá nhanh!

Tiêu Bạch tay 1 hồi, lại tiếp tục dường như ko có việc gì giúp nàng xoa xoa- Người phải tin tưởng bọn họ, ko có việc gì! Người đừng nhìn nhị đệ ko nói lời nào, tam đệ luôn luôn khuôn mặt tươi cười, kỳ thực bọn họ thân thủ đều rất tốt.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng- Ta biết, ta chính là lo lắng bọn họ, những người đó thủ đoạn quá độc ác, bọn họ ko trở về, ta đây tâm liền ko bỏ xuống được.

Tiêu Bạch cười khê- Có người lo như vậy, bọn họ cho dù có chút gì, chỉ sợ cũng ko tiếc.

Quân Phi Vũ quay đầu, nghiêm túc nhìn Tiêu Bạch- Tiêu Bạch, người là đại ca của bọn họ, ta nhưng nói cho người biết, ko cho người các nghĩ như vậy, cũng là bởi vì ta, các người mới càng tốt tốt sống sót, nếu là các người có chút gì, nếu lưu lại chúng ta cô nhi quả phụ, người nào đến bảo hộ chúng ta đây? Sau này thế nhưng ko được lại làm cho ta nghe thấy các người nói như vậy!

__ Hảo, sau này ko nói!- Tiêu Bạch mềm nhẹ đáp lời.

Quân Phi Vũ lúc này mới ngọt ngào nở nụ cười.

Vừa tắm rửa hoàn, mặc quần áo tử tế, liền nghe đến Tình Nhi ở bên ngoài bấm báo- Công chúa, Mạch đại nhân cùng Tần đại nhân bên ngoài cầu kiến.

__ Mau để cho bọn họ tiến vào!

Khi thấy Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn trên người đều nhiễm máu, Quân Phi Vũ lập tức nhảy đến trước mặt bọn họ- Các người thương kia? Có nghiêm trọng ko? Tình nhi, nhanh đi truyền ngự y.

Mạch Thiên Hàn ôm đồm ở tay nàng- Chúng ta ko có việc gì, chỉ là 1 chút bị thương ngoài da, người đừng lo lắng!

Hắn kia đặc hữu thanh âm lạnh như băng lại kỳ dị trấn an tâm Quân Phi Vũ, lại nhìn 1 chút Tần Nham Ngạo- Thực sự ko có việc gì?

Đang nhìn đến Tần Nham Ngạo cũng gật đầu tỏ vẻ ko có việc gì, nàng mới rốt cuộc yên tâm.

__ Tên sát thủ kia đâu?

Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn liếc mắt nhìn nhau, khuôn mặt tuần tú thượng hiện lên 1 tia áy náy- Bị hắn chạy!

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng nhú lại, hừ lạnh nói- Là bị hắn chạy? Hay bị các người phóng?

77. Q.1 - Chương 77

Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo liếc mắt nhìn nhau, ở đây đó tro mắt nhìn thấy kinh nghi, chẳng lẽ Vũ nhi nàng biết cái gì rồi?

Ko đợi bọn họ phản ứng, Quân Phi Vũ đã nhàn nhạt nói- Các người ko cần suy nghĩ nhiều, ta đã nhận ra hắn là ai, các người tốt nhất nói thật cho ta, bằng ko, bị ta tra được các người cùng hắn có bất kỳ 1 điểm liên quan thôi, ta tuyệt đối sẽ ko lưu tình! Ta Quân Phi Vũ bên người ko giữ lại kẻ phản bội!

Nghe được Quân Phi Vũ nói nặng, Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo có chút nóng nảy!

__ Vũ nhi, người nghe ta giải thích- Tần Nham Ngạo nghiêng đầu nhìn nhìn Tình Nhi, hướng nàng phát phát tay.

Nhìn thấy Tình Nhi lui xuống, hắn mới hướng Quân Phi Vũ nói- Vũ nhi, người nếu đã biết hắn là ai, người hẳn càng rõ ràng hắn phía sau dấu thế lực. Nếu như chúng ta ko có hảo chuẩn bị sách lược vẹn toàn, vạn nhất bị hắn cản ngược lại 1 cái, đến lúc đó chúng ta có thể nguy hiểm! Hiện tại chúng ta mặc dù ko có giết hắn, nhưng gân tay của hắn bị chúng ta đánh gãy, cũng là 1 phế nhân, cả đời này, hắn cũng ko thể lại dùng kiếm!

Mạch Thiên Hàn gật gật đầu- Tam đệ nói phải, ta lúc đó cũng suy nghĩ như vậy. Vũ nhi, Kinh gia là kinh thành đệ nhất đại gia tộc. Kinh gia ko chỉ nhiều người tại triều làm quan, bọn họ ngay cả triều cũng có quan hệ rắc rối khó gỡ, mà Kinh Thiên Vũ càng lợi dụng kinh thành đệ nhất lâu mượn hơi ko ít cao thủ giang hồ. Vì thế, chúng ta tạm thời bất động, khẽ động cần phải nhất cử đánh chết, vĩnh tuyệt hậu hoạn!

Quân Phi Vũ nghe được bọn họ giải thích, cũng bình tĩnh lại- Vậy như các người nói, hiện tại chúng ta nên làm như thế nào? Kinh Thiên Vũ có lá gan đến ám sát ta, chắc hẳn phía sau hẳn khẳng định đứng 1 vị tuyệt sắc giai nhân, người này là ai? Hẳn tại sao muốn giúp đỡ các nàng?

Mọi người trầm ngâm ko nói, đáp án này 1 khi đi ra, sợ rằng liên lụy sẽ càng nhiều người!

Tiêu Bạch vuốt cằm suy nghĩ 1 hồi- Hiện nay, tro cùng cùng Kinh Thiên Vũ tương giao sâu nhất như là Ngũ công chúa, nhưng theo ta nghĩ, Ngũ công chúa sợ là còn ko có loại năng lực bày ra âm mưu kế hoạch lớn như thế. Ấn dĩ vãng điều tra đến xem, Tam công chúa tựa hồ cùng Kinh Thiên Vũ giao tình cũng ko tệ. Thái tử điện hạ, cũng từng tra được nàng cùng Kinh Thiên Vũ từng có cùng xuất hiện, tro khoảng thời gian ngắn, còn rất khó kết luận ai là kẻ chủ mưu phía sau.

Quân Phi Vũ nhìn về phía Tần Nham Ngạo- Nham Ngạo, các người phóng hãn sau này, có hay ko phải người theo hẳn?

— Có!

— Vậy là tốt rồi! Chúng ta trước đem người ẩn ở phía sau hẳn cấp dẫn đến tra từ hôm nay trở đi, đem Kinh gia xếp vào đối tượng trọng điểm đả kích, bắt la sở hữu Kinh gia quan viên ko hợp pháp chứng cứ, ta muốn làm cho Kinh gia biến mất khỏi kinh thành!

Quân Phi Vũ đằng đằng sát khí nói xong, rồi hướng Tần Nham Ngạo nói- Nham Ngạo, Túy Hoa lâu của người, lần này cần phải hảo hảo lợi dụng, người giúp ta rải 1 tin tức ra, tuyệt sắc khuynh thành Lục công chúa muốn ở dân gian chọn phu, điều kiện thứ nhất: Muốn bộ dạng coi được! Điều kiện thứ 2: Võ công cao cường! Điều kiện thứ 3: Cầm kỳ thư họa, thơ từ ca phú ít nhất phải thông tuệ trở lên.

Tần Nham Ngạo biểu tình như là thấy quỷ, lớn tiếng hét to- Cái gì? Vũ nhi, người có chúng ta còn chưa đủ sao? Còn muốn chọn phu?

Mạch Thiên Hàn mặt lạnh ko nói lời nào, nhưng khóe mắt rõ ràng ở nơi đó co quắp ko ngớt, song quyền nắm chặt, cho thấy hẳn chính đang cố gắng đè nén chính mình nội tâm tức giận.

Tiêu Bạch lại nhàn nhạt cười nói- Các người khẩn trương cái gì, Vũ nhi chỉ là ở vì mình tìm giúp đỡ.

Kỳ thực tro lòng của hẳn đồng dạng có âm thầm sợ hãi cùng khẩn trương, nhưng hẳn là lão đại, ko thể so với bọn họ như nhau mất chừng mực, nếu như ngày khác Vũ nhi thực sự trở thành nữ hoàng Phương Hoàng quốc, như vậy cho dù có 1 ngày như thế, bất quá cũng là lại chuyện bình thường.

Bọn họ ngoại trừ tiếp thu, còn có thể thế nào?

Tối trọng yếu, vẫn là nhìn Vũ nhi đối với bọn họ là tâm tình thế nào.

Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn nghe được Tiêu Bạch nói, cuối cùng cũng thu liễm trở về có chút ko khống chế được biểu tình, nhìn Quân Phi Vũ cười nhạt mà đứng dậy, đột nhiên cảm thấy trên người của nàng lộ ra 1 cỗ uy nghiêm để cho bọn họ cũng ko dám làm càn.

Loại này đáng vẻ ko giận tự uy, cùng nữ hoàng bệ hạ khí chất như nhau tản mát ra.

Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo ko hẹn mà cùng suy nghĩ, rốt cuộc vẫn là nữ hoàng bệ hạ biết nhìn xa, thật tinh mắt, biết Quân Phi Vũ nhưng thật ra là 1 khối ngọc thô chưa mài dũa, chỉ cần sao kinh tạo hình, sẽ phát ra quang mang làm cho người ta thần phục ko ngớt.

Quân Phi Vũ rõ ràng thấy được bọn họ tro mắt kinh nghi cùng thất lạc, lại ko làm bất kỳ giải thích nào.

Hiện tại, liền nàng chính mình cũng ko biết, sau này lộ sẽ đi như thế nào, 1 khi hướng bọn họ ứng thuận hứa hẹn, vạn nhất ngày khác hay bởi vì lý do bất đắc dĩ vì bối liễu đối với bọn họ thất hẹn, để cho bọn họ bị thương tâm, kết quả như thế là nàng ko muốn nhìn thấy .

Chẳng tựa như hiện tại, cái gì cũng ko nói, nếu quả thật đối với bọn họ có tình, ko bằng vì bọn họ làm nhiều 1 chút việc, so với nói ngoài miệng thì hay hơn nhiều.

Đương nhiên, đây cũng là ích kỷ của nàng, nàng ko muốn đem chính mình bức tiến góc chết, nàng càng muốn vì mình lưu 1 đường lui.

Nàng cười tự giễu, có lẽ, ở tro mấy ngày nay, nàng đã dần dần trở nên khô khan, sau này, tại đây tro loại hoàn cảnh lục đục với nhau này, chính mình sẽ biến thành cái dạng gì, liền chính nàng cũng không dám tưởng tượng.

Quân Phi Vũ dè xuống tro lòng mình khó chịu, hướng bọn họ đậm đậm nhất tiếng- Các người đi trước đi! Ta muốn đi gặp mẫu hoàng, có 1 số việc, ta muốn cùng mẫu hoàng nói rõ ngọn ngành.

Nhìn 3 nam nhân có vẻ không vui đi ra ngoài, Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, cũng xuất môn hướng phía Phượng Nghi cung mà đi.

Phượng Nghi cung

Quân Phi Vũ mới vừa đi tới cửa cung, liền thấy Lâm công công cười tiến lên đón- Công chúa điện hạ, nữ hoàng bế hạ chờ người đã lâu!

Quân Phi Vũ nhún mày cười yếu ớt- Mẫu hoàng thật đúng là biết trước, lại biết bản công chúa muốn tới?

Lâm công công cười- Nữ hoàng bế hạ bản lĩnh nhưng lớn lắm! Người tài ba không thể đoán được! Công chúa điện hạ, mau mời tiến vào, đừng làm cho bế hạ chờ lâu!

— Đa tạ Lâm công công!

Quân Phi Vũ không dấu vết nhét 1 thỏi bạc cho hắn, đây đó hiểu ý cười, nàng liền đi nhanh bước vào bên trong Phượng Nghi cung.

Quân Mạc Sầu 1 thân mình hoàng phượng bào, ngồi ngay ngắn ở đại điện án trước đài, đang nghiêm túc xử lý tấu chương, nghe được thanh âm, ngược mắt nhẹ liếc nàng liếc mắt 1 cái, lại tiếp tục xử lý tấu sự trong tay.

Làm cho Quân Phi Vũ kinh ngạc chính là, thái tử điện hạ Quân Phi Vân lại cũng theo thị ở bên cạnh.

Theo lý, hiện tại đã mau gần giờ lên đèn, lúc này thái tử điện hạ không nên ở chỗ này a!

Nàng dè xuống tro lòng nghi hoặc, đi tới án trước đài, hơi cong thân hướng Quân Mạc Sầu hành lễ- Nhi thần tham kiến mẫu hoàng! Tham kiến thái tử điện hạ!

Quân Phi Vân thấy Quân Phi Vũ đi đến, ngược mắt hướng nàng gật gật đầu, mỉm cười rất cuộc chào hỏi, trông mắt lại tiếp tục giúp nữ hoàng bế hạ mài mực.

Quân Mạc Sầu nhóm hạ cuối cùng 1 chữ hậu, thổi thổi mặt trên nét mực, sau đó đưa cho Quân Phi Vân, nhàn nhạt ngữ khí tràn đầy không cho cự tuyệt uy nghiêm- Vân nhi, người đem tấu chương này đưa đi cấp thái phó.

— Nhi thần tuân mệnh!

Lúc đi ngang qua bên người Quân Phi Vũ, Quân Phi Vân lại hướng nàng nhẹ nhàng cười, dùng ánh mắt ý bảo nàng phải nỗ lực lên, lúc này mới nhẹ nhàng bước liên tục đi ra ngoài.

Đãi Quân Phi Vân đi xa, Quân Mạc Sầu lúc này mới nhàn nhạt cười hỏi- Vũ nhi, chuyện ngày hôm nay mẫu hoàng nghe nói, hiện tại người thế nhưng thông suốt?

Đối với Quân Phi Vũ tiếp nhận chức vụ hoàng vị bất an cùng bất đắc dĩ, Quân Mạc Sầu tro lòng rõ ràng mình bạch, vì mình năm đó cũng là như thế, cho nên nàng mới không có ép Quân Phi Vũ nhất định phải đón vị. Đương nhiên, càng bởi vì tro lòng của nàng rõ ràng mình bạch, chỉ cần nàng hơi chút tiết lộ 1 điểm ý, tổng sẽ có người hướng Quân Phi Vũ xuất thủ, chờ đến cái kia phân thượng, nàng tin, Vũ nhi của nàng, nhất định sẽ phượng hoàng lục hỏa, giương cánh bay cao!

Tựa như nàng năm đó, không vì cái gì khác, chỉ vì phần tình cảm chân thành của mình cùng người yêu, cũng muốn cố lấy dũng khí gánh chịu khởi phần trách nhiệm này đến!

Vì thế, nàng 1 mực chờ Quân Phi Vũ tìm đến nàng.

May mà, Vũ nhi của nàng không để cho nàng thất vọng!

Quân Phi Vũ gật gật đầu, vẻ mặt kiên định nói- Mẫu hoàng, nhi thần suy nghĩ cẩn thận, nếu như đây là sứ mệnh nhi thần, nhi thần nguyện ý đảm khởi trách nhiệm này đến. Bất quá, nhi thần có 1 thỉnh cầu, muốn mời mẫu hoàng ân chuẩn.

— Người nói, chỉ cần hợp lý, mẫu hoàng đô sẽ chuẩn tấu!

Quân Mạc Sầu bây giờ là chỉ sợ nàng ko đề cập tới yêu cầu, chỉ cần Quân Phi Vũ nói ra yêu cầu, liền chứng minh nàng là thật bắt đầu nỗ lực.

— Mẫu hoàng, nhi thần muốn mời mẫu hoàng hạ chỉ, nhi thần muốn ở dân gian chọn phu! Lại thỉnh mẫu hoàng cấp nhi thần 1 vị trí, chẳng sợ ko chỉ ra sau này là nhi thần tiếp nhận hoàng vị, nhưng làm cho người sáng suốt có thể tro lòng rõ ràng, nhi thần ở tro mắt mẫu hoàng có tầm quan trọng. Kể từ đây, nhi thần sẽ chính thức đứng ở đỉnh sóng thượng, tiếp thu tứ phương sóng to gió lớn trùng kích cùng khảo nghiệm.

Quân Mạc Sầu nhin ko được vỗ án trầm trồ khen ngợi- Hảo! Ko hổ là Vũ nhi của ta, quả nhiên có khí phách! Có can đảm! Việc này, mẫu hoàng chuẩn.

Có Quân Mạc Sầu làm chỗ dựa, Quân Phi Vũ lo lắng tro nháy mắt đứng lên, nàng lại đem mình sở liệt 3 điều kiện hướng Quân Mạc Sầu nói rõ 1 chút, càng nhạ được Quân Mạc Sầu hứng thú 10 phần, cần phải làm cho Quân Phi Vũ đáp ứng mỗi ngày hướng nàng báo cáo tiến độ.

Sau đó lại quan tâm thân thể Quân Phi Vũ, bắt nàng nhất định phải hảo hảo dưỡng thân, làm cho nàng sớm 1 chút ôm thượng ngoan tôn.

Quân Phi Vũ nhìn kia trương cơ hồ cũng giống như mình lúc tuổi còn trẻ mỹ lệ mặt cười, khờ cười nói- Mẫu hoàng, ngài còn trẻ tuổi như thế, sao liền gấp gấp như vậy ôm tôn tử? Nhi thần là bất đắc dĩ, cũng ko biết là cái tên nào bại hoại cá lọt lưới, thế nhưng làm cho nhi thần sớm liền đảm nổi lên phần này trách nhiệm, thật hận chết hẳn.

Nhìn Quân Phi Vũ trên mặt ko cam lòng, Quân Mạc Sầu nhẹ nhặn, nói- Nói vậy! Đứa nhỏ là trời tứ cấp lễ vật của người, sao có thể nói ra những lời này. Người nên hảo dưỡng cho ta là được rồi, dám để ngoan tôn của ta có vấn đề gì, mẫu hoàng duy nhất là hỏi tội người!

Quân Phi Vũ giậm chân làm nũng- Mẫu hoàng, đứa nhỏ này còn chưa có ra đời, người liền bắt đầu hướng về nàng, nhi thần cũng ko thuận!

Quân Phi Vũ lại cùng Quân Mạc Sầu hỉ hả trò chuyện, lúc này mới ly khai Phượng Nghi cung, trở về Phi Vũ cung của nàng, bắt đầu từ ngày mai, cuộc sống của nàng sẽ tràn ngập khiêu chiến!

Đối với khiêu chiến gần đến, còn có chọn tú phu kiểu cổ đại, Quân Phi Vũ tro lòng tràn ngập hưng phấn cùng chờ mong.

78. Q.1 - Chương 78: Thà Rằng Ta Chết

Vài ngày sau.

Phượng Hoàng quốc các cửa thành đều dán hoàng bảng, hoàng bảng thông cáo nội dung như sau: Nay có Lục công chúa điện hạ tuyệt sắc khuynh thành Quân Phi Vũ, hiện hướng dân gian công khai chọn phu, 1 khi lựa chọn, là được Lục công chúa điện hạ tự mình gia phong tiến tước, nếu có tài trác việt hơn người sẽ được Lục công chúa cùng nữ hoàng bệ hạ ngoại trừ ban thưởng, còn nhất cử phong phi, vinh hoa phú quý rơi vào tay 1 cách dễ dàng.

Hiện đem điều kiện công chúa chọn phu thông cáo như sau:

Đệ nhất: Diện mạo tuấn tú, thân cao ở bát xích trở lên (ở hiện tại khoảng 1m86 trở lên)

Đệ nhị: Võ công cao cường.

Đệ tam: Cầm kỳ thư họa, thơ từ ca phú bát hạng tài nghệ trung chí ít 2 hạng trở lên. (Biết ít nhất 2 thứ tro 8 hạng: Cầm (Đàn), kỳ (Cờ vây), thư (Thư pháp), họa (Vẽ), Thơ, Từ, Ca, Phú (Là 4 dạng thơ cổ: Thơ là dạng nghệ thuật dùng ngôn ngữ giàu tình cảm, hình ảnh thể hiện nội dung. Từ là thể thơ dùng làm lời cho các khúc nhạc. Ca là dạng bài văn ngắn dùng để hát hoặc ngâm. Phú là thể văn vần chia làm 2 vế đối nhau. Mấy người cổ đại ai cũng phải tinh thông mấy thứ này)

Đệ tứ: Ko có ham mê bất lương, cần phải là thuần nam thân, phàm là nam nhân chưa lập gia đình, người còn trẻ tuổi đều được ứng cử, nếu có kẻ giấu giếm lừa gạt, 1 khi kiểm chứng, lấy khi quân trọng tội nghiêm trị ko vay.

Đệ ngũ: Ko có tiền án bất lương, trộm cướp, cùng lừa đời lấy tiếng người, 1 khi kiểm chứng, lấy khi quân trọng tội nghiêm trị ko vay.

5h trở lên, thỉnh tham gia, công chúa chọn phu, ghi nhớ hoạt động chỉ dành cho các vị tuấn nam, ở hoàng băng thông cáo ngày khởi, người có ý định tham gia nhưng tới trước các châu phủ nha báo danh, lại do châu phủ nha môn thống nhất sàng chọn ra tuyển thủ ưu tú đưa vào kinh thành, tiến hành thi đấu cuối cùng, cuối cùng lựa ra 100 người ưu tú, để cho công chúa diện hạ tự mình bổ nhiệm nhập sách, người lạc tuyển thưởng bạc ròng 100 lượng làm trợ cấp, lui về hương.

Công chúa chọn phu tin tức này kinh qua hoàng băng thông cáo, còn có Túy Hoa lâu ko dấu vết trợ giúp, nhất thời ở dân gian nhắc lên sóng lớn, các loại thuyết pháp, khen chê ko đồng nhất.

Cùng lúc đó, lục công chúa diện hạ ở trên Phi Vũ lâu đánh 1 trận dương danh chuyện tích, cùng với ở Thương Ngô quốc 1 người khiêu chiến bát hạng tài nghệ chuyện tích, đồng dạng ở tro vòng vài ngày truyền khắp thiên hạ, người tro thiên hạ nghe thấy, cộng thêm những lời đồn đại tuyên dương Quân Phi Vũ dung mạo tuyệt sắc khuynh thành tựa như tiên tử trên trời mới có, thiên hạ các lộ anh hùng hảo hán ai cũng xoa tay, nóng lòng muốn thử.

Nhưng kia ngũ hạng minh xác liệt ra điều kiện, lại đoạn tuyệt ko ít tâm tư nam nhân.

Coi như là như vậy, kinh qua Quân Phi Vũ lợi dụng phương thức hiện đại chọn tú tiến hành thi đấu chọn phu, ngày đầu tiên công tác thống kê báo danh nhân số bắt đầu, lại là có gần vạn người!

Đương lúc Quân Phi Vũ ở ngày hôm sau nghe được chim bồ câu báo thượng truyền số người tới tham gia, chân mày thẳng nhảy, điều này cũng quá kinh khủng! Chẳng lẽ bọn họ liền động tác sàng chọn cũng ko có làm, liền trực tiếp bốc hết số người tới báo danh? Nói cách khác, lần chọn phu này làm sao có thể so với hiện đại siêu nam thi đấu còn muốn đứng đầu? Nếu thật là có nhiều hảo nam nhân như vậy, dù cho đến tổng trận chung kết chỉ chưa 1000 danh, sợ rằng nàng cũng phải chọn tốt nhất mười mấy ngày trời đi!

Kỳ thực Quân Phi Vũ căn bản ko biết dân tình Phượng Hoàng quốc, ở Phượng Hoàng quốc vốn là nữ tôn nam trắc tro thể giới, hoàng thất chọn phu thông thường trước tiên ở quan gia thể ngoại trung chọn nhân tài, dù cho hoàng thượng có xuất cung đi tuần gặp phải nam nhân hữu duyên, cũng rất ít có cơ hội chính thức tiến vào hoàng gia, càng đừng nhắc tới bình dân bách tính bình thường này, nào có cái gì cơ hội xuất đầu lộ diện.

Này mấy trăm năm trôi qua cũng ko có thay đổi qua qui củ này, hôm nay là đụng phải Quân Phi Vũ từ ngoại tộc hiện đại xuyên qua, mới có phủ định tất cả chế độ cũ đi đại thay đổi.

Cũng bởi vậy dân gian mới có phản ứng lớn như thế, đối bình dân bách tính mà nói, đây là cơ hội tốt trăm năm khó gặp, đụng phải vậy còn ko mau nắm chặt.

Lui một vạn bộ nói, dù cho lạc tuyển, ko phải còn có 100 lượng bạc làm bồi thường sao? Này 100 lượng, nhưng cũng đủ để 1 nhà bình thường tiêu dùng nhiều năm.

Quân Phi Vũ đang ở phòng ngủ nội buồn chán loay hoay các nơi giờ lên giờ xuống tư liệu, thế nhưng ko có phát hiện được mấy nam nhân có thể làm cho nàng 2 mắt sáng ngời, đang lúc nhàm chán ko hứng thú, liền nghe thấy Tình Nhi ở bên ngoài hồi bẩm- Công chúa, Tiêu đại nhân cầu kiến!

— Mau làm cho hắn tiến vào!

Quân Phi Vũ như hồ điệp bay ra ngoài, trực tiếp nhào vào tro lòng Tiêu Bạch- Tiêu Bạch, buồn chán tử, mấy người các người 2 ngày này đều đang bận rộn cái gì? Đem ta bỏ ở nơi này, đều ko người để ý ta!

Tiêu Bạch sững nịch nhéo nhéo mắt của nàng, nhìn nàng đỏ khởi môi, cúi đầu liền hôn lên, thẳng hôn nàng thở hồng hộc lúc này mới cười buông nàng ra, bàn tay khê vuốt thượng nàng kia ứng đỡ khuôn mặt, khàn khàn thanh âm nhẹ hỏi- Muốn ta ko?

— Muốn!- Quân Phi Vũ vùng lên môi, này mấy nam nhân bị nàng điều giáo được mỗi người lá gan càng lúc càng lớn, nói chuyện cùng phương thức biểu đạt cũng ko giống như vừa mới bắt đầu hàm súc lẽ cũ nữa.

Tiêu Bạch con người đen lượng lượng- Ta cũng muốn! Rất muốn!

Cúi đầu, lại cùng nàng tới 1 phen cách thức nồng nhiệt tiêu chuẩn hôn, nếu ko phải suy nghĩ đến nàng đã mang thai, sợ rằng lửa này sẽ đốt tới hồng la tro chường đi.

— Nhị ca, người xem đại ca 1 chút, chỉ cần vừa đến trước mặt Vũ nhi, đại ca sẽ ko có bộ dáng đại ca nữa.

1 tiếng dả khởi, thẳng tấp chạy ào tro tai trúng đích 2 nam nữ triền miên.

Quân Phi Vũ ko cần quay đầu lại, cũng có thể tưởng tượng ra Tần Nham Ngạo kia vẻ mặt cười cùng bộ dáng tà ác, nàng nhẹ nhàng mà đẩy ra Tiêu Bạch, nhìn lại, quả nhiên chống lại hấn kia ánh mắt sắc chính ko ngừng mà ở trên người nàng cùng Tiêu Bạch ngắm tới ngắm lui.

Mà đứng ở bên người Tần Nham Ngạo, chính là kia bộ mặt dính ngàn năm bất biến băng hàn Mạc Thiên Hàn.

— Đều ngồi đi! Nham Ngạo, có phải hay ko sự tình có tiền triển?

Nàng nắm Tiêu Bạch ở nhuyển tháp thượng ngồi xuống, chính mình thì đem hấn trở thành gối dựa của mình, miễn cưỡng đem thân thể tựa ở trên người của hấn.

Nhìn nàng kia xinh đẹp mê người đường cong, Tần Nham Ngạo nuốt nuốt nước miếng, cố gắng ổn hạ tâm thần hỗn loạn, ho nhẹ 1 tiếng nói- Kinh Thiên Vũ lại định ngày hẹn Tam công chúa, sau liền rời khỏi kinh thành, đi Kinh gia biệt viện, liền đại môn cũng ko ra quá. Sau, chúng ta lại phát hiện thi thể thiếp thân thị nữ của Tam công chúa, hoài nghi là bị người diệt khẩu, kinh qua xác nhận của chúng ta, Tam công chúa thị nữ Lục Hà gặp chuyện ko may là do trước đó cùng người Kinh gia từng có liên hệ, hiện tại cơ hồ tất cả chứng cứ đều chỉ hướng về phía Tam công chúa.

Quân Phi Vũ đôi mi thanh tú nhẹ tức, nàng tổng cảm giác đây hết thấy dường như quá thuận lợi , đây hết thấy, thật là Tam công chúa Quân Phi Yên làm sao?

Nàng nhớ lại đêm qua mình làm cái kia ác mộng, ở tro mộng, nguyên bản nàng chính đang tiếp thụ chứng thần chúc mừng đăng cơ, lại đột nhiên bị 1 nữ nhân mang mặt nạ quỷ vu oan nàng mưu sát mẫu hoàng, nữ nhân mang quỷ mặt nạ liền hợp chúng thần cùng nhau buộc tội nàng, cũng suất lĩnh chúng sát thủ cùng nhau truy sát nàng.

Tro khoảng thời gian ngắn, chính mình thế nhưng thành chó nhà có tang, mất đi hết tất cả mọi thứ.

Ở thời gian nàng hướng Tiêu Bạch mấy người bọn hấn xin giúp đỡ, bọn họ lại đều lạnh lùng nhìn nàng, kia 1 loại cô độc, do dự, sợ hãi, cảm giác bất an, vừa nghĩ tới, để nàng cảm giác cả người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, tựa như mọi chuyện thật sự xảy ra.

Tiêu Bạch, Tần Nham Ngạo, Mạc Thiên Hàn 3 người nhìn Quân Phi Vũ sắc mặt nhất thời thanh nhất thời bạch, cuối cùng thế nhưng theo Tiêu Bạch tro lòng ngồi thẳng người, cứ như vậy chỉ ngây ngốc nhìn Tần Nham Ngạo cùng Mạc Thiên Hàn ngồi ở đối diện nàng.

Tiêu Bạch thân thủ vỗ vỗ mặt của nàng- Vũ nhi, Vũ nhi, người làm sao vậy?

Quân Phi Vũ bị hấn cái vỗ này mới hồi phục tinh thần lại, hướng bọn họ cười cười- Ta ko sao!

Nói xong, lại cảm giác trên trán có điểm cảm giác mát, thân thủ sờ, tức khắc lại là mồ hôi lạnh.

Có lẽ đây chỉ là nàng ở phạm nhân ưu trời!

Nàng lấy lại bình tĩnh, tập trung mạch suy nghĩ, 1 lần nữa nhìn về phía mấy người bọn hắn- Mấy người các người là nhìn cái gì? Nói nghe 1 chút! Ta muốn biết chính là, Tam công chúa ở chuyện này trung, đối với ta có hay ko đã sinh chi tâm phải giết?

3 nam nhân 2 mặt nhìn nhau, Quân Phi Vũ sắc mặt nhất thời trầm xuống- Thế nào? Ở trước mặt ta, các người còn ko thể nói thật, còn muốn che giấu cái gì sao?

Tiêu Bạch vội vàng giải thích- Ko phải! Vũ nhi, chúng ta chỉ là lo lắng nói thật sẽ làm người thương tâm.

Quân Phi Vũ nhẹ xuy 1 tiếng- Người đối với ta có sát tâm, ta cần gì phải vì nàng thương tâm? Chẳng lẽ các người chưa từng nghe qua 1 câu, đối với địch nhân từ, chính là đối với mình tàn nhẫn sao? Ta người này, cái khác có lẽ ko để ý, thế nhưng, ta đãi tự cái lại là rất quan ái. Nếu như người đã ko đối tốt với ta, thì như thế nào lại ngu ngốc vì người hi sinh? Vì thế, ta sẽ ko cho phép người khác xâm phạm ta dù chỉ 1 chút! Ta lời vô ích 1 đồng lớn, các người nhưng nghe rõ?...

Mạch Thiên Hàn lạnh lùng tro trông mắt hiện lên mỉm cười.

Tần Nham Ngạo phượng con người tà chọn, tự tiểu phi tiểu nhìn nàng, cuối cùng hạ xuống 1 câu- Ta có thể khẳng định, nàng còn chi tâm muốn giết người.

Quân Phi Vũ nhìn về phía 2 người bọn họ, lúc nhìn thấy Tiêu Bạch cùng Mạch Thiên Hàn đồng thời gật đầu, thở phào nhẹ nhõm- Kia xem ra ý nghĩ của ta cũng chắc là sẽ ko sai rồi! Nham Ngạo, người đem chứng cứ tìm được bày ra hảo, đợi ta đi gặp mặt mẫu hoàng.

Quân Phi Vũ vừa dứt lời, Tần Nham Ngạo đã từ tro ngực lấy ra 1 quyển tấu chương, 2 tay phụng đến trước mặt nàng- Vũ nhi, ta sớm đã chuẩn bị xong!

Quân Phi Vũ khước môi vung lên vẻ tiểu ý, mấy tên này, quả nhiên là người tinh thông!

Nàng ko nói ra miệng, đông tây vẫn thu, chỉ còn chờ nàng biểu thái, mới đem này tấu chương đã viết xong lấy ra, quả nhiên có linh lung cổ tay.

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng nhẹ mị, theo vá trung đánh giá nhân vật đứng ở trước mắt này tuấn mỹ phong lưu, câu môi cười lạnh- Tần Nham Ngạo, nếu như ta ko nhắc tới, người vật này có phải sẽ ko chuẩn bị lấy ra?

Tần Nham Ngạo tuấn trên mặt có 1 loại chắc chắn ko có sợ hãi, tựa hồ đoán chừng nàng sẽ ko sinh khí, hướng nàng khẽ cười nói- Vũ nhi, ta đây cũng ko muốn làm người lo lắng?

Nói xong, hắn lại thu hồi trên mặt vui cười, chững chạc đằng hoàng nói- Lui một vạn bộ nói, người cùng Tam công chúa thân là tỷ muội, nhưng ta đâu? Nhưng chỉ là 1 tro đông đảo phụ thị của người, ở tro cung, chúng ta có thể nói là ko quan trọng gì, ở khi tất yếu, là 1 quân cờ tùy thời có thể bị người bỏ qua...- Câm miệng!- Quân Phi Vũ khẽ quát 1 tiếng, ở hắn nói tiếp.

Nàng thực sự ko muốn nhìn thấy 1 nam nhân cả ngày đường hoàng tự tin khuôn mặt tươi cười trên mặt xuất hiện loại này ko tự tin buồn bã.

Lúc đang nhìn đến Tần Nham Ngạo trên mặt xuất hiện buồn bã, lòng của nàng chăm chú nhéo đau đớn!

Giữa mũi làm như ẽ ẩm, giữa con người làm như doanh thương 1 tầng sương mù, nàng hít mũi 1 cái, nhìn 3 người nam nhân bọn hắn- Các người nghe rõ ràng, 5 các người đều đã nhận định là nam nhân của Quân Phi Vũ ta, mặc kệ ở bất cứ lúc nào, thà rằng ta chết, ta cũng sẽ ko cho các người đi hi sinh vì ta!

79. Q.1 - Chương 79: Liên Hoàn Sát Chiêu

Đương lúc Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo nghe được Quân Phi Vũ dùng như đinh đóng cột ngữ khí nói xong lời nói này, này 3 nam nhân bị cảm động! 1 nữ nhân đối với bọn họ còn dụng tâm như vậy, bọn họ làm sao có thể cô phụ nàng?

— Mặc kệ ở bất cứ lúc nào, thà rằng ta chết, ta cũng sẽ ko cho các người đi hi sinh vì ta!

1 câu nói kia, rõ ràng là theo Quân Phi Vũ tro miệng nói ra được, nhưng ngày sau, ngũ nam nhân lại thành người trung thực quán triệt chấp hành.

Quân Phi Vũ cầm lấy tấu chương tro tay Tần Nham Ngạo- Ta đây liền đi hồi bẩm mẫu hoàng, mấy người các người có việc liền đi trước, nếu như ko có việc gì, ở ngay đây chờ ta trở lại!

— Hảo! Vũ nhi, người cẩn thận! ...

Mang theo bọn họ lo lắng cùng che chở, Quân Phi Vũ chỉ dẫn Tình Nhi 1 hướng phía Phượng Nghi cung đi đến.

Vừa mới vừa đi tới Phượng Nghi cung, cửa, liền thấy Lâm công công qui củ canh giữ ở cửa, vừa thấy Quân Phi Vũ đi tới, cười chào đón nói- Công chúa điện hạ xin dừng bước, nữ hoàng đệ hạ đang triệu kiến tam công chúa điện hạ, thỉnh lục công chúa điện hạ sảo chờ 1 lát.

Quân Phi Vũ khải môi khẽ cười- ...vô phương! Kia bản công chúa trước tùy ý đi 1 chút, chút nữa sẽ lại đến!

Lâm công công siểm cười quỵên rũ nói- Công chúa thỉnh!

Quân Phi Vũ đi tới đình nghỉ mát tro ngự hoa viên, nhìn kia rộng lớn ao hoa sen đường, nhìn hồ sen thượng nổi lơ lửng vụn băng, dưới ánh mặt trời chợt lóe chiết xạ ra óng ánh tro suốt quang mang.

Quân Phi Vũ tinh thần đột nhiên hoảng hốt đứng lên, nàng tựa hồ thấy 3 quang liễm điểm băng trên mặt nước, chiếu rọi ra 1 ca di người hình ảnh, như là nhìn thấy Chu Đồng Đồng cùng Hàn Tử Tuấn về mặt mỉm cười, chính dắt tay hạnh phúc về phía nàng đi tới

— Đồng Đồng...

Quân Phi Vũ nét mặt biểu lộ vẻ hài lòng cười, đứng ở đình nghỉ mát bên cạnh nàng, như là trúng cổ, thế nhưng thẳng tắp hướng tro hồ sen 1 cước đạp đi xuống, “...Ừm” 1 tiếng, liền lọt vào tro nước.

Đứng ở 1 bên Tình Nhi sợ đến choáng váng, xanh cả mặt, 1 lát sau, mới lớn tiếng hét rầm lên- Mau tới người đâu! Công chúa rơi xuống nước! Mau tới người đâu...

Tình Nhi 1 tiếng này thét chói tai, sợ đến sấn thượng chim chóc đều bay lên, lập tức có rất nhiều hỗn độn hăng hái tiếng bước chân đồng thời hướng phía phương hướng nàng vọt tới.

Bây giờ là mùa đông khắc nghiệt, khí trời vốn là lạnh lẽo, Quân Phi Vũ này vừa rơi xuống nước, nhất thời cảm giác 1 cỗ như đao bàn lạnh lẽo thấu xương trên thân, càng làm cho nàng cảm giác được đáng sợ chính là, nàng cảm giác nơi cổ họng như là bị 1 tay khóa, làm cho nàng giãy giụa ko thoát, muốn vận khí hộ thân, thân thể lại ko thể động đậy, chỉ có thể mặc cho do thân thể hướng hồ nước thâm nhập chìm ngấm.

Tóc đen nổi lên, bởi vì giãy giụa mà tản ra, ở tro nước tựa như 1 dòng suối hắc ám trôi lên, nàng kia khuôn mặt trắng bệch sợ hãi nhắm chặt mắt, hình thành 1 bức tranh quỷ dị mà vô cùng thê thảm

Ở thời gian Quân Phi Vũ giãy giụa, mỗ cái tro cung phụng thần trước đài, có 1 tiểu búp bê vải trên người viết 3 chữ Quân Phi Vũ bắt đầu bắt an ở trên bàn nhúc nhích, chế tạo ra “Thùng thùng thùng đồng” tạp âm, quấy nhiễu chủ tớ 2 người đang ở ngoại thất thần nhiên uống trà.

2 nữ nhân thẳng vọt vào, tro đó 1 cái mặc cung nữ phục sức vui vẻ nói- Chủ tử, quả nhiên linh nghiệm!

Cái kia chủ tử 2 trông mắt nhìn chăm chăm cái kia tiểu búp bê vải ở trên thân đài cuộn cuộn ko ngừng giãy dụa, tro mắt hiện lên 1 tia sắc, thần tình có vẻ có chút căng máu, làm cho chính trương mặt cười đều có vẻ dữ tợn đứng lên- Quân Phi Vũ, người cũng có ngày hôm nay! Nhìn đi rốt cuộc là ai lợi hại hơn? Chỉ sợ người hôm nay chết cũng ko được minh bạch, ha ha ha, ai sẽ dự đoán được là ta đã hạ thủ chứ!

Đột nhiên, cái kia tiểu búp bê vải đột nhiên ngừng đập.

Nhưng vào lúc này, tiểu búp bê vải đột nhiên hồng quang sáng choang, kia mặt hồng quang biến ảo thành 1 cây tế châm, thẳng tắp đâm vào tro đầu tên chủ tử kia, tro nháy mắt, thê lương tiếng kêu tro nháy mắt vang xé trời tế.

. . .

Đương lúc Quân Phi Vũ chậm rãi mở 2 tròng mắt, đập vào mắt là 1 mảnh minh hoàng, đầu óc dừng lại chỉ chốc lát, mới hiểu được ở đây hẳn là tẩm cung mẫu hoàng.

Đầu óc mới vừa kịp phản ứng, liền nghe được mẫu hoàng thanh âm quen thuộc khẽ gọi- Vũ nhi, người đã tỉnh?

Cảm giác được Quân Mạc Sầu đầu ngón tay ôn nhu, Quân Phi Vũ tro lòng ấm áp, mân môi khẽ cười- Mẫu hoàng, Vũ nhi ko có việc gì! Đứa nhỏ, có sao ko?

Đối với đứa nhỏ, theo ban đầu chống cự, đến bây giờ quý trọng, Quân Phi Vũ đã đem đứa nhỏ tro bụng trở thành 1 phần của mình, nàng có thể có việc, nhưng đứa nhỏ tuyệt đối ko thể xảy ra chuyện gì!

Nhớ tới vừa ở dưới nước giãy giụa, nhớ tới cái loại tới gần tử vong lúc hít thở ko thông này, nhớ tới nàng cùng đứa nhỏ thiếu chút nữa cứ như vậy xong đời, Quân Phi Vũ tâm lại bắt đầu chặt lên, như là bị ai nắm tới khó chịu, liền hô hấp cũng bắt đầu “Hong hộc” thô suyễn lên.

Quân Mạc Sầu nhìn thấy Quân Phi Vũ trên mặt thần sắc đầy sợ hãi bất an, hô hấp dồn dập, 2 mắt thế nhưng chậm rãi tròng lớn, nhìn thẳng phía trước, như là cái người ko có linh hồn, ngay cả luôn luôn bình tĩnh trầm ổn Quân Mạc Sầu cũng sợ đến thất thanh tiem kêu lên, dùng sức vuốt mặt Quân Phi Vũ- Vũ nhi, người làm sao vậy? Đứa nhỏ ko có việc gì, các người cũng ko sợ! Có nghe hay ko? Có nghe hay ko?

Quân Phi Vũ cảm giác được trên mặt đau nhói, mạch suy nghĩ mới chậm rãi theo cái loại này tử vong sợ hãi trung rút ra.

— Mẫu hoàng...

Vừa mới hô lên 2 chữ này, Quân Phi Vũ liền cảm giác khóe mắt chảy xuống 2 hàng nhiệt lệ, ở trước mặt Quân Mạc Sầu người mẹ này, nàng chỉ cảm giác mình tro lòng ủy khuất được ko nhận được, ghen ngào nói-...mẫu hoàng, nhi thần thật ko thể được...- Quân Mạc Sầu như là biết nàng muốn nói gì, thần sắc nhất thời sắc bén đứng lên, trực tiếp cắt ngang lời của nàng- Ko thể! Vũ nhi, những thứ này người đều nhất định phải trải qua, ko có người nào giúp người, người chỉ có làm mình trở nên càng mạnh, 1 ngày nào đó, mới có thể làm cho tất cả mọi người thần phục ở dưới chân của người, đây mới là lộ người hẳn đi. Huống chi, người là Hồng Liên thánh nữ, sống tới thọ và chết tại nhà, ai cũng lấy ko nổi mạng của người!...

— Thế nhưng...

Quân Phi Vũ còn muốn nói ra lời biện giải, Quân Mạc Sầu 1 ánh mắt sắc bén giết qua đây, làm nàng ngoan ngoãn ngừng miệng.

Quân Phi Vũ dùng sức nhắm chặt mắt, nàng đã ko thể lui được nữa, nàng là Hồng Liên thánh nữ, đây là số mệnh của nàng.

Tựa như Quân Mạc Sầu nói, nàng sẽ ko chết, tựa như khi này, ở nhất nguy nan thời gian, Hồng Liên sẽ phát ra 1 loại quang mang che chở nàng, sẽ ko để cho bất luận kẻ nào xúc phạm tới nàng. Thế nhưng, chẳng lẽ nàng thực sự phải mang loại đau khổ đầy rẫy này theo nàng nửa đời sao? Thực sự làm cho loại đau khổ đến ko ngừng này mài giũa túy luyện ý chí cùng nghị lực của nàng, cho đến khi nàng leo lên đại bảo ngày đó sao?

Như vậy, nàng sao mà ko phát điên đây?

Ngày giải thoát của nàng, có lẽ tựa như Quân Mạc Sầu, nàng được dẫn hạ Hồng Liên thánh nữ, sau đó bởi đường nàng đón vị, như vậy mình mới có thể có cuộc sống quá thượng tiêu điều tự tại.

Có lẽ, đây chính là mục đích của Quân Mạc Sầu! Cũng là Hồng Liên thánh nữ 1 đời truyền 1 đời 1 loại tôn giáo bàn tín ngưỡng.

Suy nghĩ cẩn thận, Quân Phi Vũ cũng là ko cãi nữa.

Nàng chủ động vòng vo đề tài- Mẫu hoàng, mới vừa rồi là ai đã cứu ta?

Quân Mạc Sầu cười nói- Là Ôn ngự y! Hắn vì cứu người, liền 1 thân quần áo ướt sũng cũng ko có đổi, lại giúp người khám và chữa bệnh hoàn, này mới vừa trở về thái y viện. Ôn Dịch Nho người này, tâm nhân thật tốt, người lại tâm tính thành thật, là 1 hảo nam nhân! Phi Vũ, người nên thu hồi tính tình của người đến, hảo hảo đối với hắn 1 chút nếu như cần thiết, liền cũng đem hắn thu theo danh nghĩa của người đi!

Quân Phi Vũ trừng mắt- Mẫu hoàng, ngài ko phải mới vừa nói, nhi thần là Hồng Liên thánh nữ, dù cho hắn ko cứu nhi thần, nhi thần cũng sẽ ko tử a!

Quân Mạc Sầu nghiêm sắc mặt- Ko sai! Người chắc là sẽ ko có trở ngại, thế nhưng, đứa nhỏ tro bụng người thì có thể khó nói! Nếu như ko phải hắn đúng lúc cứu người, lập tức khám cho người và chữa bệnh, người cho là mẹ con các người thật có thể bình yên vô sự? Cho dù chết ko được, cũng phải mất 1 thân da.

Nhìn Quân Mạc Sầu có chút tức giận, Quân Phi Vũ vội vàng xin khoan dung- Được rồi mà! Mẫu hoàng, ngài liền ko nên trách nhi thần, nhi thần cũng đi nhanh mồm nhanh miệng, ngài yên tâm đi, nhi thần nhất định sẽ hảo hảo cảm ơn Ôn ngự y.

Quân Mạc Sầu sắc mặt lúc này mới âm chuyển tĩnh- Được rồi! Trẫm trước hết thượng còn có chút sự chưa xử lý, người trước nghỉ ngơi, chậm chút lại hồi cung!

_ Mẫu hoàng, xin chờ 1 chút!

Quân Mạc Sầu lại ngồi xuống- Trẫm nghe Lâm công công nói, trước người chính là tìm đến trẫm, còn có chuyện gì? Nói mau đi!

Quân Phi Vũ bản năng sờ hươu tro ngực của mình, lại phát hiện tấu chương sớm đã ko cánh mà bay, sắc mặt lập tức lại thay đổi!

Quân Mạc Sầu thấy động tác của nàng, than nhẹ 1 tiếng, từ tro ngực lấy ra 1 quyển tấu chương đến, ở trước mặt nàng giơ giơ lên- Người thế nhưng đang tìm thứ này?

Quân Phi Vũ vừa nhìn thần sắc Quân Mạc Sầu, tro lòng nhất thời cứng lại.

Nàng cặp kia luôn luôn tro treo lợi hại con người lúc này ảm đạm ko ánh sáng, 2 hàng lông mày tro lúc đó làm như đột nhiên tiêu tụy ko ngớt, khóe môi lộ vẻ mặt cay đắng tiếu ý, làm như bị thương, làm như bất đắc dĩ, làm như thương tâm, cuối cùng, hóa thành 1 tiếng thở dài thật dài.

_ Vũ nhi, chuyện này trẫm sẽ xử lý! Các người tỷ muội rơi xuống trình độ như vậy, đều là trẫm ko phải, trẫm hẳn là ở lúc thấy người tỉnh, liền lập người vì tân quân, phụ trợ người thượng vị.

Quân Phi Vũ thân thủ cầm cổ tay Quân Mạc Sầu- Ko! Mẫu hoàng, đây hết thấy đều là lão thiên gia cho chúng ta định tốt mệnh số! Nhi thần biết, mẫu hoàng làm như vậy, cũng là vì nhi thần hảo, nếu như ở lúc thấy nhi thần tỉnh, mẫu hoàng để nhi thần leo lên đại vị diện đối văn võ bá quan cùng thiên hạ bách tính, sợ rằng nhi thần vô năng, cũng chỉ có thể rơi vào 1 hôn quân dung quân đắc tội danh, đây ko phải là kết quả mẫu hoàng muốn, cũng kp phải kết quả nhi thần muốn. Mẫu hoàng, người yên tâm, nhi thần nhất định sẽ ko cô phụ mẫu hoàng giao phó, nhi thần sẽ cố gắng! Ko cầu tốt nhất, chỉ cầu hết sức!

_ Hảo! Có người những lời này, mẫu hoàng thế nhưng an tâm!- Quân Mạc Sầu tiếu ý dịu dàng đứng lên, lại dặn dò 1 câu- ...nghỉ ngơi thật tốt đi! Trẫm đi ra ngoài trước!

Quân Phi Vũ nhìn Quân Mạc Sầu đi ra bóng lưng, đột nhiên cảm giác mình như là tiến vào 1 cạm bẫy lý được thợ săn thiết kế hoàn hảo.

Đây hết thấy, chẳng lẽ thực sự chạy ko khỏi Quân Mạc Sầu nắm tro tay?

80. Q.1 - Chương 80: Bể Hí Phu

Quân Phi Vũ ở tắm cung nữ hoàng ngủ 1 giấc, ở lúc đạt được nữ hoàng bệ hạ gật đầu đồng ý, lấy Tiêu Bạch dẫn đầu ngũ nam nhân rút cuộc đem Quân Phi Vũ lĩnh trở về Phi Vũ cung, bọn họ lo lắng sốt ruột

nửa ngày, cả đám vây quanh ở bên giường, líu ríu đôi nàng hỏi han ân cần.

— Vũ nhi, người bây giờ cảm giác thế nào?- Tiêu Bạch dù cho lại nóng ruột, tiếng nói vẫn ôn nhu như vậy.

— Vũ nhi, có khỏe ko?- Mạch Thiên Hàn ân cần thăm hỏi nhưng thật ra như nhau dĩ vãng ngắn gọn, chỉ là tro thanh âm có 1 tia âm rung, còn có tro mắt thân thiết tiết lộ hẳn đối với nàng quan tâm cùng lo lắng.

— Vũ nhi, nếu như người đi, ta nhất định sẽ giết người kia thay người đền mạng, sau đó sẽ đi xuống cùng người!- Tần Nham Ngạo nói như nhau 1 thân, vẫn là như vậy kích thích.

— Vũ nhi, thác lão thiên gia phù hộ, may mà mẹ con các người bình an!- Quân Thiên Hựu 2 tay hợp thành chữ thập, vẻ mặt cảm ơn.

— Vũ nhi, là ai hạ độc thủ? Chúng ta nhất định sẽ điều tra ra, sau đó làm cho nàng trả nợ!- Trình Nhất Dao vẫn là dùng kia lớn giọng gào thét, hận ko thể 1 đao bổ người thương tổn nàng.

Quân Phi Vũ nhìn bọn họ 5 người ko ngừng ở nơi đó nói, chỉ cảm thấy tro lòng ấm áp, nhưng lại thực sự ko thụ được bọn họ cùng nhau nói chuyện, thực sự quá phiền!

Nàng hướng bọn họ bày ra 1 đỉnh chỉ thủ thế, mỉm cười, ôn nhu nói 1 câu- Các người thật ồn ào

Sở hữu quan tâm cùng ân cần thăm hỏi đột nhiên lập tức ngừng lại.

Các nam nhân đều bày ra vẻ mặt bi thương bộ dáng, ủy khuất nhìn nàng, dùng ánh mắt lên án nàng là đồ ko có lương tâm.

Quân Phi Vũ bất đắc dĩ, đành phải lại giải thích- Các người đều ngồi xuống đi. Ta thực sự mệt chết đi, ko có tinh thần thoả cái ứng phó nhiều người nói chuyện như vậy.

Tiêu Bạch khoát tay chặn lại, cái khác 4 nam nhân liền theo lời ngồi xuống.

Cuối cùng cũng thanh tĩnh 1 chút, Quân Phi Vũ lại hỏi- Tiêu Bạch, Tư Trường Thanh tỉnh chưa?

Tiêu Bạch trả lời- Còn chưa có. Ôn ngự y vừa chẩn qua, hẳn hiện tại mạch tướng bình ổn, phỏng chừng rất nhanh hồi tỉnh! Người nha, chính mình vừa bị khiếp sợ, trước hết đừng bận tâm hẳn, Tư Trường Thanh có chúng ta trông nom, người vẫn là chú ý nhiều 1 chút thân thể của mình. Người làm sao sẽ như thế ko cẩn thận, vô duyên vô cớ rơi xuống hồ sen đi?

Nghe được Tiêu Bạch nói Tư Trường Thanh mạch tướng bình ổn, Quân Phi Vũ lúc này mới yên lòng lại.

Hắn bệnh tình vừa vững định, Tiêu Bạch mấy người bọn hắn liền đem Tư Trường Thanh rút lui khỏi phòng ngủ của nàng, cho hắn đối tới gian phòng cách vách, nhưng nàng vẫn là mỗi ngày tất đi kỷ tranh đi nhìn hắn, tổng là hy vọng Tư Trường Thanh có thể mau 1 chút tỉnh lại.

Nghĩ đến mình rơi xuống nước, đôi mi thanh tú của nàng nhẹ tức- Ta chỉ cảm thấy lúc đó như là nhìn thấy 1 cổ nhân, cao hống đứng lên, tựa hồ quên mất phía trước là hồ sen, cứ như vậy giẫm đi vào, sau đó ở tro nước, cảm giác dường như có ai kháp yết hầu của ta tựa như ko tha, nếu ko phải Hồng Liên hộ hựu, chỉ sợ các người đã ko thấy được ta.

Mấy nam nhân lại bị lời của nàng làm cho giật mình,

Tiêu Bạch nhìn nhìn chúng nam, tuần trên mặt có 1 loại nghĩ mà sợ, hắn lại cẩn thận từng li từng tí nhìn nhìn Quân Phi Vũ- Ta vừa hỏi qua Ôn ngự y, cứ hẳn nói, Vũ nhi bệnh trạng là trúng thuật Linh hàng hàng đầu cùng huyết chú. Linh hàng sẽ làm đầu người sản sinh ảo giác, huyết chú nhưng dồn người vào chỗ chết.

— Cái gì? Huyết chú?- Ngũ thanh kinh hô vang lên.

Quân Phi Vũ ổn ổn cấp khiêu trái tim- Những người này vì muốn mạng của ta, thật đúng là dùng bất cứ thủ đoạn tội tệt nào.

Tần Nham Ngạo thân thủ vỗ bàn 1 cái, thường ngày tiểu ý dịu dàng khuôn mặt tuần tú thượng, tràn đầy tức giận- Những người này thật đúng là hung ác, thế nhưng dùng thuật huyết chú hàng đầu đến hại Vũ nhi, xem ra các nàng là ko thể ko dồn Vũ nhi vào chỗ chết. Nếu bị ta bắt được là ai, tuyệt đối ko tha cho nàng!

Tiêu Bạch vỗ vỗ lưng của nàng, an ủi nói- Ôn ngự y đã nói, loại huyết chú hàng đầu này, nếu như người bị thi chú ko có chết, huyết chú hàng đầu nếu bị phá, như vậy người thi chú nhất định sẽ trọng thương hoặc tử vong, có lẽ, từ nơi đường đầu mối này chúng ta có thể biết là ai đối Vũ nhi dùng huyết chú hàng đầu.

Quân Phi Vũ tiểu mặt trầm xuống- Nham Ngạo, chuyện này liền giao cho ngươi, tra rõ tình huống các cung cho ta, tro cung mọi người mặc kệ trên dưới, 1 cũng ko thể sót. Cũng may lần này đứa nhỏ ko có việc gì, nếu ko, ta bắt bọn họ chôn cùng theo!

Tần Nham Ngạo lĩnh mệnh mà đi.

Quân Phi Vũ hướng Trình Nhất Dao nói- Nhất Dao, ngươi là đại nội thống lĩnh, bảo vệ tốt cửa cung cho ta, ai tiến ai ra, đặc biệt các loại chủ tử cùng thiếp thân thị vệ hay tỷ nữ các cung, tỉ mỉ kiểm tra cho ta, ai biểu hiện khác thường lập tức trở về bẩm báo!

Trình Nhất Dao lĩnh mệnh mà đi.

Quân Phi Vũ hướng Mạch Thiên Hàn nói- Thiên Hàn, ngươi lợi dụng thương giới quan hệ bên ngoài, tìm hiểu 1 chút tình huống giang hồ các giới, cũng tùy thời hướng ta hồi bẩm.

Nhìn mỗi 1 người đều phái lên nhiệm vụ ly khai, Quân Thiên Hựu chỉ chỉ chính mình- Vũ nhi, vậy ta đâu? Ta phải làm những thứ gì?

Quân Phi Vũ nhún mày cười khê- Ngươi làm cái gì? Ko bằng ngươi kỹ phúc thi họa nhiều bức tranh, nếu có 1 ngày chúng ta ko có tiền, liền lấy bức tranh của ngươi đi bán đấu giá hảo trừ tiền là được rồi.

Nhìn Quân Thiên Hựu khuôn mặt tuần tú thượng ủy khuất, Quân Phi Vũ đột nhiên tro lòng khê động- Thiên Hựu, nghe nói ngươi đối với trận pháp cùng ngũ hành bát quái có nghiên cứu?

Quân Thiên Hựu gật gật đầu.

_ Tốt lắm! Ngươi dựa theo phương thức có người bức vua thoái vị, ở tro hoàng cung bày các trận pháp, chúng ta làm nhiều 1 chút sự, để ngừa vạn nhất.

Quân Thiên Hựu tìm được chuyện của mình rồi, cuối cùng cũng cảm giác mình ở trước mặt Quân Phi Vũ còn có 1 chút tác dụng, cảm giác tài năng của mình có dịp phát huy, cũng cao hứng lĩnh mệnh mà đi.

Tro phòng, chỉ tới hạ Tiêu Bạch cùng Quân Phi Vũ.

Tiêu Bạch nhẹ vỗ về mặt của nàng, cạ cười nói- Vũ nhi, ngươi thật giống như đem ta lột đi.

Quân Phi Vũ tựa đầu khê tựa vào tro ngực của hân- Ngươi nha, ta biết, dù cho ko cần ta giao cho, sở dĩ có chuyện gì ngươi cũng sẽ giúp ta làm được thỏa đáng đương miệng mấy người bọn hân có người người đại ca này dẫn, ta nhưng bớt lo hơn.

Tiêu Bạch cười nói- Vũ nhi, ta thế nào cảm giác mình tựa như cái quần gia, đâu còn giống cái phu thị a?

Quân Phi Vũ kéo xuống đầu của hân, dùng sức hôn 1 chút, mị nhãn như tơ hướng hân cười- Như bây giờ, ko phải giống phu thị sao? Chỉ tiếc, ta hiện tại người mang lục giáp, bằng ko, ta nhất định sẽ hảo hảo cho ngươi hầu hạ ta, cho ngươi phu thị cảm giác rất có vinh dự, ha hã...

Nàng cười nói hoàn, lại cố ý hôn hân, 1 đôi môi tùy ý rơi vào trên mặt của hân, mi tiêm, vành tai, trêu chọc tự chủ hân.

Thẳng nhạ được hân buồn thanh thẳng hừ, đem nàng đặt ở dưới thân, ngoan cắn hôn

Thẳng đến lúc đây đó đều cần ko khí hô hấp, hân lúc này mới thả nàng, 2 tròn mắt doanh đầy vô pháp thả ra lửa nóng.

Quân Phi Vũ chỉ cảm giác thân thể của mình ở chỗ sâu tro tích 1 đoàn hỏa, cấp Tiêu Bạch này vỗ về chơi đùa, hỏa diễm dường như lại có trường cao chi thế, ngày tan vỡ, dường như cách lần trước bọn họ “Hắc hừ”, lại gần 1 tháng.

Nàng ôm hân, thấu ở bên tai của hân nhẹ khê cười- Ngày mai, lại đã 1 tháng chi kỳ!

Tiêu Bạch mừng đến 2 mắt tỏa ánh sáng, trời biết mấy người bọn hắn nhìn nhiều lắm vất vả, nhưng lo lắng thân thể của nàng, lại ko dám tùy tiện hành động, hiện tại lại biết có cơ hội giải phóng tích hỏa thân thể, đương nhiên tươi cười rạng rỡ.

Ngày hôm sau.

Phượng Hoàng quốc truyền ra 1 tin tức kinh người, Tam công chúa Quân Phi Yên tâm địa hung ác, mưu hại thân muội, hiện cách chức làm thứ dân, lưu vong tái ngoại, chung thân ko được hồi kinh.

Phi Vũ cung.

Quân Phi Vũ ngồi ở thượng thủ, cái khác ngũ nam ngồi 2 bên.

Nghe xong Tần Nham Ngạo hồi báo, nét mặt của nàng vẫn lạnh nhạt, ngọc thủ lý bưng chén trà vững như thái sơn, từ từ đưa vào tro miệng, khẽ nhấp 1 ngụm- Nói tiếp!

Sau đó, Tần Nham Ngạo lại nói- Ngũ công chúa đột nhiên hôn mê bất tỉnh, ta đã đi tìm Ôn ngự y, chính là kia bệnh trạng hạ huyết chú tạo phản phệ.

Quân Phi Vũ đặt chén trà xuống, khoe môi vung lên vẻ cười- phục hồi như cũ của nàng cơ sẽ có bao nhiêu?

Tần Nham Ngạo lại đáp- Nếu như ko có kỳ tích, vĩnh viễn ko có khả năng!

— Ha hã, này thật đúng là báo ứng! Nàng muốn dẫn ta vào chỗ chết, thật ko ngờ, lại đem mình cấp đáp đi vào- Quân Phi Vũ nhẹ vỗ về Hồng Liên trên tay, làm như khai được ngày càng diễm lệ- Hồng Liên, lần này ta còn thực sự muốn cảm ơn người, nếu ko phải người, Quân Phi Vũ ta thật đúng là thành 1 tiểu quỷ trên điện Diêm vương- Trình Nhất Dao lãng cười nói- Xem ra từ nay tro cung sẽ trở nên bình yên hơn đi?

Quân Phi Vũ cười nhạt- Chỉ hy vọng như thế! Được rồi, Tiêu Bạch, cái kia công chúa chọn phu thi đấu hiện đang tiến hành được thế nào? Nơi sân cùng những chuyện hạng khác đều chuẩn bị xong?

Hiện tại Quân Phi Vũ nhưng thật ra may mắn đúng lúc chuyện tình Quân Phi Yên cùng Quân Phi Vụ xử lý xong, bằng ko, kia còn có tâm tư đi lộng chuyện này, hiện tại vừa lúc, phong ba vừa yên lặng, lại nghênh đón chọn phu này dậy sóng.

Tiêu Bạch hỏi- Đều chuẩn bị xong, sẽ chờ bọn họ vào kinh!

— Còn có mấy ngày?

— 5 ngày!

Quân Phi Vũ vung lên khuôn mặt tươi cười- Vậy cũng nhanh. Chỉ là ko biết chọn vào này 1 nhóm nam nhân, mấy có thể chân chính dùng được hay chỉ là dã tràng?

Tần Nham Ngạo bắt mắt chọn môi- Vũ nhi, người sẽ ko sợ chúng ta ghen a?

Quân Phi Vũ hỏi lại- Các người sẽ ghen sao?

— Sẽ!

— Đương nhiên sẽ!

Mấy thanh âm thế nhưng cùng nhau vang lên, Quân Phi Vũ nhẹ cười ra tiếng, mấy tên này, ở trên vấn đề nhất trí đối ngoại này, luôn luôn có ăn ý như vậy!

Tiêu Bạch tiến đến bên tai Quân Phi Vũ, nhẹ nhẹ thì thầm, thấp lắm lắm- Vũ nhi, thân thể của người có khỏe ko? Chuẩn bị xong chưa?

— Cái gì chuẩn bị xong chưa?- Quân Phi Vũ nhất thời ko có kịp phản ứng.

Tiêu Bạch khuôn mặt tuấn tú hiện lên 1 tia đỏ ửng, ko thể ko bất tỉnh nàng- Người ngày hôm qua nói, 1 tháng chỉ kỳ!

Nghe được 2 người bọn họ đối thoại, tứ cái ánh mắt khác tro nháy mắt sáng lên, Quân Phi Vũ thậm chí còn nghe được thanh âm người nào đó nuốt nước miếng.

Mỗi người đàn ông khuôn mặt tuấn tú thượng đều trần ngập đại tự dạng “Ta đói bụng 1 tháng, hôm nay rốt cuộc có cái ăn”, làm cho nàng cảm giác vừa buồn cười, tro lòng lại ko hiểu thương tiếc bọn họ.

Quân Phi Vũ cười nhìn bọn họ- Chúng ta đi bể hí thủy, có được ko?

Tần Nham Ngạo cười đến tà tà- Bể? Thật tốt quá! Đây Phi Vũ thiết kế bể này xây rất lâu, còn chưa có chân chính trải qua công dụng đâu nhỉ.

Trình Nhất Dao ha ha cười, hướng Quân Phi Vũ dậm thọc- Nếu ko phải bị việc lớn kia ngăn lại, tam ca sớm muốn đi cái kia bể tắm.

Tần Nham Ngạo nhìn thấy tất cả mọi người mang theo ánh mắt có sắc nhìn mình, nhin ko được nổi giận nói- Các người dám nói, các người ko có hảo nghĩ tới Vũ nhi thiết kế phòng tắm là thể nào dùng? Cái kia lỗi ra thai làm gì? Ko phải các người đều có ý nghĩ đó giống ta sao.

Theo Tần Nham Ngạo ái muội lời nói, mấy nam nhân liên tưởng phong phú, tro đầu chiếu rọi ra từng tở 1 mỹ lệ lửa nóng hình ảnh, cả đám mặt đỏ cúi đầu xuống.

Quân Phi Vũ thân thủ ôm lấy cổ Tần Nham Ngạo, ngọt ngào cười nói- Lão Tam ko hổ là Tích Hoa công tử, lại quản kia Túy Hoa lâu xem ra kinh nghiệm phong phú, ko biết còn có cái gì là chúng ta ko biết? Cũng ko biết có thể dạy ta ko?

Tần Nham Ngạo thấy nàng cười, lại làm như thấy quỷ, vẻ mặt xin khoan dung- Tiểu Vũ, người khác ko biết, người còn ko biết ta sao? Với người cùng 1 chỗ 1 thời gian, ta còn là lần đầu tiên! Lão Tam ta chỉ là ngoài miệng nói 1 chút, ta thể nhưng là cái nam nhân điển hình có sắc tâm nhưng ko sắc đảm! (Tuy có máu dê nhưng cũng ko to gan đến nổi thích sàm sỡ)

— Ta đảo cảm thấy người là sắc đảm bao thiên!

Tần Nham Ngạo 1 phen ôm ngang nàng lên, cười tà nói- Nếu Vũ nhi nói như thế, ta nếu ko làm được, chẳng phải là phụ ý tốt Vũ nhi?

Phi Vũ cung hậu hoa viên, riêng mở ra tới 1 mảnh đất phương, dùng rừng trúc đem 4 phía khốn lên, bể khoảng chừng có 1 tiểu hồ bơi lớn, mặt trì như có như ko nhiệt khí bay lên, phiêu đảng phần hồng cánh hoa.

Tình Nhi cùng Hạ Cúc đứng ở cửa, vừa nhìn thấy bọn họ chạy tới, 2 người mặt cười hơi đỏ lên, làm 1 cái lễ, liền đem trúc môn quan thượng, quy củ canh giữ ở cửa.

Kinh qua Quân Phi Vũ 1 phen trừ giáo, này mấy nam nhân cuối cùng cũng hiểu được Quân Phi Vũ thiết kế này cũng có tác dụng dành cho thai phụ. (Bái phục Vũ tỷ, thiết kế cái hồ bơi lớn như vậy chỉ dành cho việc mây mưa lúc mang thai...- Milk)

Tần Nham Ngạo vẻ mặt cứng bái nhìn nàng- Nguyên lai còn có thể làm như vậy- Sau đó, lại dẫn mặt lấy lòng cười- Vũ nhi, chúng ta đi thử xem đi?

Nói xong, cũng ko chờ Quân Phi Vũ phản ứng, 2 tay đã đem nàng lâm vào ngực lý, nhẹ nhàng mà hôn, hân thành thạo nhẹ vỗ về thân thể của nàng, đôi lúc nàng phát ra tinh tế ngâm khê, cảm giác nàng đã chuẩn bị cho tốt thời gian, liền đem nàng ôm lấy, làm cho nàng nằm úp sấp ở cái kia lỗi ra trên bình đài, kia độ cao vừa mới làm cho nàng mộng để ở dưới bụng hân.

Hân cũng ko dám hành động thiếu suy nghĩ, rõ ràng rất muốn nhất cử vọt vào, lại thương tiếc thân thể của nàng, dùng tốc độ chậm nhất, từng chút từng chút chen vào góc hẹp tro cơ thể nàng.

Đương thân thể của 2 người chặt chẽ thiếp hợp thời gian, Quân Phi Vũ lại cảm thấy đến cái loại này quen thuộc lửa nóng, đại hỏa lại bắt đầu ở thân thể của hân ở chỗ sâu tro hướng ra phía ngoài thiêu đốt.

Quân Phi Vũ chỉ cảm giác thân thể của mình mãi cảm được muốn chết, Tần Nham Ngạo lấy cẩn thận từng li từng tí biên độ luật động, căn bản ko thể thỏa mãn nhu cầu của nàng- Nham Ngạo, người nhanh lên 1 chút đi...

Cửa nàng nũng nịu ngâm khê, ko chỉ thiếu chút nữa làm cho Tần Nham Ngạo ko khống chế được, ngay cả tứ phu thị còn lại ở 1 bên cũng cảm giác bụng dưới căng thẳng.

— Vũ nhi, thật muốn người nhanh lên 1 chút đem đứa nhỏ sinh hạ đến.

Tần Nham Ngao khàn khàn thanh âm ở bên tai nàng nói nhỏ, hiện tại rõ ràng rất muốn hung hăng yêu nàng, lại chỉ có thể từng chút từng chút, nhẹ nhàng mà xâm nhập, chậm rãi ma sát, toàn bộ quá trình vừa ngọt ngào vừa đau khổ, loại kích thích này mau làm cho hắn nổi điên.

Kết quả đó là, thăng đến Quân Phi Vũ một được muốn ngủ, còn có 3 nam nhân khác chỉ đành cắn răng rơi nước mắt nhìn nàng!

81. Q.1 - Chương 81: Hô Hấp Nhân Tạo

Đãi Quân Phi Vũ ngủ 1 giấc tỉnh, đã là giờ lên đèn, giờ con người chung quanh, mới phát hiện mình về tới tẩm cung.

— Vũ nhi, người đã tỉnh?- 3 nam nhân kinh hỉ dựa vào tiến lên.

Quân Phi Vũ này mới phát hiện, Mạch Thiên Hàn, Quân Thiên Hựu còn có Trình Nhất Dao cả đám tròng 1 đôi mắt thổ bàn giận con người, đồng thời vây đến bên cạnh nàng, kia vẻ mặt muốn tìm bất mãn bộ dáng, làm cho nàng nhớ tới chính mình vừa thể nhưng một được muốn ngủ, tro lòng đối với bọn họ cũng nhiều kỷ phân ấy nấy.

Ban ngày 1 màn kia, dù là người nam nhân nào nhìn, chỉ sợ cũng phải dục hỏa đốt người, huống chi là bọn họ nín 1 tháng, bây giờ nhìn thấy bọn họ ghen ngào, ngấm lại cũng là tự mình tạo nghiệt.

Quân Phi Vũ khéo môi câu dẫn ra 1 đóa cười chói sáng, Quân Thiên Hựu nhưng thật ra rất giỏi xét nhan quan sắc, nhìn nàng cười, liền lập tức bò lên giường, bắt đầu giúp nàng vuốt ve vai- Vũ nhi, thoải mái sao?

Trình Nhất Dao mặc dù là 1 người thẳng tính, nhưng ko có nghĩa là đầu của hắn ngốc, thấy Quân Thiên Hựu lên rồi, hắn cũng ko cam rơi đứng chốt, vội vàng bò lên cuối giường, giúp nàng bốc lên chân nhỏ đến.

Mạch Thiên Hàn thì ngược lại, cá tính của hắn vừa lãnh lại vừa cứng, nhìn thấy Quân Thiên Hựu cùng Trình Nhất Dao 1 trước 1 sau đóng ở vị trí, chính mình ko biết nên như thế nào hạ thủ, tro khoảng thời gian ngắn, khuôn mặt tuần tú lại dần hiện ra vẻ đỏ ửng, cứ như vậy cứng ngắc thân thể ngốc đứng ở nơi đó, biểu tình thể nhưng tựa như đứa nhỏ ko biết phải làm sao.

Thực sự là khó có được a! Thế nhưng có thể nhìn thấy Mạch Thiên Hàn bộ dáng ngốc, Quân Phi Vũ ở tro lòng cười trộm ko ngớt.

Nàng hướng hắn ném cái mị nhãn, chủ động hướng hắn ngoắc ngón tay- Thiên Hàn, người cũng qua đây, thất lưng của ta hảo toan, người cũng tới giúp ta nhu thiệp!

Mạch Thiên Hàn kia trương như băng tro suốt trắng nõn khuôn mặt tuần tú trương được càng đỏ bừng, tro lòng hắn hận ko thể lập tức nhào tới, đem nàng đặt ở dưới thân, nhưng mà lại hành động thông thả muốn chết, cước bộ từng bước 1 đi phía trước cọ, Quân Phi Vũ nhìn đều có chút sốt ruột! (Ko ngờ Mạch Mạch lại là cái người vừa ngây thơ vừa thích làm giá a!- Milk)

— Thiên Hàn, người nhanh lên 1 chút a!

Thật vất vả đến gần bên cạnh nàng, Mạch Thiên Hàn bàn tay to vừa mới tiến về phía trước, lại rút trở về, qua lại mấy cái như thế, lúc đang nhìn đến Quân Phi Vũ bắt đầu tròng mắt, hắn mới run tay sờ lên chỗ eo thon của nàng, nhẹ nhàng mà giúp nàng tham bóp lên.

— Ngô, hảo thư ưc...

— Thiên Hàn, lực lớn hơn nữa 1 điểm. . .

— 2 người các người cũng lực điểm mạnh nha, ân a, ừ...

Quân Phi Vũ nhìn mấy đầy tớ trước mặt này khuôn mặt tuấn tú càng ngày càng hồng, tro lòng cuồng tiểu ko ngớt.

Nàng liền là cổ ý “Ừ a a” hừ lên tiếng đùa với bọn họ, mấy tên này, rõ ràng tro lòng rất muốn, mà lại thiếu Tần Nham Ngạo cái kia da mặt dày tiểu tử, mất đi Tiêu Bạch này căn định Hải Thần Châm, dững khí mấy nam nhân này liền tựa như khí cầu xẹp hơi, thế nào thối cũng ko đứng dậy, đã hành hạ nàng, lại hành hạ chính bọn họ.

Nàng đảo muốn nhìn xem, bọn họ có thể chịu tới khi nào?

Thế nhưng, nàng thật ko ngờ, nàng toàn thân xương cốt đều bị bọn họ ấn tột, hỏa đều cấp ấn được bốc lên tới, bọn họ cả đám lại còn tựa như Liễu Hạ Huệ, chỉ động thủ, lại ko dám làm thật!

Đến cuối cùng, lại muốn nàng này bà bụng bị động thủ, trực tiếp đưa bọn họ cả đám ấn đảo, bối bọn họ y phục, hướng phía mỹ nam hung hăng nhào tới

(Mở tác giả : Châu...lau mồ hôi, Tiểu Vũ a, người quá mạnh! Mở bội phục)

Vừa xong việc, Quân Phi Vũ cảm giác mình còn chưa có nghỉ ngơi đủ, liền nghe đến Tình Nhi ở ngoài cửa nhẹ giọng hô- Công chúa điện hạ, Hạ Cúc báo lại, Tư công tử đã tỉnh!

_ Thực sự?- Quân Phi Vũ mừng đến hét lên 1 tiếng, lập tức hướng ra ngoài lớn tiếng đáp- Hảo, ta lập tức qua xem!

Quân Phi Vũ muốn đứng dậy, lại phát hiện kia 2 vị này 1 ôm hông của nàng, 1 đè nặng chân của nàng, làm cho nàng khởi cũng ko lên nổi.

Nàng dùng sức đẩy ra kia 2 nam nhân ko chịu đứng dậy- Ai, Quân Thiên Hựu, Trình Nhất Dao, các người mau đứng lên, mau hầu hạ ta tắm rửa thay xiêm y.

Này đó gia phục, ở của nàng dung túng hạ, cả đám càng ngày càng càn rỡ, liền nên làm cái gì ko nên làm cái gì đều quên.

Nàng thế nhưng là công chúa nha! Vẫn là đã hoài thai công chúa, lúc này ko đùa giỡn ra chút uy phong, còn đợi khi nào?

Nhưng nàng nói rõ ràng là phát biểu, theo tro miệng của nàng nhỏ ra, lại kiêu mềm mại nhu, mềm mềm nhu nhu, như là kia quấy nhiễu người lông chim như nhau, ko có 1 chút lực sát thương.

Mặc dù như vậy, Quân Thiên Hựu cùng Trình Nhất Dao vẫn là lập tức nhảy dựng lên, ngoan ngoãn, động tác phi thường mềm nhẹ đem nàng giúp đỡ đứng dậy, lại giúp nàng mặc xong quần áo, nhìn Quân Thiên Hựu giúp nàng hoàn hảo cuối cùng 1 luồng tóc búi lên bộ dáng thanh nhã, Quân Phi Vũ đột nhiên nhớ lại kia 1 thủ thơ, cảm hoài rất nhiều, cũng nhịn ko được nữa niệm lên tiếng- Oán tóc đen, vén tình ý, mặc cho bấp bênh, nhân sinh ko sợ hãi.

Kiếp phù du 1 mộng mắt say lơ đãng nhìn, hải như ba, tâm như hạo nguyệt, tuyết tựa như trời ban.

Người tự xinh đẹp, ta tự bạn.

Vĩnh bất tương khí!

Từng câu từng chữ, bao hàm cảm tình Quân Phi Vũ, vĩnh bất tương khí, cũng là nàng đối với bọn họ hứa hẹn!

Quân Thiên Hựu thân thể run lên, tâm hỉ thi thư hấn (Người yêu văn thơ như hấn), 1 lòng linh lung tro sáng, như thế nào sẽ ko biết này thơ trung tình ý, tro lòng kia căn huyền, như là cho nàng nặng nề mà bất 1 chút, toàn bộ thân tâm đều rung động, liền kêu tên nàng thanh âm đều nghẹn ngào- Vũ nhi...

Vừa lúc đập vào tai Mạch Thiên Hàn đang nghe 1 câu cuối cùng kia “Vĩnh bất tương khí”, nhìn về phía Quân Phi Vũ 2 tròng mắt tro nháy mắt trở nên cuồng nhiệt si mê.

Chỉ có cái kia Trình Nhất Dao, còn đang kia vuốt đầu, hãy còn ở nơi đó quần quýt, này đó thơ từ rốt cuộc là gì ý tứ?

Mặc dù hần nhất thời nghĩ ko ra câu thơ phía trước, nhưng cuối cùng 1 câu kia “Vĩnh bất tương khí”, hần vẫn là nghe đã hiểu!

Hần cộc lốc cười, kiên định nói ra tiếng lòng mình- Vũ nhi, cả đời này, ta Trình Nhất Dao đối với người cũng vĩnh bất tương khí!

Quân Thiên Hựu thể nhưng vươn 2 chỉ, nhìn trời tuyên thệ- Ta Quân Thiên Hựu đối Quân Phi Vũ, vĩnh bất tương khí!

— Ta Mạch Thiên Hàn đối Quân Phi Vũ, cũng vĩnh bất tương khí!- Mạch Thiên Hàn cũng tựa như Quân Thiên Hựu, trịnh trọng nói ra lời thề của mình.

Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy 1 cỗ sóng nhiệt xông thẳng thượng viên mắt, 2 giọt nhiệt lệ khổng lồ ko được trượt rơi xuống.

Nàng cười thân thủ lau đi, kiều thân quái quỷ- Các người đây là làm cái trò gì? Nói xong như thế kích thích êm tai, làm hại ta đều cảm động muốn khóc!

3 nam nhân đoàn khố vây quanh nàng, đồng thời trương tay, đem nàng ủng tiến tro lòng- Vũ nhi, chúng ta đều rất rất yêu người!

Quân Phi Vũ hồi ôm bọn họ- Ta cũng yêu các người!

Ngoài phòng, gió lạnh se lạnh.

Tro phòng bầu ko khí, lại ấm áp như xuân.

Tư Trường Thanh chậm rãi mở mắt ra, 4 phía tất cả là như vậy xa lạ, lại tràn ngập đẹp đẽ quý giá khí, nơi này là nơi nào?

Ngực đau rõ ràng như vậy, tro lòng của hần cả kinh, mạch suy nghĩ lại trở về trước khi hôn mê hần nhớ, hần ở trà lâu biết Tiểu Vũ, 2 người nhất kiến như cố, trò chuyện với nhau cực vui mừng, tro lòng của hần rất luyến tiếc nàng đi, sau đó, Tiểu Vũ nói phải về nhà, ở Tiểu Vũ khi về nhà, hần tựa như ma xui quỷ khiến 1 đường theo nàng, bức thiết muốn biết tung tích của nàng, để tiếp theo lại định ngày hẹn nàng.

Kết quả, hần xem chút nữa lạc mất nàng!

Chính sốt ruột ko được thời gian, đột nhiên nghe được phía trước truyền đến tiếng đánh nhau, hần nhẹ nhàng mà lại gần đi tới, lại vừa lúc thấy Tiểu Vũ mệnh huyền 1 đường, hần muốn cũng ko có muốn, liền trực tiếp hướng nàng vọt tới.

1 khắc kia, tro óc của hần chỉ có 1 ý niệm tro đầu, hần ko thể để cho Tiểu Vũ tử!

Cái kia ý niệm tro đầu là mãnh liệt như thế, cường liệt đến hần hoàn toàn ko để ý tính mạng của mình an toàn.

Đương kiếm đâm vào thân thể hần thời gian, kia luồng xuyên thấu thân thể đau, lại so ra kém với việc hần cứu Tiểu Vũ tới vui sướng.

Chỉ cần nàng ko có việc gì là được rồi!

Ở ngã xuống 1 khắc kia, hần thấy được vẻ mặt Tiểu Vũ rơi lệ hỏi hần- Người tại sao ngốc như vậy?

Đúng vậy! Hần tại sao phải ngốc như vậy?

Hần đối với nàng, đến tột cùng là 1 loại tâm tình thế nào?

Hần cũng rất muốn hỏi mình.

Hần chỉ bất quá thấy Tiểu Vũ 1 mặt, chỉ bất quá cùng Tiểu Vũ nói chuyện hơn 1 canh giờ mà thôi, thế nào liền cam nguyện vì nàng bỏ qua sinh mệnh đây? Chẳng lẽ, Tiểu Vũ thật là hần tước tro mệnh kia duyên phận sao?

Hần sinh mệnh suốt 25 năm qua, cuộc sống của hần vẫn quá được vãn đạm phong khinh, cho tới bây giờ ko có người cùng sự nào có thể làm cho hần để bụng, nhìn thấy tình tình của hần như vậy lãnh đạm, ngay

cả cha nương của hắn đều sốt ruột, rất sợ hắn 1 ngày kia luẩn quẩn tro lòng, đi ra chùa miếu xuất gia đi tu luôn.

Vì để tránh cho hắn đi đường này, theo hắn thành niên bắt đầu, mỗi 1 năm đều có thiên kim tiểu thư tiến vào sơn trang, mỹ kỳ danh nói là làm khách, kỳ thực hắn biết, đó là cha mẹ tự cấp hắn tìm vợ, muốn cày khai hắn viên kia lãnh đạm vô ba tâm.

Lánh nhiều năm như vậy, hắn năm nay 25 tuổi, cha nương rốt cuộc ko cho phép hắn lại tùy hứng, ko để ý hắn phản đối, chính là vì hắn định ra 1 mối hôn sự, ngày kết hôn đã định được, ở dưới vô hiệu ko có cách nào chống cự, hắn chỉ có thể len lén đào hôn!

Thật ko ngờ, 1 chuyến này đi ra, thế nhưng sẽ đụng phải Tiểu Vũ, mặc dù Tiểu Vũ bộ dạng ko đẹp chút nào, thế nhưng, ăn nói của nàng ko tầm thường, tao nhã lễ độ, giơ tay nhắc chân, tổng lộ ra 1 cỗ làm cho người ta thuyết phục ưu nhã cùng quý khí, làm cho tim của hắn dần dần nhảy động.

Cái loại này cảm giác khát vọng có thể thân thiết cùng nàng, cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Tư Trường Thanh duyên dáng khoe môi nổi lên 1 tia cười yếu ớt, Tiểu Vũ, người thực sự là 1 cô nương làm cho người ta ko thể ko thích.

Hắn lại nhìn quanh liếc mắt 1 cái 4 phía, rốt cuộc là ai cứu hắn đâu? Tiểu Vũ đâu? Nàng có khỏe ko? Nàng ko có việc gì chứ?

Tư Trường Thanh muốn ngồi dậy, dùng sức quá độ, trái lại khê động ngực vết thương, vừa đau được hắn nhe răng nhếch miệng, đành phải ngoan ngoãn nằm trở lại.

— Có ai ko? Có ai ko?

Hắn buông ra yết hầu hô 2 tiếng, cửa phòng lập tức mở, 1 nữ hài 14- 15 tuổi đi đến, nhìn thấy hắn tỉnh, tro mắt hiện lên 1 tia kinh hãi, trên khuôn mặt tròn tròn khởi vẻ mỉm cười, hướng hắn hơi hành lễ- Tư công tử, người đã tỉnh? Người chờ, nô tỳ lập tức đi thông tri công chúa điện hạ.

Tiểu nha đầu kia cũng ko chờ hắn phản ứng thế nào, lại chạy như 1 làn khói ra.

Hắn chỉ có cười khổ, tiếp tục chờ đợi đáp án công bố.

Công chúa điện hạ? Chẳng lẽ nơi này là tro hoàng cung viện? Kia người cứu nàng là cái kia công chúa điện hạ sao? Cái kia công chúa điện hạ, chẳng lẽ chính là Tiểu Vũ?

Tư Trường Thanh hiện tại phân ko rõ sở mình rốt cuộc là cảm giác gì.

Hắn hi vọng người cứu mình là Tiểu Vũ, thế nhưng, lại tiềm thức ko hi vọng nàng là Tiểu Vũ.

Nếu quả thật là Tiểu Vũ, hắn cuối cùng cũng biết thân phận Tiểu Vũ, mà nếu quả thật Tiểu Vũ là công chúa, lấy cao quý thân phận, nàng sẽ để ý chính mình sao? Mặc dù tro nhà mình cũng kho tính suýt, nhưng dù sao nàng là hoàng tộc, là phượng hoàng người trời.

Mà nhà hắn, tối đa chỉ có thể cũng coi là 1 giới dân làm giàu mà thôi.

Hắn đột nhiên cười khổ, Tư Trường Thanh nha Tư Trường Thanh, người luôn luôn tự xưng là tâm tính đạm bạc, nhưng hôm nay đụng với Tiểu Vũ, người cũng là rối loạn 1 tắc vuông. Lúc nào, được người gọi là “Thần tiên công tử” Tư Trường Thanh, lại cũng thành 1 tục nhân lấy ko nổi nhưng lại ko bỏ xuống được?

Đang nghe lúc đại cửa mở ra thanh âm, Tư Trường Thanh tâm cũng bắt đầu tựa như trống trận lồi lên.

Khi thấy cái kia 1 thân cung trang tuyệt sắc giai nhân đi tới trước mặt của hắn, Tư Trường Thanh chỉ cảm giác hô hấp của mình gấp, trái tim kinh hoàng được giống như là muốn bính ra tro cổ họng đến, khuôn mặt tuần tử như ngọc bàn trưởng được đỏ bừng, 1 cỗ hít thở ko thông bàn cảm giác, làm cho hắn cảm giác trước mắt trắng bóng 1 mảnh.

— Trường Thanh, Trường Thanh, người làm sao vậy?

Quân Phi Vũ vừa nhìn Tư Trường Thanh bộ dáng giống như là muốn hít thở ko thông, lập tức hướng phía sau quát- Nhanh đi thỉnh ngự y!

Quân Phi Vũ quay đầu lại, ôm lấy Tư Trường Thanh đầu, sốt ruột vỗ hấn khuôn mặt tuần tú- Trường Thanh, Trường Thanh, người đừng ngủ, là ta, ta là Tiểu Vũ, có nghe hay ko? Ta là Tiểu Vũ.

Là thanh âm Tiểu Vũ, nàng là Tiểu Vũ! Nàng thật là Tiểu Vũ!

Nguyên lai, Tiểu Vũ là người đẹp như vậy!

Tư Trường Thanh khước môi lại lộ ra vẻ mỉm cười, tựa như lần trước khi lâm vào tử vong cái kia tươi cười như nhau, đồng dạng lệnh Quân Phi Vũ cảm giác được yêu thương vô cùng.

Nhìn thấy Tư Trường Thanh lại lâm vào hôn mê, Quân Phi Vũ lo lắng hấn khí thượng ko đến, vội vàng dùng cách thức hiện đại tới cứu hấn.

Thân thủ kim trái tim, lại nắm mũi hấn, làm hô hấp nhân tạo, sau đó lại kim, lại dùng hô hấp nhân tạo...

Quân Phi Vũ làm được là như vậy chuyên chú, chuyên chú đến làm cho người ta ko cảm giác được 1 tia dâm loạn, trái lại làm cho lòng người lý sinh ra 1 loại cảm động, 1 loại cứu lại sinh mệnh bàn cảm động.

Liên tục qua lại làm hơn 10 hạ động tác, Quân Phi Vũ cảm giác được vừa mệt vừa khẩn trương, nhưng Tư Trường Thanh vẫn chưa có tỉnh lại, ngự y lại còn chưa tới, lúc này, nàng chỉ có 1 ý niệm tro đầu, ko thể dừng!

Nàng sợ dừng lại, Tư Trường Thanh mệnh sẽ ko còn!

Nếu như Tư Trường Thanh chết, nàng cả đời này đô hội ưu cứu bất an.

Hấn ko thể chết được! Ko thể chết được!

Nàng quên hết tất cả làm hô hấp nhân tạo, thẳng đến, môi của nàng đột nhiên bị chăm chú hấp dẫn thời gian, Quân Phi Vũ thân thể chấn động, 2 tròng mắt ở tro nháy mắt tròng lớn, hấn, hấn, hấn đầu lưỡi, thế nhưng với vào môi của nàng!

Hấn tỉnh?

Quân Phi Vũ mừng như điên, nhưng trước mắt này trương phóng đại khuôn mặt tuần tú, 2 tròng mắt vẫn như cũ đóng chặt, lông mi thật dài ở hơi rung động, cả người tựa như đang ở trạng thái hôn mê trung, chỉ có trên môi truyền đến tê dại cảm giác, là như vậy cường liệt, cường liệt đến làm cho nàng ko thể bỏ qua.

Ở cứu người thời gian, lại đột nhiên bị người đánh trộm, ngay cả Quân Phi Vũ da mặt có dày, cũng nhẹn ko được nữa xấu hổ đỏ mặt.

Nàng nhanh chóng đẩy hấn ra, đứng thẳng người.

Chính cảm thấy xấu hổ thời gian, vừa lúc Tỉnh Nhi hô- Ôn ngự y tới!

Quân Phi Vũ vội vàng nghiêng người tránh ra, ko dám đem ửng đỏ khuôn mặt lộ ra để cho bọn họ thấy.

Ôn Dịch Nho tiến lên, nắm Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, ở lúc nhìn thấy gương mặt nàng đỏ rực tựa như hà, con người trung hiện lên tia ko hiểu, lập tức liền phiến liêu phiến Tư Trường Thanh con người, sau đó lại cầm lấy tay Tư Trường Thanh đem khởi mạch đến.

Đem hoàn mạch, lại cẩn thận giúp hấn kiểm tra vết thương.

Cuối cùng, Ôn Dịch Nho mới đứng đứng dậy, đối Quân Phi Vũ nói- Công chúa điện hạ xin yên tâm! Tư công tử chỉ là 1 vận may cấp công tâm, thở dốc ko được, may mà vừa cứu kịp tâm làm được đúng lúc, Tư công tử hiện tại đã ko có trở ngại, vì thần trước hết cho Tư công tử khai thượng kỷ phó thuốc, nhiều hơn nữa điều dưỡng 1 khoảng thời gian sẽ ko sao.

Ôn Dịch Nho “Xoát xoát xoát” viết xuống phương thuốc, xốc lên hòm thuốc liền đi ra ngoài- Công chúa điện hạ, mời theo vi thần đi ra 1 chút, vi thần còn có lời muốn cùng điện hạ nói.

Quân Phi Vũ gật gật đầu, tỷ số trước đi ra ngoài.

Đãi đi tới cửa, Ôn Dịch Nho mới nhàn nhạt đối Quân Phi Vũ nói- Công chúa điện hạ, Tư công tử bệnh đường khó khăn, nhưng mao bệnh cũng lưu lại. Sau này, thân thể hấn ko thể chịu được kích thích, cũng ko

thể kích động, 1 kích động hẳn liền dễ hụt hơi, nếu là nhất thời khí thượng ko đến, vậy hẳn tùy thời sẽ nguy hiểm tính mạng.

Quân Phi Vũ vừa buông tâm, hay bởi vì Ôn Dịch Nho cuối cùng này mấy câu treo ngược lên- Kia còn có biện pháp gì hay ko có thể cứu trị?

— Nghe nói, Biển Đen Thiên Tiệm quốc nơi đó có sinh 1 loại hắc ngọc kéo dài tính mạng cao, có thể thông gân lung lay, có thể mở rộng người hữu cơ, người thường ăn có thể tro nháy mắt đã thông kỳ cân bát mạch, nếu là bị thương người ăn, thương nặng hơn cũng có thể hoàn hảo như lúc ban đầu.

— Thực sự?

Nhìn thấy Ôn Dịch Nho khẳng định gật gật đầu, Quân Phi Vũ 2 mắt phóng xạ ra 1 đạo tinh lượng quang mang, kia là ánh sáng hy vọng, chỉ cần có 1 điểm hi vọng có thể làm cho Tư Trường Thanh phục hồi như cũ, nàng cũng nhất định sẽ tìm cho tới này hắc ngọc kéo dài tính mạng đến.

Ôn Dịch Nho nhìn Quân Phi Vũ kia vui vẻ quyết tâm biểu tình, lại nhin ko được hắt nàng 1 chậu nước lạnh- Công chúa, tin tức này vi thần chỉ là nghe nói, người ko phải là thực sự muốn đi Biển Đen lộng này hắc ngọc kéo dài tính mạng cao đi?

Quân Phi Vũ đôi mi thanh tú vừa nhú- Chẳng lẽ này Biển Đen ko có hắc ngọc kéo dài tính mạng cao?

— Ko! Biển Đen có hắc ngọc kéo dài tính mạng cao, thế nhưng, vi thần nghe nói, hắc ngọc kéo dài tính mạng tê là sinh trưởng rộng rãi ở Biển Đen thượng hắc sơn động, muốn đi vào động rộng rãi bắt được kia hắc ngọc kéo dài tính mạng cao, phải đi qua Biển Đen nguy hiểm trọng trọng, còn phải phàn qua hắc sơn nguy hiểm trọng trọng, bởi vì tro đó có nhiều lắm gian nan cùng nguy hiểm, vì thế, người có thể bắt được hắc ngọc kéo dài tính mạng cao, là ít lại càng ít.

Quân Phi Vũ thở dài 1 hơi- Tư Trường Thanh vì ta, có thể liên mệnh cũng ko muốn, mà ta, tài cán vì hẳn làm, cũng chính là những thứ này. Chỉ cần có 1 tia hi vọng, ta đều sẽ ko buông tay!

Ôn Dịch Nho nhìn Quân Phi Vũ vẻ mặt kiên định, tro đầu tự động liên tưởng ra nàng mạo hiểm đi Biển Đen nguy hiểm, thế nhưng không chế ko được vì nàng lo lắng- Nhưng người dù sao cũng phải lo lắng đứa nhỏ tro bụng đi? Dù cho người ko có chuyện, nhưng vạn nhất đứa nhỏ xảy ra chuyện, chẳng phải là vì tiểu thất đại?

Quân Phi Vũ yên lặng nhìn hẳn, đột nhiên thông minh cười- Ôn ngự y, người là đang lo lắng ta sao?

82. Q.1 - Chương 82: Lại Đối Phó 1

Ôn Dịch Nho nhìn kia trương hoàn mỹ ko tỳ vết trên khuôn mặt, khảm nam cặp kia 2 tròng mắt như hắc bảo thạch chiếu lấp lánh, ở cửa nàng nhìn thẳng hạ, thế nhưng cảm giác có chút quái bách, khuôn mặt tuần tú cũng có chút phát nhiệt, đôi môi nhuận nhẹ giật, lại cũng ko nói 1 lời nào ra.

Tro đầu, đột nhiên lại hiện ra khuôn mặt tái nhợt của muội muội Dịch Phi khi nàng chết, giống như 1 chậu nước đá theo trên đầu của hẳn đổ xuống, cứng rắn tươi diết bên tro thân thể của hẳn sở hữu lửa nóng, làm băng lãnh hẳn viên kia vừa ấm áp tâm, ôn nhả khuôn mặt tuần tú đã ở tro nháy mắt đặt lên 1 tầng sương lạnh.

Lúc ngược mắt nhìn Quân Phi Vũ, ánh mắt lại tràn đầy băng lãnh- Công chúa điện hạ, xin tự trọng!

Quân Phi Vũ tiểu mặt trầm xuống, người nam nhân này, thật đúng cho là mình có bao nhiêu giỏi, bày ra này biểu tình dừng thôi, giống như chính mình đang ép buộc hẳn? Còn có kia cái gì ánh mắt, nhìn như thể đang khinh thường cùng chán ghét nàng.

Nếu ko phải nhìn hẳn ngự y tác dụng ko nhỏ, nàng thật đúng là muốn 1 phen bóp chết hẳn.

Nếu nam nhân này khai ko dậy nổi vui đùa, nàng Quân Phi Vũ cũng ko cần thiết ở trên người của hắn tổn nhiều tâm tư, bức tử muội muội của hắn là tiền thân của nàng, cũng ko phải nàng, nàng căn bản ko cần phải đối với hắn ấy nấy cái gì.

— Xin lỗi! Nguyên lai là bản cung tự mình đa tình, Ôn ngự y cứ việc yên tâm, sau này, bản cung nhất định sẽ ko lại nói ra mấy lời quấy rầy Ôn ngự y, bản cung nhất định sẽ nhớ Ôn ngự y chỉ giáo, cũng cảm tạ Ôn ngự y ngày đó 1 vốn 1 lời cung ơn cứu mạng, bản cung khắc tro tâm khảm, ổn thỏa báo đáp, chỉ là ko biết Ôn ngự y muốn thưởng cho cái gì? Chỉ cần người mở miệng, bản cung chắc chắn đem hết toàn lực cho người làm được.

Quân Phi Vũ vẫn đang cười, chỉ là này cười, lại lộ ra 1 cổ tử hàn khí làm cho Ôn Dịch Nho cảm giác được lạnh lẽo tận xương, ko biết tại sao, Ôn Dịch Nho lại cảm giác được lòng đang ẩn ẩn co rút đau đớn.

Kỳ thực, hắn thích hơn nàng vừa kia tự nhiên hi bì cùng vô lại, bây giờ, nàng người êm đẹp đứng ở trước mặt của hắn, hắn lại cảm giác được 2 người tro lúc này như là cách 1 đạo tường, 1 đạo tường bất quá hắn ko muốn vượt qua.

Của nàng xa cách, ko phải là hắn muốn sao?

Thế nhưng, vì sao nàng thực sự như vậy đối với hắn, tro lòng của hắn đều là cảm giác khó chịu đến đau buốt?

Ôn Dịch Nho ổn định lại bộ dáng thanh thoi, hơi cáp thủ- Vì thần hiện ko cần ban thưởng, nếu như công chúa điện hạ thật có ân ý, xin cho vi thần ngày khác lại hướng công chúa điện hạ đòi phần thưởng cho thế nào?

Quân Phi Vũ gật đầu- Hảo, theo ý người nói, ân này bản cung trước nhớ kỹ, ngày khác trả lại.

Nói xong, Quân Phi Vũ liền xoay người về phòng.

Nhìn nàng thon dài thân ảnh tiêu thất ở bên tro cửa, Ôn Dịch Nho ngẩn ngơ nhìn 1 lát, cuối cùng, mới kéo trầm trọng cước bộ hướng phía thái y viện đi đến.

Quân Phi Vũ trở lại tro phòng, đón nhận kỷ song ánh mắt ân cần, nàng nhàn nhạt cười nói- Ko có chuyện gì, các người đừng lo lắng.

Nàng lại đến gần trước mặt Tư Trường Thanh, nhìn hắn đã ngủ trở lại, hơi thở cũng lắng lại, tâm trạng an tâm 1 chút, toại phân phó Hạ Cúc đứng ở 1 bên- Hạ Cúc, người tốt hảo chiếu cố Tư công tử, nếu hắn có cần cái gì, người lập tức trở về bẩm cho bản cung biết.

Hạ Cúc lập tức cúi đầu lĩnh mệnh- Nô tỳ tuân mệnh!

Quân Phi Vũ lại giúp Tư Trường Thanh dịch hảo chăn, lúc này mới kêu mọi người về phòng.

Thời gian như đồng hồ cát, ở mỗi người ko chú ý thời gian, bất tri bất giác lại chạy trốn mấy ngày.

Tư Trường Thanh người cũng thanh tỉnh, thân thể hắn phục hồi như cũ rất mau, chỉ là kia tim đập nhanh hòa khí gần mao bệnh nhưng lưu lại.

Quân Phi Vũ mấy ngày nay cũng thường thường ở cùng 5 vị phu thị bận rộn thời gian, đơn độc cùng hắn, cũng như lần đầu tiên gặp mặt, 2 người trò chuyện thi thư, trò chuyện trà đạo, trò chuyện nhân sinh, thậm chí cho tới nhân tính trung giữ tại phật tính.

Tư Trường Thanh cấp cảm giác cho nàng chính là 1 mảnh niết bàn, thế giới của hắn rất tinh thuần, ko có lỗi đời, ko có khôn khéo, chỉ cho nàng 1 loại thông thấu yên tĩnh an đặt cảm giác, dường như chỉ cần đứng ở bên cạnh hắn, nàng viên kia táo bạo tâm có thể an định lại.

Mấy ngày ở chung, nàng phát hiện, chính mình rất thích cùng Tư Trường Thanh sống chung 1 chỗ, chính là chỗ này sao tĩnh tọa, cái này làm cho nàng cảm thấy 1 loại nhàn nhạt hạnh phúc.

Nhìn hắn dùng bàn tay thon dài trắng nõn như ngọc tại nơi trên dưới bốc lên pha trà, hoặc là nghe hắn dùng kia ôn nhu thuần hậu thanh âm cúi đầu ngâm thơ, hay là 2 người giờ kỳ đánh cờ, nghe nữa hắn đàn thượng 1 khúc, lúc thức dậy cao hứng, 2 người liền người cầm ta giải hợp tấu, 1 khúc xong, nhìn nhau cười.

Ở bận rộn rất nhiều, có thể cùng hần như vậy ko màng danh lợi tiêu ma 1 khoảng thời gian, Quân Phi Vũ đại có 1 loại cảm giác “Trộm được kiếp phù du nửa ngày nhân”.

Tư Trường Thanh nhìn ánh mắt của nàng cũng càng ngày càng nóng cháy, thường thường nóng cháy đến làm cho tim của nàng đập nhanh hơn, mặt cười phát nhiệt, hệt như sơ nói cái loại hạnh phúc yêu thương của 1 cô gái.

Nàng vẫn rất muốn nói với hần, thỉnh hần lưu lại, ở lại bên cạnh nàng, ko phải vì vừa mới bắt đầu kia cái gọi là đối với hần trách nhiệm.

Chỉ là cảm thấy, địa phương có hần ở, thì đó sẽ là 1 địa phương cho nàng dừng lại hoặc yên nghỉ.

Có lẽ, là nàng quá đa tình, quá hoa tâm 1 chút, chính là tổng hi vọng đem thế gian tất cả tốt đẹp đều lưu lại bên cạnh mình.

Nàng dưới đáy lòng nhẹ hỏi: Tư Trường Thanh, là dạng hoàn cảnh gì, mới có thể tạo ra được người đàn ông như thần tiên ko màng công danh lợi lộc đây?

— Tiểu Vũ, còn đứng đó làm gì?

Quân Phi Vũ nhìn bàn tay to hoảng động trước mắt, này mới phát hiện mình lại thất thần.

Ngước mắt, nhìn Tư Trường Thanh kia trương khuôn mặt tuần tú trắng nõn ko tỳ vết, Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, vẫn là quyết định đem tro lòng hỏi lên- Trường Thanh, người nguyện ý vì ta ở lại tro cung sao?

Muốn, liền đi tranh thủ, đây là nguyên tắc Quân Phi Vũ.

4 mắt nhìn nhau, trên ko trung chăm chú quán quýt cùng 1 chỗ, Tư Trường Thanh nửa ngày trời ko trả lời vấn đề của nàng.

Quân Phi Vũ cho là hần ko muốn, đang muốn giải thích, hần lại chậm rãi lên tiếng- Tiểu Vũ, người đối với ta là xuất phát từ áy náy, cho nên mới muốn chiếu cố ta sao? Nếu quả thật là như vậy, như vậy, đáp án của ta là ko muốn!

Hần Tư Trường Thanh tuy là 1 giới bình dân, nhưng hần cũng có tự tôn.

Nếu như nàng ko yêu hần, vậy hần lưu lại sẽ ko có bất luận cái ý nghĩa gì, hần ko cần bỏ thí cùng đáng thương của nàng, dù ắc phải tìm đập nhanh hòa khí ngăn mao bệnh, nhưng hần cũng ko hề hối hận cứu nàng, càng ko cần chiếu cố của nàng, hoàn cảnh tro nhà hần hậu đãi, đủ để cho hần an ổn vượt qua cuộc sống ngày sau.

Quân Phi Vũ theo tro mắt đọc lên tiếng lòng của hần, môi vung lên vẻ cười yếu ớt, đứng dậy đi tới phía sau hần, thân thủ từ phía sau ôm lấy lưng hần, đem cằm lư ở trên vai của hần, mềm nhẹ lời nói nhỏ nhẹ- Tư Trường Thanh với ta mà nói, hần là 1 bển cảng, là lúc ta mệt mỏi hoặc bị thương, có thể hưu sinh dưỡng tức cảng. Trường Thanh, người ở tro lòng ta là đặc biệt. Người cũng biết, ta đã có mấy phu thị, người ko là duy nhất của ta, điểm này là ta ủy khuất người, nếu như người ko muốn, ta cũng sẽ ko miễn cưỡng của người.

Nói xong, nàng buông, đem thân thể rời khỏi người hần.

Tư Trường Thanh bỗng nhiên đứng lên, quay đầu lại đối diện nàng, luôn luôn ko màng danh lợi khuôn mặt tuần tú thượng hiện ra 1 tia kích động, trương tay liền đem nàng câu vào ngực lý- Tiểu Vũ, ta thích người, ta nghĩ cùng người cùng 1 chỗ, danh phận cái gì, ta đều ko để ý, chỉ cần tro lòng của người có ta là được! Qua nhiều năm như vậy, người là người đầu tiên làm cho ta có xúc động, muốn tư thủ cả đời người! Chẳng sợ ko thể trở thành duy nhất của người, nhưng ta chỉ muốn ở tro lòng người là đặc biệt, chỉ cần người cần ta, cho dù chỉ có 1 ngày, ta cũng nguyện ý cùng người, thẳng đến ngày người ko hề cần ta mới thôi!

— Thực sự? Thật tốt quá!

Quân Phi Vũ hưng phấn mà ở trên môi của hần nhẹ trác 1 chút- Được rồi, ta đắp lên ần. Sau này người Tư Trường Thanh chính là người Quân Phi Vũ ta, ko cho phép lại để cho người khác thân người nga!

Tư Trường Thanh khuôn mặt tuần tú trưởng được đồ bồng, đây là hân nộ hôn đầu tiên a! Cứ như vậy cho nàng đoạt đi.

Bất quá, tro lòng của hân ngọt, nhin ko được lật mở miệng, nhìn nàng ngậy ngô cười- ~Trường Thanh, kia chờ ta tro khoảng thời gian này hoàn thành xong, tới nhà người cầu hôn, có được ko? Được rồi, nhà người ở đâu a? Tro nhà đều có những ai a? Ta đến bây giờ còn ko biết đây! Người có phải hay ko nên nói?

Nhìn Quân Phi Vũ xinh đẹp hàm giận dữ quyết miệng, Tư Trường Thanh lông mi thật dài nhẹ nhàng quạt 1 chút, vẻ mặt vô tội nói- Người cũng ko có hỏi ta a!

__ Ta ko hỏi người, người liền ko chủ động giao cho a?

__ Hảo, hảo, hảo, ta giao cho, ta đây liền hướng người giao cho!- Tư Trường Thanh mặt mày tro lúc đó tất cả đều là tiểu ý, nhìn ánh mắt của nàng ngoại trừ sủng nịch, cũng chỉ còn lại 1 mảnh tình ý.

__ Nhà của ta ở kinh thành Long Đằng quốc, lần này ta là đào hôn chạy tới, đến Phượng Hoàng quốc du ngoạn, chỉ là ko muốn bị cha mẹ ta tìm được, thật ko ngờ, lại âm soa dương thác gặp người.

Tư Trường Thanh nói xong, có chút thấp thỏm bất an nhìn nàng, làm như cực sợ nàng sẽ mất hứng.

Quân Phi Vũ thật đúng là bị lời của hân giật mình- Cái gì? Đào hôn? Ha ha, ko nghĩ tới, người vẫn còn có loại này dũng khí. Vì sao? Là gia người chọn cho người nữ nhân ko tốt? Hay là người ko thích?

Tư Trường Thanh vừa cười, trước đây hân luôn luôn cười đến vân đạm phong khinh, hiện tại, tại đây nhẹ đạm tươi cười, lại thêm 1 phần làm cho người ta say mê ngọt ngào.

Hân thật ko có nghĩ đến, Quân Phi Vũ tư tưởng là như thế khác thường, theo lý, nữ nhân gia vừa nghe nói nam nhân đào hôn, nữ nhân nào ko tránh thì cũng khinh, mà nàng lại còn còn vẻ mặt hứng thú hỏi hân “Vì sao” chẳng lẽ thực sự là “Tình nhân tro mắt cũng ra Tây Thi”, vì thế hân mới thấy nàng thế nào cũng đều thuận mắt?

__ Ko! Cha nương chọn ai cũng đều là thiên kim tiểu thư, nhưng ta là ko có cảm giác, này tâm, người...- Hân nắm lên tay nàng, đặt ở ngực của hân thượng, nhàn nhạt nói- Sẽ ko nhảy!

Sau đó, 2 trông mắt thâm tình nhìn nàng, lại bồi thêm 1 câu- Thời gian thấy Tiểu Vũ, ta mới biết được, cái gì là tâm động, cái gì là tim đập, cái gì là lòng chua xót, cái gì là đau lòng, cái gì là yêu thương, nguyên lai con người, sâu tro tâm linh, thế nhưng có thể trang bị nhiều như vậy cảm xúc.

Nếu như người khác nói ra lời này, Quân Phi Vũ nhất định sẽ cảm thấy nam nhân này là đồ của nàng.

Thế nhưng, lời này theo Tư Trường Thanh tro miệng nói ra, nàng tin, hân trước kia là thật ko biết yêu, cũng ko có xa cầu quá cái gì, tâm tình hân liền là như thế, đạm bạc yên tĩnh, cái gì cũng ko cầu, cái gì cũng ko tranh, vì thế, hân thế ko hội được cái gì là lòng chua xót cái gì là cảm giác đau lòng.

Là dạng gia đình hoàn cảnh gì, mới có thể tạo ra được 1 nam nhân tinh thuần vô tranh thật là tốt như vậy?

Quân Phi Vũ tro đầu lại 1 lần nữa toát ra vấn đề này.

__ Trường Thanh, tro nhà của người là làm cái gì? Cha mẹ là làm quan? Hay là theo thương? Hoặc là nghề nông?

Tư Trường Thanh đạm đạm nhất tiểu- Tiểu Vũ có từng nghe nói qua tro chốn giang hồ có nói đến “2 cung tam các tứ trang bát đại phái”?

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Nghe nói qua, này có liên hệ với người?

Tư Trường Thanh gật gật đầu- Gia phụ chính là Vân Tuyết sơn trang trang chủ người Tham Mưu tên Miệng ta ở tro nhà là Hành lão tam, phía trên còn có 2 ca ca cùng 1 tỷ tỷ, chuyện tro nhà có cha mẹ cùng ca ca xử lý, vì thế, từ nhỏ đến lớn, người tro nhà đều vẫn ko thể nào quản ta, tùy vào ta phong hoa tuyết nguyệt sống. Thẳng đến năm nay 25 tuổi, gia phụ gia mẫu đều muốn ép ta cưới vợ, ta đây mới trốn thoát. Sợ bọn họ tìm được ta, cho nên mới chạy đến những quốc gia khác chung quanh du ngoạn.

__ Người chỉ có 1 người đi ra?

— Đúng vậy!- Tư Trường Thanh nhú mày cười khê- Thế nào? Người là lo lắng ta tự mình quản ko được?

Quân Phi Vũ làm như có thật gật gật đầu- Xác thực lo lắng! Trông người này bộ dáng ngậy ngốc, ta còn thật lo lắng người bị người ta bắt cóc.

Nói xong, nhìn thấy Tư Trường Thanh kia hắc tuyến gần đầy khuôn mặt tuần tú, lúc này mới nhin ko được cười ha ha đứng lên.

Tư Trường Thanh trừng mắt- Nguyên lai người là chộc ta nha! Tiểu Vũ, người thật là xấu!

Quân Phi Vũ dừng tươi cười, che miệng ho nhẹ 2 tiếng- Có phải hay ko cảm giác bị ta lừa? Hối hận?

— Ko! Ko hối hận! Chỉ là, lại để cho ta gặp được mặt khác 1 mặt của Tiểu Vũ, nguyên lai, ngoại trừ ưu nhã thông dong, Tiểu Vũ còn có 1 mặt đáng yêu như thế đẹp đẽ. Ta rất thích!

Tư Trường Thanh nói xong, nhìn nàng cười ko ngừng, cười đến Quân Phi Vũ có chút da đầu tê dại- Người cười được gian trá như thế, muốn làm gì?

— Ta nghĩ muốn...

— Hôn người- Kia 2 chữ cũng ko nói đến miệng, Tư Trường Thanh trực tiếp dùng hành động bày tỏ.

Tro lòng của hắn ở lặng yên nhớ kỹ, Tiểu Vũ, ta quá thích người, thích được quả muốn đem người ôm vào tro ngực, cả đời yêu người!

— Khụ khụ... , khụ khụ... ,

Đột nhiên, cửa truyền đến 1 tiếng ho nhẹ, cả kinh 2 người ôm hôn người cấp tốc tách ra.

Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn sang, chỉ thấy Tiêu Bạch đứng ở cửa, chính tự tiểu phi tiểu nhìn bọn họ.

Quân Phi Vũ ko hổ là kinh nghiệm khảo nghiệm lâu lẫn vào tay già đời tình trường, tro nháy mắt liền khôi phục thông dong, nhưng thật ra Tư Trường Thanh, tựa bị người “Bắt gian tại trận” như nhau, khuôn mặt tuần tú đỏ bừng 1 mảnh, thấy Quân Phi Vũ lại nở nụ cười.

— Tiêu Bạch, người cũng đừng dọa chết Trường Thanh.

Tiêu Bạch đi đến, cười nói- Nếu Trường Thanh đã đạt được thê chủ đại nhân tán thành, ko bằng làm cho Trường Thanh triệt đến Xuân Phong lâu cùng chúng ta cùng nhau tác làm bạn, dù sao Xuân Phong lâu còn có phòng ở.

— Trường Thanh, ý tứ của người đâu?- Quân Phi Vũ vẫn là tôn trọng hắn.

Tư Trường Thanh gật gật đầu- Nếu Tiêu huynh ý tốt như vậy, Trường Thanh lại há có thể ko tán thưởng, đương nhiên là nghe Tiêu huynh an bài.

Tư Trường Thanh mặc dù đơn thuần, người lại là băng tuyết thông minh, chỉ là mấy ánh mắt, hắn đã hiểu Tiêu Bạch ở tro lòng Quân Phi Vũ phân lượng thế nào, hắn ko cầu ánh mắt của nàng trường trú ở trên người của hắn, nhưng cầu, có thể lúc nào cũng thấy thân ảnh của nàng, ngày ngày cùng nàng nói lên 2 câu, tâm liền thỏa mãn!

Đã từng vân đạm phong khinh, tựa hồ bắt đầu dần dần cách xa chính mình.

— Tiêu Bạch, còn có chuyện khác sao?

Tiêu Bạch đem vật hồ sơ cầm tro tay đưa cho nàng- Đây là các phủ nha trình tư liệu nhân sự ngày mai bắt đầu dự thi, đang muốn tìm người thương lượng đây!

83. Q.1 - Chương 83: Đùa Thú Nơi Khuê Phòng

Quân Phi Vũ nhìn Tiêu Bạch đưa tới hồ sơ, dù cho nàng trước đã giao các quan sai tri huyện dùng tứ khai giấy Tuyên Thành đến họa cùng điền thông tin tư liệu, nhưng danh sách một nghìn cái tuần nam trúng cử, lũy đứng lên vẫn là 1 chồng lớn thật dày, nhìn rất đủ dọa người.

— Tiêu Bạch, đem tài liệu kia phóng trên bàn đi! Chúng ta cùng nhau nhìn xem có cái nhân vật nào xuất sắc, trước đem hần lấy ra đến, đến lúc đó ta lại lưu ý 1 chút.

Nói xong, Quân Phi Vũ nhìn thấy Tiêu Bạch cùng Tư Trường Thanh sắc mặt vì giật mình 1 chút, nàng đột nhiên cảm thấy làm cho thân là phu thê bọn họ vì mình chọn nam nhân dường như thật có 1 chút ko ổn, mang theo xin lỗi hướng bọn họ cười cười, lập tức đổi giọng nói- Quên đi, Tiêu Bạch, người vẫn là đem hồ sơ đưa đến phòng ngủ của ta, đêm nay ta lại từ từ xem.

Tiêu Bạch nhẹ nhàng cười- Ở nơi này xem đi! Có chúng ta giúp người, việc tuyển chọn cũng nhanh 1 chút! Đúng ko?

— Trường Thanh.

Tư Trường Thanh nhận được Tiêu Bạch ý bảo, cũng theo cười nói- Tiêu đại ca nói đúng, nhiều người, nhiều giúp đỡ. Trừ phi...Tiểu Vũ sợ chúng ta làm bừa!

Quân Phi Vũ nhìn bọn họ tuần mặt biểu lộ tươi cười, ở trên người của bọn họ, nàng nhìn thấy bao dung cùng thông hiểu, mũi đột nhiên có chút lên men.

Đi lên phía trước, nàng giang 2 tay 1 tả 1 hữu chăm chú đưa bọn họ ôm lấy, tựa đầu mai nhập bọn họ liền dựa vào tro lòng cùng 1 chỗ, thanh âm bởi vì cảm động, mà mang theo 1 tia khàn khàn- Tiêu Bạch, Trường Thanh, cảm ơn các người đối với ta khoan dung cùng bảo vệ! Ta rất cao hứng, thực sự! Rất cao hứng. . .

Rõ ràng rất cao hứng, lệ lại chảy xuống.

Tiêu Bạch vỗ nhẹ lưng của nàng, mũi cũng có chút toan- Đứa ngốc, nếu cao hứng, nên cười mới đúng.

Hắn biết, Quân Phi Vũ minh bạch bọn họ khổ, cũng minh bạch bọn họ thỉnh thoảng sẽ có ủy khuất, vì thế, mỗi lần nàng mặc kệ với ai cùng 1 chỗ, đồ hội tận lực làm cho đối phương cảm giác hài lòng, cảm thấy mình được nàng cần, cũng làm cho đối phương cảm giác được cùng nàng cùng 1 chỗ là bao nhiêu vui vẻ cùng hạnh phúc.

Bọn họ tình tường cảm nhận được tâm ý của nàng, nàng yêu mỗi 1 người bọn hắn, chỉ cần lựa chọn, liền tuyệt đối sẽ ko vì người nam nhân này, mà buông tha người nam nhân kia.

Vì thế, bọn họ đều cam tâm tình nguyện theo sát nàng, chỉ cần có thể cùng nàng cùng 1 chỗ, chẳng sợ thụ 1 chút ủy khuất, ăn 1 chút khổ, bọn họ cũng đều ko sao cả.

Chỉ cần, có thể cùng nàng cùng 1 chỗ bắt bọn hắn chết, đáp án chính là tình nguyện!

— Oa, lão đại, các người ôm cùng 1 chỗ làm gì?

Giữa lúc 3 người lặng yên cảm thụ được đây đó là ôn nhu cùng ấm áp, truyền lại 1 tiếng tiếng sấm bàn tiếng vang ở cửa vang lên, này lớn giọng, nghe thấy cũng biết là kia Trình Nhất Dao tới.

Trình Nhất Dao đến gần vừa nhìn, phát hiện Quân Phi Vũ viền mắt hồng hồng , lại ngạc nhiên hướng phía Tiêu Bạch cùng Tư Trường Thanh trừng mắt, trách cứ trừng mắt bọn họ- Các người ai khi dễ Vũ nhi? Nhìn nhìn, đem Tiểu Vũ của ta nhè đều lộn ngược!

Quân Phi Vũ hít 1 hơi, kéo tay hắn- Nhất Dao, bọn họ ko khi dễ ta, là bởi vì các người đều đối với ta quá tốt, ta quá cảm động mới rơi lệ.

— Thật vậy chăng?- Trình Nhất Dao vẫn còn có chút hoài nghi.

— Thực sự!

Nhìn thấy Quân Phi Vũ dùng sức gật đầu, Trình Nhất Dao lúc này mới thoải mái cười- Ko có việc gì là được rồi! Ai dám khi dễ Vũ nhi, ta Nhất Dao bổ hắn!

Kia khoa trương ngữ khí cùng biểu tình, chọc cho Quân Phi Vũ nhẹ cười ra tiếng.

Sảo khuynh, Quân Phi Vũ hướng bọn họ khoát tay áo- Được rồi, đều ngồi xuống đi!- Quay đầu lại hướng Tư Trường Thanh nói- Trường Thanh, vết thương của người còn chưa khỏe, người hồi nằm trên giường đi! Nơi này có 3 chúng ta là được.

— Ta ko phiền lụy! Mấy ngày nay nằm được làm xương cốt ta đều cứng rắn, thương thể kia đã hảo được ko sai biệt lắm, hiện tại chỉ là vấn đề tĩnh dưỡng. Như vậy ngồi 1 chút ko có việc gì, người ko phải đã nói, “Tâm tình khoái trá mới có trợ giúp thân thể phục hồi như cũ” sao?

Tư Trường Thanh nhàn nhạt cười nói, ngữ khí giữa lại có 1 cỗ kiên trì ko cho người cự tuyệt.

Quân Phi Vũ cũng ko miễn cưỡng hấn- Được rồi! Người có thể theo chúng ta cùng nhau nhìn nhìn, bất quá, nhưng nếu ko thoải mái nhất định phải lên giường nghỉ ngơi, biết ko?

Tư Trường Thanh gật đầu, cười yếu ớt- Biết rồi!

4 người vây quanh bàn ngồi xuống, bắt đầu đối kia xấp tài liệu thượng tham chọn tuần nam từng bước từng bước tiến hành sàng chọn, điều kiện tốt làm thượng ký hiệu ngay 1 góc, vài người người nhanh nhẹn mau chân, thể nhưng 1 canh giờ liền đem tư liệu cấp chỉnh lý đi ra.

— Vũ nhi, người xem này ko tồi! Lông mày rậm mắt to, vẻ mặt chính khí, cảm giác cùng ta thật giống- Trình Nhất Dao rút ra hé ra giấy Tuyên Thành đưa cho Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ tiếp nhận vừa nhìn, trên giấy Tuyên Thành vẽ nam nhân đường nét thật đúng là cùng Trình Nhất Dao là 1 loại hình, đồng dạng cương nghị khuôn mặt tuần tú, lông mày rậm mắt to, mũi thẳng rất, nhìn nữa tên: Cổ Tuệ Tĩnh.

Quân Phi Vũ vừa thả tay xuống, đầu này lại nghe Tiêu Bạch nói- Vũ nhi, người xem này cũng ko sai!

Còn chưa có nhìn, Tư Trường Thanh cũng đưa cho hé ra qua đây- ...Tiểu Vũ, này cũng ko sai!

Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn nhìn Tiêu Bạch, đột nhiên hỏi- ...Tiêu Bạch, người là chủ sự thi đấu lần này, tro triều có người nào phía sau đối với người dứt lốt?

Tiêu Bạch cười khê- Có!

— Thật sự có? Kia lẽ có nặng hay ko?- Quân Phi Vũ cười đến vẻ mặt gian trá- Người ko phải ăn được rất nhiều hắc sao.

Tiêu Bạch có chút ko nói gì- Người hi vọng ta đem người bán? Bán cái giá cao?

Quân Phi Vũ nụ cười giả tạo nói- Nếu ko, chúng ta phải làm gì, nếu những người này nhiều tiền, ta liền cho hấn dâng nộp hắc hết, thể nào?

Tiêu Bạch lần này trực tiếp trừng nàng, tuần mặt trầm xuống- ...Vũ nhi, người đây là cái sư chủ ý gì? Này nhưng quan hệ đến an toàn cùng hạnh phúc của người, có thể tùy tiện lấy đến đùa giỡn hay sao?

Quân Phi Vũ vừa nhìn Tiêu Bạch sinh khí, quyết miệng, thấp giọng hừ- Như thể hung, cũng ko biết ở đây ai mới là lão đại, tất cả nghe theo người, sao còn muốn ta đây cái công chúa để làm chi!

Tư Trường Thanh nhìn Quân Phi Vũ tro lòng ức nguyệt, hướng nàng lộ ra 1 ảm áp tươi cười, ôn nhu khuyên giải an ủi- Tiểu Vũ, ý Tiêu đại ca là, chỉ cần liên quan đến đến an toàn của người, ngay cả cho hấn thiên kim vạn ngân, hấn cũng ko để vào mắt. Tro mắt của hấn chỉ có người!...

Quân Phi Vũ liếc Tiêu Bạch liếc mắt 1 cái, cười duyên hướng Tư Trường Thanh ngồi ở bên người nàng, sát lại gần- ...Vẫn là Trường Thanh nói ngọt, minh bạch tâm tư của ta.

1 phen nói, lại rước lấy Tiêu Bạch cùng Trình Nhất Dao mắt lạnh.

Quân Phi Vũ giả bộ ko có thấy, thân thủ ngáp 1 cái- Được rồi! Hôm nay đến đây đi! Ta phải trở lại hảo hảo ngủ cái mỹ dung, ngày mai mới có tinh thần ứng phó này đó các mỹ nam. Tiêu Bạch, người giúp ta đem tư liệu lấy tới. Trường Thanh, người cũng nghỉ ngơi thật tốt, đừng mệt nhọc a!...

Trình Nhất Dao cảm giác vẫn bị nàng bỏ qua, tro miệng bất mãn la hét-Tiểu Vũ nhi, vậy ta đâu? Người thế nào liền ko an bài an bài của ta nơi đi?

_ Người a?- Quân Phi Vũ ngấm hần 2 mắt, hoàn nhiên cười- Người còn có thể để làm chi, người là được rồi hảo đi làm thống lĩnh tuần tra của người đi!

_ Vũ nhi, người tuyệt ko thương ta!

Trình Nhất Dao cương nghị khuôn mặt tuần tú thượng lộ ra đứa nhỏ bàn ủy khuất, 1 đôi mắt to lóe đáng thương quang mang.

Quân Phi Vũ lừa thân đến trước mặt hần, vươn người nhẹ nhàng ôm lấy cổ của hần, ngón tay thon dài nhẹ nhàng thổi mạnh gương mặt hần, yêu mị cười- Nhất Dao, nói đi! Người muốn gia thế nào đến thương người? Là phía trước đến? Vẫn là phía sau đến? Hay là trước tiền lại hậu? Do người chọn, có được ko?

Nàng 1 bên lặc lặc thanh âm nói làm cho người ta miên man bất định ái muội, 1 bên lại dùng thân thể mềm mại liếm bụng dưới hần, chọc cho Trình Nhất Dao 1 cỗ nhiệt huyết nhăm nhe xông lên, chính trường khuôn mặt tuần tú ở tức khắc trưởng được đỏ bừng, ghen 1 cỗ nóng kính ko chỗ phát tiết.

Tình thế cấp bách cái này, nhìn trước mắt kia trường phần hồng cái miệng nhỏ nhắn, hần bỗng nhiên 1 phen phủng ở đầu của nàng, cúi đầu liền sâu hôn đi.

Quân Phi Vũ bị hần 1 chút ngăn lại miệng, cảm giác được trên môi truyền đến đau nhói, lúc này mới cảm giác mình ngoạn lớn, lần này chơi với lửa có ngày chết cháy !

Cứu mạng a!

Quân Phi Vũ dùng sức huy 2 tay, hướng mặt khác 2 nam nhân cầu cứu, nhưng 2 nam nhân đứng bên cạnh lại đồng thời quay mặt đi, làm như ko thấy.

Ở mỗi cái thời gian, này đó các nam nhân cũng là rất có ăn ý!

Quân Phi Vũ 1 thoát khai Trình Nhất Dao ràng buộc, song quyền liền dùng sức hướng trên người hần kêu, cái miệng nhỏ nhắn ko ngừng tức giận mắng- Chết tiệt Trình Nhất Dao, người này rất phụ! Người này đi hôn, vẫn là cần nha, người xem người 1 chút, thế nhưng đem môi của ta hôn đều sưng lên. Ta cho người biết, sau 1 tháng chỉ kỳ, người đừng mơ tưởng thượng giường của ta!

Vừa nghe ko cho phép lên giường, Trình Nhất Dao mặt mày vừa rạn rở lập tức bày biện ra khổ qua trạng, kéo 2 cái lỗ tai cầu khẩn- Tiểu Vũ nhi, ta sai rồi! Tha thứ ta đi? Người muốn đánh muốn mắng cũng được, chính là đừng ko cho ta lên giường, kia ko được ghen chết ta a?

Quân Phi Vũ hừ lạnh, khề gắt nói- Ghen chết người cũng xứng đáng, ai bảo người làm ta ko thoải mái? Ko có quý củ, ko được phạm vi! Ta xem 1 chút sau này các người ai còn dám ở trước mặt ta làm càn? Có phải hay ko ta đối với người các thật tốt quá, vì thế các người liền quên hết tất cả, có phải hay ko? Tro mắt của các người có còn hay ko ta đây cái thê chủ đại nhân, có hay ko ta đây cái công chúa điện hạ?

Quân Phi Vũ càng nói càng tựa như vậy 1 hồi sự, thanh âm cũng dần dần cao lên.

_ Oan uống a! Trời đất chứng giám, ta Trình Nhất Dao lúc nào đều đem Tiểu Vũ nhi đặt ở đầu quả tim thượng yêu thương, lòng bàn tay thượng che chở, đại ca, người tới bình phân xử, ngũ đệ ta lúc nào dám quá nghĩ như vậy? Ta nếu thật như vậy làm, thì sẽ bị Thọ Tinh Công treo cổ. . . đến chết sao?

Trình Nhất Dao bị thúc nghĩ, nếu như trước mặt của hần có thông lộng, hần tuyệt đối sẽ dùng sức kích trống, vì chính hần mình oan.

Tiêu Bạch nhìn Quân Phi Vũ chơi nữa đi xuống, này Trình Nhất Dao phi bị nàng ép khóc ko ra nước mắt! Rốt cục vẫn phải ko đành lòng nhìn Trình Nhất Dao bị khi dễ.

_ Vũ nhi, Nhất Dao tính tình người còn ko rõ ràng lắm sao? Hần là cái thẳng tính, nghĩ đến cái gì nói cái đó, muốn làm cái gì liền làm cái đó, người ko phải liền thích hần này trực lai trực khứ tính tình sao? Nếu hần có chỗ nào nói ko đúng, làm được ko tốt, đó cũng là ta đây làm đại ca ko quản giáo tốt miệng người yên tâm, quay đầu lại ta nhất định giúp người thu thập hần!

Quân Phi Vũ cố gắng đành chỉ cười, mặt cười còn bằng bó được tử chặt- Hảo! Ta sẽ tin người lần này, sau này bọn họ nếu có ko phải, người này làm đại ca cũng muốn thụ liên quan chi trách.

Nói xong, nàng sợ lại ghen ko đi xuống, lập tức phát tay áo mà đi, lưu lại 3 nam nhân vẻ mặt đau khổ 2 mặt nhìn nhau.

Quân Phi Vũ vừa về tới tẩm cung của mình, nghĩ đến Trình Nhất Dao kia trương cương nghị khuôn mặt tuần tú thượng ghen khuất ko ngớt biểu tình, nàng thật sự là ko nhịn được, kiều gòn như chuông tiếng cười, đường hoàng vang lên làm càn.

Nhìn thấy chủ tử cười đến thở ko ra hơi, liền nước mắt đều bật cười, Tình Nhi cũng nữa kiềm chế ko được đẩy lòng thật là tốt hiếu kỳ, cẩn thận từng li từng tí hỏi lên tiếng- ...Công chúa, chuyện gì buồn cười như vậy? Nói ra để nô tỳ cũng cao hứng đi?

Quân Phi Vũ thu lại cười, hướng Tình Nhi khoát tay áo- Ko có việc gì! Ko có việc gì!

Đây là nàng cùng các lão công nàng tro lúc đó khuê phòng chi thú, tại sao có thể nói cho tiểu nha đầu này biết đây? Đương nhiên chỉ có thể tự cái vụng trộm vui vẻ.

1 đêm trôi qua, 15/12/118, tới ngày công chúa chọn phu.

Xét thấy vấn đề an toàn, lần này công chúa chọn phu hoạt động địa điểm cũng ko phải là ở hoàng cung, mà là định ở tại kinh thành đệ nhất lâu. . . Phi Vũ Hiền.

Đương nhiên, bây giờ Phi Vũ Hiền chủ tử sớm đã ko phải họ “Kinh”, ở ko lâu, đã đổi họ... Quân.

Kinh gia tất cả sản nghiệp, đã có hơn phân nửa vào tro tay Quân Phi Vũ, hơn nữa, còn đang lục tục ko ngừng mà tiến hành xác nhập trung.

Kinh gia kinh này nhất dịch, tuy nói Quân Phi Vũ miễn bọn họ trọng tội tru di cử tộc, vẫn chưa giống trống khua chiêng sửa trị bọn họ. Thế nhưng, ngay cả chỉ là đả kích như vậy, cũng 1 chút đem kinh gia đánh vào thảm cảnh bần nông và trung nông.

Tục ngữ nói: Dân ko cùng quan đầu! Cường thịnh trở lại thương nhân, quan lớn hơn nữa, cũng đánh ko lại tay cầm thiên hạ hoàng quyền.

Quân Phi Vũ muốn để cho bọn họ trọn đời thoát thân ko được, đó là chuyện dễ dàng.

Chỉ bất quá, hiện tại ko có đem bọn họ nhất cử tiêu diệt, còn cho bọn hấn lưu 1 đường cơ hội kéo dài hơi tàn, chẳng qua là muốn ẩn ở phía sau Kinh gia cái kia cá lớn cấp câu đi ra mà thôi.

Có 1 số việc, kỳ thực Quân Phi Vũ sớm đã tro lòng hiểu rõ, nhưng hiện tại ko có bắt được nhược điểm người khác, tự nhiên ko thể đem nàng ta đưa vào chỗ chết.

Tương phản, nếu là hiện tại bị nàng ta ẩn từ 1 nơi bí mật gần đó người nào đó bắt được cái gì nhược điểm, lại đem nàng 1 quân nói, dù cho đến lúc đó có mẫu hoàng bảo vệ nàng, 1 khi sự tình lớn đến rước lấy người tro thiên hạ chỉ trích, sợ rằng mẫu hoàng cũng ko tốt đành hướng người tro thiên hạ giao cho.

Hiện tại, bên cạnh nàng tuy có ngũ đại phu thị cực kỳ kỳ hạ thế lực giúp, thế nhưng, ở tro triều, bởi này tiền thân tạo nghiệt, dẫn đến của nàng uy vọng vẫn kì thấp, ngay cả ngày khác đẳng cơ xưng đế, sợ rằng nàng này vị trí nữ hoàng cũng ngồi ko được lâu.

Vì thế, nàng mới có chọn phu chi tâm, tên là chọn phu, kỳ thực nàng là ở dự bị chọn nhân tài!

Nàng Quân Phi Vũ bất động thì thôi, 1 khi khê động liền muốn kinh thiên.

1 ngày nào đó, nàng muốn người của nàng trải rộng khắp thiên hạ, nàng phải đem vô gian đạo rốt cuộc tiến hành, đem tình báo của mình tổ chức thẩm thấu toàn bộ Hoàn Tinh đại lục, nhìn đến lúc đó ai còn dám khi dễ nàng.

Công chúa chọn phu đem ở kinh thành đệ nhất lâu giờ Tỵ chính thức cử hành tin tức, từ lúc mấy ngày trước cũng đã truyền ra.

Đây chính là kinh thành 1 đại thịnh sự, từ đủ loại quan lại, cho tới nông dân dân chúng, ko 1 ko trông ngóng lấy dãi, kỳ vọng có thể chen vào đi nhìn thượng 1 2.

Đương nhiên, càng nhiều hữu tâm nhân là muốn biết, này một nghìn danh tuần nam ở giữa vị kia nhi tử hoặc thân thích nhà mình, có thể ko bắt được cửa ải thứ nhất, đạt được công chúa điện hạ ưu ái.

Giờ mẹo mật, trước lúc xuất phát, Quân Phi Vũ lại đứng ở trước gương đồng, cuối cùng xem kỹ hình dạng của mình.

Vân kế cao vút, phía bên trái nhưng thật ra cài 1 hình quạt trâm, trâm cài thượng khảm nam cừu đá kim hoa, phía bên phải tà cấm 1 chi hồ điệp tua cờ châu sai, tua cờ toàn bộ do thủy tinh xuyên thành, theo đầu đong đưa, nhoáng lên nhoáng xuống tro lúc đó, loé sáng ra mắt sáng quang mang.

Màu mắt nhẹ điểm bằng màu hồng hoa, lộ ra nhẹ nhàng quyến rũ, sấn được da thịt trắng tuyết, 2 tròng mắt như thu thủy, sâu u tựa như đầm, cứ như vậy nhàn nhạt nhìn người, tựa như có thể xem thấu của người tất cả, làm cho người ta ko tự chủ được đối với nàng sản sinh 1 loại kính nể.

2 tròng mắt thần động tro lúc đó, nhưng lại nhìn quanh sinh huy, thu ba dập dờn giữa, lưu tiết ra phong tình vạn chủng.

Mặc trên người quần áo vàng nhạt sắc trường bào khoan tay áo, dùng chỉ bạc tuyến câu ra những đóa tường vân, đẹp đẽ quý giá đến cực điểm, màu tím nhạt mặt ngực lộ ra 1 cổ xinh đẹp, trước ngực kia đóa mẫu đơn càng kiều diễm nở rộ, mảnh khăn thắt lưng dùng 1 cái tử sắc khoan biên đai lưng buộc lại, bên ngoài bào bao phủ hạ, ko doanh nắm chặt vòng eo như ẩn như hiện.

Cũng may đứa nhỏ tro bụng mới hơn 3 tháng, cái lồng thượng này rộng lớn ngoại bào, bó buộc thắt lưng đi lên trát 1 điểm, vì cổ bụng còn ko tính quá rõ ràng, nghĩ đến vóc người của mình rất nhanh sẽ trở nên bần sủng ko chịu nổi, Quân Phi Vũ vẫn là than nhẹ 1 tiếng.

— Đi thôi!

Nàng chậm rãi vươn cánh tay, Tình Nhi vội vàng tiến lên nâng, lấy 1 loại vương giả chi tư chậm rãi bước khỏi Phi Vũ cung.

Hôm nay là ngày đặc biệt, trải qua ám sát lần trước, Tiêu Bạch bọn họ cũng ko dám phớt lờ nữa, đối lần này ở ngoài cung cử hành hoạt động an toàn cùng hoàn cảnh chuyển hạ, thận chi lại thận.

Ngay cả nữ hoàng bộ hạ, cũng chủ động phái ra đại đội thị vệ tro cung đến Phi Vũ Hiên cấp Quân Phi Vũ hộ giá.

Nữ hoàng bộ hạ đối Quân Phi Vũ coi trọng, lại điện định nàng vị trí hết sức quan trọng, rất nhiều người tro lòng đối người này biến cố huyền, lại lặng yên phát sinh biến hóa.

Lấy Trình Nhất Dao dẫn đầu thị vệ đội sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, Trình Nhất Dao thân đảm nhận vị trí chủ đạo cưới ngựa, Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn 1 trước 1 sau áp trận, Tiêu Bạch cùng Quân Thiên Hựu thì sáng sớm tới Phi Vũ Hiên kiểm tra đội mệnh.

Khi bọn hắn thấy Tình Nhi đỡ 1 thân trang phục xuất hiện ở trước mặt mọi người, ngay cả thường thường thấy Quân Phi Vũ là Trình Nhất Dao cùng Tiêu Bạch bọn họ, bình thường nhìn quen Quân Phi Vũ xuyên đơn sắc y phục, chỉ cảm thấy thanh lệ thoát tục, đẹp đẽ động lòng người.

Bây giờ ở dưới trang phục trang điểm Quân Phi Vũ, lại để cho bọn họ nhìn ko được sinh ra “Nghĩ là tiên nữ hạ phàm đến, ngoài đầu nhìn lại cười trắng tinh hoa” thần phục!

Đồng thời, cũng bị trên người nàng tự nhiên phát ra khí chất cao quý sở khuynh đảo thuyết phục.

Bọn họ còn như vậy, kia thị vệ cung nữ liên liên can càng ko cần phải nói, cả đám thấy mục trường khẩu ngọc, thậm chí, ngọc được liên dao tro tay thượng đều nắm bắt ổn, “Loảng xoảng lang” 1 tiếng rụng rơi trên mặt đất, kinh trở về thần trí mọi người.

Quân Phi Vũ đôi mi thanh tú vừa nhú, đôi mắt sáng nhẹ mị, quét về phía chỗ kia thanh âm, hàn quang nơi đi qua, sở hữu thị vệ đều cảm giác sau đầu 1 trận cảm giác mát, dường như nước đá xối đầu, nhất thời tro lòng tỉnh táo lại.

Trình Nhất Dao nhìn thuộc hạ của mình biểu hiện như vậy thất thố, nhin ko được sử xuất nội lực, hét lớn 1 tiếng- Bày giá!

1 tiếng này sư tử hồng, còn đem đại bộ phận người tâm thần cấp chấn được run rẩy, nhìn thấy quan trên sắc mặt kém như vậy, tro thanh âm lộ ra kia cơn tức giận, e sợ trở về lại bị phạt, ko dám nghĩ ngợi lung tung, cả đám chính thần tiên coi, bày ra bộ dáng quân nhân đến.

Quân Phi Vũ nhìn đội thị vệ trạng thái hồi phục, nhẩn mi cuối cùng là giãn ra, ở Trình Nhất Dao nâng hạ, 1 người nằm nghiêng ở nhuyễn tháp thượng tro xe ngựa, nhẹ dựa vào chần gấm, tay chống đầu, nhắm mắt dưỡng thần.

Dàn xếp hảo Quân Phi Vũ, Trình Nhất Dao kéo dây cương, lại là rống to 1 tiếng- Khởi giá!

Xe ngựa chậm rãi đi trước, Quân Phi Vũ nhắm 2 mắt, môi nổi lên 1 tia cười yếu ớt.

84. Q.1 - Chương 84: 1 Nghìn Tuấn Nam Đại Tái (thượng)

Dọc theo đường đi, những nơi đi qua, Quân Phi Vũ loáng thoáng nghe được đều là đang nói luận lần này chuyện công chúa chọn phu, tro lòng của nàng cười thâm, này ở hiện đại phi thường nóng nảy chọn tú hoạt động, tới cổ đại lại cũng thành 1 cái cộc tin mới.

Phi Vũ Hiên cái kia đường cái, 3 bước 1 tốp, đứng đầy đại nội thị vệ, từng người 1 cương nghị trên mặt khảm nạm 1 đôi song lợi mục, ở đám người chung quanh trung qua lại bắn phá, rất sợ có bất kỳ 1 tia sơ xuất.

4 phía Phi Vũ Hiên, chật ních người xem náo nhiệt, nhưng cửa lại thủ vệ tầng tầng, lần hoạt động này Quân Phi Vũ chưa từng nghĩ tới muốn mời bất luận kẻ nào đến vây xem, chỉ là bởi vì nhân số đông đảo, mới đưa chọn bất địa điểm định ở tại Phi Vũ Hiên.

Mà này nhóm nam nhân trúng cử, nàng sẽ bồi dưỡng bọn họ trở thành những nhân vật xuất chúng, về phần Tiêu Bạch cùng Tần Nham Ngạo thủ hạ, thì đang âm thầm hành sự, 1 mình tối sầm lại, như vậy càng có lợi cho nàng nắm tro tay toàn cục.

Quân Phi Vũ ở Trình Nhất Dao nâng hạ, 1 chút loãn giá, 4 phía liên vang lên thanh âm điếc tai nhức óc- Cung nghênh công chúa điện hạ!

Đứng ở cửa chính là Tiêu Bạch cùng Quân Thiên Hựu, bọn họ làm ra thanh thế như vậy lớn, phô trương bày như vậy chi đủ, sợ rằng đây cũng là Tiêu Bạch bọn họ thay nàng lập ra oai phủ đầu đi? Cũng đỡ phải ngày sau này giúp đỡ ranh con tiến cung, ko tuần thủ an phận.

Tro mắt nàng hiện lên mỉm cười, mặt cười vì ngưỡng, bày làm ra 1 bộ liếc nhìn thiên hạ cao quý tư thái, ở Trình Nhất Dao, Tiêu Bạch, Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu còn có Mạch Thiên Hàn ngũ đại tuấn nam cùng đi hạ, đang lúc mọi người cực kỳ hâm mộ, cúng bái, kinh diễm tro ánh mắt, chậm rãi nhảy vào đại môn Phi Vũ Hiên.

Đi qua đại đường Phi Vũ Hiên, đi vào đình viện, Quân Phi Vũ liền nhìn thấy cả vườn các màu mỹ nam, hoặc ngồi hoặc đứng bày ra các loại tư thái mê người, vây quanh 4 phía đợi nàng ở địa điểm phỏng vấn, Di Tâm các.

Nguyên lai các mỹ nam còn tương đối tùy ý, 1 thấy mọi người vòng vây Quân Phi Vũ đi tới, cả đám tinh thần chấn hưng.

Quân Phi Vũ đôi mắt đẹp nhẹ quét này đó trúng cử 1 nghìn mỹ nam, đầy mắt hiện lên 1 tia kinh ngạc, nhìn bức họa, đại đa số nam nhân cũng ko chỗ nào thần kỳ, nhưng hiện tại xem ra, này bức họa kỹ thật đúng là vụng về, thế nhưng cũng ko có thể đem này đó mỹ nam phong thái cho thấy đến, theo hiện trường đến xem, này đó nam nhân hình dạng cùng khí chất có thể so với bức họa kia người sánh hơn tốt được nhiều lắm.

Nguyên bản nàng còn ko có hứng thú, lần này vừa nhìn nhiều như vậy mỹ nam, các loại các khoản tấn ở tro đó, này trận thế, có thể sánh bằng hiện đại siêu nam thi đấu cũng cường hơn rất nhiều, xem ra, nàng ngày sau điểm phúc cũng ko cạn a!

Đang lúc nhìn đến Quân Phi Vũ như vậy tuyệt sắc kiều nhân đoạt nhân tâm hồn, ko ít nam nhân vô ba ánh mắt tro nhảy mắt trở nên lửa nóng.

Bên tro Di Tâm các.

Săn sóc Tiêu Bạch sớm đã riêng ở gấm trường kỷ thượng vì nàng phô hảo chăn gấm, để làm cho nàng có thể thoải mái mà dựa vào ở phía trên, muốn nằm muốn ngồi cũng được.

Vừa nhìn thấy kia săn sóc bố trí, nghe kia nhàn nhạt trà hương, tâm ý Tiêu Bạch, ngay những chi tiết này chỗ thể hiện được vô cùng nhuần nhuyễn, mặc kệ kia sự kiện có hấn chủ trì, Quân Phi Vũ tuyệt đối là trăm phần trăm yên tâm.

— Vũ nhi, ngồi đi!- Tiêu Bạch nhẹ đỡ nàng ngồi lên, lại cầm gối ôm điểm ở hông của nàng hạ, làm cho nàng thoải mái mà nghiêng dựa vào gấm trường kỷ thượng- Thế nào? Thoải mái ko?

Quân Phi Vũ gật gật đầu, hướng hấn nhẹ nhàng cười- Tiêu Bạch, người nghĩ được thật là chu đáo.

Tiêu Bạch hỏi nàng cười- Hôm nay quá nhiều người, sợ người ngồi lâu sẽ mệt, nếu như mỗi mệt, chúng ta liền sớm 1 chút bày giá hồi cung! Được ko?

Quân Phi Vũ gật đầu- Hảo!

Từ tro nhà xuyên thấu qua rộng lớn cửa sổ nhìn ra, có thể tinh tường thấy những nam nhân kia đứng ở bên ngoài, Quân Phi Vũ phượng con người nhẹ mị, môi đỏ mọng khê nhếch, âm như châu ngọc rơi bàn- Mấy người các người đều ngồi xuống hạ đi!

Trình Nhất Dao tiến đến trước mặt Quân Phi Vũ, gãi đầu cười ngây ngô nói- Vũ nhi, ta xem ta còn là ra tuần tra đi, nếu ở chỗ này tro phòng, ko ghen chết mới là lạ.

Mạch Thiên Hàn cũng theo nói- Ngũ đệ, ta cùng người ra, nơi này có đại ca bọn họ là được.

Quân Phi Vũ ko có miễn cưỡng bọn họ, có bọn họ bên ngoài vừa nhìn cũng tốt, phất tay 1 cái- Đi, các người đi đi!- Nghiêng đầu lại hỏi Tiêu Bạch- Nhân viên đều sắp xếp xong xuôi?

Tiêu Bạch trả lời- Đều sắp xếp xong xuôi, tư liệu ở trên án đài miệng ký hiệu cũng đều làm.

Quân Phi Vũ gật đầu- Hảo, vậy liền bắt đầu đi, từng bước từng bước đến!

Tiêu Bạch vung tay lên, Tiểu Tu đứng ở cửa lập tức tỉnh ngộ.

Quân Phi Vũ nghe được Tiểu Tu dùng vang dội thanh âm hô lên- Công chúa chọn phu thi đấu hiện tại bắt đầu, phía dưới do đệ nhất hào Liễu Thành Phong đi vào phỏng vấn, số 2 Lãnh Thiên Tà thỉnh tác hảo chuẩn bị!

Chỉ chốc lát, 1 vị nam nhân mặc bạc trường bào đi đến, vừa tiến đến, tầm mắt liền chăm chú khóa ở trên người Quân Phi Vũ, liền lễ đều quên đi, khiến cho Tiểu Tu ở nơi đó nhắc nhở- Liễu công tử, còn ko mau bái kiến công chúa điện hạ!

Kia Liễu Thành Phong này mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng khom mình hành lễ- Liễu Thành Phong khấu kiến công chúa điện hạ, công chúa vạn tuế vạn tuế!

Nói xong, tầm mắt vẫn là khóa ở trên người Quân Phi Vũ, vẻ mặt kinh diễm vẻ, ko chút nào che giấu.

Quân Phi Vũ nhìn này nam nhân xích 1 lỏa biểu hiện ra chính mình hứng thú, đôi mi thanh tú nhẹ tức 1 chút, nâng chung trà lên uống 1 ngụm, hơi há mồm- Đã ngốc lại sắc! Chà! Tiểu Tu, đổi kẻ tiếp!

Tiểu Tu lập tức hội ý- Liễu công tử, xin mời!

Liễu Thành Phong lúc này mới kịp phản ứng, vừa Quân Phi Vũ nói là hấn, lập tức quỳ xuống- Công chúa điện hạ, chẳng biết tại sao chưa phỏng vấn đã đem Thành Phong đuổi ra?

Quân Phi Vũ nhàn nhạt nhìn hấn, lạnh lùng nói- Nếu là nam nhân cùng bản cung ko có duyên phận, cũng ko cần phải tiến vào tiếp theo đóng. Xin mời!

Quân Phi Vũ hướng Tiểu Tu mắt liếc xéo liếc 1 cái, Tiểu Tu lập tức kéo cánh tay Liễu Thành Phong, đưa hấn hướng môn kéo đi, Liễu Thành Phong vẫn chưa từ bỏ ý định, hơi quay đầu lại rống to hơn- Công chúa điện hạ, người sẽ hối hận!

— Kề tiếp!

Nhân vật thứ 2 vào, nhưng thật ra làm cho Quân Phi Vũ cảm giác trước mắt sáng ngời, người tới lại 1 thân ngân màu đen trang phục, thoát nhìn anh tuấn bất phàm, tóc dài cứ như vậy tự nhiên rối tung, trơn bóng khoan trán, 1 đôi hẹp dài phượng con người lộ ra 1 cổ băng lãnh hàn quang, tựa hồ chỉ cần hấn nhìn người liếc mắt 1 cái, người cũng sẽ bị hấn đông cứng.

Nam nhân có khí thế như vậy, thật đúng là rất hiếm thấy!

Quân Phi Vũ trừu khởi tài liệu của hấn liếc 1 cái, Lãnh Thiên Tà! Nhìn thấy kia tả thượng giác làm hạ ký hiệu, môi của nàng giác hơi câu dẫn ra.

Lãnh Thiên Tà tự tiến vào liền nhìn ko chớp mắt, vững vàng đương hướng nàng hành lễ, ánh mắt liền định ở án trên đài trước mặt Quân Phi Vũ, cũng ko có vẻ thất lễ, thái độ lại có vẻ ko nịnh ko kêu, biểu hiện của hấn làm cho Quân Phi Vũ cho 80đ.

Xem ra là Liễu Hạ Huệ, này đủ rối loạn, cú hảo ngoạn, rất tốt! Này nàng muốn!

Quân Phi Vũ ngấm 1 chút hấn giới thiệu vắn tắt, tựa như ở thì thào tự nói, lại tựa như đang hỏi hấn- Lãnh Thiên Tà, đến từ Tây Vực Lãnh gia, am hiểu nhất ám khí cùng chế độc? Bát tuyệt trung am hiểu kỳ cùng thư pháp?

Lãnh Thiên Tà lại lạnh lùng trở về 1 chữ- Phải!

Liền tôn xưng cũng ko có, xem ra là cái tên ko tốt điều giáo, bất quá, người nam nhân này đã suất lại khốc, nhưng thật ra đối với nàng hợp rất khẩu vị- Tiểu Tu, Lãnh Thiên Tà lưu lại!

Như vậy cấp tốc liền quyết định, liền thi cũng ko dùng thi phía dưới kia quan, Lãnh Thiên Tà bằng lãnh biểu tình rất cuộc có chút tan vỡ, mi phong chặt túc, nhưng hấn còn là ko nói gì thêm, xoay người liền theo Tiểu Tu đi ra ngoài.

Số thứ 3 Dạ Vô Tinh.

Riêng là tên này liền đủ đặc biệt, tài liệu của hấn thượng cũng có làm biểu thị, đương người của hấn đi lúc tiến vào, coi như là bình tĩnh như Quân Phi Vũ, cũng nhin ko được cảm giác trên người lạnh lẽo.

Đây là 1 nam nhân thế nào, 1 thân nâu đậm trường bào, tựa như người của hấn như nhau, lãnh khốc được ko có 1 tia sinh khí, nhưng lại cứ kia trương bộ dạng coi được khuôn mặt tuấn tú thượng lại câu ra vẻ tà tà tiểu ý.

Quân Phi Vũ cùng Dạ Vô Tinh liếc mắt nhìn nhau, lập tức bị hấn đáy mắt lãnh ý cấp đông lạnh được tro lòng run lên, nhưng kia mắt lại như là có thể câu hồn như nhau, làm cho nàng thế nào cũng dời ko ra tầm mắt.

Dạ Vô Tinh hành lễ vắn an động tác mặc dù làm được cực tiêu chuẩn, nhưng Quân Phi Vũ chính là biết, người nam nhân này ko giống bề ngoài như vậy nghe lời.

Người nam nhân này, đủ lãnh, đủ khốc, đủ tà, nhưng thoát nhìn lại ko hảo khổng chế! Để tránh chính mình bị phản tai họa, vẫn là chà hảo!

Quân Phi Vũ ở tro lòng nghĩ như thế, tay đã cầm lấy 1 khối thể đồ ném ra.

Nhìn thấy chính mình bị ném thể đồ, Dạ Vô Tinh hướng nàng trừng mắt- Công chúa điện hạ, xin cho ta 1 lý do ko thu, bằng ko...- Môi của hấn câu dẫn ra vẻ cười tà- Hôm nay ta liền mạnh hơn người!

Quân Phi Vũ ko giận phản cười, du gia nói- A a! Người còn rất trâu bò nha! Bản công chúa ko chọn người, còn cần lý do? Người tới, cấp bản công chúa bắt hấn ném ra ngoài!

Ngoài cửa lập tức chạy vào 2 thị vệ, mới vừa đi tới trước mặt Dạ Vô Tinh, tay mới vừa vươn, ko kịp nhìn Dạ Vô Tinh thế nào động tác, liền nghe thấy kia 2 thị vệ tiếng kêu rên- Ôi, đôi mắt của ta nhìn ko thấy!

— A a a...

Chỉ là 1 khắc, kia 2 thị vệ liền điên cuồng mà cầm lấy mặt mình, 1 hồi liền máu tươi nhễ nhại, vô cùng thâm.

Tiểu Tu mau để cho người đem bọn họ dẫn theo đi xuống.

Từ bên ngoài lại vọt vào 4 thị vệ, Quân Phi Vũ lại khoát tay áo, ý bảo bọn họ ra.

Tiêu Bạch, Tần Nham Ngạo cùng Quân Thiên Hựu đều nhú mày, mỗi người nhìn về phía Dạ Vô Tinh ánh mắt đều lạnh mấy phần.

Người nam nhân này quá kiêu ngạo!

Cũng dám trước mặt nhiều người như vậy liền động thủ, nhưng bọn hắn nhìn Quân Phi Vũ còn chưa nói nói, chính mình tự cũng sẽ ko lắm mệnh.

Dạ Vô Tinh tựa như là hoàn toàn ko cảm giác mình có cái gì ko đúng, ánh mắt chỉ là khóa ở trên mặt Quân Phi Vũ, nhìn nàng nửa ngày cũng bất động thanh sắc, ko giận ko náo, cũng ko ngừ, vẫn là nhin ko được hỏi ra thanh- Công chúa điện hạ, suy nghĩ được thế nào? Mặc kệ công chúa điện hạ muốn thi Vô Tinh bên nào tài nghệ đều được, coi như là sàng thuật, Vô Tinh cũng tuyệt đối sẽ ko làm cho công chúa điện hạ thất vọng! Vô Tinh là 1 đêm 7 lần lang! (Uhm, 1 đêm có thể làm 7 lần...uhm trên giường, Tinh Tinh ca thật hết nói nổi, nhưng ta lại thích, hắc hắc!- Milk)

Nghe được hắn cuối cùng này mấy câu, Quân Phi Vũ vừa uống vào trà, lập tức “Phác” 1 tiếng phun tới.

85. Q.1 - Chương 85: 1 Nghìn Tuấn Nam Đại Tái (hạ)

Nhìn trước mặt này nam nhân ngạo nghễ đứng thẳng vẻ mặt quá tự tin, Quân Phi Vũ thật có 1 chút ko biết nói gì.

Nàng chật vật thân thủ muốn tiếp nhận Tiêu Bạch đưa tới khăn tay, Tiêu Bạch lại 1 tránh, tự mình làm nàng lau đi khóe miệng nước, kia sợi ngầy người ôn nhu kính, chỉ cần là người sáng suốt, đều thấy nhất thanh nhị sở.

Dạ Vô Tinh đương nhiên cũng ko ngoại lệ.

Ánh mắt của hắn lúc đang rơi xuống nàng thon dài trắng nõn trên cổ, 2 tay ko khỏi căng thẳng, cổ nén đầy lòng cái loại này khổng chế ko được muốn tiến lên khê vượt sự vọng động của nàng, có chút bất mãn nhìn nàng vậy có 1 chút khoa trương phản ứng.

Ở nàng xem hướng Tiêu Bạch 1 khắc kia, cặp kia như nước con người giữa dòng tiết ra tới ôn nhu lại để cho tro lòng của hắn căng thẳng, lúc nào, hắn Dạ Vô Tinh mới có thể có được giai nhân lọt mắt xanh?

Hắn Dạ Vô Tinh ko hướng nàng cấp danh cùng lợi, chỉ là hướng về phía của nàng khuynh thành dáng vẻ cùng khuynh thế tài mà đến.

Hắn muốn biết, như vậy nữ nhân nổi tiếng nhất Hoàn Tinh đại lục, rốt cuộc có thể hay ko thu phục hắn viên kia tâm lưu lạc đã lâu?

Chỉ cần nàng có bản lĩnh thu phục hắn kiệt ngạo bất tuân, hắn nguyện ý đi theo làm tùy tùng hầu hạ nàng, mặc kệ làm cái gì cũng được.

Hắn Dạ Vô Tinh, chưa bao giờ quan tâm ánh mắt của người khác.

Chỉ để ý, chính mình có thể hay ko có được vui vẻ!

Quân Phi Vũ chậm rãi khôi phục của mình ưu nhã thông dong, lại phát hiện, người nam nhân ở trước mặt này dưới ánh mắt làm càn bừa bãi, tâm thần thể nào cũng ổn định ko được.

Cuối cùng, vẫn là thua ở tro tay tiểu tử này, quên đi, vẫn là nhận lấy rồi hãy nói! Quân Phi Vũ bắt đắc dĩ đem Dạ Vô Tinh thể đồ đổi thành lục bài đi qua.

Dạ Vô Tinh lúc này mới hài lòng điểm điểm đầu, ko đợi Tiểu Tu mở miệng, liền chủ động hướng Quân Phi Vũ hành lễ xin cáo lui- Vô Tinh xin được cáo lui trước!

Quân Phi Vũ nhìn Dạ Vô Tinh thân ảnh biến mất ở phía sau cửa, lúc này mới nặng nề mà thở ra 1 hơi.

Chỉ mong, phía sau sẽ ko có nữa như vậy nam nhân uy thế bức người mới tốt, nàng vẫn là thích nam nhân ôn nhu 1 điểm, đáng yêu 1 điểm, nghe lời 1 điểm.

Kế tiếp mười mấy, Quân Phi Vũ đều ko có hứng thú gì, chỉ có 1 miễn cưỡng đi qua, cái khác toàn bộ đã đánh mất thể đồ.

Đương lúc mỹ nam hào thứ 18 dường như ko có việc gì đi đến, Quân Phi Vũ nguyên bản khẳng lại tư thế 1 chút trở nên cứng ngắc, 2 tròng mắt bởi vì kinh ngạc mà trừng lớn, đối người tới thốt ra liền hỏi- Tần Thiếu Dương, người xác định người ko có đi sai địa phương?

Tần Thiếu Dương mặt vẫn là tro trí nhớ nàng như vậy, đường nét rõ ràng, âm nhu tuần mỹ, cặp kia lợi hại ưng con người cũng tro trí nhớ như nhau, chính tầm mắt ra 1 cỗ hung ác nham hiểm quang mang, vừa vào cửa liền chăm chú khóa bản ở trên người của nàng.

Đang lúc nghe nàng kinh ngạc hỏi nói, hắc môi mỏng bất mãn kéo đi xuống, lạnh lùng mỉm cười nói- Thế nào? Ta ko thể tới?

Âm lãnh kia biểu tình hợp với hắc kia 1 thân hắc y sam trước nay quen thuộc, tựa như là ai thiếu hắc mấy trăm vạn, cả người âm trầm kinh khủng.

Ngay cả có Tiêu Bạch cùng Tần Nham Ngạo chờ ở bên người trợ trận, nhưng Quân Phi Vũ vẫn là cảm giác được có 1 tia lãnh ý theo lòng bàn chân mọc lên, nhớ tới thượng 1 hồi bị hắc chinh được ghen khuất, lần này hắc tự động dâng mình tới cửa, cần phải hảo hảo sửa chữa hắc.

Nàng ổn quyết tâm thần, cười nhạt nói- Bản cung chưa nói người ko thể tới, nếu Tần công tử tới, vậy phiền phúc Tần công tử biểu diễn người 1 chút tài nghệ đi?

__ Ko có vấn đề! Ko biết công chúa điện hạ muốn nhìn Tần mỗ biểu hiện cái gì? Võ công? Cầm? Kỳ? Hay là thơ?

__ Họa?- Tần Thiếu Dương nóng rực tầm mắt nhìn chăm chăm nàng, nói xong câu môi cười, cả khuôn mặt như xuân tuyết sơ dung, tro nháy mắt ám hóa tâm Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ nghiêng đầu đối Tiêu Bạch nói- Tiêu Bạch, người đi xuống cùng Tần công tử luyện tay 1 chút.

__ Tuân lệnh!- Tiêu Bạch đáp 1 tiếng, khinh thân nhảy, liền tới trước mặt Tần Thiếu Dương- Tần công tử, thỉnh!

Tần Thiếu Dương 2 tay khẩu cùng 1 chỗ liền dùng lực, nhất thời phát ra khớp xương “Khanh khách” tiếng vang, nhìn đứng ở đối diện vững như Thái Sơn Tiêu Bạch, khoe môi câu dẫn ra 1 tia châm chọc- Tiêu Bạch, Tiêu Dao công tử, công chúa điện hạ tiền thủ tịch phụ thị, hôm nay để Tần mỗ đến lĩnh giáo 1 chút, nhìn nhìn Tiêu Dao công tử rốt cuộc có gì bản lĩnh có thể làm cho người thần phục với hạ?

Tiêu Bạch ko có bị hắc chọc tức, vẫn là vẻ mặt nhàn nhạt cười- Tần công tử xin mời xuất thủ, Tiêu mỗ xin tiếp chiêu.

Tần Thiếu Dương hét lớn 1 tiếng- Hảo! Xem chiêu!

1 tiếng rơi, thân hình nhất thời hóa thành 1 trận màu đen gió xoáy bàn huyền ảnh, mang tất cả bầu trời, lại hướng Tiêu Bạch lao thẳng tới xuống, song chỉ như ung thảo, đâm thẳng hướng mặt Tiêu Bạch.

Mắt thấy tay hắc cách mặt Tiêu Bạch đã ko xa, cũng còn ko thấy được Tiêu Bạch đánh trả, Quân Phi Vũ tâm không chế ko được cuồng nhảy dựng lên, đôi mắt sáng lưu tiệt ra đối Tiêu Bạch lo lắng.

Ngay lúc Tần Thiếu Dương trào muốn rơi xuống trên mặt Tiêu Bạch, Quân Phi Vũ cơ hồ muốn thét chói tai lên tiếng tro nháy mắt, Tiêu Bạch thân hình đột nhiên lui về phía sau, thân thể 1 nhảy lên, lại tránh Tần Thiếu Dương như bóng với hình công kích.

2 thân ảnh mạnh mẽ mẫn tiệp, như 2 cái Du Long nhất dạng, ở bên tro phòng ko gian trung cũng ko lớn trên dưới bốc lên, tuy nói tro phòng đại bộ phận là cao thủ, đều vẫn như cũ thấy mọi người hoa cả mắt.

Mắt thấy đánh nửa nén hương, vẫn như cũ vô pháp phân ra thắng bại, Quân Phi Vũ lên tiếng- Được rồi! 2 người các ngươi ngừng tay, chờ có rảnh rồi lại luận bàn! Tần Thiếu Dương, cửa ải này coi như ngươi qua.

Tiêu Bạch cùng Tần Thiếu Dương nghe Quân Phi Vũ nói như vậy, đều thu công trở ra, đây đó chấp tay, nhìn đối phương, tro mắt cũng có thưởng thức, 1 câu- Đa tạ!- Lại bao hàm phát ra từ nội tâm đối với đối phương tôn trọng cùng tán thành.

Tần Thiếu Dương 2 tay đào ngực mà đứng, vẫn là vẻ mặt lãnh ý- Còn muốn thi cái gì? Tiếp tục!

Quân Phi Vũ nhìn hấn, nghĩ ko ra này trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy Lâm Nguyệt sơn trang Thiếu trang chủ, lại là đầu lĩnh sát thủ Âm Ảnh các, hấn làm sao sẽ đột nhiên muốn tham gia công chúa chọn phu hoạt động? Chẳng lẽ hấn thực sự muốn làm phu thị của nàng?

Đối với hấn loại này nam nhân lãnh khốc vô tình mà nói, khả năng này tính tuyệt đối lại là rất nhỏ!

Nếu hấn muốn biểu hiện, nàng kia liền cho hấn 1 cái cơ hội.

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng hiện lên 1 tia giao hoạt, ko biết như vậy lãnh khốc nam nhân hát khởi ca đến sẽ như thế nào?

Thật đúng là muốn nghe nhìn 1 chút

— Vậy người hát cho ta nghe 1 chút!

Nhìn Quân Phi Vũ khéo môi câu dẫn ra cười nhạt, Tần Thiếu Dương nhẹ xuy 1 tiếng, nữ nhân ngốc này còn tưởng rằng sẽ làm khó được hấn? Hôm nay ko hảo hảo biểu hiện 1 phen làm cho nàng nhìn với cặp mắt khác xưa, hấn cũng ko phải là Tần Thiếu Dương.

Cổ tay tung bay tro lúc đó, Tần Thiếu Dương tro tay đột nhiên hơn quan tâm trường sảo, tiếng tiêu du dương vang lên, ở nhẹ nhàng lại mang theo 1 cổ sát phạt khí, gột rửa màng nhĩ của mọi người, cũng cổ động tiếng lòng mọi người.

1 đoạn rung động đến tâm can rất cảm động tiếng tiêu qua đi, Tần Thiếu Dương 1 thân khí thế bồng bồng phần chấn, tóc dài ko gió tự động, tay áo tung bay, lý tưởng hào hùng, đều ở hấn này ngẩng cổ hát vang này 1 khúc trung, thể hiện được vô cùng nhuần nhuyễn.

Cười ta phi bách bộ

Huy chi tà sang khí

Duy ta độc bá thắng võ lâm

Bính chính khí quét thiên quân

Mới bước chân vào giang hồ đi

Đi tới thiên nhai tấn

Thiên hạ to lớn nơi nào đi

1 mình 1 người trống ko thú

Yếu ớt ko đến huyết

10 dặm bên ngoài vô tin tức

Thiết kỵ xông ra đao thương minh

Ngạo sát nhân giữa vạn hộ hầu

Mắt kp gặp bỏ rời đi

Hồi ức kết thành băng

Nhìn hiện thể ngày nào đi

Hỏi quân có thể có buồn mấy phần.

1 khúc hoàn tất, Quân Phi Vũ nhìn Tần Thiệu Dương vẫn là ko coi ai ra gì trầm mê ở tâm tình của mình trung, tro lòng lại thần nhiên sinh ra “Tri kỷ” 2 cái này lao, ở nhạc khúc này 1 khối thượng, có thể bị nàng dùng 2 cái này lao để hình dung người, chỉ có hần mà thôi!

Dù cho ngày đó Hoa Trầm Hương, cũng so ra kém Tần Thiệu Dương, chỉ vì, hần là chân tình thật.

Mà thôi Hoa Trầm Hương thân phận cùng cá tính, hần ko thể hoàn toàn vứt bỏ hết thấy, càng ko có thể tựa như Tần Thiệu Dương, làm theo cảm tính miệng này đây Hoa Trầm Hương giọng hát tuy nói ko tồi, nhưng hơn 1 phần tận lực, thiếu 1 phần tự nhiên thuần hậu, cũng là cho hần khấu trừ ko ít điểm.

Theo Tần Thiệu Dương ca cũng có thể nhìn ra được, hần âm lãnh kinh khủng bề ngoài hạ, cất giấu 1 phần hào hiệp ko kèm chế được đích thực tính tình.

Quân Phi Vũ tự cố tự nghĩ, (Đây người ta gọi là tự kỷ!- Milk) nửa ngày liền tiếng vỗ tay đều đã quên cho hần 1 ít, rước lấy Tần Thiệu Dương bất mãn liếc xéo hừ nhẹ- Ko biết Tần mỗ này 1 khúc hát vang còn có thể vào công chúa chi nhĩ?

Quân Phi Vũ này mới hồi phục tinh thần lại, nhìn ánh mắt mọi người đều khóa ở trên người của nàng, cười nhạt, vươn 2 tay nhẹ nhàng vỗ- Rất tốt! Thật ko ngờ Tần công tử giọng hát thể nhưng giỏi như vậy, tiếng tiêu cũng lôi cuốn vào cảnh ngoạn mục, hảo, đi qua!

Tiểu Tu cung kính đem lục bài đưa cho Tần Thiệu Dương.

Tần Thiệu Dương tiếp nhận, ý vị thâm trường nhìn Quân Phi Vũ, khoe môi câu ra 1 tia lạnh lùng cười- Công chúa điện hạ, sau này còn gặp lại!

Nhìn Thiệu Dương thân ảnh cao lớn biến mất ở ngoài cửa, toàn bộ ko gian làm như thiếu 1 cổ áp lực, trở nên đột nhiên dễ dàng đứng lên.

Nghĩ này 18 vị nam nhân đã sàng chọn ở giữa trôi qua, thể nhưng 80% đến từ giang hồ thế gia, Quân Phi Vũ tâm đột nhiên có chút trầm trọng, nguyên lai Phượng Hoàng quốc xa ko giống nàng tưởng tượng như nhau, ở đây nam nhân tựa hồ cũng thượng võ, nữ nhân kia đâu? Ở đây nữ nhân là phủ đồng dạng có rất nhiều cao thủ?

Nếu như ko phải nàng lần này chọn phu phát hiện có nhiều cao thủ như thế tồn tại, 1 khi có người lộng cái võ lâm liên minh, có 1 người có lòng xấu xa đến làm mình chủ, đến lúc đó có thể hay ko sản sinh náo động?

Có lẽ, đây chỉ là chính mình quá lo lắng.

Giang hồ võ lâm ko phải hôm nay mới tồn tại, lấy mẫu hoàng cơ trí thông tuệ, nàng ko có khả năng ko biết những chuyện võ lâm kia, nếu mẫu hoàng đô ko bận tâm, nàng hạt bận tâm làm gì? Chuyện trước hết làm cho chọn phu thi đấu làm tốt rồi hãy nói.

__ Kế tiếp!

__ Lại kế tiếp!

1 ngày qua đi, ko ngừng ném bài, đi qua, ngay cả luyện qua võ công Quân Phi Vũ, vốn có thời gian mang thai nàng đặc biệt thị ngủ, tới buổi chiều cũng nửa nhin ko được, tựa ở trên người Tiêu Bạch đã ngủ.

Rơi vào đường cùng, Tiêu Bạch chỉ có phân phó Tiểu Tu, hôm nay chọn phu tứ đến đây là kết thúc, ngày mai sẽ tiếp tục tiến hành.

Liên tục 5 ngày mỹ nam thịnh yến, làm cho thị giác Quân Phi Vũ cảm giác mệt mỏi, đến ngày cuối cùng, nàng thẳng thần làm cho Tiêu Bạch mấy người bọn hần thay nàng ra mặt, chính mình tới Di Tâm các, rồi ngã xuống tiếp tục ngủ.

Làm hại Tiêu Bạch bọn họ đã lo lắng dừng ẩm ỉ nàng, lại phải suy tính những người này mới có thể, vẫn nghẹn thanh âm, có chút người ko biết chuyện kiết vì lớn tiếng 1 điểm, vốn nhờ ẩm ỉ công chúa ngủ điểm này mà bị hủy bỏ tư cách, liền thua cũng thua mặt danh kỳ diệu, ko minh bạch.

Ở giữa những người này, còn có 1 người, là liếc mắt 1 cái bị Quân Phi Vũ nhìn trún , hẳn gọi Thái Vị Nồng.

Lúc đó Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy hẳn tên này có ý tứ, về sau nhìn cái kia bộ dạng đầu hồ đại nhĩ Thái Vị Nồng giải thích, mới biết được tên hẳn tồn tại, nhà hẳn là đầu bếp nổi danh thế gia, Thái Vị Nồng, Thái Vị Nồng, thảo nào phụ mẫu hẳn sẽ vì hẳn thủ 1 danh như vậy đặc biệt, nghe tục khí, nhưng thực sự chuẩn xác lại hảo ký ~ lập tức, Quân Phi Vũ liền sai người mang Thái Vị Nồng đi biểu diễn 1 phen trù nghệ, chờ lúc nàng xem mỹ nam thấy buồn ngủ, 1 trận hương vị truyền đến, nhất thời làm cho nàng tâm thần đại chấn.

Nhìn án trước đài bày vậy đơn giản tam thái 1 canh, rất đơn giản ma bà đậu hủ, hương tiên cá mực, ớt xanh búng ti, còn có 1 canh cá Oa Lân củ cải.

1 ngụm hạ đồ, muốn ăn liền mở rộng ra, Quân Phi Vũ liền mỹ nam cũng ko nhìn, kêu Tiêu Bạch bọn họ, 1 chút đem này tam thái 1 canh cấp ăn xong rồi.

Nhìn Quân Phi Vũ vỗ bụng ăn được vẻ mặt thỏa mãn bộ dáng, tro lòng của hẳn cũng rất có cảm giác thành tựu, kia trương tròn tròn tràn ngập phúc khí trên mặt, càng hồng quang vẻ mặt.

Hắn ko phải đẹp trai nhất, nhưng hẳn lại có trù nghệ tốt nhất, có thể đem món ăn bình thường làm ra ko đồng dạng như vậy vị đạo đến, Quân Phi Vũ rất là tán thưởng, ko nói 2 lời, cái gì khác võ công a tài nghệ a cũng ko dùng thì, trực tiếp cho Thái Vị Nồng hé ra lục bài đi qua.

Đối Quân Phi Vũ mà nói, võ công cao cường soái ca rất nhiều, tài nghệ song tuyệt cũng ko khó tìm, thế nhưng, tượng Thái Vị Nồng như vậy nam nhân có đặc sắc tay nghề, lại là nhân tài có thể gặp mà ko thể cầu! Nàng thích hơn nhiều tìm 1 ít người như vậy đi theo bên cạnh mình, có thể ăn cũng là phúc a!

Thật vất vả theo 1 nghìn nhân trung lấy ra 100 tuần nam, còn phải theo 100 tuần nam trung lấy ra hữu dụng đến, còn phải phù hợp thẩm mỹ tiêu chuẩn Quân Phi Vũ, lại muốn võ công cao cường, có tài có nghệ, đúng là có chút khó xử.

Tiêu Bạch bọn họ cùng Quân Phi Vũ lại bận rộn 1 tuần, mới dần dần cùng này 100 tuần nam lẫn vào được thực 1 chút, Quân Phi Vũ muốn Tiêu Bạch đưa bọn họ toàn bộ phân loại đồ dự bị.

Loại 1: Phu thị người được đề cử.

Loại 2: Thiếp thân tâm phúc người được đề cử.

Loại 3: Càng nhập 1 2 loại hậu chọn, nhưng người tùy thời phân phát xuất cung.

Tiêu Bạch đem hồ sơ đưa cho nàng- Vũ nhi, người xem 1 chút, này 100 tuần nam đã toàn bộ phân loại hoàn tất. Người xem, lúc nào theo chân bọn họ trông thấy mặt, trò chuyện? Lãnh đạo, người liền cho bọn hắn đến chỉ ra xác thực chỉ thị, được chưa?

Quân Phi Vũ che miệng cười khê, này Tiêu Bạch, nói chuyện vị đạo càng ngày càng có hiện đại mùi vị.

Đáy lòng, lại vì Tiêu Bạch sẵn sóc mà cảm động, hắn luôn luôn dụng tâm ở hướng nàng tới gần, luôn luôn lấy thói quen là việc chính, mỗi 1 lần cùng nàng nói chuyện, dụng tới hắn ko hiểu, cũng ko ngại học hỏi kẻ dưới, sau đó tiếp theo, Quân Phi Vũ liền sẽ phát hiện, Tiêu Bạch ở dùng nàng phương thức thói quen nói chuyện, đến cùng nàng giao lưu.

Hắn hết thấy tất cả, làm được là ko dấu vết như vậy, vì nàng tận tâm tận lực, nhưng cũng ko tranh công.

Hắn tất cả hết thấy, thậm chí nói ko nên lời có cái nào sở trường, thế nhưng, thời gian mỗi khi cần hắn, hắn luôn luôn bất đồng có thể cho thấy hắn làm được.

Tiêu Bạch, nhưng thật ra là 1 nam nhân bí ẩn như nhau.

Hắn thoát nhìn tựa như sơn nhuận lý cái kia thanh cạm tro suốt dòng suối nhỏ lưu, sau này khi người hiểu biết hắn, mới phát hiện, nguyên lai hẳn là kia biển rộng sâu ko lường được bao dung muôn vãn.

Quân Phi Vũ thu hồi mạch suy nghĩ, đem thân thể nhẹ khẽ tựa vào trên người của hắn- Liên mấy ngày nay đi, người quyết định thì tốt rồi! Hôm nay là năm cũ, còn có mấy ngày liên lễ mừng năm mới, có hay ko chuẩn bị thể nào rồi?

Tiêu Bạch hôn nhẹ vành tai của nàng, hưởng thụ 2 người khó có được yên tĩnh cùng thân mật, thấp lẩm bẩm- Người nghĩ thế nào?

Quân Phi Vũ ngồi thẳng người, vẻ mặt hưng phấn mà nhìn hắn, tiểu ý dịu dàng nói- Năm nay chính nhiều người tốt, năm rồi tiết mục cũng đều nhìn chán, ko bằng ta đi cùng mẫu hoàng đề nghị, chúng ta làm cái mới mẻ độc đáo 1 điểm tết âm lịch trẻ sẽ như thế nào? Nhân cơ hội này, chúng ta còn có thể lại quan sát này 100 tuần nam biểu hiện.(Ta lại cảm thấy tỷ lệ dụng triệt để 100 mỹ nam này- Milk***Vũ tỷ- Đường nhiên, nuôi cơm chùa sao!)

Nhưng vào lúc này, Tình Nhi đột nhiên vẽ mặt kinh hoảng xông vào- Công chúa, ko xong, ko xong, nam nhân Tuấn Nhã cư đánh nhau!

86. Q.1 - Chương 86: Nam Nhân Đánh Nhau Vì Gì?

Tuấn Nhã cư ngay sát vách Phi Vũ cung, vốn là 1 cung điện ko đã lâu ko sử dụng, kinh qua nữ hoàng bệ hạ đồng ý, tu sửa đổi mới hoàn toàn hậu, hiện tại cung điện tạm thời này dọn ra vội tới cho 100 nam nhân ở, thuộc sở hữu với Phi Vũ cung quần hạt.

Quân Phi Vũ cùng Tiêu Bạch còn chưa đi vào, mới vừa đi tới cửa, cũng đã nghe được 1 trận tiếng đánh nhau, để cho nàng chán nản chính là, thế nhưng còn kèm theo từng tiếng trầm trồ khen ngợi thanh. Đây mấy thằng nhóc, đem này hoàng cung trở thành đường cái mới chịu được sao?

2 người vừa mới bước vào môn, còn ko thấy rõ tình trạng bên trong, liền có 1 chậu hoa hướng phía Quân Phi Vũ trước mặt kéo tới

Tiêu Bạch sợ đến sắc mặt 1 thanh, lập tức phi thân mà lên, thân thủ đem kia chậu hoa nhận xuống.

— Vũ nhi, ko có sao chứ?

Quân Phi Vũ mặt đều khí trắng, nhìn mấy người kia hỗn chiến thành 1 đoàn nam nhân, ngân nha cắn được khanh khách vang.

Bên trong chúng nam tựa hồ vẫn chưa có người nào phát hiện bọn họ đến, hoặc là nói, có vài người phát hiện, nhưng chỉ là vui sướng khi người gặp họa chờ xem náo nhiệt.

Canh giữ ở cửa Tuấn Nhã cư thị vệ xem tình huống ko đúng, vội vàng hướng bên trong phát ra rống to 1 tiếng- Công chúa điện hạ giá lâm!

1 tiếng rống, náo nhiệt dừng!

Gần trăm tên tuần nam cấp tốc về đơn vị, xếp thành tam liệt, đồng thời quỳ ở kia lối đi rải đá nhỏ thượng, hô to- Cung nghênh công chúa điện hạ, công chúa thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế!

Quân Phi Vũ đi tới trước mặt bọn họ, cũng ko có để cho bọn họ đứng dậy, chỉ là trầm mặc, 1 đôi mắt sáng mang theo hàn ý, qua lại bắn phá ở trên người bọn họ, dãi nhìn thấy các nam nhân chành lạch đã có 1 chút động dung, nàng mới nhẹ nhàng mở miệng- Xem ra các người đều rất nhàn đúng ko? Chẳng lẽ tiền cung ko có người dạy các người qui củ sao?- Tiêu Bạch- Hồi công chúa điện hạ, Tiêu Bạch tại đây lúc nhóm mỹ nam tiền cung, đã thỉnh người bên Tư Lễ giám qua đây dạy xong lễ nghi trong cung- Tiêu Bạch lập tức tiến lên hồi bẩm, thái độ kính cẩn nghe theo lễ độ, có thể nói tấm gương sáng.

Tiêu Bạch vừa nói xong, có ko ít nam nhân đầu thùy đi xuống, nhưng là có số ít nam nhân đầu vẫn kiêu ngạo mà nâng, ngay cả quỳ, vẫn như cũ bối lương đĩnh trực.

Tỷ như Lãnh Thiên Tà, Dạ Vô Tinh, Tần Thiếu Dương các loại khốc nam, này dã tính tử bên ngoài dã quen, thoáng cái đầu thích ứng được qui củ tro cung, vì thế, lần này tự chúng đánh nhau, cũng chính là mấy người bọn hắn.

Nhưng lúc bọn hắn đang nghe Quân Phi Vũ nói, cổ họng lại 1 tiếng cũng ko, cũng ko tỏ thái độ, lại càng ko cầu xin tha thứ.

Quân Phi Vũ nhìn tro lòng càng đến khí, ta còn chưa có trông chờ các người làm ra cái gì công hiến, thật ko ngờ, các người nhưng thật ra trước cho ta thêm khởi làm loạn, ko nhân cơ hội này dọn dẹp 1 chút mấy thằng nhóc các người này, kia xem ra còn tự cao cỡ nào?

Quân Phi Vũ lãnh con người đảo qua trên người Lãnh Thiên Tà, Dạ Vô Tinh cùng với Tần Thiếu Dương, tiếu mặt trầm xuống- Người tới! Dem những người vừa đánh nhau đó toàn bộ tổng xuất cung! Đừng tưởng rằng các người có điểm bản lĩnh có thể ở chỗ này muốn làm gì thì làm, bản cung ở đây “Cũng ko cần nam nhân ko biết an phận, cũng ko biết nghe lời”.

Nàng vừa nói xong, đã chấn kinh tất cả nam nhân, bao gồm Tiêu Bạch,

Tiêu Bạch tro lòng rất rõ ràng, Quân Phi Vũ đối Lãnh Thiên Tà, Dạ Vô Tinh, còn có Tần Thiếu Dương là bao nhiêu coi trọng, mặc dù miệng nàng thượng chưa nói, nhưng theo nàng mỗi 1 lần nhìn ánh mắt của bọn họ trung, hẳn liền biết, mấy nam nhân này, là nàng cường điệu bồi dưỡng.

Mà hắn, cũng đem mấy người bọn hắn xếp vào loại đệ nhất phụ thị người được đề cử ở giữa đi.

Nhưng bây giờ, nàng thế nhưng ko chút do dự nói, tổng bọn họ xuất cung!

Tiêu Bạch tiến lên uyển chuyển khuyên- Công chúa điện hạ, bọn họ mới tới tro cung, nhưng lại chỉ chút qui củ còn ko có khắc sâu vào tâm. Bọn họ lần này cũng là lần đầu tiên phạm sai lầm, nếu ko, liền cho bọn hắn 1 cái cơ hội lập công chuộc tội, nếu như cứ như vậy trục xuất bọn họ ra, bọn họ danh tiết đã có thể đều phá hủy, sau này, ai còn dám thú bọn họ vi phạm!

Những lời này, Tiêu Bạch minh lý nói là cấp Quân Phi Vũ nghe, ngầm lại đồng thời đã ở nhắc nhở bọn họ, 1 khi bọn họ từ nơi này tro cung bị đuổi ra, sau này mơ tưởng lại có người muốn bọn họ.

Những nam nhân khác đem đầu thùy được thấp hơn, có mấy nam nhân tham đánh nhau, đã bắt đầu cầu xin tha thứ- Thịnh công chúa điện hạ khai ân, cho ta 1 cơ hội lập công, ta sẽ nhất định đem hết toàn lực vì công chúa điện hạ công hiến!

Nguyên bản 3 nam nhân còn đang quật cường ko chịu cúi đầu kia, mặc dù còn đang giằng co ko chịu thua, nhưng khuôn mặt tuần tú thượng biểu tình, cũng đã mềm nhũn ra, chỉ bất quá còn kéo ko dưới mặt đến nhận sai.

Quân Phi Vũ biết, loại nam nhân này bình thường luôn luôn sai sử người quen, bây giờ đối qua đây bị người sai sử, tro lòng khẳng định ko tiếp thụ được.

Đã như vậy, bọn họ vì sao còn muốn vào cung? Là vì tình? Vì nghĩa? Vẫn là vì có chút lợi ích?

Vừa nghĩ tới bọn họ là mang theo âm mưu hoặc là bị buộc tiến cung, Quân Phi Vũ cũng cảm giác được có chút đau đầu, tâm tình thế nào cũng thoải mái ko đứng dậy.

Đương nhiên, muốn lấy tiện nghi người khác, thu phục người khác trở nên biết nghe lời, tự nhiên mới ko phải dễ dàng như vậy.

Bây giờ mới vừa vào cung, cũng chính là thời kì khảm nhiệm bọn họ.

Mà nàng, phải như thế nào ở trước mặt bọn họ thôn lập hạ uy tín của mình, dùng võ, chính mình người mang thai hơn 3 tháng, nhất định là ko được, xem ra, cũng chỉ có thể dùng trí.

Quân Phi Vũ nhàn nhạt nói- Ta nghĩ, tro các người thế nhưng có thể có chút người là bị bức tiến cung, có thể ở bên ngoài đã có ý trung nhân, lại có lẽ có cái khác nguyên nhân nỗi khổ mới tiến cung. Như vậy đi, để tránh các người nói bản cung vô tình, bản cung hiện tại liền cho các người 1 cơ hội tự do. Nếu như tro các người có ai ko muốn ở lại tro cung, các người có thể lập tức lĩnh 100 bạc ròng ly khai, bản cung sẽ ko truy cứu trách nhiệm bất luận kẻ nào. Nếu như nguyện ý ở lại tro cung, xin người lập tức theo phân thiết kết

thư, cam đoan sau này 1 vốn 1 lời cũng lấy thành tướng đãi, tận trung như 1, bằng ko, 1 khi phạm sai lầm, bản cung đem lấy trọng tội luận xử. Vừa sự kiện đánh nhau, trước tạm thời để đó, chút sẽ lại tác luận xử.

Quân Phi Vũ lại nghiêng đầu đối Tiêu Bạch nói- Tiêu Bạch, người trước xử lý tốt chuyện này, chút sẽ lại hỏi thăm cho ta.

Nói xong, nàng liền nhanh ly khai Tuấn Nhã cư, lưu lại Tiêu Bạch đi ứng phó bọn họ.

1 canh giờ sau, Tiêu Bạch đã trở về, theo hắn cùng nhau trở về, là 88 phân thiết kết thư, có 12 cá nhân lựa chọn ly cung.

Tiêu Bạch đem thiết kết thư đặt ở trên trường kỷ tiền thai án trước mặt Quân Phi Vũ, lại nói- Vũ nhi, Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tinh còn có Tần Thiệu Dương muốn đơn độc gặp người.

Quân Phi Vũ nhẹ nhả ra tro miệng quả cam hạch, ngược mắt nhẹ hỏi- Bọn họ có nói chuyện gì hay ko?

— Ko có!

Tình Nhi đúng lúc đưa lên khăn tử nóng, cấp Quân Phi Vũ lau sạch sẽ tay, lại sụp mi thuận mắt lui qua 1 bên.

1 lát, Quân Phi Vũ mới lại hỏi- Nếu như ở giữa 3 người bọn hắn, có 1 là gian tế, người sẽ cho rằng ai có khả năng nhất?

Tiêu Bạch lông mày rậm vừa nhíu- Vũ nhi, thật thật giả giả, giả giả thật thật, nếu như ko có chứng cứ, chỉ nói xem ai tượng, sẽ rất dễ bị người nói dối, có lẽ sẽ oan uổng người khác cũng ko nhất định.

Quân Phi Vũ ngồi thẳng người, cười yếu ớt nói- Người nói phải. Thỉnh bọn họ vào đi!

Nàng muốn kia 3 nam nhân đồng dạng lộ ra lạnh lẽo, bọn họ ko giống Mạch Thiên Hàn, Thiên Hàn lãnh được tro suốt sạch sẽ.

Mà bọn họ đâu, Lãnh Thiên Tà, lãnh được chính kinh khô khan;

Dạ Vô Tinh, 1 đêm 7 lần lang, lãnh được khóc mà vô tình, nghĩ đến lúc phỏng vấn hắn kiên trì, Quân Phi Vũ thật đúng là bội phục dũng khí của hắn, vì tiến cung, dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, liền lời như thế hắn đều nói được.

Tần Thiệu Dương cấp cảm giác của nàng sảo đồ, lãnh được còn có chút ý vị, tà ác được phi thường có mị lực. Lại nói, hắn và Hoa Trầm Hương còn có tốt như vậy giao tình, hắn tiến cung, hoặc là thật đối với nàng có ý tứ, sẽ, là bị người nào đó chi thác, đến quan sát nàng.

Lần này chọn tú, tro lòng nàng ần ần cảm thấy ko đơn giản như vậy, lúc trước, Quân Phi Yên cùng Quân Phi Vụ đều đảo được quá nhanh, tất cả như là thiên ý vô phù, nhưng nàng chính là cảm giác, nguy cơ còn ko có dễ dàng trôi qua như vậy.

Nếu quả thật như nàng sở liệu như nhau, như vậy, lần này chọn phụ hoạt động, nhất định là đối thủ đánh vào gian tế ẩn núp ở bên người nàng 1 cơ hội tốt.

Sẽ là ai chứ?

Như đi vào giữa cõi thần tiên, nghe được ngoài cửa truyền đến Tiêu Bạch xin chỉ thị- Công chúa điện hạ, Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tinh, Tần Thiệu Dương cầu kiến!

— Vào đi!

3 nam nhân ở dưới sự hướng dẫn Tiêu Bạch nối đuôi nhau mà vào, lần này, 3 nam nhân nhưng thật ra rất quy củ, ngoan ngoãn hành lễ- Tham kiến công chúa điện hạ!

— Đều ngồi đi!

Nhìn bọn họ đều ngồi xuống, Quân Phi Vũ nhàn nhạt hỏi- Nói đi! Gặp ta có chuyện gì?

Dạ Vô Tình dẫn đầu đứng đứng dậy, chấp tay nói- Khởi bẩm công chúa điện hạ, Vô Tình chỉ là muốn giải thích chuyện hôm nay đánh nhau. Nguyên nhân gây ra là bởi vì Vô Tình phát hiện có người ở phóng tín ưng, tín ưng bị Vô Tình tiết hạ, mặt trên phát hiện tín ưng thượng cột cái thư này.

Dạ Vô Tình đem tờ giấy đưa ra, Tiêu Bạch lập tức tiếp nhận, giao cho tro tay Quân Phi Vũ, 2 người liếc mắt nhìn nhau, Tiêu Bạch lập tức gọi tới Tình Nhi, thấp giọng dặn dò mấy câu.

Tình Nhi cấp tốc lui ra ngoài.

Quân Phi Vũ nhàn nhạt nhìn lướt qua tờ giấy kia, trên đó viết mấy chữ nhỏ- Đã vào cung, chờ tin tức.

Tờ giấy thượng ko có kí tên, cũng ko có lạc khoản, ko biết là người nào phát ra?

Nàng đôi mắt sáng nhẹ mị, lại nhàn nhạt hỏi- Sau đó thì sao?

— Vô Tình lúc đó phát hiện tín ưng là từ gian phòng Lãnh công tử bay ra, liền tìm hẩn hỏi, ai ngờ Lãnh công tử then quá thành giận, lại muốn giết người diệt khẩu, liền cùng ta đánh nhau. Cầu công chúa điện hạ vì Vô Tình tác chủ!

Dạ Vô Tình buông xuống con người trung hiện lên 1 tia tàn nhẫn.

Lãnh Vô Tà trên người hàn ý đại thịnh, nghe được Dạ Vô Tình như vậy vừa nói, “Đằng” từ trên ghế đứng lên, chỉ vào Dạ Vô Tình giận dữ nói- Dạ Vô Tình, người đây là ngấm máu phun người! Rõ ràng là chính người phóng tín ưng bị ta phát hiện, lại bị cản ngược lại 1 cái, người là có ý gì?

— Được rồi! Ai đúng ai sai, tổng sẽ được phơi bày, âm ỉ cái gì? Đều cấp bản cung ngồi xuống!

Quân Phi Vũ khởi xương tính tình đến, sắc mặt cũng là rất khó nhìn, 1 cổ uy nghi ẩn hiện, ai cũng ko dám nhạ nàng.

Nhìn thấy Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tình hồ trừng đối phương liếc mắt 1 cái, lại nhu thuận ngồi xuống, Quân Phi Vũ lại nhìn về phía cái kia vẫn mang theo châm biếm tựa như những người đứng xem Tần Thiếu Dương- Tần Thiếu Dương, còn người? Người thấu đi tới kéo bè kéo lũ đánh nhau nguyên nhân vậy là cái gì?

87. Q.1 - Chương 87: Đem Mình Làm Mồi Nhử

Tần Thiếu Dương hung ác nham hiểm ánh mắt nhìn lướt qua Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tình, lạnh lùng nói- Bọn họ đánh nhau, lan đến người ngoài, vừa lúc tấu mõ thật lâu ko nhúc nhích gân cốt, ai đánh Tần mõ, tấu mõ tự nhiên đánh người đó!

Quân Phi Vũ chán nản, nghe 1 chút hẩn giọng điệu này- Người e sợ cho thiên hạ bất loạn, có phải hay ko? Kia những người khác đâu? Nên sẽ ko giống người như nhau, ko cần thận liên lụy, liền đều ko cần thận dụng 1 khối đi?

Nói đến đây, Quân Phi Vũ sắc mặt càng lạnh hơn- Bản cung đảo cảm thấy, sự kiện lần này, là có người cố ý muốn thêu dệt chuyện! Các người nói 1 chút xem, nếu quả thật là như vậy, mục đích của bọn họ là cái gì? Có phải hay ko muốn cho nữ hoàng bệ hạ cảm thấy, bản cung này công chúa rất vô năng, liền nhất bang nam nhân đều ko quản được? Kia chuyện thêu dệt người là ai đâu? Là ai tro các người? Hay là do người khác?

Quân Phi Vũ phen này thanh sắc tả phi thường nghiêm khắc cùng nghiêm trọng nói, làm ấy nam nhân thần sắc cũng thận trọng, ngay cả Tiêu Bạch chân mày cũng đều nhăn ở tại cùng nhau.

Quân Phi Vũ tro lòng ảm ảm đau nhức, nếu quả thật chính là 1 người tro các hẩn, nàng kia đối này 1 nhóm người có thể hay ko trở thành tâm phúc của nàng, phải đánh thượng 1 thật to dấu chấm hỏi .

Cuối cùng, nàng lại nhàn nhạt bồi thêm 1 câu- Vì thế, đối với chuyện như vậy, bản cung thà rằng giết sai 1 nghìn, cũng ko buông tha 1. Nếu như các người ko thể cung cấp chứng cứ chứng minh chính mình thuần khiết, như vậy, các người liền chuẩn bị hảo lý khai đi!

Nói thế vừa rơi xuống, Tần Thiếu Dương nhìn về phía Dạ Vô Tinh, lãnh mi tà chọn- Vậy thì mời Dạ công tử đem phát hiện tín ứng cùng canh giờ trước nói ra đi, chúng ta cũng tốt đi tìm chứng cứ chứng minh của mình minh bạch a!

Dạ Vô Tinh nhìn ánh mắt của mọi người đều hướng hẳn, cũng thống khoái mà lập tức nói ra thời gian- Là tối hôm qua giờ tý mạt (khoảng gần 12 giờ tối) chính tại hạ tận mắt nhìn thấy, tín ứng là từ trong phòng Lãnh công tử bay ra. Dạ mỗ lập tức tiết hạ tín ứng, sau đó đi đập môn Lãnh công tử, lại ko người quản môn, mở vừa nhìn, lại ko có phát hiện Lãnh công tử, cho đến buổi sáng mới phát hiện Lãnh công tử xuất hiện.

Quân Phi Vũ tro lòng rung mình, ánh mắt lại bắn trước ở trên người Dạ Vô Tinh- Dạ Vô Tinh, chuyện này, người tại sao muốn trực tiếp đi tìm Lãnh Vô Tà, người đây ko phải là đả thảo kinh xà sao?

Dạ Vô Tinh thần nhiên ko nhìn về phía nàng- Tại hạ chỉ là chẳng đáng cùng người như thế làm bạn, vốn có muốn làm tròng người tang câu (Bắt gian tại trận) lấy được hậu lập tức liền đưa đến chỗ công chúa, ai ngờ đến...

Hắn dừng 1 chút còn nói- Dạ mỗ vẫn canh giữ ở trước phòng Lãnh công tử, thẳng đến sáng sớm Lãnh công tử mới trở về, Dạ mỗ muốn Lãnh công tử đến cùng công chúa giải thích, nhưng hẳn lại ko chịu, ko 1 lời hợp, cho nên mới đánh nhau.

Lúc này, ánh mắt của mọi người lại đồng thời bắn tới trên người Lãnh Vô Tà, đảo muốn nghe 1 chút hẳn có gì giải thích.

Lãnh Vô Tà vẫn như cũ bình tĩnh được làm cho lòng người kinh sợ, thậm chí theo Dạ Vô Tinh bắt đầu tự thuật, nói tới hẳn mất tích thời gian, sắc mặt của hắn vẫn là 1 điểm cũng ko có thay đổi.

Quân Phi Vũ cùng Tiêu Bạch liếc mắt nhìn nhau, ở đây đó tro mắt nhìn thấy thận trọng kinh nghi, Lãnh Vô Tà như vậy, sâu sắc tựa 1 ngục giếng cổ, phiếm nhẹ nhẹ hàn khí, lại làm cho người sờ ko được tâm hắn.

Lãnh Vô Tà khẽ nâng cằm, ánh mắt nhìn thẳng Quân Phi Vũ- Vô Tà ko có gì hay giải thích, ta thừa nhận, đêm qua Vô Tà là có sự xuất cung, nhưng tuyệt đối ko phải tượng Dạ công tử theo như lời, đi làm gian tế, Vô Tà mặc dù bất tài, lại cũng ko phải ai cũng có thể làm chủ tử của ta!

Câu nói sau cùng, đã cuồng thả ngạo!

Quân Phi Vũ nhưng thật ra bị hắn chọc cho nở nụ cười- Hảo 1 câu “Ko phải ai cũng có thể làm chủ tử của ta”. Lãnh Vô Tà, vậy người tiến cung đến hưởng ứng lệnh triệu tập bản cung phụ thị, người cũng chỉ là 1 người tro đó, người liền ko cảm thấy như vậy ủy khuất chính mình?

Lãnh Vô Tà khoe môi câu dẫn ra 1 tia như có như ko tiểu ý- Công chúa mới khuynh thiên hạ, nam tử tro thiên hạ ái mộ danh xưng công chúa ko biết có bao nhiêu. Lãnh mỗ cũng chỉ là 1 người tro đồng đó mà thôi.

Quân Phi Vũ khẽ nhấp 1 hơi trà, ngồi được có chút lâu, cục cựa hơn 3 tháng, có thể cảm giác được hẳn (nàng) ở tro bụng giằng co.

Đặt chén trà xuống, nàng hướng bọn họ lộ ra 1 nhàn nhạt tươi cười, chân thành nói- 3 người các người ta nhất định coi trọng, nói thật, gần đây ở giữa bách nam nhân, có thể làm cho ta nhớ kỹ, 1 tay đều đếm ko hết. Ta đối 3 người các người kỳ vọng rất cao, nếu như này gian tế thật là các người, vậy ta thực sự cảm giác sẽ rất thương tâm rất khổ sở.

Quân Phi Vũ vô ích tôn xưng, nàng biết, thu phục này đó xuất sắc nam nhân, người nhất định phải muốn trước giao ra thật tình đến, mới có thể thắng được bọn họ chân chính ý nghĩa thượng tán thành.

Quả nhiên, nàng những lời này xuống, kia mấy nam nhân thần sắc cũng mềm nhũn ko ít.

— Như vậy đi! Chuyện này ta liền giao cho các người đi làm, đương nhiên, muốn âm thầm tra, ta tin các người ở trước khi tiến cung đều ko phải là hạng người hời hợt, muốn tra ra 1 tên gian tế đến, hẳn là chuyện

dễ dàng. Chờ các người tra được là ai, lập tức nói cho ta biết, để xem kết quả của 3 người các người là có tương đồng ko.

Quân Phi Vũ xinh đẹp cười, chúng nam chỉ cảm thấy như là xuân về hoa nở, đại tuyết sơ dung mỹ lệ, làm cho người ta tim đập thình thịch.

Có lẽ là hiếm thấy nàng cười, kia 3 tờ mặt lạnh thê nhưng đồng thời bày biện ra thái độ ngẩn ngơ, ngây ngốc nhìn nàng, kia 1 đôi song mắt lạnh lý, đều phát ra 1 chút hoa lửa.

Dù là Quân Phi Vũ da mặt dày, cũng vô pháp đối 3 tuần mỹ lãnh nam đồng thời lửa nóng nhìn kỹ mà thờ ơ, mặt cười chậm rãi phiếm thượng 1 tia đỏ ửng.

Tiêu Bạch cũng nhin ko được nữa ho nhẹ 2 tiếng, thanh âm ôn hòa lại lộ ra 1 tia lãnh ý- Công chúa điện hạ nói, 3 vị đều nghe rõ ràng? Công chúa điện hạ đối 3 vị dày vọng, hi vọng 3 vị ko nên phụ công chúa điện hạ ý tốt mới đúng, còn ko mau tạ ân?

Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tinh cùng Tần Thiếu Dương này mới hồi phục tinh thần lại, nhìn thấy Quân Phi Vũ cặp kia doanh tiêu ý 2 tròn mắt, thê nhưng cả đám khuôn mặt tuần tú hồng thắm, đồng thời cúi đầu- Cẩn tuân công chúa hạ lệnh! Ta nhất định trở lại tra.

— Chờ 1 chút.

Quân Phi Vũ còn nó- Sau này kia 88 nam nhân, liền chia làm 3 tổ, do 3 người các người định làm tổ trưởng, Thiếu Dương là tổ trưởng tổ 1, Vô Tà phụ trách tổ 2, Vô Tinh, người phụ trách tổ 3. Về phần nhân viên điều phối cùng với những vấn đề khác, các người muốn biết thì cùng Tiêu đại nhân thương nghị.

— Tuân mệnh!

— Còn có, lần này đánh nhau sự kiện ảnh hưởng ác liệt, nữ hoàng bệ hạ nhất định sẽ hỏi đến, mấy người các người mặc kệ bởi vì nguyên nhân gì, đi đầu ẩu đả chính là ko đúng, vì thế, mỗi người trọng trách 20 đại bản, có hay ko dị nghị?

3 nam nhân hồ liếc mắt nhìn, lập tức cũng đều nguyện ý lĩnh trách.

— Được rồi, các người lui ra đi!

Nhìn 3 nam nhân ra cửa, Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, nhìn về phía nam nhân bên người cái kia đứng thẳng như tùng- Tiêu Bạch, lát người bồi bọn họ đi xử lý 1 chút chuyện tiếp theo. Mặt khác, chuyện tiệc tối mừng năm mới cũng giao cho bọn họ, chuẩn bị 1 ít tiết mục, đến lúc đó lấy thêm cho ta nhìn.

— Hảo! Ta sẽ đi. Người mệt ko?- Hẩn thân thủ giúp nàng vuốt ve vai- Mệt mỗi trước nghỉ ngơi đi!

Quân Phi Vũ cười cười- Ta ko phiền lụy! Chính là đứa nhỏ vừa làm âm ỉ 1 hồi, đoán chừng là ngồi lâu. Người đi vội đi, ta cùng Tình Nhi đi hoa viên tản bộ 1 chút.

Tiêu Bạch ở trên trán nàng ấn kế tiếp hôn- Hảo! Vậy ta hãy đi trước. Tình nhi, người tốt hảo chiếu cố công chúa.

Tình Nhi nhẹ nhàng đáp- Nô tỳ biết!

Mùa đông ngự hoa viên, ko có mùa hè diễm lệ cùng ngũ thải tân phân, chỉ có lâm bụi cây hàn mai, tại đây hiu quạnh mùa đông tàn mát ra chính mình đặc biệt màu sắc, màu hồng cánh hoa, làm cho người ta ở mùa đông khắc nghiệt vẫn có thể cảm giác được 1 tia ấm áp.

Quân Phi Vũ ở Tình Nhi nâng hạ, chậm rãi ở tro vườn hoa đi bộ, tay ko tự chủ được nhẹ vỗ về đã hơi gồ lên khối bụng.

3 tháng 1 tuần hậu, bụng dường như thấy được trưởng, hơn 3 tháng còn ko thể nào rõ ràng, chỉ tro nửa tháng này, bụng cũng lớn ko ít, hơn nữa vừa đến 4 tháng, đứa nhỏ này liền bắt đầu động.

Đương lúc lần đầu tiên cảm giác được máy thai, cái loại này đối tân sinh mệnh vui sướng cùng chờ mong, tro nháy mắt bao phủ tâm Quân Phi Vũ.

Đứa nhỏ, đó là 1 từ bao nhiêu tuyệt vời.

Đứa nhỏ, kỳ thác hi vọng rất nhiều người, càng thừa nâng mỗi 1 đôi nam nữ tình yêu kết tinh, đồng thời cũng là sinh mệnh kéo dài.

Quân Phi Vũ đột nhiên cảm thấy, lúc đó chính mình ko muốn đứa nhỏ ý niệm tro đầu có chút bất khả tư nghị.

Đứa bé này, làm cho nàng cảm thấy hạnh phúc, mặc kệ cha đứa nhỏ là ai, đứa nhỏ này thân thể nội đều là máu mủ của nàng, 1 máu 1 thịt 1 xương cốt, đều là ở tro cơ thể nàng chậm rãi diễn sinh ra.

Hết thấy tất cả âm mưu quỷ kế, vừa đến trước mặt đứa nhỏ, nàng cũng cảm giác tâm linh sáng, sạch sẽ như kia giấy trắng như nhau vô hạ hà.

Bên cạnh nàng, quay chung quanh nhiều lắm thật là tốt nam nhân, mặc dù bọn họ có như vậy hoặc như vậy khuyết điểm, thế nhưng, bọn họ đều yêu nàng, nguyện ý vì nàng trả giá tất cả.

Vì thế, có bọn họ ở, nàng căn bản ko cần lo lắng này gian tế, chân tướng, 1 ngày nào đó sẽ được phơi bày.

Chỉ cần ko nguy hiểm cho sinh mệnh nàng hoặc nàng người yêu, nàng thực sự ko nóng nảy.

Có nhân tất có quả, nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu! Chính mình nếu chưa từng làm đuối lý sự, cần gì phải sợ này đó tiểu quỷ quấy rối?

Mạch suy nghĩ trung, bất tri bất giác đã tha hơn nửa hoa viên, Tình Nhi lo lắng nàng quá mệt mỏi, nhịn ko được nói- Công chúa, ngài đi lâu như vậy, hay là trước nghỉ ngơi 1 hồi đi?

Quân Phi Vũ này mới cảm giác được chân này thật là có 1 chút mệt, nhìn cách đó ko xa trắng rầm đình-Đi thôi, chúng ta thượng kia đi ngồi 1 chút.

__ Hảo! Công chúa, ngài cẩn thận 1 chút.

__ Ko có việc gì!

Quân Phi Vũ cảm giác có chút miệng khô- Tình Nhi, người đi lấy nước cho ta uống.

Tình Nhi lập tức phản đối- Ko được! Công chúa, ngài 1 người ở chỗ này, nô tỳ ko yên lòng.

__ Đi đi! Ta ko sao, công chúa nhà người cũng ko phải là dễ chọc! Mau đi đi!- Quân Phi Vũ nói xong, còn hướng Tình Nhi đẹp dễ mở trừng 2 mắt.

Nha đầu kia, còn cẩn thận mỗi bước đi, kia bộ dáng lo lắng, thật đúng là ám tâm Quân Phi Vũ.

Thế nhưng, nếu Tình Nhi ko đi, nàng lại đâu có thể câu ra cá đến đây?

Quân Phi Vũ đem thân thể tựa ở trên cột trụ, nhắm lại ánh mắt, dưỡng khởi thần đến, kia kp màng danh lợi yên tĩnh bộ dáng, như kia e thẹn hoa nhi, đang chờ người hữu duyên thương tiếc, tình xảo ko tỳ vết ngũ quan, ở chốn bạc áo choàng làm nổi bật hạ, càng đẹp như khói nhẹ đậm sương mù mê hoặc người, ở chút bất tri bất giác, để người mê thất ở nàng kia vô thanh vô tức lưu tiết ra tới phong tình trung, vô lực tự kèm chế.

88. Q.1 - Chương 88: Ta Sẽ Đi Ở Phía Trước Người

Sát khí, lặng yên phủ xuống.

1 hắc y nhân bịt mặt giống như là từ trống rỗng xuất hiện, hoàn toàn thấy ko rõ lắm hẳn là từ tro cái góc phòng nào thối ra tới, ở Quân Phi Vũ cảm giác được sát khí, lúc mở 2 tròng mắt phát hiện hẳn, mũi kiếm đã đâm tới trước mặt nàng.

Tốc độ nhanh tránh được cũng ko thể thoát! Đó là 1 cao thủ hạng nhất!

Quân Phi Vũ chỉ có cảm giác này, thùy kiếm rơi vào 2 bên 2 lỗ mái tóc đen nhánh, cũng bị kiếm khí thổi trúng phiêu đảng đứng lên, 1 tia đón gió dương khai, trên gương mặt lạnh xoát khí quát đến, làm cho nàng non mịn da thịt sản sinh 1 loại cảm giác đau nhói.

Mặc dù khắc tiêm ngay trước mặt, Quân Phi Vũ lại vẫn như cũ bình tĩnh được làm cho người ta kinh ngạc.

Sát thủ hắc đồng trung hiện lên 1 tia mê vờn, nhưng khắc tiêm lại không có đình chỉ quá đi tới, vẫn như cũ không chút do dự hướng phía trái tim của nàng đâm thẳng xuống.

Ngay hấn quát tiêm dừng tới y phục Quân Phi Vũ kia 1 sát, sát thủ đột nhiên phát hiện, hấn khắc giống như là đâm vào mặt bằng thương như nhau, khắc tiêm thể nhưng trơn trượt mở ra, hấn lập tức kịp phản ứng, trường quế như bóng với hình đuổi giết Quân Phi Vũ, cắn chặt không tha.

Quân Phi Vũ sớm đã vận khởi hoa sen tâm pháp, bảo vệ thai nhi, nhưng người tới vô công thực sự quá mạnh mẽ, nàng liên tục chống đỡ mấy chiêu sau, liền phát hiện theo nàng động vô chiêu số càng nhiều, bảo vệ thai nhi chân khí cũng dần dần tiết rụng.

Nàng bắt đầu cảm giác được bụng từng đột ngột buột chặt, thai nhi ở trong bụng cũng như là cảm thấy nguy hiểm, bắt đầu kịch liệt động.

Quân Phi Vũ hoảng hốt!

Nếu như cần dùng mệnh con nàng để đổi lấy sát thủ tiện mệnh này, đó là vạn vạn không thể được!

Nàng chỉ có thể dùng 1 phần nhỏ chiêu số, tận lực lánh, lấy khí lực tiết kiệm, chờ người cứu viện đến.

Mồ hôi lạnh, ở bốc lên toát ra tro lúc đó, 1 giọt 1 giọt, rơi xuống bên tro đình thường nguyệt.

Đã muốn bảo vệ thai nhi, lại muốn lánh sát thủ lợi kiếm, dần dần, Quân Phi Vũ có chút ăn không tiêu, nàng 1 bên lánh, 1 bên cùng sát thủ đánh thương lượng- Vị huynh đệ kia, là ai phái người tới? Nàng phó cho người bao nhiêu tiền? Chỉ cần người bây giờ ngừng tay, bản cung thêm gấp 10 lần cho người!

Sát thủ làm như mất điếc tai ngơ, vẫn như cũ từng bước ép sát, rất có không chết không ngớt chỉ thế. (Không chết không chịu bỏ qua)

Nhìn thấy kế phản gián của mình vô dụng, Quân Phi Vũ chỉ có thể lớn tiếng hướng phía đình ngoại kêu- Người tới! Cứu mạng! Có thích khách! Mau tới người đâu...

Trăng rằm đình chỗ hẻo lánh, bình thường tuần tra thị vệ cũng thường xuyên sẽ bỏ qua cái sừng này rơi, Quân Phi Vũ này mấy tiếng hô to, trong khoảng thời gian ngắn thể nhưng không có cứu viện kịp phản ứng, nàng lúc này mới thực sự cảm giác được sợ.

Nàng có phải hay quá tự tin? Nuôi thân thể 1 khoảng thời gian, cho rằng đã được rồi, vì thế liền quên mất Ôn Dịch Nho đã từng nói là nàng không được cử động võ.

Nếu như nếu không có người tới, sợ rằng 2 mẹ con bọn nàng tính mạng thực sự giữ không được.

Nếu như nàng không chết, đứa nhỏ lại không, nàng kia vĩnh viễn cũng sẽ không tha thứ của mình ngu xuẩn!

Tâm thần 1 loạn, cước bộ của nàng cũng theo loạn cả lên.

Quân Phi Vũ lánh được phi thường chặt vật, lại bắt đầu dả khởi ôn nhu bài đến- Vị huynh đệ kia, chúng ta có chuyện lời hay, người xem, ta là cái phụ nữ có thai, người có thể hay không thả lưu tình?

Như vậy vô lực nói nói ra, liền chính nàng đều cảm thấy buồn cười, nhân gia sát thủ dựa vào cái gì bởi vì người là phụ nữ có thai liền đối người thả lưu tình.

Đương vô tình mũi kiếm mang theo hàn mũi nhọn qua, hướng cổ nàng kia 1 sát, Quân Phi Vũ cấp tốc đem đầu hơi nghiêng, mặc dù tránh khỏi quát phá động mạch chủ nguy hiểm, nhưng mũi kiếm vẫn là dán tóc của nàng sao xẹt qua, tức khắc mái tóc đen nhánh nhất thời như tơ đoạn như nhau tuột xuống.

Tóc dài xoa vai Quân Phi Vũ, như ngọc bàn mặt cười thượng hương mồ hôi gió mát, hợp với cặp kia như là có thể nói như nước con người, diễm đam đáng yêu bộ dáng, đủ để cho bất luận cái gì nam nhân sinh ra thương tiếc.

Ngay cả này vô tình sát thủ cũng ko ngoại lệ, tro nháy mắt có đánh trống ngực, lại vì Quân Phi Vũ cãi 1 ngụm thở dốc thời gian.

Giữa lúc nàng cho rằng vì cái này sát thủ sẽ buông tha giết của nàng thời gian, Tiêu Bạch bọn họ chạy đến.

Nghe được thanh âm bọn họ tới rồi cứu viện, sát thủ ánh mắt cũng tro cùng 1 lúc khôi phục băng lãnh.

Cắt, lại một lần nữa vô tình hướng nàng đâm tới.

Nhìn kia hàn lông lánh mũi kiếm, Quân Phi Vũ cảm giác được hạ thể trượt xuống 1 cỡ nhiệt lưu, lòng chua xót, đau lòng, hóa thành 1 chút nước mắt bay tán loạn.

Nàng tuyệt vọng nhắm 2 mắt thật chặt.

Đương lúc Tiêu Bạch dẫn Mạch Thiên Hàn, Trình Nhất Dao cùng với liên can thị vệ hăng hái tới cứu viện, vừa lúc thấy này nguy hiểm được để cho bọn họ cõi lòng tan nát 1 màn.

Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo cả người tựa như bị sét đánh, tâm giống như là muốn nổ tung đến.

Đây đã là bọn họ lần thứ hai để nàng nguy hiểm thời gian, ko có đúng lúc tới cứu nàng, lần trước, còn có Tư Trường Thanh vì nàng đỡ 1 khắc kia, thế nhưng, lần này đâu?

Lần này, ai tới cứu Tiểu Vũ nhi bọn họ?

Bọn họ cự ly được quá xa, dù cho bọn họ muốn thay nàng tử, cũng gần nhau tro gang tấc mà biển trời cách mặt, đồ thân ko thể tránh được, chỉ có thể 2 mắt đỏ ngầu, lại 1 lần nữa thê lương mà bi thương rống giận ra tên của nàng- Vũ nhi!

— Ko nên...người...

Tro lúc bắt chợt, hét thảm 1 tiếng vang lên.

Quân Phi Vũ 1 đôi mắt sáng trừng lớn, nhìn sát thủ 2 cái cánh tay ở trước mặt của mình 1 trước 1 sau bay ra ngoài, nhìn sát thủ thân thể cũng bị chưởng phong theo sát mà đến cấp đánh bay ra bên ngoài đình, lại hung hăng rơi xuống ở dưới đất, nằm dưới đất co quắp mấy cái liền ko nhúc nhích.

Kia ám áp máu, văng nàng 1 thân, dư ôn thượng ở, sát thủ lại ko biết sống hay chết.

Quân Phi Vũ mở to mắt, có chút ko dám tin tưởng nhìn này hí kịch hóa 1 màn, cảm giác chính mình theo tro quý môn quan đạo qua 1 vòng, hiện tại lại đi trở về, chỉ có kia nồng đậm được làm cho người ta buồn nôn mùi máu tươi còn đang ko ngừng nói cho nàng biết, đây là thật! Nàng sống sót là thật!

Thần kinh buông lỏng, đau đớn kéo tới, chỉ cảm thấy 2 mắt biến thành màu đen, ở ngất đi 1 khắc kia, ý thức của nàng còn dừng lại ở cuối cùng 1 vấn đề thượng, là ai cứu nàng? Cái kia mau đặc tượng huyền ảnh như nhau thân ảnh, đến tột cùng là ai?

Vấn đề này cũng đồng dạng tồn tại tro đầu Tiêu Bạch.

Bọn họ cách Quân Phi Vũ còn có 1 chút cự ly, nhìn sát thủ song chưởng đột nhiên bay ra ngoài, cũng nhìn sát thủ thân thể theo sát mà bay ra ngoài, đang lúc lo lắng Quân Phi Vũ lại ngã xuống sợ nàng sẽ ngã đau, liền thấy 1 mau đặc tượng huyền ảnh hắc y nhân lờ ra, đem thân thể của nàng vừa vịn tiếp được, sau đó nhẹ nhàng mà đem nàng phóng ở dưới đất, theo sát mà, hắc y nhân lại đầu ngón chân 1 điểm, khi các hắc còn ko có thấy rõ hắc thời gian, đã tro nháy mắt tức thệ.

Như vậy nhanh như tốc độ của tia chớp, như vậy mãnh liệt cao cường thân thủ, bọn họ môn tự vấn lòng, hiện tại ở đây ko có 1 ai có thể cùng hắc y nhân được vấn này cứu Quân Phi Vũ.

Hắc, đến tột cùng là ai?

Mặc kệ hắc là ai, Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn, Trình Nhất Dao bọn họ đều đối với hắc cảm kích vạn phần.

Nếu như ko phải hắc, hôm nay Vũ nhi gặp bất trắc là ko thể, nếu quả thật là như vậy, bọn họ toàn bộ cùng nàng chôn cùng, cũng chết ko luyện tiếc!

Đương Tiêu Bạch bọn họ lòng như lửa đốt phác thượng trắng rằm đình, lúc nhìn thấy nằm dưới đất sắc mặt tái nhợt dọa người Quân Phi Vũ, tâm, dường như đột nhiên ngừng đập như nhau.

— Đại ca, người xem, Vũ nhi đâu!...- Ko biết ai run thanh âm nói 1 câu- ...Là máu!

Ánh mắt của mọi người nhìn đi xuống, lập tức cảm giác mình tượng muốn phát điên, Tiêu Bạch 1 phen ôm lấy Quân Phi Vũ, vận khởi khinh công liền hướng phía Phi Vũ cung vọt trở lại, tro gió còn truyền đến hân rống to hơn- Mau mời ngự y!

Lại có kỷ cái bóng người cấp tốc hướng phía thái y viện đánh móc sau gáy.

Đương lúc Ôn Dịch Nho buông tay vì Quân Phi Vũ khám và chữa bệnh, hân kia trương nho nhả khuôn mặt tuần tú thượng lộ vẻ phi thường vẻ mặt nghiêm túc, nghiêm khắc đối mọi người ở đây nói- Tiêu Bạch, ta sẽ ở này thanh minh nói 1 lần cuối cùng, công chúa điện hạ nàng ko thể cử động võ nữa, đây đã là lần thứ 2 xuất hiện trượt thai chi trạng, nếu như có lần thứ 3, coi như là thần tiên hạ phạm, cũng ko giữ được đứa bé tro bụng của nàng.

Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu, còn có Trình Nhất Dao đều cảm giác mình vô năng cứu nàng, làm cho nàng bị thương hại, cảm giác mặt ko ánh sáng mà cúi xuống đầu luôn luôn cao nâng.

Tiêu Bạch vẻ mặt lo lắng nhìn Quân Phi Vũ, nàng hay là ko có tỉnh lại, tro lòng khẩn trương, bắt chấp đáp lại Ôn Dịch Nho, hay là trước hỏi tình huống nàng- Dịch Nho, Vũ nhi rốt cuộc thế nào?

2 người bọn họ từ dưới giao tình cũng ko tệ lắm, bình thường đều là gọi thẳng danh, trừ phi ở tro quan trường, mới có thể xưng hô phượng chức danh.

Ôn Dịch Nho trừng hân liếc mắt 1 cái- Cũng may cứu lại được đúng lúc, thai nhi là bảo vệ được, nhưng công chúa điện hạ lại bị thương thân thể, các người sau này nhất định phải giám sát chặt chẽ nàng, 1 tắc cũng ko rời theo sát nàng, để ngừa lại phát sinh ngoài ý muốn. Ta sẽ khai 1 ít thuốc dưỡng thai, làm cho Tình Nhi đi với ta tới thái y viện lấy thuốc!

Ôn Dịch Nho nói xong, xốc lên hòm thuốc liền đi ra ngoài, Tình Nhi vội vàng đi theo.

Quân Phi Vũ tỉnh lại, nhìn thấy chỉ có Tiêu Bạch, có chút kinh ngạc, thường ngày nàng có chút gì sự, kia 5 nhưng 1 cũng sẽ ko vắng, hôm nay nàng bị thương thành như vậy, thì ngược lại ko thấy bóng dáng?

— Tiêu Bạch, mấy người bọn hân đâu? Đều đang bận rộn a?

Tiêu Bạch đem nàng nhẹ lăm vào tro ngực, than nhẹ 1 tiếng- Vũ nhi, chúng ta đều cảm giác thấy thẹn đối với người, mỗi 1 lần người có nguy hiểm, người ở bên cạnh người đều ko phải chúng ta. Mấy người bọn họ đều ở đây tự cái phía vách tường tro phòng tự mình suy ngẫm lại!

Quân Phi Vũ cười cười- Đây mấy đứa ngốc, tục ngữ nói: Phúc hê họa sở khinh, họa hê phúc sở phục, có 1 số việc xảy ra, ko nhất định là xấu sự, có 1 số việc ko phát sinh, cũng ko nhất định chính là chuyện tốt. Các người thực sự ko cần tự trách, ta như thế nào sẽ trách người các đây!

Tiêu Bạch nhẹ nhàng lắc đầu- Cũng là bởi vì người quá tốt, sẽ ko trách chúng ta, chúng ta mới có thể càng thêm cảm giác mình phụ người.

Quân Phi Vũ ngửa đầu cười khê- Kia tiếp theo các người cố gắng gấp bội thì tốt rồi! Canh cánh tro lòng với quá khứ, công ko bằng tha khai tay chân, triển vọng sau này. Đừng quên, chúng ta còn có 1 thời gian cả đời.

Nói lời tro lòng, lời của nàng mặc dù nói như vậy, nhưng Quân Phi Vũ tro lòng đúng là có tiếc nuối ~ mỗi 1 lần nàng ở đựng tới nguy hiểm tính mạng thời gian, thứ nhất nghĩ đến tổng là bọn hân, nhưng mỗi 1 lần, bọn họ luôn luôn ở nàng sau khi an toàn mới xuất hiện. Thế nhưng, nàng yêu các hân, cho nên tuyệt lúc sẽ ko đem loại này tiếc nuối biểu hiện ra ngoài để cho bọn họ thương tâm.

— Phải, chúng ta sẽ bên cạnh người cả đời!- Tiêu Bạch thanh âm có chút nghẹn ngào, song chưởng dùng sức chăm chú ôm nàng- Vũ nhi, xin lỗi! Chúng ta sẽ cố gắng, cố gắng làm ỳnh trở nên rất tốt, cố gắng làm ỳnh ko lui về phía sau, chúng ta cần dùng 1 thời gian cả đời, cố gắng chế tạo hạnh phúc cho người!

— Ta tin các ngươi!

Quân Phi Vũ hồi ôm lấy hân, nàng tin, bọn họ sẽ cố gắng, sẽ làm nàng ko tiếc nuối nữa, cũng sẽ làm cho nàng hạnh phúc .

Mấy ngày kế tiếp, Quân Phi Vũ cũng ko có tượng Ôn Dịch Nho nói rất hay hảo tình dường, bởi tân xuân nhanh đến, chỉ có kỷ ngày, nàng phải nắm chặt 1 tết âm lịch làm cho đại gia hài lòng lại khó quên.

Mặc dù Tiêu Bạch bọn họ thay phiên nhìn nàng, còn có Trường Thanh cũng thường xuyên qua đây bởi nàng nói chuyện nói chuyện phiếm, thế nhưng, lại vội, cũng ko chuẩn nàng xuống đất hành tẩu.

Điểm này, bọn họ phi thường kiên trì, Quân Phi Vũ biết bọn họ là vì nàng hảo, cũng chỉ hảo theo ý bọn họ.

Cái kia thích khách đã chết, nhưng theo trên người thích khách đến xem văn kia chỉ có con bò cạp tử (Vết xăm hình con bò cạp), thích khách cũng ko phải là người Phụng Hoàng quốc, mà là con bò cạp đến từ Tây Vực.

Con bò cạp cùng nàng ko hề liên quan, càng chưa nói tới cái gì ân oán, duy nhất khả năng, đó là thích khách được thuê, kia chủ mưu là ai đây? Thích khách đã chết, đầu mối dường như lại chặt đứt!

Này đó phiền lòng sự, Quân Phi Vũ ko muốn đi bận tâm, chỉ là nghe Tiêu Bạch báo cáo, sau đó làm ấy người bọn họ thương lượng đi xử lý, nàng thẳng thắn đương cái vung tay chưởng cự, hảo hảo an thai, còn đả khởi hân nói- Tiêu Bạch, ta nhưng mệnh giao cho trên tay các ngươi, các ngươi cũng đừng đem mạng của ta đã đánh mất!

Tiêu Bạch cũng cười nói- Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đi ở phía trước ngươi.

2 người nhìn nhau cười.

Vì lộng này hoa đón xuân tiệc tối, Quân Phi Vũ vẫn là động 1 chút đầu óc.

Đầu tiên, muốn thay đổi đó là món ăn, chỉ có xài được tâm, mới có thể ngoạn được hài lòng.

Cư nàng tro khoảng thời gian này chu du Thương Ngô quốc, cùng với ở hồi Phụng Hoàng quốc trên đường này chu thành hiểu biết đến ẩm thực văn hóa đến xem, thế giới này món ăn đều quá đơn giản, món ăn nổi danh qua lại cũng là kia mấy thứ, đặc sắc càng ít hơn.

Cũng may có Thái Vị Nồng, đây hết thấy liền trở nên dễ đứng lên, 2 người thấu cùng 1 chỗ thương lượng cả ngày, ngày thứ 2 Thái Vị Nồng liền bắt đầu dựa theo Quân Phi Vũ giáo phương pháp thí nghiệm khởi món ăn đến.

Xuân Phong lâu lục nam nhân cộng thêm Quân Phi Vũ, Thái Vị Nồng, mỗi ngày ăn uống được tận hứng, đối Quân Phi Vũ nói ra món ăn cách làm, ngay cả Thái Vị Nồng cũng nói thẳng Quân Phi Vũ là thiên tài trù sư.

Nàng 1 bên vội vàng lộng thái, 1 bên cũng cùng Tiêu Bạch bọn họ, còn có Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tinh, Tần Thiệu Dương thương lượng tiết mục, mỗi người đàn ông có tài nghệ đều bị nàng buộc đi tới biểu diễn, ai cũng ko cho phép hạ xuống.

Quân Mạc Sầu ở nàng bị thương đích mưu trở liền tới xem qua nàng, ở biết tâm tư của nàng hậu, nàng cũng tỏ vẻ lực mạnh ủng hộ, dù sao mặc kệ Quân Phi Vũ làm cái gì, coi như đều chưa từng nghe qua nàng phản đối thanh âm, điều này làm cho Quân Phi Vũ cảm động ko ngớt.

Ngay đêm hôm trước giao thừa, tro cung lại nghênh đón 1 vị quý khách, khi lúc thấy cái kia thân ảnh quen thuộc, Quân Phi Vũ tro nháy mắt cảm giác mình tâm trạng được tràn đầy, hân cũng tới!

Quân Phi Vũ chưa bao giờ nghĩ tới, nàng tâm tâm niệm niệm muốn làm tốt đại niên tiệc tối, thế nhưng sẽ chôn vùi ko ít tính mạng con người, bao gồm, 1 nam nhân nàng rất yêu.

89. Q.1 - Chương 89: Vì Yêu, Ta Nguyện Thành Tu La

Khi thấy Hoa Trầm Hương mỉm cười mà đứng ở trước mặt nàng, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy lệ đi lên dừng, nam nhân ở trước mắt kia trường tuần nhả mặt ở tro tầm mắt càng ngày càng mờ hồ, nàng muốn mở miệng nói chuyện, lệ lại không tiếng động rơi xuống, chỉ có thể không nói gì ngừng nghẹn.

Vua của 1 nước, lại bỏ lại sở hữu sự, liền thiếp thân thị vệ cũng chỉ dẫn theo 1 Lãnh Nam, cứ như vậy mưa gió đi gấp vội vã tới đây, chỉ vì bồi nàng lễ mừng năm mới. Quân Phi Vũ tro lòng ngoại trừ kinh hãi, còn có nhiều hơn là cảm động.

Cảm động với Hoa Trầm Hương đối với nàng dụng tâm, bình thường chỉ là thư lui tới, kể ra triền miên tình, tương tư ý, bây giờ, người liền rõ ràng đứng ở trước mặt nàng, Quân Phi Vũ nhào vào tro ngực của hắn, ôm hắn, vừa cười vừa khóc.

Hoa Trầm Hương chỉ cảm giác tâm mình vẫn nổi nổi chìm chìm, ở đã gặp nàng 1 phiên muộn kia, nhất thời chìm xuống đến.

Hắn đã từng trăm ngàn lần tro mộng, mơ tới nàng vẫn như cũ ngủ yên ở tro ngực của hắn, chỉ là 3 tháng ngắn, hắn đã cảm giác như là qua tam sinh tam thế như nhau dài đằng đặc.

Thiên ngôn vạn ngữ muốn nói với nàng, bây giờ thật tới trước mặt nàng, hắn lại chỉ biết vuốt đầu của nàng, trên ghé nói- Nha đầu ngốc, người khóc cái gì? Nhìn thấy phu quân tới cũng không cao hứng sao?

Thanh âm ôn nhu, mang theo vô tận sủng nịch.

Quân Phi Vũ thân thủ 1 phen xóa đi lệ trên mặt, cười như lê hoa đái lệ- Cao hứng, làm sao sẽ mất hứng, chỉ là, người cho ta quá kinh hãi, cảm ơn người, Trầm Hương.

Nói xong, nàng chủ động cúi đầu của hắn, thật sâu hôn lên môi của hắn.

Kia như nhau dĩ vãng tốt đẹp chính là ôn nhuận, ở tro nháy mắt trở nên lửa nóng, như 1 hồi đại hỏa tập quyển toàn thân của nàng, cô cô cảm giác từ bên tai, theo trên môi theo thấu thượng đại não, lại đi qua hắn bàn tay to, 1 3 hướng toàn thân dừng đi.

Bọn họ thân thể chăm chú dán tại cùng nhau.

Như vậy nóng bức, làm như liền đứa nhỏ tro bụng cũng có thể cảm giác được, bắt đầu ở tro bụng vui làm âm ỉ đứng lên.

Cảm giác được nàng trên bụng truyền đến dao động, Hoa Trầm Hương thân thể 1 chút cứng lại.

Hắn có chút không dám tin tưởng cúi đầu, bàn tay nhẹ nhàng che ở bụng của nàng thượng, cẩn thận từng li từng tí hỏi- Vừa. . . là đứa nhỏ ở động sao?

Quân Phi Vũ cười, dùng sức gật gật đầu.

Này cả ngày, nam nhân khác đều tự giác mà đem thời gian để lại cho Hoa Trầm Hương, bởi vì hắn là cực khổ nhất, cũng là cách xa Vũ nhi nhất.

Như vậy cố tình chạy tới, ngay cả bọn họ thân là nam nhân, cũng đồng dạng cảm động lây, cùng Quân Phi Vũ như nhau vì hắn cảm động.

2 người nằm ở trên giường, vẫn không ngừng không ngừng nói.

Người 1 câu, ta 1 câu, làm như có nói không xong chuyện, nói không hết nói.

Hoa Trầm Hương ôm nàng, nghe hương khí trên người nàng, vẻ mặt thỏa mãn- Tiểu Vũ, nếu cả đời cũng có thể cùng như người vậy gần bó cùng 1 chỗ, ta chết cũng cam tâm.

Quân Phi Vũ đem mặt dán tại ngực của hắn, nghe hắn hữu lực tim đập, khẳng định nói- Chúng ta sẽ cả đời cùng 1 chỗ! Vĩnh viễn! Tiểu Vũ, ta nghĩ qua, hiện tại Thương Ngô quốc mưa thuận gió hoà, dân giàu nước mạnh, ta cũng có thể công thành lui thân, chờ thêm hoàn năm, ta liền đem hoàng vị truyền cho Trầm Ngọc, như vậy ta sẽ trở lại mỗi ngày cùng người.

Quân Phi Vũ tro lòng cả kinh- Đứa ngốc, người là nhiều khó khăn mới bắt được này hoàng vị a? Nhớ ngày đó, người còn muốn lợi dụng ta đó! Hiện tại hoàng vị nơi tay, người đảo ko quý trọng, người cho là hoàng vị là người muốn khí là có thể khí sao?

Hoa Trầm Hương 2 tay đang cầm mặt của nàng, nghiêm túc nhìn nàng, cùng nàng song song đối diện- Tiểu Vũ, ta đã ko chịu được ko có người bên người, chẳng sợ cứ như vậy ôm người, ta đều cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Thế nhưng, ở Thương Ngô, ta ngay cả là thiên tử, ăn sơn trân hải vị, ko có người, ta vẫn như cũ ko cảm giác được hạnh phúc.

— Vì ta, người liền giang sơn cũng ko muốn? Đáng giá ko?- Quân Phi Vũ có chút ghen ngào.

Vì sao này đó nam nhân, luôn luôn từng bước từng bước thâm tình ko hối hận, luôn luôn làm cho nàng cảm động được muốn khóc? Nàng Quân Phi Vũ có phải đã tu luyện được phúc, thế nhưng có thể được đến nhiều như vậy nam nhân ưu ái?

Có thể được đến bọn họ nhiều người như vậy đích thực tâm, nhân sinh của nàng, thực sự đã ko tiếc!

— Nếu như người thực sự suy nghĩ kỹ càng, kia hãy trở lại đi! Trở lại bên cạnh ta, ta sẽ cho người hạnh phúc!- Quân Phi Vũ hạnh phúc ngây ngô cười .

— Hảo, vậy người chờ ta nga!

Thảo nào nhân gia nói luyến ái trúng đích người chỉ số thông minh sẽ rơi chậm lại, ngay cả Hoa Trầm Hương như thế phúc hắc cổ tình tính nam nhân, cũng làm theo chạy ko khỏi khâu bĩ đặc ái thần chi tên.

Bất tri bất giác, theo sớm cho tới trễ, sắc trời ngoài cửa sổ đã trở nên u ám, Quân Phi Vũ nụ cười trên mặt, so với kia thái dương còn muốn xán lạn.

— Công chúa điện hạ, đêm giao thừa bữa tối canh giờ mau tới, nên dời giá Thượng Lễ cung!- Tình Nhi nhắc nhở hợp thời vang lên.

— Hảo! Chúng ta lập tức xuất phát!

Quân Phi Vũ hướng ra ngoài đáp 1 tiếng, quay đầu hướng Hoa Trầm Hương nói- Đi thôi! Hôm nay ta nhưng làm cho người ta lấy thật nhiều tân món ăn, các người khẳng định cũng chưa từng ăn qua. Còn có tiết mục mới, này đó đều là ta tự mình chỉ đạo.

Cũng may tro cung tiệc tối thời gian cũng ko lâu, liền ăn thay mặt diễn cũng là trước sau 1 canh giờ, trước bài vũ Quân Phi Vũ cũng đều nhìn rồi, Vũ Linh các tro cung quả nhiên mỗi người thông minh, chỉ là mấy ngày ngắn, kỷ trang vũ liền nhảy được phi thường thạo.

Nhưng thật ra này đó nam nhân làm cho này mấy tiết mục, đến ngày hôm qua nàng đi quan sát thời gian, vẫn còn có chút ko đủ lưu sướng tự nhiên.

Ko thể ko nói, đây là chuyên nghiệp nhân sĩ cùng nghiệp dư nhân sĩ khác nhau a!

Bất quá, cũng chính là tiêu khiển mà thôi, loại này mới mẻ tiết mục tạo cảm giác hứng thú, hẳn là sẽ đáp quá bọn họ biểu diễn trúng đích 1 ít tiểu tì vết, chỉ cần có thể giành được mọi người cười, cũng tính là công đức viên mãn .

Đi ra ngoài cung, tro hoàng cung ngoại nơi giảng đèn kết hoa, vui mừng khí thể tùy ý có thể thấy được, trên mặt mỗi người, đều tràn đầy cung nghênh tân xuân sung sướng.

Cửa đứng 1 loạt mỹ nam, nhất thời làm cho Quân Phi Vũ cảm giác trước mắt sáng ngời, 2 mắt hồng tình lờ lờ, điểm phúc của mình thật đúng là ko cạn a.

Tiêu Bạch 1 thân thanh sắc trường bào, buộc vòng quanh hần kia thanh tùng thanh đạm khí chất, ôn nhuận như ngọc trên mặt, đều tràn đầy nhân nhật cười, nhìn thấy 2 người bọn họ dặt tay đi ra, gật đầu cười- Vũ nhi, Trầm Hương huynh.

Chỉ là như vậy tự nhiên cử chỉ, lại tan hợp hần vững như thái sơn trầm ổn, cùng hải bình thường có dung là đại phong thái.

Đối với Tiêu Bạch, Quân Phi Vũ luôn luôn là hài lòng e rằng nhưng khó xoi mói, đối với hắn chịu mệt nhọc, dưới đáy lòng đối với hắn tự nhiên cũng sùng ái nhiều lắm.

Mạch Thiên Hàn vẫn là quần áo bào trắng, thắt lưng trát 1 cái lam sắc đai lưng, áo cùng cổ tay áo khảm lam sắc ám vân tương biên, sắc hắc kia bằng cơ ngọc phủ bàn tuần nhan càng hơn kỹ phân tuần tú, kia trường lạnh lùng khuôn mặt tuần tú, làm cho người ta hận ko thể nhào tới hun 2 cái, xem hắc kia trắng nõn da thịt có thể hay ko trở nên phần nộn thấu hồng.

Quân Phi Vũ đơn độc cùng hắn ở chung thời gian, thích nhất tới chính là chỗ này nhất chiêu, nhìn thấy Mạch Thiên Hàn khối băng mặt tan vỡ, nàng chính là cười đến ko kiêng nể gì cả.

Mà hắn, cũng luôn luôn dùng tràn đầy bất đắc dĩ, nhưng lại sùng nịch vô biên ánh mắt nhìn nàng.

Đứng bên người Mạch Thiên Hàn chính là Tần Nham Ngạo, người kia, chỉ có hắn, có thể đem hồng sắc y phục mặc được như vậy đẹp đẽ, nhưng lại lộ ra tự nhiên dương cương khí, hợp với khóe miệng kia tà chọn bỉ cười, kia hoa đào mắt đang ra phong tình, quả thực liền là muốn đem nàng chết chìm ở tro ngược của hắn.

Quân Phi Vũ luôn luôn nói hắn: Người Tần Nham Ngạo liền là yêu nghiệt chuyển thế, chuyên môn đến câu dẫn ta.

Hắn đáp lại bình thường là che lại miệng của nàng, lấy lời của hắn nói, hắn cái này kêu là xứng đáng cái tên, nếu nói hắn là câu dẫn, sẽ làm được triệt để 1 ít tâm nữ nhân.

Quân Thiên Hựu, nhà này vốn ko thích khoe khoang, kia một cái chiết phiến coi như là đại hàn trời, hắn vẫn như cũ phiến ko rời tay. 1 thân lam sắc trường y, hợp với hắc kia chiết phiến, cũng là phong độ nhẹ nhàng, cùng hắc kia lộ ra thư sinh khí ngũ quan hỗ trợ lẫn nhau, tự có 1 phen vị đạo đặc biệt.

Quân Phi Vũ đối Quân Thiên Hựu, luôn luôn loại cảm giác tỷ tỷ đối đệ đệ, mặc dù Trình Nhất Dao so với hắn còn nhỏ, nhưng Trình Nhất Dao lại ko sẽ cho nàng loại cảm giác này.

Nàng thường xuyên trêu ghẹo Quân Thiên Hựu- Đến, ngoan, kêu tiếng tỷ tỷ tới nghe 1 chút!

Quân Thiên Hựu luôn luôn phiến trừu bạch nhân- Tiểu Vũ nhi, da mặt của ngươi là càng ngày càng dày, ngươi đây là lẫn lộn đầu đuôi, ngươi nên gọi ca ca ta mới phải.

— Muốn ta kêu ngươi ca ca? Đi, đem ta hầu hạ được rồi, ko phải là 1 tiếng ca ca thôi, ta kêu.

Muốn này đó nhân lúc việc nhỏ, Quân Phi Vũ thế mới biết, nguyên đến hạnh phúc của mình, sớm đã chứa đầy áp.

Nhìn đứng ở bên người Quân Thiên Hựu Tư Trường Thanh, Quân Phi Vũ nhẹ hỏi- Trường Thanh, thân thể của ngươi khá tốt.

— Hảo được ko sai biệt lắm!0 Tư Trường Thanh quần áo ngân sắc trường bào, sắc mặt tái nhợt được gần như tro suốt, thoát nhìn còn có chút suy nhược, có lẽ nguyên nhân là trái tim, hiện tại hắn nói chuyện càng mềm nhẹ, làm như 1 trận gió, cứ như vậy thổi qua trước mặt của ngươi, cho ngươi sinh ra 1 cỗ bất ko được cảm giác bất an.

Quân Phi Vũ ở tro lòng than nhẹ 1 tiếng, nhìn trên mặt hắc kia nhàn nhạt cười, nụ cười kia cũng vẫn như cũ cùng dĩ vãng như nhau, làm cho nàng cảm giác được 1 loại xuân phong phí mặt, vào đông ôn dương bàn thoải mái ấm áp.

Chỉ là, nàng vẫn là thua thiệt hắn a!

Kia 1 loại nỗi khổ riêng, cứ như vậy chôn sâu ở thân thể của hắn ở chỗ sâu tro, mỗi lần nhẹ nhàng vừa đụng, sẽ cảm giác được 1 loại thứ tâm thứ phổi đau đớn, làm cho nàng luôn luôn sinh ra kỹ phân thương tiếc cùng áy náy.

— A? Nhất Dao đâu?

Nhìn trái nhìn phải, ko nhìn tới cái kia khờ tiểu tử, Quân Phi Vũ vẫn là nhịn ko được lên tiếng hỏi.

Tiêu Bạch cười giải thích- Nhất Dao hôm nay phải làm việc, hắn muốn phụ trách toàn bộ an toàn hoàng cung.

— Tiêu Bạch, hôm nay nhân thủ đủ sao?- Quân Phi Vũ ý hữu sở chỉ.

— Người yên tâm! Tất cả đều sắp xếp xong xuôi! Cho dù có thích khách dám can đảm tới cửa ám sát, lần này, chúng ta cũng tuyệt đối sẽ ko để cho bọn họ gần thân của các người.

Chỉ cần vừa nghĩ tới lần trước Quân Phi Vũ bị thương, Tiêu Bạch nói chuyện ngữ khí cũng nhiều kỷ phân lạnh lùng.

— Như vậy cũng tốt! Chúng ta đi thôi! Đừng làm ầu hoàng chờ lâu!

Thượng Lễ cung,

Liên can nhiều thức vương rộng lớn đại điện, bị 1 chi chi thô nển đỏ như cánh tay nhỏ cùng đèn cung đình chiếu lên ngọn đèn dầu sáng sủa, đại điện dựa vào lý vị trí, dựng được rồi 1 sân khấu nhỏ, dưới đài, từng tờ 1 cái bàn bày phóng được thật chỉnh tề, mỗi cái bàn thượng đều để 1 bếp nấu, lò nội là kia hừng hực thiêu đốt than củi, chính phát ra đỏ rực tia sáng chói mắt, làm cho người ta vừa vào đại điện, liền có thể cảm giác được 1 cỗ đập vào mặt ấm áp.

Mọi người vừa thấy, đều bị phun chặc lấy làm kỳ, nhìn gỗ lim trên mặt bàn kia quanh thân bày mãn sinh tiên thức ăn, cả đám giữa trán sinh thật to dấu chấm hỏi- Đây là thế nào ăn?

Quân Phi Vũ nhìn, cảm thấy đặc biệt có ý tứ, loại món ăn lẩu này, ở hiện đại chỗ nào cũng có, đặc biệt chờ tới khi mùa đông khắc nghiệt, càng đại bộ phận phân người đi ăn cơm lựa chọn.

Bây giờ đến nơi này, cũng thành hiếm lạ gì đó.

Cái lẩu phối liệu cùng nguyên liệu nấu ăn đều là nàng ở hiện đại chuyên môn nghiên cứu trôi qua, ở hiện đại thời gian, trù nghệ của nàng thế nhưng số 1, làm món ăn thường thường làm cho ba mẹ cùng Đồng Đồng thần phục.

Nguyệt Đồng Đồng mỗi lần ăn uống no đủ sau này, sẽ vỗ về bụng cảm thán, ko biết sau này ai có phúc thú đến người, khẳng định có cả đời hưởng bất tận lộc ăn.

Nhớ tới cách xa 2 thế giới song thân cùng Đồng Đồng, lòng của nàng hạ lại đi 1 tia buồn bã, đôi mắt sáng hiện lên vẻ đau thương, liền bị 1 mực bên người nàng Hoa Trầm Hương của nàng chú ý bị bắt được.

Hắn thấp giọng nhẹ hỏi- Tiểu Vũ, làm sao vậy?

Quân Phi Vũ ngược mắt, hướng hắn lắc đầu, nhìn thấy chúng nam ánh mắt bắt đầu tập trung ở trên người của bọn họ, vội vàng hướng bọn họ cười cười, lại duỗi thân tay nhéo nhéo tay Hoa Trầm Hương, ý bảo hắn ko nên nhắc lại.

Hoa Trầm Hương lông mày rậm nhẹ tức 1 chút, lập tức đã gấp nàng thực sự ko có việc gì, nhấc chân mày lúc này mới xòe ra.

Tro phòng đủ loại quan lại thấy công chúa giá lâm, 1 khởi thân hành lễ chào hỏi.

Quân Phi Vũ xoát lông mi liếc mắt 1 cái phòng khách, vẫn vô bá quan cơ hồ đã trình diện, duy chỉ ko có phát hiện phụ thân Tiêu Bạch. . .cũng tức là thừa tướng đại nhân Tiêu Sơn.

Trường hợp quan trọng như vậy, hắn ko phải nên tới chứ?

Quân Phi Vũ kéo kéo ống tay áo Tiêu Bạch, hiển nhiên hắn cũng đã phát hiện, ko đợi nàng hỏi, liền hướng nàng lắc đầu, nói- Ta sai người đi hỏi.

Bọn họ vừa ngồi xuống ko lâu, nữ hoàng bệ hạ liền giá lâm, tro đại điện mọi người đồng thời quỳ xuống- Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!

Quân Phi Vũ vừa thấy, đi theo bên người nữ hoàng Quân Mạc Sâu chính là thái tử Quân Phi Vân cùng phi tử nàng Đồng An.

— Chúng ái khanh bình thân!

— Tạ ơn hoàng thượng!

Quân Phi Vũ là cùng nữ hoàng đệ 1 bàn, ngồi cùng bàn còn có thái tử Quân Phi Vân cùng với Đồng An, còn có thành tích vua của 1 nước quý khách Hoa Trầm Hương.

Mà Tiêu Bạch bọn họ, vì là thân phận phu thê, thì ngồi bên cạnh 1 bàn khác.

Quân Mạc Sầu vừa nhìn thấy Quân Phi Vũ, lập tức nói- Vũ nhi, người mau ngồi xuống, Ôn ngự y nói người bây giờ thân thể không tốt, lại vẫn như vậy làm lung lay vất vả, cẩn thận đừng để thân thể mệt mỏi chết. Sau này thấy mẫu hoàng, liền miễn tội.

— Cảm ơn mẫu hoàng! Nhi thần không phiền lụy!

Quân Phi Vũ tạ ơn hoàn, lại hướng Quân Phi Vân cùng Đồng An hành lễ- Bái kiến Đồng phi, bái kiến thái tử điện hạ!

Quân Phi Vân anh khí trên mặt sinh hòa ái dễ gần tươi cười, nhìn thấy Quân Phi Vũ khúc thân hành lễ, vội vàng nâng dậy nàng- Hoàng muội bây giờ đang có mang, sau này không cần lại hướng hoàng tỷ hành lễ.

Đồng An luôn luôn đạm mạc trên mặt cũng dâng lên 1 tia thân thiết- Công chúa cần phải nhiều bảo trọng thân thể mới phải.

— Cảm ơn hoàng tỷ, cảm ơn Đồng phi quan tâm, Tiểu Vũ nhớ kỹ!

Quân Mạc Sầu xinh đẹp như hoa mặt cười thượng nhìn không thấy 1 tia năm tháng dấu vết, cười lộ lên cũng phân ngoại coi được- Được rồi, các người đều chớ khách khí, đều ngồi đi! Vũ nhi, làm cho người ta khai tịch đi! Hôm nay mẫu hoàng cần phải xem thật kỹ nhìn người làm cho tiết mục đặc biệt, còn có này đặc biệt bữa cơm.

Quân Phi Vũ ngọc thủ ngăn, du dương âm nhạc lập tức nhẹ nhàng vang lên, theo du dương âm nhạc, 1 nam 1 nữ 2 người nhẹ nhàng đi tới trên đài, bắt đầu vận khởi nội lực, đem thanh âm của mình vô hạn mở rộng.

— Các vị khách nhân tôn quý, đại gia buổi tối hảo! Hôm nay là đêm 30, cũng là đêm chúng ta thân nhân đoàn tụ cùng nhau khốn viên, 1 năm cũ trôi qua, 1 năm mới lập tức sẽ tới, cùng chúc Ngô hoàng vạn thọ vô cương, đồng thời cũng chúc mọi người đang ngồi ở tro 1 năm mới thân thể khỏe mạnh, vạn sự như ý, trăm nghề thịnh vượng, dân giàu nước mạnh. Tân niên vui vẻ!

1 đôi vách tường người bàn nam nữ chủ trì, mặc cổ kết hợp hiện đại lễ phục mới, riêng là lễ phục liền đủ cướp mắt, hướng chi, 2 người bọn họ đều là tinh chọn ra tới nhân tài, nam chính là kia 88 danh tuần nam trung 1 vị nam nhân ngọc thụ lâm phong, tên là Nhìn Quanh Huy.

Nữ chủ trì thì lại là theo Thượng Lễ cung ca vũ linh trung chọn ra tới 1 nữ hài tử, họ Lưu người hàng thêu Hồ Nam, vóc người cũng rất xinh đẹp, cử chỉ tự nhiên chuyên gia, hơi nhập Quân Phi Vũ mắt duyên.

1 phen cùng chúc nói cho hết lời, nam nữ chủ trì lễ phép hướng dưới đài khom mình hành lễ.

Như vậy hoàn toàn mới đọc diễn văn cùng phương thức biểu đạt, còn có kia rất khác biệt lễ phục, dần dần khiến cho người dưới đài bàn luận xôn xao, thậm chí có rất nhiều người nhìn người chủ trì kia áo bành tô cùng lễ phục dạ hội mặt hiện xem thường, chỉ là vướng với nữ hoàng đệ 1 ở đây, không dám vô lễ mà thôi.

Tiểu thư họ Lưu thanh âm ngọt ngào rõ ràng, chỉ nghe nàng chậm rãi nói- Là tham là thanh? Nhân tâm là kính. Là cần là lại? Dân ý là phanh. Là công là quá? Thiên địa rõ ràng. Phía dưới mời xem hí kịch “Bao thanh thiên xử án”.

Bao thanh thiên xử án cảnh tượng, ở mấy vũ linh cùng với tuần nam rất sống động biểu diễn hạ, khấu nhân tâm huyền, gợn sóng thay nhau nổi lên, nhưng không người dám lên tiếng trầm trồ khen ngợi.

1 khúc kết thúc, nhưng thật ra nữ hoàng đệ 1 lớn tiếng nói 1 tiếng- Hảo! Nếu ta Phượng Hoàng quốc có thể có như thế thanh quan minh quan, lo gì bách tính không thể an khang. Vũ nhi, này ra hí bài vương tốt, trăm sẽ thưởng!

Quân Phi Vũ hé miệng cười khẽ- Mẫu hậu quá khen.

Kỳ thực, đây chỉ là nàng nhớ tới ở hiện đại trung ương thai liên hoan tiệc tối trúng đích 1 tiết mục, từ đó diễn biến mà đến, chẳng qua là thay đổi cái “Bao thanh thiên xử án” mà thôi.

Kế tiếp, đại gia vừa ăn cái lẩu, 1 bên xem xét có hiện đại hoá tiết mục, theo hiện đại vũ, đến tiểu phẩm, rồi đến trang phục một biểu diễn, cuối cùng đến 88 cái tuần nam đại hợp xướng “Ca xướng tổ quốc”, 1 buổi tối xuống, mẫu hoàng nộ cười trên mặt ko ngừng, ca ngợi thanh ko dứt.

Quân Phi Vũ ánh mắt luôn luôn vô tình hay cố ý quét về phía trên người Quân Phi Vân, mà nàng nhưng vẫn bình tĩnh ngồi ở chỗ kia, hơi anh khí mặt cười thương vẫn lộ vẻ nhàn nhạt mỉm cười, thường thường còn cùng Quân Phi Vũ đáp 1 câu, cùng nàng xuyên việt lúc đầu đối thái độ của nàng như nhau, thân thiết lễ độ trung lại dẫn quan tâm.

Quân Phi Vũ có tro nháy mắt hoài nghi, chẳng lẽ là mình suy đoán sai lầm rồi sao?

— Phía dưới ời Lục công chúa điện hạ, vì đại gia độc tấu biểu diễn “Cùng 1 ca khúc”!- Đương lúc nam chủ trì Nhìn Quanh Huy dùng to rõ thanh âm báo hạ cuối cùng 1 tiết mục, dưới mọi người lại là 1 trận ồ lên.

Ngay cả nữ hoàng bộ hạ Quân Mạc Sầu, cũng có chút ko hiểu nhìn nàng, thân là công chúa điện hạ quý giá chỉ khu, vì sao cam làm 1 cái con hát đến thảo nhân thích?

Quân Phi Vũ lại vẻ mặt đạm nhiên, tựa như là ko có nhìn thấy mọi người ko hiểu, chỉ là vỗ vỗ tay Quân Mạc Sầu, ý bảo nàng ko có việc gì, này mới chậm rãi đứng đứng dậy, mỉm cười hướng đại gia hơi cúi đầu, bước đi hướng phía sân khấu đi đến.

Này trung gian, các chỗ ngồi đã có cung nữ dâng lên hoa quả thịt nguội, mà nữ hoàng bộ hạ 1 bàn này, thế nhưng do Thái Vị Nồng tự mình đem mâm đựng trái cây đưa tới.

Hắn nhìn Quân Phi Vũ kia duyên dáng cổ, con người trung đột nhiên hàn quang chợt lóe, tro tay áo đột nhiên trượt ra 1 phen.

Thủ, thẳng tắp hướng phía Quân Phi Vũ đánh móc sau gáy.

Mà đi phía trước Quân Phi Vũ, nhưng vẫn là đương nhiên bất giác phía sau nguy hiểm.

Chúng mỹ nam vẫn chú ý an toàn Quân Phi Vũ, nhìn thấy tình trạng này đột phát, sợ đến đồng thời đứng đứng dậy, 1 bên hét lớn- Có thích khách! Mau bảo hộ nữ hoàng bộ hạ cùng điện hạ!

1 bên đồng thời hướng phía phương hướng Quân Phi Vũ nhảy tới.

Kết quả, 1 vận khí, chúng nam lại phát hiện tro cơ thể mình khí toàn bộ tan, cả đám từ ko trung hung hăng tài ngã xuống.

— Ko tốt! Thức ăn có độc!

Tất cả mọi người kinh hoảng, người tro đại diện, bắt đầu 1 sau đó 1 ngã xuống.

Này đó, đều là ở tro nháy mắt phát sinh chuyện.

Tiêu Bạch bọn họ nghiêng rằng nghiêng lợi hận, sở hữu phòng bị đều làm, vì sao còn bị đối thủ cấp phá?

Mà cách Quân Phi Vũ gần là Hoa Trầm Hương, đang nhìn đến Thái Vị Nồng đao thứ hướng Quân Phi Vũ 1 khắc kia, ko biết từ đâu tới đây dừng khí, thế nhưng thoáng cái nhào tới trên người Quân Phi Vũ.

Đi phía trước xung lượng đem Quân Phi Vũ đụng phải lão đảo mấy bước, nàng nữ quay đầu lại, lại thấy Thái Vị Nồng kia đem lóe lam quang lưỡi dao, thẳng tắp đâm vào tro cơ thể Hoa Trầm Hương.

Sau đó, lại dùng lực 1 nhỏ, máu tươi như mưa hoa phun trên ko trung, nhiễm đỏ ánh mắt mọi người, cũng phun ở tại trên người Quân Phi Vũ.

Bên tro đại đường, tiếng thét chói tai, xông tới thanh, chén đĩa bồn khối trắc hạ tích bá thanh, còn có người bị than củi đốt đau tiếng kêu, đồng thời loạn thành 1 đồng, vô số hắc y nhân theo tứ diện bát mặt vọt ra, Quân Phi Vũ tựa như là cái gì cũng ko nghe thấy, cũng ko thấy được, nàng chỉ cảm giác mình sắp nổ điên, nhìn Hoa Trầm Hương mềm hạ thân thể, nàng muốn nghiêm nghị hô to- Ko! Ko nên, Trầm Hương, ko nên ngã xuống...- Lại phát hiện mình 1 câu đều kêu ko được.

Nàng bản năng xoay người lại, 1 tay lấy Hoa Trầm Hương ôm vào tro ngực, 2 tay chặt chẽ che vết thương hằn vẫn tiếp tục phun máu, lại quên mất cái kia hung thủ vẫn đang đứng ở trước mặt nàng, đang muốn hướng nàng đâm đệ nhị đao.

Hoa Trầm Hương máu, toàn bộ chảy về phía Hồng Liên trên tay Quân Phi Vũ, Hồng Liên đột nhiên hồng quang đại thịnh, đưa bọn họ lưỡng chăm chú vây quanh ở bên tro, làm cho Thái Vị Nồng đao thể nào cũng thứ ko đi xuống.

Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy Hồng Liên phát ra 1 cỗ ấm áp nhiệt lưu, chảy qua toàn thân của nàng thượng, làm cho nàng toàn thân lại tràn đầy lực lượng.

Ngước mắt, 2 tròng mắt tựa như tia chớp như nhau hàn lóng lánh, ở lúc quét về phía cái kia giơ đao hướng nàng đâm tới Thái Vị Nồng, nàng ko chút do dự vận khởi hoa sen tâm pháp, dùng đem hết toàn lực đem 1 chưởng này đánh ra ngoài.

Thái Vị Nồng thân thể tro nháy mắt như bóng cao su như nhau bắn ra, 1 đường đụng cũng ko ít cái bàn, cuối cùng ngã xuống đất bất động.

Mà này xông tới hắc y nhân, cũng bắt đầu tiến hành cực kỳ tàn ác giết chóc.

Giơ tay chém xuống tro lúc đó, bao nhiêu người ở tro nháy mắt đã đánh mất tính mạng!

Tiêu Bạch từ tro lòng lấy ra được hoàn dự bị, đưa cho Tần Nham Ngạo, Mạch Thiên Hàn bọn họ 1 người 1 viên thân nhập tro miệng, lặng yên vận công, tranh thủ tro thời gian ngắn nhất khôi phục công lực.

Nhìn kia hắc y nhân bay thẳng đến mấy người bọn họ vọt tới, cả đám càng gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

Quân Phi Vũ ngước mắt liền nhìn thấy này nguy hiểm 1 màn, đảm đều nhanh dọa phá, tâm run rẩy, đầu óc đều trái lại rõ ràng qua đây.

Nàng thuận tay điểm 4 phía huyết vị vết thương Hoa Trầm Hương, liền nghĩ cũng chưa có nghĩ, thân thể liền hướng phía đám hắc y nhân kia vọt tới.

— Vũ nhi, cẩn thận!

— Vũ nhi, không nên!

— Vũ nhi, dừng lại!

1 tiếng 1 tiếng hô hoán, ko có chỗ nào mà ko phải là thanh âm ngăn cản nàng qua đây cứu bọn họ, thể nhưng, lòng của nàng lại càng nóng nảy! Tro cơ thể máu như là bắt đầu chạy chồm lên, dương thân ý chí chiến đấu phóng lên cao.

Vào giờ khắc này, nàng chỉ biết là, bọn họ ko thể chết được, nàng ko thể thua!

Thân thể, tựa hồ đột nhiên trở nên nhẹ nhàng linh hoạt rồi đứng lên.

Quân Phi Vũ 1 chưởng phách đảo 1 người áo đen, đoạt kiếm tro tay hắn, khắc thượng đồng dạng phiếm lam óng ánh quang mang, lộ ra 1 cỗ thẩm người hàn khí.

Tay cầm độc kiếm Quân Phi Vũ, dường như Tu La sát nhập địa ngục, như là đột nhiên có thần công hộ thể, 1 kiếm 1 chém giết này hắc y nhân, kia trương tuyệt mỹ khuôn mặt, thể nhưng phiếm 1 cỗ khát máu hưng phấn, rơi ở tro mắt mọi người, dường như thấy Tu La ra đời tràn ngập kinh khủng.

Ai dám động người của nàng, chỉ có chết!

Quân Phi Vũ lúc này tro đầu cũng chỉ có này 1 cái ý niệm, 2 tròng mắt của nàng đỏ đậm, con ngươi lý chỉ có 1 lại 1 thân ảnh người áo đen, thấy 1 giết 1, thẳng đến cuối cùng, ko để lại 1 ai.

Phần bổ sung

Tần Nham Ngạo, Mạch Thiên Hàn, Quân Thiên Hựu, thậm chí ngay cả Tư Trường Thanh, đều ở đây trước tiên dùng giải mê gân tán thuốc sau này, đều gia nhập giết chóc.

Có thể trốn mọi người đã trốn! Ko trốn cũng cơ hồ đều đã chết!

Toàn bộ Thượng Nghi cung, khắp nơi là máu, khắp nơi là thi thể, khắp nơi là phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn hài, thê lương hết như nhân gian luyện ngục!

Tro đại diện ương, chỉ để lại toàn thân là máu Quân Phi Vũ, 1 người mang theo kiếm còn đang rỉ máu, tóc tán loạn, 2 tròng mắt nhìn thẳng, cứ như vậy 1 thân bi thương đứng ở thi thể lý, tượng đũa nhỏ như nhau, mờ mịt ko biết phải làm sao.

Xụi lơ ở dưới đất mỗi 1 người nam nhân, nhìn Quân Phi Vũ vì bảo toàn bọn họ, mà như vậy ko để ý tính mạng dẫm máu chiến đấu hăng hái, mỗi 1 đôi mắt bên tro đều doanh đầy nước mắt.

— Vũ nhi- Tiêu Bạch chăm chú ôm lấy nàng- Ko có việc gì! Ko có việc gì!

Phục hồi tinh thần lại Quân Phi Vũ, toàn thân thẳng run rẩy, run thanh âm nói 1 câu- Tiêu Bạch, Trầm Hương...- Tiêu Bạch vỗ lưng của nàng an ủi- Người yên tâm! Trầm Hương ko có việc gì, chúng ta nhất định sẽ cứu hân!

— Mau, mau cứu hân!- Nói xong này 1 câu, Quân Phi Vũ như là thoát lực như nhau, mềm ngã xuống.

— Vũ nhi, mau! Ôn ngự y, này thăm...

Quân Phi Vũ chỉ cảm giác bên cạnh mình có người đến quay lại, tiếng kêu sợ hãi 1 tiếng lại 1 tiếng, còn kèm theo từng tiếng thấp khóc, làm cho nàng phiền não tức nổi lên chân mày.

Ta ko có việc gì! Trầm Hương cũng ko có việc gì! Chúng ta nói qua, muốn cả đời cùng 1 chỗ!

90. Q.1 - Chương 90: Ninh Phụ Thiên Hạ Ko Phụ Vũ

Tiêu Bạch cảm giác được có người uy nàng ăn cái gì, sau đó chớp mũi truyền đến 1 trận thấm người thanh lương xông thẳng trán, Quân Phi Vũ mơ mơ màng màng đầu rớt cuộc chậm rãi thanh tỉnh.

Mở 2 tròng mắt, nhìn trước mặt 1 loạt các khuôn mặt tuần tú, nghe vang lên bên tai kia từng tiếng la lên tên chính mình, nàng vẫn tro nháy mắt mê vờ. Mâu quang nhẹ chuyển dưới, nhìn thấy tình cảnh xung quanh, mới phát hiện mình còn đang trên đại diện Thượng Nghi cung, này thị vệ cung nữ đang ở vội vàng thanh lý hoàn cảnh, chuyển trước mới lại thỉnh tích lên.

Cảm giác của nàng rất kỳ quái, thân thể của mình kinh qua phen này tranh đấu, dường như ko chỉ khôi phục khí lực, công lực thậm chí so với trước càng tăng 1 bậc, ngay cả thai nhi tim đập, nàng hiện tại cũng có thể rõ ràng cảm ứng được.

Đứa nhỏ ko có việc gì! Nàng đã từng 1 ngụm lớn khí.

Lập tức nghĩ đến Hoa Trầm Hương, mặt cười của nàng lại khẩn trương lên, ôm đồm tay Ôn Dịch Nho ở bên cạnh nàng- Trầm Hương đâu? Trầm Hương hiện tại thể nào?

Ôn Dịch Nho khuôn mặt tuần tú hiện lên 1 tia đỏ sẫm, vội vã rút tay ra- Hồi công chúa, hoàng thượng Thương Ngô trúng phải “Thất bộ Đoạn Hồn Tán”, loại độc này có giải, nhưng hiện ở tro cung thiếu khuyết 1 vị thuốc dẫn, có chỉ có thể tạm thời trấn độc ở “Thất bộ Đoạn Hồn Tán”, đãi tìm được thuốc dẫn mới có thể giải độc.

— Thiếu thuốc dẫn gì?

— Ngưu Hoàng!

Quân Phi Vũ giật mình- Ngưu Hoàng mặc dù quý báu, nhưng tro cung vẫn có chuẩn bị dùng, vì sao lại thiếu Ngưu Hoàng.

Tần Nham Ngạo lúc này chen vào 1 câu- Vũ nhi, ko chỉ Ngưu Hoàng tro cung bị người mang đi, tro kinh thành tất cả Ngưu Hoàng tro 1 đêm toàn bộ ko cánh mà bay xem ra, những người này là sớm có chuẩn bị. Hiện tại chúng ta chính nên phái người đi trước châu thành bên cạnh tìm, nhìn có thể hay ko tìm được.

— Mặc kệ trả giá nhiều đại giới, nhất định phải tìm được. Nếu như Trần Hương có việc, ta sẽ đem thiên hạ này cùng hấn chôn cùng!

Quân Phi Vũ ở lúc nói xong lời cuối cùng 1 câu, tuyệt mỹ trên mặt hiện lên 1 tia sát khí, toàn thân toàn tâm toàn ý kinh khí làm cho quần áo trên người đều ào ào rung động, kia thấu hứu ra 1 thân uy nghi, làm cho toàn bộ nam nhân ghé mắt kinh hãi.

Nguyên lai, Phi Vũ cũng có như vậy 1 mặt cường thế dọa người.

Nàng Quân Phi Vũ tuy là mặc kệ sự, là mong được thanh nhàn, nhưng cũng ko có nghĩa là nhân gia đánh lên đây, nàng còn có thể nhường nhịn.

Cho tới nay, nàng cũng lo lắng đứa nhỏ tro bụng, 2 lần trước thiếu chút nữa trượt thai, làm cho nàng ko dám đơn giản lộn xộn, tổng muốn, có thể chịu thì nhẫn, trước đem đứa nhỏ an toàn sinh hạ đến lại nói.

Nhưng hiện tại xem ra, những người này là ko lấy tính mạng của nàng thì ko bỏ qua nếu như nhịn nữa đi xuống, chỉ sợ sẽ có càng nhiều sinh mệnh vô tội liên lụy tiến vào.

Này mấy lần sự kiện đều đó có thể thấy được, những người này thế nhưng có thể ở nơi hoàng cung đại nội quay lại như thường, kia ở giữa 88 cái tuần nam, quả nhiên cũng ko như nàng sở liệu, sấm vào ko ít người ở bên nàng, người nào đó tư tưởng xấu xa lộ rõ, chỉ còn chờ cuối cùng ngã bài 1 khắc kia.

1 hồi hảo hảo tiệc xuân, thế nhưng cứ như vậy mất đi tính mạng nhiều người, mặc dù bọn họ phòng bị đã đủ nghiêm, nhưng hiển nhiên nhân gia mưu kế vẫn là so với chính mình này phương càng kỳ gấp 10, làm cho các nàng khó lòng phòng bị.

Nghĩ Hoa Trần Hương vì cứu mình trúng độc hôn mê, hiện tại còn ko biết sống hay chết, Quân Phi Vũ tro lòng càng hận ý khó tiêu.

Nam nhân bên người nàng, liên tiếp vì cứu mình ra sự, nếu như thân thể của mình ko có việc gì, nàng Quân Phi Vũ tuyệt đối sẽ tự thể nghiệm, tự thân xuất mã thu thập nàng.

Nếu 1 tướng công thành cũng muốn vạn cốt khô, kia 1 đời nữ hoàng ngồi trên hoàng vị, chắc hẳn giữa cuộc tranh đoạt chiến tại đây hoàng vị, sinh mệnh biến mất sẽ càng nhiều kinh khủng hơn đi?

Đây là cách nhân loại sinh tồn bất đắc dĩ nhất, cái gì là “Người tro giang hồ, thân ko thể rời khỏi”, có lẽ đúng là như thế!

Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu, còn có cục trưởng biểu cùng Ôn Dịch Nho, đều yên lặng nhìn Quân Phi Vũ, trên mặt của nàng phỉm 1 cỗ “Ta ko bỏ qua cho bất kỳ ai” khí phách cùng đường hoàng.

Như vậy kiên nghị bất khuất Quân Phi Vũ, lúc hòa bình ôn nhu đẹp đẽ đại ko giống như bây giờ, nhưng lại đồng dạng làm cho người ta mê muội.

Mặc kệ ở đâu cái thời gian, nàng luôn luôn tượng 1 phát quang hứu, có thể phát ra 1 loại chói mắt được làm cho người ta luyến tiếc dời tầm mắt quang mang, làm cho người ta chỉ muốn chăm chú, chăm chú đem nàng mỗi 1 cái động nhân bộ dáng chữ khắc sâu vào tro lòng mà giam lại.

Quân Phi Vũ quay đầu nhìn về phía Tần Nham Ngạo, nàng biết các loại tình báo là hấn sở trường nhất-Nham Ngạo, người có biết...!

Tần Nham Ngạo đến gần bên cạnh nàng, Quân Phi Vũ nhẹ nhàng tựa đầu tiến đến bên tai hấn, thổi khí như lan, mùi thơm nhẹ tổng, ngay cả tại đây dạng thời khắc nguy hiểm, Tần Nham Ngạo vẫn đang không chế ko được chính mình vì nàng tìm đập nhanh.

Tâm mặc dù có phân, nhưng lời của nàng, lại q chữ ko rơi ghi tạc tro lòng của hấn.

Các vị tuần nam đồng thời nhìn bọn họ tại nơi châu đầu ghé tai, lại ko ai hé răng, chỉ là lặng yên nhìn, cho đến Tần Nham Ngạo chấp tay hướng bọn họ chào hỏi ly khai.

Quân Phi Vũ lúc này mới quay đầu nhìn bọn họ, lại nhìn về phía Mạch Thiên Hàn- Thiên Hàn, người tương đối bình tĩnh, người đi giúp đỡ Nhất Dao, tro cung phàm người có bộ dạng khác thường, toàn bộ cấp bản cung bắt lại, nếu có người phản kháng, toàn bộ cách sát vật luận!

Mạch Thiên Hàn cũng lĩnh mệnh mà đi.

— Thiên Hựu, người cùng Trường Thanh giúp ta chiếu cố Trầm Hương, Trầm Hương dù gì cũng là vua của 1 nước, hấn có bất kỳ tổn thương, sợ rằng đô hội khiêu khích 2 nước tranh luận, chúng ta muốn tro thời gian ngắn nhất làm cho hấn tỉnh táo lại, bằng ko, hậu quả thiết tưởng ko chịu nổi. An toàn của hấn chí quan trọng yếu, nhiệm vụ này rất gian khổ, liền cầu xin các người!

Quân Thiên Hựu dù cho bình thường lại thế nào tùy ý, ở phía sau, cũng là chừng chặc đằng hoàng đáp 1 tiếng- Cẩn tôn công chúa chỉ lệnh, Thiên Hựu nhất định ko phụ nhờ vả!

Tư Trường Thanh nhưng vẫn là nhàn nhạt cười- Tiểu Vũ, người yên tâm đi làm chuyện của người đi, T hoàng thượng rằm Hương liền giao cho ta cùng Thiên Hựu đi!

Quân Phi Vũ nhìn Tư Trường Thanh kia trương oánh bạch như ngọc khuôn mặt tuần tú, tro lòng lại dâng lên 1 cỗ nhàn nhạt thương tiếc- Trường Thanh, người nhớ cũng phải chiếu cố kỹ lưỡng chính mình, đừng làm cho ta lo lắng, được ko?

— Hảo!

Tư Trường Thanh gật gật đầu, ở phía sau, nàng còn nhớ rõ quan tâm hấn! Cặp kia đen kịt như mực con người trung hiện lên nhẹ nhẹ cảm động, tro lòng có 1 luồng dòng nước ấm dững biến toàn thân.

Hướng hấn gật gật đầu, Quân Phi Vũ quay đầu nhìn về phía Tiêu Bạch- Tiêu Bạch, người bồi ta đi xem mẫu hoàng.

Tiêu Bạch ngắn gọn đáp 1 tiếng- Hảo!

Phượng Nghi cung.

Quân Phi Vũ cùng Tiêu Bạch vừa đến cửa cung, liền bị lý 3 tầng ngoại 3 tầng thị vệ cấp ngăn cản- Thỉnh công chúa điện hạ dừng chân, nữ hoàng bệ hạ thân thể nọ an, đang ở nghỉ ngơi, phân phó bất luận kẻ nào ko được gặp.

Lúc nào tắm cung mẫu hoàng lại nhiều người như vậy?

Quân Phi Vũ tro lòng cả kinh, 2 tròng mắt âm lãnh nhìn về phía cái kia thị vệ đang ngăn mình lại, cười lạnh nói- Đây là nữ hoàng bệ hạ phân phó người? Hay là thái tử điện hạ?

— Lục hoàng muội, người đừng vì gia làm khó người khác, là bản cung phân phó hấn làm như vậy.

Theo ngôn ngữ, tro điện Phượng Nghi cung chậm rãi đi ra 1 người, người này ko phải thái tử Quân Phi Vân còn là ai.

Lúc này Quân Phi Vân, kia trương anh khí mặt cười thượng, lộ ra 1 cỗ tử lạnh lùng cùng âm ngoan, lúc 2 tròng mắt nhìn về phía Quân Phi Vũ, đã ko có ngày xưa thân thiết, có chỉ là thấu nhân tâm cốt hàn ý.

Ngay cả Quân Phi Vũ cùng Tiêu Bạch, cũng bị trên người nàng hàn ý sở kinh, này, mới là chân diện mục của nàng đi?

Quân Phi Vũ đậm đậm nhất tiếu- Nguyên lai là thái tử điện hạ ở đây, Phi Vũ thiếu chút nữa còn tưởng rằng Phượng Nghi cung thay đổi chủ nhân đó.

Quân Phi Vân 2 tròng mắt nhú lại, sắc bén hiện ra- Lục hoàng muội, hiện tại chúng thần ở thừa tướng Tiêu đại nhân dắt lĩnh hạ đã liên danh thượng tấu, nói người ý đồ lợi dụng tiệc xuân ám sát nữ hoàng bệ hạ cùng thái tử điện hạ ta, cũng tính toán cùng nhau ám sát hoàng thượng Thương Ngô quốc, để khơi mào chiến tranh 2 nước, hiện tại nữ hoàng bệ hạ trúng vết đao, hôn mê bất tỉnh, chính sự tạm do bản cung làm thay, người phải bị tội gì?

Quân Phi Vũ đối lời của nàng hoàn toàn ko để ý tới, chỉ là hỏi 1 câu- Người đem mẫu hoàng thế nào?

Quân Phi Vân lộ ra 1 tươi cười làm cho người ta sờn tóc gáy, âm trầm ngã xuống đất nói- Mẫu hoàng bị người phái đi thích khách gây thương tích, trúng độc “Thất bộ Đoạn Hồn Tán”, mà lại hiện tại thiếu 1 vị thuốc dẫn, Quân Phi Vũ, người thật đúng là độc a! Vì hoàng vị, người thật đúng là cái gì cũng dám làm a. Bản cung nếu ko phải sớm có chuẩn bị, sợ hiện tại cũng cùng mẫu hoàng như nhau nằm ở trên giường thôi!

Quân Phi Vũ nhìn Quân Phi Vân, vẻ mặt đau lòng- Hoàng tử, người thế nào liền biến thành cái dạng này? Người nên biết, ta chưa từng có nghĩ tới muốn làm nữ hoàng, ta chỉ muốn cùng Tiêu Bạch bọn họ cùng nhau, bình bình đạm đạm làm tiêu dao vương gia của ta. Người vì sao còn phải làm như vậy? Vì sao nhất định phải ép ta? Người cho là người bức tử ta, người là có thể ngồi trên hoàng vị sao?

Quân Phi Vân xả môi cười lạnh- Bản cung là thái tử, này vị trí vốn chính là bản cung, người có tư cách gì đến tranh? Người làm ra việc vô sỉ như vậy, vẫn còn mặt mũi đến chất vấn ta, dù cho người ko chết, vị trí này cũng giống nhau là của bản cung.

Quân Phi Vũ nhớ tới cái kia Thiên Linh châu tiên đoán, cười đến đạm nhiên- Ko! Người sai rồi! Này vị trí người vĩnh viễn cũng ngồi ko lâu. Người ko phải là lo lắng ngôi ko được vị trí này, cho nên mới muốn tiên hạ thủ vi cường sao?

Quân Phi Vân nhìn nàng 1 lát, đột nhiên ngửa đầu cười ha ha đứng lên.

1 lát, nàng mới âm lãnh 2 tròng mắt mang theo điểm thương tiếc nhìn Quân Phi Vũ- Vũ nhi, người nếu là vẫn liền như vậy ngu xuẩn đi xuống, thật là có bao nhiêu tốt!

Quân Phi Vũ câu môi khẽ cười- Hoàng tử, cái này kêu là thiên mệnh ko thể trái! Tất cả, sớm đã ở mình mình trung đã định trước. Người bây giờ làm như vậy, cũng là vô công uống phí.

— Bản cung ko tin theo số mệnh, nếu bản cung là thái tử, tự nên thực tới danh về- Quân Phi Vân nói xong, từ tro ngực lấy ra 1 quyển tấu chương giơ lên, liếc mắt nhìn Tiêu Bạch, có chút đắc ý cười nói- Người xem 1 chút đi! Đây là do Tiêu thừa tướng đầu lĩnh buộc của người tấu chương, sợ rằng, người cũng ko nghĩ ra, người bên gối người tín nhiệm nhất thân ái nhất lại làm việc bán người đi?

Quân Phi Vân làm như ko có thấy chút nào Tiêu Bạch khuôn mặt tuần tú đã tái nhợt, vẫn cười- Tiêu Bạch, người lúc trở về, cần phải thay bản cung cảm ơn lão thừa tướng, cũng thay bản cung nói cho lão thừa tướng, hần vị trí thừa tướng, tuyệt đối ko có bất kỳ người nào năng động điều.

Quân Phi Vũ 2 tay ở tay áo lung hạ chặt nắm thành quyền, kết khuynh, mới buông ra, tay, run theo trên tay Quân Phi Vân tiếp nhận kia bản tấu chương làm cho người ta cảm thấy chói mắt, mở nhìn lại.

Nội dung như Quân Phi Vân trước sở nhắc như nhau, buộc nàng ý đồ mưu phản, phái người ám sát hoàng thượng cùng sứ thần Thương Ngô quốc, tội phải làm giết!

Cuối cùng, ánh mắt của nàng hướng về kí tên nơi đó, quả nhiên, do thừa tướng Tiêu Sơn đầu lĩnh, phía dưới là 1 hàng văn võ bá quan chỉ ít hơn trăm nhân số kí tên.

Nếu như này tội danh ngồi thực, nàng Quân Phi Vũ cho dù chết, cũng muốn để tiếng xấu muôn đời.

Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy trái tim tượng bị ai đòn nghiêm trọng 1 chút, vì sao?

Lúc trước mẫu hoàng chọn phu thị vào cung, đều là kinh qua thận mà lại thận sàng chọn, gia đình phía sau bọn họ tất nhiên là thẳng trung với hoàng thượng, người khác sẽ nghe thái tử sai khiến, tình hữu khả nguyên, nhưng vì cái gì Tiêu Sơn muốn dẫn đầu mưu hại người mình đây?

Nàng đưa ánh mắt đầu hướng bên người Tiêu Bạch, lúc đang nhìn đến hần tái nhợt khuôn mặt tuần tú, tro lòng sinh ra 1 loại hung hăng đau đớn, ngay cả thân kinh tựa hồ cũng ở 1 khắc kia bằng được tử chặt, chặt được cơ hồ đàn đứt dây.

Tiêu Bạch 2 tròng mắt mang theo 1 loại cầu xin, làm như ở cầu xin nàng tin tưởng hần, nhưng lại làm như ở cầu xin tha thứ hần, hoặc là nói tha thứ khuyết điểm phụ thân hần.

Quân Phi Vũ con người trung ẩm ướt, chung sống lâu như vậy, nàng đương nhiên tin Tiêu Bạch tuyệt đối sẽ ko phản bội chính mình, thế nhưng, nếu như Tiêu Sơn thực sự làm chuyện có lỗi với mình, nàng kia cùng Tiêu Bạch còn có thể đi cùng 1 chỗ đi tới cuối cùng sao?

1 bên là đồng lõa hãm hại mình, 1 bên lại là nam nhân luôn luôn to lớn ủng hộ đối tự mình che chở, nàng nên làm như thế nào?

Ko khí, tựa hồ bắt đầu ngưng trệ, ko ai nói chuyện, ánh mắt mọi người đều chăm chú vào trên người Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ nhưng vẫn cúi thấp đầu, tựa hồ kia trường tấu chương có cái gì đáng giá nàng nghiên cứu như nhau, cả người như điêu khắc đứng thẳng bất động, vẫn ko nhúc nhích.

Mọi người đang đợi phản ứng của nàng.

Ở làm cho người ta giầy vò chờ đợi trung, 1 lát, Quân Phi Vũ rốt cuộc ngẩng đầu lên.

Nàng ko nói gì, chỉ là vươn tay, chăm chú nắm thật chặt tay Tiêu Bạch.

2 song tay run ko ngớt, 10 ngón tướng khấu, chăm chú nắm ở tại cùng nhau.

Cứ như vậy gần 1 đóa Tiêu Bạch đã cảm giác mình tại địa ngục cùng thiên đường đi 1 tao ~ vừa lúc đang nghe Quân Phi Vân theo như lời nói, tim của hắn cũng đã nhéo ở tại cùng nhau, lo lắng, chờ lúc nhìn thấy Quân Phi Vũ nhìn thấy tấu chương kia khóe mắt vi quất 1 cái, tim của hắn càng như thụ đòn nghiêm trọng.

Quân Phi Vân nói là sự thật! Phụ thân thực sự đầu lĩnh buộc tội Vũ nhi, vì sao?

Hắn thực sự hận ko thể lập tức hướng về nhà đi, lôi áo phụ thân, hỏi thượng hắn 1 câu, vì sao?

Người tại sao muốn làm như vậy?

Hắn chưa từng có cảm giác mình có khó như vậy kham quá, cha của mình lại muốn giúp đỡ người khác đem nữ nhân chính mình yêu nhất coi như sinh mệnh ép đến chết, mà hắn, lấy cái gì đi bù đắp sai lầm phụ thân?

Tiêu Sơn là phụ thân của hắn, Phi Vũ sẽ tin tưởng hắn sao? Còn có thể tha thứ hắn sao? Có thể hay ko cần hắn nữa.

Thống khổ, giầy vò, sợ hãi, bất an, sợ hãi chờ 1 chút mặt trái tình tự như biển nước sóng ập đưa hắn bao phủ, hắn chỉ cảm thấy dương thân mồ hôi lạnh tỏa ra, 2 tròng mắt theo 1 khắc kia, liền chăm chú vào trên người Quân Phi Vũ ko tha.

Phi Vũ, van cầu người, ko nên bỏ lại ta! Ko nên bỏ qua ta!

Đương Quân Phi Vũ tay cầm ở hắn thời gian, hắn vừa băng lãnh tâm, lập tức ấm áp lên.

Cái loại này vui sướng vui vẻ cảm giác ko cách nào hình dung, nhưng hắn biết, Phi Vũ tin tưởng hắn, tin tưởng hắn sẽ ko phản bội nàng.

Nhưng cũng là bởi vì Phi Vũ tín nhiệm, chỉ cần vừa nghĩ tới hành vi phụ thân, đáy lòng của hắn lại có 1 chút buồn bã. Nếu như phụ thân thực sự tuyển trạch đi theo thái tử điện hạ phía sau cùng Phi Vũ là địch, vậy bọn họ phụ tử lưỡng trận doanh bất đồng, thế tất sẽ thành địch nhân.

Tâm, lại đang tro nháy mắt đau.

Nhưng hắn biết, bất kể là ai đều tốt, cho dù là phụ thân của hắn, nếu như dám động nữ nhân hắn yêu, hắn cũng sẽ ko chút do dự giết ông!

Từ xưa trung nghĩa ko thể lưỡng toàn, cả đời này, hắn chỉ tuyển trạch Phi Vũ.

Cả đời này, hắn ninh phụ thiên hạ, cũng ko thể phụ Vũ nhi!

Phụ thân, nếu quả thật có 1 ngày như vậy, người như chết ở hải nhi thủ hạ, hải nhi tất cho người tá rúng vì người chuộc tội, đợi được hải nhi thọ trăm năm sau này, lại dung hải nhi đến trước mặt người sám hối chuộc tội.

Quân Phi Vân lúc nhìn thấy bọn họ kia chăm chú giao ác 2 tay cùng 1 chỗ, ánh mắt ngày càng có vẻ âm lãnh.

__ Thế nào? Hoàng muội ko có lời gì hảo thuyết đi? Người yên tâm, hoàng tỷ nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố các người.

Quân Phi Vân hướng Quân Phi Vũ âm cười nói hoàn, lập tức lệ quát 1 tiếng- Người tới! Lục công chúa điện hạ tính toán mưu phản, cấp bản cung bắt, giải vào đại lao chờ xử trí.

Thị vệ chung quanh lập tức đao kiếm đủ thượng, chuẩn bị bắt Quân Phi Vũ.

Nhìn ra được, chung quanh đây đều là nhân mã Quân Phi Vân, lúc nào, đại nội thị vệ đã toàn bộ nắm ở tro tay của nàng? Này tâm tư của nữ nhân, thật có thể nói là đi mưu tính sâu xa, mỗi 1 bước đều đi vững như Thái sơn, liên hoàn kế có thể dùng lô hỏa thuần thanh kia!

Ở điểm này thượng, Quân Phi Vũ sâu biểu thán phục.

Thế nhưng, muốn cho nàng cứ như vậy oan khuất thúc thủ chịu trói, nàng Quân Phi Vân còn muốn được mỹ điểm.

Quân Phi Vũ vẫn ko có động thủ, Tiêu Bạch đã ngăn ở trước mặt nàng, giận quát Quân Phi Vân- Dù cho ta chết, cũng sẽ ko cho người bính Phi Vũ 1 chút!

Quân Phi Vân giận dữ, mặt cười đỏ bừng, hạnh con người trọn tròn- Tiêu Bạch, người nhưng đừng quên, phụ thân của người đã đầu nhập vào ta, người nếu vẫn khăng khăng 1 mực, đừng trách bản cung đối với người người thừa tướng gia hạ thủ ko lưu tình. Nếu như người bây giờ buông tay ly khai Quân Phi Vũ, chỉ cần người theo bản cung, bản cung ko chỉ cho phép người hậu vị, người nhà của người cũng có thể gia quan tấn tước.

Tiêu Bạch đậm đậm nhất tiếu, mang theo châm chọc nói- Người nói này đó, ta đều ko quan tâm, người muốn giết muốn chém xin cứ tự nhiên. Ta quan tâm, chỉ có nàng mà thôi.

Quân Phi Vũ cùng Tiêu Bạch liếc mắt nhìn nhau, đây đó tro mắt thâm tình nhìn 1 cái ko sót gì, cho dù chết, có thể chết ở 1 khối, đó cũng là hạnh phúc!

Quân Phi Vân làm như xem thấu ý đồ của bọn họ, nhin ko được lại nở nụ cười- Các người muốn chết? Ha ha ha, tốt lắm, hôm nay bản cung sẽ tiễn các người 1 đoạn đường, cho các người làm 1 đôi uyên ương dưới âm phủ miệng cấp bản cung thượng, người nào bắt sống phản tặc, gia quan 3 cấp, nếu như bắt thủ cấp người, bản cung trọng trọng có thưởng!

Quân Phi Vân nói xong, liền lui lại mấy bước, cười lạnh nhìn vô số thị vệ hướng phía Quân Phi Vũ cùng Tiêu Bạch đánh móc sau gáy.

91. Q.1 - Chương 91: Dùng Giết Chóc Thề Sống Chết Thủ Hộ

. .

_ Vũ nhi, mặc kệ người đang ở đâu, ta Tiêu Bạch cũng sinh tử tương theo!

Tiêu Bạch nói xong, rút ra bên hông mềm quất, lúc nội lực vận đến sang thân, nhuyễn kiếm hóa thành 1 cổ hàn mũi nhọn, nhắm thẳng vào hướng này xông tới thị vệ.

Hắn thon dài thân hình như giao long rời bến, bay vọt xê dịch, khắc quang đang lóe lên tro lúc đó, đám thị vệ ngã vào dưới kiếm của hắn, tùy theo dựng lên tiếng kêu thảm thiết ko ngừng vang lên.

Quân Phi Vũ khi hắn xuất thủ đồng thời, cũng vận khởi hoa sen tâm pháp bảo vệ thai nhi tro bụng, nàng lấy bất biến ứng vạn biến, lấy tĩnh chế động, nhưng chỉ cần là tới gần người của nàng, cũng sẽ bị nàng 1 chưởng bắn trúng trán, liền miệng thở dốc cơ hội cũng ko có, đã đi gặp Diêm vương.

Quân Phi Vân chấp tay sau lưng, đứng ở chỗ bên tro đại môn Phượng Nghi cung 1 thước, vẻ mặt hung ác nham hiểm nhìn đình viện 2 người bị thị vệ bao vây vào giữa, khóe môi câu dẫn ra vẻ cười lạnh, song chưởng vỗ nhẹ, 8 người đồng dạng mặc đại nội thị vệ phục thân ảnh lập tức theo chỗ tới vọt ra.

Cùng bình thường giống đại nội thị vệ duy nhất ko cùng chính là, trên đầu bọn họ đều trát 1 dải hồng ti mang.

Quân Phi Vân lạnh lùng hạ mệnh- Đi cho ta lập tức giết bọn họ! Động tác phải nhanh!

Chỉ cần giết Quân Phi Vũ, nàng Quân Phi Vân chính là 1 người duy nhất tro cung kế thừa sự nghiệp thống nhất đất nước.

Những người này đều là nàng tự mình bồi dưỡng ra được ám vệ, ko lệ thuộc hoàng cung đại nội, công lực có thể nói là lấy 1 địch thiên, nàng đảo muốn xem nhìn, Quân Phi Vũ 2 người bọn họ ở dưới quần công có thể chống bao lâu?

Bát nam nhân chấp tay lĩnh mệnh, cả đám tạt như tia chớp, đầu ngón chân 1 điểm, trực tiếp nện đỉnh đầu bọn thị vệ nhảy vào vây quanh nội, bát thanh trường kiếm, chia làm 2 lộ, nhắm thẳng vào hướng Tiêu Bạch cùng Quân Phi Vũ.

Hơn này 8 khăn đỏ đẳng thêm vào, Tiêu Bạch cùng Quân Phi Vũ nhất thời cảm giác 4 phía áp lực tăng nhiều, mỗi người bên người hơn 4 khăn đỏ đẳng, tứ thanh trường kiếm như linh xà chăm chú cuốn lấy bọn họ ko tha.

Nếu như nhất đối nhất, bọn họ có thể thắng bất luận cái gì, thế nhưng, lấy 1 đối tứ, còn có này thị vệ vì công danh ko muốn sống thường thường tới 1 người ám đao ám phượng, rất nhanh, bọn họ liền ứng phó được có chút thua chị kém em Tiêu Bạch 1 bên muốn trả giá toàn bộ tâm lực cùng bọn họ ẩu đả, còn muốn chú ý Quân Phi Vũ bên kia biến hóa, mắt thấy Quân Phi Vũ chưởng phong ngày càng sắc bén, hấn nhưng thật ra phóng kỹ phân tâm, toàn lực ứng phó hạ, nhuyển kiếm cũng càng có thể dùng linh động như xà, mỗi khi tại nơi mấy khăn đỏ đẳng muốn đâm tới hấn thời gian, thân thể hấn lại quý dị rất nhanh tránh mau tránh ra đi.

Thời gian, ở ẩu đả trung từng giây từng phút trôi qua.

Tinh lực, đã ở ẩu đả trung từng chút từng chút biến mất.

Cường thịnh trở lại công phu cùng nội lực, ở tứ đại cao thủ cùng đại nội thị vệ vây công hạ, Tiêu Bạch cũng cảm giác được khí lực của mình ở bắt đầu dần dần biến mất, chính mình còn như vậy, Vũ nhi ko phải càng thêm khó chịu?

Hấn ánh mắt lo lắng nhìn ko được nhìn về phía Quân Phi Vũ kia tức khắc, phân tâm dưới, 1 né tránh ko kịp, cánh tay đã bị đỏ lên khăn đẳng trường liệt ra thương.

Tiêu Bạch ở dưới ko có cách nào, mắt thấy tiếp tục như vậy, bọn họ chỉ có 1 con đường chết, hấn có thể tử, thế nhưng, Phi Vũ ko thể có việc!

Rơi vào đường cùng, hấn chỉ có thể phát ra 1 tiếng cầu cứu huyết sáo dài.

Chỉ mong, bọn họ kịp tới cứu nàng!

Quân Phi Vũ cùng Tiêu Bạch như nhau, mặc dù hoa sen tâm pháp càng vận càng quen, hoa sen thần chưởng cũng sắc bén được cơ hồ ko người nào có thể địch, nhưng nàng dù sao kinh nghiệm đối địch còn thấp, mà hoa sen tâm pháp cũng gần lĩnh hội ngũ thành mà thôi, lại phải bảo vệ đứa nhỏ tro bụng, vừa mới bắt đầu còn ứng phó được, dài thời gian lâu dài, nàng phụ nữ có thai thân thể đâu chống được tứ đại cao thủ cùng thị vệ vây công, dần dần cũng rơi xuống hạ phong.

Tê...

Y phục vỡ vụn thanh âm, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy trên lưng truyền đến 1 trận đau nhói, 1 cổ cảm giác tê dại tro nháy mắt theo miệng vết thương kia truyền khắp toàn thân.

Quân Phi Vũ tro lòng cả kinh, nhìn đối phương kia phiếm lam quang thân kiếm, tro lòng thâm kêu không tốt, kiếm này...

Có độc!

Nàng giơ con người nhìn về phía Tiêu Bạch, thân hình của hắn đã bắt ổn, mắt thấy 1 cái khăn đỏ đang quất lại muốn hướng trước ngực của hắn chém, Quân Phi Vũ kinh hãi, muốn đi cứu hắn, nhưng chính mình lại bị này mấy khăn đỏ đang tử quần quít lấy ko tha, chỉ có thể la lớn- Tiêu Bạch, cẩn thận!

Nhìn sang hướng trên người Tiêu Bạch, huyết quang vắng khắp nơi, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy giận theo tâm khởi.

Trên cổ tay Hồng Liên như là cảm thấy của nàng tức giận, đột nhiên hồng quang đại thịnh, 1 cỗ nhiệt lưu theo Hồng Liên thượng truyền ra, tro nháy mắt khôi phục thân thể Quân Phi Vũ, 1 cỗ nhiệt lực dũng hướng chưởng lực của nàng, làm như chiếm được thần lực tương trợ, chưởng chưởng mang theo sát khí.

__ A a cũng . . .

Mỗi 1 dưới chưởng đi, ngã xuống ko chỉ là 1 người, chưởng phong nơi đi qua, ngã xuống chính là 1 tảng lớn.

Mà bị bàn tay nàng bắn trúng người kia, thế nhưng tựa như bị hỏa thiêu, ở tro nháy mắt trở thành hắc thán, sợ đến này thị vệ toàn bộ bắt đầu sinh lui ý, ko dám trở lên đi.

Chỉ có kia 4 khăn đỏ đang còn đang dây dưa.

Quân Phi Vũ nhìn Tiêu Bạch thân thể đã lung lay sắp đổ, 1 đôi mắt sáng huyết hồng 1 mảnh, nếu như Tiêu Bạch chết, nàng sẽ để cho toàn bộ bọn họ theo hắn chôn cùng!

Nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên nghe được rống to 1 tiếng- Tiểu Vũ, ta tới giúp người!

Quân Phi Vũ giơ con người vừa nhìn, chính là Tần Thiệu Dương, Trình Nhất Dao dẫn theo Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tinh, còn có 1 đám người mặc đại nội thị vệ phục vọt tới, mà bọn họ này đó đại nội thị vệ, đều nơi cánh tay thượng trát hồng tì mang.

Quân Phi Vũ 1 thấy bọn họ chạy đến, lập tức tâm thần đại chấn, vội vàng hô- Thiệu Dương, Nhất Dao, nhanh đi cứu Tiêu Bạch!

Tần Thiệu Dương bọn họ đều là nhất đẳng 1 cao thủ, nhảy vào Tiêu Bạch vòng vây, vài người 1 tổ, tro nháy mắt phân tán khăn đỏ đang công kích, tình thế rất nhanh liền thay đổi qua đây.

Trình Nhất Dao thì xông lại cứu Quân Phi Vũ, đây cũng là Quân Phi Vũ lần đầu tiên nhìn Trình Nhất Dao ra trận giết địch.

“Nhất Dao khuynh thành” quả nhiên danh bất hư truyền, kia đem khai sơn đại đao ở tro tay của hắn hoành tựa như là có sinh mệnh, Nhất Dao hoành phách, nơi đi qua, này đại nội thị vệ toàn bộ bị hắn Nhất Dao chém eo thành 2 đoạn, huyết nhục bay ngang, vô cùng thê thảm.

Trình Nhất Dao nhìn thấy Quân Phi Vũ bị thương, liền viên mắt đều đỏ, sớm đã hận ko thể đưa bọn họ toàn bộ giết! Khởi xướng ngoan đến, hạ thủ càng ko lưu tình.

2 người rút cuộc tựa ở cùng nhau, Trình Nhất Dao hỏi- Vũ nhi, người có khỏe ko?

__ Nhất Dao, may là các người đã tới! Bằng ko, Tiêu Bạch, người. . . - Quân Phi Vũ có chút nghẹn ngào, lập tức lại chấn tác tinh thần- Nhất Dao, đem bọn họ tất cả đều giết! Hôm nay, ta muốn huyết tẩy hoàng cung, cấp hoàng cung trọng chú tân máu.

__ Dù cho người ko nói, bọn họ dám can đảm bị thương người, ta cũng sẽ muốn bọn họ mệnh đến đây là chấm dứt!

2 người có ăn ý, càng đem này thị vệ giết được hoa rơi nước chảy, mắt thấy bọn họ bên này người càng ngày càng ít, Tần Thiệu Dương kia 1 bên, bởi vì hắn cùng Lãnh Vô Tà mấy người đều là cao thủ, khăn đỏ đang cùng đại nội thị vệ càng từng bước từng bước ngã xuống, sở còn lại người, đã rất ít ko có mấy ai.

Quân Phi Vũ bên này thấy khăn đỏ đang thấy tình thế ko ổn, dám bắt đầu sinh lui ý.

Nhưng Quân Phi Vũ đâu dung được bọn họ lui ra, lạnh lùng lên tiếng- Nhất Dao, giết sạch bọn họ! 1 cũng ko lưu!

1 ngũ rơi, chưởng như lửa, tro nháy mắt đánh úp về phía 1 khăn đỏ đang, đưa hắn đốt thành hắc thán.

1 mình đầu dưới, Quân Phi Vũ đánh đầu thẳng đó; ko gì cản nổi, 1 chưởng lại 1 chưởng, cùng Trình Nhất Dao kia Nhất Dao 1 tương hỗ dạng ánh, giống như đôi Tu La cắn máu, ngập trời sát ý, mang tất cả thẳng dư nghịch đẳng.

Đương lúc tất cả đã thành kết cục đã định, Quân Phi Vũ này mới phát hiện, đại môn Phượng Nghi cung sớm đã thành đóng lại.

Tro lòng cả kinh, nàng còn lo lắng an nguy mẫu hoàng, chính muốn xông qua, lại phát hiện Tiêu Bạch đã ngã xuống dưới đất, nhất thời tâm thần đại động, tiến lên, 1 phen ôm lấy hắc- Tiêu Bạch, Tiêu Bạch!

Dù cho vừa đối mặt tử vong cũng ko có sợ hãi Quân Phi Vũ, đang nhìn đến Tiêu Bạch sắc mặt ô thanh, hấp hối thời gian, nước mắt lại tượng trân châu rơi lả tả như nhau, ko ngừng mà rơi xuống.

Lại là thất bộ Đoạn Hồn tán độc!

Quân Phi Vũ sắc mặt tái nhợt hô- Tiêu Bạch, ngươi phải sống! Nhất định phải chống đỡ, ta vẫn chưa đi, ngươi tuyệt đối ko thể đi ở phía trước ta, ta ko cho phép! Có biết hay ko? Có nghe hay ko?

_ Ôn ngự y tới!

Vừa nghe đến Ôn Dịch Nho tới, Quân Phi Vũ lập tức nhìn về phía hắc, mang theo khẩn cầu- Ôn ngự y, cầu người cứu hắc, mặc kệ trả giá cái gì đại giới, cũng phải đem Tiêu Bạch mệnh cấp lưu lại!

Ôn Dịch Nho gật gật đầu- Vi thần xem trước 1 chút!

Kỳ thực dù cho nàng ko nói, hắc cũng sẽ đem hết toàn lực, Tiêu Bạch là hắc ngoại trừ Diệp Phong bằng hữu tốt nhất bên ngoài, hắc làm sao có thể ko nghĩ hết biện pháp cứu hắc đây.

Ở điều tra hoàn Tiêu Bạch mạch bạc cùng tìm đập, nhìn Tiêu Bạch con ngươi chưa tán, hắc cũng ko quay đầu lại nói 1 câu- Trước ổn định tính mạng lại nói, chờ Ngưu Hoàng tìm được, liền được cứu rồi!

_ Hảo! Có thể cứu chữa là được rồi!

Quân Phi Vũ đứng đứng dậy, nhìn Phượng Nghi cung kia phiến đóng chặt cửa cung, đôi mắt sáng nhú lại- Nhất Dao, phái người coi chừng khắp mỗi ngõ ngách tro cung, bất luận kẻ nào ko có mệnh lệnh bản cung, ko được xuất cung! Nhất Dao, các người trước an bài Tiêu Bạch cũng vào ở Phi Vũ cung, cùng Trầm Hương cùng nhau, như vậy phương tiện Ôn ngự y xem bệnh. Thiếu Dương, người bồi bản cung tiến Phượng Nghi cung!

Nhưng vào lúc này, lại có 2 cái bóng người hướng phía bọn họ bên này bay tới.

Quân Phi Vũ vừa nhìn, chính là Tẩu Nham Ngạo, Mạch Thiên Hàn.

Tẩu Nham Ngạo vừa thấy Quân Phi Vũ, lập tức nói lên tin tức tốt- Vũ nhi, Ngưu Hoàng tìm được rồi!

Mọi người đại hỉ.

Quân Phi Vũ lập tức nói- Mau cấp Ôn ngự y phối chế giải được.

Quay đầu lại lại thận trọng kính nhờ Ôn Dịch Nho- Ôn ngự y, mệnh Tiêu Bạch cùng hoàng thượng Trầm Hương, đều cầu xin người.

Ôn Dịch Nho nhìn như vậy khiêm cung Quân Phi Vũ, tro lòng lại là 1 trận buồn bã, nàng có thể vì mệnh người khác ko để ý thân phận của mình đối với mình 1 câu lại cầu, thể nhưng, chính mình đâu? Nàng đối với mình có hay ko 1 điểm tình ý?

Đột nhiên, hắc lại nghĩ tới muội muội Dịch Phỉ, khuôn mặt tuần tú lại trầm xuống.

Hắc tại sao có thể khinh địch như vậy liền bị nàng thay đổi? Ko thể, hắc ko thể bị nàng mê hoặc, ko thể cứ như vậy quên cừu hận, hắc nói qua nên vì Dịch Phỉ báo thù, hắc nói qua!

_ Ôn ngự y bị...

Đứng ở bên cạnh hần Trình Nhất Dao nhìn Ôn Dịch Nho sắc mặt thay đổi lại biến, tướng Tiêu Bạch cùng Trầm Hương độc có vấn đề gì, nhìn thấy Quân Phi Vũ hỏi hần nói, hần cũng ko đáp, nhìn ko được thân thủ võ võ vai hần.

Ôn Dịch Nho lúc này mới phản ứng qua đây, chỉnh chỉnh thần, vội vàng đối Quân Phi Vũ nói- Vi thần nhất định đem hết toàn lực làm!

_ Hảo! Cảm ơn!

Quân Phi Vũ lại lúc Tần Nham Ngạo, Mạch Thiên Hàn nói- Nham Ngạo, Thiên Hàn, các người cùng ta cùng đi cứu mẫu hoàng! Nghe Quân Phi Vân nói, mẫu hoàng cũng bị thích khách gây thương tích, trúng “Thất bộ Đoạn Hồn tán”, đã muộn, sợ ko còn kịp rồi!

_ Vậy ta đâu? Vũ nhi, ta cũng đi!- Trình Nhất Dao nghe được Quân Phi Vũ ko có điểm danh hần, lập tức kháng nghị.

_ Ta không phải mới vừa bố trí nhiệm vụ cho người, người trước an bài xong Tiêu Bạch, nặng hơn chỉnh 1 chút đại nội thị vệ, quân hảo an nguy tro cung, tùy thời nghe chúng ta sai, nhiệm vụ của người có thể sánh bằng bất luận kẻ nào đều nặng.

Trình Nhất Dao lúc này mới thoải mái, mặc dù hần tương đối muốn cùng Phi Vũ cùng 1 chỗ, tùy thời có thể bảo vệ nàng, thế nhưng, lệnh của nàng, hần là vô điều kiện chấp hành .

_ Hảo, ta đi!

_ Các người đi theo ta!

Quân Phi Vũ tỷ số đầu, phía sau theo mấy vị tuấn nam, còn có 2 nhóm cánh tay mang khăn đỏ nhân vật giang hồ.

Những người này, đều là lúc Quân Phi Vũ trước làm cho Tần Nham Ngạo ra tìm Ngưu Hoàng, thuận tiện tìm tới nhân vật giang hồ, tro đó, cũng ko có thiếu là người Tần Thiếu Dương.

Cơ hồ mỗi 1 cái đại bang đại phái, ở các quốc gia kinh thành đô hội có điểm, xếp vào ko ít cao thủ, Quân Phi Vũ chính là minh bạch đạo lý này, vì thế ở là lúc hấp hối, mới sẽ nghĩ tới muốn bọn họ giúp.

Có lúc, nhân vật giang hồ so với quan người tro sân càng giáo trình khí. (Chính nghĩa)

Chỉ cần chủ tử ra lệnh 1 tiếng, để cho bọn họ tử, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ cổ họng ko 1 tiếng, đều là tử sĩ mẫu hình nhân tài.

Người tài giỏi như thế, đó là Quân Phi Vũ hiện nay ngắn nhất thiếu .

Nàng đã từng nghĩ tới, dùng chọn phu phương thức, tuyển nhận 1 nhóm nhân tài như vậy vì mình sử dụng, nhưng thật ko ngờ, ngược lại sẽ bị người lợi dụng được như thế triệt để.

Bất quá, biển đào sa, lưu lại sẽ là vàng.

Chỉ ít, hiện tại có Tần Thiếu Dương, Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tinh này 1 nhóm nam nhân có thực lực, thực lực của nàng lại nâng cao 1 bước.

Phượng Nghi cung đại cửa đóng chặt, quả nhiên đã từ bên tro hàng rào lên.

Quân Phi Vũ phân phó- Nham Ngạo, người thượng nóc nhà đi nhìn 1 chút tình huống nào.

_ Tuân lệnh!

Tần Nham Ngạo khinh công trác tuyệt, đầu ngón chân 1 điểm, người đã phân bay lên phòng, hần xốc lên mái ngói vừa nhìn, tro phòng trống rỗng, hoàn toàn ko giống có người, liền phi thân nhảy xuống, đem đại cửa mở ra, làm cho Quân Phi Vũ chờ người vào phòng.

Quân Phi Vũ quan sát 1 chút tro phòng, ko có dấu vết đánh dấu, ngay cả Lâm công công, lúc này cũng đã chẳng biết đi đâu, tro lòng nàng quan tâm an toàn Quân Mạc Sâu- Mau, các người mau 1 chút tìm mẫu hoàng!

Toàn bộ Phượng Nghi cung thể nhưng 1 bóng người cũng ko có, mọi người 2 mặt nhìn nhau.

Quân Phi Vũ đi vào tấm cung Quân Mạc Sầu, lúc ánh mắt đang rơi xuống cái kia trên cái nút ám môn, đột nhiên giật mình.

— Nham Ngạo cùng Thiên Hàn lưu lại, các người toàn bộ lui ra. Thiếu Dương, mấy người các người canh giữ ở cửa, bất luận kẻ nào ko được tiến vào.

Tần Thiếu Dương lạnh lùng nghiêm nghị trên mặt nhìn ko ra 1 tia biểu tình, chỉ là sáng khoải đáp 1 tiếng-Rồ!

Vung tay lên, mọi người như thủy triều nhanh chóng lui ra.

Ai nói người giang hồ ko hiểu quy củ, điều giáo được hảo, bọn họ thậm chí so với hạ nhân tro cung càng sẽ nhìn ánh mắt người hành sự.

Tro phòng chỉ còn lại có nàng cùng Tần Nham Ngạo, Mạch Thiên Hàn 3 người, Quân Phi Vũ 1 tay kéo 1 tay bọn họ, 2 tay đưa bọn họ chăm chú khóa ở lòng bàn tay, vẻ mặt trịnh trọng đối với bọn họ nói- Nham Ngạo, Thiên Hàn, các người giống như là 2 căn xương sườn tro thân thể ta kia, có các người, ta mới có thể hoàn chỉnh. Hiện tại chỉ vì thể lưu lại các người, là bởi vì, ta muốn mang bọn người tiến vào hoàng gia bí. Trước đây, những bí mật này chỉ có người hoàng gia mới biết được, hiện tại, ta muốn cho các người cũng cùng ta cùng nhau, chia sẻ tất cả của ta chỉ mong quân tâm tựa như lòng ta, định ko phụ tương tư ý!

Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn khuôn mặt tuần tú thượng, đồng dạng hiện lên 1 tia kích động.

Đơn giản là, nàng nói hần là của nàng 1 cây xương sườn;

Đơn giản là, nàng nói muốn hần cùng nàng chia lìa của nàng tất cả;

Đơn giản là, nàng cuối cùng 1 câu kia- Chỉ mong quân tâm tựa như lòng ta, định ko phụ tương tư ý!

Tần Nham Ngạo dùng sức cầm ngược ở tay nhỏ bé của nàng, đồng dạng nói-Vũ nhi, ta Tần Nham Ngạo ninh phụ thiên hạ, cũng quyết ko phụ người!

Mạch Thiên Hàn ngàn năm hàn băng mặt rốt cuộc vào giờ khắc này có cái khe, băng cơ ngọc cốt bàn khuôn mặt tuần tú có kích động đồ ửng, 1 đôi lưu ly bàn con người đen tất cả đều là lửa nóng đủ để tổn thương người- Vũ nhi, ta Mạch Thiên Hàn cũng như thế. Chẳng sợ phụ tấn thiên hạ, quyết ko phụ người!

Quân Phi Vũ tro lòng khó có thể ức chế kích động, bọn họ này mấy nam nhân, ngay cả lời nói ra đều là như vậy tương tự, ninh phụ thiên hạ ko phụ người!

Nàng dùng cái gì vì báo?

Chỉ có thể toàn tâm toàn ý đối đãi bọn hần mỗi 1 cái, làm cho các nam nhân bên người nàng cũng có thể cảm giác được hạnh phúc, chỉ ít, đừng cho bọn họ lưu lại 1 điểm tiếc nuối.

Nàng tin, có bọn họ dụng tâm, có của nàng cố gắng, bọn họ nhất định sẽ hạnh phúc!

Yêu, có thể tạo thêm dũng khí.

Vừa giết chóc đã rồi lắng lại, vừa sợ hãi đã rồi ko còn, lúc này, Quân Phi Vũ tro lòng có chỉ là thể nào dạng có thể mau 1 chút vượt qua kiếp nạn, cùng các phu quân của nàng tiêu dao quá nhật.

Quân Phi Vũ rút ra tay, ôm lấy cổ của bọn họ, 1 người đưa 1 môi thơm, con người đen tựa như rượu nho uân nhân 1 cổ buống bình- Được rồi! Những anh hùng của ta, các người nhưng chuẩn bị xong? Chúng ta mau vào đi!

Cực khổ trung tìm kiếm 2 điểm vui vẻ! Đây là thuộc về Nam Cung Tình tinh thần đặc biệt lạc quan, dù cho nàng hiện tại thành Quân Phi Vũ, cũng ko ngoại lệ.

Quân Phi Vũ đi tới trước mặt bức họa sơn thủy nội thất kia, hơi nhấc lên, dựa theo Quân Mạc Sầu giao cho, ở 1 khối tường bình thường ko có gì lạ chuyên thượng nhất trọng nhẹ gõ 3 cái, 1 tiếng vi nhẹ ko thể nghe – vang lên qua đi, 1 đạo ám môn tro nháy mắt mở.

Quân Phi Vũ thân hình cấp tốc nhanh đi vào, Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn cũng ko dám chậm trễ, ám môn nặng lại đóng cửa.

Nàng xoay người lại căn dặn 2 nam nhân- Ở đây bộ phận then chốt rất nhiều, 2 người các ngươi nhất định phải theo sát bước chân của ta, để tránh khỏi xúc động bộ phận then chốt, sẽ bị đả thương.

2 nam nhân đều đơn giản mà thận trọng đáp- Minh bạch!

Quân Phi Vũ dựa theo ký ức lần trước tiến vào, thân hình thao ở hắc ám nội tả hữu qua lại ko ngớt, Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo cũng ko dám khinh thường, nàng 1 bước, bọn họ 1 bước, theo sát ko chừa.

Đột nhiên, Quân Phi Vũ dừng bước- Các ngươi nhìn phía trước!

Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo cũng phát hiện khác thường, phía trước nằm mấy bóng đen, Mạch Thiên Hàn nói- Ta nhìn thử xem!

Nói xong, liền vãi ra 2 khẩu tảng đá, lại phát hiện kia mấy bóng đen vẫn ko nhúc nhích, liền thanh âm cũng ko từng phát ra.

3 người liếc mắt nhìn nhau, Quân Phi Vũ gật gật đầu- Đi! Cẩn thận 1 chút, chúng ta đi nhìn chuyện gì xảy ra!

Đi tới trước mặt bóng đen, mới nhìn rõ sớ, dĩ nhiên là 3 người! Xem bộ dáng là bị bí thất bộ phận then chốt gây ra, bị ám khí bí thất giết chết!

Tần Nham Ngạo thấp thân thể, mở ra nữ nhân kia mặt, kinh hô- Thế nào lại là nàng?

92. Q.1 - Chương 92: Nữ Hoàng Ko Tốt Đường

Gương mặt đó, rõ ràng là thái tử Quân Phi Vân!

Thế nào lại là nàng đây? Ngay cả Quân Phi Vũ đều cảm giác được có chút ngoài ý muốn cùng kinh ngạc.

Tần Nham Ngạo lại lẩm nhẩm cái khác kia 2 nam nhân, tro đó 1 cái tất cả mọi người nhận thức, chính là nữ hoàng bệ hạ thiếp thân tâm phúc. . .Lâm công công.

Người nam nhân còn lại là 1 thân hắc y, 3 người liếc mắt nhìn nhau, lại đều lắc đầu tỏ vẻ ko nhận ra, bất quá, hẳn nếu có thể cùng Quân Phi Vân cùng Lâm công công đi cùng 1 chỗ, khẳng định cũng ko phải hạng người bình thường.

Hắn là ai đây?

Này dấu chấm hỏi lưu tại tro đầu 3 người.

Lâm công công là cái nữ hoàng tâm phúc, hẳn thế nào cũng sẽ cùng thái tử sảm cùng 1 chỗ đây?

Quân Phi Vũ nhíu mày, tro lòng ko hiểu lo lắng, nàng đến nay còn ko nhìn tới thân ảnh mẫu hoàng, nhìn thi thể thái tử, nàng đột nhiên nghĩ đến mẫu hoàng đã từng nói: Hồng Liên thánh nữ trừ phi sống thọ và chết tại nhà, bằng ko sẽ ko dễ dàng chết như vậy.

Tựa như chính nàng, mỗi lần sinh mệnh ở thời gian nguy hiểm nhất, Hồng Liên luôn luôn sẽ phát ra 1 loại dòng nước ấm, ỉnh nỗ lực nạp điện lên, né qua thương tổn, mà mình ở mỗi 1 lần chiến đấu kịch liệt sau này, công lực trái lại tăng lên nhiều.

Bởi vậy đến xem, mẫu hoàng bệ hạ ngay cả có việc, cũng có thể thương cùng cũng ko mất tính mạng, trước nàng quá khẫn trương, sợ thái tử thực sự sẽ giết Quân Mạc Sầu, cho nên mới lo lắng quá. Bây giờ nhìn đến Quân Phi Vân đã chết, Quân Phi Vũ tâm trái lại bình tĩnh ko ít.

_ Đi, chúng ta tiếp tục đi phía trước, 2 người các ngươi cẩn thận 1 chút.

3 người rút cuộc đi tới trước cái phòng khách ám ám u kia, Quân Phi Vũ lại duỗi tay ở 1 khối nút thượng nhẹ đập mấy cái, ám cửa mở ra, đập vào mi mắt chính là cái kia thần thai bên tro phòng khách, thần trên đài vẫn là đốt 1 đôi nền đỏ thô như nắm tay, chiếu sáng toàn bộ phòng khách.

Mà làm cho 3 người Quân Phi Vũ cảm giác được vui mừng chính là, nữ hoàng bệ hạ chính khoan chân nhắm mắt bình yên ngồi ở thần trước đài trên bồ đoàn, toàn thân lại lộ ra 1 loại tường hòa khí, như vậy 1 khắc, 3 người bọn họ cho là mình nhìn thấy quan âm bồ tát chân thân.

3 người tro khoảng thời gian ngắn thế nhưng quên mất hành lễ.

Quân Mạc Sầu chậm rãi mở 2 tròng mắt, nhìn 3 người đứng ở ngoài cửa, đạm cười nhạt nói- Nham Ngạo, Thiên Hàn, các người ở bên ngoài chờ, trẫm có việc muốn cùng Phi Vũ nói chuyện.

Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn vội vàng cúi đầu đáp 1 tiếng- Tuân lệnh!

Quân Phi Vũ có chút kích động đi vào, ko kịp cái gì quì củ, trương tay liền ôm lấy Quân Mạc Sầu, tại nơi viên mắt chớp mắt 1 cái liền đỏ- Mẫu hoàng, người thực sự ko có việc gì, thật tốt quá! Làm hoàng nhi lo lắng muốn chết!

Đối với Quân Mạc Sầu sủng nàng yêu nàng như mẹ như tỷ, Quân Phi Vũ đúng là có 1 phần cảm tình sâu sắc, nếu như Quân Mạc Sầu thật đã chết rồi, nàng chẳng khác nào thiếu 1 người vì nàng hộ tống hộ giá, cũng ít 1 phần che chở cùng sủng nịch.

Vì thế, vừa thấy được Quân Mạc Sầu ko việc gì, Quân Phi Vũ hài lòng được có chút vong hình.

Quân Mạc Sầu ôn nhu tay nhẹ vỗ về đầu của nàng, ôn nhu thanh âm mang theo 1 tháng nộn định nhân tâm đặc biệt lực lượng- Nha đầu ngốc, người nếu lại bình tĩnh 1 ít, nghĩ sâu 1 ít, có lẽ xử sự là có thể càng bình tĩnh 1 ít, cũng ko đến mức luống cuống tâm thần bất quá, người có thể đi đến nơi đây, mẫu hoàng tâm cũng trấn an!

Quân Phi Vũ lau mắt, ngây thơ nói- Mẫu hoàng, nhi thần cũng chỉ là quá vui mới có thể thất thố. Nhi thần biết mình còn có thật nhiều chưa đủ, nhi thần sẽ cố gắng!

Quân Mạc Sầu buông nàng ra, than nhẹ 1 tiếng, kia trương tuyệt sắc mặt cười thượng hiện lên 1 tia buồn bã- Hiện tại bên người trẫm, người nên đi, đều đi! Thật ko ngờ, kết quả là có thể bồi ở bên người trẫm, chỉ có 1 Đồng An.

— Mẫu hoàng- Nhìn Quân Mạc Sầu ưu thương, Quân Phi Vũ tro lòng sinh ra 1 tia trắc ẩn.

Quân Mạc Sầu hướng nàng cười cười- Vũ nhi, đang ở cao xử bất thắng hàn kia! Người nhớ kỹ, nhất định phải so với mẫu hoàng chương phúc mới tốt.

Nàng lời này nghe thế nào liền như vậy làm cho lòng người toan, làm cho Quân Phi Vũ nghe xong viên mắt thẳng nở, lòng chua xót được quả muốn rụng lệ.

Cho tới nay, Quân Mạc Sầu bên người đều chỉ có 1 Đồng An, chẳng lẽ nhiều năm qua thế này, liền thật ko có người làm cho nàng tâm động trôi qua sao? Mấy sinh phụ tỷ muội các nàng đâu? Thế nào cũng ko có bồi ở bên cạnh nàng?

Nữ hoàng bệ hạ này dó bí ẩn, còn thật ko có nghe người ta nói tới.

Hay là, nữ hoàng bệ hạ đã bồi vì người kia đem tim của mình môn quan thượng, nếu ko để cho người khác tiến vào nội tâm của nàng, thà rằng vì mỗ 1 người nam nhân thủ thân như ngọc? Cũng đem nam nhân khác cấp khu trục, chỉ chừa Đồng An?

Quân Phi Vũ cố gắng phát huy lực tưởng tượng của mình, muốn tìm ra 1 đáp án đến.

— Nha đầu ngốc, mỗi người đều có mỗi 1 hạnh phúc. Hạnh phúc mẫu hoàng, người sẽ nhìn ko thấy ở chỗ địa phương này!- Quân Mạc Sầu ấn trái tim của chính mình, xuyên thấu qua mặt Quân Phi Vũ, hoặc như là lâm vào tro hồi ức nào đó.

Quân Phi Vũ ko đành lòng cắt ngang nàng, chỉ là lẳng lặng chờ.

Thăng đến Quân Mạc Sầu chính mình phục hồi tinh thần lại, lúc đó nàng áy náy cười, Quân Phi Vũ vẫn là nhện kị được khai.

— Mẫu hoàng, nhiều năm như vậy, ko có người nào có duyên hợp mắt người sao? Vì sao chỉ chờ Đổng phi ở bên cạnh người? Những người khác đâu? Phụ phi của ta đâu?

Mặc dù Quân Phi Vũ rất muốn biết thái tử cùng Quân Mạc Sầu tro lúc đó xảy ra chuyện gì, hiện tại việc này xa được có điểm xa, nhưng nàng thực sự rất muốn biết cổ sự Quân Mạc Sầu, tượng nàng mỹ nhân như thế, khẳng định có 1 phen động nhân khúc chiết tình yêu cổ sự đi?

Nhớ tới mỗi 1 lần Quân Mạc Sầu nhắc tới phụ thân của nàng, cái loại này buồn bã thần thương bộ dáng, Quân Phi Vũ lại là tướng tượng, Quân Mạc Sầu nên có bao nhiêu yêu người nam nhân kia, nhưng bọn họ vì sao ko gần nhau cùng 1 chỗ đây?

Quân Mạc Sầu nhẹ nhàng đóng chặt mắt, lại mở ra đến, trán giữa nảy lên 1 cỗ buồn tư.

Như vậy buồn tình đầy cõi lòng Quân Mạc Sầu, cùng bình thường kiên cường cùng kiên trì rất ko giống nhau, hôm nay, nàng là thế nào? Xúc cảnh sinh tình sao?

Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy rất yêu thương, đến tột cùng là ai, có thể làm cho 1 nữ nhân kiên cường như vậy lộ ra vẻ mặt như thế đến?

Nàng thực sự rất muốn nói cho Quân Mạc Sầu, ngoại trừ các nam nhân này làm cho nàng thương tâm, nàng còn có nàng. Chẳng sợ người nam nhân kia là sinh phụ của nàng, nàng vẫn là ko hi vọng nhìn thấy Quân Mạc Sầu vì hận thương tâm.

Quân Mạc Sầu lại là 1 tiếng than nhẹ, ánh mắt yếu ớt ko có điểm rơi, chỉ có thanh âm kia, mờ mịt đặc tựa như là bắt ko được- Phụ phi của người là 1 nam nhân rất có tài hoa, diện mạo cũng có thể nói là năm đó đệ nhất mỹ nam Phụng Hoàng quốc, 2 chúng ta là ở ngoài cung nhận thức, lúc đó ta ko có hướng hân biểu lộ thân phận, phụ thân người ở ko biết thân phận ta tình huống sau này, cùng ta tư đính chung thân. 2 chúng ta, qua 1 đoạn ngày ân ái triền miên, đó là 1 đoạn ngày làm cho ta cả đời khó quên...

Quân Mạc Sầu nói đến đây, dừng lại thật lâu, mới lại từ từ nói- Lúc đó, bên cạnh ta đã có 4 vị trắc phi, cũng có mấy vị huynh trưởng cùng tỷ tỷ của người. Bởi ta ra ngoài thời gian đã lâu, mẫu hoàng của ta tam tổng cấp tín thúc ta hồi kinh, rơi vào đường cùng, ta tựa như thực với phụ phi người thẳng thắn, làm cho phụ thân của người chờ ta, chờ ta đón hân tiến cung.

— Nhưng ta thật ko ngờ, vừa về tới kinh, mới biết được của ta mẫu hoàng đã vì ta năm đó khâm định nhi tử thừa tướng gia làm phi. Mẫu hoàng của ta là 1 nữ nhân rất mạnh mẽ, bất luận cái gì quyết định của nàng đều ko cho phép người khác phản kháng. Phản kháng của ta, cuối cùng chỉ mang lại nguy hiểm cho phụ thân của người. Khi hân bị mẫu hoàng của ta phái người giết chết, lúc tin dữ truyền tới tro tai của ta, tinh thần của ta cơ hồ tan vỡ.

— Khi đó, ta cảm giác nhân sinh trần ngập tất cả đều là màu xám, về sau, ta nghĩ muốn theo hân mà đi, lại đột nhiên phát hiện có người. Của người đến, làm cho ta ko hề phí hoài bản thân mình, cũng làm cho ta thấy được sinh mệnh 1 điểm ánh rạng đông. Đây là ta cùng hài tử của hân, vô luận như thế nào, ta đều phải đem nàng sinh hạ đến.

— Sinh ra người sau này, ta qui củ tiếp thu sự huấn luyện của mẫu hoàng đối với ta, mặc kệ nhiều tàn khốc, ta đều cần rằng nhậm nhậm đi xuống. Đơn giản là, ta nếu muốn nắm tro tay của mình tất cả, ở ta tiếp nhận chức vụ hoàng vị trước đây, của ta tao ngộ cùng người bây giờ ko sai biệt lắm bao nhiêu, chỉ cần là hoàng vị, sẽ có người tranh, có người đoạt, trừ phi...người chỉ sinh 1 hoàng nhi!

— Nhiều lần trải qua thiên tân vạn khổ, ta rốt cuộc leo lên đại vị, nhưng mẫu hoàng ta lại nói cho ta biết, kỳ thực, ta là Hồng Liên thánh nữ, đây hết thấy đều nhất định là của ta! Lúc đó, ta rất hận mẫu hoàng của ta, phản nộ với nàng tại sao muốn làm như vậy? Hi sinh sinh mệnh vô tội để nung khô tâm trí 1 người, tại sao muốn như vậy?

— Mẫu hoàng cấp đáp án của ta là: Dù cho nàng ko làm như vậy, chỉ cần là người hoàng gia, tranh đoạt vẫn như cũ sẽ ko đình chỉ, mỗi người đều có dã tâm cùng dục vọng, ai ko muốn leo lên địa vị cao hô phong hoán

vũ? Ngay cả có người đâm bạc như người, muốn bên ngoài tiêu dao, nhưng chỉ cần người 1 ngày là hoàng gia đệ tử, người cũng chạy ko thoát, người đang ở biển rộng, đã sớm định là phải trải qua hết thấy!

— Mà ta, đang dưới tức giận, đem nàng trước an bài cho ta thừa tướng người ấy cùng với cái khác mấy trăm phi, toàn bộ thanh lý xuất cung kia mấy nam nhân chịu ko nổi sự đả kích này, thế nhưng trước sau nông cạn tìm ý kiến – Quân Mạc Sầu nói đến đây, cũng nhin ko được nữa rút xuống 2 hàng lệ.

Vì người nàng yêu, nàng phụ nhiều người lắm!

Nghe đến đó, Quân Phi Vũ cũng cuối cùng cũng hiểu!

Này, cũng chính là Quân Mạc Sầu muốn nói với nàng đi? Kỳ thực, phát sinh đây hết thấy sự tình, Quân Mạc Sầu cùng lão tổ tông đều nhìn ở tại tro mắt, nhưng cũng không có ngăn cản sự tình phát sinh, chỉ là bởi vì, đối với các nàng tro mắt xem ra, chính là sớm muộn đều hẳn là chuyện sẽ phát sinh!

Bởi vì, các nàng muốn tuân thủ nghiêm ngặt cái kia vẫn truyền thừa xuống thánh nữ truyền thuyết.

Ko thể ko nói, đây là các nàng thân là người hoàng gia bị ai!

Quân Mạc Sầu nhẹ ôm Quân Phi Vũ có chút rét run thân thể, ôn nhu nói- Vũ nhi, người là 1 người thông minh, mẫu hoàng nói, tin người đã suy nghĩ cẩn thận! Người ở đến lúc, chắc là thấy được Vân nhi thi hưu đi? Vân nhi tâm kế sâu, đối thuật mưu vận trù nhĩ ác, ngay cả theo ta vài thập niên Lâm công công, còn có ta thủ lĩnh ám vệ Vô Tâm đều vì nàng cống hiến, ở điểm này thượng, nàng có thể so với người inh hơn nhiều lắm.

Quân Phi Vũ cúi đầu- Nhi thần biết mình có thật nhiều chưa đủ, mẫu hoàng, người bây giờ giữa lúc hổ lang chi năm, nhi thần lại căn cơ còn thấp, có thể hay ko chờ tiếp qua mấy năm, chờ nhi thần lông cánh đầy đủ, lại đến thương lượng đến việc đón vị?

Quân Mạc Sầu nhíu mày, mi phong hơi long khởi- Người còn muốn tự do mấy năm?

Quân Phi Vũ vươn 1 tay- 5 năm!

— 5 năm? Thời gian có chút lâu, Vũ nhi, bây giờ trở ngại thanh trừ, sự nghiệp thống nhất đất nước vị đã phi người mạc chúc, người đừng còn muốn thoái thác! Mẫu hoàng cũng mệt mỏi 2 mươi mấy năm, chờ người đón vị hậu, mẫu hoàng cũng chuẩn bị mang theo Đồng An đi vân du tứ phương, nhiều năm thế này, hẳn vẫn bồi ở bên người trầm, cũng khó cho hẳn, trầm cũng nghĩ qua cuộc sống bình thường hạnh phúc.

— Mẫu hoàng, người yên tâm, sau 5 năm, nhi thần nhất định đón vị!

Quân Mạc Sầu nhìn nàng 1 lát, lúc đang nhìn đến trên mặt Quân Phi Vũ vẻ mặt kiên trì- Hảo! Trầm đáp ứng người, sau 5 năm kể từ hôm nay, đại niên mừng 1, trầm chờ người tới đón vị! Vũ nhi, nhưng ngàn vạn ko nên phụ mẫu hoàng kỳ vọng.

Quân Phi Vũ rút cuộc thở dài 1 hơi, nàng còn có 5 năm trải qua những ngày thư thái, 5 năm sau, khối này thân thể mới 21, giữa lúc đa dạng thì giờ, lại có nhiều như vậy hảo nam nhân cùng nàng, nàng hẳn là có thể làm 1 tiêu dao nữ hoàng đi?

Quân Mạc Sầu phát phát tay- Cứ như vậy định đi, được rồi! Lui ra đi!

Quân Phi Vũ lâm đi ra cửa, lại quay đầu lại nhìn cánh tay của nàng liếc mắt 1 cái, nơi đó chính hơi cổ lầy, nếu như ko cẩn thận, thực sự ko phát hiện được- Mẫu hoàng, vết thương của người ko có gì đáng ngại đi?

Quân Mạc Sầu con người đen hiện lên 1 tia sáng, khóe môi tro nháy mắt vung lên vẻ tiếu ý- Mẫu hoàng ko có việc gì!

Chỉ là như thế cười, đã như tháng 3 tơ bông bàn mỹ, ngay cả Quân Phi Vũ đều nhìn cũng hoa mắt- Mẫu hoàng, người hẳn là nên cười nhiều! Cười rộ lên, rất đẹp!

Quân Phi Vũ hướng nàng lộ ra 1 đẹp dễ cười, lúc đang nhìn đến Quân Mạc Sầu sùng nịch bất đắc dĩ ánh mắt, lúc này mới cười lui ra ngoài.

Chờ ở ngoài cửa đã lâu Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn, vừa thấy nàng đi ra, vội vàng nghênh đón- Vũ nhi, ko có sao chứ?

Quân Phi Vũ lắc đầu, cười thở dài 1 hơi, đưa bọn họ 1 tã 1 hũ ôm lấy, cười nói- Ko có việc gì! Mẫu hoàng cho ta 1 chút thời gian, sau này chúng ta có thể dễ dàng 1 điểm!

Mạch Thiên Hàn nhú mày- Kia chuyện lần này, nữ hoàng bệ hạ ko truy cứu?

Quân Phi Vũ lắc đầu, 2 tròng mắt hàn quang chợt lóe- Mẫu hoàng là ko truy cứu, nhưng ta muốn truy cứu, ta ko thể để cho Trần Hương cùng Tiêu Bạch thụ khổ cứ như vậy chấm dứt. Kia Thất Bộ Đoạn Hồn tán là từ đâu mà đến? Nay tro cung còn có ai là nội quỹ? Còn lại 76 vị tuấn nam trung, có còn hay ko giấu được sâu gian tế? Chuyện của chúng ta còn rất nhiều!

Nàng nặng nề mà than 1 tiếng- Đi thôi! Đi ra ngoài trước lại nói!

Đi ra đại môn Phương Nghi cung, Quân Phi Vũ mới phát hiện, trời đã sáng! Hảo hảo 1 giao thừa, liền làm cho hư hỏng như vậy! Nhìn kia trơn bóng đình viện, tất cả đã xóa đi dấu vết cũ, huyết tinh tựa hồ chưa bao giờ phát sinh qua, mà 1 năm mới cũng đã bắt đầu.

Tại gia ngoài cửa thổi 1 đêm gió lạnh chúng nam nhân, ở lúc nhìn thấy 3 người bọn hắn đi ra, đám rớt cuộc thở dài 1 hơi.

Quân Phi Vũ nhìn Tần Thiệu Dương, Lãnh Vô Tà, còn có Dạ Vô Tinh chờ người, cả đám sắc mặt đông lạnh được phát thanh lúc, đối với bọn họ thủ vững. Tro lòng vẫn là có 1 chút tán thưởng cùng cảm động.

— Thiệu Dương, Vô Tà, Vô Tinh, các người vội vàng về phòng nghỉ ngơi đi! Ở đây lưu vài người tro coi thì tốt rồi!

Tần Thiệu Dương có chút phức tạp nhìn nàng 1 cái, môi nhuyển giật mình, vẫn lại cuối cùng cũng ko nói gì, trực tiếp quay đầu, lắc mình ly khai.

Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tinh cũng hướng nàng gật gật đầu, thân thể 1 lược, tro nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

Trở lại Phi Vũ cung, nhìn nằm ở trên giường cùng nhuyển thác thượng 2 nam nhân chính mình yêu nhất, Quân Phi Vũ ánh mắt lại ướt!

93. Q.1 - Chương 93: Hỏa Thủy Quốc Quân

Trở lại Phi Vũ cung, nhìn nằm ở trên giường cùng nhuyển thác thượng 2 nam nhân chính mình yêu nhất, Quân Phi Vũ ánh mắt lại ướt!

Từ hôm nay trở đi, nàng nhất định phải cố gắng luyện công, mặc kệ ở bất cứ lúc nào, nàng cũng sẽ KO lại để cho bọn họ vì bảo vệ nàng mà bị thương, sau này, bất kể là dùng hoàng quyền cũng tốt, võ công cũng tốt, nàng cũng muốn thể sống chết bảo hộ bọn họ!

Tư Trường Thanh nhìn Quân Phi Vũ vẻ mặt bi phẫn, lại ko nói gì, chỉ là nhẹ nhàng đem nàng lăm vào ngực lý, nhẹ vỗ nhẹ vai của nàng, cho nàng ko tiếng động an ủi.

Kia bàn tay rộng mở, làm như có 1 cổ ma lực ám áp, làm cho Quân Phi Vũ tâm thần dần dần bình tĩnh xuống đài nhìn thấy nàng tình tự ổn định, Tư Trường Thanh mới nói với nàng- Tiểu Vũ, Ôn ngự y đã cho bọn hắn phục qua giải được, bài độc tro cơ thể, bọn họ sẽ ko có nguy hiểm tính mạng nữa, chỉ cần tĩnh dưỡng mấy ngày, bọn họ là có thể đã tỉnh lại, người đừng quá lo lắng, phải chiều cố kỹ lưỡng thân thể của mình mới đúng người 1 ngày 1 đêm ko có nghỉ ngơi, hiện tại vội vàng trước nghỉ 1 lát, ko để ý chính mình, đứa nhỏ tổng yếu cố đi! Ngoan, mau ngủ 1 giấc đi, ngủ 1 giấc, cái gì cũng tốt.

Quân Phi Vũ gật gật đầu, nàng xác thực mệt chết đi ! Liền nghe theo Tư Trường Thanh nói, tới ngủ tro phòng sát vách Tư Trường Thanh đi nghỉ ngơi, lăm nhập phòng, nàng lại để cho làm cho Tần Nham Ngạo cùng Mạch Thiên Hàn vội vàng nghỉ ngơi đi.

Nhưng bọn hán lưỡng trên tay chuyện còn nhiều, nơi nào sẽ nghe của nàng, nhìn nàng nhập phòng đang ngủ, quay người lại lưỡng nam nhân lại bận việc đi.

Những ngày kế tiếp, Quân Phi Vũ của mọi người nam yêu cầu hạ, ko thể ko đành chỉ làm lụng vất vả, mỗi ngày do 2 nam nhân cùng nàng, mình vì tướng bối, kì thực ép nàng nhất định phải hảo hảo an thai, những chuyện khác, bởi vì Tiêu Bạch độc còn chưa có thanh trừ, người còn đang hôn mê ở giữa, tất cả sự sửa do Mạch Thiên Hàn đầu lĩnh.

Mạch Thiên Hàn trầm ổn cùng bình tĩnh, đã ở những này qua biểu hiện được vô cùng nhuần nhuyễn, hán và Tần Nham Ngạo hợp tác khăng khít, 2 người tro lúc đó ăn ý, ngay cả Quân Phi Vũ nhìn, đều cảm thấy vui mừng.

Mạch Thiên Hàn làm chuyện thứ nhất, đó là thanh lý nhân viên tro cung, đương nhiên, này đó hành động đều là đạt được nữ hoàng bệ hạ tán thành, chuyện chỉ cần kinh qua nữ hoàng bệ hạ tán thành, bọn họ mới có thể cho phép Quân Phi Vũ đi ra Phi Vũ cung đi xử lý.

Mặc dù như là ngâm mình ở mật hương lý bình thường hạnh phúc, Quân Phi Vũ thỉnh thoảng vẫn là sẽ tỏ vẻ bất mãn của nàng, ko thể đi, ko thể nhìn, giống như là cầm giữ tự do của nàng, bề gãy cánh của nàng thật khó chịu mà.

Đương nhiên, loại này khó chịu thông thường ở các nam nhân khuyên giải an ủi cùng dỗ hạ tan thành mây khói a.

Nàng Quân Phi Vũ cũng ko phải nữ nhân ko hiểu chuyện để ý, chỉ là nàng muốn tạ này được cùng các tuấn nam thật nhiều hỗ động, hưởng thụ 1 chút lạc thú bọn họ dỗ dành mà thôi.

Tại đây ở giữa, Tần Nham Ngạo cùng Tần Thiếu Dương lợi dụng mình ở tro chốn giang hồ thế lực, rốt cuộc tìm hiểu ra khỏi “Thất bộ Đoạn Hồn tán”, đến chỗ, thế nhưng lại là cái kia kinh gia.

Quả nhiên ko có đoán sai, kinh gia chân chính thuần phục người chính là Quân Phi Vân.

Quân Phi Vụ cùng Kinh Phi Vũ thân mật quan hệ, còn có Quân Phi Yên cùng Kinh Phi Vũ tiếp xúc, bất quá cũng đều là Quân Phi Vân phóng Yên Vụ viên đạn mà thôi. (Ý nói là nàng đem KPV vừa làm mật thám vừa đem Phi Yên và Phi Vụ làm tấm bình phong cho nàng ra tay sau này)

Quân Phi Vũ ở bưng tỉnh đại ngộ đồng thời, ko thể ko bội phục Quân Phi Vân kia cao thâm tâm kế cùng mưu lược, đồng thời, đã ở biết chân tướng 1 khắc kia, đối Kinh gia chỉ còn kéo dài hơi tàn hạ mật lệnh giết chết.

Mà cái kia bị Kinh gia nuôi dưỡng đam cung “Thất bộ Đoạn Hồn tán” âm sát môn nhân cùng với nhân chứng liên can tương quan, đều bị bí mật bắt giam.

Đây cũng là Quân Phi Vũ dự phòng vạn nhất chi sách.

Hoa Trầm Hương dù sao cũng là vua của 1 nước, vạn nhất Thương Ngô quốc những người khác muốn tới tìm Phượng Hoàng quốc phiền phức nói, mặc dù chủ mưu Quân Phi Vân đã chết, nhưng dầu gì cũng có người đem đến tai bọn họ.

Quả nhiên, sau nửa tháng, nữ hoàng bệ hạ triệu kiến Quân Phi Vũ, đem Thương Ngô quốc Hoa Trầm Ngọc dẫn đầu mấy vương gia liên danh thiếp mời trình cho nàng nhìn, thiếp mời nội dung quả nhiên là lên án Phượng Hoàng quốc: Ý đồ sát hại quốc quân Thương Ngô, mưu hại ko được thế nhưng giam lỏng quốc quân Thương Ngô, muốn Phượng Hoàng quốc lập tức đem người trả cấp Thương Ngô quốc, nếu Phượng Hoàng quốc ko theo, vì đoạt lại quốc quân bọn họ, ko tiếc xung đột vũ trang.

Mà cùng tro lúc nhất thời, đóng ở Thanh Châu tướng lĩnh Ngô Chính vừa mới đưa tới quân tình khẩn cấp: Thương Ngô quốc cách Thanh Châu thành giới 100 dặm (Đơn vị chiều dài của TQ, tương tự như Mét) chỗ phái 10 vạn đại quân tiếp cận, thỉnh cầu nữ hoàng bệ hạ chỉ thị.

Quân Phi Vũ nhớ tới ngày đó ở biên cảnh tiếp đãi Hoa Trầm Hương những binh lính kia, cả đám nhanh nhẹn dũng mãnh cường tráng, tro quân sĩ khí thế tăng vọt, lực ngưng tụ rất mạnh, trọng yếu hơn là, bọn họ phi thường sùng kính Hoa Trầm Hương, nếu như Hoa Trầm Hương có việc, sợ rằng thực sự ko thể thiện.

Quân Mạc Sầu nhìn Quân Phi Vũ nửa ngày ko nói, sắc mặt cũng có chút ko vui, nhàn nhạt hỏi- Vũ nhi, chuyện giữa các người mẫu hoàng luôn luôn mặc kệ. Nhưng hiện tại thân thể quốc quân Thương Ngô liên quan đến vận mệnh quốc gia, bất kể là ai ở cổ động thanh thể khơi mào trận này náo nhiệt, nếu nhân gia bày ra trận trận tới, người liền phải nghĩ biện pháp ứng chiến. Ôn Dịch Nho có nói kia độc lúc nào có thể giải? Người lúc nào có thể thanh tỉnh?

Quân Mạc Sầu nói có chút sắc bén, Quân Phi Vũ cũng ko dám làm càn, chỉ có thể trông mắt nhẹ hỏi- Mẫu hoàng, Ôn ngự y nói độc đã qua 8 phần, lại phục 2 ngày thuốc, là có thể tỉnh dậy. Mẫu hoàng hẳn là cũng biết, Thất bộ Đoạn Hồn tán là kịch độc, bởi vì lúc đó thiếu Ngưu Hoàng, ko có giải độc đúng lúc, độc tố tận xương, nếu muốn nhất thời thanh lý hoàn độc tro cơ thể, cũng là ko phải dễ dàng.

Quân Phi Vũ nói đến đây, đột nhiên ngược mắt nhìn về phía Quân Mạc Sầu- Mẫu hoàng, trước nghe thái tử nói qua, mẫu hoàng cũng trúng Thất bộ Đoạn Hồn tán, mẫu hoàng làm sao sẽ ko có việc gì? Chẳng lẽ là thái tử phiến nhĩ thần?

— Ko! Nàng ko có lừa người, trăm vẫn đối với Vân nhi rất coi trọng, trăm cũng thật ko ngờ, nàng có 1 ngày sẽ đối với trăm hạ độc thủ, còn muốn đem ta 2 kích bị mất mạng- Quân Mạc Sầu môi câu dẫn ra vẻ cay đắng cười.

— Kia mẫu hoàng lục đục này Quân Phi Vũ mặc dù nghĩ tới, nhưng thật ko ngờ Quân Phi Vân thể nhưng thực sự điên cuồng như vậy, dám thí mẫu đoạt vị.

Quân Mạc Sầu khoát tay áo- Trăm ko có việc gì! Trăm chỉ là tương kế tựu kế, giả bộ trúng độc, nhưng nàng ko biết, liên là thánh nữ chi khu, bách độc bất xâm.

— Thẳng đến các người xoay hoàn cảnh xấu, bọn họ nghĩ thông suốt quá bí thất chạy trốn, lại ko ngờ rằng, các nàng cho rằng sinh lộ, lại chính là 1 cái tử lộ. Lâm công công, ám vệ Vô Tâm của ta, đều là tâm phúc theo ta nhiều năm, thế nhưng cứ như vậy đơn giản phản bội trăm.

Quân Mạc Sầu ánh mắt có chút ảm ứ, Quân Phi Vũ vội vàng tiến lên cầm tay nàng- Mẫu hoàng, người còn có nhi thần! Nhi thần sẽ hảo hảo mà phụng dưỡng mẫu hoàng cả đời.

Quân Mạc Sầu thân thủ lau khôe mắt, 2 tròng mắt nhìn về phía Quân Phi Vũ doanh đầy mong đợi- Vũ nhi, người là cái hảo hài tử, nhất định phải so với mẫu hoàng hạnh phúc! Như vậy, ở dưới cửu tuyền, mẫu hoàng mới có mặt mũi nhìn phụ thân của người.

Quân Phi Vũ bị lời của nàng ghen được nói ko ra lời, Quân Mạc Sầu đã là lần thứ 2 nói lời này, nhất định phải so với mẫu hoàng hạnh phúc!

Lời này nói xong là như vậy nặng, trăm trọng được làm cho nàng cảm giác có chút khó có thể phụ hà, làm cho nàng cảm giác được lòng chua xót, yêu thương.

Thuận 1 hơi, Quân Phi Vũ cầm tay Quân Mạc Sầu, cam kết- Mẫu hoàng, nhi thần nhất định sẽ hạnh phúc! Ko chỉ nhi thần, còn có mẫu hoàng, sau này cũng sẽ cùng nhi thần cùng nhau hưởng thụ thiên luân chi lạc!

Nàng kéo tay Quân Mạc Sầu, đặt ở bụng của mình thượng- Mẫu hoàng, ngài cảm thấy sao? Hoàng tôn ngài sẽ xuất thế ! Nếu như này 1 thai có thể sinh ra cái Hồng Liên thánh nữ, nếu Thiên Hựu Hồng Liên thánh nữ có thể khỏe mạnh lớn lên, nhi thần sẽ ko sinh, như vậy đời sau người là có thể tránh cho đoạt vị chi đau đớn.

Quân Mạc Sầu cười cười- Việc này, người vẫn là cùng các phụ quân của người thương lượng đi! Con cháu tự có phúc con cháu, ko sinh cũng ko nhất định chính là biện pháp giải quyết. Được rồi, xa xa, chuyện Trầm Hương, người nói xem, định xử lý như thế nào?

Quân Phi Vũ trầm ngâm 1 hồi, nói- Cư nhi thần biết, Thanh Châu biên cảnh Thương Ngô tướng lĩnh chính là bộ hạ cũ Trầm Hương, nếu như Trầm Hương thực sự 2 ngày sau ko thể tỉnh lại, chỗ thần liền mang theo Trầm Hương đến Thanh Châu, lấy nhi thần làm con tin, cho đến Trầm Hương tỉnh lại mới thôi.

Quân Mạc Sầu ngồi thẳng người- Người là quân chủ Phụng Hoàng quốc sau này, thế nào có thể đi làm con tin?

Quân Phi Vũ cười nói- Mẫu hoàng, người ko phải đã nói, nhi thần là Thiên Hựu Hồng Liên thánh nữ, dù sao nhi thần ko có tính mạng chi ưu, cần gì phải lo lắng đâu? Huống hồ, ko phải còn có Thiên Hựu, Nham Ngạo bọn họ cùng ta sao? Người ko cần lo lắng.

Quân Mạc Sầu vỗ vỗ tay nàng- Được rồi! Người đã quyết định, mẫu hoàng ủng hộ người.

_ Cảm ơn mẫu hoàng! Nếu như ko chuyện khác, nhi thần liền cáo lui trước!

Quân Mạc Sầu phát phát tay- Đi đi!

Theo Phượng Nghi cung đi ra, Quân Phi Vũ chưa có trở về Phi Vũ cung, chiêu thượng ở cửa chờ Quân Thiên Hựu của nàng, chạy thẳng tới thái y viện.

Hiện tại mệnh Hoa Trầm Hương trực tiếp quan hệ 2 nước, hần có bất kỳ 1 tia sơ xuất, đều phải khiến cho 2 nước tranh chấp, đến lúc đó thụ tai họa vẫn là dân chúng.

Đương thời gian Quân Phi Vũ thân ảnh xuất hiện ở thái y viện, chúng y quan vội vàng thăm viếng- Công chúa thiên tuế thiên tuế thiên tuế!

Tổng quản thái y viên đại nhân Lòng Mang Ôn tiến lên nịnh nọt cười- Ko biết công chúa giá lâm, có gì phân phó?

Quân Phi Vũ liếc 1 cái bên tro y quán, lại ko nhìn thấy thân ảnh Ôn Dịch Nho- Ôn ngự y đâu? Bản cung tìm hần có việc!

Lòng Mang Ôn sửng sốt, lập tức cười nói- Ôn ngự y a, hần ở hậu viện bào chế thuốc!

_ Cảm ơn!

Nhìn Quân Phi Vũ thân ảnh biến mất ở ngoài cửa, Lòng Mang Ôn con người nhẹ híp 1 chút, 1 loại bị người bỏ qua, bị người uy hiếp địa vị bất an cảm giác thần nhiên mọc lên.

Tự từ nơi Ôn Dịch Nho xuất hiện sau này, hần này tổng quản thái y viện liên càng ngày càng bị người xem nhẹ, tro cung người phàm là có việc, đầu tiên nghĩ đến đó là Ôn Dịch Nho, mà ko phải hần, như vậy đi xuống, sớm muộn có 1 ngày, hần vị trí ở thái y viện sẽ bị Ôn Dịch Nho sở thay thế.

Hần có phải hay ko nên làm chút gì?

Lòng Mang Ôn cặp kia mắt tam giác (Mắt xếch) lờ ra 1 cổ âm độc quang mang.

Quân Phi Vũ 1 bước vào hậu viện, liền nhìn thấy cái kia luôn luôn sạch sẽ nam nhân chính ghé vào trước bếp nấu coi lửa, kia cẩn thận tỉ mỉ nghiêm túc bộ dáng, làm cho hần tuần tú ngũ quan thoát nhìn càng mê người, Quân Phi Vũ thể nhưng cảm giác dời ko ra tầm mắt.

Đứng 1 hồi lâu, Ôn Dịch Nho tựa như vẫn là ko có phát hiện bọn họ, Quân Thiên Hựu nhin ko được ho nhẹ 1 tiếng, nhẹ hô- Ôn ngự y.

Ôn Dịch Nho lúc này mới ngược mắt, vừa nhìn thấy là Quân Phi Vũ, con người đen hiện lên 1 tia sáng, thả tay xuống trúng đích tiểu củi gỗ, cấp tốc đi tới trước mặt nàng chấp tay hành lễ- Ko biết công chúa giá lâm, ko có từ xa tiếp đón, thỉnh công chúa thứ tội.

Nhìn thấy Ôn Dịch Nho kia luôn luôn đậm mạc xa cách, làm như là mình rất giống ôn dịch thói bộ dáng, Quân Phi Vũ liền tro lòng tức giận- Được rồi! Đừng cho ta tới đây 1 bộ. Mang ta đi vào tro phòng người, ta có việc thương lượng với người.

Ôn Dịch Nho bị nàng trách móc, lại nghe nàng nói muốn đi tro phòng hần, khuôn mặt tuần tú hiện lên 1 tia đỏ sậm- Nhưng này thuốc...- Quân Phi Vũ cắt ngang hần- Thuốc này làm sao làm, nói cho Thiên Hựu, làm cho Thiên Hựu trước nhìn.

Nàng cũng nói như vậy, Ôn Dịch Nho lại thể nào ko tình nguyện, cũng ko khỏi ko dựa vào nàng, tro lòng lại thấp thỏm bất an ko rõ.

Nàng muốn cùng hần nói cái gì? Nếu là nàng muốn buộc hần đi vào khuôn khổ, vậy hần còn ko bằng đã chết luôn đi!

Quân Phi Vũ nhìn Ôn Dịch Nho đi ở bên người của mình, 1 thân nói ko nên lời xấu hổ, liếm cước bộ kéo dài kéo càng cách càng xa, nhìn lại, lại nhìn thấy hần khuôn mặt tuần tú hồng được liền ngay cả cổ cũng đều đỏ, đột nhiên nghĩ đến chính mình nói câu nói kia, chẳng lẽ hần còn cho là mình sẽ đối với hần thế nào?

Quân Phi Vũ nhin ko được ách nhiên thất tiểu, 1 xoay người lại, dừng bước bất động.

Ôn Dịch Nho cúi thấp đầu, tinh thần lại hốt hoảng, ko nhìn tới nàng sớm dừng bước lại, cứ như vậy vọt lên, bị Quân Phi Vũ nhẹ ôm lấy, cười xấu xa nhìn hần- Ôn ngự y, gian phòng kia còn chưa tới, người liền gấp như vậy hướng bản cung yêu thương nhưng nhớ a? (Phát hiện nhà người trên chộc trai nhà lành a! Lại còn là tiểu thổ bạch a!- Milk)

Ôn Dịch Nho trừng lớn cặp kia đen nhánh con ngươi, đái kịp phản ứng, lập tức như chấn kinh nai con đẩy ra nàng, chính mình nhảy thước xa 3 bước, 1 tay vội vàng che lại cổ áo- Người, người, người chó làm loạn! Ai, ai, ai muốn cùng người yêu thương nhưng nhớ ? Người nghĩ được mỹ!

Quân Phi Vũ chưa từng có nghĩ tới, luôn luôn trầm ổn Ôn Dịch Nho, lại sẽ có khả ái như thế 1 mặt, nhìn hần kia hồng thấu khuôn mặt tuần tú, cực kỳ giống cái loại này cực phẩm tiểu thụ bị đại công ép buộc, nàng cũng nhin ko được nữa cười ha ha đứng lên.

Ôn Dịch Nho nhìn Quân Phi Vũ cười đến như vậy thất thố, có chút thẹn quá thành giận- Người, người cười cái gì?

Quân Phi Vũ cố gắng dừng tươi cười, thân thủ nhẹ vỗ về bụng, đứa nhỏ này, hình như là lấy của nàng hảo tâm tình, ở nơi đó vui vẻ hành hạ.

_ Ta cười người a, thật sự là nghĩ đến nhiều lắm...- Cuối cùng 1 chữ kéo được thật dài, nhìn thấy Ôn Dịch Nho trưởng được càng đỏ bừng khuôn mặt tuần tú, Quân Phi Vũ ho nhẹ 1 tiếng- Được rồi! Ta tìm người là có chuyện đứng đắn, người đừng muốn thất muốn bát. Còn ko mau 1 chút dẫn đường.

Ôn Dịch Nho hận ko thể lúc này dưới đất có thể nứt ra 1 đại hố đến, làm ình hảo tiến vào đi, ko nên lại mất thể diện.

Nguyên lai chỉ là chính hần tự mình đa tình, nhân gia căn bản ko có tính toán phi lễ hần, càng ko có đem hần để ở tro lòng, mình tại sao liền dần như vậy đây? Nhìn về phía trước cái kia bóng lưng đã quấy rầy hần nhiều ngày, hần oán hận đập 1 cái đầu của mình. (Ôi, tiểu cây nho đáng yêu quá đi!- Milk)

Quân Phi Vũ quay đầu lại, vừa lúc nhìn thấy hần đánh chính mình, khóe môi nhin ko được lại câu dẫn ra vẻ tiểu ý, sợ hần thực sự thẹn quá thành giận đứng lên phá hủy sự, nàng vội vàng thu hồi tầm mắt, ko hề nhìn hần.

Đương lúc Ôn Dịch Nho mở môn phòng của hần thỉnh nàng đi vào, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy 1 cỗ thư hương khí đập vào mặt. Gian phòng ko lớn bài biện cực kỳ đơn giản, 1 sàng, 1 bàn vây quanh kỷ cái ghế, hé ra thư thai, 1 ngăn tủ, giường đệm xếp được thật chỉnh tề, xung quanh ko gặp 1 tia bụi, ngăn gọn lại sạch sẽ.

Quân Phi Vũ tro mắt hiện lên 1 tia tán thưởng, nàng thích nam nhân sạch sẽ!

_ Đóng cửa lại!

Ôn Dịch Nho lại sưng sốt, cũng ko dám nghĩ nhiều hơn nữa, chỉ là theo lời đóng cửa lại, xoay người lại cúi đầu đứng thẳng bên người ở nàng, sụp mi thuận mắt chờ nàng nói chuyện, trung qui trung củ, ko có 1 tia du hiện cử động.

_ Dịch Nho, ta hôm nay tới là muốn hỏi người 1 chút, Trầm Hương cùng Tiêu Bạch rốt cuộc lúc nào có thể thanh tỉnh?

Quân Phi Vũ gọi thẳng kỳ danh, chỉ là muốn làm cho Ôn Dịch Nho cảm giác được chân thành của nàng, nàng ko phải tiền thân Quân Phi Vũ, nhưng tiền thân phạm vào sai, nàng nguyện ý giúp nàng bù đắp, chỉ hy vọng Ôn Dịch Nho ko nên lại chấp nhất với cừu hận trước đây, có thể theo chân bọn họ cùng nhau sống vai vì Phụng Hoàng quốc, cũng vì hạnh phúc bọn họ mà tự mình cố gắng.

Ôn Dịch Nho đang nghe lúc nàng dùng kiều giòn rõ ràng thanh âm hô tên của hắn, tâm, như là đột nhiên bị lôi điện chạm đến, rung động, sợ run, làm như có cái gì dòng nước ấm, theo tro lòng của hắn chậm rãi tràn đầy đi ra, lại từ từ chảy – khắp toàn thân của hắn.

Quân Phi Vũ vẻ mặt trịnh trọng- Dịch Nho, người có biết hay ko, Thương Ngô quốc đã đại binh tiếp cận, nếu như Trầm Hương 2 ngày này vẫn chưa tỉnh lại, 2 nước liền có thể sẽ giao chiến, ta đã quyết định, chuẩn bị làm cho Lãnh Nam ra roi thúc ngựa đi trước truyền tin, nếu như 2 ngày sau Trầm Hương vẫn chưa tỉnh lại, ta sẽ đích thân mang theo hắn đi Thương Ngô, lấy ta làm con tin, thẳng đến hắn tỉnh lại mới thôi.

— Cái gì? Công chúa đi làm con tin? Công chúa phượng hựu quý giá, tại sao có thể, người, người?- Ôn Dịch Nho kinh hô, hắn thế mới biết, chính mình trên vai trách nhiệm có bao nhiêu trọng đại.

— Vì thế, tất cả liền bày thác người. Nếu như Trầm Hương vẫn chưa tỉnh lại, chúng ta đều trốn ko ra trách nhiệm này- Ôn Dịch Nho trên mặt lại khôi phục trầm ổn- Thỉnh công chúa yên tâm! Về công về tư, Dịch Nho đều sẽ ko quên trách nhiệm của chính mình.

— Hảo! Dịch Nho, cảm ơn người!

Quân Phi Vũ nói tạ ơn, lại để cho Ôn Dịch Nho mặt đỏ tím đập, 1 lát tìm ko được lời nói qua lại nàng, thương xúc tro lúc đó, đành phải thuận miệng hỏi 1 câu- Công chúa gần đây có thể có phục thuốc dưỡng thai?

Quân Phi Vũ tro mắt hiện lên mỉm cười- Có! Người xem 1 chút, gần đây ta có thể ăn có thể ngủ, này bụng lớn đến thật nhanh, chỉ nghĩ nhanh lên 1 chút đem đứa nhỏ sinh hạ đến, như vậy ta cũng có thể buông tay ra chân. Hiện tại đứa nhỏ ở tro bụng, làm cái gì luôn luôn có lo lắng.

— Kỳ thực, có Thiên Hàn huynh bọn họ ở, công chúa ko cần thao nhiều lắm tâm, có việc phân phó bọn họ đi làm cho giỏi- Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng- Nói là nói như vậy, nhưng có 1 số việc, vẫn phải là ta tự mình đi làm mới được a.

2 người nói chuyện đều cẩn thận từng li từng tí bận tâm đối phương, cứ như vậy nói 1 ít chuyện đau khổ ko quan hệ, cuối cùng, Quân Phi Vũ đối Ôn Dịch Nho nói- Dịch Nho, ta biết, trước đây ta tùy hứng điều ngoa, làm rất nhiều sai sự, chuyện Dịch Phi, ta ở chỗ này chính thức nói xin lỗi với người! Hi vọng người có thể khoan hồng độ lượng tha thứ của ta ko phải- Ở mới vừa hòa hoãn bầu ko khí, ở thời gian nàng vừa nhắc tới Dịch Phi, Ôn Dịch Nho khuôn mặt tuần tú lại bản lên, trông mắt ko hé răng.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, muốn thông suốt tên quật cường cổ chấp này, sợ rằng cũng ko phải là 1 chuyện dễ dàng.

Trở lại Phi Vũ cung, Quân Phi Vũ lại tìm đến Hoa Trầm Hương thiếp thân thị vệ Lãnh Nam, cũng tu 1 phong thư, lấy ngữ khí vô cùng thành khẩn cùng Thương Ngô quốc tướng lĩnh can thiệp, vì sợ trên đường xảy ra ngoài ý muốn, Quân Phi Vũ lại phân công 2 lộ, Trình Nhất Dao cùng Lãnh Nam 1 đường, Tần Nham Ngạo cùng Quân Thiên Hựu 1 đường, đợi khi trời tối, hướng phía Thương Ngô quốc biên cảnh chạy đi.

94. Q.1 - Chương 94: Dẫn Quân Nhập Ưng

Quân Phi Vũ 2 ngày này vẫn canh giữ ở bên giường Hoa Trầm Hương, ko ngừng cầu xin về phía trời: Lão thiên gia, van cầu người, mau làm cho Trầm Hương tỉnh lại đi!

Ko chỉ nàng sốt ruột, nữ hoàng bộ hạ lúc nào cũng phái người đến đây hỏi.

Mà làm phụ trách trị liệu Hoa Trầm Hương ngự y Ôn Dịch Nho, càng mỗi ngày canh giữ ở Phi Vũ cung, ngoại trừ nấu thuốc, cơ hồ 1 tắc cũng ko rời quan sát đến phản ứng Hoa Trầm Hương.

2 ngày trôi qua, nhưng Hoa Trầm Hương lại là ko có tỉnh lại, mọi người tro lòng lại trầm xuống.

Sáng sớm ngày thứ 3, Quân Phi Vũ cũng chịu ko nổi nữa, Ôn Dịch Nho 1 kiểm tra hoàn thân thể Hoa Trầm Hương, nàng lập tức khẩn trương được nắm lấy cánh tay Ôn Dịch Nho- Thế nào? Trầm Hương rút cuộc có thể hay ko tỉnh lại?

Ôn Dịch Nho ngược mắt nhìn nàng, con người đen trung có ko hiểu, có mê hoặc, có trầm trọng, đôi môi nhúc nhích 1 lát, cuối cùng mới vô lực nói- Công chúa, thứ lỗi! Vì thần nhất thời cũng tra ko ra cái gì mao bệnh, đúng theo tình trạng khôi phục, hoàng thượng Thương Ngô chậm nhất phải là nên tỉnh từ tối hôm qua.

— Nhưng hiện tại người ko tỉnh là sự thực, người còn có biện pháp nào có thể làm cho hẩn lập tức tỉnh lại?

Quân Phi Vũ là thật sắp phát điên.

Bọn họ đã ko có thời gian trì hoãn, hôm nay là ngày cuối cùng, nếu như Trầm Hương còn chưa tỉnh, nàng kia phải bởi Trầm Hương cùng nhau lên đường chạy tới Thương Ngô biên cảnh làm con tin.

Nhìn thấy Quân Phi Vũ sốt ruột, Ôn Dịch Nho tro lòng càng áy náy, nếu như mình thực sự trị ko hết Hoa Trầm Hương, Quân Phi Vũ liền thực sự muốn đi làm con tin, nghĩ đến nàng muốn làm con tin, tim của hẩn liền khó chịu đặc biệt là đè ép 1 tảng đá.

Càng là khó chịu, hẩn lại càng là muốn giải quyết.

Nhớ tới 2 ngày trước người này còn hảo hảo, bệnh tình 1 mực khống chế của hẩn trung, thế nào 2 ngày này ngược lại sẽ 1 điểm khởi sắc cũng ko có? Hẩn nhưng chưa từng có hoài nghi tới y thuật của mình, nhưng tất cả đều là mình tự thân tự lực, chẳng lẽ thật có cái đột nào xảy ra vấn đề?

Hẩn buông xuống con người đen trung hiện lên 1 tia lợi quang, cung kính nói- Hồi công chúa, đái vi thần lại tỉ mỉ kiểm tra 1 lần, nhìn nhìn là nơi nào có sơ hở, nếu quả thật là vi thần sai, vi thần nguyện 1 mình gánh chịu sai lầm.

— Ôn Dịch Nho, người nên biết, nếu như Trầm Hương xảy ra chuyện, trách nhiệm này cũng ko phải là 1 mình người có thể gánh chịu được. Coi như ta cầu xin người, có được ko?- Quân Phi Vũ thanh âm có chút nôn nóng, có chút chướng cảm ko được sự tỉnh bất đắc dĩ.

Ôn Dịch Nho trở về thái y viện, lập tức tìm được mình mở phương thuốc, nhất nhất sàng chọn, ko có phát hiện sai lậu, lại đi tìm bảo thuốc chuy tử, mặc dù thuốc đều là mình tự mình trảo, nhưng hẩn vẫn là muốn lại kiểm tra 1 lần, nhìn thời gian bốc thuốc có hay ko làm lỗi, lại đột nhiên phát hiện thuốc lon (Nồi nấu thuốc thời xưa, giống nồi nấu thuốc bắc ngày nay) kia thế nhưng trống rỗng, thuốc lon ko thấy!

Ôn Dịch Nho lông mày rậm tức lên.

Suy nghĩ kỹ 1 hồi, hẩn mới đứng dậy, thần sắc làm như hạ 1 cái gì quyết tâm, đi nhanh hướng phía thái y viện đi tới.

Vừa vào thái y viện, Ôn Dịch Nho như thường hướng tổng quản Tạ Ôn cùng các vị đồng liêu chào hỏi, liền 1 người ở nơi đó lặng yên tượng thường ngày như nhau lấy thuốc.

— Dịch Nho, có muốn ta giúp hay ko?- Tạ Ôn đi tới, thân thiết cười hỏi.

Ôn Dịch Nho ngược mắt, cười lắc đầu- Tạ ơn Tạ sư thúc! Ko cần, chỉ là lấy 1 chút thuốc, 1 hồi là được rồi.

— Hoàng thượng Thương Ngô quốc bệnh tình thế nào? Nghe nói Thương Ngô quốc đã hạ thông điệp, yêu cầu quốc gia của ta giao người ra. Dịch Nho, sư thúc nhưng cho người bóp 1 phen mô hôi kia! Tro thái y viện của ta xét về tài y thuật của người là tốt nhất, chiếm được sư huynh y bát chân truyền, nếu như ngay cả người cũng ko trị được, thái y viện của ta cũng muốn chuẩn bị đóng cửa rồi.

Tạ Ôn nói nghe tình thâm ý thiết, chỉ có cặp kia 1 chút phù thùng mắt tam giác lý nhìn ra được có 1 ti duật tai nhạc họa.

Tạ Ôn chính là sư phó của Ôn Dịch Nho là sư đệ Bổng An Dương, Bổng An Dương từ lúc trước khi vào cung đã mang tiếng “Thần y”.

Tên nghe thấy thế, sau liền bị nữ hoàng bệ hạ lâm vào tro cung, thụ với nặng chức tổng quản.

Năm đó bọn họ sư huynh đệ cùng vào cung môn, Tạ Ôn vẫn vì Bổng An Dương làm trợ thủ, ở Bổng An Dương 1 năm trước lâm bệnh sau khi mất đi, tổng quản thái y viện mới do Tạ Ôn tiếp nhận chức vụ.

Năm đó Ôn Dịch Nho 2 huynh muội vào cung, khổ vô nhất nghệ tinh, ở tro cung bị người khi dễ, Ôn Dịch Nho ngưỡng mộ y thuật Bổng An Dương, nhưng vì Bổng An Dương tính tình cổ quái, bình thường trừ nữ hoàng đệ hạ bên ngoài, những người khác khó có được đặt mời hẳn, mà lại vẫn chưa có người nào dám động hẳn, bởi vì hẳn còn có 1 hạng tài nghệ rất dọa người. . .Thần Châm!

Hắn 1 bộ châm, có thể dùng tới cứu người, đồng dạng, cũng có thể dùng để sát nhân!

Ôn Dịch Nho vì bá sư, từng đủ ở cửa sau thái y viện quỳ 3 ngày 3 đêm, cho đến ngất, lúc này mới cảm động tâm lạnh Bổng An Dương, chính thức thu hẳn làm đồ đệ.

Ôn Dịch Nho theo từng tí bắt đầu học khởi, tro đó nhận hết Bổng An Dương làm khó dễ dần vặt, nhưng hẳn đều cam chi nếu đi. Dần dần, Bổng An Dương thực sự đem hẳn trở thành con trai của mình đối đãi giống nhau, đem y thuật của mình dốc túi tương thụ.

3 năm này đến, Tạ Ôn 1 mực bên người chiếu cố hẳn, có thể nói, đối Tạ Ôn, Ôn Dịch Nho vẫn lòng mang cảm kích.

Thẳng đến 1 năm trước, Bổng An Dương lâm bệnh qua đời, tổng quản thái y viện do sư thúc Tạ Ôn tiếp nhận chức vụ, Ôn Dịch Nho ko hề câu oán hận, chỉ là an phận làm chính mình phân nội chuyện, nghiên cứu y thuật, còn có sư phụ trước khi lâm chung giao cho hẳn tuyệt kỹ Thần Châm.

Lúc này, đối mặt với Tạ Ôn thân thiết, Ôn Dịch Nho cũng trở về thủ cười yếu ớt nói- Sư thúc, ngài cứ yên tâm đi! Dịch Nho còn chịu đựng được, ko có việc gì, ngài ko phải luôn luôn tin Dịch Nho sao?

Tạ Ôn nghe hẳn này 1 phản hồi, vội vàng cười ha ha- Phải, phải, người khác y thuật sư thúc có thể ko tin, thế nhưng Dịch Nho y thuật, chiếm được sư huynh chân truyền, sư thúc là tuyệt đối tin được.

Chuyện phiếm tro lúc đó, Ôn Dịch Nho đã lấy xong thuốc.

Hắn hướng Tạ Ôn giờ giờ lên gói thuốc tro tay, giữa con người lại dẫn tới nghĩa cười cười (Tựa như câu tự tiểu phi tiểu)- Sư thúc, ko có ý tứ, Dịch Nho ko thể cùng người hàn huyền. Dịch Nho muốn đi nấu thuốc, đây là công chúa điện hạ cấp Dịch Nho 1 cơ hội cuối cùng, thật sự nếu ko chữa cho tốt hoàng thượng Thương Ngô, công chúa tuyệt đối sẽ ko tha Dịch Nho.

Nhìn Ôn Dịch Nho kia trương suy sụp hạ khuôn mặt tuần tú, Tạ Ôn tro lòng 1 trận thống khoái, mặt ngoài lại ôn hòa cười nói- Vậy người vội vàng đi thôi! Đừng trễ nải chính sự.

_ Tạ ơn Tạ sư thúc!- Ôn Dịch Nho lại hướng Tạ Ôn chấp tay, lúc này mới mang theo gói thuốc đi hậu viện nấu thuốc.

Rửa thuốc, nấu nước, Ôn Dịch Nho mỗi 1 quan đều làm được tỉ mỉ cẩn thận, khi hẳn đang muốn đem tẩy sạch thuốc bỏ vào thuốc lon, như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, quay đầu lại đi lấy 1 tân thuốc lon đi ra rửa, lúc này mới đem thuốc Đông y phóng đi vào, nấu khai hậu, lại từ từ dùng lửa nhỏ đun.

Ôn Dịch Nho ở bếp nấu tiền thành 1 lát, đột nhiên cảm giác đau bụng, ôm bụng râm rì nửa ngày, thực sự nhện ko được đứng dậy hướng phương hướng nhà vệ sinh chạy tới.

Nằm từ một nơi bí mật gần đó 1 bóng người, đang nhìn đến Ôn Dịch Nho chạy đi sau này, nhanh chóng chạy ra, lấy ra tro lòng 1 bao bột phấn, trực tiếp rót vào thuốc con lửng lý (Đang nấu dở), dùng để chiết đưa ở 1 bên cấp tốc giảo mấy cái, đang muốn xoay người chạy đi, cũng đang nhìn thấy phía trước đứng thẳng bóng người, 2 tròng mắt tro nháy mắt trừng lớn.

Ôn Dịch Nho cứ như vậy ngọc thụ lâm phong đứng ở nơi đó, gió thổi động hẳn trường sam, mặc dù ko nói ko giận, thoạt nhìn nhưng vẫn có 1 luồng khí thế làm cho người ta thần phục.

_ Tiểu Thuận, nói cho ta biết, người tại sao muốn làm như vậy? Có phải là có điều gì khổ tâm hay ko? Chỉ cần người nói cho ta biết, ta nhất định sẽ tác chủ cho người!

Ôn Dịch Nho nhìn trước mắt này vẫn đi theo mình y đồng Tiểu Thuận, hần thông minh cơ linh, nhìn thấy hần, Ôn Dịch Nho chung quy nhớ tới mình trước kia, cho tới nay, hần đều đem hần đối đãi giống như đệ đệ, luôn luôn tự tay dạy hần học tập y lý tri thức, làm cho hần đi theo bên cạnh mình học tập, bồi dưỡng.

Khi thấy hần đem thuốc ngã vào thuốc lon thời gian, tim của hần thực sự cảm thấy đau nhói, loại này bị thân nhân bằng hữu phản bội cảm giác, làm cho hần thật muốn kháp cổ hần, chất vấn hần, tại sao muốn đối với hần như vậy?

Nhưng hần vẫn là nhịn xuống, vẫn là giữ khí ôn hòa hướng dẫn hần, hi vọng hần đúng như chính mình suy nghĩ, có khổ trung mới phải làm như vậy.

Nhìn thấy Ôn Dịch Nho khuôn mặt tuần tú thương thương tâm, Tiểu Thuận “Đồng” trực tiếp quỳ gối dưới đất, ko ngừng hướng hần dập đầu- Ôn sư phó, xin lỗi! Là Tiểu Thuận có lỗi với người! Thế nhưng, nếu như Tiểu Thuận ko làm như vậy, muối muối Tiểu Thuận sẽ tử.

Ôn Dịch Nho 2 tròng mắt nhú lại, vội vàng đem Tiểu Thuận đỡ lên- Tiểu Thuận, việc này ta ko trách người, người mau nói cho ta biết, là ai ép người làm như vậy? Chỉ cần người nói cho ta biết, ta nhất định giúp người nghĩ biện pháp, đem muối muối của người cứu ra.

Tiểu Thuận gơ lên khóc hoa mặt- Ôn sư phó, ta ko thể nói, bọn họ nói, Tiểu Thuận nếu như dám nói ra, sớm muộn sẽ làm Tiểu Thuận tử.

Ôn Dịch Nho vươn tay, xóa đi lệ trên mặt Tiểu Thuận, gơ lên cầm hần, làm cho hần cùng mình đối diện- Tiểu thuận, người nhìn ta, trả lời ta 1 vấn đề, người muốn quốc gia chiến loạn, bách tính bôn ba lưu ly sao?

Tiểu Thuận lắc đầu.

_ Người phải biết rằng, thuốc này là bảo cấp Thương Ngô quốc hoàng thượng uống, 1 khi hần ở chúng ta Phụng Hoàng quốc xảy ra chuyện, sẽ khơi mào chiến sự 2 nước, nếu như đã khởi trận đến, từ đó là thiên thiên vạn vạn dân chúng, kia được có bao nhiêu người muốn cửa nát nhà tan, trôi giạt khắp nơi a? Người là 1 sâu minh đại nghĩa hảo hán tử, nên biết, nam tử hán đại trượng phu, hần là có cái nên làm, có việc ko nên làm!

Tiểu Thuận cúi đầu trầm mặc 1 lát, lại ngẩng đầu lên, trên mặt của hần tràn đầy kiên quyết- Ôn vi phó, ngài nói đúng, nam tử hán, hần là có cái nên làm, có việc ko nên làm Tiểu Thuận cái này đem tất cả nói cho ngài, là...

Đang nói, con người Tiểu Thuận đột nhiên trừng lớn, thân thể 1 oai liền đảo hướng dưới đất.

Ôn Dịch Nho sợ đến kinh hãi, tiến lên 1 bước, đem thân thể Tiểu Thuận tiếp được, nhấn 1 cái hơi thở của hần, thế nhưng đã khí tuyệt!

_ Tiểu Thuận, Tiểu Thuận...

Ôn Dịch Nho nhìn rõ ràng vẫn đi theo bên cạnh mình người thoáng cái đã chết, chỉ cảm thấy tro cơ thể như là có 1 luồng gió bão ở nổi lên, hần cơ hồ muốn phát cuồng! Nhưng lý trí lại nói cho hần biết, bây giờ ko phải là thời gian xúc động.

Hần run bắt tay vào làm, đang muốn cởi ra y phục Tiểu Thuận, lại đột nhiên nghe được 1 tiếng chột quát- Dịch Nho, thật ko ngờ, người thế nhưng phát rồ đến tận đây, có phải hay ko Tiểu Thuận phát hiện người làm gièm pha, vì thế, người mới đem hần giết?

Ôn Dịch Nho tượng là ko có nghe thấy người tới nói chuyện, như cũ xé mở y phục Tiểu Thuận, ở nơi ngực ẩn mấy cái, sau đó lại ở chỗ thái dương ẩn mấy cái, này mới chậm rãi đứng đứng dậy, đối mặt người tới, nhàn nhạt nói- Ta cũng thật ko ngờ, người tới sẽ là người! Vì sao?

Mặt Tạ Ôn dưới ánh mặt trời, vẫn như cũ có vẻ dữ tợn- Bởi vì sự tồn tại của người uy hiếp tới ta!

Ôn Dịch Nho khuôn mặt tuần tú hiện lên 1 tia đau đớn- Ta vẫn coi người như là trưởng bối, nếu như người nói 1 tiếng, ta thà rằng từ chức ly cung, vì sao người muốn liên lụy người vô tội? Vì sao người muốn đẩy 2 nước nguy nan mà ko xem lại?

— Ha ha ha ha...- Tạ Ôn ngửa đầu cười to- Người vô tội, 2 nước nguy nan liên quan gì đến ta? Chỉ cần lão phu có ngày lành quá, ta quản người muốn chém muốn giết đều cùng ta ko có vấn đề gì!

— Sư thúc, người, người làm sao sẽ biến thành như vậy? Danh lợi, người thật thấy như vậy nặng sao?

Tạ Ôn vẻ mặt càng thêm càn rỡ- Phải! Ta ko chỉ muốn danh lợi, ta còn muốn thăng chức rất nhanh, chỉ cần Thương Ngô quốc hoàng thượng vừa chết, ta có thể thăng quan tiến tước, ngồi trên vị trí cao nhất, hưởng thụ vinh hoa phú quý.

Đột nhiên, 1 tiếng kiêu giông thanh âm vang lên- Sợ rằng Tạ tổng quản phải chấm dứt mộng đẹp ở đây!

Tạ Ôn thân thể chấn động, bỗng nhiên xoay người, lúc đang nhìn đến rất 1 tiểu nhân bụng nhỏ đứng ở cạnh cửa Quân Phi Vũ cùng Quân Thiên Hựu cùng liên can thị vệ, nét mặt già nua lập tức trắng, 2 chân vô lực mềm nhũn đi xuống, run rẩy thanh âm bá kiến- Vi thần khấu kiến công chúa điện hạ!

— Người tới! Cấp bản cung đem hắc bắt, đánh vào thiên lao, chờ xử trí!

— Tuân lệnh!

Liên can thị vệ ở Quân Thiên Hựu suất lĩnh hạ, 1 ầm mà lên, 1 phen bắt Tạ Ôn, đưa hắc trói cái kết kết thật thật.

Tạ Ôn lúc này mới như là phản ứng qua đây, quay đầu rống to hơn- Công chúa điện hạ, vi thần oan uổng a, công chúa điện hạ, vi thần oan uổng a, việc này, đều là Ôn Dịch Nho làm, là hắc muốn vu oan giá họa, hắc mới là sát nhân, công chúa điện hạ minh xét a!

Quân Phi Vũ liếc mắt nhìn Tiểu Thuận ngã xuống dưới đất đã rồi khí tuyệt, ngược mắt nhìn về phía Ôn Dịch Nho kia trương đã rồi khôi phục bình tĩnh khuôn mặt tuần tú, khẽ thở dài 1 hơi- Người là thế nào đón được hắc là tay chân?

Ôn Dịch Nho ngửa đầu nhìn trời- Ta nhớ, thời gian sư phụ lâm chung, hắc đã nói ko ra lời, chỉ là nhìn ta, kia tro mắt làm như cát giấu rất nhiều sự, hắc tượng muốn nói cho ta cái gì, lại khổ nỗi nói ko nên lời, ở hồi quang phản chiếu 1 khắc kia, hắc ở lòng bàn tay ta lý khắc 2 tự Tạ Ôn!

— Lúc đó, ta cho rằng sư phụ là muốn cảm tạ ta qua nhiều năm như vậy bởi ở bên cạnh hắc, mà Tạ Ôn, lại vẫn đối với ta có thêm chiều cố, ta chưa từng có đem 1 ít chuyện ko tốt liên tưởng đến trên người của hắc. Lần này, ta cũng chỉ là bằng trực giác, muốn thử xem có phải hay ko thái y giam ra khỏi nội quỳ, ở vừa nấu thuốc thời gian, ta phát hiện thuốc lon thuốc tra mặc dù đã đổ, nhưng kia lon để (Đáy nồi) lưu lại 1 điểm thuốc cầu, lại làm cho ta phát hiện khác thường.

Nói đến đây, hắc mặt mày hiện lên 1 tia buồn bã, nặng nề mà than 1 tiếng- Nhưng ta thật ko có nghĩ đến, sẽ thật là hắc!

Quân Phi Vũ vỗ nhẹ nhẹ vai hắc, trầm mặc 1 hồi, mới hỏi- Kia nếu như 1 lần nữa phối được, Trầm Hương phải bao lâu mới có thể tỉnh?

— Chỉ ít 5 ngày!

Quân Phi Vũ đôi mi thanh tú 1 tức- 5 ngày? Đã quá muộn! Chúng ta ko có thời gian chờ lâu như vậy.

Trầm ngâm một hồi, nàng lập tức nói- Như vậy đi! Dịch Nho, người theo chúng ta cùng nhau khởi hành, đi trước Thương Ngô quốc, đã muộn, sợ sẽ lâm đại sự!

95. Q.1 - Chương 95: Ngọt Ngào Giày Vò

Ôn Dịch Nho lập tức phản đối- Ko được! Thân thể của ngài ko thể còn như vậy lăn qua lăn lại, vạn nhất ở trên đường có 1 ngoài ý muốn, ai tới nhận trách nhiệm này?

— Chính ta tự mình quyết định, đương nhiên là chính ta phụ trách. Người yên tâm, chuyện này, ta sẽ lập tức đi báo cáo mẫu hoàng, Dịch Nho, việc này sự tình đại quan trọng, hiện tại Tạ Ôn đã bị giam áp, người lập tức chuẩn bị 1 chút, đến lúc đó cùng chúng ta cùng đi! Ta cùng thân thể Trầm Hương, còn cần người tới chiếu cố đó!

Quân Phi Vũ khải khí tín nhiệm, làm cho Ôn Dịch Nho tâm sinh cảm động.

Quân Phi Vũ lại ko có cho hắn nói chuyện dư địa, nói xong liền gọi thượng Quân Thiên Hựu cùng nhau trực tiếp đi Phượng Nghi cung.

Việc này sự tình đại quan trọng, nàng tin, Thương Ngô quốc như vậy khẩn trương, đồng thời đối với bọn họ tình trạng như thế giải, khẳng định phía sau có người ở trợ giúp, nếu như ko nhanh chóng giải quyết, ko chỉ 2 nước giao chiến, ngay cả Trầm Hương, chỉ sợ cũng ko có cơ hội trở lại Thương Ngô quốc.

Trầm Hương đã 1 lòng tới nhìn nàng, lại lấy mệnh cứu giúp, nam nhân như vậy tình thâm nghĩa trọng, nàng ko thể để cho hắn lọt vào thương tổn như vậy.

Dù cho hắn hôn mê, còn có nàng, nàng nhất định phải giúp hắn giải quyết xong vấn đề.

Đối với quyết định của Quân Phi Vũ, Quân Mạc Sầu đương nhiên lớn lực ủng hộ, cũng chỉ có phương pháp này mới có thể ngăn chặn miệng người tro nước Thương Ngô, thế nhưng, nếu Quân Phi Vũ nói phía sau màn có độc thủ, như vậy dọc theo con đường này, nhất định là hung hiểm trọng trọng, mà nàng lại người mang lục giáp (Mang thai), theo tro lòng nói, Quân Mạc Sầu là ko hi vọng Quân Phi Vũ đi mạo hiểm như vậy lui 1 vạn bộ mà nói, dù cho Thương Ngô quốc thật muốn kiên trì chiến tranh, lấy thực lực Phượng Hoàng quốc, cũng căn bản ko sợ Thương Ngô quốc đột kích. (Phải rồi, ko chỉ 1 nước Thương Ngô, 3 nước còn lại cũng bị chi độc chiếm!- Milk)

Quân Mạc Sầu 1 đôi mi thanh tú chặt tức cùng 1 chỗ- Vũ nhi, người thực sự suy nghĩ kỹ càng? Mẫu hoàng ko hi vọng người đi mạo hiểm.

Quân Phi Vũ cười cười, sự tình quyết định, thì ngược lại 1 thân thông dong- Mẫu hoàng, nhi thần đã suy nghĩ kỹ, chỉ có như vậy, mới có thể tránh cho chiến sự phát sinh. Nhi thần cũng biết dọc theo con đường này sẽ có hung hiểm, nhưng ngay cả như vậy, nếu như nhi thần 1 mạng, có thể đổi lấy bách tính bình an, nhi thần tử cũng là có giá trị. Huống chi, nhi thần còn ko nhất định sẽ có sự đâu.

Quân Mạc Sầu thân thủ cầm tay nàng- Người cố tình ôm thiên hạ chi nhân đức, mẫu hoàng cũng rất là vui mừng. Người đã quyết định, mẫu hoàng cũng ko cần phải nhiều lời, dọc theo con đường này, chính mình phải cẩn thận 1 chút!

Quân Phi Vũ tựa đầu tựa ở trên vai Quân Mạc Sầu, ngây thơ cười- Mẫu hoàng, người cứ yên tâm đi! Nhi thần nhất định sẽ bình bình an an trở về gặp của người.

Quân Mạc Sầu nhìn nàng, vẻ mặt sùng nịch pha trò nàng- Người xem người, còn tượng đứa nhỏ như nhau, mẫu hoàng làm sao có thể yên tâm nga!

Quân Phi Vũ đột nhiên nghiêm chỉnh lại- Mẫu hoàng, ta đi sau này, liền cầu xin người chiếu cố Tiêu Bạch, lần này hắn và Trầm Hương vì cứu nhi thần, đều trúng độc hôn mê, nếu như bọn họ có bất kỳ ngoài ý muốn, nhi thần sẽ khổ sở cả đời .

Quân Mạc Sầu vỗ vỗ mu bàn tay nàng- Người yên tâm, mẫu hoàng sẽ chiếu cố tốt hắn, chờ người trở về, cam đoan người thấy được 1 Tiêu Bạch khỏe khỏe mạnh mạnh.

— Cảm ơn mẫu hoàng! Chỗ thần đi chuẩn bị 1 chút, thời gian khẩn trương, sẽ chuẩn bị lập tức xuất phát.

— Nhanh như vậy?- Quân Mạc Sầu sững sốt 1 chút, lại lập tức nói- Sớm 1 chút khởi hành cũng tốt! Bảo trọng!

— Mẫu hoàng bảo trọng!- Quân Phi Vũ ôm lấy Quân Mạc Sầu, lại trên mặt của nàng hôn 1 cái, lúc này mới đi ra ngoài.

Nhìn Quân Phi Vũ hơi có vẻ mập mạp bóng lưng, Quân Mạc Sầu chỉ cảm thấy tro mắt như là chảy ra 1 cổ nhiệt lưu, chảy qua gương mặt nàng, thẳng tích đến nàng đặt ở trước mặt mu bàn tay thượng, kia cảm giác

ấm áp, thẳng thắm đến tro lòng.

Trở lại Phi Vũ cung, Quân Phi Vũ hạ lệnh Tình Nhi đi tìm đến Tần Thiếu Dương, Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tình 3 người, phân phó bọn họ ở từng tổ lý chọn 20 người võ công cao thủ cùng tiến lên lộ, lại từ đại nội thị vệ lý lấy ra 10 tên khinh kỵ binh, hợp thành 1 đội ngũ.

Phương diện ngự y, ngoại trừ Ôn Dịch Nho, còn khác chuẩn bị 1 gã Đồ ngự y, để ngừa bất cứ tình huống nào.

Đãi mọi người chỉnh trang xong, đã đến giờ Mùi.

— Khởi giá. . .

Theo 1 tiếng này trường uống, xe ngựa chậm rãi về phía trước đẩy mạnh, chậm rãi, 4 vó chạy phi, càng chạy càng nhanh, chạy ra khỏi hoàng cung, chạy ra khỏi hoàng thành đại môn.

Hạo hạo đặng đặng đoàn xe lên đường, trung gian mang theo 2 cỗ xe ngựa, 1 chiếc là Quân Phi Vũ cùng Tình Nhi ngồi, 1 chiếc là kia Ôn Dịch Nho cùng Đồ ngự y ngồi.

Tần Thiếu Dương thay 1 thân thị vệ phục, cưỡi ngựa lĩnh ở phía trước xung phong, Lãnh Vô Tà ở xe ngựa trác áp trận, Dạ Vô Tình thì áp phía sau, mà Mạch Thiên Hàn lại thành người chặn ngựa xe Quân Phi Vũ, tự mình làm giá phong của nàng.

Cực kỳ xa hoa hoàng gia xe ngựa, bên tro ko gian cực khoan, mềm trường kỷ thượng dùng chần gấm phụ 1 tầng lại 1 tầng, chỉ sợ ép đau Quân Phi Vũ, làm bị thương nàng, lúc đi, cũng là lấy tương đối tốc độ chậm đi tới.

Chờ đến nguyệt rơi tây tà, Quân Phi Vũ nhìn như vậy chậm đi xuống, sợ rằng ko đến được mục tiêu địa điểm dự định, vội vàng nói thúc Mạch Thiên Hàn tăng nhanh tốc độ- Thiên Hàn, mau làm cho đội ngũ tốc độ thêm nhanh 1 chút.

Mạch Thiên Hàn quay đầu lại- Ko được! Tốc độ xe 1 mau, xe xóc nảy đứng lên, thân thể của người sẽ chịu ko nổi- Quân Phi Vũ cười nói- Người yên tâm đi! Ta hiện tại thân thể rất hảo, ta vận công bảo vệ thai nhi là được, điểm này khổ, ta còn chịu được. Ngoan, nghe lời!

Quân Phi Vũ 1 câu cuối cùng, làm cho Mạch Thiên Hàn trán giữa sinh đầy hắc tuyến, nàng coi hắn là đứa nhỏ sao? Còn “Ngoan, nghe lời” nghiêng đầu nhìn về phía Lãnh Vô Tà kia trương băng hàn trên mặt vắng tung tóe ra vết cười, Mạch Thiên Hàn càng cảm thấy này tiểu nữ nhân nợ giáo sơn.

Đối Lãnh Vô Tà 1 mắt đao bổ tới, hừ lạnh nói- Vô Tà, người đi thông tri Thiếu Dương tăng nhanh tốc độ!

Lãnh Vô Tà hẹp dài phượng con người nhẹ liếc Mạch Thiên Hàn khuôn mặt tuần tú, nhìn trên mặt hắn hiện ra xấu hổ, khóe môi câu dẫn ra vẻ nghiền ngẫm tiểu ý, chấp tay lĩnh mệnh- Tuân lệnh!

Hắn kia phó ngẫm hiểu bộ dáng, lại để cho Mạch Thiên Hàn mặt đen mấy phần.

Xem ra hắn được tìm cơ hội cùng này thê chủ đại nhân hảo hảo câu thông 1 chút, trước mặt người ở bên ngoài, cấp cho hắn lưu chút mặt mũi mới được.

Ai ngờ Quân Phi Vũ liền là cố ý như vậy.

Nàng liền thích trêu chọc Mạch Thiên Hàn, mỗi lần nhìn hắn khối băng mặt bị lấy về ửng đỏ, nàng đã cảm thấy hắn đặc biệt được coi được, cảm giác được Mạch Thiên Hàn đối với nàng bất đồng, tro lòng cũng sẽ cảm giác đặc biệt có thành tựu.

Nếu là Mạch Thiên Hàn biết mục đích của nàng chỉ là vì đùa hắn đến hài lòng, sợ rằng ko tức giận đến thổ huyết mới là lạ.

Phong sương nội, Tình Nhi nhìn trên mặt chủ tử kia vẻ mặt cười gian biểu tình- Chủ tử, người cười được hảo đáng sợ.

Quân Phi Vũ thân thủ nhẹ dăm 1 chút Tình nhi- Nha đầu chết tiệt kia, nói cái gì người đều loạn học, cũng dám nói bản cung đáng sợ, người muốn bị đánh đòn!

Tình Nhi ủy khuất chu miệng lên- Chủ tử, tự người nói tất ko phải nói bậy.

Quân Phi Vũ nhin cười ko được lên tiếng, kia kiều giòn như ngọc rơi châu bàn bàn thanh âm bay ra phong ngoại, mê hoặc tâm cả đám nam nhân, Mạch Thiên Hàn càng cảm giác sâu tro tâm linh như là bị rút vào cái gì, phỏng lên được tràn đầy, ấm áp, cảm động.

Chỉ cần nàng hài lòng, ta cái gì đều nguyện ý!

Chặt đuối chậm đuối dưới, trước lúc trời tối, bọn họ mục đích cuối cùng cũng đến trạm thứ nhất. . .rời kinh thành gần nhất là thành nhỏ Chuẩn An huyện.

Khi bọn hắn đến thời gian, thị vệ trước trạm sớm đã thành cùng người phụ trách trạm dịch sớm đã đứng ở đại môn đón chào, vừa thấy Quân Phi Vũ xuống xe ngựa, đồng thời quỳ xuống đón chào- Cung nghênh công chúa điện hạ giá lâm, công chúa thiên tuế thiên tuế!

— Bình thân!

Quân Phi Vũ đánh giá này đơn giản song tăng trạm dịch, ở ko có cảm giác đến khác thường thời gian, mới bước đi bước vào đại môn.

Trạm dịch chủ cẩn thận sớm đã thành chuẩn bị xong nước nóng thức ăn, chưa từng có nhiều nói chuyện phiếm, lúc đi ra Quân Phi Vũ đã hạ lệnh cấm, bất luận cái gì ở trên đường cũng ko được uống 1 giọt rượu, người vi phạm nghiêm trị, đãi sự hoàn sau, lại vừa tổ chức yến hội, làm cho đại gia ăn uống no đủ.

May mà cả đám toàn bộ là người 1 nhà, đại gia cũng ko có câu oán hận, ăn no rửa mặt chải đầu hảo liên từng người đi ngủ.

Quân Phi Vũ đơn độc 1 gian, Tình Nhi theo thị ở bên, rót cái đẹp đẹp tắm hậu, tẩy đi một 1 mệt mỏi, Quân Phi Vũ trái lại cảm thấy tinh thần được rồi, buồn chán dưới, liền sai Tình Nhi đi tìm Mạch Thiên Hàn qua đây cho nàng giải buồn bồi ngủ.

Chỉ chốc lát, Mạch Thiên Hàn kia 1 thân bạch y thon dài thân ảnh liền xuất hiện ở ngoài cửa, kia 1 thân bạch y, ngay cả là ở gấp rút lên đường, lại vẫn như cũ trắng tinh như tuyết, bất nhiễm 1 tia bụi, hợp với kia trương bông tuyết bàn lông lánh tuấn

Mặt, thấy thế nào thế nào thuận mắt.

Quân Phi Vũ hướng hần vẫy vẫy tay- Thiên Hàn, qua đây.

Mạch Thiên Hàn đến gần trước giường ngồi xuống, Tình Nhi nhìn công chúa kia cười đến tượng hoa nở như nhau mặt cười, len lén cười 1 chút, liền sẵn sóc giúp bọn hắn đóng cửa lại.

Quân Phi Vũ nhẹ tay xoa hần đông lạnh được có chút băng lãnh khuôn mặt tuấn tú- Khí trời lạnh, mau lên đây!

Mạch Thiên Hàn con người trung hiện lên 1 tia sáng, khoe môi câu dẫn ra 1 tia cười yếu ớt- Hảo!

Hắn động tác lưu loát cởi áo khoác của mình, tượng cá chạch như nhau chui vào tro chăn, đem nàng chăm chú ôm vào tro lòng- Vũ nhi, có thể như vậy ôm người, thật tốt!

Quân Phi Vũ tâm trạng thương tiếc, bọn họ đơn độc ở chung cơ hội thật là 1 tay cũng ko đủ số, ngẩng đầu, ôm lấy hần mãnh hôn hần 1 ngụm- Đứa ngọc, sau này cơ hội như vậy có nhiều mà. Gần đây chỉ là sự tình nhiều lắm, nhất kiện sau đó nhất kiện, chờ chúng ta an định lại, ta nhất định hảo hảo bồi cùng các người.

Mạch Thiên Hàn nhẹ vỗ về nàng kia trái dài đen nhánh mái tóc, mái tóc vừa rửa trôi qua chính tản ra trận trận mùi thơm, ko ngừng chui vào hần chóp mũi, ở vô hình trung trên chọc hần, khảo nghiệm hần tự chủ.

Quân Phi Vũ đem thân thể dựa nhập vào tro ngực của hần, tay nắm cả hông của hần, tựa đầu lên lồng ngực của hần, tìm cái thoải mái vị trí nhắm mắt lại.

Có bọn họ cùng bên người, nàng liền sẽ ko cảm thấy cô đơn, sẽ có 1 loại cảm giác bị hạnh phúc vây quanh.

Nghe trên người hần thơm ngát, nàng nhưng thật ra chớp mắt liền đã ngủ, chỉ là khổ Mạch Thiên Hàn, ôn hương nhuyễn ngọc tro ngực, có thể sờ có thể hửi, ghen đủ hỏa, lại ko thể phát tiết.

1 đêm, ở giữa nơi này nhìn qua loại ngọt ngào giày vò.

Ngày thứ 2 giờ mẹo, hừng đông tảng sáng, mọi người liền đã sơ lưu thỏa đáng, chờ công chúa điện hạ đứng dậy, hảo tiếp tục chạy tới tiếp theo đứng.

Đương lúc Mạch Thiên Hàn nhẹ ôm 1 thân ngáp liên tục đáng về ko hề đáng nói Quân Phi Vũ đi ra, mọi người mới bừng tỉnh đại ngộ, thảo nào tối hôm qua ko gặp Mạch đại nhân, nguyên lai là bị công chúa triệu đi thị tẩm.

Tần Thiệu Dương nhìn Mạch Thiên Hàn tro lòng kia trương phần hồng mặt cười, lông mi của nàng còn đang khẽ run, 1 thân tựa ở trên người Mạch Thiên Hàn, kiều biếng nhác vô lực bộ dáng, có thể kích khởi bất luận cái gì nam nhân thương tiếc cùng che chở.

Nhưng mà lại, nam nhân tiến lên che chở ko phải hần!

Nghĩ đến ngay cả tiến cung, chính mình lại vẫn như cũ cùng nàng như là có ngàn vạn lý cự ly, ngay cả lãnh tình như Tần Thiệu Dương, cũng nhìn ko được tro lòng buồn bã.

Lần đầu tiên nhìn thấy của nàng thời gian, vốn là nhận nhiệm vụ, muốn giết nàng, nhưng về sau Trần Hương lại phái người tìm tới cửa, nói muốn hần cứu nàng, bảo hộ nàng.

Cùng Hoa Trần Hương tương giao lâu như vậy, hần chưa từng có đã từng gặp Hoa Trần Hương như vậy quan tâm bất cứ người nào, mặc dù Trần Hương người thoát nhìn luôn luôn như vậy ôn hòa lễ độ, chỉ có hần biết, nội tâm của hần có bao nhiêu lãnh khốc.

1 lạnh như vậy khốc nam nhân, thế nhưng sẽ làm hần đi bảo hộ 1 nữ nhân, hơn nữa, lại là 1 nữ nhân người tro hoàng thất hạ lệnh giết chết?

Khi biết Quân Phi Vũ thân phận sau này, hần mới có hơi tỉnh ngộ, nguyên lai Hoa Trần Hương hay là ko có biến (Thay đổi), hần vẫn là có mục đích tới gần của nàng, tâm trạng đối Quân Phi Vũ tự là có chút đồng tình, thân nhân muốn giết nàng, cho rằng người yêu muốn lợi dụng nàng, nếu như bị nàng biết chân tướng, nàng sẽ làm như thế nào?

Hần thực sự thật tò mò!

Vì thế, khi hần đem nàng mang trở về sơn trang thời gian, hần cố ý làm cho người ta đi nhục nhã nàng, lại ngoài ý muốn phát hiện, Quân Phi Vũ thế nhưng ko có như công chúa bình thường như vậy uyển chuyển hàm xúc hoặc cố làm ra vẻ, nhớ tới nàng giống như tiểu thú bị chọc tức gào thét, lúc níu chặt cái kia béo tẩu dám đánh nàng cùng lúc liền phiến nàng lỗ tai cường hãn bộ dáng, mỗi khi nhớ tới, hần luôn luôn sẽ sung sướng câu dẫn ra khóe môi.

Tại nơi 1 cái chớp mắt, hần luôn luôn lạnh lùng vô tình, thế nhưng cảm giác tâm tư đã động.

Lúc đó khi thấy Trần Hương cùng nàng hồ động, tim của hần sẽ vì nàng đau, vì nàng ngăn, vì nàng khó chịu.

Hần lúc rời đi, hần còn cố ý ác liệt nói cho nàng biết, hần uy nàng phục Đoàn Tụ đan, cần mỗi tháng định kỳ tiến hành nam nữ giao hợp mới có thể ngăn cản độc phát, nàng quả nhiên hận hần! Như vậy sắc bén khắc cốt ghi xương ánh mắt, cứ như vậy khắc ở tim của hần thượng.

Có hận cũng tốt, dễ chịu hơn nàng quên mất hần!

Hần thực sự muốn nói cho nàng biết, ko nên cùng Trần Hương đi, hần làm bị thương người, ở khi đó, hần căn bản ko có nghĩ đến Trần Hương sẽ thực sự vì nàng thay đổi, thế nhưng vì nàng phế bỏ toàn bộ hậu cung, độc đối với nàng 1 người.

Trần Hương quyết định, cũng ảnh hưởng tới hần.

Dù sao ở Phượng Hoàng quốc, 1 nữ Đa Phu là chuyện rất bình thường, ngay cả mẫu thân trang chủ của hần, cũng có 1 phu 2 thị.

Nếu hần quên ko được nàng, như vậy hần sẽ tìm kiếm phương pháp, ở lại bên cạnh nàng.

Nghe tới nàng muốn tổ chức chọn phu thi đấu thời gian, hắc ko nói 2 lời liền đi ghi danh, hắc thực sự rất muốn thấy nàng đến lúc đó mặt cười thượng gặp phải thể nào đặc sắc biểu tình.

Quả nhiên, khi hắc xuất hiện ở trước mặt nàng, nàng vẻ mặt ko dám tin tưởng, hỏi hắc vì sao lại xuất hiện?

Lúc đó, tim của hắc vừa ngọt vừa chua, ngọt chính là nàng còn nhớ rõ hắc, toan chính là, nàng tựa hồ ko quá hoan nghênh hắc đến, thậm chí ở nàng tro tròng mắt đen ngập nước cũng thấy được vẻ hoài nghi.

Hắc biết, phu thi của nàng đông đảo, thả mỗi 1 người đều là nhân trung long phượng, mình ở giữa tro bọn họ chiếm ko được bất luận cái gì 1 điểm ưu thế, muốn thắng được của nàng quan tâm cùng lòng của nàng, chỉ sợ ko phải tro khoảng thời gian ngắn có thể thành công bất kể như thế nào, chí ít, hiện tại hắc có thể đứng ở bên cạnh nàng, cũng đã cách nàng gần 1 bước.

Kinh qua đoạn này thời gian ở chung, hắc có thể cảm giác được, Phi Vũ đã dần dần coi trọng hắc. Hiện tại chính là nàng leo lên hoàng vị trước thời buổi rối loạn, nếu như biểu hiện của mình hảo, nói ko chừng rất nhanh là có thể đạt được lọt vào mắt xanh của nàng.

Nghĩ đến đây, môi của hắc giắc liền hiện lên 1 tia cay đắng cười.

Lúc nào hắc Tần Thiệu Dương cũng trở nên như vậy trác vi, hắc nhắc chân 1 cái cơ hồ đã đạp phá đại môn Lâm Nguyệt sơn trang, nhưng hắc lại như vậy trác vi khát cầu đạt được lọt vào mắt xanh của nàng, nói ra, sợ là ko ai tin đi?

Tựa như hắc cảm thấy ko tin sẽ vì nàng cam nguyện buông tha tất cả.

Bây giờ, nhìn Mạch Thiên Hàn ôm nàng đi ra, tro lòng có chút đau, có chút ma, có chút toan, hận ko thể có thể thay vị trí Mạch Thiên Hàn, đem nàng ôm thật chặt vào tro ngực của mình, hảo hảo đích thân lên vài hớp.

Nhưng đây hết thảy, đối với hắc này nam nhân chưa được tán thành mà nói, còn là 1 loại mong muốn mà ko thể thành hi vọng xa vời.

Chỉ có thể giương mắt nhìn, đầy cõi lòng hi vọng chờ, làm đến nơi đến chốn nỗ lực, chờ ánh bình minh đã tới ngày đó.

Tần Thiệu Dương thu thập xong tâm tình của mình, khinh thân nhảy, phi thân lên ngựa, khoe mắt dư quang ngắm qua, lại phát hiện Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tinh biểu tình thể nhưng cùng hắc như nhau, ở trên mặt của bọn họ, hắc giống như là nhìn thấy chính mình.

Bọn họ đồng dạng ở vũng bùn cảm tình trung tuyệt vọng giãy giụa, chờ, ngóng nhìn 1 ngày kia có thể thủ được vân khai thấy nguyệt minh.

Quân Phi Vũ làm như cảm thấy 3 người bọn hắc khác thường, hơi rung động lông mi nhẹ nhấc lên, đi qua bên cạnh bọn họ thời gian, đột nhiên vung lên vẻ mỉm cười, nhợt nhạt lê cơn xoáy, như là doanh đầy rượu ngon, để cho bọn họ chỉ là như thể nhìn, đã say.

Nhìn bọn họ tro mắt lộ ra ko tự chủ mê luyến cùng cuồng nhiệt, Quân Phi Vũ tro lòng âm áp- Thiệu Dương, Vô Tà, Vô Tinh, đoạn đường này cần phải vất vả các người.

Có giai nhân 1 câu nói kia, dù cho để cho bọn họ tử, sợ cũng cam tâm tình nguyện.

Quân Phi Vũ đương nhiên sâu hiểu đạo dùng người, thể nào làm cho nam nhân tro lòng cũng có thể cần đối, làm cho nam nhân cũng có thể ở đã biết lý đạt được tinh thần hoặc thật hựu thỏa mãn ngự nam thuật (Lòng tự tôn của nam nhân), ở đoạn thời gian này tới nay, nàng càng có thể dùng lô hỏa thuần thanh.

Tề gia, trị quốc, bình thiên hạ.

Nếu như nàng liền này đó nam nhân đều điều khiển ko được, gì nói trị quốc? Nếu như có thể điều khiển được này đó nam nhân, muốn trị quốc, muốn bình thiên hạ, chẳng phải là niềm tay tức đến?

Quân Phi Vũ chưa bao giờ phủ nhận chính mình rất xấu, của nàng giữ lấy muốn rất mạnh, nàng muốn mỗi người đàn ông tro lòng đều chỉ có nàng, càng lấy nàng làm trung tâm, ko thể phụ bạc nàng.

Mà nàng, đương nhiên cũng sẽ lấy tâm thân mật, nàng ko xa cầu mỗi 1 người nam nhân cũng có thể đạt được 100% hài lòng, nhưng ít ra, hài lòng độ muốn đạt 85% trở lên.

Lần này chọn phu người ở giữa, Tần Thiếu Dương, Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tinh, nếu như ko có ngoài ý muốn, nhất định sẽ xếp vào ở giữa phu thị của nàng, những nam nhân khác làm cho nàng khắc sâu ấn tượng ko nhiều lắm, 3 người bọn hắn, hơn nữa Trầm Hương, Tiêu Bạch bọn họ 5, thì có 9 lão công.

Hắc hắc có khi nào 1 ngày nàng ý mạnh sử dụng bạo lực bắt ép bọn họ tất cả cùng lúc cởi hết quần áo ra, kia nhiều lắm cùng lúc có 9 cái đầu a, Quân Phi Vũ nhin ko được ha ha thấp cười rộ lên.

1 ngày nào đó, nàng có thể hiểu biết nhìn thấy hình ảnh mỹ nam cởi sạch bài bài đứng trước mặt, đúng là lửa nóng mỹ cảnh a!

Nhìn Quân Phi Vũ kia vẻ mặt tính toán cười, Tình Nhi nhin ko được rùng mình 1 cái, này công chúa ko biết lại muốn tính toán người nào?

Vừa mới nghĩ tới đích tình cái việc sinh đứa nhỏ, nội dung này chính là nên hoãn lại 1 chút, này trung gian còn có 1 chút tình tiết chưa viết xong, phải chờ kỷ chương sinh xong đứa nhỏ, phía trước còn 1 điểm kịch thấu, đứa nhỏ này ở tro bụng cứ lần qua lần lại, sinh ra cũng tuyệt đối là đứa nhỏ ko đồng nhất giống người bình thường cho lắm! (Chị là mẹ mà lại nói con mình thần kinh có vấn đề! Để xem có miệng quạ đen ko?- Milk)

96. Q.1 - Chương 96: Ai Hạ Sát Chiêu

Theo trời mới vừa tờ mờ sáng, càng chạy sắc trời cũng càng sáng, Quân Phi Vũ nhìn bên ngoài thùng xe kia lượng được thêm mất thái dương, đột nhiên nhớ lại trước đây phim truyền hình 1 tập cũ, phim nói đối mỗi 1 con người thời gian mới kết hôn, nhà trai đi đón tân nương đều phải sớm rời giường, sau đó ở thời gian đem tân nương đón hồi phu gia, sắc trời càng ngày càng sáng, cũng đại biểu 2 vợ chồng cuộc sống gia đình yên ổn sẽ càng ngày càng cảnh xuân.

Quay đầu lại ngắm lại chính mình, Quân Phi Vũ khóe môi nổi lên 1 nụ cười khổ.

Từ lúc xuyên tới nơi này, mỗi ngày cảm y ngọc thực cũng ko phải suýt, nhưng gần chưa tới nửa năm thời gian, chính mình đã ở quỷ môn quan vòng vo kỷ vì, đã trải qua kỷ sinh kỷ tử, nếu ko phải mấy nam nhân bên người liệu mình cứu giúp, sợ rằng chính mình đã sớm đến Diêm vương nơi đó báo danh đi.

Mà chính mình lý tưởng mơ tưởng cái loại này phu thê ân ái nam canh nữ dệt đánh đàn độ nhật đơn giản vui vẻ ngày, hiện tại cũng cảm giác cách mình càng ngày càng xa. Ngày hôm đó đầu là càng đi càng sáng, thế nhưng, lại đi xuống cũng sẽ càng chạy càng ám.

Bầu trời tối đen, ánh bình minh, lại bầu trời tối đen, lại ánh bình minh, ngày ko ngừng thay thế, giống như là nhân sinh luân bàn như nhau, đổi qua 1 vòng lại 1 vòng, lưu lại, chỉ là kia năm tháng trước mắt các loại dấu vết.

Hiện đại, phụ mẫu thân, Đồng Đồng, Hàn Tử Tuấn, tựa hồ đã là chuyện cũ rất xa xôi, ngoại trừ mỗi khi nhớ tới cái loại này nỗi khổ riêng, có thể làm cho nàng cảm giác được bọn họ là thực sự ở tính mạng của nàng lý tồn tại qua, bây giờ còn có thể còn lại những thứ gì.

Nếu như ko nghĩ nữa khởi, nàng thậm chí cho rằng, chính mình trời sinh chính là Quân Phi Vũ, mà ko phải là Nam Cung Tinh.

Quân Phi Vũ trên mặt đột nhiên dừng hiện ra đau thương, dọa ngồi ở 1 bên hầu hạ Tình Nhi, nàng có chút khẩn trương quỳ gối trước giường hỏi- Công chúa, ngài làm sao vậy?

Quân Phi Vũ xóa đi khóe mắt muốn tràn ra lệ, hướng Tình Nhi cười cười- Tình Nhi, ta ko sao. Ta hát cho người bài hát, có được ko?

Tình Nhi tro mắt hiện lên 1 tia thương tiếc, thanh xuân xinh đẹp trên mặt lại vung lên vẻ mặt dương quang bàn xán cười, nhẹ nhàng thanh âm làm cho tâm tình người ta cũng tung bay đứng lên- Thật là tốt, tiếng ca công chúa ko phải ai cũng được nghe, nô tỳ lần này có thể có nhĩ phúc.

Quân Phi Vũ cười nhẹ, nhấp mím môi, nhắm mắt lại, bắt đầu thanh hát lên: Bằng hữu người hôm nay sẽ đi xa, cạn chén rượu này,

Quên mất ngày đó nhai cô lữ buồn, 1 say đến đầu trời cùng.

Có lẽ người bắt đầu từ hôm nay phiêu lưu ko dừng lại nữa thời gian,

Làm cho chúng ta cùng nhau gơ lên chén rượu này, thiên chén a! Bằng hữu.

Bằng hữu người hôm nay sẽ đi xa, cạn chén rượu này,

Bầu trời là xanh thắm tự do, người khát vọng có được.

Chỉ mong kia cuộc sống vô cầu vô bó buộc đem ko còn là 1 loại xa cầu,

Làm cho chúng ta lần thứ 2 gơ lên chén rượu này, thiên chén a! Bằng hữu.

Bằng hữu người hôm nay sẽ đi xa, cạn chén rượu này,

Lục lục vùng quê ko có đầu cùng, giống nhi lúc trông mắt,

Nghĩ người còn muốn đi phiêu lưu khắp nơi chỉ vì chính mình có thể bị tả hữu.

Đột nhiên cũng nữa ko ngừng được rơi lệ, cạn ly a! Bằng hữu.

Cạn ly, bằng hữu.

Cạn ly, bằng hữu.

Ngày đó nhai cô lữ bàn buồn vô tận, kia khát vọng cuộc sống vô cầu vô bó buộc, đều ko thể ko phiêu lưu khắp nơi bắt đắc dĩ, xuyên thấu qua Quân Phi Vũ kia thanh linh trung lộ ra 1 loại thê lương vô biên bi thương tiếng ca, xa xa nhẹ nhàng ra.

Sở hữu người nghe, ko 1 ai ko động dung.

Tốc độ đoàn xe, thể nhưng tự động tự phát chậm lên, nhìn mặt trời chói chang nhô lên cao, Mạch Thiên Hàn nhìn hoàn cảnh chung quanh, tiến lên trùng đích này đại đạo chính là lâm ẩm đại đạo, hẩn thân thủ gọi tới Lãnh Vô Tà rỉ tai mấy câu, Lãnh Vô Tà gật gật đầu, lập tức giục ngựa chạy về phía đội ngũ đằng trước, hạ lệnh toàn thể thị vệ ở tại chỗ nghỉ ngơi.

Xe ngựa chậm rãi dừng lại, Mạch Thiên Hàn thân ảnh cấp tốc chui vào thùng xe, hướng Tình Nhi ý bảo liếc mắt 1 cái, Tình Nhi lập tức lui ra ngoài.

Quân Phi Vũ ngồi dậy thân, ko hiểu hỏi- Tại sao dừng lại?

Mạch Thiên Hàn khoe môi hơi nhếch lên- Thái dương quá mạnh, làm cho các huynh đệ đều bổ chút nước nghỉ ngơi 1 chút trở lại lộ.

Quân Phi Vũ trắc con người liếc xéo hẩn, cười đến vô tâm vô phế- Ta còn tưởng rằng, là người nào đó tư tâm quấy phá, cho nên mới làm cho người ta dừng lại- Cười nhạo hoàn hẩn, Quân Phi Vũ cầm tay hẩn, vẻ mặt chính kinh nói- Thiên Hàn, cảm ơn người, ta ko sao, vẫn là mau lên đường đi, chớ vì ta để lỡ chính sự.

Mạch Thiên Hàn 2 tay đang cầm mặt của nàng, vẻ mặt thành thật nghiêm túc nói- Vũ nhi, ở tro lòng ta, ai an toàn đều so ra kém người, ai vui vẻ cũng đều so ra kém của người vui vẻ. Ta chỉ muốn Vũ nhi thật vui vẻ, tượng vừa như vậy tiếng ca, thê lương bắt đắc dĩ được làm cho lòng ta loạn được hết hoảng. Vũ nhi, người sẽ ko cô độc, cạnh người còn có đại ca cùng tam đệ bọn họ, chúng ta nhất định sẽ thủ hộ ở bên cạnh người, trừ phi chúng ta đã toàn bộ ngã xuống.

Nói xong, hẩn đem nàng chăm chú ủng tiến tro lòng, cầm để ở đỉnh đầu nàng, đưa hẩn ẩm áp từng chút từng chút che chở khắp người nàng, ẩm áp nàng có chút băng lãnh thân thể.

Quân Phi Vũ nhẹ “Ân” 1 tiếng, 2 tay dùng sức hồi ôm lấy hân, muốn đem cô độc giấu tại thân thể ở chỗ sâu tro cấp đuổi xa ra- Thiên Hàn, ta muốn uống rượu.

— Ko được! Uống rượu đối với con ko tốt.

Quả nhiên nghe được hân cự tuyệt, Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng- Người thì ko thể phóng túng 1 chút ta sao?

— Đối với người tốt, mặc kệ người muốn cái gì, ta đô hội cấp. Đối với người ko tốt, ta sẽ ko dung túng người.

Quân Phi Vũ nhẹ bóp 1 chút hông của hân, cảm giác được hân run rẩy, cười nói- Người nha! Thật đúng là có nề nếp, cố chấp!

— Phải! Ta là cố chấp, ai bảo ta đây cố chấp cũng chỉ nhắm ngay người!

2 người ko nói gì thêm, chỉ là ôm nhau nửa ngày, cho đến Quân Phi Vũ ngược mắt nói với hân- Lên đường đi!

— Hảo!

Buổi sáng vẫn là diễm dương cao chiếu, buổi chiều thế nhưng đột nhiên hạ khởi mưa đến, khí trời càng lạnh cho ra kỳ.

Hiện tại chính tiến vào mùa xuân cũng là mùa mưa, tiết trời còn chưa ấm lại, Quân Phi Vũ nhìn thấy bọn thị vệ đều đông lạnh được xanh cả mặt, vội vàng vén rèm đối Mạch Thiên Hàn nói- Thiên Hàn, tìm 1 chỗ nghỉ chân đi! Đừng đem bọn họ đều cấp đông lạnh phá hủy.

Mạch Thiên Hàn quay đầu lại, con người đen lóe ánh quang- Người yên tâm đi! Đông lạnh ko xấu bọn họ, chờ qua đỉnh núi này, đã đến mục đích của chúng ta Yên Châu.

Lúc này, Tần Thiếu Dương vang dội thanh âm truyền tới- Các vị, phía trước chính là trên giang hồ nổi danh Huyết Sát Linh, lộ ko yên ổn, toàn bộ chú ý!

Tần Thiếu Dương câu này “Lộ không yên ổn”, đại bộ phận nhân tâm lý đều hiểu, Huyết Sát Linh, ko chỉ lộ khổ sở, ở đây còn cất giấu 2 đạo tặc. . .Huyết Sát song ma. Nếu có người muốn đối Hoa Trầm Hương hoặc Quân Phi Vũ hạ thủ, nơi này chính là 1 địa điểm tốt.

Hiện tại lại đụng với mưa dầm kéo dài, có thể nói, thiên thời địa lợi đều bị đối phương chiếm hết, nếu như ko lợi dụng, vậy cũng liền thật ko thể nào nói nổi .

Cũng chính là bởi vì như vậy, Tần Thiếu Dương, Lãnh Vô Tà, Dạ Vô Tinh, bao gồm Mạch Thiên Hàn, tro lòng mới có thể coi trọng, mà Tần Thiếu Dương cũng mới xảy ra nói nhắc nhở toàn bộ cẩn thận.

Xe ngựa ở giữa đường núi gấp ghe đi tới, thân xe lay động nhoáng lên, Mạch Thiên Hàn lo lắng an toàn Quân Phi Vũ, lại quay đầu lại căn dặn Tình Nhi- Tình nhi, sơn đạo ko dễ đi, người phải chiếu cố kỹ lưỡng công chúa.

Tình nhi lập tức đáp- Nô tỳ biết.

Đột nhiên, 2 bên tro rừng cây có 1 luồng sắc bén sát khí xông thẳng ra, Mạch Thiên Hàn tro lòng cả kinh, quả nhiên có mai phục!

Môi của hân giác câu dẫn ra 1 tia cắn máu cười lạnh, cùng Lãnh Vô Tà liếc mắt nhìn nhau, đây đó gật gật đầu, Tần Thiếu Dương dẫn đầu đã ở đồng thời cảm thấy này cô sát khí, lệnh kỳ vung lên- Dừng giá!

Xe ngựa thượng chưa dừng hân, đã có ko ít mũi tên nhọn mang theo sắc bén sát khí theo 2 bên hàng rào lâm tạt bắn ra.

Quân Phi Vũ nghe bên ngoài truyền đến ngựa hí trường minh thanh, tro lòng cũng bắt đầu khẩn trương lên, vén rèm vừa nhìn, mặc dù người còn ko có phát hiện bị thương, nhưng bọn hân tọa kỵ đã có ko ít ngã xuống.

Ngay lúc người ngã ngựa đổ chính loạn thành nhất đoàn, 1 nhóm hắc y nhân theo 2 bên trái phải phân ra giết.

Tần Thiếu Dương rống to hơn- Đội 1 theo ta ra giết, đội 2 và 3 hộ giá thù.

Theo người của đối phương tay cùng tổ chức đến xem, lần này đối phương tuyệt đối là muốn mệnh bọn họ, những hắc y nhân này tất cả đều là lấy ko muốn sống ầu ẩu, phương thức liều mạng tử cũng muốn kéo đối phương đồng quy vu tận, hết sức đánh thẳng vào Quân Phi Vũ bên này nhân mã.

Ngay cả Quân Phi Vũ đều thấy âm thầm kinh hãi, tiếp tục như vậy, sợ rằng đã biết biên giới ko được rồi.

Quân Phi Vũ dứt khoát đứng ra bên ngoài xe ngựa, đôi mắt sáng nhú lại- Tất cả cấp bản cung nghe, đem những người này toàn bộ giết, mọi người quan thẳng nhất cấp, mỗi giết 1 người áo đen khác thưởng ngân 1 ngàn lượng.

Quân Phi Vũ vừa nói, 1 bên tiếp được 1 tên chi tiết bắn về phía của nàng, trở tay vung, liền tắt bắn trở lại, đáp lại của nàng, đó là 1 tiếng tắt thở thanh rất nhỏ.

Dưới trọng thưởng, tất có dũng phu!

Sự phát thưởng này tuy củ nhưng mặc kệ ở nơi nào đều áp dụng được, vừa có chức quan vừa có bạc thưởng cho, nhìn đến nữa Quân Phi Vũ 1 thân ra tay này, này đó thị vệ càng sĩ khí đại chấn.

Mạch Thiên Hàn giết 1 người áo đen, vội vàng vọt tới bên cạnh nàng- Vũ nhi, người mau vào đi! Như người vậy đi ra quá nguy hiểm, người đi vào, vận công bảo vệ mình và đứa nhỏ tro bụng, Tình Nhi, người che lỗ tai.

Nói xong, hần lấy ra ngọc tiêu luôn kề cận, bắt đầu thổi nổi lên nhạc khúc.

Yếu ớt oán oán, ai ai triền triền nhạc khúc, tế như tơ miên, chậm rãi xông vào tro dầu mỗi người, hắc y nhân liều mạng tựa như động tác bắt đầu chậm lại, theo Mạch Thiên Hàn kia càng ngày càng thê lương tiếng tiêu, mỗi người đều có 1 loại buồn bã xúc động rơi lệ.

Hắc y nhân động tác càng ngày càng chậm, nhân cơ hội này, Tần Thiếu Dương, Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tình nhanh chóng hạ ngoan chiêu, mỗi 1 chiêu đều thẳng trung địch nhân muốn hại, giữa sân tình thế nhanh quay ngược trở lại.

Đương lúc Mạch Thiên Hàn thả tay xuống trúng đích trường tiêu, hắc y nhân tro sân đã toàn bộ đền tội.

Quân Phi Vũ có chút kinh ngạc, nghe đồn Mạch Thiên Hàn tiêu thanh có thể sát nhân, vừa nhìn những người áo đen kia dần dần bộ dáng, thật ko ngờ, hần còn có thể dùng tiếng tiêu khống chế ý thức người, may là có hần như vậy tuyệt chiêu, bằng ko lấy những hắc y nhân này bỏ mạng đến xem, bọn họ bên này dù cho có thể thắng, cũng cần phải tử thương ko ít nhân tài đi.

Mới vừa đi 1 2 ngày trời giống như này hung hiểm, phía sau còn có thể có cái gì sát chiêu đang chờ bọn họ đây? Những người này, liền thật như vậy ko thể chờ đợi được sao?

97. Q.1 - Chương 97: Gắn Bó Như Mối Với Răng

Thương Ngô quốc cùng Phượng Hoàng quốc giao giới biên cảnh. . .Vu Tinh thành.

Ở bên tro trại lính Vu Tinh thành 1 người tướng lĩnh doanh trung, Hoa Trầm Ngọc chấp tay sau lưng ở doanh nội qua lại đi tới, cuối cùng ngồi trở lại trên giường, nhìn cái kia nữ nhân nhắm mắt lại nhẹ mị hỏi- Yên nhi, chúng ta bước đầu tiên kế hoạch thất bại, vậy làm sao bây giờ?

Trầm Khôi Nhẹ nhẹ nhàng liếc mắt hần liếc 1 cái, lông mi thật dài nhẹ quạt mấy cái, cười duyên nói- Làm sao bây giờ? Chúng ta ko phải còn có bước thứ 2 bước thứ 3 kế hoạch sao? Ta đã sai người đi chấp hành đệ nhị bộ kế hoạch. Ta cũng ko tin, kinh qua này 1 lần lại 1 lần tính toán, chúng ta đã lấy cơ hồ hơn phân nửa ngân lượng quốc khố đến mua mệnh bọn họ, còn giết ko sạch sẽ bọn họ này 1 chi đội ngũ người. Nhất ko đông đảo tính toán chính là, chẳng sợ chờ bọn hần đến nơi này, chúng ta cũng có thể đi 1 bước kế hoạch

cúi xuống, đem những người còn lại từng bước từng bước thu thập hết. Nói chung, ko có tác dụng tấn biến pháp gì, ta đều nhất định bắt bọn họ tử!

Hoa Trầm Ngọc nhìn này làm cho hấn xa lạ Trầm Khôi Nhẹ, khẩn trương nói- Yên nhi, nàng đã đáp ứng ta, ko giết Nhị ca.

Trầm Khôi Nhẹ thân thủ ôm hông của hấn, nhẹ nhàng vuốt ve, kiều mị cười nói- Chỉ cần Nhị ca chàng đem hoàng vị tặng cho chàng, làm cho ta ngồi trên vị trí hoàng hậu, ta đương nhiên có thể ko giết hấn.

— Vạn nhất...

— Vạn nhất hấn ko đồng ý, vậy ta đương nhiên ko tốt thủ hạ lưu tình- Trầm Khôi Nhẹ thấy mặt Hoa Trầm Ngọc thượng do dự cùng ko đành lòng, vội vàng đem thân thể mềm mại lúi đi vào- Ngọc ca ca, ta hiện tại đem cái gì đều cho ngươi, làm đây hết thảy cũng là vì ngươi có thể ngồi trên kia đại bảo vị, chẳng lẽ ngươi ko thể thông cảm 1 chút ta sao?

Nói xong, tay nàng đã đưa vào tro áo Hoa Trầm Ngọc, tinh tế liếm trước ngực hấn a điểm.

Nghe Hoa Trầm Ngọc nơi cổ họng truyền đến nhẹ – vang lên, Trầm Khôi Nhẹ dùng sức ngăn cổ áo của hấn, nhìn trước ngực hấn miễn cưỡng cảm giác, hướng hấn lộ ra 1 câu hồn cười quyến rũ, cúi đầu liền hôn lên.

Hoa Trầm Ngọc chỉ cảm thấy toàn thân khô nóng, kia a đốt truyền đến 1 trận nhiệt lưu, làm cho hấn lập tức có phản ứng, nhớ tới nàng ở trên giường chủ động, nhớ tới nàng mang cho hấn tiêu 1 hôn, hấn cũng nhận ko được nữa, kêu lên 1 tiếng đau đớn, liền đem nàng ném đi ở giường, liền y phục cũng ko kịp thoát, trực tiếp hấn khởi làn váy của nàng, liền rụng tiết khố của nàng, cứ như vậy cứng rắn vọt đi vào.

Ở lúc cảm giác được nàng ấm áp chặt trát cái bọc, đầu óc của hấn phát nhiệt, chỉ nghĩ hung hăng muốn nàng, thân thể theo ý niệm, điên cuồng mà loạn động.

Lúc này, dù cho kêu hấn đi tử, hấn cũng tuyệt đối sẽ ko do dự.

Khi hấn dưới thân Trầm Khôi Nhẹ, yêu kiều nhẹ nga, đem hết toàn thân thể vô đòn ý nói hòa hấn cần. Hoa Trầm Ngọc, chính là nàng chiến thắng Hoa Trầm Hương duy nhất vương bài, chỉ cần Hoa Trầm Hương vừa chết, chờ Hoa Trầm Ngọc ngồi trên hoàng vị, Thẩm gia nàng là trầm oan được tuyệt, nàng Trầm Khôi Nhẹ là được hãnh diện, muốn làm gì thì làm.

Chính là 1 cỗ thân thể, tính vương chân cái gì? Chỉ cần nam nhân có thể cung nàng sai phái có giá trị lợi dụng, cho dù là ai cũng được liền cảm.

Trước đây, nàng tổng cho rằng tử thủ 1 người nam nhân, nàng là có thể cùng hấn gần bó gần nhau bạch đầu giai lão, kết quả, kết quả là vì lợi ích, cũng ko đem nàng cấp nói phao liền ném, liền 1 điểm tình cảm cũng ko cấp, đem nàng Thẩm gia 1 chút đánh vào địa ngục đi.

Hiện tại, nàng sẽ ko lại ngu xuẩn, nàng phải nghĩ biện pháp nắm giữ quyền to, muốn cho người thương tổn qua của nàng đều đối ko được kết cục tốt.

Hoa Trầm Hương, nếu ta ko chiếm được ngươi, ta sẽ phá hủy ngươi! Còn có Quân Phi Vũ con tiện nhân kia, phi, ko phải chỉ là 1 ả đê tiện thôi sao? Nàng dựa vào cái gì đạt được nhiều như vậy nam nhân lọt vào mắt xanh cùng ưu ái? Còn được Hoa Trầm Hương kia người ngu ngốc trở thành bảo vật như nhau hầu hạ.

Trầm Khôi Nhẹ càng nghĩ càng giận, thân thể đều hơi run lên, ngâm nga thanh đều biến thành thét chói tai, liền móng tay đều kháp vào cánh tay Hoa Trầm Ngọc, mang ra khối 1 tia vết máu.

Hoa Trầm Ngọc lại rất hài lòng, cho rằng là của mình dùng mãnh mới để cho nàng chịu ko nổi, đến nỗi run thét chói tai, càng cho rằng nàng sẽ thích, hưng phấn rất nhiều, dưới thân huy động được càng đi dùng sức.

Trầm Khôi Nhẹ cảm thấy dưới thân truyền đến 1 trận 1 trận đau, nhưng nàng lại ko có 1 tiếng ra cổ họng, chỉ có đau, mới có thể làm cho nàng nhớ kỹ, kia 1 đôi cấu nam nữ mang cho nàng sỉ nhục, mới có thể làm cho nàng hận được càng thêm triệt để, mới có thể làm cho nàng thời gian hạ thủ càng thêm hung ác.

Hoa Trầm Hương, Quân Phi Vũ, ta mỗi ngày mỗi đêm thừa thụ đau đớn, ta sẽ trăm ngàn bội trả lại cho các ngươi.

. . .

Huyết Sát Linh phong ba vừa qua khỏi, mọi người khí còn ko có suyễn qua đây, đón lộ mà đến lại là lộ trung cam bầy, hoặc là trên núi đột nhiên lăn xuống tảng đá lớn, hay là giấu ở tro rừng mũi tên nhọn đột nhiên bắn ra, mỗi 1 lần thần kỳ ko, đô hội tạo thành đội thị vệ tử thương, đối mặt với tình thế càng ngày càng sinh xấu, Mạch Thiên Hàn, Lãnh Vô Tà chờ người chân mày cũng càng nhăn càng chặt.

Nhìn đội thị vệ số lượng càng ngày càng ít, ngay cả Tần Thiếu Dương, Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tình này mấy nam nhân luôn luôn bình tĩnh cũng đều sốt ruột .

Tần Thiếu Dương nhìn đứng ở 1 bên mặc ko lên tiếng Mạch Thiên Hàn, lễ phép tiến lên trưng cầu ý kiến của hần- Mạch đại ca, bọn họ chọn dùng xa luân chiến phương thức, tiếp tục như vậy có thể ko chịu được nha, chúng ta bây giờ nên làm gì? Có cần hay ko ta lại theo tro nhà điều những người này 1 tay qua đây?

Mạch Thiên Hàn biết Tần Thiếu Dương chỉ “Tro nhà” chính là bọn họ cá nhân thế lực, xét đến bây giờ nguy hiểm, cũng là ko hề câu nệ- Nếu như Thiếu Dương dễ dàng, có thể thỉnh những người này đến lo trước khỏi hoạ đó là tốt nhất, nhưng an toàn công chúa và hoàng thượng trọng yếu hơn, vì thế, thời gian chọn người thỉnh Thiếu Dương cần phải thận trọng.

Tần Thiếu Dương sắc mặt căng thẳng- Thiếu Dương biết.

Mạch Thiên Hàn vỗ vỗ vai Tần Thiếu Dương- Hảo! Chờ chúng ta tới phía trước trạm dịch nghỉ ngơi thời gian, người đi thêm ra.

— Minh bạch!

Dương Mạch Thiên Hàn đem mấy người bọn hần thương lượng tốt ý kiến chuyển đạt cấp Quân Phi Vũ thời gian, Quân Phi Vũ cũng rất là cảm động- Thiên Hàn, chờ xong chuyện sau này, ta nhất định phải hảo hảo thưởng mấy người bọn hần. Ai, đều tại ta hiện tại thân thể ko có phương tiện, bằng ko ta có thể với các người cùng nhau ra trận giết địch, ko giống hiện tại, trái lại cho các người đến bảo hộ ta.

Mạch Thiên Hàn nhẹ vỗ về mặt của nàng- Người nghĩ ngợi lung tung cái gì, bảo hộ người vốn chính là trách nhiệm mọi người chúng ta, này ko có gì đâu. Nhưng thật ra người, nhìn người xem, lúc này mới đi ra mấy ngày, này mặt đều gầy 1 vòng , nếu như bị đại ca bọn họ biết ta đem người đối gầy, bọn họ phi tìm ta thay người liều mạng.

Nhìn Mạch Thiên Hàn kia trương trắng nõn được cơ hồ tro suốt khuôn mặt tuần tú thượng hiện ra đến cười nhạt, tựa như 1 đoá băng sơn thượng tuyết liên, liền cười đều có vẻ như vậy băng thanh cao khiết, lộ ra 1 cổ thấm vào ruột gan thơm ngát, làm cho tâm tình của nàng cũng theo vui vẻ.

Quân Phi Vũ khóe môi cũng a ra, trêu tức cười nói- Thiên Hàn của chúng ta hiện tại cũng biết cười, thật là đẹp mắt! Sau này, phải cười nhiều, biết ko?

Mạch Thiên Hàn nhìn mặt cười gần ngay trước mắt, nghe trên người nàng phát ra mùi thơm, cũng nhin ko được nữa cúi đầu hôn xuống.

Mấy ngày này, nhìn 1 lại 1 sinh mệnh ở trước mặt của mình mất đi, đổi lại thường ngày, tử nhiều hơn nữa người cũng vô pháp làm cho hần động tâm.

Thế nhưng, 1 khi quan hệ đến chuyện Phi Vũ an toàn, tro lòng của hần luôn luôn sẽ đặc biệt khẩn trương, mặc dù ko có biểu hiện ra ngoài, kỳ thực tro lòng của hần chính là vẫn nhéo tăng cường, cộng thêm 2 ngày qua này ko ngừng phát sinh ngoài ý muốn, hần thì càng thêm lo lắng, tro đầu tổng có 1 loại sợ mất đi nàng thấp thỏm lo âu.

Bị đè nén 2 ngày, hần chỉ nghĩ giống như bây giờ ôm lấy nàng, hảo hảo cảm giác 1 chút sự tồn tại của nàng.

Quân Phi Vũ đáp lại nụ hôn của hần, nàng có thể cảm giác được trên môi hần run, ở triền miên trung cấp muốn tìm kiếm 1 loại làm cho hần tâm linh bình tĩnh an ủi.

Mà nàng, cũng ko chút nào keo kiệt mà đem tất cả cho hần, chỉ là muốn nói cho hần biết, nàng rất tốt! Rất tốt! Thực sự ko cần hần lo lắng.

Đây là nàng lần đầu tiên biết, nguyên lai lúc hôn ko chỉ là sinh lý nhu cầu mới có thể sản sinh, ở lúc người cần tinh thần, loại này gắn bó như môi với răng triền miên, càng thêm kéo dài diên diên, sinh sôi ko thôi, làm cho người ta cảm giác tâm động, tim đập nhanh ko ngớt.

Đãi thân thể 2 người tách ra là lúc, đây đó lại hiểu ý cười, tất cả tựa như đều ở giữa ko nói, âm áp hợp lòng người bầu ko khí, làm cho 2 người tro lòng đều âm áp .

Quân Phi Vũ khẽ vuốt thương Mạch Thiên Hàn kia trương hồng đặc tựa như là hoa đào tro sạch xinh đẹp khuôn mặt tuần tú, nhin ko được lại nhào tới 1 một cái- Thiên Hàn, thật muốn hiện tại ăn người!

— Vũ nhi...- Mạch Thiên Hàn khuôn mặt tuần tú thuần đỏ bừng

~Nha đầu kia, sao cũng ko biết đáng thương 1 chút tình cảnh của hần hử? Hần cũng đã nhin khổ cực như vậy, nàng lại vẫn nói như vậy đến kích thích hần. Chờ có 1 ngày giải phóng thời gian, hần cần phải hảo hảo trừng phạt này ý xấu nữ nhân ko thể.

Quân Phi Vũ cũng ko lại nhạ hần- Chúng ta còn muốn đi bao lâu mới có thể đến Vu Tinh thành nha?

Mạch Thiên Hàn sắc mặt cũng trầm trọng- Theo kế hoạch, nhanh nhất cũng phải đi 2 ngày mới có thể đến Vu Tinh thành, chúng ta lại kiên trì 2 ngày, chỉ cần đến nơi đó liền an toàn.

Quân Phi Vũ khẽ gạt đầu 1 cái, đột nhiên cảm giác bụng dưới 1 trận giảo đau, hừ nhẹ 1 tiếng, mi cũng nhú lại.

Mạch Thiên Hàn lập tức khẩn trương hỏi- Vũ nhi, người làm sao vậy?

Quân Phi Vũ đau đến mặt đều quần quýt thành 1 đoàn, lôi tay hần, sốt ruột nói- Mau, mang ta đi như xí.

Mạch Thiên Hàn 1 phen ôm lấy nàng, nhảy xuống xe ngựa liền cuộn cuộn tiến rừng cây, tìm được 1 bí mật địa phương đem nàng để xuống, chính mình thì cảnh giác quan vọng 4 phía.

Quân Phi Vũ nhìn này 4 phía lâm lâm rậm rạp, đau bụng được khó chịu nàng cố ko nhiều lắm cái gì lễ nghi, cỡi xuống quần liền cấp tốc làm ỉn giải phóng xuất.

Tro lòng ko ngừng ai thán, thế nào cứ như vậy cái thời gian đến tiêu chảy đây?

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên thấy 1 cái thanh sắc xà lẻ lười ra tử, chính nữ bầy thất lưng hướng nàng nhanh chóng bò tới, Quân Phi Vũ sợ đến lập tức mang theo quần lót nhảy dựng lên- Thiên Hàn, có xà, có xà, mau, mau đánh tử nó...!

98. Q.1 - Chương 98: 1 Hòn Đá Ném 2 Chim

Đưa lưng về phía của nàng Mạch Thiên Hàn cấp tốc xoay người lại, mũi kiếm chia hướng cái kia thanh sắc rắn lục, hàn quang hiện lên, rắn lục nhất thời đầu lập tức bay đi.

Nhưng sau 1 khắc, Quân Phi Vũ mắt càng trừng càng lớn, nhìn kia vô số động vật bò sát rậm rạp bò tới, hoảng sợ kêu to- Thiên Hàn, là bầy rắn...

Xa xa, chính truyền đến từng đợt như có như ko tiếng tiêu.

— Vũ nhi, đi mau!- Mạch Thiên Hàn 1 phen lướt trên thân thể Quân Phi Vũ, hướng phía phương hướng xe ngựa chạy vội mà quay về.

Quân Phi Vũ cảm giác mình đời này chưa từng có như thế chật vật qua, này ko chỉ đau bụng, cái mông còn chưa có lau sạch sẽ liền bị xà công kích, lần này còn cái bầy rắn, trên đời này thứ nàng sợ nhất là xà nàng sợ đến nổi 1 tay kéo quần lót, 1 tay ôm chặt Mạch Thiên Hàn, run rẩy ko ngừng.

Mạch Thiên Hàn nhìn đàn rắn kia lấy tốc độ cực nhanh hướng phương hướng đoàn người bò tới, vội vàng 1 bên chạy, 1 bên hướng về phía Tần Thiệu Dương bọn họ hô to- Thiệu Dương, có bầy rắn, nhanh lên 1 chút hỏa!

Chạy đến bên cạnh xe ngựa, hần cấp tốc buông xuống Quân Phi Vũ, làm cho nàng đi vào, lấy ra ngọc tiêu, đối phương hướng bầy rắn thổi Đoàn Hồn khúc.

Bầy rắn nghe được hần Đoàn Hồn khúc, tựa hồ ngừng 1 chút, nhưng trước kia đoạn tiếng tiêu cũng theo sát mà thể lương cao vút lên, bầy rắn như là bị đánh thuốc kích thích, bay nhanh lùi tới phía trước, thậm chí có 1 chút xà cũng điên cuồng nhảy lên, lấy càng thêm mau tốc độ hướng phía phương hướng bọn họ hăng hái bò đến.

Mạch Thiên Hàn lãnh con người nhú lại, tiếng tiêu càng dịu dàng ai oán, so với lúc trước giết hắc y nhân thổi cái kia từ khúc, này lực sát thương tựa hồ càng cường.

Bò sát ở phía trước có chút xà đã chịu ko nổi Mạch Thiên Hàn âm công, bạo thể mà chết.

Nhưng mùi máu tươi ko những ko ngăn cản bầy rắn bò đến, trái lại kích thích chúng nó, hồng tín tử phun ra nuốt vào, ngàn vạn xà, làm ọi người nhìn đều cảm giác sợ.

Lúc này, Tần Thiệu Dương bọn họ cũng đã dùng cây đuốc dự bị điểm nổi lên hỏa, lại cấp tốc tìm gần đây 1 chút đầu gỗ, tạo thành 1 bức tường dùng hỏa hình thành, tách ra bầy rắn công kích.

Lãnh Vô Tà cũng từ tro ngực lấy ra 1 loại hoàng sắc thuốc bột, hướng phía bầy rắn rơi mà ném, này xà nghe thấy được hần thuốc bột vị xà, thể nhưng từng cái ko để ý tiêu thanh không chế, sợ hãi được quay đầu rời đi. Ko có nghe thấy được thuốc bột xà cứ tiếp tục về phía trước bò đến, bò đến trước mặt, nhưng lại bị tường hỏa cấp ngăn trở.

Mà Mạch Thiên Hàn tiếng tiêu nhưng vẫn ko có dừng, cùng 1 khác luồng tiếng tiêu bắt đầu so đo kính, kèm theo tiếng tiêu phập phồng, chính là kia từng tiếng trường xà bạo thể tiếng vang.

Tro ko khí tràn ngập mùi máu tươi, làm cho người ta nghe thấy chỉ muốn ói, Quân Phi Vũ càng thật đứng chống ở thành xe ngựa, đại phun đặc biệt phun đứng lên.

Nhìn thấy Quân Phi Vũ đã chịu ko nổi, Mạch Thiên Hàn cũng ko lại lưu thủ, trực tiếp dùng “Đoạn Hồn khúc” 1 chiêu cuối cùng. . . Hồn đoạn thần tiêu!

Thể lương u oán tiếng tiêu vừa ra, hoàn toàn đáp ở 1 khác luồng tiêu âm, 1 3 âm công kích hướng bầy rắn, toàn bộ bầy rắn tượng như là bị người ném tới lựu đạn, ko ngừng, “Rầm rầm ầm” nổ vang, xà tại đây loại âm công trung bị nổ phân thân toái cốt, thấy ngã khắp nơi.

Quân Phi Vũ cầm khăn tay, nhẹ lau đi khóe môi nước bọt, kinh ngạc nhìn Mạch Thiên Hàn, chưa từng nghĩ tới, thổi từ khúc thể nhưng hần có thể thổi tới độ cao, lấy âm nhạc tạo nghệ, ko biết có thể hay ko làm cho Mạch Thiên Hàn giáo nàng này tuyệt kỹ?

Quân Phi Vũ còn đang suy nghĩ, đột nhiên phát hiện Mạch Thiên Hàn sắc mặt bắt đầu trở nên tái nhợt, trán tiêm bắt đầu trời lên mồ hôi lạnh, lại liếc mắt nhìn xung quanh mỗi người cầm đao trường kiếm về mặt đề phòng, nghe xa xa kia nguyên bản bị áp chế đi xuống tiếng tiêu, đột nhiên lại có ngẩng đầu chi thể, Quân Phi Vũ còn ko kịp nghĩ, trực tiếp đi tới phía sau Mạch Thiên Hàn, thân thủ dán sát vào phía sau lưng của hần, đem nội lực của mình cuộn cuộn ko ngừng mà chuyển tro cơ thể hần.

Có của nàng nội lực tương trợ, Mạch Thiên Hàn phát ra cuối cùng 1 3 công kích, chỉ nghe xa xa rừng cây nội truyền đến 1 tiếng “A” thét chói tai, lập tức liền truyền đến 1 tiếng ầm ầm nổ vang.

Này xà như là chiếm được đại xá như nhau, cấp tốc hướng phía cây tro rừng tứ lui mà đi, tro nháy mắt biến mất ko còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nhìn kia khắp nơi trên đất xà thi, mọi người chỉ cảm thấy trái tim băng giá bồi lãnh, trán tiêm mồ hôi lạnh kinh gió thổi qua, cả đám toàn bộ rừng mình 1 cái.

Mạch Thiên Hàn thu tiêu, xoay người lại cầm tay Quân Phi Vũ, nhìn về phía của nàng lãnh con người trung phát ra nóng rực ko đồng dạng như vậy- Vũ nhi, cảm ơn! Nếu như ko phải người mới vừa giúp, ta nhất định

sẽ bị thương.

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng lau đi hấn trán tiêm mồ hôi- Đứa ngốc, nói cái gì tạ ơn, người làm tất cả còn ko cũng là vì ta, ta đây cũng là ở cứu mình.

Mạch Thiên Hàn đáy mắt hiện lên mỉm cười, đem nạng đuổi về mã bên tro buồng xe ngồi xong, ở nạng trán tiêm hôn 1 cái- Vũ nhi, người ngồi xong, chúng ta trì hoãn 1 ít thời gian, liền lập tức gấp rút lên đường, bằng ko bỏ qua thời gian liền cần ko nổi mục đích của chúng ta!

Quân Phi Vũ gật đầu- Đi thôi! Các người ko cần cố kỵ ta, ta sẽ cẩn thận chiếu cố của mình.

Mạch Thiên Hàn gật gật đầu, đột nhiên phát hiện ko thấy Tình Nhi, lông mày rậm vừa nhíu- Tình Nhi đi đâu?

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng nhíu lại- Thiên Hàn, nhanh đi tìm 1 chút!

Mạch Thiên Hàn mới vừa ra, Quân Phi Vũ liền nghe được Dạ Vô Tinh thanh âm ở xe ngựa bên ngoài vang lên- Khởi bẩm công chúa, ở bên phải rừng cây biên phát hiện thi thể thị tỳ công chúa Tình Nhi.

Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy tâm như là bị cái gì đụng phải 1 chút, vừa đau vừa chua xót lại chát, Tình Nhi nằng tại sao muốn làm như vậy? Nằng vẫn tận lực ko đem sự tình liên tưởng đến trên người của nằng, nhưng thức ăn của mình chỉ có kinh qua tay nằng, chính mình vô duyên vô cớ tiêu chảy, nằng thực sự rất muốn đem đây hết thấy đổ lỗi đến 2 chữ trùng hợp, nhưng mà lại nằng đã chết.

Này thị vệ đội trung còn có ai là gian tế? Đến tột cùng là ai đem nằng diệt khẩu?

— Công chúa...!

Xe ngựa ngoại lại truyền tới tiếng Dạ Vô Tinh thăm dò hô hoán.

Quân Phi Vũ ổn định tim của mình xong, nhẹ vỗ về ở tro bụng bảo bối xao động bất an, chậm rãi đi ra ngoài xe, đôi mắt sáng lộ ra thấy lạnh cả người- Mang bản cung đi xem.

Chỗ Tình Nhi phục thi, là xe ngựa phía bên phải bên cạnh rừng cây, cùng phương hướng bấy rần bỏ tới vừa lúc tương phản, lúc đó lực chú ý của mọi người đều ở toàn bộ vào bấy rần, toàn bộ tinh thần đề phòng dưới, ai cũng ko có tận lực đi chú ý tình huống bên này, hoặc là nói, cho dù có người thấy được, lúc đó cũng sẽ ko có ý kiến gì.

Theo Tình Nhi tứ chi động tác đến xem, nằng là muốn đi tro rừng cây chạy, lại bị người dùng hạ độc ám khí bắn thẳng đến nhập hậu tâm (Ngay tim), đến nỗi tại chỗ khí tuyệt bỏ mình.

Nhìn này nha đầu vẫn vây quanh ở bên cạnh mình vui vẻ cứ như vậy ko còn, Quân Phi Vũ tâm tựa như bị dây thừng trát khấn, có 1 loại cường liệt bị đè ép đau đớn.

Người với người tro lúc đó, theo xa lạ đến quen thuộc, rồi đến tín nhiệm, sau đó thói quen người kia tồn tại, là 1 loại quá trình khá dài.

Thế nhưng, thiên nhân cách xa nhau nhưng chỉ là tại như vậy 1 cái chớp mắt.

Theo Quân Phi Vũ hiểu biết, Tình Nhi đối với nằng luôn luôn trung thành và tận tâm, Tình Nhi tại sao muốn làm như vậy? Tình hình chung hạ, có thể kiểm chế 1 nữ nhân cam nguyện vì kỳ mạo hiểm chỉ có 2 loại người, 1 là vì phụ mẫu nằng; 1 nguyên nhân khác, có lẽ là vì mẫu nam nhân.

Tình Nhi, rốt cuộc là thuộc về loại nào?

Quân Phi Vũ nghiêng đầu đối Mạch Thiên Hàn nói- Người lại tỉ mỉ kiểm tra 1 chút 4 phía, đem thi thể Tình Nhi mang theo, bây giờ lập tức về đơn vị gấp rút lên đường, việc này chờ chúng ta tới trạm dịch lại nghị.

— Hảo! Toàn bộ về đơn vị, chuẩn bị lên đường.

...

May là kế tiếp trên đường rất thuận lợi, ko nữa đụng tới cái gì quỷ dị biến thái ám sát, tới trạm dịch sau này, Quân Phi Vũ muốn làm chuyện thứ nhất đó là tắm rửa. Hôm nay như vậy xấu hổ, nằng cả đời cũng sẽ ko quên.

Từ nay về sau, phàm là Phụng Hoàng quốc trên xe ngựa, đều nhiều hơn 1 phụng tiện bồn cầu.

Tình Nhi đã chết, Mạch Thiên Hàn đương nhiên tiếp nhận nhiệm vụ Tình Nhi sở hữu, bao gồm hầu hạ nàng tắm rửa hay thay y phục, bồi ăn, còn có hẳn cầu còn ko được bồi ngủ.

Quân Phi Vũ cũng thật ko ngờ, nhìn như khối băng Mạch Thiên Hàn, làm việc lại cũng cẩn thận dị thường, hơn nữa, hẳn thể nhưng phi thường rõ ràng sở thích của nàng, xem ra bình thường cũng là hạ đủ công phu đi hiểu biết nàng, vừa đến trạm dịch, trước hết làm cho Ôn Dịch Nho giúp nàng xem mạch, lại lập tức bảo thuốc chỉ tả (Thuốc tiêu chảy) cho nàng uống, tất cả đều là hẳn tự mình động thủ, ko cho người khác đụng tay.

Bây giờ nhìn lại 1 bàn này thơm ngát ngon miệng cơm nước, cũng tất cả đều là nàng thích ăn khẩu vị, tro lòng không khỏi đối với hẳn dụng tâm cảm động ko ngớt.

Nàng giáp khởi 1 cái tiên cá hoa vàng, nhẹ nhàng để vào tro bát hẳn, cười híp mắt nói- Đến, ăn đi! Ăn nhiều 1 chút, mới có khí lực làm việc.

Mạch Thiên Hàn khuôn mặt tuấn tú ửng đỏ- Ta ăn 1 chút là được rồi, người ăn cái này, ăn này cũng tốt, ăn nhiều 1 chút những thức ăn này cùng bát đĩa ta đều đã thử qua, ko có độc.

Quân Phi Vũ gật gật đầu, nhìn này mãn bát thái, hưởng hẳn xinh đẹp cười, buông ra khẩu vị cúi đầu mãnh ăn.

Nhìn nàng kia lang thôn hổ yết bộ dáng, Mạch Thiên Hàn môi bạn hiện lên 1 đóa băng hoa bàn mỉm cười, luôn luôn băng lãnh con người, chỉ có thời gian nhìn thấy nàng, mới có thể tản ra ôn nhu quang mang.

Vừa ăn uống no đủ, 1 tràng tiếng gõ cửa truyền đến, Tần Thiệu Dương thanh âm vang lên- Khởi bẩm công chúa, Thiệu Dương có việc cầu kiến.

_ Tiến vào!

Mặc vào thị vệ phục Tần Thiệu Dương đẩy cửa ra, đi nhanh đi đến.

1 thân lãnh ngạnh dương cương hẳn mặc vào này 1 thân thị vệ phục, thoát nhìn càng cao to uy mãnh, toàn thân lộ ra 1 cỗ tùy thời có thể bạo phát lực lượng, cả người thoát nhìn giống như là kia báo châu Mỹ đang ẩn núp, tùy thời có thể đem địch nhân gục xé nát.

Đối Tần Thiệu Dương 1 đường mang đội vất vả, Quân Phi Vũ là nhìn ở tro mắt , đối với hẳn thích cũng 1 đường tặng- Thiệu Dương, ngồi đi!

_ Tạ ơn!- Tần Thiệu Dương lại dựa vào lễ hướng nàng hơi cúi đầu, lúc này mới ngồi xuống.

Cùng Quân Phi Vũ thời gian lâu dài, liền biết nàng làn da ko thích giữ lễ tiết, điều này cũng hợp khẩu vị hẳn này dù sao cũng là trường kỳ người ở trên giang hồ, nhưng nhân gia cho người phụng tiện, người cũng ko thể tùy tiện, có chút lễ nhưng phế, nhưng phải có chút đúng mực, vẫn phải là dựa vào chính mình nắm giữ.

Mặc kệ ở bất cứ lúc nào, tiến thoái thoả đáng lại làm việc có chừng mực với mọi người là tương đối thảo nhân thích. Đặc biệt ở có chính sự thời gian, càng là như thế.

Bọn họ này 1 nghìn nam nhân đều là nhân vật thông minh nổi trội, vì thế cũng chưa bao giờ làm cho Quân Phi Vũ thấy đa nghi.

_ Thiệu Dương, có phải hay ko có phát hiện gì?...

Tần Thiệu Dương nhún mày 1 cái, nhân nhật nói ra 1 cái tên- Dạ Vô Tình!

_ Thật là hẳn?- Quân Phi Vũ mi ninh ở tại cùng nhau- Người có thể xác định?

Tần Thiệu Dương lắc đầu- Thiệu Dương ko dám xác định! Chỉ là có người nhìn thấy hẳn và Tình Nhi nói mấy câu, sau đó Tình Nhi liền chạy ra ngoài. Sau đó, Tình Nhi liền bị người bắn chết! Mặt khác, công chúa làm cho Thiệu Dương tra 1 chuyện khác cũng có kết quả, Lãnh Vô Tà cùng Dạ Vô Tình đều thả đi 44 con ngựa còn có mặt khác mấy thị vệ, đây là danh sách, thỉnh công chúa xem qua.

Quân Phi Vũ liếc 1 cái danh sách- Thiếu Dương, dựa vào người xem, Dạ Vô Tình thường ngày tính tình thế nào?

Tần Thiếu Dương ăn ngay nói thật- Tro ngày thường chúng ta làm rất nhiều sự, tất cả mọi người ko phải là người thích nói chuyện, mặc dù uống qua mấy lần rượu, nhưng hiểu biết ko sâu, để tránh ảnh hưởng công chúa phán đoán, Thiếu Dương thực sự ko dám vọng hạ bình luận.

Quân Phi Vũ liếc xéo hần, hừ lạnh 1 tiếng- Tần Thiếu Dương, người này tiến cung còn chưa có mấy ngày, sao hãy cùng bản cung đả khởi giọng quan tới?

Tần Thiếu Dương khoe miệng vừa kéo, lợi hại ứng con người hiện lên 1 tia bất đắc dĩ- Thiếu Dương nói là lời nói thật- -Kia bản cung hiện tại liền phái người 1 cái nhiệm vụ, giúp bản cung giám thị Dạ Vô Tình, những người khác cũng để ý, ta đảo muốn xem nhìn, ở tro đội ngũ chúng ta này, rốt cuộc ai mới là gian tế?

Quân Phi Vũ khoe môi câu dẫn ra 1 tia cười lạnh, sảo khuynh lại hỏi- Còn có đầu mối khác sao?

Tần Thiếu Dương lắc đầu.

Quân Phi Vũ hướng hần cười cười- Thiếu Dương, người cũng cực khổ, đi xuống trước nghỉ ngơi đi! Trầm Hương bên kia người còn phải giám sát chặt chẽ 1 điểm.

Nhìn Tần Thiếu Dương thân ảnh biến mất, Quân Phi Vũ đóng kín cửa, kéo Mạch Thiên Hàn đi tới trước 1 cái ruộng, mở ra- Đây là di vật của Tình Nhi, người xem 1 chút, có 1 đôi hài nam nhân, người cảm thấy tro chuyện này có thể hay ko có liên hệ gì?

Mạch Thiên Hàn vuốt cằm trầm ngâm 1 hồi, mới nói- 1 nữ nhân sẽ vì 1 người nam nhân may hài, trừ phi là nhận định người nam nhân này, đưa hần trở thành là mình chung thân thác phụ. Mà Tình Nhi cơ hồ đã lâu ko xuất cung, Vũ nhi, người tử mĩ ngẫm lại, Tình Nhi cùng nam nhân tro cung lúc tiếp xúc có cái gì khác thường ko?

Quân Phi Vũ lắc đầu- Người cũng biết ta gần đây bận rộn, nào có lòng thanh thản đi quan tâm tâm tư Tình Nhi.

Mạch Thiên Hàn vỗ vỗ vai của nàng- Được rồi, người cũng đừng suy nghĩ, việc này giao cho ta, ta cam đoan sẽ đưa cái này gian tế núp ở phía sau chúng ta cấp tìm ra. Đến, mau ngủ đi!

__ Người bồi ta!

__ Hảo! Ta cùng người!

Quân Phi Vũ dựa vào tro lòng Mạch Thiên Hàn ấm áp, rất nhanh liền đã ngủ.

Mạch Thiên Hàn nhìn Quân Phi Vũ kia trương tình xảo mê người mặt cười, nhẹ vỗ về nàng nhẩn mẫn nhẩn nhụi da thịt, lại thật lâu khó có thể đi vào giấc ngủ.

Hiện tại thân thể của hần liền tiềm tàng nhiều như vậy nguy hiểm, mà này đó ở giữa thế lực nguy hiểm, đến tột cùng là nhất phương nhân mã, vẫn là kỷ phương thế lực, tro khoảng thời gian ngắn lại tra ko được, hiện tại Nham Ngạo lại ko ở đây, đại ca lại hôn mê, hần nên như thế nào mới có thể bảo hộ nàng chu toàn?

Ngày thứ 2, trời còn mờ tối, cửa phòng Quân Phi Vũ liền bị người đập vang lên.

__ Vũ nhi, Vũ nhi, mở cửa, là ta, Nham Ngạo!

Quân Phi Vũ cùng Mạch Thiên Hàn vừa nghe đến cái kia thanh âm quen thuộc, lập tức xoay người nhảy xuống giường, Mạch Thiên Hàn phủ thêm áo khoác, lập tức lược thân ra mở cửa.

Quân Phi Vũ liền giầy đều ko kịp xuyên, cứ như vậy xịch chân đi ra, nhìn thấy vẻ mặt phong trần mệt mỏi Tần Nham Ngạo cùng Trình Nhất Dao, kích động được bay thẳng đến bọn họ đánh móc sau gáy, hưng phấn mà cười ko ngừng- Nham Ngạo, Nhất Dao, thật là các người, các người gấp trở về, thật tốt quá! Thật tốt quá!

Chỉ có trải qua hiểm trở, chỉ có trải qua chia lìa, mới hiểu được gặp nhau ấm áp.

Quân Phi Vũ chưa từng có cảm giác được tượng giờ khắc này như vậy cần bọn họ, nhìn thấy bọn họ, tâm hảo tượng liền hoàn chỉnh 1 khối, nhìn thấy bọn họ, dường như mấy ngày nay tiêu hao rúng lực lượng cũng tất cả đều theo đã trở về.

— Thế nào? Kia tín đưa đến sao?- Quân Phi Vũ vẻ mặt thận trọng hỏi.

Tần Nham Ngạo gật gật đầu- Tín đưa đến! Hơn nữa, hay là hấn Bát vương gia tự mình đón!

Quân Phi Vũ cả kinh- Người nói cái gì? Bát vương gia? Hoa Trầm Ngọc?

Tần Nham Ngạo gật gật đầu- Ko sai! Hiện tại Vu Tinh thành quân doanh liền do Bát vương gia cùng Bát vương phi chưởng quản ta nghe là kia Triệu tướng quân nói, hiện tại ẩn soái đang ở tro tay của bọn họ.

Quân Phi Vũ cụt hứng ngồi xuống- Khó trách, khó trách chúng ta dọc theo con đường này đụng phải nhiều như vậy nguy hiểm, nguyên lai đều là nàng giở trò quỷ! Chỉ có Bát vương gia bọn họ mới có động cơ, ko muốn làm cho Trầm Hương về nước. Chỉ cần Trầm Hương vừa chết, bọn họ chẳng những có thể như nguyện ngồi trên hoàng vị. Hơn nữa, còn có thể mượn cơ hội uy hiếp tìm phiền phức cho ta Phượng Hoàng quốc, vì để tránh cho khai chiến, chúng ta này phương thế tất yếu đáp ứng bọn họ 1 ít điều kiện, quả nhiên là 1 hòn đá ném 2 chim thật là tốt tính toán- Quân Phi Vũ bàn tay vỗ, đằng 1 chút lại đứng dậy, đôi mắt sáng mị chặt- Ta tuyệt đối sẽ ko làm cho kế hoạch của bọn họ thực hiện được. Nham Ngạo, Nhất Dao, hiện tại các người trở về thì tốt rồi Nhất Dao, từ hôm nay trở đi, người phải 1 tắc cũng ko rời coi chừng Trầm Hương, cách mỗi 1 canh giờ, hồi báo 1 lần tình huống của hấn; Nham Ngạo, người toàn lực phối hợp Thiên Hàn, đem dọc theo con đường này đối với chúng ta hạ thủ các đạo nhân mã cùng thế lực điều tra ra được, chúng ta ko thể còn như vậy bị động đi xuống.

Trình Nhất Dao lập tức đứng dậy- Hảo! Ta lập tức đi.

— Nhất Dao, chờ 1 chút!

Nghe được Quân Phi Vũ la lên, Trình Nhất Dao quay đầu lại, đón nhận lại là Quân Phi Vũ hôn nồng nhiệt, cảm giác được trên môi truyền đến ôn nhuận, Trình Nhất Dao nhất thời cảm giác thở gấp lên, nhìn nàng, 1 đôi điều hắc mắt to trở nên đỏ đậm, có cảm động, nhưng có nhiều hơn là tưởng niệm cùng khát vọng- Vũ nhi à.

— Nhất Dao, các người vừa trở về, lại muốn vất vả các người! Tin ta, sau này, ta nhất định sẽ gấp bội bồi thường các người- Quân Phi Vũ cam kết.

Trình Nhất Dao gật gật đầu- Chỉ cần nhĩ hảo, chúng ta còn có 1 thời gian cả đời, ko phải sao?

— Ân, cả đời!

Nhìn Trình Nhất Dao đi ra ngoài, Quân Phi Vũ rồi hướng Tần Nham Ngạo nói- Nham Ngạo, nếu như ta ko có đoán sai, lần này chúng ta đối mặt thế lực sợ rằng ko ngừng tăng, ta cuối cùng cảm giác, dường như có 1 trường phong tốt vọng, đang từ từ đem chúng ta long đi vào. Vì thế, các người nhất định phải cẩn thận, bảo vệ tốt chính mình, biết ko?

Tần Nham Ngạo câu môi cười, tà mị khí chất vẫn như cũ mị hoặc- Hắc hắc, đương nhiên, ta còn nghĩ về vị đạo Tiểu Vũ nhi, thế nào bỏ được đi đâu?

Ưỡn vai, thực sự ko chống nổi đi xuống, lại sờ bụng. . .Oa nhi à, người nhanh lên 1 chút ra đi! Mẹ người thật mỗi lưng quá rồi.

99. Q.1 - Chương 99: Lý Do Hoang Đường

Ngày thứ 2 lên đường thời gian, Quân Phi Vũ bởi vì 1 ngày trước bị bụng, cả người có vẻ muốn bệnh, Ôn ngự y đối Tần Thiếu Dương nói: Công chúa nội tức yếu ớt, phải nghĩ biện pháp mau chóng chạy tới Vu Tinh thành dần xếp xuống, hảo hảo điều dưỡng thân thể, mới có thể bảo đảm phượng hưu an khang.

Vì vậy nguyên nhân, đại gia 1 đường đều gia tăng gấp rút lên đường.

Tần Nham Ngạo lại lên đường vì bị công chúa phái ra làm việc, Trình Nhất Dao thì coi chừng Hoa Trầm Hương 1 tác cũng ko rời, Mạch Thiên Hàn thì cùng Tần Thiệu Dương áp đội, cũng may này 1 ngày qua đi, cũng 1 đường bình bình an an tới hạ xong 1 mục đích (Mục đích ở đây mang ý nghĩa trạm dịch), chỉ cần lại đuổi 1 ngày đường, bọn họ có thể đến biên giới Thương Ngô quốc.

Buổi tối, mọi người ở đây đã an nghỉ, Mạch Thiên Hàn cũng đang muốn bồi Quân Phi Vũ đi ngủ thời gian, đột nhiên thị vệ đến báo cáo, nói Trình Nhất Dao phát sốt té xỉu .

Mạch Thiên Hàn cùng Quân Phi Vũ khẩn trương, lập tức mặc quần áo tử tế, cấp cấp vọt tới tro phòng Trình Nhất Dao, lúc này thấy Tần Thiệu Dương, Lãnh Vô Tà, còn có Dạ Vô Tinh đã đều ở đây tro phòng, Đỗ ngự y đang ở vì Trình Nhất Dao bắt mạch chẩn đoán.

Quân Phi Vũ nhìn thấy Trình Nhất Dao khuôn mặt tuần tú cháy hồng toàn bộ, 2 tròng mắt đóng chặt, lông mày rậm nhần cùng 1 chỗ, tro miệng lẩm bầm ko biết đang nói cái gì, nàng lo lắng hỏi- Đỗ ngự y, Nhất Dao hần thể nào?

Đỗ ngự y buông tay Trình Nhất Dao, cung kính trả lời- Hồi công chúa, Trình đại nhân hần phong hàn nhập thể, lại mệt mỏi quá độ, phải tĩnh dưỡng mấy ngày mới được.

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Đỗ ngự y, kia Trình đại nhân bệnh liền làm phiền người chăm sóc. Thiệu Dương, Nham Ngạo hần vẫn chưa về, đêm nay liền do người xem Trầm Hương đi.

Tần Thiệu Dương chấp tay lĩnh mệnh- Tuân lệnh!

Quân Phi Vũ lấy tay chống thất lưng, tro khoảng thời gian này thai nhi lớn đến quá nhanh, sức ăn của nàng cũng mạnh thêm, nhưng 2 ngày này 1 tiêu chảy, này mặt cũng gầy 1 vòng, thân thể càng suy yếu vô lực, liền vận công cường thân cũng ko để dùng.

Nàng thân thủ vuốt ve trán, suy yếu đem thân thể tựa ở trên người Mạch Thiên Hàn- Thiên Hàn, ta mệt mỏi, tổng ta trở về phòng đi.

Kia mảnh mai vô lực bộ dáng, làm cho tro phòng tất cả mọi người nổi lên thương tiếc.

Mạch Thiên Hàn càng trực tiếp đem nàng bế lên, đang lúc mọi người kinh ngạc, tro ánh mắt cực kỳ hâm mộ, ly khai gian phòng Trình Nhất Dao.

Nửa đêm, ở hắc ám bao phủ hạ trạm dịch rơi vào yên tĩnh trung, chỉ có xuân phong gọi lên hoa cỏ cây cối phát ra sần sật té vang, làm cho này yên tĩnh ám dạ thêm thượng 1 điểm tiếng vang.

Tro phòng Quân Phi Vũ, trên giường gần bó 2 người lại 1 thân gần gũi sạch sẽ ăn mặc, thả ko hề buồn ngủ.

_ Thiên Hàn, người nói, hần sẽ trúng kế sao?

Mạch Thiên Hàn nhẹ vỗ về lưng của nàng- ...Đừng lo lắng, nếu như ta ko có đánh giá sai, ngày mai sẽ tới cảnh nội Thương Ngô, hần càng thêm nhanh chóng hạ thủ, vì thế, đêm nay hần là cơ hội cuối cùng, hần sao lại ko nắm.

_ Chỉ hy vọng như thế!...- Quân Phi Vũ nhắm mắt lại, đột nhiên lại mở ra đến- Sẽ ko để cho hần chạy mất đi?

_ Sẽ ko! Người hần là tin Nham Ngạo cùng Nhất Dao.

_ Ân!

Mạch Thiên Hàn có chút thương tiếc nhìn nàng trác nằm ở bên cạnh mình, bàn tay to nhẹ vỗ nhẹ lưng của nàng, nghe nàng dần dần cân xứng tiếng hít thở, tro lòng hạnh phúc lại lan tràn ra.

Đoạn thời gian này, thực sự là làm khó nàng, phải mang thai, còn mỗi ngày phải đối mặt bị người đuổi giết nguy hiểm, này trên đường đi Thương Ngô quốc có thể nói là từng bước kinh tâm, may mà có mọi người đồng tâm hiệp lực, cộng đồng ứng đối cửa ải khó khăn, lúc này mới từng bước 1 đi tới hôm nay.

Mà Phi Vũ, sợ là ko tới được Thương Ngô ngày đó, lòng của nàng cũng sẽ ko phóng xuống đây đi?

Mạch Thiên Hàn ánh mắt vừa nhắm lại, liền nghe đến Quân Phi Vũ ghé vào lỗ tai hần nói- Thiên Hàn, có động tĩnh!

Hần lập tức mở mắt ra, tập trung lực chú ý lắng nghe bên ngoài tiếng vang, quả nhiên nghe được có tiếng đánh nhau.

Quân Phi Vũ thúc hần- Mau! Chúng ta đứng dậy đi xem.

Mạch Thiên Hàn ko có ngăn cản nàng, dù sao lưu nàng 1 người ở tro phòng, hần càng lo lắng, ko bằng đem nàng mang theo trên người nhìn, trái lại càng yên tâm 1 điểm.

— Đi thôi! Người cẩn thận 1 chút, ta đỡ người!

Mạch Thiên Hàn kia thái độ cẩn thận từng li từng tí, làm cho Quân Phi Vũ khẽ cười 1 tiếng- Người thật đúng là khi ta là tay ko bác kê lực tiểu nữ tử a! Ta tự mình tới là được rồi

~Nhìn 2 người nhân nhả kính, làm như tuyệt ko lo lắng.

Quân Phi Vũ xác thực ko có như Mạch Thiên Hàn tưởng tượng trúng đích như vậy lo lắng, nàng chỉ là muốn biết, suy đoán của mình đúng hay ko?

Đêm nay, đã đến thời gian đáp án công bố.

Bọn họ mới vừa đi ra cửa phòng, lại nghe được có người tại nơi hô to- Chuồng ngựa đi lấy nước! Mau cứu hoả a! Mau tới người đâu!

Toàn bộ trạm dịch lập tức bắt đầu tiếng người sôi trào lên, cửa phòng băng băng toàn bộ mở ra, 1 lại 1 bóng người theo tro các góc phòng chui ra.

— Mau chạy đi lấy nước?

— Mau mau mau, còn đứng ngây đó làm gì?

— Người tới, các người đều nhanh cấp bản quan cứu hoả đi, các người đi bảo hộ công chúa điện hạ. Này nếu như công chúa điện hạ có cái gì tổn thương, ai tha thứ được hả?

1 bên nghe những người đó, Quân Phi Vũ cùng Mạch Thiên Hàn cũng đã cấp tốc tới gian phòng Hoa Trầm Hương.

Bên tro gian phòng, loạn thành 1 đồng, có thể thấy được đấu tranh kịch liệt, nguyên bản ứng với nằm ở trên giường Hoa Trầm Hương đã ko nhìn thấy.

Nhưng vào lúc này, ngoài cửa vang lên thanh âm Trình Nhất Dao- Vũ nhi, người cho người áp tới!

Quân Phi Vũ nhìn sang, chỉ thấy Tầm Nham Ngạo cùng Trình Nhất Dao 1 tả 1 hữu đem một thân hắc y Dạ Vô Tinh giam tiến vào, hần mơ hồ khăn mặt che mặt đã bị người kéo xuống, chính đeo trên cổ, thường ngày tuần lãnh lãnh khốc Dạ Vô Tinh, ngay cả bị áp, nhưng toàn thân càng lộ ra 1 cổ làm cho lòng người hàn lãnh ý, 1 đôi băng lãnh hàn con người muốn nói còn lưu, chỉ khóa ở trên người Quân Phi Vũ 1 người.

Quân Phi Vũ ngồi ở thượng thủ, nhìn bị áp giải Dạ Vô Tinh, đôi mi thanh tú vo thành 1 nắm- Bản cung hiện tại nên kêu người Dạ Vô Tinh, hay là nên kêu người 1 tiếng Tinh vương gia đây?

Dạ Vô Tinh thần sắc ngẩn ra, lập tức ngạo nghễ ngược mắt- Người đã đã biết là bản vương, còn ko mau để cho bọn họ buông bản vương ra...

Hần lời này vừa nói ra, lại rước lấy Trình Nhất Dao ngoan kính sờ, đau đến hần thẳng mắng- Trình Nhất Dao, người tốt nhất đừng rơi vào tay bản vương, bằng ko, bản vương sẽ cho người sống ko bằng chết.

Quân Phi Vũ đi tới trước mặt của hần, bốc lên cầm hần, chặc chặc nói- Long Dạ Tinh, người chưa nghe câu, hiểu rõ thời thế mới là người tài giỏi, đến lúc này, người còn thấy ko rõ lắm tình trạng của mình sao? Người bây giờ có thể hay ko còn sống đi ra còn là 1 vấn đề, mạnh miệng ư, vẫn là ít nói mấy câu, miễn làm cho người chê cười. Vẫn là nói 1 chút người tại sao muốn làm như vậy đi?

Long Dạ Tinh lãnh hé ra khuôn mặt tuần tú- Người trước để cho bọn họ buông ta ra!

Quân Phi Vũ cười lạnh 1 tiếng- Buông người ra? Ai dám chắc người sẽ ko chạy trốn? Bản cung nhưng nói cho người biết, người nếu ko thành thật giao cho, bản cung ko những ko để cho bọn họ buông người ra, còn muốn đem người đánh vào đại lao, người chờ bị phụ hoàng của người trách phạt đi! (Trò méc phụ huynh vẫn luôn là xài tốt muôn thưở, cho dù là bất kì ai, kể cả là vương gia như Tinh ca!- Milk)

_ Quân Phi Vũ, người dám!

Quân Phi Vũ để sát vào mặt của hắn, nhìn thẳng mắt của hắn, lạnh lùng nói- Người cũng dám tính toán khỏi mào 2 nước tranh chấp, bản cung vì sao ko thể dùng người tới hướng hoàng thượng Long Đăng quốc đòi lại 1 công đạo? Hoàng huynh bản cung thượng ở quý quốc đảm nhiệm hạt nhân, các người Long Đăng quốc cho người xuất thủ, về tình về lý đều là ko thể nào nói nổi. Người đã ko muốn nói, Nhất Dao, các người đem hắn giải vào lao trung, phải trọng binh trong coi, tuyệt đối ko cho phép có thất...

Nhìn thấy mặt Quân Phi Vũ hoàn toàn ko có tiểu ý, Trình Nhất Dao cùng Tần Nham Ngạo lại có nề nếp chấp hành mệnh lệnh của nàng, Long Dạ Tinh nóng nảy- Chờ 1 chút, bản vương có chuyện nói!

_ Nói đi! Bản cung nghe đây!- Quân Phi Vũ ngồi trở lại thượng thủ, tiếp nhận Mạch Thiên Hàn truyền tới tách trà, chậm rì uống.

Long Dạ Tinh nhìn mọi người liếc mắt 1 cái, cuối cùng mới nói lấp phun ra 1 câu- Kỳ thực, kỳ thực bản vương chỉ là muốn khảo nghiệm người 1 chút, có đủ tư cách hay ko trở thành nường tử của ta!

_ Phốc. . .

Quân Phi Vũ lại vắng!

Này Long Dạ Tinh hẳn là gọi Lôi vương mới đúng, lần trước là cái gì “1 đêm 7 lần lang”, lần này lại tới cái “Khảo nghiệm người 1 chút, có đủ tư cách hay ko trở thành nường tử của ta...”, hẳn thật đúng là lòi người chết ko đền mạng.

Lời này, ko chỉ làm cho nàng vắng, cũng làm cho liên can nam nhân mặt băng bó quá chặt chẽ, đặc biệt áp ở hắn kia 2 nam nhân, trên cổ tay càng dùng ngón kim, đau đến Long Dạ Tinh chỉ có thể cắn răng tử đỉnh, cũng ko chịu nói 1 câu cú đầu chịu thua.

Quân Phi Vũ giận quá hóa cười- ...Là ai nói qua bản cung muốn trở thành nường tử người? Bản cung thể nào 1 điểm, cũng ko biết?

Long Dạ Tinh trừng nàng liếc mắt 1 cái- Là phụ hoàng bản vương nói, chẳng lẽ còn giả bộ?

Quân Phi Vũ sững sốt, lập tức lại nói- Hảo! Bản cung coi người như việc này là thật, người vì sao còn muốn dùng nhiều như vậy thủ đoạn đến thương tổn người khác? Thậm chí ngay cả đối với người có tình cảm thâm thiết Tinh Nhi cũng giết đi?

Vừa nói đến Tinh Nhi, Quân Phi Vũ thần tình liền kích động.

Long Dạ Tinh kéo kéo môi, thần tình vẫn như cũ kiêu căng- Nàng vốn chính là người Long Đăng quốc chúng ta, bây giờ lại bị người khác thu mua, giúp hắn làm việc, xong chuyện còn muốn giúp hắn mật báo, người như vậy lưu nàng có ích lợi gì?

Quân Phi Vũ mi lại tức cùng 1 chỗ- Ý của người là nói, người ngày đó giết nàng, nhưng thật ra là trợ giúp chúng ta?

_ Ko sai!

Quân Phi Vũ ko hiểu- Nhưng Tinh Nhi vẫn chung tình với người, nàng như thế nào sẽ phản bội người?

Long Dạ Tinh hừ lạnh nói- Bản vương nào có lòng thanh thản đi đoán tâm tư 1 nha hoàn, nói chung người phản bội bản vương, bản vương thủ hạ ko chút lưu tình.

_ Người nói nàng là người của các người, lại hiển dăng tính mạng cho người khác, người có biết người khác này là ai?- Quân Phi Vũ lại hỏi.

Long Dạ Tinh lắc đầu- Bản vương chỉ biết là nàng mỗi ngày sẽ đem chuyện xảy ra xung quanh người truyền lại. Những chuyện khác, bản vương liền ko rõ lắm. Bất quá, bản vương nhớ, kia tín ưng dường như chỉ có Thương Ngô quốc mới có.

— Thương Ngô quốc?- Quân Phi Vũ đột nhiên cảm thấy sự tình có 1 chút liên quan, nhưng rất nhiều sự lại nhất thời hồi lâu vô pháp xâu chuỗi đứng lên- Long Dạ Tinh, người nói 1 chút, người gần đây liên tiếp ở giữa những chuyện đã xảy ra, rốt cuộc sắm vai 1 cái nhân vật gì? Bản cung có nên hay ko tin người?

100. Q.1 - Chương 100: Hoàng Hậu Nương Nương Giá Lâm

Dạ Vô Tinh lãnh con người mị thành 1 cái tế kiện, bắn ra 1 tia ánh sáng lạnh rơi xuống trên người Quân Phi Vũ- Người nói trước đi, người là thể nào phát hiện thân phận bản vương?

Quân Phi Vũ đậm đậm nhất tiếu- Người có phải hay ko nghĩ đến người tất cả đều làm được thiên y vô phùng, vì thế chúng ta ko phát hiện được mối đúng, phải ko? Nhưng người đừng quên, sự ra khác thường tất có yêu, chuyện tình quá mức hoàn mỹ, thường thường ko bình thường.

Quân Phi Vũ nói đến đây thời gian, khóe mắt liếc liếc mắt 1 cái Lãnh Vô Tà, vừa cười nói tiếp- Tình Nhi là người của các người, nhưng người thật ko ngờ, nàng sẽ đối với người tình căn thâm chủng (Giống tình sâu nghĩa nặng) đi? Nàng làm cho người đôi hài kia, vẫn tùy thời mang ở trên người, thậm chí. . . liền bên tro hài cũng có thêu tên của người. Đây là thứ nhất.

— Thứ hai, cái kia ngọc bội tùy thân người luôn mang bên người, bản cung vẫn cảm thấy rất nhìn quen mắt, nhưng ngay từ đầu bởi vì người chính phủ giả tư liệu, lại ko có liên tưởng người sẽ là Long Đăng quốc vương gia kia 1 mặt đi, thẳng đến người vẫn che giấu rất hoàn mỹ khẩu âm ở giữa lộ ra 1 điểm kê hở, ta mới thử làm cho Nham Ngạo ra chứng thực 1 chút thân phận của người, thật ko ngờ, quả nhiên là thực sự!

Nói đến đây, Quân Phi Vũ cong môi cười- Chỉ bất quá, ta thật ko ngờ, vương gia tìm cho ta lý do thể nhưng như vậy buồn cười. Nếu nói là khảo nghiệm bản cung, bản cung đảo càng muốn tin, người là tính toán khơi mào tranh chấp Phượng Hoàng quốc cùng Thương Ngô quốc, 2 hổ tranh chấp, tất có 1 thương, các người Long Đăng quốc hảo làm ngư ông đắc lợi.

Long Dạ Tinh vừa nhìn Quân Phi Vũ vẻ mặt chính kinh, ko giống chút nào nói đùa, nếu như tội danh này đổ xuống, kia tội của hắn có thể quá to lớn, phụ vương nếu ko phê đi hắn thì là điều ko thể.

— Công chúa, người nếu có thể nhìn rõ mọi việc, bản vương đã cam tâm thần phục. Đã như vậy, công chúa 1 vốn 1 lời đưa ra bằng chứng nên càng thêm minh xác mới phải. Theo bản vương tiến cung đến bây giờ, nhưng chưa bao giờ tiến hành qua việc bắt lợi đối công chúa, tro cung mưu sát án, cùng với dọc theo con đường này phát sinh tất cả, đều ko phải là bản vương sai khiến

~Long Dạ Tinh sốt ruột thổ lộ tâm tư của mình, hắn ko phủ nhận nghĩ tới thiết kế cạm bẫy đến khảo nghiệm nàng, nhưng dọc theo con đường này, hắn vẫn ko có động thủ, cũng đã có vô số cạm bẫy đang chờ nàng, làm sao cần phải hắn lại ra tay?

Hắn vẫn là ôm tâm tính xem náo nhiệt lành nghề sự, nhưng khi hắn phát hiện Tình nhi phản bội, hắn lại thay nàng khổ sở, giận mắng Tình Nhi mấy câu, nàng lại ko những ko nghe, còn mưu toan chạy trốn cảnh báo, dưới bất đắc dĩ, hắn chỉ có ra tay giết nàng.

Nhìn xung quanh chúng nam nhìn chằm chằm nhìn mình, Long Dạ Tinh ho nhẹ 1 tiếng- Nguyên lai Nhất Dao là giả bộ bệnh, các người đêm nay thiết vấn này liền vì dẫn ta đi ra?

Quân Phi Vũ chỉ tốt ở bề ngoài đáp- Phải, cũng ko phải! Bất quá, người tại sao muốn tiến phòng này.

Long Dạ Tinh giận trừng nàng liếc mắt 1 cái, ánh mắt tượng liếc mắt sói như nhau nhìn nàng- Mấy ngày nay bản vương vẫn ko thể nào nghỉ ngơi, đối phương đối với hành trình cùng nhân số chúng ta an bài rõ như lòng bàn tay, bên tro này sợ rằng tượng Tình Nhi như vậy nội gian ko chỉ ngừng ở 1, bản vương muốn

bắt ra người kia đến, vì thế nhìn chăm chăm vào, quả nhiên ở nửa đêm phát hiện 1 thân ảnh hướng gian phòng hoàng thượng Thương Ngô xông đi vào, bản vương sợ hoàng thượng Thương Ngô có nguy hiểm, liền theo sát mà vào, thật ko ngờ, lại đụng phải Tần đại nhân cùng Trình đại nhân.

Quân Phi Vũ ánh mắt nhìn về phía Tần Nham Ngạo cùng Trình Nhất Dao.

Ko chờ nàng hỏi, Tần Nham Ngạo nhân tiện nói- Ta cùng Nhất Dao vẫn ẩn núp ở tro phòng, vẫn chưa thấy có người vào phòng chờ đến khi phát hiện có người, thứ nhất phát hiện chính là hắc.

Quân Phi Vũ nhẹ gõ mặt bàn, trêu tức nói- Vậy kỳ quái! Nham Ngạo khinh công ở trên trời hạ người có thể so sánh chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, liền người đều ko phát hiện được người, thiên hạ này còn có thể là ai? Chẳng lẽ hắc là thần tiên sao? Vẫn là nói, tro các người, có người nói láo?

Ánh mắt cuối cùng, lại rơi xuống trên người Long Dạ Tinh.

Long Dạ Tinh hồi tưởng nàng liếc mắt 1 cái- Bản vương nói đều là lời nói thật, lấy thân phận bản vương, còn khinh thường vì muốn thoát tội mà biên này đó lời nói dối.

— Tinh vương gia, bản cung tạm thời tin lời của người. Bất quá, việc này đãi bản cung hồi triều, nhất định sẽ hướng quốc quân Long Đăng quốc nói cái minh bạch, đòi cái công đạo, tro khoảng thời gian này, nhưng ủy khuất thân phận vương gia người đi. Bây giờ, thỉnh ngài tự tiện đi!- Quân Phi Vũ mang theo châm chọc cười nói hoàn, liền hướng Tần Nham Ngạo cùng Trình Nhất Dao nháy mắt.

Tần Nham Ngạo cùng Trình Nhất Dao cả 2 liền lập tức buông hắc ra, đi trở về bên người Quân Phi Vũ đứng.

— Ko! Bản vương ko đi, bản vương muốn lưu ở bên cạnh người- Long Dạ Tinh vẻ mặt kiên quyết nói.

Quân Phi Vũ giả bộ nghe ko hiểu, đứng dậy- Tinh vương gia, ngài nguyện ý lưu lại, kia theo ý ngài liền, nhưng từ hôm nay trở đi, ngài trúng cử phu thị bản cung sẽ thanh trừ hết, hồi Tinh vương thân tự do.

Nói xong, nàng liền phát tay áo mà đi.

Mọi người theo đuôi ra, tro phòng chỉ để lại Long Dạ Tinh 1 người, ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Trở lại tro phòng của mình, Quân Phi Vũ nhìn Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, còn có Trình Nhất Dao, bình tĩnh hỏi- Trầm Hương đã bị người “Trộm” đi?

— Vừa mới phái người hỏi qua, đã bị trộm đi!

Mạch Thiên Hàn lạnh lùng nói- Bọn họ tuyệt đối nghĩ ko ra, chúng ta sẽ cố ý đem lực chú ý tập trung ở trên người Long Dạ Tinh, mục đích chính là vì “Phương tiện”, bọn họ thừa dịp loạn đem người trộm đi.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng- Ai buộc chuông thì người đó đi cởi chuông, chỉ mong Trầm Hương có thể hóa hiểm vi di.

...

Trước mặt mọi người người bận về việc cứu hỏa thời gian, đương thời gian toàn bộ đoàn người Quân Phi Vũ chen chúc tại trong phòng Hoa Trầm Hương nguyên lai thẩm vấn Long Dạ Tinh, trên nóc phòng, 1 người áo đen che mặt khăn hạ tro trông mắt hiện lên 1 tia châm chọc cười, làm như ở châm chọc bọn họ vô tri, khinh thân 1 phiêu, thân thể như lá rụng tấn lượng phiêu hạ, theo trước cửa sổ chiếu vào 1 gian phòng nội.

Canh giữ ở trước giường 2 thị vệ còn chưa kịp phản ứng, đã bị hắc xuất thủ chế trụ.

Hắc y nhân nhìn trên giường vẫn hôn mê Hoa Trầm Hương, hừ lạnh 1 tiếng, vì thận trọng để, hắc vẫn là xuất thủ điểm huyết ngũ Hoa Trầm Hương, dùng chân đưa hắc 1 khóa, 1 người bối ở trên lưng của hắc, như là nhẹ tựa như ko có gì, ko chút nào ảnh hưởng hắc thân pháp tốc độ.

Hắc y nhân đi ra khách sạn thời gian, hoàn trả đầu liếc mắt nhìn trạm dịch, tro miệng thổi mắng 1 câu- Đầu là 1 đám thùng cơm!

Lấy hắc siêu cao thân thủ, thị vệ tuần tra ban đêm, thật cao thành tường, tro mắt hắc đều như ko có gì, võ nghệ cao cường coi như là chuyện bình thường.

Rất nhanh, hắc liên đi tới rừng cây ngoài thành, bàn tay nhập tro miệng phát ra 1 tiếng kêu nhỏ, nhất thời có 1 bóng người chui ra- Bang chủ, hàng tới tay sao?

Hắc y nhân hừ lạnh- Ít nói nhảm, xe ngựa đâu?

— Liền ở phía trước.

— Dẫn đường!

— Tuân lệnh!

Tới chỗ xe ngựa, hắc y nhân tiến vào thùng xe, đem Hoa Trầm Hương hướng trường kỷ thượng ném, lạnh giọng hạ lệnh- Đi mau! Nhất định phải ở trước buổi trưa đem hàng giao đi.

— Thuộc hạ tuân mệnh!

Xe ngựa cấp tốc hướng phía phương hướng Thương Ngô quốc chạy đi.

Theo đêm tối đi tới lúc mặt trời lên cao, xe ngựa rớt cuộc vào Vu Tinh thành, chạy nhanh đến 1 nhà đại viện môn.

Ngừng lại.

Kia hắc y người bịt mặt chẳng biết lúc nào đã cởi hắc y trên người, thay 1 thân xanh đen sắc y, tóc dùng dây cột tóc cùng sắc buộc, nguyên bản dùng cái khăn đen che mặt cũng đã lộ đi ra, hé ra khuôn mặt thư sinh trắng nõn trung niên.

Trung niên nam đi tới đại cửa viện, nhẹ tay thủ sẵn trên cửa đồng, nặng 2 nhẹ tam gõ ngũ hạ, đại môn lập tức “Két” 1 tiếng mở ra.

Hắc hướng cái kia thuộc hạ vẫy vẫy tay, người nọ cấp tốc đem Hoa Trầm Hương bồi trên vai thượng, cùng đi vào, ko cần thiết chỉ chốc lát, liền có người đi ra đem xe ngựa đuổi đi, 4 phía tất cả lại khôi phục yên lặng.

1 lão gia nhân đóng cửa đại môn, ko tiếng động dẫn dắt trung niên nhân đi vào tro, thẳng đi tới 1 sương cửa phòng, ở trên cửa phòng gõ mấy cái, bên tro truyền ra 1 tiếng thanh thúy thanh âm- Tiến vào!

Trung niên nhân làm cho thuộc hạ đem người thả ở trên giường, liền phất tay làm cho hắc lui ra, chính mình thì đi tới phía sau cái kia nữ nhân đứng ở phía trước cửa sổ đưa lưng về phía hắc, lạnh giọng nói- Hàng tại hạ đã đưa đến, thỉnh cô nương nghiệm hàng, nghiệm hàng xong, tại hạ cũng tốt lấy tiền rồi đi.

Nữ nhân nhẹ nhàng xoay người lại, trên khuôn mặt che lụa trắng, khảm nạm 1 đôi mắt như trân châu đen, lúc này, nàng nhìn hướng trung niên nhân tro ánh mắt ko chứa nửa điểm cảm tình, đồng dạng lạnh lùng nói- Thân bang chủ, người yên tâm đi, chỉ cần là hàng thật, tiền tự nhiên ko thể thiếu phần của người.

Nói xong, nàng thẳng đi tới trước giường, nhìn kia trương tuần nhan chính mình thiên tư vạn chủng, 2 tay khẽ vuốt đi tới, thiem chà 1 cái, ở lúc ko có phát hiện dịch dung dấu vết, này mới thực sự thở dài 1 hơi, hắc vẫn là trở lại bên cạnh nàng.

Quay đầu lại, tro mắt nàng có chút tiểu ý- Thân bang chủ quả nhiên thân thủ rất cao, thể nhưng tài năng ở dưới cao thủ trọng trọng phòng bị bắt hắc lên đem ra, cũng ko thẹn ta bỏ này 12 vạn ngân. Ta chuẩn bị 1 chút rượu nhạt, đến, ta mời Thân bang chủ 1 chén, chúc chúng ta lần đầu tiên hợp tác khoái trá!

Thân Bình Minh 2 tròn mắt nhú lại, trên mặt lộ ra nhàn nhạt mỉm cười- Cô nương khách khí, rượu tất sẽ ko uống, cô nương vẫn là vội vàng tính tiền đi!

Nữ nhân nũng nịu cười khê, vén rụng cái khăn che mặt, hé ra như khói nhẹ bao phủ bàn tuyết mỹ dung nhan, cứ như vậy ko chút nào để phòng lộ ở tại trước mặt Thân Bình Minh, nhìn thấy Thân Bình Minh tro nháy mắt như bị định thân pháp định trụ, lúc 2 tròn mắt trố chặt ở mặt mình ko tha, nữ nhân vừa cười, nhẹ nhàng dựa vào ở trên cánh tay Thân Bình Minh, nũng nịu nhẹ ngữ nói- Thân bang chủ, ta thích nhất chính là người võ công cao cường, ko biết Thân bang chủ có chịu hay ko tiếp tục cùng ta hợp tác?

Trước ngực đầy đà vô tình hay cố ý liếm cánh tay Thân Bình Minh, Thân Bình Minh chỉ cảm thấy có 1 luồng điện lưu đang từ trên cánh tay truyền thấu đến đầu óc của hắc, chính đánh thẳng vào lý trí của hắc,

kia mềm mại lời nói nhỏ nhẹ, giống như là ma âm xuyên não, làm cho hần cuối cùng 1 tia lý trí cũng biến mất dài tẫn.

Hần rốt cuộc nhin ko được dụ hoặc, quay người lại, đem kia ôn hương nhuyễn ngọc chủ động dựa vào bắt đầu ôm vào tro ngực, 1 cúi đầu, liền hôn lên môi nữ nhân.

Nữ nhân chủ động ôm lấy vai hần, khẽ nhếch khai đàn miệng, tùy ý hần đầu lưỡi xông tới, cùng của nàng tiểu đình hương dây dưa.

Tro lòng của nàng đang ở đếm ngược: Thập, cửu, bát, thất. . . Tam, nhị, nhất, khi nàng đếm tới nhất, Thân Bình Minh thân thể mềm ngã xuống, ko còn nhúc nhích.

Nữ nhân ngồi xổm người xuống, nhìn Thân Bình Minh kia trừng lớn 2 tròng mắt, cười lạnh nói- Người ta nói chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu! Người cũng coi như ko có nhục khi xưng hào nhĩ hảo sắc quý, hạ cả đời, cần phải thu liễm 1 chút.

Nói xong, nàng từ tro ngực lấy ra 1 bình nhỏ, mở ra nắp bình, đem bên tro dịch thể ngã vào trên người Thân Bình Minh, 1 trận khói nhẹ bốc lên, Thân Bình Minh thi thể nhất thời hóa thành 1 bãi nước đen.

Nữ nhân cười cười, đang muốn xoay người lại, liền nghe đến phía sau truyền đến 1 câu mang theo đau lòng nói- Khinh Yên, người thế nào biến thành cái dạng này? (Cảm ơn nàng Vũ nhi đã giúp đỡ, ta sẽ sửa cái tên Trầm Khôi Nhẹ thành Thẩm Khinh Yên)

Cái chai tro tay “Bá” 1 tiếng phũng rơi ở dưới đất.

Cái chai lý thạch dư dịch thể văng đến trên đùi của nàng, Thẩm Khinh Yên còn ko có cảm giác được đau đớn, nhất thời cảm giác trên đùi thấp 1 đoạn, cả người mất đi cân đối, bỗng nhiên ngã ở dưới đất, hảo có chết hay ko, vừa lúc rụng đến tro vũng nước đen kia.

1 cổ rất nhỏ “Tư tư” tiếng vang, Thẩm Khinh Yên nhìn tới thân thể của mình bắt đầu từng chút từng chút hư thối, lập tức hoảng sợ hô lên- Trầm Hương, Trầm Hương, mau cứu ta! Van cầu người, mau cứu ta!

Hoa Trầm Hương đóng chặt mắt- Khinh Yên, trời làm vậy, có thể thứ cho; tự làm vậy, ko thể sống.

Nói xong, hần bối quay người sang.

Thẩm Khinh Yên kia trương mỹ lệ mặt tro nháy mắt trở nên dữ tợn đứng lên, thê lương gào thét nói- Hoa Trầm Hương, dù cho ta chết, ta cũng sẽ ko bỏ qua người, ta sẽ hóa thành lệ quỷ, cả ngày lẫn đêm quần quít lấy người, vĩnh viễn cho người ko được sống yên ổn. . .

Câu nói sau cùng nói xong, nàng cả người cũng rốt cuộc hóa thành 1 bãi nước đen, hài cốt ko còn.

Chuyển vần, khó chịu báo ứng, đây là nàng Thẩm Khinh Yên báo ứng a!

Nhưng vào lúc này, đại môn bị người xông khai, vào cũng ko phải người Thẩm Khinh Yên, mà là 1 trung niên tướng lĩnh uy phong凛凛 liệt.

Hần vừa vào cửa liền quỳ xuống- Thuộc hạ cứu giá chậm trễ, xin hoàng thượng thứ tội!

— Đứng lên đi!- Hoa Trầm Hương phát phát tay, trầm giọng hỏi- Mộc Vân, ở đây tất cả đều xử lý tốt?

Mộc Vân chấp tay trả lời- Hồi hoàng thượng, ở đây mọi người đã toàn bộ giam, chờ áp tải quân doanh sẽ hậu xử trí.

— Rất tốt! Hiện tại tro quân doanh có điểm khác thường? Bát vương gia còn đang làm gì?

— Hồi hoàng thượng, Bát vương gia chính chung quanh đang tìm Bát vương phi, những chuyện tình khác, mặt tướng còn tạm thời có thể ở không chế.

— Rất tốt! Đi, chúng ta rút quân về doanh, mang theo kị binh nhẹ tinh binh, chúng ta đi nghênh tiếp hoàng hậu nương nương về nước.

— Tuân mệnh!

— Mộc tướng quân, chúng ta đợi lâu như vậy, hoàng hậu nương nương thế nào còn chưa tới a?

1 phó tướng nhỏ giọng hỏi Mộc Lôi, lại đem đến Mộc Lôi 1 cái mắt lạnh, kia dũng tướng nhất thời ko dám lại lên tiếng, tro lòng lại phỉ ngừ, ta bắt quá chính là muốn nhìn 1 chút hoàng hậu nương nương danh khuynh thiên hạ rốt cuộc trường cái dạng gì sao? Thế nhưng có thể làm cho hoàng thượng bỏ qua toàn bộ hậu cung, làm cho thân là thiên tử lại tình nguyện trở thành 1 tro của nàng đông đảo phu quân, toàn bộ tro quân doanh, ôm như vậy lòng hiếu kỳ cũng ko chỉ hần 1.

Đúng vào lúc này, đại lộ kia tức khắc rốt cuộc chậm rãi xuất hiện bóng dáng 1 đoàn xe, tiệm đi tiến gần, Hoa Trầm Hương cũng nhin ko được nữa trì mã chạy vội lao tới.

Nhìn chủ tử đều ra roi thúc ngựa xông tới, Mộc Vân chờ người kia còn dám chậm trễ, vội vàng vỗ ngựa thối, cả đám cấp tốc đuổi theo.

_ Thất...

Song phương nhân mã mặt đối mặt đứng lại, Hoa Trầm Hương cười vang chấp tay đón chào- Trầm là tới đón hoàng hậu, hoan nghênh hoàng hậu của trẫm về nước.

Tần Thiếu Dương mặt như nhau dĩ vãng băng lãnh, cùng Hoa Trầm Hương liếc mắt nhìn nhau, gật gật đầu chấp tay đáp lễ- Thiếu Dương bái kiến hoàng thượng! Thỉnh hoàng thượng sảo chờ 1 lát, Thiếu Dương đi bẩm báo công chúa 1 tiếng.

Bọn họ mặc dù là bằng hữu, là tri kỷ có thể giúp bạn ko tiếc cả mạng sống, nhưng loại này cảm giác đưa dê vào miệng cạp, hãy để cho Tần Thiếu Dương cảm giác được 1 tia ko vui, nhưng cũng ko thể ko dựa vào lễ hành sự.

Tần Thiếu Dương giục ngựa tới bên cạnh xe ngựa Quân Phi Vũ, cung kính bẩm báo- Khởi bẩm công chúa, hoàng thượng Thương Ngô quốc thân tự tới nghênh tiếp công chúa đại giá! Chính ở tiền phương chờ.

Quân Phi Vũ lập tức theo trường kỷ thượng xoay người đứng lên, 1 chút chui ra, về mặt kinh hỉ hỏi- Thật vậy chăng? Trầm Hương thực sự ko có việc gì? Ta đi xem!

Nói xong, liền ko nói lời gì nhảy xuống đất, nàng nhưng thật ra 1 chút việc cũng ko có, lại sợ đến nam nhân xung quanh nhanh thanh gương mặt, nhìn thấy nàng đang mang thai thân ảnh hướng phía Hoa Trầm Hương chạy vội mà đi, cũng nhin ko được than nhẹ 1 tiếng, đều nhanh làm nương người ta, sao còn tượng cái oa nhi ko lớn lên như nhau đây?

Hoa Trầm Hương xa xa liền nhìn thấy Quân Phi Vũ hướng hần phi chạy vội tới, sợ đến hần lập tức nhảy xuống ngựa, mồ hôi lạnh chảy ròng, đầu ngón chân điểm nhẹ mấy cái, người đã bay đến trước mặt nàng, đem nàng lăm ở tại tro lòng, tâm còn đang vì nàng lỗ mãng mà kinh hoàng.

_ Tiểu Vũ, ngươi muốn hù chết ta sao? Bụng đều lớn như vậy, còn dám chạy? Vạn nhất ngươi có chút sự gì, ai tới phụ này trách?- Hoa Trầm Hương nói xong, ánh mắt sắc bén đảo qua theo sát mà đến trên người Tần Thiếu Dương hộ giá.

Tần Thiếu Dương hộ giá tự biết đuối lý, mỗi người rũ xuống con người ko nói lời nào.

Quân Phi Vũ nhẹ đập 1 cái Hoa Trầm Hương, nũng nịu nhẹ thẹn nói- Được rồi, ngươi cũng đừng trách bọn họ, đều là lỗi của ta có được ko? Là ta quá nóng ruột thấy ngươi thôi!

Hoa Trầm Hương bắt đắc dĩ nhìn nàng- Ngươi nha, thật bắt ngươi ko có biện pháp! Đi, ta cùng ngươi ngồi xe.

Nói xong, 1 xoay người liền đem nàng bế lên, trực tiếp lướt qua vẻ mặt băng lãnh Mạch Thiên Hàn, về tới trên xe ngựa, vẫn đang đem nàng chăm chú ôm vào tro ngực, 1 khắc cũng ko chịu đem nàng buông.

_ Thiên Hàn, khởi giá đi!

Đương lúc xe ngựa chậm rãi lái vào phủ thành chủ Vu Tinh thành, mọi người hô to- Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế! Hoàng hậu nương nương kiên tuối thiên kiên tuối!

Hoa Trầm Hương vẫn là ôm Quân Phi Vũ xuống xe, hần thật hận ko thể cứ như vậy ôm cả đời cũng ko buông tay.

Nhìn dưới đất mọi người quỳ măn đầy đất, khuôn mặt tuấn tú tro nháy mắt hồi phục uy nghiêm- Bình thân!

Cúi đầu thời gian, hẩn lại là vẻ mặt ôn nhu- Tiểu Vũ, tạm thời để cho người thanh lý 1 chút phủ thành chủ, tạm thời ủy khuất tại đây ở thượng 1 đêm, chúng ta lại hồi kinh.

Quân Phi Vũ nhợt nhạt cười- Ko có việc gì! Chỉ cần có các người ở bên cạnh ta, ở nơi nào ta đều ko sao cả.

Nghe được Quân Phi Vũ tro lời nói “Các người”, Hoa Trầm Hương cắn răng ở bên tai nàng nói nhỏ 1 câu- Tiểu Vũ nhi, tới Thương Ngô quốc, người hoàng hậu nương nương này có thể hay ko cho trẫm 1 chút mặt mũi?

Quân Phi Vũ ăn cười nói- Ta là có thể cho người mặt mũi, sợ rằng có vài người ko vui nga!

Hoa Trầm Hương theo tầm mắt của nàng nhìn lại, quả nhiên thấy ~ nhiều song mang theo sát khí 2 tròng mắt chăm chú khóa ở trên người của hẩn, làm hẩn lá gan phát lạnh, chỉ có đem tiểu giai nhân tro lòng ôm càng chặt hơn, rất sợ sau 1 khắc liền bị người khác cướp đoạt đi.

101. Q.1 - Chương 101: Sinh Oa

Thư phòng Vu Tinh thành thành chủ đại nhân, lúc này đã bị Hoa Trầm Hương toàn bộ chiếm lĩnh, ở phía sau, thành chủ đại nhân chỉ có thể cùng Lãnh Nam như nhau, trở thành người giữ cửa.

Mọi người dựa vào tân nói tư ngồi, Quân Phi Vũ cùng Hoa Trầm Hương ngồi ở thượng thủ, Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, Trình Nhất Dao ngồi phía bên trái (Lấy tả vi tôn), Tần Thiếu Dương, Ôn Dịch Nho, Lãnh Vô Tà đều chưa được chính danh nam nhân thì ngồi ở phía bên phải, Mộc Vân tướng quân thì tay cầm chuôi dao, đích thân đứng ở Hoa Trầm Hương trái 1 thước chỗ. (Cách 1 thước)

Long Dạ Tinh vì chộc giận Quân Phi Vũ, thả đã nói rõ thanh trừ hẩn vào cung chọn phu tịch, cố vẫn chưa cho hẩn liệt vị. (Mặc dù đã mất tư cách nhưng cũng ko đến nỗi ko cho chỗ ngồi)

Nhìn mọi người đã ngồi vào chỗ của mình, Quân Phi Vũ ánh mắt rơi vào trên người Ôn Dịch Nho- Lần này sự tình có thể thuận lợi giải quyết viên mãn, bản cung sẽ trọng thưởng Ôn ngự y, như nếu ko phải Ôn ngự y làm cho hoàng thượng trước lúc bị bắt tỉnh lại, sợ là chúng ta tro khoảng thời gian ngắn còn thoát ko được khôn. Ôn ngự y, người nói đi, nghĩ muốn cái gì? Bản cung nhất định tận lực thỏa mãn người!

Ôn Dịch Nho đứng dậy hoàn lễ, buông xuống 2 tròng mắt nói- Vi thần có thể hay ko trước ghi nhớ này công đức, ngày khác lại hưởng công chúa đòi hỏi tưởng thưởng?

Quân Phi Vũ cười khê- Ôn ngự y thật ko chỗ nào cầu? Nếu thật sự là như thế, kia bản cung đã có thể thiếu Ôn ngự y 2 cái nhân tình. Được rồi, sẽ theo của người ý đi! Công trước ghi nhớ, sau này lại thưởng.

Nói xong, nàng cặp kia ngập nước đôi mắt sáng lại hàm chứa tiểu ý quét chúng nam liếc mắt 1 cái, tiếp tục nói- Lần này ngoại trừ Ôn ngự y, còn có Thiên Hàn, Nham Ngạo, Nhất Dao, cùng với Thiếu Dương cùng Vô Tà đều ko thể ko có công, bản cung cũng đều cho các người ký thưởng 1 công. Chờ hồi kinh báo cáo nữ hoàng bệ hạ hậu, sẽ cho các người ngày khác phát thưởng. Đương nhiên, chúng ta bây giờ còn có 1 nhiệm vụ, nếu Long Dạ Tinh ko phải nội gian, chúng ta đây phải đem cái kia nội gian cấp bắt được đến.

Hoa Trầm Hương đột nhiên nói- Ko cần tra xét, người này ta biết là người nào.

__ Ai?- Mấy tiếng câu hỏi đều xuất hiện.

__ Thẩm Khinh Ba.

Quân Phi Vũ sững sốt- Dĩ nhiên là hẩn? Nhưng hẩn ko phải đã lưu vong tái ngoại, gian tế lại thể nào lại là hẩn? Hẩn ở nơi nào?

Hoa Trầm Hương lạnh lùng nói- Mộc Vân, đi đem người áp tiến vào.

__ Tuân mệnh!

Mộc Vân cấp tốc lui ra, ko cần thiết chỉ chốc lát, liền áp 1 người tay chân mang liêu (Mấy cái miếng gỗ công tay chân dành cho trọng phạm ngày xưa) đi đến- Hoàng thượng, phạm nhân đã đưa đến.

Quân Phi Vũ nhìn trước mắt này tóc tai mất trật tự, nam nhân vẻ mặt râu quai nón, cùng ngày đó nàng gặp qua nam nhân rất ôn nhuận tú hoàn toàn là 2 người, nàng nghiêng đầu nhìn về phía Hoa Trầm Hương- Hoàng thượng, người xác định hẳn là Thẩm Khinh Ba?

— Ko sai! Đây chính là hắn, là Thẩm Khinh Ba cải trang giả dạng, hiện tại tên của hắn gọi là Thác Bạt Tuyết Ngân- Hoa Trầm Hương thứ nhất có chút đau lòng nhìn Thẩm Khinh Ba, thứ 2 chính là vẻ mặt bất tuân giận trừng mắt hắn.

— Thác Bạt Tuyết Ngân?- Quân Phi Vũ lăm bầm nhớ kỹ tên của hắn, nhìn cặp kia con người phun lửa giận Thẩm Khinh Ba, nhẹ giọng hỏi- Thẩm Khinh Ba, ngươi là muốn tuyết hận, cho nên mới thủ tên này sao?

Thẩm Khinh Ba 1 đôi lợi con người hung hăng trừng hướng nàng, nói liên tục ngữ khí cũng là tàn bạo- Ko sai! Ta cải trang trang điểm thay đổi thân phận, chính là vì tìm người báo thù rửa hận, nếu như ko phải là bởi vì ngươi, Thẩm gia chúng ta sẽ ko rơi xuống ruộng đồng như vậy.

— Vốn cho là chúng ta tỷ đệ lưỡng làm nhiều như vậy công phu, đủ có thể rửa sạch tiền sử, nhất cử đem bọn người này một đôi cẩu nam nữ đưa lên Tây Thiên, chỉ cần các người chết, Thương Ngô quốc lại lập tân hoàng, tỷ của ta là có thể trở thành hoàng hậu, chúng ta Thẩm gia cuối cùng sẽ lại phong cảnh đứng lên. Thật ko ngờ, tai họa di ngàn năm, chúng ta lại vẫn là giết ko được các người, cuối lại vẫn là rơi vào tay các người, ta nhận mệnh! Ta Thẩm Khinh Ba dám làm dám chịu, muốn chém muốn giết, liền tùy các người, ta ko còn gì để nói.

Quân Phi Vũ mãi mang thương hại nhìn hắn, lắc đầu, nhẹ giọng than thở- Thẩm Khinh Ba, ngươi có biết hay ko, lần này hoàng thượng đến Phượng Hoàng quốc, đã cùng bản cung nói qua, hắn muốn dỡ xuống hoàng vị cấp Bát vương gia, chính mình thì đến Phượng Hoàng quốc đi theo ta. Chỉ tiếc, các người thật sự là quá nóng lòng!

Quân Phi Vũ những lời này nói ra, ko chỉ Thẩm Khinh Ba sửng sốt, ngay cả Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo hộ giá cũng lấy ánh mắt bội phục nhìn Hoa Trầm Hương, thật ko ngờ, hắn thế nhưng chịu vì Phi Vũ làm được loại tình trạng này, thế nhưng thật ra là người chỉ chọn giai nhân ko yêu giang sơn!

So sánh với, bọn họ tựa hồ so với hắn trả giá ít nhiều lắm.

Hoa Trầm Hương hướng Mộc Vân phát phát tay- Dẫn hắn đi xuống! Chờ xử quyết!

Mộc Vân tay vừa mới khấu thượng vai Thẩm Khinh Ba, Thẩm Khinh Ba đột nhiên dùng sức bỏ qua, muốn xông lên phía trước, lại bị Mộc Vân cấp tốc điểm mềm huyết, trá ngã xuống dưới đất, chỉ có hắn thê lương thanh âm ở ko gian kia quanh quẩn- Hoa Trầm Hương, tỷ tỷ của ta đâu? Người đem tỷ tỷ của ta thế nào? Người nói a! Người nói mau a!

Hoa Trầm Hương nhàn nhạt nói- Lời này, trẫm cũng đang muốn hỏi người đây? Tỷ tỷ người giấu ở nơi nào? Chúng ta chính chung quanh tìm nàng.

Thẩm Khinh Ba yên lặng nhìn hắn, thống khổ lắc đầu- Ko! Người nếu có thể đem ta tìm ra, khẳng định liền đã có tin tức tỷ tỷ của ta.

Thẩm Khinh Ba nói đến đây, đột nhiên quỳ xuống, lấy vô cùng trác vi phương thức dập đầu đầu- Hoàng thượng, thảo dân van cầu người, cầu người buông tha tỷ tỷ của ta đi! Van cầu người, nàng cũng là quá yêu người, hành động của người lại làm thương tổn nàng, cho nên nàng mới có thể mất đi lý trí làm ra việc ngốc van cầu người, buông tha nàng đi!

— Mộc Vân!

Hoa Trầm Hương lạnh giọng vừa quát, Mộc Vân lập tức đem Thẩm Khinh Ba kéo ra.

Quân Phi Vũ nhìn thấy Hoa Trầm Hương hướng nàng gật gật đầu, liền đối với chúng nam nói- Được rồi! Đại gia cực khổ nhiều ngày như vậy, hôm nay sự tình cuối cùng cũng cáo 1 đoạn rơi, đêm nay ở chỗ này mọi người khỏe hảo nghỉ ngơi 1 đêm đi!

Hoa Trầm Hương lại gọi Vu Tinh thành thành chủ, làm cho hần an bài mọi người đi ngủ, mà Quân Phi Vũ, đương nhiên theo sát hần ở tại cùng nhau.

Hoa Trầm Hương biết Quân Phi Vũ tro lòng còn có rất nhiều nghi vấn, nhưng có chút lại liên quan đến tôn nghiêm hần Thương Ngô quốc, cũng tức là tôn nghiêm của hần, vì thế lúc này mới ý bảo nàng làm ọi người lui ra, tro đó nguyên do hần chỉ giải thích cho nàng 1 người nghe.

Hoa Trầm Hương lại cẩn thận sai người đưa tới nước nóng, tự mình hầu hạ nàng tắm rửa, khi hần vì thô bàn tay to nhẹ vỗ về thượng nàng da thịt nõn nà non mềm, 1 cỗ điện lưu ở 2 thân thể của con người nội loạn lủi, thân thể mỗi cái bộ phận, đều ko tự chủ được rung động.

Lâu chưa thụ nam sắc Quân Phi Vũ, vì ngẩng đầu lên, đôi mắt sáng thu ba, mềm mại đáng yêu bách chuyển, thấy Hoa Trầm Hương tâm viên ý mã, nguyên bản cố gắng tâm tình bị đè nén, tro nháy mắt bộc phát ra đến.

— Vũ nhi, có thể chứ?- Thanh âm của hần sần sật, mang theo đặc biệt gọi cảm vị đạo.

Quân Phi Vũ gật đầu cười, hướng hần đưa tay ra- Đến đây đi! Bồi ta!

Hoa Trầm Hương tuần nhan lập tức nhạc khai hoa, tam hạ 2 cái bả chính mình y phục trên người, sợ làm bị thương bụng của nàng, nguyên bản nôn nóng động tác tro nháy mắt lại trở nên cẩn thận từng li từng tí, nhẹ nhàng bước vào tro thùng tắm cực lớn, 1 chút đem Quân Phi Vũ kia trần truồng thân thể ủng tiến tro lòng.

Lôa trình tương đối dưới, cho dù người là thánh tăng sợ cũng cầm giữ ko được, hướng chi là tích muốn đã lâu chưa tiết Hoa Trầm Hương, kia còn cấm nại được.

Nhưng hần coi như là chính mình ghen xuất mồ hôi, vẫn là cẩn thận lại ôn nhu cầm mặt Quân Phi Vũ, từng chút từng chút hôn xuống, 1 bên hôn, 1 bên đem nàng ôm ngồi ở trên đùi của mình, đem của mình kiên quyết thẳng để ở ngọc cửa của nàng, nhẹ nhàng liếm.

Cảm giác được dưới thân truyền đến khác thường, Quân Phi Vũ phát ra tinh tế rên rỉ, kia như mèo hừ bàn ngâm tiếng kêu, càng làm cho hần mồ hôi cuồn cuộn xuống.

— Tiểu Vũ, ta ko nhịn được, có thể chứ?

Quân Phi Vũ kêu lên 1 tiếng đau đớn, rõ ràng cũng đã vào 1 nửa, tưởng được nàng đều khó chịu, lúc này còn hỏi nàng có thể chứ? Nàng còn có thể nói ko sao?

Nàng hôn đôi liếc hần 1 cái, xấu xa cười, thân thể hơi đi xuống 1 áp, liền đưa hần nóng rực toàn bộ nuốt hết, còn cố ý cọ xát ma, nhạ được Trầm Hương kêu rên liên tục.

— Tiểu Vũ, người quả thực mau muốn mạng của ta! Người biết ko có thể quá kích thích, người còn dùng phương thức như thế dẫn dắt ta!

Hần oán hận cắn 1 chút môi của nàng, nhẹ nhàng đi xuống, cúi đầu khê cắn nàng hồng lồi trước ngực, 1 bên đem trên người rất chậm rãi đi lên.

Nơi riêng tư truyền đến kia tô tô cảm giác từ bên tai, chỉ cảm thấy như là có 1 con rắn ở bên tro chui, gãi, chính là làm cho nàng tựa như ko chiếm được thống khoái, Quân Phi Vũ khó nhịn lắc lắc thân thể, kiều hừ- Tướng công, người lực mạnh 1 điểm...

Hoa Trầm Hương chỉ cảm thấy bụng dưới nhiệt lưu càng sâu, cảm thanh âm nói- Ta sợ làm bị thương đứa nhỏ.

— Cái tư thế này ko sợ, ta nếu ko thích, lập tức nói cho người biết, có được ko?

— Hảo!

Hoa Trầm Hương chỉ cảm thấy thân thể lửa nóng bị của nàng chặt trất bao vây, càng tượng muốn bạo tạc như nhau, hần rất muốn dùng sức, thế nhưng, nhưng lại cố gắng đè nén, bây giờ đạt được của nàng cho phép, rốt cuộc có thể sử xuất 8 phần lực, dùng sức rất nhập, lại chậm rãi rời khỏi, vòng đi vòng lại, 2 người tiếng kêu rên, theo hần luật động nhanh hơn, làm cho càng ngày càng vang.

1 phen mây mưa sau, Hoa Trầm Hương đem e rằng một lực Quân Phi Vũ tẩy sạch, trực tiếp ôm lên giường, lại giúp nàng đổi hảo y phục, lúc này mới đem nàng ôm thật chặt vào tro lòng, nghe trên người nàng hương khí, gần bó tướng ôi, bọn họ một mỗi mấy ngày, rất nhanh liền chìm vào mộng đẹp.

Sáng sớm hôm sau, Quân Phi Vũ theo tro lúc ngủ mơ tỉnh lại, vừa mở khai con người, liền phát hiện Hoa Trầm Hương đang ở si ngốc nhìn nàng.

Nàng hướng hân xinh đẹp cười- Đã nhìn bao lâu?

Hắn cũng cười- Ko bao lâu. Tiểu Vũ, thật muốn mỗi ngày đều như vậy cùng người cùng 1 chỗ, mỗi ngày ta cũng có thể ôm người đi vào giấc ngủ, nhìn người tỉnh lại, đây là nhất kiện bao nhiêu chuyện hạnh phúc a!

Nghe hân cảm khái, Quân Phi Vũ thân thủ ôm chặt hông của hắn- Nhân gia nói, tiểu biệt thắng tân hôn. Có lẽ đôi khi, chiếm được trái lại sẽ ko quý trọng, cũng là bởi vì chúng ta bây giờ chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, vì thế mỗi 1 lần cảm giác đều là như vậy bất đồng, mỗi 1 lần chúng ta đều có tâm cảm giác, vĩnh viễn sẽ ko nhàm chán đối phương, thường như vậy làm sao ko phải 1 loại khác hạnh phúc.

— Ko! Tiểu Vũ, dù ỗi ngày cùng người cùng 1 chỗ, ta cũng sẽ ko nhàm chán. Người là như vậy có tài hoa, với người cùng 1 chỗ, vĩnh viễn có tâm vui vẻ. Chúng ta lúc nhàn hà có thể đánh cờ, cũng có thể đánh đàn hát, sau này, còn có thể giáo con của chúng ta nhận tự thư bức tranh (Vẽ tranh dạy chữ), ta hiện tại mới hiểu người lúc trước tìm cách hướng tới điền viên cuộc sống, bây giờ mới thật cảm thấy đáng quý.

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng- Đúng vậy! Chúng ta thân là người hoàng gia, đều có cùng bất đắc dĩ, đều có cùng đích thân ko thể thoát khỏi vì thiên hạ này bách tính, Trầm Hương, người ko thể ko ngồi vững vàng này vị trí a! Lần này may là chúng ta bình yên vượt qua kiếp nạn, bằng ko, ta cũng ko dám tưởng tượng, 1 khi cho cái kia Bát hoàng đệ người ngồi trên hoàng vị, làm cho Thẩm Kinh Yên như vậy người 1 nhà tay cầm quyền cao nói, này Thương Ngô quốc sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

Hoa Trầm Hương trầm trọng gật gật đầu.

— Trầm Hương, người tính toán xử trí như thế nào bọn họ? Thẩm Kinh Yên đâu? Nàng dù gì cũng là vương phi Bát hoàng đệ người, nếu muốn xử trí nàng, người có phải hay ko còn muốn cố kỵ 1 chút mặt mũi Bát hoàng đệ?

— Nàng đã chết!

Quân Phi Vũ tro nháy mắt cả kinh ngồi thẳng lên- Cái gì? Đã chết? Chết như thế nào

Hoa Trầm Hương càng làm chuyện phát sinh ngày hôm qua nói 1 lần.

— Vậy sao người hướng người Bát hoàng đệ giải thích?

Hoa Trầm Hương khẽ thở dài- Ta chỉ có thể làm bộ ko biết, để hắn cho rằng Thẩm Kinh Yên mất tích đi!

— Kia Thẩm Kinh Ba đâu? Người lại là thế nào phát hiện Thẩm Kinh Ba đổi tên đổi họ kiêu trang điểm trà trộn vào kia hoạt động chọn phu?- Quân Phi Vũ lại hỏi.

— Người khả năng ko biết, Thẩm Kinh Ba vẫn thích Thẩm Kinh Yên, ko phải tỷ đệ thích, mà là giữa nam nữ thích. Hắn ngay cả đem chính mình trở thành là cái bóng của Thẩm Kinh Yên, nàng ở đâu, Thẩm Kinh Ba cũng nhất định sẽ ở nơi đó xuất hiện. Theo ngày hôm qua Thẩm Kinh Yên xuất hiện, ta liền biết, Thẩm Kinh Ba khẳng định đã ở Vu Tinh thành, nhưng hắn ở nơi nào đây? Liền tưởng đến vấn đề dọc theo con đường này, vì thế ta mới để cho người nhất nhất đi lọc qua người tro đội ngũ, cuối cùng đem Thẩm Kinh Ba cấp tìm được. Lần này, hắn thiếu chút nữa làm hại 2 chúng ta xem mất mệnh, ta tuyệt đối sẽ ko nhẹ tha hắn! Nếu hắn như vậy yêu Thẩm Kinh Yên, liền để cho bọn họ hạ hoàng tuyền làm bạn đi!

Quân Phi Vũ ko có lên tiếng nữa, chỉ là chăm chú ôm hắn.

2 người ôm nhau, lặng lẽ hừ vị loại này hạnh phúc ko tiếng động.

Cho đến ngoài cửa truyền đến Lãnh Nam bẩm báo- Hoàng thượng, ngài tỉnh chưa?

— Lãnh Nam, chuyện gì?

Hoa Trầm Hương biết, nếu ko có chuyện trọng yếu, Lãnh Nam sẽ ko dễ dàng quấy rầy hắn.

— Khởi bẩm hoàng thượng, Bát vương gia cầu kiến!

— Làm cho hắn chờ 1 chút, trăm lập tức tới!

— Tuân lệnh!

Ở thiên đình chờ đã lâu Hoa Trầm Ngọc, vừa nhìn thấy Hoa Trầm Hương đi ra, lập tức nghênh đón, khai môn kiến sơn địa hỏi- Hoàng huynh, Khinh Yên đâu? Khinh Yên ở nơi nào?

Nhìn Hoa Trầm Ngọc vẻ mặt tiêu tụy, Hoa Trầm Hương sắc mặt trầm xuống, nghiêm nghị nói- Lời này nên trăm hỏi người mới đúng! Ko phải trăm muốn nói người, người rồi cuộc là thế nào quản lý gia? Phu nhân nhà mình ko thấy, còn ko biết xấu hổ tìm đến trăm!

Hoa Trầm Ngọc cúi đầu- Hoàng huynh, thần đệ nghe nói hoàng huynh bắt Khinh Ba, vì thế. . . -Vì thế người cho là trăm bắt nàng?- Hoa Trầm Hương hừ lạnh- Nói thật, trăm thật đúng là muốn bắt nàng, đưa bọn họ tỷ đệ lưỡng cùng nhau đưa vào địa phủ, nhưng trăm phải ra người, 1 đều ko tìm được Thẩm Khinh Yên. Hoàng đệ, người này ko phải là lạt mềm buộc chặt chi tính đi?

Hoa Trầm Ngọc bỗng nhiên ngược mắt, có chút xa lạ nhìn hắn- Hoàng huynh, người làm sao sẽ nghĩ thần đệ như vậy?

Hoa Trầm Hương tro mắt hiện lên 1 tia buồn bã, thanh âm lại càng nghiêm khắc- Thẩm Khinh Ba cùng Thẩm Khinh Yên phạm tội lớn như thế, người thân là kỳ phu, có bao che chi ngại, sau này liền ở phủ vương gia tro kinh thành, ko có việc gì ko được phép đi ra. Nếu như ko còn chuyện khác, người liền lui ra đi!

Hoa Trầm Ngọc ko dám tin tưởng từng mắt- Hoàng huynh, người muốn giam cầm thần đệ?

Hoa Trầm Hương nhìn hắn, vẻ mặt trầm thống nói với hắn- Ngọc đệ, trăm vẫn coi người thân là đệ đệ đối đãi giống nhau, vốn dĩ ta đây đi Phụng Hoàng quốc, chính là muốn cùng Phi Vũ thương lượng việc đem hoàng vị tặng cho người, nhưng ta vạn vạn thật ko ngờ, các người sẽ như vậy nóng ruột muốn mạng của ta. Tới trước ám sát, lại mua chuộc ngự y, lộ thượng 1 lần lại 1 lần bố trí mai phục, này đó mưu kế liên trăm đều thán phục, nói cho trăm, các người là thế nào nghĩ ra được a?- Hoa Trầm Hương từng bước 1 hướng phía Hoa Trầm Ngọc ép tới, thẳng làm cho hắn ko thể lui được nữa, thẳng ngã ở ghế trên, vẻ mặt kinh sợ nhìn Hoa Trầm Hương nói ko ra lời.

Hoa Trầm Hương vẻ mặt lạnh lùng cười- Nói a! Tại sao ko nói? Vừa rồi ko phải rất lớn thanh sao? Ngọc, đệ, các người có phải thật hay ko đem ta đây là hoàng thượng trở thành ngu dại? Nghĩ đến người các tính kế, thiên y vô phòng, có thể lừa dối? Ta nhớ đã từng đối người nói, nhân sinh chính là 1 lần lại 1 lần đánh bạc, người đã hiện tại đã thua, thua cũng phải thua có tôn nghiêm, nên gánh chịu hậu quả, người nhất định phải gánh chịu được. Nếu ko phải nhìn người cùng trăm nhiều năm phân thượng, hành thích vua chi tội, trăm há tha cho người còn có mệnh ở?

Hoa Trầm Ngọc đột nhiên như là nhìn quái vật nhìn Hoa Trầm Hương, hú lên quái dị, liền hướng phía ngoài cửa xông ra ngoài.

Hoa Trầm Hương lại câu môi cười lạnh.

Hắn ôn nhu, thế gian này chỉ cấp 1 người, đó chính là Quân Phi Vũ.

Ở Hoa Trầm Hương luôn mãi khẩn cầu hạ, Quân Phi Vũ rồi cuộc đáp ứng cùng hắn hồi kinh lại ngôi ngóc 1 tháng.

Ngoại trừ Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo, người khác, đều ở Quân Phi Vũ yêu cầu hạ, do Trình Nhất Dao mang đội đi đầu về nước, Tần Thiệu Dương lại lấy Hoa Trầm Hương danh xưng bạn tốt, mặt dày mày dạn làm Hoa Trầm Hương ko thể ko đáp ứng hắn, cũng cùng bọn họ cùng nhau hồi kinh.

Nguyên bản hắn muốn thế giới 2 người, lại cũng vô pháp được đền bù mong muốn.

Nhìn Hoa Trầm Hương dọc theo đường đi thối thúi khuôn mặt tuần tú, Quân Phi Vũ dỗ hắn- Còn đang tức giận a? Ai, Trầm Hương, khốe mắt người có nếp nhăn nha! Còn như vậy phụng phịu, sợ rằng này nếp nhăn đều nhiều hơn người sắp chết.

Hoa Trầm Hương bắt đầu nhìn nàng một cái, thân thủ đem nàng lăm vào ngực lý, than nhẹ 1 tiếng- Tiểu Vũ, trầm chỉ là muốn với người đơn độc quá thượng mấy ngày, thế nào liền khó khăn như vậy đây!

Quân Phi Vũ tro lòng có chút chua xót khổ sở- Trầm Hương, xin lỗi! Là ta cho người chịu ủy khuất. KO bằng, người nạp nhiều mấy phi đi!

— Quân Phi Vũ!- Hoa Trầm Hương cắn răng giận trừng mắt nàng, thở gấp!

Nàng thế nhưng kê hấn đi tìm phi tử, có phải là hay ko hấn có phi tử, nàng sau này cũng ko cần lại đến nhìn hấn?

Quân Phi Vũ thật ko ngờ chính mình thương cảm 1 câu nói của hấn, thế nhưng làm cho hốc mắt hấn đều đỏ lên, sợ đến nàng vội vàng ôm lấy hấn, 1 tay giúp hấn thuận khí- Người đừng khí! Người cũng đừng cấp! Ta đây ko phải là ở đùa giỡn với người sao? Ta biết, người chỉ yêu 1 mình ta đúng hay ko? Được rồi, được rồi, ta đáp ứng người, cách mỗi nửa năm, sẽ tới đoàn tụ với người nửa tháng, có được ko?

Hoa Trầm Hương mặt đen lúc này mới dần dần chậm lại- Nửa năm? Ko được! Quá lâu?

— Kia 4 tháng?

— 3 tháng!

Quân Phi Vũ nhú nhú mày, nhìn thấy hấn lại trừng mắt, đành phải khuất phục dưới hấn uy hiếp, thỏa hiệp- Hảo thôi! 3 tháng liền 3 tháng!

Ở Hoa Trầm Hương si ngốc triền triền trung, Quân Phi Vũ ở hoàng cung Thương Ngô quốc làm nửa tháng hoàng hậu, mặc dù ko có chút phương tiện, nhưng nàng cũng cố gắng làm cho Hoa Trầm Hương ăn no, quá đủ nghiệm.

Ngay cả như vậy, lúc rời đi, Hoa Trầm Hương vẫn như cũ đỏ vành mắt.

Này từ biệt, lại phải thời gian thật dài mới có thể gặp nàng .

Trở lại Phượng Hoàng quốc, Tiêu Bạch cũng sớm tỉnh, Quân Phi Vũ cao hứng ôm hấn hôn rồi lại hôn, từ đó, đang lúc mọi người cường bức dụ dỗ dưới, Quân Phi Vũ bắt đầu đếm ngày an sinh đẻ.

Tháng 5, kia 1 dương quang xán lạn ngày.

Tro Phi Vũ cung, lúc này chính truyền ra từng tiếng tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết- A. . . Đau chết ta, ta ko sinh đâu! Ta sau này ko bao giờ muốn sinh nữa!

— Đều là các người này đó xú nam nhân gây họa, ô ô, hại ta thụ như vậy đặc tội. (Ko phải đều là chị tham lam mở đầu sao!- Milk)

— A a a. . .

Kinh khủng kia tiếng kêu, làm Tiêu Bạch cho nắm tay nàng thêm nỗ lực lên liền khớp ngón tay đều trắng bệch, Ôn Dịch Nho càng mồ hôi chảy ròng, thủ ở 1 bên nhìn, 1 bên hỏi bà mẹ Trình mỗ- Mỗ Đường, tại sao lâu như thế còn chưa có sinh?

Mỗ Trình Đường cũng là đầu đầy mồ hôi lạnh- Ôn ngự y, này thai vị bất chính (Hình như cái thai nằm bị lệch), nhưng như thế nào cho phải? Tiếp tục như vậy, ko biết công chúa có thể hay ko kiên trì được?

Quân Phi Vũ nghe được bọn họ đối thoại, lập tức nói- Ta có thể đánh được! Các người vội vàng nghĩ biện pháp, ko được, liền sinh mỗ.

— Sinh mỗ?

3 người bị này danh từ mới cấp hù được sửng sốt, Quân Phi Vũ cũng đang thêm 1 vòng đau bụng sinh trung bắt đầu khóc sảng, cắn răng mắng- Tiểu tử thôi, người nếu còn ko ra, ta sẽ để người tân trở lại địa phủ đầu thai đó.

Vừa mắng xong, Quân Phi Vũ liền cảm giác trên bụng bị người nặng nề mà đá 1 cước, nhện ko được càng “Ồi” thẳng gọi, rút ra 1 tay, trực tiếp nhẹ vỗ về bụng, rầm rì dõ- Tiểu tử thôi, mẹ người sắp bị người lấn qua

lăn lại được tắt thở, người nếu ko ra, chúng ta nương lương đều sẽ mất mạng. Ngoan ngoan, người mau ra đây đi! Tối đa người đi ra hậu, nương ko đánh cái mông người.

Quân Phi Vũ nói xong, chỉ cảm thấy bụng lại là 1 trận lăn, đột nhiên cảm giác bụng dưới 1 cỗ nhiệt lưu vọt xuống, vẫn quan sát đến nàng mỗ Trình Đường lập tức kinh hãi hô- Công chúa, mau! Mau dùng sức, đứa nhỏ đã ra, mau dùng sức! 1, 2, 3, dùng sức!

Quân Phi Vũ dùng sức đem kính toàn bộ sử khi đến phúc chỗ, hạ thể như là lướt qua 1 giòong nước ấm, đột nhiên liền cảm giác bụng vô ích, cả người nhẹ nhàng, thân thể ở nơi đó ko bị khống chế mà run lên, đầu óc lại rất thanh tỉnh.

Tiêu Bạch cho rằng nàng sợ hãi, chăm chú cầm 1 tay của nàng, nước mắt thẳng rụng- Vũ nhi, đừng sợ!

— Đứa nhỏ sinh! Sinh ra rồi!

Trình Đường vô cùng mừng rỡ giờ cao đứa nhỏ- Chúc mừng công chúa điện hạ, là 1 tiểu hoàng tử!

Ngay sau đó, nàng liền nghe được 1 tiếng trẻ con vang dội khốc lớn thanh, khoe môi hiện lên vẻ mỉm cười, vừa định cùng mỗ Trình Đường nói đem đứa nhỏ ôm cho nàng nhìn 1 chút, đột nhiên cảm giác 2 tròng mắt tối sầm, ý thức tro nháy mắt liền chìm vào tro bóng tối.

Mơ hồ trung, nàng tựa hồ nghe tới Trình mỗ ở sợ hãi lớn tiếng hô- Ko xong! Rong huyết, công chúa rong huyết!

102. Q.1 - Chương 102: Nhi Tử, Hảo Nhĩ Thần!

Đột nhiên, Trình mỗ sợ hãi lớn tiếng hô lên- Ko xong! Rong huyết, công chúa rong huyết!

— Cái gì?- 2 tiếng rống to hơn đồng thời lên tiếng.

Tiêu Bạch thân thủ vô khuôn mặt Quân Phi Vũ, khuôn mặt tuần tú trở nên tuyết trắng- Vũ nhi, người tỉnh tỉnh! Vũ nhi, gắng chịu đựng!

Ôn Dịch Nho nhìn kia tượng hệ thống cung cấp nước uống như nhau chảy máu, đồ tươi được làm cho hắn cảm thấy mê muội, nhưng hắn vẫn là dùng tay run rẩy lấy ra bao ngân châm, thân thủ lau 1 phen mồ hôi lạnh, cấp tốc nhắc lên y phục Quân Phi Vũ, cầm lấy ngân châm, xuất thủ như điện, cấp tốc thứ hướng đan điền của nàng, trung cực, thận du, tử cung chờ huyết, ko ngừng rút, đâm vào, niệp châm, theo thời gian trôi qua, Ôn Dịch Nho trên trán mồ hôi, cũng như mưa theo hắn thái dương chảy xuống dưới.

Tiêu Bạch khẩn trương được sắp sinh khí, tay hắn nắm chặt tay Quân Phi Vũ, ánh mắt lại nhìn chăm chăm Ôn Dịch Nho, nhìn hắn 1 đôi như ngọc bần ngọc thủ chính niêm 1 chỉ châm, ở Phi Vũ kia tuyết trắng bụng thượng chen vào nhỏ xuống, tâm cũng theo động tác của hắn, vừa lên 1 chút cấp khiêu.

Sắp xong châm, Ôn Dịch Nho lại lấy ra 1 dược hoàn đưa cho hắn- Tiêu Bạch, đây là thuốc cầm máu, mau cấp công chúa ăn vào.

Tiêu Bạch 1 khắc cũng ko dám chậm trễ, lập tức đem dược hoàn nhét vào tro miệng Quân Phi Vũ, lại uy nàng uống nước xong, lại làm cho nàng 1 lần nữa nằm xuống. Nhìn Trình mỗ ko ngừng ném máu bổ qua 1 bên, Tiêu Bạch nghe được tim của mình đang khốc rống.

Mà cái kia vừa sinh hạ đứa nhỏ, bị Trình mỗ gói kỹ đặt ở bên cạnh Quân Phi Vũ, nàng thì trở lại bên người Ôn Dịch Nho giúp hắn trợ thủ.

Tro khoảng thời gian ngắn, ai cũng ko cố thượng đứa bé này, toàn bộ lực chú ý đều tập trung vào trên người Quân Phi Vũ.

Đột nhiên, Tiêu Bạch nghe được 1 trận bi ba bi bô thanh âm, con mắt vừa nhìn, làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, đứa bé kia thể nhưng thân thủ nhéo nhéo lỗ tai Quân Phi Vũ, bi ba bi bô nói Anh ngữ, 1 đôi đen

nhánh ánh mắt nhìn chăm chăm khuôn mặt Quân Phi Vũ, tay nhỏ bé phẩn hồng buông lỏng tai, lại bò lên mặt của nàng, chậm rãi lấy hần tiểu thân thể, thế nhưng đem chính trương khuôn mặt nhỏ nhắn tiến đến trên mặt của nàng, vô cùng thân thiết liếm, làm như tự cấp nàng an ủi.

Tiêu Bạch thấy, đã yêu thương, lại là an ủi, nhìn Quân Phi Vũ kia trương trắng bệch được ko có 1 tia huyết sắc mặt, tro lòng chua chát khó nhin, cầm lấy tay nàng kề sát mặt của hần, lằm bằm nói- Vũ nhi, người nhìn thấy hài tử ko? Hần đang ở ngay cạnh người! Người mau đứng lên xem hần, sau này, đứa bé này của chúng ta nhất định là cái thông minh tiểu thần đồng.

Đứa bé kia như là có thể nghe hiểu lời của hần, thế nhưng vui tươi hơn hử cười lên tiếng, lại hướng về phía hần bi ba bi bô nói mấy câu Anh ngữ.

Tiêu Bạch vươn 1 tay, nhẹ nhàng phủ 1 chút mặt đứa nhỏ- Thật ngoan! Người phải cùng cha lay tỉnh lại mẹ người, ngàn vạn ko thể để cho nương ngủ quá lâu, hiểu ko?

Ko nghĩ tới, đứa nhỏ thế nhưng hướng hần đảo cặp mắt trắng dã.

Vẻ mặt như thế xuất hiện ở trên mặt 1 đứa nhỏ, thật sự là thật đáng yêu. Nếu ko phải hiện tại thời cơ ko đúng, đổi lại bình thường, Tiêu Bạch nhất định sẽ thoải mái cười to.

Nhưng bây giờ, hần lại cười ko nổi.

Phi Vũ chính giây giũa ở tử vong tuyến thượng, vì sinh đứa bé này, nàng thật là thụ tội lớn! Tiêu Bạch tro lòng cực kỳ bi ai được muốn khóc lớn, nhưng gắt gao đè nén, 2 tay nắm chặt tay Quân Phi Vũ, bắt lực run rẩy.

Hần cảm giác lúc này thời gian như chậm hơn dài hơn, thế nào sẽ lâu như vậy đây? Ôn ngự y thế nào còn ko có xong đây?

Hần thực sự rất muốn đi hỏi 1 chút Ôn ngự y, rốt cuộc lúc nào Vũ nhi mới có thể an toàn? Nhưng hần lại sợ chính mình sẽ quấy rầy Ôn ngự y, càng thêm trì hoãn thời gian chăm cứu.

Hần muốn làm bây giờ sự tình rất nhiều, thế nhưng, lại cái gì cũng ko thể làm!

Loại cảm giác này, làm cho Tiêu Bạch cơ hồ muốn điên mất.

Duy nhất làm cho hần may mắn chính là, những huynh đệ khác đều gốc ở bên ngoài, cũng may chỉ có hần vào được, bằng ko, lấy Nhất Dao tính nôn nóng, sợ rằng sẽ gấp đến độ lật ngã bàn huy hết. Bây giờ bọn họ toàn bộ chờ ở ngoài cửa, sợ rằng tro lòng cũng đã giống 1 loại hỏa thiêu đi?

Thế nhưng, hần ko thể đi ra ngoài!

Hiện tại hần ko biết thế nào đối mặt với bọn họ, ko biết nên thế nào nói cho bọn hần biết, Vũ nhi chúng ta chính bồi hồi ở tử vong tuyến thượng, còn ko biết có thể hay ko vượt qua cái cửa ải khó khăn này.

Thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, cuối cùng, hóa thành 1 câu khích lệ nói, theo tro miệng của hần nhỏ ra- Vũ nhi, người nhất định có thể! Người nhất định có thể chiến thắng tử thần, ta tin người!

— Vũ nhi, chúng ta đều đang chờ người, người mở mắt ra nhìn, cực cương của chúng ta nhiều đáng yêu, hần bộ dạng thật xinh đẹp, giống người rất nhiều nga, người phải nhanh tỉnh lại xem hần, biết ko?

Tiêu Bạch ko biết mình nói bao nhiêu, rốt cuộc, trên vai của hần truyền đến 1 cái chụp lại, vang lên bên tai thanh âm Ôn Dịch Nho- Tiêu Bạch, được rồi! Công chúa chỉ cần có thể tỉnh lại, liền vượt qua giai đoạn nguy hiểm.

Tiêu Bạch đứng lên, cùng Ôn Dịch Nho lẳng lặng đối diện .

Hần ở tro tròn mắt đen của Ôn Dịch Nho, thấy được của mình nửa mừng nửa lo, cũng nhìn thấy Ôn Dịch Nho kia biểu tình như trút được gánh nặng, chỉ cảm giác hốc mắt mình càng ngày càng trướng, càng ngày càng nóng, 1 cỗ kích động nhiệt lệ, liền theo hần ôn nhuận khuôn mặt chảy xuống.

Hần trương tay ôm lấy Ôn Dịch Nho, lằm bằm nói- Dịch Nho, cảm tạ người! Cảm tạ người lại cứu Phi Vũ 1 mạng.

— Ko cần cảm tạ! Tiêu Bạch, là do nàng phúc lớn mệnh lớn!

Ôn Dịch Nho cũng chăm chú hồi âm hần, hần hiện tại cũng cần 1 cỗ lực lượng đến chống đỡ chính mình.

Nhìn Quân Phi Vũ đã ổn định bệnh tình, hần có chút mê vông, tỉnh táo lại, mới ko ngừng mà ở mình hỏi tại sao? Ôn Dịch Nho, vì sao Quân Phi Vũ ở tối nguy nan thời gian, người vẫn là lựa chọn cứu nàng? Người ko phải vẫn muốn báo thù sao? Cơ hội tốt như vậy, người vì sao ko lợi dụng?

Chỉ cần người buông tay mặc kệ, ở vừa tình huống như vậy hạ, này tro cung, tuyệt đối ko có người có thể cứu nàng! Nếu như nàng đã chết, ko phải làm thỏa mãn nguyện vọng của người sao? Vì sao người muốn bỏ qua cơ hội thật tốt này? 1 lòng chỉ nghĩ đem nàng từ quỷ môn quan kéo trở về?

Hần như là thấy được Dịch Phi dương nanh múa vuốt hướng hần đánh tới, 1 câu lại 1 câu âm thanh động đất hồi hần, ca ca, người vì sao ko giúp ta báo thù? Vì sao? Vì sao???

Ôn Dịch Nho thống khổ nhắm 2 mắt lại, ko ngừng mà ở tro lòng gào thét: Ko! Dịch phi, ca ko phải là ko nguyện ý giúp người báo thù, mà là, công chúa thay đổi, nàng ko còn là trước đây cái kia phôi công chúa, ca ca, yêu nàng!

Cuối cùng 1 câu tro lòng nói, làm cho Ôn Dịch Nho hoàn toàn tỉnh ngộ, hần thế nhưng đã yêu nàng!

Ôn Dịch Nho hoảng hốt, rối loạn, hần bỗng nhiên đẩy ra Tiêu Bạch, mở cửa trực tiếp xông ra ngoài.

Tiêu Bạch có chút hiểu rõ nhìn hần thân ảnh biến mất, than nhẹ 1 tiếng.

1 mực ngoài cửa chờ Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu cùng Trình Nhất Dao thấy cửa phòng vừa mở ra, lúc Ôn Dịch Nho thân ảnh xuất hiện, tâm trạng đại hỉ, đang muốn tiến lên mở miệng hỏi, lại thật ko ngờ, Ôn Dịch Nho thế nhưng dùng sức giải khai bọn họ, 1 chút liên chạy vội ra.

Ôn Dịch Nho mặc dù đi, nhưng hần về mặt đáng vẻ kinh hoảng, lại khắc ở tro đầu các nam nhân.

Bọn họ cả đám kinh hãi đảm chiến đối diện, sau 1 khắc, liền đồng thời xông vào tro phòng.

Khi bọn hần nhìn thấy tro phòng bên kia giường xếp thành núi nhỏ máu đỏ (Mấy miếng đỏ vải dùng để cầm máu), cả đám sợ đến mở to 2 mắt nhìn, liền nói đều ngạnh ở nơi cổ họng, hỏi ko ra.

Đãi lúc tiêu hóa hoàn sự thật này, bọn họ đang muốn nói, Tiêu Bạch đã đánh thủ thế làm cho bọn họ im miệng, phát phát tay, nhẹ giọng nói- Ra ngoài nói đi!

Mới vừa đi ra ngoài cửa, mấy nam nhân liền đồng thời hỏi- Đại ca, Vũ nhi thế nào? Làm sao sẽ ra nhiều máu như vậy?

Tiêu Bạch ý bảo bọn họ yên tĩnh, nghe hần nói- Vũ nhi vừa khó sinh, xuất hiện dấu hiệu rong huyết, cũng may Dịch Nho cứu giúp được đúng lúc, mới bảo vệ được mệnh Vũ nhi!

Trình Nhất Dao nhăn lại mày kiếm, ko hiểu hỏi- Nếu Vũ nhi được cứu trợ, kia vừa nãy Ôn ngự y tại sao muốn vội vã chạy ra? Sợ đến chúng ta còn tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì.

Tiêu Bạch than nhẹ 1 tiếng- Chẳng lẽ các người cũng ko biết sao? Dịch Nho bởi vì Dịch Phi tử, tro lòng vẫn đối với Vũ nhi có khúc mắc, nếu như hần muốn báo thù rửa hận, vừa nãy chính là 1 tuyệt hảo cơ hội, nhưng hần lại chẳng những ko có báo thù, còn cứu Vũ nhi, chờ hần tỉnh táo lại, suy nghĩ cẩn thận, khả năng nhất thời ko tiếp thụ được tâm ý của mình, cho nên mới cảm thấy xấu hổ vô cùng, cảm giác có lỗi với Dịch Phi đi!

Quân Thiên Hựu lo lắng nói- Kia Ôn ngự y ko có việc gì đi? Đại ca, người cùng Ôn ngự y giao tình tương đối sâu, ko bằng người đi khuyên hần 1 chút đi!

Tiêu Bạch gật gật đầu- Trì 1 chút ta sẽ đi tìm hần giải thích tất cả, chờ Vũ nhi tỉnh sau này hãy nói đi!

Lúc này, Mạch Thiên Hàn đột nhiên nói- Đại ca, đêm nay làm cho ta gác đêm đi!

Tần Nham Ngạo lập tức phản bác- Ko được! Hôm nay nên đến phiên Tam đệ ta, Nhị ca, người vẫn là sớm 1 chút nghỉ ngơi đi! Có chuyện gì, ta nhất định sẽ thông tri trước tiên cho các người.

Trình Nhất Dao lớn tiếng nói- Ko được! Ta cũng phải nhìn Vũ nhi, nếu ko, ta khẳng định ngủ ko yên.

Quân Thiên Hựu lập tức phụ họa Trình Nhất Dao nói- Ta cũng vậy! Ko nhìn đến Vũ nhi thanh tỉnh, ta ngủ ko được.

Tiêu Bạch hừ lạnh 1 tiếng- Được rồi! Đừng dừng cãi cò, nghe ta an bài đêm nay ko cần về Xuân Phong lâu, lưu 1 người canh giữ ở trước giường, cái khác liên đều sống ở chỗ này tùy tiện nghỉ ngơi 1 đêm đi. Chờ Vũ nhi tỉnh, lại bắt đầu thay phiên hầu hạ nàng.

— Đại ca chủ ý này hảo!- Trình Nhất Dao nghe được có thể lưu lại, lập tức lật miệng cười.

Từ Tình Nhi đi sau này, Quân Phi Vũ nguyên lại muốn tìm 1 thiếp thân thị nữ, nhưng ngũ nam nhân lại đồng thời phản đối, ko nói lời gì đêm này hầu hạ công phu cấp nhận lấy hết.

Cơ hội tốt để ở chung như vậy, bọn họ thế nào chịu sai thất đâu?

Hơn nữa, có bọn họ ở bên cạnh nàng coi chừng, bất luận cái gì ong bướm cũng đừng nghĩ lại xông vào thế giới bọn họ đến, trừ phi có thể được đến bọn họ ngũ nam nhân toàn bộ tán thành.

Bất quá, muốn đạt được bọn họ toàn bộ tán thành, sợ rằng rất khó!

Quân Phi Vũ tự nhiên là tâm như gương sáng, bất quá, nàng cũng theo bọn họ đi, dù sao có bọn họ cùng nàng cùng nhau diện mạo tư thủ, nàng đã cảm thấy thỏa mãn.

Đương Quân Phi Vũ tỉnh dậy thời gian, ko hề ngoài ý muốn, lại nhìn thấy ngũ trưởng đặc sắc các khuôn mặt tuần tú chen chúc đủ tại trước giường, vừa nhìn thấy nàng tỉnh, cả đám lập tức hoan hô lên tiếng- Vũ nhi, người đã tỉnh?

— Thật tốt quá! Người rốt cuộc tỉnh!

— Vũ nhi, người ngủ 1 tuần lễ, nếu ko tỉnh lại, chúng ta sẽ điên mất.

Quân Phi Vũ nhú nhú mày, mỗi lần đều là như thế này, nàng vừa có chút gì sợ, liền mỗi 1 người đều kinh hãi, quái, thật là âm ỉ, nhưng tro lòng lại là hạnh phúc .

Nàng hơi cười cười- Hài tử đâu?

Tiêu Bạch vội vàng đem đứa nhỏ nằm ở 1 bên tro nôi cấp ôm đi ra cho nàng nhìn- Người xem 1 chút, con trai bảo bối của chúng ta, bộ dạng đáng yêu đi?

Như vậy huyền diệu, dường như hần chính là cha ruột đứa nhỏ.

Quân Phi Vũ nhìn này tiểu gia hỏa đem mình lần qua lần lại xem rớt nửa cái mệnh, nhìn kia nho nhỏ khuôn mặt, nho nhỏ ngũ quan, tro lòng chỉ cảm thấy tình thương của mẹ như cỏ dại lan tràn, muốn đứng dậy, lại bị Tiêu Bạch 1 phen đè lại- Người đừng đứng lên, cứ như vậy xem hần là được rồi. Muốn ôm hần, người phải mau 1 chút khỏe lại mới được.

Quân Phi Vũ chỗ vận tứ chi, cảm giác chân khí tro cơ thể quả nhiên trống trơn, chẳng lẽ sinh 1 đứa nhỏ đem thể năng đều đã tiêu hao hết? Nhìn này thân thể, nàng còn phải chậm rãi khôi phục.

Quân Phi Vũ mang theo cảm kích nhìn bọn họ, đem mấy người bọn hần tay kéo ở tại cùng nhau, chăm chú nắm- Ta rất nhanh sẽ ko có chuyện gì! Tro khoảng thời gian này, vất vả các người!

Trình Nhất Dao ngạnh thanh âm nói- Vũ nhi, người dọa phôi chúng ta!

Quân Phi Vũ cười cười- Có lẽ là ông trời thấy ta quá hạnh phúc, cho nên mới cho ta loại này đau khổ, làm cho ta sau này càng thêm quý trọng các người.

Đột nhiên, 1 cái cột nước từ trên trời giáng xuống, trực tiếp chiếu vào bọn họ kỷ song giao ác cùng 1 chỗ trên tay, 1 cổ đồng tử đi tiểu tao vị, nhất thời tràn ngập 4 phía các hần.

Nhìn ngũ nam nhân khuôn mặt tuần tú ko dám tin tưởng, Quân Phi Vũ cười ha ha đứng lên, nhìn cái kia tiểu bảo bối chính về mặt vô tội nhìn bọn họ, khen 1 câu- Nhi tử, hảo nhĩ thần nha! Ko nghĩ tới người còn nhỏ tuổi, này “Tài bắn cung”, liền lợi hại như thế!

Tần Nham Ngạo vẽ mặt cười tà- Xem ra người kế thừa này của chúng ta thật có bản lĩnh, tương lai khẳng định cũng là 1 vị thần xạ thủ.

Trình Nhất Dao hắc hắc cười ngây ngô- Tam ca, người cũng đừng dạy hư nhi tử chúng ta.

Quân Thiên Hựu chiết phiên nhẹ vỗ, làm như có thật ở nơi đó nói- Tam ca được xưng Tích Hoa công tử, đối với nữ nhân thôi, so với chúng ta, hẳn tự nhiên có 1 bộ tuyệt chiêu, tam ca, ko bằng người cũng giáo dạy các ta đi.

Tần Nham Ngạo nhìn 1 chút Quân Phi Vũ tịnh tại nơi cười, thối 1 tiếng- Người đừng ở chỗ này nói bậy, ta đã sớm chậu vàng rửa tay, ko có nhiệm vụ ta cũng ko thưởng Túy Hoa lâu đi.

Mạch Thiên Hàn vẫn là lạnh lùng đứng ở 1 bên, hẳn và Tiêu Bạch như nhau, nhìn mấy huynh đệ đùa giỡn, đầy mắt tràn đầy tiếu ý.

Nhìn này mấy nam nhân đều ở nơi đó ồn ào, Quân Phi Vũ ho nhẹ 1 tiếng- Các người đừng làm rộn, cấp nhi tử chúng ta khỏi hảo 1 cái tên chưa?

Tiêu Bạch cười nói- Chúng ta nhưng thật ra nổi lên vài cái, cũng ko biết có hay ko người hài lòng?

_ Nói nghe 1 chút!

_ Quân Linh Tiêu, Quân Cảnh Kỳ, Quân Trường Dật, Vũ nhi, người xem cái nào hảo? Hoặc là, người có cái tên nào ngưỡng mộ tro lòng ko?

_ Ta kêu Quân Phi Long

Cục cứng mở mắt ra, lưỡi biếng bỏ lại 1 câu dọa người nói, lại tiếp tục ngủ hân xuân thu đại mộng.

103. Q.1 - Chương 103: Lâm Hạnh Bát Phu

Quân Phi Vũ nhìn mọi người tại chỗ hóa đá khuôn mặt tuần tú, nhịn ko được nũng nịu nhẹ cười rộ lên- Ko nghĩ tới! Bảo bối nhi tử của ta dĩ nhiên là cái thần đồng!

Nàng lớn mật nghĩ đến 1 giả thiết, đứa nhỏ 1 tuần liền có thể nói thật quá ko bình thường, chẳng lẽ con trai bảo bối của nàng cùng nàng như nhau, cũng là xuyên qua được?

Nàng ý bảo Tiêu Bạch đem nhi tử cho nàng, đem nhi tử ôm vào tro ngực, môi nhẹ tiến đến bên cạnh lỗ tai nhi tử- Bảo bối, vậy sau này người tên là Quân Phi Long mẹ sẽ gọi là con rắn nhỏ, nhi tử, nói ẹ, người có phải hay ko theo hiện đại tới?

Quân Phi Long lại miễn cưỡng mở mắt ra, lúc đang nhìn đến Quân Phi Vũ kia trương tuyệt sắc kiều nhan, 2 mắt tro nháy mắt trừng lớn, thẳng tắp trừng mắt nàng, đỏ nam ra 3 chữ- Là mỹ nhân!

Kia mặt trẻ con mập mạp phần nộn, kia ánh mắt tựa như viên nho đen nhỏ lóe lưu ly quang mang, lại hợp với kia trương nho nhỏ khuôn mặt. Hình cái miệng nhỏ nhắn, thấy thế nào cũng đều tức cười, thấy thế nào cũng đều đáng yêu, tình thương của mẹ tràn lan Quân Phi Vũ cũng nhịn ko được nữa, đang cầm kia trương khuôn mặt nhỏ nhắn liền “Chụt chụt chụt” dè lên.

Sói hôn xong, nhìn nhi tử kia trừng lớn hóa đá tiểu khuôn mặt tuần tú, Quân Phi Vũ cười ha ha nói- Nhi tử, người thật là quá đáng yêu! Mau nói ẹ, người là ai? Ở đâu ra?

Nhìn thấy Quân Phi Vũ mặt lại thấp xuống, Quân Phi Long đột nhiên mặt mày rạng rỡ đứng lên, nhu thuận trả lời- Mẹ, ta là theo thiên giới hạ phạm tới.

_ Thiên giới? Người ko mơ hồ chứ?

Quân Phi Vũ nhìn chằm chằm hẳn, thảo nào tiểu gia hỏa này lúc đi ra đem nàng lăn qua lăn lại được quá, thiếu chút nữa liền mệnh đều đã đánh mất.

Nhìn thấy Quân Phi Long lắc đầu, nàng lại hỏi tiếp- Vậy sao người lại bị hạ phạm? Có phải hay ko làm sai chuyện?

Quân Phi Long 2 mắt liếc 1 chút các vị mỹ nam, làm ra vẻ nói- Thiên cơ bất khả tiết lộ. Ta mệt mỏi, buồn ngủ!

Tiểu gia hỏa tiếng nói vừa dứt, liền lại nhắm mắt lại kiểm chặt, chỉ chốc lát liền lập tức ngủ say.

Quân Phi Vũ nhìn này trương ngủ say trúng đích tiểu khuôn mặt tuần tú, lại nhẹ nhàng mà hôn 1 cái, mặc kệ người này là đánh ở đâu ra, đều là máu thịt trên người nàng ngã xuống, đều là bảo bối tro lòng bàn tay nàng, nàng nhất định sẽ hảo hảo bảo vệ hắn, ko cho bất luận kẻ nào khi dễ hắn.

Nàng đưa hắn nhẹ khê đặt ở bên người của mình, nhìn chúng mỹ nam vẫn trầm mặc, liền cười- Các người thấy thế nào?

Tiêu Bạch cùng chúng nam nhìn nhau liếc mắt 1 cái, nhẹ giọng nói- Chuyện này chỉ có mấy người chúng ta biết, theo ta thấy, việc này ko thích hợp cho người khác biết.

Tần Nham Ngạo gật gật đầu- Ko sai! Vạn nhất bị người biết tiểu răn là trên trời tới, sợ rằng đối an toàn của hắn có uy hiếp.

Mạch Thiên Hàn cùng Quân Thiên Hựu, Trình Nhất Dao đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Quân Phi Vũ cũng gật gật đầu- Vậy được rồi! Từ nay về sau, con trai bảo bối của chúng ta chính là một phạm nhân! Được rồi, còn có chuyện ta nghĩ cùng các người thương lượng 1 chút, các người đều ngồi đi!

Ngũ nam dựa vào lễ ngồi xuống, đồng thời nhìn về phía Quân Phi Vũ, chờ nàng lên tiếng.

— Kinh qua lâu như vậy ở chung tới nay cùng giải, Phi Vũ vẫn đối với mấy vị phu quân có thật sâu cảm kích, nếu như ko có các người che chở cùng bao bọc, Phi Vũ rất khó đi cho tới hôm nay, càng ko có thể giống như bây giờ, cảm giác được vô biên hạnh phúc. Vì thế, ta nghĩ ở nhi tử đầy tháng là lúc, cũng cho các người cử hành phong hào đại điển. Tiêu Bạch là hoàn toàn xứng đáng hoàng quý quân, 4 người các người, còn có Trường Thanh thì đồng liệt trác quân vị, 5 người chẳng phân biệt thân phận, nếu như các người cũng ko có ý kiến, ta liền đi cùng mẫu hậu bàn bạc.

Phượng Hoàng quốc hậu cung đẳng cấp thiết trí là:

Nhất phẩm: Đế quân (Chính hậu vị)

Nhị phẩm: Quý quân (Bình thường chính phi của nữ vương gia cùng quý phi của nữ hoàng thụ này phong hào ngang hàng)

Tam phẩm: Trác quân

Tứ phẩm: Phu thị

Ngũ phẩm: Thị lang

Lục phẩm: Tiểu thị

Ko có phẩm trật: Nam sủng

Tình hình chung hạ, các phu thị muốn thăng nhất cấp cũng ko dễ dàng, nhưng hôm nay Quân Phi Vũ lại 1 chút đem địa vị của bọn họ tăng tới 1, 2 cấp, Tiêu Bạch cùng Mạch Thiên Hàn yên lặng, chỉ có thể dùng kinh hỉ, ngoài ý muốn, cảm kích, cảm động dùng bách vị trận tập để hình dung tâm tình của mình.

Tro khoảng thời gian ngắn, thế nhưng ko có người nói được ra lời, cũng chỉ là nhìn Quân Phi Vũ, đổ vành mắt.

Quân Phi Vũ cười trêu ghẹo- Thế nào đều ko nói? Là quá cao hứng? Hay là các người đều có ý kiến?

Biết rất rõ ràng là nàng đang nói đùa, nhưng mấy nam nhân vẫn là vội vàng làm sáng tỏ, trăm miệng 1 lời nói- Ta ko ý kiến!

Quân Phi Vũ nhìn 5 phu thị trước mặt này, cười mắt loạn loạn- Ko ý kiến là được rồi! Tiêu Bạch, người giúp ta đem tấu chương cấp viết xong, ngày mai ta liền đi cùng mẫu hoàng thương lượng đi. Được rồi, Trường Thanh đâu? Tại sao ko có thấy hắn?

— Hấn nha! Tối hôm qua giữ người 1 đêm, ở trước khi người tỉnh, chúng ta vừa mới khuyên hấn về nghỉ ngơi- Tiêu Bạch ôn nhu hỏi.

Kỳ thực hấn để tránh Quân Phi Vũ lo lắng, ảnh hưởng thân thể của hấn phục hồi như cũ, còn có 1 chút hết chỗ chê là, mấy ngày nay Tư Trường Thanh bởi vì nàng lo lắng, tim đập nhanh bệnh lại phát tác, bị hấn cưỡng chế cấm ở tại Xuân Phong lâu nghỉ ngơi, này mới ko có làm cho hấn qua đây.

Quân Phi Vũ nhẹ “Nga” 1 tiếng, lại dằn dờ- Tiêu Bạch, vậy người trở lại cùng Trường Thanh nói 1 chút. Được rồi, người trước hỏi hấn có đồng ý hay ko, cũng ko thể miễn cưỡng hấn.

Tiêu Bạch gật đầu.

Trình Nhất Dao thô dạt thanh âm nói- Hấn cao hứng còn ko kịp đâu! Làm sao sẽ ko đồng ý, hấn kia tâm ý, chúng ta sớm nhìn hiểu.

Mọi người lại cùng nở nụ cười.

1 tháng sau.

Nữ hoàng bệ hạ tự mình ban chỉ, ấn Quân Phi Vũ ý tứ sắc phong Tiêu Bạch là quý quân, Mạch Thiên Hàn, Tấu Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu, Trình Nhất Dao, Tư Trường Thanh là ngũ trắc quân, Tần Thiệu Dương cùng Lãnh Vô Tà cuối cùng ở theo Tiêu Bạch đề nghị, sau lại đạt được bọn họ vui vẻ đồng ý, Quân Phi Vũ cũng bỏ thêm đi vào, đồng thời sắc phong phu thị.

Bát đại mỹ nam đồng thời đứng ở phía sau Quân Phi Vũ, kia cảnh rất là đồ sộ, tiện sát 1 diện văn võ bá quan.

Chỉ có Ôn Dịch Nho, mắt thấy liền Tần Thiệu Dương cùng Lãnh Vô Tà cũng đã chiếm được có danh phận, mà chính mình, biết mình tuy có tâm ý, lại vẫn như cũ ko dám bước ra 1 bước kia, tro lòng tất nhiên là khổ ko thể tả.

Hạ hướng Phi Vũ cung, cung nữ cùng người hầu sớm đã ấn theo Quân Phi Vũ phân phó bày xong 1 bàn rượu và thức ăn, chờ các nàng trở về chúc mừng.

Trở lại tro cung, Quân Phi Vũ nhìn mình này bát đại phu quân, liền cả đám đều cười vui vẻ.

— Mẹ, ta cũng muốn ôm 1 cái!

Nghe thấy thanh âm cái tiểu ma vương, mấy nam nhân đồng thời thay đổi sắc mặt, chỉ có Quân Phi Vũ cười hướng Quân Phi Long mở 2 tay- Đến! Bảo bối, mẹ ôm 1 cái!

Nhìn 2 mẹ con lại ở nơi đó ngoạn hôn nhẹ, nam nhân liền can mau đem toàn bộ phòng đều yêm lên mùi giấm.

Tiêu Bạch bọn họ còn ko hiểu mẹ là có ý gì, kinh qua Quân Phi Vũ giải thích, thế mới biết nguyên lai mẹ chính là ý tứ mẫu thân, kia tiểu bạch lúc đặt câu hỏi, còn làm cho Quân Phi Vũ cười rất lâu.

Bây giờ, Quân Phi Long 1 tháng tuổi, vóc dáng nếu so với đứa nhỏ bình thường cao lớn hơn 1 chút, thân thể nho nhỏ đi khỏi lộ đến vẫn là lay động nhoáng lên, thoạt nhìn đặc biệt đáng yêu.

Mà hấn 1 tháng đô hội ngâm thơ vẽ tranh, 1 tháng đã biết đi, 1 tháng đã biết đánh đàn đều là những cử động chần động nhân tâm, đưa tên hấn thành thần đồng đầy hết mức cao điểm, cũng ở đây ngăn tro vòng vài ngày, truyền khắp toàn bộ Phượng Hoàng quốc.

Quân Phi Long vừa xuất hiện, nam nhân khác liền toàn bộ muốn lui qua 1 bên.

Hiện tại cũng ko ngoại lệ!

Hấn luôn luôn lấy hấn kia tiểu khuôn mặt tuần tú vừa vô tà vừa đáng yêu đến mê hoặc Quân Phi Vũ, chỉ cần hấn hướng nàng ngọt ngào cười, Quân Phi Vũ liền nói ko nên lời 1 từ “Ko”, cũng may ngoại trừ thích trêu chọc mấy người nam nhân bọn hấn bên ngoài, đứa nhỏ này thực sự là hiểu chuyện được làm cho người ta thương tiếc, mới hơn 1 tháng tuổi, liền hoàn toàn ko cần người khác bận tâm.

Quân Phi Long tư dưới còn cùng Quân Phi Vũ oán giận, này thân thể bộ dạng quá chậm, làm cho hắn muốn đùa giỡn uy phong cũng đùa giỡn ko đứng dậy.

Quân Phi Vũ lại tuyệt ko muốn hắn lập tức trưởng thành, nếu như hắn trưởng thành nhanh, nàng kia làm còn đâu lạc thú làm mẫu thân?

— Long nhi, thế nào ko cùng Tiểu Tu thúc thúc đi chơi ?

Quân Phi Long cái miệng nhỏ nhắn 1 biển- Mẹ, người cũng ko bồi ta! Cả ngày cũng chỉ là Tiểu Tu thúc thúc bồi ta. Long nhi chỉ nghĩ muốn mẹ bồi!

Quân Phi Vũ dỗ hắn- Hảo! Chờ mẹ hết bận đoạn này, liền mỗi ngày cùng người chơi có được ko?

— Hảo! Nghéo tay!

— Ân, nghéo tay!

2 mẹ con thận trọng ấn vân tay, Quân Phi Vũ lúc này mới cười nói- Hiện tại có thể ẹ cùng các cha ăn cơm đi?

Quân Phi Long thận trọng gật gật đầu- Có thể!

Hắn cũng ko thể làm quá phận, bằng ko này đó nam nhân liền hợp lại cho hắn tiểu hài 1 bài học, hắn cũng sẽ chịu ko nổi mất, vẫn là thức thời 1 chút hảo, dù sao hắn chỉ cần ngoắc ngoắc tay, hắn biết mẹ liền sẽ chủ động đối với hắn “Yêu thương nhưng nhớ”.

Đổi điểm này, Quân Phi Long còn rất kiêu ngạo!

Cơm ăn, uống rượu, người cũng mệt mỏi!

— Vũ nhi, hôm nay là đại ngày của chúng ta, chúng ta ko phải là nên nghỉ ngơi?- Tần Nham Ngạo nường mùi rượu, thẩu tiến lên ôm lấy nàng, vô cùng thân thiết liếm gương mặt nàng, dụ dỗ.

Quân Phi Vũ mắt say lơ lơ mơ màng, ăn cười nói- Nham Ngạo, bây giờ còn ban ngày nha, người uống rượu say có phải hay ko?

Hắn khê cần 1 chút vành tai của nàng, dán lỗ tai của nàng nói- Ta ko có say! Ko tin, người có thể thử xem!

— Người này sắc phôi! Liền người ko quy củ, người xem bọn hắn. . .cái nào giống như người vậy hầu cấp?

Quân Phi Vũ đánh cái rượu ợ, hôm nay nàng cao hứng, cũng uống nhiều mấy chén, khiến cho hiện tại có điểm choáng váng đầu hoa mắt, dường như thực sự muốn say.

— Bọn họ cũng gấp! Người xem 1 chút, bọn họ mỗi 1 người đều toát mồ hôi! Phía dưới, khẳng định cũng cùng ta như nhau “Rất cương!”- Tần Nham Ngạo nói xong, liền đem nàng từ chỗ ngồi cuối bế lên, trực tiếp đi vào phòng ngủ.

Tiêu Bạch lập tức đứng dậy đi vào theo.

Trình Nhất Dao cũng nhớ tới thân, lại bị Mạch Thiên Hàn kéo lại, hướng hắn lắc đầu, nói- Chúng ta ở nơi này chờ!

Tro phòng, mềm mại đáng yêu tận xương yêu kiều thanh dần dần vang lên, hợp với nam nhân thô suyền, đan vào ra 1 đám mỹ hình ảnh, làm cho nam nhân ngồi ở ngoại thất chờ, cả đám đỏ mắt.

— A. . .

Quân Phi Vũ 1 tiếng thét chói tai, lại để cho chúng mỹ nam tâm cuồng nhảy dựng lên, sau đó đó là kia giường lớn phát ra kịch liệt kéo kẹt tiếng vang, làm cho liên can mỹ nam nghe được cơ hồ muốn bạo huyết quẩn.

104. Q.1 - Chương 104: Cảnh Giới Yêu

Tự Quân Phi Vũ mang thai tới nay, bọn họ mỗi tháng cũng chỉ có 1 ngày được ăn, muốn tìm bất mãn bọn họ cũng chỉ có thể cố nén chờ cho tới hôm nay.

Bây giờ, Phi Vũ thân thể đã khôi phục như thường, các nam nhân rốt cuộc có thể bỏ lệnh cấm, quan lâu (Bị nhốt) mảnh thứ 1 khi được mở cổng, há ko hề để ý chỉ biết điên cuồng.

Quân Phi Vũ ở Tiêu Bạch dưới thân uyển chuyển hầu hạ, chỉ cảm giác mình giống như là phiêu ở sóng biển từng đợt, theo cuộn sóng, cùng nhau 1 phục, chỉ có thể dựa vào bản năng, cảm giác kia luồng sóng lớn cọ rửa thân thể lúc cường liệt khoái cảm, cái loại này như điện đánh tê dại khoái cảm, cái loại này như liệt hỏa thiêu đốt nóng rực cả người, cái loại này như 1 hỏa cầu ở tro người bạo tạc hủy diệt ý chí, làm cho cả người của nàng run rẩy.

Tại đây vài loại cường liệt cảm giác trùng kích hạ, nàng chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, ý nghĩ bị mờ đi, chỉ nghĩ thống khoái mà đem loại này khoái cảm ngâm gọi ra, phát tiết đi ra, tựa hồ chỉ có như vậy, nàng mới có thể bảo trì cuối cùng 1 điểm thanh tỉnh.

Trừ lần đó ra, nàng ko còn phương pháp.

Tiêu Bạch nhìn dưới thân kia trương ửng đỏ như hoa đào tuyệt sắc kiều nhan, dưới thân luật động ko ngừng mà nhanh hơn, khi hấn kiên cường bị của nàng mềm mại chăm chú vây quanh thời gian, hấn lúc này mới khắc sâu ý nghĩa hiểu cái gì gọi là “Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu”.

Vào giờ khắc này, dù cho cảm dao gác ở trên cổ của hấn, hấn cũng phải cùng Vũ nhi của hấn đem này yêu làm được triệt để.

Tần Nham Ngạo nhìn này rõ ràng xuân cung tú, tràn ngập sống động, tràn ngập đường cong xinh đẹp 2 cổ thân thể, ở nơi đó vui dùng sức quơ, nhân loại lớn nhất nguyên thủy sống động vận động, bị bọn họ diễn dịch được vô cùng nhuần nhuyễn.

Hấn chỉ cảm thấy nhiệt liệt công tâm, xông thẳng thượng não, lỗ mũi nội tức càng ngày càng trưởng, cuối cùng, rốt cục vẫn phải ko có thể nhịn được, xúc động tiết hạ 2 quả đỏ tươi máu mũi.

Tần Nham Ngạo thân thủ vô, cười khổ, sớm biết rằng hấn sẽ ko đem lần đầu tặng cho lão đại rồi, lui thêm bước nữa, sớm biết rằng hấn sẽ ko đứng ở trước giường nhìn bọn họ yêu, hiện tại, bọn họ nhưng thật ra thích thú, chỉ là khổ chính mình nha!

Nhìn kia trương sàng chỉ có thể dung nạp 2 đại nhân, Tần Nham Ngạo cắn răng, ngày mai cần phải đi chinh hê ra cực lớn sàng mới được, chỉ sớm nghĩ tới đây, mình cũng ko cần đứng ở chỗ này thấy mau trường lỗ kim thụ này mang vạ, chí ít cũng có thể trước cùng Vũ nhi đòi điểm lợi tức đi!

Đợi lúc hấn oán hận lau sạch sẽ mũi, vừa mới nhìn thấy Tiêu Bạch chính ngẩn cổ gằm nhẹ 1 tiếng, thân thể co quắp 1 lát, rốt cuộc ghé vào trên người Quân Phi Vũ, chăm chú ôm hấn.

Tần Nham Ngạo đại hỉ, sớm đã đến mức sắp bạo tạc hấn, dùng cái xảo kinh đem Quân Phi Vũ theo Tiêu Bạch dưới thân cấp đoạt đi ra.

Đem nàng phóng ở cuối giường, làm cho thân thể của nàng nằm lỳ ở trên giường, nhếch lên kia phần nộn mông, nâng cao thắt lưng, liền dùng sức vọt đi vào.

Quân Phi Vũ còn chưa kịp tỉnh táo lại, lại cảm thấy thân thể bị điên cuồng được tràn đầy, chỗ bụng dưới kia luồng quen thuộc dòng nước ấm lại bắt đầu hướng tứ chi của nàng bách hải lưu động, giống như là cường liệt thúc tình tê, làm cho thân thể của nàng lưu càng ngày càng nóng, nhịn ko được lắc lư thân thể, phối hợp hấn ra vào.

Cửu cạm 1 sâu tuyệt chiêu bị Tần Nham Ngạo dùng được lộ hỏa thuần thanh, thẳng làm cho Quân Phi Vũ yêu được chết đi sống lại, ko biết nhân gian ra sao năm tháng như thế nào.

Đương lúc Tần Nham Ngạo cũng run rẩy thân thể đem hạt giống bắn ở tro cơ thể nàng, Quân Phi Vũ tỉnh thần lại ngày càng trộn lẫn vào nhau, nhưng nàng lại có 1 việc càng chuyện trọng yếu phải làm, toại đối

Tần Nham Ngạo nói- Nham Ngạo, ta mệt mỏi, người làm ấy người bọn hần đều trở về đi, ngày mai lại thay phiên thị tẩm.

Tần Nham Ngạo gật gật đầu, đi ra ngoài.

Quân Phi Vũ nghe được hần giọng nói, cũng nghe đến tất cả mọi người lui ra ngoài tiếng đóng cửa, mặc dù cảm giác bọn họ có chút ko vui vì bị kích thích lại ko có cách nào tiết hỏa, thế nhưng này tình trạng kéo dài vô tuyệt kỳ, cần gì phải câu nệ với ngày đó chứ?

Chỉ chốc lát, Tần Nham Ngạo thân ảnh rất thỏa mãn liền 1 lần nữa xuất hiện ở trước mặt nàng.

Hần ngồi ở bên cạnh nàng, thân thủ xóa đi trên mặt nàng mồ hôi, nhìn nàng nhắm mắt, tưởng bọn họ một nhọc nàng, ôn nhu nhẹ hỏi- Một ko? Đại ca ra chuẩn bị nước nóng, gột rửa xong rồi hảo hảo ngủ 1 giấc.

Quân Phi Vũ mở mắt ra- Ko! Nham Ngạo, ta hiện tại muốn luyện công, người giúp ta canh chừng, đừng làm cho bất luận kẻ nào quấy rầy ta!

Tần Nham Ngạo gật gật đầu- Hảo! Ta biết, người yên tâm đi! Ta sẽ vẫn canh giữ ở bên cạnh người.

Quân Phi Vũ cũng ko nói thêm gì nữa, bàn hảo đầu gối, trực tiếp nhắm mắt lại.

Nàng đã trì hoãn quá nhiều thời gian, vẫn ko có chuyên tâm luyện công, “Hoa Sen bảo điển” như vậy tuyệt thế võ công, ở tro tay của nàng giống như là phế vật, bây giờ đứa nhỏ đã sinh ra, cái khác cản trở cũng đã giải quyết, bên người lại có này đó tuấn nam làm bạn, nàng còn có mong cầu gì khác?

Hiện tại, là lúc nên nàng hảo hảo cố gắng.

Nếu nam nữ hoan ái có lợi cho nàng luyện tập “Hoa Sen bảo điển”, nàng sao ko ở sau hoan ái, thừa dịp tro cơ thể khí cơ chưa tán, đúng lúc tu luyện chứ?

Cứ như vậy, có lẽ có thể tăng thêm vài tầng cũng ko nhất định.

Kinh mấy ngày nữa thực tiễn, Quân Phi Vũ đã hoàn toàn xác định cái ý nghĩ này, ở nam nữ đoàn tụ sau tu luyện hoa sen tâm pháp, quả nhiên như nàng sở liệu như nhau, tăng thêm vài tầng, so với bình thường tu luyện mạnh hơn thượng vài lần.

Ngày thứ 2 thị tẩm chính là Mạch Thiên Hàn, Quân Thiên Hựu cùng Trình Nhất Dao, Quân Phi Vũ đồng dạng ở hoan ái hậu luyện công, tuy có tiền lời, nhưng ko tính quá rõ ràng.

Bởi Tần Thiệu Dương, Lãnh Vô Tà, Tư Trường Thanh đều là người mới, vì thế Quân Phi Vũ cấp giấy phép đặc biệt bọn họ mỗi người tương bồi 1 đêm.

Ở ngày thứ ba, ngày thứ tư, ngày thứ năm thời gian, Quân Phi Vũ liền phát hiện, nàng cùng Tần Thiệu Dương, Lãnh Vô Tà, Tư Trường Thanh đơn độc đoàn tụ thời gian, 3 người bọn họ thế nhưng cũng là thuần dương xử nam, chẳng lẽ là lão thiên gia đã ở giúp nàng sao?

Thuần dương nam, tinh thượng của nàng động âm thân thể, mỗi 1 lần âm dương giao hợp, Quân Phi Vũ liền cảm giác được toàn thân tượng ở vào dòng nước xiết trung như nhau, chân khí cuộn cuộn ko ngừng mà phụt từ dưới vùng đan điền sinh ra đến, chảy – khắp toàn thân của nàng, ko ngừng mà cọ rửa khai thác mở rộng gân mạch của nàng.

Kinh qua 3 buổi tối nhiệt liệt đoàn tụ, Quân Phi Vũ “Hoa Sen bảo điển” thế nhưng 1 chút đột phá tới tầng thứ 7 cảnh giới.

Tầng thứ 7, đó là 1 cảnh giới thế nào?

Quân Phi Vũ ko có thực chiến quá, nhưng nàng thực sự rất muốn biết, mình bây giờ năng lực thế nào?

...

1 ngày nhàn đến buồn chán, nhìn Tiêu Bạch bọn họ đều vội đi, Quân Phi Vũ liền tìm đến Tần Thiệu Dương cùng Lãnh Vô Tà bồi nàng luyện công.

Khi nàng sử xuất thành công tầng thứ 5, đối mặt Tần Thiệu Dương toàn lực công kích, còn có chút tổn sức.

Lúc nàng sử xuất thành công lực tầng thứ 6, Tần Thiếu Dương đã có 1 chút ăn ko tiêu.

Lúc nàng sử xuất thành công lực tầng thứ 7, thế nhưng nhất chiêu liền đem Tần Thiếu Dương bức cho lui.

Lúc nhìn thấy Tần Thiếu Dương “Đặng đặng đặng” thối lui vài bộ, Quân Phi Vũ dạ dày còn có này ko dám tín nhiệm nhìn bàn tay của mình, 2 tròng mắt ko dám tin tưởng nhìn 2 người bọn họ, ngây ngốc hỏi- Thiếu Dương, Vô Tà, ta thực sự thắng sao? Thực sự thắng?

Tần Thiếu Dương đi tới ôm lấy nàng, vẻ mặt lãnh khốc tuyên bố- Hôm nay thi đấu, do Quân Phi Vũ công chúa thắng!

Quân Phi Vũ ngẩng đầu lên, cười nhìn vẻ mặt tuấn suất Tần Thiếu Dương- Tần tiên sinh, người thua, có phải hay ko nên có chút gì tỏ vẻ a?

Tần Thiếu Dương hướng nàng mở tròng 2 mắt- Bản công tử lấy thân báo đáp thế nào?

Lãnh Vô Tà ở 1 bên lạnh lùng hắt hẩn nước lạnh- Người này thân sớm đã bị mất, đồ đại hạ giá!

Quân Phi Vũ làm như có thật phụ họa Lãnh Vô Tà nói- Xác thực! Thiếu Dương, người vẫn là lấy điểm nào có thể làm cho ta lòng động gì đó lấy ra đi!

— Ta chính là lễ vật tốt nhất, ko tin, ta lập tức chứng minh cho người xem!

Tần Thiếu Dương hừ lạnh nói xong, lập tức ôm ngang lên Quân Phi Vũ, hướng trở về bên tro tẩm cung của nàng, ko nói 2 lời, liền đem nàng phác ngã xuống giường.

— Ta cũng muốn, Thiếu Dương, người người này lại dám ăn vụng, nếu như bị lão đại biết, lại sẽ phạt người.

— Đói bụng luôn luôn muốn điền đầy bụng, lão đại cả ngày rất keo kiệt, chẳng ngày nào cho phép chúng ta ăn quá no? Chúng ta đương nhiên phải nghĩ biện pháp chính mình tìm ăn. Người nói là đi? Vũ nhi.

Tần Thiếu Dương tà ác cười nói hoàn, nhìn Quân Phi Vũ 2 tròng mắt mơ màng, chính tản mát ra mê người quang mang, bên tro doanh chính là cổ vũ hẩn mau lên, Tần Thiếu Dương ko do dự nữa, cúi người cúi đầu, đôi môi vững vàng rơi vào trên môi của nàng, 1 bên hung hăng hôn toàn thân của nàng, 1 bên dùng bàn tay to nhấc lên của nàng làn váy, rất nhanh cởi ra quần của nàng, rồi thất lự, 1 tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm liền chạy ào thân thể của nàng.

Xuất thủ mau, ngoan, chuẩn, làm cho người ta hoàn toàn ko có cơ hội chống cự.

Đương nhiên, Quân Phi Vũ cũng ko muốn quá muốn chống cự, này Tần Thiếu Dương đều nói được như vậy đáng thương, nói vẫn ăn ko đủ no, này ko phải là của nàng lỗi sao?

Hôm nay, nàng để hẩn ăn cái đủ, làm cho hẩn cũng giờ ko đứng dậy nữa, nhìn hẩn sau này có còn nói hay ko?

Ở hẩn như vậy ko có bất kỳ khúc nhạc dạo xông tới hạ, Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy hạ thể ở hỏa lạt lạt thiêu đốt, nàng bản năng vận khởi hoa sen tâm pháp đến giảm bớt hạ hựu khó chịu cảm, rất nhanh, bụng dưới chỗ liền có 1 loại kỳ quái nhưng cảm giác thoải mái lại sinh ra.

Đồng dạng là khoái cảm, nhưng là hôm nay loại này khoái cảm, liền có 1 loại làm cho nàng phi thăng bàn vui vẻ.

Tựa như là thân thể của mình trên ko trung lay động như nhau, càng phiêu càng cao, cao đến 1 loại trình độ nàng ko tưởng tượng không được, giống như là chính mình đứng ở đám mây quan sát thế giới như nhau, tất cả đều ở tro khổng lồ của nàng.

Nàng 1 bên hưởng thụ loại khoái cảm đặc biệt này, tro lòng lại 1 bên trầm nghĩ, nguyên lai yêu yêu còn có thể đạt được loại cảnh giới này!

Những ngày kế tiếp, Quân Phi Vũ 1 bên hưởng thụ mỹ nam ân sủng, 1 bên cần luyện võ công, sau đó, cũng sẽ đến Thương Ngô quốc cùng Hoa Hoa mỹ nam ân ái 1 phen rồi trở về, ngày qua nhưng thật ra quá là tiêu diêu tự tại.

Nửa năm sau.

Quân Phi Vũ võ công đã tiến vào “Hoa Sen tâm pháp” tới tầng thứ 8, canh giữ ở bên người nàng bát đại phu thị (Tiêu Bạch, Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo, Quân Thiên Hựu, Trình Nhất Dao, Tư Trường Thanh, Tần Thiệu Dương, Lãnh Vô Tà), nhưng lại ko có 1 ai là đối thủ của nàng.

Mật thất dưới đất.

Quân Mạc Sầu cùng lão tổ tông mặt ngồi đối diện, lão tổ tông lại khôi phục nàng bộ dáng lúc trước, 1 thân thanh sắc trường bào, đắp ở nàng như trước mạn diệu dáng người, nhìn ngồi ở đối diện nàng Quân Mạc Sầu, nhân nhạ nói- Nếu công lực của nàng đạt tới tầng thứ 8, để nàng ra xông trận 1 lần đi! Đứng ở tro cung cũng dài ko được bao nhiêu kiến thức, ra dễ dàng hơn trông trải nhân giới, tăng trưởng hiểu biết, sau này đối giang hồ các thế lực lớn môn phái, nàng cũng dễ dàng nắm chặt hơn.

Quân Mạc Sầu cúi đầu, qui củ đáp- Dạ! Ko biết lão tổ tông còn có dặn dò gì?

Lão tổ tông phát phát tay, trông mắt nhập định.

— Mạc Sầu xin cáo lui!

Quân Mạc Sầu đứng lên, lại khom người hành lễ, lúc này mới lui xuống.

105. Q.1 - Chương 105: Sinh Tử Tướng Theo (thượng)

Hoàn tinh ngày 20/1/120

Vừa qua hết sung sướng viên mãn tết âm lịch cùng nguyên tiêu, Hoa Trầm Hương cũng đến đây cùng bọn họ cùng nhau vui mừng độ tết âm lịch, tro cung Phi Vũ lại vẫn ngày xưa như cũ như nhau, nhân khí mười phần, âm áp trung lại lộ ra 1 cỗ nói ko hết bất tận não nề.

Đại đường nội, Quân Phi Vũ ôm Quân Phi Long vừa mới được 8 tháng, đôi mi thanh tú nhẹ tấc, mặt cười doanh nhân nhạ ưu sầu, 1 đôi như nước con người có chút bất lực nhìn 8 vị phu quân phân ngồi ở 2 bên, con người như nước rất nhanh doanh lên 1 tầng đám sương, đáng thương cần môi lại ko nói lời nào (Lại rất đang trang a!), gấp đến độ nam nhân liên can 2 mặt nhìn nhau, ko biết xảy ra chuyện gì, lại càng ko biết thế nào an ủi nàng mới tốt.

Tiêu Bạch làm phu quân đứng đầu chính quân, nên do hấn dẫn đầu hỏi- Vũ nhi, nữ hoàng bệ hạ rất cuộc theo như người nói cái gì? Ko quan hệ, người nói ra đến, mặc kệ chuyện gì, chúng ta đồ hội toàn lực ủng hộ người.

Mọi người đồng thời gật đầu.

Quân Phi Vũ ai oán nhìn chúng phu thị liếc mắt 1 cái- Nữ hoàng bệ hạ nói, làm cho ta đại trời tuần thú (Loại quan chuyên đến các nơi theo dõi đời sống dân chúng cùng sát phạt các quan lại tham ô), các người nói, ta nên làm cái gì bây giờ? Ta cũng ko bỏ xuống được các người 1 người ra a!

Nàng cẩn thận từng li từng tí nhìn phản ứng các vị phu quân, đang nhìn đến lúc bọn họ khuôn mặt tuần thú thượng đều là 1 hôn biểu tình như trút được gánh nặng, tro lòng len lên cười, dựa vào cửa hiểu biết nàng, mẫu hoàng nhất định sẽ ko cho phép bọn họ toàn bộ đồng hành, chỉ mong bọn họ sẽ có thể đánh 1 trận quá đã nghiền thì tốt rồi, ai bảo đại lão gia này mỗi ngày đứng ở tro cung hầu hạ giúp nàng, có lúc cảm giác thực sự quá nhàm chán, tìm điểm kích thích mới được.

Đáng tiếc, nàng mỗi lần muốn khơi mào bọn họ chiến hỏa, thế nhưng, thời gian dài như vậy tới nay, bọn họ 1 lần cũng ko thật sự đánh qua.

Chí ít, còn chưa có ở trước mặt nàng đánh qua, tư dưới có hay ko, nàng nhưng cũng ko biết.

Có lúc, nàng thật ko biết nên khen bọn họ biểu hiện quá tốt, quá hài hòa, hay là nên trách trách bọn họ quá hiểu chuyện, quá sẵn sàng, làm cho nàng 1 điểm việc vui đều tìm ko được?

Nghe được lời của nàng, Trình Nhất Dao trước hết hoan hô lên tiếng- Vậy cũng thật tốt quá! Vũ nhi, người ko phải vẫn muốn xuất cung ngoạn sao? Đây chẳng phải là cái cơ hội tốt thôi, người nếu ra, nhưng nhất định phải mang theo ta a! Để ta làm đội trưởng đội hộ vệ của người.

Tần Nham Ngạo cũng ko cam rút lại phía sau, lập tức tỏ vẻ- Vũ nhi, ta có thể giúp người tìm hiểu tin tức.

Quân Thiên Hựu cười híp mắt nói- Ta có thể chạy chân cho người.

Mạch Thiên Hàn ở 1 bên phiên trừ bạch nhãn, cái gì cũng chưa nói, Tiêu Bạch lại là khỏe môi mỉm cười- Mấy người các người ko nên sảo, hay là nghe nghe Vũ nhi thể nào an bài đi!

Quân Phi Vũ khỏ gương mặt, cẩn thận từng li từng tí nhìn 8 tuần nam, lại cẩn thận từng li từng tí nói- Kỳ thực, ta chỉ nghĩ 1 người ra.

_ Cái gì?

Cửu thanh kinh hồi, sau rống giận lại đồng thời vang lên, cơ hồ lật ngược nóc nhà- Ko cho phép!

Tro đó có 1 tiếng nững nịu rống giận, còn là đến từ tựa ở tro ngực nàng Quân Phi Long, chẳng lẽ liền con trai bảo bối của nàng cũng muốn phản đối sao?

_ Bảo bối, người tại sao muốn phản đối?- Quân Phi Vũ thấp phần bất mãn, này tên tiểu quỷ, uổng nàng như vậy cưng hấn.

Quân Phi Long cười híp mắt, ôm lấy nàng mãnh hôn mấy cái, rất ko chí khí nói- Mẹ, người ko phải nói, làm mẹ đều thích mang con bỏ chạy sao? Nếu như người dẫn ta cùng nhau chạy, ta liền ko phản đối.

Quân Phi Vũ thật đáng yêu trừng mắt nhìn, vẻ mặt vô tội nói- Nhưng người đã ko phải là cái thai nha, người thể nhưng là tiểu ác bá làm người sợ hãi...- Đang nhìn đến chỗ thí hài tro mắt phi thường rõ ràng uy hiếp, nàng lập tức đem “Tiểu ác ma” 3 chữ đổi thành “Tiểu thần đồng”.

Quân Phi Long lúc này mới đặc ý nhìn nàng, cao hứng được nở nụ cười, lại len lén ở bên tai Quân Phi Vũ thấp giọng nói- Mẹ! Ko bằng mẹ con chúng ta len lén lường trốn đi? Chúng ta cũng đi xem 1 chút cái gì gọi là giang hồ, thuận tiện sẽ giúp mẹ phao nhiều mấy mỹ nam trở về.

Hắn cảm giác mình giọng nói rất nhỏ, kỳ thực Quân Phi Long tro lòng lại rất rõ ràng, hấn khẳng định 8 cha kia nghe thấy, mà hấn, chính phần khích muốn nhìn 1 chút kia bát trượng khuôn mặt tuần tú bảo nổi biểu tình.

Quả nhiên, thẳng tính Trình Nhất Dao dẫn đầu phát ra gầm lên giận dữ- Quân Phi Long, người đáng đánh đòn!

Này tiểu tử thôi, còn chưa có xuất môn, này khuỷu tay nhi liền hướng ngoại quải, thực sự là bạch đầu hấn!

Tần Nham Ngạo quát chọn hoa đào mắt, tro mắt hàn lông lánh- Quân Phi Long, người muốn chết a! Thế nhưng xúi giục mẹ người đi tìm nam nhân!

Quân Thiên Hựu trực tiếp uy hiếp,- Con rắn nhỏ, người có phải hay ko còn muốn thử xem ngũ trảo công của ta?

Tần Thiệu Dương cười lạnh nói- Con rắn, lần sau thời gian luyện công, người cũng phải cẩn thận 1 điểm nga! Bởi vì, ta sẽ rất ko cẩn thận đánh người thí thí mạnh 1 chút

Mạch Thiên Hàn mặt lạnh, nói thẳng- Tử không giáo, phụ chi quá. Dem tiểu tử này giam kín, làm cho hấn diện bích tư quá.

Tiêu Bạch lần đầu tiên cùng mọi người ý kiến, 1 tiếng hoà âm- Ko sai! Biện pháp này hảo!

Tư Trường Thanh nhưng vẫn là cười ko nói.

Lãnh Vô Tà mặt lạnh vẫn là ngạnh ức bang, nhìn ko ra 1 điểm cảm tình, lúc đang nhìn đến chúng nam cùng nhau thảo phạt Quân Phi Long, đáy mắt lại hiện lên vẻ tiểu ý.

_ Ha ha do, ha ha do...

Nhìn thấy tro lòng kia vẻ mặt ăn nghen Quân Phi Long, Quân Phi Vũ thực sự nhin ko được, cười lớn nói- Con răn nhỏ, người lần này phạm vào nhiều người tức giận!

Tiểu tử này, càng lớn bộ dạng càng cực kỳ tuấn, tuấn được liền nàng này làm mẹ nhìn đều phải chảy nước miếng.

1 đôi thật to phượng con người, lông mi thật dài, rất giống nàng: lông mày loạn loạn, đẹp lại thanh tú, cũng tượng nàng; mũi rất cao, nhìn ko ra giống ai, dường như nàng cùng kia mấy phu quân mũi đều rất cao.

Kia trương cái miệng nhỏ nhắn, hắc hắc, hiện ra hoàn mỹ hình thoi trắng, hồng hào được làm cho người ta hận ko thể lập tức cắn lên 1 ngụm, cả ngày bị hảo trộm hương, mỗi lần trộm hoàn hương thật muốn cảm khái 1 câu: Tiểu tử nhà nàng, sao cứ như vậy tuấn đây?

Ko chỉ vóc người tuấn mỹ, thiên phú càng là cao hơn người, mỗi người đàn ông đều đem mình kia 1 bộ dạy cho hắn, khó hơn nữa bồi thi từ, khó hơn nữa học võ công, hắn đều 1 lần đối phó, cộng thêm kia trương cái miệng nhỏ nhắn lại ngọt được ngấy người, tro cùng từ nữ hoàng bệ hạ, cho tới nhỏ nhỏ cung nữ, mỗi người đều đem hắn cưng như báu vật trên tay.

Đối mặt chúng nam uy hiếp, Quân Phi Long lại tuyệt ko quan tâm.

Kia trương tuấn mỹ vừa đáng yêu lại phần nộn khuôn mặt nhỏ nhắn thượng, còn treo đầy đắc ý cười, trêu tức nói- Mẹ yêu, các cha chắc là sẽ ko bỏ qua đánh ta. Bọn họ mà dám đánh ta, mẹ nhất định phải chôn sống tất cả bọn họ đó nha.

Quân Phi Vũ bị hắn lời này cấp nghen được nhất thời nói ko ra lời, chúng nam sắc mặt càng thái được khó coi.

1 lát, Quân Phi Vũ mới là lạ gọi- Ha, người tên tiểu tử này, người còn đoán chừng chúng ta sẽ đánh thắng được tất cả bọn họ sao? Quân Phi Long, người ko cảm thấy người quá càn rỡ sao?

Nhìn thấy Quân Phi Vũ sắc mặt khó coi, Quân Phi Long lập tức lại chụp khởi nịnh hót đến- Mẹ, người hiểu lầm ý của ta, ý của ta là, ta và người như nhau thích cha, các cha cũng như nhau thích chúng ta, vì thế, các cha chắc chắn bỏ qua mà ko đánh ta.

Nói xong, hắn lại biết điều hướng phía nam nhân ngồi ở 2 bên cúi đầu xin lỗi- Các cha thân yêu, xin lỗi, mới vừa rồi là Long nhi cùng mẹ nói đùa. Long nhi nhưng thật ra là hi vọng, sở hữu cha cũng có thể theo chúng ta cùng đi.

Lời này vừa ra, các nam nhân đều cười, Quân Phi Vũ lại buồn !

Nàng vẻ mặt đau khổ hỏi- Nếu tất cả mọi người đi, này tro cùng ai chịu trách nhiệm a?

_ Rau trộn!

Lại là cứu thanh đủ vang.

Quân Phi Vũ phiên trứ bạch nhãn, này đó nam nhân, cả đám ở ảnh hưởng của nàng hạ, hiện đại dùng từ là dùng được càng ngày càng lưu, nhìn nhìn, hội này liền rau trộn đều đi ra.

_ Muốn rau trộn? Vậy cũng phải nhìn mẫu hoàng có đồng ý hay ko mới được. Hơn nữa, các người ko cảm thấy, nếu thật là mọi người cùng nhau đi nói, này trộn trộn cũng quá điểm đi?

Trình Nhất Dao lập tức mở miệng phản bác- Vũ nhi, người thân là công chúa lại đi đại trời tuần thú, nhất định là phải có đội vệ đồng hành, cùng lắm thì huynh đệ chúng ta mấy đều phân thành người của vệ đội đi theo, cứ như vậy, ko chỉ mục tiêu ko rõ ràng, an toàn của người cũng càng được bảo đảm.

_ Chính xác! Ngủ đi cái chủ ý này hảo!- Quân Thiên Hựu dẫn đầu tỏ vẻ ủng hộ.

_ Ta cũng cảm thấy ko tồi!- Tần Nham Ngạo cười híp mắt nói.

Tiêu Bạch ôn nhu cười cười- Các huynh đệ, đồng ý thỉnh nhắc tay!

Bát chỉ tay xoát xoát giơ lên.

Quân Phi Vũ vẻ mặt ủy khuất- Các người đây là ép buộc trúng thưởng! Ta kháng nghị!

— Kháng nghị vô hiệu!

8 tuần nam đồng thời lên tiếng, sau đó lại cùng nhau bừa bãi đắc ý đại cười ra tiếng.

— Ha ha ha thắm...

Mồ nữ bất mãn nói thầm- Dám phá hỏng đại sự lão nương, đều cười ngạo quên đi! Bi thức, ta muốn tự do rống a.

— Chuyện gì cười đến vui vẻ như vậy a! Nói ra, làm cho trẫm cũng nghe nào!

Theo 1 tiếng kiêu giông thanh âm, Quân Mạc Sầu mặt mang tươi cười, ở Đồng An cùng đi hạ, chậm rãi đi đến.

Mọi người vừa thấy nữ hoàng bệ hạ giá lâm, Quân Phi Vũ cùng chúng nam vội vàng đứng dậy hành lễ- Nhi thần bái kiến mẫu hoàng! Bái kiến Đồng quý quân.

— Thần tể bái kiến nữ hoàng bệ hạ! Bái kiến Đồng quý quân.

Quân Mạc Sầu khoát tay áo- Miễn lễ! Tất cả mọi người ngồi xuống đi! Đến, con rắn nhỏ, cấp hoàng nãi nãi ôm 1 cái.

Từ Quân Phi Vũ sinh con rắn nhỏ sau này, Quân Mạc Sầu liền thường xuyên qua đây đùa này bảo bối tôn tử, đối thông minh đến cực điểm con rắn nhỏ yêu thích ko ngừng nghỉ, hận ko thể đem tất cả bảo vật trên đời đều cho hắn.

Quân Phi Vũ vội vàng đem con rắn nhỏ đưa tới tro tay của nàng, lại đỡ Quân Phi Long- Long nhi ngoan, mau kêu hoàng nãi nãi cát tường! Đồng quý quân cát tường!

Quân Phi Long 1 bên hướng Quân Mạc Sầu mở tay nhỏ bé đánh móc sau gáy, 1 bên vung lên mặt mỉm cười ngọt ngào, nãi thanh nãi khí nững nịu hô- Hoàng nãi nãi cát tường! Đồng quý quân cát tường!

Nhìn thấy con rắn nhỏ như vậy đáng yêu, Quân Mạc Sầu càng cười đến như xuân hoa xán lạn, Đồng An cũng ngồi ở bên cạnh nàng, luôn luôn đậm nhiên trên mặt cũng lộ ra vẻ tiểu ý.

Quân Mạc Sầu đem Quân Phi Long ôm vào tro ngực, liên tục hôn vài hớp, cười đến mặt mày đều cong- Hảo ngoan tôn của ta, cùng hoàng nãi nãi nói 1 chút, con rắn nhỏ vừa đang làm gì thế?

Quân Phi Long chớp cặp kia đen lúng liếng mắt to, vẻ mặt vô tà nói- Hoàng nãi nãi, Long nhi nghe nói hoàng nãi nãi muốn ẹ đi chơi, cha bọn họ đều nói muốn cùng mẹ 1 khối ra, hoàng nãi nãi, Long nhi cũng muốn đi!

— Long nhi, ko được vô lễ!- Quân Phi Vũ nhẹ giọng quát.

Quân Mạc Sầu nhẹ chọn phượng con người, nhàn nhạt nhìn Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái- Phi Long ko cần cố kỵ, hắn muốn nói cái gì để hắn nói, trẫm sẽ ko trách phạt hắn.

Đối Quân Mạc Sầu như vậy dung túng Quân Phi Long, Quân Phi Vũ chỉ có thể cảm giác sâu sắc bất đắc dĩ, này tiểu tử tổng, hiện tại càng ngày càng làm càn, cũng cùng mọi người sủng ái là phân ko ra .

Nhưng nữ hoàng chính là nữ hoàng, nàng lại bất đắc dĩ, vẫn phải là ngoan ngoãn hồi 1 câu- Dạ! Là nhi thần quá lo lắng.

Quân Mạc Sầu lại nhìn Quân Phi Long nói- Long nhi, người còn nhỏ, ko thể theo mẹ người ra. Mẹ vị đây là đi làm việc, cũng ko phải là đi chơi nga, vì thế người phải ngoan ngoãn ở lại tro cung bồi hoàng nãi nãi, có được ko? Hơn nữa, bên ngoài có rất nhiều người xấu, rất nguy hiểm, vạn nhất Long nhi bảo bối của ta ko thấy, kia hoàng nãi nãi nhưng sẽ thương tâm chết mất.

Quân Phi Long lại 1 kính lắc đầu, biến cái miệng nhỏ nhắn, như là lập tức muốn khóc- Ô ô, ko tốt, ko tốt. Long nhi muốn cùng cha mẹ cùng đi ra ngoài, Long nhi muốn cùng cha mẹ vị cùng nhau đánh người xấu, hoàng nãi nãi, van cầu người a!

Thông thường đứa nhỏ vừa khóc, làm mẹ nó hoặc làm bà nó sẽ ko nhịn được đành rút lui, ngay cả thân là nữ hoàng Quân Mạc Sầu đồng dạng ko ngoại lệ.

Vừa nhìn thấy Quân Phi Long nước mắt bá bá đi xuống rụng lúc tâm liền mềm nhũn!

— Được rồi, được rồi, đừng khóc, Long nhi ngoan, cùng Tiểu Tu thúc thúc đi chơi trước, hoàng nãi nãi cùng mẹ người nói 1 chút sự, rồi hoàng nãi nãi sẽ cho người thêm 1 món lễ vật, có được ko?

— Hảo, kia Long nhi muốn cái chén dạ quang kia.

Quân Mạc Sầu sững sốt- Ha hả, người tiểu quỷ này đầu nhưng thật ra biết hàng a. Long nhi, người 1 đứa bé muốn cái chén dạ quang kia làm gì tươi cười?

Quân Phi Long hướng nàng lộ ra 1 tươi cười lấy lòng- Hoàng nãi nãi, Long nhi phát hiện, dùng chén dạ quang đêm đó thịnh uống rượu, rượu vị đạo đặc biệt hảo.

Quân Mạc Sầu đôi mi thanh tú 1 tức, Quân Phi Long mới phát hiện mình nói lỡ miệng, cười hắc hắc- Hoàng nãi nãi, Long nhi cùng Tiểu Tu thúc thúc đi chơi, các người trò chuyện ha!

Nói xong, tiểu thân thể như sao băng, hướng phía cửa bay nhanh mà đi.

Tốc độ kia cực nhanh, ngay cả nam nhân đang ngồi chỉ sợ cũng vọng trần thua, nghĩ đến con rắn nhỏ nói qua mình là trên trời phải tới, mọi người ko thể ko ở tro lòng lại cảm thán 1 câu, không hổ là thiên tài thần đồng a!

Nhìn Quân Phi Long biến mất phương hướng, Quân Mạc Sầu ánh mắt cũng trù mền.

Đứa bé này, mới gần 8 tháng mà thôi, nhưng lời nói, làm sự, so với đứa nhỏ cùng tuổi còn muốn lão thành, dù cho nói hấn 18 tuổi, sợ rằng cũng sẽ ko có ai hoài nghi.

Nàng từng làm cho Quân Phi Vũ đem đứa nhỏ ôm cấp lão tổ tông xem qua, lão tổ tông chỉ là khê cười nói- Đứa bé này, là trên trời đưa tới phúc khí!

Đồng thời, lão tổ tông còn dặn các nàng nương lương, nhất định phải hảo hảo đối đãi tiểu tổ tông này nữa!

— Khụ khụ...

Quân Mạc Sầu 1 tiếng ho nhẹ, đem mọi người lực chú ý thu trở về, cả đám lại ngoan ngoãn cúi đầu chờ nữ hoàng huấn thị.

— Về chuyện Phi Vũ thay trầm đi đai trời tuần thú, trầm phải nói rõ 1 chút, các người ai cũng ko được đi theo! Phi Vũ võ công đã giỏi hơn các người, có thể gây tổn thương cho người của nàng thiên hạ tìm ko được mấy, nàng hiện tại cần ko phải là các người bảo hộ, mà là hiện thực cuộc sống tôi luyện.

Nhìn thấy chúng mỹ nam sắc mặt tối sầm đi xuống, Quân Mạc Sầu lại nói tiếp- Ko sai! Trầm nhìn thấy Vũ nhi có thể được đến các người nhiều như vậy ưu tú nam nhân yêu, có thể nhìn thấy các người dụng tâm che chở nàng, trầm cảm thấy rất vui mừng. Thế nhưng, nếu như các người ko buông tay, Vũ nhi sẽ tượng đoá hoa nhà kính như nhau, vừa ly khai này ầm áp hoàn cảnh sẽ ko pháp thích ứng được các người hấn là cũng biết, trầm đáp ứng cấp Vũ nhi 5 năm, trầm hi vọng chính là, Vũ nhi tài năng ở này tro vòng 5 năm lớn lên, làm cho trầm yên tâm đem giang sơn giao cho nàng. Mà ko phải làm cho nàng mặc kệ, lướt qua cang chán chường, lướt qua cang hủ bại, lướt qua cang rơi xuống.

Lời này nói xong có chút nặng, Quân Phi Vũ tro lòng cũng trầm trọng.

— Vũ nhi nàng cần gánh vác trách nhiệm, trầm hi vọng chính là, các người có thể bồi nàng cùng nhau đi tới, mà ko phải giữ lại cước bộ của nàng. Lần này, trầm làm cho Vũ nhi đi ra ngoài, là bởi vì biết phía dưới xảy ra rất nhiều sự, Vũ nhi ra sau này, muốn giải quyết mấy vấn đề này, liền cần nàng dùng trí tuệ của mình đi giải quyết này từng đạo nan đề, nếu có các người ở, nàng dĩ nhiên là sẽ xảy ra 1 phần tâm ý lại, chuyện gì đều có các người giúp nàng giải quyết được rồi, nàng kia còn cần muốn làm cái gì? Vì thế, trầm ko cho người các bất luận 1 ai đi theo!

Quân Mạc Sầu ngữ điệu rất trầm, rất nặng, bên tro bao hàm nàng bao nhiêu mong đợi cùng sự phó thác, Quân Phi Vũ tro lòng rất rõ ràng!

Từ xưa giang sơn thay quân chủ, tổng tránh ko được 1 phen phong ba, Quân Mạc Sầu là hy vọng, Vũ nhi của nàng mặc kệ ở bất cứ lúc nào, cũng có thể đủ tượng chính mình như nhau, có thể thành thạo xử lý đến các loại khẩn cấp sự kiện từ toàn quốc.

Chỉ có nàng lớn lên, sau này tiếp nhận chức vụ đại vị, mới có thể càng thêm bớt lo dùng ít sức, cũng chỉ có hạ đến cơ sở đi thể nghiệm, mới có thể minh bạch dân chúng vất vả.

Đương nhiên, nàng ko biết Quân Phi Vũ là xuyên tạc, càng ko biết, hiện đại trúng đích phim truyền hình đem 1 loại tình tiết này đều viết hết, Quân Phi Vũ nhắm mắt lại cũng có thể nghĩ ra vài cái tình tiết đến, ko ngoài hồ chính là giết 1 ít tham quan ô sử, hoặc lại giết 1 ít muốn mưu hướng soán vị bại hoại mà thôi.

Nàng thật đúng là ko tin, như vậy nàng cũng làm bất định!

Quân Phi Vũ nghe được Quân Mạc Sầu cuối cùng kia chắc chắn nói, mừng rỡ tro lòng, vội vã quỳ xuống- Mẫu hoàng khổ tâm, nhi thần minh bạch, nhi thần cần tuân mẫu hoàng giáo huấn.

Quả thật là chẳng ai rõ nữ chi hơn mẫu a, mẫu hoàng chẳng lẽ thực sự biết tro lòng nàng là muốn thế nào? Cho nên mới đem nàng trục xuất ra, làm cho nàng có thể thoát ra bọn họ vây quanh, làm cho nàng có thể bay ra này cứu trọng cung phiệt, ở trời bên ngoài ko trung tự do bay lượn?

Oa ha ha, mẫu hoàng, ta quá yêu người!

Quân Phi Vũ còn ko có cao hứng hoàn, đột nhiên thấy bát nam nhân đồng thời đứng dậy, do Tiêu Bạch đi đầu, bát nam nhân đồng thời ở phía sau của nàng quỳ xuống, kia chính tề đầu gối chấm đất thanh âm, “Đồng” 1 tiếng, chấn động Quân Phi Vũ tâm linh.

Lập tức, nàng liền nghe được Tiêu Bạch dùng hần kia hôn hậu mà thanh âm vang dội kiên định nói- Tiêu Bạch tỷ số chư vị huynh đệ, khẩn cầu nữ hoàng bệ hạ cho phép ta cùng Vũ nhi sinh tử tướng theo, vĩnh viễn ko rời ko bỏ.

Bát nam lại cùng kêu lên quỳ lạy- Khẩn cầu nữ hoàng bệ hạ cho phép cùng Vũ nhi sinh tử tướng theo, vĩnh viễn ko rời ko bỏ.

1 người nói những lời này, có lẽ sẽ chỉ làm người nghe cảm động.

Thế nhưng, 1 bọn đàn ông đồng thời lớn tiếng nói ra những lời này lúc, lại làm cho người nghe cảm giác kinh ngạc.

Quân Phi Vũ chỉ cảm thấy viên mắt phát nhiệt, mũi lên men, cùng bọn họ cái loại này sinh tử tướng theo cảm tình so sánh với, nàng khát vọng tự do tâm có vẻ là như vậy ích kỷ, như vậy làm cho nàng xấu hổ, xấu hổ được vô cùng.

Quân Mạc Sầu tro lòng cũng như nhau chấn động, nàng chưa từng có nghĩ đến, này chúng nam nhân thế nhưng có thể làm được lấy Vũ nhi làm trung tâm, càng khó được chính là, bọn họ thế nhưng có thể làm được chúng tâm như 1, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng.

Nhìn này bát trương tràn đầy khát vọng, vẻ mặt cố định khuôn mặt tuần tú, tâm tình luôn luôn bình tĩnh khó khởi gợn sóng Quân Mạc Sầu, lại cảm thấy 1 loại ba đào cuộn trào mãnh liệt bàn kích tình, tượng mở cổng nước lũ, hướng phía nàng tịch cuốn tới.

Như vậy cố định, sinh tử tướng theo thủ hộ, trước chẳng bao lâu, nàng cũng từng đạt được qua, chỉ là đáng tiếc Quân Mạc Sầu ở tro lòng than nhẹ 1 tiếng- Tất cả đứng lên đi!

_ Tạ mẫu hoàng!- Quân Phi Vũ dẫn đầu đứng dậy.

_ Tạ ơn nữ hoàng bệ hạ!- Cái khác bát nam cũng tạ ân đứng dậy, nhưng vẫn qui củ cúi đầu đứng trang nghiêm, cùng đợi nữ hoàng bệ hạ cuối cùng quyết định.

Quân Mạc Sầu lại quét bọn họ liếc mắt 1 cái, nhàn nhạt nói- Trẫm có mấy điều kiện, chỉ cần các người làm được đến, trẫm có thể cho các người từng nhóm đi theo. Nhớ kỹ, là từng nhóm đồng hành, ko phải toàn bộ!

Chúng nam đại hỉ, chỉ cần có dư địa, cái khác thật là tốt nói- Bệ hạ thỉnh nói! Ta nhất định theo bệ hạ ý chỉ hành sự.

Quân Mạc Sầu hài lòng gật gật đầu- Hảo! Điểm thứ nhất, Vũ nhi có nguy hiểm tính mạng thời gian, bất luận kẻ nào cũng ko được can thiệp Vũ nhi quyết định, càng ko được tự tiện thay nàng xử lý bất luận cái gì cản trở, ở bên ngoài, các người được nghe của nàng điều phối. Điểm này, mời các người ko nên ôm bất luận cái gì tâm lý may mắn, trăm thì sẽ có biện pháp biết các người có hay ko huyền tư làm rối kỉ cương, nếu có vi phạm, trăm sẽ lập tức đem bọn người triệu hồi. Đề nghị, bọn người nhân số đông đảo, ko thể toàn bộ đi theo, 1 lần đồng hành người ko được vượt quá 4. Về phần do ai đồng hành, do các người tự do thương thảo. Ngày 2 điểm, các người có thể làm được?

— Có thể!

Bất tiếng vang đồng loạt trả lời, làm cho Quân Mạc Sầu khóe môi vi nhếch lên đến- Được rồi! Nếu ko có vấn đề, phương diện chọn người liền do Vũ nhi toàn quyền quyết định, ngày mai sẽ lên đường đi!

— Nhi thần linh chỉ!

Quân Mạc Sầu lại từ tro ngực lấy ra 1 khối kim bài- Vũ nhi, này kim bài có chừng 2 khối, 1 khối theo trăm, 1 khối khác bình thường là do trăm phái cấp tuần thú chi quan viên, đến nay còn chưa từng dùng qua, này là lần đầu tiên cho người, thấy kim bài, như thấy trăm đích thân tới, người nhưng chường thiên hạ muôn dân chi quyền sinh sát, chờ người trở về, trăm thu hồi lại hi vọng người ko nên phụ mẫu hoàng giao phó.

Quân Phi Vũ tiếp nhận này nặng trịch kim bài, nặng nề mà lại quỳ xuống- Nhi thần định ko phụ mẫu hoàng nhờ vả.

— Hảo! Còn có này, là trăm đưa cho người mật chiếu! Chờ xuất cung môn, người lại mở ra đến xem, mẫu hoàng hi vọng, người lần này ra, lúc trở lại, có thể làm cho trăm nhìn thấy 1 ko đồng dạng như vậy Phi Vũ.

Quân Phi Vũ vang dội trả lời- Dạ! Nhi thần nhất định sẽ cố gắng! Sẽ ko để ẫu hoàng thất vọng!

— Được rồi, người hôm nay hảo hảo dọn dẹp 1 chút, ngày mai mẫu hoàng cho người xuất cung! Đồng An, chúng ta hồi cung.

Quân Mạc Sầu đưa tay giao vào tro tay Đồng An, cùng nhau sóng vai mà đi, phía sau, còn truyền đến Quân Phi Vũ bọn họ nhiều tiếng cung tiễn.

— Cung tiễn mẫu hoàng!

— Cung tiễn nữ hoàng bệ hạ!

Đãi Quân Mạc Sầu thân ảnh biến mất, mọi người mới thở ra 1 hơi dài, lại lần nữa ngồi vào chỗ của mình.

Quân Phi Vũ nhìn chúng nam cười nói- Được rồi, mẫu hoàng ý tứ đại gia cũng rõ ràng, ý kiến của các người đâu? Ai bồi ta đi?

Tiêu Bạch bình tĩnh nói- Tự nhiên là ần lão qui củ. Các huynh đệ, các người có đồng ý hay ko?

— Đồng ý!

Quân Phi Vũ cười lắc đầu, đây là bọn hấn bát nam nhân tranh thủ công bằng phương thức, dùng rút thăm phương thức đến quyết định ai thắng ai thua, tất cả đều xem thiên ý, xác thực rất tốt!

8 tuần nam người nhanh nhẹn mau chân viết xong tên của bọn họ, đồng thời ném nhập 1 giấy gấp làm 8, lại hướng Quân Phi Vũ làm 1 “Thỉnh” thủ thế.

2 chọn 1 tỉ lệ đào thải, phần trăm thật đúng là cao nha!

Nơi tay muốn với vào soạt giấy kia 1 sát, Quân Phi Vũ 1 đôi như nước con người dịu dàng nhìn bọn họ, cười hỏi- Các người trước tiên nói 1 chút về, nếu như mình bất hạnh lạc tuyển, người có thể hay ko tro lòng có ý kiến gì? Tiêu Bạch, theo người bắt đầu, người nói trước đi.

Tiêu Bạch vẫn là đạm đạm nhất tiểu- Nếu như là ta lạc tuyển, ta sẽ làm tốt chuyện của mình, chờ người trở về. Ta tin Vũ nhi sẽ ko một đời chúng ta bất luận là ai.

Quân Phi Vũ dùng sức gật gật đầu, ánh mắt lại nhìn về phía Mạc Thiên Hàn, gần đây dường như có chút vắng vẻ hấn.

Mạch Thiên Hàn luôn luôn là ko tranh ko cướp, luôn luôn lạnh như vậy hấn lãnh đứng ở chỗ đứng thượng, mỗi lần nàng vừa quay đầu lại, luôn luôn có thể thấy hấn kia bằng phách bàn cao thượng đáng người, luôn luôn có thể cho nàng 1 loại “Bỗng nhiên quay đầu lại, phát hiện người nọ cũng mãi đứng ở đó nhìn người” ẩm áp cảm giác.

Mạch Thiên Hàn cùng Lãnh Vô Tà phi thường tượng, 2 người biểu tình đều là giống nhau lãnh, chỉ bất quá, Mạch Thiên Hàn lãnh được tinh thuần, Lãnh Vô Tà lại lãnh được kiên cường.

Tần Nham Ngạo nhìn Quân Phi Vũ ánh mắt dừng lại ở trên người của hấn, hoa đào mắt tà chọn, câu môi mỉm cười tro lúc đó, đã dập dờn ra muôn vàn phong tình, kia tà mị cười xấu xa, đến nay vẫn có thể làm cho Quân Phi Vũ cảm thấy tim đập cuồng loạn.

Này yêu nghiệt mị lực, quả nhiên ko giống bình thường!

— Ta nghĩ, tâm tư của ta Vũ nhi có thể hiểu!

Quân Phi Vũ hướng hấn gật gật đầu, hồi hấn 1 nhợt nhạt cười, này yêu nghiệt chiều dài 1 viên linh lung tâm, tâm tư của nàng cho tới bây giờ ko thể gạt được hấn.

Ánh mắt của nàng lại vọt đến Quân Thiên Hựu ẩm ướt mặt ngọc thượng, chống lại hấn cặp kia mắt hồ ly, tinh con người lờ lờ, làm cho nàng có tro nháy mắt thất thần.

Quân Thiên Hựu vẫn ko có đầy đủ phát huy hấn kia kỳ môn bát quái thiên phú, ngoại trừ ở tro cung bố trí quá 1 ít trận pháp ngoại, tựa hồ vẫn là 1 nam nhân có cũng được mà ko có cũng ko sao.

Nhưng nàng biết, hấn cũng cùng Mạch Thiên Hàn như nhau, vẫn chờ ở bên cạnh nàng.

Vô tranh vô cầu, có lúc nhớ tới, lại nhất làm cho nàng yêu thương.

Nàng cười hỏi- Thiên Hựu, người vẫn là mặc cho số phận sao?

Quân Thiên Hựu gật đầu cười- Ko sai!

Quân Phi Vũ lại nhìn về phía ngồi ở bên cạnh hấn lão Ngũ Trình Nhất Dao- Nhất Dao, còn người?

— Ta nghĩ đi!

Trình Nhất Dao kiên định trả lời, mặc kệ bất cứ lúc nào, hấn đều hy vọng có thể thủ hộ ở bên cạnh nàng, dùng đao hấn vì nàng giết chết tất cả trở ngại, vì nàng mở 1 cái dương quang đại đạo.

Thủ hộ Vũ nhi, chính là chuyện hấn cả đời này hạnh phúc nhất cũng có ý nghĩa nhất.

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng đập ngực hấn 1 cái, cười nói- Nhất Dao, dù cho lần này người đi ko được, rất nhanh cũng là thay phiên đến người.

Trình Nhất Dao điểm điểm, chỉ cần Quân Phi Vũ 1 câu, hấn làm chuyện gì cũng có thể, chỉ cần nàng cao hứng là được rồi.

— Thiếu Dương, còn người?

Tần Thiếu Dương nhìn Quân Phi Vũ kia trương tiểu ý dịu dàng mặt cười, chỉ cảm thấy tro lòng lại có 1 vòng hỏa xông ra, cháy sạch hấn toàn thân phát nhiệt, cháy sạch hấn rất muốn đem nàng gục, ôm trở về tro phòng hung hăng ân ái 1 phen.

Mặc dù 8 huynh đệ bọn họ chiếu luân cũng có thể 3 ngày thay phiên thị tẩm, nhưng bọn họ tuổi còn trẻ lại tráng kiện thân thể, chính là luôn muốn tràn đầy thời gian, đâu có thể thỏa mãn được, chỉ nghĩ mỗi ngày cùng nàng ân ái triền miên, cùng nàng cùng 1 chỗ thời gian, có lúc hận ko thể cứ như vậy chết ở trên người của nàng.

Loại cảm giác này tin ko chỉ hấn có, hấn có thể theo tro mắt mỗi 1 cái huynh đệ phát hiện là ko muốn xa rời nàng.

Vì thế, vừa nghe nói nàng phải ly khai, mỗi 1 người nam nhân đều muốn đi theo ở bên cạnh nàng, bảo vệ nàng, đồng thời, cũng bảo vệ đại gia đối với nàng yêu.

Huynh đệ bọn họ tro lúc đó loại này yêu, đã ko chỉ là yêu.

Thủ hộ Phi Vũ, đã thành giữa bọn họ 1 loại cộng đồng tín ngưỡng! Cũng là bọn hấn lấy làm niềm tin sống!

Đối với bọn họ mà nói, ai đi đều như nhau, bởi vì, mặc kệ ai đi, đồ hội mang theo bọn họ tất cả yêu thương, cùng tiến lên lộ, vượt mọi chông gai, bởi nàng vượt qua cửa ải khó khăn.

Đương nhiên, ko thể bởi ở bên người nàng vẫn có 1 ít tiếc nuối, nhưng bọn hấn cũng tin Phi Vũ, nàng sẽ công bằng đối đãi bọn hấn mỗi 1 cái, tuyệt đối sẽ ko nặng bên này nhẹ bên kia.

Tần Thiếu Dương biết, mặc dù hấn và Lãnh Vô Tà, Tư Trường Thanh là cuối cùng 1 nhóm trở thành người Quân Phi Vũ, nhưng cũng ko ảnh hưởng nàng đối với bọn họ thật là tốt, ở tro lòng của nàng, chỉ muốn trở thành người của nàng Quân Phi Vũ, nàng liền tuyệt đối sẽ ko cho phép bất luận kẻ nào khi dễ nam nhân của nàng!

Lời này, nàng ko chỉ 1 lần đối với bọn họ nói qua, nàng còn nói, nàng quy vô bảo lưu yêu thương mỗi 1 người tro bọn họ, càng vô cùng bảo lưu tín nhiệm bọn họ, nàng vĩnh ko phụ bọn họ! Đồng dạng, cũng hi vọng bọn họ vĩnh ko phụ nàng.

Trước đây, Tần Thiếu Dương chung quy hoài nghi, nữ nhân này vì sao lại có lớn như thế năng lượng? Vì sao lại có lớn như thế mị lực, có thể hàng phục bọn họ nhiều như vậy cái phu quân đều phục phục thiếp thiếp?

Mà bây giờ, mỗi lần nghĩ tới Phi Vũ, của nàng thông tuệ, của nàng biếng nhác, nàng kia làm cho người ta thuyết phục các hạng tài nghệ, mặc kệ kia 1 mặt nàng, cũng làm cho hấn cảm thấy thần phục, đây là 1 nữ nhân làm cho tất cả mọi người vì nàng thần phục tài cán!

Hấn luôn luôn cảm thấy may mắn, may mắn nhận kia 1 lần ủy thác nhiệm vụ, may mắn kia 1 lần mục tiêu là nàng, may mắn tại nơi thời khắc đó gặp nhau, càng may mắn, hấn có thể trở thành nam nhân của nàng.

Mặc dù chỉ là 1 người tro số đó, nhưng mà với hấn có thể cảm giác được hạnh phúc, này cũng đã đủ rồi.

Cuối cùng, rút thăm kết quả là: Trình Nhất Dao, Tần Nham Ngạo, Mạch Thiên Hàn, Tần Thiếu Dương.

Rút trúng nam nhân tự nhiên mừng rỡ như điên, ko rút trúng nam nhân cũng cười nhạt tiếp thu kết quả này.

Quân Phi Vũ cũng đứng mặt khác 4 nam nhân nói- Các người yên tâm đi! Chờ chúng ta đệ nhất trình kết thúc, liền đối các người tướng bồi. Được ko?

Tư Trường Thanh nhàn nhạt cười nói- Vũ nhi, kỳ thực người ko cần thiết đối với chúng ta cảm thấy áy náy, mặc kệ cái huynh đệ nào theo, ta tin, bọn họ cũng có thể thủ hộ hảo người.

Tiêu Bạch cũng cười nói- Ko sai! Vũ nhi, ra đi 1 chút, được thêm kiến thức, tôi luyện 1 chút ý thức của mình, đối nhân sinh của người mà nói, nhưng thật ra là chuyện tốt! Mặc dù chúng ta ko muốn cho người bị khổ, nhưng càng hy vọng, người tài năng cùng ở tài năng các huynh đệ làm bạn hạ, đối phần này khổ sai trung có thể làm được khổ tận cam lai.

Quân Phi Vũ dùng sức gạt đầu, thân thủ kéo tay Tiêu Bạch, Tư Trường Thanh, Quân Thiên Hựu cùng Lãnh Vô Tà, cùng của nàng nặng chồng lên nhau- Ta biết khổ tâm của các người, cũng biết mẫu hoàng đối với ta kỳ vọng, các người cứ việc yên tâm, lúc trước sự khiêu chiến của các người đều ko làm khó được ta, ta tự tin, ra sau này, ta như nhau có thể thắng được đặc sắc, thắng được đẹp!

2 tròng mắt của nàng doanh 1 tầng lệ quang, cùng bọn họ tương hổ ngóng nhìn, cuối cùng, đại gia toàn bộ ôm cùng 1 chỗ, chăm chú ôm thành đoàn, tựa như tường đồng vách sắt như nhau đem nàng vây quanh ở trung tâm, ai cũng phá ko tiêu tan như nhau.

106. Q.1 - Chương 106: Sinh Tử Tướng Theo (hạ)

Quá bên tro thái y viện, chung quanh phiêu đảng 1 cổ dược thảo thơm ngát vị, dưới ánh đèn, vẫn có mấy thân ảnh qua lại ko ngớt tro đó, vội được bắt điệp nhạc hồ.

Ngày mai, công chúa phải đại triều tuần thú, thái y viện bọn họ cũng phải chuẩn bị cho tốt 1 ít thảo dược, phòng thêm cho bọn họ 1 chút dược liệu dự bị, đến lúc đó còn phải phải 1 vị ngự y đi theo.

Làm tổng quản thái y viện, Ôn Dịch Nho đương nhiên sớm đã nhận được tin tức, theo 1 khắc kia khởi, hần vẫn buồn ngồi ở tro phòng.

Ở trước mặt hần kia trương chuyên dụng án trên đài, chính than bày biện hé ra tứ khai giấy Tuyên Thành, ngọn bút liền đặt ở 1 bên, hần làm như muốn viết chút gì, nhưng vẫn chần chờ, cầm lấy, buông, lại cầm lấy, lại buông, cuối cùng, than nhẹ 1 tiếng, mới trên giấy khó khăn lắm hạ xuống 1 chữ. . .”Từ”.

Hần muốn từ đi chức quan, muốn từ đi ở đây tất cả, muốn trở lại quê cũ, muốn 1 lần nữa bắt đầu cuộc sống.

Này, chính là Ôn Dịch Nho hiện tại tìm cách.

Thế nhưng, tại sao mình sẽ chần chờ? Vì sao vừa nghĩ tới ly khai, tro lòng sẽ lưu luyến khó bỏ?

Ôn Dịch Nho tro lòng rõ ràng minh bạch chính mình đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng hần lại ko có dũng khí đi đối mặt vấn đề, lại ko dám hướng nàng biểu lộ, tro lòng tổng như là còn có 1 tầng giấy, tầng kia giấy mặc dù mỏng, nhưng hần lại thế nào cũng ko phá được như nhau, bất lực cùng vô lực.

— Dịch Nho...

Nghe được hô hoán, Ôn Dịch Nho ngược mắt nhìn về phía cạnh cửa, vừa nhìn là Tiêu Bạch tới, hần vội vàng đứng dậy hành lễ- Dịch Nho bái kiến Tiêu quý quân.

Tiêu Bạch vội vàng nâng dậy hần, mang 1 chút quái quỷ nói- Huynh đệ chúng ta tro lúc đó, ko cần nhiều như vậy lễ? Người đây ko phải là khách khí sao?

Ôn Dịch Nho đậm đậm nhất tiếu- Hảo, đã lâu ko gặp! Đến, mau mời ngồi!- Nhìn thấy Tiêu Bạch ngồi xuống, hần lại đi ra cửa hô 1 tiếng- Tiểu gia, mau cấp Tiêu quý quân thượng đồ...

Cách đó ko xa truyền đến 1 thanh âm từ chỗ sáng vang lên đáp lại- Biết, chủ tử! Lập tức tới!

Ôn Dịch Nho lúc này mới về phòng, ngồi ở đối diện Tiêu Bạch- Tiêu huynh, làm sao đột nhiên nghĩ đến tới tìm ta? Ngày mai công chúa phải ra khỏi cung, người đêm nay ko phải hần là bề bộn nhiều việc sao?

Tiêu Bạch cười cười, ánh mắt rơi xuống hần án trên đài trên giấy, lúc nhìn thấy cái kia cái đại tự “Từ”, cười nhạt hỏi- Thế nào? Người thật vất vả mới lần vào đến vị trí này, lại thâm sâu được nữ hoàng bề hạ coi trọng, còn muốn từ quan hồi hương? Có phải hay ko ở nông thôn còn có người nào cần người trở lại chiếu cố?

Ôn Dịch Nho con người trung hiện lên vẻ đau thương, đứng dậy đi tới phía trước cửa sổ, nhàn nhạt nói- Ko! Ta ngoại trừ Dịch Phỉ, ở nông thôn sớm ko thân nhân, bây giờ Dịch Phỉ cũng ko còn, ta là cô độc dù cho ta từ quan, cũng ko nhất định cần phải hồi hương, chỉ là ko muốn lại vậy 1 mình ở chỗ này, ra, làm tha phương lang trung cũng tốt, vân du tứ phương, giúp đỡ bách tính, làm nghề y thiên hạ.

Tiêu Bạch lại hỏi- Người nếu như cứ như vậy mà đi, chẳng lẽ tro lòng sẽ ko có tiếc nuối?

Ôn Dịch Nho thật lâu ko có trả lời, chỉ là như vậy lẳng lẳng đứng lẳng, bóng lưng lộ ra 1 loại cô độc cô đơn thê lương.

1 lát, hần mới đáp ra 1 chữ- Có!

— Đã có, vậy người vì sao liền ko ình 1 cái cơ hội đây? Dịch Nho, người có nghĩ tới hay ko, có chút khúc mắc, nên dựa vào chính người giải, nếu như chính người đều giải ko được tro lòng kết, chính người đều ko buông tha chính mình, người đó cũng ko giúp được người. Có thể, chỉ cần người có dũng khí bước ra 1 bước

kia, người liền sẽ phát hiện, nguyên lai tất cả cũng ko như người nghĩ tượng trùng đích như vậy ko chịu nổi, nguyên lai cuộc sống tốt đẹp sớm là ở chỗ này chờ người.

Tiêu Bạch lời nói thâm thía, làm cho Ôn Dịch Nho thân thể chấn động.

Quay người lại, hắn có chút mờ mịt nhìn Tiêu Bạch- Cho mình 1 cái cơ hội? Ta có thể chứ?

Tiêu Bạch đến gần bên cạnh hắn, dùng sức vỗ vỗ vai hắn, cười nói- Chỉ cần người nghĩ, đương nhiên có thể. Công chúa đang ở nguyệt đình chờ người! Mau đi đi!

— Công chúa đang đợi ta?- Ôn Dịch Nho tro mắt hiện lên 1 tia mừng rỡ.

Tiêu Bạch gật đầu cười- Đã nhiều năm như vậy, người cũng nên vì mình sống 1 cuộc sống mới, tro lòng có lời gì muốn đối công chúa nói, liền nên dùng cảm lớn tiếng nói ra, cơ hội là dựa vào chính mình nắm chặt, qua hôm nay, có lẽ người liền ko còn cơ hội, hiểu chưa?

Ôn Dịch Nho dùng sức gật gật đầu, kích động bất an bay thẳng đến nguyệt đình vọt tới.

Tiêu Bạch vẫn đứng ở tại chỗ, nhàn nhạt cười, lập tức cũng theo đi ra ngoài.

...

Bên tro nguyệt đình.

1 vị bạch y phiêu phiêu nữ tử đón gió mà đứng, xuân phong gợi lên sợi tóc của nàng, nhẹ nhàng lay động, từ xa nhìn lại, giống như là nguyệt thần hạ phàm, mỹ được làm cho người ta ko dám sinh ra 1 tia khinh nhờn chi tâm.

Ôn Dịch Nho từ xa nhìn nàng, tâm tương kích động, dâng trào, 1 đôi con ngươi đen lóe tia sáng khác thường, khuôn mặt tuấn tú thượng biểu tình tràn đầy kích động cùng hưng phấn, nhưng lại giáp tap bất an cùng chán chừ.

Hắn ngưng thần nín thở cách đó ko xa, lén lút ngóng nhìn thân ảnh của nàng, liền cũng ko dám thở mạnh 1 chút, sợ mình đến sẽ quấy nhiễu nàng.

Ngay cả tro tim của hắn có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói với nàng, nhưng mỗi lần vừa nhìn thấy nàng, hắn lại luôn luôn nói ko nên lời.

Quân Phi Vũ, tên này sớm đã tro lúc vô tình khắc sâu tiến tro lòng của hắn, qua nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ ko có 1 việc, hoặc là 1 người, có thể tượng nàng như vậy, làm cho hắn như vậy do dự, như vậy thấp thỏm, như vậy ăn ko ngon, ngủ ko yên.

Hắn cũng hận của mình nhất gan, hắn cũng hận của mình do dự, hắn càng hận chính mình thân là nam nhân, lại lấy ko dậy nổi ko bỏ xuống được.

Hắn đã hốt hoảng qua ko ít ngày, bây giờ công chúa điện hạ nửa đêm tướng mời, Tiêu Bạch lại đến đây báo cho biết, nàng đã làm đến nơi này cái phân thượng, nếu là hắn lại trễ nghỉ, vậy thật ko phải là nam nhân!

Mặc kệ tốt hay xấu, hắn cũng có thể ỉnh 1 cái cơ hội, 1 cơ hội biểu lộ, nếu như nàng thực sự ko muốn, chính mình lại đi cũng ko muộn. Tựa như Tiêu Bạch nói, chỉ có bước ra đi, mới có thể thấy phong cảnh tiếp theo.

Suy nghĩ rõ ràng cẩn thận Ôn Dịch Nho, chậm rãi thập giai mà lên, mỗi 1 đi bước, hắn đều ở đây tự nói với mình, phải nỗ lực lên! Phải cố gắng! Phải hảo hảo mà làm cho nàng nhìn!

Hắn chậm rãi đến gần bên người Quân Phi Vũ, nhẹ giọng khẩu kiến- Dịch Nho khẩu kiến công chúa điện hạ.

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng xoay người, hướng hắn cười cười, ngón tay ngày đó biên kia 1 vòng hạ huyền nguyệt, nhẹ giọng nói- Dịch Nho, người xem, hôm nay bóng đêm thật tốt! Ở tro cung, có thể thường thường nhìn thấy cảnh đẹp như vậy, coi như là nhân sinh 1 đại duật chuyện. Đến, ngồi đi! Bồi ta uống 1 chén.

Bên tro đình bày hé ra tiểu bàn tròn, trên bàn có rượu cùng 2 ly nhỏ, Quân Phi Vũ dẫn đầu ngồi xuống, nhìn thấy Ôn Dịch Nho vẫn là ngốc đứng ở nơi đó, oán trách nói- Mau ngồi xuống a! Hôm nay chúng ta chẳng phân biệt thể nào thân phận, chỉ uống rượu nói chuyện phiếm.

Nói xong, nàng tự mình lệ mẫn (Rót đầy) 2 ly rượu, lại cầm lấy 1 ly đưa cho hắn, nhìn hắn thụ sủng nhược kinh tiếp nhận, nhìn ko được câu môi khẽ cười đứng lên, kia lúm đồng tiền kiêu diễm như hoa, lại để cho Ôn Dịch Nho nhìn ngây dại mắt.

— Dịch Nho, kỳ thực ta đã sớm muốn mời ngươi 1 ly, cảm tạ ngươi lâu như vậy tới nay đối sự trợ giúp của ta, ta trước tiên vì kính!

Nhìn thấy Quân Phi Vũ uống cạn 1 cái, Ôn Dịch Nho vội vàng cũng 1 hơi cạn sạch.

— Ngồi a! Ngươi còn đứng ngốc ở đó làm gì? Chẳng lẽ còn cần phải làm cho ta thỉnh nhiều mấy lần ngươi mới bằng lòng ngồi sao? Ngươi thế nào liền như vậy cổ hủ a!

Nhìn thấy Quân Phi Vũ có chút tức giận, Ôn Dịch Nho lúc này mới bất an ngồi xuống.

Ngọt ngào rượu, là nàng dạy người chế riêng làm ra rượu hoa quả này, hảo uống đặc ngọt tượng như là rượu gạo nếp, lần này, Ôn Dịch Nho nhưng thật ra thông minh, giúp nàng rót đầy rượu, chính mình giơ lên ly rượu- Công chúa, Dịch Nho cũng kính công chúa 1 ly, cảm Tạ công chúa đối Dịch Nho ưu ái Dịch Nho trước tiên vì kính!

Ôn Dịch Nho 1 ngụm cạn sạch, liền rót tiếp 2 ly, chỉ cảm thấy mùi rượu hương não xông lên, ý nghĩ có chút choáng váng, thần trí lại càng ngày càng thanh tỉnh.

Hắn nhìn Quân Phi Vũ ngồi ở bên cạnh mình, tro con người tất cả đều là nụ cười như hoa kia làm hắn ngày nhớ đêm mong, nhìn nhìn, thế nhưng cảm giác như là đang nằm mơ như nhau, mặc dù từng tro mộng nghĩ tới trăm ngàn thứ như vậy âm áp cảnh tượng, nhưng hắn nhưng chưa bao giờ dám hi vọng xa vời, hắn có 1 ngày thật có thể đứng ở bên cạnh nàng, có thể bồi ở bên cạnh nàng, cùng nàng cùng nhau ở dưới ánh trăng cộng ẩm cùng vui mừng.

— Công chúa...

Hắn muốn nói cái gì, lại phát hiện lời nói như bị chặn ở tro cổ họng, nói ko nên lời, chỉ có thể lấy mắt nhìn nàng, cứ như vậy, si ngốc nhìn nàng.

Quân Phi Vũ nhợt nhạt cười- Ôn Dịch Nho, ngươi có biết hay ko, ngươi bộ đáng bây giờ thật là ngố! Đến, lại uống!

— Hảo! Cạn!

2 người cứ như vậy người 1 chén ta 1 chén uống lên.

Uống nửa ngày, ai cũng ko nói chuyện, cuối cùng 2 người đều hơi say huân huân, 2 mắt sương mù, có chút tìm ko ra lý trí.

Ôn Dịch Nho mượn rượu đánh bạo, rót cuộc áp a áp ứng hỏi ra 1 câu- Công chúa, ngươi, ngươi còn nợ ta 2 cái nhân tình, ta hiện tại, có thể hay ko muốn lấy về?

Quân Phi Vũ ở tro lòng than nhẹ 1 tiếng, nàng đợi cả đêm, kiên trì đều nhanh ko còn, này hũ nút, rốt cuộc chịu lên tiếng .

— Có thể! Nói đi, ngươi nghĩ muốn cái gì? Chỉ cần ta có thể làm được, nhất định thành toàn ngươi!

— Ta nghĩ ta nghĩ...

Hũ nút chính là hũ nút, nghe hắn chỉ ngô nửa ngày- Ta nghĩ ta nghĩ...- Chính là ko nói ra chính kinh chuyện cần nói, Quân Phi Vũ mau bị hắn gấp đến độ phát điên.

Ngay cả thở gấp, Quân Phi Vũ vẫn là ôn nhu dễ- Ngươi nói a! Ta nghe đây!

Ôn Dịch Nho tro lòng đã sớm đem lời muốn nói tập mấy vạn lần, nhưng nhìn nàng, hắn chính là ghen đỏ chính trương khuôn mặt tuần tú, lời nói vẫn là ko có nói ra khỏi miệng.

Quân Phi Vũ cũng giận, chính mình thỉnh Tiêu Bạch làm cho hắn tới nơi này, ko phải đã cho hắn minh xác ám chỉ sao? Hắn còn có cái gì hảo nói ko nên lời, thực sự là hũ nút! Cứng đầu còn hơn vách tường.

Nàng “Đằng” đứng dậy, mang theo 1 chút chỉ tiếc rên sắt ko thành thép tức giận, nói- Được rồi! Người ko nói đúng ko? Kia bản công chúa liền trước về nghỉ ngơi, ngày mai ta còn phải vội xuất hành, ta đi lần này a, sợ rằng 1 năm rưỡi hơn sẽ ko trở về. Ôn ngự y, người liền tự giải quyết cho tốt đi!

Quân Phi Vũ oán hận thân thủ bóp 1 phen hấn đã hồng thấu khuôn mặt tuần tú, lúc này mới nện nặng bộ, hướng phía đình ngoại đi đến.

Mắt thấy Quân Phi Vũ liền phải ly khai tầm mắt của mình, Ôn Dịch Nho ko biết đâu tới 1 cỗ lực lượng, đột nhiên xông lên, từ phía sau chăm chú đem nàng ôm lấy- Ko nên đi! Tiểu Vũ, ko được ly khai ta!

Hắn dường như ko biết mình đang nói cái gì, tro đầu chỉ có 1 ý niệm, chính là ko muốn để cho nàng ly khai, ko muốn để cho nàng đi! Càng sợ nàng đi lần này, sau này liền ko bao giờ nữa để ý đến hắn nữa.

Vì thế, hắn tượng nắm lấy phao cứu mạng như nhau, chặt chẽ ôm lấy nàng, chặt được Quân Phi Vũ cảm giác phổi lý ko khí đều bị hắn cấp đẩy ra hết.

— Ôn Dịch Nho, người trước buông ta ra!

Nàng muốn vụn bung ra tay hắn, hắn lại đem nàng ôm càng chặt hơn- Ta ko buông! Ta vừa buông xuống, người liền muốn đi! Tiểu Vũ, van cầu người, ko nên đi, van cầu người! Thu ta đi! Tiểu Vũ, ta nhất định sẽ đối với người thật tốt!

Những lời này, ở tro lòng của hắn đã nói mấy nghìn mấy vạn lần, lại cho tới bây giờ vẫn ko dám nói ra, hắn hận chính mình, hận được liền từ tâm đều có .

Quân Phi Vũ vận khởi nội lực, dùng sức ngăn tay hắn, có chút tức giận nhìn hắn- Ta vì sao ko đi? Người là cái gì của ta? Nam nhân 1 liền câu nói thật cũng ko dám nói, ta Quân Phi Vũ nhưng ko gì lạ! Ôn Dịch Nho, người thực sự làm cho ta thất vọng!

Nhìn Quân Phi Vũ đi xuống bậc thang, Ôn Dịch Nho hoảng hốt, như là có thứ gì đó theo tro cơ thể hắn xói mòn như nhau.

Hắn khủng hoảng nhìn bóng lưng của nàng, la lớn- Tiểu Vũ, ta yêu người! Ta muốn với người cùng 1 chỗ! Van cầu người, thu ta đi! Ta nhất định nhất định sẽ đối với người thật tốt, vĩnh viễn ko phụ người!

Ôn Dịch Nho nguyên bản cảm giác hô lên, tâm thoải mái.

Thế nhưng, nhìn thấy Quân Phi Vũ nửa ngày cũng ko xoay người, lại ko hé răng, tim của hắn lại treo ngược lên, lo sợ bất an siết chặt 2 tay, lòng yên tĩnh ép chặt khí chờ nàng trả lời.

Cảm giác hành hạ đến hắn ko sai biệt lắm, Quân Phi Vũ lúc này mới quay lại thân, hướng hắn dịu dàng cười- Ôn Dịch Nho, người mới vừa nói nhưng là thật? Thực sự muốn cùng ta cùng 1 chỗ?

Ôn Dịch Nho dùng sức gật gật đầu- Muốn! Rất muốn! Ngày nhớ đêm mong!

Môi của nàng giác a được càng khai- Ta nhưng nói cho người biết, theo ta sau này, cũng ko được phép hối hận, ko cho phép phản bội, lại càng ko được phép chần chừ, muốn 100% nghe lời ta, như vậy, người có thể làm được sao?

— Có thể! Ta có thể!

Hắn dùng lực gật đầu, 1 đôi tinh con người lóe nóng rực quang mang, chăm chú khóa ở trên mặt của nàng.

— Hảo! Ta liền tin người! Hoan nghênh người thêm vào đại gia đình của ta!

Kỳ thực, nàng rất muốn lại thuận 1 chút hũ nút này, nhưng lại sợ hắn quá ngốc, nếu dọa chạy hắn, nàng đi nơi nào tìm tốt như vậy thân y a! Chỉ có thể chuyển biến tốt hãy thu!

Quân Phi Vũ hướng hắn đưa tay ra.

Ôn Dịch Nho đầu ngón chân 1 điểm, lập tức lược đến bên cạnh nàng, đem nàng bế lên, cao giọng cười ha hả- Thật tốt quá, Tiểu Vũ, cảm ơn người, cảm ơn người chịu tiếp nhận ta!

Quân Phi Vũ cười nói- Người nhưng đừng cao hứng được quá sớm! Nếu như người ko nghe lời, ta nhưng như nhau sẽ bỏ người!

Ôn Dịch Nho thâm tình nhìn nàng- Ta sẽ kp cho người cơ hội hứu ta.

— Phải ko?

— Phải!

— Vậy là tốt rồi! Nếu ko, chúng ta lại uống vài chén?

— Hảo! Nghe lời người!

— Vũ nhi, Vũ nhi, canh giờ khởi hành nhanh đến, Vũ nhi, nên rời giường!

Quân Phi Vũ bị 1 trận “Bằng bằng bằng” tiếng đập cửa cấp đánh thức, tỉnh, thể nhưng đầu đầu muốn nứt ra.

Nàng muốn giơ tay lên phủ trán, lại phát hiện tay lại bị người cấp đè lại, tro lòng nàng hừ nhẹ, lại là cái tiểu tử nào cả gan dám sờ lên sàng nàng đây?

Trắc con người vừa nhìn, liền bị dọa a!

Nàng đảo hít 1 hơi, nằm ở bên người nàng dĩ nhiên là Ôn Dịch Nho! Hơn nữa, vẫn là người trần truồng Ôn Dịch Nho!

Quân Phi Vũ đang khiếp sợ qua đi, lại lần nữa nhắm mắt lại, tỉnh tể hồi tưởng chuyện đêm qua phát sinh.

Ngày hôm qua cũng ko biết chính mình rốt cuộc uống bao nhiêu rượu, nhưng nàng ko có nhớ chính mình có cùng Ôn Dịch Nho trên giường a, hơn nữa, thân thể này phản ứng, cũng ko có hắc hứu trôi qua dấu vết cùng cảm giác, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Là nhà nào hỏa như thế ko thể chờ đợi được muốn trở thành toàn bộ chuyện tốt của nàng?

— Vũ nhi, người ko sao chứ? Ta muốn vào!

Lâu đợi ko được nàng lên tiếng Tiêu Bạch, thẳng thắn trực tiếp mở cửa xông vào, lúc đang nhìn đến tro tướng kia kiều diễm phong cảnh, con người trung hiện lên 1 tia giảo hoạt.

Ôn Dịch Nho, người thể nhưng thiếu ta 1 đại nhân tình!

Ở lúc chống lại Quân Phi Vũ 2 trông mắt, Tiêu Bạch lại vội vàng cúi đầu xin lỗi- Thứ lỗi! Ta ko biết các người, các người đang. . . ta lập tức ra, lát sẽ lại đến.

Ôn Dịch Nho cũng bị đánh thức!

Khi hấn nhìn thấy trên người mình ko 1 mảnh vải, lại nhìn thấy Quân Phi Vũ đồng dạng trần truồng như nhau, 2 trông mắt ở tro nháy mắt trừng lớn, khuôn mặt tuần tú tướng được đồ bưng- Ta, ta, người, người, chúng ta...- Hấn lắp bắp nói nửa ngày, vẫn là ko nói ra 1 câu, cúi đầu nhìn tới chính mình kia trống trơn thân thể, vội vàng nắm lên chăn bao lấy thân thể của mình, lôi kéo xé ra tro lúc đó, nhưng lại làm cho Quân Phi Vũ trống trơn thân thể lộ đi ra, nhìn thấy nàng kia trắng mịn trần truồng thân thể, mắc cỡ hấn thể nhưng nhắc lên chăn, trực tiếp chui vào, che đầu ko dám ra ngoài gặp người.

Quân Phi Vũ vẻ mặt ko nói gì, người nam nhân này có cần quá xấu hổ như vậy ko?

Hừ nút a! Ta là nữ nhân nha, như người vậy, làm cho ta làm nữ nhân mặt mũi để nơi nào a? Rất giống là bị ta cưỡng gian như nhau, thật là. . .

Nàng dùng sức đập hấn 1 cước, nghe được tro chắn truyền đến kêu rên, này mới cởi 1 chút khí.

Tiêu Bạch ho nhẹ 1 tiếng, vẫn là như vậy địa nhiệt nhu cười yếu ớt- Vũ nhi, nước nóng ta chuẩn bị xong, người vội vàng đứng dậy rửa mặt chải đầu 1 chút, thời gian ko nhiều lắm, lập tức sẽ khởi hành. Ta tới giúp người nha!

Quân Phi Vũ xử sự tượng cái đứa nhỏ cần đỡ như nhau, cười hướng hấn mở 2 tay.

Tiêu Bạch đi tới, 1 tay lấy nàng bế lên, hôn trán của nàng, đem nàng trực tiếp ôm đến rửa mặt chải đầu, nhẹ nhàng mà bỏ vào đại thùng tắm lý, lại ôn nhu giúp nàng xoa bóp bối, nhẹ nhàng vuốt ve mi tâm, lại 1 chút 1 chút giúp nàng thư chậm gân cốt.

Cầm giác được đầu ngón tay hần ôn nhu, Quân Phi Vũ nhắm mắt lại, thỏa mãn than 1 tiếng- Tiêu Bạch, người thật tốt!

Tiêu Bạch khước môi nhẹ câu, lại cũng ko nói lời nào.

Có mấy lời, ko cần phải nói, nàng cũng có thể minh bạch! Nhưng Vũ nhi lại luôn luôn thích nói tốt cho hần nghe, có lúc hần thậm chí cảm thấy, mình là ko phải cũng nên nhiều lời tốt hơn nói mới đúng.

Mạch suy nghĩ cuối cùng chỉ chốc lát chặt đứt, Tiêu Bạch vẫn là nói ra lời tro lòng của hần- Vũ nhi, lần này vừa ra đi, ko biết cái thời gian gì người mới có thể hồi cung, người, sẽ còn muốn ta sao?

Quân Phi Vũ thân thủ nắm lấy tay hần khê đặt ở nàng trên vai, ngửa đầu cười khê- Đương nhiên sẽ muốn. Ta lạnh, ta sẽ nhớ tới Tiêu Bạch giúp ta đắp chăn, ta nóng, ta sẽ nhớ tới Tiêu Bạch giúp ta nhẹ nhàng lau mồ hôi, ta đói bụng, ta sẽ nhớ tới Tiêu Bạch giúp ta làm cơm ăn, ta mệt mỏi, ta sẽ nhớ tới Tiêu Bạch giúp ta đắp lưng; người nói, ta làm sao sẽ quên người! Tiêu Bạch, người đã dung nhập vào sinh mạng của ta trung, dung nhập vào cốt nhục của ta lý, người đã là 1 phần sinh mệnh của ta ko thể phân làm 2, mặc kệ ta thân ở nơi nào, tâm đồ hội thất ở trên người của người, hiểu chưa?

_ Vũ nhi. . - Tiêu Bạch đôi mắt sáng có chút hồng, cúi đầu, mang theo 1 chút cấp thiết hôn lên môi của nàng.

Quân Phi Vũ cũng đáp ứng lại hần, lời lẽ giao triền dưới, 2 người hơi thở dần dần bắt đầu ko khống chế được.

Quân Phi Vũ 2 tay vi liên dùng lực, liền đưa hần xả vào thùng tắm lý, mang theo thể mệnh lệnh ngọt ngào dụ hoặc- Tiêu Bạch, yêu ta!

Tiêu Bạch thở phì phò, 2 mắt mơ màng nhìn nàng- Thời gian ko nhiều lắm!

_ Ta mặc kệ!

Quân Phi Vũ đôi mắt sáng nhìn quanh sinh huy tro lúc đó, sinh ra 1 tia hồn xiêu phách lạc ánh sáng, môi đỏ mọng vì đỏ, vẻ ngây thơ làm cho ko người nào có thể cự tuyệt.

Đương nhiên, lệnh của nàng, càng làm cho hần cự tuyệt ko được!

Hần y phục, ở cửa nàng cấp thiết hạ nát bấy.

Quân Phi Vũ đưa hần để ở bên cạnh thùng tắm, ngăn chặn bờ vai của hần, trực tiếp nhảy qua ngồi ở lửa nóng mà cứng rắn long cự trên người hần, 2 thân thể chặt chẽ liên tiếp cùng 1 chỗ, kia thân mật mà chặt trát đụng chạm, làm cho 2 người đồng thời kêu lên 1 tiếng đau đớn.

Quân Phi Vũ để ở trán của hần, cười xấu xa khê cắn hần 1 ngụm- Tiêu Bạch, người nếu lại ko chủ động, đã có thể ko còn thời gian, bây giờ còn dám nói người ko nên sao?

Nàng ý xấu chậm rãi trên dưới phập phồng.

Tiêu Bạch nhìn nàng, khuôn mặt tuần tú càng ngày càng hồng, ở cửa nàng tùy ý dẫn vật hạ, rốt cuộc kêu lên 1 tiếng đau đớn, trên trán kia ẩn nhẫn mồ hôi, đại tích đại tích hạ xuống.

Này liền thích giầy vò phơi nữ nhân, thật là rất xấu rồi! Phôi vương làm cho hần hận ko thể đánh nàng thí thí, phơi được làm cho hần muốn hung hăng trừng phạt nàng.

Tất cả niệm tưởng, đều hóa thành động lực đòi lấy, hần 1 xoay người, thu hồi quyền chủ động.

Động thân, đi tới, chạy nước rút, 1 lần lại 1 lần thêm lực lượng đi tới, nghe nàng tro miệng nhỏ rầm rì phát ra từng tiếng rên rĩ tiêu hồn, Tiêu Bạch chỉ cảm thấy tro đầu phát nhiệt, nóng lên, cháy sạch hần để ý trí toàn thất, chỉ nghĩ hung hăng yêu nàng, dùng sức yêu nàng, càng muốn cứ như vậy ko dứt yêu đi xuống.

Kia 1 tiếng than nhẹ cạn hát, bay vào tro tai Ôn Dịch Nho, làm cho hần quần được khuôn mặt tuần tú đỏ bừng, ngực có 1 loại ê ẩm tê tê đau cảm giác, quanh quần buông tim của hần.

Nước gợn dập dờn, dưới lại sóng ngầm cuộn trào mãnh liệt, chiến đấu hăng hái nửa ngày Tiêu Bạch, ở tro cơ thể nàng lửa nóng chặt trát đốt nóng hạ, vẫn ko thể nào nhịn xuống, đem hạt giống bá triệt tiến tro cơ

thể nàng, thuận tay đem thân thể xụi lơ ở tro ngực hấn chăm chú ôm vào tro ngực, làm ình thô suyền khí, chậm rãi xu lắng lại.

— Vũ nhi, Tiểu Vũ, a? Dịch Nho, người tại sao lại ở chỗ này? Tiểu Vũ đâu?

Trình Nhất Dao thanh âm thanh thanh sở sở truyền vào tai bọn họ, ko quá vài giây, thất môn liền bị hấn mở ra.

Nhìn thấy 2 thân ảnh ôm chặt cùng 1 chỗ, Trình Nhất Dao con ngươi trung hiện lên 1 tia hiểu rõ, lớn giọng lại vang lên- Ha ha, nguyên lai đại ca lại ăn vụng! Lão đại, này, canh giờ thực sự nhanh đến, vệ đội cũng đã chờ xuất phát, cái kia, người mang theo Vũ nhi nhanh lên 1 chút ra đi!

Tiêu Bạch gật gật đầu- Biết, chúng ta lập tức ra!

Đãi lúc Tiêu Bạch ôm lấy Quân Phi Vũ trở lại phòng ngủ, mới phát hiện Ôn Dịch Nho ko biết từ lúc nào đã chạy mất.

Quân Phi Vũ 1 bên ở Tiêu Bạch hầu hạ mặc quần áo, vừa hướng hấn nói- Tiêu Bạch, Dịch Nho người nhiều khuyển 1 chút hấn, hấn người nọ tương đối buồn, ta sợ hấn lại để tâm vào chuyện vụn vặt.

— Người cứ yên tâm đi! Chờ người trở về, cam đoan tổng người 1 tri kỷ toàn tâm toàn ý vì người...

Tiêu Bạch giúp nàng hệ hảo đai lưng, 1 thân tử bào, đem nàng phụ trợ được càng thêm minh diễm chiếu người, da thịt trắng tuyết, đôi mắt sáng lưu chuyển, thấy thế nào thế nào cũng làm cho hấn si mê.

— Vũ nhi, người thật đẹp!

Quân Phi Vũ cười đến mặt mày loan loan, tro lòng ngọt được lưu mật- Tiêu Bạch, người có phát hiện hay ko, miệng của người là càng ngày càng ngọt?

Tiêu Bạch trắc thủ, nghiêm túc nghĩ nghĩ- Dường như kp có a, ta ko phải luôn luôn như vậy sao!

— Bất quá, ta thích như vậy người!- Quân Phi Vũ lại hôn hấn 1 chút, vén khỏi tay hấn- Đi thôi! Bọn họ chờ sốt ruột!

2 người bước ra đại môn, cửa Phi Vũ cung, Quân Thiên Hựu, Tư Trường Thanh, còn có Lãnh Vô Tà vui vẻ mà đứng.

Mạch Thiên Hàn, Tần Nham Ngạo cùng Tần Thiếu Dương sớm đã 1 thân cưỡi ngựa, tư thế oai hùng hiên ngang ngồi ở trên ngựa, Trình Nhất Dao thì mặc 1 thân thường phục, cam tâm xa phu, vì Quân Phi Vũ bày giá hộ tống.

Quân Phi Vũ đi tới trước mặt Quân Thiên Hựu, khẽ vuốt 1 chút mặt của hấn- Thiên Hựu, phải ngoan nga!

Nàng tương tay, cho hấn 1 chăm chú ôm.

Buông ra Quân Thiên Hựu, nàng lại đi tới trước mặt Tư Trường Thanh- Trường Thanh, chờ ta trở lại, sẽ cùng người nâng cốc vui mừng.

— Ta chờ người!- Tư Trường Thanh vẫn là như vậy ôn nhuận như nước, làm cho người ta cảm giác đậm nhiên, thoải mái, yên tĩnh, như kia loan loan tế lưu, nhuận vật ko tiếng động.

Đồng dạng cho hấn 1 ôm, giữa bọn họ ko cần nhiều lời, đây đó đã tâm linh tương thông.

Người cuối cùng là Lãnh Vô Tà, nhìn hấn kia trương lãnh ngạnh khuôn mặt tuần tú, Quân Phi Vũ có chút yêu thương, hấn tiến cung lâu như vậy, khuôn mặt tuần tú thượng biểu tình lại kp thay đổi chút nào, chẳng lẽ hấn vẫn là ko sung sướng sao?

Nàng vươn 2 tay, nắm 2 gò má Lãnh Vô Tà, hướng bên cạnh nhẹ nhàng kéo- Vô Tà, phải cười nhiều hơn, ta thích người cười!

Lãnh Vô Tà kéo xuống tay nàng, đem nàng chăm chú ôm vào tro ngực, ở bên tai nàng nói nhỏ 1 câu- Chờ người trở về, ở trên giường ta cười cho người xem.

Quân Phi Vũ bị hấn lòi 1 chút, quả nhiên như lúc trước nàng thấy hấn lúc cảm giác như nhau, nam nhân này. . .

Rất rối loạn a!

— Hào! Nhớ kỹ, đến lúc đó, ta sẽ bắt ngươi cười phải có tiết tấu! Ha trung...

Quân Phi Vũ đại cười ra tiếng, cuối cùng đi tới trước mặt Tiêu Bạch, cầm tay hấn- Tro cung tất cả, đều giao cho ngươi, nhớ, phải nhớ ta!

Tiêu Bạch cười gật đầu.

Mặc dù đây đó chia lìa thời gian sẽ ko quá dài, nhưng tro lòng của mỗi người, đều có 1 loại nồng đậm ko muốn.

Đứng ở cửa cung mấy nam nhân, đưa mắt nhìn Quân Phi Vũ ngồi lên xe ngựa, tro lòng càng sinh ra 1 loại cảm giác muốn lưu lại cước bộ của nàng, ề ề muốn, ko biết như vậy từ biệt, lại được muốn bao nhiêu cái ngày mới có thể cùng nàng gặp lại.

— Vũ nhi, bảo trọng!

Quân Phi Vũ nhắc lên rèm cửa sổ xe ngựa, theo cửa sổ nhìn ra, hướng bọn họ vẫy tay- Các ngươi cũng phải bảo trọng!

Quân Phi Vũ từng bước từng bước nhìn sang, đột nhiên cảm thấy dường như thiếu chút gì, đột nhiên, đầu óc linh quang chợt lóe, nàng gõ đầu, là nhi tử! Con trai bảo bối của nàng ở nơi nào?

— Tiêu Bạch, Long nhi đâu? Long nhi đi đâu? Thế nào ko gặp hấn đến tiễn ta?

Quân Thiên Hựu nói tiếp trả lời- Tối hôm qua nữ hoàng bệ hạ liền phái người đến đem Long nhi đón đi, nữ hoàng bệ hạ còn nói, nàng ko đến tống người, làm cho công chúa đi đường cẩn thận, nàng chờ người chiến thắng mới được phép trở về.

Quân Phi Vũ khề cười nói- Cái gì chiến thắng mới được phép trở về? Lại ko phải ra chiến trận, còn chiến thắng trở về nữa! Được rồi, ta biết, các ngươi tốt hảo giúp ta chiếu cố Long nhi a! Cũng phải hảo hảo chiếu cố chính mình.

Tư Trường Thanh đậm cười nhạt nói- Chúng ta sẽ ! Ngươi yên tâm đi thôi!

— Bye bye!

Quân Phi Vũ buông màn xe- Nhất Dao, khởi giá đi!

Xe ngựa chậm rãi đi trước, Quân Phi Vũ cũng ko dám quay đầu lại, tro hốc mắt phát nhiệt, nóng lên, cuối cùng, lại ko có phát hiện rút xuống lệ đến.

Con đường này, là nàng tuyển trạch, nàng muốn 5 năm tự do, mẫu hoàng tự là ko thể làm cho nàng đơn giản vượt qua, hiểu được tất có thất, nàng phải vì lựa chọn của mình mà phụ trách.

Nàng lấy ra mẫu hoàng cấp mật chiếu, mở, bên tro thể nhưng viết 5 địa điểm nàng cần phải xử lý sự kiện, thoát nhìn tựa hồ cũng ko dễ dàng, sở quan hệ người, đều ko phải là hạng người bình thường, trước khi đi, mẫu hoàng luôn mãi căn dặn, bọn họ ko thể giúp nàng quyết sách.

Xem ra, mẫu hoàng là thật muốn thi nghiệm tổng hợp lại thực lực của nàng...

Mẫu hoàng mật chiếu trúng đích trạm thứ nhất, đó là Thanh Châu.

Vừa nhìn thấy này địa danh, nàng liền nhớ tới cái kia đã lâu thân ảnh, Diệp Phong, người có khỏe ko? Chúng ta rất nhanh có thể gặp mặt, lần này, người còn có thể cùng ta giận đối sao?

Nhớ tới Diệp Phong, nàng sẽ nhớ tới Hàn Tử Tuấn, sẽ nhớ tới Đồng Đồng, nhớ tới mẹ cha.

Hiện đại tất cả, tựa hồ cách được nàng càng ngày càng xa, mà lòng của nàng, cũng đã đánh rơi ở tại ở đây, cho dù có cơ hội trở về, sợ nàng cũng vẫn sẽ chọn ở tại chỗ này, lưu lại nơi này ko oán ko hối hận đi theo các nam nhân bên người nàng.

Này đó nam nhân, mỗi 1 cái đều là ưu tú như vậy, xuất chúng như vậy, tùy tiện xách ra 1 vút xuống hiện đại đi, sợ đều là hùng bá nhất phương nhân vật, nhưng bọn họ lại cam tâm tình nguyện ngủ đông ở bên cạnh nàng, cam tâm an phận làm "Sủng nam" của nàng.

Nàng đã thành thói quen bọn họ che chở cùng sủng ái, nàng đã ko dám nghĩ tới tương, nếu như ko có bọn họ, nàng Quân Phi Vũ còn có thể giống như bây giờ hạnh phúc cùng vui vẻ sao?

Đáp án là: Ko thể!

Quân Phi Vũ lộ ra 1 nụ cười hạnh phúc, có bọn họ, còn có cái gì khó khăn ko thể chiến thắng nhỉ?

__ Nhất Dao, truyền lệnh xuống, mục đích của chúng ta là Thanh Châu, phải nhanh 1 chút đến.

__ Minh bạch.

Xe ngựa ngoại, truyền đến Trình Nhất Dao vang dội trả lời, sau đó liền hần cùng Tần Thiệu Dương đối thoại, Tần Thiệu Dương tiến lên nữa truyền lệnh.

Lần này, là Mạch Thiên Hàn ở phía trước dẫn đầu, Tần Thiệu Dương áp xe, Tần Nham Ngạo thì áp hậu trận, Trình Nhất Dao thì đương phong làm phu xe.

1 người nhàn ngồi ở bên tro xe ngựa, liền cái người nói chuyện cũng ko có, Quân Phi Vũ chỉ có thể nằm nghiêng ở gấm trường kỷ thượng, nhắm mắt dưỡng thần.

Vừa nằm xuống, nhắm mắt lại, đột nhiên nghe được gấm trường kỷ hạ truyền đến 1 tiếng vang nhỏ, Quân Phi Vũ lập tức ngồi dậy thân, đôi mắt sáng nhú lại, lập tức buông ra, hướng phía gấm trường kỷ hạ thấp giọng quát nhẹ- Tiểu tử thôi, người còn ko ra.

Vừa dứt lời, 1 nho nhỏ thân ảnh lập tức theo gấm trường kỷ hạ chui ra, 1 bên vuốt y phục, 1 bên tro miệng nhỏ còn la hét- Ái chà, sống ở phía dưới nửa ngày, thực sự là ghen chết ta.

Quân Phi Vũ đưa hần ôm vào tro lòng, 1 xoay tròn, nho nhỏ cái mông nhếch lên, nàng "Ba ba" đánh đi xuống- Người tiểu tử thói này, hoàng nãi nãi kêu người đừng tới, người càng muốn đến, người ko ngoan, ko nghe lời, vạn nhất xảy ra sự, người nói nhưng làm sao bây giờ?

Quân Phi Long ủy khuất bển miệng, tùy ý nàng đánh, lại ko nói tiếng nào.

Đãi Quân Phi Vũ chính mình đánh vương ko đành lòng, mới cuốn thân thể hần, lại phát hiện này tiểu hài tử xấu xa sớm đã lệ rơi đầy mặt.

Này tâm lại bắt đầu đau!

Nàng thân thủ xóa đi hần tiểu tuần lệ trên mặt- Khóc cái gì? Nam nhân coi lệ như vàng, hiểu ko?

Quân Phi Long bển cái miệng nhỏ nhắn, ghen ngào trả lời- Ta ko hiểu! Ta chỉ muốn lưu ở bên người mẹ, bảo hộ mẹ!

Quân Phi Vũ nhẹ dăm 1 chút trán của hần- Người tiểu tử thói này, võ công của người có mẹ cao ko? Người có thể đánh thắng được mẹ ko? Còn nhỏ tuổi liền dám khẩu xuất cuồng ngôn, người phải biết rằng, này thiên ngoại hữu thiên, núi này ắt có núi cao hơn, dù cho người là thiên tiên hạ phạm, cũng sẽ thần tiên cao tay ần hơn người! Người a, chớ ở trước mặt ta đắc ý, còn bảo hộ ta, người có thể bảo vệ tốt chính mình, mẹ người liền mừng lắm rồi.

Quân Phi Long lại dùng sức lau lệ trên mặt, vẻ mặt kiên định nhìn nàng, cố chấp nói- Ta sẽ bảo hộ người, này ko sợ khổ! Ta mặc dù chỉ có hơn 8 tháng tuổi, nhưng người xem ta hiện tại, có giống tiểu hài tử 8 tháng tuổi ko?

Quân Phi Vũ ở tro lòng than nhẹ 1 tiếng, nàng biết này con trai bảo bối rất ko phạm! Phi thường phi thường bất phạm, thể nhưng, nàng ko cần hần bất phạm làm thành tựu của nàng, nàng chỉ hy vọng, tuổi thơ của hần có thể quá được thật vui vẻ, khoái khoái lạc lạc là được rồi!

Nàng nên thế nào mới có thể làm cho hần mình bạch đây?

— Long nhi, mẹ võ công ko tồi, hiện tại lại có nhiều như vậy cái cha đồng thời bảo vệ, mẹ ko có việc gì. Mẹ hiện tại chỉ hy vọng, Long nhi của ta có thể hài lòng vui vẻ, làm sự mình muốn làm là được, đây là chuyện mẹ hy vọng nhất Long nhi làm hiểu chưa?

Quân Phi Long gật gật đầu- Ta minh bạch! Nhưng ta vẫn là muốn bảo hộ người!

Quân Phi Vũ đầu đầy hắc tuyến, này tiểu tử thôi, thật đúng là cố chấp đến cứng đầu, mà thôi mà thôi, xem ra nàng là ảo bất động hần.

Nàng nhẹ nhàng nhéo nhéo mũi Quân Phi Long, hướng hần làm cái mặt quỷ- Tiểu tử thôi, mẹ phục người!

Quân Phi Long hỏi nàng 1 cười ngọt ngào, tiểu phi tay đang cầm mặt của nàng, dùng sức bá tức vài hớp, hô to 1 tiếng- Mẹ yêu vạn tuế!

...

Ở lúc Quân Phi Vũ ngồi xe ngựa chạy thẳng tới Thanh Châu, ở xa xôi tro hoàng cung Long Đăng quốc, qua tuổi 60 Long Đăng quốc hoàng thượng Long Chi Nhận, mặc long bào 1 thân uy nghiêm ngồi ngay ngắn ở trên long ỷ, nhíu lại mi, 2 tròng mắt lóe lợi hại ánh đao, bắn thẳng đến trên người đang quỳ gối điện hạ Long Dạ Tinh.

Ko khí, nặng nề mà kiềm chế, thật lâu ko người nào nói chuyện

~1 lát, Long Chi Nhận mới nhàn nhạt hỏi- Người thực sự kiên trì muốn đi Phượng Hoàng quốc hòa thân?

— Cầu phụ hoàng thành toàn!

Long Dạ Tinh ko chút do dự vang dội trả lời, đoạn tuyệt Long Chi Nhận cuối cùng 1 điểm niệm tưởng, mà mấy vị hoàng tử ngồi ngay ngắn ở 1 bên, tro mắt lại đều hiện lên 1 tia sáng.

Long Chi Nhận nhìn ưu tú nhi tử quỳ xuống này, Long Dạ Tinh luôn luôn lạnh lùng, bọn họ phụ tử quan hệ cũng luôn luôn ko thân thiết, nhưng hần vẫn đem đứa con trai này để ở tro lòng.

Chỉ tiếc, đứa con trai này lại chưa từng có đem hần, đem quốc gia này để ở tro lòng.

Mà thôi! Hần muốn đi, liền đi đi! 2 nước hòa thân, giảm thiểu chiến tranh, hình thành quốc cùng quốc tro lúc đó liên minh, hần coi như là vì thiên hạ bách tính Long Đăng quốc hết 1 phần lực.

— Được rồi! Người đã tâm ý đã quyết, nhất định phải cùng Lục công chúa điện hạ thông gia, trăm cũng ko ngăn trở người. Trăm sẽ lập tức 1 phong tu thư, phái người cùng đại sứ giả lập tức đi trước Phượng Hoàng quốc cầu hôn, về phần Phượng Hoàng quốc bên kia có tiếp thụ người hay ko, đều dựa vào chính người tự mình đi tranh thủ.

Chiếm được Long Chi Nhận gật đầu, Dạ Vô Tinh lập tức tạ ân- Nhi thần khấu tạ phụ hoàng long ân! Tạ ơn phụ hoàng thành toàn!

— Người có dũng khí đi ra 1 bước này, phụ hoàng hần là chúc mừng người mới đúng, đứng dậy đi! Phụ hoàng mong ước người, sớm ngày ôm được mỹ nhân về!

— Tạ ơn phụ hoàng!

Ngày hôm sau.

1 chiếc xe đội, theo Long Đăng quốc Tinh vương phủ chờ xuất phát.

Mà cái kia trên đường đi trước Phượng Hoàng quốc, lại sớm có 1 người, lòng như lửa đốt hướng phía Phượng Hoàng quốc vội đuổi tới.

Hần đợi lâu như vậy, cũng chờ mong như vậy, cuối cùng cũng đạt được phụ hoàng gật đầu, lần này, nàng lần này sẽ ko cự tuyệt hần nữa chứ?

HOÀN

107. Q.2 - Chương 1: Mới Tới Thanh Châu

Thanh Châu.

Thanh Châu là Phụng Hoàng quốc cùng Thiên Tiệm quốc, Thương Ngô quốc tam quốc giao giới biên cảnh thành, từ xưa đến nay, đều là Phụng Hoàng quốc binh gia trọng địa, vị trí cực kỳ quan trọng, trước vẫn do Quân Phi Vân làm tổng binh, ở Quân Phi Vân bị nữ hoàng bệ hạ hồi kinh hậu, liền do tướng quân thành Thanh Châu Ngô Chính thay chức vị tổng binh này.

Mấy ngày trước, nữ hoàng bệ hạ nhận được mật báo, nói Ngô Chính vừa mới thông đồng với địch bán nước, mưu đồ bí mật phản xử, thỉnh nữ hoàng bệ hạ cấp tốc phái người ngăn cản. Cũng bởi vậy mới có Quân Phi Vũ 1 chuyến hành trình tới Thanh Châu này.

Đây sẽ là 1 hành trình nguy hiểm, quá ép, con chó kia luôn luôn sẽ nhảy tường, 1 khi phát điên lên đến sẽ làm ra những thứ sự gì, ai có thể dự liệu.

Quân Phi Vũ bọn họ lo lắng ko phải là ko có lý do, lúc này, mặc dù đã 30, vóc người khô ngô nghiêm chính ngay thẳng tro quân doanh ở của mình, vẻ mặt nghiêm túc phân phó tướng sĩ phía dưới- Gần đây ta nhận được mật báo, nói có quân địch tiềm nhập Thanh Châu thành chúng ta, các người hiện phải thay phiên ở Thanh Châu thành thường xuyên tuần tra, phát hiện nhân vật khả nghi, liền bắt lại hỏi minh bạch cho ta, rõ chưa?

— Minh bạch!

Ngô Chính vừa mới vung tay lên, chúng tướng sĩ liền chỉnh tề mau lẹ lui ra ngoài, theo bọn họ dáng người đó có thể thấy được, Ngô Chính vừa mới mang binh đứng là có 1 bộ dạng trầm tư.

Nhìn các tướng sĩ của mình đi, Ngô Chính vừa mới ngồi trở lại trên suất vị của mình, phủ trán trầm tư.

Hắn kia trương tứ phương trên mặt, biểu tình lúc cười, lúc bi, cuối cùng hắn lặng yên đọc lên 1 câu- Phi Vân, người chết ko minh bạch! Ta nhất định sẽ báo thù cho người, dù cho báo ko được thù, ta cũng muốn kéo thêm vài người đền mạng cho người, người đừng lo lắng, ta sẽ rất nhanh sẽ xuống theo người, chờ ta!

Quân Phi Vân lúc trước từng sống ở Thanh Châu, 1 mực vì Thanh Châu phụ trách chức tổng binh, Ngô Chính thì vì nàng nguyện làm phó tướng, 2 người thường xuyên qua lại liền có cảm tình.

Đương nhiên, Ngô Chính là cực kỳ yêu này Quân Phi Vân tư thế oai hùng hiên ngang thái tử gia.

Thế nhưng, Quân Phi Vân đến tốt cùng là coi hắn là tịch mịch, hay là thật hết sức thích hắn, lại được đánh thượng 1 dấu chấm hỏi.

Nhưng mặc kệ nàng thế nào đối đãi Ngô Chính hắn, Ngô Chính vẫn luôn tận lòng vì nàng, lại là vì nàng trả giá tất cả dù là cái chết đối với hắn cũng 1 loại cam tâm rồi.

Từ lúc nhận được tro kinh truyền ra tin tức thái tử đã chết, hắn tròn khóc ròng 3 ngày 3 đêm, ngày thứ 4, hắn theo tro thống khổ tỉnh táo lại, hắn liền phát thệ, nhất định sẽ thay Quân Phi Vân báo thù, hắn muốn cho nữ hoàng bệ hạ hối hận giết Quân Phi Vân, hắn muốn cho nhiều hơn máu đến tể an ủi vong linh Quân Phi Vân.

...

Vì là nơi tam quốc giao giới, thành Thanh Châu vốn ko có chiến tranh, vắng lai mậu dịch phi thường phồn vinh, trên đường phố 2 bên cửa hàng san sát, người trên đường lưu càn lưu ko thôi, 1 bộ phần hoa thịnh thế chi tượng.

Có người địa phương thì có thương cơ, loại này giao giới chi thành liền càng ko cần phải nói, ở Thanh Châu thành khách qua đường dừng lại còn nhiều hơn nữa, mà tro đó nơi nào nhiệt nhất, liền từ lâu cùng khách điểm, bất quá tin tức đương cũng nhiều hơn nữa.

Phúc Mãn lâu, là từ lâu lớn nhất xa hoa nhất bên tro Thanh Châu thành, do trà lâu với khách sạn nhất thể tổng hợp lại thành từ lâu.

Ko có ai biết tửu lâu này đại lão bản là ai, chỉ biết là có 1 chưởng quầy gọi là Mã Phúc, do hắn phụ trách toàn bộ tửu lâu vận chuyển buôn bán.

Mã Phúc là 1 trung niên nhân tuổi chừng 40, vóc người ục ịch, trên mặt đầy đặn ánh mắt mị thành 1 đường chỉ dài, cười rộ lên càng thấy rằng ko gặp mắt, mặc dù cười đến tởm cái phật Di Lặc, nhưng cặp mắt kia từ khe hở hẹp lý tiết lộ ra tới tinh quang, lại ko dung còn hay dò xét lật vật.

Phúc Mãn lâu từ 2 năm trước khai trương đến nay, coi như là xuôi gió xuôi nước qua 2 năm, tro ngày thường, Mã Phúc cũng thích làm điểm việc thiện, phóng lương cứu tế cùng khổ bách tính, bình thường ai có 1 chuyện cực khổ, chỉ cần yêu cầu đến Mã Phúc, hắn nhất định sẽ giúp người xử lý được thỏa thỏa đáng đương.

Bây giờ Thanh Châu thành người nhắc tới Phúc Mãn lâu Mã Phúc, ko người ko biết, ko người ko hiểu, thả mỗi người tổng hắn 1 tên hiệu. . "Mã Đại Thiện". (Kỳ thực mỗi muốn gọi hắn Mã Đại Soái, sợ thân môn lại vắng, đành phải đổi thành Mã Đại Thiện)

Hắn có 1 đặc điểm, chính là kia giọng đặc biệt lượng, nghe 1 chút, này nghe như đang rống lên!

— Tiểu Tam nhi, còn ko mau 1 chút qua đây chào hỏi khách khứa?

Đang ở quầy hàng kiểm kê sổ sách ngày hôm qua Mã Phúc lợi mắt 1 ngấm, liền thấy cửa có 1 khách nhân xuống ngựa phong, hướng lâu nội đi tới, lập tức hướng nội đường giương giọng hô 1 câu, lại vùi đầu tiếp tục tính toán của hắn .

Đột nhiên, tay hắn ngừng lại, ánh mắt lại giơ lên, lần thứ 2 nhìn về phía cạnh cửa, hắn biết vừa tro lòng sinh ra cảm giác khác thường là cái gì, kia tiến tới lâu này 1 lớn 1 nhỏ 2 nam nhân, bộ dạng thật sự là quá tuấn! Tuấn được đủ để cho bất luận kẻ nào vừa thấy khó quên!

Mị thành 1 đường chỉ lợi mắt lại 1 ngấm, hắn liền ngấm ra khỏi bên tro môn đạo, này 1 lớn 1 nhỏ khẳng định ko phải người thường, xem bọn hắn kia mặc trên người vân cẩm, xem bọn hắn bên hông đồ ngọc bội kia, lại xem bọn hắn kia toàn thân phát ra quý khí, Mã Phúc lập tức ở tro lòng hạ phán đoán, này 2 người này phải nhất định chính mình tự mình tiếp đón.

Hắn liền sổ sách cũng bất chấp quên đi, mập mạp thân thể lập tức theo phía sau quầy đi ra, cười đến mặt mày loan loan- Khách quan hảo, ko biết hai vị là dùng bữa hay là ở trọ?

Vị nam nhân lớn tuổi kia, diện mạo tuấn mỹ được quá phận, kia làn da mềm mại như nước có thể so với nữ nhân, ko, nam nhân trước mắt này bộ dạng so với nữ nhân còn muốn mỹ hơn, còn muốn nước nộn hơn, thanh âm kia cũng đặc biệt tro sáng dễ nghe, Mã Phúc thấy có chút mê li, tro lỗ tai luôn bay lời nàng nói- Chúng ta ăn cơm trước, lại ở trọ trước tiên lên cho ta mấy thức ăn ngon, lại đến 1 gian phòng hảo hạng.

Mã Phúc nhìn ra được thất thần, đột nhiên nghe được 1 tiếng kêu giòn khê quát- Tên mập chết bầm, người nhìn nữa, ta đem ánh mắt người cấp móc ra.

Mã Phúc này mới hồi phục tinh thần lại, cúi đầu nhìn thấy cái tiểu nho nhỏ nam nhân kia chính giận trừng mắt hắn, mặc dù tuổi còn nhỏ, thân ảnh cũng tiểu, nhưng toàn thân lộ ra quý khí cùng sát khí, lại làm cho lâu lẫn vào xã hội Mã Phúc đều cảm thấy kinh hãi.

Mã Phúc xét nhan quan sắc co được dân được bản lĩnh xác thực lợi hại, hắn lập tức hướng tuấn nam tuổi trẻ xin lỗi cười- Thật ko có ý tứ, là tại hạ thất thố!- Lập tức dùng hắn vang dội giọng cung kính hỏi- 2 vị khách quan, trên lầu có sương phòng thanh tĩnh hơn, 2 vị có phải hay ko muốn tới ngồi?

Tuổi trẻ tuấn nam lắc đầu- Ko cần, chúng ta ngồi ở dưới đây là được, cho ta 1 vị trí sát cửa sổ.

Mã Phúc liếc 1 cái 4 phía, phát hiện sở hữu thực khách đều cùng hắn như nhau, chính đem sở hữu lực chú ý tập trung ở trên người 1 lớn 1 nhỏ này, tro đó còn có 1 tên là yêu thích nam nhân nổi tiếng khắp Thanh Châu...Thiên Lôi

Này Thiên Lôi thích ngồi ở dưới đại đường này nguyên nhân, chính là vì tìm kiếm mục tiêu, bất quá, hắn ko ở tro điểm động thủ, bình thường đều là đến bên ngoài mới động thủ, vì thế, đối Phúc Mãn lâu còn là ko có ảnh hưởng gì.

Nhưng bây giờ nhìn hắc ko kiêng nể gì cả nhìn chăm chăm tuần nam tuổi trẻ này, hắc vẫn là nhịn ko được nhú nhú mày, tìm cái vị trí sát cửa sổ rời xa Thiên Lô dẫn này 1 lớn 1 nhỏ tới đó- 2 vị khách quan, bên này thỉnh!

Này 1 lớn 1 nhỏ, chính là thoát khỏi mọi người bảo hộ 2 mẹ con Quân Phi Vũ cùng Quân Phi Long đối với Quân Phi Long mà nói, chỉ có thoát khỏi các cha bảo hộ, hắc bản sắc anh hùng mới có đất dụng võ! Vì thế, ở lúc Quân Phi Vũ 1 tỏ vẻ muốn vi phạm xuất tuần, hắc liền giơ tay giơ chân tỏ vẻ tuyệt đối ủng hộ, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải dẫn hắc cùng tiến lên lộ.

Dựa theo kế hoạch của bọn họ, đi tuần vệ đội ở trên đường sẽ đi chậm 1 chút, mà 2 mẹ con nàng chỉ ít có thể so với đi tuần vệ đội tới trước 2 ngày.

Bọn họ mục đích tới Thanh Châu này, đơn giản chính là tới trước quan sát tình huống, sợ lúc thực sự vệ đội đến, sở hữu chứng cứ đều bị hủy diệt, đến lúc đó muốn tìm Ngô Chính se gặp phiền phức, liền ko dễ dàng.

Quân Phi Vũ cùng Quân Phi Long từ từ uống trà, 1 bên để ý 4 phía nói chuyện với nhau trung truyền đến tin tức.

Đột nhiên, ánh mắt của nàng bị trên đường cái kia 2 hàng tuần tra bàng cấp hấp dẫn ở, nhìn bọn họ đi tới đi lui, đột nhiên tiến lên đem 1 nam nhân thân hắc y, đầu đội đầu lạp (Chắc các nàng hay đọc ngôn tình cổ đại or xuyên ko đều biết cái này rồi ha), thân bối trường kiếm vấy lại.

Quân Phi Vũ nghe được kia 1 người dẫn đầu tro quân đội đang hỏi- Đem người bài đĩa lấy ra!

Ở Phụng Hoàng quốc, mỗi 1 người ra vào đều có 1 loại tựa như chứng minh thư gọi là bài đĩa, kia dẫn đầu nói như vậy, chính là muốn tra thân phận của hắc, bọn họ rốt cuộc là đang tìm người? Còn là vì cái gì muốn biến thành như vậy? Chẳng lẽ bọn họ ko biết làm như vậy, sẽ làm bách tính lòng người bàng hoàng sao?

— Ta sẽ ko lấy ra, thì người làm gì ta?

1 tiếng mang theo chẳng đáng quát lạnh thanh, kéo mạch suy nghĩ Quân Phi Vũ, môi của nàng giắc câu dẫn ra mỉm cười.

Quân Phi Long nhẹ xuy 1 tiếng- Này ngu ngốc, nhìn người ko điểm ánh mắt, nam nhân như vậy bọn họ cũng dám trêu chọc, thực sự là muốn chết!

Này quân ngũ tro thành bị dân chúng nuông chiều, ai dám như vậy chống đối bọn họ kia! Kia hắc y đầu lạp nam ko thể nghi ngờ là chọc tổ ong vò vẽ, này quân ngũ cả đám sắc mặt đều khó là coi.

Dẫn đầu người nam nhân kia cười lạnh 1 tiếng- Ko lấy ra bài đĩa chứng minh thân phận của người, lại ko phối hợp kiểm tra, kia liền theo chúng ta đi 1 chuyến.

Hắc y nam lại là xuy cười 1 tiếng- Vậy cũng phải xem các người có bản lĩnh hay ko mời ta tới đó!

Nói xong, thân hình của hắc chợt lóe, đơn giản liền nhảy ra khỏi đội tuần tra bình vẫy quanh, lại quay đầu lại nhìn kia đội tuần vệ quân, làm như 1 chút cũng chẳng đáng để ý.

Hắc đầu lạp đáp rất hạ, thấy ko rõ mặt của hắc, Quân Phi Vũ chỉ có thể nhìn đến hắc khoe môi sinh kia mặt mang theo châm chọc cười.

Cái kia dẫn đầu bị nam nhân áo đen bày ra thái độ chẳng đáng nói cấp tức giận đến xanh mặt, vung tay lên- Các huynh đệ, lên cho ta!

Tuần người của vệ đội cầm tro tay trường thương, cả đám mang theo ngoan kính, sắc bén mũi đao hướng phía trên người người hắc y đâm tới.

Nam nhân áo đen thể nhưng thân hình xoay tròn, như đỉnh ốc bay thẳng thượng ko trung, thân thể lại đang tro nhảy mất sau này lại đáp xuống, Quân Phi Vũ chỉ thấy hắc 2 chân liên hoàn đá, cả đám binh sĩ đều bị hắc đá ngã xuống đất, liền 1 hơi cũng ko có 1 chút, 1 đội 8 người tuần vệ, cũng đã toàn bộ ngã xuống dưới chân của hắc, chỉ còn lại có 1 tuần vệ đội dẫn đầu ở nơi đó ngốc đứng.

Nam nhân áo đen trước khi đi, còn đối kia dẫn đầu bỏ lại 1 câu- Dài quá ánh mắt sẽ nhận biết thanh người, hôm nay đại gia ta còn có việc, sẽ ko cùng các người chơi, lần tới lại nếu còn rơi vào tro tay của ta, đã có thể ko chỉ là vui đùa 1 chút .

Nam nhân áo đen đang muốn xoay người rời đi, lại đột nhiên phát hiện phía trước đứng 1 người nam nhân mặc quân phục, chính vẻ mặt lãnh khốc nhìn hắn- Đả thương người liên muốn đi, ko dễ dàng như vậy!

Ngồi ở tro điểm Quân Phi Vũ vừa nhìn người nọ, lập tức kinh hô nói nhỏ- Diệp Phong?

108. Q.2 - Chương 2: Diệp Phong Bị Triệu Tới

Quân Phi Vũ thấy có chút thất thần, Diệp Phong dường như gầy, nhưng trên người hắn cái loại này khí thể lạnh lùng, so với trước đây mạnh hơn!

Thật ko ngờ, hắn mặc vào loại này chính nhi bát kinh quân phục đến, vẫn là tuần mỹ được có chút quá phận, ở tro những nam nhân nàng sở nhận thức qua, ngoại trừ nhất thời gặp qua song bào thai Thiên Tiệm quốc kia, thì Diệp Phong bộ dạng đẹp mắt nhất.

Nhìn thấy mẫu thân của mình vừa thấy cái nam nhân mặc quân phục kia, này cả mắt liền chớp cũng ko thêm chớp, tro miệng còn kinh hô ra 1 cái tên, Quân Phi Long tro lòng có chút phiếm toan, nhin ko được thân thủ đem mặt của nàng ngắt trở về đối diện mình- Ca ca, người nhận thức người nam nhân kia?

Ca ca là 2 mẹ con bọn họ ước định ở bên ngoài xưng hô.

Quân Phi Vũ lúc này mới đem lực chú ý thu trở về, cười giải thích- Long nhi, ta nhận thức người nọ, hắn từng là cận vệ riêng của ta đi, chúng ta ra xem nào nhiệt đi.

Vừa nghe có nào nhiệt nhin, Quân Phi Long lập tức nhảy xuống ghế, xông thẳng hướng đại môn, chạy trốn so với thổ còn nhanh hơn!

Quân Phi Vũ cười khổ lắc đầu, vội vàng đi theo, đi tới cửa, nhìn thấy chương quỹ kia nhìn chăm chăm nàng, lại lấy ra 1 thỏi bạc ném cho Mã Phúc- Chương quỹ, nhớ giúp ta lưu 1 gian phòng hảo hạng, ta lát sẽ trở về, này bạc trước cho người, coi như là đặt cọc trước!

Đãi 2 mẹ con bọn họ ra đến đại nha thời gian, người xem nào nhiệt sớm đã làm thành 1 vòng tròn lớn, bắt quá, sợ tranh đấu ko có mắt làm bị thương chính mình, tất cả mọi người ko dám dựa vào quá gần, chỉ là xa xa chỉ trở.

Quân Phi Long thân thể nho nhỏ giống như cá chạch chui vào đoàn người, Quân Phi Vũ thì dùng nội lực của mình phát ra cao áp, làm cho những người đó ko thể ko nhường đường nàng, làm cho nàng đi tới phía trước mà ko có cản trở.

Tro sân Diệp Phong cùng kia nam nhân áo đen đã sớm đấu ở tại cùng nhau, Diệp Phong khí thể phi thường ổn, ra chiêu tấn như tia chớp, nhưng nam nhân áo đen chiêu số quỷ dị, thường thường xuất kỳ bất ý, 2 người lực lượng ngang nhau, đánh nửa ngày cũng ko phân cao thấp.

Đánh lâu ko phân thắng thua, nam nhân áo đen làm như vô tâm ham chiến, sử xuất 1 ngoan chiêu, bức lui Diệp Phong, thân hình như mũi tên, tro nháy mắt nhanh bay đi, từ ko trung truyền đến giọng nói của hắn- Các hạ kiếm thuật xác thực cao siêu, bắt quá, nay Thiên đại gia còn có việc, ko rảnh cùng người ngoạn, sau này còn gặp lại!

Diệp Phong ko chút nghĩ ngợi, liền đuổi tới.

— Long nhi, đi!

Quân Phi Vũ 1 phen ôm lấy Quân Phi Long, theo ở phía sau Diệp Phong, thân hình như tơ liễu, lướt nhẹ như phong đuổi tới.

Ở dưới tới trước 1 bãi tha ma, đột nhiên theo dưới đất thoát ra 5 hắc y nhân bịt mặt, đoàn khốn vây quanh Diệp Phong, ko có tiếng động, liền lấy phương thức liều mạng hướng kẻ bị giết phóng tới, mà cái kia mang đầu lập nam nhân áo đen, đã ở tro nháy mắt đó mất đi hình bóng.

Xem ra Thanh Châu thật đúng là nơi tàng long ngoạ hổ a! Vừa tới ngày đầu tiên, liền nhìn thấy được náo nhiệt.

Quân Phi Vũ tro lòng mặc dù đối với hắc y đầu lập nam nhân cảm giác vô cùng hiếu kỳ, nhưng bởi vì tâm lo cho Diệp Phong, nhìn thấy hắn bị 5 hắc y nhân vây công, vẫn là tuyển trạch bỏ qua việc theo dõi hình bóng hắc y đầu lập nam nhân, xoay người phiêu trở về cách Diệp Phong cách đó ko xa đứng lại, cẩn thận quan chiến.

Diệp Phong ở 5 người vây công hạ, vẫn có vẻ thành thạo, trường sang bay lên tro gió, tà chọn, hoành phách, 1 lần lại 1 lần hóa giải chiêu thức của hắc y nhân.

Quân Phi Vũ ở 1 bên lại càng xem càng là kinh hãi, những hắc y nhân này trước thoát nhìn, đều là những tay lão luyện, tuyệt đối ko giống như là giang hồ lưu manh các loại nhân vật, chiêu thức hạ thủ lại âm hung ác lạt, tất cả đều là sát chiêu.

Tiếp tục như vậy, Diệp Phong lấy 1 địch ngũ, thể lực tiêu hao được mau, sớm muộn sẽ mất mệnh trước thủ hạ của bọn hắn.

Kia 5 hắc y nhân vừa nhìn Quân Phi Vũ mang theo một đứa bé tiến tới hiện trường, hạ thủ tựa như càng liều mạng, hoàn toàn ko để cho Diệp Phong cơ hội thở dốc, tựa hồ chỉ nghĩ muốn tốc chiến tốc thắng.

Diệp Phong ở chiến đấu kịch liệt trung, tro lúc vô ý nhìn thấy Quân Phi Vũ thân phần nam trang, kia trường xinh đẹp dung nhan, ngay cả chỉ là kinh hồng thoáng nhìn, hắn vẫn như cũ có thể nhận được là Quân Phi Vũ, cái kia hóa thành tro hắn cũng nhận được Quân Phi Vũ.

Ở nơi này 1 hoảng thần tro lúc đó, 5 hắc y nhân thừa dịp khích mà vào, phi thường có ăn ý đột nhiên chia làm 5 phương hướng hướng Diệp Phong công kích, có 2 tên nhắm phía trước, có 1 bay lên ko trung công kích đỉnh đầu của hắn, mặt khác có 2 ở phía sau phong kín đường lui của Diệp Phong.

Mắt thấy hắc y nhân tro tay ngũ thanh trường kiếm sẽ đâm thẳng đến trên người Diệp Phong, Quân Phi Vũ tro lòng cả kinh, lập tức đầu ngón chân 1 điểm, thân hình lập tức như 1 mũi tên “Sưu” thẳng bay đi.

Liền tro cùng 1 lúc, Diệp Phong tiềm năng cũng phát huy đi ra, hắn quát lên 1 tiếng lớn, thân hình xông thẳng hướng về phía trước, nghênh hướng cái kia ở giữa ko trung hắc y nhân, hắn biết, người ở giữa ko trung, bởi vì ko có đủ sức điểm, là đối tượng tốt nhất công kích.

Hơn nữa, trên ko trung công kích hắn chỉ có 1 người áo đen, so với trước sau đều là 2 phòng vệ lực lượng thiếu phân nửa.

Nhất đối nhất, hắc y nhân kia khẳng định ko phải là đối thủ của Diệp Phong.

2 thanh trường kiếm chạm vào nhau, Diệp Phong nội lực vận đến chưởng lực, vận đến khắc trên người, dùng đủ kính 1 giáo 1 quyền, liền đem trường kiếm tro tay hắc y nhân đá bay ra ngoài, lại bay vòng về phía trước 1 vòng, liền thẳng tắp đâm vào lồng ngực hắc y nhân.

Hắn 1 khắc cũng ko do dự, tro nháy mắt rút ra kiếm, hắc y nhân máu theo kiếm bắn ra, 1 phun ra, đem Diệp Phong phun được đầy người đều là, huyết hồng 1 mảnh.

Người áo đen bị giết kia, mà ở phía dưới lại là trường kiếm của 4 hắc y nhân còn lại, hắn tránh được mau nữa, vẫn bị tro đó 1 thanh kiếm quét qua ở tại bắp chân của hắn, nhất thời máu tươi đem y phục của hắn nhuộm đỏ, lại 1 giọt rồi 1 giọt rơi ở dưới đất.

Lúc này, Quân Phi Vũ cũng chạy tới, hoa sen chưởng vận đủ lực, mang theo tiếng gió “Vù vù” thẳng đánh về phía 4 hắc y nhân kia.

Chưởng phong trung mang theo cường liệt sát khí, làm cho hắc y nhân ko thể ko tạm thời buông ra đối Diệp Phong vây công, lánh khai lợi chưởng của Quân Phi Vũ, 4 hắc y nhân liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên 1 tiếng gào thét, thể nhưng chia làm 4 phương hướng chạy trốn mà đi.

Này đột nhiên biến hóa, nhất thời để cho bọn họ trở tay ko kịp.

Nhưng Quân Phi Vũ tro nháy mắt liền phản ứng qua đây, đối vẫn ghé vào trên lưng mình nhẹ như ko có gì Quân Phi Long nói- Long nhi, hôm nay cùng nương thi đấu, xem ai trâu nhiều người, có được ko?

— Hảo! Nương, ta trâu cái kia, người bắt cái kia!

— Hảo, bắt đầu! Diệp Phong, người cũng đừng ngăn người a, người đi đãi cái kia.

Đang lúc nghe nàng kiều giòn thanh âm, Diệp Phong nguyên bản cảm giác đau triệt tâm phế phổi do bị kiếm thương, đột nhiên cảm thấy ko còn đau nữa, tâm, dường như cũng tung bay lên, sáng khoái đáp 1 tiếng- Hảo!- Liền nhanh chóng đuổi theo.

Mặc kệ những người này là ai, nàng cũng muốn bắt hết để truy hỏi 1 chút, Quân Phi Long niên kỷ tuy nhỏ, nhưng là công lực của hắn, hắn giảo hoạt, cũng tuyệt đối ko thể khinh thường, con trai bảo bối của nàng nhưng là thiên tài nha.

Thiên tài, hiểu ko? Xem thường ai cũng được, ngàn vạn chớ xem thường Quân Phi Long nhà nàng! Theo các lão công của nàng nói qua, oa nhi này, ko phải người thường, càng khẳng định ko phải là thần, nhất định là ma quỷ đầu thai!

3 người phân công nhau mà đi.

Quân Phi Vũ thăng đuổi cách 50 mét, lại đột nhiên phát hiện hắc y nhân lại ko thấy, nàng lẳng lẳng nghe động tĩnh 4 phía, đột nhiên khước môi lộ ra 1 tiểu ý, thân hình như yến phi phác đến phía sau 1 tảng đá, chưởng lực liên phát.

Ầm...

Ầm...

Dùng thuật độn thổ trốn ở dưới đất hắc y nhân tro nháy mắt như trường xà như nhau, tro lòng đất hạ ko ngừng mà tránh né nàng phát ra chưởng, ko cần thiết chỉ chốc lát, 4 phía đã xuất hiện 1 lại 1 tất cả đều là hố lớn nhỏ.

Ở Quân Phi Vũ đếm ngược đến 1 số thời gian, quả nhiên theo định luật bay ra 1 người đến, hắc y nhân biến thành hoàng y nhân, toàn bộ chỉ còn lại bụi đất, chỉ còn lại cặp mắt kia mang theo huyết hồng trung lại dẫn 1 tia kinh hoàng.

Cho dù là chết, cũng sẽ bị Quân Phi Vũ loại này mèo vờn chuột trò chơi cấp ngoạn tàn.

— Ta sẽ giết người!

Hắc y nhân còn lại nổi giận gầm lên 1 tiếng, liền hướng phía Quân Phi Vũ vọt tới, lần này, hắn là dùng phương thức đồng quy vu tận sát hướng phía Quân Phi Vũ, toàn thân cao thấp căn bản ko làm bất luận cái gì phòng hộ, chỉ cầu 1 kích thành công.

Đối với loại này liều mạng thức đấu pháp, Quân Phi Vũ ko thể ko thận trọng đối đãi.

Chỉ là, cao thủ quyết đấu, cơ hội tốt 1 mất 1 còn, đó là lúc đợi chết, hắc y nhân 1 kích ko trúng, còn muốn trốn, thì đã phát hiện mình sinh cơ hoàn toàn ko có.

Sau 1 khắc, hắn liền nghe được chính mình 2 chân và các đốt ngón tay “Răng rắc” 1 tiếng, sau đó thân thể liền ko thể khống chế ngã xuống dưới đất.

1 khi trở thành tù binh, kết quả của mình nhất định càng thâm, dù cho có thể chạy ra, mình cũng nhất định sẽ trở thành mục tiêu của tổ chức, hắc y nhân chỉ cảm giác tâm mình vào giờ khắc này đã chết, hắn ko thể ko tìm chết, đang suy nghĩ căn rằng độc tự sát thời gian, mới phát hiện cầm lại bị tay của tên ảo lả kia siết lấy.

Nàng còn nghĩ bàn tay tiến tro miệng của mình, đoạt lấy viên độc 1 phen rút xuống, cười mỉa nói- Muốn chết? Ko dễ dàng như vậy!

Hắc y nhân nhất chiêu ko được, lại muốn tự đoạn tâm mạch, kết quả, tên ảo lả kia như là biết ý nghĩ của hắn, xuất thủ so với hắn nhanh hơn, tâm mạch lại bị nàng che.

Cái này, hắn liền 1 chút khí lực cũng ko có, chỉ có thể tượng q cái sơn dương như nhau, mặc cho nàng tể hại.

Quân Phi Vũ 1 phen xốc lên hắn, quay trở về nguyên lai địa điểm.

Thật ko ngờ, kia 2 nam nhân 1 lớn 1 nhỏ lại đều về tới tại chỗ, chính đồng thời nhìn phương hướng nàng, vừa nhìn thấy nàng đi tới, Quân Phi Long lập tức hoan hô toát ra- Nha! Mẹ, hôm nay lại là ta thắng!

Quân Phi Vũ cười đem hắc y nhân ném ở dưới đất, đem Quân Phi Long ôm vào tro ngực, mãnh hôn vài hớp- Bảo bối, thật ngoan!

Quân Phi Long tiểu khuôn mặt tuần tú có chút hồng hồng, thấp giọng ở bên tai nàng nói thầm- Mẹ, này còn có người ngoài nhe?

Quân Phi Vũ nhẹ “Nga” 1 tiếng- Ko sợ! Diệp thúc thúc sẽ ko cười ngươi. Đến, mau kêu Diệp thúc thúc!

Quân Phi Long trên dưới đánh giá Diệp Phong mấy lần, đột nhiên nghiêng đầu, vẻ mặt vô tội hỏi- Diệp thúc thúc, ngươi cũng thích mẹ ta sao?

Diệp Phong khuôn mặt tuần tú tức khắc đỏ lên, nguyên bản nhìn Quân Phi Vũ mắt đột nhiên thùy đi xuống, đang muốn quỳ xuống hành lễ, lại bị 1 cổ lực mạnh nâng, quỳ ko đi xuống.

Quân Phi Vũ khẽ quát 1 tiếng- Diệp Phong, được rồi, đừng nhớ kỹ này đó lễ nghi phiền phức, những hắc y nhân này, ngươi vội vàng xử lý đi! Ta ở tại Phúc Mãn lâu, ngươi giúp xong liền tới tìm ta.

_ Minh bạch!

_ Chúng ta đây đi trước! Ta chờ ngươi nga!

Quân Phi Vũ giáo hoạt hướng Diệp Phong trừng mắt nhìn, Diệp Phong chỉ cảm thấy có 1 luồng điện lưu trên thân bình thường, toàn thân đều sợ run đứng lên.

1 lát, còn si ngốc nhìn phương hướng nàng biến mất, hồi lâu sau...vẫn tiếp tục si ngốc...

109. Q.2 - Chương 4: Mẹ Con Liên Thủ

Diệp Phong cảm giác tâm mình đang cuồng loạn, dưới sự hoảng loạn, hắn 1 phen vươn tay đẩy ra nàng, lui cách 2 bước- Thuộc hạ ko có việc gì, công chúa ko cần bận tâm.

Quân Phi Vũ khước môi vì câu, tự tiểu phi tiểu, thờ ơ nhìn hắn 1 cái hậu, lại ngồi trở lại trên gấm trường kỷ- Đi đi! Vệ đội công chúa ngày kia hắn là đã đến, ngươi xem có cái gì muốn chuẩn bị, thì đi trước chuẩn bị 1 chút. Nếu ko có chuyện gì khác, ngươi trở về đi!

Diệp Phong cương trương khuôn mặt tuần tú, đáp 1 tiếng- Tuân lệnh!

Lúc xoay người muốn đi, đột nhiên lại nhớ ra cái gì đó, hắn lại quay đầu lại nhìn Quân Phi Vũ nói- Công chúa, khách sạn này là nữ hoàng bệ hạ xây xem như căn cứ điểm, nếu như công chúa có cái gì phân phó, trực tiếp tìm Mã Phúc là được.

Quân Phi Vũ có chút kinh ngạc, mẫu hoàng thể nhưng ở chỗ này cũng thiết điểm- Ta biết rồi, ngươi đi đi!

Nhìn nàng hết lần này đến lần khác làm cho hắn đi, Diệp Phong cắn răng, mang theo 1 tia ủy khuất ra cửa.

Chẳng lẽ xa cách lâu như vậy, nàng lại ko muốn cùng hắn tâm sự cái gì sao?

Vừa ở ghen khuất, lại nghe đến tro phòng truyền đến tiếng la của Quân Phi Vũ- Trở về!

Diệp Phong vui mừng tro bụng, lập tức chiết trở lại, lại thấy Quân Phi Vũ chỉ vào khay kia- Diệp Phong, thuận tiện giúp ta đem khay này ra ngoài.

Ách?

Diệp Phong có chút ko dám tin tưởng nhìn nàng, chẳng lẽ nàng gọi hắn trở về, liền chỉ là vì làm cho hắn lấy 1 cái khay đi xuống???

Lần này, hắn ko chỉ ghen khuất, thậm chí ngay cả tâm cũng muốn tử!

Hắn đỡ dần cầm lấy khay trên bàn, lại đỡ dần cốc cung, lại đỡ dần quét nàng liếc mắt 1 cái, sau đó đỡ dần đi ra ngoài.

Thẳng đến nghe ko còn tiếng bước chân của Diệp Phong, Quân Phi Vũ mới làm càn lớn tiếng nở nụ cười.

— Long nhi, người nói này Diệp thúc thúc có phải hay ko chơi rất khá? Ha ha ha, nhìn hắn kia thối biểu tình, thực sự là đại khoái nhân tâm!

Quân Phi Long bĩu môi, đảo cặp mắt trắng dã- Quân Phi Vũ, người càng ngày càng tệ!

Quân Phi Vũ lập tức thu hồi cười, thay về mặt âm trầm biểu tình, đánh về phía Quân Phi Long- Người tiểu tử thú này, muốn đánh đòn có phải hay ko? Cũng dám nói mẹ mình như vậy! Ta cho người thử xem ngũ trảo công của ta, nhìn người còn dám hay ko làm càn?

Nói xong, ngũ trảo công đưa về phía nách hắn, quấy nhiễu a quấy nhiễu, quấy nhiễu được Quân Phi Long hô to “Cứu mạng”, thẳng đến hắn đầu hàng- Ko dám, mẹ, ta ko dám nữa! Người mau buông tay! A, ha ha, buông tay nha. . .

Quân Phi Vũ lúc này mới buông hắn ra, dùng sức hôn hắn 1 cái cười đến đỏ bừng tiểu khuôn mặt tuần tú- Lần này tạm tha người, nếu còn có lần tới, hừ hừ...

Kia 2 tiếng hừ hừ, hợp với kia liếc xéo ánh mắt cảnh cáo hắn, sợ đến Quân Phi Long co rúm lại 1 chút tiểu thân thể, vội vàng chui vào chăn lý núp vào.

Quân Phi Vũ cười cười, cũng chui vào ổ chăn, ôm Quân Phi Long đã ngủ

. . .

Nửa đêm, 2 bóng đen 1 lớn 1 nhỏ theo khách sạn Phúc Mãn lâu bay ra, tấn lược hướng phía phương hướng binh doanh Thanh Châu mà đi.

Kinh qua 1 khoảng thời gian võ nghệ cao cường, Quân Phi Vũ cùng Quân Phi Long nhẹ phục hạ thủ, chỉ vào 1 cái nhà tường đồ ngói xanh đối diện kia nhỏ giọng nói- Long nhi, người xem, tòa nhà này chính là tổng binh phủ Thanh Châu. Kia khối đất bằng phẳng chính là quân doanh Thanh Châu, bọn họ nếu thật chuẩn bị muốn hành động, hiện tại 4 phía khẳng định tăng mạnh cảnh giới, lát nữa chúng ta nhất định phải cẩn thận.

— Nương, ta minh bạch.

Quân Phi Long 2 mắt, ở tro tối đêm hạ tượng 2 vì sao như nhau, lóe ra ánh sáng ngọc quang mang.

Hắn cảm thấy 1 cỗ hiếu chiến cắn máu hưng phấn, coi những bố trí kết giới phía dưới kia, đặt ở tro mắt của hắn, tựa như con kiến nhỏ như nhau chờ hắn giẫm, loại này cảm giác liếc nhìn thiên hạ, theo hắn lớn lên, càng ngày càng mãnh liệt.

Nếu ko phải hắn ở tiên giới gặp mấy xú lão đầu ám toán kia, bằng khả năng của hắn ở tiên giới, người nhân loại này hắn tùy tiện sờ cũng liền xong đời, chỉ tiếc, hắn hiện tại nhiều nhất chỉ là 1 trẻ mới sinh, hắn cố gắng nữa, so với tu vi trước đây vẫn là rất xa xôi. Nếu ko, hắn như thế nào sẽ rơi xuống để bị người khi dễ như vậy?

Mấy lão già thú kia, chờ đó, 1 ngày nào đó, thiên gia 1 lần nữa muốn kêu hắn hồi tiên giới, sẽ cùng với các người đòi lại bút trưởng này.

Nghe bên người truyền đến trận trận mùi thơm, Quân Phi Long nghiêng đầu nhìn về phía cái nữ nhân bên người vẽ mặt chính kinh kia, nếu như nói hắn 1 lần nữa đầu thai có điểm nào làm cho hắn cảm thấy tốt, đó chính là vị mẫu thân trước mắt đẹp hơn cả thiên tiên này.

Ai, nàng nếu ko phải mẫu thân mình, thật là tốt biết bao nha! Hắn có thể danh chính ngôn thuận câu dẫn nàng.

Quân Phi Vũ ngẫu nhiên quay đầu lại, liền nhìn thấy Quân Phi Long chính ngốc ngơ ngác nhìn nàng, thân thủ nhẹ vỗ 1 cái đầu của hắn- Tiểu tử thôi, phát ngốc cái gì? Tập trung mau, xảy ra chuyện đừng hòng nản nỉ lão nương tới cứu người, lần tới ko cho người theo ta!

Quân Phi Long vượt chính mình bị chụp đầu, ở tro lòng hờ lạnh- Ta mà cầu cứu người? Nói đùa, lão tử mặc dù chỉ khôi phục 1/100% so với tu vi trước đây, nhưng 1/100% này, liền cũng đủ đem các người giết cái hoa rơi nước chảy. Chờ lão tử công lực khôi phục lại 100%, hừ! Tới phiên các người sao!

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên nghe được bên tai truyền đến 1 tiếng- Long nhi, mau lên đây!

Quân Phi Long ko nói 2 lời, liền nhào tới trên lưng Quân Phi Vũ, hắn thích nhất mẫu thân công, cái loại cảm giác này, thật ấm áp, rất an toàn, m1 điểm trọng yếu nhất là ôn hương nhuyễn ngọc làm cho hắn rất hưởng thụ.

Ở trên tiên giới, tranh cường đoạt phách, kẻ mạnh là vua, cảm giác này tựa hồ đã rất xa vời.

Khi đó hắn, lẻ loi 1 mình, 1 người trên mọi người, càng ko thể nhận được tình cảm ấm áp như thế này đâu.

Quân Phi Long tận lực giảm bớt thể trọng của mình, ko để cho trọng lượng mình cấp Quân Phi Vũ tạo thành gánh nặng, này mẫu thân, hắn nhưng là phải hảo hảo yêu.

Quân Phi Vũ ở nhảy mấy cái tro lúc đó, liền đã đến mái nhà tổng binh phủ.

Nàng tập trung tinh lực, dựng thẳng nhĩ lắng nghe khắp nơi phản ứng, đột nhiên, nghe thấy Quân Phi Long ở bên tai nàng nói 2 chữ- Hậu viện!

Nàng gật gật đầu, lập tức thân thể như mèo lủi về phía sau viện.

Đối với năng lực con trai bảo bối này, Quân Phi Vũ ngoại trừ khâm phục, còn là bội phục!

Đứa con trai này tuyệt đối ko phải con người!

Chính hắn cũng đã nói, hắn là theo tiên giới tới, thế nhưng, hắn ở tiên giới là loại thần thánh nào, vì sao lại hạ phạm, này chút tò mò nàng đều nhất nhất chôn ở nội tâm, nếu như hắn muốn nói, 1 ngày nào đó, hắn sẽ nói cho nàng biết .

Năng lực Quân Phi Long, nàng xem hắn 1 ngày 1 biến hóa, ở đây hết thấy tất cả mọi vật, hắn ko cần học, toàn bộ vô sự tự thông.

Quân Phi Vũ có lúc cảm khái, thật ko ngờ, mẹ con bọn họ đều là xuyên tới, chỉ bất quá, 1 là theo bầu trời tới, 1 là theo 1 thể giới khác xuyên tới. Vì thế, lưỡng mẹ con khác biệt cũng là 1 trời, 1 chỗ.

Quân Phi Vũ theo tiếng vang, chậm rãi tới gần, bây giờ hoa sen tâm pháp nàng đã đạt tới tầng thứ 8, trên đời này đã có thể nói thiên hạ vô địch, nếu như có thể cảm giác được có người tới gần nàng, công lực thể tất rất dọa người!

Cũng may, phía dưới nói chuyện 2 người tựa hồ cũng ko có phát hiện bọn họ đến.

_ Ngô tổng binh, tro thư tất cả bố trí đều đã viết rõ, người chỉ để ý nghe theo là được, Tam vương gia lần nữa can thiệp, chỉ cần Ngô tổng binh chiếu ý tứ của hắn làm, mặc kệ sự tình ko thành cũng được, điều kiện của người hắn đã nhận lời cũng sẽ ko thay đổi.

_ Thỉnh đại bản quan hồi bẩm Tam vương gia, Ngô mỗ nhất định án theo như lời hắn đi làm, tuyệt đối ko chậm trễ...

_ Rất tốt! Đã như vậy, tại hạ liền trước cáo từ!

Quân Phi Vũ đang muốn xốc lên mái ngói, lại bị Quân Phi Long ôm đồm chặn, chỉ thấy hắn tay nhỏ bé nhẹ nhàng vung lên, phía dưới tình cảnh liền vừa xem hiểu ngay.

Nàng hướng Quân Phi Long dựng thẳng ngón cái, tiếp tục quan sát động tĩnh phía dưới.

Chỉ thấy tro phòng là 1 nam nhân chừng 30 tuổi, theo quần áo có thể nhìn ra là Ngô Chính, 1 cái khác, thân hình cao lớn, xuyên 1 thân màu đen y phục dạ hành, trên mặt che 1 khối khăn đen, tay cầm bội kiếm, làm như tùy thời chuẩn bị chém giết, ngay cả cùng Ngô Chính vừa mới nói chuyện, thời khắc đó cũng ko có buông.

__ Nếu tráng sĩ có việc, kia Ngô mỗ cũng ko giữ lại, tráng sĩ thỉnh!

__ Sau này còn gặp lại!- Hắc y nhân ôm quyền, ra cửa, tro nháy mắt nhảy ra tường, chột lóe ko gặp.

Quân Phi Vũ nghĩ nghĩ, hay là ko nên đuổi theo.

Ngô Chính vừa mới cũng ko có ngủ hạ, cầm kia trương giấy thư ở nơi đó lật qua lật lại nhìn, sau đó đi vào nội thất, đối hắc ngày đêm cung phụng linh vị, nhẹ giọng nói- Vân nhi, rất nhanh ta có thể báo thù cho nàng! Nàng cao hứng chứ? Chờ báo xong thù, ta sẽ xuống ngay cùng nàng!

Vân nhi? Hắc nói Vân nhi, chẳng lẽ là Quân Phi Vân?

Quân Phi Vũ tro lòng chấn động, chẳng lẽ Ngô Chính vừa mới làm phản, liền chỉ là vì giúp Quân Phi Vân báo thù?

Nếu quả thật là như vậy, người nam nhân này liền thực sự đáng thương càng thêm đáng hận, hắc thế nhưng muốn dùng máu bách tính cùng tướng sĩ đến vì hắc thanh toán tình yêu?

1 tướng sĩ lòng dạ, thế nhưng như vậy chật hẹp? Thế nhưng cả bách tính thiên hạ cũng ko để ý, cầm tro tay quyền lực thế nhưng tùy ý tiêu xài, chỉ vì 1 chi tư? Thực sự đáng trách a!

Cùng hắc cấu kết với nhau làm việc xấu người là Tam vương gia? Kia 1 Tam vương gia của quốc gia nào? Thương Ngô quốc là có thể bài trừ, Long Đằng quốc gần đây ko có hiện tượng binh lực dị động, như vậy, cũng chỉ có gần đây rục rịch Thiên Tiệm quốc .

Tam vương gia, ko phải là Mộ Dung Vũ Hàn sao?

Hắc thậm chí có lá gan động đến Phượng Hoàng quốc, xem ra, hắc Thiên Tiệm quốc ngày lành đúng là quá lâu rồi.

Quân Phi Vũ tro trông mắt hiện lên 1 tia hàn quang.

Chỉ là không biết ngày bọn họ phản xử là 1 ngày nào? Then chốt hắc là lá thư vừa mới ở tro tay Ngô Chính.

Quân Phi Vũ nhìn về phía Quân Phi Long, truyền âm hỏi- Long nhi, có biện pháp nào ko kinh động Ngô Chính, lấy được lá thư kia?

Quân Phi Long đắc ý cười, hồi truyền âm cho nàng- Đợi ta 1 chút, nương, người ở đây chờ!

Hắc lời vừa mới dứt, Quân Phi Vũ liền thấy 1 đạo quang ảnh hiện lên, sau 1 khắc, Quân Phi Long đã xuất hiện ở tro phòng, nhanh như quỷ mị, thiểm đi vào thất, chỉ chớp lát, hắc lại đi ra!

__ Mẫu thân, vội vàng nhìn! Nhìn xong ta trả lại cho hắc!

Quân Phi Vũ cấp tốc ngẩng 1 lần nội dung tro thư, nhìn 2 lần, liền trả lại cho Quân Phi Long- Được rồi!

Quân Phi Long hoàn hậu xong, lại cấp tốc trở lại bên người nàng, lưỡng mẹ con liếc mắt nhìn nhau, hướng đối phương gật gật đầu, tro nháy mắt song song biến mất tro đêm đen.

110. Q.2 - Chương 5: 7 Lần Lang, Là Người?

Trở lại tro phòng, Quân Phi Vũ tỉnh té nghĩ, tro thư ngày cử binh là 3 ngày sau, thật ko ngờ, này Ngô Chính thực sự cam mạo tội lớn của dân tộc, mưu đồ bí mật phản loạn, hại nước hại dân nếu như lúc này

lại từ địa phương khác điều binh, tập kết binh lực chạy tới Thanh Châu, chí ít cũng phải 4 ngày, căn bản ko kịp điều binh tới ứng cứu.

Mẫu hoàng đem cái nạng thủ sơn dụ này ném cho nàng xử lý, đơn giản là muốn thử năng lực nàng làm cách nào để đem cái chiến sự này phá tan, hiện tại, nàng nên như thế nào giải quyết cái vấn đề khó khăn này đây?

Quân Phi Vũ ở bên tro phòng đi tới đi lui, rước lấy Quân Phi Long kháng nghị- Mẹ, người đừng đi tới đi lui được chưa? Bình tĩnh, phải bình tĩnh!

Quân Phi Vũ đại trừng mắt- Tiểu tử thôi, ngủ ko được thì giúp ta nghĩ chủ ý gì đi. Người bình thường hết sức mưu ma chước quỷ, hội này nghĩ như thế nào cũng ko ra được 1 chút hử?

Quân Phi Long tức giận bĩu môi- Ai nói ta nghĩ ko ra, ai kêu người ko tới hỏi ta!

Quân Phi Vũ lập tức cười mắt loạn loạn, lập tức lấy lòng- Bảo bối ngoan, có cái chủ ý gì tốt, nói mau ẹ nghe 1 chút.

— Ta nếu là nghĩ ra được ý kiến hay, thì ta có lợi gì?

Nhìn nhi tử kia ánh mắt gian tà linh lợi bộ dáng, Quân Phi Vũ liền khí ko thể ko bùng phát, 2 tay như điện, tro nháy mắt nhéo kia tiểu lỗ tai- Người tiểu tử thú này, cũng dám cùng lão nương người cò kè mặc cả, có phải muốn bị đánh đòn ko? Hử?

— Đau quá a!

Quân Phi Long cũng ko thềm để ý bây giờ là nửa đêm, há mồm thét như quỷ kêu lên, sợ đến Quân Phi Vũ 1 phen che hấn cái miệng nhỏ nhắn, buông ra lỗ tai của hấn, lại là 1 bạo lật- Nửa đêm như quỷ kêu, người muốn chết a!

Quân Phi Long đáng thương nhìn nàng, 1 đôi mắt to đen nhánh ko quá 1 giây liền doanh đầy lệ, ở thu được tro mắt Quân Phi Vũ, lại đang viền mắt vòng vo mấy vòng, lúc này mới như trân châu như nhau tuột xuống.

Quân Phi Vũ biết rõ hấn chỉ là đóng kịch, nhưng nhìn đến hấn cắn cái miệng nhỏ nhắn khóc ko ra tiếng đáng thương bộ dạng, lại nhịn ko được mềm lòng, đuối ôm chặt hấn, nhẹ giọng dỗ- Được rồi, được rồi, là mẹ ko đúng, ngoan, ko khóc a!

Lập tức lại than 1 tiếng, vô tình hay cố ý nói- Long nhi, người nói là muốn mẹ mang người đi ra, đây ko phải là tự tìm tội thụ sao? Vậy đi, ko cần người giúp nữa, ta cả ngày cũng ko cần tốn tâm tư cùng người, dỗ người nữa, lần sau nếu lại muốn đi đâu, người nhưng ko cho phép theo mẹ nữa.

Quân Phi Long lập tức đầu hàng- Mẹ, kỳ thực ta nghĩ đến 1 hảo phương pháp, chúng ta có thể cùng Long Đằng quốc mượn binh.

— Mượn binh?- Quân Phi Vũ sững sốt 1 chút, lập tức gạt đầu- Chủ ý này cũng ko phải sai, thế nhưng ta lúc này cũng ko thân nhiều lắm, chúng ta phải nghĩ biện pháp thuyết phục bọn họ, nhưng ko dễ dàng nha.

Quân Phi Long giao hoạt hỏi- Nếu có người chịu giúp thì sao?

Quân Phi Vũ 2 tròng mắt nhú lại- Ai? Ai có thể giúp hử?

Quân Phi Long cố ý thừa nước đục thả câu- Tạm thời ko thể nói cho người biết, chỉ cần mẹ đáp ứng Long nhi 1 điều kiện, chuyện này, Long nhi cam đoan giúp mẹ giải quyết.

Quân Phi Vũ mặc dù biết nhi tử có chút năng lực, nhưng này dù sao cũng là chuyện lớn, vạn nhất làm hỏng, liên lụy đã có thể quảng, đến lúc đó chiến tranh bạo phát, nàng cho dù chết, cũng ko đủ lấy tạ tội a!

— Long nhi, việc này nhưng khai ko được vui đùa, người có nắm chắc ko?

Nghe được nàng cẩn thận ngữ khí, Quân Phi Long khuôn mặt nhỏ nhắn cũng nghiêm chỉnh lại- Phân nửa nắm chắc, ta phải hỏi nhân gia mới biết được.

— Hảo, vậy người nói 1 chút điều kiện!

__ Là điều kiện của người nọ thôi, chính là sau khi chuyện thành công, hần muốn trở thành thiếp thân cận vệ của mẹ.

Quân Phi Vũ mang theo nghi hoặc nhìn hần- Chỉ đơn giản như vậy?

Quân Phi Long làm như có thật gật đầu- Chỉ đơn giản như vậy!

Quân Phi Vũ cũng ko kéo dài- Hảo! Việc này liền do người đi liên hệ! Bất quá, ta muốn gặp qua người nọ hãy tính.

__ Nay ko có vấn đề, hần ngụ ở sát vách chúng ta!

Nhìn Quân Phi Long khuôn mặt nhỏ nhắn thượng kia nụ cười giả tạo, Quân Phi Vũ đột nhiên tâm sinh bất an, con người lộ hung quang, thấp giọng cảnh cáo 1 câu- Quân Phi Long, người nếu là dám tính toán lão nương người, người liền cần thận 1 chút!

Quân Phi Long rụt 1 chút cổ- Mẹ, Long nhi có gan lớn như trời, cũng ko dám tính toán lão nhân gia ngài a!

__ Ko dám là được rồi!

Quân Phi Long cẩn thận từng li từng tí hỏi- Kia, mẹ, có muốn hay ko hiện tại kêu người nọ qua đây trông thấy? Người nọ thế nhưng mỗi ngày đều chờ ngài triệu hoán gọi hần tới!

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Gọi hần đi!

Quân Phi Long liền thân cũng ko khởi, ở trên vách tường nhẹ gõ 3 cái, lại đập hạ 2 cái, liền cười đối Quân Phi Vũ nói- Mẹ yêu, đi mở cửa đi!

Quân Phi Vũ phủ thêm áo khoác, tóc xỏa phủ vai, tùy ý dùng dải lụa nhẹ buộc lại, mới vừa đi tới cạnh cửa, liền nghe được nhẹ nhàng tiếng đập cửa khởi.

Đồng dạng là trước tam hậu 2, Quân Phi Vũ lập tức mở cửa.

Khi thấy người nam nhân ngoài cửa đứng kia, Quân Phi Vũ 2 tròng mắt tro nháy mắt tròng lớn, kinh hô lên tiếng- 7 lần lang, là người?

Nghe được Quân Phi Vũ xưng hô, Long Dạ Tinh khuôn mặt tuần tú tức khắc đỏ- Công chúa, bản vương có thể hay ko đi vào trước lại nói?

__ Vào đi!

Quân Phi Vũ nhìn hần rất tùy ý tìm trương ghế ngồi xuống, tuyệt ko câu nệ, nàng cũng cảm giác dễ dàng 1 điểm, nếu như là hần, kia hướng Thương Ngô mượn binh đảo là thật dễ dàng.

__ 7 lần lang, người thực sự là giúp bản cung?- Quân Phi Vũ vẫn còn có chút ko dám tin tưởng.

Long Dạ Tinh tà phượng con người, khéo môi câu dẫn ra tà tà cười, vẻ mặt khốc khốc nói- Vũ nhi, người có thể hay ko đừng gọi ta 7 lần lang? Bản vương nổi danh có họ, Long Dạ Tinh, người muốn hô ta Dạ Tinh, hoặc Dạ, cũng có thể, chính là đừng nữa kêu ta 7 lần lang, như người gọi vậy, ta sẽ rất dễ bị hiểu sai!

Quân Phi Vũ nguyên bản chính là muốn pha trò hần, nàng nhưng quên ko được chuyện khi đó bị hần tính toán, nhưng hần giọng điệu này, ngược lại giống như là muốn đùa giỡn nàng, đổi lại bình thường, đã sớm tổng hần ra cửa.

Nhưng mà lại hiện tại lại muốn cầu hần, nàng đành phải cắn răng nha, cười tươi như hoa nói- Nếu Dạ nói như thế, vậy ta cũng chỉ hảo tòng mệnh.

Long Dạ Tinh bị nàng 1 tiếng này Dạ, cấp kêu được xương cốt đều nhanh tê, nghe bên người nhàn nhạt thơm ngát, cũng nữa ko nén được đối với nàng tương tư, trường tay nhắc lên, liền đem nàng ôm vào tro lòng.

Quân Phi Vũ vừa mới quần quai, liền nghe được bên tai truyền đến cảnh cáo của hần thanh- Người nghĩ còn có muốn mượn binh hay ko? Nếu ko muốn, ta lập tức buông ra người!

__ 7 lần lang, người ngược lại thật sự là quá nóng nảy!

Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn hấn, người này, trường hé ra câu hồn mắt hoa đào, coi như là hô 1 lần ngư lang đi, nếu tính toán lại nàng cũng ko mất mát gì! (Khinh bỉ mỗ Vũ, mỗi lần lấy này đảm đương phao mĩ nam đều là mượn cớ!)

Nghĩ như thế, tươi cười nhưng thật ra xán lạn mấy phần, nhìn ở tro mắt Long Dạ Tinh, như hoa quỳnh nở rộ xinh đẹp, làm tim hấn như ngừng đập.

Hấn liền ko hề nghĩ ngợi, cúi đầu liền chăm chú hôn môi của nàng, giống như đói mót, dường như cũng ko an phận bắt đầu ở eo của nàng thượng du đi lên, dần dần leo lên ngực của nàng.

Vừa mới chạm được kia đoàn rất tròn, kia lòng bàn tay mĩ hảo cảm giác, hấn còn chưa kịp thể hội, liền bị Quân Phi Vũ bắt được tay hấn, dùng sức đẩy hấn ra, cười duyên nói- Long Dạ Tinh, việc này còn chưa có thành, người đã nghĩ ăn? Thiên hạ nào có chuyện dễ dàng như vậy?

Long Dạ Tinh trông mắt nhìn về phía nàng, vẫn đang nổi lên 1 tầng mê say- Vũ nhi, người dù sao cũng phải trước cho ta 1 điểm lợi chứ? Nếu ko, ta nào biết người có thể hay ko sau này lại nuốt lời?

Quân Phi Vũ thân thủ khoác lên trên vai của hấn, môi hiện lên 1 tia trêu tức- Long Dạ Tinh, người cùng Long nhi nói chính là làm thiếp thân cận vệ của ta, cũng ko phải là phu thĩ của ta.

Long Dạ Tinh kéo xuống tay nàng, nắm ở tro lòng bàn tay, dùng sức nắm chặt, liền 1 lần nữa ôm lấy nàng- Vũ nhi, người còn ko biết sao? Phụ hoàng đã hướng nữ hoàng bệ hạ cầu hôn, mà nữ hoàng bệ hạ cũng ân chuẩn, đời chúng ta cho tới chết, là nhất định buộc cùng 1 chỗ.

Quân Phi Vũ nụ cười lập tức cứng lại- Long Dạ Tinh, người nói là sự thật? (Tội nghiệp Vũ tử hết bị con trai bán lại bị mẫu thân bán! Tử cũng thật là có giá!- Milk)

_ Đương nhiên!- Long Dạ Tinh từ tro ngực lấy ra 1 phong thư- Nè, đây là nữ hoàng bệ hạ thác ta mang cho người tín thư.

Quân Phi Vũ tiếp nhận vừa nhìn, quả nhiên có đắp ấn Phượng Hoàng quốc ngọc tỷ, mở ra vừa nhìn, đúng là nét chữ mẫu hoàng tự tay viết, nội dung tro đó, cũng cùng Dạ Vô Tinh nói nhất trí.

àng dở khóc dở cười, lần này, nàng lại bị mẫu hoàng bán đi!

_ Hiện tại người tin chưa?- Long Dạ Tinh nhìn nàng ngốc ngơ ngác bộ dáng, lo lắng nàng ko tiếp thụ được, lại bồi thêm 1 câu- Ta thiên lý xa xôi chạy tới Phượng Hoàng quốc cầu thân, cầu được nữ hoàng bệ hạ ân chuẩn, Vũ nhi, thành ý của ta người hấn là cảm giác được, người sẽ ko cãi lời thánh ý chứ?

Quân Phi Vũ hướng hấn cười gượng 2 tiếng- Sẽ ko!

_ Sẽ ko là được rồi!

Nhìn thấy hấn khuôn mặt tuần tú từng xuống, Quân Phi Vũ ở tro lòng phỉ báng hấn, hiện tại cần người, ta đương nhiên sẽ ko làm khó người, hừ hừ, chờ sau khi chuyện thành công, ta sẽ với người đòi lại này công đạo.

_ Vũ nhi, người làm sao vậy? Có phải hay ko ko thoải mái? Thế nào nghiêng răng nghiêng lợi?- Long Dạ Tinh vẻ mặt vô tội hỏi.

Quân Phi Vũ trừng hấn liếc mắt 1 cái, cảnh cáo nói- Long Dạ Tinh, người đừng tưởng rằng được mẫu hoàng ân chuẩn có thể muốn làm gì thì làm, người nếu ko nghe lời của ta, ta như nhau sẽ cùng mẫu hoàng nói bỏ người!

Long Dạ Tinh cười tà- Vũ nhi, người đừng lo lắng, ta đây ko phải là cùng Long nhi nói, chỉ là trước làm thiếp thân cận vệ của người, chờ sau khi chuyện thành công, người lại luận công ban thưởng ta là được rồi. Ta tin, Vũ nhi là công chính liêm minh.

Này nịnh hót là chụp được thùng thùng vàng.

Quân Phi Vũ liếc hấn 1 cái, chính kinh nói- Nếu như người xử lý thật tốt chuyện lần này, ta đương nhiên sẽ luận công ban thưởng, người nghĩ muốn cái gì, ta cũng sẽ tận lực thỏa mãn của người.

Nói thật, cùng Long Đằng quốc liên minh, đối Phượng Hoàng quốc tuyệt đối là có lợi ko có hại.

Thương Ngô quốc là của Trầm Hương, tự ko cần phải nói, bằng là nàng nắm tro tay, nếu lại cùng Long Đằng liên minh quốc tế cộng lại, tứ đại cường quốc, thì đã khống chế được 3/4, chỉ còn lại có dã tâm bưng bưng Thiên Tiệm quốc, muốn muốn thu thập bọn họ, tựa như thủ vật tro túi bình thường đơn giản.

Huống chi, Long Dạ Tinh bộ dạng cũng là tuấn cực kỳ xinh đẹp, người lại thông minh, dù cho chỉ là nhân tài, nàng cũng muốn đem hấn lâm bên người, huống chi, hấn là vương gia ko làm, tự nguyện tới cửa làm phu thị nàng, hấn phần này tâm ý, nàng vẫn là hiểu được.

Bất quá, còn phải trước giải quyết phiền toái trước mắt lại nói.

111. Q.2 - Chương 6: Gia Hôn Nay Sẽ Giáo Huấn Các Người

_ Dạ, việc này ko nên chậm trễ, người vội vàng đi, chờ xong chuyện, ta mới hảo hảo thưởng người- Vì miễn trừ chiến loạn tai họa này, Quân Phi Vũ ko thể ko hi sinh chính mình, nếu như mình cười có thể đổi được thiên hạ thái bình, nàng thà rằng mỗi ngày cười.

Long Dạ Tinh ổn ngồi bất động, ngón tay chỉ môi của hấn, nao nao.

Người này, thật đúng là được 1 tác lại muốn tiến 1 thước!

Quân Phi Vũ oán thầm tên hấn, đến gần trước mặt hấn, cũng ko xấu hổ, cúi đầu liền trực tiếp hôn đi xuống.

Chính muốn đứng lên, đã bị hấn ôm cùng 1 chỗ, đành ngoan ngoan làm 1 cái hôn tiêu chuẩn nồng nhiệt, kêu nàng chờ tin tức tốt của hấn, lúc này mới thi nhiên cáo từ xuất môn.

Nhìn Long Dạ Tinh cuối cùng cũng biến mất, Quân Phi Vũ tay vỗ về đôi môi sưng lửa nóng, than nhẹ 1 tiếng, nếu như mẫu hoàng thật muốn cùng Long Đằng liên minh quốc tế, nàng lại nhiều lắm nợ 1 phần cảm tình.

Tâm tình phiền quấy Quân Phi Vũ, ngủ ko được, thẳng thẩn khoan chân ngồi xuống tu luyện, chân khí dọc theo gân mạch của nàng, 1 đường rồi lại 1 đường lưu chuyển, nàng lại tiến nhập hoàn toàn quên đi cảnh giới của mình, đợi Quân Phi Long đánh thức nàng thời gian, đã là sắc trời sáng choang.

Quân Phi Vũ cho hấn 1 diên cuồng hôn, khẽ cười hỏi- Nhi tử, nhanh như vậy đánh thức ta, có phải hay ko hôm nay có cái tiết mục tốt gì?

Quân Phi Long dùng 2 tiểu cánh tay ôm lấy cổ của nàng, cười híp mắt nói- Mẹ, cứ ngồi ngốc ở tro phòng, ko bằng chúng ta ra đi dạo?

_ Đi đâu?

_ Đi dạo phố nhìn mỹ nữ a! Ngốc ở tro phòng nhiều ko có ý nghĩa.

_ Người tiểu tử thú vị này, còn nhỏ tuổi thì liền đã có 1 bộ hoa hoa tâm rồi- Quân Phi Vũ nhẹ dậm 1 chút trán Quân Phi Long- Được rồi! Nương đành theo người đi xem mắt con dâu, để xem con trai bảo bối thiên tài, sợ rằng mỹ nữ cũng là có được dễ như trở bàn tay, đến lúc đó, ta cũng có thể sớm 1 chút ôm tôn tử làm nãi nãi, có phải hay ko?

Quân Phi Long đầu đầy hắc tuyến, này mẹ quá cường hấn! Hấn bất quá chỉ 1 câu nhìn mỹ nữ, nàng ngay cả tôn tử đều xả đi ra.

Cuối cùng, Quân Phi Long chững chạc đành hoàng nói 1 câu- Mẹ, ta phục rồi!

Quân Phi Vũ thân thủ bóp 1 chút tiểu mũi cao hấn- Tiểu tử! Muốn cùng ta đấu, tiểu tử người đợi kếp sau đi!

Quân Phi Long nhìn vẻ mặt đắc ý Quân Phi Vũ, hảo tâm nhắc nhở nàng- Mẹ vị, đừng nói nữa, đi nhanh đi, bằng ko, chờ buổi tối kia mấy phụ thân tới, chúng ta đã có thể ko được vui chơi tốt như vậy.

— Đi!

Đường cái Thanh Châu thành mặc dù so ra kém kinh thành phồn hoa, nhưng thương phẩm đồng dạng rực rỡ muôn màu, làm cho người ta ko thể ko dừng lại, nha chạy về thủ đô người cũng nhiều, thoát nhìn phi thường náo nhiệt. Chỉ tiếc, nhân du hứng thú luôn luôn bị 1 đội lại 1 đội tuần tra bằng cấp quấy rầy, làm cho Quân Phi Vũ hận ko thể đem Ngô Chính tiểu nhân này treo ngược lên trời thượng 100 hèo.

Chờ đêm nay vệ đội của nàng tới, nàng cần phải trước đem Ngô Chính đáng chết này ko thể ko đánh vào đại lao, làm ra như vậy nhiều dân quyết sách, lòng được lòng người bằng hoàng, liền chỉ là vì thỏa mãn hân cá nhân tư dục.

Lần đầu tiên đụng phải đội tuần tra kiểm tra, xem bọn hân coi như thủ lễ, ko xảy ra chuyện gì, Quân Phi Vũ còn chưa tính.

Thật ko ngờ, vừa mới đi qua 1 cái nha, liền nghe đến phía trước có giọng nói của 1 lão nhân đang lớn tiếng hô- Các người này đúng là đồ mượn danh quan phủ, các người đây là nói đi tuần tra bắt ngoại phản tặc, thực chất là đi cường cướp dân nữ, ta và các người liều mạng!

Quân Phi Vũ vội vàng thi triển khinh công, đầu ngón chân 1 điểm, tro nháy mắt bay tới địa điểm gặp chuyện ko may kia.

Khi thấy kia Nhất Bang mặc quân phục ở đối 1 lão nhân tuổi gần thất tuần quyền đấm cước đá, nhìn nữa thì thấy 1 tiểu nữ hài hơn 15 tuổi xinh xắn, đang bị 2 cái nam nhân mặc quân phục đang chuẩn bị kéo đi, nữ hài từng bước 1 quay đầu lại khóc hô- Các người đều là lũ súc sinh, các người mau buông gia gia, các người sẽ bị trời phạt...

Quân Phi Vũ thật vì quốc gia của mình có như vậy binh lính mà cảm thấy then, 1 cổ lửa giận theo tro lòng dâng dâng mọc lên.

Quả nhiên là thượng bất chính hạ tắc loạn, như vậy quan lừa dân chuyện tình, quan bức dân phản, quốc gia đâu còn có thể ổn định, xem ra, nếu ko lập tức chỉnh sửa ko chỉ dẫn đến nhân dân bạo phản còn giúp ngoại tặc thừa cơ quấy nhiễu.

Chu khốn bách tính đang ở chỉ trở, cúi đầu tiếng máng ko ngừng, nhưng ko ai dám nhảy ra cứu lão gia tử cùng tiểu cô nương kia.

Quân Phi Vũ buông Quân Phi Long, ko nói 2 lời, vọt tới bên cạnh bọn họ, 1 quyền tung ra, tro nháy mắt đem 1 sĩ binh đánh bay ra ngoài, đập bể đến 1 quây hoa quả, sợ đến ông chủ cùng xung quanh người xem náo nhiệt tứ tán mà chạy.

Quân Phi Vũ nhìn cũng ko thèm nhìn, 2 chân sử liên hoàn đá, ko tới 1 phút đồng hồ, liền toàn bộ người tro đội tuần tra đều bị nàng đem đánh ngã, bao gồm 2 binh sĩ áp thiếu nữ kia.

Cả đám binh sĩ nằm dưới đất ôi ôi rên rĩ, tro đó 1 cái bị thương khá nhẹ, liền lập tức bò dậy, trên mặt biểu tình thoát nhìn rất là dữ tợn, đối Quân Phi Vũ rống giận- Tên ẻo lả, người có gan thì đứng yên đó, ta sẽ lập tức quay lại!

Quân Phi Vũ vỗ tay 1 cái, cười híp mắt nói- Đi đi! Nhanh đi tìm viện binh đi! Ta liền ở chỗ này chờ người!

Nhìn người lính kia tựa như quỷ truy chạy trốn rất nhanh, Quân Phi Vũ môi câu dẫn ra 1 tia cười lạnh, nàng liền là cố ý đối với hân để lại 1 tên, làm cho hân trở lại báo tin, mặc kệ ai tới, nàng hôm nay tới 1 đánh 1, cần phải làm cho thẳng nhóc các người được 1 phen giáo huấn, quay đầu lại liền quan tâm xem xét bọn họ.

Cái kia thiếu nữ vừa được cứu, lập tức tạ ơn Quân Phi Vũ, nhìn thấy gia gia nằm dưới đất vẫn ko nhúc nhích, lòng của nàng đều nhanh nát, lập tức nhào tới trước mặt gia gia của nàng, dùng sức phe phẩy thân thể cái kia lão nhân đã hôn mê, tê tâm liệt phế khóc hô- Gia gia, người tỉnh, tỉnh a, gia gia, người ko nên bỏ lại 1 mình Nha nhi 1 người, gia a...

Xung quanh ko ít người nháo thanh rơi lệ, ngay cả Quân Phi Vũ cũng cảm thấy mũi toan mắt ướt.

Nàng đến gần, vỗ vỗ vai cô gái kia, ôn nhu nói- Cho ta xem 1 chút!

Thiếu nữ hiển nhiên đã đối Quân Phi Vũ đầy cõi lòng tín nhiệm, nói 1 tiếng cảm ơn hậu, liền nhẹ nhàng dời đi thân thể.

Cô bé này rất lý trí, lại để cho Quân Phi Vũ nhìn với cặp mắt khác xưa, nàng cứ như vậy yên lặng tránh ra, cũng không có kéo Quân Phi Vũ gắt gao khóc cầu phải cứu được gia gia của nàng, nhưng này 1 đôi mắt thật to tro suốt, lại doanh đầy của nàng khẩn cầu, còn lộ ra nàng đối số phận quật cường cùng bất khuất.

Như vậy trải qua cực khổ đứa nhỏ, nếu như bồi dưỡng đứng lên, hẳn là sẽ là nhân tài rất giỏi.

Quân Phi Vũ âm thầm để lại cái tâm.

Nàng giúp lão nhân gia kia bắt mạch, lão nhân vốn là tuổi già sức yếu, lại bị lũ súc sinh kia như vậy hướng tứ lý đánh, xương sườn đã gãy mấy cây, nội tạng vỡ tan, trừ phi là thần tiên hạ phàm, bằng không đâu còn có thể cứu được trở về.

1 lát, Quân Phi Vũ mới đứng lên đối cô gái kia nói- Gia gia người không được, người cùng gia gia người cáo biệt đi!

Quân Phi Vũ có chút không đành lòng nhìn thần sắc của nàng, lại phát hiện cô gái kia cũng không có tro dự đoán của nàng khóc thét mãnh liệt, trái lại hướng nàng khẽ gật đầu 1 cái, nói 1 tiếng- Tạ ơn thiếu hiệp!

Quân Phi Vũ đem chân khí của mình chuyển vận nhập tro cơ thể lão nhân, chỉ chớp lát, lão nhân liền yếu ớt tỉnh dậy, đương lúc cặp kia phù thủy 2 mắt chống lại thiếu nữ, mắt lão chảy xuống 2 hàng vẫn đục lệ, tay già gầy khô như rễ cây khẽ vuốt thượng kia mặt của cô gái- Con nhóc này, gia gia không thể ở lại chiếu cố người, chính người phải. . . hảo hảo bảo trọng, gia sẽ ở trên trời. . . phù hộ cho con...

1 chữ cuối cùng lão nhân gia môi chấn hưng nửa ngày cũng không nói ra đến, cứ như vậy 2 mắt trừng trừng, đột ngột mất.

Đối mặt thân nhân duy nhất mất đi, bé gái lại không có lớn tiếng kêu khóc, chỉ là 2 tay run được lợi hại, nhẹ nhàng che ở lão nhân ánh mắt thượng, kéo đi xuống.

Nước mắt, không tiếng động theo tro mắt nàng chảy xuống.

Như vậy nàng kiên cường, lại càng chọc người thương tiếc, xung quanh người vây xem, vô số người vì nàng đau khóc thành tiếng.

Quân Phi Vũ cũng 2 mắt rưng rưng, thân thủ nhẹ nhàng lau, lúc này mới lấy ra 1 thời đại ngân, nhét vào tay của thiếu nữ- Cô nương, này thời bạc, người cầm hảo hảo an táng gia gia của người! Ta ở tại Phúc Mãn lâu, người nếu cần giúp đỡ, thì cứ tới tìm ta.

Quân Phi Vũ nói như vậy, chỉ là muốn khảo nghiệm nàng, nhìn nàng có hay không muốn trở nên mạnh mẽ mưu tính, 1 người, chỉ cần tro tìm của nàng có 1 loại cường liệt địa chi thì có thể giúp nàng đạt được niềm tin, như vậy, nàng sau này nhân sinh nhất định sẽ đặc sắc vô cùng.

Gặp nhau tức là hữu duyên, Quân Phi Vũ nguyện ý vì cô bé này cung cấp 1 cơ hội. thay đổi nhân sinh

Cô gái kia 2 tay tiếp nhận kia đỉnh đại ngân, cảm kích nhìn Quân Phi Vũ liếc mắt 1 cái, lại cái gì cũng không nói, chỉ là nặng nề mà hướng nàng quỳ xuống, lại nặng nề mà dập đầu 3 cái, lúc cúi nàng lại ngẩng đầu, Quân Phi Vũ mới phát hiện, cái trán của nàng thượng thể nhưng đã máu tươi nhễ nhại.

Tro mắt nàng hiện lên 1 tia thương tiếc, đối với thiếu nữ nói- Đi đi! Ngày kế tiếp phải mạnh mẽ sống, nhất định sẽ tốt!

Quân Phi Vũ nói xong, lại hướng tro đám người chỉ 2 người- Người, người, 2 người đi ra giúp cô bé này 1 chút.

Tro đám người kia 2 nam nhân 2 mặt nhìn nhau, có chút khó xử, nghĩ đến người chết đắc tội quan phủ, do dự không chịu về phía trước.

Quân Phi Vũ đang muốn gầm lên, tro đám người rất nhanh chui ra 1 lão già cùng 1 thanh niên, chạy vội tới bên người thiếu nữ- Nha Nha, người không sao chứ?

Cô gái kia lắc đầu- Dương thúc, ông có thể giúp ta không? Gia gia hẳn!...

Thấy thiếu nữ nghen ngào nói ko được, thanh niên kia tro mắt hiện lên 1 tia thương tiếc, lập tức nói- Nha Nha, người yên tâm, gia gia đi, còn có chúng ta, chúng ta nhất định sẽ chiều cổ người.

Nguyên lai cô gái kia tên là Nha Nha, xem ra bọn họ hình như là người quen, Quân Phi Vũ cũng yên lòng.

Cô gái kia lại hướng Quân Phi Vũ bái 1 cái, lúc này mới cùng 2 nam nhân kia cùng nhau ly khai hiện trường.

Xung quanh cũng có người hảo tâm nhìn thiếu nữ bọn họ vừa đi, vội vàng nhắc nhở Quân Phi Vũ- Thiếu hiệp, người cũng đi thôi! Chờ bọn hắc triệt binh tới, người song quyền nan địch tứ thủ oa!

__ Cả đám quan binh đó bình thường hay ỷ thế hiếp người, bây giờ bị người đánh 1 trận, bọn họ sẽ ko bỏ qua.

__ Đúng rồi, đúng rồi, thiếu hiệp, người đi nhanh đi!

Quân Phi Vũ hướng đại gia chấp tay- Cảm ơn đại gia nhắc nhở, bất quá, ta ko đi, hôm nay ta liền theo chân bọn họ khiêng lên, nếu ko hảo hảo giáo huấn 1 chút, cả đám súc sinh bọn họ, sau này càng sẽ vô ác bất tác! Đại gia yên tâm đi, ta sẽ ko lỗ lã.

Đang nói, đột nhiên nghe được người hô to- Tới, tới, bọn họ tới rồi!

Nhìn thấy kia 1 đại đội quan binh vây quanh qua đây, mọi người vây xem nhất thời tác chim muông trạng, tứ tán mà đi, tìm 1 chỗ kín đáo núp rồi len lén nhìn.

Giữa sân, ngoại trừ 1 đám binh lính vây đánh Quân Phi Vũ, còn có 2 cái thân ảnh 1 lớn 1 nhỏ ~

112. Q.2 - Chương 7: Tình Thế Đại Nghịch Chuyển

Gần 50 tên binh lính xông lên phía trước, 1 chút liền đem Quân Phi Vũ cùng Quân Phi Long vây quanh ở trung gian.

Đầu lĩnh người nam nhân kia cưỡi con ngựa cao to, vẻ mặt râu quai nón, nồng đậm lông mày hạ, là 1 đôi lợi hại 2 trông mắt, tay hắc dẫn theo cương ngựa, vây quanh Quân Phi Vũ vòng vo vài vòng, cuối cùng mới ở trước mặt nàng đứng lại, 2 trông mắt nhẹ híp, lạnh lùng hỏi- Tiểu tử, chính là người đã thương bọn họ?

Quân Phi Vũ mâu quang lạnh lùng bắn ở trên người mới tới- Người là ai? Hãy xưng tên ra!

Kia nam nhân còn ko nói chuyện, 1 cái cao gầy nam nhân khác cưỡi ngựa bồi ở bên cạnh hắc nhưng ra trước rống lên- Làm càn! Người là thân phận gì? Cũng dám dùng khẩu khí như vậy hỏi thăm lĩnh đại nhân (1 chức quan võ thời xưa) chúng ta, còn ko quỳ xuống!

Quân Phi Vũ con người liếc bọn họ liếc mắt 1 cái, cười lạnh 1 tiếng- Muốn ta quỳ xuống? Vậy cũng xem các người có dám nhận hay ko đã. Long nhi, vả miệng cho ta!

__ Tuân mệnh!

1 tiếng thanh thúy thanh âm qua đi, mọi người chỉ thấy giữa sân bóng người chợt lóe, sau đó liền nghe được 1 trận “Ba ba ba” tràn pháo tay.

Đãi lại hoàn hồn, cái kia nho nhỏ tuần mỹ oa nhi lại đã đứng trở về trước mặt cái tên nam nhân ẻo lả lại quá tuần mỹ kia, còn đang đắc ý xoa xoa tay, dùng thanh âm thanh thúy đáng yêu nói tức chết người ko đền mạng lời thô tục- Con bà nó, làm tay lão tử đau muốn chết nè.

1 đứa nhỏ nhỏ như vậy, có thể nói ra những lời thô tục kinh khủng, quần chúng vây xem nghe xong, cũng nhin ko được nở nụ cười vui sướng khi người gặp họa.

Đám binh sĩ kia, cả đám lại sửng sốt 1 hồi mới từ từ tỉnh lại, cao gầy nam nhân bị đánh kia vỗ về khuôn mặt bị đánh đến nổi sưng đỏ, nổi giận gầm lên 1 tiếng- Chúng tướng sĩ lên cho ta, ai giết bọn họ, thưởng 100 lượng bạc!

Quân Phi Vũ như là ko nghe thấy lời của hắn, cũng ko phát hiện những người đó rất nhanh đã xông tới, nàng ko giận nhẹ cười, hướng phía con trai của mình bảo bối nói- Long nhi, chúng ta chỉ giá trị 100 lượng, hắn nói sai, lại đi vả miệng cho ta, lần này, đánh ngoan 1 điểm!

— Dạ!

Lại là 1 trận “Ba ba ba” tràng pháo tay, Quân Phi Long thể nhưng rất nghe lời, chính là đánh cho cái kia cao gầy ko nhẹ tay chút nào, chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, choáng váng đầu hoa mắt, ở thời gian Quân Phi Long cấp tốc lui về bên người Quân Phi Vũ, 1 vòng ngã lộn nhào, liền rụng xuống ngựa, ngất đi.

Hắn là bị tức chết!

Mà Quân Phi Long lại chính ở chỗ này “Khanh khách khanh khách” cười cái ko ngừng- Nhẹ như vậy cũng ko chịu nổi, thật đúng là, tìm đại 1 cái mền đánh ít nhất cũng tốt hơn người, sờ liền té, ha ha ha ha...

Quá kiêu ngạo ! Thực ko thể nhẫn, cho dù nhẫn cũng ko thể nhẫn nổi nữa!

Những binh lính kia ko thể nhìn trường của mình bị ô nhục như vậy, còn ko kịp đợi xem biểu hiện của cái râu quai nón trước mặt 1 chút gì, cả đám đầu óc liền phát nhiệt, giờ trường thương liền hướng mẹ con bọn họ vọt tới.

Quân Phi Vũ tay ko như hóa dao sắc, trước hết nắm lấy trường thương đâm tới đầu, song chưởng chỉ là 1 đẩy 1 tổng, cái kia binh lính nhất xông lên phía trước liền chống vó ngã ở dưới đất, mà thương của hắn, lại đơn giản tới tro tay Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ cầm trường thương, liền 1 chiêu thức xinh đẹp cũng ko có, phương thức hoành phách trực tiếp dứt khoát hẳn hoi, 1 thương đảo qua, liền đem kia mấy binh lính xông lên trước đến toàn bộ cấp quét ngã xuống đất, ngã thành 1 mảnh, ko ngừng rên rĩ.

Nhiều như vậy nam nhân, thế nhưng lại bị 1 tên ảo lả cấp đánh gục!

Mất mặt quá đi! Bọn họ cảm giác mặt ko chút ánh sáng a!

Ở thời gian những binh lính kia còn muốn xông lên đại giết 1 phen, cái kia râu quai nón rút cuộc lên tiếng- Dừng tay! Đều dừng tay hết cho ta!

Hắn lướt tung người xuống ngựa, đi tới trước mặt Quân Phi Vũ, chắp tay ôm quyền- Tại hạ tham tướng Thanh Châu Lưu Tông. Ko biết thiếu hiệp xưng hô như thế nào?

Quân Phi Vũ 2 tròng mắt nhẹ mị- Tham tướng Thanh Châu? Chúc quan ko nhỏ a, chẳng lẽ đường đường là 1 tham tướng cấp tam phẩm, thế nhưng cũng luân lạc tới mức tự mình ra tay? Quân doanh Thanh Châu cứ như vậy nhàn sao? Quan nhàn bằng tán, thảo nào cũng ko được khí! Hừ!

Quân Phi Vũ những lời này, lại làm cho Lưu Tông tâm càng treo ngược lên.

Hắn lập tức hướng tay chặn lại, ánh mắt lợi hại ở trên mặt Quân Phi Vũ kia trường tuần mỹ tinh tế xem kỹ, ngay cả nàng thân phần nam trang, cũng có vài phần anh khí, mi giữa càng sắc bén tấn hiển, nhưng cùng Quân Phi Long đứng chung 1 chỗ, liền tổng có vẻ mềm mại hơn 1 chút.

Hắn tổng cảm giác ở chỗ nào là lạ, ánh mắt ở trên người Quân Phi Vũ cùng Quân Phi Long qua lại đảo quanh, đột nhiên, 1 cái ý niệm nảy lên tro đầu của hắn, tro nháy mắt làm cho hắn trắng sắc mặt.

Nếu như này hắn thật là nàng? Vậy hắn thật đúng là phạm vào mất đầu chi tội !

Ngoại trừ run như cây sậy, Lưu Tông đáy mắt lại hiện lên vẻ vui mừng, nàng tới, có lẽ Thanh Châu sẽ thay đổi nhân viên, bọn họ vẫn còn hi vọng.

Lưu Tông thẳng tắp cùng Quân Phi Vũ nhìn nhau 1 hồi lâu, mới ôm quyền nói- Các hạ giáo phải! Chỉ là, ko biết các hạ có thể hay ko có thời gian, chúng ta chậm rãi thương lượng 1 chút thế nào?

Quân Phi Vũ cười nói- Rất tốt! Lợi tướng quân quả nhiên rất thức thời, ta hiện ở Phúc Mãn lâu rất tốt, hôm nay để ta thỉnh Lưu tướng quân uống 1 chén, xin mời!

Lưu Tông lại nói- Thiếu hiệp thỉnh về trước để tại hạ trước xử lý 1 chút chuyện của bọn họ, lập tức liền đến.

— Vậy ta liền cáo từ trước!

Mọi người thấy Quân Phi Vũ đánh người xong, lại dẫn Quân Phi Long nghênh ngang mà đi.

Như vậy đích tình thế đại nghịch chuyển, làm ọi người 2 mặt nhìn nhau, ko biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Thậm chí có người như vậy kiêu ngạo đánh người, còn để Lợi tham tướng đi vào thương lượng xử lý kết quả?

Tro đó có cái kia nam nhân chạy đi mật báo, nhìn thấy nhiều người của hắn nằm xuống như vậy, Lưu Tông lại đơn giản bỏ qua Quân Phi Vũ, tro lòng rất là phần nộ, nhịn ko được tiến lên mang theo điểm khẩu khí chất vấn, hướng về phía Lưu Tông phát hỏa- Tham tướng đại nhân, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy bỏ qua?

Lưu Tông liền giơ tay lên ngăn hắn lại, ánh mắt lạnh lùng giống như là đao của sát nhân- Điều là các người tự mình gây phiền phức, người chờ xem, nói ko chừng ngày mai bề trên của người cả đầu liền giữ cũng ko giữ được, lại còn dám ở chỗ này nói ẩu nói tả, cút cho ta! Lần sau ko được phép nhắc lại!

Quay đầu lại, Lưu tông lại hướng phía đội ngũ rống giận- Còn ko mau thu đội, chờ chết à? Quân cận vệ lưu lại, những người khác cấp lão tử lập tức mau trở về đi!

Nhìn thấy Lưu Tông tức giận, những người khác ko dám nói thêm nữa, liền nâng lên những người bị thương cấp tốc ly khai hiện trường.

Lưu Tông tro bụng ghen 1 đoàn hỏa, nếu quả thật như hắn suy nghĩ, sợ rằng lần này là đụng phải đại họa, cái đầu giữ được hay ko còn khó nói, chỉ mong người nọ đại nhân đại lượng 1 chút, có thể bỏ qua cho bọn họ lần này!

Tro lòng lại thầm hận kia giúp quy tôn tử, tịnh sẽ cho hắn đụng phải phiền phức lần này.

Hắn chiêu thượng quân cận vệ của mình, đại khái gần 10 người, ko dám trì hoãn 1 giây, cấp tốc hướng phía Phúc Mãn lâu chạy vội tới.

Quần chúng vây xem vừa nhìn mọi người tan, bắt đầu kinh ngạc phát biểu đàm luận- Oa, kia thiếu hiệp là thần thánh phương nào! Hắn rốt cuộc là ai a? Thậm chí ngay cả quan lại cũng đều sợ hắn.

— Đúng vậy, đúng vậy, rốt cuộc là ai a? Chúng ta đến Phúc Mãn lâu đi nhìn 1 cái, nhìn 1 chút xem có cái nào nhiệt gì ko!

— Đi, đi, đi, ta cũng đi!

— Cùng đi!

Quân Phi Vũ mang theo Quân Phi Long, vận khởi khinh công, rất nhanh liền về tới Phúc Mãn lâu.

Đương lúc nàng nhìn thấy ở cửa đứng kia 2 cái kia thân ảnh quen thuộc, hoan hô 1 tiếng liền chạy vội tới- Thiên Hàn, Nham Ngạo, các người thế nào nhanh như vậy tới?

Mạch Thiên Hàn xả ra 1 nụ cười rất nhạt, cùng Quân Phi Vũ nhìn nhau liếc mắt 1 cái, tiếp nhận Long nhi tro tay nàng, xoa người liền đi vào.

Quân Phi Vũ trừng hắn liếc mắt 1 cái, đúng là cục đá tro nhà vệ sinh lúc nào cũng ít lời, 2 ngày không gặp, mà ngay cả cái rắm cũng ko phóng 1 chút, hừ!

Tần Nham Ngạo hướng nàng lại gần đi tới, trực tiếp đem nàng ôm vào tro ngực, hướng nàng sử xuất 1 câu hôn mật, cười tà hồi lời của nàng- Nhớ người, liền sớm 1 chút tới thôi!

— Người nha, liền nói nhiều như vậy!- Quân Phi Vũ cười đến xinh đẹp như hoa- Đi thôi! Trở về phòng!

Đi vài bước, đột nhiên ngừng lại- Ai, chờ 1 chút, ta hẹn người! Phải nói cho chương quỹ 1 tiếng.

— Người hẹn ai? Nam, hay là nữ?

Nhìn Tần Nham Ngạo khuôn mặt tuần tú biểu lộ ra khấn trương, Quân Phi Vũ giáo hoạt trừng mắt nhìn- Là nam nhân! 1 nam nhân rất tuần tú, rất rất tuần tú!

Nói xong, nàng còn cố ý 2 má ửng hồng ngọt ngào, dùng sức hút hút nước bọt.

— Tiểu Vũ nhi, xem ra 2 ngày này ngươi quá nhàn a, bắt đầu có tâm tình đi săn trai đẹp nhỉ! Lát ta sẽ cùng nhị ca hảo hảo nói 1 chút, Tiểu Vũ nhi của chúng ta rất thêm muốn chúng ta a!- Tần Nham Ngạo bĩ bĩ cười xấu xa.

Quân Phi Vũ vươn người lên phía trước, dùng sức sờ- Nhàn? Nhân gia đều vội muốn chết, ko 1 khắc rảnh rồi, ngươi còn nói? Nhìn ngươi còn nhiều miệng ko? Nói thêm nữa, ta xé miệng của ngươi!

Tro đại đường khách sạn người uống trà ăn cơm ngơ ngác nhìn 2 tuấn nam liếc mắt đưa tình, cả đám cảm giác lông tơ dựng lên, này 2 nam nhân quá lớn gan, cũng dám ở trước mắt bao người, đi đoạn tụ chi tích!

1 cổ giả càng rung đùi đắc ý niệm lên- Vật đổi sao dời, đòi phong bại tục a, lão nhân gia ta thực sự là ko có mắt thấy!

Quân Phi Vũ có chút cười khổ ko được, nhéo Tần Nham Ngạo 1 phen- Đều là ngươi này hoa hồ điệp gây họa, còn ko mau đi, ngươi muốn lưu ở đây bị người nhỏ nước miếng hả!

Vừa lên lầu, đóng cửa phòng, Tần Nham Ngạo cũng ko cố tro phòng còn có 2 lớn 1 nhỏ ở đó, ôm Quân Phi Vũ liền thân lên.

Quân Phi Vũ đẩy ra hấn, chừng chặc đàng hoàng nói- Nham Ngạo, ko nên náo loạn, ta đây còn có chính sự muốn làm, ngươi cũng đừng làm loạn thêm nữa, vội vàng đem việc này cấp xử lý xong, chúng ta mới hảo hảo ngoạn. Được rồi, ta kêu các người 1 đường qua đây, đem 4 phía tụ binh hợp lại, hiện tại thế nào?

Tần Nham Ngạo nhún vai, yêu mỵ cười- Chúng ta làm việc, ngươi vẫn chưa yên tâm? Tập kết ngũ vạn bàng lực, có đủ hay ko?

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Ko sai biệt lắm, ta đã làm cho Long Dạ Tinh đi Long Đằng quốc mượn ngũ vạn binh, chúng ta có 10 vạn binh lực, lại đã dự biết trước bọn họ thời gian, hẳn là tới lúc lật bài bọn họ.

Tần Nham Ngạo bồi thêm 1 câu- Ngươi yên tâm, chúng ta còn có 1 cây bài, đến cuối cùng mới ra!

Quân Phi Vũ 2 mắt phát quang- Cây bài gì? Mau nói cho ta biết!

113. Q.2 - Chương 8: Ứng Trung Bất Ba Ba

Tần Nham Ngạo bồi thêm 1 câu- Ngươi yên tâm, chúng ta còn có 1 cây bài, đến cuối cùng mới ra!

Quân Phi Vũ 2 mắt phát quang- Cây bài gì? Mau nói cho ta biết!

Tần Nham Ngạo đắc ý nghiêng đầu- Ko cho ngươi biết!

Quân Phi Vũ lạnh lùng cười tà- Tần Nham Ngạo, phạt ngươi 1 tháng ko được thị tẩm!

Tần Nham Ngạo lập tức phát ra 1 tiếng kêu rên- Ko nên a!- Lập tức thay 1 bộ dáng cẩn thận từng li từng tí khuôn mặt tươi cười lấy lòng Quân Phi Vũ- Tiểu Vũ nhi, ta vừa rồi chỉ là đùa với ngươi 1 chút, ngoạn, ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết! Lập tức nói cho ngươi biết!

Quân Phi Vũ liếc xéo hấn liếc mắt 1 cái, bày trò, để xem ngươi có lật lòng bàn tay ra cho ta hay ko?

Chỉ thấy Tần Nham Ngạo bám vào bên cạnh lỗ tai nàng nói thì thầm 1 lúc, Quân Phi Vũ lập tức đại hỉ, kinh hô lên tiếng- Thực sự? Thật tốt quá! Có bọn họ ở đó, 1 người đã đủ giữ quan ải, vạn người ko thể-khai thông, ta đây tâm nhưng bình tĩnh hơn!

Tần Nham Ngạo lại bồi thêm 1 câu- Ta cùng Nhị ca thương lượng qua, chi đội ngũ này sau này sẽ trở thành ám vệ của tổ chức chúng ta, nơi đó có gì khó, liền đi vào trợ giúp! Mà ngươi, chính là tổng chỉ huy của chúng ta, ta cùng Nhị ca chính là tay chân của Vũ nhi ngài, đợi 1 chút ta sẽ dẫn ngươi đi gặp bọn họ, nhìn cho quen mặt trước.

Quân Phi Vũ đem thân thể tựa ở trên người của hấn- Người quân là được, cho ta quân để làm chi!

Tần Nham Ngạo nhẹ ôm lấy nàng, nghe trên người nàng phát ra nhàn nhạt mùi thơm, nhắm mắt lại chậm rãi hửi, cũng chỉ là như thế 2 ngày, đã cảm giác thời gian qua đã qua lâu lắm rồi, 1 ngày ko gặp, như cách tam thu, nguyên lai liền là cảm giác như thế.

1 lúc lâu mới nói ra 1 câu- Bình thường bọn họ vẫn là như nhau, do ta quản lý, nhưng chấp hành nhiệm vụ đặc thù thì do người hạ lệnh.

Quân Phi Vũ ngược mắt nhìn hấn- Nham Ngạo, người này 2 ngày khẳng định cực khổ đi? Công lần này, ta trước nhớ kỹ, hôm khác mới hảo hảo khao thưởng các người.

_ Kia, cũng ko thể trước tạm thưởng điểm lợi tức sao?- Tần Nham Ngạo 2 tròng mắt toát ra mỉa mai hoặc mơ màng quang mang, đoạt hồn nhiếp phách.

Quân Phi Vũ nhợt nhạt cười, nhắm nghiền 2 mắt, ngầm đồng ý đề nghị của hấn.

Tần Nham Ngạo tro lòng kích động, chính cúi đầu muốn đích thân đi xuống, lại đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa, Mã Phúc thanh âm vang lên- Vũ công tử, tham tướng (Là 1 chức quan võ) đại nhân cầu kiến!

Nghe được bẩm báo, Tần Nham Ngạo nhíu đôi chân mày, lại cấp tốc nhẹ trác 1 chút môi của nàng, mới buông nàng ra.

Tro phòng Mạch Thiên Hàn cùng Quân Phi Long cũng đi ra, cùng Quân Phi Vũ đối liếc mắt nhìn, đại gia cấp tốc ngồi xuống.

Tần Nham Ngạo bàn tay nhẹ phi, đại môn liền mở ra.

Lợi Tông vừa vào cửa, nhìn thấy Quân Phi Vũ ngồi cao thượng thủ, mà ngồi ở 2 bên Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo đồng dạng là nhân trung long phượng, tro lòng suy đoán càng chuẩn mấy phần.

Hấn lúc này lấy chỗ phía trước cách Quân Phi Vũ 2 m quì xuống- Tham tướng Thanh Châu Lưu Tông khấu kiến công chúa điện hạ! Khấu kiến trưởng hoàng tử điện hạ!

_ Miễn lễ! Tứ ngồi!

Lưu Tông lại hướng Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo làm thi lễ (Lễ đứng chỉ cúi đầu chấp 2 tay), cũng ko dám ngồi xuống, cúi đầu thỉnh tội- Thuộc hạ ko biết công chúa giá lâm, ko chỉ ko có từ xa tiếp đón, trái lại mạo phạm công chúa thiên uy, thỉnh công chúa điện hạ trách phạt!

Nhìn Lưu Tông lại quỳ xuống, lần này, Quân Phi Vũ cũng ko để cho hấn đứng lên.

Nàng nhàn nhạt nói- Lưu Tông, này tuần tra binh đều là người quân hạt sao?

_ Hồi công chúa, phía trên ty chức còn có 1 Trịnh Ít Cường, hấn là quan chỉ huy tuần tra binh tối cao!

_ Các người xưa nay liền thường xuyên như vậy ức hiếp bách tính sao?

Nghe được Quân Phi Vũ thanh âm lạnh mấy phần, Lưu Tông trên trán mồ hôi lạnh cũng từng giọt rơi xuống- Hồi công chúa điện hạ, những binh lính này bình thường coi như cũng tự kiểm chế. Chỉ là hôm nay cái kia đầu lĩnh là người của Trịnh Dũng cháu ngoại trai của tướng quân, vì thế...

_ Vì thế hấn liền thích ý thế hiếp người, có phải hay ko?

Quân Phi Vũ hừ lạnh 1 tiếng, vỗ mặt bàn, sợ đến Lưu Tông thân thể run lên, hiện tại cái mạng nhỏ của hấn đã hoàn toàn ở tro tay của công chúa, ko thể ko cẩn thận từng li từng tí, rất sợ 1 câu ko đúng, này nghe đồn công chúa võ công rất lợi hại, rất có thể “Nhất Dao” sát hấn.

_ Được rồi! Việc này bản cung sẽ nhớ kỹ, sau lại cùng các người chậm rãi tính sổ. Hiện tại, người tới nói 1 chút tình trạng quân doanh Thanh Châu. Lưu Tông, người cũng nên biết, nếu bản cung đã đến Thanh Châu, có 1 số việc tự nhiên là đã tra 1 chút, bản cung hiện tại liền cho người 1 cơ hội lập công chuộc tội, người tốt nhất ăn ngay nói thật, nếu ko, đến lúc đó ai cũng bảo vệ ko được người. Nếu như lời người nói bản cung cảm thấy có giá trị, bản cung tự nhiên cái khác phong thưởng.

Lưu Tông lau cái trán đầy mồ hôi, liên tục gạt đầu- Ko biết công chúa muốn biết cái gì? Mạt tướng định đem tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tẩn (Biết thì sẽ nói, nhất định ko giấu diếm)!

_ Hảo! Kia bản cung hỏi người, gần đây có phát hiện hay ko tro quân doanh động tĩnh khác thường?

Lưu Tông tro lòng chấn động, công chúa điện hạ đến đây quả nhiên là có mục đích, bằng ko, hỏi vấn đề sao lại nhất tâm kiến huyết (Nghĩa là đi thẳng vào đề, rõ bản chất của vấn đề, nói toạc móng heo).

Lập tức, hấn ko dám giấu giếm nữa- Ko dối gạt công chúa, gần đây bên tro trại lính âm thầm phân chia thành 2 phái, nhất phái là theo theo Ngô tổng binh, phái còn lại là giống như mạt tướng, tro lòng ko phục Ngô tổng binh.

Quân Phi Vũ tro lòng khê động, có lẽ quân doanh Thanh Châu ko có như nàng nghĩ như vậy ko cứu nổi.

Nàng lại hỏi- Các người này nhất phái có chừng bao nhiêu người?

Lưu Tông trả lời- Binh lực Thanh Châu tổng cộng trên dưới khoảng hơn 1 ngàn người, ước chừng khoảng 300 binh lực là thân tín của Ngô tổng binh, có 400 ở quan vọng (Nơi canh gác tro quân doanh), còn lại khoảng 300 là giống như mạt tướng vậy. Nhưng người ko phục Ngô tổng binh, đại thể đã bị Ngô tổng binh điều đến những chức vụ nhàn tản, ko hề đảm nhiệm tro chức vị quan trọng quân doanh.

_ Chuyện như vậy phát sinh đã bao lâu?

_ Ko lâu, đại khái nửa tháng.

Quân Phi Vũ gạt gạt đầu, xem ra mẫu hoàng cấp phong thư mật kia là phi thường đúng lúc, quan sát tỉ mỉ, có biến tức thông báo, chỉ là ko biết người thông báo này có phải là Diệp Phong?

_ Lưu Tông, bản cung hỏi lại người, người nhận thức Diệp Phong sao?

_ Nhận thức! Là tham tướng nguyên bản cùng mạt tướng như nhau, là tiên phong doanh tham tướng, hiện tại, đã bị điều đến hỏa đầu quân (Lính chuyên việc nấu ăn tro quân đội).

Quân Phi Vũ tâm đột nhiên tê rần, Diệp Phong vốn là người cao ngạo lại có tài, thế nhưng luân lạc tới nơi này làm hỏa đầu quân, Ngô Chính kia, thật sự là quá đáng!

_ Người còn biết hấn còn có hành động dị thường nào nữa hay ko?

Lưu Tông nghĩ nghĩ, vẫn lắc đầu 1 cái- Ko có! Mạt tướng hiện giờ đã mất quyền tham gia chiến lược quân sự, rất khó phát hiện những vấn đề khác.

Quân Phi Vũ cười cười- Lưu Tông, bản cung nếu giao cho người 1 cái nhiệm vụ, người có thể hoàn thành hay ko?

Lưu Tông đồng dạ nói- Chuyện công chúa phó thác, mạt tướng nhất định thề sống chết phục mệnh!

_ Rất tốt!- Quân Phi Vũ nói xong 1 câu này, đột nhiên sửa lại dùng truyền âm nói với hấn- Lưu Tông, bản cung muốn người bây giờ nghĩ hết biện pháp thu nạp phản Ngô binh lực, có việc cấp tốc hồi báo, sau khi chuyện thành công, bản cung sẽ nhất định trọng thưởng!

_ Mạt tướng lĩnh mệnh!

_ Đi đi!

_ Mạt tướng xin cáo lui!

Nhìn Lưu Tông thân ảnh biến mất, Tần Nham Ngạo cười nhạt hỏi- Vũ nhi, người liền tin lời hấn nói

_ Tin! Người cũng đừng quên, giác quan bản cung thể nhưng rất chuẩn- Quân Phi Vũ cười xấu xa nhìn hấn 1 cái- Vì thế, người tốt nhất chớ ở trước mặt ta dùng mảnh khố lừa đảo, bằng ko, bản cung sẽ phạt người thật nặng!

Tần Nham Ngạo tà tà cười nói- Ta mặc cho người phạt, người tốt nhất nên nghĩ ra tân động tác võ thuật gì cho thật đẹp mắt, ta nhất định sẽ vô điều kiện phối hợp người!

Quân Phi Vũ trừng hấn liếc mắt 1 cái- Câm miệng! Đừng quên nơi này còn có người chưa đủ 18 nha!

Quân Phi Long bĩu môi, lập tức đáp- Các người còn có cái gì ta chưa thấy qua, cứ tiếp tục! Tiếp tục ve vãn, các người cứ coi như ta ko tồn tại.

Dù sao loại ve vãn tiết mục này hần đã thấy nhiều, tảo bạo mãnh liệt cũng thấy ko ít, lúc ở thiên giới qua ống kính hần cũng xem được ít thứ ở bên ngoài, nên nhìn, ko nên nhìn, hần cũng toàn bộ nhìn đủ!

Quân Phi Vũ nhìn kia nhi tử vẻ mặt giấm chua, nhịn ko được cười ha hả- Ha hả, Long nhi chúng ta ghen tị!

Quân Phi Long khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trướng hồng- Ai ghen tị? Chán ghét!

Nói xong, thân thể nho nhỏ liền bay lên, trốn vào tro phòng.

Nhìn kia 2 trương tuần nhan mang ý cười- Quân Phi Vũ ho nhẹ 1 tiếng- Nhất Dao cùng Thiệu Dương ko mang theo vệ đội đặt chân ở phủ thành chủ Thanh Châu?

Mạch Thiên Hàn gật đầu- Phải! Sảo chậm 1 chút, bọn họ sẽ tới cùng chúng ta hội hợp.

Quân Phi Vũ gật gật đầu- Nham Ngạo, người phái người theo dõi tổng binh phủ cùng Ngô Chính, phát hiện dị thường lập tức hành động. Hiện tại chúng ta chỉ cần chờ tới khi Long Dạ Tinh có tin chính xác, liền chính thức bắt Ngô Chính, cấp Thiên Tiệm quốc thành cái củi khô dưới đáy nồi. Nếu Thiên Tiệm quốc hần đã tâm bình bĩnh, chúng ta liền cho hần biết biết lợi hại! Giết hần cái đến cái giáp cũng ko để lại.

Tần Nham Ngạo cười nói- Người yên tâm, ta sớm phái người theo dõi hần, hần tuyệt đối trốn ko thoát lòng bàn tay của chúng ta.

Buổi tối, Trình Nhất Dao cùng Tần Thiệu Dương cũng tới.

4 người hảo hảo cộng lại 1 phen, cho đến hơn nửa đêm, lúc này mới thối đèn nghỉ ngơi.

Đương nhiên, mỗi tên tiểu quỷ sớm bị người nào đó cấp “Nhẹ nhàng” điểm huyết ngủ, đêm xuân vốn ngắn, bọn họ khó có được cơ hội này, tại sao có thể ko hảo hảo lợi dụng chứ?

Ngày hôm sau.

Sáng sớm, trời còn hào mơ hồ lượng, Quân Phi Vũ còn chưa tỉnh ngủ, cửa phòng liền “Bằng bằng bằng” gõ.

Tần Thiệu Dương mở cửa vừa nhìn, người tới chính là bọn họ chờ đã lâu Long Dạ Tinh!

Hần lập tức hướng lý nhẹ kêu- Vũ nhi, người người mong đã đến!

Quân Phi Vũ lập tức xoay người rời giường, cấp tốc mặc quần áo tử tế đi ra ngoài, nhìn thấy vẻ mặt mệt mỏi Long Dạ Tinh, nhịn ko được nói- Long Dạ Tinh, lần này thực sự là vất vả người! Cảm ơn!

Long Dạ Tinh mặc dù mệt mỏi, hần đã 1 ngày 1 đêm ko ngủ ko nghỉ gấp rút lên đường, điều binh, lại dẫn binh gấp trở về phụ cận Thanh Châu đóng quân, tuy là mệt, nhưng sự tình này mà thành, tro lòng của hần lại liền cao hứng.

Bởi vì, hần ko có phụ năng nhờ vả.

Long Dạ Tinh tiếp nhận Mạch Thiên Hàn đưa hần chén nước, uống 1 ngụm, lúc này mới hướng nàng báo cáo- Ta đã phái Long Đăng quốc di châu ngũ vạn binh lực toàn bộ tập kết hoàn tất, lúc này đang ở ngoài thành Thanh Châu cách 10 dặm đóng quân, chỉ cần hiệu lệnh vừa đến, chúng ta lập tức xông tới trợ giúp.

Quân Phi Vũ song chương vỗ- Thật tốt quá! Có ủng hộ của các người, lần này Thiên Tiệm quốc kế hoạch nhất định là bị sinh non! Lần này, chúng ta đúng là ứng trung bắt ba ba, làm cho Mộ Dung Vũ Hàn bọn họ ném thử tư vị thất bại!

114. Q.2 - Chương 9: Mộ Dung Vũ Hàn, Người Có Dám Tới Ko?

Quân Phi Vũ đứng dậy- Việc này ko nên chậm trễ, Nham Ngạo, Thiên Hàn, các người lập tức tự mình dẫn người hành động, đem tên Ngô Chính kia bắt lại cho ta! Đây là binh phù, người lập tức cùng Diệp Phong liên hệ, đem quân đội Thanh Châu không chế lại, đi nhanh!

Mạch Thiên Hàn tiếp nhận binh phù, cùng Tần Nham Ngạo cấp tốc ra cửa.

Tro phòng, chỉ còn Long Dạ Tinh cùng Quân Phi Vũ, đương nhiên, còn có cái kia tiểu bóng đèn. . . Quân Phi Long.

Bầu ko khí, khẩn trương mà kiểm chế.

Long Dạ Tinh nhìn Quân Phi Vũ nằm nghiêng ở gấm trường kỷ thượng, 1 thân màu trắng ti cầm y sam, phủ thêm lớp áo choàng màu trắng điêu da, nàng có vẻ biếng nhác mà tuyệt mỹ, lông mi thật dài buông xuống, nhẹ nhàng rung động, đã là phong tình vạn chủng, câu động tim của hắn, vì nàng điên cuồng, vì nàng nhảy lên.

Mà kia Quân Phi Long thì vẻ mặt hạnh phúc dựa vào tro ngực của nàng, hưởng thụ ôn hương nhuyễn ngọc tro lòng hương nồng tế vị, thường thường lấy mắt liếc Long Dạ Tinh 1 chút, kia đắc ý tiểu dạng tức giận đến muốn tìm bất mãn nhìn chăm chăm Long Dạ Tinh, làm hắn thiếu chút nữa muốn tiến lên đánh rụng tươi cười trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia làm cho hắn thoát nhìn ghê tởm đến cực điểm.

Long Dạ Tinh chính ở nơi đó phiền muộn, đột nhiên nghe được 1 tiếng nũng nịu mềm giọng lọt vào tai- Long Dạ Tinh, bản cung chân có chút toan, người tới giúp ta xoa xoa.

Nếu đổi lại là người khác nói như vậy, Long Dạ Tinh khẳng định 1 chương đem nàng cấp đánh bay, lại hung hăng chà đạp thành thịt vụn.

Thế nhưng, Quân Phi Vũ nói lời này chính là đại bất đồng, hắn kia lòng dạ bực mình lúc nghe nàng nói những lời này, tro nháy mắt mở cờ tro bụng, lập tức như điên chạy tới, nửa quỳ ở trước gấm trường kỷ, tro tay lực đạo nặng nhẹ vừa phải, thoải mái được làm cho Quân Phi Vũ nhẹ hừ lên.

Nàng nhẹ mở nửa con ngươi như nước, lấp lánh nhìn Long Dạ Tinh xoa bóp ấn được chớp mũi đỏ mồm hôi, cạn cười nói- Long Dạ Tinh, ko nghĩ tới, kỹ thuật của người thật đúng là hảo! Thật thoải mái! Ân, lực mạnh điểm a a a, thật là nhiệt, người sờ chỗ nào?

Lời nói này, thế nào nghe cũng đầy ám muội, thế nào nghe cũng làm cho người cảm thấy toàn thân phát nhiệt.

Đương sự Long Dạ Tinh càng khổ ko thể tả, nguyên bản ôn hương nhuyễn ngọc ở bên, lúc 2 tay đụng chạm đến đùi nàng vừa co dãn vừa thon dài, thân thể đã có phản ứng, nghe nữa nữ nhân này ko ngừng ở nơi đó ừ a a, hắn thật cảm giác hỏa thiêu nhập não, lý trí sắp mất hết.

Dưới nghĩ ngợi lung tung, bàn tay to bắt tri bắt giác mò từ chân tới chỗ đó của nàng, Quân Phi Vũ tro nháy mắt nhảy dựng lên, thét lên án- Người tên lưu manh này! Người sờ chỗ đó làm gì?

Như trúng ma chú Long Dạ Tinh, cảm giác huy chương tro lòng tro nháy mắt đã giải trừ!

Nhìn nàng xinh đẹp còn giận dữ trừng mắt hắn, Long Dạ Tinh ko còn quản nữa có phải hay ko có kẻ thứ 3 ở đây, 1 tay áp đảo nàng, hung hăng hôn lên kia tương môi đỏ mọng làm hắn suy nghĩ cực kỳ lâu.

Nhìn Long Dạ Tinh kia đói khát bộ dạng tựa như sói đói hầu cấp vạn năm, Quân Phi Long bên cạnh nguyên bản liền đại ánh mắt trừng được càng rất tròn.

Xem ra mẹ lần này đã trúng đại thiết bản!

Được, tiểu gia ta đành tìm địa phương sạch sẽ đi chơi thôi! Hạn chế cấp hình ảnh đã thấy nhiều, nhưng lại ảnh hưởng tiểu gia ta khỏe mạnh phát dục bình thường.

— Long Dạ Tinh, người buông ta ra!

Vừa được đến cơ hội thử dốc Quân Phi Vũ, mặt cười ửng đỏ như hà, hướng về phía Long Dạ Tinh chính là 1 hồi sự tử rống.

Long Dạ Tinh con người đen lóe sáng, con người trung doanh 1 tia thỏa mãn, thường ngày bản khắc lãnh khốc khuôn mặt tuần tú lúc này đường cong nhu hòa, cùng thường ngày xử như thành 2 người.

Nghe được Quân Phi Vũ rống giận, lại cúi đầu phun ra thâm tình lời nói- Ko tha! Vĩnh viễn ko tha! Vì người, ta có thể cái gì cũng ko cần, Vũ nhi, ta chỉ cầu lưu ở bên cạnh người, cũng chẳng dám mong người tro ánh mắt chỉ có 1 mình ta, có thể thấy người đường hoàng khuôn mặt tươi cười, ta liền thỏa mãn.

Quân Phi Vũ tâm lại mềm nhũn!

Người nam nhân này, quả nhiên như lúc lần đầu tiên nàng thấy hắn cảm giác như nhau, loại hình 10 phần rối loạn!

Nói tới nói lui, bên người nàng nam nhân có ko ít đều là loại hình này, liền thích cùng nàng mà bỏ đi mọi thứ! Chẳng lẽ nàng thiên vị 1 loại hình này?

Ko thể nào? Rõ ràng nàng thích loại hình như Tiêu Bạch, Tư Trường Thanh các loại ôn nhu sẵn sóc a, có thể cho nàng thoải mái ko lo, lại ko làm khó tâm nàng, loại nam nhân này mới là mẫu hình của nàng!

Long Dạ Tinh nhìn nữ nhân trúng đích như đi vào cõi thần tiên, bất mãn chính mình bị nàng như vậy bỏ rơi, cầm mặt của nàng, lại hôn xuống.

Thằng hôn Quân Phi Vũ đôi môi sưng đỏ, hơi cảm thấy đau nhói, ở của nàng phần nộ quá lớn hạ, hắn mới ko cam ko nguyện mà thôi tay.

Nếu không phải hiện tại phi thường thời gian, hắn thật đúng là muốn cưỡng chiếm hữu nàng!

...

Ngày thứ 2 giờ mẹo, là Ngô Chính cùng Mộ Dung Vũ Hàn ước định công thành thời gian.

Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn luôn luôn là tiêu ko rời mạnh, mạnh ko rời tiêu song bào huynh đệ, lúc này, 2 nam nhân 1 thân nhung trang, cười tuần mã màu trắng, dẫn lạc trời (Ta ko biết từ này) quân ngũ vạn nhân mã, đi suốt đêm đến 5 dặm cách ngoài thành Thanh Châu, chuẩn bị đợi Ngô Chính phát ra khói lửa tín hiệu hậu, liền cùng Ngô Chính nội ứng ngoại hợp, công hắn trở tay ko kịp, cấp tốc đoạt được thành Thanh Châu địa phận then chốt nhất.

1 thân quân phục Mộ Dung Vũ Hàn, lạnh lùng nghiêm nghị mặt, thoát nhìn càng như thiên thần thoát tục, cao ko thể leo tới, kia trương tuần cực kỳ xinh đẹp trên mặt, so với thường ngày càng nghiêm túc mấy phần, giống như là 1 khối hàn băng, lãnh được có thể đông chết người, những binh lính kia đều cách hắn 1 thước, ai cũng ko dám tới gần hắn.

Ngoại trừ 1 người duy nhất ko sợ huynh đệ của hắn Mộ Dung Tổng Noãn.

2 trương khuôn mặt tuần tú giống nhau như đúc, 1 hé ra như đông hàn băng như nhau làm cho người ta cảm giác từ đầu đến chân lạnh lẽo, 1 cái khác, lại như xuân như gió làm cho người ta cảm giác được 1 cỗ ấm áp.

Cha mẹ của bọn họ thật là có tài, liền tên đều đặt được như thế chuẩn xác!

Lúc này, 1 tiền vệ binh giục ngựa qua đây báo- Khởi bẩm vương gia, chúng ta đã đến địa điểm ước định, có hay ko ở tại chỗ đợi lệnh?

_ Lệnh chúng tướng sĩ, tại chỗ đợi lệnh! Nhân cơ hội nghỉ ngơi.

_ Tuân lệnh!

Nhìn 4 phía ngồi dưới đất nghỉ ngơi các tướng sĩ, Mộ Dung Vũ Hàn tâm nhưng có chút rét run, bọn họ đang chờ đợi, cùng đợi Ngô Chính phát ra khói lửa tín hiệu.

Thế nhưng, giờ mẹo chỉ kém 1 khắc, kia tín hiệu lại vẫn như cũ chưa phát, chẳng lẽ là sự tình có biến?

Mộ Dung Tổng Noãn chỉ cảm giác mắt phải mình nhảy mấy cái ko ngừng, tro lòng càng bất an, nhin ko được đối Mộ Dung Vũ Hàn nói- Ca, ta đây mí mắt nhảy mấy cái ko ngừng, có phải hay ko Ngô Chính bên kia đã xảy ra chuyện?

Hắn vừa mới dứt lời, u ám ko trung đột nhiên bật ra 1 khối lửa, ánh sáng ngọc lóa mắt, rơi vào tro mắt Mộ Dung huynh đệ, càng rạng rỡ vạn phần.

__ Tôi!- Mộ Dung Vũ Hàn con người trung hiện lên 1 trận gió quét, hắn quay lại thân đối chúng tướng sĩ lớn tiếng hò hét- Các tướng sĩ, cùng bản vương xuất phát, tốc độ nhanh nhất hướng Thanh Châu đi tới! Hôm nay, là ngày đem chúng ta vào tro lịch sử, là ngày ghi chép Thiên Tiệm quốc chúng ta vinh dự, thắng lợi nhất định sẽ thuộc về của chúng ta! Xuất phát!

__ Xuất phát...

Như núi sông gào thét bàn la lên, 1 lăng cao hơn 1 lăng, đồng thời hướng phía phương hướng Thanh Châu thành lan tràn mà đi.

Còn 5 dặm...

Còn 4 dặm...

Còn 3 dặm...

Ngay thời gian lạch trời quân đi tới cách Thanh Châu thành chỉ còn 2 dặm đường, 2 bên sườn núi đột nhiên chiêm trống rung trời, dưới đất ko ngừng mà toát ra từng loạt từng loạt tiễn thủ, tên bắn lên “Sưu sưu sưu” bắn từ bên trên nhắm vào đoàn quân, tro nháy mắt bay xuống 1 tầng lớn.

__ Giết hết! Giết!

Thanh thế chi lớn, tro nháy mắt che mất thanh âm lạch trời quân.

Theo tiếng la, kiếm thương cùng cung tên, đem 1 lại 1 lạch trời quân chém giết ngã xuống đất, giết được lạch trời quân luống cuống tay chân, gào khóc thảm thiết, loạn thành 1 đồng.

Mộ Dung Vũ Hàn sắc mặt thối tới cực điểm, 1 bên quơ trường kiếm tro tay ngăn đỡ mũi tên, 1 bên lớn tiếng giân dữ hét- Ổn định! Toàn bộ ổn định cho ta!

Nguyên bản nghe được thanh âm của hắn ổn xuống lạch trời quân, đột nhiên phát hiện tiễn thủ toàn bộ biến mất, sau đó liền thấy 1 đám màu đen tiểu viên cầu theo dưới đất xông ra, ko đợi bọn họ suy nghĩ cẩn thận đây là cái gì, sau đó đó là 1 trận lại 1 trận “Rầm rập” nổ vang, 4 phía hoàn toàn ko có phòng bị lạch trời quân, ở dưới gần gũi lựu đạn, toàn bộ nổ phần thân toái cốt (Xương cốt hóa tro bụi).

Theo tiếng nổ mạnh càng ngày càng nhiều, lạch trời quân nhân số kịch liệt giảm mạnh.

4 phía, rất nhanh thành nhân gian luyện ngục, vô số cô hồn dã quỷ thoát khiêu ra, dương nanh múa vuốt, tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

Nhìn thấy đất đầy bầm thây hài cốt, Mộ Dung Vũ Hàn chỉ cảm thấy tâm tượng là bị người dùng đao khảm thành vô số khối, đau đến hắn chính trương khuôn mặt tuần tú đều co quắp đứng lên, chịu đựng thứ tâm đau đau, hắn lớn tiếng hô lên 1 chữ- Lui!

Mộ Dung Tổng Noãn cũng ko dám chậm trễ, la lớn- Toàn quân lui lại! Toàn quân lui lại!

Ở vũ khí lạnh niên đại, người phải như thế nào chống lại tiên tiến khoa học kỹ thuật hiện đại?

Bọn họ chỉ có lui lại, mới có thể bảo toàn thực lực.

Quan sát trên đỉnh núi, Quân Phi Vũ cầm kính viễn vọng tự chế, nhìn Mộ Dung Vũ Hàn mang theo lạch trời quân chật vật mà chạy, trốn đến là hoa kỳ loạn chiến.

Mà bởi ở bên người nàng Long Dạ Tinh, nhin ko được lau 1 phen mồ hôi lạnh, may mà chính mình đã yêu nàng, lựa chọn nàng, bằng ko, tuyển trạch cùng nàng đối nghịch, kết quả của Mộ Dung Vũ Hàn chính là kết quả của hắn.

— Ha ha ha, 1 trận đã đánh thì phải đánh cho thật thống khoái! Mộ Dung Vũ Hàn, lão nương nhìn người lần sau còn dám đến hay ko? Lại đến, ta sẽ đánh cho người tè ra quần lun, chọc được ta cao hứng, ta trực tiếp đem người về với ông bà lun, đập tan hang ổ của người!

Nghe Quân Phi Vũ lời nói hùng hồn, chúng nam vây quanh ở bên người nàng đều là khoe môi phiếm cười, vẻ mặt sùng nịnh nhìn này nữ tử thông tuệ đến cực điểm.

Nếu như ko có nàng thiết kế ra giản dị lưu đạn, nếu như ko có nàng thay đổi hậu cung tiền, bọn họ sao có thể khinh địch như vậy liền gỡ xuống này trận chiến đầu tiên thắng lợi đây?

5 ngày sau.

Tập hợp lại ko cam lòng chịu thua Mộ Dung Vũ Hàn, lại suất lĩnh lạc trời quân lần thứ 2 chinh quân hướng Thanh Châu thành xuất phát lần này, bọn họ đã có kinh nghiệm, trước phái 1 đội binh sĩ ở phía trước thăm dò, đợi được hồi báo an toàn lúc này, bọn họ mới cùng nhau đi tới, vừa đi được 1 dặm tro thành Thanh Châu, đột nhiên lại nghe được 1 tiếng thanh thúy kêu- Châm lửa!

Này đó cầm tro tay vũ khí lạnh lạc trời quân, ở tro nháy mắt đó, bị 4 phía thuốc nổ mai phục cấp nổ phần thân toái cốt.

Chỉ có 1 số ít các loại cao thủ như Mộ Dung Vũ Hàn, ở lúc Quân Phi Vũ kia 1 tiếng kêu tiếng vang lên, cũng đã khí mã đánh bay ra thuốc nổ vây quanh.

Nhìn chỉ còn ko được 1/3 quân đội, Mộ Dung Vũ Hàn nhìn trời giận rống- Quân Phi Vũ, ta ko giết người, thề ko làm người!

Xa xa Quân Phi Vũ, nhìn Mộ Dung Vũ Hàn dẫn lạc trời quân lại 1 lần nữa chặt vật mà chạy, nhẹ than nhẹ 1 tiếng- Mộ Dung Vũ Hàn, nếu như ko có lòng muông dạ thú của các người, những binh lính này sao lại bỏ mạng nhiều như thế? Vì quốc gia của ta, vì các tướng sĩ của ta, ta chỉ hảo đối với các người đau hạ sát thủ, người muốn trách, thì trách chính các người đi!

Mạch Thiên Hàn vỗ nhẹ nhẹ chụp vai Quân Phi Vũ- Vũ nhi, người từng nói qua, đối địch nhân từ, chính là đối với mình tàn nhẫn! Ko nên tự trách, đây là hiện thực, nhược nhục cường thực, cũng là nhân loại bất biến cách sinh tồn.

Quân Phi Vũ gật gật đầu, cười nói- Ta chỉ là ở cảm khái, nhân loại sinh mệnh kỳ thực rất nhỏ bé Thiên Hàn, người xem, liền 1 nho nhỏ lưu đạn, hoặc là 1 đồng thuốc nổ, có thể dễ dàng đem người nổ phần thân toái cốt, hồn phi phách tán. Vì sao những người này còn cảm thấy chưa đủ sao? Vì sao lại muốn khơi mào chiến tranh, làm ấu chảy thành sông?

Mạch Thiên Hàn ôm lấy nàng- Người đừng suy nghĩ nhiều, 2 lần này quân ta may mắn ko tổn hao gì, Mộ Dung Vũ Hàn chỉ huy lạc trời quân lại nguyên khí đại thương, tro khoảng thời gian ngắn, phỏng chừng hẳn ko dám lại đến công thành!

— Chỉ hy vọng như thế!

Nếu như ko có chiến tranh, thiên hạ thái bình, thật là có bao nhiêu tốt!

Mạch Thiên Hàn quay đầu hướng Tần Nham Ngạo nói- Tam đệ, làm cho các huynh đệ thu đội đi! Người phái thám tử theo dõi chặt chẽ, tùy thời báo cáo tin tức, chúng ta cũng đều trở về đi!

Hồi Phúc Mãn lâu thời gian, Quân Phi Vũ còn đang suy nghĩ, coi như là hiện đại, cũng còn chưa tham gia chiến tranh đâu.

Có câu nói đúng, địa phương nào có người, sẽ có chiến tranh, nàng hẳn là thông suốt mới phải! Ngày mai, có lẽ tất cả sẽ trở nên đẹp hơn hảo!

...

Mộ Dung Vũ Hàn mang theo thẳng dư tàn binh trở lại nơi dừng chân, khi hắn nhìn ngày trước chính mình mang đến tinh binh, bây giờ còn lại chỉ là tàn binh tàn tướng, hắn đột nhiên có 1 loại thật sâu cảm giác vô lực.

Chỉ là 2 lần công thành chi chiến này, hẳn đã cảm thấy bọn họ cùng Phượng Hoàng quốc tro lúc đó chênh lệch.

Bọn họ ko tổn người nào, liền trừ đi 1/2 binh lực hùng dũng của bọn họ.

Vũ khí của nàng, là thế nào chế tạo nên?

Đương giữ tại Thanh Châu thành thám tử nói cho hẳn biết, này đó đạn dược tất cả đều là Quân Phi Vũ thiết kế ra tới, Mộ Dung Vũ Hàn tro lòng chỉ có 1 ý niệm tro đầu, đáng sợ! Này Quân Phi Vũ thật là đáng sợ!

Có vũ khí lực sát thương mạnh đó, nếu như nàng thật có lòng muốn mở rộng bản đồ, còn có ai có thể ngăn vướng ở nàng đi tới cực bộ.

Hẳn có phải hay ko nên nghĩ lại biện pháp khác?

115. Q.2 - Chương 10: Tuấn Nam Đưa Tới Cửa

Thành chủ Thanh Châu phủ.

Thành Thanh Châu coi như là 1 thành thị tồn tại đã lâu tro lịch sử, mà thành chủ lại dùng đá tảng xây thành phủ, càng lộ ra 1 cổ tử từ xưa cùng trang nghiêm khí thế tráng lệ.

Thành Thanh Châu trước nay ko có chiến tranh, nguyên bản nghe nói lạc trời đại quân bắt đầu tiếp cận, đại chiến sắp tới, các lão bách tính hoảng loạn, ko ít người đã bắt đầu thu thập hành lý hướng nội lục dời đi.

Này còn đi ko bao xa, liền nghe đến 1 lại 1 tin tức tốt truyền đến, nói Phượng Hoàng quốc ta uy danh lan xa lục công chúa diện hạ Quân Phi Vũ tự mình áp trận, dựa vào nàng trí tuệ siêu cao, mưu lược siêu tuyệt, ko tổn người nào liền tiêu diệt Thiên Tiệm quốc mấy vạn đại binh.

Song chiến báo cáo thắng lợi, toàn dân nhảy nhót! Toàn thành chúc mừng!

Này người đã đi được nửa đường lại toàn bộ chạy trở về, chuẩn bị cùng người toàn thành cùng chúc mừng thắng lợi!

Hôm nay ở phủ thành chủ, còn có quân doanh Thanh Châu cũng như nhau, đều ở đây ăn mừng tiền chiến báo cáo 2 cái thắng lợi, mặc dù bây giờ còn chưa làm cho Thiên Tiệm quốc đầu hàng chịu thua, nhưng tất cả mọi người ko hề hoài nghi, chỉ cần bọn họ có công chúa vô địch ở đây, Thiên Tiệm quốc đầu hàng, đó cũng là chuyện sớm hay muộn.

Sáng sớm hôm nay, Quân Phi Vũ còn suất lĩnh chúng mỹ nam, đến quân doanh, ko chỉ cổ vũ chúng tướng sĩ 1 phen, cũng chính thức đề bạt Diệp Phong làm chức tổng binh Thanh Châu, tham tướng Lưu Tông đã giúp đỡ bình xử nội loạn, cũng được thăng chức.

Có thưởng thì có phạt, tổng binh Thanh Châu Ngô Chính thông đồng với địch bán nước, nhân chứng vật chứng đều có, trảm tại chỗ, đồng thời tru di cửu tộc!

Đổi mặt Ngô Chính trước giờ hành hình kia bị phần lên án ánh mắt, Quân Phi Vũ lạnh lùng mà cười- Ngô Chính, nếu như 1 mình ngươi vì tình yêu của ngươi mà tuấn táng (Chôn người sống theo người chết theo tục lệ xưa), vậy ta Quân Phi Vũ thứ nhất bội phục ngươi nhưng ngươi vốn ko nên vạn ko nên, ko nên lấy toàn bộ bách tính thành Thanh Châu, thậm chí toàn bộ bách tính Phượng Hoàng quốc cùng ngươi tuấn táng nếu như lần này ko phải được quý nhân đúng lúc tương trợ, thành Thanh Châu thực sự máu chảy thành sông, nói, Ngô Chính ngươi. . . vạn lần chết, cũng ko đủ tạ tội!

Ngô Chính ngửa đầu cười ha ha, lập tức vẻ mặt oán giận dữ tợn trước mắt rơi lệ oán- Ta Ngô Chính hôm nay thua ở tro tay của ngươi, ta ko lời nào để nói. Muốn giết muốn chém, ta cũng tuyệt đối ko cầu xin tha thứ! Nhưng Ngô gia cửu tộc ta có gì tội, lại phải bị ta liên lụy, ta chết sẽ ko nhắm mắt! Quân Phi Vũ, ta

nhất định sẽ hóa thành lệ quỷ, cùng Vân nhi tới kiếm người đòi mạng! Người hàng đêm sẽ ko được an gối, ngày ngày ko được lòng thanh thản, cho đến. . . người theo chúng ta đi xuống hoàng tuyền mới thôi. Ha ha ha...

— Có tiểu gia ta ở đây, người lại dám si mộng cuồng ngôn! Tiểu gia ta hiện tại bắt người hồn phi phách tán, trọn đời ko được siêu sinh! Nhìn người còn túm cái gì túm! Hừ!

Theo 1 thanh thúy tiếng la, 1 tia sáng trắng bắn vào thân thể Ngô Chính, tro nháy mắt hóa thành 1 đoàn yên phi (Lân khói trắng), liền cả nguyên thần cũng đều bị Quân Phi Long giảo cái tan tành.

Hắn còn chưa hết giận, hướng phía làn bụi kia, hừ lạnh 1 tiếng- Tiểu nhân ngu xuẩn, dám khẩu xuất cuồng ngôn, ta phi!

Quân Phi Vũ vội vàng dùng chân đá Quân Phi Long, thấp giọng nói- Long nhi, chú ý ảnh hưởng, ảnh hưởng!

Quân Phi Long lúc này mới phát hiện, toàn bộ quân sĩ trọn mắt há hốc mồm đều nhìn hắn.

Hắn vẻ mặt đắc ý lắc lắc thân thể nho nhỏ, đi tới trước đài, cười xán lạn hé ra tiểu khuôn mặt tuần tú, hướng phía chúng tướng sĩ quơ 2 tay, dùng thanh thúy tiếng nói rống lớn- Các tướng sĩ, ta đẹp trai ko?

Toàn bộ quân doanh đều bị 1 màn Quân Phi Long diệt Ngô Chính điệu bộ cường hãn nhưng lúc này thay bằng đáng yêu sở dĩ động, đảo qua cảm giác nặng nề cùng kiềm chế, ngũ vạn đại quân đồng thời điên cuồng hét lên- Rất đẹp trai!

Tiểu tử này còn ko bỏ qua, tiếp tục gào thét hỏi- Ta lợi hại ko?

— Rất lợi hại!

— Thần tượng của ta, công chúa điện hạ của các người có đẹp ko?

— Rất đẹp!

— Công chúa ko tổn người nào, liền thu thập mấy vạn đại quân lạc trời, nàng cường hãn ko?

— Cường hãn! Cường hãn! Cường hãn!

Toàn bộ quân doanh sĩ khí, thế nhưng liền bị 1 tiểu oa nhi cấp điều động.

Quân Phi Vũ nhìn này tiếng hô thẳng tắp tận trời cao, khóe môi hơi nổi lên cười, tên tiểu tử này, thật đúng là có số làm superstar cổ đại, 1 rống vạn thanh ứng a! Thực sự là rất rất rất có tiền độ hại nước hại dân!

— Hối lần cuối, các người sinh ở quốc gia như vậy, có vương gia lợi hại như vậy, các người cảm thấy may mắn ko?

— May mắn! May mắn!! Rất may mắn!

— Tin ta! Tin chúng ta, Phượng Hoàng quốc ngày mai, nhất định sẽ ngày càng tốt đẹp hơn, chúng ta sẽ làm quốc gia phú cường, làm cho toàn bộ bách tính có thể ăn no mặc ấm, làm cho chúng ta cùng nhau đồng tâm hiệp lực, bảo vệ quốc gia, bảo vệ nhà của chúng ta cùng người nhà của chúng ta, vì này mỹ hảo cùng vĩ đại nguyện vọng, cộng ly!

— Cộng ly!

Quân Phi Vũ cùng các vị mỹ nam cùng nhau, toàn thể đứng lên, bưng chén rượu lên 1 hơi cạn sạch.

Uống xong rượu, nàng nhu tình nhìn cái kia nho nhỏ thân ảnh trước mắt, con trai bảo bối của nàng, thực sự làm nàng cảm thấy kiêu ngạo!

Nàng hướng Quân Phi Long vươn tay, Quân Phi Long đem tay nhỏ bé để vào lòng bàn tay của nàng, trịnh trọng hứa hẹn- Mẹ, ta sẽ cùng người cùng nhau tranh đấu giành thiên hạ!

— Long nhi, người thực sự là nhi tử ngoan của mẹ, người làm mẹ thật muốn kiêu ngạo, cũng vì có nhi tử như người mà cảm động tự hào!

— Đây là đương nhiên! Ta là ai chứ!

Nhìn thấy Quân Phi Long lại khôi phục trâu bò hò hét bộ dáng, mọi người nhin ko được cất tiếng cười to. Quân doanh Thanh Châu sĩ khí đại chấn.

Bây giờ lại ngồi ngay ngắn ở tro phủ thành chủ, ngồi ngay chính giữa cùng 10 lớp lớp tầng tầng tướng sĩ bao bọc cùng nhau ăn mừng, đều chỉ là vì cho bọn họ bơm hơi nỗ lực lên!

Quân Phi Vũ theo hiện đại tới được, sâu hiểu chính trị thủ đoạn “Lợi dụng lòng người”, chỉ hàng phục này đó bách tính, nhân dân an nhạc, quan viên thanh chính, quốc gia mới có thể vững bước đi tới, mới có thể chân chính thực hiện dân giàu nước mạnh, bách tính an nhạc mỹ hảo nguyện vọng.

...

Rượu ngon lại thuần, mỹ thực cho dù tốt, cũng có người ko yên lòng, người kia chính là Long Dạ Tinh.

Hắn thường thường lấy mắt ngắm Quân Phi Vũ, nhưng nữ nhân này, đều ăn uống được phi thường tận hứng, đều ánh mắt mơ màng, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng toàn bộ, chính ở chỗ này cùng Trình Nhất Dao bọn họ người tới ta đưa mà uống cạn.

Hắn ở tro lòng khóc, nàng thế nhưng nhắc cũng ko có nhắc hắn là tối trọng yếu công thần!

Hắn biết, nàng liền là cố ý, nếu như nàng trước mặt mọi người nói ra sự thật này, kia chỉ cần hắn mở miệng tác muốn, nàng liền thế tất yếu phải thực hiện hứa hẹn của nàng, vì thế, nữ nhân này bắt đầu chơi xấu!

Nàng cho rằng nàng ko nói ra, hắn liền ko có cách nào sao?

Long Dạ Tinh ko có đoán sai, Quân Phi Vũ liền là cố ý, tro lòng nàng xác thực rất cảm kích hắn lần này viện thủ, thế nhưng, nàng lại ko thể khinh địch như vậy để hắn thực hiện được.

Dự đoán muốn ưu ái của nàng, ko dễ dàng như vậy!

Muốn làm cận vệ của nàng, ko phải là ko được, nhưng nàng chính là ko muốn làm cho hắn nhanh như vậy đã được như nguyện.

1 buổi tối bị Long Dạ Tinh kia độc xà nham hiểm ánh mắt cấp nhìn chăm chăm, có nhiều lần, Quân Phi Vũ đều nhanh đầu hàng, cũng may ý chí của nàng còn kiên định, cuối cùng thủ vững lập trường.

Chỉ tiếc, nàng tránh được mừng 1, tránh bất quá 15 a! Đã nói, giống như chén nước đổ đi, thu ko trở lại a!

Trên bàn rượu, Long Dạ Tinh cố nể mặt mũi cho nàng, đúng là bỏ qua cho nàng 1 con ngựa, nhưng vừa về tới Phúc Mãn lâu, ngay cả có đông đảo phu quân hộ trận, Long Dạ Tinh vẫn như cũ vẻ mặt như cũ, bày ra 1 bộ mặt “Ta hữu lý đi khắp thiên hạ”, hướng nàng lạnh lùng đòi lấy thù lao- Công chúa điện hạ, người ko phải là qua cầu rút ván đi? Công chúa điện hạ hứa hẹn rất là trơn tru nhe, sự thực lại chơi xấu ko thêm chấp hành, nếu là thông cáo thiên hạ, sợ rằng công chúa điện hạ cùng hoàng tử điện hạ đêm nay làm tất cả, đều uống phí công phu.

— Long Dạ Tinh, người đây là đang uy hiếp bản cung sao?

Quân Phi Vũ mắt lạnh liếc xéo hắn, tro bụng lại hận được cắn răng, này nam nhân rối loạn, xem ra ko cho hắn thứ mong muốn, hắn sẽ ko chịu bỏ qua.

Long Dạ Tinh hướng tứ phương chấp tay, lễ tiết câu đến, chưa bao giờ để bản thân chịu lỗ, đây chính là bản lĩnh của hắn.

— Dạ Tinh tự hỏi tất cả đều đứng ở lập trường Vũ nhi suy nghĩ, bản vương tự cam chiết vì công chúa hộ vệ, chỉ là muốn lấy thành tâm đạt được tán thành của Vũ nhi, vẫn chưa có ý uy hiếp, nếu như Dạ Tinh ở bên người Vũ nhi, có bất kỳ sai lầm, mặc cho Vũ nhi trừng phạt, Dạ Tinh không 1 câu oán hận! Lại nói, phụ hoàng ta thông gia ý đã được nữ hoàng bệ hạ ân chuẩn, Vũ nhi chẳng lẽ thật muốn vì Dạ Tinh trước đây vô tri mà kháng mệnh lại nữ hoàng? (Vậy ko phải uy hiếp là gì?- Milk)

Long Dạ Tinh (Tức Dạ Vô Tinh) lúc đó cùng Tần Thiếu Dương, Lãnh Vô Tà 3 người theo đông đảo chọn người trung trở hết tài năng, mỗi người đều có chỗ hơn người, này Quân Phi Vũ tất nhiên là biết, nhưng nàng chưa từng có nghĩ đến, nguyên lai vẻ mặt lãnh khốc Long Dạ Tinh, tài ăn nói thế nhưng như vậy thật là tốt, nàng lại bị hắn thuyết phục!

Ko chỉ nàng bị thuyết phục, ngay cả nam nhân xung quanh cũng hơi có động dung.

Tần Thiếu Dương nhớ lại tình cũ, vẫn là lên tiếng vì Long Dạ Tinh nói- Vũ nhi, nếu Tinh vương có thành ý như vậy, người liền suy nghĩ 1 chút thu hấn làm hộ vệ, như vậy nhiều người, nhiều 1 phần lực lượng, cũng ko phải ko là 1 chuyện tốt.

Trình Nhất Dao kia lớn giọng cũng bắt đầu ồn ào- Đúng vậy! Thiếu Dương nói đúng, ta cũng gior 1 phiếu tán thành!

Long Dạ Tinh hướng 2 người bọn họ chấp tay, ngày đó ở tro cung, mỗi ngày bọn họ uống rượu huyền thuyên, xem ra cũng ko uống phí.

Quân Phi Vũ nhìn thấy có 2 người lên tiếng ủng hộ, lại nhìn một chút Mạch Thiên Hàn cùng Tần Nham Ngạo, bọn họ cũng đều là gặt gặt đầu.

— Được rồi! Kia gior tay biểu quyết đi!

Đây cũng là 1 biện pháp danh chính ngôn thuận làm cho các phu quân tro lòng thoải mái 1 ít, nếu như bọn họ cũng ko có ý kiến, sau này ở chung, tự cũng thoải mái hơn nhiều.

Ko nghĩ tới, thế nhưng toàn bộ phiếu đi qua, bao gồm tiểu bất điểm Quân Phi Long, thế nhưng cũng đều bầu cho Long Dạ Tinh.

Xem ra tên Long Dạ Tinh này còn có chút bản lĩnh! Thế nhưng già trẻ đều ủng hộ, cửa ải này cho hấn qua.

Bất quá, đừng tưởng rằng nàng cứ như vậy buông tha hấn, này trò hay còn ở phía sau, làm cho hấn nhìn nhưng ăn ko được, làm cho hấn nhìn vừa thèm tâm vừa nóng, nhưng ko còn cách nào khác đành đứng qua 1 bên tưới nước lạnh hạ lửa vậy, nàng phải từ từ, nhất đao rồi lại nhất đao chém hấn, tốt nhất làm cho hấn tự động vừa cầu vừa khóc.

Chúng nam nhìn Quân Phi Vũ trên mặt hiện ra cười gian, nhin ko được đều đem ánh mắt đồng tình hướng trên người Long Dạ Tinh, huynh đệ, người tự cầu phúc ỉnh đi!

Long Dạ Tinh làm sao ko biết Quân Phi Vũ tro lòng đang suy nghĩ gì, bất quá, hấn đã có quyết tâm, ăn thêm 1 chút điểm vị đắng, với hấn mà nói, cũng chỉ là 1 nho nhỏ thôi luyện, đối này 1 chút chuyện nhỏ, hấn thật đúng là ko để vào mắt.

116. Q.2 - Chương 11: Hiến Nam Nhân

Trải qua mấy ngày bình an vô sự, Thiên Tiệm quốc đại quân bên kia cũng ko có nửa dị động tin tức truyền đến.

Quân Phi Vũ cùng Mạch Thiên Hàn toàn bộ ở lại quân doanh, suy nghĩ..., cuối cùng, Quân Phi Vũ quyết định dùng hình thức bộ đội đặc chủng hiện đại cái loại này mà chọn binh, bắt đầu lấy vạn tiên kiện, lấy thiên tiên bách, lấy bách tiến thập phương thức từng cái sàng chọn, lấy ra 1 đội tinh binh, bắt đầu huấn luyện khiêm khắc và kỉ luật như tro quân đội ở hiện đại, tạo bọn họ thành 1 đội ngũ vô địch, có thể ở trên chiến trường lấy 1 địch bách, đạt được mục đích thắng lợi cho dù đánh trực tiếp hay tập kích.

Định ra kế hoạch, Quân Phi Vũ liền bắt đầu giúp đỡ Diệp Phong chỉnh đốn quân kỷ, 1 bên theo kế hoạch chọn lựa ra những tinh binh ưu tú tiến hành huấn luyện, nàng cũng chuẩn bị từ đó lấy ra 1 ít nam nhân có thể đảm đương trọng trách, đề bạt bọn họ làm tướng lĩnh dự phòng.

Mà mấy vị phu quân của nàng, toàn bộ đều bị nàng bóc lột triệt để làm huấn luyện viên kiêm osin cho nàng.

Luôn luôn trầm mặc ít lời Diệp Phong, ở quân trại này 1 khối, thế nhưng cũng có thể cùng nàng chậm rãi tiếp xúc, hấn ko ngừng đưa ra ý kiến chuyên nghiệp mang tính châm chích mạnh, sẽ cùng quản lý tiên tiến

của nàng lý niệm hợp 2 làm 1, chế tạo ra 1 bộ hình thức quản lý thích hợp kiểu mới tuy vẫn cổ đại nhưng đã mang tính chất hiện đại.

Tại đây loại ngày đêm gặp nhau chỉ vì 1 mục tiêu cùng chung mà phần đầu tro cuộc sống, Diệp Phong thấy được Quân Phi Vũ siêu tuyệt trí tuệ cùng ưu tú, càng thấy được nàng siêu tuyệt thân thủ, ánh mắt nhìn nàng càng ngày càng nóng rực.

Nhưng hắn vẫn ko có đem lời tro lòng mà nói ra.

Chuyện trước kia, hiện tại tựa như 1 cái xương cá ngạnh ở tro lòng của hắn, làm cho hắn khó chịu, làm cho hắn đau, làm cho hắn cảm giác ko biết theo ai, ko biết nên hạ thủ như thế nào, thế nào mới có thể nhổ đi cái gai tro lòng kia.

Hắn chỉ có khát vọng dưới đáy lòng, hi vọng loại gặp nhau cùng 1 chỗ này có thể kéo dài 1 ít, có thể lâu 1 ít thật tốt, tro lòng càng ẩn ẩn hi vọng, hi vọng Quân Phi Vũ có thể 1 lần nữa khôi phục cho hắn làm thiếp thân thị vệ của nàng, làm cho hắn có thể 1 lần nữa thủ hộ ở bên cạnh nàng.

Hay hoặc là, chỉ cần nàng có thể ở chỗ này nhiều hơn nữa mấy ngày, cùng hắn chung đụng lâu 1 chút, lâu đến có thể làm cho nàng 1 lần nữa đối với hắn sản sinh cảm tình.

Chỉ tiếc, những thứ này đều là hắn khát vọng cùng chờ đợi.

Dưới đoạn thời gian này ở chung này, Quân Phi Vũ ngoại trừ cùng hắn tiếp xúc bàn chuyện công sự, đối với hắn liền 1 chút xíu cảm tình lộ ra ngoài cũng ko có.

Nàng ko hề giống như trước đùa giỡn hắn, ăn đậu hủ hắn, trái lại chính kinh được làm cho hắn cảm giác thật khó chịu.

Mỗi khi thấy nàng cùng các phu quân của nàng tro lúc thời gian rảnh rỗi thường xuyên thân mật dễ dàng ngọt tình chàng ý thiếp với nhau, Diệp Phong cũng cảm giác tâm như là sắp hít thở ko thông đau đến mức khó chịu.

Hắn biết, hắn trầm luân!

Hắn thực sự đã bất trị mà yêu nàng! Đã yêu loại nữ nhân mà trước đây hắn khinh thường cùng chán ghét.

Đến bây giờ hắn mới phát hiện, nguyên lai vẫn là chính mình hữu nhân vô châu, trần châu cao quý nhất, lại bị hắn xem thành rác rưởi, ko hiểu quý trọng cái gì là người trước mắt!

Mỗi lần nghĩ đến điểm này, hắn liền hận ko thể 1 khắc bớt nát yết hầu của mình.

Lúc trước hắn làm sao lại ngu xuẩn như vậy? Bây giờ Quân Phi Vũ đối hắn lãnh tình như vậy, chắc hẳn chính là bởi vì lúc trước hắn làm cho nàng thương tâm, tuyệt đối vì hắn lạnh tâm, cho nên mới phải như vậy đối với hắn mà đi?

Hiện tại hắn còn có mặt mũi nào đi thỉnh cầu tha thứ của nàng? Mà thôi, mà thôi, cứ như vậy đi! Cùng lắm thì, cứ như vậy vì nàng chết trận ở sa trường, coi như là hắn vì xem nhẹ nàng mà làm 1 lần chuộc tội cuối cùng đi!

Công chúa điện hạ, nếu có kiếp sau, Diệp Phong nhất định sẽ ko giống như kiếp này ngu xuẩn nữa, nhất định sẽ sinh tử bất kể đi theo ở bên cạnh người, làm trâu làm ngựa cũng tốt, chỉ cần người, có 1 ngày, có thể ở tro lòng nhớ kỹ 2 chữ Diệp Phong này!

. . .

— Diệp tướng quân, người đừng uống! Uống nhiều quá ko tốt cho sức khỏe- Lưu Tông 1 phen ngăn chặn Diệp Phong muốn nhắc lên bầu rượu, ko cho hắn uống nữa.

Diệp Phong trừng mắt nhìn hắn, 1 đôi tròng mắt đen nhánh mơ màng say lơ đãng, điểm sương mù quang thái, 2 gò má ửng đỏ, làm cho khuôn mặt cực tuấn mỹ của hắn thoát nhìn như bắn ra ánh sáng rực rỡ 4 phía, lại làm cho Lưu Tông nhìn đến ngây ngất.

— Người, người nâng cốc với ta đi, ta còn muốn uống nữa!

Diệp Phong 1 tiếng gầm nhẹ, mới đưa Lưu Tông thần hồn cấp kinh ngạc trở về, nha nha ta tự mình phi, hôm nay bị ma quỷ ám rồi, chính mình thế nhưng lại bị chính Diệp tướng quân cấp mê hoặc đến thất thần! Chẳng lẽ mình lại có khinh hướng đoạn tụ chi phích hả trời?

Lưu Tông ko khỏi hoài nghi khả năng của mình từ trước đến nay, nhưng hắn lại lập tức phủ nhận, ko! Ko có khả năng! Chính mình cùng thê từ lúc âu yếm ko biết bao nhiêu khoái hoạt, nhớ tới thật muốn cùng các lão gia ở đây hoàn thành cho xong thiên sự, chứ đâu cần ngồi đây suy nghĩ lệt lệt

Hắn khẳng định mình ko phải đoạn tụ, nếu có trách, thì trách Diệp tướng quân bộ dạng quá tuấn mỹ! Quả thực chính là 1 tai họa!

Ko được! Hắn phải vội vàng tìm người đến giúp, cứ tiếp tục như vậy, vạn nhất Diệp tướng quân cứ mơ mơ màng màng quyền rũ như vậy, hắn ko khống chế được chính mình thì làm sao bây giờ?

Tìm ai hảo đây?

Lưu Tông đi qua đi lại nghĩ, cũng ko chọn ra 1 người thích hợp.

Đột nhiên, nghe được Diệp Phong cúi đầu hô lên 1 cái tên- Vũ nhi. . . Vũ nhi, ko được ly khai ta...

Vũ nhi? Vũ nhi là ai a?

Lưu Tông vuốt đầu suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên 2 mắt trừng lớn, chẳng lẽ là nàng? Cái tên này thế nhưng lại thích công chúa điện hạ! Thảo nào ánh mắt của hắn suốt ngày nhìn chăm chăm công chúa, khó trách hắn hiện tại muốn uống rượu mua say, thì ra là thế!

Lưu Tông vỗ đầu óc của mình, hắn làm sao hiện tại mới nghĩ tới chứ?

Đi! Hắn đi kiểm viện binh thui!

— Khởi bẩm công chúa, tham tướng Lưu Tông nói có chuyện quan trọng cầu kiến.

Trở thành thiếp thân thị vệ của Quân Phi Vũ Long Dạ Tinh làm hết phận sự đi vào bẩm báo, đang nhìn đến Quân Phi Vũ xiêm y lộ 1 nửa vai dựa vào trên người Mạch Thiên Hàn, mà Mạch Thiên Hàn 1 đôi bàn tay to chính rơi vào trên vai nàng mà nhẹ nhàng xoa bóp, Long Dạ Tinh 2 tròng mắt lại hiện lên 1 trận hoa lửa, lập tức lại nhanh chóng cúi đầu.

1 ngày nào đó, hắn sẽ cả vốn lẫn lời đòi lại hết từ nàng, cũng dám mỗi ngày như vậy dằn vặt hắn, cũng chỉ có nàng mới dám đem hắn từ địa vị vương gia cao quý ko thêm làm, lại đem hắn làm thị vệ mà sai sử lật vật.

Mà hắn vì lời hứa của mình với nàng trước đây, rất có qui củ làm thị vệ riêng của nàng, thậm chí ngay cả 1 điểm việc nhỏ hắn cũng hoàn thành 1 cách hoàn hảo nhất, nhìn nàng còn gì để nói.

Nếu cho là hắn vì như vậy sẽ rút lui có trật tự, nàng đừng hòng nghĩ!

Chuyện Long Dạ Tinh hắn đã quyết định, chưa từng có làm ko được!

Quân Phi Vũ liếc xéo hắn liếc mắt 1 cái, liền nhìn cũng ko thèm nhìn hắn, chỉ là nhàn nhạt nói- Long thị vệ, người đi xem chuyện gì xảy ra? Chính mình làm luôn đi, ko cần lại hỏi bẩm!

Long Dạ Tinh cúi đầu đáp 1 tiếng- Tuân lệnh!

Ánh mắt ở lúc xẹt qua trên người Quân Phi Vũ, tâm nhất thời đau nhói, nguyên lai, nàng liền liếc hắn 1 cái cũng ko có nổi.

Long Dạ Tinh đột nhiên cảm giác lòng tràn đầy bi thương, tro khoảng thời gian ngắn, thế nhưng bắt đầu hoài nghi chấp nhất của mình, làm như vậy có thật đáng giá hay ko?

Lưu Tông bên ngoài đợi 1 hồi lâu, lại ko có thấy công chúa đi ra, nhin ko được hỏi Long Dạ Tinh- Long thị vệ, chẳng lẽ công chúa ko muốn đi nhìn Diệp tướng quân?

Long Dạ Tinh trừng hắn liếc mắt 1 cái- Sau này những chuyện nhỏ nhặt như vậy, đừng để công chúa cảm thấy phiền lòng. Được, công chúa đã hạ lệnh để ta cùng người đi xem.

Đương lúc Long Dạ Tinh nhìn thấy Diệp Phong nằm trên bàn rượu thì thào hô “Vũ nhi”, đột nhiên như là thấy được 1 cái khác của chính mình.

Hắn vẩy lui Lưu Tông, chính mình ngồi vào bàn, 1 người giơ lên bầu rượu, cứ như vậy mà tu cạn hết.

Say đi! 1 say giải thiên buồn!

— Say rượu đương ca, nhân sinh bao nhiêu? Ví như sương mai, tan xong chỉ lưu lại sầu.

Cho dù có khảng khái cỡ nào, ưu tư khó quên. Dùng cái gì giải ưu? Chỉ có bầu rượu ngon.

Diệp Phong tro lúc mơ mơ màng màng, đột nhiên nghe được có người ở đó ngâm thơ, nhin ko được ngẩng đầu lên, cố gắng muốn mở to 2 mắt thấy rõ ràng đối phương, lại chỉ thấy 1 cái bóng màu đen- Người, người là ai?

— Ta? Ha hã, ta là ai? Ta cũng ko biết ta bây giờ là người nào, hỏi nhiều như vậy làm gì, uống!

Diệp Phong ngây ngốc nở nụ cười- Hã, thôi, mặc kệ người là ai, cùng ta uống rượu, uống!

Long Dạ Tinh cấp Diệp Phong đổ đầy rượu, chính mình lại nâng bầu rượu từng ngụm từng ngụm uống cạn.

Hắn hào sảng lại đem Diệp Phong đã say lại càng thêm say, hắn cũng lão đảo cước bộ, đi tới góc tường bên cạnh lấy thêm ra 1 bầu rượu khác, thế nhưng cùng Long Dạ Tinh cùng nhau xướng ca đối ẩm, cuối cùng, song song ngã xuống bàn rượu!

Say được làm bọn họ hồ đồ, tro miệng lại đồng dạng hô tên của người- ...Vũ nhi.

Ngày hôm sau, đái thủ hạ của Diệp Phong phát hiện 2 người bọn họ thời gian, này mới phát hiện 2 vị này trên người đều nóng hổi được dọa người, sợ đến tiểu binh kia vội vàng đi tìm quân y giúp các hắn xem mạch.

Đương Lưu Tông biết chuyện này, lại vội vàng đi hồi bẩm cho Quân Phi Vũ biết.

Nhìn 2 nam nhân nằm ở trên giường kia tiêu tụy bộ dáng, Quân Phi Vũ mâu quang lạnh lạnh, liếc về phía Lưu Tông lạnh lùng chất vấn- Bọn họ làm sao lại sinh bệnh? Tối hôm qua ko phải hảo hảo sao?

— Khởi bẩm công chúa, Diệp tướng quân cùng Long thị vệ 1 đêm say rượu, uống rượu say cứ như vậy gục xuống bàn, với lại khí trời tối qua se lạnh, cộng thêm tâm sự nặng nề dẫn đến ưu sầu tích tụ, vì thế tà hỏa xâm lấn, mới có thể sinh bệnh.

Quân Phi Vũ nhìn Lưu Tông- Người biết bọn họ có tâm sự gì ko?

Lưu Tông lau trán đầy mồ hôi- Mặt tướng cũng ko rõ ràng lắm.

Quân Phi Vũ thanh âm ngày càng lạnh lạnh, lộ ra 1 cổ sừ sừ lãnh ý- Lưu Tông, người nhìn vào mắt của ta trả lời, bọn họ rốt cuộc có chuyện gì gạt ta?

— Này, này...- Lưu Tông chỉ ngô nửa ngày, nín nửa ngày, ngạnh là ko có nói ra 1 câu đầy đủ đến.

— Nói!

Quân Phi Vũ 1 tiếng quát nhẹ, sợ đến Lưu Tông thân thể run lên, nhìn khắp chung quanh, Quân Phi Vũ lập tức minh bạch- Người theo ta ra ngoài!

2 người tới nơi xa xa, tìm cái địa phương ko người, Quân Phi Vũ hỏi- Lưu Tông, người bây giờ có thể nói rồi?

— Công chúa, 2 người bọn họ say thời gian, ta nghe được bọn họ đều ở đây kêu tên của 1 người.

— Tên gì?

— Vũ nhi!

— Cái gì? Người nói là sự thật?- Quân Phi Vũ 2 hàng lông mày nhíu lại, Lưu Tông cho rằng nàng tức giận, càng thêm ko dám nói lời nào, 1 lát, mới nghe được Quân Phi Vũ nói- Được rồi, người trở về đi! Nhớ, ko cho phép cùng bất luận kẻ nào tiết lộ, biết ko?

— Mặt tướng minh bạch! Mặt tướng xin cáo lui!

...

Say rượu phong ba qua đi, Quân Phi Vũ giả bộ cũng ko có chuyện gì phát sinh qua, vẫn như cũ đứng ở tro quân doanh 1 bên huấn luyện những binh lính kia, 1 bên cùng mấy phu quân nói chuyện yêu đương.

Đảo mắt bán nguyệt qua đi.

1 ngày này, mọi người chính đang chuẩn bị đi ăn sáng, đột nhiên nghe được thủ vệ cửa thành đến đây hồi báo, nói Thiên Tiệm quốc phái ra sứ giả cầu hòa, đến đây cầu kiến công chúa.

Quân Phi Vũ cùng chúng nam liếc mắt nhìn nhau, xem ra Mộ Dung Vũ Hàn rốt cuộc kiềm chế ko được muốn xuất thủ.

— Tuyên hấn tiến vào!

Quân Phi Vũ thế nào cũng thật ko ngờ, đến đây làm sứ giả cầu hòa thế nhưng sẽ là 1 nữ hài tử mặt mày anh lãng.

Nàng hướng Quân Phi Vũ chấp tay, cao giọng nói- Sứ giả Thiên Tiệm quốc Mộ Dung Vũ Tình bái kiến công chúa điện hạ!

Quân Phi Vũ nhú mày đánh giá nàng, vóc người cao gầy, 1 thân quân lục sắc đem phục (Loại trang phục nữ hiệp mặc thời xưa) mặc ở trên người của nàng, có vẻ anh khí 10 phần, tóc đen tùy ý búi thành 1 búi tóc nhỏ tinh xảo trên đầu nàng, rất có phong thái trang nhã vị đạo.

Lông mày rậm mắt to, mũi ngọc đỉnh trực, môi đỏ mọng ôn nhuận, nhìn ra được 1 ít bóng dáng Mộ Dung Vũ Hàn.

— Người nói người tên là Mộ Dung Vũ Tình?

— Ko sai!

— Người cùng Mộ Dung Vũ Hàn là quan hệ như thế nào?

Mộ Dung Vũ Tình tiểu đáp- Mộ Dung Vũ Hàn là hoàng huynh ta, ta là Thiên Tiệm quốc thập tứ công chúa.

Quân Phi Vũ ko có ngoài ý muốn, nhợt nhạt cười hỏi- Người thân phận đã là công chúa cao quý, vì sao cam tâm sứ giả cầu hòa? Ko sợ mệnh tang địch doanh sao? (Chết tro quân doanh của địch)

Mộ Dung Vũ Tình đáy mắt hiện lên 1 tia giảo hoạt- Thứ cho Vũ Tình vô lễ, công chúa cũng là thân phận thiên tuế cao quý, cần gì tự mình lĩnh trận giết địch? Chẳng lẽ ko sợ nguy hiểm tính mạng sao?

Quân Phi Vũ bị nàng này 1 phản hồi, nhin ko được ách nhiên thất tiểu.

Cô bé này mặc kệ diện mạo, vẫn là cơ trí vẫn đáp, đều thấy được thông minh hơn người của nàng- Người tới, tứ ngồi!

— Ko biết Vũ Tình công chúa đến đây có chuyện gì?

Mộ Dung Vũ Tình sắc mặt bắt đầu nghiêm chỉnh lại- Hồi công chúa, kinh qua Hàn vương thâm tư thực lự, Hàn vương cùng Noãn vương đều đã tự mình bẩm phụ hoàng báo ta, thanh minh bọn họ ở 1 trận chiến này trung, đều bị năng lực lĩnh quân của công chúa trác tuyệt sở khuynh đảo, cũng xem kỹ vấn đề của bản thân, phát hiện những tướng sĩ tài năng ở quốc gia ta, ở lúc đối mặt công chúa tài năng khuynh trời, lại ko hề đánh trả lại được, vì mình tự cao tự đại mà gây ra chiến sự 2 nước tự cảm thấy xấu hổ ko ngớt, cam nguyện hướng công chúa tự trối thỉnh tội. Ta hoàng thấy tro tấu chương Hàn vương cảm giác sâu sắc khiếp sợ, cho phép Hàn vương cùng Noãn vương thỉnh đại tội, bọn họ cũng muốn cầu nhất định phải đến đây cùng công chúa nghị hòa, thương lượng lại việc đình chiến.

Quân Phi Vũ tro lòng cười lạnh, đánh ko thắng lại tới cầu hòa, bọn họ tính toán cũng thật là khéo!

Nếu ko phải lo lắng đến thiên hạ cùng bách tính, nàng thật đúng là muốn xuất 1 chút khí đưa cái Thiên Tiệm quốc này cấp thu thập, lấy Phượng Hoàng quốc cùng Long Đằng quốc, Thương Ngô quốc đều cùng liên minh đến xem, muốn bản rơi Thiên Tiệm quốc của hần, thật đúng là chuyện dễ dàng.

Bất quá, nếu bọn họ đến đây cầu hòa, vậy xem bọn hắn có cái điều kiện gì, theo phương thức cầu hòa bình thường, nhất định phải bắt họ cống lên ko ít bảo bối mới được, đến lúc đó, để xem tâm tình của nàng, muốn xảo trá bao nhiêu liền xảo trá bấy nhiêu.

1 lát, mới nghe thấy Quân Phi Vũ cười híp mắt hỏi- Bản cung muốn biết, quý quốc có bao nhiêu thành ý cầu hòa đây?

Nhìn Quân Phi Vũ mặt cười thương lộ ra 1 tia bí hiểm tươi cười, Mộ Dung Vũ Tình đột nhiên cảm thấy có chút hàn ý bay lên, vì sao Quân Phi Vũ cười rõ lên nhìn xinh đẹp như vậy, nàng lại tổng cảm giác tượng bị người ném vào hàn đầm như nhau, toàn thân rét run?

Nàng kiềm chế xuống kinh hãi, bình tĩnh hỏi- Vì thể hiện thành ý Thiên Tiệm quốc ta, phụ hoàng ta quyết định, đệ nhất, để cho Hàn vương cùng Noãn vương tự mình tiến Phượng Hoàng quốc, tùy ý công chúa điện hạ xử trí. Đệ nhị, quốc gia của ta đồng thời tiến cống 13 hộp danh trà thượng phẩm nổi tiếng nhất, 1000 dê bò gia súc, thập rương châu báu làm quà nhận lỗi.

Quân Phi Vũ tự tiểu phi tiểu hỏi- Nga, hoàng thượng quý quốc thế nhưng bỏ được làm cho Hàn vương cùng Noãn vương đồng thời tự mình nhận tội, toàn quyền do bản cung xử trí? Chẳng lẽ các người liền ko lo lắng bản cung hội muốn lấy mệnh bọn họ?

117. Q.2 - Chương 12: Điều Giáo Song Bào Tuấn Nam

Mộ Dung Vũ Tình cười nói- Chúng ta đương nhiên tin công chúa điện hạ sẽ đưa ra quyết sách anh minh.

Quân Phi Vũ cười nói- Thập tứ công chúa, lời nói này của người thực sự là phải. Rất tốt! Bản cung liền thay nữ hoàng của ta tiếp thu cầu hòa của các người, chỉ là ko biết Hàn vương cùng Noãn vương lúc nào sẽ đến?

__ Nếu như công chúa điện hạ ko có ý kiến, giờ Tỵ ngày mai chúng ta ước định ở ngoài thành cách 5 dặm gặp mặt thế nào?

Mộ Dung Vũ Tình 2 tròng mắt lóe hi vọng quang mang, nếu như việc này thành, nhìn 2 vị ca ca kia còn thế nào xem thường nàng?

Quân Phi Vũ nhàn nhạt cười nói- Hảo! Giống như công chúa nói, giờ Tỵ ngày mai, ngoài thành cách 5 dặm định ngày hẹn.

Vừa nghe Quân Phi Vũ đáp ứng, tiểu ý của Mộ Dung Vũ Tình trên anh khí mặt cười hiện ra càng sâu, ko che giấu được vui sướng của nàng- Vũ Tình tạ ơn công chúa điện hạ thành toàn! Mọi người nói Lục công chúa điện hạ hành sự quả quyết, làm đại trượng phu cũng tự ti mặc cảm, bây giờ vừa thấy, Lục công chúa điện hạ quả nhiên là tấm gương của Vũ Tình, chỉ mong sau này Vũ Tình có thể có nhiều cơ hội hơn cùng công chúa điện hạ ở chung, học tập lấy kinh nghiệm.

Quân Phi Vũ câu môi cười yếu ớt- Chỉ cần quý quốc ko khơi mào sự cố, riêng bản cung ta thì rất yêu hòa bình.

Mộ Dung Vũ Tình trên mặt hiện lên 1 tia xấu hổ, nhưng rất thẳng thắn thành khẩn nhìn Quân Phi Vũ nói- Công chúa điện hạ, theo Vũ Tình biết, Hàn vương cùng Noãn vương đối với việc mạo phạm xuất chiến lần này đã cảm thấy rất là áy náy, lần giáo huấn này đối với bọn họ, cũng phi thường khắc sâu, tin sau này bọn họ tuyệt đối ko dám tái phạm.

__ Sẽ ko tái phạm chính là tốt nhất! Nếu ko, cũng đừng trách bản cung o khách khí! Vũ Tình công chúa, bản cung cũng ko ngại nói thẳng với người, bây giờ hoàng thượng Thương Ngô quốc là phụ quân của ta, Tinh vương Long Đằng quốc cũng muốn cùng bản cung thông gia, chúng ta tứ đại cường quốc đã liên minh 3 lại, Thiên Tiệm quốc các người hiện tại đã là cô chương nan minh. Vốn dĩ, bản cung lần này là muốn thừa

thắng xông lên đoạt lun thành trì của các người, bất quá, coi như người lần này cầu hòa làm cũng nhanh, nếu tới chậm 1 chút, biết đâu nhĩ...hừ. . .

Quân Phi Vũ phen này ko khách khí nói, làm cho Mộ Dung Vũ Tình nghe được mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng chấp tay nhận lỗi cười nói- Ý tứ của công chúa điện hạ, Vũ Tình nhất định sẽ chuyển cáo phụ hoàng, thỉnh phụ hoàng rồi mới quyết định!

__ Như vậy rất tốt!- Quân Phi Vũ nói xong, hướng Mộ Dung Vũ Tình mỉm cười- Nếu Vũ Tình công chúa tới, bản cung liền lĩnh người đi xem chúng tướng sĩ của ta huấn luyện, so với chúng tướng sĩ của quý quốc, rốt cuộc ai thắng ai kém? Vũ Tình công chúa, mời theo bản cung đến đây đi!

Quân Phi Vũ hướng Mạch Thiên Hàn mắt đưa ra 1 ám hiệu, Mạch Thiên Hàn thân hình lập tức lướt nhẹ ra, bọn họ đã sớm bố hảo trận, để cấp cho Vũ Tình công chúa đến 1 hạ mã uy (Nói chung là 1 lần ra oai), làm cho nàng sớm hiểu được Phượng Hoàng quốc ta là như thế nào thực lực cường đại, binh hùng tướng mạnh.

Quân Phi Vũ cùng Mộ Dung Vũ Tình sóng vai mà đi, Long Dạ Tinh đi theo phía sau, cùng với nàng tự mình chọn ra tới liên can thị vệ, hạo hạo đặng đặng hướng phía quân doanh trường luyện thao mà đi.

Mấy vị phu quân khác cũng từ lúc nàng cấp Mạch Thiên Hàn đưa mắt ra hiệu thời gian, liền mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, đi làm tiếp thân phận huấn luyện viên của mình.

Khi các hãn đến trường luyện thao thời gian, toàn bộ tướng sĩ đã xếp thành hàng hoàn tất.

Quân Phi Vũ mời Mộ Dung Vũ Tình ngồi xuống, lúc này, Diệp Phong mặc 1 thân quân phục, lấy cao ngất chỉ tư đi tới trước mặt các nàng, hành lễ xin chỉ thị- Thanh Châu tổng binh Diệp Phong thay mặt các tướng sĩ bái kiến công chúa điện hạ! Nhân viên đã toàn bộ tập hợp, thỉnh công chúa điện hạ chỉ thị!

Quân Phi Vũ nhẹ nhàng hạ lệnh- Bắt đầu đi!

__ Tuân lệnh!- Diệp Phong xoay người đi tới trước mặt chúng quân, lớn tiếng quát lệnh- Chúng tướng nghe lệnh, phía dưới bắt đầu diễn luyện ngũ hành quyền, 1, 2, 3 bắt đầu!

Kia khí nổ sơn hà bàn rống giận, hợp với chúng quân ha ha ha (Tiếng mấy người tập võ khi luyện quyền), thẳng rống đặc nhân tâm nhảy loạn, hào hùng vạn trượng.

Mộ Dung Vũ Tình ánh mắt đầu tiên lúc đang nhìn đến Diệp Phong, cũng cảm giác trước mắt sáng ngời, này nam nhân bộ dạng dị thường tuấn mỹ lại vừa rất có uy vũ vừa có khí chất hơn người, còn tuyệt hơn cả bạch mã vương tử tro mộng mà nàng ngày đêm ko ngừng tưởng tượng nhớ nhung a!

Mộ Dung Vũ Tình bắt đầu cảm thán, chẳng lẽ nàng lần này tự động xin đi đến Thanh Châu làm sứ giả cầu hòa, chính là lão thiên gia anh minh cố tình an bài duyên phận?

Quân Phi Vũ nghiêng đầu nhìn về phía Mộ Dung Vũ Tình, mới phát hiện nàng đang 1 mình hoa si, nhìn chăm chăm bóng lưng Diệp Phong chỉ thiếu chảy nước miếng, tro nháy mắt tro lòng có 1 loại cảm giác bị người đoạt đi vật yêu thích ko vui- Vũ Tình công chúa...- Phải gọi 2 tiếng, mới đưa Mộ Dung Vũ Tình mất đi tâm hồn cấp kéo lại.

Nàng nghiêng đầu nhìn thấy Quân Phi Vũ mang theo biểu tình trêu tức, trái lại tự nhiên rộng rãi cười nói- Nghe tiếng đã lâu Phượng Hoàng quốc địa linh nhân kiệt, có rất nhiều tuấn nam mỹ nữ, hôm nay vừa thấy, quả nhiên ko sai! Thứ lỗi cho Vũ Tình thất thố.

Như vậy sang sảng cô nương, thật đúng là ko gặp nhiều, Quân Phi Vũ nhưng thật ra thích nàng thẳng thắn thành khẩn, liền cũng cười nói- Nếu là có người có thể lọt vào pháp nhãn của Vũ Tình công chúa, hãn quả thật may mắn, Vũ Tình công chúa cứ nói với bản cung, bản cung biết đâu có thể thành tựu 1 đoạn hảo nhân duyên nhĩ!

Nam nhân liền can nhìn 2 nữ nhân này ở trên đài người 1 lời ta 1 ngữ, nghe đến những lời của bọn họ, đều nhin ko được mồ hôi lạnh chảy ròng.

Đưa lưng về phía các nàng Diệp Phong đồng dạng nghe được, mặt của hãn đều nhanh hắc thành đáy nồi, đáy lòng có 1 tầng tức giận, đang từ từ lan tràn toàn thân.

Mộ Dung Vũ Tình kia xích 1 lỏa ánh mắt, Diệp Phong ko phải kẻ ngốc, hẳn sớm cũng cảm giác được, nhưng làm cho hắn thương tâm chính là thái độ Quân Phi Vũ, nàng còn cố ý nói như vậy, còn muốn thành tựu 1 đoạn hảo nhân duyên, Quân Phi Vũ, người rút cuộc muốn ta làm thế nào?

Muốn đem ta đi lấy lòng vị công chúa này sao? Ta ở tro lòng của người, chẳng lẽ liền chỉ là 1 quân cờ có thể lợi dụng sao?

Người tốt nhất ko nên ép người quá mức, bằng ko, quan bức dân phản, cầu nóng nảy còn có thể nhảy tường, đến lúc đó ta sẽ làm ra những chuyện gì, người cũng chớ có trách ta!

Quân Phi Vũ cùng Mộ Dung Vũ Tình vừa nói chuyện, 1 bên nhìn bọn lính đánh ra quyền pháp đều nhịp, đình tai nhức óc tiếng hô, lại hợp với các loại chiến lược trận pháp diễn luyện, 1 quyền lại 1 quyền, quân doanh Thanh Châu biểu diễn ra tới thực lực, xác thực làm cho Mộ Dung Vũ Tình ở tro lòng thâm giết mình.

Kỳ thực, đây vẫn chỉ là biểu hiện 1 chút công phu, Quân Phi Vũ chân chính chọn lựa ra nhóm bộ đội tinh nhuệ còn chưa có lên sân khấu đâu, nếu là để nàng biết về nhóm bộ đội tinh nhuệ uy lực kia, cùng với bom mìn hiện đại, sợ rằng Mộ Dung Vũ Tình sẽ càng giết mình đến ko khép miệng lại được.

Kỳ thực, Mộ Dung Vũ Tình đã chủ động tự mình đưa tới cửa để van cầu, thứ nhất là suy nghĩ đến Quân Phi Vũ cùng nàng đều là nữ nhân, nhất định sẽ tương đối dễ nói chuyện hơn; thứ 2, cũng là muốn đi qua cầu hòa để tra rõ nguyên nhân lần này bọn họ chiến bại đến tột cùng là do cái gì.

Chỉ bất quá, Quân Phi Vũ làm sao lại có thể để cho nàng thăm dò lá bài tẩy của mình chứ?

May là chỉ gặp 1 góc nhỏ tro sơn động quân doanh Thanh Châu, cũng đủ Mộ Dung Vũ Tình trở lại hảo hảo nói, xem bọn hắn sau này tâm còn dám hay ko sinh dị tâm, muốn chiếm đoạt nhân gia, nhìn cuối cùng rốt cuộc là ai nuốt ai.

Mộ Dung Vũ Tình lơ đãng quay đầu, liền nhìn thấy Quân Phi Vũ trên mặt cái loại này liếc nhìn tất cả, ngạo thị thiên hạ cười nhạt, chính là như vậy câu môi mà cười, tựa hồ toàn bộ thiên hạ muôn dân đều nằm ở tro tay của nàng như nhau.

Cường đại như vậy khí phách, thế nhưng lại nhìn thấy ở trên người 1 nữ nhân, Mộ Dung Vũ Tình tâm sinh thở dài, Thiên Tiệm quốc nhất định ở trước mặt nàng chỉ có thể chấp nhận thất bại.

Xem xong diễn luyện rồi, ở Quân Phi Vũ chiêu đãi hạ, Mộ Dung Vũ Tình ăn 1 bữa đại tiệc, liền cáo từ trở về quân doanh lạch trời, trước khi rời đi lại 1 lần đưa ra hẹn ước gặp mặt thời gian cùng địa điểm, lúc này mới giục ngựa mà về.

Sáng sớm hôm sau, Quân Phi Vũ liền bắt đầu xuất phát.

Trước khi đi, Diệp Phong riêng sai người đưa tới 1 bộ ngân sắc chiến giáp cấp Quân Phi Vũ, này 1 bộ ngân sắc chiến giáp nhìn thế nào cũng thấy quen thuộc, Quân Phi Vũ nhắm mắt lại nghĩ nghĩ, đột nhiên nhớ tới kia 1 lần mẫu hoàng mang nàng đi sở Thiên Linh châu thấy được 1 đoạn hình ảnh kia.

Nàng mặc bộ chiến giáp này cùng Diệp Phong sóng vai, đối mặt với song bào thai Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn, lại thật ko ngờ, nguyên lai thế nhưng ko phải đánh trận, mà là tiếp thu tù binh, ha ha ha. . . Xem ra Thiên Linh châu kia cũng rất khô hài .

Ngân sắc chiến giáp trên thân, Quân Phi Vũ cảm giác mình càng thần khí mấy phần, trừ đi mấy phần ôn nhu, lại hơn mấy phần anh khí, ko tồi! Ko tồi! Thỉnh thoảng thử loại cảm giác làm nữ anh hùng, cũng rất vui nha!

Nói, thật ko ngờ cái đầu ngốc kia cũng biết 1 chiêu này, thế nhưng bất động thanh sắc làm cho nàng 1 bộ chiến giáp này, ko tồi, bằng điểm này thôi, có thể cộng thêm cho hắn mấy điểm.

Đoàn người mang theo đại đội nhân mã, ấn ước định đã đến giờ tới điểm ước định.

Thời gian bọn họ đến, Mộ Dung Vũ Hàn, Mộ Dung Tổng Noãn cùng với Mộ Dung Vũ Tình sớm đã lĩnh quân chờ ở tại chỗ.

Làm như vì biểu thành ý, bọn họ mang binh cũng ko nhiều, nhìn thấy Quân Phi Vũ cười tuần mã đến, Mộ Dung Vũ Hàn lạnh lùng khuôn mặt tuần tú thượng hiện lên 1 tia hàn ý, chính là nữ nhân này, đơn giản phá hủy tất cả của hắn, làm cho hắn bị phụ hoàng mắng tới hết đường muốn sống, còn muốn huynh đệ bọn họ tự mình tới cửa chịu đòn nhận tội.

Chính hắn quyết sách sai lầm, hắn muốn gánh chịu trách nhiệm, hắn cũng ko oán ko hối hận, chỉ là, làm phiền hà huynh đệ của hắn, Mộ Dung Vũ Hàn đối Mộ Dung Tổng Noãn tâm càng sinh áy náy, đối Mộ Dung Tổng Noãn biểu hiện ra ngoài có họa cùng gánh có phúc cùng hưởng tình nghĩa huynh đệ, Mộ Dung Vũ Hàn tro lòng càng cảm thấy khó chịu.

Này so với có người dùng nhất đao chém hắn còn khó chịu hơn.

Mà bây giờ nhìn thấy Quân Phi Vũ làm cho hắn bị thất bại hoàn toàn mất hết mặt mũi xuất hiện ở ngay trước mặt, hắn thật hận ko thể đem tức giận chuyển dời đến trên người của nàng, đem nàng khảm thành mấy nghìn mấy vạn đoạn, phương tiết hắn mới hận tro lòng.

Hắn vốn tưởng rằng, ở đối mặt Quân Phi Vũ thời gian, hắn tương đối có thể thản nhiên.

Lại thật ko ngờ, nguyên đến chính mình hận ý đối với nàng, so với hắn tưởng tượng còn nhiều hơn nữa!

Quân Phi Vũ nhìn Mộ Dung Vũ Hàn trên khuôn mặt tuần tú biểu hiện sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, hắn còn có kia ánh mắt lập tức muốn giết nàng, nhện ko được du gia nói- Nếu Hàn vương miễn cưỡng như vậy, cần gì phải đưa tới cửa để tự mình làm mất mặt chứ? Bây giờ hối hận còn kịp, người bây giờ đi đi, bản cung cũng tuyệt đối ko ngăn người!

Mộ Dung Vũ Hàn nhìn Quân Phi Vũ trên mặt cười, càng hận được cắn răng, song quyền nắm chặt, lại buông ra, cố gắng đè xuống chính mình nội tâm kia tức giận ngút trời, lạnh lùng thốt- Từ xưa thắng làm vua thua làm giặc, bản vương ko có gì để nói. Vì 2 nước tạm ngừng giao chiến, bản vương nguyện tự trói trước mặt công chúa điện hạ, tùy ý công chúa điện hạ xử lý!

Nói xong, Mộ Dung Vũ Hàn nhảy xuống ngựa, 2 tay bồng ở sau người, hướng phía Mộ Dung Vũ Tình nói- Thập tứ muội, đã làm phiền người!

Mộ Dung Vũ Tình nhìn Mộ Dung Vũ Hàn kia trên mặt ủy khuất, mũi ề ảm, đang muốn lấy dây thừng cột lại 2 tay hắn, lại đột nhiên nghe được Quân Phi Vũ hô 1 tiếng- Chờ 1 chút!

Mộ Dung Vũ Tình dừng lại động tác, nhìn Quân Phi Vũ.

Quân Phi Vũ vẫn là như vậy cười, làm như trời sập xuống, nàng cũng vẫn sẽ cười như vậy, rơi vào tro mắt Mộ Dung Vũ Hàn, lại như là châm biếm nhục nhã hắn, làm cho hắn ngậm bực, ko biết nàng lại muốn đùa giỡn hoa chiêu gì.

_ Hàn vương, người có từng nghĩ tới, dù cho người chịu nghe theo bản cung xử trí, nhưng người có nghĩ tới hay ko, bản cung sẽ xử trí người như thế nào? Tối trước mặt bản cung, người đã có thể chỉ là 1 nam nhân, mà ko phải cái gì Hàn vương, hơn nữa, bản cung là 1 người có thù tất báo, người cần phải hiểu rõ điều đó.

Mộ Dung Vũ Hàn làm sao ko rõ ý của nàng, ý tứ chính là sau này nàng muốn thế nào dẫn dắt hắn, chỉ cần hắn hiện tại đáp ứng tùy ý để nàng xử lý, như vậy, cho dù chết, hắn cũng phải chấp nhận.

_ Nếu bản vương đã quyết định như vậy, tự nhiên gánh chịu tất cả hậu quả!

Mộ Dung Vũ Hàn nói xong, lại ý bảo Mộ Dung Vũ Tình cột chắc tay hắn, đi tới trước ngựa Quân Phi Vũ, quì xuống- Mộ Dung Vũ Hàn đến đây thỉnh tội, chỉ cần công chúa điện hạ miễn đi 2 nước chi chiến, Vũ Hàn tùy ý công chúa điện hạ trách phạt!

Quân Phi Vũ tro lòng cười lạnh, này nha coi như cũng biết thức thời, nhanh như vậy liền sửa lại xưng hô, xem ra xác thực đều có chuẩn bị.

Hảo! Nàng sẽ thanh toán hắn.

Nàng đảo muốn xem, Mộ Dung Vũ Hàn hắn nam nhân như vậy lãnh ngạo mắt cao hơn đầu, muốn hắn sớm cúi người quỳ gối thời gian, hắn có thể chịu được bao lâu?

Mộ Dung Tổng Noãn lúc này cũng quỳ 1 gối xuống ở trước mặt Quân Phi Vũ, hần tuần nhan biểu hiện trên mặt cùng Mộ Dung Vũ Hàn hoàn toàn tương phản, doanh nhân nhật tiểu ý như có như ko- Công chúa điện hạ, Tổng Noãn theo tro bụng mẹ liền cùng đại ca luôn sát cánh bên nhau, lần này đại ca có chuyện, là đệ đệ tự nhiên tướng bồi, thỉnh công chúa tiếp nhận tâm ý của Tổng Noãn, cho phép Tổng Noãn cùng nhau làm bạn ở bên người công chúa.

Mộ Dung Tổng Noãn dùng là 2 chữ “Làm bạn”, mà Mộ Dung Vũ Hàn dùng là lại là 2 chữ “Trách phạt”, mặt chữ bất đồng, ý nghĩa cũng ko giống nhau.

Bất quá, Quân Phi Vũ từ trước đến nay đối với ôn nhu mỹ nam là ko có sức chống cự, lại nói lần trước huynh đệ bọn họ lưỡng đi sứ Phượng Hoàng quốc thời gian, nàng đối Mộ Dung Tổng Noãn ôn nhu vẫn còn có chút hảo cảm, liền cũng cười hướng hần gật gật đầu- Nếu Noãn vương đã có tâm ý, bản cung sao có thể cự tuyệt! Được rồi, 2 huynh đệ các người tất cả đứng lên đi! Theo bản cung hồi Phượng Hoàng quốc rồi mới quyết định!

— Vũ Hàn (Tổng Noãn) cẩn tuân theo lệnh công chúa!

Mấy nam nhân cười ngựa song song đứng ở phía sau, lại lấy ánh mắt sắp bốc hỏa đốt cháy Mộ Dung Vũ Hàn, tiểu tử thú vị này dám ra cái quỷ chủ ý gì? Chiến bại chi tướng, lại vẫn muốn tự mình đưa tới cửa mà theo chân mấy bọn họ cướp đi Phi Vũ của bọn họ, ko có cửa đâu!

Lần này, Quân Phi Vũ dẫn mấy người bọn hần trở về Phúc Mãn lâu, lại ko có trở lại quân doanh Thanh Châu.

Hiện tại quân doanh Thanh Châu đã bị bọn họ chinh đồn rất khá, cũng bắt đầu đề bạt 1 nhóm tân tướng lĩnh, lại có Diệp Phong áp trận, hần là vững như núi Thái Sơn cứng như bàn thạch .

Nàng, cũng có thể yên tâm ly khai Thanh Châu rồi?

Liên tiếp 2 ngày, Quân Phi Vũ để cho Mộ Dung Vũ Hàn, Mộ Dung Tổng Noãn cùng Long Dạ Tinh như nhau, đi theo bên cạnh nàng, để cho bọn họ nhìn tận mắt, Mạch Thiên Hàn bọn họ là thế nào hầu hạ mình, thậm chí ngay cả về vấn đề thời gian, cũng để cho bọn họ đứng ở 1 bên quan sát, thẳng làm bọn họ liên tục 2 ngày nhiệt liệt công tâm, máu mũi chảy ròng.

Ngày thứ 3, Quân Phi Vũ ngay trước mặt Mạch Thiên Hàn bọn họ, nhân nhật hỏi- Vũ Hàn, Tổng Noãn, các người đều rõ ràng làm thiếp thân thị vệ của bản cung phải làm chuyện gì, hiện tại, đều đã chuẩn bị tâm lý thật tốt chưa?

Mộ Dung Vũ Hàn ngẩng nàng kia cao thẳng 2 vú liếc mắt 1 cái, tròn mắt nhẹ đáp- Chuẩn bị xong!

— Thực sự chuẩn bị xong?

Mộ Dung Vũ Hàn tâm bắt đầu cấp nhảy dựng lên, cẩn rắng trả lời- Thực sự chuẩn bị xong!

Quân Phi Vũ lộ ra 1 nhợt nhạt cười, khóe môi lê cơn xoáy nhẹ hiển, phun ra 1 câu làm cho người ta đỏ mắt tim đập- Tốt lắm! Đêm nay liền do huynh đệ các người cùng nhau thị tẩm đi!

118. Q.2 - Chương 13: Mỹ Nhân Ngủ Say Dừng Toàn Bộ Tuần Nam Gối Đầu

Mộ Dung Vũ Hàn nhất thời hóa đá, ko thể nào? Nhanh như vậy liền thị tẩm?

Nữ nhân này nói lên 2 chữ thị tẩm, thế nào lại ko thấy nàng sinh ra nửa điểm ngượng ngùng đây? Đảo ngược lại nam nhân bọn hần nên coi việc hầu hạ nàng là chuyện tất yếu, nữ nhân này, cũng quá vô liêm sỉ rồi!

Mộ Dung Tổng Noãn tâm tình cùng Mộ Dung Vũ Hàn lại hoàn toàn trái ngược, chuyện tích Quân Phi Vũ đã sớm từng giọt từng giọt truyền vào tro lỗ tai của hần, hần còn nhớ rõ, lúc trước huynh đệ bọn họ lưỡng (Song song, đồng thời) đi sứ Phượng Hoàng quốc thời gian, vị công chúa đại nhân này ngồi ở trên đại điện

lại mang về mặt buồn chán, chán nản được biểu tình quả muốn ngủ gà ngủ gật, đáng yêu đến nỗi làm cho hân muốn phì cười.

Lúc đó hân liền biết, vị công chúa này nhất định là 1 nữ nhân hào phóng ko kèm chế được.

Chỉ là ko có nghĩ đến, nàng sẽ hào phóng đến trình độ da mặt cũng dày theo như vậy.

Nàng làm như vậy, rốt cuộc là chiếm tiện nghi của bọn họ? Hay là muốn cố ý ngoạn đùa bọn họ? Mộ Dung Tổng Noãn thật muốn từ nụ cười như có như ko trên mặt nàng mà tìm ra 1 điểm dấu vết, thế nhưng lại nhìn ko ra của nàng 1 điểm sâu cạn.

Hân lại 1 lần nữa cảm thấy Quân Phi Vũ ko hề bình thường!

Bình tĩnh thông dong, cử chỉ ưu nhã, dường như chuyện tro thiên hạ ko có cái nào có thể lọt khỏi pháp nhãn của nàng, nàng cứ như vậy tùy ý ngồi hoặc nằm, là có thể tự nhiên mà tản mát ra 1 cỗ khí thế làm cho người ta ko thể ko thần phục.

Đối với việc nàng yêu cầu thị tẩm, Mộ Dung Tổng Noãn cùng Mộ Dung Vũ Hàn phần nộ bất đồng, đáy lòng của hân, chính phiếm 1 tia nhàn nhạt vui sướng.

Mộ Dung Tổng Noãn đã từng có chút ái ngại vì, 2 nước giao chiến, hân cũng ko có cơ hội làm bạn ở bên cạnh nàng nữa.

Thật ko ngờ, quả thật là thế sự như kỳ, này tro chớp mắt sự tình liền xảy ra biến hóa long trời lở đất, tro chớp mắt liền cải biến lưỡng số phận của huynh đệ bọn họ.

Ngay thời gian Mộ Dung Vũ Hàn còn đang kinh ngạc phần nộ, Mộ Dung Tổng Noãn còn đang len lén vui mừng, bọn họ đột nhiên nghe được bên tai có người hô to 1 tiếng- Ta ko đồng ý! Dựa vào cái gì bọn họ có thể thị tẩm, ta lại ko được? Công chúa điện hạ, mọi việc dù sao cũng phải có thứ tự đến trước đến sau chứ?

Mộ Dung huynh đệ đồng thời nhìn về phía người vừa hét lớn, nguyên lai là Long Đăng quốc hoàng tử. .Long Dạ Tinh.

Nói thật, lúc lưỡng huynh đệ bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy đường đường là Long Đăng quốc hoàng tử thế nhưng cam tâm làm chức thị vệ nho nhỏ cho Quân Phi Vũ, bọn họ đã chán kinh lắm rồi!

Mộ Dung Vũ Hàn nhìn nữ nhân ngồi ở nơi kia 1 thân biếng nhác, dưới đáy lòng âm thầm hỏi: Quân Phi Vũ, người rốt cuộc có cái ma lực gì? Thế nhưng có thể sai khiến nhiều nam nhân ưu tú như vậy vì người cam tâm tình nguyện bán mạng?

Quân Phi Vũ nhìn Long Dạ Tinh nhảy dựng lên tiến hành kháng nghị, mặt cười vi hiên ko vui- Long thị vệ, người muốn chết hử!

Chỉ là nhàn nhạt 1 câu, đã đem Long Dạ Tinh kiêu ngạo đánh đi xuống.

Long Dạ Tinh ko dám hướng Quân Phi Vũ phát hỏa, chỉ có đem tức giận phát tiết ở trên người kẻ sát vách mình...là Mộ Dung Vũ Hàn, hung hăng trừng hân liếc mắt 1 cái xong, lại thấp giọng hừ lạnh- Đêm nay lưỡng tiểu tử các ngươi thật chiếm được tiện nghi!

Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn liếc mắt nhìn nhau, thật ko ngờ, liền nổi danh lãnh khốc nhất Long Đăng quốc hoàng tử Long Dạ Tinh, ở trước mặt Quân Phi Vũ, thế nhưng thuận theo như mèo, chủ nhân quát lớn 1 tiếng, hân liền ngoan ngoãn meo meo trở lại.

— Thiên Hân, người mang Hàn vương cùng Noãn vương làm quen 1 chút, những người khác đều lui ra đi!

Quân Phi Vũ nói xong, lại lấy mắt liếc 1 cái cái tên nam nhân chính đang dùng 2 tròng mắt lóe sáng biểu thị ko cam lòng trên khuôn mặt tuấn tú cổ đại ghen tuông mọc lan tràn- Long Dạ Tinh, người lưu lại!

Nhìn thấy tất cả mọi người ra cửa, Long Dạ Tinh thái độ khác thường, mang theo nụ cười mê hoặc đến trước mặt Quân Phi Vũ, ko nói 2 lời, trước giúp mỹ nhân nhẹ xoa bóp chân, về mặt nịnh nọt cười, đáng tiếc, kia về mặt vốn như khối băng ngàn năm, bật cười cũng đã làm người ta ớn lạnh.

— Vũ nhi, người ko phải thay đổi chủ ý chứ? Tuyên ta thị tẩm đi! Ta nhất định sẽ hảo hảo biểu hiện, đừng quên, ta thế nhưng 1 đêm 7 lần lang, ta 1 người so với mấy người bọn hần còn muốn lợi hại hơn, có muốn thử 1 chút hay ko? Có muốn hay ko hả?

Tro khoảng thời gian này, hần mỗi ngày bị nàng tiến hành dẫn vật tinh thần, mỗi ngày bị nàng buộc nhìn mấy người bọn hần ve vãn, hần dù gì cũng là cái nam nhân huyết khí phương cương nha! Kia làm sao chịu nổi khiêu khích dụ hoặc của nàng, Long Dạ Tinh tro cơ thể đã sớm nghẹn 1 cổ tử tà hỏa, nếu ko phải sợ Quân Phi Vũ sinh khí đuổi hần đi, hần đã sớm làm thật!

— Long Dạ Tinh, người cảm thấy người có thể đạt được tựa như Thiên Hàn, Nham Ngạo bọn họ, đối với ta dựa vào bách thuận sao?- Quân Phi Vũ nhẹ nâng lên hần cằm, xinh đẹp cười.

— Có thể!

— Ta nói 1, người ko được phép nói 2?- Nàng cười đến càng sâu, mũi hần tro lúc đó, điện quang lóe ra.

Long Dạ Tinh chỉ cảm thấy toàn thân tựa như bị điện giật, cứ như vậy bị nàng nhìn, cảm giác tim như muốn nổ tung, tro miệng hung hăng đáp ra 1 chữ... – Phải!

— Ta kêu người đi hướng đông, người sẽ ko đi hướng tây?

— Tuyệt đối!

Cuối cùng, Quân Phi Vũ lấy mắt liếc xéo hần, hoài nghi- Người thực sự có được ko đó?

Long Dạ Tinh cảm giác như bị người ta lừa tiền, cắn răng, dùng mắt lạnh trừng nàng- Ta được hay ko, 2 ta hiện tại có thể thử xem!

Quân Phi Vũ đẩy ra hần, cười nhạo nói- Người nghĩ được mỹ! Ta biết người tiểu muốn ta đã lâu rồi, đừng cho là ta ko biết!

— Ta liền biết người là nữ nhân lòng dạ ác độc, biết rất rõ ràng, còn cố ý hướng tử lý (Điểm yếu) mà chinh ta, ta trước đây phạm sai lầm liền như vậy ko thể tha thứ sao?

Long Dạ Tinh nhìn thấy nữ nhân đang nhắm mắt tựa ở trên trường kỷ làm 1 bộ dưỡng thần, mang vẻ mặt bi thức bực tức nói- Vì người, ta cam nguyện buông tha ngôi vị vương gia, cam nguyện vì người đi theo làm cái thị vệ kiêm chức tùy tùng, người khác thấy ta thế nào, ta đều ko để ý, Phi Vũ, ta chỉ để ý cái nhìn của người. Người nói 1 chút, ta đây là chưa đủ nghiêm túc hay là giống đang đùa giỡn, hay là ta chưa đủ thành ý hả?

— Như người vừa nói, đúng là hi sinh rất nhiều nha! Nhưng tâm ta trước nay vốn rất khó đi vào, Long Dạ Tinh, người nói phải trách ai đây?

Quân Phi Vũ nhìn hần, con người như nước nhẹ gọn, bên tro tầng tầng tiểu ý lóe ra.

Long Dạ Tinh hận được cắn răng, nhưng vừa nhìn vẻ cười xấu xa trên mặt nàng, tâm lại tựa như là bị cái gì hòa tan thành 1 dòng nước, ấm áp chảy – khắp toàn thân.

Hần cũng ko khống chế mình được nữa, thô lỗ lấy 1 tay nàng ôm vào lòng, cầm để ở trên đầu của nàng nhẹ nhàng mà âu yếm sủng nịnh- Phi Vũ, buông ra tâm của người có được ko, tiếp thu ta đi!

Quân Phi Vũ than nhẹ 1 tiếng, nghe trên người hần nồng đậm hơi thở nam nhân, 2 tay nhẹ nhàng hoàn lên hông của hần.

Ở lúc cảm giác được hần hổ khu (Mông) rung mạnh, môi của nàng giác câu dẫn ra vẻ cười yếu ớt.

Kỳ thực, Long Dạ Tinh mọi cử động đều rơi vào tro mắt nàng, hần là người mặc dù lãnh khốc, cũng là người tự cao tự đại, nhưng đối với nàng lại là hết sức tốt.

Tỷ như việc mượn binh, hần ko nói 2 lời, suốt đêm đi gấp, đã giúp nàng kiếm được ngũ vạn binh mã nhanh nhất; tỷ như kêu hần làm thị vệ của nàng, hần cũng ko nói 2 lời, liền ngoan ngoãn làm, mặc dù thỉnh thoảng sẽ đối với nàng bực tức cào nhào hay dùng ánh mắt lang sói mà nhìn nàng, nhưng hần lại đem chức trách thiếp thân thị vệ thực hiện được gần như hoàn mỹ.

Cho dù là việc hấn ko muốn, nhưng chỉ cần nàng mở miệng, hấn nhất định chấp hành xong xuôi, đồng thời. . . làm đến mức hoàn mỹ nhất!

Theo lần đầu tiên chọn phu nhìn thấy thấy hấn, Quân Phi Vũ liền biết Long Dạ Tinh là 1 nam nhân đối với bản thân mình yêu cầu rất cao, bởi vì hấn chuyện gì đều làm được gần như hoàn mỹ, vì thế, hấn tro đầu cũng là có 1 loại tâm tính kiêu ngạo ko cong, ai cũng ko thể chinh phục niềm kiêu ngạo của hấn!

Lúc trước, nàng đã từng bởi vì 1 phần kiêu ngạo này của hấn, sợ sau này khó có thể phục tùng mà muốn buông tha hấn.

Bởi vì, nàng sợ nam nhân ko dễ phục tùng như vậy cùng nhiều phu quân ở chung lâu dài sẽ sinh chuyện, cũng sẽ sản sinh ko thoải mái.

Mà nàng, ko muốn làm cho bất luận 1 phu quân nào của nàng cảm thấy ko vui, ko thoải mái, càng ko hi vọng, bởi vậy kéo dài ra làm tất cả mọi người bọn họ đều cảm thấy ko hạnh phúc.

Nàng muốn, là 1 đại gia đình tràn ngập lực ngưng tụ, đại gia đình này, ko chỉ là nơi trụ cột tinh thần của nàng, là nơi có chung nguyên tắc “Có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng, cộng đồng tiến thoái”, còn là nơi sáng tạo mỗi 1 cái ngày hạnh phúc thuộc về các hấn!

Bọn họ ở bên ngoài đều là phần tử tinh anh, ở trước mặt nàng, chỉ là nam nhân của nàng, ko hơn.

Long Dạ Tinh, nam nhân kiêu ngạo này, kinh qua mài dũa của nàng, hiện tại hấn đã buông kiêu ngạo của mình, đem chính mình dung hợp vào đại gia đình này.

Mà nàng, cũng quyết định cho hấn 1 cái cơ hội.

— Dạ Tinh, chờ chúng ta trở lại kinh thành, xin phép mẫu hậu cho chúng ta chứng hôn, thế nào?

Long Dạ Tinh 1 phen buông nàng ra, vẻ mặt kinh hỉ nhìn nàng cười đến sáng lạn, kinh hỉ thở nhẹ- Thật vậy chăng? Phi Vũ, thật vậy chăng? Ta ko có nghe sai?

Nhìn thấy hấn khoa trương mồm mồm lỗ tai, vẻ mặt mừng như điên trên khuôn mặt tuần tú, Quân Phi Vũ gật đầu cười.

— Oa ha ha. . . Thật tốt quá! Ta rốt cuộc chờ tới ngày này rồi!

Long Dạ Tinh thế nhưng ở tro phòng diên diên vui vẻ sôi nổi, Quân Phi Vũ nhìn thấy, tro lòng liền dần dần toan lên.

Bọn họ đều là như vậy yêu nàng, hạnh phúc của nàng sao mà nhiều thế?

Thế nhưng, nàng thật có thể mang ỏi 1 người nam nhân hạnh phúc sao?

Giải quyết vấn đề Long Dạ Tinh, nhưng tro lòng của nàng, còn có 1 nam nhân, là nàng vẫn ko muốn buông, đó chính là Diệp Phong, nàng nên kêu hấn làm sao bây giờ?

Mặt khác tro 1 gian sương phòng.

Mộ Dung Vũ Hàn quái dị nhìn Mộ Dung Tổng Noãn trên khuôn mặt tuần tú mang biểu tình hơi ngưng ngừng, muốn nhần, cuối cùng vẫn là ko có thể nhìn được- Noãn đệ, chẳng lẽ ngươi thật cao hứng đi hầu hạ nữ nhân kia?

Mộ Dung Tổng Noãn có chút ko hiểu nhìn đồng bào huynh trưởng- Hoàng huynh, vì sao ko muốn? Nói thật, từ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, tro tâm của ta đã có nàng. Sau khi nghe xong nhiều “Công tích vĩ đại” của nàng như vậy muốn ko động tâm cũng khó. Hoàng huynh, nữ nhân có tài có mạo như vậy, có cái gì ko xứng với điều kiện của chúng ta? Ngươi xem 1 chút đám nam nhân bên người của nàng, có người nào ko xuất chúng, ko tuần tú? Ngay cả Thương Ngô quốc hoàng thượng, Long Đằng quốc Tinh vương đều cam nguyện mặc cho nàng sai khiến, trở thành 1 tro chúng phu của nàng, chúng ta còn cái gì ghen ghét nữa?

Mộ Dung Vũ Hàn biết bào đệ nói là sự thực, nhưng tro lòng hấn chính là ko cam lòng!

Yêu nữ này, làm cho hấn ăn thất bại 1 lần lại 1 lần, hấn tuy là mưu lược ko bằng người, thế nhưng, kêu hấn cứ như vậy hầu hạ thân thể của nàng, hấn làm ko được!

Mộ Dung Tổng Noãn nhìn Mộ Dung Vũ Hàn cương thân thể vẻ mặt đại hỏa bộ dạng phần nộ, đi tới vỗ nhẹ chụp bờ vai của hắn- Hoàng huynh, nếu như ngươi không muốn, để hoàng đệ đi nói với Phi Vũ, cho người về nước, để hoàng đệ ở tại chỗ này tiếp thu công chúa trách phạt cũng được rồi.

Mộ Dung Vũ Hàn lập tức phản đối- Vậy không được! 2 chúng ta bắt đầu từ tro bụng mẹ, liền như kiếm không rời chuôi, chuôi không rời kiếm, lần này cũng như vậy, tựa như trước người đã nhất định kiên trì bởi ta cùng chịu phạt, ta làm sao hiện tại có thể bỏ người mà đi? Mà thôi, mà thôi, thị tẩm liền thị tẩm, cũng không phải là chuyện gì lớn lao.

Mộ Dung Tổng Noãn đi tới trước mặt của hắn, nhìn khuôn mặt tuần tú trước mắt cùng hắn giống nhau như đúc, vươn tay cầm tay Mộ Dung Vũ Hàn, ôn nhu cười nói- Hoàng huynh, người hắn là cần suy nghĩ lại 1 chút, kỳ thực Phi Vũ vốn là 1 thiên tài, thiên hạ này có bao nhiêu người muốn tranh nhau đến chết chỉ để được gục đầu vào tro ngực của nàng, người còn nhớ hay không, lúc trước chúng ta nghe đến nàng 1 người khiêu chiến Thương Ngô bát tuyệt, có bao nhiêu kinh ngạc, có bao nhiêu bội phục không?

Mộ Dung Vũ Hàn gật gật đầu, hắn tình tường nhớ, lúc đó hắn nghe được tin tức này, hắn đầu tiên nghĩ chính là. . . Nữ nhân này điên rồi!

Trên cái thế giới này, 1 người có thể thông tuệ như chuyên gia đã thật không dễ tìm, có thể có được 2 hạng tuyệt kỹ đã là khó gặp, có thể đồng thời có được tam hạng tuyệt kỹ người đã là văn sở vị văn, mà nữ nhân này, lại cả gan 1 người khiêu chiến Thương Ngô quốc trên dưới bát hạng tài nghệ!

Hơn nữa đến cuối cùng, so đấu kỹ tròng thế nhưng tất cả đều thắng, hắn ngay lúc đó khiếp sợ, hiện tại do còn nhớ rõ.

Mộ Dung Tổng Noãn trên mặt kia ấm áp tươi cười, tựa như xuân phong, chậm rãi vuốt lên Mộ Dung Vũ Hàn nội tâm lệ khí.

Hắn than nhẹ 1 tiếng- Ta sẽ thử đi tiếp thu nàng! Noãn đệ, người đừng quên, hiện tại quyền chủ động là ở tro tay nàng, mà không phải ở tro tay chúng ta, lưỡng huynh đệ chúng ta liền thích ứng tro mọi tình cảnh đi!

Lúc này, trên cửa vang lên tiếng đập cửa, chuông quây Mã Phúc thanh âm bên ngoài vang lên- 2 vị khách quan, nước nóng đã tới!

— Đưa vào đi!

Ở Mã Phúc kêu hạ, 4 người bưng 1 thùng nước nóng lớn tiến vào, toàn bộ cấp tốc đặt thùng gỗ lớn xuống, lại nhanh chóng lui ra.

Nửa canh giờ sau, 2 huynh đệ toàn thân cao thấp rực rỡ hắn lên bị người dẫn tới gian phòng Quân Phi Vũ.

Ngoài ý muốn của Mộ Dung huynh đệ chính là, tro phòng của nàng thế nhưng tụ tập đông đảo mỹ nam, hoàn toàn không giống với tưởng tượng của lưỡng bọn họ.

Quân Phi Vũ 1 thân tử cảm y đậm mực, áo yếm tím nhạt khoác bên ngoài là 1 lớp lụa mỏng, nằm nghiêng ở trên gấm trường kỷ, mũi hoặc mũi đến cực điểm.

Đầu của nàng chính nhẹ gối lên trên người Mạch Thiên Hàn, ngồi phía bên phải chính là Tần Nham Ngạo, hắn vẫn là 1 thân lụa mắt hồng y, hợp với bộ mặt như hoa đào yêu nghiệt của hắn, phát ra 1 loại ánh sáng như trân châu câu hồn đoạt phách làm người khác trầm luân.

Hắn dùng cặp tay thon dài của mình, dùng sức mạnh yếu vừa đủ giúp Quân Phi Vũ xoa bóp 2 chân.

2 người bọn họ ngồi ở đó, còn Tần Thiệu Dương cùng Trình Nhất Dao thì ngồi 1 chỗ ly biệt ngay bên cạnh, mà Long Dạ Tinh, thì đứng ở phía sau Tần Thiệu Dương.

5 vị nam nhân, 5 loại phong cách không đồng dạng như vậy, nhưng đồng dạng anh vĩ đẹp trai, không có chỗ nào mà không phải là thể gian tuyệt thế mỹ nam.

Nhìn thấy Quân Phi Vũ bị mỹ nam vây quanh, ngay cả bọn họ đã vào từ này giờ cũng chưa hề nhìn qua bọn họ 1 lần, Mộ Dung Vũ Hàn lần đầu tiên cảm thấy tâm lạnh.

Nàng cứ như vậy không muốn gặp bọn họ sao? Bọn họ ở tro mắt của nàng cứ như vậy không chứa nổi sao?

Làm như cảm thấy Mộ Dung Vũ Hàn nội tâm phần nộ, Quân Phi Vũ nhàn nhạt liếc hần liếc mắt 1 cái, cuối cùng, ánh mắt lại rơi vào trên người Mộ Dung Tổng Noãn, dịu dàng cười yếu ớt nói- Noãn vương, người ngồi xuống trước đã!

— Tạ công chúa tứ ngồi!

Mộ Dung Tổng Noãn ngồi xuống, lại phát hiện hoàng huynh còn đứng ở nơi đó, chính muốn đứng lên bởi ở bên cạnh hần, lại nghe đến Quân Phi Vũ nói- Hàn vương, bản cung hôm nay sẽ nói minh bạch, chuyện trách phạt bản cung thật ra đã miễn, bất quá, bản cung nhưng thật ra rất có hứng thú muốn biết, Hàn vương có cái tài nghệ nào? Ko bằng hôm nay liền triển lộ ra cấp bản cung mở khai nhãn giới thế nào?

Mộ Dung Vũ Hàn nhìn nữ tử nằm trên trường kỷ bày giả ra 1 thân kiêu biếng nhác vô lực kì thực sắc bén vô cùng, nhàn nhạt trả lời- Vũ Hàn bất tài, nhưng thật ra có thể hát mấy tiểu khúc cấp công chúa giải buồn, chỉ sợ công chúa ghét bỏ, chỉ sợ ảnh hưởng tới công chúa nghe nhìn!

— Vô phương, bản cung sẽ hết sức chăm chú lắng nghe! Thượng cảm!

Quân Phi Vũ dứt lời, tự có người dọn xong cầm án, mặt trên đặt lên 1 đàn cổ chính là thiên hạ nổi danh “Phượng Minh cầm”.

Mộ Dung Vũ Hàn tất nhiên là người biết xem hàng, nếu Quân Phi Vũ muốn hần tự bêu xấu, hần cũng ko cần lại giữ lễ tiết, thân thủ vén vén dây đàn, hăng giọng 1 cái, lập tức toàn bộ tinh thần chìm vào, theo đầu ngón tay của hần, khí thế khuynh tiết ra.

— Ta nhìn thấy phong cảnh mặt trời lặn cùng bóng hình của nàng

Đem tịch mịch hát thành 1 ca khúc

Ta chẳng khác gì 1 bông hoa hồng đỏ thắm như máu tro đêm tối

Nở rộ cái gì cũng ko sợ

Nói hết chỉ còn 1 chén rượu

Nếu say bất quá thành 1 giọt lệ

Nhìn thấy ko rõ bộ dáng của nàng

Mặc cho thời gian hong khô nước mắt lại thối ko xong cô độc

Ta ko sợ hồng trần cười nhạo, cười bất tận lại hóa buồn chán

Ai có thể đi qua năm tháng mà ko già

Nước mắt kia liệu ai sẽ đi tưởng nhớ, ai có thể biết

Nếu cùng nàng si làm 1 giấc mộng thật tốt

Dù sao cuối cùng cũng quên mất, ai nhớ lại sáng nay cười

Tội gì truy vấn tình đến khó khăn

Ko bằng cùng đem 1 chén hát vang, ta lên tiếng ca

Ai có thể nghe được? Ai có thể cùng ta phụ họa?

Đãi Mộ Dung Vũ Hàn hát 1 khúc ca xong, Quân Phi Vũ lúc này mới phát hiện mình đã ở bất tri bất giác ngồi thẳng người lên, hết sức chăm chú lắng nghe hần hát, thậm chí còn cho hết sức khen ngợi, dùng 1 ánh mắt bậc thầy chuyên nghiệp âm nhạc của nàng đến xem, Mộ Dung Vũ Hàn này nếu thả ở hiện đại, tuyệt đối tuyệt đối sẽ là 1 siêu cấp siêu sao so với Hàn Tử Tuấn còn muốn hồng thấu trời quang hơn nữa.

Thật ko ngờ, hần ngoại trừ có 1 chất giọng tốt như vậy, thậm chí còn có giọng hát hết sức chuyên nghiệp nhà nghề!

Quân Phi Vũ chống lại 2 tròng mắt của Mộ Dung Vũ Hàn, ở đáy mắt hần, nàng lại thấy được tang thương cùng cô độc, tâm, lại nhìn ko được mềm nhũn!

Ai bảo nàng chống ko nổi nhất chính là sức hút của siêu cấp mỹ nam?

Nhìn qua nhìn lại, người nam nhân này chỉ là 1 ánh mắt, đã khiến nàng đầu hàng, tựa hồ thật ko có mặt mũi 1 chút nào?

Mà thôi! Lúc này Quân Phi Vũ lại cũng ko cần biết sâu như vậy, chỉ cảm thấy tâm tình của mình đã bị Mộ Dung Vũ Hàn điều khiển, nhin ko được vì hấn vỗ tay thật lớn thật vang.

— Thật ko ngờ, nguyên lai Hàn vương lại cũng là người am hiểu nhạc lý như vậy, hảo! Hát được hảo! Ko bằng lại thêm 1 khúc! Đại gia nói, có được ko?

— Hảo!

1 khúc lại hát xong, Quân Phi Vũ còn nói- Dễ nghe, dễ nghe, lại hát lại hát!

Đối với nàng khó có được hứng thú dạt dào như vậy, toàn bộ nam nhân còn lại tro lòng đều cao hứng.

1 đêm kia, Quân Phi Vũ tựa như đứa nhỏ, cả đêm ko ngừng vỗ tay vui cười, hưng phấn mà vừa cười vừa nhảy, ko ngừng bắt Mộ Dung Vũ Hàn hát lại hát, đàn lại đàn.

Kết quả cuối cùng đó là: Mộ Dung Vũ Hàn 2 tay đánh đàn tới chảy máu, giọng nói do hát cả đêm dẫn đến ngày thứ 2 trực tiếp mất thanh.

Sau đó, Mộ Dung Vũ Hàn suy nghĩ lại, thì thấy mình đã bị nàng chơi 1 vỏ. Chỉ là, lúc đó nàng hết khen lại vỗ tay, dường như ý nghĩ nóng lên như nhau, thế nhưng tựa như là ko biết mệt mỏi, tiếng đàn cứ cao hứng ko dứt, hát cũng thế đi lên.

Chỉ vì. . . lúm đồng tiền nhỏ bên má phải của nàng chỉ xuất hiện khi vui vẻ cười

~Từ lúc nào đã bắt tri bắt giác làm tim hấn trùng xuống?

Là lần đầu tiên chạm vào nhau đã lưu lại cảm giác này? Hay là lần đầu tiên thua ở dưới tay nàng ko cam lòng? Chẳng lẽ lúc hấn biểu hiện ra ngoài vì nàng chẳng đáng, chỉ là hấn vì thuyết phục chính mình mượn có ko muốn yêu nàng?

Nếu quả thật là như vậy, vậy hấn nên làm cái gì bây giờ? Làm sao bây giờ? Yêu nàng? Ko yêu nàng?

Mộ Dung Vũ Hàn đột nhiên phát hiện, nguyên lai xử lý chuyện tình cảm, so với hành quân chiến tranh còn khó hơn!

Từ ngày đó tới nay, Quân Phi Vũ vẫn chưa đối với hấn dùng sức mạnh, trái lại thường xuyên cùng hấn giống như bằng hữu, cùng nhau hát đối đánh đàn, chơi cờ uống rượu, mặc kệ bên nào, nàng ko phải hơn 1 chút, thì cũng cùng hấn kỳ phùng địch thủ.

Dần dần, Mộ Dung Vũ Hàn bắt đầu ngóng nhìn nàng xuất hiện ở trước mặt của mình.

Hấn sẽ bắt đầu nghĩ tới nàng trước khi đi vào giấc ngủ, rồi lại bắt đầu tro mộng nhớ kỹ tên của nàng.

Cuối cùng, Mộ Dung Tổng Noãn nói cho hấn biết 1 đáp án. . . huynh đã yêu Quân Phi Vũ rồi! Nhận mệnh đi!

Chớp mắt 1 tháng trôi qua, Quân Phi Vũ nhận được thư của Quân Mạc Sầu thúc nàng cấp tốc hồi kinh.

Nghĩ tới chính mình đi ra cũng đã quá 2 nguyệt, cũng đã tới lúc nên hồi kinh, mặc dù bên ngoài tự tại, nhưng mẫu hoàng đã lên tiếng hồi.

Đối với nàng mà nói, hoàng cung chính là căn nhà hiện tại của nàng, nơi đó có mẫu thân yêu dấu của nàng cùng lão tổ tông, nơi đó còn là 1 “Bảo tọa tương lai của nàng ngôi báu được cả thiên hạ nhòm ngó”.

Khi nàng đem việc hồi kinh quyết định nói cho Mộ Dung huynh đệ, nàng vẽ mặt chân thành đối với bọn họ nói- Hàn vương, Noãn vương, ta lập tức phải về kinh, đoạn thời gian này có thể cùng các người vô cẩu vô bó buộc cùng 1 chỗ, coi như là hữu duyên. Hôm nay từ biệt, cũng ko biết khi nào có thể tái kiến, nhưng ta hi vọng, 2 nước chúng ta tro lúc đó ko nên có chiến loạn nữa, có thể vẫn như vậy tiếp tục chung sống hoà bình.

Mộ Dung Vũ Hàn cùng Mộ Dung Tổng Noãn liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng do Mộ Dung Vũ Hàn trả lời- Phi Vũ, ta sẽ lập tức quay về nước, cùng phụ hoàng thương lượng huynh đệ chúng ta lưỡng muốn ở lại, Tổng Noãn trước theo công chúa vào kinh hầu hạ đi!

Quân Phi Vũ ko có cự tuyệt, chỉ là nhìn về phía Mộ Dung Tổng Noãn hỏi 1 câu- Tổng Noãn, người nguyện ý sao?

Mộ Dung Tổng Noãn nắm tay nàng, ôn nhuận như ngọc cười- Ta nguyện ý! Tổng Noãn sau này còn muốn nhờ Phi Vũ chiếu cố.

Quân Phi Vũ nhìn Mộ Dung Tổng Noãn trên mặt ửng đỏ, tro lòng len lén cười, Mộ Dung Tổng Noãn này rất đúng chất của 1 tiểu thụ mỹ nam, cùng Mộ Dung Vũ Hàn đại công mỹ nam hoàn toàn ko giống nhau. Thế nào đôi song bào thai này lại có tính cách bất đồng lớn như vậy?

— Đã như vậy, vậy Tổng Noãn liền theo ta đi trước! Vũ Hàn, người chừng nào thì khởi hành về nước?

Mộ Dung Vũ Hàn nhìn hấn 1 cái, con người đen thâm thúy lóe nhẹ thâm tình- Ta lập tức khởi hành về nước, xử lý xong sự lập tức đi Phượng Hoàng quốc tìm bọn người!

— Hảo! Ta chờ người!

1 ngày trước khi đi, Quân Phi Vũ lại riêng đi tới quân doanh 1 chuyến.

Nàng tìm thấy Diệp Phong, lần đầu tiên mở rộng cửa lòng cùng hấn nói lời tro lòng- Diệp Phong, ở nơi này mấy năm, người có nghĩ tới hồi kinh ko?

Diệp Phong thật sâu nhìn nàng, cũng lần đầu tiên thẳng thắn hỏi nàng- Người hi vọng ta trở về sao?

— Ta hi vọng người trở về, nhưng ta tôn trọng quyết định của người

— Vũ nhi, người có biết hay ko, ta tất cả đều nghe theo người, người kêu ta đi đâu, ta liền đi tới đó! Ý nguyện của ta, căn bản ko quan trọng!

— Vì sao?

— Bởi vì ta thích người! Rất thích! Rất thích!

Quân Phi Vũ kéo tay hấn, nắm thật chặt- Diệp Phong, người thừa dịp tro khoảng thời gian này tìm được người nối nghiệp thích hợp, xử lý xong mọi việc hãy trở lại đi! Đến lúc đó, ta sẽ cho người 1 kinh hỉ lớn.

Cái kinh hỉ gì?

— Đến lúc đó người sẽ biết! Muốn biết liền trở về sớm 1 chút, biết ko?

— Hảo!

Diệp Phong dùng sức gạt đầu, lại dùng lực mà đem nàng ôm vào tro ngực, dùng sức ôm, ôm tới nàng sắp ko thở nổi, lại hạnh phúc cười.

Hoàn tinh ngày 1/5/201, Phượng Hoàng quốc thái tử Quân Phi Vũ chính thức cùng Long Đăng quốc hoàng tử Long Dạ Tinh, Thiên Tiệm quốc hoàng tử Mộ Dung Vũ Hàn, Mộ Dung Tổng Noãn thông gia, ký kết để quốc nhân duyên, cộng sang thời đại hòa bình.

Hoàn tinh mừng 1/1/206, Phượng Hoàng quốc nữ hoàng Quân Mạc Sầu thoái vị, tân nữ hoàng Quân Phi Vũ chính thức đăng cơ tân hoàng, đại xá thiên hạ.

Tro Phượng Nghi cung.

Nữ hoàng bệ hạ Quân Phi Vũ chính nghiêng dựa vào trên phượng trường kỷ, bên cạnh nàng ngồi 1 vị tiểu nam hài tuần mỹ đáng yêu lại phần nộn, tiểu nam hài tuổi chừng 4 tuổi, 1 đôi mắt to nhanh như chớp giống như tia X quang quét liếc 1 hàng dài nam nhân, thiên chân khả ái kiêm vô tà giống như là thờ ơ hời hợt- Mẫu hoàng, nhiều người như vậy, ai mới là phụ thân của ta?

— Ko biết!

— A?- Tiểu nam hài há to mồm, 1 lát sau mới từ tro mộng (Shock) tỉnh lại đến.

— Người xem người giống ai, người đó chính là cha người!

— Mẹ, người thật hết nói nổi!

Lúc này, 1 đám khoảng 5 nam nhân vì danh phận nhi tử của mình mà tranh đấu đến cùng, cả đám điên cuồng mà hướng Quân Phi Long đánh móc sau gáy.

— Hần giống ta! Là nhi tử của ta!

— Sai! Giống ta mới đúng! Là nhi tử của ta!

— Là của ta...

— Là của ta chứ...

— Nha , ai đập ta 1 cước?

1 vòng lớn tử chiến tranh cướp lại bắt đầu, còn đối với 2 mẹ con lại hoàn toàn mặc kệ sống chết của bọn họ, ở nơi đó thanh thoi ăn hoa quả, thường thường nhìn sơ liếc mắt 1 cái, quan sát tình hình mới nhất, nếu ko thì lại nhẹ nhàng phẩm trà.

Thăng đến Quân Phi Vũ chơi chán, mệt mỏi, nàng mới miễn cưỡng đứng dậy, hướng nội thất đi vô.

Rất có ăn ý, đám nam nhân kia vừa thấy nàng đứng dậy, liền đồng thời dừng tay, cả đám ngoan ngoãn theo đuôi nàng vào phòng.

Chỉ chốc lát, kia 1 chuỗi tiếng rên rỉ nhẹ nhàng tiêu hồn đoạt phách, cùng cao thấp thô suyễn thanh hỗn hợp ở tại cùng nhau.

Ngoài phòng, Quân Phi Long rung đùi đắc ý cảm thán- Mẫu hoàng thực sự là càng ngày càng lợi hại! Rất có tư thế của nữ vương thiên hạ, thiên hạ này dù nam nhân có quyền thế thế nào, đều nhanh vẫy thành vòng tròn quanh nàng 1 người! Lợi hại! Lợi hại! Ai, nói xem, cha ruột của ta đến tột cùng là ai?

Ngay hần thì thảo tự nói thời gian, đột nhiên nghe được 1 tiếng trong trẻo trả lời- Là ta!

Quân Phi Long hí mắt đánh giá nam nhân ngược hướng ánh sáng mặt trời đi vào tro phòng, giữa lịch sự nho nhã, lại lộ ra 1 cỗ vương giả sắc bén, nam nhân này ko tồi! Hần gặp qua rồi nè, dường như gọi là gì nhỉ?

Ah nhớ rồi, gọi Hoa Trầm Hương, là Thương Ngô quốc hoàng thượng!

Quân Phi Long nhíu mày trừng mắt- Người bằng chứng đâu lại nói ta là con trai của người?

Hoa Trầm Hương nhìn chung quanh, tới gần bên tai hần hỏi 1 câu- Trên móng nhỏ của người có phải có 1 vết bớt hình trăng non ko?

Quân Phi Long vẻ mặt hoảng sợ che hạ thân- Người có phải hay ko thoát qua quần của ta, nhìn lên móng của ta.

— Chưa hề! Bởi vì, ta cũng có!

Nhìn Hoa Trầm Hương trên mặt thâm trầm ái muội cười, Quân Phi Long bưng tỉnh đại ngộ, 1 lớn 1 nhỏ bắt tay- Nguyên lai là người!

— Nhi tử, là ta!

— Cha, người tới chậm 1 bước! Mẹ bị người ta chia cắt!

Hoa Trầm Hương mị mị cười- Hôm nay có thể sinh ra được nhi tử như người, còn ko chứng tỏ ta lợi hại? Chờ coi đi, mẹ người nhất định sẽ đơn độc bởi ta 1 khoảng thời gian, hiện tại, liền để cho bọn họ trước ăn 1 bữa ăn no, đến lúc đó bọn họ lại chết đói, bọn họ sẽ trông mà thêm đến chết!

— Cao! Không hổ là lão tử của ta!

— Hắc hắc hắc hắc...!

— Ha ha ha ha...

1 lớn 1 nhỏ cười gian thanh, ngay cả ngoại thất Phượng Nghi cung cũng lay động

~Ồ hiện đại.

Giữa nghĩa trang rộng lớn có rất nhiều mộ địa thể nhưng có 1 mộ địa, trước mặt bia mộ, đứng 1 người nữ nhi cao gầy, xinh đẹp đến cực điểm, tro tay của nàng đang nắm 1 tiểu nữ oa khoảng chừng 4 tuổi.

Tiểu nữ oa cùng nàng xinh đẹp giống nhau, ngũ quan xinh xắn phi thường tú lệ, có thể thấy được trưởng thành khẳng định lại là 1 họa thủy.

__ Tình Tình, ta tới thăm người, thực sự là xin lỗi! Ta vừa đi liền nhiều năm như vậy, mấy năm nay cũng ko tới thăm người, người ở dưới đó có khỏe ko? Người xem, ta mang theo Niệm Tình tới thăm người, nàng xinh đẹp ko? Đúng, nàng là bảo bối của ta, cũng là con gái nuôi của người.

Tiểu cô nương nhìn ảnh chụp trên bia mộ kia là 1 a di rất đẹp, đưa tay sờ sờ, lại ngược mắt nhìn về phía đại mỹ nữ kia, nhẹ giọng hỏi- Mẹ, có phải là bởi vì a di này, vì thế ba ba mới ko để ý tới chúng ta?

Chu Đồng Đồng sắc mặt đột nhiên cứng lại- Ko phải! Tình Nhi, người vĩnh viễn phải nhớ, a di Tình Tình là vị bằng hữu tốt nhất của mẹ, cũng là vị bằng hữu mẹ yêu nhất, ba ba là bởi vì nguyên nhân khác, cho nên mới ko thể theo chúng ta cùng 1 chỗ, nguyên nhân ko phải là bởi vì a di Tình Tình, biết chưa?

__ Mẹ, Tình Nhi đã biết!

__ Được rồi, chúng ta đi thôi!

Chu Đồng Đồng dắt tay Chu Tình Tình, đang chuẩn bị ly khai, quay người lại, lại phát hiện phía trước có 1 thân ảnh cao lớn, đang dùng vẻ mặt bí hiểm nhìn nàng.

Chu Đồng Đồng cứng người 1 chút, tro nháy mắt liền khôi phục nguyên dạng, kéo theo kéo nữ nhi đi tới.

Đi tới trước mặt của hắn đứng lại, cười nhạt ân cần thăm hỏi- Tử Tuấn, đã lâu ko gặp!

Hàn Tử Tuấn tháo xuống kính râm trên mặt, nhìn nữ nhân trước mắt tự tin thản nhiên, nhìn lại trong tay nàng nắm tiểu bất điểm, mâu quang đột nhiên căng thẳng- Đứa nhỏ này là của ai?

__ Là của người!

__ Của ta? Người nói là của ta?- Hàn Tử Tuấn bèn nhón kêu lên- Chu Đồng Đồng, người thế nhưng mang theo cốt nhục của ta, 1 chạy chính là hơn 4 năm?

Chu Đồng Đồng khuôn mặt tươi cười thản nhiên- Ta bây giờ ko phải đã trở về? Hàn đại tổng tài, khi nào có thời gian rảnh rỗi, chúng ta có thể đi uống cà phê, hoặc dùng cơm, liên lạc lại 1 chút tình xưa.

1 lát, Hàn Tử Tuấn mới nghiêng răng nghiêng lợi nói- Chu Đồng Đồng, ta thật muốn bóp chết người! Người ko phải là muốn báo thù ta lúc trước đối với người sinh hiểu lầm sao? Người thế nhưng vừa đi đã là 4 năm, hảo, hiện tại bỏ qua được nên trở về, đúng ko? Đi, cùng ta về nhà!

__ Ta ko muốn trở về!

__ Ko trở về cũng phải về! 4 năm trước do người định đoạt, 4 năm sau, tới phiên ta!

Hàn Tử Tuấn nói xong, 1 phen ôm lấy Chu Tình Tình, 1 tay tha trụ tay Chu Đồng Đồng, nổi giận dùng dùng từ núi Lễ Phật chạy đi xuống, nhanh ngồi lên xe hơi của hắn, hướng phía về nhà vội vã chạy.

Chu Đồng Đồng quay đầu lại nhìn trên núi, giữa con người lệ quang bắt đầu khởi động, lặng yên vươn tay, hướng phía phương hướng bia mộ, giơ lên 1 ngón tay thẳng lợi!

Mặc dù làm việc tốt thường gian nan, nhưng Hàn Tử Tuấn hắn, đúng là vẫn chạy ko thoát khỏi lòng bàn tay Chu Đồng Đồng nàng.

Tình Tình, ta sẽ hạnh phúc! Người cũng nhất định phải hạnh phúc! Biết chưa?

Quân Phi Vũ cách cự ly thời ko, đang cùng Hoa Trầm Hương thưởng hoa dưới ánh trăng, đột nhiên “Ắt xì ắt xì” liền đánh kỷ 2 cái hắt xì, nàng lấy ra khăn tay lau mũi, lầm bầm nói- Là gia hỏa nào mắng ta lợi hại như vậy?

— Người ở đó lắm lắm cái gì a?— Hoa Trần Hương bất mãn nhìn nàng thất thần, lấy tay nâng mặt nàng, hung hăng hôn xuống.

Vừa mãn hôn xong, liền nghe được Quân Phi Vũ ở nơi đó nói— Được rồi, Trần Hương, thừa dịp người cũng tới, người xem hội mọi người cũng đều tới đủ, Tiêu Bạch, Thiên Hàn, Nham Ngạo, Thiên Hựu, Nhất Dao, Thiếu Dương, Vô Tình, Mộ Dung huynh đệ, còn có Trường Thanh cùng Dịch Nho, được rồi, còn có Diệp Phong cùng người, ngày nào đó phải giúp ta thực hiện 1 nguyện vọng.

— Cái nguyện vọng gì?

— Ta muốn 1 bức tranh gia đình a!

KẾT THÚC

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hau-cung-chung-ta-thieu-tuan-nam>